

جلد چهارم

دانشگاه هاروارد

پروژه تاریخ شفاهی ایران

به کوشش حبیب لاجوردی

HARVARD
IRANIAN ORAL HISTORY
PROJECT

پروژه تاریخ شفاه ایران هاروارد

جلد چهارم

گفتگو با ابوالحسن ابتهاج

کتابناک هر کتاب، فرصت یک زندگی تازه

تمامی حقوق این مجموعه متعلق به دانشگاه هاروارد بوده و هرگونه توزیع تجاری و کاغذی این مجموعه ممنوع است. هدف از بازنشر این مجموعه صرفاً جهت مطالعه شخصی کاربران و اهداف تحقیقاتی است

مصاحبه با آقای ابوالحسن ابتهاج

فرزند میرزا ابراهیم خان ابتهاج الملک و برادر غلامحسین ابتهاج

ورود به بانک شاهنشاهی ایران در ۱۹۲۰

خدمت به عنوان معاون بازرس کل بانک شاهنشاهی تا زمان
استعفا در ۱۹۳۶

استخدام در وزارت مالیه در ۱۹۳۶ به عنوان ناظر شرکت ها

ریاست بانک رهنی ۴۲-۱۹۴۰ و ریاست بانک ملی ۵۰-۱۹۴۲

سفیر ایران در فرانسه ۵۲-۱۹۵۰

مدیر عامل سازمان برنامه ۵۹-۱۹۵۵

دستگیری و زندان ۶۱-۱۹۶۰

تاسیس بانک خصوصی ایرانیان

روایت‌کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سیام نوامبر ۱۹۸۱

محل‌صاحب - شهرکن - فرانسه

صاحب‌کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱

س- عرض‌کم که من فکر‌کم اگر شروع‌کنیم به یک خلاصه‌ای از تاریخچه زندگی‌تان که شما کجا متولد‌شده‌ید

و تحصیل‌تان کجا بوده تا برسم به بانک ملی و ۱۳۱۶ که الان صحبتش بود و موضوع برنامه ریوی

آقای داور و بیانییم تا آنجا که خست نشوید

ج - خوب من متولد رستم . پدرم کرگانی بود و مادرم وشتی . تاریخ تولد من اتفاقاً د یروز بود

۲۹ نوامبر

س- تبریک عرض‌میکم

ج - ۲۹ نوامبر ۱۸۹۹ منتهی در گذرنامه من وقتی که تاریخ ایرانی را تبدیل میکردند به تاریخ

فرنگی اشتباه کردند و به ۱۹۹۸ نوشتند اما عرض‌کردم ۱۸۹۹ . تحصیلات من در سن تقریباً

دوازده سالگی بودم که برادرم و مرا پدرم فرستاد به پاریس . رتقیم در سه‌لیسه بودیم

د ریاریس بعد در . . . یکسال در فرانسه بودیم ما تغییر نظر دادند و فرستادند به بیروت

به سیریان پروتستان کالج که بعد تبدیل شد به امریکن کالج بله ؟

س- یونیورسیتی اوپروت

ج - هزارونصد و چهل و هزارونصد و چهارده تابستانش آمدیم به ایران برای مرخصی جنگ شروع شد

و دیگر نتوانستیم به اروپا برگردیم نه برادرم نه من . در یک مدتی در مدرسه امریکائی رشت تحصیل

میکردم . بعد پدرم مرا فرستاد به . . . اینجا من دیگر تنها بودم دیگر برادرم با من نبود تهران .

د تهران درس خصوصی میکردم هم فارسی هم حساب هم انگلیسی د تهران در یکی از مدرسه . . .

مدرسه‌ای ترقم و بنابراین من هیچوقت نتوانسته تحصیلاتم را به یک ترتیب منظمی تمام بکنم و آنچه

که یادگرفتم یک چیزهایی است که نمی‌دانم اینها معتقداتی بوده یا چیزهایی بوده که در من

وجود آمده حالا بطوری این را بتوانم توضیح بدم تعجب‌ونم . در ۱۹۲۰ در رشت بودم

قشون سرخ آمدند ایران را تصرف کردند و من و برادرم پیاده فرار کردیم .

س- همان نهضت جنگلی هون موقع‌ها بود بله جنگل بود .

ج - بد روا جنگلیها گشتند و روسها یکرورزی یکی از دوستان من آمد بمنزلمان گفتند که بریده
برای اینکه دارند بلشویکها میآیند . ماعم باعجله من و برادرم با يك نفر مستخدم
پیاده راه افتادیم . يك جمعیت قوی العاده ای هم از ایرانیان فرار میکردند
تمام این راه رشت به قزوین مث يك خیابون شهر بود . راز جمعیت بود . همه
پیاده میرفتند به عده ای نسبتاً مجهز بودند مثلاً "فرز گنبد" به اسمی داشته و به
الاغی داشته و ما پای پیاده . باوریکه توی راه وقتیکه کرسنمون شد اصلاً هیچ چیز
نداشتم بخورم . يك نفر بود آنجا رشتی ما را شناخت ما را دعوت کرد که داشت
گنجه میخت . تمام قهوهخانه ها را هم تخلیه کرده بودند مردم فرار کرده بودند
برای اینکه بلشویکها میآمدند . بنابراین هیچ چیز نبود توی قهوهخانه های
که تخلیه شده بود به خانواده رشتی گهای دم کرده بودند و مارادعوت کردند نمک
نداشتند . گنجه بدون نمک را ما خوردیم و راه افتادیم تا رود بارک زد يك منجیل
عست رسیدیم آنجا قاطریه شد با قاطر رقیم کوههای که . . . کوههای خیلی خیلی
مشکلی بودند - بورز از آنجا به قزوین رقیم .

س - جاده ای پیر نبود؟

ج - جاده نه جاده بود يك از جاده ترسیم برای اینکه اینجا گفتند که از جاده همیشه
رفت برای اینکه رودها میرسند و از ترر اینکه صدای توب هم میشنیدیم وقتی که همین
حورگه میآمدیم و جمعیت هم میآمد برادر اینکه بالاخره روسها آمدند رشت را اشغال
کردند . از منجیل با قاطر رقیم به يك دهی که در شمال قزوین واقع است .
شب منزل گدا آنجا خوابیدیم و از سرخسته بودیم بهیچوجه متوجه نشدیم صبح
که باشدیم دیدیم تمام بدنامان را گنجه زده و این تمام بدنامان چون کرده اصلاً
از سرخسته بودیم توجه نکردیم آمدیم قزوین و آنوقتی بود که وضع اسفناک قشون
شکست خورده ایران را در آنجا دیدیم که این صباغیان ایران که قزاق بودند
پای برهنه مظلوم کوههای قزوین ولو بودند . این مقدهای بود که گودتا
در آنجا داشت تهیه میشد . از آنجا خودمان را رساندیم به تهران و دولت وقت

د ورور مهاجرین رشت مهاجرین کیلان هم اسم را گذاشته بودند يك مقرراتی وضع کرده بود يك کچی میکردند بهرگد ام يك مبلغی میدادند ماهم با همان زندگي میکردیم و يکروز يک از انخاصی يکي از دوستان من که در بانک شاهي کار میکرد تحويله اربانک شاهي بود هدکاشيربانک شاهي بود بمن گفتش که يه محلی در بانک شاهي هست ممکنه شما بياييد تقاضا بکنيد رقم و امتحان دادم و تقاضا کردم و قبول شددم .

ضمناً "سید ارشتی" نخست وزیر بود . او ارتباط داشت با یدرمن . پدر من با او خیلی خیلی نزدیک بود و او خواست کمک بکنه . مرا فرستاد پیش سردار همایونی بود که رئیس قزاق خانه شده بود بحای ساراسلمکی . ساراسلمکی يك روسی بود کسه فرمانده بریکا د قزاق بود . در این جنگ شمال که شکست خوردند گویا گفتند که ایسن ساراسلمکی با روسها ساخته و بنا براین او را معزول کردند و سردار همایون را که افسر يك بریکا د يك دیگری بود در ایران که غیراز قزاق بود . او را کردند رئیس بریکا د قزاق یعنی فرمانده قوای در ایران درواقع . سید ارمعرفی کرده به او که من برم آنجا به من یه شغلی بدهند . يکروز رقم آنجا تو همان قزاق خانه تهران که سرچهارراه قزاق خانه است در . . در تهران يك که (؟) بعد ها . رقم آنجا و دیدم به ترتیب و هیچکس معلوم نیست اینجا اینجا این اداره برای چی مسست چه کار میکنه ؟ کسو . دوسه روز اینجا بی تکلیف موندم و ن کردم بله رقم درهمین بانک شاهي و آنجا استخدام شدم و سه دار وقتی که اطلاع پیدا کرد که - یعنی اطلاع پیدا نکرده بود يکروز نهار پیشتر بودم روز جمعه گفتش که خوب حالا شما آنجا مشغول هستید ؟ گفت نه . گفت برای چی گفتم اصلاً " رقم آنجا معلوم نیستش . که این قزاق خانه میدانید درحان حی جیز بود پاشیدن و پاشیدگی بود و بعد ها کودتا که شد سردار نمایون و تمام این بساط بهم خورد . اصلاً چیزی نبود حکومتی نبود تشکیل تو نبود . گفتن نه آنجا دیدم خیلی بی تکلیفم رقم در بانک شاهي استخدام شدم . نفت حالا جقدر میکیری ؟ گفت که سی تومن . گفت نه مقصود اینست که درآمدت جقدر است . گفت که سی تومن . نفت آخه دخل و دخل

بعد صحبتی شد گفتند که شما سردار سپه را یا رضا خان را یا سردار سپه بخاطر ندانم گفت اینو مشناسم نتم نه ندیدم . گفت به آدم خیلی قد بلند و است و شش با مناسبت محبت میکنم سرم را می بایستی بالا نگه دارم و گفتند که خوشبختانه این اختراعی که پیدا کرده بود بین ما و این سردار سپه رفع شد . برای اینکه به عدالت سعادت کرده بودند و این به کارمائی میخواست بکند اما اخیراً رفیق شد و قرآن را . . به قرآن قسم خورد آمد نسبت به شاه احمد شاه و وفاداریش را . دینک حالا اطمینان داریم . این چند ماعه قیامت انقراض سلطنت قاجاریه بود . باینکه من به مرخصی رفتم وقتی که میرالدوله برگشت و من کارم کارماد را بانک دایر شد مرخصی رفتم رفتم باریش . به روزی روزی ریولوسی برخواست کرد به محض (؟) به محض من میز را شناختن این هم مرا شناخت گفت ا - شما اینجا چه میکنید الان چه کاری دارید . گفت منی چی . گفت یه خورده باهم راه ببریم . راه رفتیم و رفتیم تو شانزه لیزه به نیستی نشستیم و گفتیم که یادتان میاد من چی بهتان گفتم . گفت کاملاً یادم میآید . گفت دیدی که این آدم شما خیانت کرد . به قرآن امانت داده بود و قسم خورده بود که وفادار باشد و بعد اینطور رفتار کرد . گفت که مرا در ایران چه میکنند . گفت بله میکنند ولی بعد سابق گفت عنوان من چی؟ گفت ولی بعد سابق بعد نشستیم و گفتیم که احمد شاهی میکنه ؟ گفت احمد شاه منی چی کتاب میخوانه و قدر را صرف مطالعات میکنه در این ضمن روزی روزی احمد شاه از شانزه لیزه رد شد . گفت حد دل زاده است گفت که . . گفت که خبر وضع مالیش چگونه ؟ گفت که وضع مالیش را خودش به یک شراً بیان میکنه که میگوید که به شخص را گفته و شلوكهلمز را آوردند برای اینکه کشف بکنند این موضوع را . شلوكهلمز آمد و این جسد بیارو را نگاه کرد و بعد از به چند لحظه بلند شد و گفتند این شخص به وشی اگر بارش خیلی خوب بوده و الان وضع مالیش خوب نبود اما آنقدر رندانه نبود که به نان شب محتاج بشه . برسیدند آنکه شما بطور میتونید به «حجین باین زودی با يك نگاه به جسد این

تشخیص میدید. گفتن که لباسی که پوشیده بود لباس يك خیاطخانه درجه یکه
اما مال بیست سی سال پیشه. این معلوم میشه که الان استطاعت نداشته
که پیش اون خیاط بوه لباس دیگری بدوزه اما آنقدر هم فقیر نبوده که این لباس
را بفروشه. احمد شاه راجه به خود شرم همین را میگو. میگو من يك روزلوزیز
که دارم روزلوزیز که دارم روزلوزیز مال مدد چندین سال پیشه و به کسی اکر
بخواد راجه به من تفاوت بگو و روانشناس باشه همین تفاوت را میگو که در مورد
آن شخصیت گردنم بگو. شعر مورد مثل خوبی زده. گفت نه احمد شاه خیلی
خوبه خیلی خوبه خیلی اعزاز خاطر خوبه و دایما "مطالعات میگو. بالاخره
من شانزده سال در بانک شامی بودم. شعبه رشت که بگو باز شد رستم آنجا
معاون بودم و چهار سال در شعبه رشت بودم. بعد خواستند مرا به آن ترتیب
آنجا بودم در تهران بودم و مصرا الدوله رفت و من شدم آن مقام را گرفتیم و
اما ناراضی بودم برار اینکه میتوانم که چرا من نباید به مقام بالاتری برسیم
بگو خب دیدی این چیزی است که اینطور هست. میدونی اصل "بانک شامی
که ناشر اسکناری بود. به بانک انگلیسی بود همینطوری که سالهای بعد
که رفتند که (؟) ۹۴۴: رستم به قاهره - رستم به دیدن رئیس نشان بانک این
ایحیت به انگلیسی بود دیکشنری هم بود اسمش. راجه به اوضاعشان
با دامن صحبت میکردم بمن گفتن که مصریها لیاقت اینو ندارند. گفت بله
بهترین مستخدمین ما یا یونانی اند یا ارضی. این عقیده را هم بانک شاهسی نسبت
به امرونها داشت تا آنوقت. بعد هم آنکه بخاطر بیارم میتوانم بهت بگو
که کسی اون مصری که رئیس نشان بانک ایحیت شد موقعی که با هم در صندوق
کار میکردیم یکی صدر در زمان اون نجیب قبل از اینکه ناصر نجیب را خلع
بگو اینو آوردند بعنوان اولین رئیس مصری نشان بانک ایحیت. تمام
اختیارات یا اونها بود. حق نشر اسکناس در مصر با اون نشان بانک ایحیت
در ایران یا امپریال بانک اف. پرشیا معاد بود از مالیات مثل بانک شاهسی.

معاد بود از حقوق کمری . تمام لوازم احتیاجات خودش را و روسا را اثاثیه هاشم
 را - تمام احتیاجات خانفشان را تمام معاد از کمرک وارد میکرد در صورتیکه وقتی که
 من رئیس بانک ملی شدم ما برای وارد کردن اسکناس که از واترلو آن ساعت
 میآوردیم و (؟) کمان میکم حقوق کمری می برد اختیم بانک شاهی تمام
 حوائجش را بدون کمرک میآورد ما که بانک ملی بودیم حقوق کمری می برد اختیم .
 بلاآخره بعد از شانزده سال . . من در این دوره چیز پیش آمد الغای کاپیتالیسم
 در زمان رضا شاه . یعنی از کارهای برجسته ای که کرد کاپیتالیسم را الفاکر
 وزیر دارائی دارائی داور - علی اکبرخان داور به مرد بسیار برجسته ای
 که من پسر من هم باسم داور گذاشتم بیاد همن - واقعا یکی از ایروندی های برجسته ای
 است که در عمرم شناختم با این نزدیک شدم یعنی راجع به کارهای بانک شاهی .
 وقتی که کاپیتالیسم بود بانک شاهی مثل اتباع انگلیس و اتباع روس تمام رسیدگی
 به دعاوی برضه بانک شاهی با از طرف بانک شاهی برطیه دیکران در یک محکمه این
 در وزارت خارجه مطرح میشد . دیوان عجیبی چیزی دیوان خارجی بود به چیزی
 بود به محکمه بود در وزارت خارجه که برای خارجی هائی که - اما خارجی هائی که باصطراح
 روسها بانک روس و بانک شاهی اینها دعاوی که داشتند در آنجا مطرح میشد .
 وقتی که کاپیتالیسم طغی شد برای اولین بار میبایست بره به دادگستری و من دیکه
 سقو را هم که آنوقت بمن داده بودند از بس که من غرور کردم و اعترا کردم و اینها
 بمن سقو که دادند معاین بازرسی گد شدم و تمام این مسائل مربوط به محاکمات و
 به مسائل حقوقی و دعاوی و اینها زیر نظر من بود . بطوری که من دانشا
 مراجعه میکردم به وزیر دادگستری مرحوم داور و باین ترتیب خیلی بهمد یکمرتبه
 شدم از حلقه سائلانی که در این موقه پیش آمد یکی یک ادعائی شد برطیه بانک شاهی
 از ذره ورش سببسالار مرحوم سببسالار و ادعائی کردند که گفتند موثقا عرض حال
 که داده بودند برای اینکه مخارج غزینکه تعبرش زیاد نشه محدود کرده بودند به
 بنظر من صد هزار تومان آن زمان ولی گفتند در حدود شش میلیون لیره ادعا دارند

برعلیه بانک مامی و به وره‌های هم که به اضاء رعید باند این وقت بود - بود بخط خود نوشته شده بود و باضاء او بود یث جوهراتی هم در باند کسرو کذاشته بودند در مقابل این قرضه و این و آوردند ادعا کردند که بانک مامی این جوهرات سپسالار را که در بانک کزو بوده اینها را باند مامی فروخته و الان در بریتیش میوزیم هست اینها و شش میلیون لیره تیغتر هست علی الحساب ما سید هزار لیره معجین سید هزار تومن مطالبه کردند که تقاضای حکمیت هم کردند .

حکم خود شون را هم داور را تعیین کرده بودند وزیر دادگستری . سر حکم و غوز الدوله من هم حکم بانک مامی شد . من شرحی که مراجعه کردم به دنا ترو باندک اثر از این پیدا نشد که اینها به معجین چیزی به بانک کذاشته در بانک تودیع کرده باشند به آن تاری - تاریخ هم بود . سپسالار هم در آن زمان وزیر شرکتان بود . این به اسم وزیر شرکتان که نصر السلطنه سپسالار آتوت نصر السلطنه بود و عنین الدوله وزیر مالیه . همین اثر از آن پیدا نشد . شروع کردم به تحقیق از ایرونیه - از ایرونیه از قدیم . پیر نه‌شان رستم . پیر غومانقرا پیشتر صاحب اختیار از خطه اشخاصی که به خاطر دارم و به عده دیکه اینها عنین که اشان اطراغ نه‌اشتند . بالآخره رستم پیر حاج مخبر السلطنه که نخست وزیر بود . به او که شتم گفت که من چیزی به خاطر ندارم اما این آغاز مرآت السلطنه‌ای هست در وزارت دارائی او ممکنست به‌اند . به او مراجعه کردم او رئیس حاله بود در آن زمان . او گفت که من هم اطلاعی ندارم اما اگر بريد پیر یث نفر که به اسم اسمر را آن به خاطر ندارم به خاطر خواهم آورد گفت این رئیس بیوتانه اون ممکنه اطلاع داشته باشه . محد کارتر را هم به من داد . محد کارتر در وزارت خارجه‌ای که وزارت خارجه قدیم توی حیات اون وزارت خارجه یث اعزاز کوچکی بود که او بیوتات در آن حاضر میکرد . رستم پیشتر بهتر گفت که یسه معجین چیزی هست . تخت بله من دارم . شتم حق معشر . تخت امین جوهرات سلطنتی است که مظفرالدین شاه از بانک قرض کرد و جوهرات را گسرو

نداشت و بعد پولز را داد و حواعت را پس گرفت. کتتم اینرا مکتبت برای من پیدا کنید .

گفتن که بهله سه چهارروز بعد تلغ نزد که پیدا کردم . رفتن پیشتر یک طومار
ابن از جیزعائی است صافلی است که من بارها به حکاران جوان بعد کتتم تذکر

حظور سابق به عمجی جیز را که مال چندین سال پیش هست یکفر آدم

اینرا آنا پیدا کرده من داد در صورتیکه با تشکیلی که بعد ایران پیدا کرده بود

کتتم این مال دو سال پیشه شمامخواهید کسی را پیدا کنید نمیتوانید پیدا کنید

برای اینکه نه بایکایتون صحیح نه حساب اریتون . این یکی از طومارهای که

بهسیاق نوشته شده بود و لوله میشد . به اولهای که خدا میداند چند متر بود

این را در آورد و من هم یک کمی هم سیاق بلد بودم نشان داد که در این

حاشیه یک این طومار نوشته شده بود که در فتن تاریخ جهد هزارتوم

مظفرالدین شاه از باند شامی قز کرده و این حواعت را گرفته است و زیرتر.

در حقایق آنرا پیدا و حواعت را گرفت . این تاریخ را که یاد داشت کردم

دیکه قضیه روشن شد . ثورا آندم از روی تاریخ اون لجر اون روز را در آوردم

معلوم شد آنجا هست منتهی چون این را معرمانه خواستند ننه دارند این را این

دو وزیر یکی وزیر مالیه یکی وزیر کمرکات شخص آند بودند پیش پورک رئیس بانک

شامی و رئیس بانک شامی هم به دست خود تر به خط خود تر این را نوشته بسود

آن رسید رابه اینها داده بود و این معرمانه بود هیچکس تو بانک نمیدانست.

یك معامله ای هم بود يك قرضه ای هم بود که اون قرضه الان یادم نیست باسم کسی

نوشته بودند اون قرضه را برداخته بود و حواعت را گرفته بود . این را پیدا

کردند و روزی که جلسه حکمیت بود در منزل داور رفتن هنوز وثوق الدوله نیامده بود .

به داور نشون دادم گفت که عدب جیزعربسی است . من به اینها میگویم که این

عرضحالشان را بر میزنند و اثر بر نمیکنند من استعفا میدهم از داور. آنها

در این ضمن وثوق الدوله رسید و اونهم که مطلب شد اونهم گفت که خب . .

بعضی این قرضه بوده که شاه کرده بوده حالا این طرف به حساب خود میخواست اینها

س-

هر بکوه این حواعت را ؟

ج - این جزو اسنادی بود که توی اوراق این نصرالسلطنه سپه دار موده بود . وقتی که سالها گذشته بود از فوتش این تورو توی اوراق او به همچین چیزی را پیدا کرده بودند و من خیال میکنم با علم باینکه این مربوط به او نیست آمدند به عرضحالی دادند که بعنوان اینکه این جواهرات مال مورث مابوده

س- یعنی جواهرات شاه مال مورث بوده

ج - جواهرات شاه مال سپهسالار بوده و بایست الان پولش را بدهد . از داور پرسیدم که اگر اینو من پیدا نکرده بودم چی میشد . بدون شک محکوم میشدم . خوب اینها چیزهایی دارند ریز این چیزهایی تا به حدی عم (؟) داشتند الان درست به خاطر ندادم که این تاجه حد داشتند این جزئیات این جواهرات را . اما به مقدار جواهرات . . . در عمارت سیصد و شانزده یا عمارت سیصد و شانزده من از بانکه استعفا دادم

س- بانکه شاعی

ج - بانکه شاعی- اینطور شد . بعد از اینکه موارد بسیاری پیش آمد . یکی از موارد بسیار جالب هم این بود که تازه کاپیتالیسیون طغی شده بود و اولین فتح طلب (؟) بجای سفته ای که بعد معمول شد به فتح طلبی میبایستی آنوقت عم میفکند پروتست بایستی واخواست بشه . اینرا بانکه شاعی فرستاد و یک محکمه ای هم درست کردند برای بخصوص محکمه تجارت . به علی آبادی نامی عم رئیس محکمه تجارت بود . بودند به محکمه تجارت که این را پروتست بکنند واخواست بکنند . گفت نمیشه رد کرده بود بعنوان اینکه نمیشه یک طلب را از چند نفر آن واحد مطالبه کرد محیل و محال علیه میگفتند آنوقت برات کیرو برات گیرند . وقتی این قضیه جین من آمد من این را بدم پیش داور . گفت آنا شما آمدید کاپیتالیسیون را طغی کردید بسیار کارخوب . عم کرد به اما اثر بنایانه که این طرز قضاوتشان این باشه این که افتضاح داره . قانون تجارت دنیا تمام دنیا بعلت اینکه امضای متعدد میکنند برای اعتبار آن سند . این آدم استدلال کرده بود که در قانون شرع نمیشود یک دین را از د نفر

مطالبہ کود و خیکہ از یک نفر مطالبہ کردید آنہا ہری الضمنہ میبوند . این را تعجب کرد گفت حالا من چه بکنم گفتم آخہ یہ آدمی کڈ اشتہار تیسر حکمہ کہ این اندر " عین آئینا نیست . کوئی را برداشت تلفن کرد بہ علی آبادی خیلی تند صحبت کرد کہ بعض خاصہات این بود کہ آخہ آبروی ما را شما ہی برید شما این جہ کاریست کردید . قانون تجارت را اگہ نگاہ کنید ہی بینید کہ مادہ فزائش میکہ کہ حر د ارہ بہ عریض از مراجعہ . از اضراء کنندگان مراجعہ بکنہ . این حل شد . این اولین کمی کہ ما داشتیم در بعد از اضرای کاجتالیسیون . خیلی کارهای زیاد در داشتند بنوریکہ یہ ویزی این قانون تجارت را کہ من میخواندم راجعہ زمین زمین در زمین موضوع کہ پیش آمد دیدم کہ یہ مادہ میبوسند کہ غیر از دہ روز نمیشہ و اخلاصت کرد . روزت کرد بہ مادہ دہ نہ میکہ بعد از دہ روز نمیشہ اینہو بود پیش از آنکہ بخواہد بفرماید بر امر " کی میشہ روزت کرد . گفت غیر بکنہ زمین حیوٹ باشہ . خواند دہ نہ دوہ خواند عذیبہ حاضر ندہ ایند اور شدہ . خط این قانون تجارت را این الان دارم تجدید نظر میکنم و طرح تہیہ میشہ وقتو تہیہ شد بہ شما میدم کہ شما تطویر دید . اثنت من خیلی خوشوقت ہستم . مدتہا گذشت یکروز رتب زدند کہ داور بایست کہ شما بیافہم روزم وزارت دادستور کہ در آن محل فعلی نبود . در منزل ضنی الدولہ بود عجی جانی و آن منشر باشی ضروری ہم بود کہ اکثر بود اون رئیس و تئرز بود . یہ خلوت کردہ بودند رتب توہ . یہ حیوٹ را بمن داد ما این شدہ این قانون تجارت حدید . کتب اینرا شما بخوانید نظارہ عید . گفتم خیلی خوب چند روز؟ گفت الان گفتم این حضوہ آباہ . داشتیم روز میزدیم دیدم کہ بہت آدرین صفہ اش اضراء دارہ منطکہ اضراء خرید داور . گفتم شما کہ اینہا را اضراء کردید کہ گفت ایمن کمیون قوانین دادستور است کمیون دادستور است . این قانون است کہ داور آزماہر ضروری شدہ بعد از آزماہر بعد از یہ مدتی ہی برسم اضراء را کہ مجاہدہ صدہم . آن اضراء نہ اند . شما ہ ان بنشینید تو در تفرغش باشی یہ

نظریه یه . کفتم آقا اینجا که نمیشه . نفت چاره دیکه ند ارم . تمام کارهای ایران با این عجله است . رستم آنجا این منشی باشی هم تو رئیس دفترش زنت میزد . آدم میآید . میرفت سرودها من در یکساعت هیچی نتونستم بکنم یه سرسری یه نگاهی کسروم بهت کفتم که بدین ترتیب نمیشه اظهار عقیده کرد . اینهم یک نمونه‌ای - با وجودیکه یه مرد بسیار بسیار بردستهای بود اما این نشون میده که کار کار در ایران چه بوده با آنچنان عجله که کسی خود تر دوتا ماده را توجه نداشت و الان هم این کار را - تقصیر هم نداشت فشار کار جابوری بود برای این آدم بطورگی این را میخوانم بکنم تجربه شخصی من اینکه یه یک نفر در ایران اگر حاضر بود مسئولیت قبول بکنه تمام اطرافیان همکارها دستکامهای دیکه تمام مسائل به دوش اون آدم میفرستند برای اینکه فسرار از مسئولیت بکنند و این آدم به بختی که با حسن نیت میخواست کاریکه اونقدر کار درش بار میشد که امکان نداشت بتونه از عهده بر بیاید و نتیجه اش این میشد که یه عده اشخاص هیچ کار نمیکردند هیچوقت دچار خبیثی هم نمیشدند هیچوقت مورد مواخذه قرار نمیگرفتند اما اشخاصی که دارای ابتکار بودند دارای جرات تصمیم گرفتن بودند همیشه هم ممکن بود مرتکب یه اشتباهی بشوند اینها می بایستی یه روزی دچار زحمت بشوند برای اینکه حرات این تصمیم گرفتن را داشتند یکی از معایب بزرگ ایران این بوده که مجازات نبود برای کار نکردن . کار نکردن زرتگی - یکی در این مورد هم این را باید بکنم وقتی که داور خودش را گشت یه بدری بود بدر معاون وزارت دارای بود این شد قائم مقام کفیل شد .

محمود بدر یا پدرش ؟

س -

بدر - این جوانه را میکشد ؟ نه این پدر این . این پدر این بود بله . پسرش در انگلستان

ج -

تحصیل کرده بود ؟

س -

بله بله

نه پدر اون - این یه جلساتی در دفتر او تشکیل شد برای اینکه وزیر دارای خود یکی

ج -

کرده من هم حالا بعد هم میرسم به اون که من چطور در آن دستگاه بودم . یکی

از حرفہائی کہ بدگفت کہ - حالا تازہ دو روزہ سے روزہ کہ د اور خود کسی کمرہ
گتہ د ونوع خرہست الاغ ہست۔ يك الاغی است کہ خیلی الاغہ کہ بارش را می برہ
ہرقہ رہم رو دوشش بگذا رید۔ میرہ۔ خرہائی ہست کہ زرننگہ۔ این خر زرننگہ
يك ہاری را کہ میکند دوشش این میند ازہ خودش را شروع میکنہ بہ قلسست زن
اونقہ رظت میزنہ کہ این مرد يكہ صبورہ خر کچیاد ہار این را بردارہ ہذا رہ
دوش آن الاغی کہ خرہ۔ گفت من جزو این الاغ خرہا نمی خواہم باشم۔
خودش را معرفی کرد۔ گفت میخواہم من نمی خواہم مسئولیتہا را خودم
قبول بگم یعنی د اوری کہ تا پریروز زندہ بود و ایسں کارہا را میکرد اون یہ خر
احتمالی بود۔ من خر زرننگہ می خواہم باشم کہ د ایران قبول کردن۔ مسئولیت
و قبول کردن کار و انجام این کار يك نوع خریدنی است۔ آدم باید یہ طوری
کار بکنہ کہ مسئولیتی نہ اشته باشہ۔ بعرض برسہد - مقرر فرمودند۔ این عبارتہا۔
د اوریکی از اشخاص برجستہ ای بود کہ من د یدم معذالک میگویم یہ حدی کار
روی دوشش ریختہ بود نہ کہ این بد بخت نمی توانست برسہ۔

چہ شد خود کسی کرد؟

س -

برای اینکه احساس کرد کہ رضا شاہ خواہد کشتن۔

ج -

صحیح

س -

حالا من بہ آنجا ہم میرسم۔ بعد از نہ تھا این ہکاری نزد يك بہ من پوروی
گفت کہ شما چرا نمی آئید کار بکنید برای من۔ من آ رہ میایم - با کمال میل
میآیم۔ از کی بیام؟ گفت از فردا۔ گفتم ازہ۔ بعرض رساند یہ؟ گفت نہہ -
گفتم چرا نہہ۔ گفت می ترسم قبول نکنہ۔ گفتم آتای د اور آقا من این کہ میگویم

حاضرہم ترك بگم بیام

بانك شاہی را ترك بکنید؟

س -

بانك شاہی را ترك بگم بیام این یہ کاریست کہ اخیراً احساس میکردم وصحبت
میکردم با چند نفر۔ د ونفر مضطہ د ونفر یکیش لقمان الطلک بود کہ نزد يك بود بہ من

ج -

یکی هم امین الطلک بود د کتر چشم بود . این هم گیلانی بود به آدم . . هرد ونا اشخاص بسیار بسیار نازنین . هرد وگفتند مبادا این کار را بکنید . شما کاری که دارید بهترین کاریست که در ملکت موجود است مردم آرزو میکنند که یه همین سخی در بانک شاهی داشته باشند . شما ول کنید بیایید تود سنگاه فردا شما را بیوزنتان بکنند تکلیفتان چیسه . گفتم آقای داور من این مطالب را میکند . گفت زیاد هم بد نمیکند . گفتم من دانسته این کار را دارم میکنم اما این صحیح نیست . شما اگر به شاه نگید فردا وقتی اطلاع پیدا میکنه به تسون بگه به کسی که توی بانک شاهی سالهاست کار کرده شما چطور میتونید بیارید اینسه کار نگارهای مهم بهش بدهید اونوقت دیکه شما چاره‌ای ندارید . من از آنجا از آن کارم افتاده‌ام مجبوری به خرجم رابده . . گفت راست میکنید خیلی خب میگویم . در حدود یکماه شاید بیشتر از یکماه طول کشید . یکروز بعد از این مدت رنگ زد و رفتم . گفت تا امروز من مجال نکرده بودم فرصت نکرده بودم به موقع مناسبی پیدا کنم . امروز سر حال بود و این مطلب را بیان کردم گفتش که به کسی که شانزده سال تو بانک انگلیس بوده بانک شاهی را میکنند بانک انگلیس - میشه اطمینان داشت این عبارت داوره گفت من ریش و سیلمو گروگذاشتم همه چیز را گفتم . گفتم میشه برای اینکه این آدم در سالهاست با من سروکار داشته در عین حالیکه هیچوقت خیانت نکرده تو بانک شاهسی همیشه ضافع ملکتش راهم در نظر داشته . او هم گفت بسیار خوب .

تا آنجا فرمودید که آقای داور رفت پهلورضا شد . . .

س -

آها اونوقت

ج -

اجازه گرفت که سرکار . . .

س -

که ریش و سیلمو گروگذاشتم که این آدم در عین حال که نسبت به بانک شاهسی

ج -

هیچوقت خیانت نکرده همیشه خیلی خدمت کرده به ملکتش و شروع کردم به کار .

شغلی که به من داد شرکتهای دولتی را که عده شان از (؟)

که یکیش شرکت مرکزی بود . شرکت مرکزی خود آن شرکت مرکزی ملی وکیلوسی هم

رئیسش بود قسمت عده کارهای ملکت را داشت. تمام معاملات مبادلات با
شوروی را جنس به جنس اون بود شرکت کالا بود شرکت کشاورزی بود شرکت حمل
نقل بود ماشین الات کشاورزی بود سرتا سر ایران

س- همه دولتی بودند این شرکتها؟

ج- تمام دولتی بودند تمام این کارها را میکرد. مثلاً ورود اتومبیل را انحصار کرده بود

نمایندگی جنرال موتورز و کرایسلر را گرفته بود و که دولت اداره میکرد. اینته من موقعی

که تو بانک شاهی بودم بمن گفت گفتم نکند این کار را. گفتم نکند چون نمیتونه

از عهده بر بیاید. گفت اینها اجحاف میکنند خیلی سو استفاده میکنند از این و از

این گفتم نمیتونید اداره بکنید دولت نمیتونه این کار را بکنه. گفت من میگویم

کی بود که میگفت من میگویم؟

ج- د اور

س- مرحوم د اور

ج- و من شدم نماینده د بازرس دولت در تمام این - حالا نه فقط نماینده دولت دلم

میخواست این اصلاً تصمیم د اور را می دیدی. يك تصویب نامه ای گذراند که من حق

رسیدگی - بازرسی و مدیریت این شرکتها. تمام این اختیارات به من یکفر داده بود

برای تمام این شرکتهای دولتی

س- تصویب نامه دولت بود؟

ج- تصویب نامه.

س- پس این موجوده

ج- موجوده - د هزار و سیصد و همان پانزده که هزار و نهصد و سی و شش. اونوقت بازرس

دولت د بانک کشاورزی با این اختیارات که این تصمیم ها در تمام شرکتهای

دولتی. دفتر من هم توی بانک کشاورزی در خیابان لاله زار ابتهاج سلطنه محوی

هم رئیس آنجا بود. پدر این محوی معروف و که راجع به این محوی هم تکیه دارم که

بهتان میگویم، پسرش را آوردم د بانک ملی چه کاری کرد د بانک ملی. من یگانه

ماشین نویس داشتند و مرد قدوسی نام. من و این قدوسی میبایست تمام این کارها را میکردیم و اول کاری هم که بمن گفت بگفتی گفت رسیدگی بکنید به این شرکت کالا. شرکت کالا بود تو خدایین سپید رئیسش هم کاشف بود. کاشف یکی از تجاری بسود که آن زمان خودش یکی از تجار معروف بود

س- که بعد امریکا رفت؟

ج- امریکا رفت؟

س- مقیم امریکا شد به آقای کاشفی

ج- نه این کاشف شاید به کاشف دیگری بود این اما خیلی معتبر بود خیلی معتبر بود

دوست داور هم بود. از دوست های قدیمش بود. من تاگید تاکید که اینو پهل میخواند باز ازمین و من نمی دونم وضعیت از چه قراره که بهش بدم ندیم شما نظریه بد من رقبه بینم "کالا" چه میکنه. دیدم هیچی نه دتتری است نه حسابی هست نه کتابی هست هیچی نیست. اینها از اسرائیل در اصفهان بود به چیزهایی می خریدند و می آوردند تهران می فروختند. خواستم رسیدگی کنم که اینها چه کردند چه چیزهایی را آوردند هیچی نبود. یک نفر به عده ای را شروع کردم از بانک شاهسی بیارم. اشخاصی که در بانک شاهسی با من کار کرده بودند. به سه چهار نفر را آوردیم. یکیش آموخته که خیلی خیلی برجسته بود خیلی خیلی خوب بود برای حسابداری من نظیر او را در حسابداری ندیدم هیچکس در ایران. یکی غلامرضا چی چیز اونهم به آدمی بود بعد به بانک ملی آوردیم. به عده ای را سه چهار نفری را آوردیم رئیس بانک شاهسی رفت پیش داور که اگر این کار را بخواهید بکنید

س- شگایت

ج- ما اصلاً "دیگه هیچکس برامین باقی نمانده. داور هم به من گفتش که دست

نگهدارید. گفتیم آقا من دست نگهدارم من چی برم تو خیابان لاله زار بایستیم هر کسی از آنجا عبور میکنه دستش را بگیریم بالا عضوم بکنیم. گفتیم آخه من سن شما این کارها را که به من مراجعه کردید من پاچی انجام بدم. به دونه ماشین نویس

مرد دارم. کسی هم نمی‌شناسم که حساب‌داری بلد باشد در دستگاه‌های دیگه شما به من بدید من نیاز دارم. گفتش که خب حالا دیگه آمده این چیزها را گفته و من هم بهش گفتم که نه ما همچنین نیستی نداریم که مال بانک شاه‌ی را بخواهیم متزلزل بکنیم. من این عده‌ای را که آورده بودم به عده برمیگرداند. آن‌رسی که بسیار بسیار لایق بود. یکی محسن خرم نمیدونم یک چهار پنج نفر را آورده بود یکی هم جی چیز زانهاریان ارض بود که اونهم کاروبارش خوب بود تا این اواخر هم در شرکت شیلات‌ده بر بود. بالاخره شروع کردم به کار به روزی به دای. گفتم که همان تقریباً هفته اول بود گفتم که بعقیده من شما بعضی از این کارهائیکه کردید برای این آگه بخواید اداره بکنید باید آدم داشته باشید و آدم ندارید. بنابراین به فکری بکنید نمیشه با سپردن یسه دستگاه به علی وکیل و اون یکی را به جی چیز کشف اسمش را فراموش کردم یکی در بلوچستان مثلاً "ماشین کشاورزی یکی در آذربایجان. گفتم اصلاً غیرصککه این دستگاه بتونه اداره بکنه با این اشخاصی که متصدیش هستند - آدم نیست. گفتش خدایا امروزه مرحوم مستوفی المعالک. مستوفی المعالک میگفتش که ما چون آدم نداریم دست نباید بزنیم به کار. من عقیده‌ام برعکس بود. اینست که من میگویم باید کار بکنیم و آدم هم تهیه بکنیم. این تقریباً به حدی طول میکشد. یکروز قبل از مرگش

مرگ؟ - س

مرگ دارم. وقتی کمیسیون خبر میکردند در ایران بطور کلی - تلفن میکردند که خواهش میکنم فلان ساعت تشریف بیاورید کمیسیون هست. هیچوقت نمیگفتند به آدم کمیسیون موشش چی هست که آدم به چیزی با خودش بهره حاضر بکنه وقتش وارد میشد پهنشینه آنوقت معلوم میشد که چیه. تلفن کردند که بیایید - رفتیم به عده‌ای بودند. علی امینی رئیس گمرک بود آنوقت

همین دکتر علی امینی؟ - س

بله بله - صادق وثیقی آدم بسیار بسیار نازنینی بود. اون کفیل اداره تجارت بود خیلی مرد شریفی بود. یعنی آنوقت اداره تجارت وزارت نشده بود. هزیر بود. هزیر

ج -

بعنوان آنوقت سمعش چی بود هزیر؟ رئیس قعاش بود. و دیگرگان میکم از وزارت د اراقی هم شاید یکی دیوکل بود شاید یالکشائیان یا الهیار صالح. الهیار صالح دیوکل بود آنوقت و خلاصه نشستیم دورتا دور و د اور هم خیلی با سیمای گرفته خیلی خیلی مغشوش گفت که شرکها را باید یکی یکی ببینیم که احسان را داشته باشیم این را نه داشته باشیم منحل کنیم. بعد ها معلوم شد که رضا شاه داد و فریاد کرده که اینا چی و اینها را باید منحل بکنید حالا شروع کرد از الفبا از اول. شرکت ساختمان بود که رام رئیسش بود. پدر این رام

س-

پدر هوشنگ رام

ج-

پسراو- آنرا خط کشید.

س-

که منحل؟

ج-

منحل.

س-

چرا رضا شاه میخواست اینها منحل بشه؟

ج-

شکایت میکرد- اصلاً "عقب بپا نه میکشت بهش ایراد بگیریه

س-

به دور که خلعتش که

ج-

د اور را- آنوقت يك دفعه گفتش که خدا بیمارزه مستوفی المعالك مرحوم را. مستوفی المعالك

س-

عقیده اش این بود که تا آدم نه داشته باشیم دست به کارهای جدی نباید بزنیم

س-

این را د اور.

ج-

د اور. حالا یکسال و خیزه های بعد از اینکه من وارد شدم. قرارداد من یکساله بود

تجدید شده بود که د اور خود کنی کرد یا نزدیک انعامش بود که د زمان بسد تجدید

شد. درست بخاطر نه ارم اما تقریباً یکسال گذشته بود. توی همان اطاق پشت همان

میز طلبی راه که من گفته بود که خدا بیمارزه مستوفی المعالك او عقیده اش این بود اما من

این عقیده را نه ارم امروز عکسش را گفت. هیچکس دیگر شاید متوجه نبود

چطور؟ چطور شد اینطور شد

س-

د نظرف یکسال؟

ج - د رظرف یکسال . جلسہ ای د اشتیم نوی دفتر من . دفتر من هم توی خانه شیرالدوله بود خیابان جلو سفارت انگلیس . آنجا را اجاره کرده بودند . دفتر من آنجا بود که جلسات را آنجا تشکیل میدادیم - علاء هم بعنوان وزیر تجارت که تازه آمده بود آنهم شرکت میکرد . جلسہ ای د اشتیم و آنوقت جلسہ بعد را گفت د دفتر من خواهد بود . د دفتر .

ج - د دفتر نظارت بر شرکها - که علاء صبح ها میآید آنجا بعد از ظهرها میرفت توی وزارتخانه یعنی صبح ها تاساعت ده بود ده ونیم میآید و بعد میرفت وزارتخانه . آئروز جلسہ آنجا د ر همین دفتر من تشکیل شد . نشستیم نشستیم علاء بود هوزیر بود - وشقیسی بود - علی وکیلی بود یانه نمیدونم بخاطر ندادم . نیامده اور . من گفتم تلفن بکنیم منزل د اور که چطور شد . آمد گفتش که حسن خان میخواند خودش با شما صحبت بکشد . پیشخدمتش بود . وقتی رضم پای تلفن گفت آقا فوراً بیایید اینجا . ههمان دستہ جمعی باشند یم رضم خانه اش - زیاد دور هم نبود توی خیابان پهلوی نزد یک خانه مرتضی خان گمان کنم بود . همین یزدان پناه . آنجا خیال میکنم بود . وارد شد یم دیدیم غوغائی است . توی حیاط جمعیت پر - شیون - دخترانش د اد گریه فریاد گفتیم چیہ - گفتند خودش را گشت . من رضم که بروم توی اطاق ببینم که دستہ یک تامیناتی وایستاده بود آنجا نمیشه . داد و فریاد کردم ، گفتند نمیشه . بعد آنوقت شنیدیم که . . آهان شکوہ الٹک آمد تا وقتی آنجا بود یم رئیس د دفتر رضا شاه

ج - رئیس د دفتر رضا شاه و بعد از یک مدت رفت و معلوم شد نامه ای نوشته بود به شاه که من خودم را میکنم و بجعهایم را میسپارم به شما . تأثر تا بعد رضم آقای بدر شد کفیل . حالا د این دوره

س - خب تعجب کرد ؟ عکرم العمل راجع بخود کشی آقای د اور چی بود بین شماها ؟

ج - هیچ چیز . .

س - انگیزه اش روشن بود برایتان یا نامعلوم بود ؟

ج -

نه هیچ نامعلوم بود برای اینکه فقط بعد حدس میزدیم که آن دستوریکه داد برای انحلال معلوم میشه که بهش تویته بود. آنچه که مسلم هست هیچوقت بهیسه او با آن خشونت و با آن هتک احترام رفتار نکرده بوده که آنروز کرده و این مسلم شده براش که این را خواهد گفت. چسرا؟ برای اینکه يك تری آنکه بود که كك كرد به آند ن رضا شاه.

س -

ج -

تیمورتاش بود و نصرت‌الدوله بود و داور. این سه نفر خیلی مؤثر بودند خیلی. تیمورتاش را که در زندان گلکش را کتند. نصرت‌الدوله را که از بین برد. داور را هم این آخری هم. من قبل از اینکه اداه به دم راجع به تیمورتاش هم يك چیز بگویم. موقعی که تیمورتاش را کشتند امروز مدحسین خان امروز سرلشکر رئیس شهر یانسی بود. من موقعی که رشت بودم و توی بانک شاهي بودم این فرمانده تیپ مستقل شمال شده بود. قبل از اینکه این بیاد آنجا يك کمسول شوروی بود باسم آیره سون این خیلی خیلی مرد جسوری بود و در تمام مسائل دخالت میکرد. بطوریکه یکروز يك وکیل علیه او این خواسته بود این وکیلی بود که بر علیه يك — یکی از اتباع شوروی عرض حال داده بود در دادگستری تعقیبش میکرد. این مرد يکه را خواسته بود توی قسولگری بهش فعالشی کرده بود — گلکش زده بودند و برده بودند توی زیر زمین قسولگری زندانی اش کرده بود. این هتاکنش با این جا رسیده بود که من جوش می‌خوردم وقتی این چیزها را می‌شنیدم. هیچ کار هم نمی‌توانستیم بکنیم برای اینکه اصلاً حکومت درین نبود هیچ چیز نبود که این به این فکرها باشد. آیزم آمد شد رئیس تیپ مستقل شمال. اولین کاری که کرد گفت هرکس پا به کسولگری شوروی بذاره توقیف میشه. هرکسی که بیرون می‌آید توقیف میگردد. بکلی رفت و آمد موقوف بود. از این کارها کرد بکلی وضع عوض شد. من برای این فوق‌العاده سعیاتی پیدا کردم. به حدی با هم نزد پهلوی شدیم که ما دائماً همدیگر را می‌دیدیم. دائم دائم. د يکه دوست نزد يك جسون جونی شدیم. تهران و قتیقه رئیس شهر یانسی شد من د يکه اصلاً به يد نش نمی‌رفتم

یکی دوجورد پیدا شد که رختم . يك موردش این بود که يك دلال بغدادی بود که در واقع تعیین
 نرخ ارز ایران - پول ایران ریال به ارزهای خارجی در دست این بود . برای اینکه آنوقت
 يك سیستم عیبی داشتیم . يك نرخ داشتیم نرخ رسمی - يك نرخ داشتیم بابت گواهینامه
 صدور . یعنی يك کسی که يك جنسی را صادر میکرد يك گواهینامه میگرفت که اینقدر جنس
 صادر کرده ... آنوقت این گواهینامه قیمت داشت . لیوه مثلا " آنچه که بخاطر دارم - لیوه
 دوازده تومان بود . نرخ لیوه خیال میکنم هشت تومان بود . نرخ گواهینامه صدور میرسیسد
 دوازده تومان بطوریکه لیوه مثلا " بیست تومان - بیست و يك تومان بود که قسمت ...

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی اوتوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۲

در ضمن صحبت به آیرم گفتم . گفت يك سرهنگی را احضار كرد گفت اين مرد يکيه را
بخواهيد بهش بگوييد که برررر تبعيد . ديديم خب اقلاً* اين ديكه يك هـ می
است برای از بين بردن اين بازارسياه* بازارسياهی که بازار اصلی است که تمیيم
نرخ ريال ايران درست يك نفر دلال باشد . بعد از چندی گذشت ديدم اين آدم هنوز
هم هست . رفتم پيشش گفتم اين چطور شد . يکجوری صحبت کرد معلوم بود که آمده پول
داده . من دفعه اولی بود که نسبت به آیرم ظنين شدم . آنروز آن وضع مرگ تيورتاش
بود که توضيح ميداد گفتش که - من خیلی حاسف شده بودم از مرگ تيورتاش برای اينکه
تيورتاش يك شخصيتی داشت که تو ایرانی من ندیدم . با اينکه عیبهای زيادی
داشت . خیلی شهنوی بود خیلی نسبت به زنهای ضعیف داشت بطوریکه يقه هرکسی را می -
گرفت که زن یکی از سفرها که مسن هم بود تعريف ميکرد که يکروز يقه من را هم گرفت .
بطور صحبتهای خصوصی ميشد اين اقلاً* بی اختياروند . اين خیلی از اين جهت خیلی خیلی
ضعف داشت ولی يك آدم خیلی خیلی وطن پرست بود . بسيار مرد وطن پرستی بود بسيار .
اين را من ديكه ديدم وقتی در بانک شاهی بودم ميدیدم کارهایی که ميکرد نسبت به خارجيهها .
گفتش که الان که تيورتاش رفت الان ديكه يه نفر ديكه باقی مانده غيرزمن .

آیرم ديكه - س -

بله - و آن سردار اسعد است . يك مدتی بايد سردار اسعد را - ج -

و شمال رفته باشید که (؟) رضا شاه (؟) آمده بود. بهین گرفتندش
 بردنش به زندان و از زندان هم آنچه که میگویند میگویند. کشتندش. گمان میکنم
 حقیقت هم داشته باشد. بهابراین يك نفر داور مانده بود و آن تخمیری که بسود
 که برای اولین دفعه بود موضوع اش چه بود. معلوم نیست. ممکنه که منوط به گنبد
 باشد ولی دیکه از جمله کارهاییکه وزارت دارائی آنوقت میکرد که مرحوم داور به پخت
 این میآمد که گندم به هم جا برسانه. هیچ اصله ارتباطی به وزارت دارائی
 نداشت اما همانطور که گفتیم که يك نفر آدمی پیدا شده بود که تمام مسئولیت ها حاضر
 بود قبول کرد همه بارشان را می انداختند روی دوش این. این احساس کرد خودش
 را کشت. من خوب بعدی افسرده شدم. مأیوس شدم. دیکه فوق العاده. من
 برای خاطر شخص داور بود که بانک شاهي را ول کرده بودم آدم اما خوب قرار داد
 من یا میکنم تجدید شده بود یا همان روزها تجدید شد برای یکسال دیکه. در این
 ضمن امیر خسروی در بانک ملی به من. امیر خسروی را من می شناختم باهاش
 (؟) میکردم. جزو افسرانی بود که با رضا شاه آمده بودند در موقع کودتا
 و او بود و مرتضی خان بود که همیشه میگفتند مرتضی خان همین سر لشکر یزدان پناه. آن
 به بخت بهجا و چیز بود که اندامش کردند. اینج طبعی ساسا علی خان شفا عسی
 اینها چند نفر بودند که از نزد پکان رضا شاه بودند و من باهاشان دوست بودم.
 با هم دیگر معاشرت داشتیم. به من رضا اللمخان امیر خسروی تکلیف کرد که بروم
 معاین بانك ملی بشوم. فوراً قبول کردم. يك شرحی نوشت به...
 حالا راجع به علاء بگویم. علاء که از لندن. من علاء را از دور می شناختم
 ناهای که بعضی وقتها چندی به چندی مینوشت به ادبتر آو نایزم. مثلاً "مینوشت
 که راجع به ایران مقالاتی نوشته بودند و اوجواب مینوشت. من این مقالات را که
 خوانده بودم خیلی خیلی برای احترام داشتیم. یکروزی آمده به ملاقات من در ساختمان
 همان در همان بانک کشاورزی و گفتش که بمن تکلیف کردند اداره کل تجارت. یعنی
 وزارت بازرگانی الان. گفت من قبول کردم به يك شرط که شما با من کار نکنید

یعنی دستگاهی که تا حال زیر نظر داور بوده با وزارت بازرگانی باشد و زیر نظر علاء
گفتم من از خدا میخواهم برای اینکه من از دوره شما ارادت داشتم خیلی هم
خوشوقت بشوم. این بود که رفتم در همان اداره منزل مشیرالدوله که چند ساعت
صبح میآید و بعدد یکه بقیه اوقاتش را در وزارت بازرگانی میگذراند. یک چشمة ریز
بعد از این یک فعه برخورد کردم به سهیلی و معتدی - علی معتدی - اینها
البته از بدیران کل - روسای وزارت خارجه بودند. گفتند توجطوربا علاء کار میکنی
گفتم چی مگه. گفتند بسیار بسیار مشکله با این آدم کار کردن. گفتم اتفاقاً من
بهیچ وجه اشکالی نمی بینم. چه قبلاً مگر. گفتند هیچی آقا اصلاً مثلاً -
نستمتهای میآید به کارندان میگفتن که بیکاری؟ واردید و یکشنبه را ترجمه
بکنید. گفتم من هیچوقت بیکار نیستم که بمن بیاد همین حرفی بزنه. صبح
میآید اینجا من بهش میگفتم که من این کارها این کارها را کرده ام و این کارها این
کارها را میکنم. یک فعه نشد که نظر مخالف داشته باشد بعد پامشد میرفت
سرکارش. همین طور که بعدها با شاه - من هیچوقت به شاه نمیگفتم که اجازه
بدهید من اینکار را بکنم. میگفتم این کارها را کردم این کارها را عم خیال در اینک
همین - یادداشتهایی را هم که داشتم قیفاً میگفتم اینکارها اینکارها را کردم و
این کارها را در نظر درم بکنم. واردی پیدا شد که اختلاف پیش آمد که آنها
را هم یک چند تا پیش را ذکر خواهم کرد. در بانک ملی بودم. هان آدم آنجا
که دیدم بانک ملی تازه آلمانها رفته بودند. لیندن بلاد محکوم شده بود توزند آن فولک
معاون آلمانیش رفت در بیروت خود گسی کرد - خودش را انداخت به دریا
و افضاح شده بود د یکه افضاح و آنوقت رضا شاه تصمیم گرفته بود که یک نفر قدرد
بیاره که این کارها را بکنه. یک مدت کوتاهی هم بین لیندن بلاد و امیر خسروی بنظرم
به مدت خیلی کوتاهی بود که مثل اینکه علاء آنجا بود یقین ند ارم خیال میکنم. رضای خان
هم آمده بود - امیر خسروی هم آمده بود بعنوان حضرت اجل آنوقت رسم بود به این
تیمسارها میگفتند حضرت اجل بعنوان حضرت اجل یک د یکتاتوری شده بود - سنگ

ازش می‌ترسید . این دریه همچنین اوضاعی بمن تکلیف کرد که من پیام معاون بشم
 رقم قبول کردم رقم و بودم تا موقعی که امیرخسروی شد وزیر اراثی . امیرخسروی
 مد یزک بود - محمدعلی فرزین که وزیر اراثی بود و سفیر ایران بوده آنوقت وزیر
 مختار ایران بوده در آلمان و جزو مهاجرین بود و از اشخاص خیلی خیلی معروف و در ضمن
 طوین و اینها اما يك آدم محتاطی يك آدمی که وقتی که همینطور ما نشسته بودیم
 من نمی‌شنیدم صحبت که میکرد . اشاره ای فلان و . من حوصله ام سر می‌رفت من اصلاً نمیتوانستم تحمل بکنم يك آدمی که
 آنطور خونسرد اینطور بی اعتنا بچه چیز این شش رئیس بانک طی . یکی از چیزهایی
 که رضا شاه بهش معتقد بود این بود که وقتی يك نفر میرفت حتماً شخص دوم جاییش
 را بایستی بگیرد يك نفر ديك از خارج نمی‌آورد . گمان نمی‌کنم از این عدول میکرد از این
 اصل . تقریباً تا آنجائی که من بخاطر د ارم همیشه همین را رعایت میکرد . بنابراین
 وقتی که امیرخسروی را برد وزیر اراثی کرد بنظرش خیلی طبیعی می‌آمد که شخص دوم که
 قائم مقام بود بشه رئیس بانک . این بیچاره چیزی که نمیدانست اصلاً از بانکداری
 هیچ چیز خود رضاظی خان بیچاره هم چیزی نمیدانست - امیرخسروی نویسن رقم
 نداشت . این که میگم ایرانیهسا هیچوقت توجه به رقم - رتبه‌رایشون بی‌معنی است .
 یکی از آن اشخاص امیرخسروی بود - خزانه دار قدیم بود . رئیس بانک سه بسود
 رضا شاه فرستاده بود این را (؟) کرده بود برای اینکه مثل اینکه رئیس بانک طی
 بکند فرستاده بودش به فرانسه يك چنه مدتی . بسیار مرد نازنینی بود . يك آدم
 عجیب بود در جرأت . جرأت کار عجیب و غریب میکرد . ولی مطلقاً برایش رقم اهمیت
 نداشت . هیچی‌ها . این از جمله کارهایی که کرده بود من وقتی آدم توی دستگاه
 فحیدم . وقتی آدم توی بانک و یا د اور همکاری میکردم وقتی فحیدم و وحشتم زد طوری
 فریاد زدم توی کمپسین که د اور گفت آقا مطلب نشوید کمی صبر کنید . اینکه گفتیم
 این سیستم ارزی ما یکوقتی این بود که میبایست صادر کننده تصدیق صدور بگیرد - تصدیق
 صدور را بفروشه تا بتونه يك نفر ديك وارد کننده ارز بخره و وارد بکنه من توی جلسات
 دوم یا سوم که د حضور اور تشکیل شد اطلاع پیدا کردم که ارز فروخته شده بدون تصدیق

صدور. یعنی اساس آن سیاست این بود اول باید صادر شده باشد اریز موجود باشد تا به يك نفر اجازه ورود بدهند. يکروز اطلاع پیدا کردم که تصمیم گرفته بودند که خب چه اهمیت دارد ما که میدانیم این تصدیق صدور خواهد آمد ما عجلانما این کار را میکنیم. من وقتی که این را شنیدم يك فریاد - که چطور میشه همین چیزی برای من بعدی شك آور بود که من باور نمی توانستم بکنم. بعد آمد به بانک ملی و اطلاع پیدا کردم که يکروز کارهای عجیبی که شد کتر کسی در ایران این را بدونه این بود که يك مقداری نقره داشت بانک ملی. يك مقداری هم ارز داشت. اریز که از شرکت نفت میخرید. اریز که از شرکت نفت میخرید رضایانه دستور داده بود که باید کار گذاشته بشه برای يك حساب مخصوص. ذخیره - خودش دستور میداد که این به چه صرف برسد. بعضی وقتها به هارف خرید اسلحه میرساند در هر حال بنظر او يك انداخته ای بود. تو بانک ملی که آمد اطلاع پیدا کردم که امیر خسروی يکروز وضعی پیش آمده بود در اریز ایران که بواسطه همین کارهایی که کرده بودند. یعنی اریز را که نبود فروخته بودند دچار ضيق اریز شده بودند. این پیش خودش فکر کرده بوده که يك کاری باید بکنه که اریز بدست بیارو یکی از عجایبی که کرده بود این بود که شروع کرده بود به اریز آزاد فروختن. آنوقت لیوه بود پایسه پول ایران. خیال میکنم که نمیدونم یقین ندارم خیال میکنم نه تومان بود شروع کرده بود به فروختن آن ارز و آن انداخته هابه آن قیمت به امید اینکه اینقدر میفروشیم تا میخواهی میفروشیم که تنزل وقتی کرد پس میخرم. يك عده ای مثل لایو بود نماینده جنرال مونتویز را داشت

س- لایو یا لاپسی

ج- لایو برادران لایو - کلیبی های

س- که اخیرا هم اسمشان سوزیان بود

ج- اسمشان در يك جایی بود - مثل اینکه همان لایو (؟) که میگفتند اینها واسطه

نمیدونم گرفتن ریشه بودند در مهملات. من این را ولاء باور نمیکم. آنها را نمیدانم

حالا اما آنها از تاجار معتبر بودند کہ نمایندگی جنرال موتویز را داشتند و کتانہ کہہ نمایندگی کرایسکر را داشت۔ اینہا حق داد کہ بانک ملی ارض عرضہ کرد خرید بکنند۔ آن اندوختہ تمام شد بانک ملی ہم نشست بانظار اینکہ اینہا بھایند پس بفروشند (؟)

ایجاد شدہ بود کہ اگر رضاشاہ اطلاع پیدا میکرد بدین شک احمد میکرد امیرخسروی را۔ برای نجات خود ش اینہا می نشینند فکر میکنند کہ یک مقداری نقرہ بردارند حاصل بکنند بہ لندن بفروشند و جای او را برگزند و این را از وزیر دارائی د اور اجمازہ می گیرند و این را میفرستہ آن کار را می کنند۔ من گفت:

نقرہ از کجا گیر آوردند؟ جزو ذخایر بانک ملی بود؟

ج۔ جزو ذخایر بانک ملی بود۔ آخہ ذخایر بانک ملی یعنی این نقرہ ہائی بود کہ جمع آوری کردہ بودند۔ کیسہ ہائی دوست و پنجاہ توفی سابق ہر یک کیسہ نقرہ معادل دوست و پنجاہ تومان برد۔ چہ دوریالی چہ یکریالی چہ پنج ریالی د محدود د زمانی کہ من آدم د محدود شہر دتن نقرہ داشت بانک ملی۔ اینہا این نقرہ میفرستند و می فروشند و بجایش ارض می گذارند و رضا شاہ ہم ہیچوقت اطلاع نداشت چرا برای اینکہ این ہیات بہ مرد انگلی د اور۔ د اور میدوئہ کہ این آدم بد بخت یک خطبی کردہ کہ اگر یارو بفہمہ اند امش خواهد کرد۔ این سکوت میکنہ ہیچی نمیگہ د صورتیکہ یک ایرونی د یکہ بود فورا "میوقت از ترس جان خود ش ہم میوقت میگفت و این را خبرچین ہم د دستگاہ نبود

ج۔ چطوری این را توانستند مخفی بکنند۔ من تو بانک ملی اطلاع پیدا کردم وقتی آمد م خب میگسم یک آدم عجیبی بود یہ ہمچین کارہائی میکرد کارہای خطرناک کہ

د اور

ج۔ نہ نہ امیرخسروی۔ امیرخسروی اینکار را کردہ بود۔ وقتی آمد او آن ارض را فروخت یک ابتکاری او بخرج دادہ بود کہ میخواست چیز بکشد۔ خب من وقتیکہ این چیزها را آنوقت

صحبت میشد بهش میگفتم من باهاش توتو آیه میکردم بهش میگفتم آقا این کارها را نباید کرد این کارها را نباید کرد و گوش میداد همه چیز را قبول میکرد . در صورتیکه دیگران مثل سگ از تن می ترسیدند برای اینکه فحاشی میکرد - کتک میزد میگویند مثل یک سربازخانه رفتار میکرد . نه فقط اعصاب می ترسیدند این فرزین و زند و اینها هم می ترسیدند برای اینکه رفتار خشونت آمیز نسبت به عموم بود . من وضع بانک ملی را که دیدم - دیدم بسیار بسیار خراب است . ما یک حساب پایاپای داشتیم با آلمانها زمان جنگ بود - این از اختراعات شاخ بود که با کشورهای مثل یک دهه کشورها میآید معامله میاد له جنسی میکرد . آنوقت یک صندوق هم درست کرده بودند در برلن این صندوق پایاپای بود . اول میآیدند جنس می خریدند از ایران . (؟)

پنبه را که اصلاً هیچکس نمی خرید . کشورهای غربی نمی خریدند برای اینکه مطابق استاندارد نبود - تمیز نبود . اینها هر کثافتی بود می خریدند بقیتهائی ام که دیگران خریدار نبودند . خب اینها ایرانها از خدا می خواستند . این را می فروختند این پنبه اش را وری داشت میبرد پنبه میخورد پوست میخورد - دانه های روغنی میخورد کثیرا میخورد - اینها را می خرید ایران طلبکار میشد از آن صندوق

برلن . آنوقت ایران میبایستی برو خودش جنس بخرد . آنجا دیگر هر چیزی را نشان میخواست روی آن قیمت می کشیدند برای اینکه شما جنستان را بردید این یکی از - چیزهای خیلی زیرکانه دگر شاخ بود - این اختراع دگر شاخ بود . بدینوسیله اینها تمام بازارهای کشورهای مثل ایران را بدست گرفته بودند - قبضه کرده بودند . برای اینکه مقید نبودند که جنس مطابق استاندارد باشد - می بردند - می خریدند - احتیاج داشتند و بعد میشستند راحت چون اگر جنس نمی خرید خوب نخورد چه بهتر مفت بردند دیگر . اگر جنس بخواهید بخرید اون به شما دیکته می کرد .

قیمت نه داشت که جنشان - قیمت بین المللی مثلاً ؟

س -

یک موقعی بود که اینها چاره دیکه ای نه داشتند . میبایست همانی هست که هست پول در ابرم

ج -

اؤزنى دەيم . استدلال وارد كىنىدە اين بود كه آقا اوز نعيم ما از صندوق پايپاي مى خريم مثل اينكه صندوق پايپايى غير از اينه . آنوقت يك عده اى يك كارهائى ميكردند كه باور كردنى نيست . پنبه را مى فرستادند به هاجبورگ - بنسدر آزاد هاجبورگ - اين ميرفت نوى بحساب پايپايى آلمان صندوق پايپايى آلمان . در گمرك ازش عرض اينكه تعهد اؤزى بگيرند تعهد صندوق پايپايى ميكرفتند كه اين در ظرفي مثلا " ايكس ماه ميبايت اين ماركن رخته بشه بحساب پايپايى . نوى بانك طلقا " حساب نبود - پرونده نبود . پرونده فرض بگنيد كه بود اقيان اتفاقا " بود اقيان بود جزو اشخاصى كصاد رگنده عده بود . اين ميرفت نوى پرونده بود اقيان يك ورقه كلفه بود . هر كسى اين ورقه كلفه را رسيد اشت ائرى در هيچ جا باقى نبود . تعهد اگر نوى بانك بود سر و دهه اگر كسى ميخواست مطالبه بگنيد ميبايت مطالبه بگنيد كه آقا چطور شد اين رخته نشد تاريخته بشه . پس بنابر اين ظاهرا " اين تعهدى را كه سپرده اينقدر مارك در آنجا هست . آنوقت مامايستى وقتيكه ميخواند يكفر وارد بگنيد ميايد از همان مارك صندوق حواله ميگرفت و اين خيلى آسانتر بود از اينكه بپايد به اؤز بگيرد براى اينكه اين را ما اؤز نى دانستيم . ايرانيها اينجور سؤال ميكردند كه اين ديكه چيه ما چه دانديم پنبه دانديم - پوست دانديم - خشكبار دانديم - اؤز فرستاديم . من كه آدم يك همچين وضعيتى را ندانم خواستم بدوتم كه حسابهايش را جمع بگم . هر كارى كردم ماهها تلاش كردم - غير ممكن بود براى اينكه بعضى پرونده ها اصلا " نبود وجود نداشت . حساب پرايش درست گنيم حساب درست كردم حسابى كه دفتر داشته باشه - دفتر كل داشته باشه - موازنه داشته باشه - بخونه با مال گمرك بخونه - با صندوق (؟) بخونه . شين دفترى آمد نخست وزير شد . يكروزى بمن تلفن زد كه آلمانها ميگويند كه اختلاف هست بين صندوق آلمان - صندوق پايپايى آلمان و بانك طى . بانك طى هم براى اين كار انجام اين عمل مقطوع يك جلسى در سال ميگرفت كه آنوقت گمان ميكردم ده هزار تومان ميگرفت . و در مقابل اين ده هزار تومان هيچ كارى نميكرد - هيچ كارى نكرده بود . يكفر از آلمانهاى اسن هم بگذا ر بعه " يادم ميايد تيسر بنظرم اسن بود . اين در آن

زمان در موقعیکه آلمانها بودند اینها بودند توی بانک کار میکرد و بعد در آن موقعی که من معاون شده بودم این توی سفارت آلمان کار میکرد . من به تئین د فتری در ادو فریاد که آقا چه اقتضاییه . آلمانها میگویند این اختلاف هم چهار بیست و چند مثل اینکه میلیون مارك . یه همچین چیزی به چند میلیون مارك . گفتم غیر ممکن است همچین چیزی ابداً اینطور نیست . او هم اطمینان داشت و کسی آلمانها گفته بودند که آن ها در دست حق با آنها است . گفتم مطلقاً اینطور نیست . این حسابها تیکه الان ماد فتر داریم حساب داریم هم چیز مرتب است . گفتم بهشان بگویید که بیایند آنجا ما رسیدگی بکنیم . قرار بگذاریم با آنها . هم از نظریه شرکت های . . . چند تا شرکت بزرگ داشتند که اسمهایشان را تمام من الان فراموش کرده ام . اما اینها آمدند خود این یارو این کسی هم که در سفارت آلمان کار میکرد که سابق در بانک ملی - آمدند و یکی یکی نشستیم و شروع به حساب کردیم . دیدیم که صادر کنند ها کی ها بودند - این و این و این - وارد کنند ها چه تا شرکت های بزرگ که آلمانها داشتند که مقاطعه کاری میکردند و اینها را یکایک رسیدگی کردیم . چندین جور رسیدگی میکردیم - آخرین شب تا نصف شب رسیدیم باینکه تمام این حسابها روشن شد و معلوم شد که حسابهای بانک ملی درست بوده و بانک آنها غلطه . نماینده شرکت های آلمانی که آنها شرکت های تمام شرکت های دولتی بود یک صورتجلسی نوشتند . نزد یک های نصف شب که شد این یارو همان تیسسز گفتش که من باید بروم الان یک تلگرافی رمزی بفرستم میروم این را احضار میکنم میفرستم و برمیگردم . رفت ما نشستیم و صورت جلسه را حاضر کردیم و هه احضار کردیم و (؟) بود یکی از شرکت های بزرگشان (؟) بود اینها ایسن را احضار کردند بعد نشستیم که این آقا برگرد و بزن گفت . تلفن زدیم گفتند نیست رفته . معلوم شد که این آدمی که این حرفها را رفته به او زده روی ایسن اطمینانی است که یکوقتی که در بانک ملی بود که هیچ

حسابی درین نبوده و این را همینطوری گفته و به اطمینان اینکه خب بالاخره
ماهم چیزی که ندانیم که ثابت کنیم که این دروغه . وقتی این را فرستادم
برای هیئت دولت متین دفتری تعجب کردند که چطور این دفعه یک دفعه یک دفتری
ایرانی حسابهایش درست و آنها غلط میگفتند . آنوقت فرزین آمد شد رئیس
بانک و من بزرگی اصلاً با فرزین شاخ به شاخ شدم برای اینکه اصلاً با این
آدم اصلاً با دیوار مثلاً حرف میزد . دیکه اصلاً من باهاش سلام و علیک
هم نمیکردم . توی دفترش نمی رفتم . توی دفتراش خودم نشسته بودم هیچ
کاری هم بهمیننداشتم . امیرخسروی مرا خواست و گفتش که این رفته به شاه گفته
فرزین ؟

س-

فرزین - که این آدم آدم دوستی آدم لایقی آدم غلانی امام یکتاور خیلی رویه
تیمورتاش را داره

ج -

شاه یعنی

س-

بله بله - همین کافی بود که آدم بگه به تیمورتاش شبیه تیمورتاش آنهم با اون سابقه ای که
با تیمورتاش داشت . او گفته بوده به امیرخسروی که این چطور ؟ او گفته خیلی خوبه
گفته خب یک کار دیکه بهمیندهید . مرا کردند رئیس بانک رهنی . منم گفتم
منم از خدا میخواستم که بروم برای اینکه با این فرزین که اصلاً اینجوری نمیشه
کار کرد . من آنجا هستم اصلاً باهاش سروکار ندارم یعنی نمیتونم باهاش حرف
بزنم . رفتم بانک رهنی و دو سال در بانک رهنی بودم و بعد از در بانک رهنی
تقدایای شهرریور پیش آمد - شهرریور هزار و سیصد و بیست که اینهم واقعه ای
است که فراموش نمیکم . یک پنجه تا پیکرچولود تهران انداخته بودند . میدونید
سروصدائی شده بود

ج -

کی ها انداختند ؟ انگلیسها یا روسها ؟

س-

روسیا بنظرم انداخته بودند . روسها بنظرم . چیزهای مهمی نبود اما همین
سروصدای بانک ملی تعطیل شده و همه رفتند - هژیر کلاهش را هم فراموش کرد

ج -

که برد ارد . سوار شده بود رفته بودند طرغراه اصفهان . راه اصفهان شنیدم
مثل خیابان لاله زار شده بود . اتومبیل‌هایی که از تهران فرار میکرد میرفت
داد و فریاد کارندان بانک رهنی بلند شد . گفتند بانک ملی بسته ماهم برویم
گفتم هر کس برو د یگه برو د یگه نباید برگردد- همه سرجایشان گفتم باید بنشینند
چی شده . توی خانها ساعت سه بعد از نیمه شب عبد اله د قری که معان
بانک ملی بود آمد سه بعد از نصف شب مرا بیدار کرد خونه ام که آقا شمسا نمیرد
گفتم کجا نمیرد گفت همه رفته د اردند میروند اصفهان . گفتن خیرن نمیرم . گفتم اگر شما میخواهید
برید بروید . او معان بانک رهنی بود

از چی می ترسیدند ؟ س-

آدن روسها . روسها د اردند میآیند اشغال میکنند تهران را - کک همه را میکنند
ج - میکشد

بله میکشد . ترس طوری بود که (؟) موقعی که از ایران میرفت گفتش که
من تنها جایی که مانده چیز شما بود برای اینکه واقعا میگویند جاده اصفهان
همینجور اتومبیل‌هایی بود که از تهران داشتند میرفتند

من شنیدم حتی کاخ رضا شاه هم نگهبانانش س-

همه میرفتند آذر باچان که مرد یگه نظامی‌ها فرار کردند - استاند از فرار کرد د تهران
ج - سربازها را نظام وظیفه را مرخص کرده بودند که خود اینها موجب چیز شده بود
که نزد یک بود مثل اینکه شاه چیز را یک

نخجسوان س-

نخجوان را - که وزیر جنگ بود بنظم . بنظم (؟) وزیر جنگ بود که پاکش
ج - را کده بوده و میخواست بکشدش . یک شرب الیهود عجیبی شده بود د تهران

ما که سر جای خود مان نشستم و دیدیم هیچ خبری هم نیستش و بعد از چندی
آندند - کابینه فرضی تشکیل شد و توی کابینه فرضی مشرف نفیسی شد وزیر دارایی
علی امینی هم بنظرم معاون وزارت دارایی بود . اینها تکلیف کردند به من که
من بشوم رئیس بانک ملی . من با مشرف دوستی داشتم از قدیم . با علی امینی
همچنین . موافقت کردم . گفتم قبول میکنم . بعد یک روزی مشرف مرا خواست و گفتش
که با فرضی صحبت کرده و فرضی میگه که الان که تازه رضا شاه رفته و شایع هستش که
یک مداری هم از جواهرات سلطنتی را برده این الان شاید سلامت نباشه که یکفوری
راکه یک جوانی را که کسی نمیشناسه بیاورند رئیس بانک ملی بکنند . الان خورسه
که علاء بهاد رئیس بانک ملی بشه برای اینکه فرزین رئیس بانک ملی بود فرزند وزیر
دربار و علاء بیاد جای فرزین - ابتهاج هم بیاد قائم مقام بشه و بعد از یک چندی
برای علاء آگرومان میخواستیم که برون رفتنش که او بشه رئیس بانک ملی . من ایمن
حرف را که توی دفترش زد چنان پرخاش کردم که مشرف اصلاً گذاشت رفت از چیز .
گفتم خجالت نمیکشد . من که نیادم بانک ملی را از شما بخوام شما فرستاید بمن
تکلیف کردید من قبول کردم حالا میخواهید که من بروم زیرهای علاء و از این یواشکی
آنوقت که او برو از آنجا ظاهر بشوم اینقدر شما بهعرضه و ترسو هستید . بهمن
بهشان گفتم نه تمام . این موضوع از بین رفت .

حاصل جواهرات سلطنتی هیچ حقیقت هم داشته ؟

س -

هیچی مطلقاً مطلقاً . بعد که آدم رئیس بانک ملی شدم . بعد قوام السلطنه آمد نخست وزیر شد .

ج -

بعد از سهیلی . فرض بود و سهیلی بود و بعد قوام السلطنه

س -

فرض بود و سهیلی بود و بعد قوام السلطنه . حالا اینجا در زمان کابینه سهیلی باید

ج -

بگویم

در جایی نیست میگذارم الان از کلبه نخست وزیران و وزیرایشان برای کلبه بما صحبت کنید

س -

پس این جریان را داشته باشیم که من میخواهم بعد ادا ده به هم و صحبت خودم را راجع

ج -

به ریاست بانک ملی بگویم

د ريانك رهنی هستم هنوز . عضو انجمن تربیت بدنی بودم . علاوه رئیس انجمن تربیت بدنی بود . امان المیزا جبهانی هم عضو انجمن تربیت بدنی بود . تدبیر هم عضو انجمن بود . یکرزی توی این جلسه انجمن امان المیزا جبهانی از من راجع به قیمت طلا سؤال کرد . گفتم به امان المیزا خیلی خوب میدانست گفتم قیمت طلا را به چه مناسبتی میخواهید . گفت يك مذاكراتى در بين هست با متفقين — انگلیسها كه ما ازشان طلا بگیریم اینجا — نقره بگیریم يك همچی چیزی . ما میخواهیم نقره را بدویم . گفتم كه اگر بكفر الان با یسته و بگوید در مقابل ایزی كه ارزش انگلیس بفروشه به بانک ملی ما طلا میخواهیم میشه — گرفت . گفت غیرممکنه . گفتم من ...

آن جلسه صبح بود توی انجمن تربیت بدنی — فردا هژیر بمن تلفن کرد — هژیر وزیر یازگانی بود . تلفن كرد كه در هیئت وزیران جبهانی به همین — جبهانی وزیر صنایع بود .

س — جبهانی وزیر جنگ بود

ج — وزیر جنگ بود . گفت دیشب در هیئت وزیران جبهانی همین چیزی گفت راسته؟
گفتم بله

س — كه میشه از انگلیسها طلا گرفت

ج — طلا گرفت . گفتم بله . گفت پس شما اینكار را بكنید خواهش میکنم . گفتم از طرف كی بكنم؟ از طرف خودم؟ آخه نخست وزیر سهیلی است . سهیلی باید بكد . گفتند سهیلی نمیکند . كه آقا بیایید اینجا . با سهیلی دوست بودم — آشنا بودم — تو آنوقت میگردم باهانش . رفتم وزارت خارجه — وزیر وزارت خارجه هم بود مثل اینکه

س — تقی وزیر خارجه بود

ج — پس در وزارت خارجه بود مثل اینکه

س — بله

ج — در وزارت خارجه بود . گفتش كه توشنیدم همین كاری تو میتونی بكنی؟ گفتم بله

گفت نمیتونی

وزیر اراضی آنجا بود . ما گفتیم نقره . تا نقره را گفتیم چنان این عکس العمل نشان داد که امکان نداشت . گفتیم من با (؟) صحبت نمی‌کنم . من می‌گویم میتونم این کار را بکنم . من (؟) صحبت نخواستم . من با آن کسی صحبت نمی‌کنم آیلین بود که بعد ها شده و ایستاد پرینت بانک جهانی در زمان جیم بلک آیلین

س--

ج -

آیلین . ویلیام آیدر . او مستشار اقتصادی سفارت انگلیس بود و دوست من بود بریج بازی میکرد خوب . خیلی خوب بریج بازی میکرد من آنوقت بریج بازی میکردم خیلی یاهد یگر بریج بازی میکرد هم و مرد بسیار بسیار ضعیف تشخیص داده بود من گفتم با بیسورت صحبت نمی‌کنم . گفت خیلی خوب پس برو صحبت کن . تماس بگیر می‌دونی نمیتونی بدی . من هم رقم تلفن کردم به آیلین که من با شما کاری دارم آمدن قمرن در بانک رهتی . شروع کردم توضیح دادن . استدلال من این بود منطق من این بود . شما آمدید ایران را تصرف کردید به زور . الان هم میخواهید لیبره برای تمام مخارجش می‌بایستی در واقع بانک ملی فاینانس بکنید . ارزش میدادند لیبره می‌فروختند ریال میگرفتند . اینکار را هم میکنید . شما که هر روز -- آن رقم آنوقت یادم بود -- اینکه دارید خرج جنگ میکنید برایتان هیچ اهمیت ندارد که یک شندر قلاش را در ایران که به زور اشغال کردید و یک ملتی را متفر کردید همه نسبت به شما نفرت پیدا کردند -- هیچ برایتان فرق میکند ؟ استدلال من در این زمینه بود . گفتش که آشفه آفا ماکر اینکار بکنیم با هر چه بکنیم -- یا بزرگ چه بکنیم -- یا هندیچه بکنیم . گفتیم والله من صحنه‌های آنها نیستم من با آنها چکار دارم . من راجع به سلطنت خودم دارم صحبت میکنم . این استدلال چندین ساعت طول کشید . این مذاکرات . به سهیلی وقتی که گفتیم -- گفتیم که بسیار خوب من اما میروم با وزیر اراضیان که بهش هم عقیده ندارم بهر -- گفتیم با او میروم صحبت میکنم که او هم بداند و آنوقت جریان را هم بساو

اطلاع میدهم. گفت تو حضری اینکار را بکنی؟ میدونست نظر من. گفتم بله من میکنم. به علا گفتم که من به این آدم هیچ نظر خوبی ندارم و نتایجان بریم و نتایج رفتیم گفتم به - من گفتم به فرزاد من اینکار را خواهم کرد گفت غیر ممکن نمیشه. گفتم حالا من میروم من عقیده دارم میشه. دفعه اول که صحبت کردم زمین من دیدم زمینه مثبت است میشه این کار را کرد ولی هنوز تمام نشده موکول شد به جلسه دوم به علا گفتم تلفن کردم که اگر یکوقت آمد صحبت کردم امیدواری دارم که بتوانم اینکار را بکنم به کی گفتی؟ علا

س-

ج -

به علا که رئیس بانک ملی بود. جلسه دوم چند روز بعد آمد و در تنهال آن. دیدم صحبت از چهل درصد میکنه. گفتم تمام صد درصد گفت من گفتم چهل درصد گفتم نه صد درصد. برای اینکه شما میگفتید موضوع اصولی است وقتی موضوع اصولی باشه دیگه چهل درصد و صد درصد برای شما فرقی نمیکه. گفت نه نه اینطور نیست. گفتم جلسه سیم در دفتر آقای علا در بانک ملی. به علا گفتم که چهل درصد حاضر شده بده. به پدر هم گفتم - پدر گفت نمیشه غیر ممکنه. جلسه سوم آمدند توی دفتر علا و گفتم آیلیف هم الان میآید من میخواهم شط خودتان بهش بگوئید. آیلیف آمد نشست و گفتم به علا که من با سستو آیلیف صحبت کردم و چهل درصد موافقت کرده. من موافق نیستم. او گفتش که این کار را من نمیدونم چطور شد حاضر شد ند بکنند و من همین روزها باید بروم لندن - من نمیدونم آنجا چی بگم. گفتم من باشما میآیم. من میآیم لندن من خودم با چهل صحبت میکنم. شما هم باشید. من چریل را متقاعد میکنم که اینکار به نفع شماست که این کار را بکنید. این مطلب را هم به اطلاع آقای چیز رساندم پدر. یکسروزی يك كاكول پارتی بود علی امینی داده بود. علی امینی آنوقت چکاره بود نمیدانم سخی داشت نه داشت. اول چیز بود. عهده بود - عهده وزیر راه بود. عهده وزیر راه نبود؟

- س۔ عہدی در کابینہ قوام السلطنہ وزیر راہ بود۔ در کابینہ سہیلی ہم بود (؟)
- ج۔ بود۔ عہدی آمد بہ من گفتش کہ ابتهاج کسار ایشب سہیل در ہیئت وزیران گتم بطور من از ہہ جا بی خبر۔ گفت کہ بد آمدہ گفتم کہ من اینکار را تمام کردم و ایشب ہم ہیئت وزیران تصویب ناہ ابن را میآرہ۔ گتم محض رضای خدا رأی نہ دہد۔ من عدد در عدد میگیرم۔ نکشد این کار را
- س۔ چہل در عدد را میخواستند۔۔
- ج۔ بلہ۔۔ تصویبناہ را بردند و تصویب شد و آورد و تمام شد۔ قوام السلطنہ آمد نخست وزیر شد۔
- عہدی بہ من گفتش کہ تو (؟) رفتی پیش نخست وزیر؟ عہدی حالا باز ہم وزیر راہ قوام السلطنہ ہم ہست۔ گتم نہ۔ گفت چرا نہ۔ گتم من پیش بہ کسی نہ دست وزیر میرم بدینش کہ یا ہاہاش آشنائی داشتہ باشم و یا ہاہاش بہ کاری داشتہ باشم۔ من با قوام السلطنہ در عمرم فقط یک دفعہ با تلفن با ہم صحبت کردم۔ آنہم یاد من نیست راجع بہ چہ موضعی بودہ۔ نہ من با او کاری دارم نہ ہاہاش آشنائی دارم۔ اگر او میل داشتہ باشہ با کمال میل۔ یکی در روز بعد تلفن زدند کہ قوام السلطنہ شما را میخواست۔ رفتم دفعہ اول حالا ملاقاتم با قوام۔ توی کاخ سفید یک اطاق کوچک تاریکی داشت۔
- س۔ کاخ سفید کجاست؟
- ج۔ کاخ ابیض۔ ابیض میگفتند یکی از کاخہای قدیمی بود۔ کاخہای قدیمی قاجار در همان گلستان است آنجا این کاخ نخست وزیری آنوقت بجای نخست وزیری خصوصی نبود۔ رتہم و دیدیم این مذاکرات ما بیش از دو ساعت طول کشید۔ من بعد از قوام السلطنہ خوشم آمد او ہم ہمچین۔ طوری شد کہ اصلاً یک تفاهس بین ما بوجود آمد۔ او گفت شنیدم کہ شما قرار بود کہ تمام بگیرد طلا را۔ و او را بردم (؟) چہل در عدد۔ گفتش کہ حالا ہم تصویبناہ را۔ تصویبناہ را ہم بردہ بودند دادہ بودند لایحہ اش را ہم دادہ بودند بہ مجلس۔ گفت کہ

حالا شما خواهش میکنم که شما بروید دوباره این را . گفتیم هر سکنه يك همچین کاری بکنم .
گفتم این که اقتضای اداره برای اینکه دولت این را اضافه کرده داده به مجلس من
برم بگم چی ؟ گفت این کار برای خاطر سلطنت است . گفتم آخه چطوری ؟ من بسمه
کی بگم آخه . گفت دیگه هرچی میخواهید بگویید بکنید اما این را از شما میخواهم
خواهش میکنم . گفتم خوب سعی میکنم بشه . رفتم آیلین مخالف بود . گفتم آقای عزیز
شما خوب میدانید و من هم میدانم که شما صد درصد بن میدانید . . شما میدانید
که چطور شد که این کار شد . يك شخصی ترسو - نالایق به طبعی خواست این بل
بگیرد - خواست این را به نفع خودش تمام بکند شما هم از این سوء استفاده کردید .
این است قضیه . الان رئیس دولت از من خواهش کرده که من برگردم بهمان
جائی که بودم . داد - فریاد که آقا این مگه میشه این یعنی چه ؟ - چطور شد
گفت تمام شده بود این کار . تمام شده شما چرا اینطور اسباب زحمت برای ما
فراهم میکنید ؟ گفتم نیست این عقیده منه - عقیده منه روی همان استدلالی که اول
کردم این جبهه در مقابل مغایر روزانه ای که شما دارید میکنید ؟ آقا مذاکرات
دوباره شروع شد . شش ماه به شش ماه چهل درصد دیگه باید به هشتاد ماه به شش
ماه حساب بکنند بقیه اش لیبره باشد . من این را برگرداندم کردم شصت درصد سه
ماه به سه ماه و چهل درصد دیگه در مقابل طلا تضمین شده در مقابلش

س - طلا تضمین شده اش

ج - در مقابل طلا - به قیمت طلا تضمین شده باشد به نرخ . بطوریکه در ۱۹۴۹ لیبره که

تنزل کرد از يك لیبره ۸۰ / ۴ بنظر رسید به ۱۰ / ۴ يك همچی چیزی .

س - به دلار

ج - به دلار - من تمام تفاوتش را گرفتم . دوازده میلیون لیبره تفاوتش را گرفتم . لایحه

را پس گرفتیم قوام السلطنه - لایحه جدیدی داده به مجلس . خوب این را وقتی قوام السلطنه

دید دیگه من هرچی میکنم چشم بسته قبول میکرد . بعد پیغام داده من که میل داره

که من رئیس بانک ملی بشم. آهان حالا قبل از اینکه این بشه د یگه آنوقت در تمام این مسائل قوام السلطنه بامن مشورت میکرد در تمام مسائل پولی - مالی. اینجا بود که من پیشنهاد کردم که قانون پشتوانه ایران عوض بشه و بشه صد درصد پشتوانه یا طلا یا ارز. استدلال من این بود که ما وضعی که - این قبل از اینکه قرار داد اضا' بشه - قبل از اینکه قرار داد ببندند با انگلیسها - بهش گفتم که روسها هم همینکار را میکردند - ما نمیتونیم بگیم که

(؟)

قانون ما این را مطالبه میکند و نمیتونیم جز این - ما نمیتونیم همینجوری اسکناس بدیم پشتوانه نداشته باشیم. هیأت وزیرانش توی یک اطاق تشکیل شده بود. این توی دفتر خودش پهلوی آن اطاق نشسته بود و من . . . گفت خب شما بگوئید من د یکسه کردم این لایحه را و در اشته نوشت برد در هیئت وزیرانش تصویب شد برده مجلس قانون شد. بنابراین ایران شد دارای صد درصد پشتوانه. تنها مملکت در روی زمین با علم باینکه تنها مملکت در روی زمین است اما برای اینکه هیچکس نتوانه اسکناسی منتشر بکنه جز اینکه در مقابلش اینچور طلا داشته باشه یا چیز تضمین شده به طلا بعد آنوقت میرسم به موقعی که خواستم اینرا عوض بگم و چه گرفتاری پیدا نکردم که برای کارهای برنامه

- س- پس این مدت که اینها اسکناسها را انتشار داده بودند قبل از این جریان بود
- ج- کیها انتشار داده بودند؟
- س- دولت - در آن زمان یا اوایل جنگ مقد ار زیادی اسکناس
- ج- تا آن زمان که من تا - من در ۱۳۲۱ در تاریخ ریاست بانک ملی من هست توی اصول و این چیزها هست .
- س- بله - نگاه میکنم
- ج- من تا آن تاریخ که رئیس بانک شدم به مقداری اسکناس چاپ کرده بودند و میدادند و این مخلوط بود. حسابهای اسکناس با حسابهای بانک ملی. بطوریکه طرازنامه بانک ملی هیچ نشان نمیداد که چند راز بابت اسکناس منتشره بانک ذخیره داره و چند متعلق

به خود شد - چقدر متعلق به پشتوانه اسکاس . من تنکیک کردم . اسمش را گذاشتم
قسمت بانکی و قسمت نشر اسکاس . قسمت نشر اسکاس که هر هفته منتشر میکردند
چاپ میکردند نشان میداد که چقدر ما طلا داریم - چقدر اریز داریم و چقدر اسکاس
منتشر کردیم . بطوریکه هر هفته مردم ایران میدیدند که ما در مقابل اسکاسی که منتشر
کردیم یا طلا داریم یا اریز البته هیچکس هم باور نمیکرد . حالا در دنباله این قسمیه
این را تمام بکنم . یکروزی تلغف کردند به من از طرف نخست وزیری که شما نخست وزیر
در مجلس شما بیائید مجلس . من تعجب کردم . بنده را در مجلس برای چی میخواند
قوام السلطنه؟

س. -

قوام السلطنه - بانک رهنی هم توی خیابان اسلامبول تا آنجا راهی نیست . فوراً
رضم و رسیدم و گفتم بفرمائید . در را باز کردند - من که وارد شدم خیال کردم جلسه
مجلس است . میخواستم برگردم دیدم که صدای میکه قوام السلطنه . متوجه
نشدم جلسه خصوصی بود . آن ردیف یک صندلی گذاشته بودند قوام السلطنه بسا
یک عده از وزرایش و صندلی هم چیده بودند اینجا جلسه خصوصی توی همچین
اطاقی تشکیل میشد . گفت بفرمائید . گفتش که لایحه چیز مطرحه - همین موافقتنامه
مالی با انگلیس .

ج -

در کابینه سهیلی جیسی که بعد لرد جیسی شد این در آن زمان عضو وار کابینه چرچیل
شد . کابینه چرچیل یک کابینه پنج نفری تشکیل داد که اسمش را گذاشت وار کابینه
توی این پنج نفر جیسی را که وزیر استرالیا بود وزیر خارجه استرالیا بود گذاشت توی این
کابینه - وار کابینه - که سرهمین کار هم نخست وزیر استرالیا الان اسمش یارم
نیست دلخور شد از چرچیل که این وزیر مامست شما میخواهید بهرکاری به همیشه
بدون اینکه با من صحبت بکنید آمدید این کار را کردید خب چرچیل هم میداند که
یک آدم قدیمی بود . گفت این را اصلاً اغتشاش نکرد و گفتش که لازم است .
برای این سمت که این را در قاهره بگذاره وزیر مقیم وار کابینه که صبر آفر وار کابینه است

مركز د ر قاهره برای تصمیم گرفتن راجع به تمام خاورمیانه که در موقع جنگ که مضاربات
مکالمات - مذاکرات بسیار مشکله و بعضی وقتها خیلی طول میکشه - یکفرد در
محل باشد که بتوانه تصمیمات بگیره بنابراین با اختیارات تام این را فرستاد گذاشت
در قاهره . یکروزی به من آلیس گفت آقا این آدم داره میاد به ایران و شما باید
حتما با این آدم ملاقات کنید . گفتم آخه من رئیس بانک رهنی ام من بیام
با چیسی صحبت کنم راجع به مسائل سیاسی . گفت والله اگر میخواهید ایران را
بشناسانید این عقیده شما باید بروید یعنی هیچکس غیر از شما نمیتواند .
گفتم آخه این یکفرد مشکلی است . اما خوب حالا من ببینم چه میتوانم بکنم .
به سهیلی نخست وزیر تلفن کردم . به سهیلی تلفن کردم که یک همچین چیزی
هست . گفتش که با کمال میل . شما - ببینم قوام السلطنه بود یا سهیلی بود
یا قوام السلطنه بود یا سهیلی - اما گفتم آقا من ضابط این نیستش که من یکفردی
بروم من میروم اما آقای علاء هم با من بیاد . برای اینکه آقای علاء گاورنر بانک ملی
است که باعث ناشر اسکناس است ضم رئیس بانک رهنی ام به این ترتیب یک نسبتی
به یک ضابطی پیدا میکنه که میشه این را توجه اش کرد - قبول کردند . به
علاء هم گفتم در نظری رقیم و رسیده هم گولار بود و چیسی و یکفرد هم آنجا نشسته بود
یادداشت بریده است . من سالهای سال سعی کردم یک کی از آنها بگیرم به من
ندادند . که ندادند که ندادند . گفتند نداریم . در صورتیکه آدم نشسته بود
آنجا یادداشت بریده است . وارد شدیم و آقای علاء یک خوش آمدی گفت و
به چیسی و بعد گفتش که فلانی حالا یک مطالبی را اظهار میکنه . آقا من شروع
کردم . در یک گفتم آنچه را . قوام السلطنه - برای اینکه آنروزی که بنا بود
بروم پیش چیسی همانروزی بود که به من تلفن کرد که بهائیدی توی مجلس
توضیح بدهید
س -
بدم که توضیح - گفتم آقای (۴) من الان باید بروم اینجا و آنهم ساعت یازده
ج -

گفت خب تا آنوقت شما شروع بکنید بعد شما میروید آنجا و برمیگردید ما همین جا هستیم - برمیگردید به اینجا . من آنجا اینها دیده‌ام مغلوط شد اما چون به هد یگر ارتباط پیدا میکند . در آن مجلس خصوصی دیدم محتر است که ما طلارا نمیخواهیم . ما یکی از وکلای که با حرارت مخالفت میکرد و از مخالفین من بود و معلوم میشد که مرا از جاسوس انگلیسها میدانست - بعد ها معلوم شد - معلم فارسی شاه بود

کاووسی

س-

اهل کاشان - تخیر تخیر - الان میگویم ...

ج -

خب این را بعداً" بفرومائید . .

س-

بگذارید این دکتر . جوانی که اواخر- نراقی اسم کوچکش را هم فراموش کرده‌ام

ج -

عباس نه

س-

عباس نه - نه این وکیل مجلس بود . این آقا باشد و يك نطق غرائی کرد که ما طلا میخواستیم چه کنیم . این طلا به این (؟) طلا - طلا را کی بما میدهد کی بما طلا میدهد . طلا بدرد چی ما میخوریم که اینکه بعد از مرگ ما گنبدی از طلا درست میکنند . پشت سرهم گفتند . گفتند که شما آقایین بال میکنید که انگلیس را دعوت کردید که آمدند اینجا و حالا که آمدند برای مصالح قشونشان پول میخواهند بهشان میگویند که بما چسرا نمی‌دهید - چقدرین چرا می‌بندند و برمیگردند . بر- میگردند به مملکتشان میگویند که ما رقتیم میخواستیم يك کارهایی در ایران بکنیم ایرانیها چون بما پول ندادند ما برگشتیم . گفت می‌دویند چی میکنند ؟ گفت همان کاری را میکنند که آلمانها در فرانسه کردند .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحب‌کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۳

س- فرمودید که آلمانها در فرانسه چکار کردند؟

ج - فرمانده نظامی پاریس اعلان کرد که از امروز نرخ فرانک فرانسه نسبت به مارک آلمان اینها - الان یادم نیست اما آنوقت یادم بود - يك نرخ خیلی عجیبی به نفع مارک - این است نرخ رسمی فرانک فرانسه و هرکس که مارک قبول نکند اعصابش است - گفت هنوز هم همین کار را اینجا خواهند کرد - گفتم به دعوت من و شما که اینجا نیافتند اینجا - برای - هیچ که نیافتند که شما بهشان بگوئید که ما تمهید هم چطو ایشان را ببندند و برگردند - گفتم تشکر بکنید از آن اشخاصی که این کار را کردند - حالا خودم نگفتم - این کاری که شده بی نظیروم مرد یکه ایست آمده به زور وارد مملکت ما شده - مملکت ما را اشغال کرده - الان میآید میگه که من حاضرم تمام لیرهائی که به شما میدهم ریشال کلغذ که از شما میگیرم آنوقت مثال زد گفتم الان قیمت پرتقال مثلا "چقدر شده بود - این را به این نرخ بخرید يك چیز عجیبی آغه - تورم شروع شده بود - به این نرخ هم اجناس را بخریم آنوقت هرسه ماه به سه ماه به شما طلا میدهم چهل درصدش هم ارزش میدهم در آنجا تضمین شده به طلا - شما میگوئید که ماقبول نمیکنیم - گفتم که روزی خواهد رسید که تمام این آقا یونی که الان توی این اطاق تشریف دارند تأسف خواهند خورد که چرا صد برابر این چیزی را که ارزی که الان به ما میدهند و خواهند داد نکرهتیم ازشان - الان موقع جنگ - ما هیچ راه ندانیم جز يك راه - کشتی هائی که میآود قاهره همین کیسی تعیین میکند برای ما يك مرکز میل ایست سنتر

س- سایلادی سنتر

ج - سایلادی سنتر - این تعیین میگه که چقدر به ما قشاش بده - چقدر رخصه بده

چقدر جای بد همد - چقدر لاستیک بد همد - این چند تا چیز چقدر دوا، يك مثال بیش از این کسی ديكه نیست که بما بدهد راهی نیست که بما بدهد. اینها را دارند به ما میدهند ما الان نمیتوانیم خرج بکنیم. اگر بخواهیم خرج بکنیم تورم ایجاد میشه. ما این را نمیتوانیم ما این را میگیریم میگذاریم روزی خواهد رسید که با جیب طلو از طلا میرویم در هر يك از بازارهای دنیا هرچی که دلمان میخواهد میخریم. حالا این را شما مخالفت میکنید. اثر عجیبی بخشید. عجیب عجیب. که دشتی آمد گفت من میخواهم لبت را ببوسم اما يك ایراد دارم. اینهاى که اینجا نشسته بودند پشت سر تودولتی ها چرا يك كله نگفتند - چرا گذاشتند نشو صحبت بکنی. گفت نه این ایراد وارد نیست. برای اینکه رئیس دولت قوام السلطنه خودش گفته که من صحبت بکنم. آخه بعد از آن سهجلی که مذاکرات چیز نشد این آمد ديكه. گفت خودش پشت سر من نشسته. تمام مطالب را بمن گفت. گفت شما بیایید موافقه بکنید کاری را که کردید. حالا اگر هزار و اینها صحبت نکردند که چی صحبت میکردند یا نمیکردند. گفت نه آخه يك كله وزیر ارانی که آنجا هست باید بگه تأیید میکنیم این اظهاراتی که فلانی کرد. از آنجا راه افتادم برم پیش کسی. توی خیابان شاه آباد که رد میشدم يك صحنه ای دیدم که بعدی اثر کورجلوی دکان ناتوانی میدانید که تقریباً قحطی بود يك صف ایستاده بود. وقتی وارد شدم اول کت شروع کردم گفتن من الان از مجلس دارم میآیم شاهد چنین صحنه ای بودم.

س- به کسی گفتید

ج- به کسی گفتم. خیلی درمن اثر گذاشت. آقا ديكه گفتم و گفتم و گفتم ديكه نمیدانم

چی گفتم اما هرچی که تودلم بود گفتم

س- آن قبل از آن روز شلوفی است ديكه

ج- کدام؟

س- که بابت کمیود نان شلوع شده بود تهران

ج- آن را من بخاطر ندادم اما دیدم که این صحنه را دیدم گفتم که حالا شما آمدید

بنزور گزید . اگر سیاست دولستان حالا بولارد همنسته - بولاردی که نسبت به ایرانی ها يك نظری داشت کینه توز انه برای اینکه این را پدرش را در آورده بودند در زمان رضا شاه . تمام عقد هائی که در زمان رضا شاه داشت این خالی کرد برای ایرانیها . خیلی خیلی - خودش بمن قبل از رفتن گفتش که من در تاریخ ایران جزو عمر محسوب خواهم شد - در تاریخ شیعه و حق هم داشت و همینطور هم بود . ساکت نشسته بود گوش میداد . گفتم که اگر سیاست شما این است که میگوئید تو هل ویت پریانز این کارهائی که میکید صحیح است . اما اگر میخواهید یکروزی دوباره این ملت شما را دوست خودش بد و نسته نه دشمنش این کارهائی که میکید غلط است . از اول تا آخرش غلط است . الان دیدم مردمی که بد بخت میآیند برای يك تیکه نان در صورتیکه تمام این آرد ما - آرد رایجان ما - گندم آرد رایجان ما را روسها مانع میشوند که بیایند ایران الان قطعی داره . من توی بانک رهتی نان پزی درست کرده بودم يك نانوائی درست کرده بودم . آرد میخریدم - گندم میخریدم - آردو میخریدم بهشان جیره میدادم . بعد هم رقم در بانک ملی همین کار را در بانک ملی کردم که بزرگترین خدمت بود . عوض اینکه اضافه حقوق بد هم خواربار را میخریدم بقیعت ستر سین میدادم به کارندان . هرکس به تعداد افرادش - افراد خانواده اش - این طوری اثر کرد در این آدم وقتی باشدیم گفت که این گولار به من گفتش که You should see Casey, King's Counselor . کسی بمن گفتش که شما هر وقت آمدید به قاهره خواهش میکنم بدین من بیائید . ملکاتبات من با کسی تا موقعی که چند سال پیش مرده داشت . یکی از بهترین دوستان من شده بود . در زندان که بودم بهش نامه نوشتم که آنهم بعد میرسم میگویم . که نوشتم که به عقیده من علتی که من در زندان هستم اینست که دولت شما

موافقت کرد به شاه اجازه داد که مرا زندانی بکند . هم شما هم آمریکائیها . ناهاش را هم داشتیم جوابی را که به من داده بود به هیوم نوشته بود . هیوم وزیر خارجه بود . آنوقت اگرآکست ناه هیوم را برای من فرستاده بود که هیوم می‌نویسه که من ابتهاج را نمی‌شناسم . اما هرکس در اینجا در فورین آفیس کادش پرسیدم تعریف میکردند تمام رکورد های ما نشان میده یک آدم وطن پرستی است . یک آدمی است طرف احترام ما بوده همیشه چهوچه‌چه ... و بهش اطمینان بدهید مطلقاً مادر این کار دخالت نداشتیم . شاید هم اینطور باشه ولی من هنوز معتقدم یک دستگاهی حالا آن دستگاه صککه خود سفارت نبوده — یکدستگاهی این کار را کرده همینطور که آمریکائیها هم کردند . اطمینان دارم برای اینکه ممکن نبود شاه به همچین کاری را بکنه بدون داشتن اطمینان از طرف آنها . برای اینکه عکس العمل ... دوستی ما از همان جا شروع شد و ادا داشت برای آن احترامی که بمن داشت . بگی محیط عوض شد . این آیلت هم حضور نداشت اما گفت — گفت اگر کسی میخواهد که بغیر از شما کرد بگری نیاید ببینیم . این در زمان قوام السلطنه بود . سهیلی نخست وزیر شد . کیسی گفتند می‌آید تهران . حالا من رئیس بانک ملی و علاء وزیر دربار . علاء بمن تلفن کرد که آقا شما باید بروید کیسی را ببینید . گفتم که بعدگفت به سهیلی — سهیلی بمن تلفن کرد که خواهش کرد که من بروم . دفعه دوم هم رقم باز کیسی را دیدم . اما چیزی که آنجا گفتم راجع به آهان ... این تصویب شد . این قرارداد با مداخلات من تصویب شد و آقای محمود بدر در خاطراتی که در روزنامه های تهران چاپ شد این را بحساب خودش گذاشت . من مجبور شدم این را بنویسم . نوشتیم که شما کسی هستید که قرارداد می‌بگیرید و من داشتم تمام میکردم از صد و صد به چهل درصد برید بدون اینکه بمن بگوئید عذری اینطور گفت به من و بعد از اینکه شما رفتید دیگه قوام السلطنه از من خواست و من این کار را کردم . یک کاری که جزو محالات است . جزو یک چیزهایی است که خدای من شاهد است الان وقتی من : کریمکم چطور آدم بخودش اجـــــازه

میایستی بده که يك همچین چیزی را روداشته باشی بری همچین صحبتی بکنی و موفق بشه . جز این که همین که موئن بودم به آنجیزی راکه میگفتم . میگفتم استدلال من این بود و آنوقت این قرارداد ما يك مدلی شد برای دنیا . در صورتیکه حالا بعد که میروم در آن قسمت بانک ملی هم توضیح خواهم داد که من این کاری که کردم این را در بانک ملی کردم . این را بعد یا شاید الان هم توضیح بدهم . وقتی آمدم در بانک ملی

چی شد که بالاخره به بانک ملی آید ؟

س -

د یگه گفتم که وقتی که قوام السلطنه وقتی وزیر شد بمن تکلیف کرد ریاست بانک ملی توسط علی امینی و عضدی اینها پیغام آوردند . گفتم که با کمال میل قبول میکنم

ج -

اما من شرایطی دارم . گفتند خوب خود د یگه باید صحبت بکنی . با قوام السلطنه گفتند شما چندی قبل - شرایط را مثل اینکه بطور اختصار باینها گفتم - آره گفتم و قوام السلطنه هم را قبول کرد جز حقوق را . من حقوق من در بانک رهنی ماهی ۷۵۰ تومان بود و پاداش سالانه ام هم نمیدونم مثل اینکه ۱۰۰۰۰ تومان در سال

يك همچین چیزی . گفتم حقوق من دوبرابر بشه یعنی ۱۵۰۰۰ و همان پاداش آمدند گفتند که آقای قوام السلطنه هم شرایط را قبول کرده جز حقوق . میگویند ایمن زیاد است . علاوه هم حضور داشت . علاوه هم اصرار داشت که زود تر تحویل بمن بده برونه دوبرار . همان موقع بود که ملیسیو را داشتند استخفاه ام میکردند . گفتم شما یا دکتر ملیسیو هیچ چانه زدید پرسرخرقتن ؟ عضدی گفت آقا این چه حرفی است آخه آن مال يك مملکت خارجی است . گفتم برای اولین دفعه است من میخواهم يك ایرانی برای خودش قیمت قائل بشه . من میگویم که با من هم اگر بخواهی چانه بزنید نمیکم . من که نباید سراغ شما . وانگهی من چه دارم مطالبه میکنم دوبرابر حقوقی که در بانک رهنی میکردم . حالا آمدم بانک ملی تفاوت این دوبرابر نمیشه ؟ آن را هم قبول کردند . این را قبول

کردند . یکروز دیگر وقتی نشسته بودیم صحبت میکردیم . تازه ساعد وارد شده
 از مسکو وزیر خارجه اش بهش . آمد و آنجا جزو وزرای خارجه سابق که داشتند
 نبود اوایل - آن تاریخ رسید . وارد شد آمدند گفتند ساعد گفت بیا به
 ساعد آمد نشست . خوب ما هم مذاکره مان را ادامه دادیم . وقتی که تمام السلطنه
 گفتش که من قبول دارم و من گفتم آقای قوام السلطنه چطور آخه قبول کرد به
 هنوز نشنیده . ساعد گفتش که وقتی که آقا میفرمایند ما قبول داریم شما ...
 گفتم آقای ساعد خواهش میکنم شما مدخله نکنید . شما بشنوید و بن بفرمائید
 که قبول دارید . بعد که شنید و این چیزها را تمام را قبول کرد - قبول کرد .
 یک شرط دیگر هم کرده بودم که گفتم که بانک ملی را من اداره خواهم کرد . من
 خارجی نخواهم آورد . گفت که چطور . گفتم یک لایحه ای در مجلس هست
 در زمان فروض برده بودند این لایحه را که یکفر استخدا میباشند از سوی
 حقوق هم یک حقوق گزارفی بود الان یادم نیست . گفت عجب من نمیدانستم
 رنگ زد گفت فلان این لایحه را پس بگیرید . گفتم من خارجی در بانک ملی
 قبول نخواهم کرد . گفتم بانک ملی را من اداره میکنم . من شورا داشته باشم و
 من و معاونین من این را قبول ندارند . من مسئول هستم . معاونین را هم
 من تعیین میکنم . آنها هم مسئول هستند در مقابل من . یک شورای عالی از
 اشخاص حسابی هستند خیلی هم اشخاص حسابی هستند اما اگر من با اینها
 نتوانم کار بکنم آنوقت چی میشه ؟ گفت عیضشان میکنم . شرط من بعد این شده
 که یکروزی اینها را احضار بکنم - همه را خواست وقتی که من قبول کردم رئیس بانک
 ملی . همه را خواست گفت که من با آقای ابتهاج به همین شرطی کردم . آقایان
 همتان وطن پرستید - همه تا سرشناس اشخاص حسابی آمده بودند . از قبیل
 نمد و نم یک وقتی حکیم الملک بود بعد سهام السلطان بیات بود . آن وزیر فرهنگ سابق
 حدیق اعظم بود . دیگر بعد خود قوام السلطنه شد منصور الملک بود . اشخاص خیلی

حسابی بودند . بهشان گفت - گفتش که اگر اختلافی پیش بیاد آنوقت من به فلانسی قول دادم که قانون بانک ملی را عوض بکشم . در هشت سالی که بودم یک نفعه نشد یک نفعه نشد یک پیشنهادی بکشم که باتفاق آراء تصویب نشه . باتفاق آراء تصویب میشد بدین استثناء برای اینکه سکن نبود یک چیزی پیشنهاد بکشم که نتوانم از شد فاع بکشم . هر وقت علم ایرادی میگرفتند توضیح میدادم متقاعد میشدند . از جمله کارها که در بانک ملی کردم اول که رسیدم به فاصله کسی صباغ آید به فاصله تقریباً گمان میکردم کشتزار یکماه رسیده و الهیار صالح را هم من پیشنهاد کردم به قوام السلطنه . گفتم حالا که شما یکفر امریکائی میآید برای اینکه - من واقعا خیال میکردم که میلیسپو یک آدمی است که به ایران خدمت کرده و میتونه خدمت بکنه - نمیشناختمش . اما آنچه که شنیده بودم خیال میکردم . گفتم که به وزیرداری داشته باشیم که بتونه - بفهمه اینهارا .

کاظمی بود قبل از صالح

س -

کاظمی یک آدم خیلی . . کاظمی را بیرون کرد قوام السلطنه . از کابینه اش بیرون کرد . این را من میدونم که فضولی هائی کرد که بیرونش کرد و کاظمی هم بعد وزیرداری شد و یک آدم کنه ای بود - یک آدم که پس داری بود کاظمی برعکس الهیار صالح - یکی از مردان شریف ایران - یکی از بهترین افراد ایرانی بود . منتهی یکوقتی تحت نفوذ این چیزها واقع شده بود . این حزب و . . واقعا داشت گمراه میشد که یکوقتی میگویند نمیدونم بصلاحی پیشه وری خورد همان موقعی بود که من خواستش در بانک از شد خواهش کردم که برو در صدوق بین الطلی هستی را که ما داشتیم آنجا قائم مقام بشه آلترنیت بشه من تعیین میکردم باو بد هم هرچی اصرار کردم کردم قبول نکرد . او عقیده اش این بود که راهی را که دارند میروند صحیح است و فلان و اینها و یک آدم بسیار محترمی بود . این وزیرداری صحتش به قوام السلطنه گفتم گفت که آخه صالح را کسی نمی شناسه - صالح که فلان

ج -

و اینها . اینجا امنی هم خیلی کک کرد و او را وزیر کرد . پیغام آورد از طرف میلیسیو به من میلیسیو میگه ما دوسه دفعه ملاقات کردیم باهم . مرا هم نشناسه . پیغام آورد که میلیسیو میگوید که من قبل از اینکه بیایم یکطرفه برای بانک ملی در نظر گرفتم و استخدام کردم و الان چه بکنم یا ظانی ابتهاج صحبت بکنید ببینید که یا او معاون وزارت بشه یا کورایرکتر بشه - تقسیم بکنند یا یک کار دیگر - من به صالح گفتم که به میلیسیو بگویند که من یک شرطی کردم با نخست وزیر وقت که من خارجی در بانک ملی استخدام نخواهم کرد . این شرط را البته کسی قبول کرد که این الان نیست . الان دیگر - موقعی که این صحبت را با من میکرد این نخست وزیر بنظم میلیسیو بود

س- میلیسیو بود - صالح هنوز وزیر داری ماند

ج- گفتم الان او نیست بنابراین این تعهد نسبت به نخست وزیر الان الزام آور نیست ولی من نمی مانم . گفت من میگم اما خودت صحبت کن . گفتم چشم . رقم گفتم که وزیر داری پیغام شما را به من رسانده و منم گفتم که اینطور بشما بگو . دلیلش هم اینه من میتونم و بهتر از هر آمریکائی میتوانم بانک ملی را اداره بکنم . اگر موفق بشم خواهند گفت Mr. Le... این کار را کرده اگر موفق نشم خواهند گفت ننگ داشتند Mr. Le... این کار را بکنید بنابراین من نمی گم . گفتش که من شما را نمی شناختم که این کار را میکنید ولی این چند ملاقاتی که با شما کردم تصدیق میکنم که شما از Le... که در نظر گرفتم بهترید . گفتم که چقدر خوشوقتم که این را از شما می شنوم برای اینکه عقیده من این است . توی کتابش میدونید منویسه که این کسی است که خودش را موهپر می داند نیست توی آمریکائیها . میدید ؟ من دارم کتابش را

س- بله

ج- میگویند این خودش را موهپر می داند سید سو پنهان هم نمیکرد . این عقیده من بود و همینطور هم بود گفتم من احتیاج ندارم . گفت حالا من به این (؟) چی بگویم . اتفاقاً Le... گفت سی ساله در فرست نشنال سیتی بانک کار میکنم . آنوقت سیتی بانک - فرست نشنال سیتی بانک بود - یک همچو چیز

بود . گفتند در خاور دور به همگی چیزی بوده الان منتظره من چی بگم
گفتم نمیدونم چی بگید . گفت چطوره خزانه د ایش بگم . گفتد کتر من نمیدانم
که بتوانم اظهار عقیده بکم . آورد خزانه د ایش را هم کرد که بگویی - بگوئی
که من ایراد د ایشتم به کارهای میلیسیو . بپش گفتم که میلیسیو وقتی آمد شروع کرد
به تقاضای قرضه . هر قرضه ای هم که میداد با تصویب مجلس بود . پنجاه میلیون تومان خواست د ادم
باز هم به پنجاه میلیون د بگر بازخواست - به پنجاه میلیون د بگر - صد و پنجاه میلیون .

پشتوانه اش چی میشد ؟

س -

پشتوانه اش تصویب میشد که این میرفت توی پشتوانه چیز - چون قانونی که من گذراندم
د ربانک ملی یکی از چیزهایی که عرض کردم - جواهرات سلطنتی د ربانک ملی بود بعنوان
اینکه اینها را بانک بفروشد و به سرمایه اش افزایش بدهد من د بدم این هیچ عملی نیست
برای اینکه باختخصین صحبت کردم . با موشن صحبت کردم که اینها را از بابایی
کرده بود . گفت اگر شما بخواهید این را بفروشید بازار جواهرات د دنیا می شکند
آنها گفتند که لکسیون شما بزرگترین مهمترین لکسیون جواهرات د نیاست . جاداد
فکر فروشش باشید برای این که اصلاً بازار د دنیا را خواهد شکست . د بدم این عملی نیست
این کار را بگم چه بگم ؟ قانونی گذراندم که پشتوانه بانک عبارتند از طلا سارزها فاسی

ج -

که ما د ادم بابت سهم خود مان به صندوق بین الطلای بانک بین المللی و سفته های
د و نت که تضمینش جواهرات سلطنتی است بدین ترتیب علی الابد این د ربانک
مرکزی خواهد بود کسی نمیتونه دست بزنه چون پشتوانه است . دولت ایران هم که
هیچوقت نمیتونه تمام قروض را به بانک مرکزی بپردازد - بنابراین
این صد و صد پوشیده است . بدون اینکه قیض روی جواهرات بگذارند . راجع
به قیمت جواهرات هم چیزهای افسانه ای شنیده بودم راجع به قیمتها . د صورتیکه
ارزیایی که کرده بود موشن - مهری محمود تاش را هم داشت وقتی وزیر د ربار بود توی
صندوق من بود توی د قترم - هیچوقت بازش نکرده بودم . برای اینکه باز گفتم باز بکم
به زخم بکم - زخم به کس د بگر میگه اون یکی به د بگری میگه - این تمام د دنیا خواهد
صحبت کرد که این اینقدر ارزش داره . من اصلاً نمیخواهم بد اتم ارزشش چیه

برای اینکه من نمی‌خواهم این را بفروشم . اما این چیزهایی که لفراق آمیزگفتند این مؤید احدی بود نماینده مجلس و عضو کمیسیون پشتوانه اسکناس . بن یکروزی يك پیغامی گفت که خودش به من اینک توجّه داشته باشد که به میلیارد ها سرمیزنه . گفتم آخه غیرمسکه همچین چیزی باشد . نمیتونه همچین چیزی باشد . گفت چرا آقا هست . که این هست که چنان هست . که وقتی که بمن نوشتند آلبر نوشت از پاریس که چگونه که شما این چیزتان را بفروستید به اروپا و آمریکا برای اگزیمیشن گفتم من اینرا نمی‌فرستم . اما يك کاری میکنم که بیایند مردم در تهران ببینند که این چیزی که ساختم در بانک ملی این خزانه را - این خزانه را من ساختم منتهاش قبل از اینکه این تمام بشه ساختمان رقم - فریض را فرستادم به بانک آو انگلند - بانک دو فرانسه - خزانه هارا دید و با هم این خزانه معتبری که درست کردم که بتون آره است . با نظر خود (؟) که برای نمایش دادن این جواهرات سلطنتی علی‌البد در آنجا باشد - حالا آخوند ها چه خواهند کرد نمیدانم . آخه اینها دست زدند یا نزدند نمیدانم . نشنیده‌ام که چیزی که؟

س- تخمیر

ج- از جمله کارهایی که کردم یکی اینکه پشتوانه را تبدیل کردم به طلا و ارزهای قابل تبدیل به طلا و در مورد که این را قوام السلطنه به مجلس برد و تصویب شد این - هنوز من رئیس بانک ملی نبودم و این بود تا اینکه جنگ تمام شد و من شروع کردم به تهیه برناه عمرانی . حالا قبل از اینکه وارد این مرحله بشم می‌بینم اساساً چیزی که با وقایع دیگری که داشتم .

س- این میلیسیو بالاخره

ج- یکی میلیسیواست و یکی هم فروش طلا . من نزد يك شانزده ماه به میلیسیو کمک کردم همه چیز نه فقط وام دادن - نظر دادن راهنمایی کردن . یکروزی بهش گفتم که شما عوض اینکه وقت خودتان را صرف کارهای کوچک میکنید مثلاً نغال را شما انحصار میکنید . نغال را برای چه انحصار میکنید ؟ انحصار نغال به شما چه . يك کار ديگه

اینکه تمام ناهعائى که از وزارت دارائى صادر میشه به فارسى شما اضا' میکنید . گفتم من نوى پانک طى ایرانی هستم — زبان مادری منه — من ناهها را تمام من اضا' نمیکم به يك عده اشخاصى حق اضا' دارم . شما بدون اینکه بفهمید باید يك انگلیسى يك (؟) نمیدونم سی میلیسپو اینرا اضا' بکنید . آخه لطف اینکار چیه؟ این وقت میگوه . گفتم شما اگر خدمت بخواهید به ایران بکنید تمام وقتتان را صرف این بکنید که سیستم مالیاتى ایران و سیستم حسابده اری را در ایران درست بکنید این بزرگترین خدمتى است که میتوانید بکنید به ایران . ول کنید چیزهای دیگر اقتصادى را . انحصارهای اقتصادى به شما ربطى نداره . تهیه گندم — آرد بنانوا اینها به شما مربوط نیست . نمیتوانید برسید . گفتم من از شما جواتر من از شما بهتر ایران را می شناسم و خیلی هم به خودم اطمینان دارم . من هیچوقت سعی نمى — کردم این کارهایی که شما دارید میکنید بکنم . گفتن که خب این حالا من میرم آبلسى برای چند روز استراحت . وقتى که برگشتم باهم صحبت میکنم در این مورد . همانجائى که نشسته بودیم صحبت میکردیم يك یادداشتى از وزیر دارائى رسید . من خواندم دردم نوشته که روز شنبه آینده جلسه در مجلس که شما هم تشریف بیاورید به میلیسپو گفتم که این نمیدانم چی هست . من رفته بودم به کفرانس قاهره . میدل ایست ساپلای سنتر يك میدل ایست اکونومیک کفرانس يك همچین چیزی . آنجا رفته بودم و تازه برگشته بودم . گفتن که خیال میکنم که میخواهند کار مرا به شما بدهند وزارت دارائى را به من تکلیف کردند — من وزارت دارائى را قبول نکردم . هنوز نخست وزیرى بمن تکلیف نکرده بود شاه . گفتم من ممکن نیست این کار را قبول بکنم . من این را خیلی ساده تلقى کردم . اما معلوم میشد که این آدم فوراً نظرش متوجه شد که من این حرفها را میزنم برای اینکه میخواهم جای او را بگیرم و بعدها مطلع شدم . اگر من آنوقت این را میدانستم خیلی کمک بمن میکرد . من همانوقت هم استدلال میکردم در مکاتبات من که این آدم — آدم يك عیب روحى

داره . سالها بعد الهیاح صالح بمن گفت که وقتی که این را داشتند استخدام میکردند الهیاح صالح در آمریکا بود - نیویورک بود . یک هافتن مثل اینکه یکوقتی وزیر مختار آمریکا بود در تهران که الهیاح صالح آنوقت در سفارت آمریکا کار میکرد . گفت اون بمن تلفن زد که من بروم ببینمش . رقم خانمشاش گفتش که شنیدم دولت شما داره ملیسیو را استخدام میکنه . ملیسیو ششماه در مشال روم بوده . گفت من رقم سفارت به شایسته گفتم این مطلب را . شایسته گفت محض رضای خدا صحبتش را نکن برای اینکه قراردادش هم امضا شده و به تصویب مجلس هم رسیده و امضا شده . من نمیدانستم اما همیشه میگفتم . یک مردی ایمن یک خزانه دار و پرافرستاد - یکفر از خزاننداری را فرستاد با یک حکمی که این آقا آمده بانک ملی را تقشیر بکنه . که کیک بسود به همچی چیزی استش . خواندم گفتم که این آدمی که این را به شما داده این اصلاً متتالی آساننده . ایمن چطور ممکنه همچین چیزی . این قانون داره بانک ملی . بانک ملی بموجب قانون یک بازرس داره از طرف دولت که وزارت دارائی تعیین میکنه . یک هیئت نظار داره - یک هیئت نظارت داره - یک شورا داره . هیچکس دیگه حق نداره . چطور من میتونم اجازه بدهم که شما بیائید . . میدونید این انعکاش چه خواهد بود سرتاسر دنیا که از طرف وزارت دارائی آمده رسیدگی بکنند دیگه اعتباری برای بانک ملی باقی نمانده . اعتبار بانک ملی امروز درجه یک است در دنیا . گفتم اگر شما ترخیص من مجبورم به قوه جبریه شما را ازیانک بیرون بکنم . رفت یک گزارش نوشت و که رقم حکم شما را دادم رئیس بانک گفتش که کسی که این دستور را داده متتالی آسانده چنین چنان و گفت که اگر نرم فلان بیرون میکنه . رونشتر را برای من فرستاد . اولین اصطکاک ما در مجمع عمومی بانک پیش آمد . حالا از آجملسی برگشته و هیچ با من تماس نگرفته - اولین ملاقات ما در مجمع عمومی بانک ملی برای تصویب ترانزاه . بانک ملی مطابق قانونش - اساسنامه اش که قانونه . در مجمع عمومی سه نفر از طرف هیئت وزیران تعیین میشوند که بنمایندگی از دولت بیایند

بعنوان صاحبان سهام و رأی به دهند بتصویب اساسنامه . آن سال سه نفر سر وزیر دارائی بود که فروهر - فروهر بزرگ بود - ابوالقاسم فروهر . منصور السلطنه وزیر ادگستری بود و میلیسیو بعنوان رئیس گن دارائی . منهم رسم من این بود که ترازنامه را می دادم چاپ میکردند تاریخ تصویبش را میگذاشتم که بعد از اینکمه تصویب شد روش ماشین میکردند فوراً بعد از جمع عمومی منتشر میکردم . همینطور که همه بانگهای دنیا میکنند . آهان اینهم بگم قبل از اینکه تماشای بگم . من وقتی آدم تفکیک کردم بانک ملی را به دو قسمت . قسمت نشر اسکناس و قسمت بانکسی که این حسابها بگلی مجزا بشه . دوتا وظایفی بود که بهیچ وجه من الیجوه با هم یگر مربوط نبود و (۱) قابل اینکه شما هم را مخلوط بکنید نبود . میایست معلوم بشه چه اسکناس منتشر کرده و چه رپشتوانه داره که متعلق به و چه رارژ . ارزها را هم را قاطی کردن با چیزهائی که بانک ملی داره این اصلاً يك اشتباه فاحش بود .

س- وظایف بانک مرکزی و بانک تجارتی بود

ج- مخلوط بود بله . آنوقت تصمیم گرفتیم که هر هفته يك وضع مالی منتشر بگم . این را مطرح کردم در شورای میلیسیو گفتش که این صحت نیست . چرا صحت نیست؟ گفتش که مردم متوجش میشوند وقتی که ببینند اسکناسها را . گفتیم من . . انتشار اسکناس گفتیم من این را بهمین منظور دارم میگم . که مردم بداندند که اسکناس بالارفته - پشوانه هم بالارفته . اینکه رطلا دارم اینکه رارژ دارم . اگر اینکار را نکم صه برابر خواهند گفت که دارند اسکناس منتشر میکنند و نمیدانند . مردم بداندند . گفتند نه صحت . . . من کردم علیختم او کردم و اثر فوق العاده ای هم بخشید نه فقط در ایران در سراسر دنیا . هر هفته این را میفرستادم برای تمام چیزهای دنیا که بداندند . آنروز آهان و بعد شروع کردم به فروش طلا . این یکی از اینکارائی است که افتخار میگم بهش . ما در مقابل وضعی واقع بودیم که همینطور که گفتیم آن میدانید سایلای سنتر جبره میداد . اینت . قماش و اینقدر قد و شکر و اینقدر دوا و اینقدر لاستیک اتومبیل . هیچ چیز در ید نمیتوانست به ایران بیايد جز این چیزها و شروع شده بود . آنوقت خرج ارزش

انگلیس و آمریکا و ارتش شوروی . همین کاری را که من با انگلیسها کردم به تقاضای سهیلی وقتی که نخست وزیر شد با شوروی ها شروع کردیم . یعنی اول با تمام السلطنه شروع شد و بعد در زمان سهیلی بود که یکی از معجزه‌هایی است که اینها این کار را کردند منتهی مذاکرات طولانی شد - طولانی شد یکشب هم تا ساعت نصف شب طول کشید و بعد صحرنف بود صغیر شوروی . صحرنف رو کرد به سهیلی گفت به روسی من روسی میدانم خیلی کم میدانم - میدانم اما . گفتش که تا وقتی که آقای ابتهاج هست ممکن نیست بین ما موافقت حاصل بشه . رو کردم به سهیلی گفتم - صالح هم بود . وزیر ارایش بود و یکی دیگر هم بود - گفتم ملاحظه میکشد آقای . . . این نتیجه این جا . شما سکوت میکشید من متکلم وحده شدم . این تمام را از من میدونه . برای من فرق نمیکند اما خب این تردید دیکه . یعنی برابر اید که کارها درست بشه . خیلی انصافا" چیز کرد . گفتش که علت اینکه آقای ابتهاج صحبت میکند برای اینکه ا و تخصص ماست . مادر این مسائل آنقدر وارد نیستیم ولی تمام آنچه را که آقای ابتهاج گفته نظر دولت است . موفق شدیم از روسها عینا" قرارداد صدل مال انگلیسها را با آنها هم زدیم . قبول نمیکردند

س -

که طلا بدهند

ج -

طلا بدهند . من حالا آمدم به بانک ملی و تصمیم گرفتم که برای مبارزه با تسموم هیچ راه دیگری ندارم جز فروش طلا هیچ راه دیگری نیست.

س -

بصورت

ج -

پسرای سیاست جمعی - جز خاک . جز خاک چیزی ند اشتیم بفروشیم . زمین هم میفرست بالا به طرز محیر العقول ترقی میکرد برای اینکه چیز دیگری نبود . حالا بخواهم طلا بیارند . (؟) که خواستم . حالا همان (؟) که (؟) آن کار را کرده گفتم حالا من میخواهم به مقدار از این طلا را بیارم . گفت برای چی میخواهید بیارید . گفتم برای اینکه میخواهم سکه بکنم و بفروشیم .

س -

یعنی طلائی که دولت ایران صاحبش است

- ج - آره د یکه - طلائی که همین توی این سه ماه به سه ماه میگیرم
س- کجا بوده طلا در بانک . . .
- ج - نه نه - در آمریکا بود در کانادا بود . من اینجا را میخواهم بیارم . داد داد فرهاد
که آقا با ما الان برای کشتی های ما فقط فقط مهمات بیاور . گفتم آقا این چه
حرفی است که میشه طلا چه ارزنی داره آخر . یگو یک میلیون دلار . تلگراف به
لندن و اجازه آمد یک میلیون دلار آورد . میدادم ضرابخانه - پهلوی سکه میکردند
شروع کردم به فروش . دفعه دوم یک میلیون دیکه آوردند - دفعه سوم دو میلیون آوردند
بعد بهش گفتم آخه این معنی داره ؟ من هر دفعه میخواهم طلا را برایت بیاورم
شما تلگراف میکنید لندن - لندن اجازه بده . یک کاری بکنید که بابا اجازه داشته
باشید بمن اجازه بدهید هر قدر میتونم از این بیارم و این کار را هم دارم میکنم برای
مبارزه با تورم . این بنفع همه است . کارت بلاتش دادند که من هر قدر بخواهم . هواپیما -
های نظامی آمریکا . این طلاها را برای من میآورند توی خزانه بانک به من تحویل
میدادند و یک رسید میگیرند . یکشاهی نه پول حمل میدادم نه پول بیه هیچ .
بیه نبود این رسید بود میکردند . میآوردند توی خزانه بانک میدادند و رسید می گرفتند
نتیجه اش این شد ما . . . اولاً تمام نقره ها را تبدیل کردم به طلا - پشتوانه طلای ایران
یک مقدار طلای زینت آلات بود مال زنان . قوطی سیگار بود . فندک طلا بود . خدای
من شاهد است جز این نبود . من تمام این ها را تبدیل کردم به شش طلا . طلا را
میدادم ضرابخانه پهلوی و نیم پهلوی ضرب میکرد و این را شروع کردم به فروش .
حالا میدانید که از کارهایی که کردم . الان فکرت را میکنم میگویم اگر عجب جرأتی داشتم
اساسنامه بانک ملی میگوید که قیمت خرید و فروش طلا و نقره با شورای عالی است
به شورای عالی بودم گفتم که من میخواهم بفروشم این را برای مبارزه با تورم . ایمن
باید قیمتش روزی روزی عوض بشه . من چطور میتوانم این کار را بکنم . من که شما رانسی بینم
هر ریز . روزهای شنبه جلسه است . گفتند چی بکنیم . گفتم این حقان را به من
واگذار بکنید . من روزهای شنبه بشما گزارش میدهم که در ظرف هفته گذشته چقدر و

فروختم به چه نرخ فروختم و چه تخمیراتی پیش آمده و چرا اینقدر باتفاق آرا تصویب شد . سفر ترکیه بود حسنی جمال بود آنزمان باهم پنج بازی میکردیم آدم بسیار بسیار سمپاتیکی بود . گفتش که شنیدم تو هجین کاری کردی من میتونم بخرم . بستم هرقد ریخواهی ببت میدهم . یک مقدار فرستاد خریدند . گفت چه جوری این کار را میکنی ؟ گفتم صبح رئیس اداره خزانه میآید توی دفتر من میگه دیریز اینقدر فروختم . تقاضا اینقدر بود . قیمت این بود . من بهم میگم امروز نرخ این خواهد بود . میره و ضمیمه فراموش میکنم . گفت خیلی احمقستی گفت چطور هجی کاری را کردی . آخه چطور هجین مسئولیتی . گفت اگر نمیکردم کی میکرد . شورا را میگذاشتم آنجا شروع کردیم به فروش و اول توی خود بانک چنان هجوم آوردند تمام این چیزهای بانک را شکستند . بعدگذاشتم توی حیاط - توی باغ بانک ملی تردهای آهنی گذاشتم . تردهای آهنی را خرید کردند . هرقد رکه خواستند فروختم . تا آنجائی که بخاطر دارم نرخ پهلوی از هفتاد و چند تومن حد اکثر به چهل و هشت تومن رد شد . همینطور بند ریج من این را پائین آوردم . و این طلاها مردم باور نمیکردند . این را که هجوم میآوردند یکجائی که هیچ چیز نمیشه خرید نان نمیشه خرید . قصاص باندازه کافی نبود . قد و شکر باندازه کافی نبود اما طلا هرچه رد نشان میخواست میخریدند . نتیجه اش آنوقت چی شد . این پول ایران را نجات داد . این را من خودم نمیکم . یکی از گاورنرهای بانک آو انگلاند مرا در کجا بودم ؟ واشنگتن مثل اینکه بهم برخورد کردیم - معرفی کرد گفت این آدم کسی است که پول ایران را نجات داد بدین وسیله . این در دنیا یونیسک شد . آنوقت در حین اینکه این معامله را میکردم حالا ببینید چه استفاده ای به بانک رساندم . ما این طلاهایی که به نرخ رسمی بعنوان اونس سی و پنج دلار میخریدیم میآوردیم تبدیل میکردیم میفروختم سودی که عاید بانک شد حد و بیست و چهار میلیون تومان بود در این مدتی که من بودم . سرمایه برداخت شده بانک روزی که من رئیس بانک شدم نه میلیون تومان بود . روزی که میفرم نصف این را برده بودند -

حسابهای سرمایه - سرمایه و اندوخته های بانک در حدود دویست میلیون تومان بود . حالا جلسه ای تشکیل شده اولین مجمع عمومی برای تصویب ترازنامه ای که توش معاملات طلا هم هست . من فقط

آقای میلیسرو هم هست

س -

میلیسرو هم هست - چاپ هم کردم . تمیم گرفتم - پیش خودم منصفانه این خواهد که من نصف این را بدهم به این دولت گدا - نصف دیگرش را ببرم به اندوخته همیطور چاپ کردم و بردم . میلیسرو مخالفت کرد . گفت باید عدد درصدی که دولت داد بهشان . گفتم نمیدهم . گفتم یکشاهی بیشتر از این . گفتم مناسفم که آن پنجاه درصد هم بهشان میدهم برای اینکه این دو روز دیگر نیست در صورتیکه این بانک ملی برقرار خواهد بود و این اندوخته برای همیشه توی بانک ملی هست و اگر من این کار را الان نکنم کی بکنم . این یک چیزی است که ابتکار من بهشما هیچ مربوط نیست . پولی ندادید شما به من که من این کار را بکنم . این ابتکار من . این عطی است که خودم کردم نتیجه ای است که گرفتم . عدد درصد این را میبایستی من ببرم به اندوخته برای استحکام بانک . گفت برای ما استحکام بانک چه فرقی میکند دولت ایران وقتی ورشکست . گفتم دولت شما که ورشکست نیست . گفت وقتی یک دولت ورشکست بشه بانک ملی هم هست . گفتم نیست - اینجور نیست . گفتم دولت شما حکمت ورشکست بشه اما بانک ملی در مورد در تمام محافل بانکی دنیا اعتبارش درجه یک است . یکی از روسای بانک آوانگلاند در ۱۹۴۷ دوسمین جلسه سالنامه بانک و فرانسه و ولند بود . اول در آمریکا بود که من نرفتم . در جورجیا بود یک جایی یادم نیست من نرفتم . دومی را رفتم و ولند . یک شامی داد بانک آوانگلاند و اینهم توی پرانتز بگویم سالنشان مجلل ترین سالن که در ولند است در هیچ عصری یک همچین سالنی نیست . یکی از دایرکترها پهلوی من نشسته بود سیب من . من خیال کردم دفعه اولی که آشنا شدم من شما را سالنامه است می شناسم . گفتم ما هدفی که نداریم . گفت من شما را می شناسم از دور می شناسم

گفت میخواهی دیگر پیش را بهتر بدهم . گفتم خیلی میل دارم . گفت آدمی هستی صبا نی - آدمی هستی تند آدمی هستی فلان فلان . . . يك كامپلمانها نی هم گفت . آنوقت گفتش كه اعتبار بانک ملی در بانک آو انگلاند در ردیف بزرگترین بانکهای مرکزی اروپا است . خیلی از بانکهای مرکزی اروپا اعتبارش را ندارند . گفتم من خیلی خوشوقتم این را می شنوم . دلیلش را هم گفت . در ۱۹۴۸ به بله همان ۱۹۴۷ لیوه را آزاد کردند میدونید . رفتند روی لو استاند ارد . شش ماه بعد مجبور شدند كه ترك بكشند برای اینکه بدیدند نمی توانند . و تئیه ترك می کردند تلگرافی کردند . تمام بانکهای مرکزی كه خواش میكنیم برای همکاری با شما خود اری بكنه از تئید لیوهها پتان به ارز مگر د مورد احتیاج . من دستور دارم (؟) كه اینكار را باید كرد . دلیل ندازه من لیوهها می را بیخود بیارم كه چی بكم . این آنچنان اثرخشیده بود كه وقتی . . آنوقت كك كرد حالا بعد هم میروم به اینکه بكم حالا چه كردم . آنهم در زمان بانک ملی ام بوده . حالا برگردم به موضوع مجمع عمومی . میلسیو گفت من این را تصویب نمی كم . من هم گفتم منبسم تخمیر نمی دهم . یسیدیم به بن بست . مجمع عمومی هم عبارتند از اعضای شورا است - اعضای هیئت وزارت و اعضای نظار و بازرس و این نمایندگان دولت .

س -

فایسی بلد بود آقای میلسیو یا به انگلیسی میگفت و ترجمه . .

ج -

نه نه - هرچی میكنیم میبایستی به اونهم بكم . ديكه حالیش بگیم . صادق وثیقی رئیس هیئت نظار بود . وثیقی گفت آقا من پیشنهاد میكنم شما پاشوید برید توی دفتر خودتون حل بكنه اینجا كه حل نمیشه . پاشدیم توی دفتر خودمان كه متصل به این دفترشورا بود رفتیم . فروهر وزیر اراضی و منصور السلطنه و میلسیو و لوكانت باهاش بود . لوكانت كه همان خزانه دار همان آدم بانکی چنانی . آنجا باز همین استدلال را - استدلال من و استدلال او تكرر شد و منصور السلطنه وزیر ادگستری گفتش كه من

این مقامی است منصور السلطنه؟

س -

- ج - نه نه - عدل . منصور السلطنه عدل . وزير ادگستری د ر این کابینه ساعد است .
 س- این کابینه بیات میشه
- ج - بگذا رید ببینم . کابینه - بگذا رید ببینم . کابینه - برای اینکه وقتیکه وارد شد سینه
 وقتیکه میلپسرو وارد شد سهیلی نخست وزیر بود . بعد از سهیلی ساعد است بعد
 بیات است .
- س- وزیر ادگستری عدل است
- ج - عدل است ؟ د رچه سالی است ؟
- س- این میشه ۱۳۲۳
- ج - پس همین همین همین . یعنی
- س- که وزیر د ارائی آنوقت اردلان است
- ج - نه نه - وزیر د ارائی فروهر . وزیر د ارائی ملاحظه میکشد فروهر . . .
- س- فروهر نوی کابینه ساعد است
- ج - آهان چه سالی ؟
- س- سال ۱۳۲۳
- ج - همان د یکه ملاحظه میکشد
- س- و وزیر ادگستری آنوقت صفائی بوده
- ج - نه نه نه - منصور السلطنه بود و چیزیا هم
- س- عدل وزیر مشاور بوده آنوقت
- ج - آهان وزیر مشاور بود . این د ونفر . منصور السلطنه میگفت من رأی میدهم به ترازنامه
 بانك . فروهر هم میگفت من رأی میدهم . تمام شد د یکه . این برای اینکه د ر اظیست
 نیاشه گفت من هم موافقت میکنم . وارد شدیم نوی اطاق شورا . وقتي که گفتم کسه
 ترازنامه تصویب شد خدا ی من شاهد است من يك همچین چیزی - سکوت محض
 اما يك هم چنین حسی هیچ ندیده بودم . طوری این اثر کرد . د ر ایرانیه - برای اینکه
 قدرت میلپسرو نمیدونید چی بود . نمیدونم شنیده بودید این را ؟

- ج - بله شنیده‌ام بله
- ج - وزیر د ارانی را احضار میکرد توی اطاق خودی - به نخست وزیر میگفت اعتبار دولت را من - این را شما میدونید دولت که اعتبار نداره - نمیدهم مگر اینکه این کار اینکار را بکنید . مجبور میشدند بد بخت ها بکشند . اینطور علنی جلوی یک عده ای تصویب شد . جنگ د یکه آنوقت د یکه علنی شد . عوض اینکه با من ملاقات بکنه
- (؟) گفت از آنجا برو میگردم
- ج - یعنی از آبعلی
- ج - آبعلی با هم صحبت میکنیم شروع کرد به ناله پرانی - ایراد گرفتن به کار بانك منظم نیست - چی نیست چی نیست چی نیست . من کافدهای تنگی جواب میدادم بهش که چی چی هست بگید . بگید کجاست درست نیستش . در موقعیکه تمام محافل بانکی دنیا با احترام به بانك . آنوقت یکرز این یارو را (؟) فرستاده که من بانك ملی را بازرسی بکنم که این کسی که به شما داده صلاحیت نداره برای اینکه متالی آنسانند است . دیدم هیچی چیزی را اگر من اجازه بدهم د یکه بانکی وجود نخواهد داشت . در این بین هم سید ضیاء که با من خیلی نزدیک بود و بارها گله میکرد از رفتار میلیسرو بسرای من پیغام داد که برادری داشت توی بانك ملی کار میکرد . یکرز پنجشنبه من خانه ام تجریش بود . تازه رسیده بودم خونه ام این سید علاء الدین طباطبائی پیده ایش شده بدین خبر . گفت آقا آقا - برادرش را میگفت آقا - گفت آقا گفتند که من بیایم خدمتتان بهتان بگم - حالا هم خیلی با ترس و لرز و اینها که شما باید از بانك ملی بروید و هر کاری که دلتان بخواهد ما بهتان میدهم . درست الان .
- ج - ما بهتان میدهم ؟
- ج - بله بله - یکی هست سفارت واشنگتن - یکی سفارت ترکیه . سفارت واشنگتن درست مثل اینکه برای نصرالله انتظام عقیده خواسته شده اما اهمیت نداره . شما

اگر مایل باشید شما را می فرستیم واشنگتن یا ترکیه هم خالی است . گفتم به سید بگید او میگفت آقا - گفتم به سید بگید که شما چه کاره هستید که همچین پیغامی برای من بدید . شما اگر نخست وزیر بودید میتونستید پیغام بدید آنوقت من بهتان جواب میدادم . شما اصلاً " کی هستید " گفتم به سید بگید که . . . شروع کرد به التماس کردن . گفت آقا از روی صمیمیت هم میگفت . میگفت شما نکند همچنین . آقا صمم است که این کار را بکند و این کار به ضرر شما است و اگر نکردید من از روز شنبه تمام روزنامه‌های من بشما حمله خواهند کرد و حشق گله نخواهد داشت

س- این از طرف خودش هم میگفت یا از طرف

ج- نه از طرف آقا سید ضیاء الدین .

گفتم به سید بگید من آنچنان " درسی به شما خواهم داد که تا عمر دارید فراموش نکنید این را هم بهش بگید شما حق ندارید یک همچین پیغامی بمن بدید . شما با خود من بارها صحبت کردید - گله کردید از رفتار این آدم . الان به من میگوید من در مقابل یک خارجی بگذارم بروم - بمن سفارت تکلیف میکشد ؟ هرچی التماس کرد گفتم همینکه رفت . پنجشنبه پهلوی من سه بعد از ظهر بود آمد . شنبه صبح وارد بانک شدم . نامه دکتر میلیسپو رسید که شما را از بانک ملی . . ناهاش اینجا هست اینجا چاپ شده . این را میتوانم بهتان بدهم . با قدرتی ازند مات شما - شما چنین هستید چنان هستید فلان هستید بانک را خوب اداره کردید - چو فلان و اینها . اما نظر باینکه همکاری نمیکند با هیئت آمریکایی ما با نهایت تأسف خانده ادم به خدمت شما و آقای جناب آقای زند را بجای شما تعیین کردم . زند کسی بود که در بانک ملی معاون بود

س- ابراهیم زند نبود

ج- ابراهیم زند

- س- همان که وزیر شد
- ج- بله که بعد وزیر جنگ شد- وزیر کشاورزی شد- وزیر کشور شد- وزیر- هر جایی را بپیش می‌گفتند قبول میکرد- و این موقعی که این مطلب به من میرسد این آنوقت مثل اینکه وزیر بود
- س- بله وزیر جنگ بود- وزیر جنگ همان کابینه بود
- ج- تعیین کردند- من آنرا "نخستم نامه نوشتم- شما کی هستید که حق ندارید- من بموجب يك قانونی- قانون- بانک ملی ایران يك اساسنامه داره که قانونه- يك قانون بانک ملی ایران را تأسیس کرده و آن قانون مقرر میکنه که مدیرکل بانک ملی ایران بنا به پیشنهاد هیئت وزیران و فرمان طوکارانه عزل و نصب بشه- شما حق ندارید- این قانون خاصه- به شما گفتند که شما میتوانید داخله بکنید- رئیس بانک کشاورزی به من مربوط نیست- جنگ ما دیکه افتاد توی روزنامه‌ها یعنی اونویس من بنویس فلان و اینها- غوغا شد یعنی محشر شد- بطوریکه من آن ایام سواری میکردم- اسب سواری- من يك مدتی دیدم که هی حالا متوجه میشدم- يك اشخاصی میدیدم جلوی من سلام و علیک میکنند من اصلاً نمی‌شناسمشان اصلاً يك مدتی نمی‌فهمیدم چی هست- جمال امامی که صحبتش بود در عین حال آه پیش آمد- گفت ابتهاج تو اگر سه میلیون تومان خرج کرده بودی به همجین پاهولاریتی پیدا نمیکردی- گفتم برای چی؟ من تعجب کردم که این کار چه گه این يك کاری است پیش افتاده و عادی است- اما این آنچنان در نظر ایرانیها اهمیت پیدا کرد
- س- که يك ایرانی جلوی خارجی
- ج- مثل اینکه من يك ملکی را فتح کردم- يك ملکی يك قشون عظیمی را شکست دادم- اینطور و من باز متوجه شدم تمام این احترامی که مردم میکنند- محبتی که میکنند با روی خوش یا خنده میایند جلوسلام میکنند- همان مسیری است که من هر روز جمعه

اسب سوار میشدم همان مرد مند . متوجه نبودم که ای این عجب اثری کرد . از تمام ایران سرتاسر ایران ناه و تلگراف بمن میرسید . تمام اینها را داشتم . يك پرونده داشتم به این قطر که جزو چیزهایی که رفت این بود . این اداه داشت داشتم . داشت تا اینکه رفت در هیات وزیران و گفت چند شرط کرد . شرط اول برداشتن من . دوتا شرط دیگر هم بود . هیات وزیران را هم بهش گفتم نخیر آقا . اینجاست که نشان میدهند . وطن پرستی و مقاومت و صمیمیت و عرق ایرانیست يك اشخاصی مثل ساعد . ساعد يك نخست وزیری بود که ظاهرش خیلی خیلی ضعیف بود . خود من از ضعفش گله داشتم . اما در این مورد آنچنان ایستاد . سهام السلطان هم وقتی آمد خیلی ایستادگی کرد . اما این جلسه آخر با بیات بود . جلسه بیات بود که وقتی آمد گفتش که شرایط اینست گفتم خیلی خوب . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهجاج

تاریخ - سی ام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۴

- س- پس این نامه آقای میلیسپو را کابینه بیات آورد . شرایطی که
- ج - نه نه این ساعد بود . اینجا من این را دارم . این را بهتان می‌دهم که پس از اینکه رفع احتیاجتان شد بهن پس بدهید
- س- چشم
- ج - این یکی ایمن نه نه این متن را تغییر دادم . اینهم يك فصل بسیار بسیار . . . مخالفت من با تقی زاده . در افتادنم با تقی زاده که مجبور شدم اینها را تمام را مکاتباتم را منتشر بکنم . همان موقع چاپ کردم . ملاحظه میکنید این را . راجع به پشتوانه اسکاتس . ۱۳۲۸ - مرداد یا خرداد است نمیدانم . این چاپش . . .
- بله ۱۳۲۸ . اینهم بهمن باید يك برایتان توضیح بدهم . اما اینه با میلیسپو ملاحظه برمائید نامه انفصال بن . . . آقای میلیسپو رئیس کل داریائی . . .
- اینها تمام نامه‌هایی است که مقدمه انفصال ضمت . يك ایراد های بنی اسرائیلی يك چیزهای عجیب و غریب که ملاحظه خواهید فرمود . اینه ۱۵ مرداد ۱۳۲۳ .
- س- این میشه همان زمان ساعد
- ج- بله ملاحظه برمائید . پس از مشورت با جناب آقای وزیر داریائی و طبق قانون صوب ۲۱ آبان ۱۳۲۱ بموجب این حکم از تاریخ اول آبان ۲۳ یعنی به من فرصت

داده بود مثلا" از ۱۵ مهر تا اول آبان شما را از سمت دیرگی بانک ملی ایران برکناری نمایم. دلایل مبادرت اینجانب به چنین اقدامی بشرح زیر است يك فلان فلان - فلان آنوقت من بهش جوابی که دادم این ۱۵ مهر بهش ۱۶ مهر

س- روز بعد

ج - روز بعد. يك و دو سه و چهار و پنج و - پنج صفحه ونیم بهش جواب دادم که باین دلایل شما اصلا" يك عمل برخلاف قانون کردید. شما کی هستید که روزنوشت این نامه را برای اطلاع جناب آقای نخست وزیر تقدیم میشود. روزنوشت این نامه برای اطلاع جناب وزیرداری فرستاده میشود. که وزیرداریش هم فرزیده بوده. نه زمین کفش - زمین کفش که توی کتاب خودش آنوقت مینویسه که درست یکماه قبل از این تاریخ - درست - ناهای مینویسه به وزیر مختار آمریکسا که من با وزیرداری صحبت کردم در برداشتن فلانی و او هم موافقت کرده و من اینکار را خواهم کرد به وزیر مختار - به نخست وزیر ایران نمیکه - به وزیر مختار آمریکسا مینویسه و در کتاب خودش این را چاپ میکنه. این احق

منهم از آنجا که هیچ خبر ندارم. ناهای رسید به من بعد از مذاکرات پیغامی که سید ضیا" برای من فرستاده. پنجشنبه سید ضیا" بمن میگه که شما را بر میدارم از بانک ملی

س- سید ضیا" رابطه اش با اینها چی بود؟

ج - حمایت از میلیسر شده. بعد مبارزه با من شروع شد و يك فعالی نبود که بمن نکرده

س- البته سید ضیا" آنوقت وکیل مجلس بود

ج - بله - روزنامه های متعدد داشت. یکمده طرفدار داشت. بعد يك

س- حزب داشت

ج - حزب عثمانی نمیداشت

س- اراده ملی

ج - بله - اراده ملی و آن چرند یاتی که برداشته بود نوشته بود توی يك جزوای چاپ

کرده بود که تمنعات اسمش را گذاشته بودند که يك واقعا" نمیدونم آدم خجالت میکشید که يك رجلی يك همچین چیزهائی را ررداره جزو اصول عقاید سیاسی خودش بگذاره . بهسرحال تهدیدم کرد که اگر نری بیرون تنان میکم و ۴۸ ساعت بعد - کمتر از ۴۸ بعد ناه انصال من هم رسید به من و جنگ دیگه علنی شد .

جون ۱۹۴۴ ساعد از من خواست که من پیام به ریاست میسیون Bretton Woods بدم به کنفرانس Bretton Woods . برای تأسیس بانک و صندوق . ضمناً به من مأموریت داد که من با وزارت خارجه آمریکا راجع به میلیسیو صحبت یکم . گفتم با کمال میسین این کار را میکم . رسیدم به . . تلگراف کردم به شایسته که من روز دوشنبه حرکت میکم چهارشنبه میروم واشنگتن خواهش میکم شما برای من هتل بگیرید . وارد شدم نیویورک از لاکوار دیا تلفن کردم به واشنگتن . گفتند آقای شایسته نیستند در واشنگتن نیویورک هستند در والسورف . گفتم خوب برای من کدام هتل رفتند گفتند هیچی گفتم چطور ؟ گفتند نمیدونیم آقای شایسته دستور ندادند . تلفن کردم والدورف پیداکردم از همان لاکواردیا . گفتم آقای شایسته برای من که . . گفت شما از کجا تلفن میکنید . گفتم از لاکوارد . گفت ممکن نیست . گفتم یعنی چه ممکن نیست . گفت آخه شما روز دوشنبه حرکت کردید چطور ممکنه چهارشنبه رسیده باشید . آخه موقع جنگ بود دیگه ۱۹۴۴ . گفتم آخه من به شما تلگراف کردم . به شما چه مربوطه که من میتونم . آمدم چطور جا نگرفته اید . گفت حالا تشریف بیاورید همینجا والدورف با هم هستیم و با هم میروم . گفت آخه نمیشه همچی چیزی شما . آخه آنروز بنظر آدم معجزه بود و این حرکت منم بوسیله - مسافرت من هم تمام هواپیمای نظامی بود دیگه هواپیمای خصوصی وجود نداشت . از تهران حرکت کردم . فقط يك وره دی آی پی بمن دادند نظامیها یعنی در تهران و سردار کانلی بود که فرمانده قوای پرشن گالف کاوند . و چون این را هم باید بگویم که تمام حسابهایش را وارد کرده بود که در بانک شاهلی بست آورد بسه بانک ملی . و غوغا شد باند ازای کار بالا گرفت که یکفر از واشنگتن فرستاده

که بیاید رسیدگی بکند برای اینکه شکایت کردند انگلیسها که ما آلوده هستیم و چه و اینها . آمدند و یک ژنرالی آمد منتهی قبل از اینکه بیاید خود اینها بمن گفتند یکفر داره میاید برای رسیدگی میاید دیدن شما . ظاهراً برای اینکه یک کرتزی ویزیت باشه . اما برای این میاید . آمد و پرسید که چگونه شد . گفتیم که من رئیس بانک ملی وقتی شدم که منترال بانک است که تمام اسکاسهائی را که شما لازم دارید من میدهم - مسئولیتش با من هست دیدم که تمام حسابهای شما با یک بانک خارجی است . تمجب کردم . برای اینکه وقتی که شما در انگلنس کار میکنید آیا ممکنست بروید با یک بانک غیر انگلیسی کار بکنید . در ایران هم که میآئید با بانک ایرانی باید کار بکنید آنهم بانکی که تمام مسئولیت را داره من تمام زحمت را بکنم - ریالها را تهیه بکنم - مسئولیت داشته باشم آنوقت شما حسابها را بگیری بگذارید در یک بانک انگلیسی . درسته که آنها آلوده شما هستند اما در انگلیس در اینجا ما هم الان آلوده هستیم . گفتیم که وبه کانلی هم من پیشنهاد کردم که نصف حسابهایتان را بیاورید اینجا . اگر رضایتبخش تر از بانک شاهی نبود برگردانید . آمدند و چندین ماه با ما کار کردند گفتند بعزایت بهتره از بانک شاهی . بقیه راهم انتقال دادند . خب حرف حسابی است دیگر قبول کردند . اما این باعث رجش آنها شده بود برای اینکه حسابهای مهمی بود دیگر . این ژنرال کانلی آنوقت بمن یک چیزی بی آید داد و من روانه شدم از تهران با یک هواپیما به آبادان . آبادان میایستی صبر بکنم که یک هواپیما از کراچی بیاید . اتفاقاً یک ساعت بیشتر تو آن جهنم ماه جون آخرهای من بود . جهنم بود آبادان هم که هیچ وسایل رابطه ای اینها نبود . یک هواپیمای نظامی رسید از - کراچی و سوار شدم به قاهره . قاهره حالا باید صبر بکنیم که این هواپیما ما را ور داره ببره به کازابلانکا . دلیگاسیون مصری هم که میرفتند به ^{Bretton Woods} آنها

هم سوار شدند و ولیگاسیون یونان هم آنجا بودند سوار شدند و هواپیما هم هواپیمائست که نظامی مال پاراشوتیست ها پاکت سیت فقط داره . دیوارهاش هیچکدام اصلاً پارچه نداره هیچ لاینیک نداره . شما به فلز پشت کردید گش هم آلومینیوم و پتو داشتند چند تا پتو میانه اختیم زیر چند تا پتو همانجا می خوابیدیم . بقول سکرتر این ولیگاسیون هری که یک انگلیسی بود گفت دفعه اولی است که I am sleeping with the governor . بخل هم همینطور خوابیدیم و رسیدیم به کارابلانکا . کارابلانکا حالا باید یک هواپیما پیدا بکنیم ما را ببره نیویورک .

نمیدونید چه خبره . برای اینکه قبل از پیاده شدن اروپاست و تمام هاش هاش این تهیه ای که میکنند نظامیها - کسی اصلاً حوصله نداره با یک سی ویلیان بکه - اصلاً سی ویلیان داخل آدم نیست . ما وسط این اوضاع گرفتار شدیم و حالا من خودم را باید برسانم آنجا . دیکه آنچه که میسر بود دوندگی و داد و فریاد و اینها یک هواپیما هم پیدا ندادند که از کارابلانکا رقتیم به آرزو از آنجا به نیو فاندلند - نیو فاندلند موتور هواپیما خراب شد نمیدونم چهار ساعت تأخیر داشتیم بعد نیویورک رسیدیم درست روز چهارشنبه که من تلفن کردم که شایسته گفت غیرممکن است شما اینجا باشید . بالاخره رقتیم آنجا شب شایسته در والد ورف و بعد باتفاق باقطار رقتیم به واشنگتن و به شایسته گفتم . من حامل یک ناه بودم برای روز ولست قبل از رفتن من به ^{Bretton Woods} علاء که وزیر دیار بود تلفن کرد که شاه یک نامه ای مینویسه به روز ولست در جواب نامه ای که روز ولست نوشته به شاه و این راشا باید ببرید به هدیه . گفتم آقای علاء من رئیس بانك ملی ام دارم میرم برای شفرانس ^{Bretton Woods} من آخه برم پیش رئیس جمهور به چه عنوان مناسب نیست گفتم ما مطالعه کردیم بسیار هم مناسب است . گفتم بسیار خوب . ناه را آوردند انداختن . من هم رسیدم و به شایسته گفتم من حامل یک همچین نامه ای هستم و ضمناً مأوریت هم دارم که راجع به میلیسیو

صحبتم بكم با وزارت خارجه . ترتيبش را به هيد - ترتيب مذ اكراه به هيد قرار را داد و
مال ناه را هم قرار شد كه من بدم به Bretton Woods و هروقت كه وقت تعيين كردند بيايم
به (؟) . سال كمين انتخابات روزولت است . علاوه بر تمام گرفتاريهاي
جنگش بايد انتخابات را هم ببرد . يكي از دوستانش هم كه سفير تركيه بود او هم خواسته
بود براي اين كمين بگه براي . اسحق را الان فراوان كردم . توي وزارت خارجه
ديدم كه وقتي گله كردم . موضوعي هم كه من ميخواستم به روزولت صحبت بكم . همان
كه روزولت آمده بود تهران و از شاه ديدن نكرده بود . در صورتيكه سفير رفته بود به
ديدن شاه . اين ناه را نوشته بود براي استال . شاه هم يك همچين ناه اي نوشته بود .
اما من اين خودم ابتكار خودم بود كه در اين زمينه صحبت بكم . رفته به وزارت خارجه
هم گفتم . حالا رفته به وزارت خارجه اول براي مذ اكراه راجع به ميليسيو . والاس مري
معاون وزارت خارجه بود كه

س- سفير ايران هم بود

ج- آسيستان سكرتري كه بعد سفير ايران شد . قبل از آن هم در ايران بود . بيست و چند

سال قبل از اين عضو سفارت بود . من تا آن دقيقه هم نميدانستم كه ميليسيو را اين
معرفي كرده بود در سفر اول نميدانستم . آنهائي كه بخاطر ارم والاس مري بود
جرج آلن بود - الينگ ودي يكي هم ديگه كه در تهران هم بوده اسحق را الان يادم نيست
زاركس كه نبوده

ج- نه نه نه - اينها بودند يا شايسته . نشستم و من گفتم كه آمده ام براي اينكه راجع به

ميليسيو صحبت بكم والاس مري بدو مقدمه گفتش كه اگر شما تصميم گرفتيد كه مستشار
شوروي بياريد - بياريد اما بدو نديد كه اين تأثير خواهد كرد در روابط ايران و آمريكا
گفتم كه مستمرى مسن شنيد بود كه وزارت خارجه استيت ديپارتمان راجع به
ايران اطلاعات كافي نداده ام باور نميكردم تا اين اندازه پرت است از موضوع . گفتم

من د یروز از تهران آمده‌ام . د فعه اولی است که من می‌شنوم که ما می‌خواهیم مستشار شورای
 بیاریم بجای میلیسو . گفتم "اولا" اگر بخواهیم بیاریم از شما اجازه نمی‌گیریم آقای —
 ما اگر صلاح سلطان بدانیم که بیاریم مستشار شورای بیاریم از شما هم اجازه نمی‌گیریم
 اما این حرفی که می‌زنید د فعه اولی است که من شنیده‌ام . اینطور وزارت خارجه اطلاعاتش
 اینه ؟ گفتم این تأسف آور است . خب یکخورد د ر این زمینه صحبت کردم شاید سسته
 گفت آقای ابتهاج . . . گفتم آقای شاید سسته شما امروز گوش خواهید کرد . گفتم خواهش میکنم
 ساکت باشید . امروز من حرف می‌زنم . د یک حرف نزد تا آخر . شاید بسیار مرد خوبی
 است خیلی خوشش آمد ازش اما او ترسید که کار پاره بشه چون حالا برای ملاقات کنل هال
 هم اونهم باید برایتان بگویم که اونهم ترتیب ملاقاتش را چطور شد دادم بعد از کنفرانس
 Bretton Woods . گفتم که میلیسو آمد من میلیسو را نمی‌شناختم . شنیده بودم
 آدمی است که یک خدمت می‌کرده د سفر اول . نمیدانستم که این چه کرده . آمد شانزده
 ماه من آنچه که خواست من پیش کک کردم . این آدم پانده ازهای نالایق بود که اصلاً
 نمیدانست که این کسری نداره . چون یکروزی من پیشش بودم آن لوکانت هم بود .
 (؟) بمن گفت آقای ابتهاج من باز هم پول می‌خواهیم . گفتم عجب
 تو پول برای چی می‌خواهی ؟ گفت لازم داریم . گفتم شما اضافه دارید . گفت کی گفت ؟
 گفتم روی گزارش شما . آخرین گزارش شما اینست که شما د محدود . ۵۰ میلیون تومان
 اضافه دارید . این تمام این گزارش روی می‌زنش بود . آخری را برداشت و نگاه
 کرد و دید که آره (؟) رو کرد به لوکانت گفتش I meant to tell
 you there is a slight mistake . من اگر بودم این را بمن گفته اسلیت می‌ستک این مرد یک
 را با اردنگی بیرون میکردم . گفت وی هوتونک ابات دت همین . د گزارش بعدیش
 آنوقت منو سه بواسطه د نتیجه اسلیت می‌ستک ما اضافه نداشتیم کرد داشتیم تفاوت
 این کسر ۵۰ میلیون تومان که بود چه یکسال ایران . گفتم اینه این آدم . این لیاقت این

ها را ندارد . این آدم آنوقت میخواهد این سلطت را اصلاح بکند . این آدم وقتی من میروم بهم میگوید که آقا این کارهای انحصار و این کارهای اقتصاد و اینها را بکنید کار . شما تمام هم خودتان را صرف میکنید . سیستم مالیاتی ایران و سیستم حسابداری ایران را درست میکنید شما یک خدمت بزرگی کردید . عرض اینکه این آدم حرف مرا گوش بکند شروع میکند به آنتریک کردن - شروع میکند بر علیه من نامه پرانی کردن . این هرکس که توی میسیونش آدم لایقی بود یک حرف که بهم زد بیرونش کرد . گفت من این آدم دیوانه است . من که نمیدانستم . گفت دیوانه است این بدرد ما نمیخورد . شما از این آدم آنوقت میخواهید حمایت بکنید . این مذاکره ما خیلی خیلی طول کشید . بیش از یک ساعت و نیم طول کشید . در آخر مذاکره گفتش که - همان والاس مری که شروع کرده بسود که شما اگر این کار را بکنید که شوروی ها را بیاورید تأثیر خواهد گذاشت در روابط - گفتش که این مستخدم شما است هر وقت خواستید بیرونش بکنید کوچکترین تأثیری نخواهد گذاشت در روابط ما ، آقا ما خوشحال برگشتیم با آقای شایسته . شایسته مرا دعوت کرده بود به نهار . اون ژنرال چیز را هم دعوت کرده بود که دوست شخصی روزولت بسود که خون پرور داشت - رد اینده بنی داشت - این معروف بود

(۹)

س -

ج -

نه نه - این يك كتابى هم نوشته راجع به چين . اين آدم خيلى برجسته اى بود . يك آدم خيلى فرانكسى بود . آنهم سر نهار بود . بعد نه اين با مذاکره با كنسل هال بود كه مذاکره با كنسل هال كرده بود . آنروز آمد يم نهار پيش . اما قبل از (۹)

نهار من گفتم اين تلگراف ميخواهم بفرستم . تلگراف رمز كردم و كسى هم كه بعد سفير شد اون ناپ بود اون آورد و رمز كرد به سلكه مذاکرات - خلاصه مذاکرات - اول اينطور

گفتند من اينطور جواب دادم و بعد آخرش هم گفت كه بيرون بكنيد . رضم به Bretton Woods ضنا" هم بهشان گفتم كه من حامل يك نامه اى هستم . گفتند ميدونيد رئيس جمهور چقدر گرفتاره . گفتم ميدونم . من در آنجا در اختيار رئيس جمهور خواهم بود . هر وقت

بخواید من میام . رتم Bretton Woods هر یکب دوشب فاصله شایسته به من تلفن میکرد از واشنگتن و میگفت جریان وقایع این چیزها را گفتن که یک بلاک اونسی هست راجع به روزولت که معلوم نیست کجا هستند . معلوم میشه رفته بود برای ملاقات با مک کارتی . برای ملاقات (؟) و نبود و منم پیخودی رنجیدم که چرا وقت تعیین نکردم . منم عجول بودم که یعنی چه . من حامل یک ناهای هستم بمن چرا وقت تعیین نمیکنند خب این آدم با آنها گرفتاری که داره حق داشت دیکه . بعد د ر آنجا من د راسترینک کامیتی بودم . عضو استرینک کامیتی بودم . رئیس استیرینک کامیتی هم ویلسون که بعدها رئیس سوپریم کورت شد وزیر دارائی هم شد . آنوقت معاون مورگان تاد بود که مورگان تاد رئیس دلی کاسین آمریکا بود . آنجا د ر استیرینک کامیتی با این ویلسون تماس پیدا کردم و راجع به کسوتای ایران سرا خواست و گفت ما برای این اینف رکوتا تعیین کردیم . گفت . . .

س- کوتا برای چسی ؟

ج- سهمیه ای بود د صندوق بین المللی . گفت من اعتراض دارم . شروع کرد به مذاکره کردن که مرا متقاعد میکنه . گفت نه نه . اعتراض دارم و میروم به ایران دولتمس میکم که املا" ما بهتره عضو صندوق نشیم . این که دلیل نشد . آن رفتار رئیس جمهوران آنطور که میاد آنجا به شاه نمیره اهانت میکنه . نه فقط به شاه به ملت ایران که منم جزو اون هستم . میاید روی خانه ما به صاحبخانه نمیریدیک سلامی بکنید آن مرد یکه آدمکش تروریست کمونیست میاید میره آنجا و میگه هروقت که بخواید مرا د ر اختیار شما هستم . هیچ چیز بمن نگفت . روزی که جلسه آخر چیز میکردند یک نطق خیلی موثری کرد که الان که - میدونید روسها هم شرکت کردند د ر ضمن شوروی هم شرکت کرد . رئیس چیزشان هم یک بانکیه من اطمینان داشتم این موضوع روسها را به تمام آمریکاها میگفتم

س- که اطمینان داشتید

ج- که اینها عضو نخواهند شد . عضویت صندوق باید تمام اسرارشان را بگویند . ذخائرشان

موجودی طلایشان - موجود بهای ارزیشان - به هکاربهایشان نمیدونم مطالباتشان -
مقرراتشان . گفتم غیر منکه همین کارهایی را بکنند . اما خیلی از آمریکا باور کرده
بودند که اینها این کار را میکنند اضا' هم کردند . چون نوشته بود اضا' کردند -
یک مدتی معطل کردند اضا' کردند بعد دیکه وارد نشدند . من در آن جلسه ای که
ویلسون یک نطق خیلی موثری کرد که همه تنفی می کنم خواهش می کنم برای خاطر همکاری
که الان موقع حساس جنگ چه وجه و فلان اگر هم راضی نیستند اعتراضی نکنید . برای
من خیلی مشکل بود معذالک من اولین کسی بودم که اجازه خواستم و گفتم که من به این
اعتراض دادم . دومی بعد از من منس فرانس بود بلند شد که من نسبت به
منس فرانس خیلی عقیده پیدا کردم آنجا که دیدم . وزیر دارایی و اقتصاد دوگسل
بود که از الجزیره می آمد . شب آنوقت فرانسه در الجزیره بود . اون پا شد گفتش که خوب
الان فرانسه ای وجود ندارد . فرانسه ای که افتاده شکست خورده ، اما این طرز رفتار
خوب نیست - شایسته نیست . واقعا' شایسته نبود . اصلا' فرانسه را داخل
آدم نمیدونست . همش اهمیت هندی همش صحبت هندی بود . اهمیتی که هندی دادند
Bretton Woods که اصلا' به فرانسه ندادند هیچ . اون بد بخت بیچاره اون خیلی
خوشش آمده بود . آن که الان یک آدمی است که افتاده اینچور با کمال قدرت اینطور
دفاع کرد . رفتم برگشتم یا ریس و تهران به سفیر فرانسه لافسون باهم دوست بودیم
گفتم یک فرانسوی دیدم که میتوانید به وجودش افتخار بکنید . گفت کی ؟ گفتم منس فرانس
گفت منس فرانس کی؟ اصلا' منس فرانس را هیچکس نمی شناخت . جوان بود
تازه بود و در آنجا هم بود و یکی از واقعا' شخصیت های برجسته فرانسه است و بسیار
مؤاسفم که وقتی که دوگل رئیس جمهور شد اینها با هم دیگر نتوانستند همکاری بکنند
اختلاف داشتند . و این را هم به بهوم کارتز گفتم که - گاورنر بانک فرانسه بود مرا
دعوت کرد در ۱۹۵۸ مرادولت فرانسه دعوت کرد که من نشون بدهم . من وقتی که سفیر
بودم پاریس مرا چیزی - صدق نبود برای اینکه صدق بیچاره آنشب این کار را نکرد بود

همان کاظمی این کار را کرد . کاظمی وزیر خارجه بود

س- زمان هدی

ج- زمان هدی - برای خودش اگرمان خواست که از کرباسه بمن گفتند که دفعه اولی است یک وزیر خارجه از پشت میز وزارت برای خودش اگرمان می خواهد . بمن گفتند که شما مرخصی میرید . برای اینکه یک واقعه ای - حادثه ای پیش آمده بود در سفارت پاریس . یک عده ای ایرانیها توده های بودند یک عده ضد توده ای . و دانشا* هم با هم جنگ و مرافعه داشتند . شب عید نوروز هم بنا بود که یکجائی را اجاره کرده بودند ایرانیها برای جشن نوروز . رئیس پلیس پاریس برای من پیغام داد که این جلسه اگر تشکیل بشه ایندفعه خونریزی خواهد شد برای اینکه یکمده چاقوکش دارند چاقوکش و چاقو میزنند . گفتم چه بکنیم . گفت بمعقیده من باید اجازه نباید داد . منم تمام همکارانم را دعوت کردم و مشورت کردم که چی بکنیم . اگر نکنیم این حرفی که این میگو و یک قتل هم واقع بشه مسئولیت داریم . آنها میگویند که ما بشما کتیم . اگر هم بکنیم خب بد است . چاره ای نداشتیم . یکشب هم مانده به آن جشن . گفتیم خیلی خب بکنید . هرطور میخواهید بکنید . آنهم یک پلیسی گذاشته بود و اینها و جلسه منحرف نخواهد شد و روزیکه جشن نوروز داشتیم در سفارت آمدند پسک عده ای ضحله رئیسشان هم آقای دکتر بهار - پسر طک الشعراى بهار

س- مهدی بهار

ج- که بعد شنیدم که یک زن متعلی گرفته بود در تهران و خیلی هم کار و بارش خوب بود . این رفت بالای - مندی و شروع کرد به لاف زدن و بدگفتن به من . آمدن از طرفی چیز پرسیدند که اجازه میدهید آیا با یگیریم ؟ گفتم نه . من یک خونسردی نشان دادم که در عمرم همچنین چیزی ندیدم از خودم . گفتم نه بگذارید حرفشان را بزنند . این مجلس رسپسیون مستأبدیل شد به یک میتینگ سیاسى . شروع کردند به بدگفتن به من . که این از اعمال خارجی است . اجنبی پرست آدم . . همان حرفی که همیشه میزدند راجع بمن . که چرا جلسستان را بهم زدم . ملاحظه میکنید و بعد آنوقت من هم تلگراف کردم جریان را گفتم . بمن جواب دادند که شما مرخصی برید اینوقت . من جواب دادم که من مرخصی

نمی‌خواهم . اگر شما میخواهید مرا احضار بکنید بمن بگید چرا صغی میکند . جواب دادند بهیچ وجه همچین چیزی نیست همانطور که شما گفتید از خدمات شما ... خدمات شما همیشه مورد ... چندین دفعه نوشته‌اند از طرف نمیدونم دولت که شما خدمات شما و خودشان هم یک چیزی کردند روی یک اساسی وارد شدند طبقه بندی کردند . فعالیت سفارتخانه‌ها را و سلما* پاریس را در درجه اول گذاشتند . از این وزارتخانه پرسیدم که روی جیمه گفتند روی تعدا اند یکاتور ... ناههای صادره ... گنم واخ واخ ... معلوم میشه ما ناههای که صادر کردیم از تمام سفارتخانه‌ها بیشتر بوده . روی این مارا فعالیت ... سفارتخانه دانسته و چندین بار تلفن کرد که آقای نخست وزیر چه از خدمات شما قدر دانی میکنند چه و فلان و اینها

یعنی دکتر هدی

س-

دکتر هدی - بعد من گفتم که حالا که همچین است به وزارتخانه مراجعه کردم که من خدماتی نمیتوانم بکنم برای اینکه مرا احضار نکردند . از وزارتخانه بمن گفتند مهربانه که دکتر برای خودش اگر همان خواسته وزیر خارجه . خوب من بدون خدماتی پا شدم و رفتم . رستم سوئیس . آنجا که بودم تلگراف رسید از زکی صدر . صری عضو صندوق ... دایرگستر صندوق . که شما را بعنوان ادوایزر پیشنهاد میکنم

این درجه سالی است ؟

س-

۱۹۵۲ - من تلگراف کردم به علا* - تلا* وزیر دربار که آقای بمن تکلیف میکنند که من برم من نمیخواهم برم خارج . من دلم میخواهد برگردم ایران کار بکنم . چه بکنم بایم به ایران برای اینکه من بدون حقوق نمیتوانم زندگی بکنم . جواب داد . تلگراف رسید از زکی صدر که چطور شد جواب داد به جواب به هید . تلگراف دوم زدم به علا* آغه جواب به هید جواب داد . قبول کرد چه (؟) . ولشنگتن ناهای رسید از علا* که اینهم توی پرونده‌های شخصی من بود . نوشته بود که چندین بار من صحبت کردم و آقای دکتر هدی جوابی نداد اما خوب کاری کرد به شما قبول کرد به . یکسال بودم قرار داد من تجدید شد . سال دوم کودتای ضد هدی شد . من به صندوق گفتم که من دیگه تجدید نمیکنم

ج-

اصرار اصرار که چرا تجدید نمیکند گفت اینها بروید ایران ببینید اوضاعش چه جوره یک میسینی
برید به ایران ریاست یک میسینی گفتم من چهار سال در ایران نبودم - در این چهار
سال دیگر عوض نشده من میدونم - من جایم آنجاست کارم باید آنجا باشم و
رقم که روزی که قبل از اینکه بروم استیفات بیارتان هم بمن تلفن کرده که رئیس سازمان
برناه آقای ... قبل از

آقای هدایت - آقای نصر بعدش

س -

نه نه نه نه - مستقیماً - که سکه کرد - آقای ... جزو وزارت خارجه بود - اون شوهر
خانمی که دخترش الان زن هوشنگ انصاری است

ج -

آهان آقای پناهی

س -

آقای پناهی - آقای پناهی سکه کرد آنوقت - وارد شدم و سه روز بعد شاه مرا خواست و
این کابینه کی بود ؟

س -

کابینه زاهدی - بعد مرا خواست - این را در موقع خودش خواهم گفت دیگر - در
موقع سازمان برناه - اما اینجا این مطلب از چه جهت این را ذکر کردم
از فرانسه تشریف بردید به صندوق بین الملل و بعد که

س -

بله از آنجا وقتی که در صندوق که بودم یک نظرهائی دادم راجع به اخبار خودم

ج -

کمی به کشورهای در حال رشد - بهیچ وجه من الوجوه محیط آماده نبود برای این
بهیچ وجه - خلاصه نظریات من این بود که این کار غلط است که دستگاههای مختلف
به کشورهای در حال رشد کمک بکنند - یکی ایده باشد یکی (؟) بانک باشد -
یکی آی اف باشد یکی ورلد بانک باشد - آنوقت بعد دولتهای دیگر - گفتم نظر من
اینه که کشورهای در حال رشد باید بهشان کمک بشه اما یک شرطی داره - این خلاصه
آن چیزی است که نطقی است که در سانفرانسیسکو هم کردم که این کمک یک دولت به یک
دولت دیگری یک مضاری داره - یک معایبی داره - که این را باید رفع کرد و آنجا گفتم

نتیجه آن این خواهد شد که ملت ایران تمام بدبختیهای خودشان را از دولت آمریکا خواهند دانست . برای اینکه این دولتهایی که آمریکا ازشان حمایت میکند در بیشتر موارد دولتهای فاسد و نالایق یا هم فاسد هم نالایق و اینها را بطور مثال اسم بردم . گفتم ایرانیها یکوفی عاشق آمریکائیها بودند . شوستر آمده بود به ایران يك تهرانسی شده بود . یکشاهی کک مالی از آمریکا توقع داشتند آمریکا هم نداده بود . اما تمام ایرانیها فربه آمریکائیها بودند . الان در ۱۹۶۲ بود این سنخراشی . گفتم تا امروز بیش از يك میلیارد کک دادند دولت آمریکا به ایران . نتیجه اش چی است . نتیجه اش اینست بیشترین ایرانیها معتقدند که تمام بدبختیهای ایران از جانب آمریکائیهاست و يك عده دیگری منفور شدند نفرت دارند از آمریکائیها برای این نتیجه کک يك دولت به دولت . يك دولتی وقتی میخواهد به يك دولت دیگر کک بکند از مجرای دولتی وارد میشه . این تقویت میکند اشخاصی را که مورد نفرت مردم هستند . نتیجه اش این میشه که مردم ایران تمام بدبختیهای خودشان را از امریالیسم آمریکا خواهند دانست و این قضیه در مورد خمینی پیش آمد . در ۱۹۷۸ و ۱۹۶۲ . همین باعث شد که مرا زندانی کردند .

س- بعد از این بود که . .

ج- من میدانستم - میدانستم . در سانفرانسیسکو از من آمدند پرسیدند که اجازه میدهید اینها

منتشر بکنم گفتم من برای این کردم که منتشر بشه نه اینکه پایگانی بشه منتشر بکنید . از سانفرانسیسکو آمد سر راهم وین جلسه سالیانه بانک جهانی بود . در آنجا شرکت کردم

س- در چه سستی بودید حالا که میرفتید ؟

ج- رئیس بانک ایرانیان

س- آهان سال ۱۹۶۲

ج- بله بله - مرا همیشه دعوت میکردند مرتب که در جلسه چیز بعنوان گست بگویم

د آتجا ایرانی هائیکه از تهران آمدند برخوردار کړم ټک و ټوک گفته که د تهران ایسې
نطق شما عکس العمل شدید و خالصه اینکه شما را توقیف خواهند کرد . وارد شدیم
د فرورد گاه زم د فرود گاه بود و گفتش که اینجا همه انتظار دارند که ترانوقیف بکنند .
این وزارت - نخست وزیری کی بود ؟

- س -

ج -

نخست وزیری علی امینی و بفاصله چند روز سرا خواستند د دیوان کیفر و بعنوان - یک
روز پنجشنبه ای یک احضاریه آمد که بیائید به دیوان کیفر . برای چی بیائید که ذکر
نشده بود . خب من فهمیدم برای چیه . د ظرف پنج روز . من روز پنجشنبه رسید
شنبه صبح رضم . منتهی گفتم که برای من رختخواب و اینها حاضر باشه . رضم و این آقای
نصیری - عبد اله نصیری که پسرعموی تیمسار نصیری بود - شروع کرد به سوال کردن راجع
به قرارداد لیلیتال
برای سد خوزستان

- س -

ج -

سد خوزستان و تیشکر و تمام کارهایی که د برنامه خوزستان و من همینطور می نوشتیم
بعد پاکوئیس میکردم . یک نسخه خودم نگه میداشتم به او میدادم . بعد از ۵ ساعت
بازجویی قرارداد رکړد چون وقت دیگه گذشته و برای مذاکرات - برای تعقیب
اداره این تحقیقات من بروم به زندان وقت . بردند مرا زندان که هشت ماه طول کشید .
و تنها چیزی که مرا نجات داد مکاتباتی است که من با دوستانم میکردم . اینها خیال
میکند که د ولتها چیز کردند . تمام دوستانم . من شروع کردم به مکاتبه کردن . من تا
ده روز اجازه ملاقات نداشتم . یک شرحی نوشتم بعد از ده روز نوشتم به دوستان دیوان
کیفر که من کسی هستم که یک بانک را نجات دادم . دولت ایران بکرات گفته است بـــرای
جلب سرمایه های خارجی هرکس باید فعالیت بکند من این کار را کردم . یک بانکی هم
دست کردم . این بانک یک بانک کوچکی است اما یک اعتباری داره - یک اعتباراتی هم
جلب کردم . سرا انداخته اینجا و اجازه ملاقات با کسی هم نمیده . من بوسیله
این نامه بهتان ! غطار میگویم که اگر خسارتی به بانک وارد شد ، شماها را مسئول خواهیم
دانست و تعقیبتان خواهیم کرد . فوراً جواب دادند که من حق دارم ملاقات بکنم با زلم با بچه ها

د ونفر از بانك و وكلا- وكيل د اشته باشم. هيچكسى را اجازه نميدادند. اين بود كه د ونفر وكيل د اوطلب هم شدند. يكي احمد شريعت زاده. يكي هم د كتر محمد شاهكسار د اوطلب شدند كه مجانى از من وكالت بگيرند. برادر من هم اجازه داشت بپاييد. برادر بزرگ من غلامحسين ابتهاج كه مرحوم شده باين وسيله من اجازه ملاقات داشتم با اين اشخاص و اين بمن فرصت داد كه من مكانيه بگم با دنيا. و نوشتم تمام دوستان و آشنايان تمام نوشتم. كه اين نتيجه حمايت شما از حكومتى كه بنور حكومت پليسى د ايران حكومت ميكنه و بعنوان مبارزه با فساد مرا گرفته. براى يك كارى كه يكي از بزرگترين خدمايى است كه به ملكم كردم و خودشان مباحث ميكنند به كارهاى من كردم. تمام اينها را رونوشت و اين چيزها را داشتم نوشتم بهممه نوشتم. هر كسى را كه مى شناختم نوشتم. نامه هاى رسيد. نامه هاى كه واقعا" سرا تكان داد. يكي از هنرى لوس بود. اين را نماينده چيزش آورد. اسمش چي بود؟

س- رامين

ج- رامين. د رفودگاه هنرى لوس از كجا ميرفت اين را داد بهش كه بمن برسانه. اين نامه كه وقى خواندم بى اختيار اشك از چشمهام - كره كردم. به حدى مؤثر بود ميدونيه هنرى لوس يك آدم خيلى خيلى خود پسندى بود. يك آدمى بود اعتنا به شك نداشت. به شك آهان. ما با همدىگر آشنا شديم د ۱۹۴۹. يكي از دوستان مشترك ما من د ۹۹ ميرفتم به كفارس آين. ام. اف ورلد بانك واشنگتن. به من تلگراف كرد كه شما با هنرى لوس ملاقات بكنيد ولى خواهش ميكنم تندى نكنيد. براى اينكه همان علاه اى كه شما به بانك ملو داريد او نسبت به تايم لايف خودش د اوه كرهش خودش. من تماشى كردم و رفتم د روالد ورف تاور آپارتمانش و باهاش صحبت كردم و بهش گفتم شما چرا اينقدر به ايران بد ميگوئيد؟ روى پيمان توى آپارتمانش دوتا عكس بود. يكي چرچيل يكي زن چانگائيشك گفتم اين دوتا آخه به ايران چرا بد ميگوئيد. يك ملك فقير و بد بخت و بيجار اى است. يك برنامه

هفت ساله‌ای درست کرده با درآمد مملوک خودش می‌خواهد يك كارهائی بکند . برای نفع ملتش . چون این مملکت که نباید بد بگید که . خیلی بهش اثر کرد . گفتش که يك ناهار بپايد با تمام روسای تاييم - لایف و تمام این (؟) قرارگذاشتيم و رستم واشنگتن و برگشتن مهمانش شدم . آنوقت هم بیوست داشتم شدید - شدید اندیتم میکرد - شدید . این نهار خیلی موثر بود . فوق العاده - تمام این روسا شش‌هفت نفر بودند از اینها همه سؤالها را کردند . از آنروز با هنری لوس دوست شدم و از آنروز لحن تاييم نسبت به ایران عوض شد . گفتم من یکشاهی نمایم گدائی بکم از آمریکا - داریم با پول خودمان می‌خواهیم يك كارهاائی بکنیم و شما باید تشویق بکنید این مملکت را - باید طرفداری بکنید از این مملکت . لحنش بگویی عوض شد . يك از دوستان من شد . در کفرانس سانفرانسیسکو اینکه باسم اینترنشنال ایند استریال کفرانس مشهور شده در ۱۹۵۷ شروع شد . اولین کفرانس کو اسپانسر کرد تاييم لایف هنری لوس چیرومانش بود . جیم بلاک هم آنجا بود . جیم بلاک بمن گفتش که شما اینجا کلف کی بازی میکنید . گفتم کلف بازی نمیکم اینجا برای گلف اصلاً هیچی ندارم . گفت آدم بیاید به سانفرانسیسکو و نره کلف بیج اینجا بازی بکند نمیشه همچین چیزی . برداشت پسرش رفت (؟) بازی میکرد گویی را برداشت گفت مستر ابتهاج راشما باید ببرید و فلان . آنهم آمد که کسی ببریم و اینهام هیچ روزی را نگذاشتند روز آخر - روز آخری که يك نهارى هست . رستم وقتی برگشتم همه آمدند ایرانیها - غیرایرانیها آقا شما کجا بودید ؟ چطور شد امروز نبودید ؟ گفتم من رفته بودم . چه خبر شده ؟ نطق هنری لوس گفتند پنج دقیقه از شما صحبت کرد . بدست آوردم این نطق را . دیدم واقعاً در رنج مورد اسم مرابره که اینطور که ابتهاج گفت . اینطور اینطور اینطور . خیلی خیلی با محبت خیلی اشکر کرده بود . این ۵۷ بود . دومین کفرانسنش ۶۱ بود که دیکه آنوقت من کاره‌ای نبودم اما دعوت کردم رستم . این نطق را آنجا کردم که این خلاصه‌اش هست . خلاصه‌اش این بود که هنوز هم اعتقاد داریم که اگر این سیاست کلد دولت آمریکا تغییر کرده بود و این کاری را کرده بود نه من پیشنهاد کردم . یعنی این را بین الطلیس میکردند . وقتی بعضی اینکه هستی که من بین الطلیس می‌گفتم - می‌گفتند از من می پرسیدند رستم توی تلویزیون با ادوارد کایزر و پال هافمن و دو نفر دیکه - خیلی اشکر از این چیز گفتند آخه شما چه پیشنهاد میکنید ؟

مثل یو . ان بشه ؟ گفتم نه . یو . ان بعقیده من يك (؟) که
 به رد هیچ چی نمخوره . هیچ چی . اما يك مۇسه باشه مثل بانک جهانی يك آدمی
 مثل جین بلاک در رأسش باشه که تحت نفوذ احدی نباشه . جین بلاک وقتی رئیس بود
 دولت آمریکا بخودش اجازه نمیداد که داخله بکند . اینهم موردش را بعد میگم مثالش
 را میگم که چه جور این اجازه نمیداد داخله بکنند . گفتم پانزده نفر مثل جین بلاک در
 دنیا پیدا نمیشه . این یکی از اینها بیارید رئیس این مۇسه بکنید . تمام کشورهایی
 که کمک میکنند پولشان را به هندی به این مۇسه . این مۇسه کمک بکند به کشورهایی
 که مایل هستند کمک دریافت بکنند بشرط اینکه اول کاری که میکنند کشورهایی که کمک
 میخواهند برنامه داشته باشند . بگویند ما این پول را میخواهیم برای این صرف . این
 پول را اگر باین صرف برسانیم عواقبش این خواهد بود از لحاظ اقتصاد . این مۇسه
 رسیدگی بکند . ببیند اگر این حسابها درست هست این پول را بده . بدست آنها
 نده . برای این منظور بده خودش هم حق نظارت داشته باشه که این پول باین صرف
 برسه . این آمریکائیهها را وقتی این راهی شنیدند پیش خودشان فکر میکردند که چی مایولمان
 را به هیم روش این لی بل آمریکا را نداشته باشه . اون دستی که میدهند بهدیگ دست
 پرچم ایران و پرچم آمریکا را نداشته باشه . گفتم نه نداشته باشه . اما اگر یکی در سال
 زودتر از یکی در سال تمام دنیا خواهد فهمید که قسمت عده این کمک را آمریکا میکنه و دعا
 خواهند کرد بوجود آمریکا . داره يك کاری میکنه . نتیجه این سیاست چی خواهد بود
 نتیجه این خواهد بود که اول ملاحظات نظامی از بین میره . شما این کلمه که میکشید پولیتیکال
 استرینک و میلیتاری استرینک نداره دیگه نمیتونید بگید این کار را میکنید بشرط اینکه
 شما بپایید با ما المیسه بشوید . بشرطی که از ما اسلحه بخرید . شرط نداره اما این
 آدم وقتی که احساس کرد مردم وقتی احساس کردند روز بروز زندگیانشان سال به سال داره
 بهتر میشه از صدق سر يك مۇسه ای که قسمت عده پولش را آمریکا میده این به سرور
 زمان جواب بلشویسم را خواهد داد . کونیست چی میتونه بکند . شوروی چه میتونه
 بکند . شوروی میگه که من وارد نمیشم . وارد نشو . میگم اگر میغواهی وارد بشی بسم الله

وارد بشید . سبختان را بدهید در هیئت مدبران هم نماینده داشته باشید . میکه نه نمیخواهم . میکم خیلی خوب . شوروی چه میتواند بده در مقابل این که يك كسور در حال رشد آن را ترجیح بدهد . هرکاری که بخواهد شوروی بکند این مردم میدانند که این يك منظور نظامی دارد . يك منظور سیاسی دارد . این یکی ندارد . این یکی هیچ شرطی ندارد . بتدریج نفوذ شوروی در تمام این کشورها از بین میرود . از این همه محتر بتدریج فساد از بین میرود چرا؟ گفتم پالیتیشن ها در عین حالی که دشمنان میخواهند سرکار باشند جبههپایان را میخواهند بپایان دهند . پول را میگیرند که يك قسمتش را در خرج عمران که میکه يك قسمت دیگرش یا توجیب خودش برو یا توجیب دستاش برو یا توجیب اقوامش برو یا جیب طرفدارانش برو که بدین وسیله بگویند . اما وقتی که بدین تها باید به شما نه برناه بدهد . برناه باید جاستیفایبل باشد و برناه باید نشان بدهد که این را بنفع پابرهنه ها دارد میکه . بعد از مدتی این پابرهنه میدونه که دیگر چیزی بدین این آقایین نیست . این آقا هم میدونه که دیگر اصلاً وسیله پول در آوردنش از بین رفته . یواش یواش بتدریج البته این طولانی میشه . بتدریج جای این فاسدها جای این دزد ها - جای این خائن ها را يك اشخاصی خواهند گرفت که معتقدند به این اصول . یعنی آنستولی باید با صداقت با امانت يك کارهایی کرد بنفع مردم پابرهنه اشخاصی که صدایشان هیچ جا نیست اما توده مردم را تشکیل میدهند . کاری را هم که دارد میکه این موسسه میکه این برناه ای که تنظیم میکنید برناه ای باید ساند باشد باید ورکابل باشد باید بنفع مردم باشد باید کامپری همنسو باشد باید مجعوش ستقابل باشد . پولم دارید میدید نظارت هم میکنید بخرج دیگری هم نرسد . این پرستش خواهد کرد اشخاصی که این کار را دارند میکنند . کسی دیگر اصلاً فکر این را نمیکند برو سراغ يك نفر دیگر . من آن سالی که در ۱۹۶۲ میرفتم که این کفران را بدهم در آکسفورد سرا دعوت کردند به يك کنفرانسی در آکسفورد پل هوفمن بود -

در آکسفورد من گفتم که ما خواهش میکنیم شما نظریاتتان را راجع به این موضوع بگوئید

گفتم من يك چیز دارم . گفتم من يك چیز برای آنجا تنظیم کردم . ضحك است من اینجا بگم . اصرار کردند گفتند هیچ عیب ندارد این کفرانس دفعه اولی بود که من در تماس بر آدم با آفریقایها . تمام آفریقای سیاه نماینده داشت . این را در آنجا بیان کردم بعد از اینکه ششم بیکه نهری آن گله اطاق نشسته بود.

کسی

— س

نهری — بیکه نهری

— ج

وزیر خارجه

— س

نه که سفیرشان بود در واشنگتن آنوقت — برادر زاده نهری . این باشد — این طرف منم بود . من گفتم حتماً "داره میاد این را بگه که ما موافق نیستیم . آد پشت سرم گفتش که من — الهاست در این زمینه فکر میکردم و هیچوقت نتوانستم اینطور بیان بکنم بهتان تبریک میگویم من آنقدر خوشحال شدم برای اینکه من درست عکسش را انتظار داشتم . نماینده نیرویی یکی از باقیم ترین حیاهها بود — وزیر در ایشان . يك آدم گندهای بود (؟)

خیلی هم انگلیسی را خوب میدانست . پا شد گفتش که آقا ما تازه مستقل شدیم و حاضر نیستیم دوباره بریم زیر بار اینکه خارجی بیاد تفتیش و فلان بگه . من پرسیدم توضیح داد گفتم این کاری را که من دارم میکنم نه روی این منظوره اینها کسانی نیستند که مدخله بکنند . شما میگید ما پول میخواهیم و پول هم حد نباید داشته باشد . هر قدر که اقتصاد کشورهای در حال رشد بتوانند جذب بکنند باید بدهند . انتظار دارید يك همچین کلمی را بهتان بکنند شما میخواهید خدمت بکنید به مردم خودتان . میگید این پول را بمن بده اما حق رسیدگی نداشته باش . گفتم این میشه ؟ این بنفع شماست ؟ آخه این نمیشه .

نه صحیحه نه بنفع شماست نه او قبول خواهد کرد . يك موزه بین المللی بیايد پول بدهد که شما هر طور دلتان بخواهد خرج بکنید . من میخواهم برای اینکه آنطور نباشه و بطرز صحیحی باشد این را پیشنهاد کردم . این عیش کجاست متقاعد شد . همه متقاعد شدند این خیلی برای من تشویق بزرگی بود . آنوقت وقتی رفتم در سائفرانسیمگو وقتی نطق میکردم فوق العاده اثر بخشید که میگم بودند مرا در کاتالونی — خودم ندیدم اما

با همین چنه نفر بودم و ایرادشان هض این بود - امریکا ئیها - که ما پول را به همیم و هیچی . .

س -

عقیده مان هم تبلیغ نشده

ج -

اگتم خواهد شد و معتقد هم هستم اینطور میشد بته ریج بته ریج . اگر این کار را کرده بودند نه ویتنام پیش آمده بود نه ایران پیش آمده بود . برای اینکه این تمام این چیزهائی بود که در نتیجه همین اینست که این باقرزاده مینویسه که شما این پیش بینی شما چنین و چنان بود - باعث تعجب بود . من ایمان دارم به این چیزی که میگم . برای اینکه بارها دیدم در یک چه جور یک سفیری بخودش اجازه میده . بارها خود شاه بمن میگفت . در یک مورد بمن یکروزی گفتش که چیه این آمده بمن میگه که شما

س -

چیه این مال انگلیس

ج -

مال آمریکا -

س -

چیه این

ج -

چیه این مال آمریکا بود

س -

سفیر بود

ج -

سفیر بود - ۱۹۵۵ . میگه که شما بجای اینکه پول نفت را ببرید کار بگذارید برای عمران و بودجه تان کسر داشته باشه چرا پول نفت را نمی برید توی بودجه تان - بودجه تان موازنه داشته باشه و برای عمران برید قرض بکنید . بعضی اینکه گفت - گفتم غلط کرده چیه این همین حرفی زده . گفتم چیه این چه حق داره اعلیحضرت بیاید به اعلیحضرت همین طلبی را بگوید . اعلیحضرت مگه ما خود مان را فروختیم به آمریکا ئیها ؟ چیه این بیاید یک همچین چیزهائی بگوید . گفتم غیرممکنه من قبول بکنم . گفتم الان هم بهتران عرض میکنم چرا قبول نمیکم . گفتم بفرض اینکه من اینقدر احمق بودم این کار را کسردم میخواهم برم قرض بکنم . میرم پیش جیم بلیک . میگم که من از شما وام میخواهم برای کارهای عمرانم . میگوید خوب بنشینید ببینیم شما وضع مالی تان چطوره . چقدر درآمد دارید چقدر وام گرفتید چقدر مقروضید چقدر مسکنه وام بگیرید . در ضمن اینها میگه ایمن

د ر آتد نفتان را چه کړې د . بکم د ر آتد نفت را بر دې د ر بودجه برای پرداخت ارزش و حقوق مستخدمین . بمن خواهد گفت برید مغزتان را به يك د کثر نشان بد هيمد . شما د يوانه ايد . شما اگر معتقد يده اينکه اين برنامه عمراني مفيدۍ برای ايرانه پول خودتان را چرا صرف اين کار نميکيد . تمام صد د رصدش را من بد هم گكه همچين چيزی امکان پذير است . گتم نميکم . گفت من چه بکم - چه بکسم . گتم به چييسن بفراييد اينکار چون مربوط به ابتهاج است ما به ابتهاج احتياج داريم ابتهاج ميکه اگر بخواهيد اين کار را بکيد من ميرم - من استعفا ميدهم . بنابر اين نمیتوانيم . همین طور هم جواب را داد .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سیام نوامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۵

- س- شما گفته بودید که چی بین نباید همچنین دخالتی بکند
- ج- گفتم غلط کرده مگر ما خود مان را فروخته ایم من نمیکنم و بفرمائید که احتیاج دارم -
رغم استاجبول ۱۹۵۵ به جلسه بانک جهانی در استاجبول . جرج هافری وزیر
دارائی بود . می شناختمش از واشنگتن . رستم یک و زیت نژات بگم - تشریفاتی بگم .
توی دفترش دوتفر بودند . یکی اوورسی که الان هم هست که اسپتنت سکرتری
بود یکی هم اصسادور چیز که اندر سکرتری بود آورد - رروری اصسادور
که بعد
- س- اوورسی
- ج- نه نه - اوورسی - اوورسی چیز بود معاون بود . اوورسی باهم دوست بودیم از سالهای
پیش - سالهای پیش که بعد بمن در یکی از جلسات چند سال پیش بمن گفتش که من بودم
به صندوق گفتم . نماینده آمریکا بود در هیئت مدیره صندوق بود گفت من وقتیکه شنیدم
که ' از سفارت فرانسه برکنار شده بود من گفتم که شما را پیشنهاد میکنند . من خیال میکردم
تا امروز من خیال میکردم زکی مدربود - آن صری بود . گفت من بودم . آن حضور
داشت و چی چیز دیپلماتیک سکرتری بود . پرسید که - جرج هافری پرسید که چطور است
کارهایتان ؟ گفتم که بسیار مشکلات بسیاری دارم که یک قسمتش مربوط است به دولت
شماست . تعجب کرد . گفتم که اخیراً آمدند یک همچنین چیزی گفته اند که ما پول نفت
را ببریم توی بودجه و برای برنامه عمران قرض کنیم . گفت غیر ممکن است . گفتم که شاه بمن
گفت . چپین به شاه و شاه بمن گفت . شاه که بمن که بیخود نمیگوید که . گفت انکسان
نداره همچنین چیزی . گفتم من گفتم به شاه غیر ممکن است من قبول بگم استعفا میدهم .

گفت صد درصد حق دارند . برگشتم و به شاه گفتم که - هاضری میدونید یکی از نزد بکترین چیزها بود به آیزنهاور

جرج هاضری

س -

ج -

جرج هاضری - گفتم وزیر دارائی آمریکا باور نمیکرد . شاه سکوت کرد و چیزی نگفت .
چیبین را نوی یک ریسیشن دیدم گفتم که هاضری اینطور . گفت غیر ممکن است دولت
آمریکا همچین پیشنهادی کرده باشد - هیچی نگفت . این در ۱۹۵۵ بود . در ۱۹۵۲
گمان کنم بود در همین کفرانس سانفرانسیسکو به یکی از دوستانم برخورد کردم - بل گمان
میکم بود امش که این اگر کینیو د ایرکتر آی - ام - اف بود . آنزمان در وزارت دارائی
کار میکرد . بمن گفت که شما وقتیکه با چیبین صحبت کردید چیبین تلگراف کرده به استیت
د بیارتان - استیت د بیارتان هم به پرزیدنت مراجعه کرد و حکرتوری تروری گفت باسه
من این حرف را زدم - این عقیده من است . چطور ممکن است که دولتی چنین -
پیشنهادی را کرده باشد . من خیال میکردم این فکری است که این افاضی سفارت در تهران
(؟) آنزمان کله بودجه میکرد دولت آمریکا به دولت ایران . پیش خودشان

نشسته بودند فکر کرده بودند ما چه جور از شر اینها خلاص بشویم - فکر کردند به اینها
میکوئیم این کار را بکنند بودجهشان موازنه داره - دیگه وقتی ما میکوئیم موازنه دارند بابت
budgetary assistance چیزی لازم ندارند . میدهند - از بانک میتوانند قرض بکنند یا نکنند

آنها برایشان اهمیت نداره . ایمن آدم این کار را میکرد اگر من مقاومت نکرده بودم
س - میل دارند حالا راجع به رفتنشان به سازمان برنامه و عرض کنم یا دفتر اقتصادی و دفتر

ضی ...

ج -

بعد وقتیکه چیز - یک توی پرائتر هم این را کجا بگویم این را بعد شاید بگویم این قصه
را - اینهم یک چیز بسیار جالبی . استعفا دادم و تا آخر مدت دو سالم هم ماند چ
آدم خواستم بهایم . روز قبل از حرکت یکفر از استیت د بیارتان حالا یادم نیست کی بود
تلغ کرد که الان تلگراف رسیده پناهی د شب در هتلی در یک ضیاضی سکته کرد . گفتم
خیلی هم شاسفم . رسیدم تهران و سه روز بعد مرا با خبر کرد . رضم گفت که ما بسرای

شماره و کار پیدا کرده‌ام. یکی نفت - یکی سازمان برناه. نفت را خارجی‌ها در هر حال اداره خواهند کرد. بنابراین این چیز مهمی نیست. سازمان برناه را خیال میکنم که بهتر باشد شما عهده دار بشوید. گفتم اعلیحضرت من هیچوقت فراموش نمی‌کنم از طرز برکناری من در بانک ملی. گفتم به تراز یک خانه شاگرد با من رفتار کردید. من توی دفترم نشسته بودم. روزم آرا گفتند که آقای زند میخواهند شما را ببینند. پنجشنبه بود. هیچکس هم تو بانک نبود. من تنها نشسته بودم کار میکردم گفتند آقای زند. زند آنوقت اساتذت اراد را پانچان بود من نمیدانستم تهران آمده. گفتم بفرمائید آه تسو ناهای من داد. ناه روزم آرا بمن مینویسد. که نظر باینکه دولت سیاست اقتصادی - جدیدی اتخاذ کرده یا میخواهد اجرا بکند جناب آقای زند بجای شما سمت ریاست بانک ملی تعیین شدند گفتم به تراز یک خانه شاگرد مرا بپروین کردید. گفتم من هیچوقت در هر دم فراموش نخواهم کرد. (؟) عوض هم نشدم. من همان ابتهاجی هستم که بودم. حالا چون شما فرمودید که من بهایم رئیس سازمان برناه بشوم. من میامریس سازمان برناه باید بشوم. میدوید اوامرتان را کاملاً اجرا نمی‌کنم. من آنچه که موافق باشم می‌کنم. این نتیجه اش این میشه می‌آیند به اعلیحضرت (؟) میکنند که این آدم چه میگوید این آدم باقی است. این که اصلاً به هیچکس اعتنا نمیکند. یک دفعه - ده دفعه بیست دفعه ممکن است اثر نکند اما بالاخره موثر خواهد بود. فکرتش را فرمودید؟ فکر کرد و گفتش که من میخواهم که پول نفت دست کسی باشد که تحت نفوذ احدی نباشد. جواب مرا داد گفت غیر مستقیم. گفتم بسیار خوب. اما نخست وزیرتان چه میگوید؟ زاهدی. گفت او کاملاً موافق است و شما خودتان هم باهاش ملاقات بکنید. گفتم که بسیار خوب اما البته من یک شرایطی هم دارم. گفت شرایطتان را بگوئید. من که بهتان گفتم که (؟) من باید بروم مطالعه بکنم در سازمان برنام - آنوقت میتوانم این شرایط را عرض بکنم. گفت آخه این دیکه چی هست. من که بهتان گفتم. گفتم که نه اجازه بفرمائید. گفت اینهم پس با نخست وزیر صحبت بکنید. رفتسم

پیش زاهدی در قیطره . من با زاهدی آشنا بودم . باهمم برنج بازی میکردیم
او و امان‌الله میرزا همان جهانیانی بسیار مرد دوست داشتی بود در معاشرت
خیلی سماتی داشت فوق‌العاده خیلی خیلی خوش می‌آمد . اما در روابط
اداری هیچوقت با حد یگر سروکار نداشتیم . بهش گفتم . گفتم اعلیحضرت سرا
خواستند و بمن اینطور فرمودند سازمان برناه را - من هم بهش اینطور عرض کردم .
من کسی نیستم دستور از این و از آن بگیرم مگر اینکه موافق باشم و کسی هم نیست
که نظر شخصی داشته باشم . اما اینکار را بکن آن را بکن نیستم و این نتیجه اش چه
میشود . به اعلیحضرت هم عرض کردم ایشان گفتند که اینطور جواب دادند . ضنا" هم
سؤال کردم فرمودند که باخودشان هم صحبت بکنم . گفت من به شرافت نظامی ام قسم
میخورم که کوچکترین مداخله‌ای در کار سازمان برناه نکنم و صد در صد هم
گفتم همین منظور من هم همین بود که مادر روابط دوستی ما این اثری نکند . گفتم ضنا"
هم به اعلیحضرت هم عرض کردم من باید بروم مطالعه بکنم سازمان برناه را آنوقت
جواب بد هم . برای این مطالعه باید یک طوری بشود که من آنجا پرونده معافی که
میخواهم در اختیار من بگذارد . رئیس دفترش را خواست یک نظامی بود گفت بنویسید
که یک اطاق در اختیار فلانی بگذارند و هرچی هم که لازم دارند در اختیارشان بگذارند
و رقم ده روز آنجا . برادر من شهردار بود علا" همزیر ربار بارها بمن گفت که آقا چه خبره
اعلیحضرت همن (؟) که چطور شد ؟ گفتم بهشان بگوئید هنوز مطالعات
من تمام نشده . واقعا" جدا" نشده بود . دیدم وضع خراب خراب . یکشاهی پول
در بحال نیست و اختلال بتعام معنی . یکدانه ورق اطلاعات اقتصادی وجود ندارد .
در خیابان اشخربود محل سازمان برناه . دیدم کار عظیمی است اما خب کاری است
میتوانم بکنم . بعد از تقریبا" ده روز رقم . گفتم که من حاضر قبول کنم اما شرایطی
هست . ۱ - همانکه عرض کردم . من دستور نمیتوانم بگیرم . ۲ - یک برنامه‌ای
تهیه میکنم که میدهم به هیئت وزیران . هیئت وزیران هرچیز دلشان میخواهد اصلاح

میکند . بعد میدهم به مجلسین . مجلسین تصویب میکنند . بعد از اینکه تصویب شد از این دول نخواهم کرد - برای خاطر احدی هم دول نخواهم کرد . این را اجرا میکنم . برای اینکه يك عده اشخاصی - من توی این سازمان برناه که میبینم هیچی نیست - هیچی نیست . یکفر نیست که بدرد من بخورد از لحاظ اقتصادی یکفر نیست من يك عده ای را باید جلب بکنم . با این حقوقایی که در دستگاههای دولتی میدهند نمی آیند . هم حقوق خود من هم حقوق همکاران من باید حداقل زندگی را تأمین بکنید این شرطه . تمام را قبول کردند . رستم - رستم دفتر دیر عامل دهم يك عکس بسزرگ شاه هست يك عکس بزرگ عبد الرضا بود آنطرف . گفتم این عکسها برای چی هست ؟ گفتند ریاست اختاری سازمان برناه است . گفتم بردارید . ریاست اختاری سازمان برناسه یعنی چه ؟ من رئیس سازمان برناه . برداشتند . رستم در جلسه شورای عالیسی و هیئت نظارت . همه را هم خواهم کردم با هم بیايند توی يك اطاق بنشینم . اینها مثل دودسته دشمن - درتادولت متخاصم بودند . هفت نفر از اینها - هفت نفر از آنها گفتم که شما هیئت نظارت کارتان رسیدگی به نظارت - آقایون هم شورا تصویب صورت - طرحها - تأیید - منم اجرا کننده . ما همه ایرانی هستیم برای يك منظور داریم کار میکنم . گفتم که من خواهم از این به بعد همه مان در يك جلسه جمع بشویم . در يك اطاق جمع بشویم . همان ایرانی هستیم - همان هم منظور همان يك چیزی هست . از این اطاق به آن اطاق شما مکانیه میخواهید بکنید يك هفته طول میکشه تا ناه شورای عالی از شورای عالی برسد به هیئت نظارت که در کرد و رنجناه قدیمی است بیست قدیمی است .

- س- اینها همه عضو موظف بودند یا اینکه کسانی بودند که مشاغل دیگری داشتند
- ج- نه نه - اعضای شورا انتخاب میشدند - مشاغل دیگری نمی توانستند داشته باشند
- اعضای هیئت نظارت را مجلس انتخاب میکرد که آنهم مثلا " میایستی به مجلس گزارش بدهند . گفتم که من يك چیز پیشنهاد میکنم . گفتند آخه نمیشود ما - شورا گفتند ما باید تصویب بکنیم به آنها مربوط نیست . نظارت هم میگفتند آخه ما هم يك نظراتیسی

داریم که ما که رأی نمیدهیم اما نظریاتی ... گفتیم من یک چیز پیشنهاد میکنم. شما در این جلسه می‌نشینید هیئت نظارت عقیده‌شان اینست که این مخالف قانون است - بگویند شورا وقتی این را می‌شنود میگوید مخالف قانون نمیشود تصویب کرد اما پسک چیزی تشخیص داد شورا که این قبول بکند - صحیح هست باید اجرا بشود. شما هم ایرادی ندارید - بحثان را میکشد. شما می‌گوئید حرفی ندارید شورا رأی می‌دهند خللی وارد نمیکند این به اختیارات شورا. هیئت نظارت هم تمام اختیارات خودش را دارد متقاعد شدند - قبول شد که این جلسه را مجمع عمومی اسمش را گذاشتند. اول فکری که کردم دیدم من احتیاج دارم به یک هدهد اشخاص فنی از لحاظ تمام کارهای مهندسی که باید بگیریم برای اینکه سازمان برنامه در زمان من تنها نظر نمیداد اجرا کننده بود راه میساخت - سد میساخت - مزرعه داشت کشاورزی میکرد - کارخانه داشت - کارخانه نساجی داشت کارخانه صابون سازی داشت کارخانه ریختن زمین داشت کارخانه ... خب مثلاً "نوب آهن هم میبایستی داشته باشد. چندین کارخانه تمام کارخانه صنایع دولتی را داشت و راهسازی و در کارهای مهندسی مازو با چیزهای مالاریا. اینها یک کارهایی بود که هم اجرایی بود هم تهیه برنامه و هم نظارت و در اجرایی طرحهایی که دست وزارتخانه‌ها بود. این بنظر خیلی غریب می‌آمد. بطوریکه من وقتی دفعه اول خواستم وام بگیرم از بانک جهانی بمن گفتند که آقا راهسازی به شما چه مربوط است. گفتیم شما وقتی که آمدید وارد شدید آنوقت خواهید فهمید که چرا راهسازی من اگر راهسازی را ننکم ایران هیچوقت راه نخواهد داشت. برای نمونه گفتیم من پسک کاری میکنم. یک قسمت کوچکی از این راه‌ها را می‌دهم به وزارت راه. راه قزوین - تهران را دادم به وزارتخانه‌ها که مجبور شدیم بعد بگیریم خودمان دوباره بسازیم - بطوریکه چند سال بعد هیئت از طرف بانک جهانی آمد به تهران و شرط کرد که - راه پول می‌دهند اما راه را سازمان برنامه بسازد. برای اولین بار در تاریخ ایران راه - سازی بمعنی واقعی شد. برای اینکه اصلاً معتقد نبودند ایرانیها که اولاً "باید زیر

سازی کرد . می‌دید (؟) این کاری که من کردم یکی مقابل شهر داری
یکروز اصمض یاد من نیست گفت آقا ما داریم غیابانهای تهران را روی اصلی که شما
کردید داریم می‌سازیم . آنوقت با عله ایرانی - شاکرد مهندس وقتی صحبت میکردید
اصطلاحات انگلیسی مال چیز یاد گرفته بودند . سرفیس - ساب سرفیس نمیدونستم
این تمام اصطلاحاتی که برای راهسازی دارند این چیزهایی بود که سازمان برنامه
معول کرد - باب کرد . چرا ؟ برای آوردن اشخاصی که مهندس مشاور باشند
اصمضی فیکشن بدهند وقتی که مضامه می‌گذارند مشخصات داشته باشد روی مشخصات
مقاطعه کار پیشنهاد بدهد که بتوانند شما تشخیص بدهد که ام یکس ایزانتر است .
واله ما میخواهیم راه بسازیم شما بروید پیشنهاد بدهد یکفر بگوید من یک قوطی
کبریت میدهم پنج روال یکفر میگوید پنج هزار تومان آخه این یعنی چه ؟ یکفر با
چوب میدهد با مقوا میدهد آن یکی با طلا یا جواهر نشان . آخه قابل مقایسه نیست . شما
تا مشخصات نداشته باشید که این مشخصات را باید مهندس مشاور - فکر مهندس مشاور
اصلا در ایران شناخته نبود . همه کس خیال میکرد مهندس مشاور با مقاطعه کار یکی تفاوت اینها را
نمیدان من به این نتیجه رسیدم یعنی در اثر طالعانی که همین ده روزه کردم و قبلا
هم کرده بودم که باید من دو نیم داشته باشم . یکی اکونومیست ها - یکی تکنیکین ها
باین جهت گفتیم دوتا دفتر درست میکنم - یکی تکنیک بهیرو یکی اکونومیک بهیرو .
دنبال این فکر رضم . برای تکنیکال بهیرو اشکالی نداشت اعتبار گرفتن برای اینکه
این قانونی هم که تصویب شده بود مال سازمان برنامه خود سازمان برنامه یک مجلس
کوچولو داشت که ۸ نفر بودند از مجلس و سنا - بزرگترین کمیسیون مجلس بود . اینها
اجازه قانونگذاری داشتند . تنها کمییونی بود که حق داشت قانون گذاری بکنند
در چهارچوب قانون برنامه هفصاله دوم . بنابراین من با این پارلمان سرو کار داشتم
من میخوانستم اینها را مطالعه بکنم که آقا من میخواهم سه سازمان مهندس ایرانی
ندارم سه سازمان . بعضی ها میگفتند چه اهمیتی دارد ما اوستادان میگویم

میسازد اما من میتوانستم متقاعدشان بکنم که این اوستا به درد این کار نمی خورد .
 من برای سد سازی باید يك اشخاصی بهاورم که بلد باشند مجهز باشند . اما برای
 اقتصاد من اگزونومیت میخواهم . اینها میگفتند اگزونومیت برای چی میخواهید؟
 ما توی وزارت دارائی اینقدر اشخاصی مجرب داریم - سی سال در وزارت دارائی
 بوده هرچی دلتان میخواهد از اقتصاد بهتان میگوید . امکان نداشت من برای این
 بتوانم اعتباری بگیرم بنابراین به این جهت رضم دنبال فکر اینکه يك اعتبار
 ازیکجا بگیرم درحالی که رضم دنبال يك فکری - پول بکنم برای این برای اینکه
 من وقتی آمدم سازمان برنامه تازه قرار دادها کسرسیم داشتند اخذ می کردند اخذ
 کردند . یکشاهی درآه نفت نداشت . یکشاهی پول از دولت نداشتیم - هیچ چیزی
 نداشتیم هیچی نداشتیم . بطوریکه . . آهان معادن ایران هم با ما بود . کارگرهای
 معادن راه چالوس چند ماه حقوق - دستزد نگرفته بودند . من روزی دوستی شخصی
 که با ناصر داشتیم - ناصر رئیس بانک ملی و کاشانی ۸۰ میلیون تومان قرض کردم - يك
 همچنین چیزی يك همچنین مبلغی قرض کردم که بتوانم دستزد اینها را مال چند ماه
 گذشته را بدهم . بساط اینطور بود وضع مالی سازمان برنامه اینطور بود . در فکر
 اقدام برای این دو منظور تهیه کردن پول و تهیه دادن تشکیلات . راجع به پول
 ملك لوی که رئیس چیس بود - سابق رئیس بانک جهانی بود از آن زمان با هم آشنا
 بودیم آمد به تهران دعوتش کردم به منزل و باهاش صحبت کردم بهش گفتم که
 من گرفتارم . شما میتوانید برای من يك کمیسونی تشکیل بدهید کسرسیم پولی چیس
 گفت شما بهتر از من میدانید که ما فقط شورت ترم میتوانیم به هم آنهم مبالغ جزئی
 این به درد شما نمی خورد . گفت من میدانم اما چه بکنم ؟ گفتش که چرا با جین
 صحبت نمی کنید . گفت آخه با جین جمعیتی بکنم؟ مقررات بانک جهانی بهیچوجه
 اجازه نمیده . گفت اجازه میدهید من باهاش صحبت بکنم چون ملك لوی وقتیکه از بانک
 رفت او پیشنهاد کرد جین هلاک را که آنوقت توی چیس بود . گفت خیلی هم خوشوقت

میشود صحبت بکنید . رفت و صحبت کرد و گفتش که جین بلاك حاضر است باهاتون صحبت بکند . دعوتش کردم . آه و ... با يك عده ای آمد يك كاناڊاڭي بود و دو تا آمريکائي . من به شاه گفتم جین که میآید - بلاك کسه میآید این يك آدم نیستش مثل آنهاي ديگه که ... گفتم که این را به ناهاړ دعوت بفرمائید با زنش هم میآید . قبول کرد بهيچار خوب . آنهم با زنش دعوت کردند آنوقت ثريا بود . دعوت کردند به ناهاړ و لي قبل از اینکه زنها بیايند بهای میز بر سر نهار يك ملاقات رسمی با خود شاه شد . بلاك و پروم ... آهان پروم را ضنا - من ضنا - قبل از اینکه کار با اینجا برسد از بلاك چند تا تقاضا کردم گفتم محض رفاي خدا كك بمن بکمی - در چند موضوعی که موارد فوری . یکی سد کرج بود می بایستی تصمیم بگیرد - یکی سد سفید رود بود و یکی هم راهسازی بود یکی هم بنادر . اینها کارهائی بود که قبل از این که من بیایم شروع شده بود مذاکراتش در مورد راهسازی قرار داشت هم حاضر آمده برای اضا' به انگلیسی و ترجمه بفارسی به این قطر حاضر شده بود . من متوصل شدم به بلاك که شما بمن يك ککي بکنید - يك اشخاصی بفرستید که بتوانند در این چیزها بمن مساعدت بکنند . دوتن را برای من فرستاد . یکی براین کوه - کوهی بود که آنوقت رئیس اداره مهندسی بانك جهانی بود که يك اهل اسکاٹلند بود و در انگلیس يك مؤسسه مشاوره داشت - مهندس مشاوره داشت که آنزمان میگویند سرمهندس بانك جهانی بود . یکی هم والتربینگر که این در نیویورک آن راه ایست ریورساید را او ساخته بود . راه را او ساخته بود و برای جین بلاك که رئیس جمعیت شکسپیر بود يك تأثیری در کاناتیکت ساخته بود در چی چیز کاناتیکت - شهر ... چی چه پایتخت این کاناتیکت کجاست ؟

س- هارتفورد

ج- هارتفورد - در هارتفورد يك تأثیر شکسپیر در هشت ماه که این میگفت - جین میگفت این از معجزه هاست . بهینگر را برای چهار ماه فرستاد . اون براین کوه - برای يك مدت کوتاهی فرستاد . اول براین کوه - رافرستاد . من در مقابل يك قرارداد

گذاشتم برای راهسازی که با جان وولم تهیه شده بود روی میزم . فارسی هم ترجمه شده بود و همه چیز حاضر و آماده که من این را اهاه کم . چند دفعه هم بمن شاه صحبت کرد که در این کار عجله نکنید . گفتم من مطالعه باید بکنم . من غیر ممکن بودم من بتوانم یک قرارداد ای باین قطر برای ساختن ۲۰۰۰ کیلومتر راه در هشت سال بتوانم خودم تشخیص بدهم . غیر ممکن بود . برای من غیر ممکن بود که بتوانم بنادر را تشخیص بدهم که یک پیشنهادی کرده بود یک مؤسسه انگلیسی بود باسم گروپ وان- که این را من تشخیص بدهم . غیر ممکن بود که سد کرج را که اختلاف بود بین یک پروژه فرانسوی و یک پروژه آمریکائی من تشخیص بدهم و همچنین سفید رود را که فرانسویها قراردادش را داشتند و مقدماتش هم حاضر شده بود که آنها اجرا بکنند این بر این کوهن که آمد من ازش خواش کردم شما این چند تا را که میگویم این چند تا قوری است . یکی راهسازی است مال کسرك یکی هم (؟) قرارداد بنادر خلیج فارس که هر دو تایشان را دو مؤسسه انگلیسی طرف معامله بودند طرف ... قرارداد بودند خود بر این کوهن هم انگلیسی بود یعنی اسکت بود . این هم قرارداد را گرفت و رفت و (؟) فرداش آمد گفتش که قرارداد باین مختفصی مثل مال بر این کوهن مثل مال جان وولم تا حالانده بودم .

من گفتم که نقض بزرگی که من در این قرارداد می بینم که غیر قبیح است . من چیزهای قضایش را نمی دانم آنها را شما باید بیائید بگوئید . اما قضایش این مدت داره . این میگوید ۲۰۰۰ کیلومتر بسازند در هشت سال . کی شروع بکنند ؟ بچه ترتیب تحویل بدهند هیچ نیست . یعنی من اگر ایرادی داشته باشم باید صبر بکنم آخر هشت سال .

گفتم این برای من (؟) نیست این قابل قبول نیست . چیزهای قضایش را من نمی دانم . چه جور باید این زیر سازی بشود . چه جور باید حساب بشود . هر قدر مکعب اش چند ر باشد این چیزها را من نمی دانم اما اینش را من می دانم من

گفتم يك چيزی من میخواهم كه اگر رضایتبخش نبود گفتش كه اول چيزی كه بمن گفت گفت اينها مهندس شاور نیستند . اينها راهسازی هستند . خودشان مقاطعه کارند . گفتم خب اما ميدانيد الان اينها آمده اند اينجا هفت ماه اينها مذاكره کرده با دولت چندين ميسمين فرستادند هيچوقت هم در هيچ جا نگفته اند كه ما مهندس شاور نیستيم . دولت ايران با علم باینكه اينها مقاطعه کار هستند اين ها را دعوت کرده . هي رفتند هي آمدند هي رفتند ديدهايشان آمده اند قرارداد نوشتند . صوريه قرارداد نوشتند چه کردند چه کردند تا منجر شده به اين یکی - به اينجا . من حالا ميتوانم بهشان بگويم كه شما چون مهندس شاور نیستيد من اين کار را ميتوانم . گفت نه ميتوانيد برای اينكه از روز اول اين حرف را ميايستی بزنيد . آنها هم كه هيچوقت نگفتند ما مهندس شاور هستيم دولت بوده . شما كه چيز دولت را در ايند ميگيد كه ميتوانيد زيرش بزنيد . گفتم پس يك کاری بايد بگيد كه اين معايب رفع بشود . آمد و گفت اولاً تمام اين دستمزدهائي كه نوشتم با ت متر كمب اينها فوق العاده گزاف هستند . دلائل هم آورد كه اينها بنظم يك ثلث از اين را كم كرد . راجع به نه گفت بعد از دوسال - دوسال بعد از انعقاد قرارداد اگر اينها شروع نكرده باشند و هرسالي فلان قدر كيلومتر تحويل نده اند باشند شما ميتوانيد ايراد بگيريد كه حق فيض داشته باشيد . گفتم دوسال زياد است . دليل آورد گفت اينها بايد يك دسته - اكيب نقشه بردار بياورند . الان در دنيا نقشه بردار تقريباً نیست . اينقدر از كورها هستند دارند راهسازی ميكنند همه شان احتياج به نقشه برداری دارند و reasonable نخواهد بود اگر شما بخواهيد بگوئيد كه در ظرف مدت كتر متقاعدشان بگيد . گفتم بسيار خوب . آن را كرد دوسال - آن ترخايش را هم تخيير داد و اصلاح كرد و گفت حالا ميتوانيد اين قرارداد را امضا بگيد برای اينكه يك سانكسيونها دارم - ترخايش هم معتول شده . در اين فاصله شاه رفت به آمريكا . از آنجا تلگراف كرد به علاء كه نخست وزير بود .

س - زامدی بود زمان

ج - هنوز نخست وزير نشده بود - هنوز علاء نخست وزير نشده بود - وزير دربار بود . تلگراف

کرد به علا که ابتهاج قرارداد جان مولم را چرا اضا نکرده . علا مرا خواست
 عهد الله انتظام وزیر خارجه - علی امینی هم وزیر اداری رقیم پیش علا . و گفت که
 این تلگراف رسیده . گفتم که بغیر این به جواب بدید که ابتهاج میگوید که من غیر ممکن
 است این قرارداد یا یک قرارداد دیگری را اضا بکنم مگر اینکه پس از اینکه مطمئن
 شده باشم که آنچه که دارم اضا میکنم یک چیزی است معقول - قابل قبول . خوب این
 مدت طول کشیده بود . جان مولم اول بازی در میآورد راجع به تعرفه راجع
 به آنکه زیر آن باید برو و اما بهشان گفتم من جور دیگر اضا نخواهم کرد .
 د اضا هم شاه توصیه این چه بود . تا امروز هم نمیدونم حدس
 میزنم - گمان میکنم یک عده اشخاص بودند که نینفع بودند مربوط به شاه بودند
 و این فشار را میآوردند . این را بدین ترتیب اصلاح کرد و قرارداد را اضا کرد
 ما را نجات داد . برای اینکه توی این ... حالا بروم به دفتر قرضی . دفتر قرضی
 بروم را بمن دادند . بروم مرا بمن (۴) بروم که یکی از اشخاص بسیار شایسته
 لایق - درست با ایمان با وجدان به من این را قرض دادند . من این را کردم
 رئیس دفتر قرضی ام . بروم هم درهاوار بوده هم اقتصاد خوانده بوده - هم اینجینینگ
 بنابراین ایده آل بود و بعد یک شخصیتی بود اینکه ر این مرد - نمیدونم هیچ آشنا
 شدید ؟ باهاش تماس داشتید ؟ زمانیکه بانک جهانی مدخله کرده بود در کار نفست
 یک مسموم بانک فرستاد که کارنو وایز پریزیدنت بانک رئیس بود آدمی که در اصول
 مد آنر کرد آنوقت جزئیات مذاکرات را گذاشت که هکتور پروم بکند بنابراین آشنائی
 داشت با ایران - بهتر از این دیگر نمیشد چیزی که بمن قرض بدهند . من این را کردم
 رئیس قرضی حالا recruit خواستیم بکنیم برای اضا دفتر قرضی . در این کار شخص
 جین بلاك خودش دخالت کرد . یکفراز فرانسه آوردیم - پله من الان تمام ... خیلی
 مرد برجسته ای بود . در مراکش در زمانیکه مستعمره فرانسه بود تمام کارهای سواد
 عامه (۴) پابلیک - وام سازی - مد سازی - آبیاری - ارتباطات . تمام اینها
 در مراکش زیر نظر این ژو چیز قرار گرفته بود یک آدم خیلی خیلی برجسته ای بود پلی تکنیک

بود که اتفاقاتی "وقتی اصفیا" را هم آوردند خیلی اینها با همدیگر نزد یک شدنند برای اینکه هر دو پلی تکنیسین بودند و همدیگر را می شناختند . از بلژیک یکفرآورد بسم د وسمال بود اسمش بادم هست . این یکی چطور شده اسمش الان بادم نیست . آن آلبرت د وسمال وزیر چی چیز بلژیک بود و آن زمانی هم که آمد برای من کار میکرد رئیس شورای اقتصاد بلژیک بود . پروژم بیکه برق بلژیک را او اجرا کرده بود . ایمن نمیتوانست بیاید . مستخدم تمام وقت بشود اما نصف سال میآید - نصف سال را در - بلژیک کار میکرد و این ممکن نبود بیاید اگر داخله شخص بلاك نبود . بلاك باهانش صحبت کرد . اصلاً " اینها عاշان میآید بیایند بروند برای یک ایرانی کار بکنند . اما بلاك نمیدانید چه میکرد برای این . هرجای دنیا میرفت اینقدر تعریف میکرد - اینقدر تبلیغ میکرد . عجیب است ها عجیب . من این را از چند نفر شنیدم . یکس از همین دوستهای خود من که سفیر ایران بود فضل الله نوید سفیر ایران بود در سوئد . مأموریتش تمام شده بود و برگشته بود یکروز در تهران دیدمش گفتش دعوت کرده بودند یارو سوئد آمده بود آنجا یک مهمانی دادند به احترامش سر میز شام بعد از شام این باشد یک نطق کرد . بعد صحبت از پلنتینگ کرد از (؟) گفتش که یکفر هست در ایران داره به کارهایی میکند توصیه میکنم که هرکس میخواهد پلنتینگ بکند بپره ببیند اینها چه دارند میکنند . گفت من اینقدر رخص غرور کردم که بمن مربوط نبود یا شدم - پاشدم گفتم من با نام یکفر ایرانی از یک هوطنی صمن که یک همچین تعریفی کردید تشکر میکنم . یک مهمانی در کاخ سعد آباد شاه داد به افتخار شیخ کویت . آنوقت هنوز کویت مستقل نشده بود . سر میز شام من پیش یک شخصی قرار گرفته بودم باسم علیرضا با همراهان شیخ . من اول که رفتم سر میز بنشینم فکر کردم من چه جور با این آدم صحبت بکنم تا رسیدم گفت کرد اینتینگ ابتهاج . گفت من شما را می شناسم به انگلیسی . گفتم . . . معلوم شد که این تاجر است

معتنی ندارد اما عضویک شورائی است که شیخ کویت داره هرروز صبح اینها جمع میشوند مثل یک پارلمانی مشورت میکنند و نظر میدهند و در هفت هم تحصیل کرده گفت در قاهره یک جلسه‌ای داشتیم با جین بلاك . جین بلاك از شما تمرین گرفت . این دوتا اشخاصی بودند که شنیدم . در صورتیکه من جز خشونت با این بدبخت جین بلاك کار دیگری نکردم واقعا" ها . این کتاب یادداشت‌های لاله‌پنرال نشان میدهد این مطلب را . دارم این یادداشت را دارم . خشونت که من میکردم طریز صحبتی که من میکردم بعدی زننده بود . واقعا" من الان فکر میکنم به جین بلاك . گفتم چند سال پیش . یک دوسه سال پیش . گفتم هرکسی جای شما بود اسم مرا نمی‌برد با آن وقاری که من کردم . با آن خشونت‌هایی که کردم . این نشان میدهد که شما چقدر مرد . طریز فکرتان با طریز فکر افکار عادی فرق میکند . افراد عادی برای اینکه شما را بدید . تشخیص دادند من این خشونت که میکنم عادی نبودم و کسی که من گفتم پیش تو د قرض بود . تمام مهند سین بانک هم بودند که صد دوز را مطرح میکردیم مخالف بودند . گفتم با تمام احتراسی که برای این آقایین دارم که در و این میز نشسته‌اند اگر اینها همشان بگویند نماز من این را می‌سازم برای اینکه اشخاصی که این را برای من تهیه کرده‌اند به مراتب صلاحیتشان از تمام این اشخاص بیشتر است . این خیلی پیش بر خورد . پیغام داد توسط هکتور پروم این چه اهانتی است که کردم . گفتم اهانت نکردم این حقیقی است . تو . وی . ا . را لاله‌پنرال و کپ اجرا کردند کدام اینها تجربه دارند . هرکدامشان درجه یک هستند . یکیشان در راه سازی . یکیشان در سد سازی . یکیشان در آبیاری . یکیشان در برق . اما یک نفر نیستش که یک اینترگریت پراگرامینگ داشته باشد مثل تی . وی . ا . نداشتند اینها داشتند این کار را کردند من یک کاری دارم میکنم شبیه به آن است . اینها صلاحیت ندارند یک حقیقی گفتم . حقیقت که نباید بر خورد که . خوب راست میگم . بعد مخالفتی که کردم یک دات و اش را داد . متنباش وقتی داد که من از سازمان برنانه رفتم

بودم و توی بانک ایرانیان بودم یا نه، زندان بودم وقتی تلگرافش بمن رسید که الان وام
سد در را با خداداد و قدیم و فلان و اینها اضافه کردم و آی (؟) یو یک هجین
چیزی برای کارهایی که شما کردید برای این . گفتم اگر هر کس دیگر بود اسم مرا می بردند
اصلاً تف میگرد برای آن رفتار خشونت آمیزی که کردم . اما خوب اخلاق من این جور
است . من وقتی صحبت می کنم از روی عقیده و ایمان صحبت می کنم - معتقدم و این زننده
بود و باین آدم برنخوردم - بهش برنخوردم . یکی از وایز پریزیدنت های بانک که آمده
بود به تهران در یکی از این مذاکرات ما به تحصیل لایسنتال به خاطر ازش نوشته . من
چیزهایی گفتم . چیزهایی گفتم که اینها از هیچکس نشنیده بودند . بعضی اینکس
اسم ترکیه بودند من ترکیه دم منفجر شدم . برای اینکه یک نماینده ای به خواهش من که
وام گرفته گفتم من یک نفر می خواهم که در تهران باشد دائم نماینده بانک . این میسینسی
که باهاشان صحبت می کردم گفتند نمیشود برای اینکه این مسئولیت برای ما ایجاد نمیشود .
و ضم پیش خود بلاك . گفت نمیتوانیم این کار را بکنیم . گفتم از چی می ترسید ؟ می ترسید ؟
از چی می ترسید ؟ گفتم این بهتر است یا اینکه هر ششماه یکسال یک دفعه یک میسین به
فرستند که این میسین بیاید اینجا دو سه هفته وقت خودش را تلف بکند یک گزارش بسی
ر بطی بدهد . یک نفر آنجا من بهش اختیار دادم که ^{access} داشته باشد به تمام پرونده ها
حق داشته باشد هر سئوالی میکند آنجا بنشینند . احتیاجی دیگر نداشته باشد یک نفر
بفرستند و اطلاع داشته باشد . اگر من دارم اشتباهی می کنم بگویند . یک (؟) را
فرستادند آمد آنجا رفت . این قبلاً در ترکیه بوده از طرف بانک . تا این (؟)
که آدم مهربانی هم بود چه آدم لایقی هم بود - بعد ها بمن گفت - گفتش که آنروز شما
آن صحبتی که کردید من چندین بار خواستم بروم اما خود داری کردم . برای اینکه بمن
گفت که می بینید ترکیه چی شد . تا گفت میدونید ترکیه شد من منفجر شدم

س- منظورش چی بود چه شد ؟

ج- وضع اقتصاد پیش مختل بود . فهمیدم این رارفته به (؟) گفتم که مریض دارم می میرد یک جراحی

آوردیم که باید عمل بکنه این شاید نجات پیدا بکنه . یکسفر میگوید نه جراحی نکنید تب خواهد کرد . من برای خاطر اینکه تب میکنه جراحی نکنم این دارد میوه - من این کار را باید بکنم . این عطی که من دارم میکنم یک عمل جراحی است . شما این را میگوئید عواقب خواهد داشت بدیهی است که عواقب دارد . یک ملکت عقب افتاده ای که ... سال عقب است که میشود بدون عواقب رسانده اینجا . این حرفها چی هست من بهایم سد زرا سازم بجای بهایم تلحه بگذارم که آبیاری با تلحه باشد و برقی هم با موتور باشد . این را شما را بخدا کسی این را قبول میکند درد نیای امروز - سد زرا سازم - آبیاریتان را با تلحه و برقان را هم با موتور دایر بکنید . من یک دیوار می سازم تمام این آبها مهاب میکنم - زنده میکنم آنها را . تمام این آبها را که هر قطره اش گشاده داره که بریزه به دریا . وقتی آدم میوه می بیند - می بیند سالهاست - قریب است این آب رفته و ملکت هم یک قطره آب ندارد . من یکانه دیوار می سازم این تمام این آب مهاب میشه . میگوئید این کار را نکنم تلحه بگذارم زراعت بکنم - بقیه اش برو این تلحه باید چقدر آب از اینجا در میآورد . که اینهم حرف شد . گفتم کسی که این حرف را میزند اصلاً نمیداند اصلاً درک نمیکند کار ما را . ترکیه بد بختهای بیچاره - بدون برناه شروع کردند به یک کاری . محصول داشتند انبار داشتند - انبار داشتند راه نداشتند برای صدور . مجبور می شدند بسوزانند . من این را وارد بودم دیگه . گفتم من از این کارها نمیکم . همان موقعی که بمن میگفتند شما دارید تند میروید تمام ایران بمن میگفتند که شما چی دارید میکنید ؟ هوش میگوئید مطالعه میکنید . من وسط این دودسته گیر کرده بودم . شاه گرفته تا تمام وکلای مجلس تعاضدان میگفتند این هوش مطالعه گیر کرده این آدم با این آدم هر وقت صحبت میکنند میگویند مطالعه . غلام بمن گفت آقا دولت من متزلزل شده . شروع کنید

س - کی میگفت تند میروید ؟ خارجیها ؟

ج - (؟) موقعی که این وام را بمن دادند - هفتاد و پنج میلیون دلار بمن

وام دادند بهنظر در تاریخ بانک هیچوقت داده نشده و هیچوقت هم داده نخواهد شد
 و در شرط اساسی داده بانک . یکی باید این یکجور پراجکت باشد . هر پراجکتی بایست
 برناه داشته باشد بدعید مطالعه کنند برای انجام آن پراجکت قرض میدهند . من یکدانه
 پراجکت نداشتم . بمن یک اور آل بلانکت اختیار دادند که من هرچی که میخواهم
 صرف بکنم . دوم - بانک فقط برای قسمت اوتش میداد . foreign currency
 local currency را باید خود ملکت تهیه بکند . من اختیار داشتم درست که این را تمام
 را تبه یل بکنم به ریال . این مجوز است این کاری که شد . این وقتیکه این مطرح
 شد در هیئت پرو یک بمب ترکیه . صورت جلسه که برای من فرستاد یکی از دوستان
 خسرو پور فرستاد برایم . همه تبریک گفتند به بلاق که این انقلابی که شده بهم تبریک
 میگویند . نمایندگی از این لاتینی ها گفتش که یک دستگاهی که تاحالا هشت بهتین میزد
 الان چاپا چا میزنه . چطور شده اینطور شده ؟ بلاق گفتش که اشتباه نکیست
 این یکبار یک فقه - دوم نخواهد بود آنوقت شروع کرد این وام را بدعیم به ابتهاج - ابتهاج
 اینجور اینجور اینجور . اگر بهش بدعیم میتوانیم ترمزش بکنیم برای اینکه این بهمدی
 داده تند میوه که اگر این را ما وام بدعیم هیچکس جلوی این را نمیتواند بگیرد .
 از هرجا باشد این پول را تهیه خواهد کرد . اما ما اگر بدعیم میتوانیم کنترلش بکنیم .
 آنوقت کسی که من بدیخت را میگفتند هیچ کاری نمیکند جز مطالعه . او میگفتش که من دارم
 تند میروم . نه آن صحیح بود و نه این . من یکدانه پروژه را شروع نکردم مگر پس از مطالعه .
 بارها گفتم مثال میزد برای این اشخاصی که میآمدند انتقاد میکردند . در جلسات عمومی
 هم که خیلی خیلی بنظر مردم غریب می آمد دو مثال میزد از کارهای رضا شاه . گفتم
 رضا شاه یک سد ساخت در کرخه . این کرخه الان مانع از این کار غلط هفتز هست .
 سده وقتی تمام شد آب خواستند بیاوند ازند پشتش دیدند نمیتوانند این کار را بکنند .
 آب را که الان بیاوند ازند تمام آبی که هزارها سال مزاج را داده آبیاری میکند خشک خواهد
 شد . نمیتوانستند این کار را بکنند . گذاشتند همینطور مانده . دومی یک کارخانه

قد سازی و ایر کرد در شاهی . بعد متوجه شدند که در آنجا چغندر نمی توانند بعمل بیاورند . برچیده بردند گداشتند و راک . گفتم من از این کارها نمی کنم . من تا نهم برای چه کاری می خواهم نمی کنم . استدلال هم می کردم . می گفتم پول خرج کردن آنهم مال کس دیگری باشد و مردم راضی کردن آدم باید خیلی احق باشد نه که من چرا نمی کنم ؟ برای اینکه نمی خواهم نتیجه اش این باشد یک چیزی را بسازم بعد توش گیر بکنم که چرا این را ساختم . من الان کاری را که دارم می کنم می خواهم پولک اشخاص را بیاورم بنشینند مطالعه بکنند از لحاظ اقتصادی و از لحاظ فنی . پس از اینکه کارهای فنی اش را مطمئن شدم از لحاظ اقتصادی ببینم این کارها تکیه دارم می کنم کار صحتی است یا نیست . اگر نیست نمی کنم . من قبل از اینکه این مطالعات من تمام شده چی چوری را بکنم . خرج بکنم ؟ خرج چی بکنم . آخه خرج کجا بکنم می اصرار دارید . شاه بن بلا آخره گفتی که اینجوری اسباب زحمت میشه . علاء بد بخت توی کابینه متزلزل است . خرج کنید . گفتم که یک نفر از همکاران تان هر روز توی یک جایی تو سفارت آمریکا بودیم ابراهیم گلشانی که با من کار میکرد وزیر تجارت بود . گفت آقای ابتهاج پنجاه درصد هم از این تلف میشه خرج کنید . گفتم مگر شما خرج میکنید ؟ شما سالها با من کار کردید شما چطور همچین حرفی بمن می زنید . این را به علاء و علی امینی وزیر اراضی بود و عبد الله انتظام که وزیر خارجه بود توی خانه اش در دیند نشستیم صحبت میکردیم . فشار آوردند که ما متزلزلیم یک کاری باید بکنید . گفتم یکی از همکاران تان گفت که پنجاه درصد . علی وزیر اراضی بود . امینی . گفتش نه پنجاه درصد زیاد است بیست و پنج درصد باشد . گفتم بخدا اگر پنج درصدش تلف بشود نمی گم تا بفهمم والله بپایند پیدا میکنید یک نفر را بیاورید . کاروختی خیلی خیلی خراب شد گفتند د بگ کارداره دولت متزلزل میشه . گفتم خوب یک جلسه تشکیل بدید من خودم توی این صحبت میکنم . خیلی پسندیدند و دعوتی کردند منزل این تجدید تجدید هم دفعه اول بود من دیدم وکیل مجلس یک چهار روزه بودند تا بستان بود . ۶۰ نفر از این نمایندگان آمدند از فراکسیونهای مختلف . علاء بود و این عبد الله انتظام بود و

علی امینی بود و

س- پس هنوز مجلس قدرت داشت

ج- کی ؟

س- مجلس هنوز قدرت داشت

ج- به آنوقت داشت - به آنوقت داشت . شروع کردند آقایین مخالفین (؟) همه

احسنت احسنت . همه بیک صدا برای این آدم میگفتند . خلاصه این بود که یکیش نقابت صحبت کرد یکی هم يك آقای دیگر از این . . . مال اصفهان دولت آبادی همه اول تعریف و تمجید و تعریف از فلانی - مامید انیم شما آدم چنین و چنانی هستید . اما موکیین ما - به موکین خودمان چه میگوئیم . همه انتظار دارند بگویند چی فلان اینها . گفتند گفتند گفتند من پا شدم . آنوقت گفتند استدلال کردم .

گفتم که پول خرج کردن از جیب یکفر دیگر کاری نداره که آنهم بخصوص که تمام آقایین (؟) گفتم من گمان نمیکنم دیوانه باشم که این کار با علم باینکه اگر بخواهم خرج می-

کنم محبوسیت پیدا خواهم کرد بگویم نه نه نه برای چی میگویم . گفتم صد کرخه اینجور -

صد . . . کارخانه قدرت اینطور من نمیخواهم اینها تکرار بشه . من تا حاضر نشوم نخواهم

فصله هم نخورید اینقدر اوطلب هستند که بپایند رئیس سازمان برنامه بدون یکسایه حقوق

مجانای کار میکنند و تمام این چیزهایی که شما میخواهید بکشند برایتان . بروید بیارید شان

گفتم من که نیامدم سراغ یکفر - سرا بکنید رئیس سازمان برنامه . گفتم آقایین تا روزیکه

هستم امکان نداره هرچی میخواهید بگوئید بگوئید اما صبر بکنید من يك طرحهایی دارم

میخواهم يك کارهایی بکنم صبر کنید موقتش که برسد اینکارها را خواهم کرد پس از مطالعه

میآید به مجلس هرچی هم که دارید در آنجا بگوئید . احسنت احسنت آفرین

فلان . شاه بمن گفت شما چه کردید که اینها اینطور شدند ؟ گفتم هیچی (؟) مطالب

را بهشان گفتم . گفت غرق المعاده مؤثر واقع شد . خیلی اینها بکلی عوض شدند . گفتم

يك مطالبی را بهشان گفتم يك يك . بهشان گفتم اگر میخواهید بردارید من حرفی ندارم

برویسه بیاریه اینقدر پیدا میشه این اشخاصی که میکنند این کار را و این یکی از مشکلات کارهای ایران - نه فقط در سازمان برنامه در هر جا نه گفتن جرأت می خواهد . کمتر شخصی رامن سراغ دارم که جرأت و شجاعت این را داشته باشد در مقابل قلد رها بگوید نه .

روایت کننده - آقای ابوالحسن اینهاج

تاریخ - سیام نوامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوری

نوار شماره - ۶

- س- راجع به دفتر اقتصادی هم میفرمودید که چطوری تشکیل شد و اینها - ورلد او فاندیشن و اینها را
- ج - بله خوب پس حالا میگویم دفتر اقتصادی را . دفتر فنی را درست کردم
- س- آنوقت ایرانی کی ها آنجا بودند ؟
- ج - در دفتر فنی ایرانی در واقع ایرانی تنها ایرانی که صلاحیت داشت اصفیا بود که معاون بود . اصفیا فوق العاده مرد لایقی بود . و خیلی مرد خجولی بود خیلی هیچوقت اظهار عقیده نمیکرد اصلاً " بزور میایستی ازت . اما حالا اصفیا هم چطور شد آوردم . برادرم - برادر کوچک من احد - هم شاگرد بود با اصفیا در فرانسه . اصفیا را خوب می شناخت . اصفیا با مجید اعلم کار میکرد . مجید اعلم برادر زن برادر من بود هما . و من البته تا آدم متوسل بهمه کس شدم . برادرم و یک عده دیگری که مهندس خوب کجا سراغ دارید ؟ هرکس میگفت میرفتم می آوردمش . این اصفیا را هم تعریف کردند ازت . به برادرم گفتم که من به اصفیا احتیاج دارم . برادرم با مجید اعلم صحبت کرد اصفیا با مجید اعلم کار میکرد . بمن دادند بسمرای چهارماه با تمدد اینکه سرچهارماه برگردانم . قبول کردم . آمد و تمام این جریان با آن بینگرو با کوهلن هم بود . پیرودم و اینها و آن فرانسوی ژوژد ایسا این ک اسمش (؟) هر دو تا گفتم هم دوره بودند - دوست قدیمی بودند توتوائی میکردند - با اینها همکاری میکرد . نزدیک چهارماه اتمام چهارمساء بود که توی جلسه همان جلسه مجتمع مان - مجمع عربی مان خشایار بود آن دگر خشایار نماینده از طرف مجلس تعیین شده بود برای هیأت نظارت بمن گفتش که آقا بهتان

مردم می‌دهم که اصفیاء می‌ماند . گفتم غیر ممکن است . نیشه همچنین چپیزی .
گفت آقا من بهتان می‌گویم خودش گفت . گفتم آقا چطور شد ؟ گفت گفته . من باشد
رفتم توی اطاق . گفتم آقا همچنین شنیدم . گفت بله . گفتم چطور شد ؟ گفت
طرز کار کردن شما را من دیدم نمیتوانم بروم . من اینجا رتوشه شدم . بعد
راجع به حقوقش و انویسل . انویسل گفت نمی‌خواهم . راجع به حقوقش هم گفت حقوق
نمی‌گیرم . من هر سه ماه به سه ماه یک چک می‌نوشتیم با یک نامه اظهار قدر دانی و این
چک را هم می‌دادم بعنوان یک حق الزحمه . این را با خست سر من بگذارد که
قبول بکنید بدین ترتیب . مجید اعلم از من قهر کرد اعتراض کرد به برادر من . سه
برادر من گفتم که آقا من چه بکنم ؟ یک آدمی آمده آنجا بعد می‌گوید من می‌مانم . بگویم
نه نهان برو . میتوانم همچنین چیزی بگویم ؟ اینجا من بهتان گفتم سرچهار ماه آزاد الان
بروید ببریدش . وقتی این می‌گوید نمی‌روم می‌خواهم بمانم من که نمیتوانم بپروانش کنم .
این بدین ترتیب بود و فوق العاده مؤثر بود در این . اما در بعنوان عضو ایرانی دفتر
قضا تا آنجائی که من بخاطر دادم کسی نبود . دفتر اقتصادی را می‌گشتم یک نفر پیوسته
کنم . آن آموزگار - جیشید آموزگار نه آن

س- جهانگیر

ج- جهانگیر آموزگار در تهران بود و نمیدونم برای چی آمده بود به تهران . آمد و صحبت کرد
و تصمیم گرفت که آنرا بیاورم . ولی یک شرایطی کرد که قبول (؟)
یکیش اینکه باید حتماً " مدت فلان قدر سال را تأمین بمن بدهید . گفتم من خودم تأمین
دارم بشما این را بدهم ؟ فردا سرا می‌کنست بردارند . من چطور میتوانم این تأمین
را بشما بدهم . همچنین چیزی نمیشود در ایران که این کار را کرد . دوم حقوق من باید
در حدود حقوق خارجیها باشد . گفتم حقوق من در حدود خارجیها نیست . حق دارد
شما با این نمیشود زندگی کرد اما من حد اکثری که ممکن باشد می‌دهم اما نمیتوانم . شما
خارجی نیستید ایرانی هستید . مردیکه خارجی را که وقتی من می‌آورم تمام زندگیش را باید
بهم بزند . بجهاش و دهره اش و تمام این چیزهاش را باید ول بکند بیاید اینجا . مثل

اینست که به شما الان بگویند ایرانی باشید بروید کابل . شما حاضرید با آن حقوق که از تهران میگیرید بروید به کابل ؟ نه . بدیهی است باید به شما یک چیز بدهند . اما شما ایرانی هستید . پدرش که ستانور بود صبحش بمن تلفن کرد . گفت دیتب صن تا صبح نتوانستم بخوابم برای اینکه نتوانستم جهانگیر را راضی کنم که بماند شما یکس کار بکنید . گفتم واللهم آنچه که توانستم کردم . نمیشه برای اینکه یک شرایطی میکنه که برای من قبولش امکان پذیر نیست . بعد خدا داد را به چه مناسبتی دیدم آمده بود برای چه کاری نمیدونم - یاد من نیست برای یک کاری آمده بود . آمد بدیدن من

س- به تهران ؟

ج- تهران

س- می شناختیدش قبلاً ؟

ج- نه - خوش آمد . ازش پرسیدم که مایلید ؟ گفت بله حاضرم . قرار شد که بیاید . واشنگتن

که رقت آمد - سراوید و بیشتر خوش آمد . قرار شد بیاید آنوقت کلیها درس میداد دیکه

س- براون بود و پرینستون و هاروارد

پرینستون - پرینستون رهایش نمیکردند . من یک دوستی در واشنگتن داشتم که او گفت من

داخله میکنم . من رئیس پرینستون را می شناسم این کار را میکنم . داخله کرد و قبل از

قرار دادش آزادش کردند . آمد . دیدم اینها را من نمیتوانم با این حقوقهای عادی

به آنها باید یک حقوقهایی بدهند . اینجا بود که فکر کردم بروم دنبال غور فاندیشن

رفتهاهایشان صحبت کردم . یعنی نمایندشان در تهران آمده بود (؟)

آسان نبود . بالاخره رقت نیویورک باهایشان در آنجا صحبت کردم . میخواستند بدانند من

این پول را چکار میخواهم بکنم . گفتم من همین کاری میخواهم بکنم . میخواهم یک عده

اشخاص را استخدام بکنم که تفاوت حقوقی که (؟) مطابق مقررات میتوانم بهشان

بدهم با حقوق حداقل حقوقی که زندگی بتوانند بکنند این را از این محل بپردازم . غلطه

د فقر اقتصادی را میخواستند بدانند . بهشان حالی کردم . روزی هفت یک میلیون و خرده ای

دلار از آنها گرفتم . که وقتی که من این را به گذر وایز پرینستون و رلد بانک - معاون جیس

گفتم آتش گرفت . گفت من از اینها مدتی است میخواهم بگیرم . گفتم محض رضای خدا حالاندره این را خراب بکنید برای خاطر . گفتم قول بدهید که این را خراب نکنید برای اینکه من بزمحت توانستم این کار را بکنم . اگر این را بمن کک نکرده بودند من منکن نبود بتوانم این ایرانیها را استخدا بکنم . این ایرانیهایی که مثل خدا داد - غلامرضا مقدم مثل

سهرس سمیعی

س -

ج -

تمام این اشخاص دیگری که - سهرس سمیعی و کودری هر دو تا کذ رهاشان توی جیشان بود . یکفر میخواست برو زن بگیرد - یکفر دیگر میخواست برو پیش زنش در آمریکا . حاضر و آماده بود من نگهشان داشتم . هرجائی که پیدا میکردم یکفر را که خیال میکردم بدرد میخورد بهر وسیله ای بود این را میآوردم برای اینکه بتوانم بهآورم ایمن و نوشن فور فاندیشن برای من اهمیت حیاتی داشت . اگر این نبود نمی توانستم این کار را بکنم برای اینکه غیر ممکن بود من این را میتوانستم به تصویب برسانم بمنصوب مهندس بله اما بمنصوب ... مهندس ایرانی هم نمی توانستم این حقوقها را بدهم مهندس ایرانی برای همین جهت هم بود که - یکی از جهاننش هم همین بود که ایرانی نشدند اشتیم آنجا . اما آنجا یک دهه برجسته داشتیم اشخاصی که در آنوقت بهر بودند ...

د فترتی بودند - تشکیل بهر . مثل همین دیگه ام این فرانسوی - مثل آن بلژیکی یکفر برای شهرسازی داشتیم بسیاری بار خوب بود . این انگلیسی بود بسیار خوب بود . یکفر برای کشاورزی داشتیم از ایتالیا بود که اینها را تمام را خود هگنر پرودوم رکروت میکرد با کک جین پلاک و بعد خدا داد رکروت میکرد اعضای خودش را با کک . آهان آنوقت وقتی که این پول را دادند فور فاندیشن میگفتند که ما دلمان میخواهد که هاروارد گفتم موافقت صد درصد . که این تیم را هاروارد رکروت بکنند گفتم بسیار خوب آهین . بعد بمن گفتند که دین مکن میگوید که من فقط بشرطی قبول خواهیم کرد که با خود غلانی صاحب بکنم . یک سفری باشد بهم رفته بوستون . این هگنر پرودوم هم با من بود من سر راه میروم به کفرانس سانفرانسیسکو شب رفته بوستون و صبح رفته کمبریج و شروع

کرد به سؤالات کردن که برای چی میخواهید اکونومیك بهیرو و تشکیکال بهیرو برای چی؟
گفتم. آنوقت اینها چه کارهایی بودند. دوسلف و نیم تقریبا صحبت کردیم آنوقت
گفت قبول میکنم و اورکوت کرد. هانسن را او پیشنهاد کرد. وقتی که پیشنهاد کرد و
معلوم شد که این تحصیلاتش کمتر از بعضی از ایرانیها خواهد بود که در آنجا هستند من
ایراد گرفتم. گفتم این پی ای دی داشتن خودش یک چیزی دارد یک اثری دارد.
بن جواب داد که با وجودیکه نه ارد پی ای دی اما از خیلی اشخاص که پی ای دی
دارند بر مراتب این لایق تر است بهتر است و فلان و فلان و خودمان این را تضمین
میکیم آنوقت قبول کردم. و او بود و خدا داد و این تیم را درست کردند. خیلی
کار کردند خیلی کار کردند واقعا. خب البته یک چیزهایی بود یک مواردی بود که
یک نظرهایی مثلا داشتند که تا یک حدی مثلا میخواهند آنها هم میل داشتند
که ترمز بکشد. اینجا بود که بعضی وقتها من چیزها را زیر بار نمی رفتم. میگفتم این دیگه
تشخیصش با من است. من میگفتم که اینجا جور است لال میکردم که اکونومیست یک ابزاری
است. ابزار لازم اما پیش از ابزار نباید باشد. اگر بنا باشد که اکونومیست تصمیم
بناست بگیرد وای به حال آن دستگاه. اگر یک مدیری قرار پشه که بگوید هرکاری که من
میکم اکونومیست من و تو میتواند بکند آن مدیر هیچ جا نخواهد رسید. همین طور
با یک حقوق دان - لایر. لایر خوب است که ارزش نظر بخواهد اما لایر نباید تصمیم
برای شما بگیرد. تصمیم با شماست. شما باید که مسئولیت دارید باید تصمیم بگیرید.
شما نظر لایر را بگیرید نظر تکلیف را بگیرید نظر اکونومیست را بگیرید آنوقت تصمیم
باشماست. من مثلا برنامه سیمان را شروع کردم قبل از اینکه اکونومیا بهیرو من درست
شود. من وقتی آدم سیمان قیضش گزاف بود. چقدر بود؟ نمیدانم مثلا اینکه ۴۰ تومان
بود اینطور بود. و این فوق العاده زیاد بود. من تصمیم گرفتم که سیمان دایر بکشد و
برسانم به ۱۲۰ تومان. اینهم قبلا گفتم من این کار را خواهم کرد. بعضی اینکس
همین را گفتم سیمان تنزل کرد. یک هدای داد و فریادشان بلند شد - یک هدای
چیز کردند که ما و شکست میخویم. گفتم من با شما کاری ندارم من برای شما کاری نمیکم

من این کار را می‌کنم برای اینکه سیمان یک چیزی باشد که مردم بتوانند مصرف بکنند .
 وقتی که این کار را داشتم می‌گفتم این یاروها - دوتا اکتونویست آورده بودم با کمک
 یکی بلژیکی بود - یک شهرتی هم بین الطلی هم دارد . اسمش
 را الان فراموش کرده‌ام . یک نفر یک آمریکائی - سی‌پت بود آمریکائی - آن یکی یادم می‌آیدش
 حالا . این ها بمن یک یادداشتی نوشتند که این برنامه‌ای که شما برای سیمان تهیه
 کرده‌اید واقع بینانه نیست . خواستشان گفتم چرا؟ گفتند شما صرف سیمان ده درصد بیشتر
 نمیتواند باشد . گفتم از چی؟ از کجا؟ من از زیر صفر شروع کردم . شما مال یک
 کشوری را می‌گویید - مال کشورهای خودتان را دارید می‌گویید وقتی رسیدید به یک جائی
 میشه معقوله مثلا" بگویید که این رشدش نباید از ده درصد تجاوز بکند . اما وقتی که
 من از زیر صفر شروع می‌کنم که نمیتوانستید بگویید که اینجور اگر بخوام بکنم که هیچوقت
 به هیچ جا نمیرسم . من هنوز این برنامه‌ام را اجرا نکرده بودم صرف سیمان از آنجهیزی
 که من میخواستم بیستم تجاوز کرد . راجع به نوب آهن حالا . راجع به نوب آهن د ماکروپ
 یک پروژه‌ای داشت که این را بنا بود اجرا بکند . من د ماکروپ را نماینده د ماکروپ
 را خواستم و وقتی که معلوم شد که اینها میخواستند در کج این کار را بکنند و بعد
 معلوم شد که نه آهن داشتند نه ذغال . بهشان گفتم - گفتم خیلی خیلی سرزنشش کردم
 و گفتم حالا بروید تجدید نظر بکنید از نو و بعد به جایی رسیدند که بهشان گفتم که
 میخواهم شریک بشوم . در حدود سی درصد شریک بشوم . برای اینکه خریدن از شما
 من میخواهم شما دینفع بشوید . اینجا دیکه بن بست ها - مشکلات را برخورد کردن با
 اهرارد که میگفتند که اهرارد مثلا" گفتن که ما حق نداریم اعتبار به همیم برای
 استفاده د رخارجه . مثلا" اینها بهایند سرمایه گذاری بکنند . گفتم آخه این عیب است
 آلمان اینهمه پشترفت کرده یک همچین نقی داشته باشد این را عرض بکنید . یک ناهای
 آنوقت یک روزی (؟) داشتم که ما یک همچین لایحه‌ای داریم به بن تسناخ و این را
 من اسمش را بکس اجتهاد . برای اینکه شما این چیز را دادید و این وقتی درست شد
 دیکه این مانع رفع میشود . این را بردند و تصویب کردند باز هم پیشنهادی که کردند

پیشنهاد رضایت بخش نبود یعنی در واقع يك سالایز ثوری . این روزهای آخری بود که در سازمان برناه بودم . بهش يك تلگراف کردم که من تا آخر January مهلت می‌دهم اگر پیشنهادتان را — این را اتفاقاً — در تنظیم این تلگراف هم خدا داد هم دخالت داشت که اگر این باین شرایط . يك دوسه فلان اینها را قبول کردید اما می‌دهم کاربر اباد ماکروپ اگر نکردید میروم دنبال يك اشخاص دیگر . این جواب رسید قبل از آخر January قبول کرد این اصول را . بطوریکه اگر من مانده بودم من این را با مشارکت د ماکسروپ و یا اسمانترشیپ بانک جهانی این کار را می‌کردم . برای اینکه علاقه داشتم چنین بلاک هم موافقت بکنند پلیسینگ به‌دهد به این کار برای اینکه او مخالف بود . هشت مخالف بود روی اینکه لاتین آمریکا کشورهای متعددی این کار را کردند ترکیه اینکار را کردند چه کردند چه کردند و همه پیشنهاد شدند . ما هم آمدن داریم هم نغال هم صرف بنابر این این مثل يك کشوری ایکس یا ایگرگ نبود که نه آهن داشت و نه نغال . یا یکی را داشت یکی را نه داشت یا بازار نه داشت و من این را متقاعد کرده بودم برای اینکه چنین بلاک یکفرا فرستاد و این در حضور من در دهلی در جلسه مجمع عمومی سالیان بانک در دهلی بود در آنجا در حضور من بلاک گفت عقیده‌مان اینست که ایران جاستی‌فای در این طرح — برای اینکه هم بازار داره هم نغال داره و هم آهن داره و من عقیده‌ام این بود که این کار را می‌کنند و اگر این کار را می‌کردم ایران مجبور نمیشد که این را به‌دهد به شوروی . برای اینکه شوروی یکروزی یکی از حواد این قرارداد شوروی میدونید اینست که اگر باید ما فلان قدر گاز به‌هم برسانیم . یکروزی اگر ما گاز نتوانستیم به‌هم شوروی میتواند بگوید که تمام کارخانه‌های قفقاز من خوابیده — و شماها لیاقت اینرا ندارید که این گاز را برسانید . رفع اختلاف هم نوشته با حکمت باید باشد . یعنی حکمت طرفین . طرفین اینقدر باید صحبت بکنند مذ اگر بکنند تا به نتیجه برسند خوب اگر به نتیجه نرسیدند چی ؟ يك دولتی میگوید که اصلاً " طرفی شدن با يك دولت غلط است آنهم با يك دولت کردن گفتنی مثل شوروی

این که بعداً " می‌گفتند حتی شاه گفته بود که اقتصاد دانان پامنعت نوب آهن در ایران مخالف بودند و من علیرغم نظرات اقتصادی آنها این کار را کردم

ج - اگر مقصود سازمان برناه بود که اشتباه میکند برای اینکه من اینکار را رسانده بودم به اشتباه دیگر . من فوراً ۱۹۵۹ رقم . مهلتی که داده بودم به اربهار آخر جنواری ۱۹۵۹ بود . قبل از انقضاء ۹۰ اینها را خداداد میدانست قبل از ۵۰ تلگراف اربهار رسیده که تمام شرایط مرا قبول کرد و اگر مانده بودم اینکار را میکردم و یگرواصلاً مورد پیدا نمیکرد .

س - علت رفتن شما چی بود ؟ و آن . داستان

ج - علت رفتن من این بود که من از موقعی که در بانک ملی بودم با شاه تماس داشتم عقیده ام این بود که مایعات نفت باید حضراً خرج عمران بشود . یکساعتی این نباید خرج دیگری بشود . سالها بود این حرف را میزدم از روز اول . یکروزی ۱۹۴۹ شاه بمن گفتش که - من میروم برای جلسه بانک - گفتش که شما راجع به روابط ایران و آمریکا با آمریکا صحبت بکنید . گفتم لطیف حضرت چشم میکنم . اما قبل از اینکه صحبت بکنم میل دارم که تمام این مطالبی را که من سالهاست بهتان عرض کردم الان دوباره تکرار میکنم که هیچ سوء تفاهم پیش نیاید . گفتم یکی یکی . باید پول نفت حضراً خرج برناه امرانی بشود . ایران احتیاج به ارتش ندارد که بیش از آنچه که برای امنیت داخلی لازم دارد . اگر دوستان غربی ما معتقدند که ارتش ایران باید مهتر از این باشد باید تفاوتش را خودشان بدهند نه اینکه ما از پول نفت بدهیم . موافقت کرد . رقم واشتگن . خلا - سفیر بود - آرام مستشار بود وزیر مختار بود . رقیم پیش

جرج مکی آنوقت اسسنتت سکرتری بود برای (؟) خاورمیانه . در این جلسات از اشخاصی که شرکت داشتند یکی جرنجین بود

س - کی بود ؟

ج - جرنجین - قبل از آن در ایران بوده بعد هم سفیر شد . یکی از آن اشخاص اما اشخاص دیگری هم بودند . من موضوع را - عقاید خودم را بیان کردم که ما از شما یک دینار کمک بجائی نمیخواهیم ما با پول خودمان یک برناه ای را میخواهیم اجرا بکنیم پسول نفت را کنار میگذاریم برای اینکار . این پول نفت نمیتواند هم این منظور را تأمین بکند

هم كك ارتش بشود . بنابراین آنچه كه مازاد بر این هست اگر شما لازم میدانید شما خودتان باید كك بكنید . حالا كك جنسی كك مادی كك - كك . . هرچور ككی میتوانید آنرا د یگر خودتان میدانید . يك جلسه ای هم ترتیب دادند كه من بسا لن نیتسمن ملاقات كردم . لن نیتسمن كه بعد رئیس ناتو شد آنوقت رئیس نمیدونم يك قضی بود كه مربوط به این صافلی كه من ذكر میكردم بود . حالا چه سخی بود نمیدونم . این طالب را هم به او گفتم . در آن مذاكراهی كه آنروز بسا جرج كی كردم آن خیلی اثر كرد . آه دیم بیرون توی راهروی وزارت خارجه - آرام رو كرد به علاه گفت دفعه اولی است كه من افتخار میكشم كه يك ایرانی نماینده ایران اینطور صحبت كرد . قصدش اهانت به علاه نبود برای اینکه خیلی به علاه ایمان داشت اما خب این را اسپانتنسیلی گفت . وقتی یاشدیم داشتیم خداحافظی میكد پسم من يك دفعه یادم آمد كه يك قضیه (؟) گفتم كه راستی شما یكفر در تهران دارید كه (؟) عنوانش . این از شما آمریكائی ها خیلی بعید است . این در قرن نوزدهم قرن هجدهم اگر بریتیش امپایر يك همچین كاری بكد مضمومی داشت شما آمریكائی ها این را به شما درست . . . رو كرد به جبری نیكن گفتش كه این چه ؟ گفت (؟) گفت من جرأت ندارم آنها را د یگر . گفتند و ا هیچ اطلاع نداریم . ایستاده بود خداحافظی كردم نشست گفت متشكرم . گفت از این دقیقه همچین چیزی نخواهد بود ما اصلا " خبر نداریم . همانوقع جری نیكن آمده بود مرخصی دروالتنگتن . منم موقت به اصرار (؟) كه چنسلر (؟) بود در انگلیس و باهم سروكار داشتیم و اجمع به قرار ادعائی كه آنرا هم باید بهتان بگویم بعد آن هم بسیار جالب است . با هم دوست شده بودیم . بمن گفتش كه اصرار كرد اصرار كرد كه شما بروید در زور يك يك كینگی هست باسم (؟) و اینها شما را معالجه میكنند من تعجب میكشم . ناه نوشتیم آنها می شناختندش . ناه نوشت و توصیه كرد من را معرفی كرد و به علاه هكتم كه من دارم بیروم آنجا بروم استراحت كامل بكم . گفت باید دستور بدهید كه

هیچکس مزاحمتان نشود . گفتم اتفاقاً دستور هم داده ام . به بانک هم گفته ام هر کاری هم فوری باشد بمن دیکه مراجعه نکند . من آنجا يك دوره ای را میخواهم طی بکنم که شاید علاج بشود این اولسـلـرم رفتن در فاصله چند روز بعد يك پاکت بمسار ضخیمی رسید از علا . خواندم آتش گرفتم . کسی که بمن توصیه میکرد که هیچکس مزاحمتان نشود يك چیزی برای من فرستاده - بب انی . مینویسد که تلگرافی را برای من فرستاده که وزیر خارجه علی اصغر حکمت در کابینه منصورالطک در ۱۹۴۹ . حکمت کابینه منصورالطک - سپتامبر ۴۹

- س - آقای حکمت وزیر خارجه ساعد بوده
- ج - و منصورالطک - این درست نیست
- س - این را باید اصلاح کنم
- ج - برای اینکه این کاملاً صحیح است این چیزی را که میگویم . حکمت تلگرافی کرده به علا* شد بد که خاطر خطیر ملوکانه و نجش پیدا کرده اند از اینکه آقای ابتهاج
- برآخذ شد بد راجع به اینکه آقای ابتهاج يك همچین اظهاراتی کرده و شما هم سکوت کردید و تأیید کردید . علا* در جواب تلگراف وزیر خارجه تلگرافی کرده به خود شاه و اعلیحضرت میفرمایند که با این ترتیب دیگر آمدن من به آمریکا معنی ندارد . برای اولین بار حالا دارد میآید به آمریکا به ملاقات ترومن . میگوید دیگر معنی ندارد . من برای چی بیایم . علا* میگوید که حتماً تشریف بیاورند با کمال عزت از ایشان پذیرایی خواهند شد بسیار هم مفید خواهد بود این صافرت و این مذاکراتی که ظانی کرده بود منطقی بود اثر خیلی خوبی بخشید و چیزی نبود که من اعتراض بکنم من باهش مخالفت بکنم و تأثیری نگذاشته که اعلیحضرت تشریف بیاورند . این را برای من فرستاد . کسی که حالا بمن توصیه کرده که برو آنجا راحت کن که این اولسرتان خوب بشه . من نشستم فوراً يك صبحی بهشاه نوشتم که الان آقای علا* يك همچین چیزی بمن اطلاع داد اعلیحضرت وقتی که بمن فرمودید که من بروم صحبت بکنم بهشتان عرض کردم که من يکايک مطالبی را که میخواهم باهاشون صحبت

بکم بهتان عرض کردم . چطور شده آخه وزیر خارجه يك همچین مواخذه‌ای میکند . آخه این چطوره ؟ جوابی که بمن نداد . آمدم تهران دیدمش هیچی نگفت . یکرزی حکمت تلفن کرد که آقا شنیدی کابینه سقوط کرد - کابینه منصور بود گفتم نه . گفت بچه همین الان استعفا داد . ناه من بشما رسید ؟ گفتم نه . گفت آخرین نامه‌ای که از وزارت خارجه من صادر کردم به شما بود . گفتم نرسید . فرداش ناه رسید . ناه‌ای نوشته به علا که خدماتش در مدتی که درواشتنگن بود به مورد قدر انسانی ذات ملوکانه قرار گرفت و مقرر فرمودند که از خدمات شما تقدیر بشه . شما چنین کردید چنان کردید فلان کردید اینها . آنوقت پائین رونوشت برای جناب آقای ابتهاج که همچنین در مأموریت در آمریکا گاری کردند فلان و فلان و ... فرستاده بشود . جواب مرا بعد از این موضوع - مدت‌ها چندین ماه اینجور داده . این در ۱۹۵۴ .

س- (؟) در هزار و نهصد و ..

ج- ۱۹۴۹ . من در ۱۹۵۴ رئیس سازمان برنامه‌شدم .

س- استعفاشان از بانک ملی همان ترتیبش که فرمودید دیگه . آقای وزم آراه آقای زند را فرستادند آنجا یا - از بانک ملی

ج- آنکه رقم بله . گفتم که بد تراز يك خانه شاگرد

س- آنهم بهچین سادگی بود ؟ یعنی واقعا تغییر سیاست بود یا ..

ج- نه نه نه - حالا گوش بدهید . ۱۹۵۶ بود که من بنظرم جین بلاک را دعوت کردم بیه تهران . امروز هم که گفتم که نهار گفتم که با زنش دعوت میکند که شریا هم باشد . قبل از نهار يك وزیر رسی کردیم با دوتا آمریکایی و يك کانادایی . بلاک يك دفعه رو کرد گفتش که

من میل نداشتم این طلب را در حضور ستر ابتهاج بهتان بگویم اما "You are very lucky to have Mr. Ebtehaj." برای اینکه من تمام رؤسای دستگاه ایرانی دهای غرب را شخها می - شناختم و واقعا شما خوشبخت هستید که مثل ابتهاج را دارید . من بعدی از این قصبه متأثر شدم برای اینکه فکر کردم "آنا" این الان خیال میکند که روی تپانی بوده و تعجب کردم چرا بلاک . گفتش که من متأسفم فرصت دیگری نیست که این را بگویم . يك خرده تأمل

کرد و بعد گفتش که Do you know why we removed Mr. Ebtehaj from the Melli Bank?

حالا شش سال بعد از آن قضیه بود . من در ۱۹۵۰ رفتم بعد دیک

۱۹۵۶ میشد . من از ۱۹۴۲ تا ۱۹۵۰ در بانک ملی بودم . این حالا شش سال

بعد بود . من حالا گوشه‌ایم را تیز کردم که ببینم چی میگوید .

Because your government promised if we remove Mr. Ebtehaj

we would receive \$100 million. We removed Mr. Ebtehaj

but we did not receive \$1.

آقا همین سکوت من متحیر شدم که این چی چی طلبی میگوید؟ چی داره میگوید؟ آنهم چرا این مطلب را - بهش میگوید - این اصلاً "your government" الان بعنوان يك آمریکایی

نیست بعنوان رئیس يك موزه بین المللی . سکوت محض . من يك مدتی لال شدم .

بعد از چند لحظه گفتم "I am very proud that my price is so high." بعد ها فکر کردم

که این چی گفت . متوجه شدم برای اینکه علاء آن ناهای را که بمن فرستاد در زوریک

در ضمن آن ناه میزبند که شما پس از اینکه رفتید روز بعد یا دو روز بعد دوشستر

که در مرخصی بود در و لشتگتن آمد به سفارت و با آقای حاجی محمد نمازی که مستشار

اقتصادی بود ملاقات کرد و به آقای نمازی گفت که من تمام مقدمات را فراهم کرده بودم

که دولت آمریکا ۱۰۰ میلیون دلار بدهد به ایران و آقای ابتهاج با گفتن این مطلب

تمام این موضوع را بهم زد . تمام این را خراب کرد . بعد فهمیدم که این برداشتن

من از بانک ملی در نتیجه این بوده است . دوشتر همانطوریکه گفتم برای آن (۴)

آورده بودند که کار میکرد که (۴) میگفتن من این فرد را طردش کردم برای اینکه

بدرد من نمی خورد . یکی دو دفعه این میخواست قضولی بکند همانطوریکه با ایرانیهای

دیگری کرد . در يك مورد در يك کوکلی بود در سفارت آمریکا این آمد بمن گفت شما

چرا نظر خوبی نسبت به تقی نصر نداری؟ گفتم ستر دوشتر شما در این کار دخالت

نکند . این صفتی است بین دو تا ایرانی و من خوشم نمی آید که يك خارجی در این مسئله

دخالت بکند . يك کسی دوستان من فرند یان بود که با من خیلی دوست بود نمائیده

جنرال تایید بود نمیدونم چی بود . فارستون بود . ارضی بود

س- فرند یان

ج- فرند یان - بعد گفتش که بمن فرند یان گفتش که شما چرا اینچوری صحبت کردید جلوی این

همه دملش را سوزاندید . گفتم این مرد یک خره اینقدر فهم ندارد چهجوری یک دهه نباید بپاید بمن دخالت بکند که شما چرا نسبت به یک ایرانی نظر خوب ندارسد .

س- چه سنی داشت آنموقع تقی نصر؟

ج- تقی نصر بیگار بود

س- یک مدت کوتاهی رئیس سازمان برنامه شده بود زمان . .

خسراب کرد سازمان برنامه را برای اینکه او بود که آن کارخانه های ورشکسته را آورد جزو سازمان برنامه کرده و ده ای برای دوستانش - به دوستانش یک هدای شغل داد . سازمان برنامه برای این بوجود نیامده بود . عوض اینکه بره کارهای برنامه ریزی بکند کارخانه داشت سازمان برنامه . ومن نسبت به . . من نصر را لایق نمیدانستم برای وزارت دارائی و به من جهت وقتی که وزیر دارائی شد در کابینه رزم آراء " قطعا " او این کار را کرد . اما خود رزم آراء حالا کجا بودیم من بهینم برای اینکه این وارد یک رشته دیگر مشوم این جواب

س- این دوشر میفرمودید

ج- این جواب راجع به دوشر . دوشر درواشنگتن بود شنید که من یک همچین چیزی گفته ام

که این تراول اتشه بوده . یک موضوع دیگر هم پیش آمد . یکروزی گفت در سفارت گفتش که صحبت پسر ارباب کیخسرو بود - شاهرخ چی چی؟

س- بهرام شاهرخ

ج- بهرام شاهرخ . این در زمان جنگ در راد یو برلن صحبت میکرد . تبلیغات زبان فارسی

نازیها را این اداره میکرد . من دیدم این را دعوت کرده اند توی سفارت آمریکا . گفتم همانطور که عادت آنها است . عجب چیز غریبی است . این آدم را دعوت کردند به سفارت دوشر آمد جلو گفتش که من پرونده این را دیدم شما " دیدم " این همانوقتی که در راد یو برلن کار میکرد برای ما کار میکرد معنی برای نه نه یک جور گفتش که برای انگلیسیها . گفتم دیگر بیشتر . دلیل قویتر که شما نباید این را بپذیرید . یک کسی که جاسوسی میکرد برای خارجیا در برلن آن تبلیغات و آن غش هائی میداده به فریض

برای اینکه فروزی قرارداد اتفاق و اتحاد را بسته بود . ما الهی شده بودیم با متفقین . این آنوقت تری سفارت آمریکا دعوت میکنند با یک عده‌ای مثل من و امثال من . اینجور چیزها متعدد بود و اشنا . من اجازه نمیدادم . برای اینکه دوترا بیاید وارد بحث بشه با مسائل با من راجع به ملوکم . اما همین آقای دوترا کسی بود که نخست وزیر سرد ایران تعیین میکرد من اطمینان دارم که در آوردن رژیم آراء این دخالت داشت . رژیم آراء رئیس ارکان حرب بود . من نسبت به رژیم آراء نظر خوبی داشتم . من از دوری - شناختن . از دیر پیش تعریف شنیده بودم . منجمله اشخاصی که تعریف میکردند صالح بود . الهیا و صالح . الهیار صالح به چه مناسبت نمیدونم با این آشنائی داشت و از این تعریف میکرد . بهر حال من نسبت به او عقیده داشتم به دیر پیش یکرزی بمن تلفن کرد که آهان . . تنها موقعی هم که باهانش تماس اداری داشتم موقعی بود که روسپاهران مکن بود که تهران را اشغال بکنند و من به شاه گفتم که اگر تهران را اشغال کردند من نگران هستم برای این جواهرات سلطنتی که در بانک است . این را چه بکنم؟ گفت که با رژیم آراء صحبت بکنید . میگویم هواپیما در اختیار شما آماده باشد که اگر چنین چیزی پیش آمد شما بتوانید فرار کنید این را به یک جایی انتقال بدهید . به رژیم آراء تلفن کردم و گمان میکنم به رفتن بدین نش گفتم یک همچین چیزی هست . گفت که من یک هواپیما دارم در فرودگاه در اختیار شما خواهد بود . شما اینها را صند و قبا بپوشانید آماده باشد که هر آن شما بخواهید این صند و قبا را بفرستید میفرستیم شیراز . من حالا دستور بدهم که صند و قبا بیاورند . این صند و قبا هم مثلا شاید افلا . مثلا . سوتا . چهل تا شاید صند و قبا میبایستی تهیه بشد این چطور بشود که مردم توجه نشوند . برای اینکه اگر من فهمیدم که از ترس همین یک عده تهران را تخلیه میکردند . برای اینکه همه انتظار داشتند . این تماسی بود که باهانش داشتم ^{officially} و یک موقع دیگر هم یک مورد دیگر هم باهانش تماس داشتم . من یک چاپخانه‌ای داشتم در بانک ملی . این صد و چند نفر کارگر داشت علاوه بر چاپ تمام اوراق بانک تمام کارهای بخش درکمانده هم و زوال کانلی واگذار کرده بود به بانک . تا به مگزین میآید آنجا و چاپ

میشد . نغمه‌های آمریکا تمام چیزهای مربوط به مؤسسات نظامی آمریکا در امیرآباد را
ما چاپ میکردیم و بمن يك لاين تایپ هم داده بودند که آنجا بود وقتی هم
که رفتند بقیعت خیلی ارزانی هم ازشان خریدم . خیلی هم کمک کرد به چاپخانه
ما . برای اینکه خیلی چیزها را اعضای چاپخانه ما یاد گرفتند . بالاخره یکروزی
بمن تلفن کرد که من میخواهم شما را ببینم . گفت هرروزی بخواهید اینجا شما تشریف
بیاورید اینجا بانک یا من میآیم ارکان حرب ستاد . گفت نه نه . گفت من میآیم منزلتان .
گفت نه . گفت پس چه بکنیم . گفت من میآیم منزل شما . گفت بسیار خوب . ساعت ۶ صبح
گفتم خیلی خوب . ساعت ۶ صبح من منزلم تشریف بود . ۶ صبح آمد و گفتش که من
آمده‌ام که به شما بگویم که من افتخار خواهم کرد که شما نخست وزیر شوید و من زیر دست
شما کار بکنم . گفت که آقای رزم آرا* شما هم به شاه اینکه رنزد يك هستید که میدنید
جریان را . که شاه نخست وزیری را بمن تکلیف کرد در ۱۹۴۴ . این در ۱۹۵۰ يك
مدت کوتاهی قبل از اینکه نخست وزیر بشه . گفت من الان روزها این سرم طوری سرا
انديت میکنم که مجبورم روی نیکت و قربانك بعضی وقتها مجبورم که دراز بکنم
تا درد رفع بشه من قادر نیستم و اگر میتوانستم تکلیف که کرد ، بود شاه من قبول میکردم
تشکر میکنم نمیتوانم اما صحبت از شما هم شنیده‌ام شما خودتان چرانمیرید . یک دفعه
نیش باز شد و معلوم شد که تمام مقصود هم همین است که آمده سرا چیز بکه که مثلاً
مرا جذب بکند . آنوقت گفت که به يك اساسی را تعیین کرده‌ام که میخواهم با شما مشورت
بکنم راجع به این وزرا* . گفت که راجع به وزرا* . من يك د فتری داشتم سالهای دراز
توی جیم بود همیشه . صورت اشخاصی که اگر من بخواهم کابینه تشکیل بدهم . از
دوستان نزد يك من هم می پرسیدم تو اگر مثلاً . . . یکفر پیدا نکردم که بتواند
۱۵ نفر اسم ببرد که اولاً* شناخته شده باشد امتحان داده باشد . نوم در رشته
خودش يك اخلاقی داشته باشد . سوم درستکار باشد . چهارم متعادل باشد باهم
هیچکس نتوانست ۱۵ نفر بدهند . همه کس را challenge میکردم . گفت آخه انتقاد
میکردم . میگفتم تو بگو بمن بگو ۱۵ تا بنویس الان تو نخست وزیر چی میگوئی ؟ اینجا

را هم می‌نوشتیم . توی جیم هم بود که هر وقت اگر کسی یکفر چیز میکرد این را یادداشت میکردم . گفتم من سالتا این آکسریا بز را کردم هیچ غصه نخورید . هیچکس قـاـد ر نیست يك تبي را درست بکند که تمام این صفات را - جامع این صفات باشند . اما يك چیز هست و تئیکه آدم اشتباه کرد معطل نباید بشه . آنا" باید این آدم را کنار بذاره . گفت من این اسامی را اجازه میدهید بیاورم . گفتم خیلی خوشوقت میشوم . فرداش یا پس فرداش باز ساعت ۶ صبح آمد . یادداشتی را از جیش د آورد و شروع کرد به خواندن . توی تمام وزرا" . . . برای دروزارتخانه ای يك د و د بعضی موارد سه بیشترش د و نفر بود اسم خواند . توی تمام اینها گفت یکفرش من شخصا" خودم انتخاب کرده ام . صلاح السلطنه برای وزارت خارجه . اتفاقا" اوهم نمیدونم نگذاشت مثل اینکسه شاه نگذاشت که او وزیر خارجه بشود .

س-

صلاح السلطنه سجلس چی بود ؟

ج -

صلاحی - د روزارت خارجه بود . من بعنوان صلاح السلطنه میشناسم . معلوم میشه از قوم و خویشهای خودش بود یا از دوستان نزدیکش بود . بقیه را گفت هیچکدام نمى- شناسم . گفت از این و آن تحقیق کرده ام . توی اینها اسم تقى نصر بعنوان وزارت دارائی . گفتم من بعضی از اینها را نمى شناسم . بعضی هایشان را نمى شناسم بد نیستند . بعضی- هایشان را نمى شناسم اینها را صالح نمى دانم . مثلا" تقى نصر . من تقى نصر را بهش عقیده ندارم . برای اینکه این آدم بسیار ضعیفی است . این د رهرجائی که کار کرده سعى کرده که مردم ازش راضی باشند . این بدرد ایران امروز نمى خورد که يك کسی بیاید جرأت این را داشته باشه که تصمیاتی بگیره که تصمیاتی باشد که بر علیه منافع يك عده گردن گفت باشد . گفتم اما این همانطور که گفتم شما در عمل اگر دیدید که کسی بدرد نمى خورد بدون ملاحظه و آنا" این را کار نگذاشتید اشکال نداره . تمام این را هم به شاه میگفتم . من عادت این بود . شاه را دوست داشتم بهش اعتقاد داشتم . صد درصد هم او طوری خودش را بمن وانمود میکرد آن زمان که پاك است - وطن پرست است - ایران را دوست داره - کارهایى میخواد بکند - حسن نیت داره . بنابراین تمام این مسائل را من به او

گفتم. رزم آرا! وقت خواست آمد دفعه اول بمن گفت که دفعه اول بمن گفت که بیائید نخست وزیر بشوید من بهش اینطور گفتم اینطور گفتم. دفعه دوم آمد صورت را گفت و من اینطور گفتم و اینها. بعد نخست وزیر شد. ولی بهش گفتم به شاه گفتم من معتقد نیستم نظامی بیاورد. نظامی را وقتی باید بیاورد که این آخرین تیر باشد. تا وقتی که شما راه حل دیگری دارید نگوید این کار را. نظامی را آوردن خوب نیست. این يك علامت بدی است. علامت این است که ناتوان شدهید عاجز شدهید که الان متوسل می‌خواهید به زور بشوید. اینقدر بهش گفتم یکروزی گفتش که شما مرا در تردید انداختید تمام شده کار اما شما فردا بیائید. رستم فردا گفتند که علاء شرفیاب است. علاء آنوقت بنظر من حسنی نداشت. خیال میکردم حسنی نداشت وزیر دربار نبود یا بود این را به قیاس ندم در زمانیکه ۱۹۵۳ بود که...

س- قبل از رزم آرا؟

ج- موقعی که رزم آرا! نخست وزیر شد

س- مثل اینکه وزیر خارجه بود

ج- کی؟

س- آقای علاء

ج- وزیر خارجه اش که... شاید وزیر خارجه بود. نه اما قبل از او کی بود؟

س- قبل از وزیر خارجه؟

ج- بیکار بود؟

س- بله

ج- بیکار بود. آهان بیکار بود. همان وزیر خارجه یقیناً بود. آنروز گفتند آقای علاء شرفیاب

است. چند دقیقه بعد خبر کردند. رستم. تنها موقعی که من با شاه صحبت میکردم همین طور که تمام بود صحبت میکردم. نشست و شخص ثالثی حضور داشت علاء بود. برای اینکه بقیه موارد همیشه ما دو نفر بودیم و يك چیز هائی را من می‌باکانه میگفتم که هیچ بهش برنمیخورد این اول دفعه ای بود که يك شخص ثالثی حضور داشت. وقتی نشستم شاه گفت به علاء که

ابتهاج د یوړه پک مطالبی گفتم بن که مرا پک خورده د زمان ایجاد تودید کرد .
 گفت حالا خودش میگوید . گفتم من . علا هم با نظر من تأیید کرد صلحت نیست
 نظامی بهاید . گفت من فرمانش را دارم . گفتم خب حالا که میفرماید تمام
 شده انشاء الله که مبارک است . اما اعلیحضرت من این را استدعا دارم گفت تقویتش
 بفرمائید . گفت یعنی چه ؟ یعنی چه من خودم گفتم اعلیحضرت کی زاهدی
 را رئیس شهربانی کرد ؟ رئیس شهربانی شده بود گفتم چرا رئیس شهربانی شد ؟
 برای اینکه این دوتا با همدیگر خوب نیستند . گفتم اطرافیان - اعضای خانواده می-
 آیند پک چیزهای بد میگویند . حالا که آوردیدش تقویتش بفرمائید . یعنی انتریک
 نکید . این بهش برخورد جلو علا هم گفتم . امیدوارم مبارک است . عادت شاه
 این بود که کمتر مطلب پک چیزی را نگه میداشت به محض اینکه شما پک چیزی میخواستید
 به طرف میرفت میگفت . این یکی از چیزهایی بود یقیناً بهش گفته . دو هفته مثل اینکه
 از آن گذشته بود بهرجال پک مدت کوتاهی بود علا بن تلغ کرد که آقای رزم آرا
 خواهش کردند من به شما یگویم که شما وزارت مشاور را قبول بکنید در عین حال
 که رئیس بانک ملی هستید . گفتم آقای علا خواهش میکنم بهشان بفرمائید که ایشان
 آمده اند منزل من بن گفته اند من بهایم نخست وزیر بشوم من بهشان گفتم من بواسطه
 کسالتی که دارم نمیتوانم . الان چطور بمن تکلیف میکنند بهایم وزیر مشاور بشوم با پک
 اشخاصی که نمی شناسم . با پک اشخاصی که نظر خوبی بهشان ندارم . سر پک هفته
 من با کک کاری از هیئت دولت خواهم رفت . من کسی نیستم که بنشینم آنجا و کوش
 بد هم که پک وزیری پک چیزهایی را میگوید که میدانم پیش چی هست و بنشینم ساکت
 باشم . من علنی خواهم گفتم و این پک هفته طول نخواهد کشید این بساط بهم میخورد .
 تشکر بفرمائید از آقای رزم آرا و بفرمائید که من بهتان گفتم من نتوانستم نخست وزیری را
 قبول بکنم حالا بن میگویند که بهایم عضو کابینه بشم مسئولیت مشترک قبول بکنم با پک
 اشخاصی که به بعضی شان اصلاً هیچ اطمینان ندارم . بعضی شان را اصلاً نمیشناسم .
 تشکر میکنم . فاصله این ناه انضال من ۱۹۵۰ در ماه . . کی بود ریاست بانک ملی من
 "Who's Who's Who" هست . توی "Who's Who's Who" دارم این تاریخ هائی را که

- س۔ آقاي رزم آراء کا پنهان را ۶ تیر ۱۳۲۹ کے مہینہ همان ۱۹۵۰ تشکیل دے۔
- ج۔ جون ۱۹۵۰ . من درگمان میکم بمفاصلہ یک ماہ شاید یک خوردہ بیشتر پنجشنبہ بود درہانک نشسته بودم همانقدر کہ توضیح دادم زند آمد و ناہ رزم آراء را بمن داد بواسطہ تغییر۔ من اسس را گذاشتم نہ۔ آخہ روسہا ہم نیواکونومیا پالیسی۔ داشتند کہ اینہم نوشتہ بود نظر باینکہ سیاست جدید اقتصادی ما داریم اینہم نہ ایشان کہ سرا منصل کردند و بعد بمن پیشنهاد سفارت اول سفارت لندن را کردند علاہ ہم واسطہ اش بود . گفتم نہ مرور . گفتم بعد از این رفتاری کہ بمن کردند من بسروم حالا سفیر لندن بشوم . بعد شنیدم کہ بہ شاہ گفتند کہ انگلیسہا گفتند کہ ما . . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - سیام نواجر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحب کننده - حبیب لاجوردی

نوازشماره - ۷

ج -

گفتند انگلیسها قبول نمی کنند . این بگوش من خورد من گفتم من در هر حال لندن نمی روم .
ببخود این صحبت را هم کردند . سفیر انگلیس سیرفرانسیر شهر یک مدت کوتاهی
در ایران بود من هیچ باهاش سروکار هم نداشتم هیچ . این مرا دعوت کرد به
ناهار . ظهیر رفتم زیر چادر هیچکس دیگر هم نبود . بمن گفتش که من یک همچین
چیزی شنیده ام . که به شما گفتند که شما را میخواستند بفرستند لندن و گفتند دولت
انگلیس شما را قبول نمیکند . گفت با اینکه شما نسبت به بانک ما فوق العاده سخت رفتار
کردید . هیچ ایرانی را ما برایش آنقدر احترام قائل نیستیم که برای شما قائلیم و اگر
اگرمانت میخواستند ۲۴ ساعته اگرمانت داده میشد . خواهش میکنم شما به شاه بگویید
ما بخواهد . در حضور آن شخصی که این مطلب را گفته من بگویم که دروغ است .
که رزم آرا پیش خودش فکر کرده که من اگر بروم لندن چون ایرانی اصلاً هم راضی خود ش
میداند . انتریگان و حقیباز و پشت هم انداز و میروم آنجا زد و بندهائی با انگلیسها
میکنم که رزم آرا را بردارند بنابر این من نباید بروم لندن . بهش میگوید که انگلیسها
گفته اند که به فلانی ما اگرمانت نخواهیم داد . ضمیرم از همه جا بی خبر . این پیغام
را هم پرون برده بوده . پرون یک سوئیس بود که باشاه در سوئیس تود رسه بوده نمیدونم
چی بوده . اول می دیدم میگفتند برای باغبانی آورده بودندش - برای باغبانی قهر
اما خیلی نزدیک بود و یک از این کارها خیلی میکرد
پیغام از کی بوده بوده به شاه؟

من -

ج -

از قـــــــــــــــــول سفارت انگلیس - نه از قول سفارت انگلیس که سفارت انگلیس شنیده است
که میخواهید که فلانی را بفرستید میگویند ما اگرمانت نخواهیم داد . بعد گفتند پاریس
گفتم میروم . علاء آمد پیش من گفتش که شما کرمعتقد نیستید که این تقی نصر افواج است
درخواهد آورد گفتم بله . گفت شما هلاکت نیست در تهران باشید برای اینکه اگر یسک

همچنین چیزی بشه این خواهد گفتش که فلانی کارشکنی کرد . این بمن اثر کرد . دیدم واقعا^۱ راست میگه . گفت شما از شاه قهر کردید از سلطنت که نباید قهر کرده باشی . گفت میروید در فرانسه هم يك کارهایی میتوانید بکنید چه و اینها . يك کتاب بایسن گفتی راجع به چیزهای اتیکت و بیلماسی برای من بگیری . اول به انگلیسی این را برایشان فرستاد که آنهم داشت توی کتابخانه ام و ساعد را فرستاد . ساعد آنوقت بیگاره بود . آمد اما عضو شورای بانک بود بانک ملی . گفتش که اعلیحضرت بمن فرمودند که من باشما صحبت بکنم . گفتم اعلیحضرت بله توسط آقای علا^۲ هم برای من پیغام داده اند . من تا حالا قبول نکرده ام . او اصرار کرد . بالاخره من دیدم گفتم خب من تهران نباشم بهتر است گفتم حاضرم . بعد سرا^۳ خواست شاه . حالا آنوقت رسماً^۴ بمن میگه که ما تصمیم گرفتیم دیکه شما را بفرستیم پاریس . گفتم بسیار خب . گفت خب حالا میرویم کارتان را درست می کنیم . اگریمانت خواستند سهیلی بدیخت — به سهیلی تلگراف کردند لندن — بسود . سهیلی پاریس بود که شما میروید به لندن و فلانی را ما میفرستیم — میخواستیم بفرستیم پاریس — سهیلی تلگراف کرد — وزیر خارجه اش هم محسن رئیس بود — (؟)
 رزم آرا چرا با تو بد شد که تو را از بانک برداشتند ؟ آهان شاه بهش گفته بود ، که ابتهاج میل نداره تو نخست وزیر بشی ؟

بهیچي است میل نداره و بعد هم پیش خودش فکر کرده که اگر من بروم لندن زیر پای این را جاو میگویم . خیال میکردند منم مثل خودش انتریگانم — درویشگام و واهه اش بابعد بشه . رفته گفته که سفارت انگلیس گفته اند که ما این را قبول نداریم اگریمانت نصی دهم ببین چه کثافتکاری بود در ایران . یعنی وقاحت و درویشگوش و آنتریک تا چه حد بود که مرد یک سفیر خارجه بمن میگوید . میگوید همچنین چیزی شنیدم گفته شاه باوجودی که ما از شما دل خوشی نداریم نسبت به بانک ما خیلی سختگیری کردید اما هیچ کس در ایران نیست که ما بفرستیم احترام برایش قائل باشیم و استقبال بکنیم . ۲۴ ساعت ما اگریمانت میدهم . به شاه هم بگوئید که مرا بخواند من در حضور آن کسی که این حرف

را زده بگویم که دروغ گفته او همچین چیزی را اصلاً" نگفته . بالاخره به سهیلی تلگراف کرد که من تازه آمده‌ام پاریس . بدبخت راست هم میگفت و فلانی انگلیسی را از من بهتر میدانند انگلیسها را بهتر از من می‌شناسد . - مناسبتر است که من اینجا باشم فلانی را بفرستید لندن . آنها هم جواب بهش دادند که این امر است . شما باید چیزی بکنید . من آدم پاریس . این علتی بود سفارت پاریس . بعد در ضمن این صحبتها میخواستم بگویم مطلبی بنظرم رسیده که بهش اشاره بکنم

شما هنوز نهار چین بلاک را تمام نکردید که آنجا - س -

تعمم نکردم ؟ ج -

نخیر که شاه گفته بوده که علتی که شما را برداشتیم بود و بعد میخواستید بگوئید که چی - س -

شد که از سازمان برنامه تشریف بردید . مقددهای بود که

در سازمان برنامه که آن . . . اینطور شد دیگه یعنی قصه که ظاهرش اما باطنش این - ج -

نیود . من برای راهپایی که در نظر گرفته بودم که با دولت یک تماسی داشته باشم

و دولت هم بداند که من چی دارم میگم پیشنهاد کردم که قائم مقام سازمان برنامه که

خسرو هدایت بود

این خسرو هدایت با آنکه رئیس سند یکای اسکی شده بود فرق دارد دیگه یا . . یکفرند ؟ - س -

نه آن خسرو هدایت رئیس . ج -

یک خسرو هدایت هست یا دونفرند - س -

اسکی ؟ هدایت ؟ اسکی ؟ نه اسکی که یکوقتی خسروانی نبود ج -

دکتر شریف امامی بود - س -

یکوقتی هم که ظیکس آقایان بود ج -

نخیر این اسم بنظر آن سند یکای کارگرانی که (؟) درست کردند - این خسرو هدایت همان است س -

آهان بله بله - بله همان هست . آنکه در زمان گمان کم اشتغال روسها ج -

که رئیس راه آهن هم یک موقعی بود و اینجا - س -

رئیس راه آهن بود . او را من آورده بودم قائم مقام کرده بودم . به شاه گفتم که خوبه که ج -

خسروهد ایت عضو کابینه بشه که مدافع سازمان برناه بشود . قبول کرد و شد وزیر شاور و میرفت مجلس بنا براین مدافع میتوانست بگند از سازمان برناه در جلسه علنی . این خوب بود تا يك حدی ولی باز بدیم کافی نیست . باز يك (؟) می شنوم که يك چیزهایی میگویند که در نتیجه عدم اطلاع است از کارهای سازمان . به شاه گفتم که من فکر کردم که ماهی يك نفع جلسه سنا تشکیل بشود - جلسه خصوصی سنا - یکماه هم جلسه مجلس . من بروم آنجا هرکس سئوالی داره من پیش جواب بدهم توضیح بدهم . گفت شما حاضرید اینکار را بکنید ؟ گفتم بله برای اینکه خیال میکم که خواهد کرد . گفت خیلی خوب است دیکه . همینطور هم شد . من میرفتم یکماه آنجا یکماه آنجا . در یکی از این جلسات سنا که خسروهد ایت هم با من بود در کتر صدیق اعلم سؤال کرد که نظر شما نسبت به کسود شیمیائی شیراز چی است ؟ کودشیمیائی شیراز را - این برای سازمان برناه اســـــــــــــــت کودشیمیائی شیراز را من بدین وسیله مطلع شده بودم که یکروزى شنیدم که قرارداد را اضافه کردند من باور نکردم . به شاه گفتم - گفتم که این راست است ؟ گفت بله شما چطور نمیدانید ؟ گفتم من هیچ اطلاع ندارم . گفتم من دارم يك کارخانه کودشیمیائی در اهواز دارم ای کسم يك سابقه بین الطلی گذاشته ایم توسط لیلپیتال و اینها . يك شرکت بلژیکی هم برنشد زمینش را هم خریده اند در اهواز - زمین که زئیرش گاز است کار کاربن - خوزستان صرف کننده عده کودشیمیائی مناقصه بین الطلی - ایران دوتا احتیاج نداره - صرف کسود شیمیائی ایران تمام " در آن زمان به سی چهل هزار تن هم نمیرسید . این آخه برای چی هست ؟ گفت نه این برای صرف ایران نیست شما چطور اطلاع ندارید . این قرارداد بخواهید از وزارت صنایع . شریف امامی وزیر صنایع بود . اصفیاء با شریف امامی خیلی ارتباط داشت . يك دلیل ارتباطش هم این بود که برادر زن اصفیاء مهندس رضیائــــــــــــی معاون وزارت صنایع بود

ظاهر رضیائی

س -

ظاهر رضیائی معاون آن بود و همیشه هم با شریف امامی بود . شریف امامی باعث ترقی او شده بود . به اصفیاء گفتم که این را به شریف امامی ابلاغ کنید که شاه دستور داده که این را بمن

ج -

به دهند . چهار پنج روز گذشت خبری نشد . به اصفیا گفتم که چطور شد ؟ بهشان بگوئید اگر بمن نه دهند من میگویم به شاه که من خواستم بمن ندهند . فرستادند .

(؟) من بخیال اینکه این همان قدری است که ما خودمان تهیه کرده بودیم شخصات مناصه کودشیانی اهواز و قترجه شخصات ۵۰ صفحه بود . من خیال کردم يك همچین چیزی است . گفتم هيات (؟) شما خودتان مطالعه بکنید خلاصه اش را بمن بگوئید . فردا صبحش آمد گفتش که من قراردادی باین مقتضی در عزم ندهدم . باور نکردم گفتم همچین چیزی ممکن نیست . گفتم چقدر هست قشرب . گفت هشت ده بیست صفحه . گفتم ده بیست صفحه . پس بدهید من بخوانم . باور نکردم . آورد ۱۸ صفحه . هیجده صفحه ریعی . خواندم مات و متحیر شدم قراردادی بستند با این گروپ شنایه و فرانسوی و آن چی چیز انگلیسی که بولس نماینده اش بود که بدون مناصه این کارخانه کودشیانی را در شیراز دایر می‌کنم . صد هزار تن در سال و این را صادر بکنند به خارجه . قوری يك یادداشتی نوشتم به شاه فرستادم برای علاه که این قراردادی که - اصلا - این قرارداد مقتضای اینجور است - هیجده صفحه بیشتر نیست . این را آنطوریکه میفرمودند که پولش را ما نمی‌دهیم پولش را خودشان می‌دهند نیست . این نوشته که پولش را هم به ارزی باید بدهند . به سفتهائی باید بدهند که بانک مرکزی وزارت دارائی و بانک مرکزی اضافه بکنند و به ارزی بدهند که خود مقاطعه کار تعیین خواهد کرد بنابراین این پولش را ما داریم می‌دهیم . این صد هزار تن از کجا میخواهید از شیراز صادر بکنید . نه راه هست به بوشهر نه بندر بوشهر گنجایش دارد - تمام گنجایش بندر بوشهر ۷ هزار تن بیشتر نیست که الان نزد يك به ۷۰ هزار تن جنس کالا می‌آید و میرود . هیچ گنجایش ندارد . نه راه هست نه آب داریم در شیراز نه بندر داریم که این را حاصل بکنیم . رفت توتلفن کرد علاه که اعلیحضرت میفرمایند شما يك متعی هست آن شتم را مگر شما ندهید . گفتم نه شتم به من ندادند . به اصفیا گفتم آقا بگوئید آن شتم را بیاورند . شتم آمد . من قسم میخورم که این شتم را بعد از آن ایرادی که من گرفتم نوشتمند . برای اینکه "It's understood." "It's understood." هیچکس به زبان انگلیسی نمی‌گوید . ایمن بدی می‌باشد که ایرانی می‌نویسد بدی می‌باشد . يك چیزهائی هم که بدی نیست می‌گوید "It's understood." که مقاطعه کاریك کسی را معرفی خواهد کرد که او تمام محصول بدی می‌باشد .

کود شیمیائی شیراز را ضمای یک تخفیف معقول نسبت به بازار دنیا بخرو و حمل بکند به خارجه گتم که این دو پول ارزشند اده برای اینکه بهترین خریدار دنیا هم این معرفی میگردان آقا پامینه میآید اینجا میگوید من حاضر صد هزار تن را میخرم - تحویل سنگاپور. شما هیچی ندارید. میگوید ما به سنگاپور نمیتوانیم تحویل بدهیم برای اینکه نه راه داریم نه بند داریم. شما میگوید که شما که دولت هستید میگوید که سبیلند اید این را حمل بکنید من خیال میکنم دیوانه هستم که بیام این را بخرم چی بکنم انبار بکنم در شیراز؟ مگر نذر کردم که بیام پول را دور بریزم به جهنم که شما - شما اگر ندارید غلط میکنید که میآید همچین چیزی را ادعا میکنید من چی را بخرم یک چیزی را میخرم که قابل فروش باشد در بازار دنیا من این را برای صد و میخرم شما که دولت هستید میگوید قابل صدور نیست. گتم این دو پول ارزشند اده. این هم منظور یک ملکات بین ما رد و بدل میشد و ایشان هم قهر کرده بود مرا نمیپزیرفت برای اینکه آن حرفی را که توی سنا زده بودم.

سنا ؟

س -

سنا - گتم که . . . نکتتم؟ در یکی از این جلسات سنا ماهیانه باز هم صدیق اعلم سؤال کرد گفت اجازه میفرمائید آقای ابتهاج من از شما سؤالی بکنم راجع به این قراردادی که اخیراً منعقد شده بین وزارت صنایع و این کنسرسیوم راجع به تأسیس این کارخانه کود شیمیائی در شیراز؟ گتم بله با کمال میل - پاشدم. گتم که یک جنایتی است. موقعی که من مناقصه بین المللی گذاشتم بوسیله اشخاصی مثل لیلیتال در تمام دنیا اشخاص که صلاحیت دارند که کارخانه کود شیمیائی را تأسیس بکنند شرکت بکنند پیشنهاد بدهند. بنده یک کارخانه بلژیکی شده که برای پاکستان یک کارخانه ساخته و زمینش را خریدم در اهواز - همه چیز آماده شده بسوی اجرای این شنیدم که یک قرارداد در دولتیمه برای این در شیراز که نه راه دارد نه بند دارد نه بازار فروش. از این بزرگترین جنایت نمیشود. پدر آوزکار اینها سناتور بود پیرد که آقا این چی است. وکیل شیراز بود فضا بود نمیدونم کجا بود - سناتور بوده که این چه چیزهایی است که میفرمائید شما چیز میگوید از دولت اینجور انتقاد میکنید این عملی است که برای چه فارس اینقدر استفاده خواهد کرد - شیراز چنین خواهد شد چنان خواهد شد. هانک هوتک

ج -

داد فریاد . گفتم این دفعه اول نیست که اشتباه میشه از این اشتباهات شده در سابق
سازمان برنامه قرار شد يك برنامه عمرانی باشد که از این چیزها پیش نیاید . من يك کاری
میتوانم بکنم . که من و او ندانم اینها هفت مال يك مرکز است يك واحدی است مال يك
ملک است . موقعی که من دارم این کار را میکنم به آن وسیله دولت میوه محرمانه ایمن
همچین عطی را میکند این معنی ندارد . من اصلاً برای من فرق نمیکند این در کجا
هست . این از اول تا آخر غلط بوده و این جنایت است . این جنایت است من رستم
گفتم بزرگترین خیانت برای من فرق نمیکند اگر به فرض هم خیانت هم گفته بودم . آقا قهر
کرد . به علاء تلغن کس کردم که حالا که قهر کردند مهم نیست من با ایشان کار خصوصی
که ندارم من کار اداری دارم . من روزهای چهارشنبه میرستم میگویم . کارهایی که کردم
در ظرف هفته و کارهایی که خیال دارم بکنم . من با دولت سروکار ندارم . همان برنامه ای
که دولت و مجلس تصویب کرده بودند شرط مهم با شاه این بوده که من از دولت دستور
نخواهم گرفت . من يك برنامه ای را درست میکنم به تصویب هیئت وزیران میرسانم و به تصویب
مجلسین و همینطور هم شد يك برنامه ای را که تهیه کردم رفت هیئت وزیران بحث شد اختلاف
داشتند مرا دعوت کردند رستم آنجا . يكايك وزراء اظهار عدم رضایت میکردند . گفتم حق
دارید چون واضح است من معجزه که نمی توانم بکنم . يك برنامه ای که برای يك ملکی است
فقیری بیچاره ای که هیچی ندارد - محدود است توانائی مالی اش غیر ممکن است همه را غسی
باشوند . گفتم آقایان من این را تأیید میکنم . نظر شخصی هم نبود - شصت نفر را دعوت
کردم . از رشته های مختلف در رشته های مختلف . مثلاً " اصفیا " را من از آنجا شناختم .
اصفیا را یکی از آن اشخاصی بود که دعوت کرده بودم . شصت نفر از اینجهو اشخاصی را
دعوت کرده بودم . بعد از تحقیقات زیادی که کرده بودم -

این برنامه دوم میشد ديگه ؟

س -

بله برنامه دوم . بعد از اینکه عدتها روی این کار کردیم فرستادیم به هیئت وزیران - هیئت
وزیران داد و بیداد همه بلند شد . رستم آنجا گفتم ما زحمت کشیده ایم این را تهیه کردیم

ج -

چیزی را هیئت دولت لازم است تغییر بدهد بلك شرط که مجموعش از این کل این مبلغ تجاوز نکند بشرط این اگر بخواهد تجاوز بکند بگوید از کدام محل این تأمین میشود این را من قبول دارم. هرکس که رفت مال خودش را زیاد بکند میباید از یکی دیگر کم بکند این سروصداش بلند میشد. بعد از ماهها بحث همان برنامه‌ای که درست شده بود تصویب کردند. رفت به مجلس. مجلس این را فرستاد به يك کمیسیون چهل و چند نفری هفته‌ها رفته آنجا. هرکس برای خودش يك چیزی داشت - عقیده‌ای داشت میگفت بحث کردیم. مجلس تصویب کرد. بعد رفت به سنا. در سنا رفته آنجا مدتی کوتاهی بود بحث طول کشید. تمام اینها تصویب کردند. وقتی تصویب شد دیکه به کسی اجازه ندادیم که بیاید بگوید که برای خاطر من بیایید اینکار را اینچنین بکنید. غیر ممکن بود. میگفت يك چیزی است که تمام جزئیاتش را دولت و مجلسین تصویب کردند عدول از این نخواهم کرد برای خاطر احدى نمی‌گم - هیچکس نمی‌تواند وارد بکند برای اینکه خلاف قانون است نصیحت. عدم رضایت شروع شد. یگوز بهبهانی - سید احمد بهبهانی یا سید علی بهبهانی که سناتور بود - برادر سید محمد بهبهانی ملای معروف تهران - وقت گرفت و آمد آقا سناتور هست و گفتش که آقای اجتهاد ما میدانید همیشه از شما حمایت کردیم. راست هم میگوید موقعی که بانک ملی بودم این سید محمد بهبهانی همیشه روی منبر روی اینها تأیید میکرد از طرز ادب بانک ملی و فلان و اینها برای اینکه طبقات مختلف را دسته بدسته دعوت میکردند به بانک ملی که بیایند جواهرات سلطنتی را ببینند - طلاهایی را که گرفته‌اند تسوی خزانه ببینند نظم بانک را ببینند تمام جزئیات را ببینند همه را بهشان نشان میدادیم اینها متحیر میشدند. اولاً "جواهرات را خیال میکردند همه را رضا شاه برده ثانیاً" این طلائی را که من هرروز توی روزنامه می‌نوشتم باور نمیکردند. این شخص‌ها را وقتی دیدند آنوقت طلا که گفتم ناخیر بانک ملی زنجر طلاست که دستبند التکو قوطی سیگار طلا چوب سیگار طلا فندک طلا تمام اینها را تیدیل کرده بودم به شخص طلا و برای اولین بار در تاریخ بانک گفتم که ما باید بیایم رسیدگی بکنیم به موجودی طلا ببینیم این طلائی که می‌نویسم در ترازنامه اینقدر طلا داریم هست یا نیست. همکاران من آمدند گفتند که آقا این کار را نکنید

برای اینکه الان شانزده سال است که همین کاری نشده . گفتم خب بشه بهتر نیست ؟
اگر معلوم شد کم و کسری داره که من که نکردم این کار را - بگذاریم بهتراست . دو کیلو
طلا کم آمد این کاری که کردم . از پول بانک ملی دو کیلو طلا خریدیم گذاشتیم آنجا . این
توی روزنامهها پیچید که بانک ملی طلا کم داشته رفتند خریدند . آنها هم همه میگفتند دزدید
آقا؟ گفته این عیبی نداره . یک فعه برای همیشه این کار میایستی شده باشد . این کار احمیایستی قبل
از من کرده باشند آنها نکردند من کردم خب بیایند بگویند میگویند من دزدیدم مردم خانه ام
این با يك تشریفات باز میشود . لاابالگیری ایرانی است . از روز اول يك کسی يك چیز غلطی گفته
کسی ندزدیده یقین دارم اما ببخودی يك چیز را گفته اند عوض میشده هی عوض میشده
هی اضافه میشده اینها يك فعه آمد رسیدگی شد که معلوم شد تا مقال آخر این طلاش درسته
و آن کسری که داشت تأمین کردم . آقای سید احمد بهبهانی آمد گفتش که ما چه بدی به
شما کردم همیشه طرف ارشما بودیم . گفتم صحیح است . گفت شما سه نفر از خانوادہ
ما را از سازمان برناه بیرون کردید گفتم کی ها را؟ گفت یکی چیز بهبهانی بود که رئیس مؤسسه
جای بود . این گزارش دادند که دزدی میکند مردیکه . صلم شد منقضی کردم . دومی
رئیس مریضخانه سازمان برناه بود . صبح آمد م اداره بمن گفتند که دیشب - دیروز يك زنسی
را کارگری را از بیمارستان بردند قبرستان وقتی که می شستندش آن مرده شور چشمهایش
را باز کرده برگردانده نش به سازمان برناه . باور نکردم گفتم غیر ممکن است . يك کمال بسود
خواستش . گفتم الان میروی این را رسیدگی میکنی . دیکه سرا شناخته بودند گفتم تا ظہر
بمن گزارش بدید ۵۰۰ جریان . آمد ظہر گزارش کنی که این زن يك کارگر کارخانه چالوس
بوده . این بد بخت بیچاره این زنش را زیاده که بپاید به بیمارستان سازمان برناه در بهران
معالجه بشود . هیچکس را ندانسته . چهارروز هیچ طبییی بالای سر این زن نرفته . بعد از
چهارروز تصمیم میگیرد که این رده . گفتند جواز دفن را باید یکطرفه صادر بکنند . اختلاف
افتاده اینجا بین رئیس مریضخانه ، پزشک کشیک . بهمد پگر بدگفتند و فحش دادند و دعوا
شده بالاخره یکطرف این را نوشته هیچکدام نرفتند بالای سرش فرستادندش . گفتم هم رئیس
مریضخانه هم پزشک کشیک هم پزشک معالج هر سه تا منقضی . یکی از اینها داماد آقای احمد
بهبهانی بوده و استاد دانشکده پزشکی . دکتر صدوری نمیدونم چی اسمش بود . گفت شما

با این کاری که کردید آبروی این را بردید . گفتم آقای بهبهانی اگر زن من یا زن شما بود این رفتار را باهاش میکردند ؟ که کسی بالای سرش نرود چهارروز و بعد بگویند چون چهارروزه مانده ایم این مرده بفرستندش به گورستان و معلوم میشه که زنده باشد . گفتم خدای من شاهد است اگر من قدرش را داشتم احد ام میکردم این شخص را مجازات اینها احد ام است برای اینکه اینها بشر نیستند آخه چطور میشه بایک بشری اینطور رفتار کرد . من تنها کاری که میتوانستم بکنم منضعل بکنم . سویی معاون سازمان برنامه بود یکی از معاونین سازمان برنامه . جعفر بهبهانی بنظرم اسحق بود . یکروزی رئیس شهرداری سرزده آمد پیش من . رئیس شهرداری هم علوی مقدم بود . آمدند گفتند رئیس شهرداری میخواهد گفتم بیاید . گفتش که آمدند شما را بزنند . بزنند هنوز نفهمیدم چی است گفت یعنی بگنند گفتم کی ؟ گفت یکده چاقوکش الان پائین هستند . گفتم آخه چطور ؟ کی هستند ؟ چی هستند ؟ گفت شعبان جعفری . گفتش که من آنروزها که اول آمد بودم عکس عبد الرضا را بردارم گفتند عکس اعلیحضرت و عکس عبد الرضا را برداشتنده که بیایند اینها را بگیرند و هرکسی که مخالفست بکشد بزنند . پرسیدم این کار را کی کرده ؟ گفتند آقای بهبهانی . گفتم این بهبهانی که اینجا نشسته ؟ گفتبله . رفت پای تلفن گفت خواهش میکنم احد اسی نفرمائید من خودم الان میروم صحبت میکنم . گفت منضعلش میکنم . گفت اجازه بدید من خودم بروم اجازه مرخصی بخواد . گفت مرخصی بخواد نمیشه - استعفا باید بدید . والا من منضعلش میکنم . رفت و یک هفته هشت دقیقه دیگر آمد و گفتش که موافقت نمیکند . گفت منضعلش میکنم . گفت شما جای من باشید چه میکنید ؟ رئیس شهرداری آمد بمن میگفت که این آدم وادار کرده یکده یا چاقوکش بیایند که مرا بقرآن بگیرند بزنند . اینجا هم نشسته بعنوان معاون من - این خیلی مربوط بود با عبد الرضا . بدستور عبد الرضا خواسته بدین وسیله عکسش را بیاورند که آنجا بگیرند . من گفتم حد اقل کاری که میتوانم بکنم اینه که من . گفت یعنی میفرمائید که اینجا نمیتوانند برگردند . گفتم که آره تاروژی که من هستم اینها برنخواهند گشت . گفت که آقای ابتهاج این سازمان برنامه گفت ما . . . ساله خانواده بهبهانی با

عزت در ایران زندگی کرده . این سازمان برنامه يك سفره‌ای است که پهن شده ما در این سفره سهیم هستیم . گفتم که آقای بهبهانی من وقتی که رئیس‌بانک ملی بودم همیشه خودم را گول می‌زدم می‌گفتم من يك اورهائی هستم که ملت ایران مرا گذاشته برای حفظ احوال بانک . گفتم اصلاً " ملت ایران اصلاً " مرا نمی‌شناسد که من کی هستم . به ملت ایران چه مربوط . من خودم را بدین وسیله گول می‌زدم که می‌گفتم من این اورهائی هستم که روی این گنج خوابیده‌ام هیچکس نمی‌تواند به این گنج تجاوز بکند . الان که آمده‌ام سازمان برنامه با همین فکر خودم را گول می‌زنم می‌گویم که من حافظ ضافع مردم ایران هستم . مردم ایران بدبخت و بیچاره روحشان خبر ندارد که من اینجا هستم برایشان چه فرقی می‌کند که من کی هستم اینجا چه می‌کنم؟ آنها دخالتی ندارند . اما من همیشه خودم را اینطور عادت داده‌ام که يك شوق يك محرکی در خودم ایجاد کردم . تا روزی که من اینجا هستم این آقایان برخواهندگشت - خدا حافظ شما - رفت . از فردا پسر آقای دکتر محمد بهبهانی که وکیل مجلس بود . . . و این آقای در سنا و جراید شروع کردند به حملات . این آدم وطن فروش - این آدمی که مستخدم بانک شاهي بوده این آدم بانک خارجی ها بوده این آدمی که چنین است چنان است . سد دز را این نمی‌خواهد بسازد برای اینکه این يك عده می‌نوشتند که برای اینکه این را می‌خواهد به آمریکا بدهد به فرانسویها نمی‌خواهد بدهد . یکمده می‌نوشتند که این می‌خواهد به انگلیس بدهد به هیچکدام اینها ندهد . از این چیزها مرتب . یکروز به شاه گفتم که

روزنامه ها آنوقت آزاد بودند؟

س -

بله می‌نوشتند . بعد از انقلاب عراق گفتم که اعلیحضرت نوری سعید را می‌شناختم همیشناختم هیچکس برای عراق باند از نوری سعید خدمت نکرد . عراق را او بوجود آورد . دیدید به چه طرز فجیعی کشتندش . گفتم چرا اینکار را کردند اعلیحضرت؟ برای اینکه تمام همی باین آدم مخالفین تهمت زدند که این نوکر اجنبی است نوکر انگلیسهاست . تمام این کارها که می‌کند بدستور انگلیسهاست . این گفتند گفتند گفتند تا یکروزی این انقلاب میشود و یارو را گرفتند می‌زنند قصابی اش کردند . شش کردند - آویزان کردند - وارونه آویزان شد . گفتیم

ج -

اعلیحضرت گناه داره . شما میدانید من چطور دارم خدمت میکنم . چرا به بختیار نیکوئید — اورئیس ساواک بود . گفتم بمن میگویند که تمام اینها را اعلیحضرت میدانند . اعلیحضرت اجازه میدهد . گفتم از انصاف دور است — آخه این راصح نیست یکورزی خب اینها هم همین کار را میکنند که با نوری سعید کردند . شما که میدانید من چه جور خدمت میکنم . گفت که به بختیار بگوئید که موقوف بکنید جلو این چیز را بگیرید .

آدم به بختیار تلغف کردم گفتم اعلیحضرت امر کردند که من بپتان ابلاغ بکنم که جلو این مجلهها و روزنامه ها را بگیرند . یک هفته خبری نبود دوباره شروع شد — دوباره شروع شد . میخواست — خوش میآید در عین حالی که تقویت میکرد برای اینکه احتیاج داشت در عین حال خوش میآید که مردم حمله بکنند بد بگویند تا همه کس خودش را وابسته به او بداند . بگویند من توکر او هستم . حمایت اوست که مرا نگه داشته . خوش نمیآید که یکشر اینجور صحبت بکند که آخه این برخلاف انصاف است این برخلاف سلامت مملکت است شما که میدانید من اجنبی پرست نیستم من وطن فروش نیستم این چیزها را نباید اجازه داد اما میخواست این را (؟)

من رضم زندان از زندان بیرون آدم آقای ابوالفضل آل بویه این یک کسی بود که نویسنده است توی سازمان برنامه بود . الان نمیدانم شاید زنده باشد — آل بویه یک پسر داشت که در آمریکا مثل اینکه تحصیل میکرد . این توی سازمان برنامه بود . آدم پیش من در بانک ملی بعد که از زندان آمد همین . گفت من آدم پیش شما یک اقراری بکنم راجع به گناهی که مرتکب شده ام اما این گناه را من نمیدانستم که این کاری را که دارند میکنند یک عطلی است گناه بزرگه شما . گفت بولس — زن این آل بویه سکرتو سفیر انگلیس بود در سفارت ایرانی بود . انگلیسی میدانست تایید بود . با انگلیسیها ارتباط داشت . گفت آقای بولر یکورزی آدم پیش من گفتش که ما یک کاری داریم با آقای شریف امامی شما ترتیب ملاقات مرا با شریف امامی بدید در منزل . گفت من جواب دادم من شریف امامی را نمی شناسم آنوقت هم نمی شناختم آنوقت این مطلب را بمن میگفت شریف امامی بهش میگفت می شناخت

برای اینکه شریف امامی نفوذی داشت که این طاهر ضیائی را کرده بود رئیس اطاق بازگانی یا تجارت . .

صنایع

س-

ج -

صنایع بود چه بود اینها . این سروکار پیدا کرده بود . گفت من به بولسرگتم که من آقای شریف امامی را نمی شناسم اما احمد آراش را که شوهر خواهرش هست با او آشنائی دارم . گفت خب آراش را دعوت میکنم . گفت آراش را دعوت کردم آمدند ظهر نوی اطاق من - توی دفتر خانه من . بولسرگفت که ما میخواهیم با آقای شریف امامی صحبتی بکنیم راجعه این قرارداد کودشیجائی - شما ترتیب ملاقات را بدهید . گفت می دهیم پانصد هزار تومان آراش برای اینکه این ملاقات را ترتیب بدهد گرفت . شریف امامی آمد این به شریف امامی مطالبی را گفت سه میلیون دلار هم به شریف امامی رشوه داد . این قرارداد را اضافه کرد . گتم آقای آل بویه این مطالبی را که بن فرمودید من یکروزی سخن است که فاش بکنم این را بگویم . گفت بگوتید هروقت هم گفتید من حاضرم بیایم این مطالب را هرجائی باشد بگویم . اینطور بود این قضیه که بدین ترتیب این همینطور بوده که پول گرفته منتبسی شریف امامی شنیدم به اطرافیاتش میگفته به دوستانش میگفته که از این پول چیزی نصیب من نشد چیزهایی بود که به دیگران مجبور بودم بدهم . این را درست کردند این مطالب را که من در مجلسین . . .

بله حالا کی ها بودند غیب یک عده از ایرانیان بودند اما وقتی که . . .

داشتید تعریف میکردید چی شد که شما از سازمان برنامه کار رفتید

س-

ج -

بله - نه این راجعه به همین قسمت یک چیز داشتم که رشته فکرم پاره شد . آهان روزی که ایمن لایحه ————— برگزاری اختیارات مردم مطرح بود در مجلس اقبال یک اظهاراتی کرد یا روزی که . . به چه مناسبتی بود که اقبال توضیح داد در مجلس و روز بعدش در سنا راجعه به این کودشیجائی شیراز . گفت که ما یکگاهی نداریم - یکگاهی نمی دهیم . یک گروهی است می آید با سرمایه خودش با پول خودش این کارخانه را تأسیس میکند - محصولش را میفروشد از محل فروش محصولش مخارج تأسیس این کارخانه را برمی داند و وقتی که این تصفیه شد کارخانه را بماند و مجانی

تحويل ميدهد . هم گفته احسنت . آنوقت گفت يكفر هست كه اين را خيانت ميدهند اسم نبرد و اين است كاري كه ما داريم ميكيم . هم احسنت احسنت . همانوقتي كه همان آني كه اين صحبت را در مجلس ميكرد وزارت دارائي داشت صفحهها را صادر ميكرد به دلار مطابق آن قراردادى - همان قرارداد هيجده صفحههائى بود كه وزارت دارائي تضمين ميكند كه اين پول را به دلار قسطن را فلان قدر فلان قدر بپردازد . اقبال ميآيد رئيس نفت ميشود . منهم روابط هم با اقبال ديگه اصلاً قطع شده بود . براى اينكه اين چيزها را اقبال به بخت بيجاوار از روى چيزهائى كه شريف امامي ميخواست ميرفت ميخواند . خودش اصلاً" بيجاوار اطلاع نداشت - ميآيد در شركت نفت و مى بيند كه سالى سى ميليون تومان شركت نفت داره ميدهد براى كسرى كود شيميايى . آنوقت اين متوجه ميشود كه حق با من بوده و انسانيت كرد يك پولهاى شركت نفت سپردههائى داشته از بانكهاى مختلف منجمله يك مبلغ جزئى هم در بانك ما داشت . آنرا مبلغش هم اضافه ميكند تجديده ميكند من تعجب كردم اقبالي كه وقى نخست وزير بود توى سفارت ايتاليا يكروزي پند يرايى بود آمد به بخت بيجاوار جلوى من دست دراز كرد من دست ندم اين اصلاً" چطور شد اينطور شد . تحقيق كردم گفتند كه پروندهها را وظيفه ديد آنوقت بهش هم گفتند مهندس سين شركت نفت گفتند كه حق با فلانى بود . كه شيراز جاى اينكار نبود آقاى دكتور اقبال لايحه اى برد مجلس براى اينكه سازمان برناه بشود جزو . . .

روایت‌کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۳۰ نوامبر ۱۹۸۱

محل : شهرکان - فرانسه

مناصبه کننده : حبیب‌الاجوردی

نوار شماره : ۸

شاه وقتی این مسائل را که دیده بود دیگر اصلاً "مرا نمیپذیرفت . من به علاء گفتم ، گفتم من با اعلیحضرت کاخ خصوصی که ندارم کارهای مملکتی است کارهای من خوابیده اگر اعلیحضرت مرا نپذیرند ، من بعد از این قضایای مجلس فوراً " برای ششمین بار استعفا ی کتبی نوشتم به شاه که بعد از این عکس‌العملی که نشان دادم و مبارزه‌ای که در سنا کرده بودم نوشتم که پرواضح است که دیگر من مورد اطمینان نیستم بنا بر این قایده ندارد استعفا میدهم . جوابی نداد . به علاء گفتم ، مردشرفی بود خیلی مردشرفی بود علاء . یک روزی بمن تلفن کرد به انگلیسی صحبت میکرد که مبادا تلفنچی مثلاً " دربار بفهمد ، تلفن کرد که آقای ابتهاج شما این مطلبی است که در سنا گفتید شما میدانید که دولت این راهبشت دولت تصویب کرد و شما نمیایستی همین کاری کرده باشید . من با تغییر زیاد گفتم آقای علاء شما گویا منظور تان اینست که مسئولیت مشترک افراد دولت است اگر من عضو کابینه بودم حق داشتید یک تصمیمی است گرفته شده یا بایست استعفا بدهم یا باید سکوت بکنم که این مخالف من است . من این را به هیئت دولت گفتم . من که قبول نکردم سمتی را در دولت بهمین منظور . عن این جلسات را در سنا تشکیل دادم برای اینکه نقطه نظر سازمان برنامه را به آقای (؟) همیشه بتوانم بیان بکنم . رفتم توی سنا یک نفر پاشده از من سئوالی کرده راجع به نظرم در موضوع کاخانه کودشیمایشی . برای این کردم تمام این مدارک را فرستادم برایتان که چرا این یک اشتباه است . گفتم آقای علاء شما عوض

اینکه بروید به شاه بگوئید که حق با من است مرا دارید تقبیح میکنید که من کار بدی کردم؟ گوئی را گذاشتم. صبح ساعت هشت سلمان اسدی که عضو شورای عالی بود آمد اول وقت گفتش که دیشب آقای علاء بمن تلفن کرد که من صبح بروم پیش او، من الان پیش آقای علاء بودم آقای علاء گفتند که به فلانی بگوئید من چیزی بدی به ایشان نگفتم که اینطور با من قهر کردند و گوئی را گذاشتند شما بروید بگوئید که ، گفتم من به علاء ارادت دارم دوستش دارم اما من عقیده ام اینست که در یک همچین مواردی علاء باید بروید به شاه بگوئید آخر با بادست بکشید حق با ابتهاج است، شما که میدانید حق با من است بمن دارید میگوئید که من نییابستی در سنا این مطلب را بگویم . پاشم درس را بگویم چی ؟ بگویم کاری که کردند بسیار کار صحتی کردند تحسین بکنم برخلاف عقیده بر خلاف حقیقت یک چیزی را بگویم گفتم آزا این جهت است من از آقای علاء رنجش دارم . ولی میدانم آقای علاء نیتی ندارد اما از بس که این علاقه داشت به شاه ، بحدی علاقه داشت به شاه که همه چیز را فراموش میکرد ، همه چیز و بعد رفتاری که با خودش کردند ، همین قضیه خمینی وقتی که در ایران پیش آمد و یک عده ای کشته شدند .

س- ۱۵ خرداد ؟

ج- ۱۵ خرداد که علم نخست وزیر بود ، من که اطلاع نداشتم اما شنیدم که علاء یک عده از ایرانیها را ، یک عده از اشخاصی که مصدر کار بودند دعوت کرد به منزلش عبدالله انتظام بود ، سپید یزدان پناه بود ، گویا شریف امامی بود و یک عده دیگری که این واقعه ای که اتفاق افتاده این را نمیشود ندیده گرفت بایدهیک فکری کرد بایدهیک کاری کرده که مطالب را بعرض شاه رساند. این از راه دلسوزی برای شاه خواسته اینکار را بکند . این را مستقیما " یکی از آنها " رفته به شاه گفته ، شاه بمن میگوید این را شنیده بیغام داده برای علاء که شما دیگر نیاید سرکار تان. از وزارت دربار او را من فصل کرد عبدالله انتظام

راکه یکی از افراد بسیار سالم ایران بود از وزارت خارجه نه ، اونفت برد
برداشت برای اینکه اینکار را کردند . با او هم که اینطور نسبت به او
صمیمی بود این رفتار را کرد .

س- خوب آنوقت نتیجه این استعفاها چی شد و در چه موقعی مورد قبول قرار گرفت
استعفا سرکار ؟

چ - عوض اینکه استعفا مرا قبول بکند شش هفته بوده او استعفا کتبی داده
بودم و ششمین استعفا من بود یک روز پنجمین به ای نشسته بودم صحبت میکردم با
یک نفر پیش من بود ، خسرو هدایت آمد گفتش که همین الان در مجلس جلسه سری
هست راجع به شما و اختیارات شما را دارند و اگر میگذارم میگویند به سخت و زبری گفتیم بکنند . ظهر
توی ، یک بعد از ظهر توی رادیو گفتند که لایحه ای به این شرح مطرح شد و به
اتفاق آراء تصویب شده که از تاریخ فلان اختیارات رئیس سازمان برنامه تفویض
میشود به نخست وزیر . این پنجمین بعد از ظهر بود . من همان وقت نوشتم یک
شرحی به شاه که من از روز شنبه دیگر به سازمان برنامه نخواهم آمد . یعنی
از روز شنبه تحویل میدهم . شنبه آمدم صبح بود از صبح سباب هایم راجع آوری
کردم تا غروب آنجا بودم شب بود بیرون آمدم اتفاقاً " روزنامه نگارها هم آنجا
بودند که عکس بردارند اینها که آنها مطلع شده بودند . این را فرستادم و
دیگر نفرتم به این ترتیب تمام شد البته که استعفا مرا قبول بکند ، گفتند
استعفا شما قبول . خوش نمی آید که یک نفر استعفا بدهد کسی حق ندارد استعفا
بدهد باید من فصل بشود . و با من رفتاری کردند عیناً " مثل اینکه من یک قشون
خارجی هستم که آمدم پشت دروازه تهران ، تهران را محاصره کردم که اینها
محرمانه جمع میشوند یک همچنین چیزی بگذارند که میاد آن آدم مطلع بشود آن
قشون مطلع بشود آن خص مطلع بشود شیخون بزنند . من استعفا دادم

س- آنوقت این جریان (؟) را رد کرد همزمان اتفاق افتاده بود اینطور که

نمیگیم . به شاه گفتم ، گفتم که بلاک میخواد با یهود را بفروشد . بجای Prud'homme ، با یهودیک شهرت خیلی خوبی داشت . نظامی بود اما یک آدمی بود که خیلی از او تعریف شنیده بودم . به بلاک هم گفتم ، گفتم شنیدم خیلی آدم خوبی است . اما از لحاظ سیاسی من میترسم . به شاه که گفتم ، گفتند بهیچوجه نمیشود گفتنی که ما وقتی که آمریکا بودیم . این چه سالی بود ؟ حالا درست تاریخش را بخاطر ندارم اما در حدود دو سال ونیم تقریباً " ما من بود اینها من در ۵۲ بنا بر این ۵۶ - ۵۷ مثلاً" میبایست باشد . گفت وقتی که ما واشنگتن بودیم با یهود با علیا حضرت میرقصید و در ضمن رقص از علیا حضرت Rendezvous خواست . گفتم غیر ممکن است ! علی حضرت همچنین چیزی امکان ندارد ، گفت یعنی میگوئید که علیا حضرت دروغ میگویند ؟ گفتم نه نمیگویم دروغ میگویند اما درست متوجه نشدند نفهمیدند گفتم امکان ندارد همچنین چیزی مرتیکه مگردیوانه است یک همچین کاری را بکنند . گفت در هرحال نه نمیشود . به بلاک گفتم که ، چون به بلاک گفته بودم که من از لحاظ سیاسی باید از شاه چیز بکنم . برای اینکه من از این میترسیدم که من این را بیاورم فرادیم بگوید که آقا شما سازمان برنامه را دارید اداره میکنید چطور رئیس دفتر منی شما معاون سابق وزارت خارجه است سفیر فلان سفیر فلان ژنرال نمیدانم فلان ، ژنرال نمیگفتند اما با یهود بود . الان توی Who's Who آمریکا میتوانید نگاه کنید ببینید با یهودا ————— اولش راهم فراموش کردم سوابقش را ببینید . به بلاک گفتم که من با شاه صحبت کردم ایشان از لحاظ سیاسی مصلحت ندانستند این را نگفتم به او . اما آخ ————— یک آدمی اینقدر این آدم کمپلک ————— باشد ؟ زنیکه واسه خودش او که درست نمیفهمد که چی دارد یک چیزی مثلاً" گفت

ج - خوش قیافه بود بله ، خوش قیافه بود ، یعنی بله به نظرم زن پسند بود . واو میآید به شوهرش این میگوید و او هم این را بمن میگوید بعنوان اینکه این مصلحت نیست این آدم کسی است که مثلاً " میخواست زن مرا بلند کند . بهر حال این یک چیزی است که من تا بحال بهیچ کس نگفتم . این یکی از چیزهایی است که شاید جالب باشد یک وقتی .

س- آن چیزهای

ج - در هر صورت یک میسیونری آمد از طرف آیزنهاور برای ترکیه ، ایران ، پاکستان که ببیند که ، اینها گزارش بدهند راجع به کمکهای آمریکا در این کشورها و وضع این کمکها چه تا شیری داشته در این زمینه یک گزارشی بدهند به رئیس جمهور . دنیا را تقسیم کرده بود و به نقاط مختلف دنیا اشخاص مختلف فرستاده بود . رادفرد که Chairman of joint chiefs of staff بوده ، بوده ریاست این میسیون را داشت و یکی از اعضایش جورج مگس ———— جورج مگس ———— که در ده سال ۱۹۴۹ معاون وزارت خارجه بود منتها چون دمکرات بود در دوره Republican هادیگری نداشت اما بعنوان اینکه یک نفر آدم مطلع و ضمناً " دمکرات هم باشد توی این میسیون گذاشته بودند ، دعوت کردند به شام در سفارت آمریکا ، سر میز شام از جمله اشخاصی که بودند نخست وزیر بود دکتر اقبال ، علاء وزیر دربار ، با تما نقلیچ وزیر کشور به نظرم بود یا وزیر جنگ بود او بود و یک عده دیگری در حودشاید مثلاً " بیست و چند نفر بودند . البته یک عده از اعضای سفارت هم بودند . من پهلوی مگس ———— نشسته بودم جلوی من علاء نشسته بود رادفرد ———— اقبال را نشانده بود جلوی خودش و بروی خودش رادفرد دست راست یا دست چپ سفیر بود علاء روبرو بود اقبال هم روبرو بود . رادفرد ———— گفتش که ما افسوس میخوریم که نظر شما را که ده سال پیش گفتید قبول نکردیم . نظرم همان بود که توضیح دادم برایتان که با مواظقت شاه گفته بودم که ما

باید پول نفت را منحصر " بمصرف برنامه عمران، بگذاریم و اگر برای ارتش ایران که بیش از احتیاجات ایران آقایان لازم میدانند که مایک توه ای داشته باشیم یک ارتشی داشته باشیم مخارجش را خودشان بدهند. گفت کاش این چیزها را ماده سال پیش قبول کرده بودیم چون که نظر شما صحیح بود. گفتم آقای علاء، برای اینکه این مذاکرات در حضور علاء کرده بودم و مواء خذه هم شده بود. گفتم آقای علاء توجه بفرمائید ببینید جـــــورج مگـــــی چه میگوید. گفت این مطلب را به علاء. گفتم که راجع به این مسائل نظامی عقیده آدمیرال را در فرديست؟ بدون اینکه تاء مل بکند گفت. Mr, Admiral Ebtahaj would like to know your views about the military establishment

اینها همه شنیدند ساکت، سکوت محض. آدمیرال را در فردي گفتش که اگر جنگی واقع بشود قبل از اینکه ایران، ترکیه، یونان مطلع بشوند جنگ تمام شده برای اینکه این جنگ جنگی نخواهد بود که باتانگ و توپ از راه بیایند که ایران بخواهد جلوی شان را بگیرد این جنگی خواهد بود که بالای سرایران موشکها میروند و کارشان را انجام میدهند و آنچنان با سرعت تمام میشود که اینها اطلاع پیدا نخواهند کرد بنا بر این من معتقدم نه ایران، نه ترکیه، نه یونان احتیاجی به این ارتش هائی که دارند ندارند. این چنان اشکر کرد که باعث تعجب من شد که دفعه اولی است که یک نظامی این جور حرف میزند. صبح روز بعدش گمان میکنم این میسیون آمدند به دیدن، اول دیداری که کردند میدانم که از ازمان برنامه بود. آمدند آنجا من هم همانطور که رسم بود در این جور موارد تمام رؤسای همکاران ارشد خودم را خوانسته بودم اصفیا بود خسرو هدایت بود، خداداد بود، مقدم بود، حتی رئیس دفترم بود که اینجا بمن گفت من بخاطر نداشتن، رئیس دفتر من منوچهر کاظمی بود، که چند سال پیش از تهران آمد بمن گفت که من علت اینکه استعفا دادم از پیش شمارفتم، خیلی از او راضی بودم خیلی یک روزی آمد استعفا داد گفت مرا باید مرخص کنید، گفتم که برای چی؟ من خیال میکردم او خیلی راضی است، گفتم برای چی؟

گفت هیچی یک دلایل خصوصی است . من رسم نیست یک کسی را علی رغم تمایلش مجبور بکنم بماند . گفتم خیلی خیلی متاء سقم حقیقتا " نمیتوانید ؟ گفت نمیتوانم . گفتم خیلی متاء سقم استعفا داد و رفت . معاونش که این آقای بهادری بود ، کریم بهادری بعد شده بود وزیر بعد پیشکار فرح این شد رئیس دفتر معاونش بود . چند سال پیش در تهران بمن گفتش که علتی که من استعفا دادم این بود که ساواک مرا خواست گفتند که شما گزارش باید بدهید از ملاقاتهای فلانی مذاکرات فلانی مکاتبات فلانی ..

س- این درسا زمان برنامه بود دیگر ؟

ج- بله بله . گفت من که نمیتوانستم این را بشما بگویم ، نمیتوانستم اینکار را انجام بدهم آدمم استعفا دادم . این آنتی پرانتز بود . آن روز این بهادری که اینجا ها هستش اینجا پیش من بود من یادم نبود گفت من آن روز را بودم در همان جلسه . بهر حال من یک عده ای را از همکاران ارشدم رادعوت کس کردم بودند راد فورد بود و مگسی بود و دویک دونفر هم از اعضای سفارت آمریکا بودند یادم نیست کی ها بودند . صحبت از یک چیزهایی شد من گفتم که این مطالبی که دیشب شما گفتید . با این رفتاری که میسیون شما میکند بکلی فرق دارد من همیشه مخالفت میکردم با مارج ارتش ایران که سال به سال افزایش پیدا میکرد افزایش شدید بطوریکه یک قسمت اعظم بودجه ایران را میداد برای ارتش ، و همیشه بمن میگفتند که شاید هم گفتم که شاه میگفت ، اما شاه بود منظورش این بود . میگفتش که شما میگوئید که امسال افزایشی که داده ایم زیاد است؟ میسیون آمریکا می گویند کم است . گفتم نمیتوانید یک کاری بکنید آخر همه به یک زبان صحبت بکنند شما یک مقام ارشد نظامی آمریکا بودید شما این عقیده را دارید عقیده ای است که صد درصد صحیح است . این میسیون نظامی که اینجا هست وقتی مربوط به شاه میگوید که این افزایشی که در نظر گرفتند برای سال

آینده کم است آخر اینکه بکلی مخالف آن چیزی است که بیان کردید آخر
چطور میشود نمیشود یک کاری نکنید آخر یک جور بگویند به این مملکت که
این مملکت تکلیفش معلوم بشد با عصبانیت و اینها این رئیس ایـــــ
میسیون ژنرال ۱۰۰ این ژنرال که رئیس میسیون بود این آخری
رئیس میسیون زهرماری بود که الان یادم نمیآید اما این پیغام این
به عبدالله هدایت که برادر خسرو هدایت بود رئیس بزرگ ارتشتاران گفته
بود که ابتهاج کی است که در مسائل نظامی مداخله میکند ؟

س- کی گفته بوده این را همان رئیس میسیون ؟

ج- رئیس میسیون . الان اسمش یادم نیست ، یادم رفته . یک اسم اسکانیدیناوی
داشت . و به او چه که در مسائل نظامی دخالت بکند . گفتم خواهش میکنم
به برادران بگوئید که به ابتهاج یـــــک ایرانی است .
شما کی هستید ؟ شما یک آدمی هستید دوسال آمدید اینجا بعد میروید ایران
رافراموش میکنید من ایرانی هستم تو این مملکت دنیا آدمم تو این مملکت
هم خواهم مرد من حق دارم بعنوان یک ایرانی اظهار عقیده بکنم نسبت به آنچه
که مربوط است به منافع ایران مخصوصا " یک مسائل حیاتی ، من معتقدم
اینکارهایی که دارید میکنید غلط است . این را شاید به تشدد گفتم که خدا داد
مثل ؛ اینکه استنباط کرد که این یک چیزی بوده که خیلی اثری بخشید در اینها که
به زعم تلخ کرد که ابتهاج دیگر کارش ساخته است برای ، اینکه امروز مش
زد بطوریکه زیر سیگاری پرید شاید هم اینکار را هم کرده باشم رلی بخاطر
ندارم اما بعید نیست اینکار را کرده باشم . و بایک آدمی را لـــــی
بایک کسی آخر این جور مگر میشود صحبت کرد یک همچین چیزی . این آن شب
مذاکره شد من به علا هم گفته بودم که برای من وقت بگیری از اعلیحضرت
من باید ایشان را ببینم حتما " حتما " والا میروم اگر بمن وقت ندهند میروم
میروم ، استغفاهم که دادم ، یک روز سه شنبه بمن وقت داد رفتم دیدم که

ذکام است شدیداً" دارد و میخورد یک لیوانی را دادم دارد یک دواشی است که مرتب دارم میخورد ازبینی و از چشم و اینها آثار ذکام پیدا است سخت .

گفتم که اعلیحضرت من امروز میخوام بعنوان یک ایرانی باشا صحبت بکنم نه بعنوان رئیس سازمان برنامه گفتم من این مسئله ای که دارم امروز دارم به شما عرض میکنم مطالبی است که وقتی رئیس بانک ملی بودم میگفتم ، رئیس بانک ملی آن مطالبی که میگفتم عین آن عقاید را الان دارم که رئیس سازمان برنامه هستم بنابراین شغل عوض شده آن روز میتوانستم بگویم که این مربوط به کار سازمان برنامه است من این حرف را میزنم الان متصدی آنجا هستم به فرض اینکه تا آخر عمرم من رئیس سازمان برنامه باشم بلا آخره من میمیرم یک روز میروم یک کس دیگری میآید به سازمان برنامه . این رابه شما عرض میکنم ما اگر بنا بشود که بین برنامه عمرانی و ارتش بخواهیم تصمیم بگیریم بدون معطلی بدون هیچ تردیدی عقیده من اینست که سازمان برنامه کارهای عمرانی را مقدم نکند ما نمیتوانیم هر دوی اینکار را در آن واحد انجام بدهیم با پول در آمد نفتی که داریم . بعقیده من در آمد نفت همینطوری که در قانن سازمان برنامه برنامه هفت ساله اول را من تنظیم کردم در بانک ملی این هم یک چیزی است که به تفصیل باید به شما بگویم . در بانک ملی تنظیم شد نوشته شد دفاع کردم تا به تصویب رسید . موريس نودسن را آوردم که اینهم شرحش را برای شما تعریف میکنم .

در سازمان برنامه اینها را جادادم بعد این O . C . I را آوردم سازمان برنامه برنامه اولیه را ، گزارشی راجع به برنامه اولیه به آنها دادم ، مهندسین ایرانی را دعوت کردم که با اینها همکاری بکنند .

حسبی یکی از آنها بود ، راجی یکی از آنها بود و یک عده دیگری را در بانک ملی به آنها جادادم . گزارشی که موريس نودسن داد خطاب بمن بود بعنوان من دوست ابتهاج گاورنر و بانک ملی

گزارشی که مطالعاتی که کردیم این بود O . C . I را من استخدام

کردم روی توصیه ی بانک جهانی ، بنا براین گفتم که عقاید من عوض نشده من امروز این را میخواهم عقاید مرا دوباره تکرار بکنم که ما به یک جایی که رسیدیم که باید تصمیم بگیریم که پول نفت چه جور خرج بشود یا بدحتماً " سازمان برنامه ، مردم ایران باید حس بکنند که ما پول نفت را به نفع آنها داریم خرج میکنیم و احساس بکنند که سال به سال وضعیتشان بهتر دردمیشود ، خودشان را سهمیدار ندانند در این کار . گفتم چند شب پیش پریشها در سفارت آمریکا یک مسهانی بودند که را در فردهمم اظهار عقیده کرد یقیناً " بعرضتان اعلیحضرت رسید برای اینکه هم ! حال بود هم علا آنجا بود هم با شما تعلق بود اینها شما نشان گزارش دادند . گفتم اعلیحضرت که همیشه میفرمودید که این را آمریکا میخواستند بخرایند این یکی از بالاترین مقامات نظامی آمریکا بود او در میز شام سفارت در حضور همه این اظهار عقیده را کرد که بهیچوجه این سه مملکت احتیاج به این ارتشها را ندارند تمام اینها را شنید سکوت

سکوت کرد سکوت محض هیچی نگفت ، این سه شنبه بود چهارشنبه اش تعطیل بود ، تعطیل مذهبی بود یا دم نیست چی بود . روز پنجشنبه خسرو هدایت آمد گفتش که جلسه سری تشکیل شده و دارند این چیز را تفویض میکنند بجای اینکه من شش هفته بود استعفا داده بودم آن روز هم آمدم که ناظم راجع کنم ۴۸ ساعت پیش آنجا بودم اظهارات عقیده خودم هم گفتم ، عقیده ایست که از این ۱۹۵۹ بود من از ۱۹۴۲ تا ۵۹ ، ۱۷ سال پیش این عقیده را همیشه به او گفته بودم هیچوقت هم عدول نکردم ، یک مورد بخصوص دیدم معجزه بود خودم هم تعجب کردم چی شده که بمن گفت شما بروید صحبت بکنید و وقتی که گفتم صحبت میکنم اعلیحضرت اما یکایک مطالب را به شما عرض میکنم که اینها اینست نظر من ، تمام را تصویب کرد رفتم گفتم و بعد از آن عدول کرد ، مواء خذ کرد بدبخت علاء را بعد از چند سال آنوقت وزیر خارجه اش به دستوراویک نامه ای می نویسد از علاء قدر دانی میکند و میگوید مرا حم ، بمن رونوشت میفرستد که من هم خدمتی که من کردم مورد قدر دانیش

است ، این یک آدمی که چه چیز باعث میشد که اینجور تصمیماتی میگرفت این جور
 عدول میکرد یک دفعه یک کسی را که یک کارهای را که میکرد با موافقت خودش یک
 دفعه پشتش را خالی میکرد فلسفه اش چی بود ؟ نمیدانم اما خیال میکنم که
 این اختقادی که من میکردم از کارهای نظامی این مورد پسند محافل نظامی قرار
 نمیگرفت ، آنها دلشان میخواست ، انگلیس ها رفتند از خلیج فارس شاه ایران
 بیاد جلو میگوید من داوطلب میشوم من اینکار را میکنم ، من میشوم پلیس خلیج
 فارس . (؟) انگلیس رفته دیگر توانائی
 ندارد اینکار را بیکند از خدا میخواهد که یک نفر بیا ید با پول خودش اینکاری را
 که بخرج آنها میشد اوانجام بدهد . آمریکائی ها هم همینجور ، چه بهتر از این
 یک مرتبه میگویی که من سالی ناده میلیاردها دلار هم از آنها خرید کردم . از این
 ای واک هنها شش تا ای وای مثل اینکه سفارش داده بودند بهیچکس
 ای وای AWACS نمیدادند بطوریکه الان هم ملاحظه میفرمائید وقتی ای واک
 را میدهند با چه مشکلاتی روبرو میشوند که بتوانند چند تا ای وای AWACS بدهند
 به مصر یا به عربستان سعودی ، شش تا ای وای AWACS به این آدم فروخته
 بودند . آخر ایران ای وای AWACS میخواهد چه کاری کند ؟ من این را با یکی از
 دوستان آمریکائی ام وقتی صحبت کردم گفتم همین موضوع را ایران ای وای
 میخواهد چه کار کند ؟ گفت که ای وای AWACS دست داشت . گفتم اه این رئیس
 گفت من خودم در اختراع ای وای AWACS دست داشتم . گفتم اه این رئیس
 چه چیز است Faculty of International (?) of Columbia اسمش حالا
 یادم میآید ، الان هم گمان میکنم هست . گفت اه شما چطور میتوانید این
 ای واک ها را داشته باشید . پدرش صاحب یک کارخانه ای
 بوده و خودش در ساختن چیزهای الکترونیک اینها وارد بودند . این معلوم
 میشود که در اینکار هم کمک کرده بود . گفت هیچکدام از اینها بدرد نمیخورد . "علا"
 قابل استفاده نبود برای ایران . چرا میدادند ؟ برای اینکه این کاریست که

خودشان میبایست بکنند . من معتقد بودم که ایران یک سهم دارد درخلیج فارس ، عربستان سعودی بیش از دوبرابر ما درآمد نفت داشت و بنا براین بیش از دوبرابر ما منافع داشت درخلیج فارس ، چرانمیایست عربستان سعودی سهم باشد چرانمیایست ژاپن ، اروپای غربی ، آمریکا چرانمیایست سهم باشد ، ما هم یک سهمی میبایست بودیم ، آنها همه آنها هم میبایست هرکداشان یک سهمی بدهند ما یک قسمت از کل این رامیبایست بدهیم ، چرامیبایست ایران دواطلب بشودکه به تنهایی اینکاررا میکند . ما چه حق داشتیم اینکاررا بکنیم ؟ وقتی این مطالب را به او میگفتید این بمن میگفتش که با آمریکاای که صاحبکن چرابمن میگوئی آمریکاای ها میگویند میسیون آمریکاای میگویدکه جنرال (؟) او میگوید که این کم است . آنوقت درهما نموقع یک نفر دیگر را دفرد میآید میگویدکه هیچ احتیاج ندارد این کشورها هیچ بدرد نمیخورد این قشون هــــــــــــــا . ایشان هم خوش نمیآید از اینکه یک نفر ایرانی این مطلب را بگوید انتقاد بکنند از این قضیه برای چه ، برای اینکه بعقیده من این یک مریـــــــــــــض گـــــــــــــرانجر داشت ، میخواست که یک مقامی داشته باشد که بتواند بگوید من مالک القاب این قسمت دنیا هستم ، من آن کسی هستم که کی و کی و کی و کی پشت سرمن هستند بمن اتکاء میکنند به وجود من احتیاج دارند . این چه ارزشی برای ایران دارد . آیا بهتر نبود تمام این پول نفت سالی ما بیست و سه میلیارد درآمد نفت مان رسیده بود . اگر سالی ده میلیارد ده سال خرج ایران کرده بودیم صد میلیارد بجای اینکه ده میلیارد اسلحه بخریم . من معتقدم که این اوضاع هیچوقت برای ایران پیش نمیآید . برای اینکه اگر از روی ایمان و امانت این پول خرج شده بود و ایرانی ها میدیدند بچشم خودشان که یک عده ای هستند و رند تلاش میکنند برای بهبود زندگی شان ، یک کارهایی دارند میکنند که

در آن دزدی و کثافت کاری نیست ، یک کارهایی میکنندکه به نفع همین طبقه پاشین است . ممکن نبود اینها پشت سر یک آخوند راه بیاftند که قیام بکنند . اما وقتی که میدیدند تمام اینکارها برای یک چیزهای شخصی دارد میشود . این قشون خودش را مال خودش میدانست ، پول نفت را مال خودش میدانست بارها من به گوش خود شنیدم توی تلویزیون دیدم که میگفت من ، من پول من نفت من عایدات من ، این را اصلاً عایدات مردم نمیدانست . اگر اینک میگویند در آسمان رسید به ۲۳ میلیارد از نتیجه آن بود این راهم اشتباه میکنند . این یک چیزی بود یک عقیده ای بوده که یک عده ای داشتند نشنند این انحصار بلوک را تشکیل دادند و همانقدر عربستان سعودی استفاده برده ایران برد ، عربستان بیشتر استفاده برد . کسی دیگرم اگر بود ایسکا را میکرد اگر ایران این پول نفت را نداشت من معتقدم وضع افغانستان را میداشت . اگر افغانستان این پول نفت را نداشت مثل ایران میشد مثل عربستان میشد این پول نفت بود که این معجزه ها را کرد در ایران . درست است که ایرانی استعداد دارد تصدیق میکنم ایرانی آنچنان استعدادی دارد که کمتر ملتی در دنیا آن استعداد را دارد . من در بانک بودم ، در سازمان برنامه بودم چیزهایی که از ایرانیان دید واقعا " محیر العقول بود یک آدمی که هیچ عادت نداشت به این چیزهای جدید به افکار جدید به طرز کار جدید ، درآمد کوتاهی این چنان تربیت میشد آماده میشد که آدم نمیتوانست باور بکند این همین ایرانی است که چندان پیش هیچ این چیزها را بلد نبود ، قوهی آدابیت ایرانی ایران یک چیزی است یک قدرتی است که در کمتر ملتی وجود دارد . من ایرانی را میشناسم که در زمان نفوذ قزاقها روسها ادای روسها را در میآورد بعد دوره انگلیس ها شد فارسی را به لهجه انگلیسی حرف میزد ، آمریکائی ها بکلی آمریکائی شده بود طوری خودش را آدابیت میکند و علت بقای ایران همین بوده

است . این ملت اگر این قدرت آداب را نبیلتی را نپذیرد
 قرنهای پیش یا از بین رفته بود یا یک قدرت بزرگی میشد . اما چون خودش را منطبق
 نمیکند عادت میدهد "آنا" به شکل آن کسی درمیآید که صاحب زور هست . امر
 مشتبه میشود به آن یارو که این آزماست یا از خودش است ، این مفت ایرانی
 است که ایرانی را نگهداشته است . اگر این کارها را میکرد یک کمی توجه
 میکرد راجع به طرز فکر مردم راجع به روحیهی مردم راجع به معنویات مردم
 یک قدم برداشته نشد برعکس آنچه که در ایران شد تشویق تمام صفات رذیل و
 پست بود ، همه بر علیه همدیگر جاسوسی میکنند همه نسبت به همدیگر حسود
 باشند همه نسبت به یکدیگر دروغ بگویند . اینها راههای ترقی و تشویق بود
 خب نتیجه اش چی شد ؟ یک کبریت که روشن شد منفجر شد آن فضا برای اینکه
 ایمان نبود چیزی نبود که مردم به آن معتقد شده باشند . تمام آنها چیز
 ظاهری بود . بطوریکه کمتر کسی در ایران باور میکرد که یک آدمی میتواند ممد ر شغلی
 باشد که استفاده مادی بکند و نکنند و آدم درستی باشد . بیشتر مردم ایران معتقد بودند
 که چنانچه چیزی امکان پذیر نیست ، که یک ایرانی میتواند روی پای خودش
 بایستد و متکی به قدرت خودش باشد میگفتند حتما " یک قدرت خارجی هست . این
 عقیده عمومی شده بود در نتیجه همین ضعف مردم ، ضعف مردم ایران . و
 این تمام این صفات را در این مدت متأسفانه ما تشویق کردیم با همین
 سازمان ساواک و وزرای مان عضو بودند سقراء مان عضو بودند و وظیفه شان
 جاسوسی بود اگر نمیکردند نمیتوانستند بمانند . اینها تمام اینها چی میشود
 نتیجه اش این میشود که بهر در نتیجه سی و چند سال یک جامعه فاسد یک
 افراد یک اشخاص افرادی ایمان که معتقد به هیچ چیز نیستند . بارها شد به
 زعم گفتند که اطرافیان که به شوهرتان بگوئید این که انتقاد میکند از ایران
 عیب کلی این وضعیت چی است ؟ وضعیت از این بهتر میشود که ایران دارد ؟
 این وضعیت شکوفان ایران . من جواب میدادم که بمن بگوئید کار راجحی

که میشود کدام یکی است ؟ تمام کارهایی که میشود یک جایش مربوط میشود به یک منبعی که نفع شخصی دارد ، نفع عمومی در آن نیست . حالا صحبت های دیگری هم که لایله ای این مذاکرات باید بشود من خیلی چیزها بود که میخواستم بگویم س - حالا اجازه بفرمائید این را فردا اگر اجازه بفرمائید من

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرکان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۹

س- در زندان که تشریف داشتید نامه‌ای نوشتید به والتر لیمن

ج - آخه به خیلی‌ها نوشتم - به خیلی‌ها نوشتم . یکی نوشتم به جین بلاك . یکی نوشتم

به جورج کی . برای اینکه جورج کی معاون وزارت خارجه بود در ۱۹۴۹ با اتفاق

آقای علاء گفتم رستم به دیدنش و يك مذاکره خیلی مهمی هم کردم . بسیار جالب

بود . این هنوز هم سرکار بود برای اینکه من

س- کندی آمده بود آنوقت بنابراین او برگشته بود سرکار

ج - کندی آمده بود دیگر - د مکرات‌ها بودند دیگر به برگشته بود سرکار . و یکی نوشتم

به هنری لوس به والتر لیمن و به يك عده‌ای به دوستان امریکائی‌ام و ضحاک -

دوستان از انگلیسها به لرد کیسی نوشتم . لرد کیسی همان کسی بود که در تهران

ملاقاتش کرده بودم که عضو وارکابیت چرچیل بود

س- که در قاهره مستقر شده بود

ج - بعد آنوقت گلورن جنرال اف استراليا شده بود . نوشتم که من استنباط میکنم که در این

گرفتاری من انگلیسها هم دست داشتند . من مطمئن بودم و او نوشت به هیوم . هیوم

آنوقت وزیر خارجه بود . و آنوقت جوابی که هیوم بهش نوشته بود آنرا برای من فرستاد .

که هیوم نوشته بود من فلانی را اینهم همینطور هم هست من او را هیچوقت نمی‌شناختم .

اما تمام اشخاصی که در فارین آفیس می‌شناسند خیلی عقیده خوبی دارند و ممکن

نیستش که ما يك اقدامی کرده باشیم این را اطمینان میتوانیم به هیوم . برای من کافی بود

که دولتمندان نکرده اما افرادی بودند که من یقین دارم مؤثر بودند . برای اینکه

این کار را ممکن نبود که شاه بکجه قبل از حصول اطمینان از طرف غربیها

س- چرا - چرا ممکن نبود؟

ج - برای اینکه يك آدمی بود که هیچکاری را نمیکرد که ممکن باشد که آنها نمی‌شنند . در تمام

تصمیماتش اینطور بود . علی عین منه خوب بخاطر دارم - سید جلال تهرانی
 بمن گفت که بنا بود که علی امینی را توقیف بکنه هر دو را .

س- بعد از نخست وزیریش یا . .

ج- بله هر دو سفیر - انگلیس یا آمریکا رفتند بهش گفتند که اینکار را نباید بکنی اگر بکنی
 اثرات خوبی نخواهد پخشید . سید جلال هم پیخود حرف نمی زنه . میدونید يك آدمی
 است که خیلی وارد بود . هم با شاه هم با امینی نزد يك بود . با تمام رجال ایران
 ارتباط داشت و بهین جهت هم من گفتم که بد نیست که بتونید ببینیدش اگر حاضر
 باشه که حرف بزنه . بدین جهت من امروز يك هدایای اینها را دوباره مرور میکنم
 و بسیار جالبه حقیقتاً " جالب است که آن زمانی که چه مشکلاتی بود - چه مشکلاتی
 بود . از قول سفیر آمریکا چپین آدم بسیار هستی بود بسیار مرد احمقسی
 بود . بسیار مرد ناشایسته ای بود

س- سفیر آمریکا بود

ج- سفیر آمریکا بود در آنجا . این را اینجا در یکجا دیدم مینوسه که

س- این کتاب آقای لیلینتال The journals of David Lilienthal
 ج- جلد چهارم است .

جلد چهارم است . شش جلدش منتشر شد و داده میداد . اگر زنده بود

داده میداد . از موقع شروع کرد که از مدرسه بیرون آمده بعد رفتی . وی . ا

Atomic Energy Commission این ۱۹۵۵ تا ۵۹ و این

زمانی است که در دهه ما با هم ملاقات کردیم در اسلامبول . بنابراین این بسیار

جالب است من خیلی از چیزهایی را که من که یادداشت نمیکردم همه چیز را

از لحاظ از دیدگاه او این مطالب را الان میبینم که بسیار جالبه . مثلاً اینجا

میگه که راجع به چپین و بعد از او راجع به سفیری که بعد از او آمد ولز

" October 29, 1958. Ambassador Wells is friendly, relaxed, and most important a man who seems to care about Iran and her future. Whereas Chapin, his predecessor, even as recently as a year ago, when I was

last here, was talking about how everybody hated Ebtehaj and how insecure was his footing, Wells has much more understanding."

"Ebtehaj is one of the few men in the government whom you could call a strong man and there is no danger that the Shah will cut him down, because he is strong, simply because everyone else in the cabinet hates his (i.e. Ebtehaj's) guts. The ambassador volunteered that we know something about what goes on through the country. And there does not seem to be any reason to believe that the country isn't making progress or the people are in ugly mood. On the contrary, he had spent 2½ hours with the Shah yesterday, while secretary of defence Michael(?) visited with the Shah. Apparently, there is a big request from Iran for more arms from the U.S. He said the Shah spoke with great pride about the Kouzestan programme and rattled off figures about cost per kilowat etc. Probably the figures we used yesterday."

روزانه این یادداشتها چیز میکه و لابلای اینها يك چیزهای بسیار جالبی در حال
برای من نهایت اهمیت را داره برای اینکه طرف معامله من بوده و من خودم تمام
جزئیات را یادداشت نمی‌کردم اما اوتامام مذاکرات را یادداشت میکرد و از روی همین
یادداشتها اینها را چاپ کرده . این را اگر بتوانید گیر بیارید خوبه خیلی خوره

س - سعی میکنم نسخه‌اش را گیر بیارم

ج - پابلیشرش Harper & Row است معروف است اما ندارند اینجا

س - خوب ممکن است دست دوش را گیر بیاریم .

ج - این برای من دست دوم پیدا کرده . چهارتا از شش تا را پیدا کردند که خوشبختانه
این یکی جزو آن چهارتا هستش . من يك یادداشتهایی هم امروز کردم راجع به
بعضی از نکاتی که بنظرم جالب میرسه . هنوز تمام اینها نیست من اطمینان دارم .
که حالا بچه ترتیب - برزناه کارمان چه جور باشه . ملاحظه میکنید

- س- حالا بهتر ترتیبی که نوشتید مطرح بفرمائید بعد . .
- ج - بمبار آن اصی را که دیشب خسته شده بودم یادم نمی آید . اون فرانسوی که برای من کار میکرد ژوز ژیرار است . ژیرار که پولی تکنیسین بود - بمبار مسرد برجسته ای بود . ژیرار بود اسمش . یکی از چیزهای بسیار جالب همین تیکه تیکه بگم اینها را
- س- بله بله
- ج - الان حاضر شده
- س- بله بفرمائید
- ج - یکروز جمعه تعطیل بود . قوام السلطنه تلفن زد که بروم ببینمش در وزارت خارجه در وزارت خارجه کار میکرد و یک مدتی هم در وزارت خارجه می خرابید . تمام وقتش آنجا بود . جمعه صبح رقم دیدم خیلی وضع پریشانی داره . گفت که دیشب کاردار سفارت شوروی آمد گمان میکرد که اسمش علی اف بود خیال میکردم یقین ندارم گفت آمد و گفت که ما شنیدیم که شما میخواهید که قضیه آذربایجان را دوباره ارجاع بکنید به شورای امنیت و خواستم به شما بگویم که این عواقب بدی خواهد داشت هم برای ملکتان هم برای شخص خودتان . گفت عقیده شما چیه آقای ابتهاج ؟ بدون معطلی گفتم که بعقیده من باید مراجعه کرد . حالا نشسته بود پشت میز منم جلوش نشستم . گفتم باید مراجعه کرد معطلی نداره . برای اینکه اگر تکنیکم ایران رفته . اگر بکنیم میتونیم توقع داشته باشیم که مادر موقعش مراجعه کردیم بگویم ما مراجعه کردیم به سازمان ملل - بفرماد ما نرسیدند . اما هیچ اقدامی نکنیم وضع ما را این ضعیف میکنه . تسبیحش را در آورد و استخاره کرد . من حالا رویوش نشستم نمیتوانم به این پیروم بگویم که آقا استخاره نکن تصمیم را بگیر برای اینکه مسئولیت با او هست . من یک آدمی هستم بدون مسئولیت این اظهار عقیده را میکنم . استخاره کرد و معلوم میشه خوب آمد . گفت که پس فوراً خواهش میکنم

شما سفیر امریکا را و سفیر انگلیس را ببینید و عین این مطلب را در میان بگذارید . از همانجا تو دفترش تلفن زدم اول به سفیر انگلیس گفتم بولارد - موقعی بود که ما موریت بولارد تمام شده بود در ایران و بنا بود برو . معرفت خدا حافظی بکسه گفتند کمرته خارج برای دیدن هائی - ملاقاتهائی . تلفن کردیم به سفارت آمریکا . سفیر آمریکا چی بود

س- قبل از

ج - نه نخیر - والا - هری . والیس مری ایگه در ۱۹۴۴ باهانش در موقعی معاون وزارت خارجه آمریکا بود

س- جرج آلن هنوز نیامده بود؟

ج - این بعد از جی آلن آمده

س- نه این قبلش

ج - بعد از جرج آلن وایلی آمده . بعد : این - این قبلش بوده

س- بله این باید تقریباً ...

ج - هزار و نهصد و چهل و ...

س- چهل و شش باشه ... با ما چهل و شش

ج - بله - من موقعی که روسها ...

س- قبل از سفر سکو آفای چی بود .

ج - قبل از سفر سکو باید باشه

س- پس میشه ۱۹۴۶

ج - تلفن کردم به والاس مری که من میخواهم شما را ببینم برای یک کار فوری و شما بولارد را هم باید ببینم اما بولارد نبود . گفت بولارد تنها چند لحظه دیگر میآید پیش من بنابراین شما بمانید همین جا . رستم در تائیشان بودند . گفتم که نخست وزیر از من خواست که من بیایم این مطلب را در میان بگذارم با شما . کاردار سفارت شوروی آمده اینطور تهدید کرده و نظر مرا خواست . من بیدار نگذاشتم خودم را گفتم که

باید حتماً مراجعه کرد به شورا . برای اطمینان خواست که نظر شهادت زعفرانی
بخواهد . قبل از اینکه والاس بک چیزی بگوید بولارد گفت که این موضوع
بعدی مهم است من نمیتوانم از طرف خود اظهار نظری بکنم . من باید
از لندن کسب تکلیف بکنم

س- از واشنگتن دی سی

ج- بولارد گفت از لندن . خب این حرف را که زد دیگر بدیهی است که والاس
دیگر نمیتوانست اظهار نظر بکند . باشد که خدا حافظی بکند برو و من خواستم
بروم . والاس مری خواهش کرد که بمانم . موقعی که میرفت گفتش که اما بهتان بکنم
بعقیده من تهران را اشغال خواهند کرد شورویها . حالا این مطلب را هم
بمن گفت که برای من یک کاری را مشکل کرد . حالا بهتان میگویم چرا . پس
از اینکه او رفت مری تلفن زد جری نیکن را خواست . جری نیکن آنوقت
سکوتر بود - هاوس سکوتری بود - خواست و بمن هم گفت میخواهم شما
باشید . دیگر کرد تلگراف استیت دیپارتمنت که این تلگراف جزو اسناد
وزارت خارجه چاپ شده بود که من داشتم . تلگراف کرد که بدین ضمن که
ابو الحسن ابتهاج گاووزر بانک ملی از طرف قوام امروز صبح آمد برای یک همچنین
مطالبی اظهار داشت و نظر مرا خواست و پس از این مکاتبات فرستاد یعنی
اون بهش دستور داد و اون تهیه کرد . رفت و من هم خدا حافظی کردم
رفتم پیش قوام السلطنه . من به قوام السلطنه نگفتم نظر ببولارد را .

برای اینکه میترسیدم اگر بکنم که این را ممکنه که این پیروم

س- شوکه بشه

نه - آدم بسیار قوی ای بود اما اینهم یک نوع لجاجت بود که او را انتقال
میکنم خب بالاخره یک اظهار عقیده شخص او است . گفتم که رفتم هر دو تایشان
با هر دو تایشان صحبت کردم . این به لندن تلگراف کرد و اون به واشنگتن و
جواب خواهد رسید . بعد دیگر خودشان مستقیماً با او تماس گرفتند . این

مرا اول میخواست نظر خود مرا ببیند و بعد وقتی که تصمیم گرفت اینکار را بکند خواست که من با این هر دو مذاکره بکنم . در موضوع آذربایجان خیلی ها یک چیزهایی نوشتند راجع به قوام السلطنه منجمله همان فرخ که گفتم معتقد السلطنه فرخ که سناتور هم شد یک مقالاتی نوشته بود تخطئه کرده بود قوام السلطنه را و خلاصه اش طلبش این بود که قوام السلطنه در آنجا رلی بازی نکند . بعضی از ایرانیها حتی معتقدند که او مخالف بود با ارجاع به شورای امنیت . در صورتیکه من شاهد بودم که این را به مسئولیت خودش اینکار را کرد . این دلیل نمیشه که شاه موافق نبود . در این کار مثل بعضی از کارهای دیگر هر دویشان یک جور فکر میکردند با وجودیکه اختلاف بینشان بود . بهمدیگر اطمینان نداشتند در موضوع دیگری که من وارد بودم که اینها اتفاق نظر داشتند موضوع آذربایجان بود . فرستادن ارتش به آذربایجان . من آنشب شام در دربار مهمان بودم جورج آلن بود . همان شب دستور اعزام ارتش به آذربایجان داده شده بود .

در ماه

س- در صامبو ۱۹۴۶ بود

ج- هوا سرد بود . شاه اتفاقاً اظهار نگرانی میکرد که مبادا برای سرمای توی راه اینها نتوانند زود تر برسند به آذربایجان . خود جورج آلن هم - یکخوره اطمینان نداشت که اینکار با موفقیت خواهد بود یانه اما این ابتکار شاه بود فرستادن این صحبت در این زمینه فصل بود . صحبت تلفن زد قوام السلطنه به بانک که فوراً بیایند . رقم دیدم باز خیلی پریشان و گفتش که سادچیکف الان پیش من بسود سفیر شوروی . والا رفت پیش شاه - شما فوراً برید به شاه مبادا شاه ضعیف نشان بده . گفت سادچیکف آمد پیش من و درخواستش این بود که دستور داده بشه که ارتش برگردد . بهش گفتم همین چیزی غیر ممکن است . گفت تهدید

کرد که عواقبش برای شما بد خواهد بود . گفتم غیر ممکن است . رفت از اینجا که برود شاه را ببیند . گفتم هیچ نگران نباشید برای اینکه من شاه را دیتب دیم اما کسان نداره که او عدول بکند . لازم هم نیست که من بروم . در این کار که در عین حالی که اختلاف نظر داشتند در خیلی مسائل اما در این موضوع هر دو یک نظر و هر دو همکاری میکردند با هم و این آدم میخواست استفاده‌ای بکند از این اختلافی که بین این دو تا هست . سادچیکف بخیال اینکه میتونه تضعیف بکند یکی را تهدید بکند یکی را . شاید هم درست نمیدانست که کدام یکیشان این تصمیم را گرفته بودند . اول این را دیده بود بعد او را دیده بود . این واقعه ایست که ناظر بودم و نشان میداد که

س- یعنی قوام السلطنه قطع امید کرده بود از این که مذاکرات بیشتر با پیته وری به نتیجه برسد ؟

ج - بگذارید ببینم این میدوید که - خوب میدوید قوام السلطنه با حالا میدوید یک موضوع دیگری هم هستش که بسیار جالبه . پیته وری آمد تهران ملاقات کرد با قوام السلطنه بعد یک هیئت هائی هم فرستاد به تهران برای مذاکره با دولت . یکروز مرا - خواست قوام السلطنه بدون اینکه بمن بگوید موضوع چیست . رستم در نشست وزیر - این حالا کجا بود بخاطر ندانم - اطاعت را الان درست . . . در سفارت آلمان نبود برای اینکه یک موقعی در سفارت آلمان در تجریش نشست وزیر آنجا بود تابستان اما این آنجا نبود . وارد شدیم دیدم که یک اشخاصی نشسته اند آنجا . هیچکدامشان را هم نمی شناسم . خود قوام السلطنه در رأس میز قرار گرفته بود . دست چپش مظفر قیروز نشسته بود و طرفین هم یک عده ای . من دست راست قوام السلطنه جاسا خالی بود نشستم . گفت که آقایین یک مطالبی دارند . آقایین آمده اند از آزاد رایبجان . بعد معرفی شدند . شبستری بود که رئیس هیئت بود

رئیس مجلس س-

ج - رئیس مجلس و رئیس این هیئت افزای . دیگر جاوید بود که بعد شد استاند اره آن زمان سمتش در حکومت آزاد رایبجان چی بود نمیدونم . یک شخصی بود با اسم پادگان - یک مرد یک چاقی - یک عده ای هم پشت کردند - یک سرهنگ فراری از

ارتش که ملحق شده بود به آنها' اون بود . اونهم اسمش شبیه به پادگان
الان من بخاطر ند ارم اما آن کسی است که شاه بارها گفت که فرمان ترفیع این را
آورده بودند پس از این خیانتی که کرده بود و گفت من اگر دستم را هم ببرم
این را اضا' نمیکنم .

س- درخشانی نبود که ؟

ج - نه - شبیه به همین پادگان بود آن اسم . شروع کردند که قوام السلطنه ساکت
مظفر فیروز هم ساکت . آنها شروع کردند خطاب به من که شما چه حق دارید
پولی که متعلق به مردم آن رایجان هست بهشان ندهید . ما تقاضا داریم
پولی را که مردم در بانکها (الان توضیح هم میدهم) پولی را که مردم در شعبه های
بانک ملی داشتند و شعبه ها الان تعطیل است این باید به صاحبانش داده بشه .
دوم ۱- پشتوانه طلای ایران که در بانک ملی است باید به آن رایجان داده بشه
برای اینکه این متعلق به آن رایجانها است

س- یعنی چون يك سوم جمعیت هستند ؟

ج - هیچ دلیلی نداشت . و اینها حق ماست ، این خصوص با نهایت جسارت

س- کی صحبت دیکرد ؟ شبستری بود یا ..

ج - هم شبستری بود هم جابزه . بود هم پادگان . آن یکی سرهنگ ساکت بود مگر يك مورد
در يك مورد که اظهار عقیده کرد گفتم که آقای سرهنگ شما بهتره در مسائل اقتصادی
و مالی اظهار عقیده نکنید . گفت من حقوق خواندم . من رو کردم گفتم بهش
گفتم شما آقایین چه کاره اید ؟ شما سرچی آهید ؟ این مثل بعب ترکیه . گفتند ما
از طرف مردم آن رایجان . گفتم هیچ همچنین چیزی نیست . گفتم شما وادار کردید
يك عده ای را با تهدید و بیزور سرنیزه که تلگراف بکنند بمن . تمام را وادار کرده بودند
تجار معتبر آن رایجان را تبریز را تلگراف بکنند بمن که چرا پول نمی فرستید کسه
پولهای ما داده بشه . گفتم من میدونم اینها توی خانه شان میشینند پیش زنتان
دها میکنند بمن که من نمیفرستم . برای اینکه اگر این پول را بفرستم میدونند که شما

خواهید گرفت . به این جهت نمی فرستم . گفتم شما ورد اشتیید بانک درست کردید بانک آن ریایجان تأسیس کردید . شما درآمد دستگاههای مختلف دولتی را میدیدید به این بانگان . - و صورتیکه این مطابق قانون - قانون تأسیس بانک ملی منحصرأ باید به بانک ملی داده بشه . من اگر آنجا شعبه باز نکردم از این جهت است که تأمین ندارم که شعبه باز بکنم . اگر بمن تأمین داده بشه که شعبه باز بکنم میکنم بشرطی که تمام درآمد دولت ریخته بشه به بانک ملی همانطوریکه قانون مقرر داشته . در ضمن صحبت این پادگانه یک دو کلمه روسی گفت یکی بوخالتس یکی پرانسنت . پرانسنت یعنی پول که کبیر که یکی از کلمات روسی است . پرانست هم که پورسانته یعنی تنزیل . گفتم این آقا کجا تحصیل کردند . پرواضح است که یک تقفازی است که اصلاً " تربیت شده روسیه است . بعدی آنها - این مذاکسره طولانی شد خیلی طول کشید ساعتها طول کشید . من یک دفعه متوجه شدم آن که میزد یهو دیدم رزم آرا نشسته . رزم آرا نبود اصلاً . من دیدم نفخیدم کسی این وارد شد . من بعدی مطمئن بودم که این آمد و آنجا نشست من توجه نداشتم . این جلسه طوفانی شد . آهان مظفر قیروز یک دفعه خواست به داخله بکجه بطوریکه مثلاً " تنه ی من - من با مظفر قیروز حرف نمی زدم - روابط من با مظفر قیروز قطع بود

عجب

س -

ج - برای اینکه من مظفر قیروز را در تمام این جریان کارها یک آدم قابل اطمینانسی نمیدانستم . حالام باز هم بهتان میگویم که چرا . به قوام السلطنه هم گفتم همه مطالب را . به محضی که خواست حرف بزنه به انگلیسی بهش گفتم که شما به داخله نکشید بگذارید من حرفهایم را بزنم . دیکه ساکت ماند . این جلسه تمام شد - خانه پیدا کرد بدون نتیجه . خیلی خیلی طولانی شد . شاه را دیدم چند روز بعدش . گفت شنیدم که شما با این اشخاص با نهایت صراحت صحبت کردید . گفتم کسی

بهتان گفت برای اینکه من میدونم . قوام السلطنه نمیره بهش بگه . مظفر فیروز هم بهش نگفت . خندید و گفت شنیدم . بعد متوجه شدم که این رزم آرا بود که آه آنجا و این مطالب را گفت . رزم آرا علتی که آه يك کمپسونی میبایست داشته باشد با قوام السلطنه راجع به وقایع مثل اینکه همان موقع يك وقایعی هم در فارس اتفاق افتاده بود . که میدونید همانوقع هم در بوشهر هم در فارس صحیح پس این باید سپتامبر ۱۹۴۶ باشد

س -

ج - که يك نا امنی شده بود . این برای این آمده بود و چون توی اطاق انتظار نشسته بود و مدت ها از آن وقت آن کمپسین گذشته بود و خبری نشد آمده بود آنجا نشسته بود بدون سرور صد سر میزد فقط ناظر بود گوش میداد . چند روز بعدش قوام السلطنه مرا خواست و به من گفت که جلسه بعدی فلان روز خواهد بود با این اشخاص و شما آقای ابتهاج محکم بایستید . گفتم عجب . بوشهری هم نشسته بود بوشهری . امیر همایون بوشهری . امیر همایون بوشهری دوست من بود که آنزمان استاند ار فارس بود . آمده بود مرخصی برای همین قضایای فارس آمده بود .

گفتم آقای قوام السلطنه که شما بمن چیزی فرمودید راجع به آن جلسه . من اصلاً بگلی بی خبر بودم . گفتم غیر ممکنه من نسبت به این کارهائیکه اینجا میکنند . بتونم موافقت بکنم . جلسه بعدی تشکیل شد . برخلاف لحن جلسه اول . اینجا شروع کردند به التماس کردن . به التماس که شما باز بگید . پولها را بفرستید اطمینان داشته باشید . در این زمینه باز هم يك صف اری صحبت شد موکول شد باین که مذاکره در هیئت وزیران بشه . رستم در هیئت وزیران . جاوید هم در هیئت وزیران دعوت شد . گمان میکنم در آنوقع دیکه تعیین شده بود گاورنسر نه روز اول شاید روز اول بود یا نبود آن را ندیدم

س -

چون این سپتامبر بوده روز اول هم بوده چون در جون ایشان استاند ارشدند

ج -

پس بوده . بعنوان استاند ار در آنجا حضور داشت . قبل از اینکه برو آنجا

وقت گرفت آمد پیش من در بانک جاوید . دیکه به التماس که شما اینکار را بگید . این لطف را بکنید .

چنین میشه چنین میشه . اطمینان داشته باشید چه و فلان و اینها . گفتم من

همان چیزی را که گفتم . باید تعهد بکنند آقایان که من وقتی که بانک باز کردم من میگویم بانک آن را بیاچان را ضلع بکنند . آنها گفتند انحلال بانک امکان ندارد نه . گفتم تعهد باید بکنید که پولهایش را که از عایداتی است که وصول میشد در آن بیاچان باید بدهید به بانک ملی . آهان در آن جلسه گفتم که راستی چطور شد که یک ثلث حساب . گفتند ما حساب کردیم . گفتم یک ثلث را به شما بدهم . مردم خراسان چی - مردم فارس . بقیه ایرانی نیستند - من چطور به آنها جواب بدهم . گفتم من انصافاً دارم یک برنامه‌ای را تهیه میکنم - برنامه عمرانی برای ایران برای تمام ملکت . بدون اینکه توجه بیشتری یا کفتری به یک جا بشه . این یک برنامه‌ای است برای مردم ایران چطور ممکنه مردم یک استانی پیش خودشان بنشینند حساب بکنند بکنند که از مجموع پشتوانه طلائی که دارند اینقدر متعلق به ما است . این را بما بدهیم گفتم که شما خودتان را ایرانی میدانید . شنیدم که ساعتان را ساعت مسکو کردید . میدانید ساعتشان را عوض کرده بودند

س- نمیدانستم

ج- گفتند نه ساعت پاکو . گفتم دیگر بدتر . گفتم خجالت نمیکشید که خودتان را ایرانی میدانید و آنوقت ساعت پاکو را میگیرید و ساعت ملکت را تغییر میدهند - تابع پاکو می‌شوید . در این زمینه صحبت بود . جاوید آمد به التماس نمودن . بعد در هیئت وزیران رفتم . در هیئت وزیران مطالب تکرار شد . منم مطالب خود را عیناً همینطور گفتم . ایرج اسکندری عیناً مثل یک مدافع حقوقی - مثل اینکه واقفاً وکیل آنها است - مدافع آنها است شروع کرد به حمله کردن به من و مدافع از آنها با نهایت شدت . که شما چه حق دارید بگوید که این بانسک را طغی بکنند . قانون تجارت میگه که هرکس آزاد است هر جا میتواند بانک بگه .

گفتم نیست همین چیزی . این روی میز هیئت وزیران هم همیشه مجموع قوانین بود . گفتم نشون بدید اگر همین چیزی است . هرکس میتونه بانك درست بكنه ؟ این مذاکرات آنجا فردا قوام السلطنه رادیدم . گفتش كه - قوام السلطنه در تمام این مذاکرات سكوت محض میكرد . گفتش كه عجب واقعا " وقاحت كرد این اسكندری يك وزیر كابینه ایرانی دفاع میكه از يك حكومت یابی . بالاخره قرار شد كه من شعبه باز بكنم و تمام د رآء آذربایجان داده بشه به - یكشفر را هم در نظر گرفته ام . يك برخورد اریانسی كه ارضی . حالا قبل از این خواستش گفتم كه شما برید تبریز - گفتم آقا مسرا می گنند برای اینکه من توی لیست سپاه آنها هستم . گفتم هیچ همین چیزی نیست نمی گنند . گفت زرم آینه بیس داره باید عمل بشه . گفتم خودم در بیهارستان بانك طی من خودم سرپرستی اش خواهم كرد و همین كار را هم كردم . گفت كي باید بروم . گفتم فردا . گفت چشم میرم . آرسن برخورد اریان يك مرد بسیار بسیار لایقی است كه اواخر رئیس بانك كار بود . مال مقاطعه كاران . وقتی رفت تلفن زد به قوام السلطنه گفتم برای تبریز شعبه - ریاست شعبه تبریز هم يك شخصی را هم در نظر گرفته ام پیدا کرده ام . گفت كي هست ؟ گفتم آرسن برخورد اریان . گفت ارضی هست گفتم بله . گفت ارضی را میشه اطمینان داشت بهش . گفتم يك ارضی است كه از هر مسلمانی وطن پرست تر است . فرستادمش . رفت و روزی كه ارتش میآید به تبریز - قبل از اینکه ارتش برسه آنجا قیام شد - مردم قیام کردند . يك غلام یحیی ائی بود كه مثل اینکه هنوز هم زنده است . يك جاشی اخیرا " مثل اینکه شنیدم یا دیده ام كه مثل اینکه زنده است . غلام یحیی وزیر جنگشان بود . غلام یحیی با شصده هزار تومان پول نقد بانك خودشان توی كامیور گذاشته بود داشت میرفت توی خیابانها این آرسن برخورد اریان با پیشخده های بانك - كارد بانك صلح رفتند كامیونش را گرفتند و پول را آوردند به بانك طی . كه برای آرسن برخورد اریان هم من به شاه گفتم - پیشنهاد نشان كردم و بهش نشان دادند . كه این همان ارضی كه او میترسید كه چیز بكنه . بعد شنیدم یكروز كه هژیر وزیر اراضی بود كه هژیر

حالا ببینید این با آن تاریخ تطبیق میکند ؟ شنیدم که هزیر تصمیم گرفته است که يك پولی بفرسته به آذربایجان برای پیشکارشان - برای وزارت دارایی از طرف مأمور د ارائیشان . تلفن کردم بهش . گفتم همچنین چیزی شنیده‌ام آقای هزیر شما چطور يك همچین کاری میکنید ؟ گفت آقای ابتهاج من جرأت آن کاری که شما دارید میکنید ندارم . من مجبورم . بعد ها بکرات از چندین نفر شنیدم که وقتی که اون عهد نامه نمیدونم چیز را می‌بستند یا مذاکراتی که بعد پيشه وری آمده بود با قوام السلطنه کرده بود - یکی از شرایطش این بود که من در بانک ملی نیاید باشم اما قوام السلطنه يك کله در این خصوص بمن نگفت و بهیچ وجه هم امتنا نمیکرد . برای اینکه این مرد میدانست چیزی که من میگویم خودش هم همین عقیده را داشت بدون اینکه چیزی بمن گفته باشه . بله این بود فعالیت ما . بعد راجع به بانک ملی یکه‌رو در بانک ملی اطلاع پیدا کردم که چطور شد اطلاع پیدا کردم که يك عده‌ای از اعضای بانک ملی رفتند يك چیزی تشکیل داده‌اند - يك جمعیتی تشکیل داده‌اند که در رأسشان بیسرم اسحاق . بیسرم اسحاق که در آکسفورد درس‌میده .

س- بله بله

ج- برجسته است . يك آدم اوت استند یَنگ . منتهاش شنیده‌ام زیاد مشروب می - خوره مثل اینکه .

س- ممکنه بله

ج- میدانید از کی تعریفش را شنیدم از این در برتن وودز که بودم من رئیس هیئت انزلی ایران بودم در برتن وودز دلی گاسپین انگلیس عبارت بود از لرد کینگز چریش و معاون چریش پروفیسور آکسفورد بود . يك پیرمردی بود باسم جکسون استیونسن يك همچین چیزی . خیلی اشخاص من بودند . اتفاقاً ریمارکسی که خیلی ها میکردند مقایسه دلی گاسپین انگلیس و آمریکا . آمریکا تمام جوان بودند همشان . مثلاً یکی ادی برنشتین بود که از معاونین هری وایت بود . هری وایت

معروف میدونید که بعد مذهبش کرد يك كارتی باینکه كونیست و - به بخت رفت
 سكه کرد وسط این اینو ستیگش ها . بهیچوجه من ال وجوه ممكن نیست این
 آدم كونیست بوده باشه . برای اینکه اینقدر این آدم از خود راضی بود - بعدی
 و این نشان میداد این عمل را . بطوریکه من از بانك دوفرانس شنیدم و کسی
 آمده بود به اروپا میگویند طوری اصلاً صحبت میکرد که زننده بود که میخواست
 به همه ما درس بده . این غیرممکن بود که معرفت تابع يك اشخاصی میشد مثل
 كونیست ها . اما به این مذهب کردند . او معاون دلی کاسین بود و رئیس
 کیسونی که فاند را اداره میکرد . کینز رئیس کیسونی بود که راجع به بانك
 من خودم در چیز آی . ام . اف شرکت کردم چون - و سه نفر واقعا بودند
 یکی تقی نصر بود - یکی نواب بود که قسول نیویورک بود یکی هم دقتر کیسه
 مستشار سفارت واشنگتن بود و علتش این بود که در جنگ اصلاً - من خودم را به
 زحمت رساندم . غیرممکن بود غیر ممکن بود از تهران میتوانستم با خودم بیسم
 سه نفری که در آنجا بودند آنها را انتخاب کردم .

س- راجع به اهریم پس این آقای

ج- آنوقت این چیز - اون همان معاونش که در آکسفورد بود تعریف کرد از بیسم
 و اینکه من خوشحال شدم که وقتی که برگشتم و در امتحانات هم مثل اینکه
 داده بود خیلی برجسته - نتیجه اش برجسته بود - برای يك مبلغ هم بعنوان
 پاداش فرستادم و همش هم انتظار داشتم که هرچه زودتر بیايند اینها . این
 همشگرتی بود هم دوره بود با مهدی سمیعی و خردجو و اون یکی دیگه که در شرکت
 نفت کار میکرد او دیگر در بانك ملی نبود

س- سجادی

ج- سجادی بله . اما خردجو و مهدی سمیعی و یکی هم عرفانی بود . عالی بود اون
 بسیار بسیار عالی بود . منتهاش او يك حادثه اتوبیل برایش پیش آمده بود که
 ستون فقراتش عیب کرده بود و بخرج بانك فرستادش به لندن کاری نمیتوانستند

بکنند برای اینکه تخلفش بریده شده بود بنابراین هیچ کاری نمی‌توانستند بکنند . تا آخر عمر طبع بود . این مطلب را وقتی من شنیدم که اینها رفتند يك دوست و پنجاه نفر از اعضای بانک يك جمعیتی تشکیل داده‌اند . رئیسشان هم بیسم است بیسم را خواستم گفتن همچنین چیزی شنیدم . گفت بله . گفتن برای چی ایمن کار را کردید ؟ پرسیدم برای چی این کار را کردی ؟ گفت برای حمایت از شما . گفتن یعنی چه حمایت از من یعنی چه ؟ گفت ما هر روز می‌بینیم که در روزنامه‌ها به شما حمله میکنند در صورتیکه کار شما را می‌بینیم و خواستیم . گفتن خب شما می‌خواستید يك همچین کاری بکنید آیا نمی‌بایستی از من بپایانده سؤال بکنید ببینید که من احتیاج به این حمایت دارم . گفت نه . گفتن خب بريد متحل بکنید گفتن نمی‌کنم . گفتن بهتان امر میکنم - گفتن نمی‌کنم . گفتن خب بريد . مهدی سمیعی را خواستم . مهدی سمیعی و خردجو را هر که ام جدا جدا که خب این چه حرکتی بود شما کردید ؟ مهدی سمیعی را فرستادم به

س- زاهدان مثل اینکه

ج- زاهدان . مادرش با مادر من خیلی مربوط بودند برای اینکه رشتی‌اند . ادیب سلطه را من پدر بزرگش را می‌شناختم . بسیار مرد نازنینی بود . مادرش بسیار بسیار زن خوبی بود . آمد پیش مادر من که به پسر من چشمش معیوب است واقعا " هم راست میگفت . همانوقت يك عارضه چشمی داشت . مادر من وقتی صحبت کرد و گفتن بهش بگوید یا باید پره زاهدان یا باید از بانک پره شق ثالث نداره . رفت اون رفت به زاهدان . خردجو را هم تویخ کردم . اون مثل اینکسه تقصیرش کمتر بود برای اینکه هر که ام يك مسئولیتی داشتند . مؤسس این کار همان بیسم بود .

س- حالا چه کارش کردید ؟

ج- گفتن اخراجش بکنید برای اینکه یکی از شرایط اعزام این اشخاص به خارجه این بود که وقتی که برمیگردند بهر مأموریتی که میروند اگر امتناع کردند اخراج میشوند و باید خارجه را هم - خرج دوره تحصیلشان را هم پس بدهند و با اگر اخراج کردم .

چاره دیگری نداشتم

س- عیب این جمعیت چی بود که ؟

ج - جمعیت سیاسی بود - کونیستی بود - اصلاً تمام اینها را توده ایها دنبالش بودند بعد اساساًه و آئین نامه و این چیزهایشان را هم دادند به من . دادند که ما این را تمام چیزهایی بود که قسمت اعظمش را من برای کارشدن بانک کرده بودم . يك قسمت - نمیدونم در حدود بیست فقره بود شاید مثلاً سه تا در دست اقدام بود . تمام کارشدن بانک را دعوت کردم . یا اواخر تابستان بود یا پائیز - توی حیاط بانک جمع شدند . يك ایوانی بود من روی ایوان بودم همه توی باغ . اینها را خواندم برای کارکنان بانک که این آقایین رفتند يك جمعیتی درست کردند که این آلمانان است . این میخواهند باین آمال برسند بوسیله داشتن يك جمعیت يك حزب . من این کار - این کار را - این کار را همه را برای شما کردم و کارهایی بود که واقعا بسیار بسیار با ارزش بود در زمان جنگ برای اینکه آذوقه پیدا نمیشد . مثلاً همان که سابقاً هم مثل اینکه توضیح دادم . نانوائی دایر کردم آدم می فرستادم آذوقه میخریدند . روض را از کرمانشاه - بروج را از گیلان - گندم - چای - قند چایی که کمیاب بود و جیره به هر فردی داده میشد صاوی . من که دیرگ بانک ملی بودم همان جیره ای را میگرفتم که دربان میگرفت با این تفاوت که من برای خودم و زنم و دو جیره می گرفتم او برای خودش و زنش . و پنج بچه اش هفت تا میگرفت . این را توضیح دادم . که ام در بلشویکستان اتفاقاً این چیز را هم آنروز کوبن کردم این را . گفتند در بلشویکستان هم يك همچین چیزی هست بمن بگویند . بپایند بگویند نیست همچین چیزی که از هر جهت این صاوی باشند . مستخدمین بانک - دربان بانک آنوقت حقوق دربان بانک را مقایسه کردم با يك دیرگ وزارت دارائی که این چیزها را وقتی که تبدیل بکنند به پول پیش از يك دیرگ وزارت دارائی حقوق میگرفت . برای بانک آنوقت اینقدر تمام نمیشد . اما برای او اینقدر ارزش داشت برای اینکه این چیزها من به این قیمت هائیکه - به قیمت های عده فروش میخریدم با نصف قیمت

بهشان میدادم نصف دیگرش را بانک ساسید اسین میکرد . مریضخانه چیزهای دیگری که یکی یکی این چیزهایی که داشتند یکی یکی را خواندم و بهم گفتم این کارها را کردم و این اثر فوق العاده ای بخشید نوی مردم توی کارکنان . وقتی صحبت تمام شد یک دفعه توی جمعیت پرید بیورم - بنده نمیدونم کجا بود که بیاید روی سکو این حرف بزنه . ریختند روی سرش گرفتندش - گرفتند که بکشند ببرند گفتم که نه بهش آسیبی وارد نکنند . واقعا" ترسیدم که برایش یک حادثه ای پیش بیاید . اون و هشت نفر دیگری که جزو - همان اشخاصی بودند که در رأس این دسیسه بودند و میخواستند بهم بزنند اینها را اخراج کردم . قوام السلطنه تلفن کرد که بیائید - همینطور مطابق معمول که حالا معلوم نیست بیائید برای چی بیائید . رستم سفارت آلمان در تجریش . این محل نخست وزیری بود . دیدم سه نفر نشسته اند آنجا - دو نفرشان را می شناختم . ایرج اسکندری - فریدون - کساویز . سومی را نمی شناختم گفتم این آقا کی هستند ؟ گفتند این آقای نورالدین - العونی -

س- بله

ج- نورالدین بود اسمش بنظرم . گفتند این آقای نورالدین است . برای دفعه اول بود دیدمش . شروع کردند به اعتراض به لحن بسیار شدید راجع به اینکه گذشت آن ایامی که دیکه ظهیری میکردند در مقابل جوانهای تحصیل کرده فلان و فلان و فلان . اشخاص مرتجع این کارها را . . . وقتی تمام کردند با کمال شدت گفتم این حرفها چیه ؟ گفتم کارهایی که من کردم الان گفتم - گفتم در بشویکتان شمام نشده . من این کار را - این کار را - این کارها را کردم این مزایا را کردم . من نمی توانم اجازه بدهم که یک حزبی در بانک تأسیس بشه . بانک محلی است که باید مردم پولشان را بیاورند بگذارند . دیوانک رقیب دارم که بانک خارجی هستند . کسی که باید پولش را بیاورد بگذاره پشت بایچه می بیند که این آقا کسی که آنجا نشسته عضو فلان دسته است که این وابسته به حزب توده است . ایسن

آدم تمام پولش را از اینجا می‌کشد برمی‌دارد می‌برد تو یك بانك شاهنشاهی كه بانك انگلیس است بگذارد . بانك يك جایی نیستش كه مردم به زور بیايند . با رغبت می‌آيند پولشان را می‌سپارند . اگر اعتماد نداشته باشند به بانك - بانك در سیاست نباید وارد بشد . اعضای بانك در سیاست نباید دخالت داشته باشند . ما را چكار به این كارها كه بریم جمعیت درست بكنیم - شعار بد هیم - حزب درست بكنیم - پالاس هتل را اجاره کرده بودند آن سالن را - دوست و پنجاه نفر هم در آنجا شعار می‌دادند زنده باد و از این حرفها راه انداخته بودند . هي شدت گفتند و گفتند و مذاكرات طولانی شد و كه من اینها را كه اخراج كردم برگردانم . گفتیم غیرممکن است همین كاری را بكنم . امکان ندارد . قوام السلطنه هم همه اینها را گوش می‌داد بعد گفتش كه برای اینکه به شما برنخورم من يك شرحی به شما می‌نویسم شما آنوقت این را به اطلاع كارمندان بانك برسانید كه می‌كنم كه دولت چنین هلیت داشته كه الان اینها برگردند گفتیم نمی‌كنم - مهرم - نمی‌كنم . مظفر فیروز هم پشت چیز نشسته بود برای اینکه یکی از دوستان من و من هم وقتی حرف می‌زیم بنشیند حرف می‌زنم . همه توی این سفارت آلمان - عمارت سفارت آلمان همه می‌نشوند .

تا بمستان هم بود . روی ایوان ما نشسته بودیم درها هم باز بود همه می‌شنیدند تمام این مذاكرات ما را شنیدند . این دوست منم پیش مظفر فیروز نشسته بود . گفت بعد از اینکه جلسه تمام شد و این سه نفر آمدند ایچ اسکندری رو كرد به مظفر گفتش كه هرچی می‌خواهند بگویند بگویند اما مرد است . بعد ها خود مهدی سمعی و خردجو تصدیق داشتند كه این كاری را كه من كردم بنفعشان بود . برای اینکه اگر جلویش را نگرفته بودم اینها هم رفته بودند همانطور كه فریدون کشاورز و ایچ - اسکندری می‌بایست پروند برای اینکه اینها جزو آن روسا میشدند و دیگر هیچ تردیدی درش باقی نماند كه اینها در الهام گرفته بودند از توده‌ایها - عقیدشان همین بود و بانك محل این كار نبود . خب این خیلی هم متأسف‌شدم واقعا برای اینکه این آدم خیلی لایقی است خیلی لایق بود خیلی ارزش تعریف‌شده بودم اما

س- حالا که روی این موضوع هستید مکنه که بخواهید راجع به حزب ایران و سازمان برناه بپزد ازید

ج - راجع به حزب ایران . يك نامهائی میرسید روی يك كلفهائی كه - شما مثلا- همچنین يك كلفه سفید بده بما - يك چیزهائی ماشین شده . نه تاریخ داره نه شیرو خورشید داره نه علامت داره نه اعضا- من درعمرم به همچنین چیزی ندیده بودم . این را وقتی برای دفعه اول بمن نشان دادند که میرسند من افتنا نمیکردم به چیزی . اشخاصی نامه‌های بی اعضا می‌فرستند . این رسم است در ایران . بعد از يك مدتی گفتند که این از ساواک می‌آید . گفتم خب ساواک چی میگه آخه - بدهید من ببینم . دیدم نوی همین ها مینویسند که این جمعیتی که در آنجا داره کار میکنه اینها خطرناک هستند اینها چنین هستند اینها جله اتی دارند و تمام اقتصاد ایران را اینها در دست گرفتند و یکرؤزی اینها قبضه میکنند اقتصاد ایران را

س- اینها کی باشند؟

ج - حزب ایران و طرفداران همدق

س- حالا این بعد از بیست و هشت مرد است دیگه ؟

ج - بله - برای اینکه من که بیست و هشت مرد اد نیودم . این

س- زمانی است که جنابعالی مدییر عامل سازمان برناه بودید و سازمان امنیت هم تأسیس شده بود

ج - بله سازمان امنیت بود من آشنا نیودم به این چیزها . بعد گفتم بنویسید که

آخه اینها میگویند جلسات شبانه تشکیل میدهند چه میکنند ؟ گفتند می‌نشینند صحبت

می‌کنند و خودشان را آماده میکنند - آنوقت وارد شدند به استدلال - خواستند

استدلال بکنند از لحاظ اقتصادی که این چقدر بضرر است . این را بهشان جواب دادم

که شما - این را به شما مربوط نیست این مسئولیتها من است . جلسه دور هم نشستن

هم که گناهی نیست . این دلیل نمیشه که من این اشخاص را . هض میگفتند که ایمن

اشخاص را باید برکنار بشوند . و يك عده‌ای هم از دوستان من هعاطور که زئم گفت

دیروز - ضحطه مثلا- جمال امامی از من رنجید قهر کرد بامن . اونوقت نماینده

مجلس بود که توجه جور آدمی هستی - این آدمی که هیچوقت توده‌ای نبوده
این چرا حمایت میکنه از این جور اشخاص .

س -

کمی‌ها بودند اینها که آنجا بودند

ج -

اتفاقاً جزو توی دستگاه بدنام سازمان برنامه که واقعا هم بحق این بدنام بود
اینها جزو خوشنامترین اشخاص بودند . يك عده مهندس - از طبقات مختلف
بیشترشان مهندس بودند . یكروزی شاه بمن گفتش که سازمان امنیت بمن اطلاع
دادند که يك چیزهایی را به شما نوشته‌اند شما اعتنا نکردید و میکنید این وضع
خطرناک و شما باید اینها را بدهید به دیوان کیفر - پرونده‌هایشان را . گفت من
همچین کاری نمیکم . یکی او بگو یکی من بگو - اوقاتش تلخ شد و پاشد . پاشد
شروع کرد به قدم زدن . من باهاش قدم زدم . گفت شما خیلی لجوج هستید .
گفتم اتفاقاً اعلیحضرت اشتباه میفرمائید . این لجاجت نیست - اینها دوستان
من نیستند . اینها تمام اشخاصی هستند که نسبت به من نظر بد داشتند . اونوقت
بهش گفتم که شنیدم خودتان هم اطلاع دارید که هدی - این را بهتان گفتم
که توی این چند روزه صحبت نکردم ؟ چرا مثل اینکه بهتان گفتم که من وقتیکه
برگشتم از صندوق یكروزی منزل سید جلال بودم - سید جلال تهرانی - نهار آنجا
بودیم . این سبیدی هم آنجا بود - انوشیروان سبیدی که در زمان هدی ق سنانور
بود و رئیس کمیسیون مشترک مجلس در امور نفت . يك کمیسیون مختلطی درست
کرده بودند برای امور نفت این رئیس آن کمیسیون بود . گفت که شب مرا هدی ق
خواست و گفت که من يك نفر برای نفت در نظر گرفته‌ام - ابتهاج چگونه ؟ گفت
من پرسیدم که ام ابتهاج ؟ گفت آن یکی که در آمریکا است . گفتم خیال میکنم که
بد نباشه . گفت فوراً کمیسیون را تشکیل بدهید و این موضوع را مطرح بکنید .
گفتم چشم فردا صبح . فردا صبح جلسه را دعوت کردم آمدند . گفت بعضی
اینکه اسم شما را بردم مثل اینکه يك بعضی منفجر شده . همه بیک صدا گفتند که
بعضی‌هایشان گفتند يك انگلیسی بیاید بهتر از ابتهاج است

- س۔ یعنی وکلاى مجلس هستند د يگه
- ج۔ نه۔ اينها از وکلاى مجلس اعضای سنا و مجلس عوام اين کميسيون مشترک نفت بنظرم اسمش همين بود کميسيون مشترک نفت . من نپرسيدم کى گفته . گفت که گفتند که يك انگليسى بياريد د ر حفظ منافع ايران يك انگليسى بهتر از ابتهاج است براى اينکه اين اصلاً علاقه‌اى به ايران نداره۔ اين ايرانى نيست

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحب‌کننده - حبیب لاجوردی

نوازشماره - ۱۰

منزل صدق و او گفتش که شنیدم دسته گلی به آب دادید . گفت دیشب تو همین اطاق جنابعالی بمن مگر نفرمودید که ایمن آدم را در نظر گرفتید و بمن دستور فرمودید که من کمیسیون رانشکیل بدهم . از این بعد ازتان استدعا خواهم کرد هرامری دارید بمن کتبا^۱ ابلاغ بفرمائید . گفت بعد چندی بعد از این شنیدم که دارند برای من پرونده میسازند

برای ؟

س-

برای سپیدی . آنوقت بقیه‌اش را سید جلال تهرانی برایم تعریف کرد . که آمد پیشت سید جلال و گفت که

ج -

سپیدی

س-

سپیدی - که دارند برای من پرونده میسازند آقا - این دستوری است که خود

ج -

نخست وزیر بمن داد . من که خود سرانسه این کار را نکردم - گناه من چیست .

سید جلال میره پیش صدق میگه خب آقا این که خوب نیست . شما يك همچین چیزی را فرمودید این آدم هم دستور شما را اجرا داده میگه . الان میگه که دارند پرونده میسازند آخه اینکه شایسته نیست از قول سید جلال بهتان میگویم . میگه بشرط اینکه نه شما و نه او این را بروز ندهید میگویم تعقیبش نکنند . میگه اوهم قول میده . اوهم

همین درپایر بمن چندی پیش گفت بنابراین در تمام مدتی که سابق نگفته بود این را و

بله شما رفتید پهلوی شاه و ایشان گفتند که چرا اینها را بیرون نمی‌کنید . شما گفتید

س-

که اینها صلاح نیست که بیرونشان بکنیم

ج -

گفتم که - گفتم نه این لجاجت نیست . گفتم این الان لجاجت نیست . اینها سرا خائن میدانستند . من گفتم نیادم اعلیحضرت برای تمویه حساب سیاسی . من بدست ایرانیها باید این کار را بکنم . من که نمیتوانم بجای دوست (دوست نفر بود نه تقریباً) من خارجی بیارم . این کاری را که من دارم میکنم گفتم کار آسانی نیست . من مسئولیت قبول میکنم . ممکن است توی این عده یک چند نفرواقعا اشخاص خائن هم باشند و یک کارهایی هم بکنند مسئولیتش به عهده من است . آسانترین راه این بوده که اعلیحضرت یک امری بمن میفرمائید من اجرا میکنم . گفتم اینطور صداقت نفرمائید این روی لجاجت نیست . گفتم پنج نفر در دنیا ممکن است به من عقیده داشته باشند . اینها بیایند بمن بگویند که آقا ما شما را یک آدم درستی میدانستیم شما دردتراز اینها توی این دستگاهت نه اشتی که اینها را فرستادید به دیوان کیفر من چی بگویم ؟ بگویم نه اینها دردترا ؟ اینها گفتم اتفاقاً مشهور اند به اینکه اشخاص در دستگاهی هستند نسبت به آنها بدیهه . من بگویم امر شد ؟ من میتوانم بگویم امر شد ؟ گفتم من به سازمان برزاه آمده‌ام برای اینکه تعقیب بکنم ؟ گفتم یکروزی اعلیحضرت تمام ایرانیها طرفدار صدق بودند تمام ایرانیها را باید الان گرفت تنبیه کرد ؟ گفتم اعلیحضرت چند نفر اینچور باهاشان صحبت میکنند ؟ گفت هیچکس . گفتم استدعا میکنم به دیگران این را نفرمائید برای اینکه میفرمائید آنها قور ! این امرتان را اجرا میکنند . این بنفع مملکت نیست . از این راه ما مملکت را نمیتوانیم اصلاح بکنیم . گفتم من مصمم آنچنان با این اشخاص رفتار بکنم که تماشاگران نهایت صمیمیت و صداقت برای سازمان برزاه کار بکنند و عمین طور هم بود . توی شان یک عده ای بودند الان مثلاً اسم ببرم یکی مهندس زنجان بود یکی مهندس - همین چند روز پیش هم اتفاقاً صحبتش بود . یکی از همکاران من اینجا بود یکی از آن معلوم میشه افراطی‌های چه الان هم هست . پرسیدم

این زنم هم بود - گفتم من اینها را وارد کرده بودم آنچنان با صداقت کار
 میکردند - خدای من شاهد است - گفتم من هنر و این است اعلیحضرت
 گفتم آسانترین کار آن است که من امرتان را اجرا بکنم - این را که من می‌کنم
 مشکل است - برای اینکه مسئولیت قبول می‌کنم به دیگران این را نفرمائید
 برای اینکه فوراً اجرا میکنند - نتیجه‌اش چی میشه با این وضع با این ترتیب
 که ملکت اصلاح نمیشه - من اینها را بنده ازم دور مجبور میشوند اینها بروند
 یک راهبائی را برای زندگیشان یک راهبای دیگری را انتخاب بکنند این بنفسع
 ملکت نیست - هیچی - این تازه سال اولی بود که من در آنجا بودم سه سال و
 نیم دیگر هم در آنجا بودم - این یکی از آن مواردی است که نشان میده که یکفر
 اگر عقاید خودش را می‌گفت و می‌ایستاد و استدلال میکرد و میدانست که نظری شخصی
 نداره - یک مورد دیگری در شورای اقتصاد من بعنوان مدیر سازمان برنامه
 میبایستی شرکت بکنم مطابق قانونی که نمیدونم برای - قانون بود یا مقررات
 بود یا نمیدونم چی بود من عضو شورای اقتصاد بودم - اینجا همینطور که عادت
 هست یک مطالبی مطرح میشد من فراموش میکردم که جمعیت دیگری هم هست
 عیناً همان مطالب را با همان شدت با همان حدت اظهار میکردم - ایمن
 برای شاه ناگوار بود - برای من پیغام داد که این خوب نیست شما اینطور با من
 صحبت میکنید جلو وزیرا - هیچوقت ایرادی نداشت وقتی تنها بودم - رفتم
 گفتم که اعلیحضرت میفرمائید که من در آنجا اینطور صحبت نکنم - این محل شورا
 است برای مشورت است - من می‌آیم آنجا میبینم یک مطلبی مطرح شده و داره -
 تصویب میشه من سکوت کنم - خود اعلیحضرت بعد از یک مدتی اگر این نتیجه خوب
 نداشت از من سؤال نمی‌فرمائید که آقا شما آنجا بودید چرا نگفتید؟ من خیانت
 است اگر نگویم مجبورم بگویم - گفتم اینهایی که این کرمهایی که اینجا دور می‌زنند نشینند
 وزیرا را میگفتم کرم و میرفت بهشان هم میگفت که ابتهاج میدونید راجع به شما
 چی میگه - میگه شما کرمید و عقیده‌ام هم این بود کرم چرا؟ چون یک کرمی

را روشن رد می‌شود له می‌کند و متوجه نمی‌شود که چه کرده‌اند. اینقدر اینها بی
 موجودیت اند - بی خاصیت هستند بی اراده‌اند عکس‌العملی دیده نمی‌شود
 اینها مثل موش می‌نشتند. من یک دفعه متوجه شدم که هیچکس دستش را
 رو میز نمی‌گذارد. دست رو می‌گذشتن که برخلاف ادب یعنی چه؟ من دستم
 بکدام زیر میز قائم بکدام؟ دستم را روی میز می‌گذاشتم - اظهار عقیده هم
 میکردم بطوریکه یک دفعه هم باعث یک مذاکراتی که بین مان رد و بدل شد
 بسیار نا شایسته بود. یک سدی میخواستند بسازند - سد لتیان. این را
 میخواستند بدهند به یگفر باسم - نمیدانم اسمش را فراموش کرده‌ام - اهل
 رومانی بود - تبعه فرانسه - مقیم سوئیس و وقتی که بمن گفتند که این آدم آمده
 پیشنهاد کرده که سد لتیان را بسازد بدون مناقشه من اطلاعات گرفتم همانطور
 که رسم من هست هم کس هر جا بودم همین کار را میکردم. اطلاعاتی که
 گرفتم حاکی از اینست که این کلاه برداری کرده در آمریکای جنوبی و تحت
 تعقیب جزائی است در آمریکای جنوبی. تحقیقات دیگر کردم گفتند مالیاتش
 را هم نمی‌پردازد و می‌گردند که این را یکجا پیدا بکنند که گریش بیاورند. این
 را برداشتم نوشتم به دفتر شورای اقتصاد که اطلاعاتی را که من گرفتم این است.
 این در شورای اقتصاد خوانده شد. می‌کند رئیس آبیاری تهران بود - روحانی
 که بعد وزیر کشاورزی شد معاونش بود. یکی دو جلسه می‌کند را خواستند
 بعنوان اینکه دفاع بکند از خودش برخلاف این عقیده‌ای که من اظهار
 میکنم. که چنین است چنان است. من میگفتم که این بهترین آدم دنیا باشد
 بدون مناقشه آخه چطور میشد بدون مناقشه یک سدی را داد به یک نفر آخه
 روی چه مآخذی؟ چرا نمی‌بایست مناقشه‌ای بین اینها - بیهوده در مناقشه
 شرکت بکنند. در یکی از همین جلسات که همینطور با شدت چیز میکردم رو کرد
 شاه بمن گفتش که اگر لیلیتال این پیشنهاد را کرده بود شما این مخالفت

را میگردید ؟ گفتم این چه مقامیه ای است . گفتم مقامیه بن یک مرد کلاهبرد ار
و حق باز با لیلینتال . گفتم بله اگر لیلینتال همچین پیشنهاد میگرد من ایسن
ایراد را نمیگرفتم اما لیلینتال همچین پیشنهادی ممکن نبود بکنه . بگوید یک
سده را بن بدید من بسازم بدون مناقشه . لیلینتال مقاطعه کار نیست .
لیلینتال کارش این چیزها نیست با تندی باهانش . خب این طریز صحبت را نمی-
پسندید . آنوقت گفتم که اعلیحضرت آغه میخواستید منم مثل دیگران سکوت بکنم
گفتم اعلیحضرت خیال میفرمایید که همین کرما هم موافقت با آن چیزهائی که
میفرماید ؟ گفتم نیستند . خیلی بهش برخورد - برافروخته شد . گفتم در یکی از
این جلسات بعد از اینکه من یک اظهاراتی کردم وقتیکه جلسه ختم شد داشتتم
میرفتم یکی از اینها دود عقب من بهش ننگفتم کی اما حالا میکم برای اینکه مرده -
علم - اسداله علم که نوکر و غلام شاه بود . دود عقب من تبریک بهتان میکم .
من اصلاً " نفهمیدم تبریک برای چی میکه . بعد گفت با این طریز بیانی که شما صحبت
کردید . گفتم شما آقای علم موافقت با این چیزهائی که گفتم؟ گفت البته . گفتم شما
چرا چیزی نمیگوئید ؟ به شاه گفتم بدون اینکه اسم ببرم . گفتم یکی از اینها آمد پشت
سرم و این مطلب را بن تبریک گفت . خودش جرأت نداشت بگو و اینکه تصور
میکید که این کرما موافقت - اینها جرأت اینکه حرف بزنند ندارند . اینها
هم موافق نیستند که بهش برخورد . گفتم اعلیحضرت سعی بفرماید پانزده تا ابتهاج
دورتان جمع بکنید . گفتم شما نخست وزیری را بن تکلیف فرمودید و من رد کردم .
بنابراین این کارها را نمیکنم برای اینکه به مقام نخست وزیری برسم . شما میدانید که
من نادرست نیستم . چون میدانم از زندگی - اتفاقات اینطور هم هست - از زندگی
خصوصی تمام افراد این مملکت اطلاع دارند . وقتی که صحبت میشد بن میگفت کی مثلاً
روابطش با زنش مثلاً چه جور هست چه جور کاسیهها که میگفت . گفتم شما میدانید

من فقط و فقط با حقوقم زندگی میکنم. آنوقت سعی میکنید گفتن لازم نیست قبول میکنید نظراتشان را - نظر مرا هم لازم نیست قبول میکنید. اما قبل از اینکه تصمیم بگیرید گوش بدهید. تشویق میکنید که بگویند. پس از اینکه شنیدید به نظرها را تصمیم بگیرید. آخه فایده شورا چی هست؟ شورای اقتصاد؟ من گفتم پس مقربید اید که من بعنوان سازمان برنامه شرکت نکنم. اما وقتی که میام شرکت میکنم و می بینم که دارند يك تصمیماتی میگیرند که غلط است نمیتوانم سکوت بکنم. و مورد را برایتان ذکر میکنم. یکروز نوی اطلاعات خواندم شب خواندم که دولت يك طرحی داده به - لایحه ای پیشنهاد کرده به مجلس که اشخاصیکه وابستگی دارند با مستخدمین دولت اینها حق معامله با دستگاه ندارند. یعنی يك چیزی نظیر آن کانتلیک او اینترست. اما این بحدی وسیع که من فکر کردم ای تکلیف سازمان برنامه چه خواهد بود؟ جهانشاهی مشاور حقوقی را خواستم گفتم آقا این را ببویید مطالعه میکنید و بمن بگوئید که این چه تأثیری خواهد داشت در کارهای سازمان برنامه

این جزو برنامه های ضد فساد بود؟

س-

نه ضد فساد نبود - چیز بود اسمش را چی گذاشته بودند - يك اصطلاحی هم منع که اشخاصی که متوجه اند از اینکه - مثلاً" وکیل مجلس هستند نمیتوانید مقاطعه کار بشوید. به همان نشانی که قانون گذاشت تمام مقاطعه کارها که وکیل مجلس بودند - وکیل مجلس بودند مقاطعه کار هم بودند هیچوقت هم اجرا نشد. بهر حال گفتم به جهانشاهی که شما این را مطالعه میکنید بمن گزارش بدهید که اگر تصویب شد چه تأثیری در عملیات سازمان برنامه خواهد داشت. چند روز بعد آورد يك تابلوی که نصف این میز بود. سازمان برنامه وسط - حلقه حلقه حلقه دور - این حلقه همینکه میرفت که با هیچکدام اینها نمیتوانه معامله بکند. مثلاً" یکطرف کارمند سازمان برنامه در کرمان این يك فعالیتی دارد. من نمیتوانم با يك

ج -

مقاطعه کاری که با این يك نسبت دوری د اوه من معامله بكم. من این را برداشتم این طرح را برداشتم مردم د رشورای اقتصاد گذاشتم روی میز. گفتم دولت این را پیشنهاد کرده این لایحه را به مجلس من این است نتیجه اش. من دارم الان اخطار میکنم به آقایان دولت. نخست وزیر هم آنجا دست راست شاه نشسته. که این اگر تصویب بشه من د هر مورد يك شرحی بنویسم به نخست وزیر که شما بمن بگوئید که من میتوانم با این آدم معامله بكم یا نه چون حتی گفتم يك کامپیوتر هم نمیتواند جواب این را بدهد. من از کجا میدانم که این کجاست منسوب د اوه و این د سرستا سرایان این آدم ممکن است اشخاصی باشند و من معامله ام هم با تاحملکت هست. همه تعجب کردند شاه رو کرد گفتش که خوب راست میگه فلانی این را کی تهیه کرده؟ گفتند آقای آموزگار آقای مهدی سطلقانی این د نفر این را تهیه کرده اند. رو کرد به آموزگار گفت خوب آقا فلانی راست میگه پس چطور شد این چیز را. گفت برای اثری که د مردم میکنم اینطور گفتم. گفتم وای بحال آن دولتی که يك همچین قانونی - یکیشان وزیر کشاورزی بود

آموزگار وزیر کشاورزی بود

س-

یکیشان - طالقانی وزیر شاور بود. گفتم که وای بحال آن دولتی که خیال میکنه با يك لایحه ای که می برند به مجلس و بشکل قانون د میآید مردم متقاعد میشوند. گفتم آقایان مردم همچین توتمی از شما نداشتنند. شما میآید د اوطلب میشوند میخواهید يك همچین کاری را بکنید يك قانونی را می گذارید که قابل اجرا نیست و میدانید هم اجرا نخواهد شد. شما خیال میکنید مردم اینقدر خرند که ایمن د رشان تأثیر میکنه این تأثیر روانی خواهد داشت؟ گفتم برعکس می بینند که ایمن اجرا نمیشه - قابل اجرا نیست. کی را میخواهید گول بزنید؟ گفت این را - لایحه را بگیرید اصلاح بکنید. لایحه را پس گرفتند اصلاحش کردند دوساره دادند به مجلس تصویب شد و با آن شکلی که اصلاح کردند و این را ساده ترش

ج -

کردند اجرا نشد . نشد که نشد که نشد برای اینکه يك هده توی مجلس بودند
مقاطعہ کاران توی مجلس بودند يك که اشان کارن رفتند يك که اشان هم این را
برگزار نکردند . آهان گفت قبل از اینکه بگویند کی این را تهیه کرده گفتیم
من یقین دارم اشخاصی این را تهیه کردند که يك چیزی شنیده اند که يك
چیزی در آمریکا هست بعنوان کانظلیت او اینترست . گفت میدونید این چه؟
گفت يك ویلسون نامی بود که رئیس جنرال مورتوز بود در زمان آیزنهاور
این را آوردند کردند وزیر دفاع . در همان روزهای اول ازین سؤال کردند
روزنامه نگارها شما مستر ویلسون سہادتان را در جنرال مورتوز چہ
کردید ؟ گفت چطور گہ نمیدانست که يك همچین چیزی هست . گفتند
آخہ شما کہ نمیتونید ہم سہادت اریکی از سہادت اران بزرگ جنرال مورتوز باشید
هم وزیر دفاع باشید برای اینکه یکی از مهمترین سہلای های د یقن جنرال -
مورتوز است . آن زمان دو میلیارد دلار معاملہ داشت در سال - آنزمان
مال تقریباً سی سال پیش در زمان آیزنهاور . گفت عجب حالا من بایم
مطالعہ بکنم . چند روزی این طول کشید بعد اعلام کرد کہ سہادت را واگذار
کرده است بیک موسسہ ای کہ میدونید ^{non-voting} و حق مداخلہ هم نداره و چہ و
چہ و فلان تا مطابق آن قانون بتونه وزیر بشہ . گفت این قانون برای ایمن
تهیه شدہ . یکفر نمیتونه پشت میز وزیر دفاع بنشینہ و از صندوق جنرال مورتوز
آخذہ باشہ آنجا و هنوز ہم در آنجا سہم باشہ - میگویند آخہ آتا شما این
معاملاتی را کہ میخواہید ادا کنید این چطور در میآید . این کانظلیت
او اینترست . نہ اینکه من اینجا نشسته ام یکفر در کرمان هست کہ این يك
نسبت دوری داره با یکی از اعضای سازمان برنامہ و آن عضو سازمان برنامہ
عضو يك ادارای است کہ من بوسیله آن ادارہ میخواہم يك

معامله‌ای با یکفر یکم . گفتم با کاهنوتو هم نمیتوانم تشخیص بدهم يك همچین چیزی را . گفتم شنیدند این آقایین . این بود که رو کرد گفت کی این کار را کرده معلوم شد این دوتا . هر دوتا تحصیل کرده آمریکا و استاد لاشان هم که این بواسطه اثر روانی که در مردم خواهد کرد . شما را بخدا ببینید . اثر روانی عیناً^۱ مثل اینکه مردم مغز خوروند که نمیتوانند تشخیص دهند که بصری اینکس يك قانونی میگذرد و اینها ببینید دوتا تحصیل کرده . آهوزگاری که بعد آمده نخست وزیر شده . جوانی که در ابتدای تحصیلاتش ترقی کرده آمده معان و وزارتخانه شده بعد وزیر شده . حالا ممکن است دوست شما هم باشد ممکن است قوم و خویش شما هم باشد این مطلبی را که من میگویم ملاحظه میفرمائید این است طرز کار . آنوقت وقتی که من با اینها طرف میشدم این ناگوار بود برای شاه . این بود که یکی این بود یکی این مورد بود گفتم . یکی هم مورد دیگری بود . آهان آقای ضو^۲ام وزیر گمرکات بود یا آنوقت وزیر دارائی بود . حالا خاطرم نیست این وقتی که آمد شاید وزیر دارائی بود . آمد و يك گزارش خواند که

س - بله وزیر دارائی بود

ج - بله آمد گزارش خواند که این شرکت پیسی کولا روزی فلان قدر بطری پیسی کولا میفروشد و اینکه این را تولید میکنه و این قیمت میفروشه و روزی اینکه صنعت دارد . سالی میشه اینکه ر . بنابراین پیشنهاد میکنم که روی هر بطری نمیدونم ده شاهی - ۱۰ شاهي نمیدونم ما عوارض بگیریم . همه موافق . گفتم مگر این همان هیئت دولتی نیست که به مردم اعلام کرده که بیایید سرمایه گذاری کنید . مگر همان دولتی نیست که گفته است با تمام وسائل من تشویق میکنم سرمایه گذاری را . آقایین سرمایه گذاری را مردم برای چی میکنند ؟ برای اینکه بپایند ضرر بکنند ؟ برای اینکه نفع ببرند . شما چه حقوق دارید میرید بگویید من توی تمام این اشخاص یکفر را انتخاب میکنم روی محصول اولیک عوارض میگذارم . مالیات بر درآمد را ببرید بالا . بگویید که هیچکس حق نداره بیش

از فلان قدرت منفعت داشته باشد و بنابراین ما ایکس درصد چیزی می‌قیم
 سوپر تاکس هم می‌بریم . شما نمی‌توانید یک همچین کاری بکشید بخصوص دولتی
 که پشت سر هم می‌اعلام کرده - تعهد کرده ما همه جور حمایت خواهیم
 کرد از سرمایه‌گذاری . خوب با کمال شرمساری همه‌ی کارها را نگاه کردند
 آقا خوب حرف‌های است دیگر . من وکیل ثابت پامال نیستم این
 حرف را می‌زنم . من شاهد دارم آنجا نیستم اما من می‌بینم یک عمل
 غلطی دارند میکنند . یک تصمیمی دارند می‌گیرند که این تصمیم اگر گرفته
 شد حالا بعد شنیدم (؟) همین کار را هم کردند . بعد از سالها
 عیناً همین کار را کردند . این نوع کارها میشد که من وقتی که با همین
 تندی و با همین حرارت هم این حرف را می‌زنم خوب این برمیخورد . شاه
 خیال میکرد که مثلاً من باید مثل سایرین دستم را بندازم پائین - سرم را
 بندازم پائین و وقتی که یک نفر یک چیزی آورد گفتند که خیلی خوب است
 پیشنهادی که نیست . هیچکس هم سکوت بود تمام میشد . یکی از بزرگترین
 خمندها اینکه کردند که این مربوط میشد به توسعه بانک صنعتی . بانک توسعه
 صنعتی باین ترتیب بوجود آمد . من در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم در -
 ۱۹۵۷ . جین بلاک دعوت داشت بعنوان رئیس بانک جهانی . پسر جین
 بلاک - جین بلاک جونیور هم شرکت داشت بعنوان نماینده لازاروس رریکی از
 پایگاه اران لازاروس بود . به من جین جونیور گفتش که آندره مایر
 خیلی خیلی میل داره که شما را ملاقات بکنه در نیویورک . گفتم من متأسفانه از
 راه نیویورک بر نمی‌گردم . من از نیویورک آمده‌ام - رستم تی . وی را دیدم -
 رستم مزارع کالیفرنیا جونیور را دیدم آمده‌ام سانفرانسیسکو - از اینجا میروم
 شیکاگو - از شیکاگو میروم به پیتسبورگ - از پیتسبورگ میروم به بن - دعوت
 دارم دولت آلمان دعوت کرده . بنابراین توی برنامه من نیست . گفت بسیار

بهیار کار مہمی است و از شما خواہش میکنم کہ شما برنامهتان را یک جور تغییر
 بدهید کہ یک ساعت در نیویورک باہاش ملاقات بکنید . بعدی اصرار کرد گفتم کہ من
 در روز سہرناہ من در روز در پیتمبورک است . مہمان لیجنیلہ رئیس یونیورسیتی
 آو پیتمبورک کہ برای من در یکی از طرحہایمان کار میکرد . مرا دعوت کردہ بود
 در روز . گفتم شما باید با او تماس بگیرید . من اگر یکی از این دو روز را او مرا
 روز دوم برای من یک صاحبہ مطبوعاتنی تشکیل دادہ و چیزہای دیگر . روز اول -
 ملاقات با رؤسای صنایع و مؤسسات است . من بہ او واگذار میکنم اگر او توانست
 یک نصفہ روز یا یکروز مرا آزاد بگذارد من حرفی ندارم . رفتند و اقدام کردند و جواب
 آمد کہ لیجنیلہ - میگہ هیچ مانعی ندارہ . گفتم خیلی خوب میآیم . پرواز کردم
 بہ نیویورک صبح مستقیماً رستم وال استریت آفیس آندہ مایر مال لازارہ رفت
 کہ من بہ دستور رئیس بانک جہانی حاضرم کہ بانک توسعہ صنعتی برای شما بوجہ
 بیابوم همین طور کہ بانک در ترکیہ کردہ در پاکستان کردہ در یکی دو جای دیگر
 کردہ . گفتم من با نہایت میل این را استقبال میکنم - با کمال میل . یک صحبتہائی
 کردیم نہاری خوردیم و پرواز کردم رستم پیتمبورک و رستم شیکاگو یا برگشتم بہرحال
 آنجا بہ برنامه خودم . آدم تہران بہ شاہ گفتم کہ یک شانس بزرگی آوردم . من تمام
 گرفتاری من تا حالا روی جنبہ مالی بودہ برای اینکه من یکسای پول توی بمساط
 نبود کہ - پول نفت نبود . تازہ وقتیکہ من رسیدم علی امنیتی قرارداد کسرسیوم
 را داشت اعضا میکرد . تازہ وقتیکہ اعضا شد و عمل شد سال اول تمام درآمد
 نود میلیون دلار بود . گفتم من دیگر هیچ غصہای نخواہم داشت از لحاظ مالی
 برای اینکه این یکی از برجستہ ترین افراد است . آہان باجین بلاک صحبت کسردم
 جین سینیور . گفتند کہ متفقد ترین - لایق ترین فرد وال استریت است آندہ مایر است .
 شما هیچ آشنائی دارید ؟

نخیر

س-

فرانسوی است - یک فرانسوی است کہ چہن سال بود کہ در آنجا بود و سینیور پارتنسر

ج -

لازارفه در نیویورک بود . خب این برای من کافی بود و یکه و بعد خودم هم اطلاعاتی که داشتم میدونم لازارفه در یک شهرت جهانی داره . گفتم این آدم علاوه پیدایه بکنه که بیاد در مملکت ما دواطلب بشه که این کار را بکنه این را من یک شانس بزرگی میدونم و دیگر غمهای ندارم از حیث مالی برای اینکه همانصوق من گرفتاری داشتم برای کارهای خوزستان - گرفتاری داشتم برای تمام برنامه های دیگر که از کجا قرض بکنم که آنها هم بعد توضیح خواهم داد . شاه هم خیلی استقبال کرد و گفتش که بسیار خوب است بگویند بیایند . تلگراف کردم - تلگراف بنظم کردم - به تفصیل که این را بعد مهدی سمعی و قنقیه رئیس سازمان برنامه شد این را مکاتبات سرا پیدا کرد چون خودش یکی از پایه گذاران بانک توسعه صنعتی بود و این چیزها را هیچ نمیدانستند این را تمام این چیزهایش را برای من فرستاد مکاتبات سرا با سازمان برنامه بود - تلگراف بود و نامه هم نوشتم که من دعوتان میکنم میسون را بفرستید . شرایطی که من میخواهم دلم میخواهد که خرده پاها هم باشند تنها صاحبان صنایع عده نداشتند که اشخاصی هم که صنایع کوچک هم دارند به آنها هم بتوانیم کمک بکنیم . بدین ترتیب حاضرم روی مدلی که بانک جهانی در - کشورهای دیگر تعیین کرده . تلگراف جواب آید که میسون در فلان تاریخ خواهد آید . اطلاع دادم به شاه و او هم به نخست وزیرش گفت و اقبال و شریف امامی هم وزیر صنایع آید . مستقیماً تماس گرفتند با خود دولت روی اساس کار . یکی از شرایط این کار در هر جائیکه بانک جهانی این کار را میکرد شرطش این بود که دولت یک سهمی میگذازد و یکطرفه ناظر داره در هیئت مدیره - بیش از این حق دیگری نداره . تمام حسن این کار هم همین است که دولت سهیم باشه پشتیبان باشه دخالت نکند . موفقیت این بانکها در جاهای دیگر هم همین بوده است . برای اینکه همان مداخله های دولت است که خواب میکند کار را . آید نه و میسون اول در کلیات صحبت کرد بعد قرار شد که آهان . . راجع به شخص بن آندره مایر گفت من بهتان قول میدهم شخصاً

آن آدم را انتخاب خواهم کرد برای اطمینان خاطر شما . یکفر هلندی را که رئیس بانکى در هلند بود او این را معرفی کرد میسین دوم آید باتفاق آن آدم که حالا وارد جزئیات شدند . اینهم تصویب شد و برگشتند . یکفری من اطلاع پیدا کردم که آهان . . اینجور اطلاع پیدا کردم . جلسه شورای اقتصاد - اقبال نخست وزیر به شاه گزارش داد که اظہر حضرت ما جلسه هیئت وزیران در شیواز تشکیل شد - میدانہ آزمایى بود کہ اقبال راہ میافزاد صرفت در جاہای مختلف وزیران را تشکیل میداد . هیئت وزیران در شیواز تشکیل شد باتفاق آراء اہمین پیشنهاد شد . برای اینکه این مخالف حق حاکمیت دولت است . دولت بطور ممکن است یک سرمایہ ای بدہد یکفر در آنجا باشد ناظر این مخالف حیثیت دولت است - مخالف حق حاکمیت دولت است - باتفاق آراء ردد

این ساختگی بود یا . .

س -

حالا گوش بدید حالا گوش بدید . حالا چطور شده کہ این جور شده . بدبخت اقبال یک آدم نادرستی نبود . در همین اوان بانک مرکزی بدستور دولت آیدہ بسود تجدید نظر کردہ بود در پشتوانہ - طلای پشتوانہ را بواسطہ ترقی قیمت طلا تجدید ارزیابی کردہ بود و در نتیجہ این عمل ہفتصد میلیون تومان - ہفت بلایار ریال سود بہشان دادند . آنا این لاشخورہا بہ فکر این افتادند کہ چطورى این را بخورند . شریف امامی کہ یکی از دزدترین افراد ایران است وزیر صنایع - اینہا کہ گفتہ نشد اما این ہا چیزہائی است کہ استنباط من است - ایمان من است . والا یک دولتمس کہ در دمرحلہ ہیئت میآید در اصول و در جزئیاتش موافقت میکند مدیر عاملش ہم تعیین شدہ در تمام جزئیاتش صحبت کردند یک دفعہ متوجہ میشہ کہ این مخالف اصول حاکمیت است ؟ این را از روز اول اول قبل از اینکه میسین بیاید کہ آقا شرط این کار این است کہ دولت پول میگذارد اما دخالت نہارد - نباید بگہ . این باید ہیئت مدیروای داشته باشہ کہ او خودشان اداره بکنند . آن کار را ہفتصد میلیون تومان

ج -

را آوردند و يك پیشنهادی کردند و خودشان زد و بند کردند که این را بدهند
 وام بدهند به اشخاص برای ایجاد صنایع . يك تشریفاتی هم قائل شدند که اول
 وزارت صنایع - وزارت بازرگانی تصدیق بکنند که این کاری را که اینها میخواهند
 بکنند صحیح است - بانک مرکزی هم این را تأیید بکند برون پول بگیرند -
 آقا کیسه باز شد ریختند - آنچنان این پول را خوردند - پول مفت مفت و تسوی
 شهر هم شایع بود همه میدانستند که هرکس میخواهد برون پول بگیرد باید صدی
 فلان بدهد - دلایشان را گرفتند و گروگرو شروع کردند به دادن این موقع
 من یکی از کارهایی که گفته بودم گفتم اولین چیزی که میشه از این محل دولست
 سهم خودش را میدهد به این - و این بانک هم این کار را بکند . بانک توسعه
 صنعتی دارم درست میکنیم دیگه . طبیعی تراز این چیزی میشد که او را بدهند
 به این که بگویند آقا شما برای توسعه صنعت شما روی اساسی که يك بانکی داره
 باید تحقیق بکنه - برنامه‌ای داشته باشند - طرحی باشه اینها را وقتی تشخیص
 داد آنوقت بده . اینها هم را قبول کرده بودند بعد مثل اینکه متوجه شدند که
 آخه اگر این کار را بکنند این پول از دستشان میره . آنچنان با عجله شروع کردند
 به دادن که قبل از اینکه این کار بشه این تمام بشه . اما معلوم میشه تمام نشد
 بنابراین هیئت وزیران او - بدبخت بیچاره اقبال هم از همه جا بیخبر - همینطور
 در مورد کود شیمیائی شیراز رفت يك چیزهایی را توی مجلس خواند که شریف امامی
 برایش نوشته بود اینها هرچی که او میگفت قبول میکرد برای اینکه معلوم میشه
 اطمینان داشت . من آنوقت متوجه این مطلب نبودم بعد توجه کردم اما جلسه بهم
 خورد . رستم توی اطاق شاه بدون خبر . گفتم اعلیحضرت اینها چی میگویند ؟
 مگه میشه همین حرفی زد . گفت آخه من چی بکشم هیئت وزیران . گفتم هیئت وزیران
 گفتم هیئت وزیران ؟ گفتم این کرم ها هیئت وزیران ؟ یعنی چه گفت حالا من چه

بکرم؟ گفتم شما امر فرمائید همچنین کاری نمیشه کرد. گفت من نمیتونم دیگه کار
 بکرم - غیر ممکن است چطوری من میتونم کار بکرم؟ روی قول آتم يك صحبتی
 میشه بعد دولتی نشسته دود فعه هیئت آمده. اول در کلیات بعد در جزئیاتش
 صحبت شده يك فعه آقایین متوجه شده اند يك همچنین مطلبی. گفتم اینجور
 نمیشه. گفتم اگر بخواد این قضیه باین ترتیب بماند من دیگه نمیتونم کار بکرم
 برای اینکه اصلاً دنیا بما اطمینان ندهاره. روز اول میگویم ما همچنین کاری
 را نمیخواهیم بکرم. دید که من خیلی پافشاری میکنم گفت خیلی خوب حالا ببینیم چی
 میشه. همین هیئت وزیرانی که باتفاق آراء رد کرد یکسال بعد - من دیگه
 رفته بودم از سازمان برنامه - باتفاق آراء تصویب کرد حالا چی شد؟ يك جبرانی
 پیدا کرد. یکیش این بود که حالا برایتان نقل میکنم. من در ماه جون ۱۹۵۸
 رخصت برای ترتیب وام با بانک جهانی. حالا این را تمام میکنم آنوقت بروم بکرم
 برای وام هائی که گرفته. در واشنگتن بودم که شاه آمد به سفر آنوقت آیزنهاور
 بود دیگه به ملاقات رسی. فاستر دالس يك شامی داد به افتخار شاه. يك
 خانهای هست خانه شخصی است در گمان میکنم که پنسیلوانیا اونیو است.
 مال یکی از اشراف بوده که این را مخصوصاً - مهمانیهای را که میدهند
 پذیرائی هائی که میکنند آنجا میکنند

بلسر هاوس نیست که

س -

نه نه - بلسر هاوس يك جای کوچکی است آنجا يك جای معتبری^{ست} این را يك
 دعوتی کردند به شام از يك عده ای منظمه من. من آنجا بودم دیگه. سر میز
 شام هم يك نطق هائی شد. فاستر دالس يك چیزی گفت و شاه يك نطق کرد و
 يك نطق خیلی غرائی و خیلی راجع به اتحادی که ما با امریکا داریم که شما دوستانتان
 را - دوستانش را آدم در ایام خوش نمیتواند تشخیص بدهد در ایام. - شوش
 همه دوست آدم هستند اما يك روزگار بدی وقتی پیش بیاید آنوقت آزمایش احضان
 است که اگر خدا ای نخواست که همچین روزی پیش بیاید آنوقت خواهید دید که

ج -

ایران چه دوست صمیمی امی هست . در این زمینه بود . خیلی هم اتفاقاً

بیان یعنی خوب صحبت کرد آتشب

اینها را خودشان می نوشتند یا اینکه .

س -

ج -

نه نه نه - از روی نت نبود میگفت صحبت کرد . معلوم میشه خودش را حاضر کرده

بود . سر میز شام عده ای بودند بغیر از فاستر دالآن دالس بود رئیس سی . ای

۱ . کیم روزولت بود مستر ایران . دیکه چندتا از وزراء بودند - آندره مایر بود

بعد از شام - حالا من اینجا باید یک پزانت تر باز بگم که یاد آوری بکنید که برگردم

به اینجا .

من در ۱۹۴۷ بود که برنامه عمرانی را داشتم در بانک تهیه میکردم چون برنامه

عمرانی در بانک نوشته شده میدونید ؟

بله بانک ملی بود

س -

ج -

این را که داشتم تهیه میکردم اول موریس نود سن را آوردم که بعد توضیح خواهم داد .

بعد بانک جهانی در ۱۹۴۶ شروع بکار کرد . من سومین شخصی بودم که تقاضای

وام کردم آنهم روی یاد آوری که خدا بیامرز علاء کرد . علاء سفیر واشنگتن بود گفت

آقا فرانسه اولین وام را گرفت . اولین وام را به فرانسه دادند یک وام دادند به بلژیک

بغلام و من گمان میکردم منم تقاضای وام کردم دوست و پنجاه میلیون دلار که

یک وحشتی ایجاد شد در بانک - گارتر هم باشد آمد تهران که آقا چی میگوئید

بالاخره این را بعد توضیح خواهم داد . در این رشته ها بمن گفتند که شما آخه

موریس نود سن - برای چی آوردید . گفت من چاره ای نداشتم . من میخواستم

یک سیمه بیارم که برای ما مطالعه بکنه . آنوقت در ۴۶ - ۱۹۴۵ من آنقدر آشنائی

نداشتم بانک بین المللی وجود نداشت . مراجعه کردم به سفارت ایران که آقا

من میخواهم یک همچین کاری بکنم . شما خواهش میکنم تحقیق بکنید بگوئید یک موسسه ای

که این کار را بلد هست بکنه کی هست ؟ آنها هم تماس گرفتند یقین دارم با امتیاز

د بیارتمانت و به اشخاص دیگر - موریس و نود سن - گفتند موریس و نود سن خیلی خوب

است منم موريس و نودسن را استخدا م كردم و آهه ند - گزارشى دادند - گزارشى

هم بمن دادند

آن گزارش ؟

س -

موريس و نودسن هيديدش ؟

ج -

من آن هفت جلد را ديدم كه آن مال . .

س -

نه آن مال او . سى . آى است . نه مال موريس و نودسن در دوجلد است بنظرم

ج -

باسم من . براى اينكه از اول كه آهه ستردان با من صحبت كرد تا آخر آخسر .

هيچكس ديكر اصلا " معتقد به پرنانه نبود هيچكس نبود هيچكس و گفتند موريس و نودسن

آهه شايسه اين كار نيوه . كتممكن است پس كى باشه گفتند او . سى . اى .

او . سى . آى نظير اين كارى را كه شما ميخواهيد بكنيد براى زاپن كرده و خيلى خيلى

اينها مجهز هستند . رتم سراغ او . سى . آى به آقاى علاه كتم كه آقاى علاه با اينها

صحبته بشيد . صحبت كردند در موقع عقد قرارداد و اضا قرارداد هم خودم

در واشنگتن بودم و قرارداد اضا شد و او . سى . آى عبارت بود Overseas Consultant, Inc.

اين ها از تمام شركتهاى بزرگ آمريكا يك كسرسيوى بود از اينها كه داشتم

يك چيزى كه براى من فرستاده بودند كه مثلكه بشكل ديهم در آورده بودند اضا

كرده بودند براى من فرستاده بودند

كه آقاى سان برگ هم رئيس بود

س -

سان برگ كه اتفاقا آدم خيلى شايسه اى نبود براى اينكه او بيشتر تمايل به سياست

ج -

داشت تا به مسائل اقتصادى و بهمين جهت هم لطفه وارد آهه به اين موضوع . يكى از

بدبختها اين بود كه بعد در اولين كنگرانسانفرانسيسكو در ۱۹۵۷ ديدمش

و اذعان كرد كه " از من عذرخواهى كرد براى اينكه بر عليه من انترك كرد بر عليه من

و اينها را اذعان كرد و گفت كه تصديق ميكتم كه اشتباه كردم . خب منم يگفروشى بمن

ميكه اشتباه كرده مى بخشش . به آن كارى ندارم حالا به اين او . سى . آى آهه ند

ويك عده زيادى را - من آن را حالا عليحده ميگويم اما اين را حالا دارم
مقدمه دارم ميگويم براي اين موضوع دالس .

جزو اشخاصي كه آمده و مى - نند اول پيش من صحبت ميكرند آلن دالس
آه . آلن دالس بعنوان مشاور حقوقشان . آلن دالس شريك فاستر دالس
بود در كرسول اند لا فيرم . يكي از معتبرترين لا فيرم هاى نيويورك بود .
اين دو تا برادر شريك بودند . اين آلن دالس آه پيش من و گفت من نسبت
به ايزان آشنائي دارم - من رئيس دسك ايران بودم نيمه ونم من با علاء دوستم
چه وجه وجه از قديم اين حالا در هزارو نهصد و چهل و مثلاً هفت است .
مربوط است به مأموريت اول علاء به واشنگتن بود به آمريكا بود كى بوده ؟

س- هنوز سى . آى . ا هم درست نشده بود

ج - نخور نخير - نخير هيچي

س- پس آقاى آلن دالس ماقبل سى . آى . ا

ج - آلن دالس است كه لا فيرم دارن . در كر مول اند خيلى لا فيرم معروف حالا اسمش

را . . . الان ميتوانم توي Who's Who نگاه كم

اين گفت من از قديم با ايران لينك داشتم و خيلى خوشوقتم كه الان يك فرصت
ديكرى دارم كه آمده ام به ايران و با هم دوست شده يم آشنا شده يم . قسمت حقوقى
گزارش او . سى . آى را آلن دالس نوشته . بعد كه در نيويورك رقم كه هنوز
هم هردو تا لوير بودند تو خانه اش در لانتك آيلند دعوت كرد تاها رو خودش و خانمش
و فاستر دالس هم روز يكشنبه بود از گليسا آه آنجا . فاستر دالس ميه ونه خيلى
مذهبي بود . آه با خانمش آه آنجا و باهم آشنا شده يم بنابر اين آشنائي من بسا
آلن دالس و فاستر دالس - تازه فاستر دالس سناتور شده بود سناتور نيويورك مرده
بود . دوئسى گمان ميكنم گاورنر نيويورك بود و وقتى كه يگفر مى ميره استاندار تعيين

میکند . استاند اردوشی این را معرفی کرده بود بعنوان سناتور و سناتور شده بود . هنوز نرفته بود . آن روزی که من پیششان بودم - پیش آئن دالس بودم - فاستر - دالس سناتور شده بود هنوز به واشنگتن نرفته بود . آمده و آشنا شدیم و آشنائی من با آئن دالس و فاستر دالس از آن موقع شروع شد . حالا بعد از چند سال نمیدونم در زمان آیزنهاور بود ؟

س- بله

ج- آیزنهاور بود این حالا چهل و هفت کی بود رئیس جمهور ؟

س- ترومن بود

ج- ترومن بود . در پنج سال بعدش مثل اینکه آیزنهاور آمد و این بعد از چند مدت سی شد رئیس سی . آی . ا . سی . آی . ا را ترومن بوجود آورد . ترومن ایجاد کرد و این شد رئیس سی . آی . ا . اما من دوستی من با آئن دالس و فوق العاده هم دوستش داشتم برخلاف فاستر دالس . دوتا برادری بودند یکی متضاد relax یک آدم آدم با هاش صحبت میکرد خیال میکرد هیچ انگیزه ای در دنیا نداشت . خودش و خانمش بسیار اشخاص دوست داشتند . می نشستیم بحث میکردیم صحبت ها میکردیم از تمام دنیا ما همیشه از اوضاع ایران علاقه داشت برای اینکه خوب بالاخره میگفت اسک ایران راند داشته نمیدونم بیست و چند سال قبلش و بعد اون گزارش را نوشته و راجع به ایران و . آتشب توی مهمانی بود

س-

ج- در مهمانی که . .

در مهمانی که فاستر دالس داده برای شاه ۱۹۵۸ و فاستر دالس هست - یک عده از رجال هستند منجمله آندره مایر هم هست . من آندره مایر آمد پیش من گفت که اگر سر گفت نمیدونید چه مردم می آیند پیش من التماس میکنند که من برم برایشان بانک درست کنم . من آمده ام و او طلب شدم به شما گفتم - دوتا میسیون فرستادم بعد میگویند نه سی کنیم و بعد هم نمیگویند چرا نمیکنیم خوب من اینکه بدانم آن چیزی را که آن میخواهد

بمن بگه لازم نیست بمن بگه . من چیزی ندارم به این آدم بگویم که چرا این کار را کرد نه . گفت هیچکس در دنیا يك همچین رفتاری با من نکرده و بعدی متأسف بعد از شام يك ایوانی بود يك بانچه‌ای بود رقتیم توی بانچه . من يك دفعه چشم افتاد به آن دالس صدانش کردم گفتم که این آدم يك همچین چیزی میگه شما این را به شاه معرفی اش بکنید . فوراً دستش را گرفت و برد پیش شاه و يك چیزی گفتند و صحبت کردند . بعد آندره ماير آمد پیش من و گفتش که شاه گفتش که بلسه من هم خیلی متأسفم از این چیزی که پیش آمده اما اهمیت نداره درست خواهد شد . من گمان میکنم علتی که درست شد همین بود حالا چیزهای دیگری هم بوده نمیدونم اما یا آنها هم ضنا* آن پولهارا هم ندارند فرض هم که پولها را بالا کشیدند ديكه چیزی از آن هفتصد میلیون تومان چیزی باقی نماند . این بانک دایر شد باین نحو دایر شد که در هیچ جایی يك دفعه نشد که يك کسی بگه که آقا متشکرم از اینکه این کار را کردید . ملاحظه میکنید ؟ اما بعد هم حالا بكم چه جور شد که وقتی که قرارداد که حالا ایرانیا سرمایه‌گذاری بکنند . من يك عده‌ای را

- و بانک

د و بانک - يك عده‌ای را دعوت کردم . هرکسی را که به‌عظم میرسید . کورس و ثابت و يك عده‌ای را دعوت کردم .

این بعد از اینکه قرارداد تأسیس شد ديكه یا هنوز آن . .

نه - ديك مرحله‌ای بود که بنسأ بود که ديك تأسیس شد

قبل از اینکه هیئت دولت ديكه

حالا آنها بخاطر ندارم درست . تو خانام دعوت کردم که (؟) شما بیائید

سهیم بشوید این يك همچین بانکی است اینطور و اینطور اینطور . همه قبول کردند همه هم يك مبلغی را تعهد کردند و گفتیم که ديك تمام شد به آنها هم گفتم به خارجیا هم گفتم . آنها هم صورت فرستادند از بانکهای که شرکت خواهند کرد . چیس و بانکهای ديكه

- س- اوژن هم بوده
- ج- بنظرم حالا د یگه متعدد بود
- س- اد وارد بیسن کاری داشت توی این کار - کارهای بوده
- ج- نه در این کار نه. اد بشین با چیز کار میکرد - بشین با ساند برگ بود. در آن آنتریکیهای ساند برگ دست داشت بشین. بشین خوب آنتریکیهای پشت پرده را میدانست برای اینکه من از همه جا بی خبر بودم. من سرم را انداختم پائین عادت من تمام عمر این بوده. من این کار را میکردم. بهیچ وجه من الوجوه نه میدانستم نه اهمیت میدادم. میآیدند میگفتند آقا فلان اشخاص بوطیه شما دارند تحریک میکنند گفتن بکنند. تازه چی میشه برم میدارند. من که نیادم د اوطلب بشم رئیس بانک ملی بشم. من نیادم د اوطلب بشم رئیس سازمان برنامه بشم. بکنند اگر من موفق شدم یکی از دلائلش هم اینه برای من یکسان بوده. بهیچ وجه من الوجوه توجه ای انداخته به این چیزها. می شنیدم - بعد ها هم شنیدم که در این تحریکات تونیروک بوده
- س- این که ام تحریکات ؟ تحریکات مربوط به چه دوره ای است ؟
- ج- در تمام ادوار - در تمام ادوار. توی همین اینجا هم نوشته که
- س- کارشنکی میشده یا .
- ج- اینجا همین جا دیدید که ویلز گفته که فلانی برای اینکه
- س- همه ناراضی هستند از .
- ج- بی اعتنائی میکنه . بهترین شرحی را که مطبوعات دنیا داده بودنند راجع به علت زند انسی شدن من اگنومیسیت بود . اگنومیسیت نوشته بود که - من یک پرونده داشتم به این گندگی در تمام پرس دنیا - میدانید نیویورک تایمز
- س- یاد م میآید نیویورک تایمز یک سرمقاله داشت
- ج- واشنگتن پست سرمقاله داشت . تایم مگزین چندین بار مقاله نوشته بود که در یک مورد امینی سفیر آمریکا را که کی بود ؟ خواست بهش اعتراض کرد که این چی چه آخه . طرفه اری از من انتقاد از دولت . سفیری که نمیدونم من زندانی بودم کی بود سفیر آمریکا

او هم گفته بود آخه بما چه . ما که در تائیس مطبوعات نفوذی نداریم . این بهیچوجه مربوط بما نیست .

د کتر امینی چرا زیر بار رفته بود ؟ - س -

ج - برای اینکه خیال میکرد که این کار را اگر بکند تحسب میکند شاه را . درست آن کاری که من در مورد دشمنان - مخالفین خودم کردم این عکس را کسود . من در مورد آن طرفه اراک همدق که مخالفین من بودند اگر شاه ایستاد کسی میکرد میگفت باید اینکار را بکشید استعفا میدادم . علی امینی که یکی از نزدیکترین دوستان من بود میبایست اگر شاه بهتر میگفت - میگفت استعفا میدهم و اگر این کار را کرده بود این دست اریز او را بالا میدرد . وقتی اینکار را کسود خودش را کوچک کرد در نظر شاه - در نظر همان شاه هم کار کوچک کرد . اما خوب آدم با آدم فرق میکند . من معذرت میخواهم این مطالب را میگویم جنبه خود ستایی داره اما من نمی شناسم ایرانی را . ایرانی از من معلوماتش بیشتره هزارها هست - دهها هزار هست . ایرانی وطن پرست خیلی هست . کتر ایرانی هست که وطن پرست نباشه . ایرانی باهوش با اطلاع با استعداد و خیلیها هستند که خیلی پیش از من . اما من ایرانی نمی شناسم که جرأت داشته باشه بگه نه به اشخاص در رأس قدرت . خیلی تفاوت است بین من و دیگران . من هیچوقت دنبال يك کاری ندویدم . هرکاری که بمن دادند خودشان بمن تکلیف کردند تمام کارها بدون استشارة . یکشاهی نداشتم اگر حقوقم را نمی گزفتم یکشاهی نداشتم اما هیچوقت نمی ترسیدم که برم دارند . همیشه میگفتم میلسو مثلا . من وقتی که رستم به جنگ میلسو مگر من خیال میکردم می برم . گفتم افتخار میکنم در راه خدمت به ملتکم یکفرسارچی آمده مرا بر میداره ایمن باعث تنگ من نیست . اتفاقا شکست خورد رفت . در تمام این مبارزات . علی که نمیدونم به تقی زاده و به این ناهای که به تقی زاده - تقی زاده خودش يك امامزاده

بود در ایران. يك عده‌ای می‌پرستیدندش. من يك چیزهایی بچش‌نوشتم که خواهید ملاحظه کرد. در بحبوحه قدوتش برای اینکه عقیده من بود که ناجوانمردی و برخلاف انصاف برخلاف عقیده و از روی نادانی يك چیزهایی میگفت که ضربه بود برخلاف حقیقت بود. رستم متقاعدش بگم. ساعتها - روزها باهاش صحبت کردم خیال کردم متقاعد شده. این را هم خواهید دید در این مکاتبات. بعد روزی که این مطلب مطرح بود در مجلس رستم توی مجلس دیدم با چه بغض و کینه‌ای این داور این مطالب را میگه. آدم نشستم و نوشتم. تمام آن احساسات درونی خودم را منعکس کردم. با سیدضیاء الدین همین کار را کردم با مجلسیو همین کار را کردم با شاه هم همین کار را کردم برای اینکه جور دیگر نمیتونم باشم و اختصار میکنم من در يك جامعه‌ای بدینیا آمده‌ام - بزرگ شده‌ام

روایت کننده - آقای ابوالحسن، بهنجار

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۱

س - راجع به آقای خردجو . .

ج - بله گفتم که خردجو و اینها برای اینست که از داخل بانک می دیدند رفتار مرا با بانک نهایی . رفتار من را با خارجی های دیگر . در یکی از ناهماهنگی های خردجو بمن نوشت و قتی که من امریکا بودم . بمن نوشته بود که من تمام دوره تحصیلم را یکطرف میگذارم و دوره ای که با شما کار کردم یک جا - آنچه که پیش شما یاد گرفتم به مراتب پیش از آنجیزی است که در دوره تحصیلم یاد گرفتم . و با ما سختی میکردید با ما با خشونت رفتار میکردید اما قتی که می دیدم نظیر همین رفتار را با خارجیا میکنید - اشخاصی که به مراتب از ما مهتر هستند و لخورنی - شدم . برای اینکه این یک طرز رفتار که بعد . . حالا بخاطر ندانم که مطلبان راجع به چی بود که این صحبتها پیش آمد

س - حالا میخواهید مراجعه بکنید به آن یادداشت هایی که خودتان دارید

ج - نه نه نه - چون این صحبتی میکردیم راجع به آن تأسیس این بانک و دعوتی که کرده بودند که آمده بودند که من دعوتشان کردم نوشتند . هرگاه ام را نوشتند تعهد کردند یک جلعقی سهم بردارند . روزهای آخر که بانک بنا بود تأسیس بشه هفتان باستشای ثابت جا زدند . به چه دلیل ؟ نمیدانم ندانند و اگر ثابت سهم آنها را قبول نکرده بود بانک تأسیس نمیشد . این آنوقت گفت من مال آنها را بر میدارم . حالا چطور شد اشاره ای به آنها شده بود یا نه یا خودشان پشیمان شدند نمیدانم . این یک تاریخچه ای بود که راجع به تأسیس بانک توسعه صنعتی گفتم که از لحاظ اینکه این کلک بسیار مهمی خواهد بود در پیشرفت برنامه های صنعتی بطور اتم سه سازمان برنامه . اما برای سازمان برنامه هم امیدوار بودم

که منبع کک و وام بشه در صورتیکه نتوانم از جاهای دیگر تهیه بکنم . برای تهیه اعتبار من در ابتدای کارم در سازمان برنانه بود که ملک لوی آمد به تهران موقعیکه رئیس چیس بانک بود . — جان ملک لوی . من بانک لوی از زمانی آشنائی داشتم که رئیس بانک بین المللی بود . قبل از جیم بلاک — ملک لوی رئیس بانک — بود . دومین رئیس بانک جهانی بود و او در موقع کناره گیری اش از بانک جین — بلاک را معرفی کرد بجای خودش . جین بلاک در چیس کار میکرد . — من متوسل شدم به ملک لوی ، ملک لوی را دعوت کردم خانها بهش گفتم «ن الان یک وضعیتی دارم که باید یک کارهایی بکنم اما پول ندارم و دولت هم الان پولی نداره من باید قرض بکنم . من میدونم مشکل است اما شما میتونید برای من یک کسر سیوی تشکیل بدهید چیس که یک پولی برای من تهیه بشه . گفت که شما که میدونید ما فقط کوتاه مدت میتوانیم بدهیم و این به درد شما نمیخورد شما بلند مدت میخواهید چرا از بانک جهانی نمیگیرید . گفتم شما که میدونید که مقررات بانک جهانی اجازه نمیدهد — به درد من نمیخورد . گفت میخواهید من با جین صحبت بکنم ؟ گفتم خیلی هم متشکرم بشوم . رفت و اطلاع داد که جین حاضر است که با شما صحبت بکنه که برای من تازگی داشت — تعجب آور بود . برای اینکه بانک جهانی دو اصل داشت که از آن بهیچوجه نمی توانست عدول بکنه . یک — وام میداد برای اجرای یک طرح مشخص . وام گیرنده میبایست بپایه یک طرحی را بگوید — میخواهم یک کارخانه سیمان ایجاد بکنم . این کارخانه سیمان مشخصاتش اینست محلش این خواهد بود — منبع مواد اولیه اش فلان جا خواهد بود — اینکه هزینه تولیدش خواهد شد میتونیم این را بفروشیم به این قیمت و این رانتا بیلیت — خواهد داشت . این را نگاه میکرد اگر رسیدگی میکرد بیاید حسابهایتان درست است و این فیزیبیلیتی استادی شما صحیح است آنوقت وام میداد فقط و فقط به میزان ارزی که لازم دارید . پول ملکت را — پول داخلی ملکت بهیچوجه ممکن

نیود بهتان بدهد . من نه طرح داشتم نه ریال داشتم بنابراین از این دو جهت من يك تقاضائی از بانک جهانی مییاست بکنم که مخالف روشن بود - سنتش بود مقرانش بود . بدین جهت به ملکی گفتم اما وقتی که خبر داد که جین حاضر در دعوتش کردم . همان بود که آمد که قیلا " هم توضیح دادم که از شاه هم خواهش کردم که این را اجازه بفرمائید که با خانم بیاید و آن طلب کدائی را هم گفت . آمدیم نشستیم حالا در دفتر من صحبت بکنیم که من چی میخوام . دوریز آن با خودش دو نفر را آورده بود . من هم چند نفر دیگر داشتم . وقتی شروع کردم باینکه من وام می- خواهم بدون داشتن طرح و بدون اینکه محدودیت داشته باشد برای ریال یا ارز گفتش که من اصلا " نمیدونم برای چه آمدم . گفتم من تعجب میکنم شما برای چی آمدید . من خیال کردم این تقریبا " ده دقیقه بیشتر طول نکشید خیال کردم که دیگه دیسل پاره شد تمام شد . اما اینجا من و ایران مد بین شخصیت این جین بلا که هستیم . بهش هم گفتم همین چند سال پیش . هم نسبت به رفتار خشنونت آمیزی که به او کردم و به همکاریاش کردم که يك قسمتش را اینجا هست - کتاب لیلینتال نشان میدهد حضر داشت در تهران که من با این معاونش نه - که ریاست میشد داشت برای مذاکره چه جور صحبت کردم . واقعا " قابل تحمل نبود . اما این تمام اینها را تحمل کردم آنوقت يك واهی داد که بیسابقه بود . بعد از آن - همین گفتگوی اولیه مذاکره را ادامه دادم و کار به اینجا رسید که بمن يك وام ۷۵ میلیون دلاری داد بدون هیچ قیسه و شرط نه برای فاینانس کردن يك طرح بخصوص نه محدود به قسمت ارزش باشد . هر مبلغ از این را حق داشتم که تبدیل بکنم به ریال و خرج کنم . آنوقت دیگه ایسن را برد به هیئت مدیره بانک جهانی و خسرو پور که آنجا کار میکرد برای من این صورتجلسه ای فرستاد . این خوانندگی است این صورتجلسه . برای اینکه وقتی که این را بیان کرد همه مبهوت ماندند که گفتم که آن نماینده یکی از نماینده آمریکای لاتین گفت به به تبریک میکنیم دستگاهی که تا حالا فقط بتهوون میزد برآی اولین بار چاچا میزنه

آنها گفتند که واقعا "تبریک میگوئیم این چی شده که این تغییر پیش آمده این روش بانک جهانی . توضیح داد خودش که هیچ تغییری پیش نیاده - يك مورد استثنای است . یكفرهست در آنجا با نهایت صداقت با نهایت جرات داده يك کارهائی میکه برای این مردم بد بخت این ملکت و برای اینکه ما بتوانیم جلوش را بگیریم زیاد تند نرو ما این را پیشنهاد میکم که این را بدیم والا این ممکن است بعدی تند بوه که کارش خراب بشه . این بازارهم در همانوقتیی است که تمام ملکت بدون استثنا از شاه گرفته تا تمام اعضای مجلس - نمایندگان مجلس ووزرا و مردم و مطبوعات مرا شتم میکردند که این هوش مطالعه میکه این که کاری نمیکه . این وام هفتاد و پنج میلیونی را بمن داد که مارا نجات داد و اگر این نبود ما راه نمی افتادیم . این صورتها اکرات يك چیزی است با نهایت تأسف در اختیار من نیست اما شما میتوانید این را بدست بیاورید . برای اینکه جزو اسرار محرمانه نیست . من این را همانوقت فرستادم برای شاه . وقتیکه میفرستادم همکارانم گفتند که نکند اینکار را برای اینکه شاه خوشش نمی آید . گفتم دلیل نداده خوشش نیاد چرا خوشش نمی آید ؟ گفتند آده دوست نداده که تعریف بکنند از یكفر دیگر . در اینجا يك چیزهائی گفته بود يك و يك این مطالب آنهائی که مطرح شد نمایندگان کشورهای مختلف صحبت هائی کردند منجمله مثلا " نماینده آلمان . گفته بود که ما می شناسیم ابتهاج را - برای احترام می گذاریم این مطالبی را که شما میگوئید . تأیید می کنیم . اما صحبت هائیی هست اینجا که يك انتشارک هائی بر علیه اومیشود تا کی او خواهد بود . بلاک میکه که من هم شنیدم این چیزها را اما آنچه که من تا حالا دیدم این طوری سلط است بر کار که گمان نمیکنم باین زود بیا بتوانند این را بردارند . این در هزارو نهصد و پنجاه و خبال میکم پنجاه و هشت بود . زیاد طول نکشید من در پنجاه و نه رفتم . نماینده اسرائیل میکه که خب حالا شما این را که این وام را میدید به ممالک دیگری که اعتباراتشان هم درجه يك است نظیر این را خواهید داد ؟ یكفر می پرسه که این که ام ملکه ؟ میکه ملکت خود من است استرالیا درجه يك است از حیثت

اعتبارات . میگو نه اینجور توقعی نداشته باشید . این يك چیز استثنائی است .
 بانک جهانی در این مورد اگر كلك نكده كی باید بگه گ اینه تمام این میره روی
 همین با آن خوشنوی كه با هاشان كردم . كه بعد به جین پلاك همین چند سال
 پیش گفتم اگر يك آدم كوچكى بود بجای شما - این رفتاری را كه من كردم این باعث
 خشمش میشد دشمن من میشد خیال میکرد این روی خصوصت شخصی است .
 شما مید كه درك كرده كه من این خوشنوتراميكتم تعهد ندارم معتقدم - همم
 هستم و گفتم اگر شما هم بمن نده بودید من از هر جای دنیا بود این پول را
 پیدا میکردم و میکردم این كار را . اما خوشا بحال شما كه شما این كار را كرده
 بطوریکه در بعضی از پروژهها مثل پروژه خوزستان كه تردید داشتند - سه دز
 را تردید داشتند بعد از اینکه دادند و من رفته بودم از سازمان برنامه . همه
 جا میگفتند ما افتخار میکنیم كه سهیم بودیم در این طرحهایی كه در ایران اجرا
 شد . راجع به این طرز رفتار من در همان سال كه پنجاه و هشت بود خیال میکنم
 كه درواشنگتن بودم يكي دوفتر هم از تهران یا خودم برده بودم . جلسه ای
 تشكيل شد در دفتر جین پلاك . گلدن كلپ شريك لیلینتال هم بود . اینها
 پشت سر من نشسته بودند - روسای بانک هم تمام بودند . پلاك گفتش كه شنیدم
 شما شروع كردید به ساختن سد دز . در صورتیکه ما هنوز گزارش دلیلی را نخوانده ایم
 گفتم كه شروع كردم كه بگه این راهی را كه باید ساخته بشه از پائین رودخانه تا
 بالا این يكي از مشكلترین راههای دنیاست . نمیدونم سد دز را ملاحظه كرده؟
 این يكي از مشكلترین راههایی است كه در دنیا ساخته شده برای اینکه ارتفاع
 سد دز در حدود ۵۰۰ یارد بود - ۱۵۰۰ فیت بود و مثل دوتا دیوار این طرفین
 را این عكسی هم اینجا هستند . دوتا دیوار صاف سنگ میرفت بالا . هیچ
 بژی نمیتوانست این را بره بالا . این را میبایست راه بسازند كه بتونه
 اتومبیل بره دیکه . این راه میبایست هی پیچ بخوره بره . يكي از . من همانوقت

که این را میساختیم و این را ام. ک. او میساخت این راه را برای ما. ام. ک. آئی
 کمان میکم. مورین نودسن نمیدونم حالا مورین نودسن اینترنشنال بود یا اینکه
 به یک روایت هم مثل اینکه اون ک برای کایز بود. این هم اوقات کارش بودن. این
 یکی از (؟) بود. گفتم به این راه را شروع کردم - مقصودتان چیه از این
 حرفی که میزنید ؟ گفتم شما خیال میکنید اگر خیال میکنید که من اینکار را کردم که
 شما را ملزم یکم اشتباه میکنید. اگر خیال میکنید که شما اگر بمن ندهید من صرفظ
 میکنم از ساختن سد ز اشتباه میکنید. گفتم کسانی که این طرح را برای من تهیه کردند
 و من ماهب خودم وقت صرف کردم مطالعه این را - در محل رستم باز دید کردم و
 معتقد شدم که این طرح بهترین طرحی است که در ایران اجرا میشه. بهترین طرحی
 است و کسانی هم که برای من این طرح را تهیه کردند اشخاصی هستند که با کمال
 عقیده و احترامی که برای این آقایین همکارانتان که توی این اطاق نشسته اند دارم اگر
 همه اینها بگویند نیاز من میسازم برای اینکه کسانی که این را تهیه کردند صلاحیتشان
 را هیچکدام از این آقایان ندارند. بعد واسم پیغامی داد توسط (؟) که این
 اهانت چیه که شما کردید. گفتم اهانت نیست این حقیقت است. این اشخاصی که
 اینجا هستند - حضور داشتند تخصص در آبیاری هست تخصص در راهسازی هست
 تخصص در سد سازی هست - تخصص در کشاورزی هست - تخصص در برق هست
 اما هیچکدامشان تجربه تی. وی. ا را ندارند که یک چیز اجتماعی - آن چیزی که
 نظیر آنچه من دارم میسازم. هیچکدام اینها ندارند - هر کدامشان دارند بگویند
 داریم. با توجه به این تمام این جهات بوده که این تهیه شده و حالا آنوقت بمن میگویند
 این آقایین تخصص بانک بجای سد سازی برای آبیاری تلمبه بگذارید توی رود کارون و
 بجای برق سد بیایید واحد تولید برق بگذارید. گفتم آخه این هم حرف شد. من
 بگذارم تمام آب رودخانه های ایران که میریزد به کارون بره به دریا آنوقت تلمبه بگذارند
 که یک مقدار از این آب را آبیاری بکنه - هر قطره ای از این آب برای ایران لازم است

حیاتی است . من این برق مفت و مجانی را که میتوانم از این قدرت این آب بگیرم بوسیله مهار کردن این آب این را میگویند صرف نظر کن برو موثر بخر بیچار بگذر که پول پرتش را بد هم که آن را دایر بکنم . گفتم این نشان میدهد که این اشخاص نمیدانند من چی میخواهم بکنم - نمیدانند چه کارهایی شده و این یک نقه جامعی است - این نمیشه . این اهانت نیست عین حقیقت است . با وجود این اهانت ها حاضر شدند این وام را بدهند و دادند موقعی که من از سازمان برنامه رفته بودم و وقتیکه این تلگراف بمن رسید . .

این وام بعد از ساختن

س-

این وام سده دز که علاوه بر آن هفتاد و پنج میلیون دلار برای راه انداختن سازمان برنامه بود که ما رزنده کرد که اصلاً من بتوانم یک طرحهای دیگری که درم اجرا بکنم . این طرح سده دز مخصوص مال سده دز آنوقت وقتی که از بانک رفتم شنیدم که استدلالی که باعث این شده که تصمیم بگیرند به دادن این - این بود که اینها تا حالا ده میلیون دلار خرج کردند برای ساختن راه - برای مقدمات دیگر و چطور ما میتوانیم حالا ندهیم - اگر ندهیم چنین و چنان میشود . دودسته بودند که له و علیه که تقریباً میگفتند که قرضشان - این را از خود بانکی ها شنیدم بعد ها - که قرضشان مساوی بود - استدلال این مطلب که چون ساختند ده میلیون بنابراین نمیشه اینها را ^{let down} باعث شد که دادند . و وقتی این وام را دادند در زمانی بود که رئیس سازمان برنامه کی بود حالا ؟ یا آراض بود بعد اصفیا . حالا در زمان آراض یا اصفیا بود شاید اصفیا بود برای اینکه آراض اصلاً نظیر خصمانه ای داشت نسبت به بانک جهانی . حالا من و لیلیتال و بلاک را اینها همه را متهم میکرد که همه ما شریک شدیم برای نفع شخصی بود در این کارها را میکنیم . یعنی بخاطر دارید توی مجلس این مطلب را گفته بود وقتی هم که اعلام

ج-

جرم برطیله من کردند روی همین اصل بود که اظهاراتی که احمد آراش کرده بود گمان می‌کردم در زمان اصفیا^۱ بود که خدا داد و اینها رفتند برای گرفتن وام تلگرافی کرد بعن جیسن که در این موقع — در این لحظه که قرارداد وام دز با نمایندگان سازمان برنامه^۲ اضا^۳ کردم در رود میفرستم به شما برای خد مانی که شما به ایران کردید . که من یکی از آن مواردی بود که بی اختیار گریه کردم . برای اینکه این آدمی که اینطور باهانش رفتار کردم این انداز انسانیت داده که این کار را بکنه و داده به یاد من هستن که من یک آدم بیکاره‌ای هستم . بیش تلگراف کردم بهستان تبریک میگویم از این کاری که کردید . برای اینکه با این کار شما ایران را نجات دادید . واقعا^۴ هم معتقد بودم . اگر این وام را نداده بود بانک جهانی ما قادر نبودیم کاری بکنیم — سد دهم ساخته نمیشد . سد دز با نهایت تأسف الان که هیچ تمام اینها مثل همه چیزهای دیگر از بین رفت . اما یکی از مستعد ترین نقاط نیاست از لحاظ کشاورزی خوزستان . این را ما نشان دادیم ثابت شد و قنیکه نیشکر داشتیم و قنیکه مارچوبه کاشتم و این چیزهایی که بعمل می‌آید الظفا کاشتند . از کالیفرنیا الظفا آوردند کاشتند نتیجه‌ای که گرفتند قابل مقایسه نبود با آنچهیزی که کالیفرنیا عمل می‌آورد . همینطور در نیشکر . بهترین جاهای نیشکر خیز دنیا را ما رکورد هاین راکستیم . تمام این ارقام را داشتیم الان متأسفانه نمیتوانم از حافظه بگویم اما رکورد دنیا ! شکستیم

س— آن فکر راجع به آبادانی خوزستان و سد دز را در اصطلاح فکرش در زمان شما بوجود آمد ولی اجرای حتی سد که مرحله اول بود و بعد کارهای کشاورزی و راههای شبکه بندی تقسیم آب در زمان — بعد از شما شد

ج — ابدا^۵ همچنین چیزی نیست . تمام اینها را من کردم . تمام اینها را من کردم تمام در زمان من شد تمام — تمام در زمان من شد

س— حالا میخواستم این سؤال را بکنم که در سالهای اخیر با اصطلاح رژیم گذشته صحبت بوسر این بود که رویهمرفته آن امیدهایی که راجع به خوزستان بود برآورده نشد غمت این چی بود ؟

ج - حالا بهتان میگویم چی بود . تمام اینها در زمان من شد این طرحهای شبکه بندی و کشت نیشکرو - نیشکر را من شروع کردم . آن حکمی که يك آدمی است با کمال لیاقت آنجا کار کرد او در زمان من است تمام شد . علت عدم موفقیت چند چیز بود : يك عاملش اینکه يك عده ای درخواستند خوزستانی باشند . اینجا باید انصاف بدیم به شاه که از روی حقیقت باید اذعان کرد که اگر شاه همین به خوزستان نشده بود و توی دهن این اشخاص نزده بود خوزستان را بهم میزدند با رفتن من . برای اینکه پس از اینکه من رستم يك عده ای در رأس شریف امامی رفته بوده گفته بوده به شاه این از جاهای مطلع شنیدم - موثق شنیدم که این طرح نیشکر گرانترین طرح نیشکر دنیا است - قند دنیا است . ما با چغندر اصلاً احتیاجی نداریم . او توی دهنش زده گفته باید اجرا بشه و تا آخر آخر حمایت کرده . این حق را باو میدیم . يك علت دیگرش این بود که کارهایی را که اساسی که میبایستی بکنند نکردند . سبب دزد مثل هر سبب دیگری میبایست يك بشه - میبایست لارویی بشه . برای این تمام اینها پیش بینی شده بود . برای اینکه این سد پرزده تا حدی که بشر قادر است اینها میبایست این و اثرش در اطراف - در کوهپایه يك کارهایی کرده باشند که ریزش نكنه . وقتی که باران . بیاره باد هست این خاکها نریزه پر بسنه این را هیچکس توجه نکرد با رفتن من

س - در طرح بوده ولی

ج - تمام جزئیاتش بوده بطوریکه من یکروزی توی يك روزنامه ای خواندم که شاه روز قبل در يك جایی به چه مناسبتی يك اظهاراتی کرده و ضمناً گفته : افسوس که وقتی که این سدها را میساختند توجه ای به این مسائل نکردند . میبایست چنین کرده باشند چنان کرده باشند . ناهای نوشتن بهشان که شما اینها را خواندم و تأسفم که همچین حرفی را زدید . برای اینکه مراجعه بکنید در سازمان برنامه تمام پرونده ها هست . تمام اینها پیش بینی شده بعد از رفتن من اجرا نشده . بعد شنیدم خدا داد

بود مثل اینکه رئیس سازمان برنامه نوشته بودند و خواسته بودند و دیدند همه چیز
 هست آنوقت تلگراف کرده بودند به رئیس اصل ؛ ون - بلون - بلون - رئیس
 اصل ؛ بود در زمان من بعد رفته بود کانسالتنت شده بود در کالیفرنیا - در
 کالیفرنیا آبیاری استیت کالیفرنیا را او رئیس آبیاریش شده بود يك کارهای کرده
 بود وقتیکه ریگان آمد ریپابلیکن و او د مکررات او را کنار گذاشت رفت يك کانسالتنسی
 ایجاد کرد . چطور شد که به او مراجعه کردند تلگراف که "فورا" بیا . تمام اینها
 در نتیجه آن ناهای بود که من نوشتم که آقا گفتم آخه - خیلی هم متاثر شده بودم
 وقتی که این حرف را زد که با شناسایی که بمن داده من کسی نیستم که يك کاری را
 بکنم که مطالعه نکرده باشم تا آخرش . بمن همیشه ایراد میکردند که چرا اینقدر
 معطل میکنم کارها را - برای اینکه من سکن نبود کاری بکنم . تمام اینها را -
 پیش بینی کرده بودم . سد سفید رود را که به فرانسویها داده بودند قبل از اینکه
 من بیایم وقتیکه من آمدم پرسیدم که برای شبکه آبیاری چی کردید ؟ گفتند هیچ چیز .
 گفتم چطور ممکنه که هیچ کاری نکرده باشید . من استخدام کردم يك اشخاصی را که
 اتفاقاً "يك سفری هم کردم به گسرنوبل که اصفیا" را هم با خودم بردم . به يك
 مؤسسه فرانسوی دادم که این را رقوم کارهایشان را ببینم و اینهم بهترین مؤسسه
 آبیاری فرانسه بودند . به اینها این را مراجعه کردم برای اینکه سد را هم
 فرانسویها ساخته بودند . این کسی که مهندس این چیز - تنبیه اش نم کردم
 برکاتش هم کردم . آدم خیلی خوبی هم هست از دوستان من هم هست .
 نصیر سییعی . میشناسیدش ؟

س- - نخیر

ج - از این سوال کردم . این رئیس آبیاری بود - رئیس سد سازی بود . ازش پرسیدم که
 برای این چه فکری کردید ؟ گفت هیچ چی . گفتم چطور هیچ چی - این سد
 وقتی تمام میشه این آب را چطور باید برسانید به مزارع ؟ هیچ فکری نکرده بود .
 اینطور بود طرز کار کردن ایرانی و آن شاه بنی انصاف هم یا با انصاف شاید هم

میدونست نمیدونم — چه چیز باعث شد که آنروز این حرف را زد . برای اینکه شاه
يك حافظه‌ای داشت که بی‌تظیر بود . من هیچکس در عرم ندیدم که حافظه او را
داشته باشد . ممکن نبود به چیزی را را فراموش بکند . يك مطلبی را يك چیزی بهش
گفتید بیست سال بعد هم میدانست . این ممکن نبود این را فراموش کرده باشد .
برای اینکه من عادت این بود که روزهای چهارشنبه که میدیدمش بهش میگفتم چه کارهایی
را کردم و چه کارهایی را دارم میکنم . عوض اینکه ازش اجازه بخواهم که اجازه میفرماید
این کار را بکنم میگفتم — در جریان می‌گذاشتند و امکان نداشت که نداشتند نه من
تمام اینها را پیش‌بینی کرده‌ام . ازمن گذشته
D&R, Development & Lilienthal
Resources, & Glapp
and Glapp که تمام سدهای تنسی را ساخته آنها ممکن بود يك چنین سدهای
را بسازند توجهی نکرده باشند به این چیزها ؟ تمام این پرونده‌های نوی سازمان
برنامه بود . شنیدم شدیدا " مؤخذه کرده بودند که اینها هست یا نیست و گفته بودند
بله هست و . چطور شده بود که تلگراف کرده بودند بل و ن بیاورده‌ام و هم مثل اینکه
آه — مثل اینکه آه به تهران و حالا اجرا کردند یا نکردند عیب کار این بود که يك سدهای
میکم مخالف بودند — يك سدهای نوی فهمیدند . یکی از آن اشخاص این آموزگار . آموزگار
نخست وزیر که شده بود من خیال کردم واقعا " آدم است برای اینکه خیلی خیلی در خیلی
موارد اصرار خیلی خیلی اعتقاد و ایمان بمن میکرد . احترام میکرد . منم باور میکردم بعد
معلوم شد حقیقت نداشت . رفتم پیشش گفتم آقا من نفهمیدم این چه سری است سدها
یکی از هفت سدهای است که میبایستی ساخته بشد . منتظر چی هستید — دولت منتظر
چی هست . من تا حالا هر دوی را کوبیدم با هر کس که صحبت کردم — به شاه دیکه
من تماس ندارم اما با هر کسی که صحبت کردم همه تصدیق کردند که واجب است هیچ کاری
نکردند . چندین بار با روحانی صحبت کردم يك موردش وادارش کردم که برو بگه رفت
گفت . گفت شاه هم گفتش که صحیح است باید این کار را کرد . به آموزگار این مطلب
را گفتم . میدونید چی جواب داد ؟ گفتش که این سدها غلط بود ما سدها نباید بسازیم .

- من با حیرت رو کردم پرسیدم چرا؟ گفت برای اینکه هر میشه . این آدم مهندس بهداشتی بوده . این آدم خودش را متخصص میدانسته در این رشته‌ها
- س- هیدرولیک مثل اینکه خوانده
- ج- هیدرولیک بود . گفتم که راجع به نیشکر - گفت نیشکر هم ثابت شده که غلط بوده . گفتم کی گفته؟ گفت وزیر کشاورزی دکتر چیز
- س- رهبر زاده
- ج- نه دکتر . در خوزستان کار میکرد دکتر
- س- احمدی
- ج- احمدی و خردجو . گفتم ممکن نیست همچنین چیزی گفته باشند . آدم بانک - آنوقت بانک ایرانیان بودم . تلفن کردم به خردجو - خردجو گفت من ؟ من پیشنهاد کردم یک طرح دیگری داریم الان تهیه میکنم برای نیشکر
- س- برای نیشکر تهیه هم کردند
- ج- چطور ممکن است من همچنین حرفی را زده باشم ؟ تلفن کردم به دکتر احمدی . دکتر احمدی گفتند رفته بود خارج . توو کان (؟) Rue برخورد کردم به دکتر احمدی با بچه‌هایش . گفتم که شما همچنین چیزی به آموزگار گفتید ؟ گفت اید " . گفتم آموزگار بمن گفتش که شما استدلال کردید گفت دروغ میگه . گفتم پس خواهش میکنم بروید چون دوستش بوده که او را آورده وزیر کرده . گفت دروغ میگه . گفتم پس وقتی برمیگردید خواهش میکنم بروید بهش بگید . هنوز از انقلاب خبری نبود من اینجا آمده بودم مرخصی او هم آمده بود مرخصی گفتم پس بروید بهش بگید . ببینید کوه نظری - حسد که یک کاری را که یک نفر دیگر کرده که من عظم نمیرسیده - عرضه اش را نداشته باشم باید خراب کرد . دلیل دیگر نمیتونه داشته باشه . من پاشدم رفتم یک آدم بیگانه - پاشدم رفتم پیش این آدم چون میگم آقا من بامید اینکه این حالا یک آدم شاید فهمیده‌ای باشه - تحصیل کرده است اطلاعی داره . که میگم که چرا این کارهای خوزستان را متوقف کردید ؟ شش میلیون و پانصد هزار کیلو وات برق ایجاد میکرد این سدها - سد دز به تنها . یکی دیگر بود دومیلیون - یک سد بود

د ویلین کیلووات به تنهائی . گفتم منتظر چی هستید شما ؟ چرا نمیگید این کارها
۱۱. این بود جوابی که داد .

س- علت شکست این کشت و صنعت ها چه بود ؟ آیا چون یک عده ای بودند میگفتند آن
زراعت کوچک را از بین بردند و افراد . . .

ج - نخیر - نخیر . این علتش باز چند چیز بود . یکیش بزرگ بودن این طرحها .
آقای هاشم نراقی آمد چه کرد ؟ ده هزار هکتار بیشتر مثل اینکه گرفت . از همه ده
نتوانست بریاید . نتوانست از عهده بریاید . گذاشت و فرار کرد . آنها ی دیگه
هر کدام یک دلائی داشتند با هاشان صحبت کردم . یک عده ای از تأخیر و تصمیماتی
که میبایست بگیرند میگفتند ما یک پیشنهادی میکنیم منتظر جواب هستیم . ماهها
طول میکشه موضوع از بین میوه . زراعت را که نمیشه که معطل کرد . شما یک تصمیمی
میگیرید پیشنهادی میکنید در زمان من تصمیم میآمد روی میز آنها آنها جواب میکرد
آنها تصمیم گرفته میشد . توی یکی از این کتابها دیدم همین حرف که کسی کسه
جرات داشته باشد این تصمیم را بگیرد نیست .

س- آیا لازمه این سد دز و بقیه سدها این بود که کشاورزی در سطح وسیع انجام بشه یا
(؟)

ج - نه نه نه . ببینید من میگفتم آقا ایران مقدار زمین قابل کشتش اقلاً رقت در دست
بخاطر من نیست فلان قدر است . این مال خودتان . د چی که میخواهید بکنید یا
چیزهای سنتی بکنید . بگذارید این یکی روی مدل جدید دنیا باشد - امریکا باشد
این اگر بیزنس باشد . چون من رقم در امریکا تمام تی وی . ۱ را دیدم و شبکه
آبیاری را دیدم - بازار عین صحبت کردم بزرگترین مزارع را دیدم بزرگترین گاوداری را دیدم و تعجب
کردم که گاوداری در آن گرمای - کالیفرنیا که زیاد فرق نداره با خوزستان - گاوها
چطور رشد میکنند . میآرنه آنها چاقان میکنند میفرستند در شیکاگو برای ذبح .
دیدم که این آدم زارع که چندین هزار اکڑ زراعت میکنه - کاهویش را داره میفرسته

با قطار به نیویورک - پنج هزار کیلومتر . تمام اینها صنعتی بود . بمن گفت این شخص گفت من الان کشاورز نیستم بمعنی واقعی . من یک بیزنس من هستم . پسرهایم را - دوسرم فرستادم آنها هم کشاورزی خواندند اما روی اصول بیزنس ما این را اداره میکنیم . یک ایندی بستر است الان - کشاورزی بدان مفهوم نیست . دلیل نداره یک چیزی را که در آمریکا با موفقیت انجام دادند و دنیا نتوانسته بکند ما در ایران نتوانیم انجام بدهیم . گفتم محض رضای خدا اینقدر دلسوزی گریه نکنید - اشک نریزید برای خاطر زارع کوچک . زارع کوچک اینهمه در خوشستان که چیزی عمل نمیآید . آبی نبود شوروار بود کسی کاری نمیکرد حالا که ما داریم این کار را میکنیم بگذارید این را تا آخر ما انجام بدهیم . دلسوزی میخواهید بکنید برید در جای دیگر . تمام این میلیونها هکتار زمینی را که دارید برید آنجا این کار را بکنید . این را بگذارید . اگر من مانده بودم با سعادت این کار را میکردم اما وقتی رقت کسی نبود که باین چیزها معتقد باشد . کسی نبود که حاضر باشد این ریسک را قبول بکند . این ریسک نداره . ساختن سد در ریسک داشت . چرا سدها ساخته نمیشد ؟ هزارها سال بود که در ایران کسی سد نساخته بود . کرخه را در زمان ناصرالدین شاه چندین بار ساختند آب برد . یک مهندسی را که در انگلستان تحصیل کرده بود آورده بودند که او بسازد . او هم ساخت آب برد . آسان نیست سد سازی . سد سازی کار همه کس نیست . من بهترین افرادی که در روی زمین پیدا میشد آوردم . اینها یک نفر را وقتی که گفتم این کار را به شما میدهم یک چند روز مرا معطل کردند و تلگراف کردند یک نفر در بزرگ کار میکرد و ردون - که تمام نقشه های سدهای تی . وی . ا را او کشیده بود . او گفت "فورا" میایم . کار داشت تا این جواب نرسیده بود قبول نکردم . برای اینکه حسابهای سد سازی نمیشد اشتباه کرد . در فرانسه یک سد ساختند یک سد معروفی که سیل بردش . شنیدید این سد مدگ - اسمش یادم نیست اما مثل اینکه سد عظیمی بود . کار آسانی نیست

این کار هر مهندسی نیست . اینها مسئولیت داره و تکیه سد ساخته شد انجام
بر بناه کشاورز و زین کار آسانی نیست . این قدرت میخواست اعتماد به نفس میخواست
من یک اختیاراتی به لیلیتال و کپ دادم و یک چیزهایی حمایت هائی از اینها
کردم . همان مطلبی را که آنروز گفتم هیچ توجه نداشتیم که کپ پشت سر من
نشسته . یکی از اشخاصی که با من آمده بود مهندس چیز - اسمش را الان
فراوش کرده ام - گفت شب بمن گفت (کپ) که بعد از این مطلبی را که امسروز
ابتهاج در اطلاق رئیس بانک جهانی گفت در حضور تمام اینها اینطور - گفت صا
پیراهنمان را هم اگر لازم بشه میفروشیم که اینکار با موفقیت انجام بشود . من
عقیده ام را اظهار میکردم آنها هم با این ایمان کار میکردند - این ایمان و این
چیزها از بین رفت . کوی بود که معتقد به این چیزها باشه - اینها یک حقایق
است . علت اینکه . .

س- ظاهراً آقای مرحوم مهندس روحانی هم به کشت و صنعت ظاهراً اعتقاد داشت
ج- بله اما او جرأت . . باز نسبت به دیگران جرأت دار بود اما نه آن اندازه که
بره بایسنه و بگه آقا این کار را باید بکنم من دارم میکنم من تصمیم گرفتم که بکنم -
هیچوقت من نمیدانستم اجازه میدهید

س- حالا مهندس روحانی
ج- میکم وادارش کردم - او نسبت به وزرای دیگری که دیدم از همه بیشتر دیدم علاقه
اما بعضی وقت زه میزد نمیدونم سرچی بود نمیدونم چی بود . یک چیزهایی مثلاً
می شنید یا شاه مثلاً بهش روی تلخی نشان میداد - تغییر میکرد . من برای اینکه
طرز کار خودم را بیان بکنم و اینهم برای خود ستائی نیست . این برای این است
که در آینده اهالی مملکت - ایرانیها بدانند که لازم نیست آدم یک ارتش داشته
باشه پشت سرش - میلیاردها پول داشته باشه یا حمایت داشته باشه برای اینکه
موفقیت بشه . اراده میفواهد . این الان برایتان ذکر میکنم که چطور شده که من
لیلیتال را استخدام کردم . من در اسامبول در ۱۹۵۵ جلسه سالیانه

بانك جهانی در اسلامبول بدعوت بانك جهانی شركت كردم . وارد شدیم و هنوز
 جابجا نشده مهدی سمیعی از طرف — در جلسات سالیانۀ بانك جهانی و گروه
 شركت میکردند . يك گروه نمایندگان رسمی دولتها كه يك هیئت اعزامی میآمد
 آنها نمایندگان رسمی بودند و يك عده ای مدعو بودند گشت . من بعنوان يك
 از وقتیكه از بانك ملی كمار رقتم تا وقتیكه در بانك ملی بودم بعنوان نماینده دولت
 شركت میکردم در بانك جهانی و تنها نماینده دولت هم بودم تا ۱۹۵۰ . بعد از
 آن ازمن دعوت میکردند بعنوان گشت . در اسلامبول بعنوان گشت در ۱۹۵۵
 شركت كردم رقتم وارد شدم . مهدی سمیعی آمد پیش من گفتش كه لیلینتال می-
 خواهد با شما ملاقات بكنه . گفتم را من نمیدانستم لیلینتال هم اینجا هستش
 هنوز هم مجال نكرده بودم گشت لیست را نگاه كنم . گفتم با كمال میل كجاست؟
 گفت در هیلتون بمن گفته كه به شما بگویم — اینهم توی كتابش هم مینویسه كه مهدی-
 سمیعی واسطه بود — بهش تلفن كردم كه من با كمال میل حاضریم شما را ببینیم .
 در هیلتون منزل داشت رقتم . گفتش كه من دلم میخواهد كه راجع به كارهایی كه
 شما در ایران دارید میكنید يك چیزهایی را اطلاع پیدا كنم . گفتم با كمال میل
 بهش گفتم . يك كارهایی كه در ایران شروع كردم و میخواهم بكنم — تازه يكسال است
 آمده ام . يك چیزی بهش دادم — يك گزارش جامع اما مختصر كه این كارها — این
 كارها را میخواهم بكنم و آنوقت راجع به امكانات ایران . شروع كرد برای من صحبت
 كردن راجع به كلمبیا — برای اینکه تازه در كلمبیا بعد توی خاطراتش دیدم . از طرف
 بانك جهانی رفته بود به كلمبیا كه برای كلمبیا يك نقشه ای تهیه بكنه — راجع به كلمبیا
 امكانات آنجا صحبت های مفصلی كرد . گفتم ستر لیلینتال بن راجع به كلمبیا هیچ
 اطلاع ندارم . اما راجع به ایران این را میتوانم بهتان بگویم . یکی از کشورهای كه
 خوشبخت است از اینکه همه چیز دارد — ایران است . باور كردنی نیست اگر من
 تمام این چیزها را بگویم . امكاناتی را كه ایران دارد . گفتم كه اگر علاقه داشته
 باشید دعوتتان میكنم بیایید ببینید شاید بتوانید كمك فكري به من بكنید . گفت كه با

کمال میل می‌آیم. فوراً رستم جین پلاک را ببینم نوی همان هتل. تلفن کردم
 خانمش بواب داد. گفتم من می‌خواهم جین را ببینم. گفتش که الان خیلی
 گرفتاره. چون می‌انید در این پنج روز تمام دلی کاسین‌های دنیا می‌خواهند
 رئیس‌بانک را ببینند. گفتم من فقط برای دود قیقه می‌خواهم ببینم. گفت بیایید
 بالا. رستم بالا نوی اطافش. نوی سوئیش تو اطافش گفتند یک دلی کاسین
 هست. در این ضمن که نشسته بودیم دلی کاسین هند آمد. نهرو با این
 دلی کاسین هند آمد. اینها آمدند وقت دارند دیکه. من که بدون وقت
 آمدم. در باز شد و این یاروها در آمدند بیرون. نهرو باشد برو زش گفتش
 که من به ستر ابتهاج گفتم دود قیقه با جین کار داره. اوهم گفت هیچ مانعی
 نداره. رستم روی ایوان. بهش گفتم که من الان با لیلیتال ملاقات کردم. گفت
 ای چه خوب شد من بهش گفته بودم شما را ملاقات بکند فراوانی کردم بهتان بگویم.
 گفتم من هم تعجب کردم آن چطور سراغ من آمد. گفت من گفتم. گفت من دعوتش
 کردم می‌خواهم بفرستم خوزستان اما نگفتم بهش خوزستان. برای اینکه خوزستان
 چه می‌داند چی هست. چگونه؟ گفت در دنیا بهتر از این نمیتوانستید پیدا کنید.
 گفت وقتی که از انامیک انرژی کامیون استعفا داد رفت من خیلی سعی کردم بیارمش
 به بانک. هرکاری کردم حاضر نشد. گفت من باندازه کافی کار کردم الان می‌خواهم
 بروم به خورده برای خودم کار بکنم. گفت بهتر از این نمیشه. گفتم همین دود قیقه
 هم نشد. گفتم خدا حافظ خیلی متشکر از زش هم تشکر کردم آدم با خیال
 راحت دیکه. من لیلیتال را میشناختم یک کرانش اما می‌خوام از لحاظ او ببینم
 که چی میگه. حالا هم یک پرانتز هم باز میکنم. آن روزی که در حضور روسایش
 آن مذاکره را کردم وقتی گفت شنیدم شما همچنین کاری کردید. گفتم فراوانی نکنید
 این لیلیتال را شما بمن معرفی کردید و اینها برای من این طرح را تهیه کردند.
 از اسلامبول آمدم و وقت خواستم از شاه. وقت دادند فوری. رستم سعد آباد

رسیدم دیدم که جمعیت زیادی هست همه میخوانند شرفیاب بشوند . از تشریفات آمدند و بهبه گفتند که امروز اعلیحضرت تشریف میبرند به صافرت وقت ملاقات ندارند بمن آمدند گفتند که شما باشید میآید . آمد پائین و گفت بیایید باهم . رستم رفته پشت رلش نشست و من هم پهلوی نشستم . آن ایام این چیزها نبود تشریفات نبود از سعدآباد تا فرودگاه من مجال داشتم صحبت بکنم .

س- خودشان پشت رل

ج- بله بله - من از سعدآباد تا خیابان پهلوی آنجائیکه خیابان چیز کوئین الیزابت هست

س- بلوار الیزابت

ج- من صحبت از استعفای خودم . برای اینکه وقتی که رسیدم تهران رنم در فرودگاه گفت

اینجا در تهران قیام کردند بر علیه تو . گفتم به کوریدر نشان بکنند . این چیزها - اینه انتی بود من بود . گفتم بکنند تازه چی میکنند بیرون میکنند . تا راه افتادیم گفتیم

اعلیحضرت شنیدم که همه قیام کردند گفت بله گفتم آخه چی میگویند . گفت ناراضی اند

که شما کاری نمیکید همض مطالعه میکنید همض چی میکنید - چی میکنید - چی میکنید

گفتم من الان یکسال بیشتر نیست سرکارم . اعلیحضرت يك چیزهایی را قبول فرمودند

شرایطی را . کسی در کار من مداخله نخواهد کرد من مجال کافی باید داشته باشم

تهیه میکنم - تشکیلاتم را درست بکنم شروع بکار بکنم . کار را با عجله نخواهم کرد .

هرقدر هم فشار باشد - هنوز دیر نشده . من هنوز آماده نشده ام به شروع کار .

الان بهم بهتره . گفتم یکفرهست که بیاد از من تعریف بکنه ؟ گفت هیچ . گفتم

افتخار میکنم . گفتم اگر اینها میآیدند تعریف میکردند باعث ننگ من بود . گفتم من

کارهایی را که دارم میکنم تمام مخالف ستنهایی است که قزنهاست در ایران دارم . آخه

کی تا حالا آمده بیاد بگه نه آقا - توی رو آدم نگاه بکنه گردن لکفته بگویند من نمیکنم

این کار را . من نمیپذیرم - من نمیپذیرم اشخاص - چرا نمیپذیرم ؟ نه برای اینکه

تشخص دارم نمی توانم آخه بنشینم کارهایم را بکنم با آقای فلان سناتور یا فلان کردن -

گفتم . میخواند بیاد پیش من يك تقاضای خصوصی بکنه . من هیچکس را نمیپذیرم .

س-

یعنی شما وقت نمی‌دادید به کسی

ج-

نخیر - رئیس دترم میآید همان آقای کاظمی که فلان کس آمده . میگنم بهر رسید چه فرمایشی دارند . اگر مربوط است به کارهای کشاورزی است بروند رئیس اداره کشاورزی را ببینند . راه فلان - اون یکی - اون یکی . اگر يك مطلبی دارد که به آنها مراجعه کردند و در ظرف دو روز انجام نداد بیایند بمن بگویند . اگر يك تقاضای مشروع بود و انجام نداد باشند فوراً آن آدم منغسل میشه آنها . اگر تقاضا ناشروع هست آن رد کرده - دیدن من هم فایده‌ای نداره . من هم ممکن نیست موافقت بکنم . بنابراین میگفتند داد فریاد آقا این دیدن شاه آسانتر از دیدن . . . گفتم ممکن است - تصدیق هم میکنم . شاه مسئولیت نداره . من مسئولیت دارم . شاه دلش میخواد بنشینه با مردم حرف بزنه . من دلم میخواد مجال ندارم . این باعث رنجش میشد يك عده‌ای دشمن میشدند . بگذار شوند به جهنم بشوند . من جور دیگری نمیتوانم بشوم اگر بنا باشه پذیرائی بکنم چون قبل از آن بمن میگفتند که در اطاق آقای پناهی باز بود . سلام علیکم میآیدند دورتا دور می‌نشستند . آنوقت هر کس کاری داشت میآید بغل میکشید صندوقی را زیر گوشش . من گفتم همچنین چیزی نیست . این باعث رنجش میشه . بشه تا آنجا که رسیدیم به شاه گفتم که این باعث افتخار من است که اینطور . گفتم حالا اعلیحضرت فکرهايشان را بفرمایند . گفتم اگر صد درصد پشتیبانی میکنید می‌مانم اگر نود و نه درصد باشه نمی‌مانم میرم . الان برم بهتره . گفت میدونید میگویند برای خاطر شما من يك نخست‌وزیری را برداشتم ؟ مقصودش زاهدی بود - گفتم شنیدم . گفتم اعلیحضرت خیال میکنید که من خوشحالم . گفتم بسیار متأسفم که برای خاطر من يك نخست‌وزیر را شما بردارید . الان علاوه نزدیک ترین دوست من است . حالا خوب خود علاوه هم ممکن است ناراضی باشه . گفتم این خیلی

طبیعی است . آخه نخست وزیر که هست یکفرهه دیکه آنجا هستش رئیس سازمان
برناه . این را به اقبال گفتم . کتقم من اگر جای شما بودم — يك ابتهاجس
رئیس سازمان برناه بود با این اختیارات بمن نخست وزیری را تکلیف میکرد
قبول نمیکردم . اما قبول کردید با علم به این بنابراین آدم بهتان بکم ما باهه یکر
دوست بودیم . این هشارکری با برادرم بود — احط ابتهاج باهم درس خوانده
بودند . من بهتان میگویم من با يك شرایطی آمده ام . همین طوریکه با زاهدی
صحبت کرده بودم به این هم گفتم . قسم خورد به جان بچه هایم — دخترام نمیدونم
فلان و اینها چنین و چنان و اینها و برخلاف آن قسمش هم رفتار کرد . طبیعی
کتقم آخه من دارم يك کاری میکنم که مخالف تمام سنت قریبا است . این طرز رفتار
من با مردم . این طرز رفتار من با دولت . این آدم میگه که من نخست وزیرم
این چی میگه . حق هم داره . اما بمن مربوط نیست . من بهتان قیلا* هم
عرض کردم که شرط کار کردن من اینه . برای اینکه من میدونم جور دیگری نمیشه .
اگر من بخواهم از مجرای دولت بیایم کار از کار گذشته . کتقم اعلیحضرت صد دصد
اگر باشه میانم نود و نه دصد اگر باشه میم . گفت که پس رفتاربان را یکخرده
ملا یتر بکنید . کتقم این را قبول دارم . کتقم این را می فهم — من با خشونت
رفتار میکنم . اما يك چیز بهتان عرض میکنم اعلیحضرت . من صبح پیام با این نیت
که امروز با هیچکس تندی نخواهم کرد . اول صبح يك گزارش بیارند می بینم
غلط است . با کمال خونسردی یارو را میخوانم . با کمال ادب يك چیزی بهمش
میگویم میره . دومی يك سوالی میکنم تعید و نه دوعه بمن داره میگه . میدونم بازهم
خونسردی بخرج میدهم . سومی — چهارمی — بشوم بعد می ترکم دیکه نمی توانم
جلویم را بگیرم . آنوقت مجبورم داد فریاد ستنبیه — اخراج یا با مردم با خشونت .
مردیکه میآید پیش من میگوید من این کار را میخوانم از شما . میگویم نمیتونم بکنسم .
میگه اگر شما بخواهید میتوانید . میگویم بدیهی است که من بخواهم میتوانم .

بد بهی است اگر من دستور بد هم اجرا میشه . اما شما حق ند ارید که همچین
توقعی ازم داشته باشید . چطور من در مورد شما يك دستوری بد هم که در
مورد دیگران ند هم . نمیکنم این کار را ! برای خاطر احدى نمیکنم این کار را .
خب این مرد يکه که عادت نکرده به این طرز کار هیچوقت عادت نکرده بسود .
نتیجه اش این چی میشه ؟ يکی يکی - يکی يکی دشمن و تحريك با هم جمع
میشوند و آنوقت چی میکنند ؟ نمیگویند که این برای اینکه مرا نیز برفته - تقاضای نامشروع
مرا قبول نکرده - نخیر هرکسی يك نسبتی . يکی ميکه نوکر انگلیسم
يکی ميکه نوکر امریکاییهاست - يکی ميکه این وابسته به فلان - يکی ميکه خیال داره
کودتا بکنه . هرکسی يك چیزی ميگويد .

س-

بعد آنوقت صحبت از استخدام لیلیتال را میکردید

ج -

گفتم حالا که تمام شد حالا میخواستم بهتان عرض بکنم من لیلیتال را دیدم در
اسلامبول دعوتش کردم میخواستم بفرستم خوزستان . اما بهش نگفتم برای
خوزستان . گفت بسیار کار خوبی کردی . خب این مزیت را داشت شاه نسبت به
دیگران . به هريك از وزراء ! ائس اگر من صحبت لیلیتال را میکردم اصلاً لیلیتال
را اسحق را نشینده میدیدند ملاحظه میفرمائید اما این در چند دقیقه تمام شد .
دعوت کردم - تلگراف کرد ؛ - تلگراف کردم که چون به لیلیتال گفتم که من میرم
دعوت رسمی برایتان میفرستم . لیلیتال بعد ها گفت که آنروزی که شما برای
من آمدید صحبت کردید و رفتید همین طور که آندره مایر گفت هر دو تانیشان
گفتند که ما خیال کردیم این يك نزاکت مشرق زمینی است که د یگه رفتید از شما
خبری نخواهد شد . آندره مایر گفت من تعجب کردم که بعد تلگراف آمد که فلان وفلان
و اینها . تلگراف مفصل باین شرایط . اینهم گفتش که من خیال کردم گفت خیلی ها
میآندند از آمریکای جنوبی از جاهای مختلف دنیا دعوت فلان بعد معلوم میشد
تمام اینها تعارف است . من تعجب کردم که خبر رسید که بیائید . گفتم نه فقط

انتهاج (۱۱)

از طرف خودم از طرف شاه هم بپایید . آمد منتهی کلب باهانش نبود بیک دلیلی که
وده روز هم دیوتر از آنچه . یک عطی داشت که نوی کتابش هم نوشته . وقتی رسید
که شاه ده روز پیش رفته بود به هندوستان - سفر رسمی هندوستان . آمد و بعد هم
کلب هم رسید و من یک بیریفینک برای این درست کردم . تنها کسی که خیال - دیدم
تحقیق کردم دیدم خیال کردم اطلاعی راجع به خوزستان دارند از وزارت کشاورزی
هرچی که لیتریچر ممکن بود خواستم که صفر بود . اصل ؛ یک گروهی داشتند که
مختصین کشاورزیشان آنها را دعوت کردم . یونانیید نیشن داشتند و وزیر
یکی هندی بود یکی انگلیسی بود بنظرم یا مجار بود . اینها را دعوت کردم آمدند .
یک بیریفینک درست کردم که اینها راجع به خوزستان به لیلیتال بیریفن بکنند .
آقا اینها شروع کردند که در خوزستان هیچ کاری نمیشه کرد بواسطه گرمایش - بواسطه
نکس . منم همینجور خودم را می خورم . من اینها را دعوت کردم - نمیتونم که
بگم این مزخرفات چیه میگوید . من خیال کردم اینها آدم هستند دیگه . گفتیم
هیچ موضوع خوزستان رفت .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۲

بنابراین با کمال نگرانی من میخواستم این مطلب را با لیلیتال مطرح بکنم و ببینم که چه عکس‌العملی داشته این مذاکراتی که این بقول خودشان کارشناسان دادند . اما قبل از اینکه من چیزی بهش بگویم گفت که این مطالبی که این آقایون اکسپرت ها دادند عیناً نظریاتی بود که تمام اکسپرت‌های آمریکا و تئیکه ما میخواستیم تی . وی . ا را شروع بکنیم تمام اکسپرت‌های آمریکا بدون استثنا مخالف بودند . و استدلال‌هایی میکردند همین استدلال‌ات بود . بنابراین باند از سرسوزن این چیزهاییکه اینها گفتند تأثیر در من نخواهد کرد . بسیار خوشوقت شدم . ترتیب مسافرتش را دادم - قطار مخصوص در اختیارش گذاشتم و چند نفر هم از سازمان برناه همراه اینها فرستادم . رفتند به خوزستان . یک نامه‌ای هم نوشتم و آنروز نجم‌الملك استاند ارخوزستان بود . نجم‌الملك هم میدونید - میشناسیدش؟

س - نخیر

ج - یکی از اشخاص بسیار امین - پاک - درست است . تنها عیسی که من بهش

داشتیم از مکتب منفی بافی‌ها است اصلاً مخالف همه چیز است همه چیز را با
 نظریه بینی نگاه میکند همه چیز . از شاگردهای مکتب تنقی زاده است والدین در رستش
 در امانتش بطوریکه این از سالها کاررفت هرچی سعی کردند بپایند سناتور
 بکنند قبول نکرد . هرشغلی پیش دادند دیکه قبول نکرد بعد از همین مأموریت
 استانداری خوزستان . یک ناهای هم نوشتیم به نجم الطک که استانداری خوزستان
 بود که آقای لیلیتال و آقای گلپ میآیند و خواستم معرفیشان بکنم اینها اشخاص
 برجستهای هستند . میآیند خواهش میکنم اگر احتیاج به کمک داشتند کمک
 بکنید . در جواب بمن نوشت که من اولین دفعه است که میبینم که کارشناسی
 که آمده است به ایران از نوع کارشناسانی است که آرزو میکردم بیاید به ایران .
 زیرا من یک چندین سال پیش مهمان دولت آمریکا بودم همگان میگویند که از آن برنامه‌هایی
 که تحت عنوان فول برای دعوت میکردند . که دعوت میکردند میدویدند رجالی را و
 آنوقت یک جاهای مختلفی را بهشان نشان میدادند . در یک همچنین مسافرتی به
 آمریکا رفتم و تی . وی . ا . را دیدم و آقای گلدن گلپ رئیس تی . وی . ا . بود و پیش
 خودم فکر کردم که آیا میشد یک پروژی که همچنین آدمی بیاید به ایران . چون منفی‌باف
 اضافه کرده بود . امیدوارم که شما اینها را باین منظور نیاورده باشید که فقط یک
 گزارش بدهند و این گزارش هم بایگانی بشه کسی هم نخواند . یکی از اختراعات -
 یکی از چیزهایی که پیش خودم لذت می‌بردم همیشه این بود که امثال نجم الطک
 ملاحظه کردند که این اشخاص آمدند و در یک مدت کوتاهی که در دنیا بی‌نظیر
 بود با یک سرعتی یک کارهای بزرگی را انجام دادند . بهرحال اینها از خوزستان
 برگشتند . آمدند در یک جلسه‌ای که من تشکیل داده بودم در سازمان برنامه
 که یک عده از همکاران من از رؤسای ارشد سازمان برنامه حضور داشتند . لیلیتال
 و گلپ هم بودند . در حدود دو ساعت لیلیتال و گلپ گزارش شفاهی دادند راجع
 به مشاهده ایشان . چیزهایی گفتند راجع به خوزستان که باورکردنی نبود . گفتند
 ما وقتی که دیدیم آثار تمدن چند هزارساله ایران را و دیدیم آثاری از سدهایی که در

چند هزار سال پیش بود پیش خود مان فکر کردیم که این تمدن بزرگیت که ازین رفته و ما تصور میکنیم در آمریکا این کارهایی را که کردیم پیش خود مان - خود مان را خجل میدانیم که ما چه میکنیم ادعا میکنیم که این کارهایی را که ما کردیم هیچ است در مقابل چیزهایی که در دوهزاروپانصد سال ایرانیا انجام دادند . برای اینکه می گفتش که يك آثاری دیدیم از خندقی - آنجا هم میگفتند که بما توضیح دادند مثلاً "شون يك جاهائی هستن که هست یکجاهائی دارد که سد سازی کرده بودند در دوهزار سال پیش و اینها از بین رفته . که يك قسمش بواسطه نداشتن علاقه در سیرست - يك قسمش هم بواسطه حوادث روزگار . يك قسمت زیادش بواسطه علی راکه بزها انجام میدهند که یکی از واقعا " بزرگترین عامل از بین رفتن آثار تمدن - زراعت بز است که می چره و ریشه هر گیاهی را می که بطوریکه آنوقت باد می آید این خاک و این هر چیزی را که روی سطح زمین هست می بوه که د یک قابل کشت نمیشه . يك قسمت از دنیا از همین جهت از بین رفته . بهر حال بعدی گفتند اینها و من همین طور که گوش میکردم لذت می بردم از چیزهاییکه اینها دیدند . و تشیک صحبتشان تمام شد گفتیم که دعوتان میکنم بیائید در کارخوزستان با من همکاری بکنید و برناهای را که برای خوزستان دارم شما اجرا بکنید . گفتند که ما آمادگی که نداشتیم - برای اینکه کار که نیاده ایم . گفتیم ستر لیلیتال می ترسد از اینکه این مسئولیت را قبول بکنید ؟ گفت نه ترس نیست ما آماده نبودیم حاضر نبودیم که همین تکلیفی را بما بکنید باید فکر بکنیم . گفتیم خوب برید فکرهایتان را بکنید . بعد به من گفتند که . . . چند کار کردند . یکیش که به آندره مایر که لازارفر که دینفع شده بود در کارهای دی . ان . ار در جنبه های مالیش به او میبایست مراجعه بکنند و از او نظر بخواهند که آیا او موافق هست که این کار را بکنند یا نه . دوم که بعد به من گفتند آن وردون که کسی بود که تمام سدهای تی . وی . ا را او نقشه اش را کشیده بود که در بریزیل بود آنوقت - آمریکائی بود - اصلاً هم هلندی بود . وردون اسم گمان

میگم هلندی هم باشد. این در استخدام یک شرکت بزرگ آمریکایی در آمده بود و در بوزل مشغول کار بود بموجب یک قرارداد. با او تماس گرفتند و بعد از چند روز آمدند گفتند حاضرم. ما نشستیم همکاران من در سازمان برنامه آنها یک مشاور حقوقی هم از نیویورک خواستند که فوراً پرواز کرد و آمد - نشستند قراردادش تنظیم کردند یک پیش نویس یک قراردادش را

این قرار داد فتر اقتصادی است دیگه؟ س-

این موقعی است که... الان میگویم تاریخ قطعیش را بهتان میگویم که آمدن به ایران پس از اینکه من در اسلامبول باهانش ملاقات کردم که ۵۵ بود گمان میگویم این در ۱۹۵۶ بود. الان ج-

در آن جلسه آقای خداداد فرمانفرمایان و همکارانش هم حضور داشتند یا هنوز آنها نیامده بودند؟ س-

نه آنها بنظرم هنوز نبودند - بنظرم هنوز نبودند - خسروهدایت بود - مهندس اصغیا بود - خسروهدایت قائم مقام بود اصغیا معاون بود. کاظمی بود که رئیس اداره کشاورزی بود و او را فرستاده بودند با لیلینتال و کپ رفته بودند به خوزستان. او حضور داشت یک مهندس دیگر برد که رئیس یکی از دانشگاهها بود - رئیس یک دانشگاههای شد بعد در دانشگاه تهران. مزین - مزین نبود؟ مهندس مزین بود که با من در یک سفری هم آمده به آمریکا. او بود - پروتون بود - ژیرار بود - آن دفترش وجود داشت گمان میگویم دفتر اقتصادی هنوز تأسیس نشده بود و گمان میگویم در ۱۹۵۶ بود بعد نگاه میگویم یادداشت میگویم س-

خیلی خوب. این قرارداد تنظیم شد. من میبایست از کمیسیون برنامه که قبلاً هم گفتم که کمیسیون برنامه مجلس اجازه قانونگذاری داشت در حدود چهار چوب قانون برنامه دوم. بنابراین آنها میتوانند اعتبار تخصیص بدهند به این کار. رستم برم قرارداد وقتی آماده شد. برم توسط دولت که نخست وزیر علاء بود گمان میگویم - علاء - ج-

نخست وزیر بود . توسط علا* به علا* دادم به رئیس دولت این گزارش را دادم و
 بروم طرح را به کمیسیون مشترك . کمیسیون مشترك که گفتم در حدود ۴ نفر
 بودند از مجلس و از سنا آنروز . و یکروز - یک دفعه جلسه در مجلس تشکیل میشد
 دفعه بعد در سنا . آنروز در مجلس تشکیل میشد و وقتی که در مجلس تشکیل میشد
 ریاست جلسه با یک نماینده مجلس بود - در سنا وقتی که تشکیل میشد ریاست جلسه
 با یک سناتور بود . سناتور آنزمان صدرا الاشراف بود رئیس کمیسیون . در مجلس
 جزایری - شمس الدین جزایری که نماینده خوزستان بود . وقتی که به صرالدین -
 جزایری گفتم که تقاضا میکنم جلسه ای تشکیل بدهید من طرح خوزستان را میخواهم
 ببایم گفت شما نمیتوانید اینکار را بکنید . در خوزستان قادر نخواهید بود .
 پرسیدم چرا؟ گفت انگلیسها نمی گذارند . گفتم به چه مناسبت انگلیسها نمی گذارند
 چه . گفت انگلیسها امکان ندارد بگذارند در خوزستان کاری بشه . تعجب کردم
 گفتم من این را قبول نمیتوانم بکنم . گفت اینه حالا این عقیده من . بروم در جلسه
 رسمی این لایحه را دادم . پیشنهاد کردم که پنجاه میلیون تومان اعتبار در اختیار
 من بگذارند که من بعنوان پیش پرداخت بهم بدهند شرکت دی . ان . ار . وقتی که
 جزایری این مطلب را بیان کرد اعضای کمیسیون گفت من به آقای ابتهاج تبریک
 میگویم از اینکه این کار را کردند و اگر موفق بشوند کار خوزستان را بکنند باید مجسمه
 ایشان را از طلا ساخت . باتفاق آراء تصویب شد . بنابراین موافقتنامه تهیه شد
 اضا* شد . اعتبار پنجاه میلیون تومان که شش میلیون و تقریباً نیم دلار میشد
 به نرخ آنوقت دلار هفت تومان بود . تمام این از روز ورود لیلینتال - کلب به
 تهران تا روزیکه این قرارداد اضا* کردند و پول گرفتند بیست و سه روز شد . ۲۳ روز .
 همیشه گفتم ^{challenge} میگویم یکفر را نشان بدهید نظیر این در روی زمین حالا ایران
 را کارند ارم . در دنیا نشان بدهند که کسی اینکار را توانسته بود کرده باشه
 یک کار باین بزرگی را در یک همچین مدت کوتاه

و از طریق مجلس

س -

و از طریق با تصویب مجلس . وقتی که آن جلسه تمام شد و اضا* کردیم و رفتند

ج -

هنگور پرودن گفت من اجازه می‌خواهم که با شما صحبت بکنم. گفتم بفرمائید. گفت که من به شما تبریک میگویم و از جرأت و شهامت شما بهتان تبریک میگویم که شما يك همچین کار باین بزرگی را باین سرعت انجام دادید. بهش گفتم هنگور این چیز مهمی نیست برای اینکه الان بهتان میگویم چرا. من آرزو داشتم سالها بود که میخواستم يك کاری در خوزستان بکنم. يك همچین کارهای بزرگی به دست هرکس نمیتوانستم بسمایم. شانس ایران بود که يك همچین وضعی پیش آمد. يك همچین ملاقاتی در اسلامبول پیش آمد و من با این اشخاص آشنا شدم دعوتش کردم به ایران. برای فرستادن به خوزستان اینها حاضر شدند قبول بکنند. سرچی من معطل بشوم. چانه بزنم. سالی بنظرم ۲۵۰۰۰۰ دلار حق الزحمشان بود برای این مطالعات. گفتم ۲۵۰۰۰۰ دلار را مثلا بکم ۱۵۰۰۰۰ دلار. برای خاطر ۱۰۰۰۰۰ دلار بیایم چانه بزنم. معطلم سرچی باشد. من می‌گشتم رسیدم به آن منظوم که این خودم را خوشبخت میدانم که همچین اشخاصی را پیدا کردم. بنابراین چیز مهمی نیست که با این سرعت این عمل انجام شده باشد. وقتی اینکار شد تمام شد و میخواستند بروند به لیلینتال گفتم که ما يك کار بزرگی انجام دادیم. خواهش میکنم. شاه هم بنا بود دهویز دیگر برگردد. خواهش میکنم شما بمانید من ترتیب ملاقات را به هم و شما را به شاه معرفی بکنم

س-

شاه از این جریان اصلا اطلاع نداشت پس

ج -

مطلقا. - این است که می‌خواهم بگویم. این است که می‌خواهم بگویم ببینید. این را - می‌خواهم بعنوان يك عمل برجستهای نشان بدهم که کسی که جرأت و شهامت این را داشته باشد و اعتماد بنفس داشته باشد و بداند که کاری را که میکند کار صحیح است. همینطور که در بانک. گفتم مسئولیت را بن به هید. به شورا گفتم که بن گفتند باید جسی بکنم برای فروش طلا. نرخ طلا. گفتم اختیارتان را بن به هید که سفیر ترکیه بن گفت آخه حقوق چطور يك همچین کاری را میکنی. میدونید این عواقب دارد؟ و اگر آدم معتقد باشد به شانس و اینکه خدا آدم را نجات داده این از آن مواردی است

برای اینکه برعلیه من صدها تهمت زده شد و چند بار اعلام جرم کردند . این را اگر در بانک برعلیه من اعلام جرم کرده بودند من د فاعی ند اشم . من نمی توانستم بگویم که من يك آدمی هستم آنقدر بی باک و باشهامت که اینکار را کردم . می گفتند شما غلط کردید که يك همچین کاری را کردید . گویید فروش طلا شما اصلاً حق ند اشتهی يك همچین کاری را بکنید . مرا محکوم میکردند درش تردید نیست .

اینجا روی همین جرئت . من به شاه توضیح دادم در همین بیاناتم که تسوی اتوبیل با هم میرفتیم بعد از اینکه موضوع استعفا و کناره گیری که تمام شد گفتم که من لیلیتال را دیدم دعوتش کردم می خواهم بفرستمش خوزستان . گفت بسیار کسار خوبی کردید و بس هیچی دیگر نبود مطلقاً . سه روز قبل از اینکه اینها وارد بشوند و آنهم چون عمل جراحی کرد عقب افتاد والا میبایستی که آمده باشد زود تر به تاریخش که شاه هنوز نرفته به هندوستان . رفته بود به هندوستان قرار داد سه روز قبل از ' نکه برگشته اضا' شده بود - تمام شده بود پولش هم گرفته بودم -

س- شما تماس تلفنی هم با شاه ند اشتید ؟

ج- مطلقاً - مطلقاً

س- عرض برسانید

ج- مطلقاً - موند فقط به علا' گفتم که خواهش میکنم وقت صند بگیرید . جواب آید

که روز جمعه شاه وارد میشد روز شنبه وقت دادند . لیلیتال و کپ را برد اشم بردم وارد د فتر شاه شدیم گفتم قربان من موافقتناخ خوزستان را با آقایون اضا' کردم .

نشستم اولین تماس است حالا چون توی این کتاب که بخوانید می بینید سرتا پای این کتاب تمجید است از شاه و این را تا این اندازه اش را من قبول دارم برای اینکه مؤمن شد - او هم مؤمن شد . که بعد از رفتن من که گفتم تحریکاتی که کردند

که در رأسش شریف امامی بود و اشخاص دیگر . موفق نشدند که بهم بزنند . خیلی سعی کردند بهم بزنند برای اینکه معتقد شده بود شاه . کوچکترین نویسنده داشت راجع به خوزستان مطلقاً اصلاً صحبت خوزستان را نکرده بودیم . من آنروزی که

رستم پیش‌لیلیتال برای اولین بار برای اولین بار برای اینکه تقاضا کرد توسط
 مهدی سمیعی که می‌خواهد با من صحبت بکند - من نمی‌دانستم برای چی می‌خواهد
 با من صحبت بکند برای اینکه بلاک بمن چیزی نگفته بود . وقتی شروع کرد به صحبت
 کردن از کارهایی که در کلمبیا کرده و سوابقی که داشتم راجع به کارهایی که در -
 تی.وی.۱ کرده بود بهش گفتم خویه بیایید شما از نزدیک ببینید . واقعا شاید
 بتوانید بمن یک راهنمایی‌های بکنید که مفید باشد . همانوقت فکر خوزستان را کردم
 رستم پیش‌بلاک به بلاک گفتم خواستم برای خوزستان اما بهش نگفتم خوزستان
 به شاه گفتم این را خواستم قبل از اینکه بیاید یک چیزهایی جمع‌آوری کردم راجع
 به خوزستان برایش فرستادم که شاید دوسه هفته قبل از اینکه بیایند که اینها
 را شما مطالعه بکنید برای اینکه من می‌خواهم شما بروید این ناحیه را ببینید . این
 بی‌ریفیک را درست کردم و رفتند و آمدند این چیزهایی را که می‌گفتند می‌گویم تقریبا دوساعت
 تقریبا طول کشید . وقتی که نشستیم خلاصه‌ای از آن چیزهایی را که چند روز پیش
 در سازمان برنامه گفته بود برای شاه گفت . که امکانات خوزستان چنین و چنان .
 من ایمان داشتم به این چیزهای خوزستان - سالها بود آرزویم این بود که یکفریاد
 بشه یک کاری بکنه برای خوزستان . باور کنید کمتر ناحیه‌ای است در روی زمین که
 استعداد خوزستان را داشته باشد . استعداد صنعتیش و استعداد کشاورزیش .
 کشاورزیش برعکس بیشتر از کالیفرنیا جنوبی است . صنعتیش با داشتن آن گاز و
 آن آب و راه به دریا و راه به داخله کم نظیر است . زمینی که من خریدم برای کود
 شیمیایی زیرش نفت بود - گاز بود - و بازار خود خوزستان استعداد این داشت
 که چند صد هزار تن کود مصرف بکند . افسوس که خوزستان مثل سایر چیزهای ایران
 رفت . امید وارم یک روزی یک عده‌ای ایرانی پیدا بشوند و جرأت این را داشته باشند
 که بروند دنبال این فکر . خوزستان را می‌گویند که می‌گویند که خوزستان یعنی محل شکر .
 نمشکری که خوزستان در آورد رکورد دنیا را شکست - رکورد دنیا را شکست این را
 نادر حکمی می‌تواند برایتان بگوید . برای اینکه من دیدم وارد تمام جزئیاتش شده‌م .

رکورد هاوائی را شکست . رکورد کوبا را شکست . هیچ نظیر نداشته این . و يك عده بدخواه - يك عده ایرانی حسود . همانطوریکه بد وقتیکه دید که من دارم کار را تمام میکنم

س- با انگلیسها

ج - با انگلیسها - کسی که بمن میگفتش که ممکن نیست بتوانید این کار را بکنید ما نقره خواستیم بها چنان با توپ و تشر و در کردند که شما میتوانید برید طلا بگیرید ؟ وقتی که من به ۴۰ درصد رساندم خود شرفت و تصویب نامه را برد رساند و بعد قوام السلطنه خواهش کرد من اینکار را کردم . همین آهزگاری که شما ممکن است باهاش هم دوست باشید - يك اشخاص کوچک نظر تنگ . این چیزهاست که . یکی از مشکلات دیگر خوزستان برایتان بگویم در ضمن صحبت الان بخاطرم آمد . وقتیکه حالا تمام شد و موافقت شد و اینها خواستیم شروع بکنیم به کار و شروع بکنیم به محل کشت نیشکر را در نظر بگیرند . آمدند بمن نقشه دادند . حالا شاید یکسال بعد طول کشید . آمدند گفتند با ده هزار هکتار فلان زمین را میخواهیم . و این را اگر تا فلان تاریخ بها بدهید در فلان تاریخ نیشکر آماده خواهد بود . گفتم این کار باید بشه . همین کاظمی را رئیس کشاورزی را مأمور کردم که باید این ده هزار هکتار را بخرید . این همین مزینی را فرستادیم که مأمور خرید این معاطسه بشود . این زمین متعلق به يك شیخی بود - يك شیخ اسمش را فراموش کرده ام اما يك ایلی که بقرل خودشان ۵۰ سال بود که در خوزستان اینها این ایلی باقی بود . این مهندس مزین وقتیکه آمد گزارش بمن داد باور نکردم . گفت تمام رعایای این قریهها دهات که متعلق به این شیخ است اگر بخواهند خارج بشوند از ده باید جواز بگیرند . بدون جواز شیخ نمیتواند خارج بشوند . گفت زن که میکیزند شب اول عروس متعلق به شیخ است . شیخ چهل تا زن دارد خیلی سخته - تمام مأمورین دولت را در محصل خریده - همه ازش حقوق میکیزند - پول تنزیل میدهند و پول در دسترس و شتر در دسترس و فرعی میکیزد . من بازار نکردم . اگر مهندس مزین این حرفها را نزده بود امکان

نداشت باور بکنم. گفتم خوب بخیرید. رفتند بخردند این یارو گفت نمی فروشم. چرا نمی فروشد؟ برای اینکه در وسط زمینش این میده انست اگر يك چیزی را بفروشه اشخاص رخنه بکنند ديگه این ملوک الطوائفیش این رؤسایش از بین میره. چه کارهائی بود که این نکرد برای این عمل. تلگرافهائی رسید از تمام اهالی خوزستان به شاه به ســـــردار فاخر رئیس مجلس به تمام مقامات. که بیائید بفریاد برسید میخواهند يك کاری بکنند که خوزستان را بهم خواهند زد. به من مراجعه کردند که چیه چه خبره؟ گفتم چيی من میخواهم ده هزار هکتار بخرم. قیضت را هم ارزیابی گفتم کردند ۲۵۰ تومان هر هکتاری که میشد دو میلیون و پانصد هزار تومان. شاه بمن گفت که آقا ما اینچه اراضی خالصه داریم در خوزستان. نه فقط شاه همه. از این اراضی بهشان بدهید ده هزار هکتار. گفتم اینها را من آوردم. اینهام بزرگترین تخصص نیشکر دنیا را آوردم. اسمش را فراموش کردم. او آمد آمد بمن شخصاً گزارش که داد همینطور که بمن گزارش میداد من پرواز میکردم میرفتم به آسمان. هرکاری کردم که بمن بگه که این هکتاری چند نیشکر خواهد داد روی صفت عجولانه ای که من دارم این خود داری میکرد. بالاخره من مجبور شدم کردم گفت ۹۰ تن. وقتی گفت گفتم ۹۰ تن؟ این گفتش که الان دارم با احتیاط میگویم. برای اینکه ما هفتص صحت از ۳۰ تن و ۴۰ تن میکردیم. بعد ايســــن ۹۰ تن رسید به عمل. الان رقم درستش را بخاطر ندادم اما کویا ۱۳۰ تن ۱۴۰ تن. بنابراین من به شاه گفتم که من اینها را آورده ام. اینها بزرگترین تخصص نیشکر را آورده اند. مطالعات کردند خاک شناس آوردند تجزیه کردند خاکها را. تمام عوامل را، نظر گرفتند بمن میگویند این ده هزار هکتار را میخواهیم من بگویم بیائید من بشما زمین میدهم در جاهای ديگه چون خالصه است برای خاطر دو میلیون و پانصد هزار تومان. گفتم اعلیحضرت والله اگر بیست و پنج میلیون تومان میخواستند بیست و پنج میلیون تومان میدادم برای خرید این ده هزار هکتار برای خاطر دو میلیون و پانصد هزار تومان تمام این بساط و اینها. متقاعد شدم.

تمام شد . پیکروز آقای عبد اله هدایت رونوشت تلگرافی فرمانده آنجا را فرستاد
که تلگرافی میکند که من از خودم سلب مسئولیت میکنم اگر این زمین از این آدم گرفته
بشود . برای اینکه این امنیت چیز مربوط به این است - امنیت خوزستان را مختل
خواهد کرد و من سلب مسئولیت میکنم . آقای علاء هم يك نامه ای نوشته بمن که بسا
اهمیتی که خوزستان دارد و ما تصدیق میکنیم مقرر فرمودند که زمین را پس بدهید .
نوشتیم که

س- مگر گرفته بودید زمین را؟

ج - بله زمین را گرفته بودم بله . نوشتیم که اهمیت این کار بعدی است که قابل توصیف
نیست . تمام این چیزهایی را که اینجا میگویند پول میخواهند . برای اینکه مزینسی
گفت که - وقتی رستم پیش شیخ گفت من بهر که امان ۳۰۰ هزار تومان میدهم بروید
جای دیگر زمین بخرید اینجا را ول کنید . گفتیم پول میدهند پول داده مرد يك شیخ
اینجا این دلسوزی ها برای آن است . وانگهی من زمین را دادم دیگر تمام شد .
گذشت

س- چطوری از دست گرفتید؟

ج - از کی گرفتیم؟

س- از همین شیخ

ج - برای اینکه بموجب قانون - ما يك قانونی داشتیم که برای احداث - قانون همین
سازمان برنامه هم بود - قانون برای احداث و اجرای طرحهاییکه مفید تشخیص
داده بشود سازمان برنامه میتواند یا این تشریفات که یکطرفه از طرف دادستان کسل
و دونفر دیگر به این تشریفات بعنوان ارزیاب - اینجا میدانند و ارزیابی میکنند
و پولش را من تودیع کردم - پولش را ما گذاشتیم در دادگستری تودیع کردم . زمین
را تصرف کردم . این سروصدائی بود که تلگرافی بود که مردم کرده بودند استاند اروا اینجا
آن مال نظامی ها در مرحله سوم رسید . مال نظامیه رسید . من به شاه گفتم من
اطمینان دارم پول دادنده این آدمها به این فرمانده حقون . تازه این چه ربطی

داره به امنیت خوزستان. این مرد يك ظالمی است يك حكومت استبدادی قرون وسطی داره مردم خوزستان علاقه‌ای ندارند به این آدم - این پول می‌دهد. آنوقت به شاه گفتم اطیع حضرت حالا ملاحظه میفرمائید که چرا در ایران کسی جرئت ندارد کار بکند؟ این یکی از مفیدترین کارهایی است که در ایران میتواند باشد. اگر يك طرح میبایست اجرا بکنم این يك طرح است. ببینید چه بساطی راه انداختند؟ ببینید چه کارهایی کردند؟ بعد يك گله شد يك تلگراف رسید که این آدم به زور اینجا را گرفته و دوست و پنجاه هزار تومان فقط داده و دوهزار پانصد تومان فقط داده و به زور اشخاصی را که قرنهایست در پشت در این زندگسی میکردند اینها را از خانه‌شان رانده. جواب دادم که تا دیروز که میگفتند که پس به هید چرا گرفته‌ید بزر؟ حالا میگویند - اول میگفتند چرا باین کرانی خریدید؟ الان میگویند بزر اینها را چیز کردید. در صورتیکه ما علاوه بر اینکه پولش را دادیم به مالک - پیشنهاد کردند همین همکاران من که باین اشخاصی که در آنجا زراعت میکردند باینها هرکدامشان يك چیزی داده بشه - این هم موافقت کردم به آنها داده بشه. گفتم اینها را بزر اصلاً نروانم تمام اینها با خوشوقتی دارند میگیرند که بروند کار بکنند عطگی بکنند. آنوقت گفتم که ببینید این است - این بساط این ملکت باین جهت است که کسی جرئت نمیکند در ایران کاریکند. این است نتیجه کار مثبت کردن و واقعا هم این يك درسی است که باید برای آیندگان در نظر گرفته بشه که هرکس که میخواهد کاریکند باید بدونه کار کردن در ایران کار هرکس نیست. تی.وی. مشکلات داشت. لیلیتال و اینها هم گفتند و هم من بخاطر دارم این چیزهایی که میخواندم. تهمت هائی که میزنند. توی این کتاب وقتی میخوانید می‌بینید که میگه که باین اشکال - این اشکال - این اشکال در ایران برخوردیم. بخاطر می‌آوریم مشکلاتی را که در تی.وی. داشتیم. آنتزیکهای که تی.وی. میشد. دسایسی که در تی.وی. بود. از طرف کی‌ها؟ از طرف این خودش را تلف کرد با شرکت‌های خصوصی برق. اینهایی که میدهند بساطشان

د اړه بهم میخوږم . همان تهښتې را میژد نه . لیلیتال را کونښت معرفي کردن
آوردنښ د ر کمسیون سنا ازش تحقیقات کردن وقتیکه رئیس انامیک انرژی کامیسیون
شد

س- ملک کارتی

ج- نه ملک کارتی نه - کمسیون سنا یکی د سنا بود - یک سناتورۍ که او باهانش به بسود
ازش سوال کردن که پگوئید شما کونښت هستید یا نه؟ ښه که د جواب گفت که
تأسف میخوږم بحال آمریکا . من هیچوقت تصور نمیکردم کار آمریکا با اینجا میړه که
همچین باطای پیش بیاد که ازم پیرسند که کونښت هستید یا نه؟ - بگو بله
یا نه . آنوقت یک اظهاراتی کرد . من اینم - اینم - همین نطق این را
مشهور کرد د آمریکا . نطق برجسته ای است . این را من د ریکی از کتابهای
راجع به آمریکا بطور کلی این را خواندم نطق این را . همین نطق باعث شهرت
این آدم شد . بنابراین د ر آمریکا این تهت هارا هم میژدند که این آدم را متهم
کرده بودند که کونښت است . این مشکلات مقاماتی . آنوقت شاه رفت به خوزستان
کارها حالا راه افتاده همه کارها تمام شده . رفت به خوزستان میبایست این را توجه
بکنید - همین دکتر محمد کاظمی بمن میگفت حضور داشت . شاه مسافرت میکرده
به خوزستان قطار سلطنتی میبایستی د ر یک جایی توقف بکند . قطار سلطنتی
رفت درست د ر یک جای دیگری که شیخ جلوش بود . ببینید پول چه میگه . شاه
پیدا شد این شیخ خودش را انداخت به پای شاه - که مرا چنین کردند چنان
کردند - نابود کردند چی کردند . آنهم پرسید این کیه ؟ گفتند این همان است
شیخی است که زمینش را گرفته اند . که دست بزنند داشته بودند تا بعد از اینکه من گرفته بودم
شروع کرده بودند به کار کردن میخواست بهم بزنه . امثال شریف امامی - امثال آقای
آموزگار اینها اگر شاه جلوشان را نگرفته بود این را از بین می بردند . بهمین جهت
هم بود شاید جزایری روی این مشکلات شاید این پیش خودش فکر میکرد شاید هم
واقعا هم . انگلیسها هم یک زمانی د ر زمانیکه قدرت قبل از لغو کاپیتالاسم ایران

خوزستان تمام اضیت خوزستان با آنها بود . حالا میرسم به جائیکه بعد آنوقت بهتان شرح خواهم داد ملاقات من با رئیس شرکت نفت - فریزر - خواهم گفت نوی ملاقات من با او که چه بود . ویلیام فریزر بود دیگر - چرمن - که راجع به خوزستان . در خوزستان حکومت داشتند - شهردار - استاند ار رئیس پلیس حقوق میگرفتند تمام از شرکت نفت حقوق میگرفتند . جیره خوارشان بودند . بنابراین نوی افراد انگلیسیها مکنه یک اشخاصی هم بوده که این کلونیالیسم را دیده بودند و خوششان میآید و یک اوامری هم صادر میکردند و همینطور هم آمرانه شاید با این اشخاص به بخت رفتار میکردند - پس بعید هم نیست یکی از اینها یا عده ای از اینها دلشان نمیخواست که یک نفوذ دیگری هم رخنه بکنه به خوزستان اینهم مکنه . الان نوی پرانتز بازهم الان یک چیزی یادم آمد . جین پلاک بمن گفتش که رئیس بانک جهانی بود . گفت من رقم کویت - وقت ملاقات هم داشتیم با شیخ . گفت وارد شدم به کویت گفتند شیخ نیست . گفتم چطور نیست ؟ وقت داده . گفتند نیست . گفت مسلم است که بهش اجازه ندادند با من ملاقات بکنه . ملاحظه میکنید ؟

س- انگلیسیها

ج- او که بمن نگفت که دیگر ولی همین - اجازه ندادند . این مکنه سیاست یک دولتی نباشه اما افرادی هستند که اینطور فکر میکنند و این افراد در محل نفوذ دارند . بسمه مردیکه گفتند آقا پاشو برو شکار - نمیدونم برو مریضخانه که مجاد او نفوذ پیدا بکنه و از تحت سلطه اینها در بیاد

س- پس در مورد خوزستان شاه تا دقیقه آخر پشت شما ایستاد ؟

ج- شاه بود یعنی نه بمن امر کرد . گنیا" بمن امر شد که یک ایرانی دیگری بود یک بد بخت دیگری بود بهترینی بود آن معرفت باطل میکرد . من جواب من بد بختی اینه که دسترس به این چیزها ندارم . در جواب علائی که دوست داشتم نوشتم که اهمیت خوزستان در وضع اقتصادی اش هست . باید از راه آبادی خوزستان - خوزستان

را نجات داد نه اینکه یکفر میکه که اگر این کار را بکنیم خوزستان چنین و چنان خواهد شد . سفری که من به خوزستان کردم و برای اولین بار از آبادان به چاه بهار رستم ۱۲ روز در راه بودم یک عده زیادی هم از همکارانم با من بودند . ما در جاهائی پیاده میشدیم برای دیدن جاهای بند رسازی و بکلی آبادی خوزستان و بنادر . شما نمی‌توانستید گشتی نمی‌توانست بیاد پهلوی بگهرو . در بعضی جاها ما را کول می‌گرفتند می‌بردند در بعضی جاها صندلی می‌آوردند . می‌نشتم روی صندلی ما را با دست بلند می‌کردند می‌آوردند . در یکی از این جاها که علویه بود عیناً مثل اینکه یک اشخاصی از ماه پیاده شدند - کره ما - اینها آمدند و با یک تعجبی نگاه کردند اینها کی هستند . شیخ ها با همان لباسهای عربیشان شروع کردم باهایشان حرف زدن . فارسی نمی‌فهمیدند . یکفر پیدا شد فارسی بلد بود ترجمه شد . پرسیدند شما از کجا آمده‌اید ؟ گفتیم از تهران . گفتند شما که ایرانی نیستید ؟ یک خنده‌ای کردند . گفتیم شما که رادیو گوش نمی‌دهید ؟ گفتند چرا رادیو صوت العرب گوش بدهیم . گفتند آخه شما چطور فارسی را نمی‌دانید . با یک نظر نگاه میکردند که شما کی هستید این حرفها را می‌زنید ؟ برگشتم به شاه گفتیم من تا حالا هض اهمیت میدادم به جنبه اقتصادی خوزستان بعد از این مسافرت و این مسافرتها بر من مسلم شده که ما باید خوزستان را ایرانیزه بکنیم . کوچ - بدویم اشخاص را از اصفهان - از گلشن که جاهائی هستند یزدی - یزد که زحمتکشند در کشاورزی - بروند خوزستان را آباد بکنند برای اینکه اصلاً خوزستان هیچ چیز اینها اصلاً خودشان را ایرانی نمی‌دانند . بهر حال - این کار شد و قرارداد را اجرا کردند شروع کردند بعد از یک مدتی آمدند گفتند که قرار ما هم این بود که بعد از تکمیل مطالعاتشان نظر بدهند مگر اینکه در مدت دو سال که باید گزارش بدهند بیک طرحهایی برخورد بکنند - تمام اینها هم روی تجربه تی.وی.ا بود که خودشان گفتند - که اگر برخورد کردند بیک طرحهایی که از لحاظ فیزیکی - اکونومی - فیزیکی و جهات دیگر محرز بود منتظر پایان دو سال نمیشوم آنها را اجرا میکنیم . در این فاصله دو سال یکی طرح نیشکر بود که این دهزار هکتار یکی ساختن سد دز - که گفتند که این - لیلیتال و کلب گفتند که ما فکر میکنیم خدا این را گذاشت

که برای ایرانیها حاضر آماده که بیايند سد بسازند . برای اينکه همچين چيزی اصلاً باورکردنی نيست . يکی از اين چيزهائی که اينها را متعجب کرده بسود چطور شد خط راه آهن طوری از اين عبور کرد که ما قادر هستيم سد را بسازيم برای اينکه اگر يك خرده انحراف داشت اين راه آهن ميرفت زير آب آنوقت واقعا" مشکل بود خیلی مشکل بود . که در يکی از اين مسافرتهاي من به خوزستان که اين گوردن کپ بود و بلاک مال کنسرسیوم سوئی که راه آهن را ساخته بودند کنسرسیوم ...

س-

کاساکس - د انارکی بودند

ج -

کاساکس - د انارکی بودند . اين رئيس آن خط بود و اين خط را او ترسيم کرده بود او هم در اين مسافرت من دعوتش کرده بودم که بيايد . عبور میکرد - و تنها دفعه ای بود که قطار روز عبور میکرد برای اين که تمام قطار خوزستان شب ميرد - آنجا . اين هکتور پرودون و کپ و تمام اين همراهان من میگفتند که شما يکی از بهترين سرمايه های توريستی را داريد در دنيا - برای اينکه میگفتند يکی از بزرگترين مناظر دنيا است اینجا . واقعا" هم بعدی با ابهت است که شما از يك دره های رد ميشويد هيچکس اين رانمی بيند برای اينکه شب ميرد . ما چون قطار مخصوص داشتيم روز رقيسم که اينرا از لحاظ جلب سياحان شما يك اقدامی بکيد . من برگشتم با آنتونيسي هم اين موضوع را گرفتند وزارت ... با وزارت راه بود . التماس نوشتم و آنها هم بمن وعده دادند و خلاصه هيچ کاری نشد . گفتم نمیتوانيد يك کاری بکيد که جلب بکيد . ساعات قطار تان را هم عوض بکيد که روز رد بشوند که يك عده ای برای خاطر ديدن اينها بيايند . در ضمن اين مسافرت کپ از بلاک پرسيد چطور شد که اين خط شما اينجوری واقع شد و طبيعتش هم ميبايستی يکجوری باشه که جائي را که ما بايد سد بسازيم رفته باشه . آنها توضيحات فنی داد که بمن گفت تمام اينها را قدم بدم خودم بيايد و فتم اينها را ديدم و اين کار مشکلی هم بود و اين راه بهترين راه بود . اينها گفتند خدا مثل اينکه اين را گذاشته - آماده کرده که اين سسد از

اینجا ببینید شما عکسهایش را هم باید ببینید . دیتا دیوار همینجور آمده بالا می بینید . که این را میبایست یک سدی که یک دیواری آنجا بماند که مهار بکنند تمام این آبرا . چیزهایی راجع به این سد میگویند که من اصلاً عاشقش شدم . لیلیتال د ریک جا مینویسد که فلانی آمد این عکسها را وقتی دید طوری مثل بچه ها ذوق کرد و همین طور هم بود . ذوق هم داشت برای اینکه آرزوئی می دیدم داره تحقق پیدا میکنه دیگه . من رفتم سازمان برنامه در . . . من فوریه ۵۹ از سازمان برنامه رفتم . گفتم چطور شد که رفتم ؟ اگر توضیح ندهم بد هم این را .

(؟)

س -

ج -

سران کرد شیعیانی گفتم که شاه قهر کرد با من . سران نمی پذیرفت . منم یکروزی به علاء گفتم که آقا به اعلیحضرت عرض بکنید که من که کار شخصی ندارم . من تمام سروکار من با ایشان است اگر ایشان مرا نمی پذیرند من که استعفا دادم . اگر نمی پذیرند مرا من میرم . وقت بمن دادند . یکروز سه شنبه بمن وقت دادند رفتم . دیدم که شاه نکام داره و خیلی حالت بد و اذما هم داره و دا میخوره . این را شاید هم گفته باشم . چند روز بعد از اظهاری بود که رد فر توی سفارت آمریکا سر میز شام کرده بود . که برای این سه مملکت این فتونها اصلاً لازم نیست . گفتم که من امروز اعلیحضرت بعنوان یک ایرانی صحبت میکنم نه بعنوان رئیس سازمان برنامه . من عقایدی را که الان در سازمان برنامه دارم بهتان عرض میکنم عقایدی است که همانوقت که رئیس بانک بودم میگفتم . هیچ فرق نکرده . بنابراین برای این نیست که تعصب دارم الان در سازمان برنامه . ما پول نفت را حق نداریم برای هیچ صرفی - به هیچ صرفی برسانیم جز عمران . این عقیده ایست که آنروز داشتم و وقتی هم که قانسون برنامه اول را - برنامه هفت ساله اول را - تنظیم کردم یکی از موادش این بود که تمام در آمد نفت آنوقت شند رغاز بود درست است اما تمام در آمد نفت باید تخصیص داده بشه

یعنی صد درصد

س -

صد درصد . این در قانون اول را من گذاشتم

ج -

س-

که بعد از هی تعدید شد

نخیر عمل نکرد . رزم آرا^۱ نخست وزیر شد . قلدری کرد نداد و هیچکس هم جرات نکرد در مقابلش ایستادگی بکند . بگوید آقا این نقش قانونه چطور نمی-دهید که اصلاً سازمان برنامه را باین ترتیب از بین ببرند - سازمان برنامه دیگر! ما^۲ بود اما کاری نمیکرد و کسی هم نبود که معتقد باشد به آن چیزهایی که من معتقد بودم آخه . آدم باید ایمان داشته باشد برای چی میخواهد سازمان برنامه . تقی نصر آمد رئیس سازمان برنامه شد تمام کارخانه های ورشکست کثافت دولت را آورد ضمیمه اش کرد برای اینکه بخیال خودش مثلاً یک امپراطوری درست میکند که اهمیت بیشتر خواهد داشت . تمام آن اعضای کثافت دزد - دستگاهها را آورد ضمیمه سازمان برنامه کرد و ظج کرد . دست رود ست کد داشتند شدند کارخانه چی عوض اینکه برنامه ریز باشند .

س-

میفرمودید که به شاه گفته بودید که من همیشه عقیده ام همین بوده

ج -

بله گفته بودم

س-

که پول نفت خرج عمران باشد - ایشان چه میگفتند؟

ج -

سکوت محض . از اول تا آخر يك کلمه نگفت فقط وقتی که گفتم که شنیدید یقیناً^۱ که

راد فرد چی گفت؟ چند شب پیش سر میز سفارت راجع به ... سرتکان داد .

آخه هرروز - همیشه بمن میگفت چرا بمن میگوئید چرا به دوستان آمریکائیان نمی گوئید

آنها هستند که میخواهند - فشار می آورند - خرج نظامی بشه .

اینهم راستی آن ژنرال لین کسویتس - نمیدونم فلان هم آنهم راست است که

تغیر من باراد فرد سر همین بود . گفتم من این را نمی فهم شما بالاترین مقام نظامی

آمریکا را داشتید سر میز شام سفارت در حضور يك عده از نمایندگان برجسته ای-

این اظهار را کردید که باعث تعجب و خوشبختی من شد . چطور آخه آنوقت یک نفر

دیگر رئیس يك مأموریتی يك ژنرال دوستارهای آمده اینجا و میوه به شاه میگو که اینقدر

که افزایش دادید کافی نیست باید بیشتر چیز بکشید . ما باید اسیر آن آدم باشیم .

مفضل صحبت کردم و هیچ چیز نگفت . سشنه ای برود در بمن بود - پنجشنبه

نوی سازمان برنامه نشست بودم خسرو هدایت آمد گفتش که مجلس سرتی تشکیل دادند

خسرو هدایت را چند وقت پیش من پیشنهاد کرده بودم وزیر مشاور شده بود که
میتوانست در مجلس هم حضور داشته باشد. گفتش که دارند اختیارات شما
را تفویض میکنند به نخست وزیری. گفتم گویید رشان بکنند. همیشه برای من
این اتی تود من بود. بکنند. کارهایم را کردم و تکیه منزل میرقم نوی راد سو
گوش دادم که تمام این مذاکرات گفت که دولت..

دولت دگتر اقبال س-

ج - بله - نظر باینکه ما صلحت دانستیم که این - همه اینها زیر نظر دولت بیاید
چون فلان و اینها این اختیارات تفویض میشه به نخست وزیری و همه هم احسن
احسنست. یک نفر نبود که طرفدار من باشد از من دلش خوش باشد همه مخالف
بودند و بدیهی است که میخواستند بره زیر نظر یک کسی که بتوانند باو تحصیل
بکنند ارادشان را و گذشته از این خوششان هم نمی آید از یک آدمی که کارش را
میکند سرش را انداخته اعتنا به ظک هم نمی کنه. اصلاً برای من میگویم
که اهمیت نداشت که آقای سناتور باشد بمن چه. سناتوره من اگر خلا فی
میکم خلاف قانونی بمن ایراد بگیرد اما اگر تقاضای داوره مثل یک فردی است
بره بنشینه با افراد صحبت بکنه - پانمانندگان سازمان برناه. من روز پنجشنبه
آمدم و این کارها را شروع کردم به آماده کردن روزشبه آمدم از همان
روز پنجشنبه ناهای نوشتم به شاه که من در تعقیب استعفا می نظرباینکه این قانون
گذشت معلومه دیگه مورد اعتماد نیست و بدین ترتیب فایده نداره مانده من
من. من رقم از روزشبه دیگه نخواهم بود. روزشبه آمدم اسبابهایم را جمع آوری
کردم و از صبح تاشب و رقم منزل. غروب روزناه اطلاعات برابم رسید دیدم نوشته
ابتهاج لوج - گفتم الله اکبر. گفتم حالا صعودی همیشه نسبت به من احترامی
داشت. گفتم اینهم حالا معلوم میشه ملحق شد به آنها مخالفین من. خواندم
دیدم نه نوشته که این روی لجابت روی عقیده خودش لجابت میکنه و بس

آنوقت توصیه میکنم که خوب بود که کتبلجاعت میکرد . تلفن کردم بهش گفتم خیلی متشکرم از اینکه در يك همچین وضعیتی اینجور نوشتی . گفت اما عقیده مننه شما باید آشتی بکنید - سازش بکنید . گفتم غیر ممکن است این وقایع من می بینم ديك حمایت نمی که تا امروز همه جور حمایت میکرد . البته در حین حمایت هم گفتم يك چیزهایی بود . روزنامه ها فحاشی میکردند من گفتم به شاه گفتم آخه اعلیحضرت این برخلاف انصاف . شما میدانید من دارم يك کاری میکنم که اعتنا نمی کنم همه هم با من مخالفت باشند - و باعث افتخار من اما به روزنامه ها اجازه داده بشه که اینجور فحاشی بکنند به من بنویسند من خائن هستم من نوکر انگلیسها هستم . من يك عضو كوچك بانك شاهي بودم دستور می گیرم در این کارها بنفع آنها به ضرر نمیدونم مملکت خودم . گفتم آخه این گناه داره . این نوری سعید را برای همین ورداشتنده شه کردند به بخت و بیجا به میدانید به مملکتش خدمت کرد و یسک حاد های پیش بیاد يك همچین چیزی هست این اصلا " گناه داره آخه این صحیح نیست . گفتم به بختیار چرا نمی گویند . آنوقت گفت به بختیار به بختیار هم گفتند .

س- شنبه شب چی شد این اطلاعات را دیدید و همین جور ماند ؟

ج- آره ديك . او نوشته بود که روی آدم درستی است آدم محکمی است آدم قرصی است لجاجتش روی عقایدی است که داره لج میکنه و مثل اینکه اظهار تأسف کرده بود از رفتن من . در هر حال يك چیز خیلی . چند چیز دیدم از عباس سعیدی که بسیار بجا بود . یکی هم در موقعی که زندان بودم مقاله ای نوشت

س- خوب آنوقت از طرف دولت دنبال شما نفرستادند که تشریف بیاورید و آشتی . .

ج- حالا گوش کنید . من نمیدانستم چه خواهم کرد . یکروزی توی روزنامه خواندم که ابتهاج خیال داره بانك تأسیس بکنه . گفتم عجب فکر خوبی است . توی يك روزنامه کوچکی هم نوشته بود . این باعث شده که من رضم دنبال تأسیس بانك برای اینکه اصلا " نمی دانستم چه باید بکنم . ایران بمانم بروم جای ديك چه کاری بکنم . صد هزار تومان هم وام گرفته بودم از موقعی که سازمان برزناه بودم . يك مبلغی هم به سازمان

برنامه مقروض بودم . یگهای هم نداشتم . بفکرافتادم . این طلبی را که توی روزنامه خبری را که توی روزنامه خواندم بفکرافتادم که بانک تأسیس بکنم . آدم با یک عده ای صحبت کردم استقبال کردند . خب من که درعمرم همین کاری نکرده بودم که بیایم یک شرکی را تأسیس بکنم و برای خودم یک مزایائی قائل بشوم . به عقل یک عده ای از دوستانم یک مزایائی به من این اشخاصی که حاضر شدند چیزیکند به من دادند که علاوه بر حقوق فلان قدر هم از سود سهام قبل از تقسیم بمن داده بشه . من اطمینان نداشتم که این درست نیست فلان و اینها . که مکاتبه کردم با بلاک که من دارم یک همین کاری میکنم . دوستان من وحقى که مطلع شدند بمن نوشتند که بسیار بسیار کارخوبی میکنید . به بلاک نوشتم من میخواهم یک همین کاری بکنم ولی دلم میخواست که راجع به شرایط تأسیس این با شما مشورت بکنم . گفت من فلان تاریخ در پاریس خواهم بود . در ساختمان بانك بین الطلی بیایید آنجا .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل صاحب - شهرگان - فرانسه

صاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نوار شماره - ۱۳

بفرمائید ببینم

س - آقای بلاک گفتش که با شما ملاقات بکند و . .

ج - نه من رفته نشسته بودم آنجا آدم بهش گفتند که پای تلفن شما را میخوانند از زانو این چای چیز میخواند با شما صحبت بکنه . ای داد و پیداد . . .

س - شما را میخواستند یا آقای بلاک را

ج - نه بلاک را میخواستند - این سکرتر جنرال

س - داد که همشوله

ج - گفت همشوله از زانو میخواند بانما صحبت بکنند . گفت بهش بگوئید که من یک

الان یک چیز میگویم دارم - یک کفرانس میگویم دارم من خودم بعد بهش زنگ میزنم .

گفت کسی هم مزاحم من نشود . من یکی یکی این مواد را بگویم . بگویم من میخواهم

یک همچین کاری بکنم . گفت بسیار کار خوبی میکنید . بگویم این بدبخت ها یک

عده حاضر شدند روی اعتمادی هم که بمن دارند حاضر شدند که اینقدر بمن بعنوان

علاوه بر حقوقم که حقوق میگویند هر چه میخوانی بهتان میدهم - علاوه بر حقوق

اینقدر هم اکیس درم - میبخش هم متناهی بود اما الان درست یاد نمیست .

اینقدر از سود سهام هم بمن بدهند . میخواهم ببینم این درست است یا نه گفت صد در

صد درست است . این کاری است که هر روز از آمریکا میآید . یک فکر که اسمی دارد -

شهرتی دارد - گفتش شما خواهید بود بانک ایرانیان . آنها را کسی نمی شناسد

باسم شماست که بهتان اعتبارات خواهند داد . چه خواهند داد - چه خواهند

کرد . در مقابل این بدیهی است که این . . شما یک چیز گذاشتید - شما . . اسش

چیز هست مثل سرقطی است

س - گود ویل

ج - گود ویل است - گود ویل است شما . این هر روز اتفاق میافتد . بگویم خوب حالا من

خیالم راحت شد برای اینکه من نمیدانستم فکر میکردم شاید واقعا" من دارم يك كاری میکنم كه غلط است این بدبخت ها هم این حرام بکنند يکروزی هم يك اشخاصی ایراد بگیرند شما آقا سو" استفاده کردید از نادانی این ها . گفته اند عدد رصده . تمام این موارد يك بيك گفت حالا كه تمام شد من حالا يك سؤال از شما دارم . گفت وام سند دز را بدهم یا نه؟ گفتم خوشحالم كه این را سؤال کردید . الان كه میدانید كه من علاقه ای ندارم . گفتم اگر ندهید بزرگترین اشتباه را در عمرتان کردید و اگر به همد ایران را نجات دادید . گفت متشکرم . بعد ها شنیدم كه این رسیده بود به يك جایی كه شاید خود بلاك هم گفته بوده كه يکی از دلالی كه اینها را چیز میکند كه اینها اینقدر خرج کردند باید داد و اطمینان دارم این مطلب موثر بوده و بهمین جهت هم به من تلگراف کرده كه وقتی آن را اضافه كرد تلگراف کرده دارم كه بهیچ هم تبریک گفتم . گفتم خوب کردید دادید برای اینکه اگر نده بودید يك اشتباهی بود و حالا كه دادید كك بزرگی به ایران کردید

س- بعد از تأسیس بانک و زندان رفتن چه اتفاقاتی افتاد؟

ج- حالا ببینید - نه هیچ اتفاقاتی افتاد كه برگشتم . زخم گفتش كه از دربار تلفن کرده بود آهان جمال امای هم آمده بود دیدن من . روی ایوان نشسته بودیم . زخم گفتش كه تلفن کردند تو را از دربار خواستند . اسم آن یارو را هم گفت اسمش را فراموش كردم يکی از آجودان ها . گفتم گورید رشان کردند كه کردند . جمال امای گفت "نكن با باجون این كه حالا برخلاف نزاکت است . تلفن كردن تبیین چی میگویند ." پاشدم و زخم تلفن كردم یارو را سؤال كردم . گفتش كه شما وقت برای شرفیابی خواستید وقت خواستند برای بیان تعیین بکنند . گفتم من ؟ من وقت نخواستم . گفت چه اهمیت داره . خواسته باشید رسم است وقت اشخاصی مثل شما میروند مسافرت برمیگردند شرفیاب میشوند وقت میخواهند . گفتم من وقت نخواستم . اگر شاه میخواهند مرا ببینند احضار میکنند باكمال افتخار شرفیاب میشوند . اگر توقع دارند من تقاضای شرفیابی بكنم من نمیكنم . چند شب بعد منزل مادر شاه - صادر

شاه يك شخصيتی داشتش برای اینکه شنیدم شعی راکد من روز پنجشنبه این کار شد شبش گویا مهمانی بوده که يك عده‌ای هم بودند . همیشه این کار را میکرد يك عده‌ای هم بودند . جلو هم يك عده‌ای وقتی شاه آمده گفته يك نفر آدم درستی هم که در این ملکت بود اینطور باهاش رفتار کرد يد که خیلی بهش برخورد کرده گفته که شما خوبه که مدخله نکید در مسائل سیاسی .

س- به ماد رشان

ج - به ماد رشان - ما را دعوت کرد . رفتیم منزلشان يك عده زیادی بودند . رئیس شهرانی هم پهلوی وایستاده بود آن علوی مقدم . بمن گفت که راست است که علیحضرت شما را خواستند شما نرفتید . گفتم بله راست است . گفت آخه چطورو؟ گفتم که بمن تلفن میکنند که شما وقت ملاقات خواستید . من همچنین چیزی نخواستم بمن بگویند شاه سرا بخواهد میروم . گفتم يك پیروزی از جنوب شهر تلفن که بمن که من میل داشتیم : ما را ببینم اما قادر نیستیم پیام ناخوشم مریضم . خانام هم سر قبر آقا است میروم تاجه برسه به شاه . اما وقتی میخواهند مرا ببینند بمن میگویند شما وقت خواستید من پامیشم میرم آنجا . من يك برادری هم دارم دوتا برادر دارم اینها هم هر دوتا شاه اینها را می شناسه . من بکم من آدم بگویند شما را کی گفت بیایید . بکم که تلفن کردند گفتم بگویند نه شما را نخواستیم غلامحسین ابتهاج را - خواستیم . گفتم من از این کارها نمی کنم . اعلیحضرت اگر میل دارند مرا ببینند با کمال اختار میروم . تمام شهر این قضا پیچید . میدونید هیچ چیز در ایران مخفی نمی ماند که یکروزی در جلسه هیئت وزیران - شاه رو کرد به اقبال و وزرا گفتش که میدونید که یکروز در تهران ادعا میکند که من خواستش و نیاید روی يك کتف سفیدم يك چیز نوشت گذاشت جلاز اقبال . بعد اسم من است . خوبه فهمیدند که میدونند که مرا خواست این را نشان بدهد که شوقا بکده که این آدم بیخود مثلا میگه يك همچنین چیزی . يك چیزی بود که باعث دلخوری شد یدش شد . بعد گفتار منس سائفرانسيسكو پیش آمد . ما حالا بانک را درست کردیم و ادیر شد و منتهی بنا بود وقتی بانک د ایر کردم دوتفر آهتند پیش من . يکی لاله که رئیس بانک تهران بود

با يك نفر ديگر. آمدند پيش من كه حالا كه شما بانك ارشديد در شورای ...
در بانك مرکزی بوجوب يك قانونی در شورای درجی چيز هستيد يك نماينده شورای
عالی

س- شورای عالی اقتصاد و پول

ج- اقتصاد و پول. يك نماينده بانكها بايد باشد. از شما كي بهتر. گفتم شما اين
را از طرف خودتان دايد. ميگوئيد؟ گفتند بله. گفتم كافي است اگر تمام بانكها
موافق باشند قبول ميكم اما اگر يگانه بانك موافق باشد نفي كم. رفتند آمدند
گفتند تمام بانكها موافقت. گفتم قبول ميكم. وقيم در بانك صادرات برای انتخاب
اين. وارد شد يم نشستيم و رأی گرفتند و ساوی در آمد. من وعده الحسين بهنيا
رئيس بانك اعتبارات بود. آقا من را هي بهنيدي من حالا چه كم - من كه كاری نمیتوانم
يكم. من را وطلب نشدم خودشان آمدند آقاي چي چيز آنهاهم آنجا نشستند
آقاي..

س- لاله

ج- لاله. دفعه دوم رأی گرفتند - بهنيا اكثریت آورد. خب من با تأثر از آنجا
رفتم. بعد تحقيق كردم كه آخه شما چطور شد اينكار را كرديد. گفتند ما جرأت
نكرد يم به شما بگوئيم. يكا يك ما را خواستند گفتند به ابتهاج رأی ندهيد برای اينكه
وزير داراي گفتند. خواست - بما گفتند كه رأی ندهيد برای اينكه - يا بانك
مرکزی - برای اينكه - نه بانك مرکزی رأی ندهيد برای اينكه اگر او بيايد -
شورای بانك مرکزی تمام را تحت نفوذ خودش خواهد گرفت. گفتم شما خب بالاخره
انسانيت نداشتيد كه بياييد بمن بگوئيد كه من بيايم آنجا و يك همچين وضعی
پيش بيايد يك همچين ناظر يك همچين پيش آيد بشوم. تأسفان تا اين
حال بود. كه من هم كه بانك را تأسيس کرده بودم اما در موقعي كه بانك تأسيس
ميكردم بعد ها شنيدم. يكي از آنها جعفر اخوان - جعفر اخوان مثلاً آمد
... هزار تومان سهم خريدم. من تعجب كردم چطور شد جعفر اخوان آمده.
بعد اصرار كردم در هيئت مد يره باشه. گفتند - نفي خواهم. هرچه اصرار كردم

قبول نکرد . چند سال پیش بن گفتش وقتی که من سهم . . علت این گفت آدم از شما سهم خریدم گفت جی بود . گفتم چطور شد از من سهم خریدید ؟ گفت من شما رئیس سازمان برناه بودید بنا بود که چند تا جیب فلان وزارتخانه از من بخرند نمیدونم وزارت کشاورزی یادم نیست . جیب بخرد و در نتیجه داخله نمیدونم . سفارت انگلیس چه اینها تصمیم گرفتند بجای جیب لند روور بخرند . من آمدم پیش شما گفتم که - گفت اصلاً با شما آشنائی هم نداشتیم - گفتم يك همچین چیزی است گفت برای من - گفت این مرا نجات داد آنروز . گفت مثل اینکه . . . تا بود گفت مرا نجات داد . بهتان گفتم که من بنا شد پانصد تا جیب بخرم و دستور داده بودش که بخرند الان آمدند لند روور . گفت شما مهندس گنجه ای را خواستید . من مهندس گنجه ای را برای يك مدتی آورده بودم که اوایل کارم بود که هیچکس را چون نداشتیم هرکسی که از دوستانم بود خواهش میکردم همانطور که مهدی سمیع را آوردم - همانطور که خردجو را آوردم - يك مدتی آنها اینجا کار میکردند با من . تا اینکه يك اشخاص را جلب بکنم - استخدام بکنم . گفت به مهندس گنجه ای گفتید که بروید رسیدگی بکنید اگر جیب نسبت به لند روور اینطور که آقای کاشانی میگویند بهتر هست و اگر ارزانتر هست بگوئید باید جیب بخرند گفت خریدند . گفت شما مرا براه انداختید . این بود که من بعنوان تشکر آدم ازتان خواستم . . . تا سهم خریدم و اینکه بن عضویت مدیره را تکلیف کردید قبول نکردم برای اینکه بن گفتند . گفتند شما بدکاری کردید که وقتی سهم خریدید و نباید عضو هیئت مدیره بشوید . یعنی قدم بقدم هنوز روزهای اول کارشکنی میکردند تا روزهای آخر میکردند تا دقیقه آخر کردند

س- از کجا آب میخورد این ؟ و از کی بود ؟

ج - از اینکه میدانستند که . . یکی دوتا نبود . هرکسی که میخواست خوش خدمتی بکند این طبیعت رجال ما يك عده کرم بودند آخه . این که من میگویم کرم بتمام معنای

به آدمی که شخصیت داشته باشد . یا شاه بهشان چیزهایی اشاره کرده بود . همان که کافی بود که بگوید ، من این یادتان باشد که يك نيكه الان خاطرم آمد . برای اینکه شب عید گفتند که يکی از . . . عید نوروز يكسال شاه ميرفت به مازندران . رفته بود به مازندران در بابل گفتند که . . . يکی از روزنامه نگارانسی که حضور داشت گفت . گفت همه آنجا جمع شده بودیم که بعد از تحویل بود و - شريف امامی رفته بود شیراز و از شیراز آمده بود یکسره به مازندران به بابل . گفت جلو ما شريف پادشاه

—س—

بعنوان نخست وزیر

—ج—

چه سختی داشت نمیدونم — نه گمان میکنم هنوز

—س—

وزیر صنایع و معادن

—ج—

وزیر صنایع بود که رستم دیدم موسسه کودشیمایی شیراز را چنین بود چنان بود فلان بود فلان . شاه روپوش کرد گفتش که باز هم بروید از این خیانتها بکنید چون من معروف شده بودم که گفته بودم که این خیانت است

—س—

سخره میکردند

—ج—

بله بله . من گفته بودم که جنایت است . گفتیم خجالت هم نمیکشیدم نمی ترسیدم که بگویم خیانت . جنایت و خیانت فرقی نداره . من گفته بودم جنایت اما به همه گفته بودند که يك کسی هست بيگانه که ما این کاری را که میکنیم خیانت است . گفته بود بریز از این خیانتها بکنید . خوب همه متوجه شدند که مقصود من هستم . آن یارو روزنامه نگاره که آنجا حضور داشت آمد گفت . گفت به همچنین چیزی را گفت شاه . خوب این را می شنیدم

—س—

همین کافی بود

—ج—

و نه يك دفعه — صد ها دفعه میدانستم و شنیدم که مثلا " من خواستند مرا ترغیب شنیدم که نوشت يك چیزی گذاشت پیش نخست وزیرش و گفت يك کسی است که ادعا میکند که من خواستش و نیابت . ایرانیهای بی کاراگر — بی شخصیت — بی اعتماد

به نفس - ترسو - بزدل ترقشان فقط بواسطه تعلق فقط بواسطه پابوسی که
من دفعه اولی که توی تلویزیون دیدم که این ولیعهد دنیا آمده بود میرقند آنجا
میافتادند پایش را می‌بوسیدند گفتم وای

س- پای کی را ؟

ج - شاه را . می‌گفتم ای خدا چطور همین چیزی میشه . باور نمی‌کردم به چشم دیدم
خب يك همین اشخاصی - يك همین اشخاص بی حقیقت بی شخصیتی آنوقت
توقع دارید که بایستند بگویند که من این کار را نمی‌کنم برای اینکه این کار کار صحیحی
نیست . من گفتم آنوقت . حالا رستم گفرانس سانفرانسیسکو - آن نطق که ائو را
کردم . آدم چند روز بعد از ورودم گفتم چیز رسید احضار به رسید که فلان روز در ظرف
پنج روز بیایید برای تحقیقات . هیچ موضوع عم‌ ذکر نمی‌کنند . این روز پنجشنبه رسید
من روز شنبه با اینکه وقت داشتم پنج روز ... - روز شنبه اول وقت رستم . منتهی
تلفن کردم به یکی از دوستانم گفتم که به همین چیزی مرا احضار کردند من میتوانم
با خودم یکفریم یانه وکیل . گفت بله میتوانید . گفتم يك وکیل مطمئن می‌شناسید .
یکفر را معرفی کرد من این را اصلاً" اسض را هم نشنیده بودم . او را هم گفتم
با من بیایید . اصلاً" کاشکی نیاده بود برای اینکه هیچی - صم بکم آنجا نشست
هیچی هیچی . گفتش که آقای همین نصیری که مستنطق بود گفت که استان فلان‌تان
بعد سؤال که شما راجع به خوزستان . دیدم موضوع خوزستان است که واگذار
بعوجب چه قانونی بعوجب چیزی اختیارات خودتان را واگذار کردید به يك اشخاص
خارجی - به خارجی‌ها و چطور این را بدون مجوز این کار را کردید توضیح بدهید .
من تمام جریان را توضیح دادم که اینطور اینطور اینطور شد . پیشنهادم را به
نخست وزیر دادم . بردم به کمیسیون مشترک - این کمیسیون بعوجب قانون حقوق
قانون گذاری داشت - تصویب کردند با تبریک با شرف پول در اختیار من گذاشتند
پول را بهشان دادم و بعد هم بردشان به شاه هم معرفی کردم و آنوقت در ضمن

سوالها . حالا آن کسی را که وکیل بود چیزی شد . این تقریباً ۵ ساعت طول کشید تا ساعت یک بعد از ظهر آنوقت گفتند که یک قرار دادی را - نظر باینکه وقت اداری به سر رسیده است و تحقیقات تکمیل نشده - برای تکمیل تحقیقات تا موقع تکمیل تحقیقات به زندان موقت بروید

شهریانی - س -

ج - شهریانی - من به هیچکس نمیدانستم این قضیه را جز زخم که من دارم میروم آنجا ساعت هشت رقت ساعت یک بعد از ظهر . در این ضمن چطور شد که همه مطلع شدند . در که باز شد یک عده روزنامه‌نگار آمدند - عکاس و روزنامه‌نگار همه آمدند تو . اینها یکی از آن آدمهای گردن گلفت که آنجا بود پرواضح بود که از طرف ساواک هست برای اینکه یکی از آن قلد رهای گردن گلفت های بزن بهادر . هرکاری کرد که اینها را مانع بشه نتوانست . ریختند تو و شروع کردند به عکس برداری و سؤال کردن از من که موضوع چیست . گفتم در یک ملگکی که تمام رجالمان در زند هستند مرا بعنوان نادرستی دارند تعقیب می کنند اینه دیگه . این است ملگتمان و افتخار میکنند که این است . از آقایین پی رسید که چه خبر است . گفتم برای کارهایی که در خوزستان کردم که همه بهش مباحات میکنند مرا حالا کشیدند که از من تحقیقات بکنند که من چطور شد که این کارها را کردم و هرچی اینها خواستند مانع بشوند فلان و اینها آنها سؤالات شان را کرده بودند . روزنامه کیهان و اطلاعات هم شب هم عکسهای این صحنه را هم مطالب مرا چاپ کردند

س - پس در آن زمان علیرغم نظر ساواک میشد روزنامه ها میتوانند آنچه بخواهند بنویسند آن زمان اینکه ر شکل نبود مثل اینکه . برای اینکه خب جلوییش را نگرفتند دیگه .

ج - مرا بردند توی زندان . بعد معلوم میشه که یک عده از اعضای سازمان برنامه و دیگران آمده بودند در تمام این پنج ساعت پشت درگوش میدادند و عکاسهای آنها این عکسها را گرفته بودند و این عکس را من قاب کرده بودم توی دفتر تو

هائک ایرانیان گذاشته بودم. موقعی که مرا می‌بردند زندان - موقعی که اینها ریختند آنجا توی اطاق تمام اینها را عکس برداشته بودم و این یک گوشه‌ای جزو افتخارات من بود هرجا که میرفتم هرکس می‌بیند که مرا یکوشتی زندان بردند این صحنه زندان بردن و زندانی کردن. و وقتی که از زندان هم در آوردند که تفاوت وزن چقدر شده بود بعد از هشت ماه. اینها هم همه بود - تمام اینها عکس بود - هشت ماه بدون محاکمه شما زندان بودید؟

س-

بدون محاکمه زندان بودم. بعد ده روز که هیچ اجازه ملاقات نداشتم. من رسیدم آنجا و این زندانیهای دیگر یک عده‌ای بودند که متهمین شیلت بودند یکی دوتایشان مال وزارت دارائی بودند - ۱۶ نفر آنجا بودیم اینها خیلی انسانیت کردند تعارف کردند نمیدونم فلان بخورید. من هم بیوست داشتم آنوقت. معده‌ام شدیدی "ا" درد گرفته بود برای اینکه معده خالی هیچ هم نخورده بودم و هرچی آوردند نمی‌توانستم بخورم گفتم نمی‌خورم تشکر میکنم. زخم مطلع میشه از آن روز بیعه دیکه مرتسب زخم برای من غذا میفرستاد. غذا میفرستاد از منزل و یک نمیدونم آنجا را دیدید؟ یک زندان موقت.

درد خود شهربانی است؟

س-

نه در شهربانی نبود. زیاد دور نبود به شهربانی. یک جایی را ساخته بودند نه برای یک منظور دیگر ساخته بودند. برای چی ساخته نمیدونم اما متصل بود به زندان زنان بطوریکه پنجره چیز - صدای زنها را ما می‌شنیدیم. این پنجره آهنین داشت که زندان زنان بود آنجا. درست الان نمیتوانم محلش را برایتان تشبیه بکنم اما میخورد کچه‌اش میخورد یکیش میخورد به سوم اسفند یک راهش هم میخورد به خیابانی که میخورد به شهربانی گل و راه وزارت خارجه. حالا اون خیابان نمیدونم اسمش چیست زندانی سیاسی هم آنجا یا فقط آنجا که شما بودید؟

س-

- ج - تخیر زندانیان اشخاصی بودند که متهم بودند به اختلاس و دزدی و فلان و اینها و یکی هم برای يك شوفر بودند راننده بود یکفر را زیر گرفته بود کشته بود اونهم بود . او متهاش پیشخدمتی میکرد برای اینها
- س - همه توی يك اتاق بودند ؟
- ج - نه - بمن يك اطلاعی دادند تقریبا " دوشتر . . نه دوشتر نبود شاید دوشتر در دوشتر نبود که يك تختخواب سفری زنم از منزل آورد از این تختخوابهای سفری چوبی که تا میشه - آنجا میخوابیدم . هر شب هم بدون استیضا چند دفعه بیدار میشدم از درد اولسرم و دوا می‌خوردم - و دواي خواب میخوردم که بتوانم بخوابم . بهر حال ده روز - بعد از ده روز يك ناهای نوشتم به داورستان دیوان کیفر که اگر به من اجازه ملاقات با مدیران بانک بدهد و يك وقایعی برای بانک رو بدهد نظر بانکه دولت همیشه تشویق کرده است سرمایه گذاری را و من اینکار را کردم - من شما را مسئول کلیه خسارات خواهم دانست . روز بعدش فورا اجازه دادند که زنم و بچه‌هایم و برادرم و دو نفر از بانک حق داشتند بیايند .
- خب این بمن اجازه داد که اولاً " برادرم آمد گفتش که دو نفر از وکلا دواطلب شده‌اند که وکالت تو را مجانی به عهده بگیرند . یکی احمد شریعت زاده یکی دکتر محمد شاهکار . گفتم که این اگر تعارف نیست واقعا " راست میگویند یا کمال میل . آنها هم گفتند بهیچوجه يك دینار نمی‌گیریم قبول کردند آمدند . دکتر . . شریعت زاده یکی از اشخاص بسیار بازنشین ایران بود . يك آدم سلف‌مید من بود يك آدم مازند رانی که هیچوقت در اروپا نرفته بود فرانسه را یاد گرفته - فرانسه را خوب حرف می‌زد و بنام قوانین فرانسه آشنا بود . يك آدم بسیار دقیق بود بسیار دقیق برخلاف ایرانیها که تا يك چیزی ازشان سؤال میکنید بیخودی برای خودشان اظهار عقیده میکنند . این اظهار عقیده نمیکرد مگر اینکه فهمیده باشد و وقتی يك مطلبی را میگفت میتوانستید صد درصد مطمئن باشید . از زمانی که بانک شاهی بودم این وکیل

بانك شاهي بود باهاتر رابسطه داشت و بد رستي شناخته بودم . اين د او طلب شد - شاهكار هم د او طلب شد مجاني يكشاهي هم ازم نگرقتند . وكالت كرنده تا آخر . اينها آنوقت آمده اند و وارد شدند و اعتراض نميدونم به رأي همين قرار توقيف من و چه و فلان و اينها - تمام اين اعتراضات رد شد و وزير د اگستري هم اين آقاي نورالد ين الموتى بود . همان ياروشى كه جزو سه نماينده حزب توده آمده بود به قوام السلطنه شكايه از كردن گفتى من - رفتار من نسبت به جوانمىاي تحصيلكرده .

س-

د ر زمان نخست وزيرى د كتر امينى

ج -

اين د ر زمان د كتر امينى - و بعد از تقريباً " آهان . من كه ديدم حالا تو زنندان مانند ني هستم

س-

قانوناً ميتوانستند شما را نك د ارند زندان ؟

ج -

قانون د بيان كيفر يك قانون خاصى داره - هرچي دلشان بخواد ميتوانند بكنند من خب لوايج ... لوايج و ديگه تبليغات و د كتر شاهكار يك جلسه اى تشكيل داد د منزل خودش و گفت كه براى چه چيزهائى ابتهاج را زندانى كرده اند . روز بعد الموتى براى د كتر شاهكار پيغام داد كه اين عطى كه كرده جواز وكالت او را لغو خواهم كرد و اين بيچاره دست و پا كرد اينطرف و آنطرف يك دوتدگى كرد يك عده زيادى را ديد كه اين كار را نكنند كه چرا يك عده اى را دعوت كرده و خواسته تاييك انداز اى علت بازداشت مرا بگويد . من د ر زندان راد يورا گوش ميدادم ديدم كه يك سخراننى اى كرده آقاي وزير د اگستري كه جزو جنايات من - ساختن سد سفيد رود . ساختن سد دز هنوز د ز ساخته نشده بود . ساختن سد سفيد رود و يك كارهاى ديگرى را كه از همين قبيل . اينها را جزو جنايات من محسوب كردند من هم يك ناه اى بهش نوشتم كه اولاً " شما وزير د اگستري حق نداره تا زمانيكه يك كسى به محكمه نيايه اظهار عقيد بكنه . براى اينكه اين اظهار عقيد شما اين مطالبى كه شما گفتيد تأخير خواهد داشت د پرونده من كه الان من ظاهراً بايد

تحت رسیدگی هستم. وانگهی تمام این کارهایی که کردم نه فقط مایه اختصار من هست همه باین مباحث میکنند شما چی میگوئید؟ این را دادم که چاپ بکنند توسط وکلایم. رفتند به روزنامه دیدند دستور داده اند که چاپ نکنند برای بعضی از روزنامه چیده بودند حتی - دستور داده بودند که جمع آوری بکنند چاپ نکردند. این حکومت آزاد هم بود - حکومت آقای دکتر امینی بود که دوست ضمیم بود. حالا این را هم متوقف شدند (؟) موقعی که... پس از مدتی که در زندان همین وقت - شهربانی وقت دیدم که حالا که ماندنی هستم عمل فتق احتیاج داشتم. یک طرف را چند سال پیش در واشنگتن انجام داده بودم که اتفاقاً در یک مأموریتی که رفته بودم و بانک که جهانی صحبت بکنم رفته برای چک آپ و معاینه آسرم - دکتر بمن گفتش که شما فتق دارید. هرنیا دارید. گفتم هرنیا چیست؟ توضیح داد. گفتم چه جوری هرنیا را گرفتیم. گفت یا پزشک کردید یا وزنه زیادی را بلند کردید. گفتم هیچکدام این کارها را نکردم. بعدها سال ها بعد متوجه شدم سواری که میکردم - یورتمه بیلای کاپ سوار میشدم و این از آن بوده و گفتند باید فوراً عمل بکنید و آنجا هم برای مأموریت آمده بودم معذالک عمل کردم و رفته روز هم مرخصانه بودم و چند سال بعد این آثار در طرف قسمت دیگرش پیدا شد که دکتر صدر جراح معروف است می شناسید؟

س- بله بله

ج- این قرار شد این مرا عمل بکنند اما گفتش که صبر میکنیم که تا هوا بهتر بشه عمل بکنیم. که یعنی توی هوای سرد عمل نمیکنند. زمستان عمل نمیکنند. من دیدم حالا که ماندنی هستم - پیغام دادم که بیایید عمل بکنید. حالا تقاضا کردم که بمن اجازه بدهید که عمل بکنند. وکلای من رفتند پیش دکتر امینی و باهانش صحبت کردند. او هم گفتش که مانعی نداره و ترتیبش را میدهم. و تکیه خواستند اینکار بشه گفت من

میل دارم که بروم به مرضخانه بانك ملی آنجا مرا عمل بکنند . گفتند آنجا نمیشه باید
یا مرضخانه شهرستانی باشد یا بیمارستان ارتش . زتم رفت هر دو تا را دیدم
رئیس بیمارستان ارتش گفت به شوهرتان بگوئید مباد اینجا بیاید برای اینکه ما
اصلاً وسائل نداریم . وسائلی که برای عمل جراحی هست درست نیست هیچ
تختخوابهای ماهم - بیمارستان ما اصلاً آمادگی ندارد - این مال مال سربازها
است . مال شهرستانی را رفت دید . دید آنجا هم هیچ اصلاً جا ندارند .
بالاخره گفتند ما يك اطاق را آماده میکنیم برای اینکار . يك اطاق دفتر بود . او
را تبدیل کردند به يك جایی که من بروم آنجا . در زندان آنجا باشم . بعد از
تقریباً سه چهار ماه که در زندان چیز بودم منتظم کردند به آن بیمارستان شهرستانی
در آنجا پیغام دادم به دکتر صدر حالا اینجا من هستم و اینجا مرضخانه است . نیاید .
هفتی گذشت باز پیغام دادم گفت نمی آیم . برای اینکه اینجا بهیچوجه من الوجوه
قابل اطمینان نیست برای اینکه وسائل ندارند . پرستار ندارند . من یکسب
حالم خیلی بد شد خیال میکردم که برنشینم دارم . گفتم که يك پرستار بفرستند
يك مرد يك کردن گفتی بعنوان پرستار آمد و معاینه کرد گفت شما برنشین نیست
شما ذات الریه دارید - نه مونی . گفتم حالا هرچی هست چند تا بادکن به هیسه
پشت من برای اینکه من احساس میکنم که بهتر خواهد شد . چند جای پشت من را
سوزاند اصلاً بلد نبود بادکن بده این اصلاً پرستار نبود و اصلاً صرف نظر
کردم از عمل جراحی و وقتی که از زندان آزاد شدم رفتم در بیمارستان بانك ملی
این عمل را انجام دادم .

س- چطوری آزاد شسده ؟

ج- چه جور شد آزاد شدم - شاه رفته آمریکا به بدین گدی موقعی که من در زندان بودم
من با این مکتبائی کرده بودم با دوستانم با هرکس که عظم میرسید که میتوانست
کلی بکنه مکتبه کردم

س- میگذاشتند این ناه ها از زندان برون

ج- نخیر - میگو این یاروهای که - منشی من که از بانك میآید به او اجازه داده بودند

بیاد به او دیکه میکردم میرفت ماشین میکردند و اضا^۱ میکردم . آنوقت با پست نمی دادم بوسائل مختلف میفرستادم . میگفتم مثلاً " بدهید به فلازی فلانسی یکفر دوشش آشناس میآید اروپا از آنجا پست میکرد . جوابها میآید . جوابها میآید بعضی هاش با بعنوان بانک میآید اینهم باز همین منشی من ور میداشت میآورد بمن می داد . جواب هنری لوس را خود راثین آورد که در فرودگاه بهوش داده بود

س- پرویز راثین نماینده تایم

ج - نماینده تایم - خیلی خیلی مؤثر بود فوق العاده بمن اثر کرد خیلی . نوشته به که ایکاش ما اشخاص مثل شما در آمریکا داشتیم . من امیدوارم که شما اجازه بمن میدهید که من خودم را دوست شما بدانم . یک کردن گفتی مثل هنری لوس آنوقت نوشته بود که از دست من چه بر میآید - میترسم که این نامه اگر بدست شما برسه مباد ا وضع شما را بدتر نکند . ولی اگر کاری از دست من بر میآید بمن بگوئید .

س- راجع به هنری لوس میفرمودید

ج - بله و حالا میتوانم بگویم این بحث را داده بدهم . این را همین جا میگویم بعد داده میدهم مذاکرات دیگر موضوع را . چند سال بعد هنری لوس بنظایم هنری لوس مرده بود من در نیویورک بودم یکی از ادیتورهای تایم سرا دعوت کرد به ناهار استم هم الان یادم نیست . رقم یک عده ای هم آنجا بودند . سر ناهار من ازشان پرسیدم که شما این چیزهایی که راجع بمن نوشتید یقیناً راجع به . . بدستور هنری - لوس بود . گفتند نه اصلاً " هنری لوس اطلاع ند داشت . گفتم من خیال میکردم که او چون سابقه آشنائی با من داده این سائل را بشما گفته . گفتند نه خیر ند داشت . گفتم پس چه چیز شما را وادار کرد که این را بنویسید . گفتش که برای اینکه تنهاسا استوری جالب در ایران این بود که وظیفه ما بود بنویسیم بنابراین هیچ ارتباطی ند داشت با هنری لوس . حالا بر میگردم به موضوع استخلاص من . شاه رفت به ایمن

صافرت در آمریکا و هرجائی که رفت يك عده ای بمن اطلاع دادند که از شما این سؤال را کردند که چرا فلانی در زندان است . هیچ جوابی نتوانست بدهد . يك خانمی با من آشنا بود این میسز کری بود که اخیراً مرد . این در يك جائی - خودش به من گفت . گفت مرا معرفی کردند من به شاه گفتم که من چند سفر به ایران آمده ام گفتش که باز هم بیایید شما را دعوت میکنم . گفت جواب دادم که تا زمانی که ابوالحسن ابتهاج در زندان است من پام را به ایران نخواهم گذاشت . نیویورک تا یز نهار دعوتش کردند و میدانم که راجع به من صحبت کردند . در تایم ماکازین مهمان بود . گفتند بهش . يك صاحب مطبوعاتی داد و داشتگن که یکفر برای من کاستش را فرستاد . يك سؤال یا ۲۳ سؤال کردند - سؤال سومی راجع به من بود - کی سؤال کرد نمیدانم . گفته بودند Why is Dr. Ebtahaj in prison? این کی هست که خیال میکردم من دکتروم سر این سؤال اقتضای در آورد . بقیه را نسبتاً خوب جواب داد این یکی را يك جواب بسیار ابلهانه ای داد . گفتش که هیچکس ننگه که متهم نکرده ابتهاج را به نادرستی . میگویند که در زمان او يك کارهائی از لحاظ قوانین - عدم رعایت قوانین و نظامنامه ها يك تخلفاتی شده و آنرا مشغول رسیدگی هستند و اطمینان میدهم که اگر معلوم شد که تصویری نداره آزاد خواهد شد . خوب یقین دارم که علیرغم خودش احساس کرد - ممکن است استیت دیپارتمنت هم این کار را کرده باشد - زیرا يك عده ای به من گفتند که ما يك نامهائی نوشتیم به استیت دیپارتمنت - چندین نفر گفتند یکفرشان برای اولین بار آشنا شدم با هاشم مدیر مجله - مجله خیلی مشهوری هم الان اسمش را بخاطر نمی آوردم - اسمش را بخاطر خواهم آورد - گفتم که شما مرا نمی شناختید . گفت من سالهاست شما را از دور می شناسم من اضا کسردم این را . در کالیفرنیا خودشان بمن نگفتند اما شنیدم يك عده ای - آمریکائیها رسان نشان نیست که به آدم بگویند مثل اینکه مت گذاشتن . این را وظیفه خودشان میدانستند . اینکار را کردند . بعد از همه جالبتر يك کسی که در سازمان ملل

کارمیکر يك شخصي باسم بلوك كه الان بانكى است در نيويورك مد ير بانك وريچك در پارك اوينيود فترش است . اين استاد يل پوده گمان كم كه ميگفت يك عده از ايرانيها هم زير دستش درس ميخواندند شاگردش بودند . اين گفتش كه وقعي كه در سازمان ملل بودم موضوع شما را از استيونسنس كه آنوقت نماينده آمريكا بود و هامسروشلسه تعقيب كردند - دنبال كردند به استيت د بيارتخت نوشتند من گفتم ممكن هست كه اين سوابقش را شما براي من بدست بياوريد . گفت سعي ميكنم . يك فرانسوي هم بود كه اين زير دست آن فرانسوي كار ميكرد . آن فرانسوي مد ير قمت ايران بود و يكوئي هم باهم ملاقات كرده پريم . يكوئي كه پيشهاد كرده بودند كه من بروم به لائوس و باهاش ملاقات كرده بودم . اينها يك چيزهائي را اعتراضهائي نوشته بودند كه اينكه اگر مبارزه با فساد ميخواهيد بكنيد اين كه آدمي نيست كه مرتكب فساد شده باشد . اين را كه همه دنيا مي شناسند . درنتيجه تمام اين فشارهائي كه آمد و من خيال ميكنم استيت د بيارتخت مجبور شد كه يك چيزهائي بگويد در صورتيكه اطمينان دارم كه در وقعي كه مرا ميخواستند توقيف بكنند شايد هم اطلاع داشتند و چيزي هم نگفته باشند بطوريكه در طرف اناحيه انگليسا شنيدم كه آن ميس پسان اسميت كه سالها بود در ايران بود - چهل سال بود كه در ايران بود و از چهل سال پيش قرام الطك شيرازي آورده بود بعنوان كاورنس دخترش و اين زن خيلي حسني بود - خيلي سن . گمان كم آنوقت ديگه هشتاد سالش بود و بيمار بود . بستري بود و از منزلش بيرون نمي آمد يگرزي بمن تلفن كرد كه من خواهش ميكنم كه شما سر راهتان ميرويد به بانك يك سري به من بزنيد . رضم پيشش وكفت كه شما را توقيف خواهند كرد . گفتم شما چطور ميه انيده گفت سفير انگليس بمن گفت اما خواهش ميكنم اين را به كسي نگوئيد تاوقتي هم كه زنده بود و ان بساط بهم نخورده بود من اين را هم به هيچكس نگفته بودم . وقتيكه سفير انگليس ميه انست كه مرا توقيف خواهند كرد اين پرواضح است كه شاه باهاش صحبت كرده و چون به اخلاق و روحيات شاه هم آشنا هستم خيال ميكنم 'بن صحيح

هم باشد . یعنی آنقدر جزیره نداشت که این کار را بکند و عواقبش را هم قبول بکشد . خیال میکرد که اگر مرا بگیرد آنها ممکنه عکس العمل نشان بدهند . شاید هم گفته بودند و آنها هم جواب داده بودند که بیا مربوط نیست . در این قسمت هم حالا شاید این یک جای دیگه شاید مناسب باشه بگم اما الان این را بگویم قبل از اینکه فراموش بشود . من در یک سفری که از آمریکا به ایران برمیگشتم - آن موقعی بود که سرکار نبودم . در لندن توقف کردم و یک دفعه باین فکر افتادم که بروم به ملاقات سر راجر استیونس . راجر استیونس سفیر انگلیس بود در تهران و من باهاش آشنا بودم . آدم خویش هم میدانستش . معاون وزارت خارجه شده بود . رفتم به ملاقاتش . بهش گفتم که شما و آمریکاییها مرتکب یک گناهی دارید . میخواید برای اینکه شما از این رژیم دارید حمایت میکنید . این رژیم میداند فاسد است - میداند که مردم ناراضی هستند . این حمایت شماست که این را نگه داشته - نتیجه اش هم اینه که تمام مردم نسبت به شما و آمریکاییها بدبین هستند . اگر شما به تنهایی بخواهید اقدام بکنید اثری نداره - آمریکاییها هم بخواهند تنها اقدام نکنند بی فایده است .

... که شما یکی از بالاترین مقامات خودتان را - آمریکاییها هم همچنین آرتور وینستون چرچیل - یکی از طرف دولت انگلیس - آنها از طرف رئیس جمهور آمریکا بروند پیغامی بپزند به شاه که این کارهایی که کردید تا امروز دیگه بسه باید رویهتان را تغییر بدهید . فساد باید از بین بره - زورگویی باید از بین بره اگر این کار را کردید میتوانید وضع ایران را نجات بدهید . گفتم میدونم میترسید . از این می ترسید که بهتان گمشا چرا داخله میکنید در امور ایران . اگر بخواهید داخله بکنید من میروم . بعضی اینکه این حرف را زد بگوئید برید تشریف ببرید . برای اینکه این کسی نیستش که برو تهییذ میکنه اما نمیره . شما اگر بایستید و این را ازش - بخواهید خواهد کرد - هیچکس دیگر هم اینکار را نمیتواند بکند . این را نمیتواند عوضی بکنه جز شما و اگر نکنید عمامه مضریه . گفتش که

A known evil is better than an unknown evil . من این را اینطور پیش خودم تفسیر کردم که این آدم به بخت و بیچاره

خیال کرد که من این حرفها را دارم میزنم که برای خودم يك فکری کردم که ما خب این آدم را می شناسیم با تمام بدیهاش اما خب بالاخره شما را نمی شناسیم مثلاً" از کجا که شما بدتر از این در نیائید - از کجا اینکه شما مثل این نباشید که هرچی که ما میگوئیم اجرا بکند - ضایع مان - یقیناً" چیز دیگری نیست . این یکسی از مواردی بود که من تذکر داده بودم . موارد بسیار دیگری هم هستند که حالا در موقعش خواهم گفت . حالا برمیگردیم سر صحبت رفتن من - آزادی من از زندان . شاه که برگشت

س- از سفرش بدین کند ی

ج- از بدنش - سفرکندی - برای من يك اشخاصی میفرستادند میآیدند که ما میخواهیم که ضامن شما بشویم که شما آزاد بشوید . هرکس میآید میگویم غیرممکن است من ضامن لازم ندارم . یکروز جفرودی و مهندس مجید اعلم آمدند . آمدند گفتند که ما الان دارم میریم به دادکستری که ضمانت شما را بکنیم . گفتیم که کی از شما همچنین تقاضائی کرد . گفتند هیچکس ما خودمان . گفتیم اگر رفتید يك همچین کاری کردید من قبول ندارم من ضامن لازم ندارم . من فقط به این شرط از زندان بیرون خواهم رفت که خودم ضمانت بکنم . هرچیزی بخواهند من خودم امضا میکنم . یکشب آمدند این آقای نصیری . آمد و

س- بازپرس

ج- بازپرس - در بیمارستان . يك چیز جلوم گذاشت گفتش که قرار آزادی شما صادر شده . دیدم چند سطر است که فلانی با امضای التزام شخصی منی براینکه از حوزه قضائی تهران نمیتونه خارج بشه بدون اجازه و اگر بدون اجازه خارج شد مبلغ سیزده میلیارد و خرده ای بود این چیزی را که مرا - مبلغی که همیشه بر علیه من ادا میکردند دیدم که این یازده میلیارد و خرده ای است . گفتیم که این مبلغش که درست نیستش که دست پاچه شد . گفتش که چیه که اها چیه ؟ گفتیم این باید سیزده میلیارد باشه . گفتند چه اهمیتی داره برای ما - گفتیم خیلی برای من اهمیت داره . این تفاوتش بابت چیه ؟ در این ضمن دکتر . . . شریعت زاده وارد شد وکیل من و صفاری شوهر

همشیره من آمده بودند دیدن من . اینها گفتند که آقا چه اصراری میکنید این آقا
 آمده داره میگه که شما این را اضافه کنید و بروید . شما هم که همیشه می گفتید
 من خودم باید اضافه بکنم - من اضافه کس دیگر را قبول ندارم - ضمانت کس
 دیگر را قبول ندارم . گفتم آخه باید بفهمم که این تفاوت چه . وقتی که دیدم من
 اصرار میکنم گفتش که این را ضمانت گرفتیم . گفتم چه جور شد ضمانت گرفتید ؟ برای
 چی - کسی که بازده میلارد اعتبار داره سیزده میلارد نداره . آخه این چه ؟
 این بد بخت بیچاره اینکه بد بخت بود که نمیتونست - یا شاید میدونست - اما
 گمان نمیکنم میدونست بهش چیزی گفته بودند چه منظوری داشتند نمی دانم - منظورش
 هم شاید همینطوریکه زخم گفت این بود که اینها بگویند که در مقابل فقط اضافی ایمن
 نبود - بالاخره ما مجبور شدیم که يك ضامن بده تا آزادش کنیم . گفتم من نمیبرم .
 شریعت زاده و صفاری اصرار که آقا نعیم یعنی چه شما برید ایشان میگویند
 ما این را اصلاح میکنیم . گفتم نعیمم . فرداش جمعه بود و روز بعدش تعطیل بود
 يك عیدی بود . گفتند ما سه روز بعد این کار را انجام خواهیم داد . گفتم خسب
 من اینجا می مانم تا پسین فردا که این کار بشه . شریعت زاده گفتش که فلان ساعت
 من می آیم پیش شما - شما این را تبدیل میکنید این قرار را تبدیل میکنید به همان
 ضمانت شخصی فلانی که آنرا از آن شخص نمیگیرید . باین شرط رفت . در این ضمن
 نگهبانی که پشت اطاق من گذاشته بودند آمد بن گفتش که اجازه میدهید من بروم . گفتم
 میل خودتان است . نه اجازه میدهید من اشب بهانم . گفتم مگه مانعی داره . گفت
 که از کمپسریها بمن تلفن کردند که الان بروم - الان این موقع شب من کجا بروم . من
 میگویم اشب بهانم فردا صبح بسم . گفتم خیلیو . . مسئله بمن مربوط نیست اما
 خیلی خب بگوئید به کی باید تلفن بکنم . گفت به رئیس کلانتری فلان - شماره اش را هم
 داد . گرفتم رئیس کلانتری را . گفتم که این آدم بد بخت میگه بهش گفتند که همین الان
 باید برو . الان میگه شب است این ترجیح میده که اشب را بهانه فردا بده این که

مانعی نداره . گفت همیشه آقا . گفتم چرا؟ گفت قانونی نیست . گفتم تا حالا توقیف من - بازداشت من قانونی بوده . يك خرده گیرکرد گفت بله ديكه حالا الان ديكه حق نداره . این را تایم ورداشته بود به این يك شكی در آورده بود که مثل اینکسه من این آدم را بزرورنگه‌اش داشتم . خواسته بره و این را نمیدانم چه جور در آورده بود که آن حکایاتی را که راجع به استخلاص من هم را قشنگ نوشته بود اینهم این جور نوشته بود که فلانی حتی نگذاشته بود نگهبانش هم بیره . گفته بود بزرور گفته بود باید باشه تا اینکه من موقع خودش که رسید بروم . پس فرداش - پسین فرداش زتم آمد و اتوبیلی آوردند و آنجا هم عکاسها هم حاضر شده بودند - عکاسها هم مطلع شده بودند و مخبرین و عکس برداشتن و من رقم منزل . رقم منزل از طرف رادیو تلویزیون فرانسه دیدم يك عده‌ای آنجا هستند . يك صاحبهای هم اینجا شد . آنجا يك صاحبهای کردند سؤال کردند که چه طور شد که شما مستخلص شدید و به چه مبلغی و به چه شرایطی این ها وقتی گفتم وقتی صحبت از سیزده میلیارد میشد - و چقدر میشد چند فرانسه میشد - چند دلار میشد هیچکس باور نمیکرد . نزدیک صد و هشتاد میلیون دلار میشد من یکوقتی ازش سؤال کردم از این نصیری که این چه جور حساب . برای من فرق نمیکرد صد و هشتاد میلیون باشه - یا يك میلیارد و هشتصد میلیون باشه من اضا میکردم اما من گفتم شما چه جور اینها را حساب میکنید . گفت که تمام مخارجی که در زمان شما در خوزستان شده ضرب میکنیم - بعضیهایش را ضرب میکنیم به سه - بعضی موارد ضرب میکنیم به پنج . گفتم آخه چطور شده که . نمیدانست خودش هم نمیدانست که چسرا در بعضی موارد سه برابره در بعضی موارد پنج برابره . این خبر در دنیا منتشر شد . جین بلاک از خسروپور که در بانک جهانی بود بعنوان قائم مقام - نه قائم مقام عضو هیئت مدیره ازش پرسیده بود که این ۱۸۰ میلیون راست است؟ گفته بود یقیناً يك صغرش زیادی است . بمن هم نوشت که امروز بلاک از من پرسید من بهش اینطور جواب دادم . بهش نوشتم تخمیر اشتباه کردید همان ۱۸۰ میلیون است . برای اینکه در

د نیا سابقه نه اشته که کسی را بیل بقول خودشان آنوقت آنها خیال میکردند
 واقعا" این هم بیل است . آخه این که نمیدانستند که فقط یک وره‌ای است
 که من اضا" میکنم و وقتی که هم آن وره را اضا" میکردم گفتم من خوشوتم که وزارت
 د ادگستری بالاخره سرا باین مبلغ معتبر شناخته که من اینقدر ارزش دارم . یک
 روزنامه نوشته بود که علت توقیف فلانی این است که بودجه سه سال دولت ایران - کسر
 بودجه‌اش تأمین شد آنوقت حساب کرده بود که این معادل سه سال کسر بودجه
 د دولت ایران میشد یعنی به شوخی تلفی کردند که واقعا" هم یکی هم نوشته بود که
 اگر این مسئله جدی و دراماتیک نبود کمیک بود این مسئله‌ای که این کار . . گمان
 کم این روزنامه تا این نوشته بود این را که این باین ترتیب خاتمه پیدا کرد .
 من خلاص شدم و رخصت و خیال کردم دیگر قضیه تمام است . مدت‌ها گذشت بمن یک
 نامه‌ای از پلنک جهانی رسید آنوقت که پلاک رفته بود . کسی که جای پلاک آمده
 بود به ریاست بانک جهانی الان اسمش جیسوچ بله یک . . اسمش یادم می‌آید .
 این یک نامه‌ای از این رسید که ما میل داریم که شما از طرف بانک جهانی بروید به
 الجزایر برای راهنمایی‌شان - کمک است به دولت الجزایر در تهیه برنامه عمرانی .
 من این نامه را رونوشتش را فرستادم برای قدس نخعی که وزیر دربار بود . بهش گفتم
 که این را به شاه نشان بدهید برای اینکه تا زمانی که من این مسئله برای من روشن
 نشده تکلیف من - من نمیروم . زیرا اگر من بروم به الجزایر بن‌بلا مخالفین دارم
 اولاً" خواهند گفتش که توی تمام دنیا ملکت قحط بود که شما رفتید از ایران یکفتر
 را آوردید برای این کار به بانک جهانی و از تمام ملت ایران هم یکفتر آوردید که
 یک پیرونده ۱۸۰ میلیون دلاری دارم در آنجا . این اصلاً" دیگر آبرو برای نه بانک
 جهانی نه ایران نه من میوه نه دستگاه شما - نه دستگاه شما . من چی بگویم؟
 بنابراین نمیروم تا تکلیف من در این - یا حاکم یکتید تیرت یکتید یا تیرت یکتید
 یا محکوم یکتید . قدس نخعی تلفن کرد که بروم بحضرت رساندم - اعلیحضرت فرمودند

که مگر این کار هنوز تمام نشده ؟ گفته بودند . گفت بگویید که بغوریت رسیدگی بکنید
 و هر تصمیمی هم که لازم است بگیرید . دست پاچه شدند و شروع کردند به راه حل
 پیدا کردن . آنوقت اطلاع پیدا کردم که برای صدور قرار منع تعقیب این بدبخت
 نصیری توانائی اینکه این قرار را خودش بنویسد ندارد . وزیر ادگستری که همیشه
 آقای باهری که میخواهید بروید باهانش ملاقات بکنید در کابینه علم بود . این یکنفر
 را مأمور کرده که برو این قرار را صادر بکند . این قرار در بنظم سی صفحه صادر
 شد . سی صفحه مقدمه بود که کارهائیکه - اتهاماتی که وارد کردند چی بود - رسیدگی -
 هائی که کردند چه شد - نتیجتاً - فلانی و اعضای شورای عالی - اعضای شورای عالی
 سازمان برنامه را هم رفته بودند از شان یک تحقیقاتی کرده بودند و همشان هم بدبختها
 ترسیده بودند که آنها را هم توقیف خواهند کرد . اعضای شورای عالی و مدیران
 سازمان برنامه همه شان خدماتی به ایران کردند که مورد تقدیر است و فلان و اینها
 و هیچکدامشان قابل تعقیب نیستند . بازم خیال کردم تمام شده . من رستم الجزایر . .

روایت کننده - آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ - یکم دسامبر ۱۹۸۱

محل مصاحبه - شهرگان - فرانسه

مصاحبه کننده - حبیب لاجوردی

نواشماره - ۱۴

س- بعد پیدا میکنید اسمش را

ج- وزیر چی چیز است

س- هافسری ؟

ج- نه نه - وزیر . . . این همین تا چندی پیش رئیس بانک بود

س- ملک نامارا ؟

ج- ملک نامارا - بین او و ملک نامارا - جرج وود - جرج وود را من اصلاً نمی شناختم رستم

برای اولین بار با هاشم آشنا شدم در وشننگتن سر راهم که بروم الجزایر . رستم بهمنش

گفتم که خب من آماده هستم چی میخواهید بکنید . گفتند که ما میخواهیم ببینیم کس

اینجا وضعیت طوری است که ما بهشان يك وامهایی بدهیم برای کارهای عمرانی

پانه .

رستم يك هفت هشت ده روزی بودم . سرکار من با وزیر . . . با وزیر کسی بود که وزیر

دارائی - وزیر اقتصاد و وزیر برنامه ریزی همه اینها - همه این سه شغل را داشت .

س- در زمان بن بلا

ج -

بن بلا - بود بن بود بین و از دوستان زمان طفولیت بود با بن بلا که ناهار منزل بزمه بودم بن بلا آمد توتائی میگردم به فرانسه با عهد یگر فرانسه حرف میزدند . می گفتند از ۱۲ سالگی با عهد یگر اینچور دست بودند و این دست راست بن بلا بود در واقع . بن بلا هم خیلی خوش آمد ازش . رفتارش خیلی معقول خیلی مودب خیلی بنظم با فهم آمد . ضمناً هم يك چیز جالبی هم گفت که اینهم آن رکورد بمانه . گفت که بچه های مایک موقی آمدند بمن گفتند - موقی که شاه به صافرت میآید - که اجازه میدهم ما این را کلکس را بکنیم - تصفیه اش کنیم؟ گفتن من اجازه نمیدهم . درست است که ما مخالفیم باهاش اما من موافق نیستم با این کارها . بعد از اینکه من این هفت هشت ده روزی که آنجا ماندم دیدم که اینها به بخت ها خودشان هم نمیدانند چه میکنند . تازه فرانسویها رفته بودند . دستگاههای تلفشان را - پستشان را اینها درست کار نمیکرد برای اینکه هیچکس را نداشتند از خودشان بگذارند . در يك همچنین وضعی اینها میخواندند جلسب سرمایه خارجی بکنند . بهشان گفتیم . گفتیم شما میخواهید جلب سرمایه خارجی بکنید درست موقی که اموال فرانسویها را توقیف کردید . هرچه که دارید و ندارید مال فرانسویهاست مال اینها را ضبط کردید . توقیف کردند بدون پرداخت غرامت . بطوریکه برای اداره کردن کارخانه های کمیته هائی درست کردند . کمیته های دیرست از خود کارکردها برای زراعت هم همینچور . تمام مزارع بزرگ فرانسویها را که خیلی هایشان بعضی عایشان بزرگ بود . مثلاً " انلور بعمل میآوردند برای درست کردن شراب فرستادن به فرانسه . تمام اینها را گرفته بودند آنوقت سپرده بودند به يك عده زارع که اینها اداره بکنند و يك تصویب نامه هم گذارنده بودند که این تقسیم میشه به سه قسمت . هم در صنایع هم در کشاورزی . يك سوش متعلق به دیرائی که اداره میکنند . يك سوش بابت مالیات و يك سوش بابت بنظم افزایش سرمایه يك همچنین چیزی . وقتی که خواستند

اجرا بکنند دیدند که این يك سوم ها چیزی نمیشود توش گیر کردند، گفتم آخه شما يك همچین کارهائی کردید آنوقت چطوری میخواهید که خارجیها بیايند سرمایه - کزاری بکنند . گفتیم به عقیده من این جور نمایید . شما اگر واقعا احساس میکنید که احتیاج دارید به سرمایه خارجی باید يك محیطی فراهم بکنید که افراد با سرمایه خودشان بیايند اینجا سرمایه گذاری بکنند . به بانک هم گفتیم به عقیده من الان به هي وجه مستعد نیست و بانک هم صرفنظر کرد از فاینانس کردن . آنوقت در آمدن نشان به هیچ وجه بدین پایه نرسیده بود . يك نقی داشتند خیلی جزئی . بعد که برگشتم به ایران به خیال اینکه دیکه تمام شده دیکه پرونده های من تمام تصفیه شده است . سالها گذشت یکروزی از وزارت ادکستری یکفر بن تلفن کرد که آقا خیلی خوشوقتیم که بهتان بگویم که - تبریک بهتان عرض بکنم که پرونده های شما بسته شد . گفتیم خیر اشتباه میکنید پرونده های من مدتی است بسته شد . من موقعی که میرفتم به الجزایر . گفت خیر اینطور نیست هیچ همچین چیزی نیست . آن يك قسمت بود . گفتیم مگر چیزهای دیگر بود . گفت بله پرونده های متعددی بود . گفتیم پس چطور شد من اطلاع نداشتم . گفت حالا ما صورتش را اینها را برای شما میفرستیم . تمام اینها را قرار است منع تعقیب صادر شد . معلوم شد آن مقدمه بود تازه برای من خوزستان . پرونده خوزستان چیز جالبی است - جالبترینش را فراموش کردم . گفتیم که شما - همان روز اول گفتند شما خود سرانه يك کارهائی کردید که برخلاف مقررات ایران بود . گفتیم هیچ همچین چیزی نیست . من تمام کارهائی را که کردم بدون استعفا با تصویب تمام ارگانهای سازمان برناه - با رعایت قانون سازمان برناه و با اطلاع دولت . گفتند کجا هست همچین چیزی . گفتیم تمام اینها توی - اسنادش توی سازمان برناه هست . گفتند خیلی خوب حالا موکول است به رسیدگی بعد . بعد احضار کردند جهانشاهی را - يك محمد جهانشاهی بود

خدا بیامزدش ببینید این آدمی است که شهادت نشان داد . این وکیل مشاور حقوقی سازمان برنامه بود . خواستنش و که ما بدو نید که ابتهاج تحت تعقیب است و ابتهاج مرتکب يك خواستند دعویش بکنند و او را هم جلب بکنند . ابتهاج مرتکب يك افعال خلاف قانونی شده که تحت تعقیب است و ادعا میکند که اینها تمام با رعایت قوانین بوده و تمام اینها مطالعه شده است و مدارکش هم تمام در سازمان برنامه هست . گفتند آنها که البته بدانید آقای جهانناهی شما اگر يك مطالبی بگوئید که ممکن است نسبت به خودتان هم عوانی داشته باشد . حالا چه میگوئید ؟ گفتش که تمام اینها در پرونده های سازمان برنامه هست . گفتند این پرونده ها کجاست ؟ گفت پرونده هائی است که شما چندی پیش آمدید تمام را توقیف کردید در دیوان کیفر هست . گفتند خوب بیاورید بیاورید رفت پیدا کرد بهشان نشان داد . حالا چطور شد که متوجه نشده بودند . روز اولی که من به سازمان برنامه آمدم بودم گفتم به شورای عالی . به هیئت نظارت و به هیئت نظارت این دوتا که شما هفت نفر را . هفت نفر هم من یکی پانزده نفر ما همه ایرانی هستیم همه برای يك منظور داریم کار میکنیم . شورا بجای خود من . هیئت نظارت بجای خودش اما بنشینیم در يك اتاق با هم تمام يك مسائلی را بحث بکنیم . هرکس نظری دارد بیکه . شورا باید تصمیم بگیرد تصمیش را بگیرد . هیئت نظارت باید نظر بده . نظر بده . منم که مدیر اعظم من دفاع میکنم از این چیزهائی را که گفته شده . این اول بنظرشان خیلی بعید میآید . می گفتند آخه چطور میشه آقا همچین چیزی نمیشه این . ما هرگز امان بیک وظائف خاصی داریم . گفتم وظائف خاصان سرچایش . اما مشورت کردن که مانع نداره . قبول کردند . برای این يك دفتر صورت مذاکرات مخصوصی به اسم مجمع عمومی مثل اینکه اسمش را گذاشتند یا مجمع مشترك . اینها رفته بودند صورت جلسات شورای عالی را دیده بودند . صورت جلسات هیئت وزارت را دیده بودند در یگه نرسیده بودند چیز دیگر هم هست یا نه . کسی هم بهشان نگفته بود و با اطمینان خاطر مرا توقیف کردند که این آدم اینکه را کردن گفت است و بی اعتناست به احدی . کسی را داخل

آدم نمی داند که بیاید یا کسی شور بکشد - خود سرانه این کار را کرده . اینها را که نشان داده بود گفتند شما آقای جهانشاهی بعنوان مشاور حقوقی اطلاع داشتید ؟ گفت بله از روز اول تا روز آخر فلانی به ما دستور داد که ما این قرارداد را که باهاشون باید تنظیم بکنیم آنها وکیلشان از نیویورک باشد آمد ما هم مشاورین حقوقی تمامان از الف تایپش را نستیم همه را با هم یکا یک رسیدگی کردیم و امضاء یمن هم روی تمام اینها هست . ببینید اینها برایشان چقدر این باعث به بختی میشه این . صد اش هم در نیاروند این را که بگویند . من هم همینجور در زندان هستم و از همه جریان بی اطلاع . من دیدم که حالا در جلسات دیگه - بعد دیگه صرا دیگه در جلسه روز نمی آورند شش می آورند . چرا ؟ برای اینکه در آن جلسه اول به حدی داد و فریاد کرده بودم که تمام معلوم میشه توی دادگستری شنیده بودند صدای صرا . شب می بردند که این دکتر شریعت زاده بیچاره چشمت هم تا یک حدی نابینا بود . برایش زحمت داشت توی این کریه ورهای تاریک که می پرسید که فلانی کجاست ؟ نمی دید درست . هیچکس نبود . ما را می آورند آنجا می نشاندند و سؤال و جواب میکردند . در ضمن مذاکرات شد یکروزی شاهکار بمن گفتند که این نصیری میگوید که بمن گفته است که من و خانواده ام پوست لبو می - خوریم ابتهاج به لیلیتال یک میلیون دلار پول داده - در یکی از این جلساتی که ایمن د ونفر هم نشسته بودند وکلای من . گفتم آقای نصیری شنیدم گفتید یک همچین مطلبی ؟ گفت نگفتم . گفت نگفتم . گفت گفتید حالا اصرار هم نمی کنم - می دونم به کسی گفتید - میخواستم بدانید . اولاً یک میلیون دلار ندادم بیشتر از یک میلیون دلار ندادم اگر مراجعه بکنید به حسابها خواهید دید یک میلیون بیشتر ندادم . برای چی اینکار را کردم ؟ گفت برای این کار را کردم که تا پانصد سال دیگه امثال شما بچه هایشان پوست لبو نخورند گفتم یک کاری کردم که یکروزی مردم ایران قدر دانی خواهند کرد . گفت این را از قول کسی میگویند ؟ گفتم از قول خود من . گفت این کافی نیست . گفتم کافی است از قول خودم کافی

است برای اینکه من مومن هستم باین چیزهایی که میگویم. برای من یکسان است که شما چه عقیده‌ای نسبت به من - نسبت به کارهای من دارید. اما دارم میگویم من کارهایی که کردم باعث افتخار من است. علی‌الابد خواهد بود. در ضمن سئوالها از من کرده بود شما تحقیق کردید راجع به لیلیتال قبل از اینکه بخواهید شان؟ کفتم نه.

گفت چرا؟ کفتم برای اینکه احتیاج نداشتم. من لیلیتال را می‌شناسم. کفتم من مثل بعضی از شما عا نیستم که لیلیتال برای من نازکی داشته باشد. من یکس را می‌شناسم احتیاج ندارم که بروم تحقیق بکنم این آدم کیه. سو سابقه داره یا نداره. کفتم همین کارهایست که کردم که الان هم که گرفتار هستم افتخار میکنم و هنوز هم لیلیتال وقتی که میآید به اید. شاه عمان ریز اون یا دوم می‌پذیرش. و شاه همه جامی نشینسه و میگوید افتخار می‌کنم. در حضور من به لیلیتال گفت - تازه از مسکو برگشته بود - گفت که ستر لیلیتال معروفه که من خواستم براه بکنم کفتم مثل لیلیتال کار میکنه و واقعا هم اینه. همیشه همیشه میگفت توی کتاب لیلیتال هم هست که میگفت این همیشه می- نشست این چیزها را میگفت

س- اجازه میدهید چون برای نوار امروز حدود ۴ دقیقه مانده اگر اجازه بفرمائید راجع به موضوعی که سرناهار صحبت میکردیم. اگر خاطراتتان را بفرمائید از اولین باری که باشاه فقید آشنا شدید و روحیه و اخلاق و طرز رفتار و روزهای آخر و این تغییرات چه جوریه به چه صورت به چه جهات - چه عواملی در کار بود اگر تغییری در ایشان صورت گرفته بود

ج - من اولین باری که شاه را دیدم موقعی بود که به ریاست بانک ملی منصوب شدم. مرا هم قوام السلطنه رئیس بانک ملی کرد در کابینه اولش. در ۱۳۲۱ بود. آنهم شرحش را نمی‌دانم کفتم یا نکفتم. اگر نکفتم یکوقتی خواهم گفت اما اگر نکفتم که هیچ. رفتم پیش - فوق‌العاده خوشم آمد. يك جوانی که رفتار و بسیار معقول بسیار مؤدب و مدتها با هم

صحبت کردیم . در اولین ملاقات این مذاکرات طوری خصوصی بود که من به شاه گفتم که به عقیده من اعلیحضرت در و روت می‌توانید داشته باشید یا سلطنت بکنید یا حکومت و من عقیده‌ام اینست که سلطنت بکنید . دلیلش هم اینست که نخست‌وزیر - دولت یک وزیر - ممکنه یک اشتباهی بکنه - ممکنه یک روشی داشته باشه که مورد پسند نباشه ممکنه ناشایسته در بیاید میشه عذر کرد اما شاه دیکه نعشه عور کرد . این یکی از دلایلی است . دلایل بسیار دیگری داره . شما گفتیم اگر یک پادشاه محبوبی باشید به هیچ وجه احتیاج ندارید به هیچ چیز دیگر مردم ایران پشت سرتان خواهند گفت . در این زمینه یک مقدار زیادی صحبت کردم و فوق‌العاده بهم دیر نزد یک شدیم خیلی . بطوریکه یک عده‌ای عقیده‌شان این بود که من نزدیکترین شخص هستم به شاه . در صورتیکه رئیس‌بانک بودم . من در زمانی که در سازمان برناه بودم - روزهای معینی میرفتم در بانک ملی روزهای معینی ندانتم . اگر مطلبی داشتم میرفتم . اما غالباً "یدیدم شاه را - من را دعوت میکرد به خانه‌شان به میهمانی‌هایشان - ضیافتشان آنوقت فوزیه زن شاه بود . فوزیه را هم - بارها سعی کردم با فوزیه به یک زبانی - یک موضوعی پیدا بکنم باهاش . صحبت بکنم به فرانسه به انگلیسی . چون هم فرانسه خوب صحبت میکرد هم انگلیسی خیلی خوب صحبت میکرد . ولیکن با این خانم هیچ اصلاً "نعشه حرفی ازش درآورد . یک زن خیلی محجوبی بود . دائماً "متر" بیک نیک درست میشد در پاقهای نئید و نم نیاوردن - فرح آباد این جاهای مختلف . من همیشه بسوادم و دوستش داشتم بشام معنی دوست داشتن . من سواری میکردم آنوقت خیلی اسب سواری خوشم می‌آمد . او هم سوارکار بود . مرا دعوت کرد رستم به لار باهاش با اسبهای سلطنتی رستم اصطبل سلطنتی رستم . آنجا چند روز با هم بودیم . عیناً مثل دوتا دوست با بعد یگر صحبت میکردیم . من رعایت انسانیت و ادب را میکردم اما بهیچ وجه من الوجوه فراموش نمیکردم که شاه هست . بعدی دوست داشتنی بود . یکروزی از سواری برمی‌گشتم روز تعطیل بود که از سواری برمی‌گشتم نزد یک های ظهر بود از خیابان پهلوی . خیابان

پهلوی آنوقت وسطش اسفالت بود خرقین اثر، خاک بود بهترین جا بود برای سواری.
يك ماشینی با سرعت میرفت به شیران با صدای زیادی هم برگشت و آمد و ایستاد -
دیدم شاه هست . از اسب پیاده شد

س- اسکورت اینها هم نبود؟

ج- نه خودش پشت رل نشسته بود هیچکس باهاش نبود هیچ اسکورت نبود . وقتی هم که
با من صحبت میکرد روز جمعه بود دیکه مردم رد میشدند هر کس رد میشد می دیدش
می شناختش . از اسب پیاده شد و يك مدتی با من صحبت میکرد . صحبتهای
خیلی عادی - خیلی معمولی . اما همین که این که يك آدمی توجه خودش را - سمیاتی
خودش را دوستی خودش را به این ترتیب نشان میدهد خب این اثر میگذارد در آدم .
و من چقدر خوشم میآید از اینکه این خب يك پادشاه موزرانی است . از هیچکس
نمی ترسید - دلیلی هم نداشت بترسد . این پادشاهی بود که من دوست داشتم . این
آدم من بودم تا ۱۹۵۰ . از ۵۰ - ۱۹۴۲ رئیس بانک ملی بودم . بعد از برداشتن
من از بانک ملی بدون شك به دستور او بود . چرا؟ همانطوریکه سابق توضیح دادم این
راست راستی باور کرده بود که يك دوشتر احمق میآید يك دوشتر احمق انترگلانسی که
که انتریکها بشکل ایرانی یاد گرفته بود که شما اگر این آدم را بردارید صد میلیون دلار
بهتان میدهم . این بدبخت ضعیف النفس هم فکر کرد خب صد میلیون دلار ارزش داره
که ما ابتهاج را برداریم و يك کار دیگر هم بهش میدهم باین خیال گمان میکنم -
بود اشت . ضمناً هم گمان میکنم رزم آرا هم همین . برای اینکه من مخالفت کرده بودم
با آمدن رزم آرا . و خیال میکنم شاه بهتر گفته بود . خب بدیهی است خوش نداشت .
يك نظامی که آمد بمن تکلیف کرد شما بیائید نخست وزیر بشوید من افتخار میکنم با شما
کار بکنم - آن هم چون حقیقت نداشت خوش میآید - تقی نصر هم که من داخل آدم نمی -
دانستم وزیر دارائی شده - تمام اینها موجب شده بود . آن یارو فون برگ هم
در يك آنتریک هائی دخالت داشت . فون برگ هم بدون دخالت نبود بدون شك .

تمام اینها باعث شد که مرا برداشتند . فقط برای من پیغام داد که من بروم سفارت پاریس
اول سفارت لندن . گفتم نمی روم . بعد علاء آمد که شما اگر از شاه قهر کردید از سلطنتان
که قهر نیاید بکشد . شما نصر را اینطور تالایق میدانید و میگوئید که موفق نخواهد
شد بهتر است اینجا نباشید والا این را بگردن شما می اندازند . این خیلی بمن اشر
کرد قبول کردم و رفتم پاریس . برگشتم از آنجا رفتم آمریکا و برگشتم این کار را بمن تکلیف
کرد .

س- پس بین میشه گفت ۱۹۴۲ که سرکار اول آشنا شدید و ۱۹۴۹

ج- ۱۹۵۰

س- فرق کرده بودند ایشان یا نکرده بودند ؟

ج- در آن اواخر خیال میکنم تا این اندازه فرق کرده بود که بدو اینکه بمن خودن چیستی
بگوید بی میدنبود که من برکنار بشم يك صدمیلیونی کیشان بیاید ضمناً این نخست وزیری
هم را که من ازش بدگفتم و گفتم نظامی نیاورید او عم شتیده او را هم راضی میکنم . من
خیال میکنم این عوامل بود . ولی اینطور آدم بی رحمی باشد . آدمی باشد که فساد را
تشویق بکند . این صفات مطلقاً در آن تاریخ به عقیده من در این آدم وجود نداشت
چطور شد که اینطور شد ؟ به عقیده من باز عوامل مهم بود . یکی عدم مقاومت ایرانیا
اخلاقاً در مقابل زور که بیکفر بخود تر اجازه نمیداد که باین آدم نظر غیر موافق بده . و
وفی که يك کسی درین همجین محیطی سالها زندگی میکنه خیلی خیلی خیلی بایسته
قوی الاراده که تحت تأثیر قرار نگیرد . عامل دوم که مهتر از شاید اولی باشد حمایت
دو دولت قدرت بزرگ که آنزمان جزو قدرت بزرگ در ایران در هر حال انگلستان قدرت
بزرگ محسوب میشد . هم انگلیسها هم آمریکاها ازش حمایت میکردند .

س- به چه ترتیب ؟ چه جور ؟

ج- در عمرکاری حمایت میکردند . بطوریکه دولت آمریکا کارت بلاننش داده بود به شاه که شاه
عمرچی که اسلحه بخواید بدون گفتگو بهش بدهند . این کدورت بلاننش رانیکسون
داده بود به این آدم . چون همین اوا که ها که اینها از ان غای و هوی بلند میشه

برای دادن چند تا - فروختن چند تا آواکس به عربستان سعودی بدون اینکه هیچکس
 صادر در بیاید شتر تا به ایران فروختند . چرا فروختند ؟ برای اینکه این آدم -
 را اطلبند که پلیس خلیج فارس بشه . آخه خلیج فارس اهمیت داره من قبول دارم
 اما عمان امنیتی که برای ما داره برای عربستان سعودی داره برای کویت داره برای
 عراق داره برای شیخ ها داره برای آمریکا داره برای اروپا داره و برای ژاپن
 داره . برای اینکه اگر بنشیند که نفت خلیج فارس بیه تنها ایران نیست گذر د یسده
 تمام این . اروپای غربی صنایعش می خواجه . ژاپن صنایعش ازین میوه . به آمریکا
 لطف بزرگی وارد میشود . یکفروشی این دنیا پیدا بشود و بگوید من دارم طلبانه حاضر
 از جیب خودم . از جیب خودم یعنی چه - یعنی از پول ملت ایران این کار را بکنم .
 این ده میلیارد خرید اسلحه بود و یکسان از آمریکا . ده میلیارد دلار . این شوخی
 نیست . این يك مبلغ خطیری است . برای چی ؟ برای اینکه خلیج فارس را ما پلیس
 بکنیم . کار صحیحش این بود که شاه تمام این کشورها را میخواست بپشان میگفتش که
 انگلیسها رفته اند - دارند میروند - من و شما با همه ایران و شما همه ما در این کار
 نینفع ایم . ما بیائیم روی هم رفته - رویهم با هم باتفاق یکدیگر بیائیم يك تشکیل نس
 بدیم که بتوانیم خودمان را در مقابل هرگونه خطری محافظت بکنیم و در این کار آنهایی
 هم که نینفع هستند باید يك سهمی بدهند . اروپای غربی - ژاپن - آمریکا تمام
 این کشورهایی که از نفت خلیج فارس استفاده میکنند باید سهم باشند . شاه حق
 نداشت بگوید تمام این مخارج را تحمیل بکند به ملت ایران . آنوقت ملتی که عواقب
 تورم را احساس میکند - ملتی که ترقی خارق العاده يك عده طیلی را می بیند که اینها
 از هیچ رسیدند - صاحب همه چیز شدند و خودش بد بخت بیچاره - غالباً اتفاق
 می افتاد خودتان هم شاهد هستید . سبب زمین پیدا نمیشد - نیاز پیدا نمیشد -
 تخم مرغ پیدا نمیشد - گوشت پیدا نمیشد به توانرها . . ایرانی که تمام این چیزها
 میبایست خودش عمل بیاورد و صادر کنند و اش باشد چرا ؟ برای اینکه سیاست غلط داشتیم

کداوری ایران را گذاشتند اصلاً" دلفون شد با این بقول خودشان اصلاحات ارضی که پدر کداوری سلطت را در آورد . فقط و فقط این کار را من خیال میکنم شاه کرد برای پیدا کردن وجهه درغوب بخصوص در آمریکا . والا این کار از اول تا آخرش غلط بود . نه اینکه من دفاع بخوام بکنم از مالک خیر . مالکین ایران نعیامت استحقاق این را نداشتند که مالک بمانند اما راه اصلاحش این نبود که بگیرند به زور بدهند به دست یک پدبختبائی که یکمدهای پولبائی را هم که گرفتند بیا رفتند راد بخیریدند تلویزیون خریدند . یا رفتند عیاشی کردند یا رفتند سفرمکه یا بعضیهایشان رفتند اروپا . کوچکترین قسمی از این پولها شاید به صرف واقعی رسیده باشد . چرا غلط بود ؟ برای اینکه توجه به اینکه این کار صحیح است یا نیست نبود توجه به اینست که این چه اثری در دنیای خارج خواهد گذاشت و آنوقت خارجیا هم خودشان را کول میزدند که ما الان یک جزیره ای داریم در این قسمت دنیا که هیچ چیزی نمیتواند این را متزلزل بکند و بنابراین کارت بلانش دادند . ایشان هم که این را حس کردند اینطور هست می تاخت - هرچی دلش میخواست میکرد و آن هائی که این مسئولیت اخلاق را داشتند کوچکترین توجهی نداشتند . برای اینکه برای آنها ملت ایران - رفاه ملت ایران مطرح نبود . کور پدر ایرانی . آنها سیاست خودشان از لحاظ استراتژی از لحاظ خود سیاست آمریکا و انگلیس . در آن قسمت دنیا این بود که یک آدمی که ظاهرًا " قویترین شخص آن قسمت دنیا بود این الیه" قسم خورده آنها بود و اگر آنها توجه به این مطلب نداشتند همانطوریکه تذکر دادم - و به سرراجز استیونس تذکر دادم و به آمریکائیا به کرات گفتم - واردش را الان بخاطرند ارم اما به کرات میگفتم . برای اینکه کوچکترین جنبه شخصی نداشت اگر من جاه طلب بودم نخست وزیری را قبول میکردم . من میدیدم که این راهی را که داریم میرویم راه غلط است . من میگفتم ایران یک انفجاری در پیش دارد . ایسن به گوش ساواک می رسید بای اینکه جزو اشخاص که با خانواده من می آمدند - سیادتند

پیش من دوستم هم بودند مأمورین ساواک بود . اشخاصی که توی بانک بودند مأمورین ساواک بود . من چند دفعه در بانک در دفترم که توی ساختمان جدید که درست کردم میخواستم ببینم واقعا" اینجا چیزی هست دستگاهی هست . خواستم يك اشخاص را بیاورم که ببینند اینجا چیزی هست یا نه - کسی نتوانست پیدا بکند . اما اطمینان دارم تمام کارهایی که من میکردم به آنها اطلاع میدادند . من وقتی از سازمان برتانه برگشاشدم يك خانه ای رزم يك زمینی داشت در خیابان پیراسته در تجریش این را شروع کردم به ساختن . یکروز من دیدم که از این بخاری توی دیواری يك چیزی آویزان است . کشیدم این سیم يك سیم بلندی آمد يك چیزی هم سرش بود . یکفر اهل فن را خواستم گفت این میکروفون است . آن سیم کش را خواستم . آنچه که تو دهم بود از الفاظ رکیک به این آدم گفتم کتکش زدم .

س- سیم کش را

ج - سیم کش را . که مدتی که توسیم کشی یا اینکه جاسوسی . گذاشت رفت که رفت که رفت . طلب داشت رفت دیکه اصلا" به سراغ من نیامد که طلبش را هم بگیرد . مسلم بود که این به مأموریت سازمان امنیت برای من اینجا سیم گذاشته بود میکروفون گذاشته بود . این بود زندگی ایرونی و این تمام با اطمینان خاطر که هیچکس در دنیا . روزنامه ها بگویند اهمیت نداره اما دوتا دولتی که از لحاظ او بهترین دولتها بودند پشتیبانش بودند . بالاتراز این چیزی میشد این نطق که من در سانفرانسیسکو کردم . این اعلام خطری که کردم . این را بهتان داده ام خواهش میکنم این را یکدفعه دیگر بخوانید . ببینید خط کشیدم زیرش . يك جایی میگویی که روزی ممکن است پیش بیاید که مردم ایران تمام این بدبختیهایشان را از آمریکا بدانند و آمریکا را بعنوان يك دولت آمریالیست معرفی بکنند و تمام ملت ایران هم این مسئله را باور خواهد کرد . خب در زمان خمینی این عمل واقع شد دیکه . در ۱۹۶۲ این مطلب را گفتم در ۱۹۷۸ شانزده سال بعد این قضیه عینا" واقع شد . این تذکرات را وقتی میدادم پیغام میدادند توسط زن من که شما چس

میگوئید شکوفان تراز این وضع ممکن است در دنیا باشد ؟ شما آخه چی میگوئید ؟
چی تان هست ؟ چرا اینقدر بد بین هستید چرا اینقدر بد کوئی میکشید چرا اینقدر
به ملکتان صده میرسانید ؟ اینها را جزو خیانت میدانستند که حزب واحدی را
تشکیل داد و اخطار کردد یکه که هر کس که موافق نیست برو . اگر ماند و عضو حزب نبود
د یکه توقع کک نداشته باشد . یعنی اعلام دارم میکم که اگر بد رتان را در آوردند -
صدایتان در نیاید والا پاشوید بروید . اینها را تمام را خارجیها دیدند

س- شما چه کردید وقتی که اعلام شد ؟

ج- من به هویدا تلفن کردم که دبیر کل حزب بود . گفتم که این معنی اش اینست که من
باید الان عضو حزب باشم من که ایران را نمی توانم ترک بکنم . گفت بله . گفتم چه باید
بکنم ؟ گفت ورقهای برای تان میفرستم اضا' بکشید . ورقهای فرستادند من اضا' کردم
بعنوان اینکه من عضو حزب هستم . همین به همین اضا' . برای اینکه من میایستی
یا ایران را ترک بکنم یا میایستی اعلام جنگ کرده بود د یکه . نسبت به من این عمل
را کرده بود به دیگران نکرده بود . اما این اخطار - اخطار رسمی بود که هر کس که
ماند و عضو حزب نشد اگر برایش یک پیش آمده هائی کرد توقع کک نداشته باشد . یعنی
مرا از خیابان یکفر می گرفت کتکم میزد به قصد کشتن مجروح میکرد صدام را در می-
آوردم میگفتند ما که کتقم به شما . این شده بود ملکت ایران - ایرانی که مورد حمایت
دودولت موقتیک غربی بود . این خجلت آور نیست ؟ شما را بخدا خجلت آور نیست
آنوقت من بهشان تذکره وقتی میروم میدهم آن مرد یکه خیال میکند که من آدم نه می خواهم
من شاه بشوم . یقین دارم که معنی اش د یکه چیز دیگر میتواند باشد . میگوید "A known
evil is better than an unknown evil." با دوستان آمریکائیم که صحبت میکردم تک توك بودند
که موافق بودند . یکی از آنها بل میلو بود . یکی از آنها ئی که سمپاتیک بود همیشه
البوت بود . اینها می آمدند منزل من تنیس بازی میکردیم . من تمام این سئله - من
دست بردار نبودم . این را همه جا - بردفعه ای که فرصت پیدا میکردم میگفتم هر جا

بزد میگفتم . علنی میگفتم . توی همین اشخاصی که توی منزل من می آمدند تنیس بازی میکردند . یکیشان از مأمورین ساواک بود . وقتی که توی زندان بودم یکفتر - د و نفر یکیشان خواست بیاید گفتم که - به زخم گفتم بهش بگوئید که نمی خواهم بیایید برای اینکه من میدانم شما مأمور ساواک هستید . بهش گفتش این دیوانه شده د اد فریاد کرد چه کرد چه کرد - چه کرد . . . هرکاری کرد خیلی هم آدم آنتلکثوسل است . آن یکی يك دكتری بود وقتی که بهش گفتم نمیدونید چه حالی پیدا کرد . او شروع کرد نتوانست جلوی این دنداناش را بگیرد . این اصلاً " چانه اش میلرزسد " میلرزید . . . رنك و رویش پرید در صورتیکه من منظوم به او نبود . گفتم اشخاصی می آیند پیش من که مأمورین ساواک بودند . یکیش خودش بود . آخه این زندگی است . قابل دفاع بود ؟ غربیها نمی دانستند که هست ؟ بخوبی میدانستند اما می گفتند که به ما چه . این تا زمانی که ضافع ما را تأمین کرده و بدین نحو تأمین کرده که هرچسی بخوایم میکند و به بهترین وجه انجام میدهد برای چی مداخله نکنند . بنابراین این د عوامل . اول ضعف مردم ایران در مقابل زور . حالا اعم از اینکه محمد رضا شاه باشد اعم از اینکه آقای خمینی باشد یا يك يتقعلی بقال د يگه باشد در مقابل زور تعظیم تکریم - چاپلوسی - تطق و طوری این کار را میکنند که اون مرد خودش امر بهش مشته میشود . شاه من ایمان دارم

از کی این شد ؟

عقیده پیدا کرده بود که يك ژنیست يك چیز خارق العاده است

از چه تاریخی این مشهود بود ؟ از چه زمانی از چه کابینه ای ؟ یا از چه سالی ؟

اوووو . . . خب قوام السلطنه این اخلاق را نداشت . صدق نداشت و صدق البته بسا

رفتاری که کرد اندکیزه این آدم را د يگه شدت د اد بعد از اینکه به کک کریمت روزولست برگشت این پیش خودش تصمیم گرفت که د يگه فرصتی نخواهد د اد به مخالفتش که چنین

کاری بکنند .

س- خب زاهدی هم که آدم قوی‌ایی بود

ج - زاهدی اما قوی به آن اندازه نبود که در مقابل او . زاهدی را خودش بمن تلویحا " گفت د یگه محض خاطر شما بیرون کردم . مثلا " زاهدی را میتوانست منفصل بکشد اما صدق را نمی‌توانست منفصل بکشد . خواست بکشد که عکس‌العمل نشان داد . از همان زمان تقویت شد و روز بروز هم بیشتر شد . هرچه بر تعلق ایرانیها افزوده شد و هرچه بر تقویت خارجیها افزوده شد - تقویت خارجیها از او - این امر به او مشتهب شد که من ایمان دارم که این آدم اواخر معتقد بود که يك قدرتی داره - این که میگفت من يك رسالتی دارم از طرف خدا که من تا کارمن تمام نشه از بین نخواهم رفت - من خیال میکنم تا يك اند از ازش این اعتقادات خودش بود که واقعا " عقیده‌اش شده بود . روی این افکار خرافات و روی این وضعیتی که ما برایش فراهم کرده بودیم و دنیا برایش فراهم کرده بود که این خیال میکرد که يك قوه فوق بشری هست . شنیدم یکی از اطرافیان - نزدیکانش گفته بود این الهام میگیرد از خدا برای اینکه ممکن نیست يك بشری بتواند در روز اینها تصمیمات بگیرد که یکیش غلط نباشد . خب این را بمن و دیگران میگفت برای اینکه به گوش او برسد . خب وقتی که بیست و چند سال این ۳۶ سال سرکار بود خب ۲۰ سالش با حکومت قدرت مطلق بود د یگه . یعنی قدرت مطلق بطوریکه قوانین را د یگه رعایت نمیکرد . قانون اساسی را رعایت نمیکرد .

س- از کی شد این ؟

ج - از کی شده که از موقعیکه گمان میکنم از موقع بعد از صدق بود . قبل از اون گمان نمیکند قانون . . برخلاف قانون اساسی رفتار میکرد . اما بعد يك چیزهایی که برخلاف قانون اساسی . قانون اساسی يك جای صریحی داره که نباید در قوه قضائی مداخله کرد . این اصلا " دستور میده اد ابلاغ بکشد به فلان که مردیکه تو باید همچین رأیی بدهی

س- به قاضی

ج - قاضی - خجالت هم نمی‌کشید . میگفت يك چیز عادی است . آن قاضی هم اطاعت

میکرد . در پاکستان چندی پیش میدونید همین دیکتاتور ضیا الحق يك قانون اساسی جدیدی نوشت که این را می‌بایست شورا این دیوان عالی کشور تصویب بکند . چند تا از اعضای دیوان کشور استعفا دادند . از پاکستانیها من در دنیا کمربلندی سراغ دارم که از لحاظ ترقی عقب مانده باشند ببینید در پاکستان این کار را نمی‌کنند .

س- استعفا دادند

ج - استعفا دادند . یکشمار در ایران یکوقت شنیده شد استعفا داده باشد که بگوید من - دستوری را که شاه داده نمی‌گشیم . یکشمار برای نمونه بمن نشان بدهید دیکه . هرکاری که این آدم می‌کند می‌کردند . من این کارهایی را که بمن دستور می‌داد می‌گفتم اعلیحضرت نمی‌کنم - استعفا میدهم

س- از کی مجلس دیکه قدرتش را از دست داد ؟

ج - از موقعی که يك عده پوفیوز در آنجا انتخاب کردند . منصوب کردند

س- از چه دورهای بود ؟

ج - من از لحاظ ادوار نمی‌توانم الان بهتان چیزی بگویم

س- ولی آن زمانیکه سرکار در سازمان برنامه بودید مجلس نسبتاً قدرتی داشت یا

ج - نسبتاً داشت اما معذالک وقتی که يك شاه - شاه يك چیزی را می‌گفت همش از اطاعت میکردند مگر اینکه خلافتش را اشاره بکنند . برای اینکه باز چرا برای اینکه میدانستند انتخاب شدن آنها هم باز مربوط به اینست که شاه موافق باشد یا نه . شاه اگر مخالف یکشمار بود انتخاب نمیشد

س- یعنی قبلاً اسامی تهیه میشد ؟

ج - (؟) اگر شاه میخواست یکشمار انتخاب نشد دستور میداد ساواک مانع

میشد حالا به چه نحو اینکار را میکرد ؟ نمیدانم اما میتوانستند مانع از انتخاب یکشمار

باشوند . میتوانستند یکشمار را انتخاب بکنند اگر میخواستند یکشمار را انتخاب بکنند . این

است که اگر خارجیها می‌خواستند توجه داشتند يك کمی دوربین تر بودند - يك کمی عاقلتر

يك كسى مومن تر بودند به يك سائلى . آخه يك ملت بد بخت پا برهنه اى تقيصيرى
 نه اره كه اين را بايد هداى اين كارها كرد . ديكه اين آدم حق نه اره صرفا برائى
 اينكه شما تقويتش ميكنيد و هدرتفند شده . گفتم توى نظم كه وقتيكه دولت آيريكـ
 پشتيبانى ميكنه از يك اشخاصي كه مغفوند . نتيجه اش اين ميشه اين مردم ميگويند كه
 چه بايد كرد . اين اربابانمان اين را ميخواهند و تسليم مي شوند تا روزى كه بتوانند
 تلاقى بكنند . اين افراد ضعيف ضعيفند اما آنچنان ظالم و خونخوار ميشوند وقتيكه
 فرصت پيدا بكنند كه اين را من به چشم خودم ديدم در چند وهله . يك وهله جنگلى ها
 وقتى كه يك عده نيه وحشى مسلح شدند چه كارى كردند ؟ تمام حسابهاى شخصى را
 تسويه كردند . پدر مرا كشتند روى حسابهاى شخصى . موارد يكرى هم ديديم
 در ايران بسيار . در تاريخ ايران پراست مواردى كه از اينجور پيش آمده . اين ملت
 مظلوم تسوى خور چنان خونخوار ميشه وقتيكه تواناى پيدا ميكنند . آخرين موردش -
 امتحانش - امتحان خميني كه شاه هيكل مي نويسه كه شاه باور نمي كند كه اينكه مي آيند
 ميگويند توشهر ميگويند مرده باد شاه - مرده باد فلان . توى هليكوپتر سوار شد و آمد
 و پرواز كرد به خلبان گفتش كه اينها راجع به من ميگويند ؟ خلبان خجالت كسيده جواب
 به همد براى اينكه مي شنيد ديكه - ديد با چشم خودش رفت منزل همدن كرد زتسنش
 نتواند بيايد بدون اينكه بجورنش

س- آخرين يارى كه سركار با شاه ملاقات داشتيد و حرف زد يد باهم كى بود ؟

ج - من هيچده سال بود من . . به تاريخ فرنگى ميگويم . ۱۹۵۹ فوريه رقم تا ۱۹۷۷ بود

۷۷ كمان ميكنم . بنابر اين ميشه هيچده سال

س- شاه را ند يده بود يد

ج - هيچوقت شاه را . هيچده سال بعد اين آقاى هويداى خدا بيا مرز يكد فعه نميشد كه

من هويدا را ببينم هويدا نگويد از اينكه اظليحضرت نميد انيد به شما چقدر ايمان دارند

چقدر احترام به شما دارند . هر وقت صحبت شما ميشود با آنچنان احترام و من باور كردم

د يکه . من د لیلی نه ناست که باور نکم . من موری پیدا کردم که خواستم اینقدر

بمن سختگیری کردند - اینقدر بمن زور گفتند

س- به بانک

ج - به بانک - بمن و در تمام کارهای شخصی من . بانک را یکروزی مطلع شدم که دارند

زد و بند کردند که بانک سیتی بانک را ببرند بانک اصناف را بهش بدهند شریک بشود

با بنیاد پهلوی . بانک ملی و بانک توسعه صنعتی و بانک مرکزی ترتیب داره این کارها

را میده د . خواستم نماینده سیتی بانک را بگفتم که همچنین چیزی هست ؟ دیدم

گفت بله . گفت ا چطور شما همچنین چیزی . چرا بمن نگفتید؟

س- مگر با شما شریک بودند آنها؟

ج - بله . من آنوقت خونریزی داشتم اولسرم . بمحض اینکه از رختخواب بلند شدم آدم

پیش دکتر زهرمار را بگوئید که رئیس بانک مرکزی بود - آن کثافت . . چی بود این آخریها

زنجانی است

س- دکتر یگانه داریم

ج - یگانه یگانه . رستم پیش یگانه و او معاون دو وجیب اش هم او هم آنجا بود

س- شرکا

ج - شرکا . بگفتم شما بانک مرکزی برای حفظ منافع بانکها هستید شنیدم یک همچنین کارهایی

دارید میکنید پشت سرم . گفتند که والا ما نکردیم این شرکا شما کردند - سیتی بانک

آمده تقاضا کرده . اینهم سیتی بانک گفتش که من میآیم در حضورشان بهشان میگویم و روغ

میگویند . آنها میفرستند د آنها - شریف امامی است و اینها میفرستند د آنها پشت

سرم . گفت آخه این قبیح است . اگر اینها میخواهند شریک بشوند با یک بانکسی

و علقشان نعرسه با کدام بانک من میروم برایشان یک بانک درجه یک پیدا میکنم . بانک

خوب در دنیا تنها سیتی بانک نیستش که من پیدا کردم . اولاً سیتی بانک را من آوردم

به ایران . اینها تعهد دارند در مقابل من . من سیتی بانک اثر این کار را بکند تعقیبشان

میکنم و در نیویورک تحقیقات می‌کنم. گفتند چطور؟ گفتیم يك memorandum of understanding داریم. بفرمایند شما توانستید این بانک را درست بکنید تا بانک ایرانیان باقیست اینها موظفند که تمام معاملاتشان را در ایران منحصر^۱اً با بانک ایرانیان بکنند. یگانسه گفتی که نوشته دارید؟ گفتیم بله. گفت ممکن است این را بفرستید. رقم فرستادم. یقین دارم رفت به شاه نشان داد. خوابید سرودا از بین رفت. به ریستون^۲ گفتم. گفت من نجاتان^۳ را دم گفتم ممکن است یکروزی برسد که شما خجالت بکشید تأسف بخورید که شریک هستید با بنیا د پهلوی و افتخار بکنید که شریک هستید با یکفتری که رو پایش ایستاده و علناً^۴ مخالف است با این طرز حکومت. و آن روز هم رسید. نجاتان^۵ را دم از این کاره. خوب بیم خورد دیگ

س-

آنوقت موضع ملاقاتتان با شاه چی بود؟

ج -

این بمن هی میگفت که آخه شما نمیدونید چقدر برای شما احترام قائل است. هر موقع صحبتی پیش میآید از شما تعریف میکند چنان میکند فلان فلان... برخورد کردم به این اشکالات. خواستم سهام را بفروشم گفتند که حق ندارید بفروشید. يك کسی که سهمش پوسه به فلان مبلغ. گفتیم چرا؟ گفتند برای اینکه نمیشه. گفتیم پس چرا بعضی از بانکها^۶ همستر که صد درصد مال یکفتر هست مثل مال نیکپور. بانکهای همستر که مال خود لاجوردی^۷ ها مال تدین مال... گفتیم بعضی ها صد درصد - بعضی ها شصت درصد - هشتاد درصد. در مورد من چرا این چیز میشه؟ این را کی گفته بود؟ خیال میکنم که بانک مرکزی گفته بود. خیال میکنم. هویدا^۸ گفتش که يك صورتی از این بانکها میتونید بمن بدهید؟ صورت فرستادم. گفت که بفرستادم و گفتند که نه این حق ندارید يك همچین اعتراضی بکنید. اعتراض را خودشان میکردند. بعد وقتیکه تمام شد موضوع رفت که برویم در بورس. گفتند در بورس ما نمیتوانیم این را ۳۵ و فلان قدر معامله بکنیم چرا؟ گفتند برای اینکه ما ۱۰ درصد بیشتر ترقی قائل نیستیم. گفتیم این را از کجا آوردید؟ کدام قانون همچین؟ کجای دنیا اینجوروه؟ يك سهی^۹ اصرار

يك تومان است فرداى دو تومان است . در بورس شنیده نشده است بگویند نخیر
دو تومان زیاد است . بیائید این را باید بکنید ۱۲ ریال ۱۵ ریال . به شما مربوط
نیست بین خریدار و فروشنده است . بورس فقط محل ثبت است . گفتند این مقررات
داخلی است . گفتیم شما غلط کردید . مقررات داخلی که نمیشه . آتورزی که بناست
معامله بشه از بورس بمن تلفن کردند . تلفن کردم به رئیس بانک مرکزی آنوقت این مهران
بود . مهران هم يك نوکری مثل نوکرهای دیگره — غلاچهای شاه . اوهم يك چیزهای
پرت و پلائی گفت و باز به هوید اگفتم که آقا این چی هست داره میکه . دانه
این اشکال . من مستأصل شدم دیکه . من دارم میفروشم که بروم بگذارم بروم
بعن بگوئید که من نیاید در این مملکت زندگی بکنم . دست زن و بچه ام بگیرم میروم
يك جای دیگره گداى میکنم . اما اینجور چرا این کارها را . گفتند که درست میکنیم
يك کمیسیونى کردند — کمیسیون چند نفری و مدتها طول کشید ماهها طول کشید
بعد گفتند مانعی نداره . بعد آنوقت هوید اینم گفتش که حالا می دانید تمام اینها
را به دستور اعلیحضرت است و شما جا داره که شاه را ببینید و تشکر بکنید . منهم
باور کردم خدای من شاهد است باور کردم . میدانستم که اگر او دستور ندهد که
نمیشه . گفتیم خیلی خوب میروم تشکر میکنم . وقت تعیین کرد رفتیم . بعد از ۱۸ سال

چه جور بود آن ملاقاتان؟

ج - خیلی خیلی عادى — هیچ اصلاً صحبت از زمین و زمان کردیم و درختها — گفت
درختکاری که کاجهای کلتیم که دیدید و چقدر مشکل است این عمل آوردن این کاجها .
نمیدونم از حیث آب دانهش از حیث فلانش بسیار بسیار مشکل است

کاجهای دور تهران؟

ج - دور تهران — و هیچی تقریباً يك گمان کم بیست دقیقه بودم

س - هیچ صحبتی از این تاریخ و تاریخچه و ..

ج - مطلقاً يك کلمه يك کلمه نه اوگفتنه من . من فقط گفتیم تشکر میکنم از اینکه اعلیحضرت

د ستور فرمودید . گفتیم اگر این کار نشده بود من نابود بودم . برای اینکه من الان سه میلیون دلار مقروض هستم . آنهم قرض به سیتی بانک با اجازه بانک مرکسزی قرض کردم هر دفعه این سرمایه افزوده میشد من میایستی سهم را بدهم . من یکشاهی که پول نداشتم . قرض میکردم از آنها که سهم را بخرم پولش را بدهم . و درآمد من کافی برای پرداخت بهرواش نبود - بهرواش - تا چه برسه به اصلش . و هر وقت من فکر میکردم که من چه جور باید این قروض را بدهم ماهها بود بجان شما من شبها یک گرفتاری پیدا کردم که خیس عرق میشدم . بوستون که رخصت معلوم شد که تمام اینها چیزهای از عصبی است . من فکر میکردم آخه من چهجوری این را بپردازم . تمام پس اندازم را میدادم بهرواش نمیشد . بهرو می آمد روی بهرو روی اصل هی هرسال زیاد تر میشد . سه میلیون دلار من فکر کردم من چه جور این را دوعمرم بپردازم . ناچار میایست بفروشم و اگر نمی توانستم بفروشم نابود بودم و یکه گفتم . گفتم که این ... رخصتم که این مشکلاتی را که فراهم کرده بودند که هیچ کد اش حقیقت نداشت . نه صحبت اینکه کسی نمیتوانست پنجاه درصد صاحب سهم بشد در صورتیکه صد درصد بود نه آنکسی که نمیتواند بیش از چند درصد - ۱۰ درصد حد اکثر نمیدونم تجاوز بکنه از قیمت رسمی - در صورتیکه از آخرین قیمت بورس یعنی خرید از ۵۰ درصد تجاوز میکرد خود شما که ۵۰ درصد نداشتید

س- نه قیمت -

ج- قیمت

ج- اول که گفتند آنکسی که میخوره اگر مثلاً " برسه به پنجاه درصد حق نداره . گفتیم اشخاصی هستند که صد درصد سهام بانک مال آنها است . دوم میگفتند قیمت بورس را ما نمی توانیم اجازه بدهیم که بیاید به سه برابر و خرده ای خریده بشه و فروش بشه . باید

۱. درصد نسبت به نمیدونم آخرین قیمت. گفتیم کی این را گفته؟ گفتند مقررات ما. گفتیم آخه مقررات شما که قانون نمیشه که. آهان به خرد جو خواستم تلفن بکنم که رئیس هیئت مدیره بود. مسافرت رفته بود نمیدونم شیراز گفتیم جاست. و تکیه برکشت بهش گفتیم - گفت غلط کردند هیچ همچین چیزی نیست. من که رئیس هیئت مدیره هستم یک همچین چیزی نیست. آنوقت دیکه کار از کار گذشته بود دیکه. افتاده بود دست بانک مرکزی و من هم مراجعه کرده بودم به هویه که آخه بگویید که آخه این چه کاری است میگوید. گفتیم اگر مقصودتان اینست که من در ایران نباشم - خوب بگویید من میروم از ایران اما اینجور ادیت نکنید آخه من نمیتوانم اصراً زندگی بکنم. من روزی نیستش که یک نامالایمانی نبینم. و تکیه این کارها تمام شد حقیقتاً من فکر کردم این را از روی حسن نیت او دستور داده. بعد ها فهمیدم که خیر اینهم اینطور نیست معلوم میشه که اینطور نیست برای اینکه یزدانی

هژبر یزدانی

س-

هژبر یزدانی - بعد معلوم شد که با نصیری شریک است. شریکند. این پولی را که میخواست داد بخره بشارت آنها خرید - به دستور آنها این کارها را میکرد - من فکر میکردم این اصراً از کجا آخه - همش بهش میگفتم که آخه آقا شما ۳۰ درصد دارید کافیست دیکه شما چی میخواستید بکنید؟ پیغام بمن دادند شما چه مربوط است. یک آدمی است پول دارد میخواست بخرد. بهش بگوییم نخر - کجای دنیا میشه گفت به یکنفر که میخواست یک سهمی را بخره بگویند نخر. آنوقت خودش پیغام داد یا سهام مرا بخرد یا سهام خودتان را بفروشید. من که سهام او را نمی توانستم بخرم می بایستی اقرار .. هیلین تومان بد هم سهامش را بخرم. یا سهام خودتان را بفروشید. گفتیم سهام خودم را می فروشم.

آنوقت شما فروختید و ...

س-

چ - فروختم و قرضهایم را پرداختم. قرضهایم را توسط بانک مرکزی پرداختم. به سیتی بانک

چ -

مقرض بودم . به دلار بود برای اینکه قرض داری را نمیشد بدون اجازه بانک مرکزی کرد . راجع به نرخ اشیاء هم هر دفعه صحبت میکردند که چقدر نرخ بهره میدهد ؟ آنهم میبایستی تسویه بکنم . آن را پرداخت مازاد آنچه که مانند انتقال دارم مثل همه افراد دیگر - آزاد بود دیگر . آدام برای چهار ماه مرخصی - به خیال اینکه این دفعه بیایم یک مرخصی طولانی تری باشم بعد برگردم به ایران و پیش خودم فکر کرده بودم نصف وقت در ایران هستم - نصف وقت دیگر را مسافرت میکنم اینطرف و آنطرف . یک خانه حقیر و کوچکی هم داشتیم در کان که آن خوب بود برای آن . یک اطابق دوتا اطابق بود . بعد که آدمی ماند نمی شدم دیدم که آخه آنجا که همیشه زندگی کرد . رفتیم اینطرف آنطرف کجا ستل دان بکنیم . بالاخره تصمیم گرفتیم اینجا از همه جاساکت تراست . من از جنبش و از معاشرت و اینها پرهیز دارم . دوست ندارم این چیزها را . ترجیح میدهم بنشینم یک جایی مطالعه بکنم . ضمناً " هوای خوبی هم دارد - ساکت هم هست . من برای خودم مطالعه میکنم - میخوانم لذت میبرم آخر عمری . انقلاب شد - همه چیز را بود .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۶ اگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱۵

سر استافورد کر پپس بمن گفتم . او آخه سفیر انگلیس بود در مسکو . این سفیر ایران بود . خیلی خوش میآمد . خیلی تعریف میکرد میگفت اسمش را گذاشتیم میسیو لاثوز س - امروزه اوت است و خدمت جناب آقای ابتهاج هشتیم در شهرکان در فرانسه . که ادامه مطالبی است که قبلاً "فرموده بودند و ضبط شده بود . امروز همان جور که قبل از اینکـــه دستگاه را روشن کنیم خدمتان عرض کردم اگر بشود که خاطراتان را راجع به بعضی از نخست وزیرانی که با اصطلاح بصورت مستقیم با آنها سروکار داشتید راجع به آنها صحبت کنید . شاید یکی از مهمترین نخست وزیرانی که در این دوره هم بوده اند قوام السلطنه بوده . چیزهای کمی هم راجع به ایشان نوشته شده و در تاریخ ثبت شده و در مورد مرحوم قوام هم مطالبی که به نظرتان میرسد ، ارزش دارد بفرمائید .

ج - موقعی که قوام السلطنه نخست وزیر شدند رئیس بانک رهنی بودم یک روز عذی که داماد و شوق الدوله است و بعد وزیر . هم آنوقت هم گمان میکنم وزیر راه او بود . و از دوستان قدیمی من بود . از من سؤال کرد که توبه ملاقات قوام السلطنه نخست وزیر رفتی ؟ گفتم نه . تعجب کرد چرا رفتی ؟ گفتم من با نخست وزیری ملاقات میکنم ، میروم به دیدن او که یا با او کار داشته باشم . یا با او آشنائی داشته باشم . من قوام السلطنه را هیچوقت در عمرم ندیدم و نه با او صحبتی داشتم نه حتی با تلفن با او صحبت کردم . و شوق الدوله را می شناختم . و با قوام السلطنه هم سروکاری ندارم کارهای بانک رهنی . بعد از دو و یا سه روز تلفن کردند از طرف قوام السلطنه که من بروم به ملاقات او . رفتم در کاخ سفید بود در دربار یک اطاقی داشت . یک اطاق خیلی خیلی تاریک کوچکی . آنجا سچس هم نبود این ملاقات من گمان میکنم بیش از دو ساعت طول کشید از همدیگر روز من به او بسیار بسیار عقیقه پیدا کردم ، و هم همچنین بمن . خلاصه اش این بود که به او گفتم شما الان یک فرصت بی نظیری دارید . برای

اینکه مملکت صاحب ندارد . وواقعاً " هم همینطوری بود . هیچ معلوم نبوداملا" صاحب ایران کی هست . شاه که . کسی شاه را به بازی نمیگرفت . و در کاخ نشسته بود و بیگ کارهایی هم اگر میکرد کارهایی بود که بوسیله اشخاص ، بوسیله افراد بود و نفوذ داشت مداخله ای هم نداشت . گفتم شما آن یک فرصت بی نظیری دارید که بتوانید این مملکت را نجات بدهید . خب مملکتی بود که اشغال شده بود از طرف سه قوای خارجی . در این زمینه صحبت خیلی خیلی زیاد شد . و میگویم به او خیلی عقیده پیدا کردم .

س - چرا ؟ چه خصوصیاتی داشت که شما را جلب کرد ؟

ج - برای اینکه از صحبت های که . از نظریه هایی که میگفت . از اظهاراتی که میکرد که باید مملکت را از این وضعیت نجات داد و من سعی خواهم کرد و حرفهایی که میزد مرا متقاعد کرد . و بعد در عمل دیدم همان کارهایی که گفت کرد و برخلاف آن چیزیکه بعضی ها میگفتند که نمیتوانم با روسها بیاخته بود . با انگلیسها بیاخته بود . من آنچه که از این آدم دیدم در ظرف یک مدتی بود . همان دوره ای بود که . آن در ۱۳۲۲ بود دیگر که برای اولین بار نخست وزیر شد . بعد از قضایای شهریور . بعد دیگر که رجبائی رسید که روابط قوام السلطنه با من کار رجبائی رسید که در تمام مسائل اقتصادی ، پولی ، و سیاسی و مملکتی با من مشورت میکرد . یعنی مرا محرم خود میدانست محرمانه ترین چیزهایی را که . مکاتباتی که میکرد . دستورهایی که میداد . مخصوصاً " میرسم بجائی که راجع به اشغال روسها و ارجاع قضیه به شورای امنیت .

س - این را سابق نگفته بودم دیگر ؟

ج - نخیر .

بعد این را در نظر داشته باشید که بگویم . مرا مثلاً " دعوت کرد که . ها و اولین چیزی که بمن گفت . گفتش که شنیدم . چیزیکه خیلی خوش آمده بود . گفت شنیدم که این موافقتنامه انگلیس را . موافقتنامه انگلیس را از اول تا آخر من اینکار را کردم با بیل آلیف که در سفارت بود . گفت شنیدم که شما این را حاضر کرده بودید انگلیس ها را که شصت درصد طلا بدهند و یک مزایای دیگری هم بود که . تصویب نامه ای که تهیه شده بود . لایحه ای هم که به مجلس دادند اینها در آن تا " مین " نشده بود . گفت مبله همینطور هست . گفت حالا خواهش میکنم بروید همان نظری که داشتید . گفتم آخه اینکه صحیح نیست من آلان بروم بگویم چی ؟ قرار داد را دولت

امضاء کرده داده است به مجلس . من بروم این را تازه صحبت بکنم . گفتش که اینکار را برای مملکت تان حاضر نیستید بکنید ؟ گفتم با کمال میل میروم . و رفتم اتفاقاً " . حالا این حرف تو حرف در میآید دیگر . رفتم آلیف را خواستم . به او گفتم شما میدانید که من این را از شما میگیرم . شصت درصد را . و یک نفر ، یک ایرانی که محمود بدر بود که کفیل وزارت دارائی بود . یا وزیر شده بود . وزیر بود گمان میکنم . وزیر بود آنوقت . بله بله . این مانع شد . این برای اینکه بخواد به اسم خودش جلوه بدهد . این را برداشت برد و در هیئت وزیران به تصویب رساند . برای خاطراتی که نباید شما محروم بکنید مملکت را از یک کاری که شما ماده بودید که بدهید . خیلی البته مقاومت کرد اشکالات زیادی گفتند چه وفلان و اینها . بالاخره کردم اینکار را . رساندمش به شصت درصد . الان درست به خاطر من نیست . به نظرم پنجاه درصد بود یا چهل درصد بود . و شش ماه به شش ماه را کردم سه به سه ماه همانطوریکه روز اول بود . سه ماه به سه ماه بایستی حساب بشود که طلا بماندند . این به واسطه اصرار او بود که اینکار را برایش کردم . و آنوقت . در همان موقعیکه رئیس بانک رهنی بودم موارد بسیاری مرا میخواست و راجع به مسائل مختلف . و اتمام اینها من میدیدم حسن نیت او را . و برای من آشکار بود . مسلم بود . تا اینکه برای من پیغام داد . خودش هم نگفت . پیغام داد توسط علی امینی و عضدی . که من ریاست بانک ملی را بمن تکلیف کرد . برای اینکه رئیس بانک ملی علاوه بر حسین علا و علائین شده بود که برود و اشنگتن . و گفتند که من میشوم جانشین علا . و نمیدانم ... بله دیگر . علاوه بر بار شده بود . وزیر دربار شده بود و بمن تکلیف کردند . ولی در نظر داشتند که علاوه بر دستنبد و اشنگتن . آنها پیغام آوردند من گفتم من حاضرم . قبول میکنم با کمال میل . ولی یک شرایطی دارم شرایط را گفتم . این شرایط را رفتند به قوام السلطنه گفتند . جواب آوردند . علام اصرار داشت که من زود تر بروم که بانک را بمن تحویل بدهد . و در این مذاکرات خود علام شرکت داشت علاوه بر علی امینی بود ، عضدی . شرایط من چند چیز بود یکی اینکه من بانک را اداره خواهم کرد چون قبلاً زمن صحبت این بود که ظاهراً " این بود که یک هشتی هست . هشتی هست که از رئیس بانک ، قاضی مقام بانک ، دوم معاون ، گفتم اصلاً " بانک را نمیشود با یک هشتی اداره کرد من مسئولیت تام و تمامش را قبول میکنم و بایدهم این اختیار را داشته باشم . دوم این بود

که شورای عالی یک اختیاراتی داشت . یک اختیاراتی داشت که میتوانست مانع کاررئیس بانک بشود . اینهم من به او گفتم من اینها را نمی شناسم ، یک هشتی بود که تمام اینها را در زمان . بیشترشان در زمان فرزین که قبل از علا رئیس بانک بود از دوستان خودش آورده بود . اشخاص خوبی بودند . اشخاص مسن . شاید هم ظاهرا " بی غرض بودند بیشترشان . اما وارد نبودند در مسائل بانکی . من از این میترسیدم که شاید اینها مانع بشوند به قوام السلطنه گفتم . اینهم قبول کرد که این شرطش را رعایت بکنند و اینهم راه این ترتیب کرد . پس از اینکه من قبول کردم . شورای عالی بانک را دعوت کرد و به آنها گفت که من به فلانی قول دادم که اگر نتوانست با این ترتیب کار بکنند قانون تاسیس بانک ملی را . بانک ملی میدانید به موجب یک قانونی بوجود آمده بود . آنرا میبرم به مجلس عوض میکنم . اتفاقا " در این هشت سالی که در بانک بودم یک پارتنر که من یک پیشنهادی بکنم به شورای عالی که با توافق اراء تصویب نشود . هیچوقت اختلافی با این پیرمردها نداشتم . هیچوقت . اما او این حسن نیت را نشان داد و به آنها گفت من اینکار را خواهم کرد . و میگرداگر لازم بود . یکی دیگر پیشنهاد من راجع به حقوقم بود . من در بانک رهنی ۷۵۰ تومان میگرفتم ۸۰۰ تومان هم در سال پاداش میگرفتم . اینجا گفتم من ۱۵۰۰ تومان میخواهم برای ریاست بانک ملی . برای اینکه در زمان فروغی یک لایحه ای برده بودند داده بودند به مجلس که یک نفر از سوتیس بیآوردند برای ریاست بانک ملی . درست بخاطر ندارم چه حقوقی ؟ اما حقوق گزافی بود من وقتی این صحبت را کردم عذری وامینی . مخصوصا " عذری . میگفتی که آخه این خوب نیست آدم در ایران بگوید که بمن فلان قدر حقوق بدهید و الا من قبول نمیکنم . گفتم من میخواهم اولین ایرانی باشم که برای اولین بار برای خودش یک ارزشی قائل است و میگوید . من که داوطلب این کار نشدم شما آدمید سراغ من . من میخواهم که شرایط من را قبول بکنید . اینهم یکی از شرایط من است . همه آنها را قبول کرده بود جز این موضوع حقوق . تا بعد یک روزی رفتم به ملاقات خودش . که این مسائل را مطرح بکنم و از خودش بشنوم که اینها را قبول کرده است . داشتیم صحبت میکردیم خبر دادند که ساعت آمده . ساعت ۱۲ بود که وزیر خارجه بشود . گفت بیاید . ساعت ۱۲ آمدنشست . صحبت من سر این بود که گفتم که تا شرایط مرا قبول نفرمائید . من نمیتوانم این شغل را قبول بکنم . قوام السلطنه جواب داد که من قبول دارم . گفتم آخه

چطور ، نه باید بشنوید قبول نکنید ، ساعد خالت کرد گفتش که وقتی که میفرمایند که قبول دارم دیگر 'حتیاجی شما ندارید . گفتم خواهش میکنم آقای ساعد شما باید بگذارید من با خود ایشان اینکار را تمام بکنم . گفتم حالا یکی یکی اینها را من تکرار میکنم . یکی یکی اینها را گفتم . و راجع به حقوق . گفتم این حداقلی است که من میتوانم با این زندگی بکنم . من با حقوق باید زندگی بکنم . رئیس بانک پذیرائی باید بکند . البته آنوقت این بنظر خیلی زیاد میآمد ، برای اینکه حقوق وزراء گمان میکنم ۵۰۰ تومان بود . و این سه برابر حقوق وزراء بود . اما واقعا کمتر از این من نمیتوانستم زندگی بکنم . گفتم من یک موه سه کوچکی مثل بانک رهنی را دارم اداره میکنم ۷۵۰ تومان دارم میگیرم و هشت هزار تومان سالیانه . اینجا میگویم دو برابر حقوق . این یک چیزی است خیلی معقول . بالاخره این راهم پذیرفت . و آنوقت در مذاکره وقتی که هنوز رئیس بانک نشده بودم . هنوز رئیس بانک ملی نشده بودم که گفت حالا بروسها بیائیم همین قراردادی را که شما با انگلیسهایستید باروسها قرارداد بیدیم . با کمال میل مراد دعوت کردند . میرفتم در جلسات . اسمیرونوف سفیر شوروی بود . وعده ای هم در این جلسات حضور داشتند . یکی الهیار مالج بود که وزیر دارائی بود . یک وقتی هم در یکی از این جلسات هم محمد علی و ارسته گمان میکنم این بعد از این بود .

س - بعد از الهیار مالج و ارسته وزیر دارائی شد ؟ این را اگر در صورت وزراء ؟

ج - صالح بعدش بیات شد .

س - و ارسته کی ؟ و ارسته چه سمتی داشت در این جلسات حضور داشت ؟

ج - وزیر دارائی نبود ؟

س - محمد علی و ارسته چه سمتی داشت ؟

ج - در وزراء تا آنجا که من میدانم نبوده است در آن زمان .

س - این کابینه اول او است ؟

ج - بله ، بله .

س - کابینه دوم او چطور ؟

ج - بیات بعد از بیروز وزیر دارائی

محدود علی وارسته همچنین این کاملاً دزدان من هست . برای اینکه یک روزی بعد از این جلسه یک چیزی گفتش که بمن خیلی اثر کرد . من یک کمی روسی میدانم . آنوقت هم بهتر میدانستم . مذاکرات را هم من در حضور این نخست وزیر و وزیر دارائی و اینها صحبت میکردم . اما تمام مذاکرات را من میکردم . این مذاکرات هنوز به نتیجه نرسیده بود که کابینه عوض شد و سهیلی آمد نخست وزیر شد . ولی صالح باز بود ، و این در کابینه گمان میکردم که س - حالا . وارسته را ملاحظه بفرمائید به بینید .

ج - وارسته وزیر دارائی هژیر بود .

س - هژیر ؟ وزیر دارائی سهیلی الهیا صالح بود اول .

ج - سهیلی . . وزیر دارائی اولش ... اولش صالح بود بعد بیات

بعد شد بیات . وارسته چطور شد این ... به هر حال این مذاکرات خیلی خیلی طول کشید . روسها اصلاً " مطلقاً زیر بار نمیرفتند . بهیچوجه حاضر نبودند که نظیر قرارداد ای راکه با انگلیسی ها بسته بودیم قبول بکنند . و در یکی از این جلسات مذاکرات تا نصف شب طول کشید . در وزارت خارجه بود . ساعت آنوقت نبود . سهیلی بود . سهیلی مثل اینکه وزیر خارجه هم بود برای اینکه این جلسات در وزارت خارجه تشکیل میشد . نزدیک نصف شب اسمیرونوف گفتش که تا موقعیکه آقای ابتهاج در این مذاکرات شرکت دارند ممکن نیست ما به موافقت برسیم . من به سهیلی گفتم به بینید شما سکوت کردید . در نتیجه سکوت شما او هم حق دارد اینطور تصور بکند . اما به روسی به او گفت . سهیلی روسی خوب میدانست . گفت که ما در تمام این مطالبی راکه فلانی گفت با نظرش موافقت منتهی او چون متخصص ما ست صحبت را او میکرد این دلیل نمیشود . بالاخره آنهم به نتیجه رسید و قرارداد هم با آنها نظیر قرارداد با انگلیسی ها بستیم . از آنها هم پلاگرفتیم یک پانصد هزار دلار هم یک دفعه توانستیم که او را در شان بکنم که بیا و روند تهران بدند . و اینهم در نتیجه این شد که وقتی که رئیس بانک ملی شده بودم سروکار داشتم خیلی زیاد با نماینده بازرگانی سفارت شوروی . یک شخص خیلی سمپاتیکی بود . یکی دو دفعه مراد دعوت کردند او را . منم او را دعوت کردم در بانک . برای اینکه سروکار داشتیم با آنها . و از من یک روز پرسید واقعاً راست است که شما این طلاهایی راکه در روزنامه ها مینویسند گرفته اید . برای اینکه هر دفعه که طلا می رسید از آمریکا می آوردند . یعنی مال آمریکائی ها . میدادم در روزنامه ها

می‌نوشتند. این اصلاً باور نمی‌کرد. یک روز دعوت کردم او را. بر دم در خانه بانک تمام این شمش ها را نشان دادم. آنوقت به او گفتم حالا شما خواهش میکنم شما یک کاری بکنید. یک کاری بکنید. اقدامی بکنید پانصد هزار دلار از این را بیاورید و آورد. تحویل داد و گرفتیم. و باز به شیوه ای که با انگلیسی ها در پیش گرفته بودم با انگلیسی ها بود یک میلیون دلار خواستم. دیگر جواب ندادند که ندادند. ولی این طلائی است که بعد. سالها بعد گرفت. در زمان ممدق بود که این طلاها را گرفتند از آنها. و راجع به.. اینجام باید یک تکه ای بگویم که تقی زاده. وقتی که نماینده مجلس بود از جمله انتقادهائی که از بانک ملی کرد در مجلس. یکیش این بود که بانک ملی حق ندارد در ترازنامه اش طلاهای را که در مسکو هست جزو دارائی خودش نشان بدهد. که.. گمان میکنم در نامه هائی که نوشتم به تقی زاده این مطلب را گفتم. یا اینکه در یک چیزهای علیحده در روزنامه ها جواب او را دادم که این حرفی که ایشان میزنند این اصلاً بکلی مخالف مصالح مملکت است. یک آدمی مثل تقی زاده یک همچین حرفی را نباید بزند. وقتی این حرف را میزند مثل اینست که ما اصلاً واقعا " چیزی نداریم. در صورتیکه این را من یک مقدارش را گرفتم و تا دینار آخرش هم خواهیم گرفت و اگر این را در دارائی بانک نشان ندهم دارائی بانک اصلاً کسر خواهد داشت ترازنامه بانک کسر میدهد این کسری را چه جوری بکنم. و این مطلب نیست که یک همچین مطالبی گفته بشود. بعد قضا یائی که پیش آمد در مورد قوام السلطنه در موقعیکه نخست وزیر بود. این دفعه گمان میکنم دفعه دومش بود که قضیه ارجاع. موضوع ایران و شوروی. تصرف از بیجان از طرف شوروی. و ارجاع این به شورای امنیت. یک روز جمعه مرا خواست در وزارت خارجه منزل داشت.

س - اصلاً میخواید آنجا؟

ج - ببله، ببله. همانجا میخوایید. یک قسمتش را تا پارتما نش کرده بود.

س - نظرش چی بود

ج - که شب و روز کار میکرد. شب و روز کار میکرد. و بیچاره بحدی به او فشار میآورد که بعضی روزها از فشار کار و بی خوابی خوابش میبرد. چشمهایش را هم می گذاشت و چرت میزد. و آدم واقعا " ناراحت میشد. خیلی خیلی بااراستگین بود. سرا خواست جمعه صبح رفت.

دروزارت خارجه هیچکس نبود . جزیکي دوتا پیشخدمت . و پشت میزکارش نشسته بود به من گفتش که دیشب کاردار سفارت شوروی . بنظرم علی اوف بود . گفت که .

س - این را باید چک کرد . وسیله دارید ؟

ج - ببله .

گفت علی اوف . سرکار دارا مدوین گفتش که شنیدیم که شما میخواهید قضیه آذربایجان را دوباره به شورای امنیت ارجاع بکنید . و خواستیم به شما بگوئیم که اگر یک همچین کاری کردید این هم مخالف مصالح مملکت است و هم مخالف مصالح شخص شما . یعنی تهدیدش کرد . گفت به عقیده شما چه بکنم . من بدون معطلی گفتم که ارجاع بکنید برای اینکه اگر نکنید اینها در هر حال تهران را تصرف میکنند . و ایران می رود . کسی برای ما جای حرفی باقی نخواهد ماند . برای اینکه به ما میگویند که شما بالاخره یک سازمان مللی بود . چرا املا " شکایت نکردید ؟ در صورتیکه اگر شکایت بکنیم باز هم ممکن است تهران را تصرف بکنند . و ایرانی . دولت ایرانی وجود نداشته باشد . اما اقلاً " یک حق برای ما باقی میماند که ما تنها کاری که میتوانستیم بکنیم این را جاع به شورای امنیت بود . کمی فکر کرد و تسبیح اش را در آورده و استخاره کرد . مشغول استخاره کردن که بود من خب نمیتوانستم به او بگویم تکنید اینکار را . برای اینکه ممکن است بدبیا یزد . و مسئولیت با او بود . و به او گفتم . گفتم البته این حرفی که من میزنم خیلی آسان است برای من گفتنش . برای اینکه من مسئولیت ندارم . شما که این مسئولیت را دارید . میدانم مسئولیت سنگینی است . استخاره خوب درآمد . گفت همین الان بروید سفیر انگلیس را ، سفیر آمریکا را به بینید و نظر آنها را بخواهید . از همانجا تلفن کردم به سفارت انگلیس . بولارد بود . گفتم من یک کار فوری دارم میخواهم با سفیر صحبت بکنم . گفتند رفته بیرون و معلوم هم نیست کی برگردد و رفته برای خدا حافظی . برای اینکه ما موریت او به پایان رسیده بود و میرفت خدا حافظی بکند . تلفن کردم به والاس مسری که سفیر آمریکا بود . گفتم یک کاری خیلی فوری دارم از طرف نخست وزیر که هم میخواهم با شما صحبت بکنم هم با سفیر انگلیس . گفت بیا شیدا اینجا . برای اینکه سفیر انگلیس الان میآید اینجا برای خدا حافظی . رفتم بود . بولارد بود . به آنها گفتم که الان نخست وزیر با من همچین صحبتی کرد و من عقیده خود را گفتم . بایدار جاع بکنیم . ولی میخواست نظر شما را بداند . قبل از اینکه والاس مسری صحبت بکند بولارد گفت من این را نمی توانم از طرف خودم جواب بدهم این یک مطلب بسیار مهمی

است باید از لیدن اجازه بگیرم . و ضمناً "پاشدکه خدا حافظی کرده که برود . موقعیکه با من خدا حافظی میکرد گفتش که اما تهران را اشغال خواهند کرد . روسها . و من هم خواستم بروم و الا سـری گفتش که نه شما بیامید . تلفن زد جری نیگن را خواست آنوقت نایب بود . در حضور من دیکته کرد این تلگراف را به استیت دپارتمنت اتفاقاً " این تلگراف جزو اسناد چیز منتشر شده که من داشتم در کتابم . کتابهایم که اسناد وزارت خارجه . در ۱۹۴۶ بود گمان میکنم . وقتی که بولارد گفت من باید اجازه بگیرم از لیدن و الا سـری همین راه را شنیدن مغایره کرد . و برگشت پیش قوام السلطنه . تمام مطلب را گفتم جز این مطلبی را که بولارد گفته بود که تهران را اشغال خواهند کرد . فکر کردم که پیرمرد شاید واقعاً " بترسد . برای اینکه من خودم هم شاید فکر میکردم . اما کمتر از آن . و با اطمینان گفت . اشغال خواهند کرد . روسها آنوقت در کرج بودند . تا کرج آمده بودند .

س - این درست است که میگویند انگلیس ها بدشان نمی آید که ایران تقسیم میشد ؟ شما چنین استنباطی داشتید ؟

ج - من همین استنباطی نداشتم . اما خب این را با یدبگویم که بولارد یک کینه داشت راجع به ایران که بی نظیر بود .

س - چرا ؟

ج - در زمان رضاشاه رفتاری که با او کرده بودند . مخصوصاً "شنیدم کاظمی . که وزیر خارجه بود رفتاری با او کرده بودند که بسیار . بسیار زننده بود . میدانید روی شاخید خود شما شی که به گوش رضاشاه برسد و خوشش بیاید یک همچین کاری که اهانت آمیز بود . و این یکی از دلایل کینه ای بود که گمان میکنم راجع به ایران داشت . برای اینکه واقعاً " آنچه که من استنباط کردم . خیلی خیلی کینه توز بود و اصطلاحاً "نسبت به ایرانی ها من نشان میداد این را . یک چیز دیگری را که نمیدانم حالا حقیقت دارد یا نه ؟ اما اینهم جالب است . این هم حرف تو حرف می آید . اینها را که الان بغا طرمی آید بگویم . من رئیس بانک رهنی بودم . منصور الملک نخست وزیر بود . این را نمیدانم سابق گفتم یا نگفتم . مراد دعوت کردند به کمسیون در وزارت دارائی . همینطوری هم که در ایران معمول است هیچوقت به آدم نمیگویند موضوع چی است ؟ گفتند بباید کمسیون در دفتر وزیر دارائی است . وزیر دارائی هم امیر خسروی بود که قبلاً رئیس بانک ملی بود . نظامی بود . اطلاعات خیلی محدودی داشت راجع به مسائل مالی و

پولی و اینها . وقتی وارد شدیم . دیدم که یک عده‌ای هستند . و به تدریج هم آمدند . از اشخاصی که بخاطر دارم بودند . هژیر بود . امینی بود . خیال میکنم الهیار صالح بود . وثیقی بود ، مادق وثیقی گمان میکنم آنوقت رئیس اداره تجارت بود وزارت بازرگانی ، اداره کل تجارت بود . و الهیار صالح به عنوان معاون وزارت دارائی بود . گلشائیان بود یا نبود بخاطر ندارم . گلشائیان آنوقت مدیرکل وزارت دارائی بود . منصورالملک وارد شد ، نخست وزیر ، و او جلسه را افتتاح کرد و گفت دیشب در هیئت وزیران اعلیحضرت رضا شاه خیلی متغیر شدند از وضع شرکت نفت و اینکه شرکت نفت تولیــــــــــــــش را میآورد پائین و درآمد ایران هم آمده است پائین و این دیگر غیرقابل ... (؟) کرد که یک حداقلی باید تولید بکنند و اعم از اینکه آن حداقل را تولید بکنند یا نکنند . یک حداقلی به دولت ایران بدهند . و حالا خواستم که نظر آقایان را بدانم . من اصلاً نفهمیدم که چرا مرا خواستند؟ من رئیس بانک رهنی هستم . من گفتم که من بخاطر ندارم که در امتیازنامه نفت یک همچین چیزی باشد که ما حق داشته باشیم که حداقل تولیدی از آنها بخواهیم . بســـه نظرم یکی دو نفر هم گفتند . آنها هم تصور نمیکنند که چنین چیزی باشد . رو کردم به منصورالملک گفتم که به عقیده من این کار صحیحی نیست . سیاه‌ترین ایام جنگ برای انگلیسی‌ها بود که آلمانها آمده بودند به مرز مـــــــــــــــــــــر . جنگ العلمین بود . گفتم به عقیده من این کار شایسته‌ای نیست . یک موقعی که انگلیسی‌ها ذلیل شدند و افتادند . ما این کار را الان با آنها میکنیم ایاــــــــن شایسته نیست . به عقیده من این کار صحیحی نیست که یک دولتی بکند . من الان که فکر میکنم و تشبیه میکنم این قضیه را که اگر دوباره این قضیه تکرار میشد مثلاً در زمان این شاه و میرفتند میگفتند که این مطلب وقتی که مطــــــــرح شد رئیس بانک رهنی همچین اظهار عقیده‌ای کرده بود ، حالا یقین دارم اگر بســـه

گوشش رسیده بود. این یک عکس العمل شدیدی نشان میداد. اما من
هما نظوریکه ...

س- کدام شاه ؟

ج - رضاشاه. هما نظوریکه عادتسم بود این عقیده را، این نظر را
روی عقیده ام میگفتم. ولی رفتند و این کار را کردند. و
و انگلیسی ها هم تسلیم شدند دادند. بعد از قزاقای شهریور
۲۵ این لسان الملک سپهر یک روزی منزل برادر بزرگ دکتر اقبال
علی اقبال گمان میکنم اسم او بود، منزل او بودم، لسان الملک
سپهر هم آنجا بود. لسان الملک سپهر خیلی معروف بود کسه با
انگلیسی ها مربوط است، خیلی ها، همه میگفتند. این حکایت میکرد،
حالا راست یا دروغ نمیدانم، اما معروف بود که لسان الملک خیلسی
میالغه میکند. خیلی دروغ میگوید. صحبت از قزاقای شهریور
شد و چه حور انگلیسی ها آمدند و عکس العملی که رضاشاه نشان
داده بود این حکایت میکرد که رضاشاه مرا خواست و گفت کسه
بروید، همان شب بود، و سفیر انگلیس را به بینید و
بگوئید که شما که میخواستید به ایران بیایید چرا
به خود من نگفتید، گله بکنید. گفت رفتم وقتی این مطلب را
به او گفتم گفت هیچوقت ما فراموش نمیکنیم آن رفتاری را که
با ما کردید موقعی که ما از هر طرف تحت فشار بودیم. و شما
یک همچین رفتاری با ما کردید. او هم هیچ اطلاع نداشت که، مابقه
نداشت یک همچین کمیونی بوده و من یک همچین اظهار نقییده ای
کرده بودم. حالا برگردم به موضوع قوام السلطنه.

س- اینکه میگویند آدم متکبری بوده .

ج - خیلی ، خیلی .

س- و حتی نمیشد مستقیم با او صحبت کرد ؟ والا حضرت اشرف در کتابشان نوشته‌اند که سایستی با منشی او صحبت میکرد که او ...

ج - هیچ همچین چیزی نیست . ایدا " ، نه . اما حالا من یک منظره‌ای را دیدم که بسیار جالب است بر علیه من اعلام جرم شده بود . یک نفر اعلام جرم کرده بود که من نقره‌های بانک را تبدیل کرده بودم به طلا . نقره‌های بانک هم عبارت بود از مسکوکات وقتها میگفتند دوزاری ، دوریالی یا پنج ریالی یا یک ریالی . در کیسه‌های دویست و پنجاه تومان ، که اینها تمامش بدون استثنای چون در جریان بوده سائیده شده بود کمتر از وزن قانونی آن بود . من تمام اینها را تبدیل کردم به نرخ رسمی طلا . طلا خریدم ، اینها را فروختم و طلا خریدم بحای آن گذاشتم . تبدیل کردم تمام پشتوانه نقره بانک را به طلا . یک نفر بر علیه من اعلام جرم کرده بود . الان درست بخاطر من نیست کی بود ؟ دیوان کیفر مرا احضار کرده بودند . من این را به قوام السلطنه یک روز گفتم . گفتم مرا خواستند دیوان کیفر برای همچین کاری . گفت نه ، بیجا کردند . شما نباید بروید در دیوان کیفر . گفت . تلفن کرد بگوئید وزیر دادگستری بیاید . وزیر دادگستری انوشیروان خان سپهبدی بود . من روی همچین نیمکتی نشسته بودم پهلوی قوام السلطنه . خبر کردند وزیر دادگستری را . گفت بیاید . در را باز کرد . یک تعظیمی کرد ، عینا " پیشخدمت‌های دربار به شاه تعظیم میکنند ، و همان‌جا حلوی در ایستاد . بعد به او گفت بفرمائید . اجازه داد نشست او روی صندلی دور از این نیمکت . به او گفت که فلانی را احضار کردند در دیوان کیفر . من اجازه نمیدهم که رئیس بانک ملی برود در دیوان کیفر سؤال و جواب بکند . این باز پرس دیوان کیفر را بخواهید در دفتر خودتان هر مطالبی را می‌خواهد آنها از فلانی سؤال بکنید . و همین‌طور هم کردیم . رفتیم آنجا . این باز پرس دیوان کیفر هم یک شخصی بود که معروف بود که چپی است حتی میگفتند که

شاید کمونیست است . اما بعد اینجا گفتند بمن که نه این آدمی بود که خود قدام السلطنه کرده بود . آنروز من متوجه شدم که عجب کاری میکنند اینها . تعجب کردم که چطور آنخبرک وزیر اینطور تعظیم میکند ؟ من با او همین طور که الان نشسته ایم صحبت میکنیم . هیچ وقت هم به او حضرت اشرف نمیگفتم . مگر در حضور نمایندگان ذریابجان . که آنهم نمیدانم گفتم یا نگفتم ؟ اما در حال آنرا شرح خواهم داد . در حضور آنها که مرا خواسته بود که با اینها صحبت بکنم . آنجا به او حضرت اشرف خطاب میکردم . همه میگفتند . من واقعا " مثل یک پدر دوست او را داشتم . احترام میکردم . اما بطور خیلی خیلی عادی . شما ، حضرتعالی ، جناب عالی خطاب میکردم هیچوقت رنجشی نداشت . مطلقا . این بسته به این است که مردم با او چطور رفتار میکردند . اما اینکه میگویند که اجازه نمیداد که کسی با او صحبت بکند . به هیچوجه . من که ناظر یک همچین وضعی نبودم . مطلقا . ولی اولین کابینه ای که تشکیل داد سعی کرد یک اشخاص وزینی را بیارند . بهاء الملک بود ، حکیم الملک بود ، صادق . لقب او را فراموش میکنم . پدر مهندس صادق که . مستشار الدوله یک همچین چیزی . از این طریق اشخاص آورده بود . و بعد یک روزی بمن گفت که من تصمیم گرفتم الان یک عده اشخاص را بیآورم که بتوانم به آنها بگویم چه کار میکنند . این آقایان . حکیم الملک مثلا " اعتراض کردند . صادق هم همینجور . سر نمیدانم چه مسائل بود . آن را نمیدانم . اما دید که با این اشخاص قدیمی نمیشود کار کرد . باید یک عده جوانهایی را آورد . نیتشش راهم بمن گفت . گفت برای اینکه با اینها شاید بهتر بتوانم کار بکنم .

س - علاقه به مشورت هم داشت یا آدم دیکتا توری بود ؟

ج - بسیار . میگویم . بهترین دلیلش که میگویم سرا میخواست و بمن میگوید نظر شما چیست ؟ چه بکنم ؟ آنا " وقتی که به او گفتم باز متقا عدت شد خواست که ببیند که چه عکس العملی آن دوتا دولت بزرگ نشان خواهند داد .

س - این جریان استخاره به نظر شما مصلحتی بوده یا واقعا " براساس آن عمل میکرد ؟ چون بعضی ها میگویند که این حالت مصلحت داشته و جز سیاست او بوده که حالا

ج - به بینید سرا میخواست اغفال بکند ؟ آخه دلیل نداشت . که سرا بخواد گول بزند . گمان میکنم . مسئولیت بسیار شدیدی بود . تهدیدش کرده بودند . حالا یک چیز دیگری هم بگویم

راجع به همین قضایای آذربایجان . من شبی که ارتش . به ارتش دستور داده شده بود که
 برود بطرف آذربایجان . من شام د ر دربار میهمان بودم . آلن هم بود . تمام صحبت
 تا نصف شب راجع باین موضوع بود . که شاه اظهار نگرانی میکرد که اگر برف بیاید . ماه
 چي بود ؟ آذرماه بود . گفت اگر برف بیاید و اینها در راه گیر بکنند چه خواهد شد ؟ نگران
 از این بود . صبح قوام السلطنه تلفن کرد که زود بیآئید . من رفتم وزارت خارجه . گفتش
 که همین الان سفیر شوروی . آنوقت گمان میکنم سادچیکف بود . گفت الان آمده بود . سادچیکف
 الان از اینجاست . آما از من خواست که دستور بدهم که ارتش برگردد . به او گفتم امکان
 ندارد همچین چیزی . شما فوراً " بروید پیش شاه . و از اینجاست پیش شاه . که مبادا شاه
 تمکین نکند . گفتم خیالتان راحت باشد . دیشب من پیش شاه بودم . ممکن نیست که
 همچین کاری بکند . لازم هم نیست من بروم . اطمینان داشته باشید . نگران بود از اینکه
 مبادا این تهدید در شاه هم مؤثر باشد . در صورتیکه این را بعد ها طوری جلو میدادند
 مثل اینکه در اینکار قوام السلطنه هیچ دخالت نداشته .
 س - همین میخواستیم سؤال کنم نقش قوام السلطنه ، شاه و رزم آرا در این ...
 در این قضیه آذربایجان نقشه شان چه بود ؟
 ج - رزم آرا هیچ اطلاعی ندارم . درباره رزم آرا معاشرت نداشتم . اما در فاصله ۲۴
 ساعت هم دیدم نظری راکه شاه داشت علاقه ای که داشت . و نگرانی که داشت که مبادا به
 واسطه بدی هوا و یا برفی که در راه بشود اینها نتوانند خودشان را برسانند به تبریز . و روز بعد
 نگرانی که قوام السلطنه داشت که مبادا سادچیکف که سرودت تعدید بکنند و شاه منظرش را عوض
 کند . این را من شاهد بودم واسطه بودم . منتها پیش میگفتم لازم نیست بروم . برای اینکه
 میدانم . همچین چیزی نگرانی نداشته باشید . فوق العاده اصلاً " در مقابل چشم من
 مجسم است . آن قیافه ای که داشت که نگران بود میترسید که مبادا این چیز . اینها هیچکدام
 برای تظاهرات نبود . دلیلی نداشت که مرا بخواد گول بزند . میدانست که من روابط دارم با
 شاه . برای اینکه به کرات من هم با شاه صحبت کردم هم با قوام السلطنه . به شاه میگفتم
 که اعلیحضرت بهتر نیست مدارا عظم شما یک کسی باشد مثل قوام السلطنه که خودش یک شخصیتی
 دارد . شخصیت جهانی ؟ آنوقت متوجه نبودم که اتفاقاً " همین موضوع است که او را ناراحت
 میکند . گفتم این بهتر است . نخست وزیران سابق تان را گفتم دیدم . رفتم در هیئت

وزیران شانوحدی ماء یوس بیرون آمدم . وراقعا "همینطور بود . موارد بسیاری میرفتم درهئیت وزیران . اصلا شبیه به هیئت وزیران نبود . شبیه به یک کلاسی بود که معلمی ندارد . بچه ها شروع کردند و سر و کله همدیگر زدند . این را آنوقت تشبیه میکردم به کابینه هیئت وزیران قوام السلطنه . همه رعایت احترام میکردند . همه گوش میدادند . همه توجه داشتند . یک ابهتی داشت . به او گفتم این را . گفتم بهترینست که این نخست وزیرتان باشد . صدراعظم تان باشد . چرا خودتان یک وقتی صرف اینکار نمیکنید . گفتم اگر من بیکاری بودم به شما قول میدهم که هرچی که میخواستم قوام السلطنه آنرا قبول میکرد . گفتم چرا شما خودتان اینکار را نمیکنید ؟ چرا مظفر فیروز با ید باشد اطراف قوام السلطنه ؟ آنوقت بمن میگفتش که چند ماه است که پیش من نیامده است .

س - قوام پیش شاه نیامده است ؟

ج - بله . به قوام السلطنه میگفتم که آخه بابا . آخه این شاه است . شما آخه چرا اینکار را میکنید ؟ بروید پیش او . این توقع دیگری ندارد شما . بمن یک روزی گفتش که شما نمی شناسید این جوان را . گفت دایم بر علیه من تحریک میکند . من آنوقت باور نمی کردم برای اینکه دوست داشتم شاه را . واقعا " دوست داشتم . و خیال میکردم که این . وقتی به او میگفتم که تکذیب نکنید . گفت من هیچوقت پشت سر شاه بدن گفتم . گفتم اجازه نفرمائید که اشخاصی که می آیند پیش شما . شنیده بودم که می آیند آنجا یک انتقاداتی میکردند گفتم همین ها میروند و بگویند که این مطالب را شما گفتید . من میشناسم آخه . بعضی ها را میشناسم . این اشخاص را میشناسم . شما اجازه ندهید در حضور شما این صحبت ها بشود . به محض اینکه صحبت میکنند بگوئید من اجازه نمیدهم نسبت به او صحبت شما یک همچین مطالبی را بگوئید . من اینطور به هر دو شان محبت میکردم . ولی خب بالاخره بعدها متوجه شدم و بر من ثابت شد که خوش نمی آمد شاه از اینکه یک شخصی با شکوه مورد احترام باشد . یک شخصی باشد مقتدر و خودش هم ابتکار داشته باشد . و یک کارهایی را هم خودش بکند و این که اجازه بگیرد . یک کارهایی بکند . منتها یقین دارم . من این را دیگر اطلاع ندارم . اما یقین دارم که مطالب را میگفت . وقتی که میرفتم پیش شاه میگفت . منتها وقتی که نمیرفتم آن از آن مواردی بود که رنجش پیدا کرده بود . میشنید مثلا " بر علیه اش دارد یک تحریکاتی میکند

یک چیزهایی میگوید، وادار میکند یک اشخاصی یک چیزهایی بگویند.

س- این در موقعیکه مسئله اشغال ایران توسط شوروی در سازمان شورای امنیت مطرح بود یک صحبت هایی هست که آقای علائق مستقیم با شاه داشته و دستورات ایشان میگرفته و و این برخلاف نظر قوام بوده است؟

ج - نخیر، نخیر، تلگرافاتی که راجع، من "اولا" وقتی میخواست برود به مسکو به او گفتم که مصلحت نمیدانم، گفتم شما میروید آنجا به شما هواپیما نمیدهند که برگردید، گفتم من میروم متحمن میشوم تا اینکه تخلیه نکنند، آنرا بیان را، گفتم اگر به شما هواپیما ندهند که برگردید شما چه جور برمیگردید؟ واقعا "میترسیدم از این، گفتم نه، نگرانی نداشته باشید، وقتی که برگشت، تلگرافی که گرد به علاءرواشنگتن، وبه تقی زاده در لندن، سفیر بود، تاء کید کرد در این تلگراف که این را خودتان شما "در اول تلگراف کشف کنید، این مطلبی است فقط برای اطلاع خودتان، علائق این مطالب را رفت در جلسه شورای امنیت همه را گفت، سادچیکف آمد.

س - به بختید، یعنی اجازه داشت بگوید یا اجازه نداشت؟

ج - نه، اجازه نداشت بگوید، به او گفته بود، به هر دو شان یک نوع تلگراف کرده بود، این را به خط خودش نوشته بود و بمن هم داد که خواندم، کی برایش رمز میکرد نمیدانم؟ اما یک مطلبی بود که حتی این را نداده بود به کسی دیگری این را بنویسد، به خط خودش مینوشت این کاغذ را، خیلی هم خوش خط بود، خیلی هم خوش خط بود، تقی زاده اطاعت کرده احدی هیچی نگفت، علاء وقتی که موضوع ایران در شورای امنیت مطرح شد که گرومیکو از جلسه پا شد رفت و این ایران را نجات داد برای اینکه اگر مانده بود و تو کرده بود که اثری نمیداشت، رفت در غیاب او آنوقت راء یگرفتند، به اتفاق آراء، بنظر من تصویب شد، این تمام این مطالبی را که با اساتلین مذاکره کرده بود و اساتلین چه گفته بود، که جزئیات آن را الان بخاطر ندارم، اما تمام اینها را گفت، سادچیکف آمد پیش.

س- پس مطالبی که آقای علاء گفته بوده، مطالبی بوده که از..... مظفر فیروز...

ج - حالا بگذارید من برای شما بگویم تا آخر این موضوع را، چون این بسیار جالب است خوشعالم که این را تذکر داید سادچیکف آمد و خیال میکنم تقاضای ارز کرد، حالا ببینید
چطور شد. نماینده News of the World این روزنامه، پرتیراژترین روزنامه لندن است

مال نماینده این . یک مرد . اسم او را فراموش کرده ام . یک مرد بسیار جالبی بود . از طبقه بالا بود . خیال میکنم از اشراف بود . خیلی خوب هم بریج بازی میکرد . من آنوقت هم خیلی بریج بازی میکردم . این آمده بود تهران . در آن موقع در تهران بود . ساعت یازده شب بود . بمن تلفن زد که الان یک مصاحبه ای داد . یعنی شب . یک مصاحبه ای داد مظفر فیروز که معاون نخست وزیر بود . و اظهار داشت که علاوه خودش گفته است و نخست وزیر او را تنبیه خواهد کرد . و گفت اگر این مصاحبه ای که داده اصلاح نشود دیگر برای ایران آبروش باقی نمی ماند . برای اینکه این املا " چطور میشود همین مطلبی . من پاشدم رفتم وزارت خارجه . قوام السلطنه باز تک و تنها بود . خیلی هم خسته . گفتم آقا میدانید مظفر فیروز در این مصاحبه اش چی گفت ؟ گفت بسله میدانم . گفت میدانید ؟ یقین به شما نگفتند . اینطور گفت . گفت نه اینطور نگفت . گفتم الان مرتیکه بمن تلفن کرده مخابره کرده اند . گفت نه این صحیح نیست . گفتم اجازه میفرمائید که بیاید . گفت بگوئید بیاید . از همانجا تلفن کردم به این آدم در هتل . آن درمیدان فردوسی هتل ریتس است ؟ هتل ریتس . گفت اجازه دارم که نماینده آسوشیتد پرس یا یونایتد پرس . یاد من نیست . گفتم بله بیایورید . او را هم با خودتان بیاورید . آمدند به فاصله نمیدانم ده دقیقه آمدند . متهم مترجم شان شدم . پرسید که معاون شما که یک همین مطلبی را گفته است آیا شما هم . چون گفت که این اجازه نداشته و از او بازخواست خواهد شد تنبیه خواهد شد . این را با اجازه شما گفته ؟ گفت علاوه چه که گفته است از طرف من گفته . من تاء پیدش میکنم . و مورد اعتماد من و احترام من هست . آنها . برای ساعت ۱۲ حکومت نظامی هست . من سوار ماشین خودم کردم که بروند فوراً " این تلگراف را ببرند مخابره بکنند . خیابان فرودسی داشتم میرفتم . یک نظامی جلوی ما را گرفت . که جواز بایده نشان داد . من سروصدا بلند کردم که من رئیس بانک هستم اینها . اینها که نمی شناخت این نظامی . پلیس سرچهار راه اسلامبول فرودسی . سروصدار شنید آمد مرا شناخت . سلام داد و مارا رها کردند . رفتیم . اینها را رساندم . تلگراف شان . را فرستادند چند سال بعد در واشنگتن نشسته بودیم حاج محمدنمازی بود . رفته بودم به دیدن علا در موقعی که میگفتند علامسلول شده است . و رفته بود یک جایی در نزدیکی واشنگتن . یک جایی که برای استراحتگاه نمیدانم . شاید از لحاظ هوا گفته بودند اینجا مناسب است . آنجا

رفته بودم پیش او ، حاج محمدنمازی بود یک نفر دوفرد دیگر هم بودند به خاطر ندارم .
گفتم که میدانید آن موضوع چی هست ؟ گفت نه . گفت نمیدانم . گفت باعث تعجب من
است . تمام اخبار اینجا منتشر شد که من موردا اعتماد نیستم و این را خود سرانه گفته ام .
به فاصله چند ساعت خبر دیگر رسید که اینطور است . گفتم حالا بگذارید من قضیه را بگویم .
این قضا یا رابرایشان حکایت کردم . که اینطور است . خودش هم تا آنوقت نمیدانست .
من وقتی که شنیدم که روسها منقلب شده اند . به قوام السلطنه گفتم که آقایان میدان این را
برش دارید معزولش نکنید . گفت . سادچیکف یا ورنمی توانست بکند . خیال کرد که قوام السلطنه
اغفال شان کرده که گفته است که من این مطالب را به هیچکس نگفتم و هیچکس هم اجازه
نداشت که بگوید . با ورنمی توانست بکند . من با قوام السلطنه اینطور استدلال کردم . گفتم
که اگر شما جای علا بودید و یا اگر من جای علا بودم . عینا " همین طور " رفتار میکردم . موقع نجات
مملکت است . موضوع نجات مملکت است . این میدانست که این موء شرخوا هد بود . مذاکرات هم
خلاصه اش این بود که تهدید است . امتیاز زنت میخواهند . نمیدانم چی میخواهند ، چی
میخواهند . فلان . اینها که خوشن خود را ببرند . این را اگر نگویید . آنموقع نگویید . حربه
دیگری نیست . گفتم من یقین دارم اگر خودتان آنجا تشریف داشتید . و یا اگر من بودم
حتما " همین کار را میکردم . گفتم میاد او را بردارید . گفتش که میدانید پسر خاله من است .
علا . گفتم من نمیدانستم . تا آنروز نمیدانستم . گفت عیب علا این است که فضول است .
جوان هم که بود همینطور بود . فضول است . گفتم این فضولی را من می پسندم . در یک
همچنین موقع حساسی . گفت مطمئن باشید غیر ممکن است . و بعد هم معلوم شد که سادچیکف آمده
بود خواسته بود . که وقتی به او گفته بود که این اجازه نداشته است .
س - آقای فیروز میگوید که حتی ما تلگراف توبیخی تهیه کردیم که البته میگوید مرحوم
قواچک مقداری شلش کرد و این را مخابره کردیم و علا را توبیخ اش کردیم بعد از اینکار .
چ - این را علا بمن نگفت . این را نمیدانم . این را نمیدانم . اما این عین
جریانی است که . میتوانست همان وقت او را بردارد .
س - یعنی یک حالتی دارند انگار مرحوم قوام السلطنه به مظفر فیروز یک چیز میگفته است
به ' علا ' یک چیز دیگری میگفته است . این از روی سیاست بوده
چ - به بینیدم . رابطه مرا با مظفر فیروز . یک روز بمن گفت که بگویم فیروز بیاید ؟

دوتا فیروز بود یک فیروز بود محمد حسین میرزا فیروز که وزیر راه او بود . وقتی گفت فیروز بیاید .

گفتم محمد حسین میرزا برای چی بیاید؟ گفت محمد حسین میرزا نمی گویم . مظفر را میگویم .

گفتم بر پدرش لعنت . گفت نگوشید اینطور آقای . گفتم بر پدرش لعنت . گفتم شما این را نمی شناسید

گفتم یک وقتی این خودش را . و دارائی خودش را و روزنا مه خودش را در اختیار سیدضیاء گذاشته

بود . من یکروزی به سیدضیاء گفتم که شما با . دونفر اسم بردم . گفتم یا مظفر فیروز و

قریب . یک قریبی بود که رئیس ستاد بود در زمان رضا شاه . ریش هم داشت . نظامی . و این

یک آدم خیلی خیلی بدنامی بود . خیلی هم کثیف بود . وقتی هم که رضا شاه رفت کثیف ترین

شعر ساخته بود برای خانواده سلطنتی . مستهجن ترین چیزها را راجع به این اعضای خانواده

سلطنتی گفته بود . گفتم شما خیال دارید که ایران را . من هم تازه با سیدضیاء آشنا شده بودم

و خیلی هم به او سمپاتی پیدا کرده بودم برای اینکه شنیده بودم تعریف هایی که نمیدانم کرده

بوده . قلدر بوده و چه بوده ، چه بوده ، چه بوده . که بعد دیدگریدم یکلی نظم برگشت .

گفتم میخواهید این اطلاعات را به وسیله قریب و مظفر فیروز بکنید؟ این را عینا " برای قوام

السلطنه گفتم . جواب داد که این تمام هستی اش را در اختیار من گذاشته است . روزنا مه اش

را در اختیار من گذاشته است . عین همین مطلبی است که قوام السلطنه بمن گفت . گفت این

برای من این جور با صمیمیت کار میکند . به قوام السلطنه گفتم . جوابی که من به سیدضیاء دادم

گفتم که برای قدر دانی اش به او یک پولی بدهید . از طرف دولت تصویب بکنید یک چیزی به او

بدهید . شما هم همین کار را بکنید . او را آورده اید اینجا معاون تان کرده اید . معاون که تا

یک مدتی معاون نبود . چه سمتی داشت؟ معاون نخست وزیر . برای اینکه بعد وزیر تبلیغاتش

کرد . گفتم غیر ممکن است من با این . با او اولا" سلام و علیک نمی کردم . گفتم غیر ممکن است

من حاضر نیستم . چون پشت سرش بدگفتم و این دیگر مستاء صل شده بود . کاری نمیتوانست بکند .

رفته بود متوسل شده بود به او که ما را آشتی بدهد . گفتم نمیکنم . هیچی . کوچکترین رنجشی^۱

پیدا نکرد . به بیندیدی طرفی . یک چیز دیگری بگویم . یک روز بمن گفتش که من یک

سیدمهزار تومان لازم دارم . پول لازم دارم .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۶ اگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱۶

مرد بسیار بسیار ناآزینی بود ، مرد بسیار بسیار . من چیزها به او گفتم . چیزها از او دیدم . حالا شاید بگویم این را .

س - در (؟) است ؟

ج - در (؟) است ؟ هان

س - کجا بودم آنجا شیکه قطع کرد ؟

ج - مراجع به مظفر فیروز که حاضر نبود دید ببینیدش و بعد فرمودید که چیزی میخواستید در مورد قوام بگوئید .

س - هان قرضی که میخواست بکند .

ج - آره قرضی که میخواست بکند .

گفت سیمدهزار تومان . گفتم من یک حققراتی دارم . باید یک امضاء دیگری داشته باشد .

گفت یعنی من بروم به یک کس دیگری بگویم امضاء بکند ؟ گفتم ناچارم . گفت آشتیانی ؟

دکتر آشتیانی ، گفتم دکتر آشتیانی که لات است . گفت علی امینی ؟ گفتم علی

امینی تاجر نیست . گفت یعنی میگوئید من بروم از یک تاجر امضاء بگیرم ؟ گفتم این

مقررات ما است . گفت من الان از بانک شاهی بخوام آنرا " بمن میدهند . گفتم که نه فقط سیمدهزار تومان بتم میدهند . پانصد هزار تومان . الان تلفن بکنید پانصد هزار تومان

در اختیار شما میگذارند . تفاوت آنها با من اینست که آنها مقررات ندارند . من یک

مقرراتی دارم که دست و پایم بسته است . نمیتوانم اینکارها را بکنم . یک دفعه نشد

که از این رنجش پیدا بکنند . به بینید یک نخست وزیر مقتدری که مر! رئیس بانک کرده است .

اینهمه بمن محبت میکنند . یک تقاضا کرد . این رامن به یک عده ای که گفتم منجمله

بخطا طرم میپایان برای مدیر مجله . . اونیکه خیلی قوم و خویش سیدضیاء بود . خواهرزاده

سیدضیاء . دکتر . . نویسنده خیلی . . فاضلی ، خیلی دانائی خیلی جزو تحمیل کرده های

اروپا . اسمش را فراموش کردم . این وقتی . یکروز صحبت قوام السلطنه شد اینرا برایش

کردم . گفت بسیار بسیار کار بردی کردی . گفت چه اهمیت داشت سیمدهزار تومان به او

میدادی . صحبت برنسیب را فکر نمیکنند . گفت من اتفاقا " از اینکارها کردم که

توانستم خودم را ننگه دارم و توانستم مؤسسات خودم هم حفظ بکنم .

س - این پول را برای چی میخواست ؟ برای شما میخواست ؟

ج - نه برای چیزهای شخصی خودش میخواست . برای قرض شخصی میخواست بکند .

س - چه احتیاجی به سیمدهزار تومان داشت ؟

ج - من نمیدانم . نمیدانم . اما پول لازم داشت . هرکس دیگری بود میرنجید و

هرکس دیگری بجای من بود میداد . اما من وقتی که به این ندادم به دیگران را

که جای خودش . یک روز امیرحسین خان ایلخان بختیاری بود . خیلی دوستش داشتم

از دوستان من بود نماینده مجلس بود . بعد سنا تور شد . در آن زمانی که این ازم

میخواست . حالانمیدانم چه شغلی داشت ؟ مجلس بود یا سنا بود ؟ این شصدهزار

تومان تقاضا کرد که بانک به او قرض بدهد . که اعلای که در زمان رضا شاه گرفته

بودند اینها را قرارش دپس بدهند . به شرطی که دینشان را به دولت به پردازانند .

شصدهزار تومان بود . آمد متوسل شد به دفتری که معاون من بود ، گفتم که

به او بگوئید که ما نمیتوانیم بدهیم به همین دلایل . پیش من آمد . اینقدر اصرار

کرد به او گفتم امیرحسین نمیتوانم به شما بدهم . من اگر میتوانستم که میدادم .

نمیتوانم . اجازه ندارم . این عمل مخالف مقررات بانک است . یک روزی آمد و

گفت یح کارفوری فوری دارم ، دو دقیقه . گفتم بیائید . گفت الان از پیش شاه

میآیم . رفتم به شاه گفتم استدعا میکنم امریغرمائید که به ابتهاج بگوئید .

گفت به ابتهاج ؟ گفت به خواهر من نداد .

س - حقیقت دارد ؟

ج - حقیقت دارد . آمد بمن گفت . گفتم حالا دیدید . من وقتی به خواهر شاه ندادم

به شما هم نمیدهم ، به هیچکس نمیتوانم بدهم . برای اینکه نمیتوانم بدهم . موضوع

خواهرش چی بود ؟ اخرف رفته بود به دعوت دولت همد . رفته بود همد . از آنجا تلگراف

کرده به چند نفر . رزم آرا ، که با من صحبت نکرد ، هژیر ، که با من صحبت کرد و

پیشکارش ، یارو... تا همین آخر هم بود دیگر . این آمد پیش من هژیر با من صحبت کرد و

آن پیشکارش آمد پیش من . که صد هزار روپیه فوراً "باید بفرستید که . و الان نمیتواند بپاید

مقروض شده و نمیتواند بپاید . گفتم اولاً "ریالش کو . گفتم بمن ندادند . گفتند

تلگراف کردند که بروید از فلانی بگیرید. ثانیاً "به فرض ریالش هم داشته باشید .
یک مقررات ارزی ما داریم که فقط در این موارد از زمین فروشم غیر ممکن است .
رزم آرا وقتی که نخست وزیر شد بمن گفت . گفت بمن هم تلگراف کرده بود . من چون
شمارا میشناختم بشما چیزی نگفتم . شاه به من گفت که میدانید اشرف نمیتواند از هند بیاید
تا این قرض را نپردازد ؟ گفتم شنیدم . گفت نمیتوانید این را بدهید ؟ گفتم اگر
میتوانستم اعلیحضرت مطمئن باشید میدادم . برای اینکه والا حضرت اشرف اینقدر نسبت
بمن محبت کردند که من مدیون او هستم . گفتم اما نمیتوانم اینکار را بکنم . رفتند
بعد در بازار خریدند و پولش را کی داد بیمیدانم ؟ ریالش را کی داد . مجموع اینکارها
بود اگر من قدرتی داشتم ، گردن کلفت بودم ، که یک عده ای خیال میکردند که یک
وقتی خیال میکردند که من نوکر انگلیسی ها هستم . یک وقتی میگفتند آمریکا کاشی ها مرا
آوردند . سازمان برنامه که آمدم انگلوفیل ها میگفتند من از آمریکا کاشی ها دستور میگیرم .
طرفداران آمریکا میگفتند من از انگلیسی ها دستور میگیرم . در آن واحدها . این دسته این
عقیده را داشت . آن دسته این عقیده را داشت . در بانک ملی که با بانک شاهی . بانک
شاهی را برای خاطر من نیستند . منتهاش مصدق السلطنه این را بحساب خودش گذاشت . دکتر
مصدق ادعا کرده بود . در صورتیکه جلسه سالیانه بانک شاهی . رئیس بانک شاهی وقتی
که گزارش داده است به صاحبان سهام که ما چرا بستیم ؟ گفته است که سخت گیری های بانک
مرکزی طوری بود که دیگر برای ما ادامه اش امکان نداشت . اینرا من داشتم و اسنادم بود .
وقتی من آمدم به بانک ملی . بانک شاهی . دوتا بانک مجاز بود . بانک شاهی و
بانک ملی . اولین موردی که به بانک شاهی دستور دادم که در موارد ارزی اینکار ، اینکار
را بکنید . جواب دادند که شما چه حقی دارید بما دستور بدهید . شما یک بانک مجاز هستید من
یک بانک مجاز . گفتم اگر دستور مرا اجرا نکنید به شما از زمین فروشم . چون رزرا من
میبایست به آنها بدهم که آنها به دیگران بفروشند . در یک مورد هم دستور دادم که ارز بفروشند
وقتی اینکار بجای سخت رسید گفتم ارز بفروختند . اینها کارشان متوقف میشد . آمدند
داد و فریاد پیش من که چنین و چنان . ضرر میکنیم . گفتم من به شما راه نشان میدهم .
شما به چه مناسبت در درشت ویزد شعبه بپیدا داشته باشید ؟ بانک و بانکینک را برای چی ؟

شما تدبیر اینجای برای فاینانس کردن تجارت ایران وانگلیس . تمام معاملات! رزی ایران
 با خارجه در تهران میشود . رشت چه معنی دارد ؟ بابل معنی ندارد که شما شعبه داشته
 باشید . سر تا سر ایران شعبه داشتند . هر رئیس شعبه شما معافیت تام داشتند از مالیات
 و از حقوق گمرک . تمام لوازمشان را از انگلستان میآوردند بدون اینکه یک دینار گمرک
 بدهند . من اسکنا س وارد میکردم . برای حواش بانک ملی مملکت . مالیات میدادم .
 گفتم این معنی ندارد . این صحیح نیست . این مال عهد قدیاس است . گذشت آنایام .
 شعبه ها تا ن راه بندید . در تهران من تضمین میکنم که شما سود خواهید داشت . اما شما اگر
 میآید دوم مثل زمان هند اینجا حکومت بکنید پولش و تا وانش را ایران بدهد من همچنین
 چیزی را اجازه نخواهم داد . سر همین تمام آن اشخاصی که از نزدیک با من کار میکردند
 مثل مهدی سمیعی ، خردجو ، که اینها در بانک بود . اینها میدیدند . و میدانستند که
 من سعی نمیکنم که از خودم دفاع بکنم . و بمن هم میگفتند چرا آخر شما دفاع نمیکنید . گفتم
 که چی . بیام متقاعد بکنم مردم ایران را . بگذارید اینقدر بیگویند برای من اهمیت ندارد .
 من کار خودم را میکنم . آنچیزی را که من خودم معتقدم کد لازم هست میکنم بگذارید مردم
 این حرفها را بزنند . چندین بار خارجیان بمن گفتند . گفتند روزنامه های ایران که همه
 شما را متهم میکنند که شما اجنبی پرستید . شما چنین هستید ، چنان هستید . شما برای خاطر
 کی اینکارها را میکنید ؟ گفتم برای خاطر خودم . خودم باید راضی باشم . خودم باید
 معتقد باشم که وظایف ام را دارم درست انجام میدهم . من باید رعایت داشته باشم .
 مردم عقیده شان را شاید من نتوانم عوض بکنم . شاید یک روزی عوض بشود . شاید یک روزی
 بفهمند . مبارزه من با ملیسپه و وقتی که شروع شد . یک روزی جمال امامی آمد . نما پنده
 مجلس بود . آمد بمن با همان لُجه ترکی اش گفتش که تو اگر سه میلیون تومان خرج کرده
 بودی یک همچین شهرتی پیدا نمیکردی . بجان شما من متوجه نبودم که این شهرت . گفتم
 چی چی ؟ گفت تو نمیدانی که مردم چه عقیده ای دارند . بعد متوجه شدم . سواری میرفتم
 روزهای تعطیل . همان مسیری را که همیشه میرفتم . خیابان پهلوی را میگریتم میرفتم
 تا شیراز . جائیکه بتوانم تو میدانهای مثلا " وسیع سواری بکنم . همان مسیری را که میرفتم
 من یک روزی دیدم یک اشخاصی میآیند . همان اشخاصی که تو خیابان پیاده میروند و میرفتند .

اشخاص معمولی که هیچ نمی شناسم، بمن سلام میکنند و با روی باز خیلی احوالپرسی میکنند. فکر کردم چی چی است. بعد که جمال اما می این مطلب را بمن گفت فهمیدم این مربوط به اینست. برای من این موضوع اهمیت نداشت مبارزه با میلیسپو، اما برای ایرانیها بحدی این جلوه کرده که از سرتاسر ایران توپرونده ایکه مال میلیسپو داشتم، از سرتاسر ایران بمن نامه مینوشتند، تلگراف میکردند، تبریک میگفتند. و رویه مردم را به آشکار دید که نسبت بمن چه جور عوض شد. یک عده ای شاید آرزو برگشتند. که دیدند که مبارزه من با میلیسپو، این را به شما بگویم جزواشخاصی که از حمایت میکردند یکیش بولارد بود که بیشتر از هیچوقت، در بغوس با من صحبت نکرد. راجع باینکه چرا من اینطور رفتار میکنم با میلیسپو، اما بولارد با من چندین بار صحبت کرد، آن بیشتر علاقه داشت. گمان میکنم که آنها هم تاءثیر داشتند. دراینکه او انتخاب بشود و استخدام بشود. قوام السلطنه هم او را استخدام کردند منتها من آنوقت با قوام السلطنه سروکار نداشتم، به هیچوجه سروکار نداشتم. من وقتی که برای من مسلم شد که این آدم، آدم معتدلی نیست. آدم سالمی نیست، و همیشه هم میگفتم که این یک چیزی اش میشود. جنون دارد. بعد ها شنیدم الیهار صالح بمن گفت که این را وقتی که استخدام میخواستند بکنند. الیهار صالح میدانید رئیس آن میسیون بود. گفت یکروزی ها فمنی که یک وقتی وزیر مختار بوده است در تهران، وقتی الیهار صالح با او در سفارت بوده. گفت ها فمنی مرا خواست گفتش که شنیدم دولت شما دارد میلیسپو را استخدام میکند. میلیسپوش ماه در دارالمجانین بوده. گفتم ای دادا این را چرا به من زودتر نگفتید. برای اینکه من همیشه میگفتم که این آدم جنون دارد، اما اگر این را میدادتم فاش میکردم. علنی میگفتم. مینوشتم. و آنوقت به ایرانیها هم حالی میکردم. گفت من رفتن سفارت به شایسته گفتم. شایسته گفت محض رضای خدا صحبتش را نکن. برای اینکه قراردادش امضاء شده و به تمویب مجلس هم رسیده، گفتند هیچی نگو.

س - صدق هم مخالف بود با آمدن میلیسپو یا ماندنش؟

ج - صدق که همیشه مخالف بود.

س - در این زمینه شما همفکری داشتید؟

ج - حالا به بینداینهمه سوال کردید خوب شد. برای اینکه صدق یکروزی، یک روز پنجمین ماه

توی مجلس یک نطق بسیار مفصلی کرد و انتقاد کرد از تمام دستگاههای دولتی . ضمناً " بانک ملی . راجع به بانک ملی یک چیزهایی گفت سر تا پا برخلاف حقیقت بود . من تعجب کردم . مصدق چطور شده بانک پرداخت . فوراً " دستور دادم و نوشتیم ، تهیه کردیم برای روزنامه بفرستیم . جمعه صبح قبل از اینکه ، بالباس سواری داشتم میرفتم یک دفعه فکر کردم که به این یک تلفن بکنم و به بینم ، اصلاً "یا مصدق هیچ رابطه ای ندارم نه تلفنی نه حضوری . هیچوقت . من اصلاً " عادت نداشتم بروم پیش کسیکه باهاش سروکار ندارم . نخست وزیر هم اگر بود . بگویم اگر با من کار دادم میرفتم اگر باهاش آشنا بودم دوست بودم میرفتم . والا من میرفتم . من اصلاً " منزل مصدق هیچوقت در عزم شرفتم . روز اولی که شوهر سازمان برنامه آمد ، یک چرت غبلی فضولی بود . اسلحه هم داشت بقول خودش . که مثلاً " بادی گارد آدم هم بوده . بمن گفتش که . روز پنجشنبه گفت آقا . من به او گفتم جمعه من کاری ندارم . گفت فردا شما جایی نمیروید ؟ گفتم نه . گفت منزل وکلا ، نمایندگان مجلس نمیروید ؟ گفتم یعنی چه ؟ چرا این سؤال را میکنی ؟ گفت همه قبلش ... این همیشه راننده رئیس سازمان برنامه هم بوده . گفت همه میرفتند . گفتم این آخرین دفعه ایست که شما همین فضولی میکنید . دیگر از این فضولی ها نکنید . همه میرفتند س - اسم راننده خمسی بود ؟ ج - بله .

س - سواری میکردید نامه نوشته بودید به روزنامه ها راجع به نطق مصدق . ج - ها من به مصدق تلفن کردم که آقا شما این مطالبی را که گفتید چه بود ؟ گفت هیچی . یک نفر آمد ابتهارا بمن داد من خواندم . شما جواب بنویسید من اینرا پشت تریبون میخوانم گفتم که من جواب شما را تورو روزنامه خواهم داد . اما ، آنوقت گفتش که مابه وجود یک نفر ایرانی مثل شما افتخار میکنم .

س - پای تلفن ؟

ج - پای تلفن . گفتم آقا مصدق اسلطنه منگه نمیدانستم شما همین نظری نسبت بمن دارید حال که میفرمائید شما نمیتوانستید یک تلفن بمن بکنید ؟ گفتم من میدانم اینرا کی به شما داده است اینرا من بیرون کردم از بانک ، برای اینکه جاسوسی میکرد برای بانک شاهی .

من میدانم اینها را . گفت بله . اسمش هم گفتم . گفت بله همان بود . گفتم شما نمیتوانستید یک تلفنی بکنید؟ به کسیکه اینطور عقیده دارید . بعد فکر کردم که چطور شما این را گفت . مطمئنم سر همان مبارزه من با میلیسپو بوده است . هیچوقت بمن هیچی نگفت . اما آن روز این مطلب را بمن گفت .

س - پس در موقعی که ایشان با میلیسپو مخالفت میکرد با شما هیچ همفکری و همکاری .

ج - مطلقا نه . با من اشخاصی که تماس گرفتند ، یک روز ابرج اسکندری بود از مجلس تلفن کردند نماینده مجلس بود روزنامه چی مردم را داشت ؟

س - روزنامه رهبر را داشت .

ج - تبریک که من و تمام دوستان من و روزنامه من در اختیار شماست . گفتم آقای اسکندری اگر راست میگویند خواهش میکنم یک کلمه از من حمایت نکنید . برای اینکه اگر از من حمایت بکنید من مغلوب خواهم شد . من شکست خواهم خورد . سفیر شوروی روز هفتم نوامبر پذیرائی سفارت شوروی که هر روز تمام . نمیدانم چندهزار نفر جمعیت جمع میشد . من وارد شدم مرتبکه ای بود که اسمش را حالا فراموش میکنم . من میگم روسی میدانستم . بهتر از حالا میدانستم . آمد و گرفت دست مرا . تو ای طاق وی آی پی هم مرا بردند . رستم آن هم این بود . یک اشخاصی را میبردند تو ای طاق مخصوصی . که این سالن مال اشخاص وی آی پی بود . دیگران اگر اشتباه میخواستند وارد میشوند به آنها میگفتند تشریف ببرید آن قسمت سالن . بمن گفتی که من

نمیدانستم که شما نظامی هستید . گفتم من نظامی نیستم کی شما گفت . گفت از هر نظامی شما

رشید تریب . آنوقت آن جنگ با میلیسپو بود . کافترادزه معاون وزارت خارجه آمده بود تهران

برای امتیاز نفت . در زمان ساعدی بود . یک مستشاری داشتند گرجی بود . آوال - اف بود مرد

بسیار سمپاتیکی بود من با سفارت شوروی خیلی خیلی سروکار داشتم . برای اینکه همان معامله ای

که با آمریکائی ها و انگلیسی ها داشتم با آنها هم داشتیم . آمد . گفت من از طرف آقای کافترادزه

و از طرف سفیر آدمم شما بگویم و به شما تبریک بگویم از این عملی و رفتاری که با میلیسپو کردید .

گفتم برای اینکه آمریکائی است ؟ گفت نه . گفتم اگر روس بود بمن تبریک می گفتید ؟

گفت بله . گفتم باور نمیکنم . گفتم اگر راست بگویند تمام ایرانیهای که مثل من فکر میکنند

دوست شما خواهند بود . اما متأسفم که بگویم اینطور نیست . برای اینکه شما این آمریکائی

است و خوشتان آمده است . اگر روس بود اینطور نمی بود . گفت ما بشما قول میدهم که ما طرفدار ایرانی هائی هستیم که اینطور فکر میکنند . که روی منافع ایران بایستند و طرفش هم هرکس که باشد حتی اگر ما باشیم . قضاای آذربایجان پیش آمد . پیشه وری . شعبه ها را بستند . پیشه وری تقاضای عزل مرا کرده بود به قوام السلطنه . اینرا قوام السلطنه هیچوقت بمن نگفت . یعنی اینهم از بزرگوارى او بود . بعد هاشنیدم که این را شرط کرده بود . همانطوریکه میلیسپو گفته بود . شرط کرده بود که یا من یا ابتهاج میدانید این را در آخرین جلسه هئیت وزیران آمد گفتش یا من یا ابتهاج . با و گفتند شما تشریف ببرید . آنهم پیشه وری . روسها شروع کردند به فحاشی . به بدگفتن . پیغام دادم برای آنها . یادتان می آید آن روزی که من گفتم با ورنمیکنم . الان این چون از اعمال شماست . من همان کاری را دارم میکنم که با میلیسپو میکردم . یک یاغی پیدا شده یک بانکی برای خودش تاء سیس کرده . ما قانون داریم چون اصرار داشتند اینها که من شعبه . شعبه هام را که در آذربایجان بسته ام بازکنم . گفتم باز نمیکنم مگر وقتى که . آنها یک بانکی درست کرده بودند . بانک ملی آذربایجان . که وقتى که این بانک را منحل بکنند . بعد گفتند منحل چه لزومی دارد ؟ یک بانکی دارد باشد خود دولتی ها بمن گفتند . من این را متقا عد کردم . اما مطابق قانون گفتم در آمد دولت طبق قانون تاء سیس بانک ملی باید به بانک ملی پرداخت بشود . قبول کردند . آنوقت رئیس شعبه فرستادم . برخورداریان را فرستادم . رفت ، و این برخورداریانى که یک ارمنی است میدانید که رئیس بانک کار بود . قوام السلطنه چون خیلی علاقه داشت به او تلفن کردم که من رئیس بانک پیدا کردم فردا میفرستم . گفت اسمش چیست ؟ گفتم برخورداریان . گفت ارمنی است ؟ گفتم بله . گفت مصلحت هست ؟ گفتم بسیار . از خیلی از مسلمانها وطن پرست تر هم هست . رفت آنجا و کامیون غلام یحیی بود ؟ غلام یحیی کامیون را بار کرده بود ششدهزار تومان پول را داشت میبرد . با پیشخدمت ها و نگهبانهای بانک رفت کامیون را ضبط کرد و گرفت و برد . و برایش نشان گرفتم . یک همچین رشادتی هم نشان داد . اما این تعریف روسها و تعریف آقای اسکندری از اینجهت بود . اینها خیال میکردند به این وسیله میتوانند مرا تحیب بکنند مرا را در بکنند که با آنها همکاری

بکنم . همینطوری که آقای عبدالرضا برادرشاه . من بنظر بسیاری نسبت باین جوان دارم .

س- چرا ؟

ج -اولا" افه مینه است . این بیشتر شبیه به ژیکولواست . ثانيا" بسیار مرد دروغگوئی است . بسیار مردانتریگانی است . بسیار . من روزی که آمدم به سازمان برنامه تودفترم دیدم که یک عکس بزرگ شاه .ویک عکس بزرگ به همان اندازه عبدالرضا . روی دیوار است گفتیم یعنی چه ؟ بچه مناسبت ؟

س - ایشان در آن موقع مناسباتش قطع نشده بوده هنوز با سازمان برنامه ؟ عملا"

ج - نه . حالانکه خبر نداشتم . گفتم به چه مناسبت ؟ گفتند ایشان رئیس افتخاری سازمان برنامه هستند . گفتم رئیس افتخاری یعنی چه ؟ گفتم بردارید . فوراً" برداشتند . و آنوقت پرسیدم گفتند بلبه جلسات شورای سازمان برنامه بعضی اوقات در منزل ایشان تشکیل میشود . رفتم درشورا . به اعضای شورا و اعضای هئیت نظارت گفتم شنیدم که یک همچنین جلساتی تشکیل میشود . گفتم آقایان تمنا میکنم از این به بعد اینکار را نکنند . جلسات این دوهئیت باید در سازمان برنامه تشکیل بشود . منم رئیس هئیت اجرائی سازمان برنامه . هیچکدام دیگر نرفتند .

س - یعنی جنبه قانونی نداشت کار ایشان ؟

ج - مطلقا . مطلقا . نمیدانم شاه به او یک فرمانی داده بود مثل اینکه . شاه فرمان داده بود . قانون اعلا" صحبتی از این ریاست افتخاری نمیکند . من اصلا" خبر نداشتم که این ریاست افتخاری دارد . وقتی پرسیدم این چی هست ؟ گفتند برای اینکه ایشان رئیس افتخاری هستند . گفتم رئیس سازمان برنامه . یک رئیس بیشتر ندارد . آنهم من هستم . رئیس افتخاری یعنی چه ؟ کسیکه مسئولیت ندارد . بعد یک روزی رئیس شهرستانی علوی کیا . بدون خبر آمد . گفتند رئیس شهرستانی است . گفتم بیاید آمد . گفت آمدند شما را بزنند . گفتم چه بزنند ؟ یعنی بکشند . گفتم کی ؟ گفت یک عده چاقوکش . پائین . گفتم چی است موضوع چی است ؟ گفتش که عکس شاه و عکس عبدالرضا برداشته اند و دندنگه دستور هم دارند که هر کس مانع بشود بزنند . بکشند .

گفتم کی اینکارا کرده ؟ گفت این آقای بهبهانی . یکی از معاونین بانک برادرزاده سید محمد بهبهانی بود . فوراً " دستم رفت به تلفن . گفت خواهش میکنم اقدامی نفرمائید . من خودم میروم و میگویم که مرخصی بخواهد . گفتم مرخصی موافق نیستم . استعفا بایدهد . برگشت و گفت استعفا نمیدهد . تلفن کردم فوراً " آقای آقا را من فصل بکنند . با آن بارو شعبان بی مخ . شعبان بی مخ بایک عده ای چاقو کش آوردند که این دوتا عکس را بزنند . این رئیس شهربانی از کجا اطلاع پیدا کرده ؟ کی به او دستور داده که بیاید این مطلب را بمن بگوید ؟

او را من فصل کردم .

س - این موضوع نمیدانم قضیه بهبهانی را گفتم در این چیزها یانه ؟

ج - یادم نمیآید .

س - چند ماه از ما موریت من در سازمان برنامه گذشته بوده که این آقای ...

مثل اینکه اینرا گفتم . برادر سید محمد بهبهانی که سنا تور بود .

ج - بله

س - اینرا گفتم که آمد که یکی از کله هائی که داشت اینست که یکی از ماها را که معاون بود من فصل کرده اید . یکی دیگری را که دکتربوده که یک مریضی را فرستاده بود او را بیرون کردید . چهار نفر روی هم رفته . که به او گفتم که من پرونده ها را در اختیار شما میگذارم . شما خودتان قضاوت بکنید اگر جای من بودید غیر از این میکردید ؟ این نوع کارها بود که مطابق ذائقه ایرانی نبود . اما همین ها قدرت میداد . بدون آنکه من طالب آن قدرت باشم اما روش من اینست . طرز فکر من این بود . که اصلاً " تبعیض مطلقاً نکنم . در بانک ملی دستور داده بودم که هیچکس را استخدام نکنند مگر اینکه واجد شرایط باشد و به نوبت . بنابراین به رئیس کارگزینی دستور دادم که یک دفتری درست میکند . یک ، دو ، به ترتیب که مراجعه میکنند . مراجعه میکنند امتحان میدهد اگر قبول شود متوجهی که محل پیدا میشود . نمره یک را میخواهند بعد نمره دو الی آخر . وقتی که دستوری میدادم دستور میبایست اجرا شود . یک نامه ای یک روز از مؤتمن الملک رسید . من با مؤتمن الملک هیچوقت رابطه ای نداشتم نه ملاقات کرده بودم نه با تلفن صحبت کرده بودم . گفته بود مؤتمن الملک که این بیچاره بحدی مستاءل شده که بمن مراجعه کرده منی که یک گوشه خانه نشسته ام و به هیچوجه وارد نیستم . این به مؤتمن الملک نوشته که من مراجعه کردم چندین ماه پیش به بانک . بانک

بمن گفتند که باید منتظر نوبت باشم . اطلاع پیدا کردم که چند نفر را استخدام کردند که بعد از من مراجعه کردند این را من که خواندم آتش گرفتم . رئیس کارگزینی را خواستم . آموزگار بود . یک مرد بسیار ، بسیار مردنازینی بود . دانی گمان میکنم آزموده . دانی این ..

س - ارثی بود ؟

ج - نه . زن آزموده دختر خواهر این آموزگار و اینها . بسیار مرد درستی بود . خیلی خیلی مرد درستی بود . خواستم . داد و فریاد . که شما همین کار را کردید ؟ گفت هیچ . گفتم دفتر را بیاورید . دفتر را رفتند آوردند . اسم یارو و نامه سفارشی دو قبضه به اسم یارو فرستادند پستخانه مینویسد که هرچی در زدیم جواب نداد کسی . نامه را برگرداندند . گفتم یارو را بخواهید رفتند سراغش . گفت این از بدبختی های من بود . که من رفته بودم زیارت قم . قم رفته بودم زیارت . تمام اینها را تلفن کردم به مؤمن الملک وقت خواستم رفتم . پیشش

س - پیرمردی بود آن زمان ؟

ج - پیرمرد . خیلی هم خوش آمداز او . دفعه اولی بود که ملاقاتش میکردم . و اینها را نشان دادم . گفتم اینها را میخواستم ملاحظه بفرمائید . من یک همچین دستوری دادم یک همچین عملی هم شده . اینهم . گفت شما چطور میکنید اینکارها را ؟ چطوری میکنید ؟ آنوقت از قضیه ملیسویو بحدی تمجید کرد بحدی چیزها گفت . گفتش که این آدم دیوانه است . گفت اولش هم آمد در مجلس . که مجلس را تفتیش بکند . دستور دادم که بیرونش بکنند گفتم قوه مقننه را شما آمدید تفتیش بکنید . همچین چیزی را اجازه ندارید . گفت شما چطور میتوانید اینکار را بکنید ؟ گفتم خیلی آسان . تبعیض مطلقا نمیکنم . این کارم را راحت میکنم . سهیلی وزیر خارجه بود یا نخست وزیر بود ؟ شاید وزیر خارجه بود . آمد یک روزی بانک پیش من . سهیلی را میشناختم خیلی هم دوستش داشتم . خیلی سمپا تیک بود . خیلی . از دوستان قدیم من بود . توتو آیه هم میکردیم . گفتش که من پسر من را میخواهم بیاورم در بانک . گفتم باعث کمال افتخار من خواهد شد . سعی من اینست که یک اشخاصی حسابی را بیاورم . یک خانواده های حسابی را اینها را train بکنم که یک کار حسابی داشته باشم . و میگویم الان بنویسند نوبت . گفت نوبت ؟ گفتم ببله . گفت الان میگذارم وزارت خارجه ببرند . و برود وزارت خارجه . و شاید هم سر اینکار رنجید . برنجد . من اینکارها را میکنم . یک عده را میرنجاندم اما کار خودم را آسان میکردم . دیگر کسی توقع بیجا

نمیتوانست از من داشته باشد وقتی که میآ مدیمن میگفت که ، یک تقاضائی میکرد ، تقاضای
 نامشروع . میگفتم غیر ممکن است نمیشود . میگفت شما اگر بگوئید میشود . میگفتم بدیهی
 است اگر من بگویم میشود . اما چرا توقع دارید که من همچنین کاری بکنم . من برای خاطراحدی
 اینکار را نمیکتم . سر موفقیت اگر من موفقیتی داشتم این بوده است . مطلقا استثنای نمیکردم
 اما همین هکتور پرودون که از بانک جهانی بمن داده بودند و یکی از شریف ترین اشخاصی است
 که من در عمرم دیدم . شما هیچوقت با او آشنائی پیدا کردید ؟ یک مردیست واقعا "جامع تراز
 این ، نجیب تر از این ، صمیمی تر از این ، با فهم تر از این . ها را وارد دیده . هم
 مهندس بود . هم اقتصاد خوانده بود . این عین بلاک برای کمک بمن قرض داده که کردمش رئیس
 دفتر فنی . که توسط این هم ریکوورت کردم اشخاصی را که ها را وارد برای من استخدام کرد برای
 کارهای اقتصادی . این بمن بارها آمد می گفتش که اخه یک کمی سوپرس داشته باشید . گفتم
 شما ایران را نمی شناسید . سو پرس یعنی چه ؟ یعنی من در یک مورد قبول بکنم . گفتم بعضی
 اینکه من یک مورد قبول بکنم دیگر نمیتوانم . دیگر گرفتم . من ز شاه شروع کردم تا
 پائین . همین عبدالرضا یک میلیون تومان قرض کرد از بانک ملی . یک سپرده ثابتی هم در
 بانک داشت آنرا فرو گذاشت . هیچ اشکالی ندارد . بعد از مدتی آمد تقاضا کرد که این سپرده ثابت را احتیاج
 دارم خانه ام را اگر میگذارم . گفتم مانعی ندارد قبول . گزارش دادند که سر رسیده و هرچی که
 نوشتیم جواب نمیدهد . یک جواب هم همین خیر . خیر . که دیشب اینجابود . نامه نوشته که
 بعرض رسید مقرر فرمودند . جواب نوشتم که رابطه ایشان با بانک رابطه طلبکار با بدهکار
 است . بعرض رسید مقرر فرمودند یعنی چه ؟ تا فلان روز مهلت میدهم اگر تا فلان روز پرداخت نشود دستور
 اجرائیه . صدور اجرائیه میکنم . رونوشت برای حکیم الملک وزیر دربار . فرستادم .
 شاه یک روزی بمن گفتش که چه میکنید ؟ گفتم خانه اش را میفروشم . گفت خانه اش را کی میخرد ؟
 گفت میدانید در درمیدانی است . گفتم زمین اش را قطعه قطعه میفروشم . گفت واقع میفروشید ؟
 گفتم میفروشم . گفت من میدهم . داد . میفروختم . دستور هم داده به پرویز کاظمی که
 آلان در رئیس هم هست او وکیل بانک بود یک وکیل داشتم او بود . به او گفتم اگر فلان روز نداد عرض حال
 بدهید . و تقاضای اجرائیه . صدور اجرائیه بکنید . و می کردم اینکار را . در مورد دوستانم
 می کردم در مورد غیره هم می کردم در مورد گردن کلفت ها هم می کردم . این چیزی است که من

یک نفر دیگر ندیدم بارها گفتم در ایران ، وطن پرست تمام ایرانی ها وطن پرستند ، استشنا هستند اشخاصی که شاید این حس را نداشته باشند . تحصیل کرده ده ها هزار ، صدها هزار ایرانی بوده که از من تحصیلاتشان خیلی خیلی بالاتر بوده ، درستکارا کثرت نمیتوانم بگویم اما یک عده زیادی درستکار بودند که خودم شاهد بودم دیدم ، در نهایت فقر زندگی میکردند اما درستکار بودند . تفاوت من با اینها این بود چرا که نه گفتن را نداشته اند ، بدون استشنا نداشته اند . یک نفر ندیدم این را بنا بر اطلاق به خود پسندهی کرد من ندیدم در زندگانی پنجاه و چند سال کاری را دیدم . یک جا ندیدم که یک نفر اینقدر بخودش اطمینان داشته باشد و یک شاهی هم از خودم ثروت نداشتم . من وقتی که از سازمان برنامه رفتم ، صدها تومان از سازمان برنامه قرض کرده بودم مطابق مقررات سازمان برنامه ، همه کارمندان میتوانند قرض بکنند من هم قرض کرده بودم که بتدریج میدادم که یک مقدارش مانده بود . همین را داشتم و پس ، هیچی نداشتم ، از بانک شاهی که رفتم چیزی نداشتم . حساب پس اندازم را بمن دادند و ده هزار تومان بمن پاداش دادند که ده هزار تومان را هزار و نه صد و سی و شش سیلنگ را فی بود که دلال ها آمدند که زمین دریاغ فردوس بخردم تری هشت ریال . باغ فردوسی که رسیده بود به هزار تومان و دو دوسه هزار تومان . من گفتم زمین برای چه بخرم . همیشه احتیاج داشتم به کار کردن داشتم . مقصودم اینست که احتیاج داشتم که کار بکنم ، و اگر بیکار میشدم چنانچه شدم بعد از سازمان برنامه فکر کردم چه بکنم ، چه نکنم ، یک روز نامه ای را خواندم که روزنامه دیدم نوشته که ابتهاج خیال دارد بانک تاء سیس بکند . این مرا به این فکر انداخت که بانک تاء سیس بکنم . باجین بلاک مکاتبه کردم . خیلی خیلی تشویق کرد . قرار ملاقات گذاشتیم آمدم دربار سیس دیدم او را . موافقت نامه ای را که با سیس موء سین به او نشان دادم چون بنظر من خیلی سنگین بود ، که علاوه بر حقوق و علاوه بر چیزهای دیگر بیست و پنج درصد از سود ناخالص بمن تعلق بگیرد علاوه بر حقوق و همه چیز ، من باین یقین نداشتم که خیلی منصفانه است قبول کرده بودم ، امضاء کرده بودم . رفتم با او مشورت بکنم که این صحیح است ؟ گفت این هر هفته در آمریکا اتفاق می افتد ، گفت این بانک اسم شما خواهد بود ، آنها پول میگذارند ، همه چیزش را شما خواهید کرد . بنا بر این : من کاملاً منصفانه است . با اطمینان خاطر آنوقت این را اجرا کردم . اگر کسی پیدا میشد که استشنا نمی کرد اما این استشنا را و این چرا که ترا پیدا داشت که از بالا شروع میکرد کارش آسان میشد .

س - میتوانیم برگردیم به قوام السلطنه و تاء سیس حزب دمکرات ، آیا در مورد تاء سیس این حزب

باشما مشورتی کرده بود ؟

ج - ابتدا ، اما انتخابات شد ، موقعی که انتخابات شد که حزب دمکرات همنا مزد داشت .

س - شما در تاء سیس آن عضو نشدید ؟ یا عضو هئیت ؟

ج - مطلقا ، لا گوش بدهید ، یک بخشنامه دادم به همکارانم در بانک ملی ، که در این انتخابات

هرکس مطابق یک فرد ایرانی که حق رأی دادن دارد کارمندان بانک هم میتوانند ، اما

اگر فعالیت بکنند متفصل خواهند شد ، یکی از نمایندگی های نزدیکی های یزد خبر رسید که

میتینگ داده رئیس شعبه ، میتینگ داده از طرفداری از فلان نامزد ، فوراً " متفصلش کردم .

آقای موسوی زاده وزیر دادگستری تلفن کرد ، که آقایک همین چیزی شنیدیم حقیقت دارد ؟

گفتم بله ، گفت " طور همین چیزی را کردید ، شما مگر بانک دولتی نیستید ؟ گفتم نه ، این

بانک دولتی نیست ، بانک ناشر اسکناس هستم . اما این بانک دولتی نیست .

من تابع مقررات دولتی نیستم ، من یک همین دستوری دادم ، گوش را گذاشت ، بعد از اضافه

کمی قوام السلطنه تلفن کرد که بیائید ، رفتم دیدم موسوی زاده نشسته است ، گفت آقای

ابتهاج یک همین چیزی را میگوید آقای موسوی زاده ، راست است ؟ گفتم بله ، گفت آخه

چطور شما مگر نمیدانید حزب دمکرات مال خود ما است ، گفتم میدانم ، گفتم آخه یک حزب عنعنات

هم بود ، چندی پیش ، یک حزب ملیون بودند میدانم عدالت بود ، فردا هم ممکن است یک

حزب دیگری درست بشود ، گفتم بانک یک جایی است که حزب بازی درش نباید وارد بشود ، برای

چی من اینها را بیرون کردم ؟ این یارو بیبرم را ، برای چی ؟ برای اینکه رفتند حزب درست

کردند ، وابستگی داشتند اینها به چیز ، از مهدی سمعی و خردجو این دو تا را اسم میبرم

اینها دو تا برجسته هائی بودند ، یک دوست و پنجاه نفر گرفته بودند اسم نوشته بودند ، گفتم

وقتی که بانک ، مشتری های بانک بیایند پشت باجه به بینند که اینها اشخاصی هستند ، توده ای

هستند ، یا حزب دمکراتند یا حزب ملیون هستند ، یا حزب عنعنات هستند ، یک عده ای رم میکنند

پولشان را میبرند میگذارند در بانک انگلیس ، بانک شاهی شصت ساله ، من در بانک ملی را

باید تخته بکنم ، منکه نمیتوانم بانک نگه دارم که متعلق به حزب باشد و اینهم

عوض بشود هر سال ، قوام السلطنه رو کرد به موسوی زاده گفت حق با آقای ابتهاج است ،

به بینید این چیزهاست ها ، این حالا شو قتم که تصادفاً " این سؤال کردید و این چیز پیش آمد ،

کدام نخست وزیر با انصافی پیدا میشد که یک همین چیزی را قبول بکند ، آنهم یک نخست وزیر مقتدر ،

نخست وزیری که این حزب را درست کرده برای حفظ دولت ایران و حکومت ایران در مقابل حزب توده . آنوقت رئیس بانکش که خودش انتخاب کرده یک نفر را که نطق کرده منفصل میکند و میایستد روی آن . و به او حق میدهد . تمام این چیزها دلیل برای بود که من عاشق این آدم بودم . معتقد به او بودم . ایمان به او داشتم که این آدم حسن نیت دارد و الا چه احتیاجی بمن داشت . صد نفر بودند که حاضر بودند بدون حقوق بیا بیا بپایان رساندند در مجلس .

ص - چی شده که اعضای حزب خودش به او رای عدم اعتماد دادند در مجلس ؟

ج - به بیندین وارد جنبه حزب بازی و اینها هیچ نیستم مثلاً " شما از من سؤال کردید که دوره چندم ؟ دوره چندم مجلس اصلاً " برای من معنی ندارد هیچ . من هیچ این دوره ها را حفظ نیستم . هیچ . رئیس سازمان برنامه که بودم میبایست چیزهایی را ببرم به تصویب مجلس برسانم . قانون برنامه را . من که در مجلس نمیتوانستم بروم . و به همین جهت هم بود که به شاه پیشنهاد کردم که هدایت . خسرو هدایت که قائم مقام من بود عضو کابینه باشد که بتواند دفاع بکند . همین کار را هم کردند . وزیر مشاور شد و حق داشت در مجلس حضور داشته باشد چه وفلان و اینها . من در کمسیون ها میرفتم .

س - معاون نخست وزیر ؟

ج - معاون نخست وزیر . بعد اتفاقاً " دیدم که اینهم رفایت بخش نبود به شاه گفتم که ماهی یک جلسه خصوصی در مجلس باشد و یک جلسه در سنا . گفت شما حاضرید بروید یا وکلای صحبت بکنید ؟ گفتم بله برای پیشرفت کارم حاضرم . برای اینکه میدانست رفتار من با اینها . من اصلاً اینها را داخل آدم نمیدانستم . سنا تور وقت میخواست ، وکیل وقت میخواست . میگفتم به پرسید برای چی هست ؟ تا نمیگفتند جواب نمیدادم . میگفتند فلان کار . میگفتم مربوط به کشاورزی است بروید پیش دکتر کاظمی . مربوط به ارتباطات است بروید پیش دفتریان . مربوط به فلان است بروید پیش امفیا ، اگر کارتان متروک بود تقاضای شما مشروع بود انجام ندادند بمن بگوئید آنها " منقلبشان میکنم . اما اگر مشروع نبود گفت نه . خیال میکنید پیش من بیا شد من میگویم قبول میکنم . بنا بر این لزومی ندارد . سر همین هزارها اشخاص رنجیدند . میگفتند که خیلی دیدن شاه آسانتر از دیدن شماست . گفتم ممکن است . اما میدانم شاه چطور میتواند همه را به پذیرد و کارهایش را بکنند من نمیتوانم . من اگر بنا باشد که به نشینم پذیرائی بکنم به کارهایم نمیرسم . اما یک اشخاصی گذاشتم . یک دستورهائی هم به آنها دادم . یک کسی را

هم آورده بودم که جوانها طرفدار او بودند . تحصیل کرده آمریکا بود ، اینرا کردم رئیس کارگزینی .

س - معتمدوزیری .

ج - معتمدوزیری .

س - رئیس دانشگاه و اینها شد ؟ بعد معاون وزارت اطلاعات بود و معاون وزارت اقتصاد ؟

ج - خواستمش روز اول گفتم آقا من شما را میگذارم آنجا به شما دارم میگویم . حق ندارید از هیچکس ، احدى توصیه قبول نکنید . مهمترین مقام مملکت هم نمیتوانید شما . شنیدید .

فهمیدید . میتوانید اینکار را بکنید ؟ گفت بله . یک روزی اطلاع پیدا کردم یک کسی را استخدام کرده به توصیه سردار فاخر . رئیس مجلس . تحقیق کردم . دیدم صحیح است . منفطش کردم .

س - سرهمین یک کار ؟

ج - سرهمین یک کار . این یک کار برای من اهمیت حیاتی داشت . چرا ؟ میگویم من اینجا را دارم یک جواری درست میکنم که تحت نفوذ احدى نباشد . شما چه حق دارید ؟ رئیس مجلس است ؟ باشد . مسئول من هستم . شما بگوئید که فلانی دستور داده است . ازم من بربند . شما حق ندارید جواده منصور ، مقدم ، خدا داد ، چند نفر دیگر آمدند که آخه آقا خوب نیست صحیح نیست و اینها گفتم برای اولین و آخرین بار . من حالا به شما توضیح میدهم که چرا اینکار را کردم . گفتم اما آخرین بار . اگر خیال میکنید که کلیک درست کردید اینجا . که میخواهید از اینکار را بکنید یا من نمیشود . نمیتوانم با شما ها کار بکنم . پرونده را میگذارم در اختیار شما . شما قضاوت بکنید . رفتند رسیدگی کردند گفتند حق با شماست . منتها خواهش میکنیم که عوض اینکه منفصل بکنید اجازه بدهید که منتقل بشود به وزارت پست و تلگراف . رفته بودند نیدانم وزیر پست و تلگراف کی بوده ؟ دیدنش . گفتم هیچ مانعی ندارد . یک زنی را آوردم . یک زن هیولائی را آوردم او را کردم رئیس کارگزینی . بجان شما آنچنان رئیس کارگزینی شد این . بعدی خوب بود ، بعدی عالی بود ، که اتفاقاً آن روزی که خدا حافظی میکردم زار ، زار گریه میکرد . اینقدر بمن تاء شیر کرد . گفتم من اینجور اشخاص را میخواهم تحصیل کرده هم باشد . اما وقتی که بدر من نمیخورد اینقدر گارتند دارد که میگویم آقا اینرا بیانداز گردن من و بگو ابتهاج دستور داده است مرا منفصل خواهد کرد اگر غیر از این بکنم . و این خیال میکرد اینهم شوخی است

اینهم از همان حرفه‌اشی است که همه میزنند .

س- اینرا به شما گفتم که قضیه ... زنی را که برده بودند در مرده شور خانه وشتنش ؟

ج - بله بله

منفصلش کردم . خب سه نفر را منفصل کردم . یکی استاد دانشگاه بود . یکی دیگر نمی‌دانم

چی بود ؟ یکی دیگری چی بود ؟ هر کس میخواست باشد . من اصلاً نمی‌پرسیدم این کی است .

بیرون باید برود . میگفتم این حداقل مجازاتی است ، اگر اجازه داشت ، گفتم اگر اجازه داشت

اینهارا اعدام میکردم . بیا ی اینکه یک زن بدبخت زنده ای را آدم بفروست برای اینکه زن

یک کارگراست ؟ گفتم اگر زن من بود با او اینکارا میکردند . زن وزیر بود و یا زن یک نفر درباری

بود اینکارا میکردند ؟ . خب این بتدریج رسوخ میکرد . هشت سال این باعث قدرت

بانک ملی شد . و باعث ایمان شد در کارمندان من . روز اولی که رفتم به بانک ملی گفتم من

با شما یک حساب بانکی باز میکنم . یک طرف بدهکار ، یک طرف بیست‌نکار . من به شما بدهکار

هستم که برای تان یک زندگی فراهم بکنم که بتوانید بدون عدول از درستکاری بتوانید زندگی

بکنید . زندگی مجلل نه . اما حداقل زندگی را برای شما تاءمین میکنم . این تعهدی است که

من میکنم . شما ، در مقابل هرگونه اتهام و تهمت ، اینها را حمایت میکنم . شما هم در طرف تان

شما هم یک بدستار آنست که نسبت به بانک بانهایت صداقت ، بانهایت امانت ،

بانهایت صمیمیت . بکنید . هر کس از این عدول کرد میرود . و وقتی هم که رفت هیچکس

به فریادش نمیتواند برسد . همین کار را کردم . اینها خیال میکردند شوخی است . یک عده ای

که منفصل شدند ، تکلیف خودشان بعد معلوم شد فهمیدند . نمیگویم دزدی نبود اما اگر دزدی بود

که من بدانم و یا در سازمان برنامهدزدی بود که من مطلع باشم . گفتم مقاطع کاری که کارش

انجام داد صورت وضعیتی فرستاد حد اکثر در پنج روز باید پولش پرداخت بشود اگر نشود منفصل میشود .

این رئیس حسابداری و تمام اشخاص متصدیان ، یکمورد نشده بیش از پنج روز طول بکشد . یک مورد نشد .

سالا طول میکشید . و به همین وسیله پول میگرفتند . حالا در سازمان برنامه می‌ک عده ای سوء استفاده

کردند ممکن است . من نمیتوانم ضمانت بکنم . اما من مطلع باشم با اطلاع من رسیده باشد

و این آدم باقی مانده باشد امکان پذیر نبود . این است سرفوقیت من . و الا میگویم از من

اشخاص تحصیل کرده ترصدها هزار بودند . وطن پرست ، درستکاری . اما این جرات را نداشته باشند

که در مقابل زور ، در مقابل قدرت بگویند و نترسند از عواقبش . من وقتی که با میلیسیو

شروع کردم به مبارزه من اطمینان نداشتم که میبرم . مرتیکه آن قدرتی که داشت اصلاً

آن قدرتی داشت که به نخست وزیر میگفت . قطع میکرد اعتباراتش را . اعتبارات نخست وزیر

را قطع میکرد . تا فلان کار را برایش انجام نمیداد . این آدم را اینکار را کردم . آنوقت

رفت کتابی که نوشت . کتابش را ملاحظه فرمودید ؟ من اتفاقاً کتاب میلیسپورا توانستم اینجا گیربیاوریم

برای اینکه دوباره چاپ شده آنجا مینویسد که درستکار بود ، لایق بود ، چنین بود و چنان بود . اما دیکتا تور

بود . جور دیگری میشد ؟ دیکتا توری نبود . من اگر یک کسی را اخراج کردم روی گزارش که بمن

داده بودند . شریف اما می

س - شریف اما می رابه شما گفتم که چه آدم پستی میدانم

ج - بله .

اما مهندس اصفا . به اصفا خیلی اعتقاد داشتم من . اصفا خیلی از این تعریف کرد پیش من .

خیلی . از طالقانی هم خیلی تعریف میکرد . مهندس طالقانی . و من نسبت به اینها

سمپاتی پیدا کردم روی نظری که اصفا بمن داده بود . بمن تلفن کرد شریف اما می که

این آدم بی گناه است من میشناسم چنین و چنان . گفتم میگویم رسیدگی بکنند . یک کم سبونی

تعیین کردم از اشخاصی که طرف اطمینان من بودند . گزارش دادند که این در اینکار بی گناه بوده

این گزارشی که آن زمان داده بود آن شخص این را تحقیقات کامل نکرده بود و فلان و اینها

بر من مسلم شده اینکاری که کردم غلط است من گفتم بیآوردند نامه ای نوشتن معذرت

بمن آمدند گفتند آقا این رسم نیست . روی کاغذ رسمی معذرت بخواهید ؟ گفتم عیب آن

چی هست ؟ من مناسقم کار غلطی کردم بگذارید اولین بار باشد که معذرت میخواهم . شریف

اما می بمن تلفن کرد بعد ، آقا شنیدم همچین . نامه را نوشته اید ، نامه را بمن نشان داد

من بشما ارادت داشتم اما ارادت من نمیدانم چند صد برابر ، چند هزار برابر شده است .

گفتم چیزی نیست . من یک عمل غلطی کردم . اعتراف میکنم غلط کردم . از آن آدم هم عذر

خواستم گفتم بیاید سرکارش . در بانک ملی روزی نبود که بمن فحش ندهند حکومت دموکراتیک

اینرا میگویم ها . روزی نبودها . من هفتاد و چند محاکمه داشتم بر علیه روزنامه نگارها .

دفعه ای هم که عرض حال دادم همین پرویز کاظمی بود . یک وکیل داشتیم . با این آدم قطع

کردم هرماكمه اى گفتم سىصد تومان به شما میدهى . حالا هرچه مىخواهد باشد . بىچاره هم قبول كرد . اينرا بردم به شور . گفتم اينرا مىخواهم تصويب بكنيد كه سىصد تومان براى هر ماكمه اى . حكيم الملك ، بيات وسهام السلطان واينها گفتند آقا اينكار را رانك نيسد براى چى ميكنيد ؟ بىما مگر فحش نميدهند ؟ گفتم من نميدانم شما چرا تحمل ميكنيد ، اما من نميكنم . من الان حافظ بانك هستم . بانك بايد مورد اعتماد باشد . اگر بنا باشد كه مرتيكه مينيوسد كه ترا ز نامه بانك ساختگى است . اگر ثابت نكردم . پنجاه هزار تومان میدهى به شير و خورشيد سرخ . من عرض حال دادم كه لازم نىست پنجاه هزار تومان بدهيد . ثابت بكنيد كه اين ساختگى است من بخودى خود منعزل . يكى از آن نماينده هاى مجلس بود كه از هوچى هاى معروفى بود . اينها را ديدم در دوره دموكراسى ها . اين را از چه جهت گفتم . . . اين موضوع را شروع كردم . . . زلحافظ اينكه . . . هر كس هر چى كه ميگفت من ميرفتم در محكمه ميگفتم تعقيب بكنيد . نتيجه اش اين ميشد كه اكثريت آنها ميا مىند كه دست مرا به بوسه . پاى مرا به بوسه . نمى پذيرفتم . ميگفتم در همان روز نامه بايد بنويسند كه غلط كرديم . اشتباه كرديم . عذرمىخواهم . صحيح نبود . خيلى ها اينكار را كردند تكه و توكى نكردند متوسل شدند به حقه بازى توى چيز . يك نفر كه نوشته بود كه برتن و ودز كه مرا مىخواستند بفرستند . رئيس ميسيون . نوشته بود كه اين يك ايرانى بفرستيد . اين اجنبى پرست است . خيلى هم از او تعريف ميكنند اين آقاى كه رفيق جون جونی مصطفی فاتح هم بود از وكلاى خيلى زبردست است . الان هم هست . الان هم شديدم وكالت ميكنم . چپ بود خيلى خيلى چپ بود . مصطفی فاتح هم يك وقتى با چپى ها خيلى خيلى مربوط بمن تلفن كرد كه اين آدم ميايد پيش تو . خيلى با مصطفی فاتح من نزديك بودم . يكى از دوستان نزديك من بود او و على امينى و مشرف الدوله و فلان واينها . پذيرفتم او را . آمد گفتش كه من صدونميدانم هفتاد هزار تومان صدو هشتاد هزار تومان اسكناس دارم كه نقره مىخواهم بمن بدهيد . گفتم به جتا بىعالى نقره بدم . به ديگران چه بكنم ؟ گفت به آنها چه لزومى دارد بدهيد ؟ بمن بدينيد . كار به فحاشى رسيد . بيرونش كردم از اطاقم . تلفن كردم به مصطفی فاتح كه اين آدم را معرفى كرده بوديد كه درستكار است . چنين چنان است . اين مرتيكه آمده شانتاژ ميكنم . كه مىخواهد . آنوقت يك قانونى هم پيشنهاد كردم تصويب شد . تبديل به طلا ممنوع بود . تبديل به نقره هم ممنوع بود . قانونا " منع نداشت اما اين مىخواست كه من صدو هشتاد هزار تومان سرا بدهيد به ديگران ندهيد . من اينقدر نقره

نداشتم که به همه کس نقره بدهم . شصدتن مانقره داشتیم . حالا زلحاط مبلغ نمیدانم
 چقدر میشد نسبت به اسکناس منتشره . این را عرض حال دادم بعد وقتی که نوشتش که یک
 نفر ایرانی بفرستید این اجنبی پرست است . خواستند هئیت منصفه دعوت بکنند . که ژوری
 باشد . هئیت منصفه جرائت نکرد بیاید نیامد . هی عقب افتاد . عقب افتاد . عقب افتاد تا
 بالاخره چه جوری شد که محاکمه شروع شد . این آمد در آنجا گفتش که اجنبی پرست هستید . گفت
 که این کسی است که به هر کسی که دربانگ نباشد به او اجنبی ! طلاق میشود یک همچین چیز مزخرفی
 گفت و تبرئه شد . و الا بقیه با آمدند تسلیم شدند بیا به محکومیت هم نرسید اما هفتاد و
 چند محاکمه داشتم .

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ ۸ اگوست ۱۹۸۲

محل شرکتان - فرانسه

مباحثه کننده حبیب لاجوردی

نوار شماره ۱۷

س - می‌خواهم قبل از اینکه به مطلب بعدی برویم ، اگر اجازه بفرمائید یک کمی

در _____ورد دوره بعد از نخست وزیری قوام که به اروپا آمده بود اینها

صحبت کنیم ، جناب عالی اگر خاطراتی از ایشان دارید بعد از نخست وزیری شان چه

در ایران ، چه در فرانسه بیان بفرمائید خیلی ممنون می‌شویم .

ج - من بخاطر ندارم . فراموش کردم . تمام کردیم چیرهای دوره قوام را ؟

س - مطمئن نیستم ، اگر مطلب دیگری به نظر تان میرسد بفرمائید .

ج - یک وقتی خوب است مرور کنیم به بینیم اگر تمام نکردم ، از آنجا که توقف کردیم

من ادامه بدهم کارهایش را . من به خاطر ندارم .

س - از آنجا که مجلس انتخابات شد دوره پانزدهم . مجلس پانزدهم روی کار آمد دیگر .

مطلبی نفرمودید .

ج - مثلاً " راجع به کار نرفت . این یک چیزی است که بمن میگفت . جالب هم هست .

ساد چیکف میآید و مرتب تقاضای تصویب را میکرد ، اتفاقاً "مجلس هم تعین نشده بود ، همه اش

البته تا وقتی که مجلس تشکیل نشده بود به بهانه اینکه باید مجلس تشکیل بشود ، و وقتی هم .

س - عمداً " انتخابات را عقب می‌انداخت ؟

ج - ولی ، گمان میکنم ، گمان میکنم . در این خصوص اطلاع صحیحی ندارم ، راجع به این

موضوع بمن چیزی نگفت ، ولی آنچه که مسلم هست ، قصدش این بود که مجلس این را رد بکند ، و وقتی

هم که رد کرد ، سادچیکف از او گلّه میکرد ، که شما اگر میخواستید میتوانستید ، این هم

حقیقت دارد . نیت او این بود که این هیچ وقت به تصویب نرسد این یک بازی بود که باروسها

کرد ، و به همین جهت هم . شاید هم یکی از دلایلی که گذاشتند و رفتند ، این بود .

یک چیزی دیگری هم که بخاطر آوردم . اینکه راجع به شخصیت منصفانه قوام این بود که نامه‌ای بمن نوشت که رئیس شعبه بندرپهلوی شمال را من فصل بکنید . همین . این بطور عادی ها مثل اینکه دستور میداد به وزارت خانه ها . رفتم به دیدنش . گفتم که چرا این را بر دارم . برای اینکه این آدم بسیار درستی است . خیلی هم خوب کار میکند . گفت که این برای روسا کار میکند . برای شوری ها . گفتم من می شناسم . یقین دارم همچنین چیزی نیست اما به او نوشتم . یک حسن مهری نامی بود . گیلانی بود . گمان میکنم یک بستگی هم داشت با کشاورز و اینها . تمایل به چپ داشت یقوتی . یک مرد بسیار رک . خیلی آدم درستی بود نوشتم به او . که این موضوع چی هست که شما میگویند با شوری ها روابط نزدیکی دارید؟ جواب داد که عبدالحسین انصاری . پسر مشا و المالک انصاری . استادان گیلان شده بود . گفت یکروری آمد به بندرپهلوی گفت ما اینجا میخواهیم یک انجمن روابط ایران و شوروی تشکیل بدهیم . و شما ریاست اینکار را باید به عهده بگیرید . گفت من خیلی اصرار کردم که این صحیح نیست . من نسبت بمن یک عده‌ای بدبین خواهند شد و اصلاً "مناسب نیست گفت تنها کسی که در پهلوی شایستگی دارد شما هستید . و این را از لحاظ خدمت به وطن تا نباید بکنید . گفت منم پذیرفتم . و اینکه میگویند من با شوری ها رابط هستم از اینجهت است . البته از او مواء خذ کردم که میبایست از من اجازه بگیرید . رئیس بانک نمی بایست اینکار را قبول کرده باشید . بعد بردم این نامه را . رفتم پیش قوام السلطنه به او گفتم آنوقت از او پرسیدم این مطلب را کی به شما گفت؟ خود این مهری هم بمن گفت . که خیال میکنم که این پیشکار قوام . دوتا برادر بودند اسم آنها را الان فراموش کردم x اهل لاهیجان بودند . املاک قوام را در لاهیجان آنها اداره میکردند . پیشکارش بودند آنها . این را بمن گفت . بعد این را به قوام السلطنه گفتم که این اشخاص گزارش دادند ؟ گفت ببله . گفتم این برای این بوده است که از این وام خواسته اند به آنها نداده است و این مطلب را به شما گفته اند . باز هیچ عکس العملی نشان نداد . یکی از مواردی است که ملاحظه میفرمائید که یک آدمی بود بی غرض . خیال میکرد که این مطلب حقیقت دارد . وقتی هم که اطلاع پیدا کرد . رنجشی هم پیدا نکرد . بعضی در مورد های دیگری هم بود که الان بناتر ندارم . بعد نگاه میکنیم که اگر .

س - این داستانها شای که میگویند قوام قصد داشته که سسسا بررسی میکرد! است موضوع تشکیل جمهوری و رئیس جمهور شدن را؟

ج - در این خصوص میدانست من با شاه خیلی نزدیک هستم. میدانست نظر مرا راجع به او ، بمن یک کلمه در این باره چیزی نگفت . ولی من هیچوقت استنباط نکردم . که این آدم یک همچین نظری دارد . برای اینکه غب بالاخره با او نزدیکی داشتم قاعدتا " میبایستی یک علائمی به بینم . هیچوقت ندیدم . این دفعه مثل اینکه گفتم چندین بار من هردوای آنها صحبت کردم . به قوام السلطنه میگفتم . آخه این شاه است . باید رعایت احترام او را کرد . و به او میگفتم که چیزی نگوئید . بعد میگفتم من مطلقا چیزی نمی گویم . و بعد میگفتم در حضورتان هم اجازه ندهید . آنهم تصدیق کرد که این اشخاص ممکن است آمده باشند بدگوئی کرده باشند و رفته باشند گفته باشند . من این را نمیتوانم باور بکنم . آنچه که شنیدم این آدم معتقد بود به سلطنت . برای اینکه خودش یکی از آن سیاستمداران دوره قاجاریه بود . املا" بادربار قاجاریه این سروکار داشت . من این را نمیتوانم باور بکنم . اما در این خصوص هیچوقت با من صحبتی نکرد .

ج- الان با هاندسایت من خیال میکنم که این انتریک های شاد بود. میدانید لقب جناب اشرف به او داده که این را پس گرفت.

ج - پلہ پلہ .

ج - نخیر . بعدش که افتاده بود . پس گرفته بود .

ج - برای اینکه این یکی از بهترین دلایل بی‌ایمانی مردم ایران است. هرکس سرکار باشد، هر حزبی هم درست بکند می‌روند، یک وقتی خیال میکردند سیدضیاء الدین ممکن است به یک مقامی برسد، آن حزب اراده ملی بود درست کرده بود، که من اسم آن را گذاشته بودم

حزب عنعنات . برای اینکه یک چیزی نوشته بود . یک نشریه ای تهیه کرده بود که راجع به عنعنات . که من وقتی که خواندم واقعا "تعجب کردم . گفتم این چه جوری یک آدمی که میخواهد زما مدار بشود . یک همچینا فکاری دارد . این را اگر بتوانید بدست بیاورید خواندنی است . یک تئوری های عجیبی در آنجا . در این نشریه ذکر کرده بود این نشان میدهد خلاق ایرانی را . و به خدا و هم میگفتم که خب اگر من بنا باشد که الان به حزب دمکرات اجازه بدهم که نفوذ پیدا بکنند در کارمندان بانک . پریروز یک احزابی دیگری بوده است فراهم یک احزابی دیگری بوجود میآید . ثباتی در کار نیست . روی عقیده نیست . هر کسی زور داشته باشد مردم میروند متمایل به او میشوند . هرچی هم که بخواهد میکند . عضو میشوند و زندگی میکنند . اما از روی عقیده نیست . آنا "بر میگردند . این را در زندگی ام به کرات دیدم . دیدم دوره تیمورتاش وقتی که قدرت داشت وزیر دربار بود . و واقعا " آن چنان قدرتی داشت که کسی اصلا " رضا شاه را نمی شناخت . هرچی بودو نبود به اسم وزیر دربار بود . نمیدانید چه تملقی مردم به او می گفتند . آن روزیکه در اطلاعات سه سطر نوشتند . که این آدمی که این قدرت را داشت وزیر دربار در منزل . به او گفته اند یک همچین عبارتی مثل اینکه . در منزلش باشد عجلاتا " بیکار . فرداش همان مردمی را که میدیدم که تعظیم میکردند . تملق میگفتند . بدگوئی میکردند . بعد رضاء وقتی که رفت همین رفتار را نسبت به او کردند . نسبت به مصدق همین را کردند . اصلا " این نشان میدهد که مردم ایران از روی عقیده و ایمان نیست . روی ضعف نفس شان است .

س - سقوط این کابینه اش مقدمه ای هم داشت آیا اینکه ابتدا به ساکن بود و باعث تعجب مثلا " سرکار شد که آن موقع ؟

ج - نه من تعجب نکردم . اولاً " فوق العاده خسته بود . خیلی خیلی . میگویم وقتی که صحبت میکرد و خوابش میبرد . مثل اینکه . من خیلی ناراحت میشدم . که وسط یک صحبت جدی بعضی اوقات چشمش را می بست و خیال میکنم که یک چرت هم میزد . و البته خیلی خیلی میل داشت بماند . این را به شاه هم میگفتم . گفتم این اراده اش این است . میلش این است آرزویش این است . که سرکار باشد . شما هم که به یک نخست وزیری احتیاج دارید . چرا از همین حمایت نمی کنید ؟ بگذارید این باشد این که قابل مقایسه نیست با دیگران . راجع به قوام السلطنه سؤال فرمودید که بعد با او تماس داشت یا نه ؟ من هیچوقت عادت ندارم که

بدیدن کسی بروم ، اتفاقاً " یک روزی شاه بمن گفتش کہ شمارفتید فرودگاہ ودست اورا بوسیدید . وقتی کہ بیکار بود . من جواب دادم کہ دست من نمی بوسم . گفتم من اتفاقاً " عادت ندارم برای رفتن ویا آمدن یک شخصیتی بہ فرودگاہ بروم . درعمرم این کار را نکردم .

س - این شایع شدہ بود کہ سرکار دست قوام السلطنہ را بوسیدید ؟

ج - بلہ ، بلہ بہ او گفتمہ بودند

س - بلہ بہ شاہ ؟

ج - بمن گفت کہ " بمن یک ہمچین چیزی گفتمہ اند . " خود شاہ گفت کہ من جواب دادم کہ دست من نمی بوسم . گفتم فرودگاہ ہم نرفتم . من ہیچوقت فرودگاہ نمیروم . گفتم خیلی ہم دوستش دارم اما نمیروم . این کارها را ہم نمیکنم .

س - در اسنادنوشتہ ؛ نہ کہ حتی گذرنامہ سیاسی بہاونداندن دوبایک گذرنامہ عادی

ج - گمان میکنم اینہم راست باشد . گمان میکنم راست باشد . موقعیکہ پاریس

بودم آمد برای معاملہ بہ پاریس ، بدیدن او رفتم در ہتل را فایل . تعجب کردم کہ

چطور شد اینجا منزل کردہ است .

س - ہتل خوبی نبود مگر ؟

ج - شاید آنوقت یک عنوانی داشت . نزدیک اتوال یکی از این خیابانہا . دریکی

از این خیابانہای اتوال نمیدانم کدام خیابان است . اما ہتل ہیچوقت ممتازی نبود

کہ آنجا پسرش را دیدم . برای ولین بار . تا آنوقت ہم نمیدانستم حتی پسر دارد .

س - اسمش حسین بود

ج - حسین بود مثل اینکہ . بلہ . و بعد خیال میکنم کہ موقعیکہ در صندوق بین المللی

بودم .

س - زن او ہم حیات داشت ؟ قوام السلطنہ ؟

ج - من خانم او را ہیچوقت ندیدم . ہیچوقت ، میدانم لا" او خانمش را ہیچوقت بیرون

نمیآورد . ہیچوقت ، ہیچوقت .

س - در مجالس و....

ج - هیچوقت . نمیدانم به همان طرز سنت قدیمی . خانم اودران درون بود و هیچکس به دیدن خانم او نمیرفت . در موقعیکه در صندوق بودم از ۱۹۸۲ تا ۵۴ یک نامه ای از او داشتم . خیلی خوش خط بود . خیلی . اما بدست لرزان معلوم میشود نوشته بود . موقعی بی بود . خیال میکنم در مریضخانه بمن نوشته بود والا هم اینطور تصور میکردم که آمده بود به یک جایی در آمریکا مریضخانه بود و از آنجا یک نامه نوشته بود . که خیلی درمن اثر کرده که هنوز مثلاً " به یاد من هست . الان دیگر اگر چیزهایی بعد

س - آن مخالفت هایی که با اصلاح قانون اساسی ایشان کرده بود آنوقت شما تهران تشریف داشتید ؟ وقتی که میخواستند قانون اساسی را تغییراتی بدهند ؟ ...
ج - آنوقت که هنوز سرگرنی آمده بود این ..

س - بله قانون اساسی که ۱۹۴۹ که مجلس مؤسسان تشکیل شد ایشان در فرانسه بودند گویا یک نامه هاشی نوشته اند و حمله کرده اند به اینکار . که اینکار صحیح نیست و ...
ج - این را بخاطر ندارم . در این جریان وارد نبودم من . برای اینکه من در این مسائل سیاسی این نوع کارهای سیاسی مداخله نداشتم . این کاری بود که شاه کرده و به وسیله همین پادوهای او که اشخاصی که خیلی مؤثر بودند در آن زمان گمان میکنند یکی هزیر بود . تا بجاشی که بخاطر دارم مثلاً اینکه دکتر سجادی هم دخالت داشت . و ..

س - تقی زاده اینها هم مثل اینکه موافقت کرده بودند ؟

ج - تقی زاده هم موافقت کرده بود آنرا نمیدانم . نمیدانم . اما تقی زاده وقتی که از لندن آمد و من رفتم به ملاقات او . آمد با زدیدم . و روزی که آمد به بازدید من گفتم که شما به دربار میروید ؟ گفتش که نه . و اظهار بی میلی هم کرد . گفتم چرا نمیروید ؟ گفت برای اینکه در دربار ریئت اشخاص نامناسی ، ناشایسته ای هستند . گفتم به همین دلیل شما باید بروید . گفتم بروید تا آنها جاشی نداشته باشند . و این یک چیزی بود که اصرار میکردم تمام اشخاصی که معتقد به آنها بودم . برای آنکه آنوقت من به شاه خیلی عقیده داشتم . که دوری نکنند . دوری آنها باعث میشد که یک عده اشخاص بسیار

نا باب، نامالح دورشاه جمع میشدند . آنوقت من هنوزدرست شاه رانمی شناختم . بعدها متوجه شدم که خودش میل داردکه دوروبراواين اشخاص باشند . اشخاصی باشندکه غلام باشند . مطیع باشند . متعلق باشند . تعظیم بکنند . کنارپای دیوار دورست بهسینه بایستند . خوش نمی آمازا اشخاصی که یک شخصیتی داشتند . ولی من آنوقت نمیدانستم این را . وبالاخره رفت باشاه و نزدیک هم شد وزیرهم شد . وزیردارائی شد . راجع به وزارت دارائی اوهم الان این رابخاطر میآورم که آنوقت دربانک شاهی بودم . ومقررات ارزی میخواستندوضع بکنند .

س - زمان رضاشاه است دیگر؟

ج این درزمانی که سله تیمورتاش سرکاربود . تیمورتاش سرکاربودوتقی زاده وزیردارائی بود . من ازطرف بانک شاهی میرفتم مذاکره بکنم باتیمورتاش ووزیر دارائی تقی زاده . راجع به نشراسکناس بودگمان میکنم . راجع بهقانون .. میدانیداسکناس را ازبانک شاهی گرفتند . امتیازاسکناس را گرفتندو یک پولی هم دادند . خریدند این را . آنجا میدیدم چندکمسیونیه که باحضور تیمورتاش بودوتقی زاده . استنباط میکردم که تقی زاده هیچ نظر خوبی نسبت به تیمورتاش ندارد . مینشت اظهار عمیده نمیکرد باوجوداینکه وزیردارائی بود . اومیبایست اظهار عقیده بکند ونظر بدهد . مذاکرات را تماما " تیمورتاش میکرد به عنوان وزیردربار . من تعجب کردم از اینکه این آدم هیچوقت درعمرش سروکارنداشت با مسائل اقتصادی ، مسائل پولی ، اما یک نظرهای میداد که بسیار وارد بود . خیلی مردب'هوشی بود . آنجا استنباط میکردم بعضی وقت ها که تیمورتاش از اومی برسیدنظرش را . حس کردم که این زیادخوش نمی آید از تیمورتاش وبعدها معلوم شدم بمنظورهم بود . هیچی نمی گفت ، اما وقتی که تیمورتاش افتاد ، گمان میکنم که تقی زاده و طرفداران تقی زاده مؤثر بودند در آنهاهایی که به تیمورتاش وارد میشد . یکی از اشخاصی که ترقی کرد در دوره . در همین دوره سروری بود ، سروری یک آدمی بود س - محمد سروری .

ج - محمد سروری که معروف بود که خیلی آدم درستی است . او پرونده علی تیمورتاش را او تهیه کرد و تمام چیزهایی که گفت برخلاف حقیقت بود راجع به کارهایی که دربانک ملی کرده بود

بود بالیندن بلاک برای اینکه میخواستند پرونده برای او بسازند. اینها یک چیزهاست
الان جزئیات آنرا بخاطر ندارم اما یک چیزهای حرف مفتی بود. بسیار، بسیاری ربط،
واژه‌ها نجات ترقی کرد. که یکی باز دلایل این است که برای ترقی مردم، تسلیم زور میشوند و
اطاعت میکنند از او. آنرا کسیکه صاحب قدرت است و بر علیه کسی دیگری که تا پیر و زبیه
او تعظیم و تکریم میکردند و افتاده. و هر چیزی که میگفتند میکرد. روی عقیده و ایمان نبوده هیچکدام اینها
س - آن چند روزی که قوام السلطنه قبــــــــــــل از سی تیر. دوسه روز قبل از سی
تیر. سرکار آمد و نشست وزیر شد دوسه روز. و بعد دو مرتبه مصدق سرکار آمد. آن موقع
تهران تشریف نداشتید ؟

ج - من نبودم. نخیر. نخیر. من دیگر از...

س - خاطروای ندارید که چطور شده قوام السلطنه را راضی اش کردند که برگردد....

ج - من تعجب کردم چطور شد قبول کرد ؟ خیلی تعجب کردم. اما دیگر ندیدم او را که از
او بپرسم. اما میگفتند که یک عده اشخاصی بودند که وادار شدند، شاید خودشان هم
میل داشتند که بر کار باشند. وزیر باشند. اما تعجب کردم که چرا اینکار را کرد.

س - از نظر جسمانی توانائی اش را داشت ؟

ج - نداشت. به عقیده من نداشت. برای اینکه وضع. حالت جسمانی او به نظر من بدتر
شده بود از آن موقعی که من با او سروکار داشتم. میشنیدم. و نمی بایست اینکار را کرده
باشد. نمی بایست قبول کرده باشد.

س - چه موقعی فوت کرد ؟ و در کجا ؟

ج - در... اتفاقاً " اینهم چیر قربی است که هیچ بخاطر ندارم. در حال من در ایران
نبودم. در ایران نبودم برای اینکه اگر در ایران بودم میدانستم. اطلاع ندارم این را.
یک چیزی. اعلامیه ای هم مثل اینکه داده بود وقتی که نخست وزیر شده بود. آنرا
شنیدم عباس اسکندری برای او نوشته بود. عباس اسکندری خوب چیز می نوشت.

س - دوروبری های او عباس اسکندری و ارسنجانی و اینها بودند دیگر ؟

ج - موقعی که من بودم عباس اسکندری این نزدیکی را نداشت. ارسنجانی ولی از پا دوهای او

حالا اسم او را بعدیادم می‌آید. این را. وقتی که او را انتخاب کردند. من خیال کردم که

او را انتخاب کرده اند برای اینکه با من مخالفت نکنند. تیپ آرامش است. بعد از

یک چند ماهی. این جوان آمده پیش من گفتش: آرامش با ما خیلی نزدیک است و خیلی

نادم است از اینکه این کارها را نسبت به... رده است. شما ممکن است یک روزی برای

چاشی بی‌اشید و با او ملاقات کنید. گفتم با کمال میل. من عادت هم همیشه این بوده است

اشخاصی که با من مخالفت میکردند میخواستند من بگویند چه علتی داشته است و الان پشیمانند..

گفتم با کمال میل. رفتم. پرسیدم علت مخالفت شماچی بود؟ باورکردنی نیست.

گفت که من وقتی که آمدم به عنوان عضو هیئت نظارت منتخب مجلس خیال میکردم باید

بمن یک شخصیتی برای من قائل شوند. یک اطلاق خواستم برای دفترم. اطلاق علیحد

گفتند ما نداریم به اندازه کافی. یک اطلاق میدهیم به دونفر از اعضای هیئت نظارت.

گفتم برای همین ازم رنجیدید؟ و برای همین اینطور بمن تهمت‌ها میزدید؟ اونا مه مینوشت

به روزنامه‌ها مه موقعی که من رئیس سازمان برنامه بودم با امضای خودش. تهمت‌ها میزد. چه میگفت؟

یک مقداری اراجیف. من هم فوق العاده خودداری کردم از اینکه بر علیه این اقدامی نکردم.

یک روز حتی فکر کرده بودم که دستور بدهم او را راه ندهند. بعد فکر کردم خب! این عکس العمل

شدیدی خواهد داشت برای اینکه نماینده مجلس است. یعنی بجای من سر این کار عصبانی

شده بودم. ولی معلوم شد که برای یک همجین کار کوچکی. تمام شد این گذشت. بعد از

اینکه من از سازمان برنامه رفتم. در زمان وزارت شریف امامی بود که این رئیس سازمان

برنامه شد. و اعلام جرم کردند بر علیه من. رفت در مجلس یک چیزها می‌گفت. و در مجلس خصوصی

یک مطالبی گفت که اصلاً باورکردنی نبود. مثلاً "گفته بود که جین بلاک ولیسپینتال و

به اسم شاید نگفته بود اما شاید تلویحا" گفته بود که آندره مایرمال لازار اینها تمام با هم دیگر

شریک بودند. و من هم با اینها هم دست بودم برای اینکه تمام اینها روی زدوبند بوده است

که لیلیسپینتال را آورده اند. لیلیسپینتال را یعنی ما این کلیک من آورده بودم. این را

در جلسه خصوصی گفته بود. بعد هم در مجلس وقتی که وزیر بود. وزیر کابینه چیز شده بود.

برای اینکه در مجلس یک بیاناتی کرد. برای اینکه رئیس سازمان برنامه نمیتوانست در

مجلس حضور داشته باشد. در مجلس یک مطالبی را گفت بر علیه من و کارهای که من کردم.

وگویا در کابینه شریف امامی هم میخواستند مرا توقیف کنند. ولی وزیر دادگستری او بسیار مرد شریفی بود. الان اسم او را فراموش کرده‌ام.

به شریف امامی میگوید که پرونده را خواندم و چیزی در آن نبود. تغییریه او میکند که چطور همین چیزی میشود. آخه چه دولتی است که یک وزیر می‌آید اعلام جرم میکند. در صورتیکه تمام بدستور خود او بود. و یکی دیگر میگوید که قابل تعقیب نیست. تغییر میکند. او از همان مجلس پا میشود و می‌رود منزلش. و دیگر نمی‌رود سرکارش. که بعد می‌فرستد شریف امامی خواهش میکند و بر می‌گردد. اعلام جرم میشود و من می‌روم زندان. بعد در کابینه علی امینی گه زندانی شدم.

س - نک به راه افتاده بود و

ج - بله، بله، بله. تمام اینها بدستور خود شاه بوده است.

س - دکتر امینی آمده بود

ج - منتهدی دکتر امینی اینقدر ضعیف النفس بود. اینقدر بی‌اراده بود. اینقدر جاه طلب بود. که اینکار را کرد.

س - مثل اینکه میگویند نخست وزیر مقتدر ایران بوده است

ج - یکی از خط هایش این بود که خیال کرد که با این عمل میتواند خودش را نزدیک‌کنز به شاه بکند. در صورتیکه اطمینان دارم با این عملی که انجام داد. همان شاه هم نظرش بدتر شد. برای اینکه من سالها از این حمایت می‌کردم. پیش شاه صحبت می‌کردم میگفت علی اینطور نیست. میگفت شما نمی‌شناسید او را. یک آدم خیلی خیلی بدجنسی است. یک آدم خیلی

بی‌اراده‌ای است. یعنی بی حقیقتی است. و همیشه دفاع می‌کردم. و این را این یقین دارم بخاطر داشت. برای اینکه یکی از چیزهایی. حافظه عجیبی داشت شاه. این چیزها را همه میدانست. آنوقت این کاری که این کرده من یقین دارم خودش را در مقابل او کوچکتر کرد.

در صورتیکه اگر می‌ایستاد. مقاومت میکرد و میگفت استعفا میدهم. و اگر هم حاضر میشد استعفا بدهد.

می‌بایست اینکار را میکرد. اگر من بودم اینکار را می‌کردم. بطوریکه بعد به شما خواهم گفت

که این عمل را در یک مورد دیگر من کردم. در مورد اشخاصی که با من دشمن بودند. این را نمیدانم

درگفته های سابقم گفتم یانه ؟ اما درهرحال به این برمیگردم . یادت باشد این را یادآوری کن . من از زندان آدم بیرون و دربانک ایرانیا ن هستم . آقای آرامش آمد بدیدن من . گفتند آقای آرامش . تعجب کردم . بیاید . آمدگفت من میخوامت حالا به شما بگویم که من بعد از آن مذاکره ای که کرده بودم منزل دکتر جلیلی . جلیلی نیست ؟ کمان میکنم فامیل او جلیلی بود گفت حالا آمده ام به شما توضیح بدهم چطور شد ؟ گفت مرا آوردند در کابینه برای اینکه بر علیه شما اعلام جرم بکنم . بمن شاه دستور داد که شما بنویسید چیزهایی را که .

س - اینها را تا حالا نگفته بودم تا حالا ؟

ج - نخیر .

بنویسید . تهیه بکنید یک لایحه ای از عملیاتی که فلان کس کرده است . گفت من یک صفحه نوشتم . فرستادم شاید توسط شریف امامی بود فرستادم . بعد شاه مرا خواست گفتش که تمام این چیزهایی که میگفتید همین بود ؟ گفتم بله قربان . حالا دیگر بمن نگفت چیست ؟ اما گفت میآورم به شما نشان میدهم . گفت خه حالا باشد . گفت به خط خودش یک چیزهایی را اضافه کرد . گفت به خط خودش دارم این را . بمن گفت برای شما میآورم . اما میدانید بعد کشتن او را . در هتل ..

س - در پارک شهر .

ج - نه هتل منزل داشت اول . آمده بود . نمیدانم وضع او چرا اینطور بود که رفته بود یک هتل گرفته بود ، یک اطاق گرفته بود و تمام اسنادش را شنیدم آنجا گذاشته بود . و تمام را وقتی میرفتم بیرون . همه را ما مأمورین ساواک باز میکردند و میخواندند و بر میداشتند . این تمام اسناد بدست آنها افتاد . و یک روزی آنوقت رفته است در پارک . در روزنامه من خواندم که تیراندازی کرده است . گفتم تیراندازی ؟ آرامش اهل تیراندازی نیست . بعد شنیدم اصلاً " هیچی کشتندش و برای اینکه این را توجیه بکنند . گفتند که این تیراندازی کرده بطرف پلیس . پلیس هم شلیک کرده است و کشته شده است . و این اسناد هم رفت . اینقدر دلم میخواست این را میداشتم . برای من مسلم است که شاه اینکار را میکرد . همه جانمگرمیشد . همه جا . همیشه . همیشه

همیشه میگفت . و نزد یکان او بمن همیشه میگفتند که او مطلقا در این کار دخالت نداشته است .

س - راجع به سیدضیاء چه ؟

ج - راجع به سیدضیاء ؟ سیدضیاء را من اصلا نمی شناختم .

س - اولین باری که با او آشنا شدید و سرکار او پیدا کردید ؟

ج - از او تعریف ها شنید ، بودم که کارها کرده بودم و موقعیکه نخست وزیر شده بود . کودتا کرده بودند .

س - چه جور تعریف ها شنید و او میکردند ؟ که مثلا " چکار میکرد ؟

ج - که میگفتند که این یک آدم خیلی با قدرتی بود . خیلی با شامتی بود . این کودتا را او ترتیب داده بود . و از این چیز ها . تعریف شده بودم که در شخصیت او . وطن پرستی او . در دوران اندیشی او . اطلاعات و تجربیات سیاسی او . خب خیلی میل داشتم به بینم او را . بایک تشریفات هم او را مظهر فیروز آورد . رفت به فلسطین . و از فلسطین او را آورد . یک عده زیادی مثل این که رفته بودند به استقبال او . و من الان بخاطر ندارم به چه وسیله شد که با او آشنا شدم . رفتم به دیدن او .

س - منزلش در همان محلی بود که مزرعه و اینها داشت ؟

ج - نخیر هنوز نه . گمان میکنم که خانه یکی از این بزرگی ها . خیال میکنم منزل فرخ زاده . خیال میکنم . همان دره حال یکی از بزرگی ها بود . رفتم به دیدن او . مفضل صحبت کردیم . مخالفت خودش را راجع به شاه میگفت . که آمدن

س - رضا شاه یا محمد رضا شاه ؟

ج - نه نه محمد رضا شاه . که آدمم چنین بکنم چنان بکنم ، فلان و اینها . من آنوقت خیلی شاه را دوست داشتم و به او عقیده داشتم . حالا در آن جلسه بود یا در جلسات بعد بود ما به او گفتم که به عقیده من شما اگر الان بروید به شاه نزدیک بشوید و نظریات . خوب هم دارید به او بگوئید . برای اینکه من اینطور دیدم . دیدم که یک جوانی است که حسن نیت دارد و گوش میدهد . خیلی خیلی بد او نصیحت کردم خیلی . بالاخره کار بجائی رسید که گفت میروم

اما ژاکت نمی پوشم . به او گفتم که شما اگر بنا بود بروید به دربار سلطنتی و به شما میگفتند که باید کلاه تان اینطور باشد . دستکش دست بکنید . لباس تان هم اینطور . باید این مراسم را رعایت بکنید که وقتی که وارد میشوید کجا بایستید . چه جور تعظیم بکنید . گفتم همچنین حرفی میزدید ؟

بر - در انگلیس ؟

ج - در انگلیس . گفتم خب این هم شاه ایران است . یک مقرراتی دارد . ژاکت میگویند باید پوشید . خوب بپوشید . گفت میدانید چرانی پوشم ؟ برای اینکه ژاکت را کارترین روسیه معمول داشت . این هم قبیح است که آدم بگوید . اینهم فقط برای اینکه این خوش میآمداز . برای اینکه آن قسمت جلو باز باشد . گفتم این حرفها چی است آقا . الان در دنیا ژاکت میپوشند کسی هم املا" به این فکر نمیکنند . به این دلیل شما حاضر نیستید بروید . آخه این که دلیلی نشد که . اینقدر گفتم تا بالاخره حاضر شد .

البته به شاه هم میگفتم . و آنوقت من این رایک نوع تفاهم بین این ها دانستم که اینها هردوتا . با هردوتا صحبت کردم . به شاه هم گفتم . خب آدم گفتم یک تجربیاتی دارد . در یک زمانی یک کارهایی کرده است . الان آمده خدمت بکنند . خیال میکردم که واقعا" آمده که خدمت بکنند نمی شناختم او را که . شما خب . شما به او محبت بکنید . رفتند خیلی هم نزدیک شدند . خیلی هم نزدیک شدند . که مرتب میدید . میلیسپو آمد . میا مدپیش من

سیدضیاء . دیدن من . وقتی که من با میلیسپو در افتادم . مدتی طول کشید . در یک دوره ای خیلی کمک کردم به این میلیسپو . خیلی ها . خیلی . برای اینکه او هم شنیده بودم که در آن سفراول یک خدماتی انجام داده بود . این شایعاتی بود همه میگفتند . خودتان هم یقینا" شنیده اید . با کمال حسن نیت کمک میکردم . یواش یواش طرز کار این میلیسپو را که دیدم . که بعد هم شاید شرح بتوانم بدهم . نظرم عوض شد . دیدم این آن آدم نیست . در این خصوص با این آدم صحبت میکردم .

س - با سیدضیاء

ج - با سیدضیاء " کاملا" موافق بود .

س - موافق بود با سرکار با

ج - با من . با نظر من موافق بود . میگفت این بدرد نمیخورد . یک روز پنجشنبه

تازه رسیده بودم . تابستان هم بود . تازه رسیده بودم منزل . برادر سید علاء الدین طباطبائی که کارمند بانک ملی بود آمد . آمد و گفت که الان من پیش آقا بودم . همیشه به برادرش آقا اطلاق میکرد . آقا بمن گفتند که من بیایم شما را به بیینم . معذرت میخواهم که این موقع مزاحم شما شدم . ولی آقا گفتند که من بیایم به شما بگویم که شما باید از بانک بروید . و گرچه به شما عقیده دارم اما میگویند که من تصمیم گرفتم که میلیسیو باید بماند و از او تقویت بکنم . از لحاظ روابط سیاسی با آمریکا . و شما باید بروید . ولی هر شغلی بخواهید به شما میدهم .

س - آقا میدهند ؟

ج - بله . دوپست الان در نظر گرفتند برای شما . یکی سفارت ایران در واشنگتن با وجود اینکه نصراله انتظام را انتخاب کردند و اگرمانش رسیده است اما شما اگر میل داشته باشید میتوانید بروید به پست سفارت ایران در واشنگتن . یا سفارت ایران در انکارا آنهم خالی است . اگر هیچکدام از اینها را نخواستید هر شغل دیگری را .

س - ایشان در چه موقعیتی بودند که همین ...

ج - نماینده مجلس . گفتم که به سید بگوئید . او میگفت آقا . گفتم به سید بگوئید شما اگر نخست وزیر بودید میتوانستید چنین پیغامی برای من بفرستید . شما کی هستید ؟ شما چه کاره هستید ؟ که تکلیف من میکنید ؟ شما چی هستید که بمن میگوئید که شما تصمیم گرفتید که از لحاظ سیاست و روابط با آمریکا ، زاین حمایت نکنید . شما همان کسی هستید که بارها بمن گفتید که این آدم مضر بحال ایران است . الان بمن میگوئید که از لحاظ سیاست خارجی شما تصمیم گرفتید که من بروم ، و بمن شغل تکلیف میکنید ؟ گفتم به سید بگوئید من آنچنان رسی بشما خواهم داد که تا عمر دارید فرا موش نکنید . این دست پاچه شد و گفت آقا ای ابتهاج من از شما . این را از روی حقیقت میگفت . شما میگویند التماس میکنم ، نکنید اینکار را . برای اینکه شما را بیرون میکند . من میشناسم آقا را . بیرون تان میکنند . استدعا میکنم ، گفتم خیلی تشکر میکنم از حسن نظر شما . اما شما همینطوری که این پیغام را آورده اید ، این پیغام را برسانید . و اگر گرفت اینکار را نکردید . من از حال دارم به شما میگویم که تمام روزنامه هائی که در اختیار من هستند هر علیه شما اقدام خواهند کرد و آن رفعت حق گله از من ندارید . گفتم به

به سید بگوئید هر چه دلتان می خواهد بکنید . به محض اینکه رفت تلفن کردم به ساعد .
نخست وزیر بود . گفتم که شما با سید ضیاء صحبتی کردید راجع بمن؟ گفت نه گفتم الان
برای من پیغام داده است که من از بانک بروم . و بمن تکلیف میکنند سفارت و اشنگتن
و سفارت آنکارا را . من خیال کردم که شاید شما به او گفته اید . گفت من اصلاً خبر ندارم .
گفتم من هم در جواب این پیغام را برایش دادم . این روز پنجم شنبه بود ، شنبه رفتیم بانک .
نامه میلیسپورسید که شمارا منقل کرده ام . نامه اش را اینجا دارم جزو چیزهایی را که
چاپ کردم تمام مکاتبات مرا با میلیسپو . همانوقت چاپ کردم و منتشر کردم ، که برای
س - یک نسخه اش را لطف فرمودید من دارم .

ج - دارید؟

س - بله

ج - همانطوریکه مکاتبات با تقی زاده را هم ، با تقی زاده را هم به شما دادم ؟

س - مطمئن نیستم .

ج - این را باید بدهم . نامه ای نوشته که با وجود اینکه شما مرد لایقی هستید . بانک
را خوب اداره کرده ! سید و آدم درستکاری هستید . چنین هستید چنان هستید . تعریف .
اما چون مخالفت میکنند با هیئت اعزامی آمریکائی . و من شما را از این مقام برداشتم .
و جناب آقای زند را بجای شما به ریاست بانک منصوب .

س - ابراهیم زند؟

ج - ابراهیم زند - - - - - من آنرا " هشتم " نوشتم که شما کی هستید که همین

کاری بکنید ؟ شما اصلاً به هیچوجه حق ندارید یک همچین کاری بکنید یک قانونی

آدم به موجب یک قانونی . یک تشریفات هست . هیئت وزیران . با فرمان شاه تعیین میکنند .

و با همین تشریفات هم عزل میکنند . جواب خیلی ناموجه دانه ای به او دادم . سید ضیاء

پیغام داد دوباره . سید . علاء الدین آمد در دفترم ، گفت آقا میگوید که شما اینکار را کردید

من بر علیه شما اعلام جرم میکنم . شما حق ندارید در اینجا بمانید . این شما را منقل کرده

است . شما باید بروید . دیگر فحش دادم .

س - پس تپانی بوده است بین خودشان

ج - بلکه تمامی اینها . اتفاقاً " وزیرداری یکی از آدم های سیدضیاء بود
 زرین گفش . یک آدم عجیبی بود زرین گفش . چطور شده بود این را وزیرداری کرده
 بودند؟ گمان میکنم چیز گذاشته بود ش خیلی نفوذ داشت سیدضیاء در ساعد ، خیلی اصلاً
 نفوذ داشت در مجلس . نفوذ داشت در مملکت . اصلاً " خیلی مرد قوی بود . خیلی . و به این
 جهت هم با کمال جرات بمن پیغام داده بود که من شما را بیرون میکنم . و آن مقام را هم
 به شما میدهم . و یقین دارم که میداد . برای اینکه میرفت با آنهای دیگر صحبت میکرد قبول
 میکردند . هم با شاه ارتباط داشت . هم با ساعد . این دفعه دیگر با فحش جواب دادم .
 گفتم بروید هر غلطی میخواهید بکنید بکنید . اعلام جرم میکنید؟ روزنامه های و از روز شنبه
 شروع کردند به فحاشی . من هیچ وقت

س - (؟) امروز مثلاً؟ مال مظفر فیروز؟

ج - یکی از آن روزنامه های او الان یادم نیست اسمش . اما این نویسنده اش یک مردی
 بود که بعد در روزنامه اطلاعات .. در رادیو هم صحبت میکرد ؟ برای بچه های برنامه ای
 داشت ؟ برای روزنامه اطلاعات کار میکرد آن او آخر عمرش ؟ این یک مرد بسیار بسیار لائیم
 کثیف بی پرستی بود . بسیار . اما خیلی خیلی خوب حرف میزد و بسیار خوب مینوشت .
 این بدترین از این فحش و تهمت نمیشد بمن داد این . گفت تمام اعتباراتی که بانک ملی داده
 است به جهودهاست . و برای اینکه ابتهاج با اینها زد و بند دارد . در عرم من ! اصلاً " این فکر
 راندید بودم که من یک کسی را روی اینکه جهود بوده است انتخاب کردم برای اینکه به او ..
 یک همچین چیز هاشی ساخت . و بدترین نسبت ها را بمن میداد . فحش داد . روزنامه اش را ،
 اسم آن را بخاطر ندارم . این جواهر کلام . جواهر کلام . این یکی از روزنامه ها بود . تمام
 روزنامه هاشی که داشت . مظفر فیروز شمشیر کشید و بر علیه من اقدام میکرد هم در روزنامه اش
 فحاشی میکرد و هم میرفت این طرف و آن طرف اشخاصی میدیده . یک روز در مجلس یک مطلبی گفته بود
 که صادق بوشهری که نماینده خوزستان بود و یادوتا دیگر از نمایندگان خوزستان که الان بخاطر
 ندارم ، آمدند در بانک . گفتند یک کار فوری داریم میخواهیم به بینیم . گفتم بیایند .
 گفتند الان ما از مجلس میآئیم . صادق بوشهری بمن گفت راست است که شما میخواهید کودتا بکنید
 با شوروی ها ؟ گفتم چطور دیوانه شده اسید . گفت الان مظفر فیروز بما گفت که ابتهاج در صدد

تهیه یک کودتائی است که دولت شوروی از اوحامایت بکنند . گفتم شما باور کردید؟ اینها طوری ... چرا برای اینکه همه جور تهمت بمن زده بودند . اما هیچوقت متهم مرا نکرده بودند که من با شوروی روابط دارم . این کارا کرده بر دبر برای اینکه یک عده ای در مجلس طرفدار انگلیس ها بودند . آنگلو فیل بودند آنوقت . که من جمله همین خوزستانی ها . آنگلو فیل بودند که اینها را بترسانند . دست راستی ها را به ترسانند . که اینها هم که مثلا " احیانا " ممکن است که طرفدار من باشد اینها هم نسبت بمن نگران بشوند . این مبارزه من با میلیسپو طول کشید . و در تمام این دوره سیدضیاء الدین علنا " مخالفت میکرد . بطوریکه من وقتی که این ها را منتشر کردم . نامه ها را . دادم یکی بعنوان (؟) مجموعه در چاپخانه بانک چاپ کردم . این را وقتی منتشر کردم این نوشت که فلانی حق ندارد اینکار را بکند با پول بانک . با پول بانک چه حق دارد که نشریه ای ، کتاب سفید منتشر کند بر علیه میلیسیو ؟ و اینهم بعنوان اینکه مثلا " یکی از گناهان من است در صورتیکه من دفاع میکردم از خودم . به عنوان رئیس بانک بود . من اگر این را منتشر نکرده بودم . این اثر عجیبی هم بخشید ، به استثناء یک عده اشخاصی که استفاده مادی میکردند . میکردند . یک عده ای بودند در مجلس . آنوقت لاستیک اتومبیل دانه ای بنظم دانه ای چهل هزار تومان شده بود . یا چهار تری آن چهل هزار تومان . به این اشخاصی که میلیسیو بعد .. به اشخاصی که میخواست جلب بکنند میداد . برای اینکه اختیارات این جیره بندی را او داشت . میخرد . یک عده ای را خریده بود . این عین حقیقت است . خب من اتفاقا " پیش بردم . موفق شدم میلیسیور را بیرون کردم از ایران . که این یکی ...

توضیح اگر نداده بودم ندادم سابق حالا بدهم ؟ ندادم سابق ؟

س - راجع به میلیسیو ؟ هست .

ج - هست دیگر پس لازم نیست تکرار بکنم ، اما این آقای سیدضیاء الدین که بمن نظر داده بود راجع به میلیسیو که نظر منفی بود . این آدم وارد جنگ شد و با تمام قوایش به وسیله روزنامه هایش از اوحامایت کرد . و دیگر ما به دیگر سروکاری نداشتیم به هیچوجه . تا اینکه سالها گذشت . من در بانک ملی بودم یا اینکه از بانک ملی رفته بودم بخاطر ندارم . یک روزی آن پذیرائی سالیانه سفارت انگلیس که چند هزار نفر را دعوت میکنند

درباغ . آنجا بودیم که زنم سیدضیاء الدین را پیدا کرد و آورد پیش من . گفت شما حالا آشتی کنید . آشتی کردیم و دیگری باز دوست شد و رفیق شد و همه جا حمایت میکرد . تادر سازمان برنامه بودم ، از سازمان برنامه که استعفا دادم ... باز یک پذیرائی دیگری دیدم . دیدم رویش را برگرداند . روی برگرداند و رفت . برای اینکه باشاه نزدیک شده بود ، باشاه نزدیک شده بود و از شاه استفاده میکرد . ملک خریده بود در قزوین . از وزارت کشاورزی آدم میفرستادند که برود در املاکش برای مبارزه با حشرات برای کمک های دیگر فنی . بدستور شاه از وزارت کشاورزی میفرستادند به او کمک میکردند . او اینطور نزدیک شده بود . از من دوری کرد . این شخصیت آدمی است که . یک آدم مقتدر ، یک آدم باایمان اینطوری بود ، که آلت بود . بسم عقیده من خود این آدم علت اینکه این کارها را میکرده عقیده من این بوده که برای خودش یک شخصیتی قائل بود که نمیتوانست تحمل بکند که کسی زیر بار او را و او را رانده او نرود .

س - ولی هیچوقت به قدرت نرسید و روز بروز هم ...

ج - آخر بعد . همان تشریه ای که منتشر کرد مفتضح اش کرد . آن کلاه پاپاخی نمیدانم قفقازی به پوشید . گفتم اگر آدم بخواهد کلاهش را عوض بکند چرا "علا" کلاه اروپائی نباشد ؟ نگذارد ؟ چرا "علا" کلاه قفقازی ؟ کلاه پوست میگذاشت با این زلف های آویزان هم . یک ریخت خیلی عجیبی هم داشت . کتابی که میلیسپو چاپ کرد در صفحه اول آن کاریکاتور روزنامه مال این جوانها ؟ چی بود اسمش ؟ در اینجا نوشته در همان زیر کاریکاتور نوشته . از روزنامه فلان . آنها این کاریکاتور را موقع مبارزه من با میلیسپو که از من حمایت میکردند یک جوانهایی بودند . مال همین چیز ها بود ...

اینجا کشیده بودند میلیسپو را بعنوان دان کیشوت . سوار بر اسب شده با نیزه و سیدضیاء هم سوار الاغ شده پشت سراو . این را احق . من نمیدانم از چی بوده که خوش آمده بود از این کاریکاتور . این را در کتاب خودش چاپ کرد . و در کتابش اتفاقا " از من و الهیار صالح تعریف میکنند و از سیدضیاء الدین مینویسد که این از ما حمایت میکرد برای اینکه از ما استفاده مادی میخواست بکند . در مقابل ارج زحمتی که کشیده بود . حمایتی که از او کرده

بود اینجوراز او . اینجور معرفی اش کرد . برای اینکه برای او مسلم بود که این از روی عقیده نیست .

س - او در مجلس نبود دیگر ؟ سیدضیاء ...

ج - چند دوره نماینده مجلس بود بخاطر ندارم . که بود که خیلی نفوذ داشت . و یک عده ای که ، آنوقت آنگلو فیل بودند . یک عده زیادی آنگلو فیل بودند . آنگلو فیل ها تمام از او متابعت میکردند . و با چه چیز هم . حتم دارم که رفت و آمد داشت . رفت و آمد ظاهری که با انگلیس ها داشت . و این را ایرانی ها یقیناً " تعبیر میکردند که مثلاً " به پشتیبانی انگلیس . امیدوار بودند که این یک روزی صاحب مقامی بشود و از این جهت هم یک عده ای از او متابعت میکردند .

س - دفعه قبل یک صحبتی کردیم که آغاز کردیم ولی ادامه ندادیم و آن مقایسه طرز حکومت و طرز مشورت و طرز کار رضا شاه و محمد رضا شاه . از نظر اینکه تا چه حدی که مثلاً "لوائیجی که تنظیم میشد، متخصصین مطالعه میکردند. افراد مجلس چه تیپ آدمهایی بودند؟، وزراء را چه جور انتخاب میکرد ؟ طرز مدیریت او ؟

ج - بله ، بله . تفاوت فاحش بود . تا آنجائیکه من بخاطر دارم هر وقت یک پستی خالی میشد .

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ ۸ اگوست ۱۹۸۲
محل شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره ۱۸

آنچه که من از طرز رفتار رضا شاه دیدم یک پرنسپ هاشی داشت . که یکی از آن این بود که وقتی که یک وزیری میرفت . شخص دوم آن وزارتخانه را می گذاشت ، این را تقریباً در تمام شئون میکرد . رئیس بانک که عوض میشد . شخص دوم جانشین او میشد .

س - کسیکه تجربه و آشنائی به آن کار

ج - هیچ . بخیال اینکه این باید وارد باشد . و ...

س - مجلس را فرمودید انتخاب ...

ج - مجلس را انتخاب میکرد . آنچه که می شنیدم . این بود که می رسید که در محل چه اشخاصی شهرت خوبی دارند . مردم آنها را می شناسند . این چند نفر را میگفت یکی از اینها انتخاب بشوند . اهل مطالعه بود یا نه ؟ من آنرا نمی دانم . اما آنچه که تجربه شخصی دارم ، من وقتی که با علا کاو میکردم ، علاوه وقتی که آمد وزیر بازرگانی شد ، یعنی آنوقت رئیس اداره کل تجارت بود . من نظر خودم را راجع به اینکه ایران باید حتماً نقشه داشته باشد . که آنوقت برنامه هم نمی گفتم . می گفتم نقشه . یک پلان داشته باشد . یک روزی علا آمد بمن گفت که من این را به عرض رساندم . قبول کرد رضا شاه . من اصلاً باور نمی توانستم بکنم . گفتم چطور شد قبول کرد ؟ گفت در یک مود خوبی بود . من گفتم همین نظریه های شما را . و پذیرفت . گفت بکنید . من باور نمی توانستم بکنم . آخر این درست مخالف روش او بود روش او این بود که دستور میداد ، ذوب آهن ایجاد کنید . کارخانه آنرا بیاورید . قند بیاورید . و او . باور نمی کردم که اهل این چیز چیز که بیاورد به بینید نقشه و یک برنامه ای که مطالعه شده باشد . به مراحل قبول کرد . و من نظر دادم که شورای عالی اقتصاد تشکیل بشود . شد . جم نخست وزیر بود .

تازه داور خودکشی کرده بود . و کفیل وزارت دارائی بدریود . ریاست شورای عالی اقتصاد را برای اینکه یک جنبه ابهتی داشته باشد زیاده دولتی نباشد . و شوق الدوله راهم رئیس شورای اقتصاد گردد . آمد . جلسه تشکیل شد در هئیت وزیران . آقایان هم نشستہ بودند .

همه آنها . مرا خواستند که بگویم فلسفه . بطور اختصار گفتم . الان از وزیر دارائی بپرسند که چقدر تمهیدات خارجی کردیم ؛ به ارزش خارجی کردیم نمیدانند . برای اینکه این را وارد بودم . شخما " دوست بودم با امان اله میرزا جهانبانی . سرلشکر امان اله جهانبانی رئیس اداره تجارت بود . آشوقت . وزارت صنایع نبود آن اداره کل تجارت بود . اداره کل صنایع بود . و این رئیس اداره کل صنایع بود . با هم خیلی مربوط بودیم بریج بازی میکردیم غالباً " . این باد ما کروپ داشت مذاکره میکرد که برای ذوب آهن . ایجاد ذوب آهن . یک روز بمن گفت که امروز اعلیحضرت تشریف میبردند . و هر سال هم رضاشاه میرفت به میدان ترکمن صحرا برای اسب دوانی . این یکی از عادات او بود که هر سال یک فصل معینی . گمان میکنم بهار بود . میرفت برای هفت هشت ده روزه ترکمن صحرا . این گفت امروز شاه رفت ماهمه وقتی که رفتیم برای مشایعت . بمن گفت که اینکار ذوب آهن چطور شد ؟ گفتم مشغولیم . گفت تا من از این سفر برمیگردم این کار باید تمام شده باشد . این هم حالا با ترس و لرز بمن میگوید من نمیدانم چه بکنم ؟ چه چوری من اینکار را تمام بکنم ؟ به هر حال نشست و شب و روز با ما کروپ اینکار را تمام کرد . امضاء کرد . بیست و سه میلیون مارک ... خریدند . هیچ هم نمیدانستند چه دارند میکنند . هیچکس هم از وزراء اطلاع نداشت . گفتم الان از وزیر دارائی به پرسید اطلاع ندارد که تمهید بیست و سه میلیون مارکی کرده است .

س - در پیش او ؟

چ - در پیش او . همین جور دستگاههای دیگر . هر کس برای خودش یک کاری میکند . و یک مرکزی هم نیست که ببیند اینها را ما میتوانیم انجام بدهیم این تمهیدات را ؟ و اینها لازم هست این کار را بکنیم ؟ از اینها کار ضروری نداریم یا نداریم ؟ نمیشود یک مملکتی اینطور زندگی بکند . گفتم یک بقال میخواد یک اطاق قلی بسازد . در همین

مملکت ما . میرودمعمار سرگذرا پیدا میکند . میگوید آقای معمار باشی من میخواهم یک
 همیچین کاری بکنم . اینقدر پول دارم . به بین میتوانید یک همیچین کاری را برای من
 بکنید ؟ یک همیچین اطاقی برای من بسازی ؟ گفتم یک بقال اینکارا میکند . اما
 دولت شاهنشاهی بدون مشورت . بدون کسب نظر . بدون در نظر گرفتن جهات دیگر . این
 عمل را انجام میدهد . برای خاتمه دادن به این وضع . تنها یک راه دارد . که همه
 به نشینند ، به بینند که حواش مملکت چیست ؟ کدام یکی از اینها را واجب ترازمه
 میدانند . این در ظرف پنج سال ، هفت سال ، ده سال . کدام از این کارهای را میتوانند
 انجام بدهند ؟ چقدر پول دارند ؟ این چقدر پول لازم دارد ؟ و آن کسری را حاضر هستند از
 منابع دیگر من جمله قرض از خارجه تهیه بکنند ؟ چون میدانستم که صحبت قرض از خارجه
 را جلوی رضاشاه نمیشد کرد . برای اینکه یکی از اولین مذاکراتی که کردم با مرحوم
 داوود در دفتر او . و هیچکی دیگر هم نبود . این را وقتی که به او گفتم . همین مطالب را .
 گفت آقای ابتهاج صحبت آنرا نکنید . گفتم آقا ما دونفر هستیم . گفت نکنید ، نکنید ،
 نکنید . گفتم خیلی خوب . گفتم من نمی گویم بروید قرض کنید . اما میگویم اگر نسی خواهید
 قرض بکنید . نمی توانید هم عواید خود را بیا بکنید . بجا و زن کنید از این عایداتی که
 دارید . تعهدات بی خود نکنید . این تعهدی که کرده اند که شما اطلاع ندارید . آخر این
 را کی باید بدهد ؟ از کجا باید بپای ورید و بدهید ؟ حرف من این است . من نمی گویم
 بروید قرض کنید . اما این را میگویم قرض کردن از خارجه برای کارهای عمرانی نه
 فقط ضرر ندارد . مفید است قرضی که مظفرالدین شاه میگوئید کرد رفت
 عروسک خرید . گمرکات جنوب را گرو گذاشتند برای اینکه ناصرالدین شاه قرض میگرد .
 قرض کردن این فرق دارد . برای اینکه شما یک پولی را قرض میکنید برای اجرای یک
 برنامه ای که مطالعه شده است . و در آنجا بدخواهد کرد . از آن درآمد میتوانید بدهید .
 این خیلی فرق میکند . بنابراین نترسیم از اینکه قرض خارجی . من طرفدار این نیستم
 که قرض از خارجه بکنیم و خودمان را گرفتار بکنیم و پول را دور بریزیم . ولی اینکه میگویم
 نقشه از این جهت است . خوب همه پسندیدند و قرار شد که یک اشخاصی ۶ مورب شوند که تهیه
 بکنند برنامه اقتصادی را . آنوقت همان به عنوان نقشه . یک جلسه ای هم در حضور رضاشاه
 تشکیل شد . که اولین باری که من در یک جلسه ای حضور داشتم که شاه بود . برای

همین منظور، اعضای همین شورای اقتصاد، اتفاقاً " منهدم رشیس دبیرخانه شورای عالی اقتصاد، در حضور شاه، تشکیل شد، همه را می شناخت به غیر از من، در این هئیت علاوه بر چند تا وزیر، وثوق الدوله هم حضور داشت، جم بود، وزیر دارائی اوید، بدریود و رشیس، علا، رئیس اداره تجارت بود، کشاورز رئیس اداره کشاورزی بود یا نبود؟ بختاً طرفندارم، اما رشیس بانک ملی بود که امیر خسروئی بود، و علی و کیلی به عنوان رشیس اطاق تجارت، یک چند دفعه نگاه کردیم، ما دوریک میزنشسته بودیم، یک مندلی جدا گذاشته بودند، رضا شاه آمد آنجا نشست، و یک چند دفعه نگاه کردیم،

س - در کاخ تشکیل شده بود این؟

ج - در کاخ سعدآباد، و دریک اطاق خیلی کوچکی، بعد پرسید، عین این عبارت، گفت این آقا کی هستند؟ دوتائی آنها، وثوق الدوله و جم هردو، در آن واحد هردو آنها جواب دادند که رئیس دبیرخانه شورای اقتصاد هستند، گفت که من سرتاسر ایران را چه پیاده چه با اسب رفتم، و میدانم چه شروتهائی دارد ایران، ثروتهای عظیمی دارد، زیر زمین، و باید اینکار را کرد، گفت که من کارخانه شاهی را که دایر کردم، میگویند که برای استفاده شخصی است، استفاده شخصی نکردم، برای اینکه کسی دیگری اینکار را نکرده است من دست به اینکار زدم، من نباید اینکار را بکنم، دیگران باید اینکار را بکنند، مردم... کارخانه ایجاد بکنند، از این منابع زیرزمینی استفاده بکنند، یک چیزهای گفت که به نظر معقول بود، و اما حالا چه چسوری میخواهد اینکار را بکنند؟ گفتند الان مشغول تهیه برنامه ای هستیم، دارند نقشه ی تهیه میکنند که مقدمات آن فراهم بشود، در عمل من دیدم که هر جائی که کار ما بر می خورد به وزارت دارائی بدر کارشکنی میکنند، به علاوه گفت که من استنباط اینست که این بدر موافق نیست با این کارهای که ما میکنیم، و یکی از وزارتخانه های مؤثر، وزارت دارائی است، خواهش میکنم بروید به دیدن او، قبول کرد، وقت گرفت و دوتائی رفتیم پیش بدر، من این دلایلی را که در جاهای دیگر گفته بودم در حضور او هم گفته بودم، هیچی هم نگفته بود، دوباره آنجا سرگرا کردم، برای اینکه باید یک برنامه بلند مدت داشت، گفت آقای ابتهاج شما ایران را نمی شناسید، ایرانی را نمی شناسید، من میدانم، بلند مدت چی است؟ گفتم

روزمه نباید زندگی کرد . گفت در ایران جز روزمه نمی شود زندگی کرد . من فردا . فکر فردا را نمی توانم بکنم . شما می گوئید حالا به بینیم پنج سال دیگر چه کنیم ؟ گفتش که این غیر ممکن است ، در ایران این عملی نیست آدمیم بیرون به علا گفتم که من دیگر میروم . و با این کسیکه کفیل وزارت دارائی است و این عقیده او است که باید روزمه زندگی کرد ، این عقیده او درست مخالف فلسفه برنامه ریزی است . دیگر فایده ندارد . . هیچی متلاشی شد . شورای اقتصاد دیگر اصلا " تشکیل نشد . موضوع از بین رفت . تا حالا این اگر بخواهم بندهم برنامه . موضوع برنامه را بگویم . یک بحث دیگری است س - علاقه ای که رضاء نشان داده بود . خب سؤال نکرده بود خب چی شد این ... ج - این را دیگر هیچ وقت نشینیدم که عکس العملی نشان داده باشد . س - بعضی ها هستند که میگویند اصولا " این فلسفه برنامه ریزی و حکومتی که یک فردی تمام تصمیمات را میگرد اصلا " با هم تطبیق نمی کند جور نیست ؟ ج - اما به همین بهت بود که تعجب کردم وقتی که علا بمن گفت قبول کرد . خب یقینا " او نظرش این بود که برنامه تهیه بکنند به او بگویند . او آنوقت بگو یکده با فلان کار آن موافق هست . با فلان کار آن موافق نیست . در زمان او کارهایی که کرده بودند . کارهای غلطی که کرده بودند . یکی همین ذوب آهن . همان قرارداد دما گروپ بود . که وقتی که من آدمم به سازمان برنامه . نماینده دما گروپ یک فون فلانی هم بود . لقبی هم داشت که طر صحبت او طوری بود که به سفارت آلمان گفتم که دیگر من این را نخواهم پذیرفت ، این را نخواستید . برای اینکه با یک تبختری و تفرعنی . همین جور عادت آلمانی صحبت میکرد . خیال میکرد که . نمیدانم چه تصویری میکرد . اما به آنها گفتم که شما وقتی که من آدمم به سازمان برنامه معلوم شد که معاد فلان شمال و ذغال ما زندان در دو سال تمام میشد . به آنها گفتم که آخر شما بطوریک همین چیزی را انتخاب کردید ؟ جایی را انتخاب کردید ؟ گفتند بما گفتند که اینطور باشد . میخواهیم در اینجا باشد . یعنی همان اراده ای بود که شاه گفته بود در آنجا باشد . برای اینکه اینجا ذغال دارد و آهن هم دارد . هیچ نرفته بودند مطالعه بکنند . دما گروپ هم نگفته بود . بدون آنکه مطالعه کرده باشد این یکی . دوم یک کارخانه قند آوردند

قندچنددرشاهی نصب کردند . بعددیدنداینجاچندرعمل نمی آید . برچیدنوبردند دراراک گذاشتند . سوم سدرکه ساختند سدرکه تمام شد . وقتی که سد تمام شد . خواستند آب بیاندازند به پشت سد . دیدند این آب را اگر بیاندازند به پشت سد تمام دهاتی را که قرنهایست از این آب زراعت میشود خشک خواهد شد . این مونه مان سدرکه همین جور مانده بود . که من این چند مورد را در تمام گفته هایم و در تمام سخنرانیهایم مذاکراتم با مجلس و با نمایندگان مطبوعات همیشه بیان میکردم . بدون آنکه اصلاً اعتبار بکنم که این ممکن است بر خورد به شاه که راجع به پدر او یک همچین اشتقاقاتی میکردم . در حالیکه عین حقیقت بود . به هیچوجه من الوجوه معتقد به این نبود . من متحیر شدم چطور شد اصلاً حاضر شد که یک شورای تشکیل بشود . اما خیال میکنم شاید منظور او این بود . که اینها ————— . یک مطالعاتی بکنند و یک چیزی به او گزارش بدهند که آنوقت او تصمیم بگیرد .

س - ولی حتی در آن شرایط ظاهراً " قدرت شاه کم میشود چون مجبور است انکاء کند به عقاید متخصصین . بعد که میگوید خوب برنامہ پنج ساله این است در حین کار نمیتواند که اراده اش عوض بشود؟

ج - حالا ، حالا ، آیا بدر رفته بود جدا این راصحیت کرده بوده است ؟ و با نظر شاه بوده است که این مخالفت میکرد و عقیده اش این بود که ایران نباید برنامہ داشته باشد . نمیتواند برنامہ داشته باشد . و روزانه ، روزمره باید تصمیم گرفت . نمیتوانم . یا شاید نظر خودش بوده است برای اینکه یک آدم هیچ خوش جنس نبود . یک آدم س - بدر؟

ج - بدر . یک آدم . به عقیده من یک آدم درستی نبود . در وزارت دارائی بزرگ شده بود . و طرز فکر یک مالیه چسی را داشت . که این هم یکی از آنها بود . چطور شد که عکس العملی هم نشان نداد شاه . من هیچوقت این را دیگر اطلاع پیدا نکردم ، هیچوقت .

س - در زمان رضاشاه هم مثل دوره محمدرضا شاه بعضی از وزراء تک تک شرفیاب میشدند گزارش میدادند؟ یا اینکه نخست وزیر واسطه ای بین وزراء و شاه بود

ج - در مورد امان اله میرزا که میدانم هیچوقت به وسیله چه چیز نبود دستوری که به

اوداده است . جم نخست وزیر بود .

س - مستقیم ؟

ج - جم هیچ اطلاع نداشت . از این مذاکراتی که امان اله میرزای جهانبانی باماکروپ میکرد . ماهها مشغول مذاکره بود ، که وقتی که به والتیما توم داد که باید در ظرف یک هفته اینکار انجام بشود ، در ظرف زودتر از یک هفته امضاء کرد . برای اینکه امر شده باید اینکار بشود ، این حالا چه دارد میشود ؟ هیچی . هیچ معلوم نبود . و به همین جهت هم بود که نه مطالعه شده بود راجع به تابع ذغال آن . نه آهن آن . نه محل آن .

س - آنوقت مجلس چی ؟ دوره اخیر میگفتند که لوائی میرفت مجلس . و میگفتند که او امرملوکانه است و بدون بحث و اینها تصویب میشود ؟

ج - آواخر ، او آخر که . به بیبینید یک تفاوت عمده ای هم که بین رضاشاه و محمد رضاشاه بود تا آنجا که من استنباط میکردم . هیچوقت رضاشاه دستوری نمیداد که برخلاف قانون باشد ، تا چه برسد به خلاف قانون اساسی . رعایت قانون را میکرد . اما محمد رضاشاه مدها دستور داد که برخلاف قانون اساسی بود . هیچ اصلاً" اعتنا به هیچ قوانینی نداشت . نمی پرسید که مخالف است . اگر هم کسی میگفت که مخالف قانون است اصلاً" این یک جسارتی بود . مخالف قانون چی هست ؟ امر . او امرملوکانه است ، او امرملوکانه بالاتر از هر قانونی بود . بالاتر از قانون اساسی بود . و اینهاست که مصدر کار بودند ، یکی از آنها پیدا نشد . شاید من در این مورد شاید لازم باشد که بگویم این قضیه را . اینها عیب ندارند که با هم دیگر مخلوط میشود ؟

س - (؟)

ج - من در سازمان برنامه تازه آمده بودم . یک نامه هائی میرسید ، روی یک کاغذهای عادی . نه چاپ داشت . نه علامتی داشت . و این را ماشین میکردند ، و نامه هم تا آنجا شیکه بخاطر دارم مهر و اینها هم نداشت . من اول دفعه ای که این را دیدم تعجب کردم که این چی است ؟ معلوم شد که این چیزهایی است دستورهای است که ساواک میدهد به ادارات . چندانکه آدمکه دستگاهی در سازمان برنامه یک طرفداران حزب ایران و اینها هستند یک

ده ای که میگفتند در حد دوست نفر. من اصلاً اعتنا نمی‌کردم. توجه نمی‌کردم. بعد اینقدر این پشت سرم آمد که بعد گفتم که بنویسید که اینها چه میکنند که وجودشان خطرناک است؟ جواب دادند که جلسات شبانه دارند. گفتم بنویسید جلسات شبانه به چه منظوری دارند؟ دورهم جمع میشوند اینکه عیب نیست؟ جواب دادند که اینها منظور این است که یک روزی تسلط پیدا بکنند به اقتصاد ایران. گفتم چه جوری آخر؟ وارد یک بحث اقتصادی احقانه ای شدند که به آنها جواب دادم که این مسائل اقتصادی را من خودم بهتر میتوانم تشخیص بدهم. در این خصوص نمی‌خواهم شما اظهار عقیده بکنید. بعد شاه بمن یک روزی گفت که. سازمان امنیت میگویند که با شما مکاتبه کرده‌اند و نتیجه ای نگرفتند. و شما اعتنا نکردید. و این لازم است. شما یک عده ای را باید بدهید به دیوان کیفر. گفتم من اینکار را نمی‌کنم. خیلی اصرار کرد. من هم جواب دادم که من اینکار را نمی‌کنم. دلایلی هم آوردم. باشد. از سر جایش باشد شروع کرده قدم زدن. منم با او راه رفتم. گفت که شما خیلی لجوج اید. گفتم اتفاقاً! علی‌حضرت این راه اشتباه می‌فرمائید. گفتم این لجاجت نیست. گفتم اینها دوستان من نیستند. اینها از مخالفین من هستند. اینها همانهایی هستند که. حالا این هم باز یک موضوع دیگری پیدا میکند. که آنرا باید توضیح بدهم. که دکترو مدق یک وقتی تصمیم گرفته بود که مرا بخواهند از واشنگتن. کار رفت را بمن سپارد. حالا این را بعدیه شما توضیح میدهم. اینها مخالفت کردند. اینها مرا خائن میدانستند. اینها گفتند که یک انگلیسی بیش از ابتهاج علاقه به ایران دارد. من این لجاجت نیست که بخواهم که اینها را. از اینها حمایت بکنم. من یک مقامی دارم. یک معتقداتی دارم. و برای این هم قبول کردم این کار را. که بیایم یک کارهایی انجام بدهم. من اینکارها را به وسیله اینها. اتفاقاً این دوست نفر از سالم‌ترین افراد در دستگاه من هستند. من اینها را بدهم به دیوان کیفر. پنج نفر در دنیا به من عقیده دارند. می‌ایند بمن میگویند آقای درستکار شما از اینها دزد ترند! شدید در سازمان بر نامه. که اینها را دادید به دیوان کیفر؟ بگویم به من مرده است؟ بگویم بمن مرده است اینکار را بکنم؟ من آدم اینجای

این اشخاص باید کار بکنم . من که تمام افراد سازمان برنامہ رانمی توانم بجای آنها از خارجہ افرادی بیاورم . من با همین ایرانی ها باید کار بکنم . گفتم اینکاری که من میکنم مسئولیت دارد . برای اینکه ممکن است بعضی از این اشخاص واقعا " یک کار هائی بکنند که جزو کار شکنی محسوب بشود . من مسئول هستم . آسانترین کار برای من اینست که او امر شما را اجرا بکنم . مسئولیتی ندارم . و با مخالفین خودم هم اینکار را بکنم . گفتم آخر اعلیحضرت یک وقتی تمام ایران طرفدارم صدق بودند . تمام ایرانی ها را که نمی شود تنبیه کرد . پرسیدم که اعلیحضرت چند نفر اینطور با شما صحبت میکنند؟ گفت هیچکس . گفتم استدعا میکنم به دیگران نفرمائید . برای اینکه به محض اینکه بفرومائید اجرا میکنند . و این مخالف مصالح ممکن است . مخالف مصالح خودتان است . نکنید اینکار را . دوستان نفرمائید دادم به دیوان کیفر . دوستان دشمن ایجاد کردم که بیرون دبه هروسیله ای که میتوانند رژیم را عوض بکنند . یک کاری بکنند . من اینها را و ادا را خواهم کرد . با ایمان کار میکنند . این را میدانم . این قدرت و توانائی را دارند . با وجود اینکه از مخالفین من هستند . با وجودیکه — را خائن میدانستند . گفتم این طرز کار را باید تشویق کرد . گفتم به اینجهت اعلیحضرت نمی گنم . نمی توانم بکنم . صرف نظر کرد . تقریبا " یک سال نشده بود که هنوز . باز سه سال ونیم . بیش از سه سال ونیم دیگر در آنجا بودم .

س - پس در آن زمان رضا شاه سرکار بخاطر داری که لواحتی که به مجلس داده میشد عینا " مثلا : دوره ها بعد تصویب میشد ؟ یا اینکه امکاناتی بود در مجلس و کمیسیون های رسیدگی ، اصلاحات ؟

ج - من میدانید ریاست پرسیه چووقت علاقہ ای نداشتم . مگر کار هائی که مربوط میشد به جنبه هائی که در مسائل اقتصادی بانکی و اینها .

س - یک لایحه اقتصادی که آن زمان ممکن است رفته باشد مجلس ؟

ج - بعله . در زمان رضا شاه . کارهای غلط خیلی میشد .

س - نقش مجلس را میخواستم به بینم تفاوت آن در این

ج - مثلا " الان به شما بگویم . من وقتی که هنوز در بانک شاهی بودم . کاپتیو لاسیون ملنی شد . و کار هائی که میرفت به دیوان محاکمات وزارت خارجہ . میدانید اتباع خارجی تمام

آنها دروزات خارج محاکمه میشدند. بانک شاهی کارهایش میرفت به دیوان محاکمات وزارت خارجه. یک وقتی همین ابوالقاسم فروهر رئیس آن بود. کاپیتو لاسیون که ملنی شد همه کارها رفت به وزارت دادگستری. به محاکم. داوری محکمه ای ایجاد کرد. محکمه تجارت. برای پیش بینی اینکه این کارها برویه محکمه تجارت. یک علی آبادی نامی هم گذاشت که میگفتش که آدم تحصیل کرده ای هم هست. بانک یک واخواستی داشتند. اولین دفعه ای آنوقت میگفتند سفته پروتست کرده اند. بردند پروتست بکنند. محکمه رد کرد. گفت نمیشود یک چیزی را از دو نفر مطالبه کرد. روی قانون اسلام. که یک دینی ذمه ای به عهده یک نفر است. دو نفر را نمی شود برای یک دین تعقیب کرد. من سراسیمه رفتم پیش داور. گفتم آخر با آبروی مملکت ما ن دارم می رود. ما رفتیم با باکا پیتولا سیون الناء کردیم یک همچین مسخره بازی در می آورند؟ آخر چه جور است این؟ سفته هر چه امضاء بیشتر داشته باشد اعتبار آن بیشتر است. و فلسفه آن همین است. نه برای قشنگی کاغذ است که بروند امضاء کنند. این آدم میگوید که قبول. گفت چه بکنم. این را من از بهترین قضا ت را گذاشتم. یکی از بهترین را گذاشتم. تلفن را برداشت داد و سریا دکر دیه این آدم. که آخر این را از کجا شنیده اید. قانون تجارت ما همین را قبول دارد. شما این را. روی قوانین اسلامی. نمیدانم این علی آبادی سابقه چی داشته است. از این جور موارد پیش می آید که من با داوور نزدیک شدم بواسطه همین بود. تشخیص دادم یک مردی است با حسن نیت. و یک چیز دیگری که از خصوصیات ایرانی است. و ایران است که هیچ عوض نشده است این است که یک نفر که اعتماد به نفس دارد. قدرت و توانایی این را دارد. و این جرات و شهامت اخلاقی را هم دارد که تصمیم بگیرد. و کارهایی بکند که ممکن است احیاناً " ایجاد مزاحمت برای او بکند. تمام بارها را میاندا زنده روی دوش این. آن ایرانی های ز رنگ. فرار میکنند از مسئولیت. برای اینکه راحت تر است آدم یک کاری را نکنند. تنبیه نمیشود.

س - تا آنجا که سرکار اطلاع داشتند آریا شاه با سفرای خارجی تماس مگرداشت و مشورت میکرد؟ اینطور

ج - نه گمان نمیکند.

س - اینجور که شایع است که محمد رضا شاه میکرد ؟
 ج - هیچ تصویری کنم . گمان میکنم با آن اخلاقی که او داشت ، قد بودن او ، گمان نمیکنم که او حاضر میشد که ، کمرش را بکشد ، که بخواهد با یک کسی مشورت بکند ، اعم از داخلی یا خارجی . هیچوقت نشنیدم . هیچوقت .

س - زبان خارجه هم که نمیدانست ، مستقیما " لایه مجبور بود مترجمی داشته باشد ؟
 ج - مجبور بود مترجم داشته باشد و اتفاقا " مثلا " قضیه بولار در آنکه گفتیم که عقد داشت . که وزیر خارجه با او یک رفتاری کرده بود که زننده بود این جمله چیزهایی است که نشان میدهد که خوش میآمد . رضا شاه خوش میامد که اگر یک نفر از وزرای او در مقابل خارجی مثلا " ایستادگی کرده بود . برای اینکه میدانید که قدغن بود معاشرت .

من گمان میکنم جزویک مده قلیلی از ایرانی ها بودیم که من میرفتم به سفارتخانه . هیچوقت هم در عمرم اجازه نمیگرفتم . اما دستور داشتند که اشخاص به سفارتخانه رفت و آمد نمی توانند بکنند مگر با اجازه باشد . یکی از مقرراتی که در کشورهای کمونیستی هست در ایران بود . و بنا بر این ایرانی ها نمی توانستند معاشرت بکنند و تنفر نشان دادن نسبت به خارجی ها هم یک نوع جایزه ای داشت حرمتی داشت .

س - در مورد این دهات و زمین ها و املاکی که از افراد به رضا شاه منتقل شده بود .
 در این مورد واقعیت ها چه بوده است ؟ چون انواع و اقسام صحبت ها

ج - من آبروم را می شناختم . آبروم که آمد رئیس شهربانی شد این قبل از اینکه به این مقام برسد . در اوایل سلطنت رضا شاه بود . هنوز شاه نشده بود . آبروم آمد به رشت . من آنوقت در بانک شاهي رشت بودم . رئیس تیپ مستقل شمال شد . من برای او خیلی احترام قائل شدم . خیلی به او سمپاتی پیدا کردم . برای اینکه وضع رشت طوری بود که قنصل آبر سو ف که بعد از آنکه دفتر تهران شد .

س - آبر سو ف ؟

ج - آبر سو ف اسم مرتیکه قنصل رشت . قنصل شوروی شده بود در رشت قنصل داشتند . در آنجا در قنصل خانه یک وکیل دادگستری را احضار کردند که این آدم وکیل یک کسی بود که بر علیه یک تبعه روس محاکمه داشت در رشت . از او با تغیر و تشدد خواست مرعوب بکنند یا رور را

که چرا یک همچین کاری را کرده است . دستور داد بپرونده زندانش گزیدند در توی زیرزمین قنصل گری . یک همچین وضعی داشت . استاندار گیلان هم جرات نمیکرد . ازچی می ترسید؟ نمیدانم . دریک همچین موقعی محمدحسین خان آبیروم آمد به رشت . اول کاری که کرد دستور داده رکس بروید به قنصل گری شوری اسم او را به نویسنده توقیف میکرد . کسی دیگر جرات نمیکرد پای خود را بگذارد .

س - این درجه زمانی است ؟

ج - در موقعیکه زهزمسه جمهوری بود . که جمهوری بشود . که سرپرسی لورین بود برای اینکه سرپرسی لورین از تهران آمد . از راه رشت که بیرون . برای اینکه آن راهی که میرفتند به اروپا . از راه انزلی بود دیگر . که آمد به ملاقات آبیروم . و من حضور داشتم . که صحبت از جمهوری شد . و از بیان او معلوم بود که اینها جمهوری را ملحت نمیدانستند .

س - انگلیس ها

ج - بله ، بله . برای اینکه این از صحبت او علنی استنباط میشد که اینها موافق نبودند با جمهوری . بنا بر این در آن تاریخ بود که . میشد هزار و سیصد و ... مثلاً " به تاریخ مسیحی میبایستی قبل از . در حدود ۱۹۲۴ . بیست و چهار که مرگ لنین بود بیست و چهار . من در رشت بودم در بانک شاهی رشت بودم . ۱۹۲۴ من احضار شدم به تهران . که بالاترین مقام ایرانی را که در چیف انترپرت بود . گفت آنرا بمن دادند برای اینکه بمصرالدوله که چیف انترپرت بود میرفت به مرخصی . من شش ماه این کار را کردم که از آن وقت مرا شناختند . بنا بر این در آن اوان بود . کار بجائی رسید که فوق العاده من به او نزدیک شدم . غالباً روزها میرفتم پیش او . آنوقت که در بانک شاهی بودم . و از قدر او ، و از قدرت او ، اعتماد به نفس اولدت میبرد . برای اینکه بکلی خاتمه داد به آن وضع . بکلی عوض شد . این برادر فریدون کشاورز . برادر بزرگ او مترجم قنصل گری شوری بود . او مثلاً " یک قدرتی داشت برای خودش .

س - آنوقت آبیروم در این مسائل اراضی و املاک چه نقشی داشت ؟

ج - نه این از آنجا شناختم او را . بعد از مدتی رئیس شهربانی شد . و چه موقعی بود که برای رضا شاه شایدهما ن موقع بود که رئیس تیپ مستقل شمال بود . برای اینکه مستقل شمال تمام از

گروگان ، مازنداران ، گیلان زیر نظر این بود . وبه همین جهت هم اسم آن تیب مستقل شمال نبود در آن موقع . بود که گمان میکنم این برای رضا شاه خانه سازی میکرد یک خانه ای را که مثلاً" فرض بکنید که هفتاد هزار تومان تمام میشد ، این راده هزار تومان مثلاً" صورت میداد که تمام کرده است . این را بعد ها شنیدم ، که به این جهت جلب نظر شاه را کرد . خود شاه هم میدانست ، که این خانه ..

س - این برای شخص شاه بود یا برای ...

ج - بله ، بله . برای شخص شاه بود . همان موقعی بود که املاک را میگرفت در مازندران .

س - چه جوری مسگر مردم بعضی وقت ها برای تملق و اینها تقدیم میکردند ؟ یا ارازان میفروختند ؟ یا چه جوری ...

ج - نه هر ملکی را که اراده میکرد میگرفتند . و اگر هم هیچی هم نمیشد . مال پدر آذرا در مازنداران گرفتند . این استراض هم داشت . این نمیداد . گرفتند که گرفتند . هیچی هم ندادند . زندانی میکرد میگرفت .

س - خوب به زور بوده است .

ج - به زور بوده است . در کتاب خاطرات کدام سفیر بود که چاپ کردند ؟

نورمن بود ؟ کسیکه امیر مختار بود در زمانی که رضا شاه را انتخاب میکردند ؟ نورمن بود ؟

س - این کتاب راجع به سرپرسی لورین بود ؟

ج - سرپرسی لورین بود ، سرپرسی لورین که خاطراتش را خود او ننوشت است ، دیگران برای او نوشته اند . در آنجا مینویسد که هاوارد مخالف بود ، لورین خیلی علاقه داشت خوش آمد به بود از این آدم . در اینجا مینویسد که قبل از اینکه لورین از ایران احضار بشود ، نادرستی رضا شاه دیگر مسلم شده بود . هاوارد هم از تهران بیرون کردند . میدانید برای اینکه او تنها ، تنها کسی که مخالف بود او بود . و قبل از این ها مء موریت لورین مسلم شد ، برای خود او هم مسلم شد که ، از همان زمان شروع کرد ، برای اینکه ما شنیده بودیم که اوایل امر نمیکرد اینکار را . و بعد از مدتی ...

س - استدلالی هم داشت مثلاً" که میخواهیم مالکین بزرگ را از بین ببریم یا به نفع مملکت

است یا ..

ج - یقین داریم که این استدلال را پیش خودش داشت . همانطوریکه کارخانه‌های را توجیه میکرده که چرا من اینکار را کردم برای اینکه دیگران نکردند . شاید هم این را پیش خودش فکر میکرد که این را من اینها را میگیرم آبا میکنم . مالکین مازندران تریاکی هستند . نمیدانم توانا شوند یا نه . یا بلد نیستند یا نمی‌خواهند که این ملک را آباد بکنند .

س - یا اینکه اصلاً " این کار را اصلاً " دولت میتواند بکند بجای اینکه شخصی ...

ج - نه که خودش با آن قدرت . آخر وقتی که یک ملکی را میگرفت تمام وسائل دولت در اختیار او بود مجانی . ملاحظه میکنید . و خبر فرق میکرد با این . آنوقت او خانه میساخت برای ذاتی‌ها . که سرمبهرم بود همه میدیدند . رنگ هم میکردند . رنگ سفید . این جو خانه‌ها را شنیدم که آبروم برای او درست میکرد به یک قیمت خیلی نازلی با او حساب میکرد . بقیه را چه میکرد ؟ بقیه را گمان میکنم خود او از پول‌هایی که از مردم میگرفت خرج میکرد . میداد

س - آنوقت این زمین‌ها بعد از اینکه رضا شاه از ایران رفت مثل اینکه لایحه ای از مجلس گذشت که این زمین‌ها منتقل شده است

ج - مسترد بشود .

س - بله

ج - مسترد شد به دولت .

س - بعد آنوقت بعد از پنج شش سال دومرتبه مثل اینکه مجلس تقدیم کرد به ...

ج - هژیر اینکار را کرد . هژیر را به نظر من . یک علت ترقی هژیر هم همین بود برای اینکه او وسیله شد که . اینها را منصرف کردند آوردند . بنیاد درست کردند . بانک عمران درست کردند . بانک عمران برای این تاسیس شد که فاینانس بکند اقساطی را که میبایست اینها بپردازند . چیزیکه نمیکرد این بود . بانک عمران گندم از آمریکا میخرید . فور ایتی میخرید . انحصار آن را به او داده بودند . میخرید و میآدم میفروخت و استفاده را میبرد و یک مقدار خود کارکنان بانک عمران میخوردند . بقیه آن میرفت

درجیب بنیا دیپلوی .

س - فکرکنم در بعضی از کتابها نوشته شده است که محمدرضا شاه پیش قدم اصلاحات ارضی بود. و نمونه آن اینست که زمین های خودش را میفروخت ؟

ج یکدانه آنرا مجانی نداد. یکدانه را مجانی نداد. تمام را فروخت .

س - در هر حال اگر نیت خیری هم بوده است نفع شخصی هم داشته است ؟

ج - بله یک وقتی خاطر دارم. من در سازمان برنامه بودم مثل اینکه تازه آمده بودم. علم سمتی داشت . سرپرست . سرپرست این املاک پهلوی بود. به چه مناسبت مرا یک روز دعوت کرد . باجیب برده ها ت که کارهای که دردها ت میکنند نشان بدهد. خانه ساخته بودند. تعاون درست کرده بودند. و

س - وزیر کشاورزی بود

ج - وزیر کشاورزی بود ؟ به یک سمتی مرا برد که اینها را نشان بدهد. تمام فلسفه او این بود که دنیا هم قبول کرده بود. که بانک عمران درست شد برای اینکه املاکی را که میدهند به رعایا واقعاتی که میبایست وصول بشود این وصول بکنند. و با این پولها خرج آبادی این املاک بشود.

س - یعنی قرار بود که آن وجه پول زمین به شاه داده نشود. در بانک بماند و خرج ..

ج - با آن بتوانند کمک بکنند به زارعین بی بضاعت . بعد دیگر همه کار میکرد. که میگویم انحصار خریدگندم را از آمریکا را داشت . که سالها اینکار را میکرد . و بعد سرمایه گذاری کرد در خارج . یک روزی رام دعوتی کرده بود. یک عده ارزاسای بانک را که من که وارد شدم. با یک شعفی و خوشحالی گفت که . بله مایک بانکی را خریدیم در .. در یکی از ایالات جنوبی مثل اینکه بود. آنچه خاطر دارم . گفتم برای چی خریدید ؟ این وا رفت .

که یعنی چی برای چی خریدید ؟ گفت یک نفر هم در حوزه هشت مدیریت داریم. گفتم آخبرای چی اینکار را کردید ؟ تعجب کرد که من چه سوالی میکنم . آخر گفتم این چه لطفی دارد . اینهم ضمانت "به شما بگویم که من به عنوان رئیس سازمان برنامه عضو شورای شرکت نفت بودم . عبداله انتظام رئیس آن بود . یک وقتی در زمان . سهام السلطان سهام السلطان نیت هم بود میرفتیم آنجا . به چه سمتی ؟ من میدانم . میا مدت آنجا

مسائلی طرح میکردند . مثلاً " یک روزی درجلسه یک پیشنهادی آورده شد که شرکت نفت یک قراردادی داردمی بنددبا . این سهام السلطان بود آنوقت . یک قراردادی دارد می بنددبا شرکت نفت ایتالیائی . که پمپ بنزین ایجادیکند . من گفتم .

س - دراروپا یا ... ؟

ج - بله درایتالیا . گفتم یک مملکت فقیر ، بدبختی میخواهد سرمایه گذاری بکنددر خارجه ؟ گفتم آقا این قبیح است دیدم همه وارفتند . همه تعجب کردند . یک جوری فروهر هم وزیردارائی بود . فروهر جوانه . غلامحسین . این ماندبرای جلسه بعد . بین جلسه علامن تلغن کرد . وزیردرباربود . که آقا شنیدیم شما مخالفت کردید ؟ دراین چیز ؟ این مربوط به چه چیزاست . این اعلیحضرت اجازه فرمودند . گفتم آقا علامرا در آنجا معذور بکنند از این سمت . این عقیده من است . این بزرگترین حمایتی است که میخواهند . ایران برودم سرمایه گذاری بکنددرایتالیا . گفتم میتوانید عواقب آن ممکن است چی باشد ؟ یک روزی یک کسی . از آن کمونیست های ایتالیائی . بگوید ما خاک بر سر این مملکت . اینقدر فقیر شده ایم که ایران گدایا بدبیاید پمپ مارا چیزداشته باشد . این باعث بشود که بیایند پمپ شمارا بگیرند و همه شمارا بیرون بکنند . چه میتوانید بکنید ؟ این راکشورهای میکنند که بخوانند کشتی جنگی بفرستند . بگویند ما آمده ایم برای حمایت . آخرازی ایران ما ذرکننده سرمایه شد ؟ آقا اینقدر گفتم که لایحه مطرح شد . پس گرفتند . بردند . کسی دیگر جرات نکرد ای بدهد . در صورتیکه اول به نظرشان خیلی قریب می آمد اینکار . اما جرات نمیکردند که بگویند . و منتفی شد . هیچوقت شاه در این خصوص با من صحبت نکرد .

س - این را به چه مناسبت گفتم . نمیدانم الان

ج - مسئله زمین بود ، انتقال آن ، بانک عمران .

بله بانک عمران . این کارها را میکرد . شرکت نفت اینکارها را . این جزو بلند پروازی بود . بعنوان پرستیژ . ای آقا شما مخالف هستید ؟ با اینکه . گفتم نه من از خدا میخواهم . ایران بتواند یکی از کشورهای آمریکائی جنوبی را هم تصرف بکند . اما آخر این مستلزم این است که وسائل آنرا داشته باشیم . ما خودمان الان داریم قرض میکنیم برای

کارهای عمرانی مان . شما آنوقت بپائید الان بروید سرمایه گذاری بکنید .

درهدهم میخواستند بکنند . که آنهم من مخالفت کردم .

س - درضمن صحبتتان اسم تیمورتاش را بردید . شما خودتان تیمورتاش را هیچوقت ملاقات کرده بودید؟ دیده بودید؟

چ - خیلی . وقتی که استاندار گیلان بود . من آنوقت در درشت بودم . آمد استاندار گیلان شد . و من از . شخصیت او مرا خیلی جذب کرد .

س چه بود ؟

چ - . یک شخصیت غیر از ایرانی های عادی بود . یک آدمی بود که وقتی وارد یک

مجلسی میشد همه احساس میکردند که یک شخصیتی هست . یک جذابیتی داشت . فرانسه

خیلی خیلی خوب حرف میزد . روسی خیلی خیلی خوب حرف میزد . خیلی باجرات با شاه مت

حرف میزد خیلی . که اصلاً شبیه به کراکتر ایرانی نبود بعد سواره نظام . در روسیه

تحصیل کرده بود . در پترزبورگ . افسر سواره نظام بود . بعد هم ادامه داشت . وقتی

آدم دربانک شاهی در تهران بودم . او هم وزیر دربار مقتدر شده بود می دیدم او را .

مثلاً در کارهای بانک شاهی . من با او سروکار داشتم .

س - نظریات اقتصادی او ویا طرز برخورد او با مسائل اقتصادی و اینها چه جوری بود؟

چ - گفتم که من در جلساتی که با تقی زاده حضور داشت . تقی زاده وزیر مالیه بود .

مطلقاً تقی زاده اظهار عقیده نمی کرد و حرف نمی زد . اما این خودش یک ابتکاراتی داشت

مثلاً مخالف این بودند که . آنوقت لیره اساس پول ایران بود . دلار اصلاً هیچ به

حساب نمی آمد . همیشه ایران وابسته به استرلینگ اریا بود . میدانید استرلینگ اریا

آنوقت یک قسمت زیادی از مالک دنیا را در برداشت . تمام مستعمرات سابق انگلیس

و آنوقت هم که هنوز هند مستعمره بود . و عراق . اینها عضو استرلینگ اریا بودند .

روپیه عراق ، روپیه هند ، و یعنی دینار عراق ، روپیه هند و خیلی پول ها . پول نیوزیلند ،

استرالیا ، کانادا و اینها جزو استرلینگ اریا بود . و ایران هم وابسته بود به لیره .

مصر هم بود . بله . آنوقت خرید و فروش . تفاوتی بود . همینطوری که همیشه هست

مثلاً . و ایران هم خیلی علاقه داشت که ریال ارزش داشته باشد . ریال تنزل نکند .

میدانید این عقیده‌ای است که خیلی‌ها به خطا دارند. منجمه در این نرا نسبه. ش ل
 پول مملکت را شکست مملکت میدانند. در صورتیکه در خیلی موارد یک ممالکی اصرار دارند
 که پولشان را تنزل بدهند. و دیگران مانع میشوند. و این رایک نوع شکست سیاسی میدانند.
 در زمان رضا شاه "مثلا" کسی جراء ت نمیکرد کسی صحبت از این بکنده
 و این کار را تقی زاده کرد. شش تومان بود کرده تومان. پنجاه در صد تنزل داد ریال را
 در ضمن این صحبت‌ها. آنوقت تفاوت خرید و فروش "مثلا". الان درست بخاطر ندانم. "مثلا" فرض
 بکنید که در لیره یک ریال تفاوت داشت. "مثلا" هشتاد هشتاد و یک. تیمورتاش "مثلا"
 یک دفعه گفتش که. آخر به چه مناسبت این نرخ فروش را میگیرد. نرخ خرید را قرار بدهید
 بایه. دیدم از لحاظ آنها. از لحاظ ما فرقی نمیکرد. از لحاظ آنها این یک ریال راهم
 "مثلا". این یک ابتکاری بود به رخ داد از این به بعد ما نرخ خریدمان را کوت خواهم
 کرد. برای شما اگر مؤثر است برای ما فرقی نمیکند. "مثلا" یکی از این ابتکاراتی
 بود که به نظرم یک خورده غیر عادی آمد. که چطور شد یک آدم غیر فنی توجه به این مطلب
 کرده است. و حقیقتاً "همین جور بود. برای اینکه هیچوقت در عمرش این صحبت‌ها را نمیکرد.
 در آن موارد. چرا او مداخله میکرد؟ الان این را بخاطر ندانم. چرا با بودن وزیرداری
 وزیر دربار میبایست مداخله بکند. نمیدانم. شاید "مثلا" رضا شاه با او یک صحبتی کرده بود
 او مایل بود که جلسات پیش او تشکیل بشود. آدم خیلی وطن پرست بود. این را در آن تردید
 ندارم. یک آدم برجسته بود. خیلی لایق بود. خیلی تیزهوش بود. خیلی زن دوست بود.
 این عیب او بود خیلی خیلی علاقه به زن داشت. بطوریکه حتی میگویند یک روز خانم سفیر
 انگلیس. او یک زن سنی بود مثل اینکه. میگفته یک روزی که او را هم گرفته بود. که
 خود او بیان میکرد. هر زنی خوش میآید. و این ضعف او بود. بین یکی از ضعف‌های او بود.
 بعد یک.

س- چطور می‌دانست این را "مثلا" تحملش کرده بود؟ یک همچین آدمی را؟

ج- برای اینکه رضا شاه هیچ بلد نبود. خیلی چیزها را این به رضا شاه یاد داده بود.
 ها و از خیلی بد بود با تیمورتاش. و او را در ارتش کردند. رفت بیروت مثل اینکه.

سرکنسول انگلیس مثل اینکه دربیروت شد . یک مقاله ای در تایمز در آمد . که من همان وقت که خواندم فکر کردم این راهها وارد نوشته است . نوشته بود که Recent correspondent دربیروت این را نوشته است . نوشته بود . وقتی که این را خواندم مسلم شد که کلک تیمورتاش کشته است . نوشته بود رضا شاه هیچی بلد نبود . کار دوچنگال دست گرفتن را بلد نبود . نشستن را روی صندلی را بلد نبود . تمام این چیزهایی است تیمورتاش به او یاد داد . این کافی بود که تیشه به ریشه تیمورتاش بزند . واقعا "هم بلد نبود . آن مدتی که طول کشید . الان من تعجب میکنم چطور شد که دوام آورد . این قدرت تام و تمام داشت . در جلسات . در میهمانی ها . میهمانی هم خیلی خوش میآمد . خیلی خیلی . هم میهمانی میداد . هم میهمانی میرفت . کلوب ایران هم آنوقت خیلی رونق داشت . مثلا" در میهمانی های در کلوب ایران . جلوی جمعیت مثلا" این حاجی مخبر السلطنه را از دور اشاره میکرد . آقا بیایید . او هم میدوید . جلوی همه میآمد آنجایی نشست . این کاری است که نمی بایست کرده باشد . اما این قدرت داشت .

س- اسم شاه را مرتب نمی برد که اظهار کوچکی نسبت به شاه بکند؟ مثل ..

ج- بخاطر ندارم . اما کسی اصلا" با شاه طرف نبود . اصلا" از وجود شاه اطلاع نداشته همه اش وزیر دربار . خوب . خود همین باعث شد که تهمت ها آنوقت به او زدند . که نمیدانم در روسیه پورتنوی و اسنساد داشت که نمیدانم باروسها ساخته است .

قسم میخورم که این صحیح نیست . ممکن نیست همین کاری کرده باشد که باروسها ساخته باشد . که رژیم را بخواهد عوض بکند . اطمینان دارم . تیمورتاش اگر آدم میخواست نظر به تیمورتاش داشته باشد که برله بلشویک ها است یا برعلیه آنها . میگویم برعلیه آنها . با وجود اینکه در روسیه تحصیل کرده بود . اما ممکن نبود این با آنها برخورد سازش بکند . سازش سیاسی بکند . این عقیده من است .

س- با فروغی چطور ؟ با فروغی شما مستقیما" ؟

ج- با فروغی من در زمانی که فروغی نخست وزیر شد و قرار داد چیز را

س- بعد از آغا جنگ ؟ رفتن رضا شاه ؟

ج- بله ، بله . و قرار داد اتحاد ، پیمان اتحاد با متحدین را بست . به علا

گفتم که این کافی نیست . که مایک عده برای اسم آن هم باشد بفروستیم به جنگ العلمین .
دوستان بفروستیم . اصرار کردم علامت گرفت . گفتم اینها را بگوئید به فروغی . وقت
گرفت . رفتیم منزل او . من شروع کردم به صحبت کردن ، این چشمش را بست . من خیال
نمیکردم که خواب باشد . خیلی ناراحت شدم که آدم بایک کسی که چشمش را بسته چطور صحبت
بکند ؟ اما عقاید خودم را گفتم . بعد که تمام شد چشمش را باز کرد . معلوم شد که همه را گوش
داده بود . گفت با تمام این چیزهایی که گفتید موافق هستم . قبول دارم . برای اینکه
من استدلال نمیکردم . الان اسما " شدیم ما هم پیمان . آخر هم پیمان اسمی که چه چیز
بعد از جنگ ، آخر بگوئیم که ما رفتیم جنگیدیم . یک آدمی . یک تلفاتی دادیم . که یک
حق داریم . گفت موافق هستم . گفت اما همین کاری که من کردم . شما اگر بداند چه
مشکلاتی بود برای من ایجاد کرد . در موقعیکه این دفاع میکرد . یک کسی سنگ پرتاب
کرد در مجلس به سراو خورد . یا نمیدانم میخواست او را بزند . گفت با این مردم مگر میشود
این حرفها را زد . به هر کسی که بگوئید بمرت را میخواهیم بفروستیم . میگویند پسر هر کسی
را که میخواهد بفروستید پسر مرا بفروستید . گفتم این فکر شما را من می پسندم . اما
این تنها تماسی که گرفتم تماس غیر مستقیم دیگری که داشتم . به من آمدند پیشنهاد کردند
که من بیایم کفیل بانک ملی بشوم . در موقعی بود که علاوه بنا بود رئیس بانک بشود .
گفتند من بیایم فائز مقام بشوم . و علاوه آنوقت میفرستند به آمریکا ، آلمان
هم برای او گفتند میخواهند . آنوقت من بشوم رئیس بانک . گفتم نمیکنم . هان
این را مشرف نفیسی بمن پیشنهاد کرد که وزیر دارائی بود . گفتم اگر من لایق این هستم
که رئیس بانک بشوم بیایم رئیس بانک . من بیایم زیر قبابی علاوه قائم بشوم . علاوه
رفت . آنوقت من آنجا سردر بیآورم ؟ میترسید ؟ اگر میترسید چرا این وسط سراغ
من میآید ؟ هر کاری کردند . مشرف گفتش که با فروغی صحبت کنید . مشرف خودش
موافق بود که ...

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۹ اگوست

محل : شهر کان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۱۹

س - شما اگر اجازه بفرمائید، صحبت امروز را با خاطراتتان را در مورد مرحوم داوور آغاز کنیم .

بعضی‌ها میگویند که پایه گذار بعضی و یا خیلی از مقررات اقتصادی ، و بازرگانی ایران

مرحوم داوور بوده است . این تاجه حدی صحت دارد ؟ وجه چیزهایی بوده است ؟

ج - داوور امن یکی از برجسته ترین اشخاصی که در عزم دیدم تشخیص دادم . و به همین

جهت هم هست که من بانک شاهی را ترک کردم و آمدم در کار دولتی . اینکار را برای همه

کس نمی کردم . من با داوور موقعی آشنا شدم که وزیر دادگستری بود . و کارهای حقوقی

بانک شاهی زیر نظر من بود و بنا بر این محاکماتی که داشتیم و احکامی که صادر میشد و

گرفتاری هایی که در دادگستری داشتیم به او مراجعه میکردم . و او را نه فقط یک شخص

وطن پرست ، با حسن نیتی یک شخصی فداکاری دیدم در کار دولتی . همین طوری که

آن دفعه آخر عرض کردم . در ایران این حقیقت دارد که یک شخصی که حاضرات مسئولیت

قبول نکند تمام همکاران او سعی میکنند تمام کارهای را که آنها میبایست انجام بدهند

به عهده این آدم بگذارند . برای اینکه برای آنها راحت ترین چیزهاست . هیچ مسئولیتی

ندارند . اتفاقاً " پس از مرگ داوور بخودی خود این بدرگه معاون وزارت دارایی بود . این

شد کفیل . اولین جلسه ای که در حضور کفیل وزارت دارایی تشکیل شد . که همان اشخاصی که

داوور میخواست طرفش قرار بدهد که علی امینی بود ، هژیر بسود ، صادق وثیقی ،

علی وکیلی و اینها . شاید یکی دو نفر دیگر هم بودند . در این جلسه خب تازه داوور خودکشی

کرده بود همة متاء شرب بودند . این آقای بدرشرح مبسوطی گفت راجع به اینکه طرز کار من با

کاردا ورتفا و ت عمده خواهد داشت . مرحوم داوور یک کسی بود که تمام مسئولیت ها را قبول میکرد .

من از آن خره های زنگ هستم . گفت خر ، الاغ دونوع است . یک خری است که احمق است . هر

چه با روی دوش میگذارند می کشد و میبرد سرش را می اندازد پاشین و میرود . یک خرزنگی هست

که به محض اینکه بارش سنگین میشود، آنوقت همین جور به ژست هم نشان میداد که چه جور حرکت میکنند و میاندازد خودش را و غلت میدهد. مستاء مل میکند خرکچی مجبور میشود با راین را بردارد روی دوش آن الاغ احمق بگذارد. گفت من از آن الاغ زرنگ ها هستم. من آن کاری که داوور کرد نخواهم کرد. من کار وزارت دارائی را میکنم و بس. به هیچوجه چیز دیگری قبول نخواهم کرد. این تشبیه خیلی درستی است از اخلاق و روحیات ایرانی. این را من تمام عمر این را خودم شخما "دیدم".

س - تحصیلات او در خارج بوده است؟

ج - داوور؟

ج - بله

در فرانسه حقوق خوانده بود، و حقوق خوانده بود. و بله برای همین هم وزیر دادگستری شد و وزارت دادگستری را تعطیل کرد. تعطیل کرد. و یک عده ای را که میشناخت به آنها اطمینان داشت دعوت کرد از جاهای مختلف. من جمله الهیار مالح را. الهیار مالح اصلاً در دادگستری نبود. الهیار مالح نمیدانم آنوقت چه کاره بود. خواست نمیدانم رئیس یک شغلی داد. رئیس محکم کرد. نمیدانم. درست بخاطر ندارم چه شغلی. دنبال اشخاص میگشت. هر جا یک عنصر لایقی را پیدا میکرد به هر وسیله ای بود این را می قاپید. و تمام مسئولیت ها را هم قبول کرده بود. سرتاسر ایران میبایست گندم برساند. این در موقع وزارت دارائی اش بود. این به وزارت دارائی مربوط نبود. وزارت خوار و بار بود. اشخاص دیگری میبایست این کار را بکنند. نمیدانم یک چیزی. اداره گندم بود. گندم که میخرید و میفروخت و اینها. آن میبایست این کار را بکند. بعدیوش، یواش شرکتها شای درست کرد. حالا این میرسیم به قسمت وزارت دارائی او. در وزارت دادگستری او من. این تناس من با او مدام بود. برای اینکه موقعی نبود که کاری پیش بیا بد که من به او مراجعه نکنم. برای اینکه راه دیگری نداشتم. و من با این بانهایت حسن نیت وارد میشد و وقتی میدید که برخلاف حق دارند اینها یک کاری میکنند مداخله میکرد، دستور میداد، داد و فریاد میکرد، سعی میکرد محاکمش را اصلاح بکند. در یک مورد این مربوط به صدرا الاشراف هم میشود. در یک مورد یک دعوائی بود بین بانک شاهی و یک نفر در همدان و

مربوط بود به حمل جنس از خارج که مربوط میشد به حمل و نقل دریائی . و بسمه دریائی . و بارنامه . بیل و ولیدینگ این راه ناحق حکم دادند بانک شاهی را محکوم کردند . من رفتم پیش داور . گفتم به او . توضیح مختصر دادم . ارجاع کرد این کار را به صدرا لشراف که دادستان کل کشور بود . بعد از چند روز بمن گفت داور که صدرا لشراف نظر چیز را تا به کرده است . نظر محکمه را . گفتم نفهمیده است . نفهمیده . والا غیر ممکن است گفت شما خودتان بروید پیش او . تلفن کردم به صدرا لشراف که فلانی میآید . توضیحات فلانی را بشنوید و اگر لازم میدانید تجدید نظر بکنید . رفتم پیش او . در وزارت دادگستری . آنوقت من بود . گفتم که من آمدم یک توضیحاتی به شما بدهم . گفتش که من . گمان میکنم گفت ۳۶ سال . من ۳۶ سال است که در وزارت دادگستری کار میکنم . من مثلا لازم . احتیاج به توضیح ندارم . گفتم ۳۶ سال کار کرده اید . گمان نمیکنم یک همچنین موضوعی پیش شما آمده باشد . برای اینکه این یک موضوعی است فنی . حالا حاضری که من توضیح بدهم ؟ گفت بدهید . توضیح دادم . مکانیزم این کار را که چه جور یک جنسی که وقتی حمل میشود بارنامه چه جور صادر میشود . بیل و ولیدینگ بچه نحوه در میشود ؟ اعتبار اسنادی آن چطور است ؟ آنوقت این اسناد میآید به بانک . به چه نحو باید گیرنده پولش را بدهد ؟ اجناس را تریخی میکند . اینها را گوش داد گفتم من اشتباه کردم . به بیند این بحدی بمن اشکر کرد . یک پیرمردی که یکی از بالاترین مقامات قضائی مملکت را دارد . به یک وزیر جوانی گزارش داده است بمن جوان ترمیگوید که من احتیاج ندارم به توضیح . من تجربیاتیک عمر بمن همه چیز را یاد داده است . اینقدر این آدم شهادت داشت . این فوق العاده بمن اشکر کرد تلفن کردم به داور که توضیحات فلانی را که شنیدم من اشتباه کردم در نظر من . این حکم صحیح نبوده است . این آشنائی من با صدرا لشراف بود .

س - تغییراتی که مرحوم داور در دادگستری داد بچه شکلی بود . تقریبا " میشود گفت عکس آن چیزی بود که الان در ایران اتفاق میافتد ؟ از قوانین شرع و محاکم شرع ؟ ...

ج - اصلا " قانون مدنی نبود سیویل کود نبود .

س - پس این محاکمات چه جوری انجام میشد ؟ حاکم شرع بود ؟

ج - محاکمهای مثل محاکمه آقای علی آباوی را که بعد از آورد رئیس محکمه تجارت کرد این روی

معلومات همان چیزهایی که از شرع یاد گرفته بودند حکم داد. تصمیم گرفته بودند نسبت به پروتست برات .

س- یعنی این کار دست علما بود ؟

ج- نه دست علما نبود . اما اینها هیچکدام آنها تا آنجا که من میدانم تحصیل کرده نبودند .

قانون مدنی وجود نداشت . نمیدانم قانون جزایی بود ، نبود ؟ مثلاً " یکی از اشخاصی

که با دارکازمیکرد جواد عاری بود . که خب این در زمانی که یک مستشار فرانسوی آورده بودند . در زمان خیلی قدیم . این با آن مستشار فرانسوی . تحصیلات او هم در فرانسه بود .

این آدمی بود که اطلاع داشت . اتفاقاً " این کسی بود که وزیر خارجه بود موقعی که ایران را اشغال کردند . کفیل بود یا وزیر بود . هر جایی که سراغ داشت یک شخصی . این اشخاص را آورده بود . تعطیل کرد تمام محاکم را . عدلیه اصلاً بسته شد . ونشست در خانه اش با این اشخاص یک طرح تازه ای برای تشکیلات وزارت دادگستری و محاکم . و آنوقت تمام قضات جدید .

یک عده از قدیمی ها را آورد . یک عده را دعوت نکرد . یک اصلاحات قوه قضائی را اجرا کردند

ایران . و البته با دست خالی . برای اینکه آدم نداشت . آخر یکی از بزرگترین بدبختی های

ایران اینکه هر قدری اشخاصی حسن نیت داشته باشند . هر قدر هم توانائی داشته باشند . اینها

ابزار ندارند . کسی نبود آخر . ایران آن روز را نمیشود با ایران امروز مقایسه کرد که آدم

میتوانست برود از یک عده تحصیل کرده های در رشته های مختلف استفاده بکند و دعوت بکند

آنها را . وجود نداشت . تک و تنگ بودند . به ندرت در یک اقلیت خیلی کوچکی بودند . اما

این آدم که این حسن نیت را داشت . و این شهامت را داشت که این مسئولیت را قبول بکند .

آنهم البته در زمان رضاشاه شوخی نبود که آدم یک همچین مسئولیتی را قبول بکند . و یک عده ای

گردن کلفت که می چابیدند . و یک کلیک داشتند . و اینها را با خودش دشمن بکند . و کلی

دادگستری . قضات دادگستری . من در این تشکیلات اولیه با او آشنائی نداشتم . وقتی با او

آشنائی پیدا کردم که این وزیر دادگستری شده بود و محاکمات بانک شاهی در محاکم ایران

طرح میشد . این آنچنان در من اثر کرد . رفتار این آدم . افکار این آدم . مصیبت او ،

ایمان او ، که یک روزی بمن گفتش که شما چه را آقا نمیشاید در دستگاه دولتی کار بکنید ؟ من گفتم با کمال

میل می آمیم . بدون درنگ گفتم . به نصیحت کرده که چه کاری برای شما در نظر میگیرم . بویه او گفتم که

اما از شاه اجازه گرفته اید ؟ گفت نه . گفتم خیال نمیکنید این لازم باشد ؟ برای اینکه

سرا بعد از آنکه بیآوردید این خبر می شنود. از شما می پرسد. این آدم دربانک شاهی بوده است شما چطور او را بدون اجازه من آورده اید ؟ گفتش که میترسم قبول نکند. گفتم خبر الان قبول نکنند بهتر است که من بیایم . من گفتم حاضر میبایم . اما وقتی که قبول نکرد هم برای شما بد میشود هم برای من . برای اینکه آنوقت مجبورید شما خاتمه بدهید به خدمت من . و این شایسته نیست من از کارم میافتم . برای شما هم خوب نخواهد بود . قبول کرد . تقریباً یک ماه گذشت . تلفن کرد که بیاشید . رفتم گفتش که در تمام این مدت من منتظر فرصت بودم . امروز وضع مناسبی پیدا کردم و مطرح کردم این موضوع را . گفت به محض اینکه گفتم ۱۶ سال دربانک شاهی بود . گفت کسیکه ۱۶ سال دربانک انگلیس بوده است میشود به او اطمینان کرد ؟ گفتم دیدید این نظری است که میدانستم خواهد گفت . گفت آنوقت این عبارت را گفت . من ریش و سبیل را اگر گذاشتم . آنچه که دیگر میتوانستم گفتم . گفتم که در عین حالی که هیچوقت به بانک شاهی خیانت نکرده است در این مدتی که با من سروکار داشت . در تمام موارد حداکثر مساعدت را با دولت و با مقامات دولتی کرد . و اجازه داد . تصویب نامه ای برای من صادر کرد که ای کاش می داشتم به شما میدادم اختیارات تام و تمام . تمام شرکت هایی را که دست کرده بود . چهل و چند شرکت بود . درست است که این را در اختیار من گذاشت . من هم با زور بودم هم میبایست روش اینها را تعیین بکنم . بایک ماشین نویسی . یک قدوسی نامی بود . که پسری بود پسر جوانی بود که این ماشین نویسی بود . دربانک کشاورزی هم بود . برای اینکه این شرکت های دولتی یک عده آنها مربوط بوده کارهای کشاورزی و مربوط میشد به بانک کشاورزی . که بانک کشاورزی هم رئیسش ابتهاج السلطان بود که پدر محوی بود . پدر این محوی معروف . که من میبایست با این یک نفر

س - با شاه فامیل میشدند ؟

ج - بله ، بله . میدانم برادرش که افسر بود در دستگاه سلطنتی دیده میشد . او را من هیچوقت ندیدم که با آنها معاشرت داشته باشد . اما این یکی خیلی نزدیک بود . حالا به نسبتی داشته با اینها نمیدانم ؟ اما میدانم که مربوط بود منسوب بود . من ..

هان قبل از اینکه من شروع بکنم . یک روزی به من گفتش که من میخواهم نمایندگی های

اتومبیل فروشی را انحصار بکنم و بگیرم از دست این اشخاص ، گفتم من موافق نیستم .
نکنید اینکار را ، از عهده بر نمی آید ، گفتاه . چطور از عهده ؟ کاری که کتانه
ولاوی میکنند ، کتانه نماینده چیز بود ، کرایسلب بود .
س - کتانه لیبانی .

ج - بله ، کرایسلب بود . لاوی برادرز .
س - اینها که بعدا " هم

ج - بعدا " متهم شدند . متهم شدند به اینکه نمیدانم اسلحه فروختند که هیچ من
اصلا " باور نمی توانم بکنم . نمیدانم چیز و اینها . اینها تا جرای کلیمی بودند .
نمایندگی جنرال موتورز را داشتند ، گفتم که . من هم خیلی دلم میخواست که یک
ایرانی ها میتوانستند این کار را بکنند . اما شما دولت نمیتواند اینکار را بکند .
س - این ایده خود ایشان بود یا رضاشاه به او تکلیف کرده بود ؟

ج - یقین دارم فکر خود او بود
س - خود او بود ؟

ج - عقیده خود او بود . بدبختی ایران و داو را این بود که وزیر دارائی شد . این
دروازت دادگستری خیلی موثر تر بود . رشته تخصصی او بود . از مسائل اقتصادی و
مالی اطلاعات زیادی نداشت . اما با هوش و ذکاوتی که داشت مطلع ترین شخص بود .
همه چیزها را در یک یادداشت جیبی او یادداشت میکرد مسائل که . ارقام ، مثلا " ۳ مار
یک اصول . اینها را یادداشت میکرد . یاد می گرفت . در حین عمل و یاد گرفته بود .
س - به کتابهای فرنگی هم مراجعه میکرد ؟

ج - این را نمیدانم . اگر مجال میداشت . برای اینکه مجال . نمیداشت . گمان
میکنم این هیچوقت از صبح که میآمد تا شب ...

س - مثلا " قوانینی که مینوشتند اینها را از کجا میآوردند ؟ خودشان می نوشتند مینوشتند ؟

ج - راجع به قوانین . در وزارت دادگستری کاپیتولاسیون ملغی شده بود . ما رفتیم پروتست
بکنیم . من دیدم که یک ماده میگوید که قبل از ده روز نمی شود پروتست کرد . یک ماده
میگوید بعد از ده روز نمی شود پروتست کرد . بردم پیش او ، گفتم آقا این چه جور است ؟ پس

اصلاً پروتست نمی‌شود کرد ؟ گفت غیرممکن است همین چیزی . دادم . این ماده . و آن ماده را . خواند . دفعه دوم خواند . گفت عجب این چطور شده اینطور شده ؟ قانون گذر شده بود به تصویب مجلس رسیده بود . قانون تجارت بود . گفت وقتی که . این قانون را بنا است تجدید نظر بکنیم . وقتی تجدید نظر می‌خواهیم بکنیم من نظر شما را می‌خواهم . وزارت دادگستری در این ضمن منتقل شده بود به خانه یکی از این قدامی مشروطه . درمیدان مخابرات دوله . حالا اسم آنرا فراموش می‌کنم باز . نزدیک چهار راه . همان چهار راه مخابرات دوله . رفتم آنجا . رئیس دفتر اوم . یک منشی باشی بود که کم‌دین معروفی بود . معروف بود برای رلی که بازی میکرد . تئاتر بازی میکرد . خیلی خیلی معروف بود همه می‌شناختند منشی باشی را . یک مرد تنومند و گنده‌ای بود . مسرا خواست . رفتم تو . بمن یک لایحه ای داد . گفت این را مطالعه بکنید . گفتم خوب . بسیار خوب می‌روم . گفت نه الان . ورق می‌زدم . میدانم شاید مثلاً " سی ، چهل صفحه بود ورق زدم دیدم صفحه آخرش امضاء دارد و امضاء خودش است . گفتم اینکده امضاء کردید ؟ گفت این کمیسیون . یک روشی بود در مجلس ایران آن زمان لااقل . که یک چیزی را بطور آزمایش تصویب میکردند . آن کمیسیون قوانین دادگستری یک همچین چیزی بود آن تصویب میکرد . اجرا میشد . تا در اجرا به بینندگان تقابلی دارد بعد بر میگردانند و اصلاح میکردند . گفت این اهمیت ندارد این آن کمیسیون این را اصلاح کرده است من هم بعنوان وزیر دادگستری این را امضاء کرده‌ام . این مهم نیست . شما هر نظری دارید بگوئید . گفتم آخر پس اجازه بدهید من این را بروم مطالعه بکنم . گفت نه همین در اطاق منشی باشی . گفتم آخر این جور که نمی‌شود . گفت بالاخره چه بکنم وقت نیست . مجال نیست . رفتم در اطاق منشی باشی . در اطاق منشی باشی اصلاً "نمی‌شد حرف زد . داشم یا تلفن زنگ می‌زد . یا اشخاص می‌آمدند میرفتند . در باز می‌شد صحبت میکردند . من اصلاً "نتوانستم این را درست بخوانم . سعی کردم معذالک برای خاطر داور این رای که مقداری مرور کردم و یک یادداشت‌هایی هم تهیه کردم به منشی باشی دادم گفتم بگوئید به آقای وزیر دادگستری که این مطالعه ، مطالعه صحیحی نیست . اینهم یک نمونه است از طرز کار کردن اشخاصی که نهایت حسن نیت را داشتند . و در این رشته خودش هم تخصص داشت . اما فشار کار روی نظم بودن کارطوری بوده که

این همیشه تحت فشار بود . هرکاری به عنوان یک کارفوری فوتی ایمرجنسی انجام میشد . مجال نبود که مطالعه بکنند بخت . این قانون را با آن اشتباه به آن بزرگی گذرانده بودند در مجلس هم هیچکس توجهی با این مطلب نکرده بود . خیلی قوانین من سراغ دارم میدیدم که غلط بود . در مجلس میرفت مثلاً " میرفت به کمیسیون عدلیه ، آنوقت اگر یک جنبه مالی داشت کمیسیون مالی هم بود . یک جنبه های دیگر آن مثلاً " کمیسیون خارجه بود . یک اشخاصی یک مذاکرات . یک مطالعات سطحی میکردند میرفت در مجلس . در مجلس هم بایک قیام و قعود تصویب میشد . هیچوقت . س - اجازه نداشتند اظهار نظر بکنند یا هلس نبودند ؟

ج - یک آدمی که سر تا پا حسن نیت . مثل داور . یک آدم وطن پرست به تمام معنا . یک آدمی که آرزویش این بود که یک خدمت بکند به مملکت . اما بعدی با روی دوش این گذاشته بودند که این امکان نداشت برای یک بشر که مجال مطالعه داشته باشد . و آنوقت ابزارش هم نبود . مثلاً " چون من متوجه آن اشتباه شده بودم . بمن گفت که من میدهم شما مطالعه بکنید اما مجال بمن نداد بیش از یک ساعت که من بنشینم در اطاق رئیس دفترش که آنجا من این را مطالعه بکنم .

س - خوب واقعا " اگر می گذاشت سرکاره مطالعه بکنید که وقتی از ایشان گرفته نمیشد ؟

ج - با کمیسیون سروکار داشت . کمیسیون این را امضاء کرده بودند . حالا چه جور به کمیسیون توضیح میداد ؟ چنان نمیتوانست قبل از اینکه در کمیسیون مطرح بشود و به امضاء اعضای کمیسیون برسد ؟ یقیناً " یک دلیلی داشت که نمیتوانست اینها بایستام بشود . اما به خاطر بود که همچنین وعده ای بمن داده است ، که بمن تلفن میکند بپایند آقا این راه ببینید . اما خواه میکنم بروید در دفتر منشی باشی نظر بدهید .

س - اگر سراسر تاریخ ایران را نگاه بکنیم حتی در دوره اخیر ، قوانین همینجور با عجله و ...

ج - بدون استثنا . قانون اساسی هم همینطور . قانون اساسی را یک اشغالی ترجمه کردند از قانون اساسی بلژیک . گمان میکنم که مسلط به زبان فارسی و فرانسه بودند . اما مسلط به موضوع نبودند . چه اشخاصی بودند نمیدانم ؟ میگویند صنیع الدوله یکی

از آنها بود . شاید منمو السلطنه دخالت داشته است یا نداشته است .

س - مرحوم قوام که جوانی بوده است واوهم

ج - قوام السلطنه ؟ در تنظیم

س - ببله
ج - خطا بوده است نه آن فرمان مشروطیت را میگویند از طرف مظفرالدین شاه.

قوام السلطنه نوشته بود برای اینکه واقعا " خطا خوب بود . یکی از خطا های بهترین خط هائی که من دیدم مال قوام السلطنه بود . اما این صدق میکند در مورد تمام دوره ای که من با : پاسروکار داشتم . نا آخرین روزی که من در سرکار بودم این صدق میکند .

چون روزهای کدر .. این را بگویم حالیکه تکه ای مربوط به این . یک قانونی گذارندند یک لایحه ای به مجلس دادند که کانتلیکت از اینترست مثل آن . اسم آنرا چه گذاشتند؟

گفتند .

س - بخاطرنداری دچی بود آن اسمش ؟

ج - پیدا میکنم و اضافه میکنم .

به هر حال این را من در روزنامه خواندم . شب خواندم که این لایحه را دولت داده

است به مجلس . تعجب کردم این چطور ممکن است ؟ چون مربوط میشد به سازمان برنامه .

که دستگاههای دولتی با چه اشخاصی حق ندارند معامله بکنند .

ر - منع مداخلات مثل اینکه .

ج - منع مداخلات . یک همچین چیزی بود که برای من . به محض اینکه خواندم معلوم

بود که اینهاست که این را نوشته اند یک چیزی شنیده بودند راجع به کانتلیکت از اینترست

آمریکا . محمدجانشاهی که مشاور حقوقی سازمان برنامه بود خواستم او را . گفتم

این لایحه را خواهش میکنم هر چه زودتر شما مطالعه بکنید . یک گزارشی بمن بدهید که چه

تاءشیری در کار سازمان برنامه خواهد داشت . فردای آن روز بپس فردا آمد یک نموداری

آورد . چارت بزرگ که به قدریک میز را می پوشاند . سازمان برنامه یک نقطه وسط . آنوقت

دایره های کوچک دور آن . این همینطور میرفت تمام این نقشه را می پوشاند که با هیچکدام

از اشخاصی که در این تردیف هستند سازمان برنامه حق معامله ندارد . من این را برداشتم بردم

در شورای اقتصاد . در حضور شاه . گفتم که قربان یک همچین چیزی را دولت داده است به مجلس . من دادم مطالعه کردند . این است نتیجه آن . من الان جلوی هیئت دولت . نخست وزیر او هم نشسته بود . اقبال . شورای اقتصاد هم از وزرایی که کارهای حساس داشتند که جنبه اقتصادی داشت تشکیل میشد . گفتم من به آقایان اخطار میکنم که اگر این قانون تصویب بشود من یک نامه مینویسم به نخست وزیر و میگویم : سازمان برنامه به هیچوجه مسئولیت اجرای اینکار را به عهده نخواهد گرفت . در هر مورد من به رئیس دولت مینویسم که شما بمن بگوئید که من با این آدم با این مؤسسه میتوانم کار بکنم یا نه ؟ گفتم برای اینکه یک مغز الکترونیک هم نمیتواند جواب بدهد . تعجب گفت چطور ؟ گفتم این است ملاحظه بفرمائید این است .

س - وکلای مجلس هم شامل شده بودند و آنها سهم داشتند در

ج - نه فقط وکلای مجلس . یک شخصی در کرمان . یک قوم و خویشی دارد با یکی از کارمندان سازمان برنامه . آن آدم میخواهد در کرمان مثلاً " یک قسمت از کارهای برنامه عمران را به او واگذار بکنند . من حق ندارم این کار را بکنم . گفتم یک بشر چطور نمیتواند تشخیص بدهد که چه اشخاصی در سرتا سرایان با کدام کسانی . کارمندان سازمان برنامه . نسبت دارند . گفتم که بمنظر من آقایانی که این را تهیه کرده اند اشخاصی هستند که یک چیزی شنیده اند راجع به کانفلیکت آواپیترست در آمریکا آنوقت گفتم آیزنهاور وقتی که آمد کابینه اش تشکیل داد . ویلسون . اینجن ویلسون را آورد کرد وزیر دفاع . این رئیس جنرال موتور بود . روزنامه ها . مغربین کدام روزنامه نمیدانم از او پرسید که شما چه تصمیم گرفتید ؟ سهام تان خود را در جنرال موتور چه خواهید کرد ؟ آن گفت چطور مگر ؟ بدو گفت آخر شما نمیتوانید که وزیر دفاع بشوید . رئیس جنرال موتور هستید یک سهام عمده ای هم در آنجا دارید . و مهمترین دستگاهی که با شما سروکار دارد جنرال موتور است . این آنوقت توجه کرد که یک همچین چیزی هست . گفت من این را نمیدانستم مطالعه میکنم . بعد از سه روز گفت که سهام را واگذار کردم . میدانید هما نظوری که اید تراست درست میکنند . واگذار کردم و حالا قبول میکنم گفته اینها شنیده اند این را . این یک کاری است که یک نفر آدم رئیس کل جنرال موتور بوده است . جنرال موتور دو میلیارد آنوقت دو میلیارد دلار در سال تسلیحات برای وزارت دی فنس تهیه میکند . این نمیتواند پشت این میز بنشیند بگوید تصویب کردم یک

چیزهایی را که تیر روز خود را می فروخته است و هنوز هم در آن سهم است ، اما نگفتند که اگر این ویلسون یک قوم و خویشی داشته است در یک گوشه آمریکا ، تمام وزارتخانه های آمریکا نمیتوانند با آن آدم در یک گوشه در یک کار بکنند . شاه گفتش که ...

س - جمشید آموزگار ؟

ج - جمشید آموزگار روزی چی بود نمیدانم ؟ گفتش که قربان چاکر و مهندس طالقانی ، گفت خب چرا شما آخر توجه نکرده اید به این مطلب ؟ جوابی که داد توجه بکنید . گفت برای اثری که در افکار عمومی این لایحه خواهد داشت . من با همان عدم نزاکت و با همان بی باکیم ، گفتم وای بر حال آن دولتی که این طرز فکرش است ، گفتم شما خیال میکنید تمام ملت ایران مگر خرد ؟ همینکه شما یک قانونی را بریدید لایحه ای را بریدید قانونی شد . مردم میگویند به به بیند چه اصلاحات بزرگی شد . گفتم کسی از شما همچین توقعی نداشته است . انتظار نداشتند . شما اینکار را وقتی که کردید ، و این به شکل قانون درآمد و اعلام کردید ، و این را نمیتوانید عمل بکنید و اجرا نکردید ، شما خیال میکنید به صرف گذاردن یک قانون مردم ایران را میتوانی گول بزنید . گفتم مردم ایران که احماق نیستند . شاه گفتش که بروید پس بگیرید و تجدید نظر بکنید . رفتند و گرفتند و تجدید نظر کردند و عوض کردند . و همان هم که تجدید نظر کردند هیچوقت اجرا نشد . باز هم این بود که وکلای مجلس مثلاً ، این را محدودتر کردند . این به بیند یک نمونه دیگری از آخرین وضعیت ما ، آنهم یک نمونه ای از آن موقع . تمام اینها مربوط به این اصل است که آنقدر عجله داریم در قانون گذاردن ، در بعضی موارد این قوانین لازمست . در بعضی موارد برای همین این جنبه که این را برای اثری که در افکار عمومی خواهد داشت ، در صورتیکه همانطوریکه گفتم این مضرترین چیزها بود در افکار عمومی . افکار عمومی که بدبخت بیچاره همچین توقعی نداشت . اما شما این را درست میکنید و به رخ مردم میکشید . این را میخواهد تبلیغ بکنید که مایک همچین چیزی را تهیه کرده ایم . بعد همه هر روز خواهند دید که یک ماده از این قانون اجرا نشده است ، این بدتر است یا اینکه اصلاً هیچ کاری نکنید ؟

س - پس میخواهید بفرمائید که چون تصاداً اجرا نبوده است فقط قصد تبلیغاتی بوده است زیرا دو وقتی صرف دقت در نوشتن آن نمی شده است ؟

ج - من مطمئن هستم که ————— محرک بسیاری از قوانین در ایران صرفاً " این بوده است که بگوئیم که ما مدرترین قوانین دنیا را داریم . شاه چندین بار این رابه خارجی ها گفت ، در اظهاراتی گفته بود که کمتر مملکتی است که قوانین ایران را داشته باشد ، آخر فایده یک . قانون مالیات بردرآمد یک مورد دیگری است ، قانون مالیات بردرآمد را مدد سافستیگیت ترین قوانین روی زمین را گرفتند . خواستند از آن تقلید نکنند ، یعنی مجموع مالیات . یعنی یک قانونی که از کشورهای پیشرفته دنیا ندارند و نمیتوانند داشته باشند . چرا ؟ برای اینکه دستگاه آنرا ندارند ، قانونی گذرانند که یک نفر که از چند منبع درآمد دارد باید مالیات هر کدام را که داده است آخر سال بیاورد مجموع درآمدش را حساب بکنند و آخرین نرخ که به او تعلق میگیرد تفاوت آنرا به پرداخت کند . در یک مورد این اجرا نشد . برای اینکه غیر قابل اجرا است ، اما بطور یک دستگاه فکس نی درائی که حساب حسابداری عادی خودش را نمیتوانند نگه دارند میآید یک همچین چیزی را . هر چه که گفتم به خرج کسی نرفت ، این را اتفاقاً " موقعی که ، مقبل . احمد ، مقبل تصادفاً " وزیر چیز شده بود . آن را و طلب شد که من همچین کاری را میکنم . و شاه هم گفت برو بکن . و رفت . چیز این لایحه هم . هر چه هم که گفتم به خرج کسی نرفت . نتیجه آن این شد که در زمان شریف امامی . شریف امامی به نظرم نخست وزیر بود ، یک تمدیدی دادند . که گذشته گذشته هر کس تا فلان تاریخ اگر بیاید بدهد دیگر جریمه به ، او تعلق نمیگیرد . یک نفر نرفت بدهد . این یک نمونه برجسته است از اینکه قوانینی میگذاریم . آنوقت خود اطلاق قانون مانیات بردرآمد ، متخصصین آمریکائی . من در این خصوص خیلی مطالعه کردم که نسبت به کشورهای دیگری ، کشورهای هم رفیع خودمان ، این قوانین ما چه جوری است ؟ قانون مالیات بردرآمد ما به شصت درصد میرسد ، اگر پنج از میلیون تومان در سال سود تجا و زمیکرد آمریکا روی درآمد چند میلیاردر چهار و هفت درصد میگرفت . چند میلیاردر دلار . اینجا از پنج میلیون تومان در سال پنج میلیون تومان در سال . این را یقین ندارم . پنج میلیون تومان در سال به نظرم میرسد به شصت درصد . خوب تمام شرکت ها تقلب میکردند .

ماء مورین وزارت دارائی . ماء مورین وصول مالیات که میآید مدنبه بانک ، بمن گفتند که یک دانه شرکت نمیدهد . گفتم چه میکنند . گفتند یک دفتر مخصوصی دارند برای اینکار . که آن

دفا تر حجابداری آنها را ماء مورین مالیه میوند برای آنها درست میکنند . همان هائی که میزینی هستند که بعد بایدهیروند رسیدگی بکنند منتها اگر او نمیرود رفیق او میرود . برای اینکه که ما دلمان خوش است که ما مترقی ترین مالیات را داریم . و یک دهم آن مالیات را . من همیشه عقیده ام این بود در آن زمان اول . در زمان مرحوم داور . که مالیات را بیا و رید پائین . یک طوری که مردم با رغبت بیا یند آنرا بدهند . مجبورشان نکنید که تقلب بکنند . مجبورشان نکنید فاسد بکنند ماء مورین دولت را . کارهائی که در مقررات گمرکی میکردند . بعدی پیچیده بوده امکان نداشت اجرا بشود . اجرای آن میرفت دست یک ماء مورارزیاب گمرک که آنوقت شاید ما هی سیمد تومان حقوقش بود . این رزیاب میبایست شخصی بدهد که ارزش این کالا چی هست ؟ که ارزش تعهد ارزی بگیرند . تمام مقررات ارزی دست یک کسی بود که چند صد تومان بیشتر حقوق نداشت . اگر به او ده هزار تومان میدادند یک جنس صد هزار تومان بی راهست هزار تومان برای آنها ارزیابی میشد . دست او بود . کسی مداخله نمیتوانست بکند . این آدم صد هزار تومان جنس برده بود تعهد ارزی داده بود دهشت هزار تومان .

س - چرا عوض نمیکردید آن مقررات را ؟

ج - طرز فکر طوری است عادت شده است . اتفاقاً " یکی از چیزهائی که در فرانسه وجود دارد همین است . این مانتالیته بوروکراتیک که این کسیکه کتابی نوشته است که مرد فرانسه . این همین چیز است دیگر . که وزیر پیر فیت . وزیر دادگستری بود در کابینه چیز . در ریاست جمهوری ژ . ریار . این همین چیزها را نوشته که از زمان ناپلئون یک مقرراتی وضع شده است . و ماء مور فرانسیسوی تحرش در این است که بگوید که ماده فلان ، فلان اینطور میگوید . من به کار دیگری ندارم . اتفاقاً مقررات این است مقررات ایران هم این بوده است . شما باید در ارزیابی . طبق ارزیابی میبایست تعهد ارزی بسیار بد . وقتی که من آدم به بانک ملی به عنوان معاون . وارد شدم که به بینیم چه جور حساب نگه میدارند . یک حساب تنها تر داشتیم با آلمان . که این را فقط با آلمان داشتیم . این هم آلمان هیتلری بود . اینهم از کارهائی بود که ساخت کرده بود . میامدیکی از هنرهای ساخت بود شگردهای ساخت بود . کشف ترین جنسی را که هیچکس نمی خرید این میخرب . پنبه را مثلاً . پنبه ای را که اصلاً اروپائی ها دست نمی زدند . پوست . این تمام اینها را برای تهیه جنگ میخرب .

بدقیمت هائی که هیچکس دیگر خریدار نبود . میبرد . طلبکار میشدیم مادر صندوق تها تر آلمان . (؟) آنجا یک قلم مینوشتند اینقدر به دولت ایران مقروض هستیم . برای تسویه این آنوقت میبایست یک ایرانی برود یک جنس را در آلمان بخرد . آن را دیگر آنجا هرچه که دلشان میخواست میفروختند . برای چه بود ؟ ایرانی ها شیکه . باور کردنی نیست . از تمام ایرانی های شنیدم که اینکه ارز نیست . خرید آلمان که ارز نیست . این تها تر است . مثل اینکه تها تر مفت است . چرا ؟ برای اینکه قبلاً" برده بودند جنس را یک چیزی هم ب حساب مایود . این آدم بدون تشریفات میرفت از آلمان میخرید از حساب تها تر برمیداشتند . نتیجه آن این شده بود که یک مملکتی خودش را منتر کرده بود . گول زده بود . که ما به بیند چه کار بزرگی کردیم . من وقتی که وارد شدم میخواستم این حساب تها تر . را به بینم . حساب تها تر . حساب تها تر نبود . بانک ملی صدهزار تومان در سال میگرفت . آنوقت صدهزار تومان خیلی پول بود . در ۱۳۱۷ . صدهزار تومان میداد که این حساب ها را بانک ملی نگهدارد . هیچکس دیگر نگه نمیداشت . من گفتم این حساب کو ؟ حساب نبود . پرونده بود . یک بودا غیان هم . یکی از ما در کنندگان بزرگ بود در آذربایجان . این ما مدرک مرا این تعهد را میداد . در چند نسخه . سزوسفید . قرمز . آبی . همین چیز هائی که بیوکرات ها خیال میکنند که دیگر بزرگترین کار دنیا را کردند . یکی از این نسخه ها را گمرک میفرستاد برای بانک ملی . بانک ملی هم میگردد پرونده بودا غیان . یک نفر میآمد از پرونده بودا غیان این را بر میداشت . هیچکس نبود که مطالبه بکند . به هیچوجه برای اینکه در روز سر رسید بانک میبایست این را مطالبه بکند از بودا غیان . او را تعقیب بکند منکه آمدم هر کاری کردم که بتوانیم اینها را از روز اول برویم حساب آنرا تهیه بکنیم . دیدم غیر ممکن است . گفتم مالیده . آن چیزی که تا امروز شده است بگذاریم کنار . حساب باز میکنیم . حساب دو بل . که چه این ورق باشد در پرونده اش چه نباشد . میرود در دفاتر بدهی این اشخاص . آلیگیشن شان . و میرود در دفتر روزنامه و بعد میرود در دفتر کل . حساب کل . که اینها همه باید با همدیگر بخواند و موازنه بکند . که دیگر کسی نتواند در این فعل و انفعالی بکند . اتفاقاً" این کار ما راجع تاداد . در یک مقابل آلمانها . بازم میگویم . حرف توی حرف میآید . این چیز هائی است که من نمیتوانم خود اری بکنم . متین دفتری رئیس . نخست وزیر شد . یک نامه ای به بانک نوشت . که سفارت آلمان میگویند که این ارقامی که بانک ملی میدهد

راجع به موجودی در حساب فررفرانس کاسه این صحیح نیست حالا کی اینکار را میکند .

یک تیسری بود . الان یادم آمد اسم او . تیسری بود که یک آلمانی بوده در بانک ملی موقعیکه آلمانها بودند زیر دست گیل هایمر کار میکردند گیل هایمر هم بعد شد سفیر آلمان در تهران اما آن زمان اوسفر نبود . اما تیسر نماینده تجارتی آنها بود . این در بانک بودو میدانست طرز نگاهداری حساب آنها تر رادیده بود . که پرونده هست و یک ورقه ای در بر پرونده میگذازند و این را بر دارند اشری از آن باقی نمی ماند . با نهایت رشادت گفت چند میلیون مارک تفاوت . من این نامه . خوب البته . وقتی که این راهم در هئیت وزیران نوشته اند . اطمینان ندارند . که سفارت آلمان صحیح میگوید . من جواب دادم به نخست وزیر که امکان ندارد همچین چیزی صحیح باشد . دفا تر بانک . دفا تر صحیح داریم . حساب صحیح داریم . و اینها اشتباه میکنند . و من این را رسیدگی میکنم و نتیجه آن را اطلاع میدهم . خبر دادیم به آقای تیسر . و آن یکی را اسدش یادم نیست . اما یک کسی بود که در زمان حکومت هیتلری این سرپرستی تمام تجارتخانه های آلمانی را داشت . از قبیل فراشتال و (؟) شرکت های متعدد دیگری بودند . آنهم را خواستم خودم نشستم با تمام متصدیان این امر . گفتیم یکایک تعهداتی را که شما دارید بیاورید با ما تطبیق بکنید . چند شبانه روز اینکار را کردیم . یکایک تصدیق کردند . صورت تهیه کردند که دیدند با مال آنها صحیح است . رسیدیم نصف شب به موقعی که حالا میخواستیم صورت مجلس بنویسیم . این تیسر گفت که من یک تلگراف فوری باید بروم مخابره بکنم و میروم . سفارت هم روبروی بانک بود . گفتیم خیلی خوب بروید . ما منتظر میشویم . رفت . ما صورت جلسه را حاضر کردیم . این نماینده اصل کاری او بود . نماینده ای که نمایندگی این شرکت ها را داشت . سرپرست این شرکت ها بود . او این را امضاء کرد و منتظر شدیم تیسر نیامد . تلفن کردیم به سفارت آلمان . که تیسر کجاست ؟ گفتند تیسر نیست . کارش را انجام داد و رفت . این را هم نوشتیم در صورت مجلس که این آقایان دقیقه آخری که میبایست این را امضاء بکنند به این بهانه رفت و رفت .

فرسنادم برای دولت . برای ولین بار بود در تاریخ گمان میکنم ایران . که یک دولتی آنهم مثل دولت آلمان . آمده است یک همچین چیز رسمی گفته است و اینها این را فرستاده اند و چون دفتر داشتیم . حساب داشتیم . نتوانستند . معلوم شد که این را . من خیال میکردم

که با سوء نیت این را گفتند . برای اینکه خلاف آنرا نمیتوانستیم ثابت بکنیم . با آن طرز پیرونده‌ای که داشتیم . اینها یک علائمی است از کارهایی که میشد ، نمی‌گویم سوء نیت داشتند اشخاص ولی بعضی از آنها بلد نبودند . بعضی از آنها عجله داشتند تحت فشار بودند که یک کاری را در یک مدت معینی بکنند . بعضی از آنها برای تظاهر بود . بیشترش برای تظاهر بود که بتوانیم بگوئیم ما قانون داریم .

س - حالا اینها را بر میگردیم به اصل موضوع که کجا بودیم ؟ که

ج - راجع به داوری بود . حالا گریشود کمی راجع به همان سهیلی .

س - راجع به داوری تمام نکردم مرگ او ؟

ج - پس بفرمائید . راجع به مرگ او فرمودید در

س - گفتم ، گفتم . خب اینکاری هم که بمن ارجاع کرد گفتم که من یک نفر منشی داشتم

یک ماشین نویس داشتم . من شروع کردم به ریکوروت کردن ، طبیعی است اشخاصی را ریکوروت

کردم که در بانک شاهی با من کار میکردند و می‌شناختم . یک عده از آنها را آوردم . که

بعد هم خبر رسیدند به یک مقامات نسبتاً مهمی . یکی از آنها آموخته بود . علی‌اصغر آموخته

بود که در حساب داری من نظیر او را در ایران ندیدم . این را بعد فرستاده بودم به ریاست

شعبه لندن . و منتهاش یک آدم بدغلغی بود . اداره کردن او کار آسانی نبود که . علی

امینی وقتی که وزیر دارائی شد این را بر دوش بعد از یک مدتی نتوانست . بمن تلفن کرد

که شما چطور با این آدم کار می‌کردید ؟ گفتم خیلی هم آسان . خیلی هم راحت . خیلی هم

آسان بود . اما اصلاً " اعتنا به فلک نداشت ، تعجب کرد که چه جوری میشود تحمل کرد رفتار این

را . یکی دیگر چه چیز .. یک چهارپنج تاب بودند . اینها را آوردم و با اینها شروع کردم

به یک رسیدگی به حسابهای شرکتها . یک روز داوری بمن گفت که آقا . خواهش میکنم

دیگر از بانک شاهی نیاورید . گفتم چرا نیاورم ؟ گفت رئیس بانک شاهی آمد اینجا گفت

که خب اگر اینطور بشود ما مجبوریم بانک را به بندید برای اینکه فلانی همه اشخاص ما را

اشخاص ما را داره میبرد . گفتم خب پس من چه کنم ؟ گفت واله . نمیدانم چه کنید اما

این ملحت نیست اینکار را بکنید . گفتم من بروم در خیابان استانبول بمانم . برای

اینکه در بانک کشاورزی در خیابان . نه در خیابان لاله زار بود . گفتم در خیابان لاله زار

بروم جلوی درب به بینم هرکسی که از اینجا عبور میکند بگیرم او را بگیرم . ببرم

آقا شما بلدید اینکارها را ؟ اینکه نمیشود . من آخه . من از کجا پیدا بکنم ؟

گفت . گفت دیگر نمیدانم حالا خودتان میدانید . من با این سه چهار نفر

میایست بروم تمام شرکت هائی را که در سراسر ایران . مثلا " ماشین کشا ورزی . یک

شرکتی در سیستان بود یک شرکتی در آذربایجان بود . در حدود چهل شرکت بود . یک

روز بمن تلفن کرد آقا . که این کالا . این شرکت کالا در خود شهران بود و رئیس آن هم

غلامحسین کاشف از دوستان خود را و ربود . وکیل مجلس هم بود . یک وقتی هم

بنظرم یا رئیس اطاق تجارت بود یا نایب رئیس اطاق تجارت تهران .

س - اینها شغل افتخاری بود ؟ یا کارمند دولت میشدند یا حقوق بگیر بودند ؟

ج - هیچ اصلا " مطلقا .

س یا حقوق بگیر بودند ؟ چی بودند

ج - بله حقوق میگرفتند . شرکت درست میشد . این میشد رئیس هیئت مدیره . مدیر عامل .

و با خیال راحت مرحوم داوود بیخت که این مثلا " کسی است که یک عمر مثلا " می شناسد ش .

دیگر خیالش راحت بود . آمده بود از او پول میخواست . بمن تلفن کرد که شما

یک رسیدگی بکنید . دوسه روز بعد تلفن کرد چطور شد ؟ گفتم چی چی را رسیدگی کنم ؟ ا ن

نه دفتر دارنده حساب . هیچ هیچی نبود . گفتم من چی چی را رسیدگی بکنم ؟ من آدم

فرستادم اصفهان . یکی از همین ها را فرستادم . یکی از همین ها را که آورده بودم . که

از روی دفاتر براسور . یک براسوری بود در اصفهان . که اتفاقا " پسر او هم

در ایران به دنیا آمده بود . فارسی را بهتر از هریرانی حرف میزد . و آمده بود اینجا

در سرویس وزارت خارجه سفیر کبیر هم شد . آما سادور شد در یکی از کشورهای گمان میکنم

آفریقای . خیلی هم لوده بود . یک اصطلاحاتی . زمین خوردن را مثلا " زیمان زیلاتر

از اینها درست کرده بود . خیلی خیلی آدم با استعدادی بود . پدر این در اصفهان یک

تجارخانه داشت از قدیم . این شرکت کالا در اصفهان از او خرید کرده بود . من فرستادم

از روی دفاتر براسور صورت بردارند که چه چیزها به شرکت کالا در تهران فروخته است . که

اینکه پشت گوش ما است . این نداشت . و اولین ..

س - این بک شرکت صدر مدد دولتی هم بود یا اینکه مختلط بود ؟

ج - مددرد دولتی . مددرد دولتی . آقای غلامحسین کاشف هم رئیس آن . به داورگفتم چیزی نیست که من رسیدگی بکنم . من آدم فرستادم اصفهان . اینها رفتند آوردند ، دیدند ، نگاه کردند . رئیس این حسابداری . اولین دفعه ای که من برخورد کردم به این حقیقت . که ایرانی رقم رانمی خواند نگاه میکند . من خیال کردم من . ارقام اینها رانمی توانستم بخوانم . میبایست قلم بردارم . بعد از هر سه عدد یک ممیز بگذارم که بتوانم بخوانم . صدایم درنیامد . گفتم من آدم کودنی هستم . اینها معلوم میشود . اینها عجب فوق العاده هستند . اینها چطور میتوانند این را بخوانند ؟ یک روزی با همین رئیس حسابداری شرکت کالاکه راجع به همین موضوع هابث می کردم . آن چیزهایی را که خودش داده بود . دیدم نتوانست بخواند . اه . متوجه شدم که اینها خودشان هم نمیتوانند بخوانند . این بود که وقتی که آدم به بانک وقتی معاون بانک شدم . اولین دستوری که دادم . این است که هیچ رقمی را هیچکس در بانک حق ندارد بنویسد یا ماشین بکند مگر اینکه ممیز بگذارد . و هرکس این را نکند تنبیه میشود . و تنبیه هم کردم . برای اولین بار که بشود رقمی را خواند . بودجه دولت را وقتی میفرستادند به مجلس در روزنامه ها درمیآمد . من میبایست باز مداد بدارم هر سه رقم را یک ممیز بگذارم که بتوانم بخوانم . ایرانی اهل خواندن رقم نیست . رقم را اینقدر بی اهمیت میدانده که مفرش یک نقطه کوچکی است که گفتم یک مگس به نشیند یک صراف اضافه میشود . خبر این حقیقت ها . این را بارها گفتم . یک روزی هم در حضور انجمن . انجمن شاهنشاهی . سازمان شاهنشاهی و خدمات اجتماعی . که شاهدخت اشرف تاء سیس کرده بود . من آنوقت رئیس بانک بودم یک عده از بانک فرستادم که حسابهای اینها را درست بکنند . خزانه دار هم بودم . حسابهای مرتب دغا ترصح حسابی . بنابر بود بر و نگذارش سالیانہ بدهند . آشتیانی هم دبیر کل بود یک همچنین سمتی داشت . دبیر کل بود بنظم .

س - کدام آشتیانی ؟

ج - آشتیانی که داماد و شوق الدوله . اسم کوچک او چیست ؟ وکیل مجلس بود . از آن آشتیانی های معروف بود . اسم کوچک او را نمیدانم . اما داماد و شوق الدوله . من گفتم . محض رضای

خدا . این ارقام را طوری بنویسید که بتوانید بخوانید . گفتند چه آقا ؟ گفتم شما آقایان دکترها ، آخر دکترها بودند . هم پزشک . هم اشخاص تحصیل کرده بودند . گفتم شما هیچکدام تا نرقم نمیتوانید بخوانید . خیلی به آنها برخورد . رفتیم در کاخ . گزارش را شروع کردیم خواندن . به اولین رقمی که رسید گیر کرد . دومی رقم گیر کرد . همه نگاه کردند بمن . گفتم دیدید . من شرط می بندم که یک ایرانی بالاترین مقام را دارد . یک ارقام نه شیخری میدهم . نمیتواند بخواند . اینکه رقم برای ایرانی اهمیت نداشت . یکی زباده باشد . یکی کم باشد . میگوید چه اهمیت دارد آقا ؟ چی چی است ؟ دنیا که زیر و رو نمیشود که ؟ به هر حال من آن رسیدگی را کردم به داور . رفتیم شب پیل داور . شب رفتم . ساعت هشت شب بمن وقت دادند . رفتم گفتم که آقا . این شرکت کالای شما در خیابان سپه است . از همان مستقلات مال رضا شاه هم بود .

س - مستقلات شهری هم مگر رضا شاه داشت ؟

ج - (؟) این متعلق به او بود . که بعدها چه شد نمیدانم . اما یک وقتی وزارت بازرگانی هم آنجا رفته بود . این شرکت کالا آنجا بود . گفتم این در خیابان سپه است . رئیس آنهم از دوستان شماست . کار او هم از ساده ترین کارهاست . این وقتی که طرز حسابش اینطور باشد وای به حال آن شرکتی که در بلوچستان دارید ، سیستان دارید ، کرمان دارید ، آذربایجان دارید . گفتم آقای داور نکتید اینکار را . گفت که مرحوم خدا بیامرز دمرحوم منصور مستوفی الممالک را . مستوفی الممالک عقیده اش این بود که تا ما آدم نداشته باشیم . دست بکار نزنیم . من برعکس معتقدم . باید شروع بکنیم . و آدم را بعدش پیدا بکنیم و تربیت بکنیم . گفتم من خیال نمیکنم اینکار رشدی باشد . گذشت . تقریباً " یک سال از این گذشت . برای اینکه قرارداد من یکماله بود . در همان روزهایی که این خودش را کشت . تقریباً " منقعی شد که قرارداد سال دوم مرا بدراما فاء کرد . یک کمسیون خبر کردند . باز بدون آنکه بدانیم موضوع چیست ؟ رفتیم آنجا . در این کمسیون بازمین اشخاصی که همیشه بودند . هژیر ، صادق وثیقی ، علی امینی ، علی وکیل ، گمان میکنم گلشایان هم شاید بود . رفتیم . اولین چیزی که داور گفته گفتش که صورت

این شرکت ها را بیا ورید و به بینیم کدا مشان را باید نگه داشت و کدا مشان را منحل — پل کرد . صورت را در آورد . ازا ول ، شرکت ساختمانی ، که رام پدر این هوشنگ رام رئیس آن بود . گفت اول این را باید منحل کرد . من از اصلا " سراغ آن نرفته بودم . بعد یک دفعه رفتم مثل اینکه بعدها .

س - نگفت چرا قرار است اینها منحل بشود .

ج - حالا ، حالا به بینید . این را منحل . آن منحل . منحل . همانجور از بالا تا پایین . این شرکت ها را منحل کرد و آنوقت گفت . که خدا بیا مرزدم مرحوم مستوفی الممالک را . میگفت که تا ما آدم نداریم نباید دست بکار زد . من یقین دارم آن اشخاصی که آنجا حضور داشتند هیچکدا مشان متوجه این مطلب نبودند . من تعجب کردم . این درست عکس آن چیزی است که در همین اطاق بمن گفت یکسال پیش . بعد جلسہ بعد قرار شد در دفتر نظارت بر شرکت ها . من موقعی که

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابنهاج

تاریخ : ۹ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۰

درخاتمه جلسه فرارشد که جلسه بعدی در محل کار من باشد ، نظارت بر شرکت ها . که خانه مشیرالدوله خیابان روبروی سفارت انگلیس است ، اسم کوچه آن را فراموش کردم ، آن یک خیابانی است که روبروی در شرقی سفارت انگلیس که آن خانه مشیرالدوله را اجاره کرده بودیم . آنروز جمع شدیم . بلکه جمع شدیم آن روز آنجا . از داو و خبری نشد گفتم تلفن بکنید چه طور شد ؟ رفتند و گفتند که پیش خدمتش من . موضوع رگش را میگوئید ؟ این را قبلا" فرموده بودید .

چ - بلکه . که این را خواست پای تلفن . گفت خودکشی کرده او . بین این دو جلسه . بنا بر این آن کاری را که در محل کردن شرکت ها بود معلوم میشود که رضا شاه برای اولین بار شنیدم ، به او با توپ و تشر و با نهایت اوقات تلخی شاید هم به او بد گفته بود . من تصور میفرماید که فشار های داخلی آیا با زرگانان بزرگ و اینها ، آنها هم ملاکین آنها قدرتی بودند ، نقشی داشتند که فشاری روی رضا شاه بگذارند ؟ آنها باعث شده باشند ؟

چ - گمان نمیکنم ، گمان نمیکنم . بهانه گیری بود فقط برای اینکه این آخرین شخصی بود از آن سه نفری که به سلطنت رضا شاه کمک کرده بودند . تیمورتاش بوده ، نصرت الدوله بود و داوور . به عقیده من داوور هم مثل آن دوتا از بین میبرد . توی این سه تا اصلا" آن نصرت الدوله بیخود جزو این برای آنگل triangle بود برای اینکه او یک آدمی بود که بعنیده من یک آدم جاه طلب بود اما پول میگرفت ، پول گرفته بود دیگر . قرار داد ۱۹۱۹ را پول گرفت امضاء کرد . هیچ اصلا" قابل مقایسه نبودند این دوتا . آن برجسته بود تیمورتاش همانطوریکه شرح دادم یک عیب داشت

ویک عیب و آن عیب را ندانست البته کامل بود . اما داور هیچ قابل مقایسه نبود حتی با تیمورتاش . فوق العاده به تیمورتاش نزدیک بود . برای اینکه من خوب بظاظر دارم روزی که تیمورتاش مرد که ماهمه ما ن میدانستند کشتند . من با او ملاقات داشتم ، آن وقت توی بانک شاهی بودم گمان میکنم . بعد ی مئه شرب بود و یقین دارم که گریه کرده بود اما نشان نمیداد . بعد ی مئه شرب بود که نما یان بود . نمیتوانست هم مخفی بکند . خیلی با همدیگر نزدیک بودند ، خیلی این به او علاقه داشت . این وقتی که به او تنگ کرده ، شاه به او دید گفته تکلیف خودش را دانسته ، حالا این ممکن است بهانه کرده باشد . اینها را تمام روی حدس من هیچ سعی هم نکردم کنجکاو ی بکنم اصلاً من مجالش هم نداشتم که بروم به پرسس تحقیقات بکنم که چطور شده . ولی یقین دارم که این از اینجهت بوده ، خودش را کشته که خلاص بشود . و اما راجع به اینکه صفات برجسته داور ، گفتم صفات برجسته اش این بود که یک چیزی را هم که نمیدانست مثلاً " در مسائل اقتصادی اصلاً وارد نبود ، این میبایست ، اینهم یکی از ضعف های ایران نه فقط ایران کشورهایی مثل ایران . این را بارها بخود داور و به علی امینی ، هژیر اینها گفتم . این یک اطلاعاتی را که ب میگرد توی دفتر خودش یا داشت میکرد صحبت میشد که مصرف شکر ، مصرف صادرات پوست ایران ، صادرات پشم ایران ، تمام اینها را و حافظه فنی العاده ای هم داشت حفظ کرده بود . وقتی که میآمدند برای تجدید مذاکرات قرارداد با شوروی ها ، که قرارداد امبادله جنس با جنس بود . آنها تمام میآمدند مجهز با پرونده ها ، پرونده ها از روز اولی که این قرارداد با آنها بسته شده بود تا آنروز ، مسلح و مجهز میآمدند ، طرف ایرانی برای اولین بار بعضی از آنها در این جلسات شرکت میکردند کوچکترین اطلاعی نداشتند . هیچ پرونده نداشتند . اگر کسی پیدا میشد مثلاً داور فقط روی حافظه اش بود ، یا آنجا داشت هائی که توی دفترش کرده بود . در ایران بهیچوجه رسم نیست که یک کاری که انجام میشود این کسیکه انجام داده گزارش بدهد و این گزارش با یگانی بشود ، و این با یگانی بماند سرچایش و در اختیار اشخاصی که بعدها میآیند گذاشته بشود . همچنین چیز هائی اگر وجود داشته باشد یکی در هزار .

ویک اشخاصی که خودشان این ابتکار را بخرج میدهند جزو سیستم نیست . سیستم حکومتی ایران یک همچین چیزی را ندارد ، نداشت و ندارد . ندارد . الان هم نداشت ، آخری ها هم نداشت . اینکه همیشه میگفتم در مقابل خارجی ها مغلوب است . چرا ؟ برای اینکه ایرانی چون اطلاع ندارد نسبت به آن خارجی ظنین است میگوید : بن پدروخته آمده کلاه بردارد . این حرم زاده . حالا طرفش میخواهد روس باشد ، ژاپن باشد ، انگلیس باشد ، آمریکا باشد فرق نمیکند . این میگوید اینها آمده اند کلاه را بردارند و با نظر سوء ظن نگاه میکنند . آن یکی آمده مجهز میداند که اسلاف این آدم چی چی گفتند ، تمام اینها را خوانده است قبل از اینکه بیاید . ببینید این را آنوقت مقایسه بکنید ببینید در چه وضعی هست این ایرانی . ایرانی هر حرفی که میزند روی هوا است . او باسند ، با سابقه ای از گذشته بدیهی است که ایرانی همیشه در این مذاکرات همیشه منبون میشود آن طرف منافع خودش را حفظ میکند . صرا " برای اینکه اولاً " بی اطلاع است و در نتیجه بی اطلاعی سوء ظن دارد و سوء ظنی است که فطری ایرانی است . ایرانی سوء ظن نسبت به همه چیز دارد ، همه چیز را باید کمپلیک بکند بعد برود در اطرافش شاخه و برگهایی درست بکند ، گنده بکند ، یک جور دیگری تعبیر کند ، هیچ طرز ساده نگاه نمیکند به قضایا . آنوقت این میشود رفتار این یک دولتی ، بایک دولتی دیگر . من همیشه مخالف بودم که دولت با دولت کار بکند . بگذارد افراد اینکار را بکنند ، برای اینکه افراد بخرجه باشد هر قدر هم بیسواد باشد منافع خودش را اگر حفظ بکند میداند ، بپادشاهت و یا اگر . نمیدانم در تجارتخانه های ایرانی چه جور میکردند قدیم . اما او همان حاجی اطلاعاتی داشت از پدرش به او رسیده بود خودش هم بطرز همان قدیمی چرتکه داشت با سیاق آن حساب رانگه میداشت . من معتقد بودم که البته حجم کار آن زمان هم کمتر بود اما وقتی که برخورد کردم به آن قضیه جواهرات را نمیدانم گفتم براتون ؟ جواهرات سلطنتی را که در بانک گرو گذاشته بودند ؟ بله آنهم یکی از چیزی هائی است که بایزبه شما بگویم . آنجا برخورد کردم به یک همچین موردی . تفاوت بین زمان مظفرالدینشاه و ناصرالدینشاه و زمان پهلوی . حجم کار آنوقت تصدیق میکنم کوچکتر بود ، خیلی کمتر بود ، اما با همان سیاق قدیم و با

سباق قدیم روی این طومارها یک چیزی برای من پیدا کردند که همان روزی که این را پیدا کردند من دربانک شاهی بودم . گفتم بهیچوجه من الوجوه امروز این آقایان دروزارتخانه هایشان نمیتوانند پیدا کنند . بااطمینان این را میگفتم برای اینکه دیده بودم طرزکارشان را .

حالاراجع به مرحوم داور اگرچیزهای دیگری ، سؤالاتی ، چیزهای دیگری ، س- پایه گذاری مسائل اقتصادی ، و بازرگانی ایران را که میگویند ایشان پایه گذاری کردند؟

ج - دراین تردید نیست . برای اینکه میگویم این منتها یک کارهایی را برعهده گرفت که ابزاری را نداشت . من این را گفتم اولین برخوردی که داشتیم با شرکت کالا رفتم ساعت هشت پیش به او گفتم . گفتم این دوست شما در تهران است فاصله ای از خیابان سپه است تا وزارت مالیه . هیچی ندارد . شما آنوقت چطور در سرنا سر ایران شرکت درست کردید به چه میدی ؟ که اینها اینکار را خواهند کرد؟ گفتم به عقیده من اینکار صحیح نیست ، نمیتوانید . آن مثال زده باید کار را کردو آدم را پیدا کرد . اما - پندر روز قبل از کتنش گفت حق با مستوفی الممالک بوده که تا آدم ، آدمش را نداشته باشد دست به کار نیاید زد .

س - یعنی معتقد هستید که بهر حال او یک انقلاب بآداری در ایران بوجود آورد . ج - گفتم وزارت دادگستری را ، دادگستری را زیرورو کرد و یک دادگستری درست کرد قوانینی گذراند . اما با آن قوانین را چه حوری میبایست بگذرانند؟ خود بدبخت که نمیتوانست بنشیند تمام این قوانین را بنویسد . او هم میبایست به اشخاصی بدهد آنها هم میبایست بنویسند ، آنها هم آنوقت میبایست بروند بدهند این را در کمیسیون عدلیه که رسیدگی بکنند و این راهم شاید و مضمول کرد این قانون را ، که تصویب بکنند یکسال اجرا بشود و دوباره برگردد .

س - برهم میگشت ؟

ج - بخاطر ندارم ، بخاطر ندارم نمیدانم ، بخاطر ندارم شاید هم برهم میگشت . مشکلات ایران اگر آدم بخواهد قضاوت بکند اینست که اول حقیقتیا " فاقد آدم است . طرز رفتار هم با مردم با کارمندان طوری است که آدم تربیت نمیکند . من یکی از چیزهایی که ، نظرهائی

که به داوردادم . گمان میکنم آنوقت وزیرداری شده بود . گفتم آقا بیا شید یک کاری بکنید محض رضای خدا ، یک حقوقی بدهید به کارمندان آن که اینها مجبور نباشند دزدی بکنند . گفت اخیراً " به مادون رتبه ورتبه یک دوتومان درمساء اضافه حقوق دادیم وماهی سیمدهزار تومان شده بود چه . گفتم آقای داوور همین استدلال غلط است . هیچوقت شده که مستخدمی خودش را بکشد از این مستخدمین ، برای اینکه گرسنه است ؟ چه جوری زندگی میکند ؟ گفتم قسمت عمده شان آن پولی را که میبایست بیاید توی صندوق دولت یک دهم آن ممکن است یک صدم آن را بگیرند و با این زندگی میکنند . من معتقدم اگر حقوق کافی داده بشود درآمد دولت افزایش پیدا میکند . برای اینکه الان اینها با درآمدنا شروع زندگی میکنند منتها چه جوری میتوانند زندگی بکنند . خب آن قبولش برایش مشکل بود . رضا شاه که ! لا" معتقد بود به کرات شنیدم ، معتقد بود که به ایرانی هرچی بدهی باز هم دزدی خواهد کرد . بنابراین چه لزومی دارد که آدم بیشتر بهش بدهد . من خیال میکنم رضا شاه باور نمی توانست بکند که ایرانی ممکن است وجود داشته باشد که بتواند میلیون ها بدزدد و دزدی نکند .

س - این نظرش راجع به ارتش هم همین بود به آنها حقوق کم میداد یا درآمد موقع ؟

ج - میگویم رفته بود به با زدید ژاندارمری ، آنوقت اسمش را گذاشته بودند چی ؟ ژاندارمری را یک اسم ایرانی برایش گذاشته بودند و امنیه امنیه . رئیس آنها مثل اینکه احمد آقا خان بود آنوقت ، وقتی که وارد شده بود آنها به همه گفته بود ، به اطرافیان ش که دستهای تان توی جیب تان بگذارید ، اینجا میزنند جیب تان را ، یعنی آمده اند به مرکز دزدها . با علم به اینکه دزدی وجود دارد او در صدد بر نیامد . و گمان میکنم این واهمه ای که داورداشت ، بمن نگفت اما خیال میکنم میشناخت ، روحیه رضا شاه را میدانست و میدانست این حرفها را تمیث شود به او زد که بیا شید ایرانی را سیرنگ دارید برای اینکه . من معتقدم ، اطمینان دارم ، ایمان دارم از چیزهایی که میشنیدم و میدیدم و طرز فکر این آدم این بود که ایرانی نمیتوانید شما سیرش بکنید که دزدی نکند . این دزدی را در حال خواهد کرد .

س - نظر خود سرکار چی است ؟

ج - من اینکار را کردم و نتیجه گرفتم . خوشحالم که این سؤال را فرمودید . من رئیس بانک ملی بودم . بانک شاهی بودشت ساله ، یک کار تربیت شده که قسمت زیاده اش را منی ، اما ایرانی های مسلمان نشان را تربیت کرده بودند با کمال صداقت برایشان کار میکردند . انگلیسی های یک مقداری اول طلا آوردند که دادند ، چون مال آنها بود نصفش را دادند به بانک شاهی ، نصفش را دادند به بانک ملی که بفروشد . این طلاها که های متعدد ، مختلف بود ، سکه های کینگ چرخ بود ، مال ویکتوریا هم بود . در بازار ، اینهم یک چیزی که من میدانستم تا آنروز در بازار هرچه تازه تر بود قیمتش بیشتر بود . و فلسفه آن اینست که سائیده میشود طلا در نتیجه مثلاً " پنجاه سال که یک سکه ای که در جریان باشد این وزن اولیه را ندارد و این بود که این زرگرها قدیمی ها را کمتر از جدیدی می خریدند . ما این را شروع کردیم به فروختن . بانک شاهی هم فروخت . بعدها تنیدم ، همه میگفتند ، همه که اشخاصی در بانک شاهی آن متصدیان فروش سکه های جدید را خودشان را می خریدند سکه های قدیم را می فروختند این را دیگر همه کس میدانست . به کرات ، به کرات مواردی پیش آمد که بانک ملی کاری را که میکرد با صداقت میکرد و در آنجا دزدی میشد . من نمیگویم در بانک ملی دزدی نبود اما ادعا میکنم که مردم قبلاً " حساب میکردند دزدی بکنند یا نه ؟ برای اینکه روز اولی که آمدم گفتم من با شما یک حسابی باز میکنم ، شما یک طلبی دارید من این را نسبت به شما ادا خواهم کرد . یک دینی هم دارید و آن اینست شما اگر صداقت نباشد ، اگر مصیبت نباشد هیچ قدرتی نمیتواند شما را نگه دارد . یک پیشخدمتی را برای گرفتن نمیدانم دو تومان بود منفصل کردم ، کارمند را هم همین جور و این در نتیجه هشت سال یک دستگاهی بوجود آمده بود که من بوجدش اغتاخار میکردم نه فقط من ، من شبی در سرمیز شام بانک آوانگلاند که جلسه سالیانه بانک و صندوق بود ، بانک جهانی و صندوق بود در لندن دومین جلسه سالیانه بانک و صندوق در ۱۹۴۷ در لندن بود . سرمیز شاه پیش من یک آدمی نشسته بود که سرپرست کنترل ارز بود در انگلیس ، برای

اولین بار در تاریخ انگلیس مقررات ارزی داشتند زیر نظر این (؟) بود
 او گفتش که من نمی شناختمش که خودش معرفی کرد من (؟) پیش ، بین هر کسی
 هم یک نفر از بانک آو انگلندها نشانه بودند . گفت که من شما را خوب میشناسم .
 گفتم شما چطور مرا میشناسید ؟ گفت میخواهید برای تان شرح بدهم شما چه جور آدمی
 هستید ؟ گفتم خیلی میل دارم . گفت ، یک آدم بسیار تند خلق ، خیلی خیلی سختگیر
 بسیار درست ، نمیدانم چی فلان ، فلان ، فلان ، گفتش که اعتباری که
 بانک ملی در بانک آو انگلند دارد کمتر از بانکهای هشتا از اروپا که به اندازه شما
 اعتبار داشته باشند . گفتم من همیشه افتخار میکردم به اینکه بانک ما مباحثات دارد .
 و خوشوقتیم که یک همچین چیزی را میشنوم . چرا ؟ برای اینکه در ۱۹۴۷ بوده که
 دولت انگلیس برگشت به گلدانستان . د . و چند هفته بعد از گلدانستان در آنجا گفت
 کردیم . برگرداند . در موقعی که اینکار را کردند یعنی آزادی مطلق گفتند الان دیگر
 استرلینگ کا نور تابل هست . یک کار نمی هست که پشت سرش طلا هست و چه هست
 فلان و اینها . آزادی . بتمام بانکهای مرکزی دنیا تلگراف کردند و خواهش کردند
 که برای همکاری با بانک آو انگلند تقاضا میکنیم که خوداری بکنید از تبدیل غیر
 ضروری . من این را صد درصد اجرا کردم . دستور دادم در تمام شعبه ها . بانک های
 دیگر اسپر کولاسیون کردند . این را ضعف دانستند . فوق العاده هم متضرر شد .
 آنها استفاده کردند . من با استفاده را نبردم من میتوانستم اینکار را بکنم نکردم .
 در فروش طلا که میآوردم و سکه میکردم بعدها این را میدانستند دیگر " اتفاقا " یکی
 از گا ورنرهای بانک آو انگلند سرچرچ بولد الان بایندگاه کنم ببینم هست
 یا نه ؟ این درواشگتن یک وقتی سروکار داشت . یک سمتی داشت از طرف دولت انگلیس
 در صندوق . یک روزی من به این برخورد کردم در توی خود صندوق ، این مرا به یک
 نفر دیگر معرفی کرد والا او کی بود ؟ گفتش که این مستر ابتهاج کسی است که پول ایران
 را نجات داد و اگر این نبود ایران پولی امروز نمیداشت . این را گا ورنر بانک آو
 انگلند میگفت . این سرتا سردنیا این شهرت را داشت . و بهمین جهت هم بودن موفق

شدم که یک مه موران دوم ... با دولت انگلیس امضاء بکنم که بی نظیر بود. که این هم شرح را خواهد داد.

س - دلم میخواست نظرتان راجع به کارمند ایرانی ، مخصوصاً " کارمند دولت ایرانی، و تاء پید یا تکذیب این نظر که بعضی ها دارند که کارمندهای ایرانی اصولاً دزدند؟ تنبل هستند ؟

ج - هیچ همین چیزی نیست ، هیچ همین چیزی نیست . من افتخار میکردم .

س - تجربه سرکار چی بود ؟ وجه کردید که نتیجه معکوس ...؟

ج - اولاً "افتخار میکردم بتمام معنی افتخار میکردم به وجود یک . و برای همین هم بود وقتی بمن تکلیف کردند که بروم نمیدانم نخست وزیر بشوم ، بروم چیز بشوم ، حکم بمن داده ، ساعدم حکم کتبی داد که بروم رئیس سازمان برنامہ بشوم مدتهاش گفت بانک هم زیر نظر تان باشد گفتم ما گر بنا است دوتا را انتخاب بکنم من این بچه ای است که تربیت کردم دارم بزرگ میکنم من ول نمیکنم . علاقه داشتم . افتخار میکردم که آنوقت در حدود دوهزار کارمند داشت . در موقع جنگ ، در موقع قحطی ، در موقع بی مرکزیت نبودن مرکزیت ، نبودن حکومت ، اشغال شده بود پایتخت ما از طرف سه قشون اجنبی ، حزب توده حکومت میکرد اشخاص را می گرفت توقیف میکرد در یک همچین موقعی که مطلقاً اتوریته ای وجود نداشت بانک ملی با نهایت ایمان کار میکرد .

س - علتش چی بود ؟

ج - علتش ؟ نشان دادم در عمل که هیچ قدرتی نمیتواند نفوذ پیدا کند در بانک . قوام السلطنه به شما گفتم دوست من کسیکه اینهمه محبت بمن کرده بود بمن نوشت که رئیس شعبه پهلوی تان را اخراج کنید ، بهش گفتم آقا برای چی ؟ گفت نادرست است نه گفت با شوروی ها هم ساخته . فرستادم که شرح هم دادم .

س - کس به کارمندانان امنیت شغلی میدادید

ج - روز اولی که آمدم همه آنها را توی صندوق بانک ، گیشه بانک خواستم به این عبارت به آنها گفتم ، گفتم من به عبارت حسابداری و بانکداری به شما صحبت میکنم این روابط من با شما دو جنبه دارد یک ستون بدهکار ، یک ستون بستانکار ، من شما بدهکارم

یک چیزهایی را که تعهد میکنم برای شما خواهم کرد ، تا؛ من میکنم زندگی شما را که شما احتیاج نداشته باشید دزدی نکنید با آن حقوق نمیگویم زندگی مرفه نکنید اما میتوانی زندگی نکنید .

س- اگر در این مورد توضیح بفرمائید چه اقداماتی کردید ؟

ج- اقداماتی که کردم در موقعی که حطی بود . این را در بانک رهنی شروع کرده بودم ناوائی درست کرده بودم در بانک رهنی . آدمم در بانک و چیره بندی کردم . آدمم عین همین را در بانک ملی پیدا کردم ناوائی درست کردم میفرستادم آرد میخریدند به قیمت های ارزان از راکز ، از بازارش این را میآوردم در آنجا نان می کردم . اجناسی را که میخریدم به نازلترین قیمت میخریدم میفرستادم مثلاً ، آنوقت روغن کرمانشاه بود ، کرمانشاه میرفتند روغن میخریدند تمام حبوبات و لوازم دیگر زندگی را ، خواربار را از جاهای دیگر در بازار عمده فروشی میخریدم میآوردم با تخفیف میفروختم ، با تخفیف . عوض اینکه حقوق بدهم که همش بشکل حقوق باشد که ایجاد تورم میکند و هیچ اثری ندارد و بارها! این را بدولت گفتم و هیچکس این را قبول نکرد . گویا وزارت جنگ مثل اینکه یک وقتی یک همچین چیزی را کسپی کرد . من به آنها جیره میدادم به تعداد افراد .

س- افراد خانواده ؟

ج- افراد خانواده . این را آنروزی که مهدی سمعی ، خردو ، ببرم رفته بودند این چیزها درست کرده بودند این را به آنها گفتم . گفتم در بلشویکستان یک همچین چیزی وجود ندارد . این را اتفاقاً " اولین دفعه ایست که من این اکسپرن را گفتم . گفتم در بلشویکستان ، چون اینها را میدانستم چپی هستند دیگر همشان . گفتم در بلشویکستان یک همچین رویه ای نیست ، وجود ندارد که نگهبان بانک ، یک نگهبان و یک زن و پنج بچه ، هفت جیره میگیرند همان جیره ای را که من میگیرم ، همان برونج ، همان روغن ، همان قند و همان چاشنی ، به نصف قیمت ، نصف قیمت آنرا بانک میداد با این تفاوت که من برای خودم وزنم و یک پیشخدمت ، من سه تا میگیرم او هفت تا میگیرد . گفتم در بلشویکستان بمن نشان بدهید که بهتر از این رفتاری باشد . بیمارستان وجود داشت اما

من این بیمارستان را تقویت کردم ، بهترین دکترها ، بهترین اطاقها ، بهترین ادوات طبی ، آنچه که از دستم برمیآید مدبرای آنها می‌کردم و تمام اینها مجانی .
 س - مثل اینکه در سطحی بود که حتی افراد غیر کارمند هم علاقه داشتند که در آنجا مثلاً " عملشان کنند و بستری بشوند ؟

ج - هر کس از اعیان از متشخصین میخواستند یک جایی ، یک مریضخانه خوبی بروند میآمدند این مریضخانه . جانشان به همین جهت هم بود که آن قسمت عفونی را گفتم نمیتوانید که حذف بکنید . قسمت زایمان را بمن پیشنهاد کردند که حذف بشود ایــــــــــــــان را نمیتوانم به شما گفتم موضوع مادرم آنوقت تقاضا کرد که خواهرم که میخواست ؟

س - نگفتید .

ج - نگفتم . گفتم نمیشود . گفت آخر چطور نمیشود ؟ نمیتوانی بگوئی گفتم میتوانم بگویم اما نمیتوانم استثنا بکنم . یکی دیگر از خوبی ها زمین پر نشیب بود

س - مورد مسکن چطور ؟

ج - در مورد مسکن ، وام مسکن ، وام مسکن میدادم و بالاتر از هر چیزی این بود که تمام افراد بانک ملی بدون استثنا موافقت شده بودند که هیچ نفوذی در بانک نمیتواند رخنه بکند این مهمتر از هر چیزی مادی بود . و این راه را ت دیدند . یکیش مورد قوام السلطنه بود ، یکی دیگر یک مرتیکه ای بود ، یک دیوانه ای بود نماینده مجلس . ای دادا سمش الان باز هم یادم نیست بله . یادم خواهد آمد . این از سمنان وکیل شده بود . یک روزی آمد پیش من گفتش که این رئیس شعبه شما در کارهای سیاسی مداخله میکند . گفتم حق ندارد اگر بکند اخراج میکند . و اینهم گفته بودم ، به شما هم توضیح دادم که در مورد حزب دمکرات یک نفر را اخراج کردم که رفته بود تبلیغ کرده بود . این را ببینید به این جنبه اهمیت بدهید که یک کسی بخودش اجازه بدهد که برای حفظ کارمندان و اینکار هم درست در زمان برنامه کردم

س- (؟) این را ببرید به زمان برنامه تان و این کارهایی که در بانک ملی در مورد تاءمین احتیاجات افراد کردید در سازمان برنامه چه کارهای مشابهی کردید؟

ج- همین کارها را کردم . برای اینکه به همین جهت هم یک نفر انصاری نامی که معاون کارگزینی بانک بود او را آوردم به سازمان برنامه . و تمام اینها را در همانجا هم پیاده کردم دادن وام ، دادن کمکهای خواروبار ، تمام اینها را در همانجا هم کرده در سازمان برنامه هم کردم . اما مدت توقف من آنقدر نبود . من چهار سال ونیم بودم .

س- همان احساس نسبت به کارمندان؟

ج- همین احساس بود که بمن بعد از اینکه رفتم بمن میگفتند ما وقتی از طرف شما میرفتیم پیش وزراء احساس میکردیم که برای ما اهمیت قائل هستند . بعد از شما دیگر ما آن آدم نبودیم ، آن شخصیت را نداشتیم . برای اینکه پشت سرشان ایستاده بودم .

بگویم برای اینکه پس فردا من میمیرم میروم این چیزها میمانند . و برای این است که ایرانیانی که در آینده می آیند بدانند که این چیزها صرف میکند . بمن میگفتند احمق جان تو اینکار را برای کی میکنی ؟ تو خیال میکنی مردم قدر میدانند؟ برای آن دنیا میخواهی بکنی ؟ گفتم برای خاطر خودم میکنم ، خودم ، من یک شاهی نداشتم وقتی که در رأس سازمان برنامه بودم . مقروض بودم در تمام مدت کاریرم مقروض بودم . رئیس بانک ملی وقتی که بودم حقوق من رسید به دوهزار و پانصد تومان که آن هزار تومان اضافه را با زقوام السلطنه بمن داد وقتی که دفعه دوم آمد . برای اینکه دفعه اول هزار و پانصد تومان را حاضر نشد بدهد دفعه دوم که آمد گفتم آقا من با هزار و پانصد تومان نمیتوانم زندگی بکنم که من پذیرائی دارم آخر ، من بعنوان رئیس بانک پذیرائی دارم نمیتوانم . هزار تومان بمن اضافه داد . دوهزار و پانصد تومان میگرفتم ، هشت هزار تومان هم در سال پاداش میگرفتم با این میتوانستم زندگی بکنم اما طوری که یک دینار پس انداز نداشتم . مقروض بودم ، همیشه مقروض بودم ، تمام عمرم مقروض بودم . تنها چیزی که مرا نجات داد این فروش سهام بود . تا خرخره من من مقروض بودم وقتی که این سهام را فروختم . اما حالا جنبه مادی آن را بگذاریم

کنار چیزی که مهم است یک کسی آنچنان بخودش اعتماد داشته باشد که در مقابل بالاترین قدرت متصور بایستد و بگوید نمیکنم . ایی را من در ایرانی های دیگر ندیدم . این حالا حمل به خود پستی میشود ؟ بشود . اما والله از جنبه خود پستی نیست این از یک جنبه ای است که میخوام ثابت بکنم که یک نفر ایرانی در مراحل مختلف ، در زمان رضاشاه ، در زمان بعد از رضاشاه که یک وضع اسفناکی پیش آمد . که هیچ مملکت صاحب نداشت ، هیچ صاحب نداشت . که من متحیر بودم یک قضیه ای که پیش آمده بود به حکیم الملک مراجعه بکنم ؟ و حکیم الملک نخست وزیر بود . گفتم آخر حکیم الملک که من که میشناسم بدبخت بیچاره ، او از من میپرسد که چه بکنم ؟ بمن میگوید در دلد میکند که چه بکنم ؟ در یک همچین وضعیت در مراحل مختلف مملکت قدرت رضاشاه شرب الیهود بعد از رفتن او . سه قشون اجنبی در تهران . و بعد زمان قدرت این شاه در سازمان برنامه . روش من بقدر سروزن عوض نشد . برای اینکه اتکاء به نفس داشتم ، هیچوقت فکر نمیکردم که اگر بیکار بشوم چه خواهم کرد ؟ هدیه میایستادم میگفتم اینکار را میکنم قبول ندارید میروم . بارها به شاه کتبا " شردفنه ، کتبا " استعفادادم خدا میداند چند بار شفاها " . دفعه ششم دفعه آخر بود که این سرقضیه کود شیمیائی شیراز استعفادادم . اولین بار استعفادادم موقعی که بمن قول داده بود که حقوقی به سازمان برنامه تعلق خواهد گرفت که من بتوانم از آنجا رستی بخواهم . گفتم یکی از شرایط من این بود . وقتی که پیشنهاد دادم بودجه را برای دولت فرستادم اول قائممقام ، بعد معاونین ، مال خودم را خالی گذاشتم . پیشنهادی که خجالت میکشیدم . دوهزاروپانصد تومان برای معاونین بانک

س - در سازمان برنامه ؟

ج - بله . رد کردند

س - چي را دوهزاروپانصد تومان را ؟

ج - بله رد کردند . دوست من ، دوست عزیز من عبدالله انظام کفیل بود . علا رفته بود برای معالجه . آن یکی دوست من ، که او را دوست عزیز نزدیک خودم میدانستم علی امینی را ، که سالهای سال میشناختمش ، وزیر دارائی . بمن تلخن کردند که بیا آقا اینجا .

استهاج (۲۰) - ۱۲ -

رفتم گفتند که نمیتوانیم اینکار را بکنیم .

س - کابینه اقبال را میگوید ؟

ج - خیر کابینه علا . چرا نمیتوانید بدهید ؟ گفتند برای اینکه حقوق خود ما

۲۵۰۰ تومان است . گفتم شما اگر نالایقید بمن چه ؟ شما اگر دزدی میکنید بمن چه ؟

شما نمیتوانید با ۲۵۰۰ تومان زندگی بکنید ؟ نمیتوانید پس چه جور زندگی میکنید ؟

یا دارید از خودتان ، یا میدزدید ، یا کلاه برداری میکنید ، قرض میکنید به نیتی

که پس ندهید . شق دیگری ندارد . من نمیخواهم اینکار در دستگاهم . گفتم من

خجالت میکشیدم که بیش از ۲۵۰۰ تومان نمیتوانم بدهم . اما نمیتوانید ؟ من استعفا

میدهم . رفتم به سازمان برنامه تلفن کردم به تلفنچی دربار گفتم که من با

تشریفات و اینها کار نداشتم . تلفن میکردم به تلفنچی که آنجا بگوید به شاه که من

میخواهم ببینم . گفت : امروز غیر ممکن است آقای استهاج . بعدی ملاقات دارد شاه

غیر ممکن است .

س - کی این را میگفت ؟

ج - تلفنچی . برداشتم نوشتم نامه استعفا . حالا چند وقت است آدمم ؟ تازه علا به

سرکار آمده ، بغضله خیلی کوتاهی ، یک ماه دوماه شد اولین بودجه را که فرستادم

هان ، بمن گفتند که برای خودتان هر حقوقی که بخواهید حاضریم .

س - چقدر اضافه کرده بودید نسبت به حقوق قبلی معاونین ؟ یعنی

ج - خیلی ، خیلی ، خیلی ، خیلی

س - از ۱۰۰۰ به ۲۵۰۰ ؟

ج - نه مثلاً بگویم که رسانده بودم به حقوق وزارت دیگر . شما همین را قضاوت بکنید ؟

س - بیاد دارید که قبلاً " چقدر بود ؟

ج - یادم نیست ، یادم نیست ، خیلی ، خیلی زیاد بود .

س - آنوقت در مورد ستون پائین تر هم ؟

ج - همه ، همه راهمینجور . در مورد ، حالا بگذارید این را تمام بکنم آنوقت در مورد

دیگران ببینید چه کردم ؟ در مورد خدا داد و اینها چه کردم ؟ بغضله یک ساعت بعد

عبداله انتظام تلفن کرد گفت چی کردی تو ؟ استغفادادی ؟ شاه به او گفته بود .
گفتم منکه به تو گفتم استغفا میدهم . این باور نکرد خیال کرد شوخی است . گفتم
من به شما گفتم استغفا میدهم ، من نمیانم . گفت بیا اینجا حالا . رفتیم .
جمع شدند ، آنجا نشسته بودیم تلفن زنگ زد از طرف دربار گفتند به آنها پس فردا
یا فردا همه تان بیا شید سعدآباد . خوب این مذاکرات را ما گذاشتیم رفتیم . عبداله
انتظام بود ، علی امینی بود ، علی معتمدی بود بعنوان وزیر مشاور ، مهندس
طالقانی بود پنج نفر شدیم . شاه گفت چی است ؟ گفتم این آقایان میگویند که
چون حقوقشان ۲۵۰۰ تومان است معاون سازمان برنامه نمیتواند ۲۵۰۰ بگیرد . منم
به اینها گفتم یا شما میدزدید ، یا از خودتان چیز دارید ، یا کلاه برداری میکنید
والا چه جوری میشود زندگی کرد ؟ چه جوری آخریک وزیر میتواند با ۲۵۰۰ تومان زندگی
بکند ؟ من نمیتوانم اجازه بدهم بهمکارانم که دزدی بکنند . به آنها اجازه نخواهم
داد ، وعده دادم ، به آنها قول دادم که زندگی آنها را تاءمین خواهم کرد . و این را
خجالت میکشم و به شما هم الان عرض میکنم وضع مالی مملکت وقتی که بهتر شد من تقاضای
اضافه حقوق خواهم کرد ، حقوق آنها را بالاتر خواهم برد . شاه گفت که خب ابتهاج
راست میگوید دیگر . وانگهی من به ابتهاج قول دادم . آنها هم گفتند بله قربان
چشم تمام شد حل شد . راجع حقوق خودم .

س- پس شایینجا ؟

ج- شد ، بله ، قبول شد ، تصویب شد .

س- آنوقت حقوق بقیه چی ؟

ج- تمام تصویب شد ، تمام تصویب شد ، تمام آن ریزی که رؤسای ادارات و فلان
و اینها یک بودجه ای درست کرده بودند که از بالا شروع میشد مدیرعامل ، بعدقا شمام ،
معاون فلان ، فلان تا آخر . من هیچ ننوشته بودم بمن مثل اینکه ۹۰۰۰ هزار تومان
۹۰۰۰ تومان ، برای اینکه هر دفعه ا یکه من میدیدم نمیتوانم میرفتم به شاه میگفتم
من نمیتوانم زندگی بکنم .

س- خیلی خوب بود که میدانستید که مثلاً " بودجه پیر علی سازمان برنامه چند برابر شده بود

بر اثر پیشنهادها ؟

ج - ای کاشکی این الان میتوانستم به شما بگویم . اما میدانم که چندبرابر شده بود .

س - دو سه برابر ؟

ج - و اما راجع به آنها چه کردم ؟ تصمیم گرفتم که من وقتی که آدم به سازمان برنامه تصمیم گرفتم که دودستگاه بوجود بیآورم ، روی مطالعاتی که رفته‌ده روز آنجا کردم . و مطالعاتی هم که اساساً " داشتم ، عقایدی که داشتم . یک دفتر فنی گفتم ایجاد میکنم ، یک دفتر اقتصادی .

س - آن را داریم روی نوار .

ج - دارید ؟

س - بله ، بله ، بله .

ج - حقوق اینها را که نمیتوانستم بدهم خدا داد را که در برینستون درس میداد که - نمیتوانستم

بیاورم حقوق یک رئیس اداره به او بدهم . میدانستم چه چیزهایی را میتوانم از مجلس

بگیرم چه چیزهایی را نمیتوانم . مجلس من هم همان کمیسیون مختلط ، کمیسیون برغامه بود

که از مجلس وسنا و این کمیسیون تنها کمیسیونی بود که حق قانون گذاری داشت . میرفتم

برای تمام چیزهایی را که مثل مثلاً " کارخوستان " خواستم گرفتم پنجاه میلیون تومان

که دادم به لیلینتال . برای ابتدای امر وقتی قرارداد امضاء شد ، میدانستم برای

دفتر اقتصادی نمیتوانم . چرا ؟ میرفتم آنجا ، من میبایست حالی بکنم که چرا

من به یک اکونومیست احتیاج دارم . میگفتند ای آقا اکونومیست چی ؟ ما شما

این اشخاصی مثل سی سال فلانی در وزارت دارائی مویتر را سفید کرده ما شما این

آدم را می‌دهیم . من میدانستم چه چیزهایی را میتوانم تحمیل . بکنم چه چیزهایی

زورم نمی‌رسد . میدانستم این را نمیتوانم . بنا بر این درصدد آن بودم که این را بگیرم

اریک جاش . با راکفلر فاندیشن با فورد فاندیشن داخل مذاکره شدم . فورد فاندیشن

استقبال کرد . یک میلیون تفریباً " پانصد هزار دلار گرفتم . یادم نیست رقم را .

درد و وهله گرفتم . میهمانی بود در چه وی چیس باب گارنر به افتخار من میهمانی

میداد . و سرمیز شام سفیر ما بود نصراله انتظام . و قبل از شام به باب گفتم که من

یک میلیون دلار از فورد فاندیشن گرفتم . گفت چی میگوئی ؟ گفت ااه بریدرشان
لسنت اینها بمن ندادند برای فلان . گفتم خواهش میکنم حالا یک اقدامی نکنید که
این رایهم بزنید . گفتم اینکار آسانی نبود . گفت چطور اینکار را کردید ؟ یک چی چی
بود اسمش که نماینده شان آنوقت که میآمد که بعد رفت توی بانک جهانی ؟ یک اسم
اسکاندیناوی داشت . این هی رفت هی آمد ، هی رفت هی آمد تمام کارهای مراد بد
تمام تحقیقاتی کرد میدانید شوخی نبود یک همچین پولی دادن ؟ بعد مرا بردند آنجا
باهئیت مدیره شان در نیویورک صحبت بکنم بلا آخره دادند . گفتم من این را برای
این میخوام . بنا بر این .

س - چه حقوقی آنوقت توانستید بدهید به اندازه آن سطح ؟

ج - حقوقی که به امثال خدا میدادم حقوق پستش بود مطابق بودجه ای که داشتم که
آنهم خودش یک چیزی بود تفاوتش را از محل فورد فاندیشن میدادم .

س - خوب وقتی بقیه دستگاه دولتی اطلاع پیدا کردند؟ سروصدا نکردند که چه خبر است
سازمان برنامه از این حقوق ها میدهد؟

ج - جرات نمیکردند برای اینکه میدانستند هیچ جایی یک همچین محیطی وجود ندارد ،
هیچ جایی یک همچین تنبیهی نیست ، یک همچین دیسپلینی نیست . مثل شمر رفتار
نمیکردم با آنها . آخر میگویم برای چند تومان من آدم رای بیرون کردم . آخر نشان بدهند
یک جای دیگری اینکار را کرده باشند . و این برای تظاهر نبود این را برای بخاطر مردم
نمیکردم .

س - شما معتقد بودید که دولت با تعداد زیاد کارمندی که داشت او هم میتواند

تدریجا " اینکارهایی را که شما در بانک ملی ؟

ج - البته ، با تصفیه عده ، عده زیادی ، خدایا مرزد اقبال ، اقبال رفت شرکت
نفت . یک قشون در شرکت نفت استخدام کرد میدانید ؟ هر کس از دربار ، از قوم و خویشهایش
که نفوذ داشت توصیه میکرد آنها " استخدام میشد . بدون اینکه معلوم بشود
برای چه استخدام میشود ؟ من این وزیری را بیرون کردم برای استخدام یک ماشین نویس
که به توصیه سردار فاخر . آخر نشان بمن بدهند در کدام دستگاه . و اله این را برای

تظاره نمی‌کردم اعتقاد داشتم به اینکه کار صبح اینست که من خودم باید سبیل درستی باشم تا بتوانم اینکارها را بکنم . اگر این قلدری را مگر میشد همینجوری بیخودی کرد ؟ بعضی وقتها دیدم که بعضی هاسعی میکنند تقلید بکنند ، خواستم آنها را .

گفتم شما از ابتهاج تقلید نکنید نمیتوانید . گفتم برای اینکه بتوانید اینکارها را بکنید با این قلدری رفتار نکنید ؟ باید یک امتحان هائی بدهید تا برسد به اینجا که مردم قبول تان بکنند ، مردم با وریکنند و زیر بار بروند والا مگر میشد به این آسانی . هیچ مرتیکه بیرون بکنند آنها را برای خودش برود ساکت بماند . قلدر است مرتیکه می‌آید برادر آسید محمد بهیبهانی که آقا شما چهار نفر از خانواده ما را بیرون کردید این سفره ایکه اینجا هست مادر این سهم هستیم . گفتم تا روزیکه من اینجا هستم این چیزها را فراموش نکنید . گفتم من خودم را گول میزنم من میگویم مردم ایران مرا گذاشتند . مردم ایران چه میدانند من کی هستم ؟ " اولا " ابتهاج اسمش را نشنیدند . اما من به این نیت که من اینجا یک وظیفه ای دارم حفظ اموالی که متعلق به این پایرهنه ها است . هیچ قدرتی مرا نمیتواند منحرف بکند . گفت یعنی میفرمائید اینها را بر نمیگردانید ؟ گفتم تا روزی که من هستم نه . بجان شما از فردایش شروع شد مخالفت ها . سید ضیاء الدین مخالفت کرد ، میلیسپو مخالفت کرد ، مجلسی ها مخالفت کردند ، و هر روز مخالفت میکردند . یک دفعه از شاه پرسیدم یک نفر هست که بیا بداز من تعریف بکند ؟ گفت نه . گفتم به واللله من ننگم میشد اگر می‌آمدند تعریف میکردند .

س - پس فرمول سرکار این بوده است که بایستی زندگی کار مندراتاء مین کرد ، از او پشتیبانی کرد . و در مقابل از او کارخواست و سختگیری کرد ؟

ج - و نمونه درستکاری بود در آس آنها . که آنها خودشان ببینند بدانند . لازم نبود که بیایم به خودشان بگویم یکایک این چیزها را میفهمیدند میشناختند ، میشنیدند . چه جور میشنیدند ؟ نمیدانم برای اینکه من که این تظارها را برای آنها . در دفتر من غوغا میشد من رئیس اصل چهار که آمده بود بعد از وارن با آن خانم آمده ، خانمی که خانمی که یک مدتی هم جانتین چیز بود اصل چهار بود . این آمد . یک نفر ایرانی دکتر

مؤمن ، نمیدانم کجاست او حالا هست نیست ؟ نمیدانم .

س - مؤمن ؟

ج - مؤمن . این آقا یک حرفی زد چه گفتم نمیدانم ؟ یکی از آن مواردی که من منفجر شدم ها . تازه از اردن آمده بود . گفتم نه اینجا ردم نه من اردنی هستم شما چه حق دارید یک همچین حرفی بزنید ؟ چه گفتم نمیدانم ؟ یکی از آن سن هائی که در عمرم در ردیف اولی بوده . رئیس امل چهار . مرتیکه این هم نشسته این ایرانی هم نشسته . من این را برای نظا هر نمی کردم . ایمان داشتم یک چیزی که میگفتم لیلینتال توی کتابش ببینید نوشته محبتی که من با ناپ کردم . زمان جین بلاک یک وایس پرزیدنت بود مثل حالانیستش که نمیدانم چند مدت وایس پرزیدنت هست . این آمده بود به ریاست میسیون . توی دفتر من لیلینتال و اینها هم نشسته بودند . این شرح را ننوشتید ؟ بخوانید خواهش میکنم . این را بخوانید .

س - (؟) این ایستادگی که در مقابل داخلی و خارجی میشد سر اصول این اثر

میخشید در روحیه و رفتار کارمندان ؟

ج - خرد جو یک نامه ای بمن نوشت وقتی که من در صندوق بودم او چه کار میکرد ؟ آنوقت چه کاره بود ؟ نمیدانم . یک نامه ای بمن نوشت که من درسهای که در دوره کار کردن زیر دست شما گرفتم بمراتب مهمتر از بود آنچه که در دانشگاه خواندم . این نامه اش را داشتم و اینقدر برای من این عزیز بود . برای اینکه با اینها مثل شما رفتار کرده بودم . اما این بود . برای اینکه آنوقت نوشته بودها ، نوشته بود که یک از چیزهای برجسته . نوشته بود که وقتی که دیدم شما همان رفتار خوشونت آمیزی را که نسبت به ما میکنید عین همان را نسبت به خاریان میکنید . من این برای من اهمیت نداشت برای او مهم بود که این را دیده بود . این یکی مثلاً" دلیلش بود . یکی دیگر به ! این دلیلش بود که بمن میگفتند بلند کنید این یارو ، بردارید . گفتم نمیکند . این مرتیکه ای که گفتم نماینده مجلس بود یک آدم دیوانه ای بود گفت که این چنین و چنان میکند . گفتم رسیدگی میکنم گفت رسیدگی چیه من دارم بشما میگویم . گفتم کافی نیست من باید خودم رسیدگی کنم

فرستادم رفتند رسیدگی کردند آمدند گفتند مطلقا اینطور نیست . این میخواستم موقع انتخابات یک کسی باشد که زیر نظر ، تحت نفوذ او باشد . این آدم هفت سال بود رئیس آنجا بود و من گفته بودم که این را عوض کنید بفرستید جایی دیگر . هفت سال دیگر کافی است آدم در یک جایی مثل میدانم سمنان باشد . وقتی این قضیه پیش آمد گفتم عوض نکنید باشد . به این آدم هم جواب دادیم که . این باور نمیگردد که به او گفتیم نمیشود . چنان فحاشی کرد پشت سر من هر چه که . دیوانه بود ها دیوانه بود . از آن دیوانه هائی بود که میدانستم عواقبش این است . آقای چه چیزی بوده در زمان دکتر مصدق رئیس مجلس مثل اینکه شد . آن زمان نایب رئیس مجلس بود . اسمش هم باز بنظرم خواهد آمد یک روزی آمد که من میخواهم فلا نی را ببینم ، داد و فریاد بلند شد من صدائی مشنیدم که توی رئیس دفترم . پرسیدم چه خبره ؟ گفتند این آقا آمده میخواهد شما را ببیند . گفتم حرفش چی ؟ به پرسید چیه ؟ عبدالله دفتری را خواستم معاون را گفتم به پرسید چی است ؟ آمد گفتش میگوید که تصویر نامه هیئت وزیران صادر شده که بمن دلار بدهند رفتم در کمسیون ارز بمن دلار دادند . گفتم کجا میخواهد برود ؟ گفتند پاریس . گفتم من دستور دادم که به کسیکه به فرانسه میرود دلار بدهند فرانک فرانسه بدهند . چرا ؟ تمهید کرده بودم در مقابل آن مه موران دوم و آن درستان دینگ . ابتهاج مه موران دوم و آن درستان نینگ . بقول صدر . صدر که مصری بود این در صندوق . عضو هیئت مدیره صندوق بود . زکی صدر این اولین گاورنر را به نشانال بانک آو ایچیبت شد . نشانال بانک آو ایچیبت همانقدر مصری بود که امپریال بانک آو پرشیا ایرانی بود . اتفاقا " همین یارو دیکسون هم اسمش بود وقتی که رفتم به کنفرانس قاهره در ۱۹۴۴ رفتم به دیدن این راجع به استافش از پرسیدم گفت استاف ما که به آنها اطمینان داریم یونانی هستند ارمنی . مصری ها رایج اصلا " لیاقت این را ندارند . زکی صدر شد اولین گاورنر نشانال بانک آو ایچیبت . گفت رفتم اینها را خواستم . تمام روئ سارا . گفتم مایک هدف باید داشته باشیم این مه موران دوم و آن درستان ندرینگ ابتهاج را باید با انگلیس ها ببندیم . هر کاری کردیم شد که نشد که نشد . برای هیچ دولت دیگری در دنیا اینکار را

نکردند. یک وقتی میخواستند تمدید نکنند کریپس بمن گفتش مگر اینکه شما بمن قول بدهید که تمام این موادش اجرا خواهد شد گفتم لازم نیست شما قول بدهم . این قضیه را رضوی ، رضوی نگاه کنید . برایش گفتم

س - آن معاون ؟

ج - معاون مجلس . بعد به او گفتند که آمدند گفتم فرانک میتواند به او بدهد دلار مطلقا نمیدهم برای اینکه تعهد دارم ، تعهد کردم در مقابل انگلیس ها که ما دلار را فقط در مواردی لیره هایمان تبدیل به دلار میکنیم که ضرورت داشته باشد، احتیاج داشته باشیم ، کسی که میخواهد برود فرانسه . این را میدانید...

میخواست بروی ربا زار سیاه پاریس بفروشد . ده دقیقه بعد ساعتلفن کرد، نخست وزیر .

که آقا راست است ؟ شما تصویب نامه هیئت دولت را اجان کردید ؟ گفتم آقای رضوی ؟

گفت بله . گفتم بله راست است ، گفت آخر طور آقای ابتهاج تصویب نامه هیئت دولت . گفتم شما یک

تصویب نامه دیگر هم گذرانیدید آخر . یک تصویب نامه ای که تصویب کردید قراری که من

با بانک آو انگلاند بستم . من برای خاطر یک رضوی که نایب رئیس مجلس است بیایم

اینکار را بشکنم دیگر نمیتوانم قرارداد ببندم با انگلیسی ها ؟ گفت حق با شما است

، ما از این بعد این . گفتم نکنید اینکار را بیخود . از من بپرسید آنوقت تصویب نامه صادر

بکنید . چند نفر برای پیدا میشوند آخر اینکار . نه آخر این یک دانه از کارها اینها

الان در صحبت ها بیاد میآید .

س - میخواستم این موضوع به اصطلاح نظرتان را جع به کارمند و طر زاء مین احتیاجاتش

را بسط بدهیم به دوره ای که بانک ایرانیان را تاء سیس کرده بودید و آیا همین نظر

و همین رفتار در آنجا هم همین نتیجه را گرفتید ؟ چون میگویم عده زیادی متاء سفانه

هستند که نظری خیلی سوئی نسبت به کارمندان ایرانی چه دولتی چه خصوصی دارند و این

لازم است که شما نظراتتان را در این مورد بفرمائید ؟

ج - من همان کاری که در همه جا کردم در اینجا هم میکنم . اینجا هم وام مسکن

به آنها دادم ، اینجا هم رستوران برای آنها درست کردم ، رستوران درست کردم یک

رستوران آبرومندی در همین ساختمان جدید که به قیمت مفت آنجا . رستوران بانک را چه

کردم . بانک ملی . هشت قران برای اشخاصی که حقوقشان از یک میزانی بالاتر بود . چهار قران برای آنها تیکه پائین تر بود همان غذا . میگفتم در بلشویکستان هم یک همچین عدالتی نیست . با جرات میگفتم آنچه که به غلام میرسد که برای کارمند . خودم میگذارم بیا رید . من خودم هم کسی بودم از آن پله پائین آدمم بالا باماهی ۳۰ تومان شروع کردم آدمم بالا .

س - بعضی دیگران هم هستند که این نوع کارها را کردند و بعد میگویند که این نشانه این هست که کارمندی ایرانی نمک شناس است و هیچ

ج - هیچ هیچ چیز نیست ، کذب محض ، دروغ محض ، هر کس این حرف را میزند دروغگو است . موء من به این طرز کار نیست . کسی که ایمان داشته باشد طوریکه من ایمان داشتم . من شرط کردم هر کاری که بمن دادند شرط کردم . یک ایرانی دیگری را بمن نشان بدهند که شاه به آنها یک کاری تکلیف کرده یا شرط قبول کرده باشند . باید بگویند "اولاً" میرویم مطالعه میکنیم . یک نفر ایرانی را بمن نشان بدهید . از شاه پرسیدم هیچکس با شما اینطور صحبت میکند ؟ گفت ایداً "من حالا پایم را بالاتر میگذارم . من دنیای جهان غربی را همدیدم . با آنها هم یک عمر سروکار داشتم .

باور میکنید ، آقای لاجوردی من در غرب کسی را نمیدانم . غربی ها با من کار میکردند بمن میگفتند آخر ابوالحسن ، آنها تیکه با من انتیم بودند مثل هکتر میگفتش که نکنید اینکار را ، شما نمیتوانید اینکار را بکنید یک کمی سولیس داشته باشید یک کامپرامایز بکنید . به او میگفتم شما نمیشناسید ایران را یک کامپرامایز کردن یعنی تمام آن اصول را بیا دادند . نمیشود معتقد بودم باین روش و ثابت کردم که میشود . هشت سال در بانک ملی در دوره ای که حکومت وجود نداشت اینکار را کردم . آمد قوام السلطنه با وزیرایش . دعوتشون کردم بیا ببند بانگ را ببینند . وزیر جنگ او امیر احمدی ، سپید احمدی . نگاههای بانک را دیدم میایستادند مثل ولش گارد . گفتش عجب انضباطی ؟ گفتم در ارتش شما همچنین انضباطی نیست که در اینجا هست . زورخانه درست کردم اینها هفته ای سه روز میبایست

بروند زورخانه نگهبانان . و بعد از زورخانه بروند دوش بگیرند . جیره شان تاء مین وریشان تاء مین ، تشویقشان تاء مین ، خسب میخواید آنوقت مثل بهترین گاردها نباشند . این اصلاً " تعجب کرد و وزیر جنگ نظامی . توی تمام بانک ، آخردر مسیرش اینها بودند ایستاده بودند ، اینهم برای تظار نکرده بودم . این شد که این حرف رازد گفتم حائی نیست در ایران . توی ارتش تان هم یک همچین انضباطی نیست .

عکس العمل آن چی شد نتیجه اش همین شد که یک موزه ای داشتم که بوجودش افتخار میکردم . وبه افرادش . افرادش ، افراد بودند دیگر ، دوازده نفر بودند منکه نمیتوانستم این را . اینها درست اسرایران بودند . اینها کار میکردند یک بانک شاهی شصت ساله بود که یک اشخاصی را داشتم پشت در پشت . پدر این غلامرغائی که آذرمی را آورد پدرش در بانک شاهی بود . دو نسل حداقل بود که اینها در بانک شاهی بودند اینها را تربیت کرده بودند . آنوقت من میبایست بجنگ اینها بروم . خدای من شاهد است من این را نمیگویم چطور مردم پولشان را می گذاشتند در بانک ؟ روی این اعتمادی که بمن داشتند . یک دزدی شد در بانک یک اختلاسی شد مال جمال اماسی ، جمال اماسی نماینده مجلس بود پدرش مرده بود خانه پدریشان را در خیابان ناصری فروخته بود صد و هشتاد هزار تومان پولش را آورده بود توی حسابش در بانک گذاشته بود . یک روزی آمد بمن گفتش که آقا پول مرادربانک دزدیدند . چطور ؟ گفتش که میگویند پولی ندارید . گفت من حساب نگه نمیدارم نه چک بوک . اینهم از کارهای است که ایرانی نمیکند . من از شصت سال پیش تمام پاس بوک داشتم . تمام تا اینکه این از جزء چیزهایی که رفت . الان مال اینجارا دارم . پاس بوک دارم خودم مینویسم . و چندین بار اختلاف حساب بی . ان . پی . پیدا کردم که رفتم باشون گفتند این ماری اشتباه کرده درست کردند ، شرح داد که من آمدم یک روزی پرسیدم مانده من چقدر است ؟ گفتند صد و هشتاد هزار تومان ، چک دادم ، چک مرا برگرداندند . گفتم ازکی پرسیدی ؟ گفت اتفاقاً " توی جیبم هم هست . یک کاغذ اینجوری که یک نفر نوشته یک میلیون

وهشتمدهزارریال گفتم خیلی خوب من رسیدگی میکنم . تا این رسیدگی یکنم این
آمدچندین بار بیرونش کردم دیگر ، گفتم آقا من گفتم میکنم اما من که نمیتوانم
تا تو بگوئی مدوهشتاد هزار تومان بتو بدهم من باید آخر بدانم که اینکار شده از طرف
کی شده چه جوری

روایت کننده	آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ	۹ آگوست ۱۹۸۲
محل	شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده	حبیب لاجوردی
نوار شماره	۲۱

س - آن در جلسه آخر سرگارا راجع به آن سپرده ای که آقای مرحوم جمال امامی در بانک داشتند صحبت میفرمودید .

ج - بله ، حال درست بخاطر ندارم که کجا متوقف شد ، ولی ...

س - ایشان مراجعه میکردند و جناب عالی ...

ج - مراجعه میکرد و من میگفتم باید رسیدگی بکنم آن جوانی را که این یادداشت را به جمال امامی داده بود روی یک ورق کاغذ مانده حسابش را بهش داده بود که صد و هشتاد هزار تومان بود . این را خواستم ، دفاتر را قبلاً خواسته بودم ، دفاتر را خواستم دیدم که مسلماً " تقلب شده است ، برای اینکه جمال امامی دوتا چک صادر کرده بود و این عمل را بعد از اینکه آن چکها را صادر میکنند یا داشت را داده بود یعنی اگر این دوتا چکها را در نظر می گرفت و مانده را میخواست بدهد ، مانده صد و هشتاد هزار تومان نمیبود . خوب ولی واضح بود که این کسیکه اینکار را کرده است یک چیزی را مخفی کرده است یک چیز را برخلاف واقع گفته به مشتری . خواستمش ، فوراً " اعتراف کرد برای اینکه اصلاً " دیگر نمیتوانست غیر از این چاره ای نداشت . چک را هم بوسیله بانک شاهی فرستاده بودند که مورد سوء ظن احدی نباشد . شریک این آدم در بانک شاهی یک نفر بود او حساب باز کرده بود به اسم مستعار ، چک را هم داده بود به بانک شاهی برای وصول . بانک شاهی هم فرستاده بود وصول شده بود و بحساب آن آدم ریخته بودند آن آدم هم فوراً " پول را گرفته بود و حساب بسته شده بود . خوب اینها را بر دم به شورای عالی و گفتم که باید این را پرداخت ، بنظر بعضی از آنها خیلی قریب آمد آخر حطور بانک بهپردازد ؟ استدلال کردم که این اشخاص اطمینان دارند به بانک

اگر بنا بشود که پولشان را که میگذارند زیرتشک بدزدند بیایند در بانک هم بگذارند که بدزدند دیگر کسی پولش را در بانک نمیگذارد . وانگهی یک بانک گردن کلفتی داریم مثل بانک انگلیس که ۶۰ سال است اینجا کار میکند . مردم بطور طبیعی متمایل به بانک شاهی بودند ، نمیدانم شما اطلاعتی دارید راجع به بانک شاهی ؟ یک نفوذ فوق العاده ای داشت برای اینکه او مقررات نداشت مثل من ، که من میبایستی بادوتا امضاء باشد میبایستی تاجر باشند . بهرکس دلش میخواست میتوانست بدهد ، و به این وسیله یک عده ای را خریده بود یعنی دوست خودش کرده بود . نفوذ فوق العاده داشت . تمویب کردند به اتفاق آراء تمویب کردند و پرداخت شد . بعد که درواشتگتن بودم نه در پاریس بودم . در پاریس بودم که این موضوع پیش آمد و چون جمال اما می از مخالفین مصدق بود مصدق برای کوبیدن او برایش پرونده درست کردند که این آدم این چکار را تقلب کرده است و بانک هم این پول را بدون رسیدگی و بیجا باین داده است . هان این از موارد عجیبی است که کمتر برای من این جور اتفاق افتاده است . قبل از اینکه به پردازم این را یک دفعه بمن مثل اینکه الهام شد که یک چیزی از این بگیرم . کا تو زیان بود مشاور حقوقی بانک ، خواستم گفتم که یک ورقه ای بنویسید که جمال اما می امضاء بکند که اگر یک روزی کسی ادعا کرد که این را خود جمال اما می اینکار را کرده است ، جمال اما می بمحض مطالبه بانک این پول را بپردازد . وقتی که این سروصدا بلند شد من به تهران نوشتم که این اعلام جرم و اینها لازم نیست ، شما اگر معتقدید که جمال اما می خودش اینکار را کرده است . برای اینکه این جور میخواستند و انمود بکنند . یک تمهیدی هستش به امضاء او در بانک از او بگیرید . این موضوع منتفی شد . برای اینکه این اصلاً "نیتشان نبود" آنها میدانستند که جمال اما می اینکار را نکرده است میخواستند به این وسیله او را بکوبند . در اینجا شاید میگویم بی مناسبت نباشد که من راجع به طرز کار همکاران ایرانی ام در بانک صحبت بکنم . این یک موردی است که راجع به نادرستی فوراً " این آدم را اخراج کردم و دادم به دیوان کیفر ، چه شد نمیدانم ؟ اما اطمینان دارم هیچی نشد . یک مورد دیگر هم قبل از اینکه

برسم به جنبه مثبتش ، جنبه منفی آن را بگویم . این راجع به محوی است که نمیدانم الان کجا است اما گویا یکی از اشخاص متمول است هرجائی که هست و در دوره های اخیر رژیم سلطنتی یک آدم خیلی بانفوذی بود در کارهای نفت شنیدم معاملات مهمی کرده است نمیدانم واسطه بود اسم کوچک او را هم فراموش کردم چیز چیز محوی . پسر ابتهاج السلطان محوی بود . این را من موقعی که معاون بانک بودم استخدام کردم در موقعی که وارد کار شدم تذکر دادم که من محل کار من در بانک کشاورزی بود در خیابان لاله زار رئیس بانک هم ابتهاج السلطان محوی بود . معروف بود که آدم درستی است و منهم همینطور استنباط کردم . این از من خواش کرده که پسرش را بیآرم در بانک . گفتم با کمال میل میآورم ، استخدامش کردیم و نمیدانم در حدود شاید بیست ، بیست و یک سالش بود . یک روزی اطلاع دادند که چک کا ماساکس جعل شده است و یک میلی ، میلیش را با خطر ندارم اما مبلغش نسبتاً " مهم بود از حساب کا ماساکس برداشته شده است . کا ماساکس دو امضاء داشت و یک مهر هم داشت . چکن را خواستم دیدم آن مهر و آن امضاء را دارد . آقا خان بختیار را که در بانک رهنی با من کار میکرد و او را آورده بودم به بانک ملی در بازاری بود خواستمش . گفتم که این را فوراً " بروید تحقیق کنید ، رفت به فاصله یکی دو ساعت آمد گفت این محوی اینکار را انجام داده است و تمام گفت مدارکش را هم پیدا کردم توی کشوی میزش این مهری که درست کرده بود اینها بود . خواستم پسر را با تغیر که چطور شما همین ؟ گفت " بیخود مرا تهدید نکنید ایسن دو ماه بیشتر ندانی ندارد " همین چیزی گفت " مطابق قوانین جزا " . معلوم میشود رفته بود مطالعه کرده بوده با علم به اینکه این مجازاتش چنین و چنان است این اینکار را کرده است . شهربانی اطلاع دادم که بیآئید این آقا را ببرید برای اینکه همین مبلغی یک همین تقلبی کرده است و همین مبلغی دزدی کرده است . بردنش ابتهاج السلطان محوی بمن تلفن زد که داد و فریاد آقا شما با پسر من یک همین رفتاری کردید منهم بعدی تعجب کردم از این مداخله ، یک آدم درستکار پسر یک همین دزدی کرده است آنوقت بمن تغیر میکند چرا پسر مرا اینکار را کردید .

گفتم بازده ، آخرش بازده هم بود شازده ، اگر من پسر داشتم و دربانک بود یک همچین کاری میکرد من از بانک تقاضا میکردم که تعقیبش بکنند ، تنبیهش بکنند این اول کارش است ، پسر بیست و یک دوازده ساله است شما از من مواظده میکنید ؟ که چی میبایست بکنم ؟ مثلاً چون پسر شما است میبایست این را در نظر بگیرم تعقیبش نکنم . بعدها و سالها گذشت که آمد شنیدیم که در کنسرسیوم هشت و نیمیدانم در هیئت مدیره شرکت های نفت است معاملات ...

س - نفت پان آمریکن مثل اینکه رئیس هیئت مدیره بود ، آن بنیاد محوی هم مربوط به ایشان است .

ج - بنیاد محوی چه چیز است ؟ نمیدانم .

س - یک بنیاد خیلی بزرگی هست .

ج - بله اصلاً رفته بود جزو اشخاصی که کار چاق کن ها بزرگ بین المللی شده بود و من وقتی این را میشنیدم تعجب میکردم چطور این پسر رسید به این مقام ؟ که کاریش را شروع کرده است بایک همچین تقلبی و تقلب Premeditated که رفته همه این چیزها را هم خوانده و اینکار را انجام داده است .

س - با دربار نسیتی داشته است این محوی ؟

ج - بله عمویش کسی بود که در ارتش بود و من غالباً " میدیدم در دربار بود ، گمان میکنم یک نسیتی داشت با ملکه مادر . خیال میکنم ، پسر خاله شاه بوده است ؟ بهر حال یک نسیتی داشت . این از مواردی است که اشخاص تنبیه میشدند و بدون رعایت مقام تنبیه میشدند . و حمایتی که من میکردم ، اینکه گفتم که چند چیز لازم است برای مدیریت در ایران و وادار کردن که ایرانی درستکار باشد . من

معتقدم این عقیده را همان وقت بارها صدها بار گفتم در جاهای مختلف ، که ایرانی همانقدر استعداد دارد که درستکار باشد که نادرست ، بسته به اینست که در چه محیطی هست . اگر در محیطی باشد که دزدی و درستی یکسان باشد این اکثرشان میروند دنبال دزدی اکثریتشان اقلیت خیلی ، خیلی ، خیلی کوچک هست که در چنین محیطی

باشند و خودشان را درستکار نگه دارند اکثریت همین کاری را میکنند که هرجائی دنیا اگر بود میکردند این منحصر به ایرانی نیست . اگر این طرز رفتار با هر ملتی در خارج بود که حقوق کافی نبود برای اینکه بازن و بچه اش بتوانند زندگی بکنند و نگاه میکرد میدید تمام اطرافش بزرگها ، از بالا ، بالاها دزدی میکنند و ترقی میکنند به مقامات بالاتر میرسند با علم به اینکه تمام ملت ایران میدانند که اینها دزدند . خیابان جوانی است که تازه سرکار آمده است سربک دوراهی رسیده یک راه را باید طی بکند که راه صاف گفتم راه صاف آسفالت شده است همه هم توی آن راه دارند میروند . یک راه دیگری است راه بسیار مشکل کوهستانی پراز سنگ و کلوخ ، این هم آدم عاقل بقول خودش همین کسی است که بروی این راه خیلی راحت را که مردم اکثریت هم آنجا میروند . یک اقلیتی که میگویند احمق هستند اینها . بارها بمن میگفتند که شما اینکار را برای کی میکنید ؟ برای آن دنیا شاید میکنید . اینجا که کسی قدر دانی نمیکند شما تمام گردن کلفت ها را با خودتان مخالف میکنید ، یک کارهایی میکنید که مخالف اصول این مملکت است .

س - شما بشیما نمی دارید ؟

ج - شما خیال میکنید که مردم این را میپسندند ، مردم این را درک میکنند ؟ شما در این دنیا بشما ارج داده میشود ؟ مگر اینکه بفکر این باشید که در دنیا آئینده . به آنها میگفتم من دلم میخواهد و جانم از من راضی باشد . همینطوری که در جواب یک انگلیسی یک شب در میزانی بمن گفتش که شما چرا اینقدر ما را ذیت میکنید ؟ روزنا مه ها که هر روز شما را متهم میکنند که اجنبی پرست هستید کسی نه فقط از شما تمجید نمیکند شما را خائن میدانند برای چی اینکار را میکنید ؟ گفتم برای اینکه وظیفه خودم را انجام بدهم ، برای اینکه من خودم از خودم راضی باشم . هر کسی که اعتقادی به این نوع داشته باشد ، بخودش اطمینان داشته باشد و معتقد باشد که اینکارها را باید کرد هر قدر هم مشکل باشد و واقعاً " اینکار را بکنید و بنویسید " ایرانی فوراً " Respond " میکند من این را دیدم استثناء هستند اشخاصی که محیط وقتی عوض بشود آنها عوض نشوند . من در بانک رهنی ارزیاب داشتم ، ده تا تقریباً " ارز باب داشتم ، یک روزی

یک مجلس عروسی بود یک سعیدی بودیک همچین اسمی که سرپرست دانشجویانی بود در آمریکا ، درکالیفرنیا ، این مجلس عروسی بود که مرا دعوت کرده بودند تجریش ، آنجا یک نفر آدمی که نمیشناختم آمد پیش من گفت آقا من خواستم یک چیزی را بشما بگویم بهتون تبریک بگویم گفت یکی از ارزیابهای شما از بانک رهنی ، وقتی بانک رهنی کسی میخواست وام بگیرد برای ساختمان ، ارزیاب میرفت ارزیابی میکرد خانه اش را ملکش را که ببینند ، معلوم بشود که بانک تا چه حد میتواند وام بدهد ، گفت یکی از این ارزیابها آمد کارش را انجام داد خواستم به او یک پولی بدهم گفت نمیگیرم ، گفتم چطور نمیگیرید ؟ گفت من پول نمیگیرم گفت شما از من پول گرفتید سابق ؟ گفت آن را از طرف شهرداری آدمم گرفتم . گفت خواستم به شما بگویم ، گفتم اسمش را بگوئید ، گفت ، گفتم نمیخواهم تنبیه اش بکنم میخواهم ببخوامش و به او بگویم که این هنرنیست هنر اینکه از طرف شهرداری هم بروید نگیرید . اما این یک نمونه برجسته است از طرز کار ایرانی . در این محیط من خیلی اشخاصی را میشناختم که قبل از من در بانک ملی نادرست بودند بعد از من هم نادرست شدند اما در زمان من درستکار بودند برای اینکه حساب میکردند میدیدند که صرف نمیکند نادرستی . من حداقل زندگیشان را تاءمین کردم و شدیدترین مجازات در مورد نادرستی اجرا میکنم هیچکس هم نمیتواند بفریادش برسد کمک بکند ، وساطت کردن ، اعمال نفوذ کردن ، توصیه آوردن از مقامات بالا کز چکترین تاءشیری ندارد این بمرور این اثر را بخشید ولی برای ادامه این میبایستی تا یک مدتی من عقیده دارم که ایرانی میبایستی یک همچین محیطی براش فراهم بشود که در این محیط زندگی بکند و عادت بکند و همینطوری که گفتم ایسن جوانمردی و شهاست را داشته باشد که با جایی دیگر هم که کار میکند دزدی نکند ولی از انصاف دور است که آدم توقع داشته باشد یک افرادی گرسنه باشند بتوانند دزدی بکنند و دزدی نکنند . من معتقدم ملل دیگر را اگر در یک همچین وضعیتی بگذارید آنها اگر بدتر از ایرانی نشوند عینا " مثل ایرانی ها میشوند . نباید یک همچین

توقعی از شر داشت . به اینجهت بود که به مرحوم داور گفتم که بکنید اینکار را
گفت سصد هزار تومان در ماه برای ما تمام شده که دو تومان اضافه حقوق دادیم
گفتم این حرف صحیح نیست اینها که خودکشی نمیکنند اینها با پولی که باید تو
جیب دولت بیا بد زندگی میکنند این را باید درک کرد ، معتقد بود و اجرا کرد و من
مباحثات میکنم در جاهائی که بودم . نمیتوانم بگویم که در سازمان برنامه دزدی
نبود ولی این را میتوانم با اطمینان بگویم که بهیچوجه من الوجوه دزدی نبود که
کسی بداند ، معلوم بشود و این آدم سرجایش مانده باشد . افرادی حالا بمن میگویند
که چه شخصی آنجا بود شما به این آدم اطمینان داشتید و این آدم نادرستی بود . من
این را نمیتوانم باور کنم اما بفرض اینکه صحیح باشد افراد پیدا میشوند که در هر
صورت ممکن است نادرست باشند . اما مردم ایران ، اکثریت مردم ایران بعضی اینک
حس میکنند که دزدی صرف نمیکند در یک حائی هست امانت نتیجه خوبی می بخشد ،
اکثریت قریب به اتفاقان همانقدر استعداد دارند که درست بمانند که قبلاً در یک
محیط دیگری نادرست بودند . این را ایمان دارم .

س- به تجربه به سرکار ثابت شده است ؟

ج- بمن ثابت شده است و در همان ایامی که رئیس بانک ملی بودم در همه جا این را
میگفتم بتمام خارجی ها اینطوری میگفتم . خوب امتحان هم دادیم دیگر . قشون
آمریکا ، من وقتی آمدم به بانک دیدم که ارتش آمریکا هیچ با ما حساب ندارد تحقیق کردم

گفتند حسا بهایشان در بانک شاهی است جنرال Conally رئیس در Persian Gulf Command
بود رفتم دیدنش گفتم که این شایسته نیست شما چرا پیش ما حساب ندارید ؟ من بانک
مرکزی هستم گفت ما کجا حساب داریم ؟ گفتم در Imperial Bank of Persia
گفت شما کدام هستید ؟ گفتم بانک ملی ایران . خوب همین گفت کافی است دیگر
Imperial Bank of Persia که شما بانک ملی ایران هستید مینویسید بما .
گفتم که حالا من میخواهم که تجدید نظر بکنید ، گفت من در این چیزها هیچ سرم نمیشود
یک Colonel Stetson هست که همان مال Stetson معروف

کلاه سازی آمریکا ، از آن خانواده . گفت این میایدیزودی تا چند هفته دیگر میاید
این رئیس امور مالی من هست وقتی آمد میفرستمش پیش شما . Stetson .
آمدیک آدم مسنی هم بود خیلی با تجربه برای اینکه در بیزنس بوده دیگر . به او
گفتم ، گفتم که برای امتحان شما نصف حسابان را بیاورید پیش من ، یک چند
ماه امتحان بکنید میگوید که آنجا چون انگلیسی زبان هستند تمام مکاتباتشان با
انگلیسی است چه این محاسبات برای شما هست ببینید اگر در نتیجه چند ماه کار
با ما تشخیص دادید که ما از هر حیث بهتر هستیم بقیه حسابان را بیاورید پیش ما
اگر نه برگردانید . قبول کرد اینکار را کرد . بعد از چند ماه تمام حسابهایشان را با
بانک شاهی بستند و آوردند پیش ما و این عقبه پیدا کرد . یک روزی بمن گفتند که
جنرال Royal گمان میکنم که همان Royal است که یک وقتی
بعد از جنگ شد در آمریکا یقین ندارم Royal گفتند این دارم میاید برای
رسیدگی به این موضوع . برای اینکه این بحدی برای بانک شاهی گران تمام شد
که حسابهایشان را ببندند . این یکی از استدلالهای من . حالا میرسم به این آدم
هم که گفتم . آنها اقدام کردند ، اقدام کردند در لندن ، اینها لندن هم درواشگتن
این آدم را فرستادند که ظاهراً " بیاید برای سرکشی به یک کارهای دیگری اما گویا
مقصودش عمدۀ اش این بود . آمد پیش من صحبت کرد از جاهای مختلف اینها بعد
گفتش که چطور شد که شما یک همچین کاری کردید ؟ و ادا کردید که اینها حساب بیاورند ؟
گفتم شما آمدید به ایران و یک قرارداد هم پیمانی بستید با ایران ، ما Allies
شما هستیم شما در انگلیس ارتش دارید هیچوقت در انگلیس ممکن است بروید با یک
بانک غیر انگلیسی حساب باز بکنید وقتی در انگلیس هستید ؟ هم پیمان شما هستند
Ally شما هستند طبیعی است با یک بانک انگلیسی کار میکنید ، وقتی میآئید
ایران ما هم همین وضع را داریم بشرط اینکه بتوانیم با همان ترتیب و با همان
Efficiency بهتر از آن شما حسابان را نگه داریم . گفتم من برای اینکه
ثابت بکنم گفتم به Colonel Stetson که آنهم با جنرال Conally .
صحبت کرد قرار گذاشتیم که نصف را بیاورند اینجا و بعد از چند ماه ببینند ، بعد از چند ماه
نه فقط حسابهایشان را آوردند تمام کارهای چابشان را آوردند . ارتش آمریکا تا هم Magazine

را منتشر میکرد برای قشون در آنجا ، تمام نقشه های راکه میداد اینها میبایست چاپ بشود تمام اینها را من وادارشان کردم که آوردند در چاپخانه بانک ملی ، چاپخانه بانک ملی از این راه یک چاپخانه مجهز شد Linotype نداشتیم آنها داشتند Linotype شان را آوردند در چاپخانه بانک ، کسیکه روی Linotype کار میکرد آمد در آنجا یاد داد این راه کارهای من تمام کلیشه ها را که با هواپیما میآوردند از نیویورک که این تایم را چاپ میکردند در چاپخانه ما . تمام کارهای چاپی آنها مال ارتش آمریکا از نقشه ، بخشنامه ها چیزهای مختلف دیگر هم در بانک . و وقتی هم که رفتند اینها را بقیعت ، به مفت ، به مفت بما فروختند و ما یک چاپخانه مجهز شد بانک ، چاپخانه بانک ملی بهترین چاپخانه ایران شد در نتیجه همین همکاری و در نتیجه اعتمادی که داشتند . یک موردند آنها کسی نبودند که اغماض بکنند اگر یک اهمالی میشد من بحدی بخودم زحمت میدادم در اینکه در جزئیات اینکارشان وارد میشدم سرپرستی بکنم . که اینها مکاتباتشان میبایست به انگلیسی بکنند ، اینها حسابشان را طوری میبایست نگهدارند که موجب کوچکترین گله نشود . و در تمام مدتی که در ایران بودند حسابشان با ما بود و دائم اظهار خوشوقتی میکردند ، اظهار رضایت میکردند این جنرال Royal هم وقتی این مطلب را شنید گفت کار خوبی کردند . این را بعنوان نمونه عرض کردم که ایرانی که لابلای است یکی از بزرگترین معایب ایرانی اینست که انضباط ندارد . ایرانی با هوش است ، با استعداد هست و این هوش هم بفرش تمام میشود غالبا " برای اینکه من مقایسه کردم ایرانی ها را با ژاپنی ها که وقتی رفتن ژاپن . ژاپنی ها بنظر من به اندازه ای بطبع الانتقال و کودن رسیدند که باورکردنی نبود ، باور نمی کردم اصفا اتفاقا " با من بود چندین مورد به او گفتم . توجه بکنید ببینید که اینها چقدر کودن هستند اما بواسطه اینکه بطبع الانتقال دقت میکنند تا یک چیزی را با دقت مطالعه نکرده باشد و به گنه مطلب نرسیده باشد اظهار عقیده نمیکنند . ایرانی بواسطه همین سریع الانتقال بودنش و هوش مغرطش لابلای است . یک پرونده ای که به او میگوئید

مطالعه بکن اولش را میخواند و سطرش را میخواند آخرش را میخواند و میآید با آنچنان زبردستی هم لفاظی میکند طوری جلوه میدهد که اگر آدم دقیق نباشد گول میخورد خیال میکند این اطلاع پیدا کرده است بارها ، بارها طوری صحبت کردم با اشخاصی که دکتر بودند ، دکتر در اقتصاد ، و توی اطاق من یکیشان گریه کرد ، گریه کرد گفت خواهی که از شما دارم یا من این تغیر راجلوی مردم نکسید من تنها که هستم هرچی بخواهید بفرمائید . به او میگفتم آخر آقا من از شما چی میخوام؟ میگویم دقت کنید ، دقت کنید مثل شمر رفتار می کردم برای اینکه اضطباط ندارد ایرانی ، ایمان ندارد ، خیال میکند همین زرنگی که خرج میکند بیادیک حرفی بکند طرف متقاعد میشود من متقاعد نمیشدم کجگاو می کردم میدیدم کارش که نکرده homework خودش را نکرده است به او میگفتم - میگفتم شما میتوانید اسکار را بکنید چرا نمیکنید؟ و سختگیری می کردم که یک عده ای را رنجاندم یک عده ای دشمن من شدند من اهمیت نمیدادم به اینکه دشمن بشوند یا طرفدار من بشوند برای من یکسان بود . ولی نتیجه: میگرفتم آنهایی را که لاابالی بودند ، سهل نگار بودند سمبل کاری ، این سمبل کاری یک تحسم میکند اخلاق ایرانی را در هیچ زبانی یک همچین چیزی ندارد این کلمه سمبل کاری نیست . سمبل کاری یعنی چه ؟ یعنی همین یک چیزی را که نمیدانند ظاهرش را یکجوری درست کن که بنظر خوب جلوه بکند . و این نشان میدهد طبیعت ایرانی Characteristic ایرانی - - - - - بیان میکند به بهترین طرز هم بیان میکند . یکی از مشکلات من مبارزه با این بود که آقا من نمیگویم این . یکی دیگر داشتیم کا توزیان مشاور حقوقی بود .

س - اسمش چه است اسم اولش ؟

ج - نورالدین کا توزیان . به او میگفتم . یک چیز سؤال می کردم می گفتش که بعد به شما جواب عرض میکنم . میگفتم آخر نمیدانید ؟ گفت نه اجازه بفرمائید بروم مطالعه بکنم . میرفت فردا پس فردا بایک مقداری کتاب ، قوانین فرانسه ، چون فرانسه تحصیل کرده بود فرانسه میدانست میآورد آنوقت اظهار میکرد دلایلش را میگفت و استناد میکرد به این کتابهایی که آورده بود . چون قوانین ما بیشترش

هم از روی قوانین فرانسه بود . اما یک نفر آدم کم وجدان اظهار عقیده میکند راجع به یک مسائلی که اصلاً وارد نیست . شما در غالب معافل ایران نشسته‌اید یک تفرد را ساختمان میکند راجع به ساختمان این صحبت میشود تمام ایرانی هائی که حاضر هستند اظهار عقیده میکنند ، انها ر عقیده میکنند راجع به معماری ، راجع به مهندسی . راجع به طب صحبت میکنند اظهار عقیده میکنند راجع به اینکه فلان رویه بهتر است آن یک مخالف را میگوید . معتقد نیستند به تخصص ، معتقد نیستند به عمق در مطالب ، معتقد نیستند به تخصص در مطالب و این یکی از مشکل ترین کارهای من بود . در عین حالی که تنبیه شدید می‌کردم با نادرستی ، تنبیه شدید می‌کردم برای همین جوکارها ، عدم دقت .

س- فرض می‌کردید که این اخلاق قابل تغیر است ؟

ج - تغیر دادم . تغیر دادم . یک نفر را فقط نتوانستم آن بلا آخره گذاشتم کنار ، رئیس

دیگر اختلاف سفارت آلمان آن کیســـس برداشت یک چیزی و ادا کرد سفیر آلمان نوشت به متین دفتری ، متین دفتری هم میدانید آخر جون سابقه داشت با آلمانها کار کرده بود . و او هم فوراً " با و کرد برداشت نوشت که این حسابهای شما صحیح نیست نشستیم ، هفته ها نشستیم اینکار را کردیم و همین اشخاصی بودند که وقتی من آدم ، معاون بانک بودم آنوقت ، حساب و ... نمیخواند . یک حساب داشتند حساب با اختلاف ، میبردند به حساب اختلاف ، تمام میشد رفت . من یک شب با آنها ماندم تا چند بعد از نصف شب ، تمام اعضای حسابداری را نگه داشتم خودم هم ماندم .

ایـــــن را گفته بودم ؟

س- بله دیروز

ج - نه دیروز این را گفته بودم؟ نه این یک چیز دیگری بود . برای یک اختلاف کمتر از ۲۰ ریال داشتیم صبح که آمد امیر خسروی را دیدم ، امیر خسروی یک عادت

نظامی داشت معلوم میشود آنوقت من این اطلاع پیدا کردم که هرکسی که وارد میشد و میرفت ساعتش را به او گزارش میدادند . گفت تو دیشب اینجا بودی ؟ تو بانک بودی ؟ گفتم از کجا میدانی ؟ گفت میدانم ، گفت چه میکردید ؟ گفتم تمام کارمندان رانگه داشتم برای اختلاف ، اختلاف کم‌تر از ٢٠ ریال بود . گفت آخر همه همان شب هم بمن میگفتند آقا شما خودتان . نمیگفتند خود ما را ، خودتان رازحمت میدیدید برای خاطر این ما اختلاف‌های عمده را میبریم بحساب تفاوت . یک حسابی ، حساب بستن کار و بدهکار ، حساب‌های بدهکاران موقتی ، بستن کاران موقتی ، گفتم من ایستادم برای اینکه دیگران بفهمند که اینکار را نمیشود کرد . در بانک اینکار را نمی‌شود کرد . بارها می‌آمدند بمن میگفتند که آقا این حساب میدلند ببینید اشتباه کرده است میگفتم این را نگوئید ، نگوئید بعضی اینکه این حرف را بزنید همکارانتان فکر میکنند که میگویند آدم جا‌زال‌خطا است . گفتم در بانک جا‌زال‌خطا نیست میدلند اینکار را میکند بمن مربوط نیست ما در اینجا نباید اشتباه بکنیم . آنقدر ماندم تا آن اشتباه پیدا شد . این یک نمونه . بعد دیگر بخودی خود راه افتاد موردی نبود که حساب بحساب نخواند موردی نبود که حساب‌های بانک ناصحیح باشد . سفارت آلمان گزارش داده است که اختلاف چندین میلیون مارک است . مرتیکه آلمانی لحظه آخر رویش نشد که بیا بدامضاء بکنند ما اینها را امضاء کردیم و فرستادیم برای نخست‌وزیر ، هیئت دولت برای اولین بار در تاریخ ایران دیدند که یک دولت غربی مثل آلمان یک مطلبی را گفته و یک مؤسسه ایرانی حق داشته است آنها دروغ گفته اند یا آن حسابشان ناصحیح بوده است . خب این جزو از نتیجه هائی است که گرفتم و باستثنای یک عده قلیلی با نهایت ایمان و درستی کار میکردند آنهم در زمانیکه مملکت ما دولت مرکزی نداشت . حزب توده حکومت میکرد یک انضباطی در بانک برقرار بود . مردم سر ساعت حاضر میشدند ، دستور داده بودم اشخاصی که سه بار دیر میکنند دفعه چهارم بفرستند پیش من ، می‌آمدند پیش من . حالا آن یک آدم کوچکی هم بود گفتم آقا شما گفتند که در بانک باید سر ساعت حاضر شد ، چندین دفعه هم شما تذکر دادند چرا اینکار را نکردید ؟ میگفت

دوراست من باید پیاپی ده یک ساعت راه بیایم . گفتم یک ساعت رودت را می‌شود یک ساعت زودتر راه می‌افتید که سر وقت برسید این آخرین اخطاری است که بشما می‌کنم اگر نکردید اخراج می‌شوید نتیجه اش این شد که همه سر ساعت حاضر می‌شدند. اینکار را در سفارت پاریس کردم ، وزارت خارجه ای‌ها یک اشخاصی هستند بی‌خود از خود راضی ، بی‌جهت ها ، خیال می‌کنند واقعا " خیال می‌کنند که در ایران هیچکس بغیر از اینها هیچ چیز راجع به سیاست بین المللی و وقایع دنیا سرشان نمی‌شود و آنوقت یک تفرغی هم دارند که اینها خلق شده‌اند برای اینکه ما " سواریت خارجی داشته باشند . من آمدم دیدم اینجا کوچکترین انضباطی نیست ، هرکس واسه خودش هر وقت دلش می‌خواهد می‌آید ساعت ده مثلا " آقا می‌آید . من خودم پشت میز ۸ ساعت پشت میز بودم ، به همه هم گفتم آقا این ساعت ما که سر ساعت نه است باید سر ساعت نه باشید ، همه سر ساعت نه حاضر می‌شدند همه تا آخر وقت که سهل است وقتی کار بود بعد از کار هم می‌ماندند ، همین وزارت خارجه ای‌های یاغی که شنیدم وقتی که . این را فریدون هویدا می‌گفت . چندین سال بعد در تهران بمن گفتش که وقتی شما منصوب شدید گفتیم و او بیلا ما چطور با این آدم کار کنیم ؟ گفت آمدید و دیدیم که تمام سختگیری شما بمورد است آنطوریکه می‌گفتند شما داد و فریاد می‌کنید به اشخاص بد می‌گوئید اینطور نیست بد می‌گوئید به اشخاصی که کارشان را نمی‌کنند و از آنها مواظبه شدید می‌کنید . یک دوره فقط دو سال بودم آنجا کمتر از دو سال و روحیه کارشان طرز کارشان عوض شد . آنهم در صورتیکه جوان نبودند اشخاصی بودند که مستشار بودند و سمت وزیر مختار داشتند ، سفارت ایران هفت مستشار داشت بزرگترین سفارت‌های دولتهای خارجی در پاریس انگلیس و آمریکا چهارتا داشت . من یک شرحی نوشتم به تهران که آخذ دلیلی ندارد که ما چهار . مایک دولت کوچک هفت مستشار داشته باشیم خجالت می‌کشم آخر . این دولتهای بزرگ چهارتا دارند یک عده را کنار گذاشتم . یک عده مستشار بودند که اعلا" پایشان را در سفارت نمی‌گذاشتند یک عده ای مستشار نبودند که در پاریس نبودند یک چیز عنوانی بود دادند داده بودند پرنس صدخان ممتاز السلطنه این سفیر کبیر ایران بود در زمان احمد شاه . لقب پرنسی را هم احمد شاه به او داده بود پرنس نبود توی لیست

مینوشند Son Altesse, Prince مصدخان مستشارسارت . آخرجلت آوریود
 آخربا جان اینها خیال میکردند این جزو عنوان است خوب است برای ایران یک
 وزنی میدهد . من این را مسخره میدانستم ، میدانستم مسخره میکنند . همینطور
 در تهران بهرحالی میگفتند Excellence توی سفارتخانه ها رفتن پیش
 شاه گفتم که اعلیحضرت پدران تمام القاب را ملنی کردند ما هم بیا شد این جناب
 را ملنی بکنید گفتم من میروم توی این سفارتخانه ها بدون اغراق راهایرانی
 که میآید که نمیشناختم میگفتند Excellence تا میرفت لبخند میزدند
 مسخره اش میکردند من خجالت میکشیدم از اینکار . گفت که آخر این مملکت سلطنتی
 است گفتم هلند هم سلطنتی است . هلند به هیچکس Excellence اطلاق نمیشود مگر
 به دیپلماتها . وزیر خارجه Excellence برای اینکه آن سفیرش Excellence
 است . رئیس الوزراء که Excellence نیست . خوب قبول نکرد برای اینکه
 او هم خیلی معتقد بود به این تشریفات . وقتی که شریا ملکه بود و بنا بود بیاید پاریس .
 من تلگراف کردم به علا . علا وزیر دربار بود . تلگراف کردم که . آخر تلگراف کردند

_____ Sa Majesté Impériale, l'Impératrice

گفتم اصلاً کسی این را بخواهد بگوید گیر میکند توش . صحیح نیست شایسته نیست
 چرا من این را بگویم Impératrice ؟ خواهش میکنم اجازه بدهید بگوئیم Sa Majesté
 la Reine استدلال هم کردم که در ، ببینید در دنیا امپراطور الان

یکی مال حبشه است یکی ژاپن دیگر امپراطوری نداریم چه عیبی دارد ما بگوئیم
 پادشاه ؟ جواب آمد خیر همین چیزی نمیشود تاریخ باستانی ایران چنین گفته ،
 چنان گفته و بایدها را حفظ کرد . من با این مزخرفات موافق نیستم من معتقدم
 عنوان آدم ، شخصیت آدم مربوط به این چیزهای ظاهری نیست شما یک کارهایی بکنید
 که ارزش داشته باشد دنیا برای شما احترام قائل میشود . ما هزار بار بخودت نشان بگذار

یک خوار نشان بگذار وقتی این آدم میشنا سدت میداند یک آدم پفیوژی هستی ،

یک آدم ناتوانی هستی ، یک آدم نادرست هستی ، یک آدم وطن فروش هستی برای تو

ارزش قائل نیست . این طرز تفکر ایرانی است که هی حرف تو حرف پیش میآید و من از

موضوع خارج میشود اما اینها با همدیگر تمام ارتباط دارد . و حالا سعی میکنم برگردم به آنجاشیکه رشته کلام من بود راجع به تشویق و تنبیه بود که نتیجه گرفتم یا نگرفتم این رانه فقط الان میگویم هما نموقع دربانگ آوانگلا ند ، دربانک دو فرانس

وهرجاکه بودم نه من میگفتم همه میگفتند ، میگفتند یکی از . گفتم Sir George Bolt

این را باید الان هم در Who's Who نگاه کنیم گمان کنم زنده هم باشد

که نمونه بود . یکی دیگر Sidman بود که رئیس کنترل ارز بانک آو

!نگلاند بود . گفت ما اعتباری که برای بانک ملی قائل هستیم برای بیشتر بانکهای

مرکزی اروپا قائل نیستیم . سرمیزشام این مطلبی است که گفت .

س - این را دقیقاً "فرمودید ولی نفرمودید که ارتباط این با کارمندان چی بود؟

ج - من به تنهایی . من اگر به تنهایی خودم رامیکشتم . مگر میتوانستم ؟ صدها

هزارها کارمند میبایست کار بکنند که این نتیجه را بگیرم . اینها هم حساب داشتند

با بانک شاهی ، انگلیس ها هم بانک ملی . آنها مثل آمریکائی ها نبودند که تمام

حسابشان را بیاورند . منکه نمیتوانستم تمام کارهای اینها را خودم انجام بدهم ؟

آن کسیکه دفتر حساب جایش را مینوشت ، آن کسیکه مکاتبا بشان را جواب میداد ،

آن کسیکه اینها را میبایست بفرستد اگر آنها تما مشان وظائف خودشان را انجام نمیدانند

اینها ناراضی بودند اینها شکایت میکردند اینها حسابشان را میبستند . اینکه من

اینهمه بخودم زحمت میدادم برای این بود که این ایرانی بی انضباط را وادار بکنم

که با ایمان با انضباط کار بکنند . و این را موفق شدم میتوانستم اینکار را بکنم اگر

نمیتوانستم این کارهای بزرگ انجام نمیشد در سازمان برنامه من برای اولین بار

که رفتم . برای قرض کردن از بانک جهانی ، یک نفرشان گفتش که شما چرا میبایست

راه سازی بکنید ؟ شما وزارت راه دارید گفتم دلائل زیادی دارم نمیتوانم تمام

اینها را برای شما ذکر بکنم اما من اگر اینکار را نکنم راه ساخته نمیشود همینطوری که

اگر من کار رسدها را خودم نمیکردم وزارت کشاورزی نمیتوانست سدها را بسازد . سالها گذشت

آمدند به ایران یک مسیون از طرف بانک شرط کردند که راه را باید سازمان برنامه

بسازد . برای اولین بار در ایران من آدم متخصص آوردم برای راه سازی . این را بمن ایراد کردند که ما راه سازی را بلد نیستیم ؟ گفتم نه بلد نیستید ، گفتم بدلیل اینکه یک دانه راه صحیح نداریم این اشخاصی را آوردیم . البته اینجا باید تصدیق بکنم که اینها بهترین مهندس مشاور نبودند جان ————— بولم بودند اینها راه سازی بودند اما مهندس مشاور نبودند اینهم بعد شرح خواهم داد که چطور شد که من قرارداد اینها را امضاء کردم ؟ ولی راه سازی را بلد بودند . راه سازی یک تکنیکی دارد که هیچوقت در ایران نه فقط رعایت نمیشود هیچکس نمیدانست که چندکوش میبایستی از زیر راه ساخته بشود تا بیاید بالا که این رویش آسفالت بشود . ما صاف میکردیم بولدوزر میآمد رویش صاف میکرد آسفالت میکردیم بعد از چند ماه تمام خراب میشد چاله چوله پیدا میکرد . این راههایی که من ساختم تمامش از این نوع بود که از خرمشهر به بندر پهلوی . در ضمن اینکه اینکار را میکردیم یکی از وزیران راه گفت آقا اجازه بدهید راه قزوین تهران را ما بسازیم . گفتم حرفی ندارم . این بهترین نمونه بود برای اشخاصی که در این راهها مسافرت میکردند . راه قزوین - تهران پراز چاله چوله بود Bumpy بود میرفتند قزوین به رشت . در صورتی که راه کوهستانی بود این راه صاف بود تفاوت را میدیدند همه داد و فریاد میکردند همه سروصدا بلند شد همه فهمیدند که این راهی است که وزارت راه ساخته آن راهی است که سازمان برنامه ساخته است . اگر من سدز را ساخته بودم خدای من شاهد است تا هزار سال دیگر هم دولت ایران وزارت کشاورزی نمیتوانست این را بسازد . این را در موقع اش توضیح خواهم داد . چه نوع کاری کردم برای ایجاد نیشکر . با چه مشکلاتی برخورد کردم که به شاه گفتم اعلیحضرت حالا ملاحظه میفرمائید چرا مردم در ایران کار مثبت نمیکند ؟ برای اینکه کسیکه جرات داشته باشد بخواهد یک کار مثبتی بکند این است روزگارش . در من اثر نمیکرد . اما در ایران دیگران اثر میکرد این را گفتم ، گفت آخر چه قدر باید یک نفر مقاومت بکند مبارزه بکند ، برای اینکه یکی از مهمترین ، بهترین کارهای دنیا که کار نیشکر بود که سالها بود ایرانی ها آرزو داشتند سالها که نیشکر در غوستان

بعمل بیاورند یک دانه شان موفق نشدند هرکاری کردندند . چرا من کردم ؟
این را حالا بعد توضیح میدهم . اما به او گفتم ، گفتم که اینست نتیجه اش .
نمیکنند مردم اینکار را برای اینکه میدانند کار مثبت کردن آسان نیست ، متهمشان
میکنند مخالفت میکنند . بمن دستور نوشت علا و وزیر دربار که زمینی را که خریدید
برای نیشکر پس بدهید ، نوشتم خیلی متاء ستم دلایل را نوشت هر قدر اینکار مهم باشد
از لحاظ سیاسی این یک مضراتی دارد برای اینکه رفته بودند : Intrigue
کرده بودند که این زمین را به زور گرفته و این یک ایل را برانگیخته ، رئیس
قشون آنجا هم گزارش داد که من مسئولیت قبول نمیکنم . به علا جواب دادم که
خیلی متاء ستم اینکار گذشت من زمین را خریدم تحویل هم دادم ولی برای رفع
مشکلات خوزستان که شما میگوئید از لحاظ سیاسی اهمیت دارد تنها راهش این است
که من دارم میکنم . نه اینکه این را بگوئید پس بدهم به چیزش که آن صاحب
این ملک راضی باشد . من میخواهم مردم راضی باشند که مردم هم همان کسیکه رعیت
آن آدم بود آمده بود کارگر شده بود و کار میکرد و روزی مبالغی میگرفت که هیچوقت در
خواب نمیدید که همچین چیزی گیرش میاید . این مشکلات هست هر کس حاضر نمیشود خودش
را این زحمت را قبول بکند . برنجاند ، همانکه برنجاند ، یکیش پسر خاله ، یک درباری است ،
یکیش برادرزاده رئیس مجلس است ، عمویش وزیر است ، پسر خاله اش وکیل است ،
مردم این حسابها را میکنند میگویند بمن چه که من اینکار را بکنم من اینها را تمام را
با خودم دشمن بکنم . من سرم را میاندازم پائین مثل اینکه اصلاً " در این مملکت زندگی
نمیکنم کارم را میگردم . ببینید من این تمام چیزهایی را که میگویم آقای لا جوردی
خیلی متاء ستم که اینطور وانمود میکنند که این آدم همه اش میخواهد از خودش تعریف بکند .
این تعریف نیست این ذکر یک حقیقتی است و دلیل برای این است که چرا من توانستم کاری
را بکنم که دیگران نتوانستند بکنند ؟ فقط فقط اینست . اینکه من بخودم ایمان
دارم و شاید با نظر حقارت نگاه میکنم به خیلی از رجال ایران داخل آدمشان نمیدانم برای
اینست که دیدم طرز کار کردن آنها را ، دیدم بزدلی آنها را ، دیدم که در مقابل زور

چه جور تسلیم میشوند ، چه تملقاتی میگویند چه دروغ هائی میگویند، چه جنایتهاى را مرتکب میشوند فقط برای اینکه یک صاحب نفوذ ، صاحب قدرت از آنها نرنجد .

اینها را دیدم بچشم خودم دیدم .

س - خوب میشد

ج - راجع به ساعد میخواستید صحبت بکنم ؟

س - یا مرحوم سهیلی یا ساعد هر کدام که

ج - الان ساعد را میگویم برای اینکه در همین زمینه یک چیزی راجع به ساعد دارم .

س - بله آشنائی تان با ساعد؟ چه جور آدمی بوده است ؟

ج - آشنائی من با ساعد از موقعی بود که این قنصل بود ، قنصل ، سرکنسول بود

در قفقاز . خانمش هم ایرما خانم یک روسی آلمانی الاصل بود . خیلی مربوط بودیم

خیلی ، خیلی مربوط . مرد بسیار شریفی بود . یکی از اشخاص موءدب مبادی آداب ،

بسیار خوشخو ، خیلی خوش مشرب بود . انکتود میگفت بسیار خنده آور ، بسیار Amusing

و آدم خیلی خوشخوئی بود . مردم خیال نمیکردند که ساعد ممکن است که در مقابل خارجی

ایستادگی بکند من یک صحنه ای را دیدم . قوام السلطنه نخست وزیر بود ساعد وزیر خارجه

بود منهم رئیس بانک ، یارثیس بانک رهنی بودم یارثیس بانک ملی نشده بودم .

بو لارد آمده بود گله بکنند از اینکه چرا دولت ایران یک قانونی را نمیگذرانند . جزئیات

آنرا الان بخاطر ندارم . قوام السلطنه نشسته بود ، ساعد و بو لارد و من اینجا .

بو لارد با ساعد بفرانسه حرف میزد گفتش که شما اگر بخواهید اینکار را میتوانید بکنید

برای اینکه وکلای مجلس کی هستند ، چی هستند . آقا تا این را گفت این ساعد مثل

جرقه ترکید مشت زد روی میز گفتش که من بشما اجازه نمیدهم شما ها نانت بکنید به یک

مقام مقدس مجلس ، شما چه حق دارید؟ کی هستید که همین حرفی میزنید ؟ آقا این

بو لارد شد موش . ملاحظه بکنید موقعی است که اشغال کرده اند مملکت ما را .

یک همچین شخصیتی ، یک همچین آدم ملایمی ، مبادی آدابی که هیچوقت تندی از او

دیده نشده است . شما اگر این را بگوئید به ایرانی ها باور نمیکنند . میگویند

ساعد که همچین آدم خلیق موّ دبی چطور یک همچین کاری را کرده است ؟ اما این را
 ناظر بودم قوام السلطنه هم ساکت ماند فقط ناظر بود . بکلی بولارد عوض شد مثل
 بچه آدم شروع کرد یک چیزهایی را بگوید که مثل اینکه من مقصودم این نبود که
 اها نت بکنم در صورتیکه حق بابولارد بود مجلسی بود دست نشانده ، درخیلیها
 میتوانستند اعمال نفوذ بکنند . آن زمان همه شان نمیتوانستند اما درخیلی
 از آنها میتوانستند . ساعد یک مردی بود که . این را خودش بمن گفت که درمسکو
 به او تکلیف کردند که بیا یدر رئیس جمهور بشود به آنها گفته بودند من بشما نصیحت میکنم
 اینکارا نکنید .

س - کی به او گفته بود ؟

ج - آن را بمن نگفت . حالانپر سیدم . اما خیال میکنم هم انگلیسی ها هم روسها
 خیال میکنند . برای اینکه آنوقت Cripps سفیر بود در آنجا و Cripps
 هم بمن خیلی تعریف میکرد از وقتی که با Cripps سروکار پیدا کردم وقتی
 وزیر مالیه شده بود تعریف میکرد از ساعد . فقط میگفت ما اسمش را گذاشتیم مسیو
 لاثوز برای اینکه در فارسی همیشه چیز میگوید فرانسه شوز ، شوز میگفت ولی
 میگفت که مادر خیلی مسائل میرفتیم . من میگفت درخیلی مسائل مربوط به
 روسیه میرفتم از ساعد نظر میخواستم برای اینکه میشناختم ساعد را . سالها بود
 در آنجا زندگی میکرد . اما خوب بطور عادی اگر آدم ساعد را میدید خیال میکرد که .
 خیلیها عقیده داشتند که این آدم روسهاست . خیلیها میگفتند که این آدم
 نمیدانم انگلیسیهاست ، آدم آمریکاییهاست . اما اینست قضاوت ایرانیان .
 ندیده اند این را این صحنه را دیدم ومن لذت بردم از این . برای اینکه نظیر
 اینکاری است که من میکردم عکس العملی است که من نشان میدادم . و این آدم
 لحنش بکلی عوض شد . این ساعد چطور شد که نخست وزیر شد ؟ خوب آدم وزیر خارجه بود
 وزیر خارجه قوام السلطنه بود و بعد هم . مدتها هم بود . یواش یواش مثل اینکه ،
 کسی نمیشناختش در ایران برای اینکه تمام عمرش در خارجه بود بیشترش در ماء موریت

خارج از روسیه بخاطر ندارم که داشته باشد در قفقاز بود و بعد در مسکو . اما تا آنجا که اطلاع دارم همیشه با نهایت شها مت منافع ایران را حفظ میکرد و چون روسها روسی را خیلی خیلی خوب حرف میزد و روسیه را خیلی خوب میشناخت شاید بهتر از بعضی خود اینها را و بلشویک ها میشناخت روسیه را . مورد احترام آنها هم بود . احترام میکردند خیلی وزن داشت و در ایران هم که آمد در بسیاری از موارد مشکلاتی را که داشتند با شوروی ها حل کرد جزئیات آن را نمیدانم اما میدانم که کرد اینکارها را .

س - چه جور نخست وزیری بود از نظر اداره امور ؟ اداره وزرایش ؟

ج - ضعیف بود . ضعیف بود . بعقیده من ضعیف بود .

س - به چه نمونه ای رسیدید که فکر کردید ضعیف بود ؟

ج - آخر میدیدم آن انضباط و آن چیزها در هیئت وزرایش نبود . من در تمام این ادوار که نخست وزیران را دیدم فقط یک قوام السلطنه دیدم که مسلط بود بر وزرایش که این را به شاه میگفتم . بعضی ها که بیچاره بیچاره بودند . حکیم الملک بیچاره یکی از اشخاصی بود که من بسیار دوستش داشتم خیلی برایش احترام قائل بودم برای اینکه سالهای سال عضو شورای عالی بانک ملی بود و اینقدر این جوانمردی داشت . فوق العاده دوست بود با تقی زاده ، خیلی دوست بود ها .

س - حکیمی ؟

ج - حکیمی ، از قدیم قدیم با هم مربوط بودند و اصلاً "مکتب . میدانید تقی زاده اصلاً" یک مکتبی داشت . این یکی از پیروان نمیتوانستم بگویم البته از برجستگان آن مکتب بود .

س - چی بود این مکتب ؟

ج - مکتب تقی زاده ، همان همان افکار تقی زاده ، افکار تقی زاده .

س - بطور خلاصه چی بود افکارش ؟

ج - مثلاً "حکیم الملک که وقتی که نخست وزیر بود مثل اینکه گفته بود ما قفقاز را

باید پس بگیریم . بعد از نخست وزیری افتاده بود . این را رادیو مسکو نقل کرد ، یک روز در جلسه شورای عالی بانک گفتم که آقای حکیم الملک شنیدید ؟ براق شد گفت بله . گفت عقیده ام اینست باید بگیریم این را به زور از ما گرفتند ، اگر زورمان برسد باید بگیریم بنا بر این نه اینکه منکر بشویم فلان و اینها . در عین حالی که اینهم یک مرد بسیار خوش خلق افتاده ای بود خیلی موءدب خیلی اما یک پرسن سب هاشی را قرض به آن اعتقاد داشت ولی این کار آکتـــــــــــــر را نداشت . نمیدانم این کار آکتر چی چی هستش ؟

س- کدام کار آکتر ؟

ج- کار آکتری که مدیر باشد ، مسلط باشد بر کارهایش . در کابینه اش من متاءسف شدم وقتی بیرون آمدم از هیئت وزیران . دیدم مثل یک کلاسی میماند که معلم از اطاق خارج شده ، کلاس بچه ها ، که معلم از کلاس خارج شده است . هر کس هرچی دلش میخواست بهمدیگر میگفتند شوخی میکردند ، یادداشت میفرستادند ، متاءسف شدم وقتی بیرون آمدم . موقعیکه توده ای ها اعضای چاپخانه بانک را توقیف کردند نخست وزیر بود . خوب من با تمام این عوالمی که با حکیم الملک داشتم و دوستش داشتم ، مثل پدرم دوستش داشتم و او هم خیلی خیلی بمن علاقه داشت به او مراجعه نکردم برای اینکه میدانستم ناتوان است نمیتواند . با تمام آن اعتمادی و اعتقادی و احترامی که برای تقی زاده داشت . تقی زاده یک منطقی کرده بود در مجلس و انتقاد کرده بود از بانک ملی یک چیزهایی گفته بود من جمله از ساختمانهای بانک ملی ، این وقتی که مطرح کردم گفتم که رفتم تقی زاده را دیدم و تمام با حضور نجم الملک و زبرداری اش و در تمام مسائل متقاعد شد جز ساختمان ، حکیم الملک گفت که اتفاقاً " یکی از مهمترین کارهایی که شما کردید این ساختمانها است . همه مات و مبهور شدند که حکیم الملک یک همچین انتقادی میکند از تقی زاده . ببینید یک آدم اینقدر منصف بود ، اینقدر پاک بود که کسی را که ، گمان میکنم تنها موردی بوده است که در عمرش شاید . باعث تعجب همه شد که حکیم الملک چطور یک همچین ...

س - روابط بعدیش با وزراء چطور بود ؟

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۵ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهر کان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۲

س- در روابط تک تکش با وزراء ؟

ج - آنرا من شادیک همچین وضعی نبودم اما ..

س- با خود شما که روکار داشت چطور بود؟ مسائل بانک ملی را لایده شما مطرح میکردید ؟

ج - با خود من که سروکار یک شب خوابیده بودم تلفن زنگ زد از خواب بیدار شدم حکیم الملک

گفتش که میخواستم بشما تبریک بگویم ومدت ریاست بانک ملی شما تمدید شد . من املا"

هیچ یاد من نبود که اینها اینکارا را هم باید بکنند. مدت چهار سال گمان میکنم بود که

گمان میکنم که برای چهار سال انتخاب میشدیم که این را بچ میخواست محبتش را

بمن نشان بدهد منف شب بود از هیئت وزیران تازه آمده بود خانه اش مثلا" بمن تلفن

کرد که یک همچین محبتی بکنند . یک آدم مهربان خوشخوی ، خوش نیتی ولی آنچه که

من دیدم که میگویند رگ ترکی شایدرگ ترکی داشت برای اینکه این رگ ترکی

در چیز تحقق داشت در ساعد این را که دیدم . شاید یک همچین کاراکتری هم اوداشت من ..

س- او هم از اهل آذربایجان بود ؟

ج - بله بله او هم ، حکیم الملک هم آذربایجانی بود خیلی هم تعصب آذربایجانی را

داشت خیلی تعصب داشت . وشاید هم یک همچین رگ ترکی داشت شاید . من هیچوقت ناظریک

همچین

س - اگر بشود مثلا" حکیمی و ساعد را از این نظر مقایسه کرد که مسائلی که ، فرض برای نیست

که بعضی وقتها بعضی مسائل بوده که رئیس بانک ملی با نخست وزیر میبایستی مطرح بکنند و

نظربخواهد یا خا طردارید مواردی را و بتوانید مقایسه ای کنید بین حکیمی و ساعد ؟

ج - ساعد فهمش بیشتر بود ، ساعد اطلا عاتش راجع به دنیا خوب بود. حکیم الملک

شهرنش در مملکت بیشتر بود ، در مملکت بیشتر می شناختنش . سا عدا را کسی نمی شناخت . وقتی که دمنستر اسبون راه انداختند توده ای ها بر علیه سا عدا " ساعت " میگفتند خیال میکردند ساعت است ، در ده با ساعت ، ساعت میگفتند . و این همان موقع من میدیدم که توی خیابان ها پیاده راه می رود از چیزهایی که خوش آمدن آوا .

س - سا عدا ؟

ج - سا عدا به ، بر خور دکردم گفتم مرحبا بارکاله چه کار خوبی میکنی . گفت من با کسی کار بدی نکردم . نه آن چیزهایی را هم که میگویند اینها تمام به تحریک روسهاست مردم با من بدنیستند من به مردم بدی نکردم . اما آن شهری را که در مردم در ایران حکیم الملک داشت او نداشت برای اینکه همیشه در خارج بود .

س - چه جور شهری داشت حکیم الملک بین مردم ؟...

ج - بسیار مرد شریف ، درستکار ، بقول ایرانیان یکی از صفاتی را که همیشه میگوئیم وطن پرست ، در صورتیکه وطن پرستی و درستکاری جزو صفات ممتاز نباید باشد . باید دید ، من همیشه این را گفتم ، گفتم یک نفر را که میخواهد تعریف بکنید نگوئید وطن پرست است ، نگوئید درست است ، این چیزهایی است که باید در وجود یک شخصی باشد علاوه بر این بگوئید چی دارد .

س - از بیات ، سهیلی چه ... ؟

ج - سهیلی را من از موقعیکه در وزارت خارجه بود ، جوان بود من می شناختم سهیلی یک مرد بسیار با هوشی بود ، خیلی مرد با هوشی بود ، خیلی با اطلاع بود ، خیلی وزین بود ، پخته بود و مردم دار بود . یک روزی با علا . همانوقت موقعی بود که علا آمده بود من با علا همکاری میکردم . توی خیابان بر خور دکردم به سهیلی و علی معتمدی علی معتمدی هم یکی از اشخاصی بود که از قدامی وزارت خارجه بود . اینها با هم صحبت کردیم بمن گفتند که تو چطور با علا کار میکنی ؟ گفتم یعنی چه ؟ خیلی خوب راحت . گفتند چطور میشود همچین چیزی ؟ با این آدم نمیشود کار کرد گفتم چرا ؟ گفت وقتی که در وزارت خارجه بود یک نفر که بیکار بود میگفت بیا دیکسیونر ترجمه بکن . گفتم من هیچوقت بیکار نیستم تا بیا بدهمچین چیزی بمن بگوید گفتم صبح ها میآید آنجا

من به او میگویم که من اینکارها را کردم اینکارها را هم میخواهم بکنم یک مورد نشد که بین من و او اختلا فیشود هیچ از این آسانتر من آدم ندیدم در دنیا ، در دنیا کسی را ندیدم که از این آسانتر باشد
س- از علا ؟

ج- از علا . واقعا " هم همینطور بود برای اینکه سرتا پا حسن نیت بود اما توی وزارت خارجه برخورد میکرد به تنبیل ها ، سختگیری میکرد به تنبیل ها . بنظرشان خیلی آدم مشکلی بود . تعجب کردم هردو شان این را بمن گفتند . وزیر چیز بود .
ج- وزیر کشور هیچوقت شده بودد زمان رضاشاه ؟

س- سهیلی ؟ نمیدانم نگاه میکنم .

ج- مرا یک روزی خواست بانک رهنی بودم Tutorer میکردیم . مرا خواست رفتم پیشش گفت یک چیزی بهت میگویم میخندی گفتم چیه ؟ گفت دیشب توی هیئت وزیران اعلیحضرت رضاشاه خیلی متغیر شد بدگفت به بهداری . دکتر لقمان الملک هم رئیس بهداری بود گفت تغییر کرد گفت دیگر من دکتر نمیخواهم . من شروع کردم به لبخند زدن گفت حالا ترا خواستم ، گفت یک نفر پیدا کن مدیر باشد . گفتم من همه چیز فکر میکردم یک روزی بمن پیشنهاد میکنند حتی فکر میکردم وزارت جنگ را هم بمن پیشنهاد میکنند اما بهداری را هیچوقت فکر نمیکردم . یک نفر از من بپرسد تفاوت بین اپیدیمی و آند می چیست ؟ من نمیدانم . گفت بتو یک نفر میدهم یک دکتری که همه این چیزها را بداند . گفتم همان دکتر را بگذارید گفت آخر شاه گفته است که دکتر نباید باشد . گفت پس کی را خیال میکنید ؟ گفت " آنا " ، گفتم هژیر و علی امینی برای اینکه اینها را هما نموقعی بودند که همه اینها را از نزدیک میشناختم گفت اتفاقا " مشهم فکرا این دوتا را کردم . حالا بعد رفت به آنها گفت یا نه ؟ نمیدانم .
س- او از نظر نخست وزیر و مدیریت کارش سهیلی چه جور ... ؟

ج- سلاطه بود او مسلط بود بکارش . توی هیئت وزیرانش نرفتم اما در مذاکره با شوروی ها او بعد از اینکه قوام السلطنه افتاد و سهیلی آمد همان مذاکراتی که با شوروی را شروع کرده بودیم در زمان قوام السلطنه ادامه داشتیم که الهیار صالح هم وزیر

دارائی بود حضورداشت. آنجا خیلی مردانگی کرد یعنی وظیفه خودش را انجام داد وقتی که اسمیرونف گفتش که تا وقتی که آقای ابتهاج هست ما نمیتوانیم . این گفت که اگر آقای ابتهاج متکلم الوحده بوده برای اینکه شما ، این مسئله فنی بود آن متخصص فنی است تمام مسائلی که فلا نی گفت ما موافقیم . مسلط بود بکار ، به امور ، از امور دنیا مطلع بود ، زرنگ بود باوکلای مجلس هم یک طوری رفتار کرده بود که عده زیادی طرفدار داشت حالا چه کاری کرده بود ؟ نمیدانم اما طرفدار داشت یک عده ای . دریک مورد با هم اختلاف نظر داشتیم من وقتی که آن مکاتبات خودم را با تقی زاده منتشر کردم برای همه فرستادم ، برای تمام سفارتخانه ها ، برای تمام وزارتخانه ها ، من جمله برای سهیلی هم فرستادم . سهیلی الان فکر میکنم ببینم کجا بود این مطلب را بمن گفت ؟ گفتش که نمی بایست شما اینکار را کرده باشید با تقی زاده . برای اینکه من برای تقی زاده تا آنجا که مربوط به مکاتبات هست آبرو دیگر نگذاشتم برای اینکه نمی بایست هم آبرو داشته باشد با آن رفتاری که کرد من خودم هم یک وقتی به تقی زاده عقیده داشتم اما وقتی که بمن مسلم شد که این آدم حسن نیت ندارد . حالا بعد هم که به تقی زاده که میرسیم خواهم گفت چرا ندارد . اما او نسبت به ، ظاهرا " نسبت به . این را به یکی از طرفدارانش و دوستانش در همین کان گفتم . او میگفتش که من از نزدیک سهیلی را در لندن میشناختم وقتی در لندن بود . این ملک گفتش که این را از روی عقیده نگفته اما از روی وظیفه مثلا" گفته است . من خیال میکنم نه عقیده اش این بود ، من خیال میکنم معتقد بود برای او تقی زاده یک مقام خیلی محترم ، شایخ شاید مقدسی داشت .

س - برای سهیلی ؟

ج - خیال میکنم ، خیال میکنم برای اینکه یک عده بودند نهیم الملک مثلا" یک آدم پاک ، بسیار بسیار با ایمان ، بسیار پاک اما اعتقاد داشت به تقی زاده . حتی موقعی که در حضور او دید تقی زاده بمن قول داد که تمام مطالبی را که گفته بودم حالا حق بشما میدهم در مجلس خواهم گفت و نگفتم . بمن گفت که من خودم خواهم گفت

کابینه سقوط کرد و نتوانست . بنا براین میدید حق با من است . ولی اگر بنا بود که یکی از ما دوتا را انتخاب بکنند تقی زاده را انتخاب میکرد یقین دارم . چه جاذبه‌ی داشت تقی زاده ؟ برای اینکه یک وقتی در مشروطیت یک سید معممی بود یک کارهایی کرده بود . بعقیده من یک کاری های عادی کرده بود وظیفه اش بود . شاید بیش از وظیفه اش هم میبایست ، بیش از آن چیزی که کرد بعقیده من وظیفه اش بود که بکند . برای اینکه شنیدم که آن موقعی که توپ بستند مجلس را یک عده ای از رؤسای این نهضت مشروطیت رفته بودند سفارت انگلیس بست نشسته بودند .

ج - اسامی اینها را دارید ؟

س - من اطلاع ندارم کی ها بودند ؟

ج - بله من سرم را میبردند من همچین کاری نمیکردم . حالا تقی زاده بوده یا نبوده نمیدانم . ولی سهیلی به او اعتقاد داشت و منهم احترام دارم برای اشخاصی که روی عقیده خودشان که میایستند . و از من کدورت داشت که بیخود اینکار را کردی ؟ در صورتیکه اگر هزار بار دیگر این قضیه تکرار میشد من عیناً " همان کاری را میکردم ، این یک کاری نبود که . بمن میگفتند که بکنی از معایب من اینست که خیلی زود عکس العمل نشان میدهم ، یک آدمی هستم که شاید با عجله تصمیم میگیرم . من میتوانم ادعا بکنم تصمیمی نگرفتم که از آن پشیمان باشم که hindsight سالها است که گذشته است الان از موقعی که از بانک ملی رفتم ۳۲ سال است که گذشته ، موقعی که آدمم به بانک ملی میشود ۴۰ سال ، ۱۹۴۲ ، ۴۰ سال پیش که آدمم به بانک ملی ، تصمیماتی که در دوره آن هشت سال گرفتم یک دانه اش امروز اگر بنا بود بکنم از آن عدول نمیکردم . بنا براین این صحیح نیست که میگویند که یک دفعه عصبانی میشود و در حال عصبانیت یک چیزهایی را یک تصمیماتی را میگیرد . نه خونت ممکن است کرده باشم به مردم که میل نداشتم بکنم . آنهم در فطش میگویم .

س - بیات چی ؟

ج - بیات هم یک مرد ، آنچه که من دیدم یک مرد با زبرخلاف برنسیب خودم
 بایدیگویم یک مردوطن پرستی بود . چون آخراینهم یکی ازچیزهای است .
 بدبختانه درایران شاید همه اینکاررانمیکردند یعنی وظیفه خودشان راانجام
 نمیداند . وطن پرست بودند اما جاشی که میبایست بایستند نمیکردند . اوهم
 یک مردبسیار خوشگوی ملایم مبادی آداب بود اوهم ، اوهم ازهمان مکتب بود
 ولی درموردی قریب بود مثلاً " درکارمیلیسپو اونخت وزیر بودوقتی که
 میلیسپو را بیرون کردند میلیسپو رفت توی هیئت وزیرانش گفت یا من یا
 ابتهاج . دوشرط کرده بود یکی اینست دومیش را بخاطرندارم . توی کتابش هم
 هست ، کتابش را آوردم اینجا بشما نشان بدهم یک تکه ای را که خیلی جالب است
 الان هم بعدبشما عرض میکنم .

س - بیات هیئت وزرایش را چگونه اداه میکرد؟

ج - توی هیئت وزیران اونرفتم هیچوقت . اما یک روزی آمد پیش من ، آمد دربانک
 یک نامه ای ازسفارت انگلیس آورده بود گفت که نشان داد که انگلیسی ها نوشتند
 که . من یک قراردادی بانگلیسی ها بسته بودم نمیدانم این را شرح دادم که ؟
 دادم یقیناً " که هر سه ماه به سه ماه ۶۰ درصد از موجودی هایمان را به طلا
 بگیریم ، ۴۰ درصد تضمین شده به طلا ، نامه ای سفارت انگلیس به او مینویسد که
 ما اینکار را کردیم ولی این عملی را که بانک ملی دارد میکند این بغیر از آنست
 من طلا می آوردم مسکوک ضرب میکردم و این را می فروختم . این پول ایران را نجات
 داد . تمام دنیا هم این را میدانند ، محافل بانکی دنیا میدانند این را . اتفاقاً "
 همان بولتن این مطلب را وقتی مرا معرفی کرد گفت . این را آنوقت این نتیجه
 غیر مستقیم اینکار چه میشد ؟ یک مقداری این طلا ها را می خریدند ، قاچاق می بردند
 بخارج . از شرق میرفت به هند ، از غرب میرفت تایونان ، تایونان را اطلاع دارم
 احتمال دارد بفراشه هم می آمد و بفروش میرفت در زمان جنگ . اینهایی که می خریدند ،
 میخواستند بخرند میبایست ارز ریال داشته باشند و برای اینکه ریال داشته باشند

میآمدند ارز میفروختند ، ارز میفروختند با آن ریال پهلوی میخریدند ، پهلوی را میبردند در جای دیگر میفروختند تبدیل میکردند به ارز دوباره ارزش را میآوردند میفروختند . این ارزی را که میفروختند من آخر سه ماه ۶۰ درصدش را طلا میگیرم ۴۰ درصدش تضمین میشد به طلا ، آنها غیر مستقیم نتیجه اش این میشد که یک مقدار طلای بیشتر میبایست انگلیسی ها بدهند توجه فرمودید ؟ این را برای من توضیح داد ، گفتم آقای سهام السلطان این را راست میگویند حق دارند ، اما یک قرارداد داریم من آنروزی که این قرارداد را بستم منظورم که این نبود که توجه به این نداشتم .

روزی هم تصمیم گرفتم که طلا بفروشم منظورم این نبود من طلا را میفروشم برای حفظ پول ایران ، برای اینکه مردم با پول ایران هیچ چیز نمیتوانند بخرند جز خاک زمین . من این را لازم و واجب میدانم ، من که این را نمیتوانم این را موقوف بکنم .

آنوقت گفتم که یک امتیاز میتوانم به آنها بدهم شاید من نقره دارم ، ششصدتن نقره دارم این را بخرند از من . من این را تبدیل میکنم به طلا پشترانه پول ایران را تمام تبدیل میکنم به طلا . برای اینکه نقره ها را من نمیتوانستم در بازار ایران بفروشم . متقاعد شد رفت و همینطور جواب داد این حسن نیتش را نشان میدهد ، نفوذ

داشتند انگلیسی ها در آن زمان . یک نخست وزیر دیگری شاید سعی میکرد که مرا متقاعد بکند یا سعی میکرد مرا وادار بکند . این هیچکدام اینها را سعی نکرد وقتی که مطالب را شنید و متقاعد شد رفت دیگر از طرف انگلیسی ها هیچ محبتی هم نشد .

س - ممکن است روابط این چند نخست وزیر که اسم بردید بیات ، سهیلی ، ساعد ،

حکیمی اینها را با شاه شرح بدهید که اینها چه جوری روابطی با شاه ؟

ج - اینها همه شان روابط شان با شاه خوب بود . برای اینکه نخست وزیر آن زمان شاه تعیین میکرد . باستانهای قوام السلطنه که آن اوایل آمده بود ، قوام السلطنه در ۱۳۲۱ آمد آنوقت شاه با میل گمان نمیکنم آورده باشد گمان نمیکنم . برای اینکه زمینه داشت .

س - مگر این بر اساس رأی اعتماد مجلس نبود ؟

ج - چیزم بود ساعد و سهیلی هم زمینه داشتند در مجلس . سهیلی که بخصوص داشت . بیات هم داشت برای اینکه بیات سالها ندانیده مجلس بود سالهای سال در مجلس بود . و سهیلی خیلی خوب زمینه پیدا کرده بود وقتی که وزیر خارجه فروغی شد از زمانی که وزیر خارجه فروغی شد رابطه پیدا کرد با مجلس و با خیلی ها شان مربوط بود و خیلی ها هم طرفدارش بودند . ساعد هم بعدها پیدا کرد اما ابتدای امر گمان نمیکنم . گرچه وزیر خارجه بود وقتی که . چندین بار وزیر خارجه بود . در کابینه قوام السلطنه وزیر خارجه بود در کابینه سهیلی هم وزیر خارجه بود . چطور این مذاکرات ما با روسها ساعد حضور نداشت ؟ اینهم از عجایب است نداشت از وزارت خارجه کسی نبود .

س - آنوقت شاه به این افراد اعتمادش یکسان بود ؟ نسبت به بیات ، سهیلی ؟

ج - نه ، نه ، نه ، نه شاه اصلاً به قوام السلطنه اعتماد نداشت .

س - به سهیلی چسی ؟

ج - سهیلی تا آنجائی که من استنباط میکردم داشت ، بنظرم داشت .

س - بیات ؟

ج - بیات را موافق بود با بیات موافق بود . بیات هم خیلی رعایت احترام شاه را میکرد برای اینکه این اصلاً در فطرتش بود ، از قدما بود دیگر برای اینها مقام سلطنت یک مقام محترمی بود .

س - یک عده ای هم شاید عقیده دارند که اولین نخست وزیری که به شاه راه داد که

یواش یواش حکومت فـرزدی یا دیکتاتوری یا هر چه اسمش را بگذاریم تدریجاً "

به آن برسد مرحوم ساعد بود که خارج از ؟

ج - ببینید همینطوری که گفتم ، همینطوری که گفتم ساعد معتقد بود به سلطنت

برای اینکه وقتی که به او تکلیف کردند گفت که توصیه میکنم که در فکر تغییر رژیم

سلطنت نباشید . بنابراین معتقد بود . از این لحاظ احترام داشت ولی شاه

س - مبادی قوانین اساسی چی و مجلس ؟ و حدود اختیارات شاه ؟

ج - ببینید این را من هیچوقت با ساعد مطرح نکردم اما ساعدرا طوری که من میشناختم اطمینان دارم که ساعد هم که نمی پسندید بعضی از کارهای شاه را . اینطوری که من ساعدرا شناختم یقین دارم هیچوقت راجع به این موضوع با ساعد صحبت نکردم . اما آنطوریکه من ساعدرا میشناختم ساعد کسی نبود که بگوید اغماض بکنیم که بگذاریم شاه هر چه دلش بخواهد بکند برای اینکه شاه باشد . من اطمینان دارم اگر این مذاکرات را با او میکردم او هم هم عقیده بود که شاه بهتر است مداخله نکند ، بهتر است زیاده روی نکند ، بهتر بعضی کارها را نکند . ولی او که نمیتوانست جلوی او را بگیرد . پشت سرش گمان میکنم خیلی دفاع میکرد پیش خارجی ها . هنوز قبل از اینکه بیاید وزیر خارجه هم بشود در مسکو دفاع کرد دیگر ، دفاع کرد از رژیم . عقیده اش روی رژیم بود . گمان میکنم که مواردی بوده میدید و نمی پسندید یقین دارم . اما این را و من هیچوقت با او بحث نکردم .

س - این شاید آنطوریکه قوام السلطنه نمیتوانست نه بگوید ... ؟

ج - نه او هیچوقت آن کار را نمیکرد . آن کار را هیچوقت نمیتوانست . هیچکدام اینها نمیکردند .

س - سهیلی و بیات هم ؟

ج - بیات هم که قطعاً "نمیکرد" . سهیلی شاید بعضی چیزها را نمیتوانست بگوید استدلال بکنده که از لحاظ سیاست خارجی مثلاً ، شاید . راجع به سیاست داخلی سهیلی نمیتوانست اظهار عقیده بکند برای اینکه ورزیده نبود در مسائل داخلی . شاه مثلاً " به او میگفتش که من ایران را بهتر از شما میشناسم .

س - حتی در آن سن کمی که شاه داشت ؟ ۲۴ ، ۲۵ سالش بود .

ج - من اولین دفعه ای که با شاه روبرو شدم پس از اینکه رئیس بانک ملی شدم . مرا قوام السلطنه رئیس بانک ملی کرد . آنهم نمیدانم شرح را گفتم و بیان گفتم که چه جور شد ، و ارسته بود ، علا بود ، عفدی بود ، علی امینی بود ، بلا آخره وقتی که شدم وقت خواستم رفتم پیش شاه ، مفصل صحبت کردم خیلی مفصل توی دفترش که خاتم بود .

آن را دیگر ندیدم بعدها دیگر ندیدم اما آنروز نمیدانم در آنجا مرا پذیرفت .

س- فرمودید خاتم ؟

ج - دیوارهایش خاتم بود ، خاتم کاری ، خاتم کاری .

س - در کاخ مرمر ؟

ج - در کاخ نه در کاخ مرمر بود؟ در کاخ مرمر بود بنظر من . نه در کاخ یعنی کاخ اختصاصی ، کاخ اختصاصی چیز مرمر بود بله . آنروز تمام مذاکرات من راجع به این بود که یعنی قسمت عمده مذاکرات من با شاه راجع باین بود که شاه سلطنت یا حکومت من استلال میکردم که شاه سلطنت بکند برای اینکه یکی از دلا بلی که گفتم این بود که انسان یک اشتباهاتی ممکن است مرتکب بشود . نخست وزیر باشد عزلش میکنند اما وقتی که شاه باشد که نمیشود عزل کرد . استلال میکردم که شاه باید یک مقامی داشته باشد که مردم دوستش داشته باشند . بزرگترین قدرت شاه اینست که مردم پشت سرش باشند . و آنوقت من آنچه که از شاه دیدم یک چیزهایی بود که Responsive بود به این چیزها خوش میآمد که اظهار . یعنی من دفعه اولین باری بود من دیگر هم از او نمیپرسیدم که خوش میاید یا نه ؟ عادت من اینست صحبت که کردیم

همینطوریکه در اولین ملاقاتی که با قوام السلطنه کردم به او گفتم شما الان یک فرصت بی نظیری دارید که به این مملکت خدمت بکنید برای اینکه سابقه چنین و چنین چنین چنان و میشود به این مملکت خدمت کرد . و بعد هم پیشنهاد منظر خودم را راجع به برنامه اقتصادی گفتم که تنها کسی بود که اگر ما صاحب برنامه شدیم این صرفاً " مدیون شخص قوام السلطنه است ، برای اینکه این را بارها به دیگران گفته بودم هیچکس وقتی نگذاشته قبول کرد و وقتی هم که نخست وزیر شد در دوره دوم سرا در اولین جلسه هیئت وزیرانش خواست گفت بگوئید ، گفتیم و قبول کرد و کمک کرد راه افتاد اینکار .

س- این ۱۳۴۶ باید باشد ؟

ج - نه خیر . ۴۶ میشود ۴۷ نه ۱۹۴۶ نه ما اصلاً در ۴۷ چیز کردیم ، ۴۷ بود که به تصویب مجلس رساندیم تمام شد چهار سال طول کشید بنابراین ۴۳ میباید باشد .

س- کابینه دومش ؟

ج - کابینه دومش . در کابینه دومش که روسها در کرج بودند سربازهای روس در کرج بودند که من میگفتم بیا شید برنامه پنج ساله . و میگفتم هم که میدانم آقایان عقیده‌تان این نیست و شاید هم اظهار نکنید اما معتقد نیستید که فردا ما در اینجا باقی‌خواهیم بود ، ایرانی باقی خواهد بود یا نه ؟ اما Spontaneously من عقاید خودم را میگفتم به شاه هم گفتم . و آنچه که در هر حال من میدانم که شاه نسبت به من نظر خوبی پیدا کرد محبت داشت . و یقین دارم تا روز آخر هم داشت اما طرز رفتارش طرز حکومت داریش طوری بود که آن‌ها و آخر که ساواک میبایست راجع به گفتگوهای تلفنی من ، مکاتبات من ، ملاقاتهای من گزارش بدهد . این بدبختانه خودش را تسلیم یک رژیمی کرده بود که خودش بوجود آورده بود و دیگر هم نمیتوانست خودش را خلاص بکند ، و شاید هم خوش خدمتی هم میکردند رؤسای ساواک که مثلاً " که میگفتند که لازم ، واجب است که ما مواظب باشیم این چیزها را بشما بگوئیم مبادا یک روزی یکی از این خائنین خیانتی بکند .

س - راجع به صدرا لا شراف چیزهای خوبی تا حالا ، چیزهای خوب من ندیدم نوشته شده باشد ولی مسلم

ج - من راجع به صدرا لا شراف چیزی که دیدم همان عملی است که موقعی که دادستان کل کشور بود که داوود گفت بروم پیشش نظر داده بود به داوود رفتن به او گفتم که من خیال میکنم که اشتباه فرمودید توجه نفرمودید که به او برخورد که گفت نمیدانم ۳۶ سال است من در دادگستری هستم و وقتی که شنید اینقدر شهادت داشت که تلفن کرد به داوود ، داوود که به مراتب از او جوانتر بود وزیر دادگستری ، و من هم که بنظرش یک بچه مثلاً " می‌آمد گفت که اشتباه کردم .

س - دوره نخست وزیریش چی ؟ سروکار نداشتید شما ؟

ج - در یک میهمانی در وزارت خارجه بود بمن سر بسته گفت که یک تحریکاتی بر علیه شما دارند میکنند و برای اوتازگی داشت برای من تازگی نداشت . من میدانستم همه دارند تحریک میکنند ، اما اولین برخوردی که در زمان نخست وزیری . معلوم میشود میشود رفته بودند خواسته بودند پیش او یک چیزهایی بگویند

همان شب در همان میهمانی هم منصور السلطنه عدل گمان میکند وزیر دادگستریش بود یا وزیر دادگستریش بود ، در هر حال در کابینه اش بود اینهم بمن یک اشاره ای کرد . برای آنها تازگی داشت اما

س- چه جور نخست وزیری بود ؟ در اداره مملکت مثل اینکه بیشتر وقتش صرف مبارزه با چپی ها و توده ای ها ؟

ج - با آنها که شدیداً مخالف بود اما کار بر حسته ای که بخاطر ندارم ، بخاطر ندارم چیزی که .

ج دوره اش هم کوتاه بود نبود ؟

س- بله . شدت مخالفت هم مثل اینکه با او زیاد بود در مجلس مصدق آنها ی دیگر هم مثل اینکه به مجلس نمی آمدند ؟

ج - ببینید این را بشما ، قبلاً" هم این مطلب را گفتم من به امور مجلس اصلاً" مجلس چندم است نمیدانم کی باکی هست اینها را زیاد علناً قه نداشتم از دور یک چیز هائی را که مربوط بمن بود اطلاع پیدا میکردم و کنجکاو ی هم میکردم اما بطور عادی چه دارد میکند جریانات سیاسی و تحریکات و اینها یک چیز پیش پا افتاده بود دائم از اینکارها بود بدانید که دوره بدی بود . دوره ای که بعد از اینکه رضا شاه رفت با وجود اینکه من خوشوقت شدم که رفتم و خیلی هم خوشحال بودم که رفت خاتمه داد به این قلدر بازی و این زورگوئی کسیکه جرات نمیکرد اظهار عقیده بکند . کسی جرات نمیکرد در سفارتخانه ها برودن تنها شخصی بودم که اصلاً" اعتنا نمیکردم میرفتم هیچوقت هم از من سؤال نکردند ، هیچوقت نگفتند آقا شما چرا رفتید ؟ اما دیگران نمیرفتند اجازه میبایست بگیرند آخه اینهم حرف شد شما را بخدا ؟ که بکنفر میخواست برود

مهمان دارد ، میهمانی کردن ، شام میخواهد بیرون آنجا بخورد باید بیرون اجازه بگیرد .

این جز اینکه تمام ایرانیان را آدم خاش بدنند ، وطن فروش بدنند چیز دیگری نیست از این خوشحال بودم اما بعد وضعی که شد بکلی متاءف و پشیمان شدم از این وضعی که پیش آمد یک وضع ناهنجار غیر قابل تحملی بود دیکتاتوری که بجای یک

نفرچندین نفر ، چندین ده نفر دیکتاتور ، هرکس برای خودش یک عده ای راجع میکرد و یک چیزی میداد و یک چیزی میگرفت میرفتند یک لایحه ای پیشنهاد میکردند یا بایک لایحه ای مخالفت میکردند ، بایک لایحه ای موافقت میکردند . چیزی که بعقیده من وجودداشت یا خیلی کم وجودداشت مصالح مملکت ، آیا مصالح مملکت مطرح هست یا نه ؟ ها ن یکی از چیزهایی را که کرد مجلس . ها ن به یکی از بهترین دلایل ، الان چه خوب شد یا دم آمد . من وقتی که آمدم بانک تمام مردم ایران گفتند این نوکر انگلیسی ها است ، انگلیسی ها آوردنش و اینجا است خوشوقت که این را دارم مال میلیسپو را . حال برای اینکه میخواهند مرا بردارند چه بکنند؟ من که آمدم آنجا ، یک طرحی تهیه کردند که رئیس بانک ملی را از میان هفت نفر اشخاصی که دولت معرفی میکند مجلس انتخاب خواهد کرد برای اینکه مرا بردارند . ببینید برای اینکه مرا بردارند بچه وسائلی متشبث شدند در دنیا شنیده شده است که هفت نفر را پیشنهاد میکنند توی آنها مجلس انتخاب بکند رئیس بانک مرکزی را . اینکا را قوام السلطنه جلویش را گرفت و چون تازه میلیسپو رسیده بود و میلیسپوئی که باسلام و صلوات آورده بودندش و یک عده ای هم معتقد بودند که این آمده ایران را نجات خواهد داد و زنی داشت توی مجلس . قوام السلطنه به میلیسپو گفتش که شما بروید به آنها بگوئید او رفت به مجلسی ها گفت که این هیچ جای دنیا معمول نیست ، آخر این چه کاری است که شما میخواهید بکنید . که آن مطرح نشد . این نشان میدهد بشما که اینها قصدشان خدمت به ایران نبود معتقد بودند که مرا انگلیسی ها آورده اند . چه میگفتند؟ میگفتند که ... اینهم شنیدنی است گفتند که چریل میخواست برود ترکیه ترکیه را میخواهد ببرد که در جنگ داخل بشوند و ارد جنگ بشوند و به اینها باید طلا بدهد در هیچ جای دنیا اینها طلا نداشتند جز بانک ملی به اینجهت به بانک ملی گفتند صورتی از موجودی طلا تا ن را بدهید و بانک هم داد . این را من وقتی شنیدم گفتم این موضوع چیه ؟ تحقیق کردم . من همین کاری نکرده بودم قبل از اینکه من بروم در زمان علا یک دلالی وجود داشته که چی بوده که اینها موجودی طلا ی اسکناس بانک را نشان داده بودند و اینها برداشته بودند در اطراف این موضوع ایسن قصه را بافته بودند

که ابتهاج را آوردند اولین کاری که کرده است صورت موجودهای طلا ی بانک و سکه های طلا ی بانک را داده است و چون در هیچ جای دنیا انگلیسی ها طلا ی دیگر نداشته اند چرچیل خواسته وقتی می رود پیش عمت اینو بنوسو بود نمیدانم کی بود جیبهایش پر از طلا باشد ، طلا ی ایران که بتواند رشوه بدهد که این را بخرد که وارد جنگ بکند . ببینید این طرز فکر است . آنوقت متشبت شدند به آن قانون که این را بردا رند که مرا به این وسیله بردارند و اگر موفق شده بودند داغون کرده بودند بانک ملی را ، از بانک ملی چیزی باقی نمی ماند . مگر کسی جرات میکرد بیاید با بانک شاهی مبارزه بکند ؟ کسی جرات میکرد بیاید با آن طرز بانک را حفظ بکند در مقابل هجوم ؟ بانک تبدیل میشد به یک حزب توده و تمام مردم پولهایشان را میکشیدند می گذاشتند در بانک شاهی . حالا عواقبش را فکر نمی کردند فقط برای اینکه مرا بردارند آنوقت اینها کی ها بودند ؟ در آس اینها یک آقای بود نراقی نام ، ابوالقاسم نراقی که گویا معلم فارسی شاه بوده است . روزیکه رفتم دفاع بکنم از موافقتنامه ای که با انگلیسی ها تهیه کرده بودم که مطرح بود قوام السلطنه مرا خواست در مجلس جلسه خصوصی ، دفعه اولی که من سرکار پیدا کردم با وکلای مجلس در جلسه خصوصی . این از علمدارها بود که گفتش که بجای اینکه آقای ابتهاج میگویند طلا بگیرید بما قند و شکر بدهند ، چائی بدهند طلا بدرد . اگر این طلا ها را بشما بدهند کی بشما این طلا ها را میدهد شما میگوئید طلا ها در لندن است ، در فلان جا است ، در آفریقا است در کانا دا است . کی بشما طلا میدهد ؟ تازه بشما طلا بدهند این طلا فقط بدرد این خواهد خورد که روی مقبره ما گنبد طلا یی سازند . بعدی با تعصب این اظهارات را میکرد . من جوابش را دادم . خدایا مرزد دشتی . دشتی آمد گفت من میخواهم دهانت را ببوسم گفت حظ کردم از این چیزی که گفتی اما این دولتی ها که آنجا نشسته بودند چرا آنها یک کلمه نگفتند گفت ما ایراد وارد نیست قوام السلطنه آنجا نشسته هژیر هم وزیر دادارائی اش هم بود نشسته بود یک چند تا وزرای دیگر هم بودند گفتند همینکه من خواست گفتش که شما دفاع بکنید از آن کاری که کردید این یعنی که موافق است . همین آقای ابوالقاسم نراقی نماینده مجلس بود در بانک ملی ، در هیئت وزارت اندوخته اسکناس . این آقای سوءید احمدی کرمانی ، من حالا آمدم به بانک

اینهم از دشمنان من است دیگر غب منهم اعتنائی به اون نمیکردم برای من املا" وجودداشت من کارهایم را میکردم ، این کارها را دید طلا ها را که دید آوردم ضرب کردم فروختم مبارزه سرا با بانک شاهی دید . یک کلمه با او صحبت نکردم . کار بجائی رسید که شک پاره میکرد اگر کسی بمن بدمیگفت در غیاب من .

س- عباس مسعودی چه نقشی داشت در موافقت یا مخالفت با شما ؟

ج- صد در صد همیشه در تمام مدت عمرش از من دفاع میکرد ، عباس مسعودی میگویند که یک آدمی بود که فقط برای منافع کار میکرد یک مورد تشدک از من یک تقاضا بکند و یک مورد تشدک از من دفاع نکند . موقعی که در زندان بودم مقاله نوشت ، کارهای را که من کرده بودم جشن گرفته بود . موقعیکه ، آئروزیکه من استعفا دادم از سازمان برنامه رفتم روزنامه اطلاعات را آوردند من دیدم نوشته ابتهاج لجوج ، این سر مقاله اش ، گفتم ای داد ، اینهم جزو مخالفین من شد؟ خواندم دیدم که از سرتاپا از من حمایت کرده است ، آدمی است چنین است ، چنان ، درستکار است ، باجرا است ، کارهای که کرده تمام حسد بود چه بود ، چه بود اما لجوج بود . تلفن کردم تشکر کردم گفت که است . من تمنای میکنم شما با اعلیحضرت آشتی بکنید . گفتم غیر ممکن است . گفت من از شما میخواهم این را بکنید گفتم غیر ممکن است من اینکار را بکنم . گفتم تشکر میکنم از شما . اما عقیده اش این بود که من باید با او سازش بکنم که مثلا " دوباره برگردم گفتم غیر ممکن است . بنا بر این برخلاف آنچه که راجع به عباس مسعودی میگویند من او را یک آدم پاک با اعتقاد با ایمان میدانستم باجراست تمام دارائی اش ، موجودیتش در اختیار شاه بود دیگر آنوقت در موارد مختلف از من حمایت میکرد .

س- راست است که ایشان آنقدر قدرت داشت که در منزل ایشان نخست وزیران تعیین میشدند؟

ج- خیلی قدرت داشت اما یک روزی آنوقت ببینید شاه نسبت به این چه گفت بمن ، بمن گفتش که این از اعمال انگلیس ها است . گفتم اعلیحضرت نیست گفت مدرک هست ، ساواک میگوید ، گفتم غیر ممکن است ، گفتم آخر مسعودی را که من میشناسم غیر ممکن است .

س- چه زمانی وقتی که سازمان برنامه تشریف داشتید ؟

ج - من سازمان برنامه بودم ، این عقیده داش بود ، اما نشان نمیداد حمایت میکرد برای اینکه احتیاج داشت به این روزنامه ای که ، آنوقت تیراژش بزرگترین تیراژ ایران بود ، احتیاج داشت جراث این را نداشت جراث تا اینکه بخودش این آدم بگوید با از او سوال بکند .

س- شما فرمودید که آن دیکتاتوری ، سیستم دیکتاتوری رضا شاه را نمی پسندید

ج - خودم دیکتاتور بودم .

س- از یک طرف دیگر این حکومت مجلس و اینها را هم یک بلبشوئی تلقی میکردید آیا

ج - جواب بدهم راجع به آن موضوعی که خودم چیز کردم (؟) کردم

من طرفدار ، در کشورهایی مثل ایران طرفدار آن دیکتاتوری هستم که روی همین الگو

کار بکنند الگوئی که من داشتم . من درستکاری را در این نمیدانم که آدم دزدی

نکند ، درستکاری صفات اولیه انسان است هر بشری باید درستکار باشد ، درستکاری قسمت

عمده آن اینست که در تصمیماتش این باشد من یک دفعه در تمام عمرم تصمیمی نگرفتم که

جنبه خصوصی داشته باشد این را ادعا میکنم هر کس در هر جای ایران هر ایرانی پیدا بشود

بگوید این دروغ میگوید ، دشمن من بر علیه من کتاب نوشته بود مرتیکه ، آمدند

گفتند که این بدردمی خورد ، عرفانی بمن گفت گفتم آقای عرفانی شما نسبت به صلا حیت

فنی او اطمینان دارید ؟ گفت بله این در دانشگاه لیورپول نمیدانم درس خوانده است

س- این ایرانی کی کتاب نوشته بود ؟

ج - ایرانی که کتاب نوشته بود بر علیه من .

س- کی بود

ج - گفتم دیگر آن دانشپور که رئیس بیمه شد در زمان مهندس بازرگان ، مهندس

بازرگان در اولین کابینه اش این را رئیس کل بیمه کرد . از عرفانی پرسیدم صلاحیت

فنی او گفت آری ، گفتم درستی اوچی ، گفت من ضمانت میکنم . گفتم فردا بگوئید

بیاید فردا آمد مرا ببیند گفتم برود پیش آقای نمیدانم اصفا بودکی ، به او گفتم که میگردید عقب یک نفر که بفرستید که ناظر شد کرج باشد . که از طرف سازمان برنامه نظارت بکنند در امور سدگری که موریس نودسن میساخت فرستادم این را ، چندی بعد آمد اصفا گفت که مهندس طالقانی میگوید که این آقای را که فرستادید آنجا ما اگر این باشد میرویم گفتم آقای اصفا به ایشان بگوئید بروید با این حرفها آخر مرا میخواهند بترسانند بروید گم بشوید . چی میکنند که این آدم نظارت میکند ؟ میگویند در امور ما گفتم برای همین هم فرستادم نظارت بکند ، گفتم اگر کارشکنی میکند بگوئید اخراجش میکنم ، نظارت دارد میکند برای همین هم فرستادم به آنها بگوئید از این نازها برای من نکنید میدانم اگر اینها را بیرون بکنم دوسال کار کرج عقب میافتد تا من بروم یک مهندس مشاور دیگر بگیرم . اما به آنها بگوئید این آخرین دفعه ایست که شما این جور حرف میزنید با من ، من این حرفها را قبول ندارم . ساکت شدند و مانند سر جایش این آدمی که بر علیه من کتاب نوشته بود . بعد شاه بمن گفت که این آدم را از آنجا تغیر بدهید . به او گفتم چرا ؟ گفت آنجا یک فعالیت میکنند به نفع صدقی ها ، گفتم آخر کرج چه جایی هستش که اینکارها را بکنند . گفتم آنوقت گفتم به او ، گفتم اعلیحضرت این کسی است کتاب بر علیه من نوشته بود من تا حالا هم ندیدمش اما خبر این در کرج چه خطری ؟ گفت که بهتره که یک کسی دیگر یک شغل دیگری به او بدهید . گفتم که اگر واقعا " خیال میکنید که این مزارعت خودش آدم به اصفا گفتم که شاه یک همچین چیزی گفته است یک شغل دیگری به او بدهید یک شغل دیگری به او دادند . اینهم یکی از مریدهای من شد که وقتی که دارائی مرا توقیف کردند این بمن یک نامه ای نوشت که شاید دارم ، که شما که چنین و چنان ، چنان بودید . آنوقت بعد یک روزی رفتم توی اطاق اصفا دیدم یک نفر باشد سلام کرد اصفا گفت آقای دانشپور من دفعه اولی بود که دیدم و با او دست دادم نمی شناختمش . ببینید در تمام عمر من یک کاری نکردم که روی غرض شخصی باشد . مظفر فیروز را من یک آدم بسیار بدی میدانستم

رئیس اعتبارات ما نیساری بود آمد ایستاد و گفتش که ، من یک جوری احساس کردم که میخواهد یک چیزی رایگوید اما جرات نمیکند بگوید ، گفت مظفر فیرو زمیخواهد مثلا" سفته ، گفتم که امضای دوش معتبرهست ؟ گفتند بله ، گفتم سفته اش را اگر شما ملحت میدانید بکنید عداوت من که عداوت شخصی نیست . پاریس بودم گذرنا ماه اش را آوردند گفتند که گذرنا ماه اش را برای تجدید آورده است گفتم این ایرانی است گذرنا مه بساید داشته باشد تجدید بکنید . یک جلسه ای بود در حضور اشرف ، حالا جلسه چی بود آنجا ؟ شاید انجمن سازمان خدمات شاهنشاهی بود . هژیر حضور داشت برادر امحمدیود موضوع سیمان مطرح بود چرا ؟ من هیچ بخاطر ندارم . من آمدم به سازمان برنامه با یک نیتی که نسبت به سیمان یک نظری داشتم قیمت سیمان را بیاورم پائین . قیمت سیمان یک میلی بود گزاف . شروع کردم به پائین آوردن ، برادر امستاء مل شد که پدر مادر میآید گفتم بمن مربوط نیست من این را دارم روی حساب میکنم که چقدر برای ما تمام میشود و قیمت گزاف رویش نمیکشم . میخواهم قیمت سیمان پائین بیاید و همینجور مرتب پائین آوردم که بازاریاسه شکست . یک عده ای سراپنکار کارشان خیلی خیلی بد شد خیلی بد ، یکی منجمله فلیکس آقا بیــــــــــــان شنیدم فحش میداد بمن برای اینکه یک مقدار زیادی احتکار کرده بود . این جلسه آنروز مثل اینکه برای اینکار بود و شاید برادر ام متوسل شده بود به اشرف که او بمن بگوید من گفتم نمیکشم سخت ایستادگی کردم مجادله ای بین من و برادر ام جلسه بهم خورد داشتیم میرفتیم هژیر متوجه نبود که من آنجا هستم گفت عجب جنگ زرگری بود من هیچی از او نرنجیدم و هیچی هم به او نگفتم توقع من هم غیر از این نبود باور نمیتوانستند بکنند یک همچین چیزی که یک ایرانی آمده یک کاری دارد میکند که مخالف منافع برادرش هست و میکند اینکار را و روی عقیده است نه روی جنگ زرگری . اینست عقیده آقای هژیر آن بود نسبت بمن که تصادفا" شنیدم برای اینکه او اینکار را هیچوقت نمیکرد . امثال او اینکار را که نمیکرد .

س- حالا میشود راجع به آن سؤال دومی که من کردم که این بود که سرکار هم حکومت دیکتا توری رضا شاه و اواخر او اوایل رضا شاه را دیده اسید وهم دوره با صلااح بلبشوی مجلس ؟

آیا با یتى بین این دورویه انتخاب کردیا یک راه سومى که درمحيط ایران امکان داشت ؟

ج - ببینید من ، من با تمام عروق بدنم ورگ و پوست و استخوانم مخالفم با دیکتا تور به آن معنا اما آن چیزى را که دیدم ، آن Anarchy که دیدم در زمان بعد از رضا شاه بر من مسلم هست که اگر بخواهیم امروز جمهورى برقرار بکنیم آن وضع تکرار خواهد شد اگر بدتر از آن نشود ، اگر روسها ایران را یک حکومت دست نشاندۀ خودشان نکنند نتوانند بکنند نتیجه اش این خواهد شد . یک عده ای وکیل انتخاب خواهند شد که قابل خرید و فروش خواهند بود ، یک عده ای وکیل خواهند شد که قابل معامله خواهند شد با روس ، انگلیس ، آمریکا ، چین ، ژاپن و یک عده ای پیدا خواهند شد که فقط و فقط برای منافع شخصى خودشان زدوبند میکنند این میگوید به لایحه توراءى میدهم بشرطى که تو بمن راءى بدهی . در این تردید ندارم برای اینکه دیدم دیگر این مردم که عوض نشدند . ۱۳۲۰ این وقایع پیش آمد و من ناظر این شدم که مثالش هم گفتم که در یک ۴۰ دقیقه یک لایحه ای را گذرانند که در راءش امضای تقى زاده بود این را من نمیدانستم که تقى زاده هم آن طرح قانونى میگویند اسمش را وقتى که وکلا چیزى تهیه میکنند . که پانزده نفر اگر امضا بکنند میشود مطرح بشود این پنجاه و چند تا امضا داشت . در راءش اولین امضا را داده بود تقى زاده ، وقتى آنها دیگر بقیه تقى زاده را دیدند البته همه آنها هم دل پری از من داشتند یک نفر نماینده مجلس نبود که از من راضى باشد چرا ؟ برای اینکه نمیتوانستند درب رابا پند باز بکنند بپایند . در سازمان بر نامه قبل از من وکیل میآمد و ارد میشد عینا " مثل اینکه مسجد است میرفتند دور تا دور میزمیگویند توى اطاق مدیر عامل مینشستند یکى یکى آنوقت میرفتند صدلى مینشست پشت گوش آقا یک چیزى میگفتند کارشان انجام میشد میرفتند . نخى دستور داده بودیه سازمان بر نامه قسمت های مختلف هر چیزى که وکلا تقاضا میکنند انجام بدهید . من اصلا " وکیل را نمیپذیرفتم ، سنا تور را نمیپذیرفتم . چرا نمیپذیرفتم ؟ برای شخصى نبود مجال نداشتم بپذیرم اگر بنا بود من بنشینم آنجا که این تشریفات را بخواهند بکنند به آنها میگویم با کمال ادب

تصنا میکنم ، استدعا میکنم کارتان را بغیرمائید مربوط به کی است ؟ با اصرار مثلا "میگفتند کشاورزی ، میگفتم بروید پیش آقای دکتر

س - اگر میتوانستیم برگردیم بعقب کجای کار بود که اگر جلوی گرفته شده بود و یک جوری دیگر میرفت این سیستم حکومتی ایران

ج - اگر سعی میکردم شاه را متقاعد بکنم که سلطنت بکند نه حکومت . اما دیگر کار از آن کار گذشته بود . من وقتی در سازمان برنامه بودم تنها کاری که میکردم وقتی بمن یک چیز هائی را که میگفت بکنید که با او موافق نبودم میگفتم نمیکم نمیکم بارها گفتم چند مورد گفتم ، در بانک ملی گفتم ، در سازمان برنامه گفتم وقتی که اصرار کرد گفتم استعفا میدهم ، در بانک ملی وقتی گفتم استعفا میدهم گفت حق ندارید استعفا بدهید گفتم هیچکس در دنیا نمیتواند مرا مجبور بکنند برخلاف میلم برخلاف عقیده ام رفتار بکنم بنابراین اعلیحضرت استعفا میدهم . س - ولی خود سرکار میدانید که آن حکومت مشروطه به آن ترتیب بسته به اراده یک فرد دارد که ممکن است آن رویه را به پسندد یا نه پسندد و بعد یک ملتی ؟..

ج - من منکر عیش نیستم اما اقلاً " شما با یک نفر سر و کار دارید شما آنجا دیکتاتور مدنفری ایجاد میکنید یک مرتیکه مندرس شیشوی بیسواد دزدی بلحقه بازی وکیل شد این بمحض اینکه وکیل شد آمد آنجا در آن ایام یک حکومتی بود یک وکیل بودن یک دولت بود . اعتنا به فلک نمیکرد با میشد هر چه دلش میخواست

س - امکان اصلاح آن سرستم نبود میبایستی

ج - امکان پذیر نبود چه جوری شما نمیتوانستید اصلاح . ببینید که امروز تصور بکنید میخواهیم انتخابات بکنیم برای انتخاب یک رئیس جمهوری ، چه جور میتوانی عمل بکنید که میلیونها ایرانی که میخواهند رأی بدهند به یک نفر آدم صلاحیتدار رأی بدهند ؟ آخر غیر ممکن است همین چیزی امکان ندارد که ...

س - برگردیم به همان چهار پر ب حکومت سلطنتی مشروطه ؟

ج - مگر اینکه آن برگردد . یا مگر اینکه جمهوری اگر میخواهیم داشته باشیم یک

قانون اساسی مان را عوض بکنیم یک جوری باشد که مردم حق انتخاب رئیس جمهور را نداشته باشند یک عده ای رئیس جمهور را انتخاب بکنند آن عده صلاحیت دار باشند آن عده یک اشخاصی باشند قابل اطمینان باشند که آنها یک دفعه یک کاری نکنند که مملکت برود والا آزاد بگذارید من آن وقتها میگفتم با آخوند انتخاب خواهد شد یا یکی از عمال خارجی . برو برگردند دارد آخر چه جور یک دهاتی ایرانی میتواند راهی بدهد به رئیس جمهور «او املا» چه میدانند رئیس جمهور چه است . املا» نمیدانند جمهور چه است . کی را میشناسد او ؟ کسی را نمیشناسد او ؟ همه بنظر او دزدند بنظر آن رعیت هر کسی که نماینده دولت است نماینده زور . ظلم و جبر است . اما این را طبیعی میدانند میگویند باید این جور باشد همیشه این جور بوده است . چه جوری میشود این یک خطر عظیمی برای ایران در پیش دارد .

س- در آن زمان کابینه آخر قوام السلطنه در آن موقع چه امکانی بود که از دست رفت برای اینکه حکومت مشروطه ای بوجود بیاید ...

ج- چرا چیز نشد ؟ زدوبند کرد شاه با خارجی ها . که قوام السلطنه را بیرون کرد . تا شاه با خارجی ها زدوبند نمی کرد هیچکس . من اطمینان دارم که برای توقیف من از انگلیسی ها و آمریکایی ها اجازه گرفت . حالا علیرغم تمام این چیزهای راکه گفتند . من این مطلب را به Denis Wright گفتم که من خیال میکنم که دولت شما مداخله داشت در توقیف من . بمن با اطمینان گفت ، گفت تمام پرونده ها را نگاه کردم همین چیزی نبود باور میکنم . بعقیده من Intelligence Service اینکار را کرد که آثارش در پرونده های ... چرا این را میگویم که یک خط و نشانی برای من کشیدند . من وقتی که قرارداد جان مولم را میخواستم لغو بکنم مهندس گنجه . ای که الان مقیم ژنو است ، هنوز خوشبختانه زنده است آمد گفتش که یکی از اعضای سفارت انگلیس بمن گفتش که شما با ابتهاج دوست هستید بروید به او بگوئید که اینکار را نکنند اگر بکنند عواقب وخیمی داشت من به او گفتم که من نمیکنم همین چیزی شما چرا خودتان نمیروید بگوئید ؟ بمن این را آمد گفت . گفتم من میدانم گور پدرشان کرده من میکنم ، کردم اینکار را کردم جان لم . را . یک نفر دیگر جرات نمی کرد اینکار را

بکنند از ایرانی ها . میکرد ؟ در موقعی که جان مولم ، من داشتم با جان مولم سروکله میزدم همه ملت ایران میگفتند که این خائن وطن فروش این جان مولم را آورده است ، جان مولم را من نیاورده بودم . این را بعد شرح خواهم داد چطور شد که جان مولم آمد اما جان مولم را من بیرون کردم با علم به اینکه انگلیسی ها عکس العمل نشان خواهند داد . خب من خیال میکنم آنهایی که منافع یک اشخاص در کار بود یکی شاپور روبرترا این Knight شد سر شاپور شد این رفته بود در تمام بین معاملات انگلیس و ایران . اطلاع دارید ؟

س - خیلی کم .

ج - سفارت انگلیس بود بمن نامه نوشتند که در مناقصه فلان نسبت به فلان شرکت انگلیسی اجاف شده است من اول عکس العمل این بود که این را پس بفرستم بعد ارجاع کردم به

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ ۱۱ آگوست ۱۹۸۲
محل شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده حبیب لاجوردی
نوار شماره ۲۳

س - قربان اگر اجازه بفرمائید امروز صحبت را با خاطرات سرکار راجع به اولین آشنائی با مرحوم هژیر که ایشان چه سمت هائی داشت ، چه جور آدمی بود و چه تماس هائی سرکار با ایشان داشتید ؟

ج - حالا اولین ملاقات من با هژیر را بخاطرندارم اما در زمانی با این تماس پیدا کردم که رئیس کمیسیون ایز بود ، رئیس شرکت قماش بود و بنظرم ، نمیدانم همان موقع با زرس دولت در بانک ملی بود یا نه این را بخاطرندارم . و از اشخاصی بود که طرف شور بود ، طرف شورداور بود که بعدیشترا این کمیسیون هائی که داشتیم با داور راجع به مسائل مختلف اقتصادی و مالی وجه ، چه اینهم بود همان طوریکه .

س - تحصیل هم کرده بود در داخل یا خارج ؟

ج - سابقه اش میدانم که یک وقتی میگویند در سفارت روس کار میکرد مثل اینکه گویا سفارت روس مثل اینکه کار میکرد . پدرش نمیدانم میگفتند مثل اینکه نمیدانم یقین ندارم شاید معلم بود این را نمیدانم ولی یک مردی بود بسیار بسیار باهوش فوق العاده . در شعر و ادبیات فارسی و خط اینها خیلی خیلی خوب بود . یک آدم یک خرده مرموز بود یعنی اولاً " که عینک دودی میزد آدم هیچوقت چشمش را نمیدید .

س - برای اینکه چشمش عیب داشت

ج - برای اینکه یک چشمش مثل اینکه کور بود ، و آدم تا چشم یک نفر را نبیند درست نمیتواند بشناسد این یکی از چیز هائی بود که بنظر من همیشه مرموز میآمد . بسیار جاه طلب بود و فوق العاده تحت نفوذ صاحبان نفوذ بود خیلی .

س - صاحبان نفوذ ؟

ج - صاحبان نفوذ هرکس میخواهد باشد ، هرکس صاحب نفوذ باشد این سعی میکرده که راضی نشد دارد . بطوری که وقتی که وزیردارائی بود بسیار وزیردارائی بدی بود . حالا یک دوتا موردش را میگویم همانموقعی که من ایستادگی کردم درمقابل فشار نمایندگان دولت پوشالی آذربایجان ، پیشه وری و هرکاری کردند که من پول بفرستم پول به آذربایجان نفرستادم یک روز شنیدم که هژیر یک مقداری پول فرستاده بسیاری دستگاه دولتی تلفن کردم گفتم راست است ؟ گفت بله گفتم چرا اینکار را کردید ؟ گفت من نمیتوانم مثل شما مقاومت بکنم . سخت از او بازخواست کردم ایراد گرفت توقع من این بود که یک آدمی مثل هژیر اقلاً او ایستادگی بکند . موارد دیگر این خیلی مربوط بود با عبدالحسین نیکپور ، عبدالحسین نیکپور رئیس اطاق تجارت بود . عبدالحسین نیکپور سوابق ممتدی داشت فرازونشیب زیادی داشت یک وقتی وضعش بسیار بسیار خوب بود و یک وقتی وضعش بسیار بسیار بد بود بطوری که من وقتی که در بانک شاهی بودم این اقساطی میبایست به پردازد بابت ، دهیش ، گویا ماهی ۵۰ تومان ، نتوانست به پردازد من فراش ، آنوقت میگفتند فراش این پیشخدمت های بانک را میگفتند فراش ، فراش را میفرستادم درب حجره اش که از او این پول را وصول بکند . بعد رسید کاروبارش بسیار بسیار خوب شد و بعد هم که مردیک چیزهای زیادی گذاشت من تصور نمی کردم اینقدر ثروتمند است ، این مثلاً یکی از آن اشخاصی بود که فوق العاده در هژیر نفوذ داشت . هرچه از هژیر تقریباً " میخواست انجام میداد . این مخالفت را من برآز میکردم بهش ، ایرادها را می گرفتم . وقتی صحبت از نخست وزیری او شد به همه کس گفتم من جمله به شاه گفتم . شاه بمن گفت که میخواهد هژیر را بیاورد گفتم این بدرد نمیخورد بشما ن خواهید شد . یک روز هم سلام بود من بعد از سلام میخواستم بروم مازندران با عجله رفتم صدایم کردند گفتند که مثل اینکه عید بود ، عید نوروز بود ، گفتش که من بلا آخره تصمیم گرفتم که هژیر را بیاورم گفتم بشما ن خواهید شد . گفت شما حق ندارید این حرف را بزنید ، هرکس دیگری گوید حق دارد شما حق ندارید من

بشما تکلیف کردم کسیکه خودش قبول نمیکنند آنوقت بمن میگوید که این راهم بیاورم . گفتم خب این عقیده من است این بدرد نمیخورد و پشیمان خواهید شد . این مطالب به گوشش رسیده بود . حالا قبل از این مرحله هست ها اما یک روز عبدالحمین نیکپور مرا دعوت کرد در شهرخانه اش ، دفعه اولی هم بود که شهر خانه اش رفتم برای اینکه همسایه من بود در شمیران ، شمیران منزل داشت . و گفت که هزیر هم خواهد بود من میخواهم که شما با او صحبت بکنید من هر کس که تقاضا میکرد که با من صحبت بکنم ملاقات بکنم با کمال میل میرفتم . قبول کردم رفتم ، سه تائی مان بودیم . هزیر پرسید چرا شما با من مخالفید ؟ گفتم برای اینکه شما نمیتوانید در مقابل اشخاص بانفوذ مقاومت بکنید . اولاً " گفتم که ها ن گفتم برای اینکه شما وزارت دارائی ، در وزارت دارائی موفق نبودید وزیر دارائی خوبی نبودید نخست وزیر خوبی هم نمیتوانید باشید گفت چرا ؟ گفتم تحت نفوذ میروید . اتفاقاً " تحت نفوذ همین صاحبخانه ما میرفت . گفتم کسیکه در ایران میخواهد یک کارهائی ، دست به کارهای مهمی بزند و یک انقلابی ایجاد بکند نباید کسی باشد که تحت نفوذ هر صاحب نفوذی برود . گفت اگر نخست وزیر شدم و اینکار را کردم چی ؟ گفتم من اول کسی هستم میآیم از شما عذرخواهی میکنم و صد در صد هم از شما پشتیبانی میکنم . نخست وزیر — شد وزیر دربار شد همان ضعف را داشت همان تاء ثیری که صاحبان نفوذ داشتند داشت و در مقابل خارجیان هم همین ضعف را داشت در مقابل ایرانیان وقتی که داشت در مقابل خارجی ها هم داشت . من این رایک آدم بکلی درستی میدانم یک آدم صد در صد بنظر من درست بود یک آدمی بود بعقیده من یک نوع عقده داشت بواسطه همین نقص جسمانی که نسبت بمن حود بود که دیدم که در جلسه ای که در حضور اشراف تشکیل شده بود ارجع به برادرم وقتی که صحبت شد این اطمینان دارم قسم میخورم که باور نمیکرد گمان میکرد یک صحنه ایست و گفت که جنگ زرگری است این مثلاً " تصور نمیشو است بکند یک نفر میآید مصدрик کاری میشود و نسبت به برادرش ها منظور رفتار میکند که نسبت به سایرین ، آنهم برادری که نسبت بمن فوق العاده صمیمی بود ، خیلی خیلی صمیمی

بطوریکه من وقتی که از آمریکا برگشتم هیچ خانه و زندگی نداشتم رفتم مستقیماً منزل او و مدت‌ها آنجا بودم اتفاقاً " صدرا لا شراف آمد به دیدن من آنجا ، همین‌جور اشخاص می‌آمدند آنجا مثل خانه خودم خیلی خیلی نسبت به من محبت داشت خیلی مرا دوست داشت . اما یک پرسش می‌داشت که قیمت‌ها با دیدن پادشاهین اتفاقاً " او صاحب کارخانه سیمان بود ، قیمت سیمان را مرتب آوردم پادشاهین که او را همین رنجش داشت . و گمان می‌کنم که دربار شاه یا اشرف هم سهم داشتند در شرکت سیمان یعنی ندارم اما خیال می‌کنم . بنابراین آنها هم علاقه داشتند که من این را در نظر بگیرم نگرفتم ، و این را این باور نمی‌توانست بکنند چرا ؟ برای اینکه کسی که خودش فاقد یک صفتی است نمیتواند تصور بکند که این صفت در دیگران هم هست . ایرانی بطور کلی معتقد است که یک ایرانی که وسیله داشته باشد برای دزدی دزدی کلان ممکن نیست نکند . پیش از آن اشخاص رضاشاه بود برای اینکه خودش فطرتاً آدم نادرستی بود . نمیتوانند باور بکنند و چون این را باور نمی‌کنند آن آدم محسود قرار می‌گیرد نسبت به او حسود می‌ورزند . من این را متوجه نبودم یک وقت توجه کردم پیدا کردم این فکر را و به شاه گفتم ، گفتم که من تازه فهمیدم که مردم نه فقط با آدم حسود هستند که آدم بهتر از او می‌رود بهتر لباس می‌پوشد بهتر زندگی میکند بیشتر معلومات دارد . حسودند برای اینکه درست است و اینها ، این دیگر گفتم این مجاز نیست این قابل عفو نیست برای اینکه این دیگر درست خودش است . یک آدمی فرض بفرمائید که یک آدم رشید پیدا میشود یک آدم قدبلندی آدم خیلی خوش ترکیبی این یک آدم زشت بدبخت بیچاره گریه‌ی حق دارد مثلاً " به او حسود باشد اما یک کسی حسود است که چرا این آدم درستکار است خوب توهم درستکار باش تا بتوانی این حسادت را از زمین ببری . ولی این یک حقیقتی است که دیدم و در این شخص گمان می‌کنم این این وجود داشت .

س- چه جور خودش را به شاه نزدیک کرد ؟

ج- گمان می‌کنم توسط اشرف ، تصور می‌کنم . و اطاعت محض برای اینکه کسی که تحت نفوذ عبدالحسین نیکپور باشد خوب در مقابل شاه که پرواضح است خیلی خیلی

کارها و برای شاه انجام داد شاید دیگران اینطور نمیتوانستند انجام بدهند . مثلاً " استرداد املاک رابه ..

س - لایحه ای که از مجلس گذشت ؟

ج - از مجلس گذشت و در تغییر قانون اساسی اصلاحات . این مثلاً " از اینجور کارها که به او می گفتند با نهایت جدیت و پشتکار و پشتکار هم داشت آدم خیلی پرکاری هم بود . با نهایت جدیت دنبال اینکار می رفت و یک بطری هم خیلی پاکیزه می آورد جلوه میداد نشان میداد ارائه میداد و خب شاه هم خوش می آید از این چیزها .

س - یک شایعاتی هم بود که ایشان با انگلیسی ها از طریق

ج - پیش Miss Lambton درس انگلیسی می خواند این من نمیدانم من از Miss Lambton خوش نمی آید برای اینکه من خوش نمی آید که یکی که هیچ به هیچ دلیلی حق ندارد در امور مملکت مداخله بکند اینطور صاحب نفوذ بود ، صاحب نفوذ بوده مردم سرودست می شکستند که بروند با او یک جور آشنائی پیدا میکنند .

س - چه حور نفوذی ؟

ج - نفوذ فوق العاده . پسر آقا خان چیز ، پرنس علیخان بسیار جوان خوبی بود من خب خیلی دوستش داشتم من پاریس با او آشنا بودم . از آن آقا خان خیلی بدم آمد خیلی بدم آمد . باز میگویم حرف تو حرف می آید میگویم اما این چیزها را میگویم برای اینکه یک روزی ناهار ما را دعوت کرد فاطمه بود خواهر شاه . یکاش قرارداد ۱۹۱۹ لغوشده بود برای اینکه اگر این قرارداد اجراء شده بود ایران امروز دارای یک کادری بود مثل هند ترتیب شده Civil Servant های هند .

س - به کی گفت این را ؟

ج - آقا خان بزرگ . به او گفتم که من قبل از اینکه اظهار نظر خودم را بکنم بشما بگویم گفتم علا با رها میگفتش که جهنم ایران را من ترجیح میدهم به بهشت خارجی . گفتم این حرف را ننویس . چرا این ایرانی ها نمیتوانند خودشون خودشون را تربیت بکنند ؟ چرا میبایست یک دولت خارجی بیاید که آنها را رفتار بکنند انگلیسی ها با هندیها میکردند . داخل آدمشان نمیدانستند . من یک نمونه آنرا در بانک شاهی دیده بودم که

نوشتنه بودند که For Europeans Only روی اطاق Washroom

این را نگفتم شما ؟ که من رفتم تو شروع کردم به فحاشی همان موقع ظهر بود و همه داشتند دست می‌شستند . برداشتنند آترافورا " . تا روز آخر هم این ایرانی پایش را آنجا نگذاشت . آنوقت ؟ مدندی پیش من گفتند که ماسو تفاهم نشود یک همچین نیتی نداشتیم اما جانیست که همه کس بیاید . گفتم این راهش که بسویسند For Europeans Only ؟ خجالت نمی‌کشید در مملکت من اینکار را

میکنید ؟ خیلی‌ها بودند که این شهادت را نداشتند زیرا بار می‌رفتند .

س - راجع به کار Miss Lambton می‌فرمودید .

ج - آره Miss Lambton

س - چه جور نفوذ داشت ؟

ج - یک کسی بود که . آن هم تنها نفوذ نداشت . دربار سفارت انگلیس نفوذ داشت فراش بود و فراش باشی بود . فراش باشی سفارت انگلیس یک شخصیتی داشت . هرکس روی کلاهش Union Jack میزد زده بود و اینها می‌کردند کلاه پاپاشی بود و همه آنها آن چیر را می‌زدند . در قلهک کدخدای ، کدخدا انگلیسی بود یعنی انگلیسی بود مستخدم سفارت انگلیسی بود او هم یکی از این نشان ها داشت . برای اینکه قلهک یک ده زیر مثل اینکه از خاک انگلیس ، برای اینکه سفارت انگلیس ، سفارت تابستان اینجا بود . همینطوریکه زرگنده تحت نفوذ روسها بود در زمان امپراطوری . هرکس که مربوط بود به سفارت انگلیس نفوذ داشت اینکه طرف توجه بولارد بود . خیلی خیلی بولارد به این اهمیت میداد . حالا اینکه صحبت آقاخان را کردم از این جهت بود که من علیخان را دعوت کرده بودم به ناهار . نه عصر می‌آمد منزل من آمد و گفت که افسران انگلیسی بود لباس انگلیسی ، در جنگ افسر بود ارتش انگلیس این در زمان جنگ دوم است . آمد گفت من امروز ناهار پیش بولارد بودم . Miss Lambton بود گفت بحدی متاء شردم که مقدرات مملکت شما در دست اشخاصی است مثل بولارد و Miss Lambton که دست راست بولارد است . حظ کردم از این حرف . گفتم من عین این عقیده ایست که دارم . اعتنا نمی‌کردم به Miss Lambton در صورتیکه همه سرودست می‌شدند که بیرون پیش Miss Lambton

Miss Lambton نظیر کسی بود با تفاوت نظیر کسی بود که Doohar
در سالهای بعد در سفارت آمریکا مسلط بود بر جان وایلی که سفیر بود با این
تفاوت که Miss Lambton یک زن با معلوماتی بود فارسی را خوب یاد گرفته
بود تاریخ ایران را میدانست و در دهات ایران رفته بود آشنا بود بطرز اخلاق ایرانیها
معلوماتی داشت . آن Doohar یک آدم عامی بود یک پسر بچه نالایقی
بود . اما همان نفوذی را او بعد از در سفارت آمریکا پیدا کرد که این Lambton
در این زمان در سفارت انگلیس داشت و هژیر پیش او درس میخواند . خوب میگفتند
حالا من نمیدانم اما ممکن است ممکن است که علت اینکه رفت پیش او درس بخواند
شاید از این جهت بود شاید نمیدانم برای اینکه من انگلیسی در تهران بسیار ی
ممکن بود پیدا بشوند دلیلی نداشت که حتما " بروم Miss Lambton را پیدا
بکنم که از او انگلیسی یاد بگیرد . و ممکن است . و آنچه هم که استنباط میکردم
همیشه نسبت به انگلیسی ها نظر خوبی داشت .

س - هژیر را اینجا معرفی کرده بودند که اولین نخست وزیر جوان و اصلاح طلب ایران است
ج - من مخالفت کردم با او در حضور خودش . این دیگر ثابت شده هم به شاه گفتم هم
بخودش گفتم . هم به همه دیگران میگفتم که این نمیتواند بواسطه همان ضعفش
میدانستم ضعیف است . همینطوری که مخالفت کردم توی رویش هم گفتم با تقی نصر .
تقی نصر ، تقی نصر همینطور ، تقی نصر نامه ای آورد از علا ، علا سفیر بود در
واشنگتن . وقتی که آمد به ایران . میدانید سالهای سال آنجا بود در اول نمایندگی
تجارتی ایران بعد در سازمان ملل بعد آمد یک روزی به ایران یک نامه ای هم از
علا آورد که علا نوشته بوده که نسبت به این شما نظر خوبی داشته باشید چنین و چنان .
خواندم به او گفتم که آقای نصر من بشما بگویم شما را یک آدم خیلی لایقی میدانم
تحصیل کرده اید درست کارید ولی جرات اینکه در مقابل صاحبان نفوذ بایستید ندارید .
گفتم من همین است . اینست که من خیال نمیکنم که شما بتوانید در ایران کار
بکنید . البته این خوش نیامد پرواضح است . وقتی که وزیر دارائی
بنا بود بشود که آنهم شرح را بعد خواهم داد که رزم آرا آمد منزل من و صورتی

گفت از وزیرایش و گفت بیشتر اینها را هم من نمی شناسم تحقیق کردم اما بیشتر اشخاص بعقیده من Dooher به او داده بود که منجمله تقی نصر هم Dooher داده بود . تقی نصر بود . گفتم تقی نصر به عقیده من عرضه اینکار را ندارد . وزیرداری شد فرار کرد اکونومیست لندن نوشته بود که " He deserted " وعین حقیقت هم بود برای اینکه من سفیر بودم در فرانسه بمن تلفن کرد سهیلی از لندن که تقی نصر کجا است ؟ گفتم تقی نصر لندن است گفتش که خیر اینجا نیست گفتم پریر بمن اهری که بازند آمده بود پاریس بمن میگفتش که این میروود لندن . گفتم که شاید هنوز نرسیده باشد از ژنو تحقیق کنید . گفت از ژنو تحقیق کردم . گفتم من هیچ اطلاعی ندارم . فردایش با پس فردایش خبر رسید که وارد نیویورک شده است و رفته سرکارش . همان چیز است که پیش بینی کرده بودم . آنوقت همه بمن نوشتند . علا بمن نوشت ، اشرف بمن نوشت که حق با شما بود که این آدم ، میگفتید که این آدم لیاقت اینکار را ندارد . فقط فقط برای این آمده که برگردد دوباره به سرکارش و بگوید که من وزیرداری بودم . همینطوری که الان اشخاص مثل اینها ، یکی از آنها آموزگار است . یک آدم نالایق بی شخصیت .

س - کدام یکیشان ؟

ج - همان نخست وزیر ، جمشید . الان مباحثات میکنند که من نخست وزیر بودم و این را به این وسیله میخواهد کار مثلاً" پیدا کند ، به این وسیله میخواهد برای خودش احترام قائل بشود . باز هم یک مورد دیگر میگویم دکتر احمد مقبل که الان در نیس مقیم است این را من زمانی میشناختم که شاگرد شریعت زاده بود در دارالکاله شریعت زاده ، شریعت زاده وکیل بانک شاهی بود . تمام سروکارشان هم با من بود . وقتی کسه شریعت زاده خودش را کم کنار کشید مقبل میآمد میرفت مرتب هفته ای سه چهار روز بلکه هر روز میآمد او را میدیدم ، میشناختمش . یک روزی منزل نبیل الملک پدر سمعی شام میهمان بودیم این هم بود . تابستان بود در حیات نشسته بودیم مرا کشید کنار و گفتش که خواهش میکنم یک کاری نکنید قوام السلطنه هم نخست وزیر بود که من وزیر بشوم .

گفتم برای چی میخوای وزیرشوی ؟ چه میخوای یکنی ؟ خیلی خوب مثلاً " یک آدم یک نیتی دارد یک عملی میخواد یک برنامه ای ، گفت میخوای Excellence بشوم . به شاه گفتم ، گفتم اقلاً " یک نفر پیدا شد که اینقدر ا... : حیت و جرات داشت که گفت برای چی میخوای وزیر بشوی . خیلی ها هستند بجان شما که فقط وزارت را میخوانند برای اینکه عنوان جناب داشته باشند و بعد هم بگویند Ancien ministre در کارت شان هم Ancien ministre شخصیت دیگری ندارند که احتیاج به این چیزها نداشته باشند .

س - در نخست وزیریش چه جوری از آب در آمد هزیر ؟

ج - بسیار بیهوده من ناتوان ، بسیار ناتوان ، و همین دیگر که هر کسی که سعی میکند مردم را راضی نگه دارد دچار زحمت میشد ، نمیشود همه را راضی نگه داشت . یک عده را راضی نگه داشت یک عده را راضی نگه نداشت و کار مثبت کرد غیر ممکن است ، امکان ندارد کسیکه این ضعف را داشته باشد در ایران آئروز میتوانست موفقیت پیدا کند ممکن نبود من هم عادت بودم که میگفتم کسیکه میشناختم که ضعف دارد میگفتم . نصر هم علت اینکه میشناختم این بود که وقتی که من رفتم ، ماء مور شد که بروم Bretton Woods به ریاست هیئت Bretton woods موقع جنگ بود خودم به زحمت رفتم برای اینکه تمام با وسائل ارتباطات آمریکا ها بود و واسط جنگی بود که آدم میبایست برود و وسیله ای نبود که آئروز آدم مسافرت بکند به آمریکا . بنابراین چند نفر را سه نفر را در آمریکا انتخاب کردم که عضو میسیون باشند . یکی دفتری ، علی اکبر دفتری مستشار سفارت بود آنوقت ، مستشار سفارت در زمانیکه شایسته وزیر مختار بود پسرش هم او را در تهران بود کاروبار هم مثل اینکه خیلی خوب بود مقاطعة کاری میکرد اینها . یکی حسین نواب که سر کنسول نیویورک بود ، که در زمان صدق وزیر خارجه شد یک مدت کوتاهی ، سومی تقی نصر که در نیویورک بود نمایندگان آن هیئت نمایندگی تجارتی بود که وقتی رئیس آن الهیار صالح بود . الهیار صالح رایک وقتی فرستاده بودند که در موقع جنگ کارهای تجارتی که با آمریکا دارند این هیئت انجام بدهد . این در هیئت

الهیار صالح بود. رفتم به Bretton Woods من قبل از اینکه بیایم یک مطالعاتی... برای من فرستاده بودند یک مطالعاتی راجع به مقررات صندوق کرده بودم. بیشتر من علاقه به صندوق داشتم. مادر نیویورک بودیم نمیدانم یک چیزهایی گفته بودم. در Bretton Woods هم گفته بودم که روش ما چه باید باشد. یک روزی بانواب در هتل خودم در اطاق خودم ایستاده بودم آمد تقی نصر یک نوشته ای بمن داد ما شین شده به انگلیسی. خواندم دیدم نظرهایی داده است. "اولا" گفتم که چرا بمن به انگلیسی مینویسید؟ گفت برای اینکه ماشین نویسی انگلیسی دارم ماشین نویسی فارسی ندارم. تمام آن مطالبی را که من گفته بودم تکرار کرده است. گفتم که آقای نصر این را برای چه نوشتید؟ گفت برای اینکه On Record بماند گفتم On Record برای شما بماند یا برای من بماند؟ جلوی پاره کردم گفتم اینکار را من نمی پسندم من اصلا" نمی فهمم چی چیه این؟ رفت خیلی هم خجل شد رفت. نواب گفتش که بد رفتاری کردید. گفت این عادت دارد این عادت دارد پرونده درست میکند. عادتش این است. اینجا هم میخواهد یک پرونده درست کند بعد بفرستد تهران بگوید اینکارهایی است که من کردم. گفتم خب من بدون اینکه این را بدانم این اصلا" خوش نمیآید از این عمل. اولین کاری که من کردم اگر بگوئید که همینطوری که شما گفتید من این را یادداشت کردم بشما حالا دارم میگویم. اینها را نوشته بعنوان نظرهای خودش.

س- هژیر بعد از نخست وزیر ی مثل اینکه وزیر دربار شد و ضمن اینکه وزیر دربار بود سوء قصدی به او شد؟

چ- بعد وزیر دربار شد. کشته شد. کشتنش بله، بله، بله.

س- شما تهران بودید آن موقع؟ خاطراتی دارید؟

چ- بله بله تهران بودم. اما این مثلا" یکی از خاطراتی که دارم این است که شاه بمن گفتش... علا بمن یک تلگرافی کرد که شما اطلاع دارید که دولت تقاضای صد میلیون دلار کمک مالی مجانی کرده است؟ خبر نداشتم. تحقیق کردم از شاه پرسیدم.

س- شما رئیس بانک ملی بودید؟

ج - رئیس بانک ملی بودم . گفت بله مگر شما نمی دانستید ؟ و میدانست که من
 نمایانم ها ، گفتم نه نمایانم گفتم چطور شد گفت هزیر با Wiley
 صحبت کرده است . وهزیر وزیر دربار است ها . و اینها حاضر شدند بدهند صورتی هم
 فرستادند . صورت را خواستم بمن دادند توی این صورت نوشته است کمک به
 کارخانه کازرونی در اصفهان . گفتم چطوری شما کمک مجانی میخواهید این پول را
 هم میخواهید مجانی بدهید به کارخانه کازرونی ؟ گفتند نه میخواهیم قرض بدهیم
 گفتم آخر چطور فکرش را کردید ؟ شما میخواهید قرض بدهید به یک نفری که دولت آمریکا
 بشما مجانی بدهد که شما قرض بدهید ؟ گفتم امکان ندارد یک همچین چیزی را هم دولت
 آمریکا بکند آخر چرا اینکار را میکنید مفتضح میکنید خودتان را آنوقت گفتش که این
 را Wiley گفته است . Wiley چرا گفته بود ؟ برای اینکه آن آدم Doohar
 این را باید و همین عملی است که Doohar وقتیکه من رفتم
 آن صحبت ها را کردم با State Department گفته بود که به علاوه نمازی وبه
 دیگران وبه شاه که چون این همچین مذاکراتی کرد صد میلیون که من میخواستم
 از آمریکا بگیرم و میگرفتم مجانی
 دژیر میکرد هزیر Wiley را خواسته بود Wiley هم به او یک
 چیزی گفته بود . Wiley یک آدمی بود که ساعت ده صبح که میدیدمش
 ویسکی دستش بود و دستش مبلرزید الکلیک شده بود که وقتی این را به
 George Allen گفتم George Allen آخر قبل از چیز بود . وقتی George Allen
 میرفت من گفتم که کی جای شما می آید ؟ گفت یک آدم بسیار بسیار لایفی
 فوق العاده خوب اینقدر از این تعریف کرد . بعدها که دیدمش درواشتگتن رئیس
 U. S. Information رادیو و فلان این چیزها در اختیارش بود
 U. S. I. F این بهش گفتم که این آدم اینجوری بود گفتش که متأسفانه
 حق با شماست در وزارت خارجه هم همه تعجب کردند چطور شد این عوض شد ، این تعبیر
 کرد . گفت شاید در نتیجه نفوذ زنش بوده است زنش لهستانی بود و خودش چون

ایرلندی بود اصلش این Doohar هم ایرلندی بود . طوری مسلط شده بود براین که او شاید وادار کرده بود که بیاید به هژیر . اینها دیگر حدس است من میدانم که Wiley به هژیر گفته بود، بعید نیستی که او هم یک تلفن کرده مثلاً" به وزیر خارجه که یک همچین تقاضائی بکنید یا گفته واینها هم بدون اینکه با کسی محبت بکنند تقاضا را هم فرستادند صورتی سرتاپا که یکی از آنرا من بخاطر دارم که مرا متحیر کرد کازرونی که میخواهند بده او . گفتم میخواهید بده او مجانی بدهید ؟ گفتند نه به او قرض میدهم . گفتم آخر هیچ فکر نکردید شما که احوال نمی کشید بسه دولت آمریکا بگوئید پول بپای بدهید گدائی میکنیم مجانی هم پول را قرض میدهد خودتان را هم بهره اش را بریزید توی جیب خودتان و پس بگیرید .

یمن علا با حیرت گفت یک اشرعی بی کرده است در اینجا که اینها چه میگویند ؟

چطور شده است همچین تقاضائی کرده اند ؟ این بود که وقتی که من رفتم بدستور شاه هم قرار شد صحبت بکنم و صحبت کردم George Mc Gee هم بود گفتم یک دینار کمک مجانی از شما نمیخواهم مطلقاً من نمیتایم گدائی بکنم ما با پول خودمان میخواهیم برنامه را اجرا بکنیم . و همان موقعی بود که تلاش داشتم میکردم که پشتوانه را کم بکنم که از آنچه که آزاد میشود من برای دوسال میتوانستم Finance بکنم برنامه هفت ساله اول را . بدست خودم نه که بدهم به همان اشخاصی که من در بانک بودم من اصلاً" بانک را نمیخواستم ترک بکنم . اما چون فکر کردم بود برنامه هفت ساله ، ومن تهیه کرده بودم Finance آن را هم خودم میخواستم تهیه بکنم که از این محل میتوانستم تا دو سال راه ببرم بعد از دوسال که راه افتاد آنوقت بعد برویم قرض بکنیم . این اشرخیلی خیلی خوبی هم بخشید ولی مورد اعتراض شاه قرار گرفت برای اینکه Doohar رفت اینکارها را کرد . از هر یک چیز دیگری بخاطر ندارم .

س- موضوع قتل معلوم شد که چه دسته ای او را کشتند ؟

ج - این همین فدائیان اسلام مثل اینکه . حالا چرا

س - چه دشمنی با او داشتند ؟ چرا او را ؟

ج - شاید ، شاید نمیدانم بواسطه اینکه خیلی معروف بود که ، بعضی میگفتند که

باروسها هست ، بعضی ها میگفتند با انگلیس ها هست و مطیع شاه بود شاید هم

از این جهت بود نمیدانم آنها اصلاً " نمیدانم هدفشان چه بود اما شاید به این

منظور نمیدانم .

س - چه خاطراتی از رزم آرا دارید ؟

ج - رزم آرا را خیلی خیلی بیش عقیده داشتم وقتی که رئیس ستاد بود برای اینکه

از دور میشنیدم که خیلی درکارهایش جدی است یک چیزی هم که بمن اُشـــ

گذاشت این بود که الهیارمالج تعریف کرد یک وقتی ، برایم گفتش که در کجا بود ؟

مثل اینکه موقعی که در وزارت دادگستری بود یا در مالیه بود مسافرتی کرده بود

رزم آرا برای نقشه برداری ایران و این برایم تعریف کرد خیلی آدم مرتبی است

جدی است وظیفه شناس هست و از اینها . از دور هم میشنیدم که در کار خودش مسلط است

و خوش آمده بود ازش . یک دفعه فقط من با او تماس پیدا کردم که به شاه گفتم که

برای اینکه اگر روسها بیایند تهران را بگیرند اول کاری که میکنند جواهرات سلطنتی

را میبرند من برای این چه بکنم ؟ اگر بخوام تخلیه بکنم این را بفرستم به یکجایی

دیگر بعضی اینکه اینکار را بکنم تهران تخلیه خواهد شد برای اینکه هزارها اسلحه

از تهران فرار کرده بودند و میرفتند بطرف اصفهان . که یک روزی بمن بولارد در میهمانی

بود در وزارت خارجه گفتش که من خیلی Admiration دارم برای شما که شما

از جایتان تکان نخوردید وقتی که همه فرار کردند موقعی که رضاشاه افتاد شنیدید که

چه شد ؟ نظامی ها را رها کردند تو خیابان سر لشکرها مرا از پست های شان فرار کردند

رفتند . خیلی از اشخاص غیر نظامی فرار کردند .

س - من شنیدم که حتی آنها شیکه محافظ اطراف کاخ سعدآباد بودند حضور نداشتند ؟

ج - این را ممکن است ، اما هژیر از اشخاصی بوده . هژیر از اشخاصی بود که آنوقت معاون بانک ملی

بود .

کلاش را میگویند گذاشت . کلاش دربانک ماند رفت اصفا ن . ه . بعد از نصف شب عبدالله
دفتری معاون من بود که از بانک رهنی آورده بودمش به بانک ملی ، آمد منزل من
سرا بیدار کرد اتومبیلش هم جلوی خانه من که شام میروید آقا ؟ گفتم کجا بروم ؟
گفت اصفا ن گفتم چرا بروم ؟ گفت همه رفتند گفتم شما اگر میخواهید بروید بروید اما
من نمیروم . چند نفر یا یک نفر این ماشین را جلوی خانه من دیده بود وقتی که من
یک روزی صحبت میکردم و بد میگفتم به آنها تیکه فرار کردند بمن گفتش که آقا شما
خودتان هم که میخواستید بروید گفتم میخواستم بروم یعنی چی ؟ گفت اتومبیل تان
را ساعت سه بعد از نصف شب جلوی خانه تان دیدم به او گفتم اتومبیل عبدالله دفتری
بود که آمده بود که بمن تکلیف میکرد بروم یا نه گفتم من نمیروم شما میخواهید بروید
بروید او هم نرفت .

س- آن چه کاره بود ؟

ج - معاون بانک رهنی بود . من رئیس بانک رهنی بودم . اما هژیر فرار کرد . من
آنروز ماندم چند تا از این بمبهای اسباب بازی اسباب بازی بچه ها گمان میکنم
بود انداختند روی تهران عدايش را شنیدیم . آقا آنچنان وحشتی ایجاد شد یک دفعه
دیدم جیغ داد و فریاد زنهای ماشین نویسان در بانک رهنی بلند شد گفتم چه خبر
است ؟ گفتند اینها دارند گریه میکنند زاری میکنند که بانک باید تعطیل بشود ما
برویم برای اینکه بانک ملی تعطیل شد فرزین رئیس بانک بود بانک ملی را تعطیل کرد
همه رفتند خانه شان . گفتم هر کسی از بانک برود رفته که رفته دیگر بر نمیگردد .
همه نشستیم کارمان را کردیم بانک نمونه گذاشت رفت فرار کرد رفت آقای فرزین
هم بست بانک را .

س - راجع به رزم آرا میفرمودید .

ج - راجع به رزم آرا .

س - وقتی ستاد بود میگویند خیلی نفوذ داشت در امور سیاسی .

ج - نفوذ داشت بدون شک . من وقتی که به شاه گفتم که این جواهرات را چه بکنم

آخراگر روسها آمدند من چه بکنم ؟ گفتش که بارزم آرا صحبت بکنید . تلفن کردم به رزم آرا که من میخواهم شمارا ببینم رفتم برای ولین بارستا دارتش را دیدم آنجا در دفترش .

س - سوم اسفند بود ؟ یا کجا بود ؟

ج - همان میدان سوم اسفند . همان حاشی بود که سردار سپه دفترش بود وقتی که رئیس قزاق خانه شده بود . به او گفتم که من باشاه صحبت کردم و شاه هم گفتش که من باشا صحبت بکنم من نمیتوانم جواهرات را بفروسم برای اینکه به کرات هی مینوشتند در روزنامه ها که بانک دارد بعضی چیزهای خودش را میفرستد بخارج . همین باعث میشد ، مردم در حال داشتند فرار میکردند تهران تخلیه میشد اینکار را میکردم برای اینکه میفهمیدند دیگر گفتش که من دو هواپیما در اختیار شما میگذارم در فرودگاه . دادم در اختیار شما خواهد بود شما فقط اینها را آماده بکنید که وقتی که آن موقع رسید بمن اطلاع بدهید میبرید یک سره میگذارید در فرودگاه . من آمدم رئیس خزانه را خواستم و به او گفتم این مطلبی را که شما میگویم بهیچوجه احدی نباید بداند حتی کارمندان شما هم نباید بدانند صندوق های بزرگ میخواهم سفارش بدهید به تعداد کافی که در صورتی که مالزم باشد اینها را بتوانیم در آن جای بدهیم . اینکار را هم کرد صندوق ها را تهیه کردند و آماده کردند در یک جای معینی گذاشتند کجا گذاشتند نمیدانم ؟ اما که در صورت لزوم بکنیم اینکار را . اینکار را با نهایت پاکیزه گی جدیت فوراً " گفت . وقتی که اعضای جاپخانه ما را توقیف کردند توده ای ها حکیم الملک نخست وزیر بود من فکر کردم به کی بگویم ؟ به حکیم الملک دیدم بی فایده است تلفن کردم به رزم آرا گفتم ، گفتم که اگر اینها آزاد نشوند من در بانک ، نمیتوانم بمانم من یک اعلامیه ای میدهم که منتشر میکنم در روزنامه ها که من در مملکتی که صاحب ندارد حزب توده میآید جلوی درب بانک یک عده ای از کارمندان بانک را توقیف میکند میبرد در محل حزب زندانی میکند (؛) و هرتلاشی هم کردم نتیجه نگرفتم نمیتوانم رئیس بانک باشم . گفتم من اینکار را میکنم میروم و گفتم اینکار هم باید فوراً " بشود والا من این

عمل را میکنم . تا نزدیک ظهر بمن تلفن کرد که اینها آزاد شدند و آن اشخاصی هم که اینکار را کرده بودند توقیف کردم .

س- این سابقه اش را فهمیده بودید چی شد اینها را گرفتند آمده بودند برده بودند؟
ج- برای اینکه میخواستند کارگران ناراضی بودند این را رؤسای چاپخانه را گرفتند که در حمایت از کارگران . کارخان هم اعتماد کردند چاپخانه را بستند . که بعد به زانو افتادند کشاورز آمد پیش من یکی دو نفر دیگر آمدند گفتند غلط کردند اینها را برگردانید گفتم غیرممکن است بعد آنهایی را که پشیمان شدند بیا یند بنویسند طلب چیز بکنند معذرت بخواهند تا عفو شان بکنم . یک عده ای کردند یک چهار پنج نفر نکردند که آنها را نیاوردم . برای حمایت از آنها بود حمایت از کارگران
بـــــــــــــــود .

س- یعنی میفرمائید که حزب توده آمد یک تعدادی از کارگرهای شما را گرفت و برد؟
ج- نه رئیس چاپخانه را و چند نفر دیگر از اعضای چاپخانه را اعضای ارشد را برد توقیف کرد .

س- کی ؟ حزب توده ؟
ج- حزب توده . پشت بانک در کوچه بختیاری آنجا مثل اینکه مرکز حزبشان آنجا بود بردند آنجا توقیف کردند .

س- یعنی این اداره کنندگان چاپخانه را ؟
ج- بله بله و این آقای رزم آرا چه کاری کرد دیگر نمیدانم اینها را گرفت آزاد شدند و آنهایی که اینکار را کرده بودند گفت آنها را توقیف کرد . من خیلی برای این احترام قائل شدم خیلی .

س- یک عده مظنون بودند که رزم آرا خیالهایی دارد و میخواهد جان نشین شاه بشود؟
ج- جاه طلب بود بدون شک بدون شک . بعد یک روزی بمن تلفن کرد که من میخواهم شما را ببینم گفتم خوب من میایم پیش شما ، گفت نه ، گفتم شما بیایید اینجا گفت نه ، گفتم من میآیم منزل شما گفت نه . گفتم پس چی بکنم ؟ گفت من میآیم منزل

شما گفتم خوب بفرمائید گفت ساعت شش صبح گفتم بفرمائید . شش صبح آمد ، آمد چون بمن آنروز گفتمش که من . گفتم آخر چطور شد شما صبح به این زودی راه میافتید ؟ گفت من در شبانه روز سه ساعت بیشتر نمیتوانم بخوابم . سالهای سال هم هست اینطورم هیچ ناراحتی هم ندارم گفتم خوش بحالتان . آمد و گفت من آمدم از شما استدعا بکنم که شما نخست وزیر بشوید منم افتخار داشته باشم که باشما کار بکنم .

س- رزم آرا ؟

ج - گفتم که خیلی متشکرم آقای رزم آرا . اما شایقینا " اطلاع دارید که شاه نخست وزیری را بمن تکلیف کرد . این حالا در هزار و نهصد و چهل و مثلاً نه باید باشد یک همچین چیزی در ۴۴ بمن تکلیف کرده بود . گفتم شما به شاه اینقدر نزدیک هستید که یقیناً " این را بدانید علتی هم که قبول نکردم این بود الان هم ، این را به او گفتم که من بخارجی اجازه نمیدهم که بیاید سفیرش با من اینطور صحبت بکند الان Ulcer دارم . هفته ای چند روز من مجبور میشوم که بعضی وقت ها روی نیمکت دفتر خودم دراز بکنم که درد میگيرد من بایک همچین حالتی نمیتوانم کسی باید نخست وزیر بشود که بتواند اگر هم لازم باشد ۲۴ ساعت کار بکند . گفتم صحبت از شما هست شما چه میکنید ؟ نیش باز شده و فهمیدم برای همین هم آمده است گفتش که من یک اشخاصی را در نظر گرفته ام اگر اجازه بدهید من اسامی اینها را میآورم باز نظر شما را میخواهم و در تمام مسائل هم میخواهم باشما همیشه شور بکنم . گفتم با کمال میل . چند روز بعد ساعت شش آمد و یک صورتی در آورداز جیبش خواند برای بعضی وزارتخانه ها و نفر برای بعضی از وزارتخانه ها سه نفر در نظر داشت . من گفتم که بعضی از اینها را من نمی شناسم بعضی ها را میشناسم بدن نیستند بعضی ها را میشناسم بدرد نمیخورند بعقیده من منجمله تقی نصرا گفتم ، گفتم به این دلیل میشناسمش این کسی نیستش که جریزه این را داشته باشد بماند بایستد روی عقیده اش و کاری انجام بدهد گفتم اما آقای رزم آرا از این نگران نباشید . برای اینکه من از یک بازی خوش میآمدم سالهای سال توی این portfolio یک یا داشتی نوشته بودم و هر کس که صحبت میکردیم این مسائل پیش میآمد و نظری از او میپرسیدم اینها

یا داشت میکردم که اگر یک کسی بخواهد کابینه ای تشکیل بدهد چه اشخاصی باشند؟
 نتوانستم بیش از هفت هشت نفر پیدا کنم که اولاً "امتحان داده باشند در کارها
 دوم حسن شهرت داشته باشند ، اشخاص بدنام نباشند ، سوم در رشته خودشان
 وارد باشند ، چهارم با همدیگر هماهنگی داشته باشند پیدا نمیشود . گفتم به هر
 ایرانی که مخالفت میکند با تیم بگوئید که او باید پانزده نفر ایرانی را نشان
 بدهد نمیتواند قادر نیست هیچکس اینکار را بکند بنا بر این از این حیث نگران نباشید
 که اینهارا نمیتوانید اما یک شرط دارد و آن این است بمحض اینکه تشخیص دادید
 معلوم شد که این کسی را که خیال میکردید چنین است و چنان آنطور نیست بدون معطلی
 فوراً "بگوئید که آقا اشتباه کردم شما خواهش میکنم تشریف ببرید . گفت به شما
 قول میدهم اینکار را میکنم . بعد یک دفعه گفتش که نظر دارم یک چیزهای محلی
 ایجاد بکنم که در هر محلی حق داشته باشند خودشان کارهای خودشان را بکنند و ضمناً "هم
 یک پولی هم در اختیار آنها گذاشته بشود برای کارهایی که از لحاظ زیربنای اقتصادی
 یک همچین چیزی .

س- آن انجمن های ایالتی و ولایتی مثل اینکه میخواست دایر کند ؟
 ج- بله بله . اما که اینکه گفت یعنی تشخیص اینکه در هر شهری هراستانی
 چه کارهای عمرانی را بکنم با آنها باشد . تا این را گفت گفتم اینکار را اگر بخواهید
 بکنید درست مخالف آن چیزی است که من الان سالها رویش دارم کار میکنم . تمرکز دادن
 کارهای عمرانی است در یک جا ، یک مرکز باید باشد اینطوری که شما بخواهید بکنید
 آنچنان درهم و برهم خواهد شد که هیچ ارتباط با هم هماهنگی با همدیگر نخواهند
 داشت هر کس هر چیز دلش بخواهد واسه خودش در یک ایالتی میکند این درست مخالف
 آن چیزی است که من دارم میکنم تمرکز دادن کارهای عملیات عمرانی و تشخیص
 دادن که مملکت به چه چیز احتیاج مبرم دارد از اهام فی‌الاهم تا گفتم این را
 گفتش که خوب من بدون مشورت با شما که کاری نخواهم کرد . این یک چیزی بود اما
 این نظر را معلوم میشود داشت ها و اطمینان دارم که این نظر نظریست که یکی از خارجیها

به اوداده بودند . که هنوز یواش یواش مثلا " استقلال تایک حدی بدهنده استاندار و به شهردار و به انجمن های ایالتی . اما این غیر از این است که بیایند Planning تقسیم نکنند بگویند هرکس واسه خودش یک Plan داشته باشد .

س - خوب نمیشد پروژه های کوچک را در محل انجام بدهند تشخیص بدهند بزرگها را در مرکز ؟

ج - من اینکار را کردم بعد در سازمان برنامه . اینهم یکی از کارهایی است که نظیرش را تا امروز اطلاع ندارم هیچ مملکتی کرده باشد در Planning این احوالات شهری را کردم که هر شهری یک چیزی میخواهند نصف پولش را بدهند نصف دیگرش را من مجانی میدادم پول مهندسی آنرا اجرای آنرا نقشه کشی و مطالعاتش را هم من میدادم . این برای اینکه میگفتم یک چیزی است که خودش باید تشخیص بدهد و انگهی من نمیتوانم در تمام شهرهای ایران این را در آن واحد بکنم آنقدر پول ندارم . هر شهری که شهرداری دارد و مردمش حاضرند نصفش را بدهند آن نصف دیگرش را من مجانی میدهم . اینکار را کردم یکی از ابتکاراتی است که هیچ Planner دیگری در روی زمین نکرده . خوب به همینجا ختم شد رفت و خیلی هم خوشحال . تمام این جریانها را هم من همیشه عادت داشتم هرچی که در این سازمان برنامه و بانک ملی بود من وقتی که شاه را میدیدم به عنوان روایت به او میگفتم ، گفتم رزم آرا آمد پیش من گفت که بیایید نخست وزیر بشوید من افتخار خواهم داشت که . حالا اینهم خوش میآمد یا نمیآمد منمیدانم اما میگفتم . آنوقت گفت .

گفتم که وزیرایش را اسم وزیرایش را آورد و من چنین چنان ، فلان فلان کردم ولی من با آمدن نظامی موافق نیستم به او گفتم به شاه گفتم من نظامی را عقیده ندارم .

برای اینکه این اثر بدی دارد . شما این را در آخرین مرحله وقتی که اگر هیچ چیز دیگر در چنته تان نمانده بود آنوقت ممکن است . اما این اثر خوب نخواهد داشت که نظامی بیاید . و بهیچوجه من الوجوه نظرم نبود که این ممکن است که یک روزی کودتا بکند مقصود این نبود اما بطور کلی با نظامی موافق نبودم . اتفاقا " وقتی اینها را به او گفتم گفت که اینکار تقریبا " تمام شده است و اما شما فردا بیایید باز با هم صحبت بکنیم . فردایش رفتم علا پیش او بود چند دقیقه صبر کردم بعد آمدند گفتند بفرمائید

دفعه اولی هم بود که با حضور شخص ثالثی من با شاه صحبت میکردم . گفتش که ابتهاج دیروز یک چیزهایی بمن گفت که من میخوام که شما هم بشنوید: آقا علا .

س- آقای علا چه کاره بود آن موقع :

ج - بیکاره بود حتی وزیر دربار هم گمان نمیکند بود . نه . گمان نمیکند وزیر دربار بود تصور نمیکند . نخیر نبود . آنوقت به علا گفتم . گفتم من استدلال من این بود ، این بود ، این بود نظامی مصلحت نیست که الان بیاید و اثر خوبی نخواهد داشت . در صورتیکه من آدم بدی هم نمیدانم اما اساساً " موافق نیستم شاید این عمل صحیح نباشد . علاوه من موافقت کرد گفت من موافقم . شاه گفتش که نه دیگر حالا تمام شده است کار تمام شده است . گفتم خب انشاء اله مبارک است اما اعلیحضرت من حالا ز شما یک استدعائی دارم حالا که آوردیدش تقویتش بفرمائید ، خیلی با تعجب گفت یعنی چی ؟ گفتم که میآیند سعایت میکنند میگویند بد میگویند یک دفعه ده دفعه میگویند بلا آخره درماتاء شیر میکنند وضعیتش نکنند این کسیکه طرف اطمینان نداشت میگویند که این کسی است که من اطمینان دارم و میتواند اینکارها را بکند . گفتم مثلاً کی زاهدی را رئیس شهر بانی کرده بود تعجب من میدانستم که این رابه این منظور آورده است که یک کسی در مقابل رزم آرا باشد والا اینها باهم دیگر خیلی بد بودند . این رابه او گفتم ، گفتم خب این کار بست بعقیده من این را آوردید برای اینکه در مقابل این باشد علا هم حضور داشت . گفتش که اینها تمام شد . اتفاقاً " چند روز بعد هم مثل اینکه نخست وزیر شد . علاوه من تلفن کرد که رزم آرا میگویند که شما با حفظ مقامتان در بانک بیائید وزیر مشاور بشوید . گفتم خیلی تعجب میکنم رزم آرا آمده بمن میگوید تکلیف کرده بیائید نخست وزیر بشوید من باشه کار میکنم من به او گفتم من Ulcer نمیتوانم بیایم با یک دسته ای که یک عده ای را میدانم با آنها موافق نیستم نظر خوبی ندارم با آنها من سرب هفت باکت کاری از هشت وزیران بیرون میروم برای اینکه من حوصله ندارم که بیایم آنجا بشنوم یک چیزهایی را که با آنها مخالف هستم و سکوت بکنم مجبورم نظره‌ای خود را بگویم

واینکار به کتک کاری خواهد رسید تشکر بکنید از رزم آرا و بگوئید من تعجب میکنم که چطور شد که یک همچین پیشنهادی بمن میکند اینهم توسط شما . به فاصله چندریود نمیدانم اما این تاریخ هایش را داشتیم در تهران الان ندارم به فاصله کوتاهی بود از زمانی که . حالا بگذارید شما بتوانید این را حل بکنید . من در ۱۹۵۰ معزول شدم از بانک . گمان میکنم شهریور بود یقین ندارم گمان میکنم اما خیال میکنم شهریور بود اگر شهریور ۱۹۵۰ بوده باشد که میشود مثلاً " سپتامبر ۱۹۵۰ مثلاً " .

س - شهریور ۱۹۵۰ اولین ترمیم کابینه رزم آرا صورت گرفت . که مثلاً آقای رئیس شد وزیر خارجه .

ج - هان رئیس وزیر خارجه بود وقتی که بمن تکلیف کردند که من بروم به سفارت ، خوب نه چقدر از تاریخ تشکیل دولتش چقدر طول کشید اولین ؟

س - تقریباً " دوماه .

ج - همین ، همین رامیگویم به فاصله دوماه . به فاصله دوماه گفت خبر کردند که زند آمده است . در بانک نشسته بودم پنجشنبه بوده هیچکس هم در بانک نمانده بود برای اینکه پنجشنبه زود میرفتند من مشغول کار بودم گفتند زند آمده است . تعجب هم کردم زند استاندار آذربایجان بود من خیال میکردم در آذربایجان است ، آمد تو نامه نخست وزیر را بمن راجع به عزل من و انتصاب او بجای من او آورد بمن داد .

س - دوره رزم آرا ؟

ج - بله بله رزم آرا . که نوشته بود که برای اینکه سیاست اقتصادی دولت تغییر کرده است و یک سیاست جدیدی اتخاذ کرده اند به این جهت که یعنی من با آن سیاست شان موافق نیستم معنیش همین میشود تلویحاً " .

س - وزیر دارایی هم که آقای نصر بود ؟

ج - تقی نصر بود بله . هیچ رشتیم . هان بعد از وقت شاه پیغام داد برای من هم توسط علامه توسط ساعد که مرا میخواهد بفرستد به سفارت ، اول سفارت لندن بود که بعد رفته بودند به او گفته بودند که انگلیسها مرا قبول نخواهند کرد و سفير مرا ناهار دعوت کرد و گفتش که اولین کسی که آرزو میکردیم و در ۲۴ ساعت به شما

Agreement می‌دهیم مابودیم خب حاضریم به شاه بیایم بگویم . بعد قرار شد که مرا پاریس بفرستند . اما اولین دفعه ای که بمن این تکلیف شد گفتم نمی‌روم به علا گفتم نمی‌روم برای اینکه یحیی از رفتار شاه رنجیده بودم یک رفتاری از این پست تردید نمی‌شود . رفتاری از این پست ترا از این شمارا بخواهد ؟ که س - هیچ باشما صحبت نکرد همین جور ؟

ج - مطلقا مطلقا بطوریکه این ۱۹۵۰ بود ۱۹۵۴ چهار سال بعد مرا خواست تازه از صندوق استعفا دادم و آمدم . دفعه اول مرا خواست احوال پرسی و فلان اینها . چند روز بعد مرا خواست تکلیف کرد سازمان برنامه را . به او گفتم اعلیحضرت من فراموش نکردم طرز بیرون کردن مرا از بانک گفتم هیچ خانه شاگردی را اینطور بیرون نمیکنند که یک خانه شاگردی که در منزل آدم چند سال کار کرده باشد آدم میخواهد شب او میگوید من متشکرم از کارهایی که کرده ای اما الان دیگر به این دلیل ، یا دلایل یا بدون دلیل من دیگر ترا لازم ندارم . گفتم اینکار را با من نکردید گفتم آمد آن با آن طرز مفتضح مرا از بانک . گفتم من عوض نشدم و عوض نخواهم شد اعلیحضرت بنا بر این این را بدانید یعنی با این مقدمه شروع کردم وقتی در جوابش بعد آنوقت .

س - آنوقت شما رزم آرا را دیدید بعد از اینکه این نامه برایتان آقای زند آمد و ...

ج - رزم آرا را وقتی دیدم که قبول کرده بودم . سفارت پاریس را رفتم خدا حافظی بکنم که رفتم خدا حافظی بکنم برای اینکه بگویم Attaché Militaire را شنیدم چیز مستقیم دارد با وزارت جنگ . گفتم من همین چیزی را اجازه نخواهم داد .

گفتم Attaché Militaire سفارت باید مثل اعضای سفارت تابع من باشد بمن باید بگویند چه دارند میکنند گزارش هم میخواهند بدهند بمن اطلاع بدهند من اطلاع داشته باشم . همانا خواست دستور داد که Attaché Militaire با بدعایت این دستور را بکند .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۱ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۴

س- وقتی که تیمسار رزم آرا را دیدید گله ای نفرمودید که

ج- ابتدا فقط به او گفتم که، در این فاصله دوماه وقتی که برنامه اش در مجلس مطرح بود غوغا کرد و دکتروم صدق بحدی به این آدم اهانت کرد بحدی به این آدم فحاشی کرد که من متحیر ماندم که چطور یک آدم تحمل میتواند بکند. این را به او گفتم، گفتم آقای رزم آرا من یک چیزی به شما بگویم من نمی پسندم این طرز کارتان را کسیکه میخواهد با قدرت در مملکت حکومت بکند تحمل نباید بکند که اینطور به او بگوید و ساکت بشود. گفتم از یک جهت من پسندم خونسردیتان را برای این که من اگر بودم نمیدانم چه میکردم اما تحمل نمیتوانستم بکنم گفتم از این جهت من پسندم اما با این طرز شما نمیتوانید حکومت بکنید. یک عادت هایی داشتش که میدانید قهقهه میخندید خودش را تکان میداد و فلان و اینها کرده و گفتش که صبر کنید بله بله مثلاً من مثل اینکه بموقعش یک کارهایی خواهم کرد. گفتم اما این تضعیف کردن اینطور؟ این تنها چیزها آنوقت آنجا بمن گفتش که موقعی که شما در بانک بودید والا. او اشرف درهند که بود به یک عده ای تلگراف کرده بود که آن صدهزار روپیه ای که میخواست بمن تلگراف کرده بود و من نیادم پیش شما برای اینکه میدانستم شما قبول نخواهید کرد یک چیز دیگر هم فراموش کردم بگویم در کمیسیون که، یک کمیسیونی قوام السلطنه داشت با نمایندگان پیشه وری که آمده بودند برای مذاکرات عقد نمیدانم یا قرارداد موافقت نامه ای که دولت آنها را بشناسد و آنها هم همکاری بکنند چه و فلان و اینها هیچ هم بمن نگفته بود قبل از من وارد شدم دیدم اینها نشسته اند سر تاسرمیز مظفر فیروز هم دست چپ قوام نشسته من دست راستش نشستم آنها هم این دو طرف نشسته بودند که شبستری بود رئیس مجلس آنها که رئیس این هیئت اعزامی بود، پادگان بود،

یک سرهنگ فراری از ارتش که اسمش گمان میکنم چیز بود

س - آنرا داریم . جلسه راکه رزم آراء در جلسه بود .

ج - داریم . رزم آراء آمده بود آنجا نشسته بود و اورفته بود به شاه گفته بود که

یک همچین صحنه ای دیدم که حظ کردم چه کردم شاه هم آنقدر خوش آمده بود .

چون شاه بمن نگفت . شاه گفتش که این چه بود این موضوع ؟ شما اینکار را کردید ؟

گفتم کی بشما گفتم ؟ برای اینکه میدانستم قوام السلطنه به او نمیگوید ، آنرا بیجا نیها

که نماینده شستری که نمیگویند مظفریروز هم نمیگوید هیچ توجه نداشتم که آنجا

نشسته بود برای اینکه قرار نبود او باشد یک کمیسیون دیگری داشت از بس که معطل

شده بود مستاء مل شد آمد آنجا نشست که مثلا " قوام السلطنه زودتر این کمیسیون را

خاتمه بدهد من یک دفعه چشم افتاد دیدم که آن کله میز نشسته است و بروی قوام السلطنه

کله میز . اما آنوقت خاطر من نبود که این آنجا بوده است . گفتم کی بشما گفتم ؟

نگفت خنده ای کرد گفت من اطلاع دارم .

س - آیا رزم آراء از قوام السلطنه دستور میگرفت یا حتی در آن موقع ارتش و ستاد

از نخست وزیر جدا بودند ؟

ج - او آمده بود آنروز برای یک کمیسیون دیگری داشتند برای وقایع بنظم بوشهر ،

بوشهر هم یک قیامی شده بود یکی هم در فارس شده بود و این کارها را او آمده بود

برای اینکه بانخست وزیر صحبت بکند . روابط او با قوام السلطنه اطلاع ندارم .

هیچوقت وارد نشدم .

س - یعنی منظوری است که در آن زمان ارتش کلاً در اختیار شاه بود یا در اختیار نخست وزیر

بود ؟

ج - در اختیار شاه بود اما نخست وزیر قوام السلطنه بمن گفت که سفیر آمد از من

خواست که من دستور برگشتن ارتش را بدهم بنا بر این قوام السلطنه در فرستادن ارتش

به آنرا بیجا معلوم میشود نقش مستقیمی داشته است که سادچیکف اول آمده پیش او

و بعد از آنجا رفته پیش شاه . و من این از آن مواردی بود که بطور مثال میگفتم که

یک پیرمرد نخست وزیر جداگانه و یک شاه جوانی هم که روابط شان هم بسیار

بدبوس قرضیه آذربایجان هردو تانیک نظر داشتند هردو تانیک کار میکردند . چه جور هماهنگی داشتند این رانمیدانم اما مثل اینکه با همدیگر زیاد نزدیک نبودند برای اینکه بمن گفتش که شما بروید خودتان رابه شاه برسانید که میاد تسلیم نظر سادچیکف بشود که بها و اطمینان دادم که دیشب من بودم و میدانم مطمئن باشید شاه ممکن نیست که عدول بکند . ولی چه روابطی داشت این رانمیدانم یقیناً " برای اینکه قوام السلطنه بمن گفت شما نمیدانید این جوان یک آن راحت نمی نشیند داشما " بر علیه من دارد تحریک میکند . یکی از تحریکاتش شاید هم همین بود که رزم آرا را تحریک میکرد که بها و اعتنا نکند نمیدانم از اینکارها .

س - وقتی که رزم آرا بقتل رسید دیگر سرکار

ج - من پاریس بودم اتفاقاً " نشسته بودم یک نفر در سفارت پیش من بود فریدون هویدا که Attaché اطلاعات بود آمد زیر گوش من گفتش که رزم آرا راز ندند . گفتم یعنی چه ؟ گفت کشتندش هیچکس هنوز نمیدانست ما او چون Attaché اطلاعات بود رابطه مستقیم داشت با تمام آژانسها اینها خیلی خیلی آدم لایقی بود و فوق العاده کارش هم خوب انجام میداد برای اینکه اطلاعات زیادی داشت . اول کسیکه بمن اطلاع داد او بود دیگر از او اطلاعی نداشتم . بگذارید ببینیم تماسی داشتم یا نه . اما این میدانم که وقتی که آمدم Attaché نظامی رفتاری میکرد عیناً " مثل سایر کارمندان . خودش را از کارمندان سفارت میدانست . و برای اینکه این رابا' و شرط کرده بودم . چیز دیگری بخاطر ندارم از او .

س - نخست وزیر خوبی بود ؟

ج - من میگویم که نبودم . نه نبود چرا ؟

س - نخست وزیر خوبی نبود ؟

ج - برای اینکه بهش گفتم اگر دیدید که یک اشتباه کردید معطل نشوید بیرون بکنید فاصله قدر بود ؟ زیاد نبود . جلسه مجمع عمومی سالیان بانک جهانی در پاریس بود وقتی که من آمدم پاریس . نصراله انتظام بگوئید ببینم چه سمتی داشت ؟ نه بگذارید بگذارید این رامن Correct بکنم . زند و تقی نصر آمده بودند

به پاریس برای شرکت در آن مجمع عمومی بنا بر این دره ۱۹۵۰ یک مجمع بانک جهانی در پاریس بود . حالا اینطور باید باشد ۱۹۴۶ لندن بود آنوقت ۴۷ و ۴۸ واشنگتن ۴۹ میبایست قاعدتا " این رسم در آنوقت هم: محمول شده بود یعنی برای اینکه بعد معمول شد که بانک و صندوق دوسال درواشتگتن جلسه داشتند جلسه سالیانه سال سوم میرفتند بخارج . اما دره ۱۹۵۰ گمان نمیکنم این معمول شده بود . اما زنده و وزیر دارائی ورثیس بانک آمده بودند به یک جلسه ای در پاریس و اهری هم که بعدها رئیس بانک کشاورزی شده بود او باز نده آمده بود بعنوان aid زنده کارهای بانک ملی . و اهری آمد پیش من گشتش که ما چهارشنبه میرویم پیش . پس فردا میرویم لندن وقتی که سهیلی بمن تلفن کرد که این نصر کجاست گفتم که لندن آمده است پس بنا بر این در آن سال جلسه بانک جهانی میبایست آنجا باشد اما در ضمن هم آن سالی که من وارد شدم پاریس مجمع عمومی سازمان ملل هم در پاریس بود که ریاست آن بانمراله انتظام بود که رفتم در آن جلسه ای که ریاست داشت . برای اینکه برای من خیلی مایه خوشوقتی بود خوشحالی بود که یک ایرانی برای اینکه آنوقت هنوز این معمول نشده بود اولین مشرق زمینی بود که به ریاست مجمع انتخاب شده بود و بسیار هم خوب اداره کرد بسیار هم خوب در صورتی که مقررات را هیچ نمیدانست اما مقررات را یاد گرفته بود و خیلی خیلی خوب اداره میکرد و خیلی هم خوشحال شدم . این راهم بگویم که در همان وقت شنیدم که کاظمی، که بعدها وزیر خارجه شد بسیار از روی حسادت انتقاد میکرد از اینکه... چه میگفت؟ حالانمیدانم که چرا این آدم مثلا" رئیس مجمع شده است فقط از لحاظ آن پست فطرتی و حسادت بود .

ج - چی میخواستم بگویم که ...
س - فرمودید که جراءت یا تممیم اراده تغییر وزرائی که از آنها ناراضی بود را نداشت .
ج - هان تقی نصر را گفتند که عقبش گشتند پیدایش نشد یک دور و ز بعد Reuters روزنامه ها خبر دادند که وارد شد رفت سر جای خودش در سازمان ملل بعنوان یک عضو که گفتم اکونومیست یک مقاله ای نوشته بود که این آدم وزیر دارائی ایران Desert کرد .

س - تصور میکنید ایشان نقشی داشت در رفتن سرکار از بانک ، آقای تقی نصر ؟

ج - خیال میکنم اما بخودی خود که نمیتواند وزیرداری، یک وزیرداری نمیتوانست یک همچین تصمیمی بگیرد. ولی آماده بود، آماده بود، زمینه آماده بود برای اینکار برای اینکه یک دلیلش خود شاه بعد این را اقرار کرد در ۱۹۵۶ به بلاک گفت که بما گفتند که صد میلیون دلار به شما میدهم اگر ابتهاج را بردارید. این را گفت دیگر. من یکی از چیزهایی که از بلاک به پرسم. از بلاک تا حالا نپرسیدم اینهم غیبت کردم. ها غیبت کردم از شما. تا حالا نپرسیدم که یادش میآید. به Prud'homme نوشتم که خاطراتی اگر دارید برای من بنویسید برای اینکه من الان یک همچین چیزی احتیاج دارم به او تلفن کردم گفتش که من اینقدر غرا موثکار شدم که من تعجب میکنم که شما هنوز این چیزها را یادتان هست. گفت من بعدی فرا موثکار شدم که هیچ چیز یادمانده است در صورتیکه گمان میکنم از من جوانتر است گفتم معذالک سعی نکنید هرچه که توانستید پیدا کنید بمن قول داد این را قول داد که برایم میفرستد اما شش ماه گذشته است نفرستاده است.

س- کی قرار بوده است صد میلیون دلار بدهد؟

ج - وقتی که بابلا کرفتم پیش شاه در ۱۹۵۶ سه نفر از یک کانادایی، یک آمریکایی نه در نشر از اعضای بانک با خودش بودند Prud'homme را هم من برده بودم. به شاه گفتش که من نمیخواستم این مطلب را الان بگویم اما وقت دیگری نیست در دنیای Development که من میشناسم در دنیا غرب رو، سای آنها را شما

خوشختید که مثل ابتهاج را دارید که "You are very lucky to have Mr. Ebtehaj"

شاه یک خورده مکت کرد و گفتش که میدانید چرا ما ابتهاج را کنار گذاشتیم از بانک ملی؟ من گوشه‌ایم را تیز کردم که چه میگوید؟ گفت برای اینکه دولت شما به یک کسیکه رئیس یک مؤسسه بین المللی دولت شما گفت که اگر بر دارید صد میلیون دلار میدهم برداشتیم یک دلار هم نداد. من بعدی متحیر شدم از این مطلبش والا من تعجب میکنم آخر آدمی که یک ذره شعور داشته باشد یک همچین حرفی میزند در حضور من در حضور یک عده خارجی؟ که بگوید که چون خارجی ها وعده دادند یک آدمی را که من به او اطمینان داشتم این جور کار نمیکرد، این طور بود، این طور شهرت داشت برداشتم

برای اینکار ، بنابراین این مربوط به تقی نصر نبود ، یا خود رزم آرا نبود .

زمینه ای بود که این Doohar من چون برای اینکه Doohar به آن محمد سعیدی سعیدی بود که گفتم ؟ که بعد سنا تور شده بود بمن گفت که Doohar جزو افتخاراتش بمن گفتش که "I fired Ebtehaaj"

آمده گفته من اعتنای سگ نمی کردم به این پسر ، این پسر را "اصلا" مثل یک پسر جرقوزه ژیکولوئی با اورفتار می کردم . این خب بهش برخورد بود برای اینکه میرفت درب ها باز بود همه به او احترام می کردند میدانستند که این در آوردن نخست وزیر مؤثر است در آوردن وزراء مؤثر است یک عده از وزراء قسم می خورم که این اسم داده بود اسم تقی نصر را این داده بود در آن تردید ندارم برای اینکه اصلا" رزم آرا تقی نصر نمی شناخت ، تقی نصر در آنجا بود کسی اصلا" نمی شناخت ، سالها بود نمی شناختش . این یک عده ای را انتخاب کرده بود که اشخاصی بودند خیال میکرد که با سیاست آمریکا با نظرا و موافقت متابعت خواهند کرد .

س - این حیات دارد این Doohar هنوز ؟

ج - نه مرد ، مرد ، مرد ، مرد ، چیز شده بود بعد سکرتر جنرال یک Islamic Society شده بود . شما هم شنیده بودید ؟

س - نه

ج - یک انجمن اسلامی درست کرده بودند که این آقا شنیدم شده بود . ببینید چه آدم عجیبی است این هیچ جای به اسلام نمی خورد اصلا" در عمرش این اصلا" شنیده بودم که راجع به مسائل مذهبی علاقه داشته باشد . یک شارلاتان بود بتمام معنا . او حتما" آمده گفته به تقی نصر که بگوئید که دیگر که اگر این نباشد ما صد میلیون دلار میدهم رفتند گفتند شاه هم یک همچین پرنسپ هائی ندارد بایستد بگوید که خیر ، موافقت کرد .

س - نظرات تان راجع به دکتر مصدق چی هست ؟

ج - اما راجع به دکتر مصدق . من دکتر مصدق را در عمرم نه خانه اش رفتم نه در جاش با او ملاقات کردم نه با تلفن با او صحبت کردم هیچ تا وقتیکه آمد . تا این موضوع پیش آمد . یک روزی در مجلس یک نطقی کرد بدگفت بتمام بدستگاهائی مملکت من جمله راجع

به بانک ملی هم یک مزخرفاتی گفت . این روزپنشنیه بود که گفتم روز جمعه من داشتم میرفتم سواری یک دفعه بفکرافتادم یک تلفن بکنم از این آدم ببرم که چرا اینکار را کرده است ؟ تلفن زدم و گفتم ، گفتش که یک نفر آدم بمن اینها را گفت شما نظرتان را بنویسید من پشت تریبون میگویم میخوانم گفتم آن آدمی را که به شما گفت اسمش این بود گفت بله . گفتم این را من بیرون کردم برای اینکه برای بانک شاهی جاسوسی میکرد . من جواب شما را در روزنامه خواهم داد . گفتش که آقای ابتهاج ما بوجود یک ایرانی مثلاً شما افتخار میکنیم در ضمن صحبت گفتم که من که نمیدانستم این عقیده را نسبت بمن دارید آقای مصدق السلطنه اگر این عقیده را نسبت بمن داشتید چرا یک تلفن نکردید از من بپرسید ؟ این مطلب در ذهن من ماند فکر کردم سرچه یقین داشتم که برای مخالفت من در موقعیکه من با میلیسبو مخالفت میکرد این حظ کرده است همینطوری که خیلی ایرانی ها در خانه خودشان می نشستند حظ میکردند . خیلی ایرانی ها بمن کاغذ نوشتند تلگراف میکردند این بمن هیچ احساساتی نشان نداد هیچ اما یقین دارم دلیل دیگری نداشت برای اینکه من کار دیگری نکرده بودم که بوجود من افتخار بکنند . چون این تپ که آرزویش مثلاً " این بوده است که ایرانی هایک همچین کاری بکنند منم یقیناً " شنیده بود انگلوفیل هشتم نوکرانگلیسها هستم قیام بر علیه من کرده بودند مجلس که مرا بردارند و همان شرح هم که دادم اینهم یقیناً " این چیزها را هم باور میکرد اما این عمل را که دید این عقیده را پیدا کرد همین وبس . رفتم در فرانسه و از آنجا یکی از طرفداران مصدق ظاهراً " این بهار ، من خیال میکردم پسر ملک الشعراء بهار است اما معلوم میشد برادر زاده ملک الشعراء بهار است

س - مهدی ؟

ج - مهدی . که رفت روی صندلی در سفارت ایران روز پذیرائی سفارت بود جشن تولد شاه که تمام سفارتخانه ها پذیرائی میکردند سفارت پربود . سفیر شوروی تمام سفرای دیگر پربود ایرانی ها اینها رفت بالای صندلی در سالن میتینگ داد راجع بمن هر چه که تصور میفرمایید بدگفت که این نوکرانگلیسها است اجنبی پرست است این خائن است

این چه است فلان اینها . علتش هم این بود که دودسته بودند یکدسته طرفداران شاه بودند یکدسته مخالفین شاه ، اینا زمخالفین شاه بود اینها جشن میخواستند بگیرند در شب عید نوروز در پاریس و یک هتل هتل کنستینانتال را هم یک سالنش را اجازه کرده بودند رئیس پلیس برای من پیغام فرستاد معاونش را فرستاد که آمدیم گفت که اگر این جشن منعقد بشود ممکن است که یک عده ای کشته بشوند حتما " زخمی خواهند شد برای اینکه بین آنها چاقوکش هست . وعقیده ما اینست که این جشن را اجازه ندهیم . من تمام حکارانه را خواستم که منجمله در آنها مهران بود که وزیر فرهنگ شده بود بعد و آنوقت نماینده Attaché فرهنگی بود . همه را خواستم سه چهارتا مستشار داشتم ، گفتم یک همچنین پیغامی رسیده است عقیده شماچی هست ؟ همه عقیده شان این بود که بگویند که جشن را اجازه ندهند برای اینکه اگر یک قتلی اتفاق بیافتد مسئولیتش با من است برای اینکه میگویند رئیس پلیس آمده گفته آقا نکند اینکار را . گفتیم خیلی خوب شما هرکاری را که میدانید بکنید رفتند آنجا به هتل کنستینانتال گفتند که امشب این جشن نخواهد بود سردرب هم یک اعلانی گذاشتیم جشن امشب تعطیل است اینها هم بدون خبر رفتند دیدند نیست . اینهم حالا مثل اینکه یک شب قبل از آن قضیه بود اینها هم همه اطمینان داشتند که من دستور دادم که اینکار را بکنند برای اینکه من مخالفم مثلا " با دست چپی ها . روی این باشد رفت اینجا صحبتش شعار داد و نطق کرد و من آنروز اینقدر از خودم خوشتردی بخرج دادم که همچنین چیزی اصلا " باور کردنی نبود . یکی از مستشار اقتصاد یانایب اقتصادی سفارت فرانسه در تهران در صحنی بود او هم آنروز آنجا حضور داشت این آمدیم تریک گفت که شما چطور چنین چیزی را تحمل کرده اید . یک عده دیگر هم همینجور . از طرف پلیس آمدند بمن گفتند که بگیر بشم ؟ گفتم نه برای اینکه بگیرند افتخار میشد که دیگر در تمام روزنامه ها چیز میشد که دیگر عکس و این چیزها هم در میآمد که .

س - دولتی که مورد نظراین آقایان بود که در تهران حکومت در دست داشت ؟

ج - خیر ، مقصود این بود که یک همچنین خاثنی مثل من الان سفیر هستم در آنجا این بود

س - خوب چه جور بود که یک حکومتی ...

ج - همانموقع هم ، همانموقع هم . حالا همانموقع هم من آخررفته بودم قبل از او شد . همانموقع هم بمن این همین آدم بدجنس کاظمی تلفن کردیک روزی گفت الان آقای نخست وزیر اینجا تشریف دارند و از خدمات شما نهایت رضایت را میگویند شما بگویم . گفتم خیلی متشکرم . آخر سال بخشنامه ای صادر کردی تمام سفارتخانه ها که از لحاظ فعالیت سفارت پاریس در درجه یک است . من از این وزارت خارجی ها پرسیدم که چه جوری قضاوت کردند ؟ گفتند از روی نمره اندیکاتور . گفتم خاک بر سرشان . از روی اندیکاتور یعنی تعداد نامه ها ای که ما صادر کردیم و رسیده است در جزو سفارتخانه های ایران در دنیا یک بوده است . گفتم وای بر حال شان روی تعداد این خباگر سفر ابدانند که به پسر خاله اش بر میدارند نامه مینویسد به رفیقش نامه مینویسد قضاوت روی این بود و چندین بار گفته چرا ؟ برای اینکه من چی کردم پشت سر هم میآمدند پیش نهاد میکردند راجع به نفت . یک روز یک نفر آمد نجم برادر نجم الملک این یکی از مستشاران بود . مستشار ارشد سفارت بود آمد با یک شعفی که آقا یک نفر آمده تمام نفت ایران را میخورد با تا نکر خودش میبرد . گفتم این نفر کیه ؟ گفتم اینقدر تا نکر در دنیا وجود ندارد که این آدم همچین کاری بکند . کیه ؟ گفتم بروید بپرسید کی هست ؟ Reference ان جی است . من از بانک تحقیق میکنم . رفت گرفت من روزی که اول آدمم به بانک دوف - دوف - رانس گفتم که من استثنائاً اینکار را میخواهم که شما برای من بکنید چون با آنها دوست بودم . گفتند با کمال میل . با یوم گارت - گفتند با کمال میل از بانک دوفرانس از یک بانک انگلیسی مقیم پاریس و یک بانک دیگر گمان میکنم کردیت داده بود . نظر خواستم نوشتند که این یک مؤسسه ای که چیزهای لوازم بزرگ زنانه درست میکند صد هزار فرانک سرمایه او هست این آدمی که آمده است این پیشنهاد کرده است . پیشنهادش را باضمیمه این اطلاعات فرستادم تهران داشا " اینکار را میگردم دائم . و این دفعه اول بود که یک ایرانی یک اطلاعاتی کسب میکرد میفرستاد والا معمولاً سفیره تا این حرف را میشنید میفرستاد با یک چیزی با آب

و تا بی مینوشت که یک نفر پیدا شده که تمام نفت ایران را و یک هیجانی در تهران ایجاد میکرد که آنوقت آنها هم میدادند به روزنامه ها . بعد معلوم میشد که تمام این آقا کارش این است مدتها رفرا ناک دارد که کرم درست میکنند برای صورت زنان این آقا آمده بود به این عنوان که دلال است یعنی از این کلاهبردارها پشت سر هم میآمدند و من وظیفه خود را انجام میدادم . فریدون هویدا که از او راضی بودم با کمال صمیمت دوستی میکرد در دیدن روزنامه نویسیها اخباری که در میان مردم ناآنجائیکه میدانستم دروغ است تکذیب میکردم میرفت میدید چاپ میکردند این چیزها را بدون اینکه یک کلمه برخلاف حقیقت گفته باشم آن چیزهایی را که معتقد بودم میگفتم و آن ایام بود که از روزنامه ها را تشخیص دادم چه روزنامه هائی چقدر منصفند در آن بحیثه Daily Mail همینجور فحشی نبود که به ایران نمیداد آنروزها . چه هم روزنامه های انگلیسی را میخواندم هم روزنامه های پاریس را . روزنامه ای که متانتش را از دست نداده و انصاف داشت آنوقت اسمش منچستر گاردین بود که حالا گاردین است و این یکی از چیزهای برای من دیگر بهترین محک بود با وجودیکه اینطور همه انگلیسیها را گرفته بودند بیرون کرده بودند آن بار از جاده انصاف خارج نمیشد . این بود که

س - من از جناب عالی می خواستم سؤال کنم که کدام یک از سیاست های مصدق بیش از همه مورد تأیید سرکار بود و الان خواهی پرسید که کدام ها بود که بیش از همه مورد عدم تأیید ؟

ج - من یک چیزی که از او خوشم میآمد این بود که ظاهراً " من خیال میکردم این جرات را دارد این اعتماد به نفس را دارد که میتواند در مقابل قلدراهای خارجی بایستد این را پسندیدم ولی باز حالا بعد آنوقت میگویم .

س - ملی کردن نفت را شما باهاش موافق بودید ؟

ج - نه .

س - نبودید ؟

ج - نه موافق نبودم و من موافق بودم که برای نفت یک فکری می کردم . موقعیکه در بانک ملی بودم یک مطالعاتی میکردم که سوابقش هست خردجوراکه آورده بودم رئیس

بررسی های اقتصادی کرده بودم گفتم بهش هراطلاعی که راجع به امتیاز نفت در
 سرنا سردنیا هست جمع بکنیم ببینیم آنها چه کردند که ما بکنیم . مال قوانین ونزولا
 را خواست چه وفلان اینها ونظر من آن شد . واین را بدولت نوشتم . خوب شد این را
 صحبت کردید برای اینکه این بحث چیزی است که من بفکرش نبودم . شروع کردم به نامه نوشتن به
 وزارت دارائی رونوشت میفرستادم به نخست وزیر رونوشت میفرستادم به دفتر مخصوص
 این مطالعاتی که کرده بودم . مزاحم شدم مزاحم که دیگر به شاه گفتم من برگشتم
 وقتی که از آمریکا برگشته بودم . سفرا و لشکر که رفتم فقط برای دیدنش گفتم اعلیحضرت
 ... خیال میکنند که شما مرا خواستید هیچکس باور نمیکرد وقتی که من استغفادادم
 در شش تن همه خیال میکردند که بمن شاه تکلیف کرده ومن نمیخواهم بگویم . گفتم
 هم مردم در اینجا هم در آنجا خیال میکردند شما مرا خواستید خودتان میدانید که
 اینطور نیست من آدمی اما موی نماغ مردم خواهم شد میدانم مردم ناراضی خواهند بود
 برای اینکه من این عادت این بود کسی کارشفت بمن مربوط نبود اما دادم خردجو
 و عقلی بود عقلی بود که در بررسی های اقتصادی بود مرد بسیار بسیار با ایمان و
 با وجدانی بود کرمانی بود . و اتفاقاً " این عقلی کرمانی موقعی که بقائی ، مظفر
 بقائی کرمانی بود آنها از دشمنان من بود که مرا جزو خائنین میدانست دعوتش کرد به
 بانک تمام این پرونده های نفت مرا به او نشان داد این وقتی خواندش رننده شد
 که چیز هم بمن گفت یارو یک طرفدار دیگر مصدق که خیلی لات بود ها
 س - حسین مکی را میفرمودید .

ج - حسین مکی آمد بدعوت بانک جهانی به واشنگتن . بانک جهانی این را دعوتش
 کردند من آنوقت از این نپرسیدم برای چی دعوتش کردند ؟ اما آمده بود منزل حاجی
 محمد نمازی دیدمش .

س - چه جور آدمی بود این مکی ؟

ج - حالا ببینید . شروع کرد با من گرم گرفتن من تعجب کردم این آدم از نطق های
 با حرارتی میکرد که من همان ، من خائن ، این خائن ، همه مرا خائن میدانستند

دیگر همه من جاسوس آدمی عامل انگلیس میدانستند خارجی ها هستند. دیدم با من خیلی گرم گرفت پرسیدم که گفتم من یک کارهای کردم در نفت گفت میدانم گفتم از کجا میدانید ؟ گفت پرونده های شما را دیدم . معلوم میشود این عقیلی ببینید چه آدم صمیمی برای اینکه میدیدم من چه جور کار میکنم و میخواست مرا تیرش بکند با باقائش همشهری بود دوست بود اینهم معلوم میشود دعوت کرد اینها را نشان داد ، گفت پرونده های شما را دیدم گفت اگر سه نفر مثل شما در ایران بودند کار رفت به اینجا نمیرسید . خب من حظ کردم گفتم بسیار خوب . از او نمیدانم چطور شد پرسیدم که نمیدانم صحبت چی شد صحبت ترورش گفت آن محمد مسعود را کی ترور کرد ؟ بدون معطلی گفت اشرف . گفتم آه گفتم چطور ؟ گفت بله بله ما اطلاع داریم اطلاع صحیح داریم . حالا برگردم به موضوع .

س- نظرتان را راجع به ملی کردن نفت بفرمائید .

ج - راجع به ملی کردن نفت . من وقتی که پاریس بودم شنیدم که مصدق رفته واشنگتن و حسیبی را خواسته است به عزت پسر کاظمی که فرستاده بود Attaché بوده هیچ کاره بود گفتم چون با اینها مربوط بود گفتم من میل دارم که حسیبی را در او رلی ببینم شما ترتیبش را بدهید هوا پیمایش چه ساعتی وارد میشود ترتیبش داد و رفتیم . حسیبی کسی است که من خیال میکردم که مرا میشناسد از نزدیک مرا دیده وقتی که

O . C . I را من استخدام کرده بودم برای آمدن تهیه برنامه آمدند در بانک به اینها جا دادم یک تعدادی اطاق تخلیه کردم وسائل ماشین و منشی و ماشین نویس به آنها دادم و یک عده از ایرانی ها را هم که خیال میکردم میتوانند با اینها همکاری بکنند در مطالعات و مسافرت در ایران برای تهیه برنامه دعوت کردم .

س- O . C . I همان Overseas

ج - Overseas Consultant Inc . و این را بانک جهانی بمن معرفی کرد وقتی که اولین بار دوست و پنجاه میلیون دلار تقاضای وام کردم از بانک جهانی مثل بمب ترکیب Bob Garner را فرستادند آمدن تهران که چه خبره ؟ این کی این دیوانه ای که از آنجا نشسته است دوست و پنجاه میلیون

دلار از بانک تقاضا میکند ؟ شمد یا شمد و پنجاه میلیون دلار داده بودند به فرانسه یک قرضی هم داده بودند به بلژیک . علاوه بر تذکره داد که آقا شما بجنبید اینها دارند قرض میدهند منم بدون معطلی یک چیزهای تهیه کردم فرستادم دوستان و پنجاه میلیون دلار گفتم من میخواهم آمدم که خبره ؟ دوستان و پنجاه میلیون چه است ؟ گفتم من برنامه دارم تهیه کردم این در ۱۹۴۶ بود ۴۷ برنامه من تمام شد ۱۹۴۲ شروع کرده بودم گفتم که من بعدها میخواهم قرض بکنم بنابراین من الان تقاضا دارم که جزو ردیف اولین اشخاص باشم ، گفتش که آخر دوستان و پنجاه میلیون دلار ، گفتم به فرانسه چرا دادید ؟ گفت آخر فرانسه مملکتی است که پدرش درآمده است گفت

Reconstruction and Development International Bank For Reconstruction And Development است اول

میکنیم بعد برسیم به Development گفتم نه با این فلسفه من موافق نیستم گفت آخر پول نداریم بیش از این آنچه که لازم تراست ، واجب تراست ما اول این ممالکی که خراب شده در نتیجه جنگ منجمده فرانسه . اما معذرت میگویم خیلی دوست شدم با هم خیلی دوست شدیم هیچکس Garner را دوست نداشت من فوق العاده خوشم میآمد و دفاعی که از من میکرد این اصلاً یکی از مدافعین من بود برای اینکه طرز کار مرا در آنجا دید . حسیبی را آورده بودم ، راجی را آورده بودم مهندس راجی ، مهندس حسیبی اینها را الان اسم میبرم اما شاید در نرفتند ، اقتصاددان که پیدا نمیشد اما همان آنهاست هم که پیدا میشد دعوت کردم و اینها را به اینها معرفی کردم و با اینها همکاری کردند . حسیبی کسی بود که با آن متخصص کشاورزی اینها و ت بیاری شان جاهای مختلف ایران را مسافرت کرده بودند من قبل از اینکه این یارو برود برگردد به آمریکا خواستند مرا ببینند من مرخصی رفته بودم ایام نوروز به بایلسر ، دوتاشی شان باشند آمدند بایلسر بمن گزارش بدهند و اینقدر هم خوشحال شدم که دیدم باچه علاقه ای حسیبی و این آدم رفتند کار کردند یک اطلاعاتی هم خیلی هم ذیقیمتی هم دادند بمن . من به این سابقه که حسیبی را بدون اینکه بشناسم یک دفعه در جلسه دیده بودم در حضور قوام السلطنه . این در بیاری بودند

حسبی بود برادر مهندس گنجی بود و گمان میکنم رئیس آنها آنوقت شریف امامی بود . شریف امامی را در هر صورت من نمی شناختم ، حسبی را هم نمی شناختم . قوام السلطنه طوری با . من بود که گفت شما شاید اینها بحث میکردند راجع به آبپاری ، من خیلی خوش آمدار طرز صحبت حسبی و وقتی که رفت از قوام السلطنه پرسیدم کی است ؟ گفتش که حسبی است . بعد تحقیق کردم از برادر ام از احمد خیلی خیلی از این تعریف کرد هم دوره بودند در فرانسه . خیلی گفت تحصیلاتش بسیار بسیار عالی است چنین و چنان است . بنا بر این این سوابق را داشتم . رفتم اورلی به او خفتم که شما الان دارید میروید یک فرصت مفتنمی دارید این راهی را که شما دارید میروید به نتیجه نخواهید رسید شما خیال میکنید نفت نمیدهد غربیها به زانو خواهند افتاد اشتباه محض است عینا " همین عبارت . گفتم شیر نفت کشورهای دیگر را بیشتر بازمیکنند بی نیازند از شما . محض رضای خدا این فرصت را از دست ندهید الان بانک جهانی وارد اینکار شده است . بانک جهانی یک مؤسسه ایست که من به آن اطمینان دارم بهیچوجه من الوجوه تحت نفوذ کسی نیست . سعی بکنید الان که شما میروید بوسیله بانک اینکار را تمام بکنید . گفتش که من در در این مسائل سیاسی داخل نمیشوم . من فقط یک آدمی هستم فنی یک اطلاعاتی را هم به زحمت پیدا کردم که همان از جیبش در آورد این تقویمش را که اینها را هم بزور با تلفن از آبادان گرفتم . که تاءسف خوردم به این گفتم در حال من وظیفه ام بود که بیایم این را بشما بگویم . سهام السلطان آمد در پاریس آمد به ملاقات من سهام السلطان بیات آنوقت بود دیگر رئیس نفت بود بنظرم شده بود یا نشده نبود نمیدانم ؟ اما خیلی علاقه داشت و قوم و خویش چیز بود دیگر برادرش داماد دکتر مصدق بود . و چون سالهای سال با هم کار کرده بودیم در بانک ملی خیلی هم دوستش میداشتم به او هم گفتم ، به او هم گفتم که این فرصت را از دست ندهید این خطب است شما خیال میکنید چنین میکنیم ، چنان میکنیم ، همچین میکنیم . از آن کارهایش که خوش آمده بود که قد بود و نشان داده بود و اراده ای داشت در مقابل آنها از مصدق در مقابل خارجیها ایستاده بود . اما از این سیاست ، سیاست بدون نفت را نمی پسندیدم .

در صندوق بودم اتفاقاً " این راهم یادتان باشد که کجا بریدیم این رامن بگویم .

صندوق بودم Gütt اسم اولش را حالا فراموش کردم Gütt

بلژیکی که اولین رئیس Managing director of I . M . F شد

این آمدیه ملاقات من درواشنگتن . Camil Gütt این وزیردارائی سابق

بلژیک بود وزیر جنگ هم شده بود و آن وکیلی را که مصدق آورده بود برای این موضوع از

بلژیک اسمش را نمیدانم یا میدانستم فراموش کردم او معاون این Gütt

دروازت جنگه Gütt آن یارو همان کسیکه خیلی خیلی طرف اطمینان

مصدق بوده مصدق معلوم میشود از این پرسیده بود که من چه بکنم ؟ گفته بود که

Gütt را بخوانید از او نظر بخواهید . Camil Gütt حالا

رئیس صندوق هم نیست . در Bretton Woods من با این آشنا بودم

این رئیس delegation بلژیک بود که از لندن آمده بود برای اینکه

تمام اروپا اشغال هیتلر بود و بلژیک ، هلند و این کشورهای اروپائی که دولتهاشان

فرار کرده بودند رفته بودند در لندن اینها به نمایندگی کشورهاشان از لندن آمده

بودند به استثنای مهندس Mendès-France که از الجزایر آمده بود که

De Gaulle در الجزایر بود . این با Gütt در Bretton Woods

آشنا شدم بعد شد رئیس صندوق . دعوتش کرد مصدق که بیاید بروی ایران آمد پیش من که

از من نظر بخواهد .

س . - جلوی راه ایران ؟

ج . - که سر راه قبل از اینکه برود نظر مرا بخواهد . گفتم که من ، گفتش این

سید ابوالقاسم کاشانی چیز گفتم سید ابوالقاسم کاشانی بعقیده من نفوذی ندارد

نفوذ نفوذ مصدق است و این آدم گیر کرده است تو اینکار گیر کرده است و نمیداند

چه جور باید بیرون برود و این خیالی هم که کرده است که میتواند نفت ایران را بگیرد

و آشپز را به زانو بیاورد این اشتباه است . شما اگر بتوانید وادارش بکنید که این را

به او بفهمانید این خدمت بزرگی به ایران کردید و شاید راه حل پیدا بکند . برگشت

بمن گفتش که آمد پیش من گفتش که رفتم به مصدق گفتم که شما مشکل کسی میمانید که

یک آدمی هستم میخواهید بروید از بانک قرض بکنید ریخت شما طوری است که اگر بروید در بانک راهتان نمیدهند تا چه برسد بروید پیش رئیس بانک و تقاضای وام بکنید لباس شما مندرس کفش پاره پوره پیاده آمدید بگوئید میخواهید رئیس بانک را ببینم اصلاً راهتان نمیدهند ، اگر قرض بخواهید شما قرض نچیدند من یک کاری میتوانم بکنم که شما با یک اتومبیل مجللی بالباس خوبی ظاهر آراسته ای بروید پیش رئیس بانک و بگوئید که قرض میخواهم بیش از این نمیتوانم بنا بر این کمک من محدوده این است شما باید راه حل پیدا بکنید اما راه حل با این وضع مفلوک نمیشود من یک سرومورتی برایتان میدهم که لا اقل آبرو مندانه بروید وقتی بروید احتمال اینکه بشما قرض بدهند وجود داشته باشد . خب اوهم خیلی رنجید البته به اون گفت اما گفت من این را گفتم و گفت عجب شما پیش بینی کرده بودید راجع به سیدم در آن زمان سقوط کرده بود مثل اینکه سمبلش کرده بودند اختلاف پیدا کرده بود با مصدق .

س- (؟)

ج- بله اختلاف پیدا کرده بود مصدق هم با کمال سهولت او را برداشت و لوتانکه او میگفت مذهبی است از لحاظ مذهبی . من به او گفتم بهیچوجه نفوذ مذهبی ، من آنوقت عقیده نداشتm و این عقیده را هم تا روزهای آخر هم داشتم که باعث تعجب من شد این نهفت و اینهم نفوذ آخوندها نبود بی عرضه گی شاه بود اگر شمر هم آمده بود بجای آقای خمینی موفق میشد . بهر حال این سابقه هم داشتم . رفتند درواشگتن مذاکره کردند باز این آقایان متخصصین کارشان بجائی نرسید . سالهای بعد که رفتم در صندوق من باهم بلاک دوست بودم هم با Bob Garner با آنها تماس پیدا کردم و خیلی سعی کردم روابط صندوق و بانک را درست بکنم . خود بودند چه جور ، روابط شان بسیار بد بود در یک ساختمان ، هر دوی آنها در یک ساختمان بودند و باهم مخالف بودند خود نسبت به هم ها و بعقیده من این خبط بزرگی بود والا من همین عقیده را دارم برای اینکه معتقد بودم کمک به کشورهای عقب مانده نباید پراکنده بشود باید مرکزیت داشته باشد . یک صندوق یک میسیون میفرستد یک وام میدهد بانک یک میسیون میفرستد هیچا همدیگر هم

سروکارندارند . من گفتم آخردریک ساختمان نشسته ام باید همکاری باشد . من عقیده داشتم گفتم هر دو تا را باید یک مؤسسه کرد یک هئیت مدیره یک Staff یک میسیون دارد . یک کشور برای کارهای Balance of Payment میخواهد کوتاه مدت بهش وام بدهد . یک کنواری برای Development وام میخواهد بلندمدت بدهند . گفتم چه مانعی دارد یک مؤسسه هم وام های بلندمدت بدهد هم کوتاه مدت . وای وای این انقلاب ایجاد شده چرا ؟ میترسیدند آخه رکس دلش میخواست خودش رئیس باشد . تمام دوستان من در صندوق مخالف بودند گفتند این حرفها را زنید بلا آخه من خیلی سعی کردم نشد نتوانستم . روی همین نظره های شخصی . بهرحال Bob Garner بمن گفتش که مصدق آدم وحشیبی هم رسید و ما هم شروع کردیم هی به پیشنهاد دادن و آنها هم هی رد کردند تا یک روز گفتم به حسیبی که ما دیگر در چنته مان هیچی باقی نمانده است شما بگوئید چی میخواهید ؟ گفت هیچی ما میخواهیم این درست بشود چطور درست بشود ؟ گفت من خواب دیدم .

س - حسیبی گفت خواب دیدم ؟

ج - گفت خواب دیدم که اینکار درست میشود اینهم حسیبی راست میگوید ها برای اینکه مذهبی بود حتم بداند اینکار را کرده بود عقیده مذهبی داشت خیلی تعصب هم داشت . مثل بازرگان هم این مکتب است اما نه به تعصب حسیبی گفت رفتم در اتاق Gene به او گفتم که این متخصم ایران خواب دیده است و ما باید خودمان را کنار بکشیم او هم مرافت کرد ما خودمان را کنار کشیدیم .

س - (؟) بایستی مسئله نفت با کمک بانک جهانی حل بشود ؟

ج - من خیال میکنم . حالا بعد ها شنیدم در ایران وقتی که برگشتم از صندوق ورشس سازمان برنامه شدم پیش سید جلال تهرانی یک روزی ناهار ما چمان بودم آقای انوشیروان خان سپهبدی آنجا ناها را دعوت داشته تا من بودم برایم تعریف کرد . به شما گفتم این را بنظرم ؟ گفتش که یک شب ، یک شب مرا مصدق خواست گفت من یک نفر پیدا کردم برای نفت ابتهاج ، گفتم پرسیدم کدام ابتهاج ؟ گفت آنیکه در واشنگتن است چطور است ؟ گفتم خیال میکنم خوب است گفت فوراً " کمیسیون را دعوت

بکنید مطرح بکنید . چطور شده بفکر من افتاده است ؟ باز هم خیال میکنم همان قضیه سابقه با میلیسپو اینها ، گفت فردا صبح دعوت کردم کمیسیون را در مجلس آمدند تا اسم شما را بردم غوغا شد گفتند که انگلیسی بیاورید انگلیسی منافع ایران را بهتر از این ابتهاج حفظ میکند . گفت دیگر وقتی دیدم اوضاع اینطور است اصلاً به رأی هم نگذاشتم بکشد تعطیل کردم جلسه را راه افتادم منزل مصدق وارد شدم دیدم دور تا دور تمام این آقایان نشسته اند . روگردیمن گفت آقای سپهبدی شنیدم دسته گلی به آپ دادید گفتم بله جناب عالی مگر توی همین اطاق دیشب ، توی همین رختخواب مگر ، خوابیده بود ؟ بمن نفرمودید ؟ گفت از این بی بعد من باید از شما استعفا بکنم که هرامری دارید بمن ابلاغ فرمائید کتبا " ابلاغ فرمائید . حاشا کرد ببینید نگفت نه و همینجا تمام شد . بعد چند سال بعد در پاریس بقیه آن را برای من سید جلال تهرانى تعریف کرد گفت بعد از چند روز آمد پیش من سراسیمه آقای سپهبدی که برای من دارنده پرونده درست میکنند شما یک کاری بکنید . سید جلال از آن تیپهای هستش که با چپ و راست سفید ، سیاه ، سبز و قرمز همه یک چیزهایی دارد یک روابطی دارد مثلاً " سالهای سال من سید جلال را میشناسم موقعی که عمامه داشت و تقویم می نوشت . در بانک شاهى بونم مثلاً " از آنوقت میشناختم میآمد پیش من در بانک شاهى از آن زمان میشناسمش . یک صفاتی دارد که خیلی خوش میآمد مثلاً " یکیش از آن چیزهایی بود که منصوب بود سنا تور منصوب بود اما مخالف میل شاه رأی میداد در چند مورد رأی مخالف داد که شاه هم از او مواخذه کرد و دیگر هم سنا تورش نکرد . او برایم گفتش که رفتم پیش مصدق گفتم آخر آقا شما که اینکه بی انصافى است شما خودتان به این آدم دستور ميفرمائيد که برو و صحبت بکند بعد مطابق دستور شما اقدام میکند و میاید آنجا و بعد شما با او طوری صحبت کردید مثل اینکه شما اطلاع نداشتید آخر اینکه صحیح نیست . گفت بشرطی که نه شانه او به کسی این مطلب را نگوئید میگویم تعقیبش نکنند . یکی از چیزهای دیگری که راجع به مصدق Garner بمن گفت گفت در آن موقع که تهران بودم رفته بودم به دیدن مصدق یک نشریه ای را به او نشان دادم یک مطالبی داشت که خیلی بنظرش جالب

بود گفت چقدر خوش می‌آید اینها دادم بهش گفت نه بمن ندهید می‌خواهم اما بمن ندهید بگذارید روی میز گذاشتم روی میز تعجب کرد این چه جور آدمی است یعنی چه گفتم حتماً " برای اینکه نمی‌خواهد از دست شما بگیرد که اگر یک روزی گفتند این را شما به او داده اسید بگویدنه روی میز بود نه از او نگرفتم . قطعاً " هم همین است ها دلیل دیگر نداشت بنظر او خیلی قریب بود . تمام این چیزهایی را که گفتم یک چیزی را نشان می‌دهد حسن نیت داشت برای اینکه بمن گفت که ما افتخار میکنیم بوجود یک ایرانی مثل شما نگفت چرا ؟ منم نپرسیدم چرا . در موقعی که من به حسبی گفتم حسبی هم رفته یقیناً " به او گفته میدانم گفته یا نگفته است . خیال میکنم گفته است که فلا نمی‌گوید که این سیاست شما نتیجه نخواهد داد راهش اینست که کناریا شید و الان هم که بانک هست حتماً " اصرار میکند که کناریا شید . روی مجموع اینها شاید یک اشخاصی هم تک و توکی هم پیدا شده اند که به او یک چیزهایی راجع بمن گفتند . یک روز تصمیم می‌گیرد که مرا بخواد . میدانم این جنبه خودخواهی است که این مطلب اما اگر مصدق این جرزه را میداشت که روی حرفش می‌ایستاد و علیرغم مخالفت نزدیکانش و همراهانش و همکارانش تصمیم میگرفت و مرا آورده بود من به شما اطمینان میدهم من کارنت را بانهایت آبرومندی با بانک تمام می‌کردم چرا ؟ برای اینکه یک اشخاصی بودند . بلاک رایک آدمی مثل خودم میدانستم یک آدمی که زیر بار احدى نمی‌رود دولت آمریکا نمیتوانست به او بگوید اینکار را نکنید اینکار را نکنید . راجع به ملاقات بانا من میدانم گفتم قضیه بلاک رایانه ؟ اما این را شاید بگویم الان بد نیست . گفت رفتم بدیدن ناصر وقتی رئیس بانک جهانی بود صحبت کردیم اینها بعد و کرد بمن گفتش که دولت شما چنین چنان فلان اشتباه میکند من گفتم که میستر پرزیدنت من نماینده دولت آمریکا نیستم این حرفها را بیخود بمن می‌زنید اگر خیال میکنید که بمن می‌زنید که من تحت تأثیر واقع میشوم و می‌ترسم و می‌روم یک اقدامی میکنم اینطور نیست بمن مربوط نیست و انگهی املاً " اینکار شما مربوط به دولت آمریکا نیست شما رئیس جمهوری مصر و مردم

مصرف یا تصمیم بگیرد که چه راهی خواب شما است منعفت شما است بهیچکس این مربوط نیست
 جز بشما . بنا براین باشد خدا حافظ . گفت بنشینید گفتش اول غربی هستی که اینجور
 با من صحبت کرد . گفت نشستم یک مدتی هم طول کشید مذاکرات ما . بعد از یک مدتی مراجعه
 کرد که برای رفع اختلاف ما با انگلیس من میخواهم که شما حکمیت قبول بکنید گفت
 بشرط اینکه انگلیسها هم قبول بکنند میکنم انگلیسها هم قبول کردند نشست و حل کرد .
 یعنی به او ایمان پیدا کرده بود . این آدم اینجوری بود که باز هم علی امینی را که
 اصرار کرد خروپور من دعوت بکنم وقتی سفیر واشنگتن بود در مذاکراتی که مذاکرات
 دیگری به مرحله نهای رسیده بود راجع به وامی که میخواست بدهد تا نشستیم گفتش
 که مستریلاک State Department میگویند که ما هیچ خبر نداریم از اینکه
 چنین وامی داریم بدهید . گفت State Department مگر بنا بودیم به State Department
 خبر بدهم به State Department چه مربوط است که من دارم وام میدهم به
 دولت ایران من خیلی وام میدهم به دنیا به State Department مربوط نیست
 State Department اگر میل دارد بداند که چرا من دارم وام میدهم و خیلی خوشوقت میشوم
 به پسران اینجام به آنها میگویم من آنچنان پشیمان شدم که از این دعوت کردم .
 (؟) یک آدم با پرئسیبی بود قرض بود که من وقتی که میگفتم که یک مؤسسه ای
 بعقیده من باید ایجاد بشود مؤسسه بین المللی که بجایش که Government to government
 Aid بدهد یک مؤسسه مستقلی باشد روی اصولی بدهد . و میگفتند که آخر
 چه کسی ؟ میگفتم بلاک را بیاورند واسه این یک آدمی مثل بلاک را بیاورند رئیس
 بکنند ۱۵ نفر در دنیا نمیتوانید پیدا بکنید که اینطور فکر بکنند آنها را بیاورند رئیس
 بکنند که تحت نفوذ احدی نباشند . آنجا صحبت مصدق را میکردیم که چرا مرا در نظر
 گرفت ؟ من خیال میکنم که خیال کرده بود که من کسی هستم بدر داین میخورم و من
 معتقدم اگر آمده بودم اینکار را انجام میدادم علت مخالفین چی بود با من ؟ آنها
 هم مرا میشناختند آنها میدانستند اگر من بیایم اینها داخل آدم نخواهند بود . تمام
 اطرافیان مصدق دیگر حنا شان رنگ نخواهد داشت برای اینکه من جرات و شهامت
 را داشتم که مصدق را قانع بکنم وقتی قانع میشد اینکار را میفرستم تمام میکردم

برای این آقایان دیگر اصلاً "جائی باقی نمیماند که اطرافیان باشند . واطمینان دارم که مخالفتی که کردند یک عده شان روی همین بود . روی همین ترس بود . منتها تهمت زدن که این نوکرانگلیسها هست خلافت را که هیچکس نمیتواند ثابت بکند که . ولی او از او ایراد دارم تو که یک همچین تصمیمی را میگیری مرد روی آن بمان چرا نماند ؟ مصدق یکی از آلت هائی که خودش بکار میبرد و تمام اطرافش اطرافیانش بکار میبردند متهم کردن فلان ایرانی به اینکه نوکرانجیبی است این تهمت را بخود او هم میزدند از این میترسید که با اینکه شنیده که اینها داریک کمیسیونیه به اتفاق آراء همه گفته اند که یک انگلیسی بهتر از این است آورده فردا میگویند این آدم هم آدم انگلیسها هست . یک عده ای الان هم عقیده دارند که مصدق را انگلیسها آورده بودند بطوریکه الان معتقدند یک عده ای میگویند خمینی را انگلیسها آوردند یک عده ای میگویند خمینی را آمریکائی ها آوردند هرچه حال شما بخواهید استدلال بکنید که اینطور نیست میگویند شما احق هستید شما نمیدانید ما ها عاقل هستیم شما یک عده ابله هستید که این چیزها سران نمیشود اما اینها اینقدر باهوش هستند و زرنگ هستند و میشناسند سیاست دنیا را و شکافی میکنند تجزیه و تحلیل میکنند و با دلیل میرسند که با این نتیجه که انگلیسها اینکار را کردند برای اینکه اگر انگلیسها اینکار را نکرده بودند آمریکا ای ها اینکار را نکرده بودند بطور میشد اینطور شده باشد ؟ این آدم تحت نفوذ بود بطور خلاصه مصدق یک آدمی بود حسن نیت داشت وطن پرست بود در آن تردید نیست میخواست یک کارهای بکند بلد نبود خرابکاری را بلد بود منفی بافی را بلد بود کار مثبتش را بلد نبود نمیدانست و اشخاصی که دوروبرش بودند اشخاصی بودند دلیل و بیچاره برجسته ترینش بعقیده من این آقای حسینی بود که متخصص فنی او بود متخصص فنی او غرافات داشت که خواب دیده است .

س - دکتر شایگان هم ؟

ج - دکتر شایگان را من کم از او دیدم آنچه که از او دیدم Impression خوبی در

من نکرد .

س- دکتر فاطمی چی وزیر خارجه اش ؟

ج - دکتر فاطمی یکی از حق با زها شالانهای درجه یک بود برای اینکه من این را وقتی میشناختم که روزنامه باختر را مینوشت در موقعیکه من در بانک ملی بودم ، این داشما " رنگ عوض میکرد یک روز موافق من بود یک روز مخالف بود . معلوم نبود چی بود اصلا " یک آدم بی پرستی بود من تعجب میکنم چطور این را وزیر خارجه کرد . راجع به وزارت خارجه شنیدم که یک روزی در هیئت وزیران روگردبه کاظمی گفتش که ، گفت که شما خبریاری میکنید برای سفارت انگلیس و سفارت آمریکا از جریان هیئت وزیران یعنی همان حرفی که شاه بمن گفت نسبت به یک وزیر دیگر . جلوی وزراش گفت و این عقیده اش بود معذالک نگهش داشت نگهش داشته بود . اگر مصدق . من ببینید من دودبختی بزرگ برای ایران میدانم در عصر زمان خودم یکی سرکار آمدن مصدق یک آدمی که قدرت مطلق داشت و نتوانست ایران را نجات بدهد دوم این خمینی که با این نفوذی که آمده یک آدمی است در تخریب فقط مهارت دارد . این دوتا اگر یکیشان این جنبه مثبت هم داشتند و بلد بودند کارشان را ایران را میتوانستند عوض بکنند . مصدق میگفتش که یکی از افتخاراتش این بوده که سالها در کجا بودم ده بودم نه روزنامه خواندم نه رادیو شنیدم من وقتی این را شنیدم گفتم این حرف را آخر کسیکه این حرف رازده نمیتواند ادعای

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۲ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۵

س- جناب آقای ابتهاج اگر اجازه بفرمائید امروز راجع به چند نفر دیگر از کسانی که نخست وزیر بودند یا نقش مهمی در تاریخ ایران داشتند صحبت بکنیم و بعد انشاء اله فرصت بود در روز آخر برگردیم به تکمیل مطالبی که راجع به بعضی دیگران تا حالا گفته شده است . امروز اگر صحبت را شروع کنیم با خاطرات آن در مورد تیمسار فضل اله زاهدی . آشنائی سرکار با ایشان از کی بود ؟.....

ج- بله آشنائی من با زاهدی از سالیان دراز بود . من یکی از دوستان نزدیک من امان اله میرزای جهانبانی بود سپهبد امان اله میرزای جهانبانی ، که آن زمان من خیلی خیلی علاقه داشتم به بریج و با هم بریج بازی میکردیم هفته ای چند بار با یک عده دیگری هم که بازیکن بودند .

س- کی ها بودید ؟

ج- حمیدسیاح مثلاً" بود که در وزارت خارجه بود و یکی از پایه وران ارشد وزارت خارجه بود تحصیلاتش در روسیه بود او کسی بود که روسیه شناس بود .

س- سیاح ؟

ج- سیاح ، حمیدسیاح برادر بزرگ محسن سیاح که دکتر دندانپزشک بود . دیگر مثلاً" با شوکت الملک پدر علم بوسیله همین جهانبانی آشنا شدم و با هم بریج بازی میکردیم او هم بریج بلد بود ، و یک عده زیادی بودند از ایرانی ها و خارجی ها خیلی با هم مربوط بودیم و بوسیله امان اله میرزا با زاهدی دوست شدیم آشنا شدیم با او هم بریج بازی میکردیم و بسیار هم دوستش داشتم در معاشرت یک مرد خیلی دوست داشتنی بود همین خانه ای که در بالای شمیران

س- بالای جماران میشود حالا .

ج - جاشیکه در همان ارتفاعاتی است که . حمارک آنجا را تازه خریده بود درست کرده بود همین پسرش هم که بچه بود میآ آنجا .

س - اردشیر ؟

ج - اردشیر ، وبه واسطه‌ای داشتیم آدم دوست داشتنی بود . روزیکه شاه بمن تکلیف کرد این را توضیح دادم سازمان برنامه را تکلیف کردیم به این عنوان گفت برای شما دوکار در نظر گرفته بودیم یکی نفت بود یکی آیین اما نفت را خارجیا اداره خواهند کرد در حال آیین مهمتر است آنوقت گفتم که من با این شرایط حاضرم و بعد که قبول کرد گفتم که نخست وزیرتان چی میگوید ؟ گفتش که او هم موافق است اما خودتان ببینیدش . رفتیم پیش .

س - پیش ؟

ج - پیش زاهدی . در قلهک آنجا شیکه متعلق به حسن اکبر بود و مارم الدوله . قیطر به دریاغ قیطر به آنجا سکونت داشت . رفتیم به او گفتم گفتش که به شرافت نظامی قسم میخورم که من کوچکترین مداخله در کار سازمان برنمه نخواهم کرد و همه جور هم پشتیبانی خواهم کرد . گفتم خوب حالا من میخواهم بروم یک چند روزی مطالعه بکنم در سازمان برنامه رئیس دفترش که یک نظامی بود خواست و گفت بتویسید که هر چه که فلا نی میخواهد در اختیارش بگذارند . رفتیم آنجا هم و شروع کردم به مطالعه .

س - مردی بود که شما حرفش را قبول بکنید ؟

ج - خوب من آنوقت اطمینان داشتم . وقتی این حرف را میزدیقین داشتم برای اینکه در این جور مسائل با او سابقه نداشتم . رفتیم و این اتفاقا " وقتی که قسمت به اقبال میرسیم در مورد اقبال هم همین صدق میکند همین عینا " قضیه تکرار شد . رفتیم و قبول کرد او و مشغول کار شدیم و بر خوردی که پیدا کردیم جلساتی بود که یک چیز شبه شورای اقتصاد بقول خودش درست کرده بود که عبدالله انتظام بود وزیر خارجه ، علی امینی وزیر دارایی ، علی اصغر ناصری رئیس بانک ملی و وزیر بازرگانی او فخرالدین آنکه برادرش بعد نماینده مجلس شده بود پادو بود این ...

س - شادمان ؟

ج - شادمان . او وزیر بازرگانی او بود اسمش گمان میکند آنوقت عنوان وزیر بازرگانی داشت .

س - اقتصاد مثل اینکه ؟

ج - وزیر اقتصاد شد . چون اینقدر این عوض شد اقتصاد شد ، بازرگانی شد ، و این

چند نفر را جمع میکرد در آنجا یک مسائلی بحث میشد در این جلسات بود که اختلا ف

شدیداً " بروز کرد و گفت که من... به دو چیز علاقه داشت دو قرارداد یکی قرارداد با نام

یکی قراردادی برای مطالعاتی در خلیج فارس . یک گروه بانی بود به اسم گروه بانی

یک شرکتی آمده بود و یک پیشنهادها داده بود برای انجام این طرح که مطالعاتی بکنند

من از جین بلاک خواش کردم که من تا این تشکیلاتم را بدهم بمن هر کمکی میتوانید بکنید

برای اینکه من هیچکس ندارم که بمن بتوانند نظرفنی بدهد . نسبت بمن خیلی خیلی

کمک کرد . یکیش این بود که آنزمان در دو هفته بمن کمک کرد یک نفر را فرستاد که او

کسی بود که برای جین بلاک که رئیس انجمن شکسپیر هم هست یک تئاتر در Hartford, Connecticut

ساخت و بمن میگفتش که این معجزه کرده که این را در هشت ماه ساخت . یک تئاتر عظیمی در

Hartford, Connecticut هست . Binger, این East Riverside Drive

را در نیویورک او ساخته است و خیلی خیلی برای La Guardia کار کرده بود که

خیلی خیلی هم برای La Guardia احترام داشت که چقدر پشت کار داشت و کمک

کرده که یک چیزهای در نیویورک انجام بشود . که در یکی از سفرهای که رفتم آمده بود

در فرودگاه که مرا برد این نشان داد که یک پلاکی هم بود در همان East Riverside Drive

که روی پلاک نوشته بود که مهندس Binger است . یک نفر دیگر هم فرستاد

که سرمهندس بانک جهانی بود این آدم اسکاچ بود و به اسم Bryan Calhoun(?)

این آدم بموقعی رسید که من به او گفتم من چند تا کار مهم دارم که باید تصمیم بگیرم و

هیچ صلاحیت ندارم که جنبه فنی این را تشخیص بدهم و هیچکس هم ندارم که بتوانند بمن

این راهنمایی را بکنند من این چیزها را بشما میدهم شما خواهش میکنم بمن نظری بدهید

Hector Prud'homme Hector Prud'homme آنوقت هنوز در استخدام سازمان

برنامه در نیامده بود هنوز در بانک جهانی یک شغلی داشت رئیس یک اداره ای بود

الان بخاطر ندارم چه اداره ای بود Prud'homme Hector هم درها روارد حقوق خوانده

بود هم اقتصادخوانده بودهم Engineering این چیزهایی را که به او دادم یکی قرارداد جان مولم بود راه سازی جان مولم یکی این بندسازست که من از جمله کارهایی که میخواستم بکنم یکی این بود بنادرخلیج فارس را هردوتا مؤسسه انگلیسی بود اینهم اسکاچ بود چندروز بعد آدمطالع کرد گفت گروه وان این یک دلالی است این میخ هدی یک چیزی از شما بگیرد و بعد این را واگذار میکنند یک کس دیگری پول بگیرد . این در عمر شما اینکارها را نکرده است که یک بندری ساخته باشد چطور شما این را میخواهید بیاورید مهندس مشاوران بکنند آنهم در مقابل صد هزار پاند .

ج - نه صدهزار پانصد و پنجاه و یک پولی به او داده بشود . گفت مطلقا این آدم صلاحیت ندارد . خوب تصمیم گرفتیم که این کنار . راجع به مولم گفت من مفتض تر از این قرارداد ندیدم آنوقت دلایل فنی آنرا گفت که این حق الزحمه ای که تعیین کرده بودند روی یک چیزهای خیلی کمپلیکه ای (؟) بود که مترمکعب نمیدانم ، سانتیمتر فلان این یک چیزهای بود که بهیچوجه من الوجوه من نمیفهمیدم گفت اینها خیلی گزاف است ، چیزی که من میدانستم و به او گفتم من علاقه دارم اینست که این قرارداد برای مدت هشت سال بسته شده بود که شش هزار کیلومتر راه بسازند . اولاً گفتش که میدانید این یکی از بزرگترین قراردادهای راه سازی است در دنیا ، شش هزار کیلومتر یک نفر زور ندارد بسازد . و بعد جان مولم مقاطعة کار است مقاطعة کار درجه یک است در انگلیس . و اتفاقاً " بعد که این را توجه داشت و هر دفعه میآدمم به لندن سرتاسر اعلان جان مولم را میدیدم در جاهای مختلف لندن که مشغول کار شانتیسمه دارند مشغول کارند مقاطعة کار درجه یک . ولی بهیچوجه اینها سابقه ای ندارند که مهندس مشاور باشند . به او توضیح دادم که این قرارداد حاضر و آماده است هم به انگلیسی هم به فارسی که همه کس بمن میگفتش که Miss Lambton رجه کرده است . یک چیزی به این قطوری و فشار هم بمن میآدم از طرف شاه که من این را امضاء نکنم . تا امروز هم نفهمیدم که علت این علاقه

اوبه اینکار چه بود ؟ بطوریکه در همان اوان رفت آمریکا . در ۱۹۵۴ ، ۱۹۵۴ رفته بود . رئیس جمهور آن زمان نمیدانم کی بود ؟ آیزنهاور بود . ازواشنگتن به علائق گراف کرده که ابتهاج قرارداد را امضاء کرد یا نکرد ؟ علائقن کردیم ، من گفتم بیخود وقت تلف میکنید من نمیکنم . بعد گفت پس بیاشاید . یکروز مرا خواست ، عبدالله انتظام ، علی امینی ، مایک Triangle شده بودیم بخودی خودها بطور طبیعی که نمیدانم که چرا هر چیزی که بود ما این سه نفر را میخواستند من عبدالله انتظام را خیلی خیلی دوست داشتم علی امینی را ، علی امینی یکی از دوستان قدیمی من بود یکی از انستیم ترین دوستان من بود . باینها هر دو تنای اینها Tutover میکردم . ما را خواست رفتیم وزارت دربار بنظر گفتش که این تلگراف اعلیحضرت گفتم آقای علا این را من بخود شاه هم گفته بودم شما هم این مطلب را برسانید که این من امکان ندارد یک چیزی را امضاء بکنم مگر اینکه با آن موافق باشم بنابراین تا بر من مسلم نشود که این یک چیز صحیحی است امضاء نمیکنم والان مشغولم دارم تحقیقات میکنم عجله نکنند .

س- قبل از شمارش سازمان برنامه کی بود ؟ اینها را در زمان ...

ج- قبل از من پناهی بود که من روزیکه ازواشنگتن بنا بود حرکت بکنم . اینهم باید بعد بگویم که Foster Dulles را دیدم وزیر خارجه بود و چطور شد که بمن گفتند که Foster Dulles میخواهد شما را ببیند . من داشتم میآمدم به ایران بعنوان یک فرد ایرانی . قرارداد من با صندوق بین المللی قرارداد دوم من هفت ماه یا هشت ماه مانده بود که مصدق حکومت مصدق عوض شد و من تصمیم گرفتم ببایم و چرا ؟ برای اینکه من بارها سعی کردم که من بروم و مصدق روی خوش نشان نداد واسطه ما هم علا بود . بنابراین این تکلیفی را که بمن صندوق کرده بود دعوت کرده بود که بروم Advisor بشوم To the Managing Director این را بلا آخره مجبور شدم قبول کردم و رفتم . در

س- فرمودید که قرارداد را ...

ج- هان قرارداد سال دوم هم تجدید شد . هشت ماه گویا مانده بود که زاهدی آمد سرکار .

من تصمیم گرفتم که برگردم به ایران گفتم به Ruth که Managing director بود سوئدی بود رئیس بانک مرکزی سوئد بود و Hammar skjöld را و در بانک خودش استخدام کرده بود . آنوقت او کسی بود که این را نمیدانم فکر کرده بود که خیلی به او اعتقاد داشت میگفت خیلی لایق است ز رنگ است چه اینها بسیار مرد خوبی بود ————— Eva Ruth . وقتی به او گفتم گفتش که شما چطور آخر میخواهید بروید ؟ همین جور تصمیم میگیرید بروید ؟ شاید ما موریستی از طرف صندوق بروید به ایران ببینید وضعیت را اگر مطابق میل تان بود آنوقت استعفا بدهید الان چرا . گفتم من چهار سال ایران را ندیدم در چهار سال ایران که عوض نشده است که . من ایران را میشناسم همان طوریکه چهار سال پیش بود الان هم همان است لازم نیست من بروم ببینم . گفت پرسید که کاری بشما پیشنهاد کرده اند ؟ این عقیده عموم بود در صندوق همه همکاران من در صندوق خیال میکردند که بمن شاه کاری تکلیف کرده است برای این دارم میروم هرچی هم میگفتم یقین دارم باور نکردند گفتم مطلقا کسی مراد دعوت نکرده است خودم میخواهم بروم . آدم و اولین ملاقاتی که با شاه شد گفتم که اعلیحضرت من آدم مردم خیال میکنند شما سرا خواستید خودتان که میدانید خودم آدم و میدا! بم که موی دماغ تمام این آقایان خواهم شد همان طوریکه همیشه بودم .

س - راجع به آن جلسه با آقای انتظام اینها صحبت میگردید من چیزتان کردم .

ج - هان ، هان آنوقت به علا گفتم علامه جواب داد دیگر مزاح من نشدند . (Brian Calhoun) گفتش که این قرارداد دو ایراد دارد یکی که اینها مهندس مشاور نیستند ، دوم اینکه یک چیزهایی دارد . من گفتم یک عیبی که من در این قرارداد میبینم این برای هشت سال است شش هزار کیلومتر تا روز آخر سال هشتم اگر اینها شش هزار کیلومتر ساخته باشند من کاری نمیتوانم بکنم در صورتیکه این صحیح نیست . آخر در مدت معینی باید بتدریج بگویند در فلان سال اینقدر کار بکنند که اگر نکردن حق لغو داشته باشم . این را گنجانند در آن . گفت دوسال بعد از دوسال . من گفتم دوسال زیاد است من دوسال نمیتوانم صبر بکنم سرا متفاد کرد که یک همچین کار به این بزرگی آخر من ایده نداشتم که کاریک مهندس

مشاور برای راه سازی آنهم شش هزار کیلومتر جقدر اهمیت دارد .

س- شما صدر صدمتکی بودید به مشاورهای قابل اعتمادتان ؟

ج - قابل اعتماد . من اول کسی بودم که مهندس مشاور به ایران آوردم برای سیمان برای

همه کارها برای راه سازی هم مهندس مشاور . و برای سیمان را که این رامیرسم

میگویم که زاهدی سرهمین کار هم اوقاتش تلخ شد که آقا کارخانه سیمان که یک

آسیا باستان این راشما مشا ورمیخواهید بیاورید ؟ من گفتم که جور دیگر نمیتوانم بکنم

من . این بمن توضیح داد Brian Calhoun(?) که اینکار یک مقدماتی میخواهد

اولا " نقشه کش باید این استخدام بکند الان استخدام نقشه کش دردنیآسان نیست

برای اینکه خیلی از کشورها هستند که الان . کشورهای عقب مانده برنامه راه سازی

دارند و به اندازه کافی مهندس نقشه کش دردنی Available نیست این باید

یک تشکیلاتی درست کنند این تشکیلات خودش تقریبا " دو سال طول میکشد تا راه بیافتد

بنابراین متصافانه نیست که بگویم قبل از دو سال متقا عدشدم که سردو سال اگر فلانقدر

کار نکرده باشد من حق دارم خاتمه بدهم قراردادش را ملغی بکنم . آن بعد هم کارمزدش

گفت این کارمزدها زیاده است اینقدر . بنظرم یک ثلث از کارمزد اینها را کم کرد .

این را آن دفتریان که آنشب اینجا بود او خیلی اطلاعات کامل دارد جزئیاتش .

برای اینکه آن تمام اینها را میدانند اما حداقل یک ثلث بوده کم کرد . بنابراین

مجهز با این چیزهایی را که بمن Brian Calhoun (?) داده بود رفتیم توی جلسه

همین شورای اقتصاد . باز مطرح کرد که آقا چرا زودتر اینکار را نمیکنید و علاقه به این

دوتا را خیلی داشت گفتم که من این گروه وان را که مطلقا نخواهم داد اینها دلالت

و بهیچوجه من همین کاری را نخواهم کرد . بحث زیاد شد . گفتم که من یک اشغای را

آوردم بمن میگویند با صد هزار لیبره شما یک همین کاری میخواهید بکنید این شدنی نیست

گفتش که امیرالبحری انگلیس از صد سال پیش تمام تحقیقاتی که راجع به بنادر خلیج

فارس کرده است در اختیار این گروه گذاشته است . گفتم این گروه یک دلال است

امیرالبحری انگلیس مگر یک همین کاری میکند . غیرممکن است چنین کاری باشد .

این دروغ محض است . هر کس که گفته که دروغ است . و اینها معلوم شد تمام ایشها

را چیز به او گفته بود. مهندس که بر علیه من قیام کرده بود مهندس ای دادبیداد حال بعدیادم میآید که آنوقت معاون وزارت راه بود و مدافع هم جان مولم بود هم این گروپ وان که بعدها در آس مخالفین من قرار گرفته بود مرا بعنوان خائن که اینکارها را من کردم در صورتیکه این همه این چیزها را مشاور زاهدی بود بعنوانی که معاون وزارت راه بود که من بلا آخره از . بعد هم آمد به سازمان برنامه و سازمان برنامه پیرویش کردم که این دشمنیش دیگر .

س - وزیر راه که آن موقع تیمسار گرز ن بود

ج - گرز ن بود بلکه که نظامی بود .

س - بعد هم سرتیپ (؟) انصاری وزیر شد این

ج - بلکه بلکه انصاری اینها را میدانم بلکه بلکه او هم افسر بود . گفتم که اینکه گروپ وان ممکن نیست بدهم و اما راجع به مولم ، مولم اینها مهندس مشاور نیستند ولی علت اینکه من حاضر این قرارداد را تجدید نظر بکنم و اسفاه بکنم اینست که اینها چندین بار میسیونها شون آمد به ایران نشستن با دولت صحبت کردند و از زو اول هم اینها گفتند که ما مهندس مشاور نیستیم . و به آنها گفتند اهمیت ندارد آنها به این خیال آمد بودند که راه سازی را به آنها میدهند وقتی که رسیدن به تهران دیدند که اینها در تهران هم نمیدانستند تفاوت بین مهندس مشاور و مقاطعه کار .

بعد از چیزهایی که به آنها گفته شد اینها فهمیدند که اینها را میخواهند اینها مهندس مشاور باشند که بعد مقاطعه کارها را دعوت بکنند و کارهای مقاطعه کاران را نظارت بکنند گفته بودند اما هل اینکار نیستیم و خودشان Avery این Avery که الان ایران شناس است در کمبریج این مترجم شان بود این بمن گفت که این بدبخت ها این حرف را زدند و ای دادی سعی میکنم که اسم آن را رو پیدا بکنم .

اینها به شون گفتند که اهمیت ندارد شما اینکار را بکنید . ما به شما کمک میکنیم راهنمایی میکنیم مقاطعه کارها را به شما معرفی میکنیم و اینها را متقاعد کردند بنابراین من که نمیتوانستم بعد از او بگویم بعد از اینکه تهیه شده به دوزبان آمد برای امضا

شده است چندین سفر به تهران کرده اند من به آنها بگویم که این را به Brian Calhoun (?)

گفتم ، گفتم من میتوانم به آنها بگویم که من شما را قبول ندارم من باید بروم
عقب یک نفر دیگر برگردم ؟ گفت نه الان دیگر این کار گذشته است . چیزهای دیگر را
شما یک طوری بسازید که من با اطمینان خاطر بتوانم این را امضاء بکنم . این
Clause ها را گذاشت به زاهدی گفتم این است وضع من این را با
این ترتیب امضاء خواهم کرد آن یکی را قبول ندارم .

س- زاهدی عکس العملش چی بود ؟

ج - زاهدی ایستادگی میکرد آن قضیه چیز هم پیش آمد برای سیمان خواستم مهندس
مشاور Henry Pooley بود او را یاد میاید Henry Pooley مهندس مشاور یک
پیرمردی بود که درخود انگلستان معروف بود این را گفتش که این مهندس مشاور لازم دارد ؟
این آسیاب است این راه کسی میتواند بکند گفتم آقا بیخود وقتتان را تلف نکنید تا وقتی
که من هستم غیر از این نخواهد بود من برای تمام کارهایی که لا زمست مهندس مشاور خواهم
آورد . غیر از این نمیشود . اوقات تلخ شد و باید از جلسه رفت بیرون ، خوب خود داری کرد
خیلی برای اینکه قلدر بود دیگر Strongman ایران بود دیگر دلش میخواست یک
عکس العملی نشان بدهد اما خود داری کرد پس از جلسه بیرون رفت وقتی که رفت من رو کردم

به اینها شروع کردند به عبدالله انتظام و علی امینی آن دوتا که حق باشماست .
گفتم حق با من است ؟ اما چرا نمیگوئید آخر ؟ میترسید از او ؟ جلوی بگوئید وقتی که این
بین من و او گفتگو هست چرا ساکت میمانید ، عبدالله انتظام رفت پیش او رفته بود تو
دفتر خودش آمد و گفتش که گفته است یک جلسه ای تشکیل بدهید به ریاست خود عبدالله انتظام

و این نمایندگان بانک جهانی را هم بخوانید هم Hector Prud'homme راهم Bryan Kohün را
س- اینها که زیر دست شما بودند .

ج - نه هنوز زیر دست من نیامده بودند . یکیشان به تقاضای من اینها را Gene Black
فرستاده برای اینکه بمن کمک بکنند هیچ سمتی ندارند این سرمهندس است یکیش سر
مهندس بانک است Prud'homme هم پایور بانک است . رفتیم پیش وزارت خارجه
باز هم بودند علی امینی و آنهای دیگر . عبدالله انتظام سؤال کرد عقیده شما راجع به
گروپ وان این را تکرار کرد که بهیچوجه صلاحیت ندارند دلال هستند . راجع به جان مولم

نظرش داده‌امانی که گفته بود تکرار شده بود. Henry Pooly را گمان نمی‌کنم در آنجا مطرح شده باشد راجع به سیمانکار. اینها رفتند گزارش دادند به زاهدی و دیگر سروصدا پیش‌خواهید من قرارداد. هان آنوقت جان مولم را خواستم به آنها گفتم که من این قرارداد را امضاء نخواهم کرد مگر اینکه شرایطی را که یک متخصص آوردم سرمهندس بانک جهانی است اینها در آن گنجانیده بشود و تغییر بکنند همه را قبول کرد هم از لحاظ مزد هم از لحاظ گذاشتن آن دو سال که همین بازوسیله شد که من قرارداد را توانستم لغو بکنم. والا غیر ممکن بود بتوانم تا آخر هشت سال کاری بکنم.

س - تیمسار زاهدی قبول کرد این تغییرات را ؟

ج - آن به او دیگر مربوط نبود. خودم کردم اینکار را. ما خوب میانه ما اصلاً" دیگر بکلی تیره شد

س - از آن تاریخ ؟

ج - از همانجا شروع شد و از چیزهای دیگر. نخست وزیری بود مقتدر

س - چه جور نخست وزیری بود ؟

ج - قلدر نظامی تمام از او می‌ترسیدند مثلاً" گفتش که به کی گفته گفتند همین شریف امامی را با فحاشی از دفترش بیرون کرد سیلی می‌زد تو گوش مردم با فحش، فحش میداد. بنظر من همین راجع به شریف امامی بود مثل اینکه گفتند که با فحاشی بیرون کرد. آخر یک وقتی هم شریف امامی را.

س - مثل اینکه در مجلس مخالفت کرده بود یا انتقاد کرده بود از قرارداد کنسرسیوم ؟

ج - قرارداد کنسرسیوم ؟ شریف امامی نماینده مجلس نبود که بود ؟

س - مجلس سنا مثل اینکه ؟

ج - در سنا آنوقت هم بگذارید ببینیم سنا بود بله نمیدانم ، نمیدانم این را نمیدانم شنیدم باور نمی‌کنم باور نمی‌کنم نمیدانم. و دیگر همین نخست وزیر مقتدری و کلاً میرفتند و کلاً هم آنوقت هنوز یک وزنی داشتند.

س - اصلاً" تقریباً" رابطه شاه با وزراء در زمان تیمسار زاهدی قطع شده بود و حالت رئیس‌الوزراء و صدراعظم پیدا کرده بود ؟

ج - بله ، بله

س - مساوی قوام السلطنه بود از نظر قدرت ؟

ج - قدرت نظامی داشت از او میترسیدند . از او میترسیدند ملاحظه میکردند . میگویم یک نفر را گفتند که با فاحش فحاشی از دفترش بیرون کرد که سابقاً " وزیر بوده یا آنوقت وزیر بوده است من خیال میکردم که شاید شریف اما می بوده باشد اما یقین ندارم .

س - کار مثبتی هم بنظر شما انجام میداد ؟

ج - آن چیزی که میرفت این را نا راحتش کرد و کلاً تقاضاهائی داشتند .

س - وکلای مجلس ؟

ج - مجلس . من اصلاً آنها را نمی پذیرفتم و هر وقت هم که رسم من این بود میگفتم مراجع بکنید به کی یک . رئیس

س - فرمودید وکلای مجلس مراجع میکردند ؟

ج - مراجع میکردند به نخست وزیر با قدرت که تقاضا میکردند که او دستور بدهد که در حوزه انتخابش که تمام اینها مسخره است ساختگی است فلان کار عمرانی بشود این ناچار بود که به آنها بگوید که من در این کار دخالت ندارم و برایش خیلی ناگوار بود و این یک وضع بسیار طبیعی بوده تمام نخست وزیرانی که در زمان من آمدند زاهدی ، علا و اقبال و اگر هم مانده بودم پنجاه نفر دیگر هم میآمدند این وضع پیش میآمد .

س - که نخست وزیر اظهار عجز بکند .

ج - که یک نفر نخست وزیر باشد یکیش با قدرت دیگرانش هم با حسن نیت اما دلشان میخواهد یک کارهائی بکنند ولی نتوانند برایشان خیلی سنگین باشد که به وکیل مجلس بگویند که آقایان در آن کار مداخله نداریم یک آدمی آنجا نشسته است به این حرفهای ما اعتنا نمیکند . این گناه من نبود این را من به اقبال گفتم و به اقبال گفتم و حالا اینجا نمیدانم بگویم یا نه ؟

س - بفرمائید .

ج - گفتم که من در خلیج فارس بودم داشتم از آبادان رفته بودم به چاه بیهار

برگشتم آنجا درنا و جنگی بودم که توی رادیو شنیدیم که نخست وزیر شد بجای علا خلیلی هم تعجب کردم چطور شد شاه علا را برداشت اقبال را آورد . آمدن تهران رفتم ملاقاتش گفتم که ما با هم دوست هستیم رفیق هستیم . من اگر جای شما بودم آقای اقبال قبول نمی کردم اگر می گفتند یک ابتهاجی هستش که خودم مختار است یک آدم گردن کلفتی هم هستش که رئیس سازمان برنامه است و شما حق مداخله در کار او را ندارید من قبول نمی کردم .

س - نخست وزیری را ؟

ج - نخست وزیر را ، اما شما با علم به این قبول کردید شاه هم قطعاً " بشما گفتند که بمن یک قول هاشی دادند من گفتم من کسی را اجازه نخواهم داد در امور من مداخله بکند من یک چیزی را تهیه میکنم یک برنامه ای را تهیه میکنم میدهم به هیئت وزیران هیئت وزیران تصویب میکند میرود به مجلسین وقتی تصویب شد دیگر به احدی اجازه نخواهم داد که مداخله بکند بیاید بگوید برای خاطر من اینجا را نکن آن کار را بکن . یاد رکازهای تصمیمات اداره ۴ من بخواهم مداخله بکند من مسئولیت تام و تمام قبول کردم دیگر دستور از دولت قبول نمیکنم راجع به چه جور من اداره بکنم ، گفتم با این علم به این چیزها شما قبول کردید می خواهم قبلاً " بشما بگویم ما با هم دیگر دوستیم رنجش پیش نیاید . او بجان بچه هایش قسم خورد گفت بجان بچه هام شاید اسم هم برد من قسم میخورم که بهیچوجه مداخله نخواهم کرد حمایت خواهم کرد . عین همان حرفهایی که زاهدی زده بود . و اتفاقاً " به شاه هم رفتم همان مطلب را تکرار کردم که گفتم با اقبال رفتم صحبت کردم من این جور گفتم او این طور گفت . بر میگردیم به همین چیزیکه در مذاکره با . هان زاهدی خوب بلا آخره در نتیجه

س - و کمالی مجلس میرفتند و ایشان هم اظهار عجز میکرد و میگفت بمن مربوط نیست .

ج - اظهار عجز میکرد بلا آخره من تصمیم گرفتم که برای این بنادر Comsax را بیاورم بعنوان مهندس مشاور برای اینکه Comsax مهندس مشاور بوده در ساختن راه آهن و حسن شهرت داشته است . آنچه هم که من تحقیقات کرده بودم یک اشخاص حساسی بودند از دانشمارک بودند میدانید دانشمارکی بودند Saxied رئیس آن بود

مدیرعاملش ورثیش هیئت مدیر عامل بود و Gomsax و این Kampman and Saxied این از این تشکیل میشد که دوفشریک بودند که این هیئت مشاورین را و بانک جهانی هم اینها را قبول داشت از جمله مهندسین مشاور که در سرتاسر دنیا شناخته بود یکی هم اینها بود . اینها را خواستم و با آنها قرارداد بستم اینها رفتند برای خرمشهر بندر خرمشهر را درست بکنند اول . رفتند آنجا بدستور آقای گزن وزارت راه اینها را راه ندادند توی چیز بروند توی محوطه اسکله . من تلفن کردم به گزن یک جوری بمن فهماند که من تقمیر ندارم بمن دستور داده است زاهدی .

س - اینها حالا خرمشهر هستند ؟

ج - اینها حالا من قرارداد را امضاء کردم و بمن اطلاع دادند که اینطور است من کاری نمیتوانم بکنم . رفتم به شاه گفتم یک همچین چیزی هستش و از این حرفها بغافل کمی چیز یا استغفا داد یا معزول شد زاهدی قضیه حل شد اینها رفتند و شروع کردند بکار .

س - یعنی در ارتباط با این جریان بود استعفا ؟...

ج - حالا به شما میگویم . چند سال از این گذشت من روزیکه در آن اتومبیل با شاه از سعدآباد میرفتیم به فرودگاه که به او گفتم که من نمیدانم که توضیح دادم یا نه ؟

س - دادید .

ج - که اگر صد درصد پشتیبانی نکنند نود و نه درصد اگر باشد میروم بمن گفتش که شنیدید که یقین که میگویند که من یک نخست وزیری را برای خاطر شما برداشتم گفتم بله شنیدم که گفتند که زاهدی را برای خاطر من برداشتید این را هم اعلیحضرت خیال میفرمائید من خوش میایم از این ؟ من بسیار متأسفم از این قضیه . گفتم او که با من یک آشنائی داشت یک کمی دوست بودیم علانزدیکترین شخصی است من به علاءیهان دارم اما یقین دارم علام بیچاره ناراضی است و حق هم دارد ناراضی باشد هر نخست وزیری هم که بیاید ناراضی خواهد بود گفتم این خیلی طبیعی است آخر این وضعی است که من گفتم به اقبال هم گفته بودم که اگر جای شما بودم قبول نمیکردم اینها با علم به این موضوع میآیند قبول میکنند بعد عدول میکنند از آن . خوب من چه بکنم بسیار طبیعی است اما من خوشنمیآید راضی نیستم از این قضیه . خواست مثلاً " به رخ من بکش که آنهم نگفت

من برای خاطر شما اینکار را کردم گفت شنیدید که میگویند که من اینکار را کردم ؟

به این طرز بیان کرد خب این مانع رفع شد ...

س - من شنیدم که از قول Sir Denis Wright که ایشان بعد از چهل ماه از نخست وزیری

زاهدی گذشته بوده است آمده بود ایران برای مسئله نفت صحبت بکند ؟

ج - Denis Wright آمده بود برای کار نفت هنوز سفیر نبوده است ؟

س - نه . اخیراً آمده بود و رفته پهلوی شاه برای سلام و علیک اینها و شاه گفته بوده

بیشتر که راجع بکار نفت به زاهدی کار نداشته باش بیا خب با خود من صحبت کن و

آقای Wright هم گفته بوده که ما بایستی با نخست وزیر قانونی صحبت

بکنیم و اظهار کرده بوده که از همان موقع من احساس کردم که شاه زیاد از زاهدی

بعنوان یک رئیس الوزرای با قدرت راضی نیست .

ج - بدون شک این .

س - این یک داستانی است که من شنیدم داستان دوم راجع به نحوه برداشتن آقای

زاهدی که گویا آقای علم را مأمور میکنند در سفری بشمال بوده است و او در آن ترن سواری میشود

و با آقای زاهدی صحبت میکنند و به او میگوید استعفا بده و مثل اینکه مسئله خیلی

با مصلح بحرانی بوده و نگران از عکس العمل زاهدی بودند که خوب ...

ج - که چه عکس العملی نشان بدهد

س - در این مورد شما چه ؟

ج - من اینها را نشنیده بودم . اما این خیلی خیلی طبیعی است . شاه قطعاً نا

راضی بوده است از اینکه بعنوان اینکه Strongman of Iran شناخته شده

س - زاهدی ؟

ج - همین ، همین کافی است که نسبت به او حسود باشد و سوء ظن داشته باشد . از این

چیزها ناراضی بوده است به رخ من خواسته بکشد منت خواسته سر من بگذارد آنهم

مستقیماً " بمن نمیگوید من برای خاطر شما برداشتم میگوید که شنیدید که میگویند

اینکار را کردم ؟ والا یقین دارم . اما ممکن است که همین کار من دیگر مصممش

کرده است اینکار را بیکه دو بهانه ای هم بدستش داده است که مثلاً اینکارها را

متوقف میکنند . بهر حال این مانع رفع شد .

س- در آن زمان آنوقت پسر تیمسار زاهدی مهندس اردشیر زاهدی هم کساره ای
ببود ؟

ج- هیچ من اصلا" ندیدم تا اینکه پدرش وقتی که مرد من رفتم سرختم و این
آنچنان اشرک رده این اردشیر زاهدی بحدی اشرک رده بنظرش یک چیز واقعه فوق العاده ای
آمد بنظر ایرانی ها اینجور . من اصلا" عداوتی با آن آدم نداشتم بیک وقتی دوست
بودم مخالفتی با من کرد من هم ایستادگی کردم وظیفه من بود تمام شد رفت .
آمد در بانک ایرانیان مرا بوسیدند می دانم در همان مسجد وقتی که خواستم بیایم
راه افتاد تا تو کوچه خیابان آمد با من و نسبت بمن اظهار ارادت می همیشه تا امروز
هم میکند همیشه ، همیشه ، هر دفعه می آید با کمال احترام شانه مرا مثلاً"
می بوسد من این را اصلا" نمی دانستم رسم احترام ایرانی است من این را نمی دانستم
و برای چه ؟ برای اینکه یقین دارم خود اردشیر زاهدی و خود زاهدی فضل اله زاهدی
هم یقین وقتی که منصفانه می نشستند پیش خودشان قضاوت میکردند می دیدند حق
با من است من گناهی ندارم من آدم در زمان ریاست وزرای او هم به خودش هم رفتم
گفتم به شاه هم گفتم نخست وزیرتان چی میگوید ؟ اینهم علت این که پرسیدم برای
اینکه یک نخست وزیر ظاهراً دارد . گفت بروید با خودش صحبت بکنید اما او هم موافق
است . رفتم صحبت کردم او قسم خورد و موافقت هم داشت ولی در عمل درست نیامد علاوه
ناراحت بود منتها پیش علا یک مرد شریفی بود . آنوقت حلاً توضیح میدهم که علا چه جوری
اینکار را میکرد .

س- سؤال بعدی من راجع به مرحوم علا بود که خاطرات تان را راجع به ...
ج- بله ، بله ، اما راجع به علا ، علاوه بر آنکه هاشمی که به تاپمز مینوشت نامه

To the Editor of the Times

س- چاپ هم شده است اینها ؟

ج- در همانجا چاپ میکرد وقتی که لندن بود یک موضوعی پیش می آمد مینوشت مثل یک

فرد عادی به Editor of the Times

س - علا آنجا سفیر بود ؟

ج - سفیر بود .

س - چه زمانی ؟

ج - همان موقعی که . من موقعی که دربانک شاهی بودم از موقعی که دربانک شاهی بودم .

س - ایشان سفیر بودند ؟

ج - من آنچه که بخاطر دارم از اعمال این آدم خوشم میآید هر چه که میکرد و میخواندم هیچ اصلاً با او مربوط نشده بودم هیچ با او آشنائی نداشتم اما به او عقیده پیدا کرده بودم روی کارهای که میکرد روی چیزهایی که میشنیدم تعریف میکردند کارمندان وزارت خارجه از جاهای دیگر چیزهایی که میشنیدم و میخواندم به او اعتقاد داشتم . یک روزی در همان ایامی که من در هنوز دفتر هیئت بازرسی هیئت بازرسی شرکتها ، عنوان خودم هم فراموش کردم که چی بود داشتم میآدمم که بروم بیرون دیدم در راه رو برو خورد کردم به علا ، اه شما کی آمدید ؟ گفت از لندن آمدم ، گفت الان میآدمم خدمت شما گفتم عجب من گفتی که بمن اداره کل ، برب آنکه وزارت تجارت شد بعد . من گفتم به یک شرط قبول میکنم که فلانی با من بیاید . گفتم آقای علا من باعث افتخار من خواهم شد با شما کار میکنم من بشما عقیده دارم ایمان دارم احترام دارم سالهاست من شمارا از دور میشناسم بنابراین با کمال میل . جدا شدیم . شدریس اداره کل تجارت داوود بخشی کرد و من تمدید شد قرارداد من و اینکار هم همینجور ادامه داشت . خانه مشیرالدوله را اجاره کرده بودم برای اینکار صبح ها علاوه میآدمم دفتر من از ساعت هشت بود مثلاً تا نه بعضی وقتها تا ساعت ده بعد میرفت به اداره کل تجارت . من وقتی که علا میآدمم او همان رفتاری که درست باشاه میکردم به او میگفتم چه کارهای کردم و چه کارهایی خیال دارم بکنم . یک مورد شد که علا بمن بگوید من با این موافق نیستم از تمام کارها اطلاع داشت یک دفعه با من نظرمخالف نداشتم . من آنوقت بود به او گفتم نظرم راجع به مشکلات اقتصادی ایران که ایران تا یک نقشه نداشته باشد کارش درست نمیشود و استدلالم هم همان بود بسیار بسیار ساده اینست که به همه کس میگفتم . یک مملکتی نمیتواند تمام احتیاجات مملکت را برآورده بکند در ظرف یک

مدت معین کوتاهی این امکان پذیر نیست باید ما بخصوص که این مملکت هم توانائی مالی و هم توانائی جسمانی بسیار محدود دارد باید دید مهمترین کارهایی را که در این ظرف مدت پنج سال ، هفت سال ، ده سال اول ، پنج سال هفت سال ، ده سال دوم و سوم باید انجام بدهچی ها است ؟ و آنرا انتخاب بکنند و از این عدول نکنند در آمدش هم از هر جایی که میتواند بدست بیاورد و اگر کم کرد از منابع خارجی بدست بیاورد اینهم میگذارد در مقابل توانائی مالیش . این به این زبان یک روز رفت بمن گفتش که اعلیحضرت قبول کرد شاه قبول کرد .

س- رضا شاه ؟

ج- رضا شاه . من اصلاً باور نمی کردم چطور شد قبول کرد ؟ گفت هیچی من اینهارا . علاوه میدانید یک آدمی بود که هیچوقت نمی رفت بگوید من نظر من است حتم دارم رفته گفته که یک ابتهاجی دارم که با من کار میکند چه فلان و فلان و نظراً این است برخلاف ایرانی ها که یک چیزی را که از شما قاپیدند اسم خودشان جلوه میدهند این اینقدر این مرد درستکار بود . حالا یک مثال برایتان میزنم سلام بود در اوایل سلطنت همین محمد رضا شاه که دوتائی مان در سلام با هم بودیم . اورئیس بانک ملی بود من رئیس بانک رهنی در آنجا گفتمش که مقرر فرموده بودید که یک رسیدگی بشود راجع به آن موضوع یک جلسه ای تشکیل دادیم که آقای ابتهاج هم بود آقای ابتهاج یک نظرهای داد چنین : چنان چنان چنان . هیچ لزومی نداشت اینطور مطلب را بگوید میتواندست بگوید که کمیسیون را تشکیل دادیم و نتیجه اینست که مثلاً " به عرضتان میرسانم یا عرضتانم یا خواهام رساند . این اصرار داشت که بگوید اینکاری که من دارم میگویم این فکر بکتر من نیست فکر فلانی است . این یک چیز است خیلی طبیعی اما اینکار را ایرانی نمیکند . بجای این مرد شریف پاک بود مثل آئینه . آنوقت ایرادی که به او داشتند حقاً هم این ایراد داشتند این بود که مردیست بسیار ساده و زود گول میخورد این گناه او نبود گناه جامعه بود علاوه هر کس که میآمد پیش یک چیزهایی میگفت تحت تأثیر قرار می گرفت Emballer میشد بقول فرانسوی ها آنوقت این را میگفت فلان فلان . یک روز بمن گفتش که یک

فرج اله یافتح اله فرود دوتا فرود بودند یکی آن یارو مهندس حامی بود
اسمش مهندس حامی ..

س - که معاون وزارت راهی مشورت میداد به تیمسار زاهدی ... مهندس حامی

ج - بله بله من آنوقت نمیدانستم بعدها شنیدم از همین Avery

که مهندس حامی که معاون وزارت راه بود .

س - اسم اولش خاطرتان هست ؟

ج - الان بخاطر ندارم . دوتا فرود بودند یکی فتح اله فرود یکی فرج اله فرود یکیش آدم خیلی
خیلی کلاهبرداری بود خیلی ثارلاتان بود این یک روزی آمده بود پیش علایک چیزهایی گفته بود راجع به ...

س - کدامان ؟

ج - آن بده - فرج اله فرود - آن فرج اله فرود برادر بزرگه بود که سالها در وزارت

دارائی کار کرده بود . بمن گفت آقا امروز یک شخصی آمده بود بسیار مطلع یک

چیزهایی راجع به امور مالی ایران میگفت و ضمنا "هم میگفت علت اینکه من موفق

شدم برای اینکه من یک اکونومیست هستم من آدمی هستم که تحصیل کردم و به او

گفتم آقا این آدم بدنامی است این پولهایی را هم که پیدا کرده است در نتیجه تمام زدو

بند زمین های مردم را خریده است زمین خریده زمین ترقی کرده است این یک

لازم نیست حتما " یک آدم اکونومیست برشته باشد که اینکار را کرده باشد . همه

اینکار را میکردند در تهران همه اینکار را میکردند هر چه پولی که داشتند میرفتند

زمین میخریدند و در مدت کوتاهی اینکار میشد ، من همیشه منع میکردم دوستانم را

رفقایم را که اینکار را نکنید برای اینکه این به ضرر اقتصاد است و در بانک ملی هم

اعتبار نمیدادم برای زمین خریدن و بارها هم سعی کردم درمابیه هایم اخطار بکنم که

نکنید اینکار را این یک نوع سفته بازی است . speculation است . این آدم

مثل آئینه بود هرچی را که میدید این منعکس میشد این معتقد بود که کسی دروغ

نمیتواند بگوید و با ورمیکرد تحت ثناء شیر قرار میگرفت و بنا بر این برای او برادری که میگرفتند

این نبود که علاوه بر او زود میشد گولش زد . و به اینجهت این را ضعیف او میدانستند . ولی

در این مدتی که من با او کار کردم بحدی روشن بحدی سریع الا انتقال بود تحصیلاتش

بسیار بسیار خوب بود یعنی یک آدم

س - چه تحصیلاتی داشت ؟

ج - این حقوق خوانده بود در آکسفورد انگلیس درس خوانده بود . Core to the bar .
شده بود یعنی اصلاً قبول شده بود برای وکلالت دیگر . و معلوماً تشریفاتی بود فرانسه
را بخوبی انگلیسی حرف میزد . خیلی آشنائی داشت به موزیک خارجی . بنظرم
پیانو را هم یاد گرفته بود . و یک مغرب زمینی متمدن . منتها پاشای ایرانی صدر مدکه
همین که گفته بود بمن یک روزی گفت من جهنم ایران را ترجیح میدهم به بهشت
خارجی که این را من به آقا خان گفتم در پاریس از قول علا . یک فرشته بود بعقیده
من علا .

س - مناسباً تشریف شاه چی بود چطور بود ؟

ج - بعدی شاه را دوست داشت که با او رفتن نیست . از من رنجش پیدا کرده که من چرا
این مطلب را در مجلس سنا گفتم که به شاه بر می خورد که گفتم که هر کس که این
اینکار جنایت بزرگی است که مرتکب شدند نه گفتم شاه .

س - درباره مسئله پتروشیمی شیراز ؟

ج - مسئله کودتای شیراز که من خواب از جا در رفتم و خیلی به او بد گفتم گفتم
شما عوض اینکه بروید به اربابان بگوئید که حق با من است . شاید هم این را می گفت
اما بمن نمیخواست بگوید شاید نقشه اش این بود که به او بگوید که من کار صحیح کردم
بمن بیاد بگوید که من نمیایست اینطور این مطلب را گفته باشم . گفتم من این
جلسات را خواستم و شاه هم میدانند به شاه هم گفتم برای اینکه هر کس هر سئوالی
دارد از من بکشد و من حقیقت را بگویم از من سئوال میکنند من پاشم آنجا چی بگویم ؟
دروغ بگویم ؟ مجبورم بگویم که اینکاری که کردند یک کار غلطی است برای اینکه
من دارم یک کودتای دیگری با مطالعات صحیح زیر نظر لیلیستال اینها
مناقضه گذاشتیم دارند میکنند . آنوقت یک آدم دزدی مثل شریف امامی پیدا میشود
که میآید این را به این ترتیب من آنوقت نمیدانستم که البته پول گرفته است
میآید اینکار با هیجده صفحه ربمی ، هیجده صفحه قرارداد و تمام دفترچه مشخصاتش

هیچده صفحه است . مال من هزاروپنجاه صفحه بود فقط Specification
برای شرکت کنندگان در مناقصه که این تمام رادستگاه فنی لیلینتال اینها
درست کرده بودند .

س - مدتی که وزیردربار بود چه نقشی توانسته بود بازی کند ؟

ج - "اولا" شاه رادوست داشت بعدافراط ها اصلا" بچه هایش زنش خانواده اش
برایش هیچ بودند در مقابل کارها وظیفه ای که داشت از حمایت از شاه راهنمایی
از شاه . یک چیزی است باورکردنی نیست این تظاهر نبود برای اینکه من سالهای
سال دیگر با او کار میکردم و سالهای سال با او رابطه داشتم این چیزی نبود که سازد
این عقیده اش بود خانش بارها بمن شکایت میکرد که این حسین آخربگوئید که
این چرا اینطور میکند ؟ چرا اصلا" توجه نمیکند ؟ ماهرچی که میگوئیم هیچ است
در مقابلش . فقط منظورش این که خدمت به آن آدم بکند . خیلی هم یقینا"
راهنمایی هائی بهش میکرد من یقین دارم در این خصوص من با او صحبت نکردم اما
اطمینان دارم میگفتم . منتها همیشه جانبداری میکرد از شاه برای اینکه در
مورد من اینکار را کرد دیگر شما نمیبایست اینکار را کرده باشید . " ما وقتی که
بدگفتم و گوشه‌ی را گذاشتم و فرستاد سلمان اسدی را پیش من که بخوید که
من بشما ایمان دارم عقیده دارم چه دارم فلان چرا این جور اوقات تان تلخ شد
برای اینکه من میخواستم که یک کاری بکنم . مثلا" میخواست یک کاری بکند
که بین ما گفتگوئی نشود یعنی برخوردی نشود . در صورتیکه گفت حق با من است
شما میبایست در این مورد بروید بگوئید که حق با ابتهاج است . خوب اینقدر مجال
نداشت که من بتوانم به او این توضیحات را بروم بدهم یا من وقت نداشتم
بروم این توضیحات را بدهم اما بطور اختصار به او گفتم که این غیر از آنچه زیست
که شما میگوئید که یک وزیری حق ندارد بروند یک چیزی را که هیئت وزیران تصویب
کرد بعد بروند تنقید بکنند اگر موافق نیست استعفا میدهد من عضو هیئت دولت نیستم .
من آدم اینها را خوب تصدیق کرد . طرز برداشتنش هم سر این بوده که قزاقای همان
۱۹۶۱ که زدو خورد شد ۱۵ خرداد بود که زدو خورد شد یک عده ای کشته شدند طرفداران

خمینی . این یک دعوتی کرد از یک عده اشخاصی که سرکار بودند شریف اما می بود
عبداله انتظام بود ، عبداله انتظام آنوقت رئیس شرکت نفت بود . مرضی خان بود
سپهبد یزدان پناه و یک عده دیگری هم بودند که ..
س- جم هم بوده است یا نبوده است ؟

ج- نه ! اورا نمیدانم . نمیدانم . من نبودم اما در خانه اش دعوت کرده بودند و شنیدم
آنچه که شنیدم بطور خلاصه گفتش که یک فکری باید کرد وضع خوب نیست یک همچین
وضع پیش آمده است یک عده ای کشته شدند یک بلواشی بوده است یک چیزی هست
باید یک فکری کرد که این چیزها این وقایع پیش نیاید . خوب این نظر بسیار صحیحی
است . اگر آنروز من بودم میگفتم چه باید کرد عقیده خودم را میگفتم . حالا دیگران
گفتند یا نگفتند نمیدانم اما از اشخاصی که مصمیمت داشتند مراجعت داشتند یکیش
عبداله انتظام است . هیچ از او نپرسیدم که او چه گفت . شاید یک چیزهای گفته باشد
رفتند این مطالب را به شاه گفتند شاه هم شاید سپهبد یزدان پناه این را گفته بوده
برای اینکه آجودان شاه بود بهر حال توسط یزدان پناه پیغام داد برای علا که دیگر
نیاید به دربار یعنی یک آدمی که اینطور به این شخص خدمت کرده بود درخواستش که
به او بگوید بایک طوری که یک ترتیبی که به او بر نخورد زننده نباشد که مثلاً " بگوید
به بهانه ای نمیدانم یک چیزی است عفا بدهد اینهم نشان میدهد که این آدم سرش نمیشده
این چیزها این مصمیمتی که این کرده بود هیچی این آدم را بیرونش کرد دیگر بوسیله
پیغام . بعدی این اثر کرد علاهی چوقت بمن هیچی نگفت اما خانمش میگفت ، میگفت
این کسیکه یک عمر به این آدم خدمت کرده است اینجور ؟ پیغام میگذارند که شما دیگر
متفصل هستید ؟

س- دیگر از آن سسه بعد آنوقت مناسباتی داشت با شاه ؟ سنا توری چیزی مثل اینکه
شد یا نشد ؟

ج- بخاطر ندارم سنا توری شده باشد .

س- دیگری یعنی رابطه ای دیگر نداشت با شاه ؟

ج- این راهم بخاطر ندارم که ملاقات کرده باشد .

س - آن زمان سرکار کجا بودید ؟ ۱۵ خرداد ؟

ج - بانک ایرانیان ، روی پشت بام بانک ایرانیان رفتم تیراندازی را دیدم

بانک ایرانیان جلوی سفارت شوروی یک ساختمانی

س - خیابان خیام .

ج - خیابان نه حافظ ، آن بالا رفتم مشرف به خیابان حافظ . می دیدم که

بچه بچه ها می آیند از پاشین جنوب خیابان حافظ دارند می آیند تیراندازی می شد می افتادند

آتش می زدند اتوبوس را آتش می زدند .

س - چیزی هم دستشان بود یا چوبی دستشان بود ؟

ج - عکس های خمینی دستشان بود و با فریاد و فغان این یک بوم تلغ بود این را

شکستند همینطور تیرهم از اطراف تیراندازی میشد این را چشم خودم دیدم .

س - اینکه میگویند فقط هشتاد و دو نفر کشته شدند بنظر درست می آید ؟

ج - هیچ نمیدانم ، برای اینکه در این یک قسمت شهر بود که من دیدم اما آنجا یک عده ای

همانجا می دیدم که تیر می خوردند و می افتادند این را دیدم چقدر جاهای دیگر شهر نمیدانم ؟

س - از نظر نخست وزیر شخص لایقی بود ؟

روایت کننده آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ ۱۲ آگوست ۱۹۸۲
محل شهرکان - فرانسه
مباحثه کننده : حبیب لاجوردی
نوار شماره : ۲۶

س- صحبت از طرز حکومت مرحوم علا بود که چه جور نخست وزیری بود و چه جور کارها را اداره میکرد ؟

ج- من در هشت رزیرانش بخاطر ندارم که هیچوقت حضور پیدا کرده باشم اما در جلسات دیگرش بود مثلاً" هان این خوب شد این سؤال را کردید برای اینکه بخاطر آمد اینکه علا فوق العاده ناراضی بود از اینکه اینهمه سر و صدا بلند شد در مجلس و در روزنامه ها و در افکار عمومی که این ابتهاج هیچ کاری نمیکند جز مطالعه میگوید میکنم . یک روزی مرا دعوت کرد خانه اش دزاشیپ عبدالله انتظام بود و علی امینی گفت که ما وضع مان خیلی مشکل شده است برای اینکه همه می آیند میگویند چرا کار نمی شود ؟ آخر آقای ابتهاج نمیتوانید زودتر شروع کنید ؟ گفتم بریز روز در سفارت آمریکا یک جشنی بود یک نفر از همکارانتان این ابراهیم کاشانی بود که کارمند بانک بود این وزیر تجارت شده بود وزیر بازرگانی . این جشن چه بود؟ این جشن را شاید ، نمیدانم ، 4th of July بود جمعیت زیادی بود داشتیم از سفارت بیرون می آمدم دوید پشت سر من گفتش که میدانید که من بشما چقدر ارادت دارم فلان و اینها گفتم لازم نیست میدانم گفتش که خواهش میکنم آقای ابتهاج کار شروع بکنید حتی اگر پنجاه درصد منقله میشود گفتم من تعجب میکنم که شما مرا میشناسید چرا همین حرفی میزنید ؟ گفتم من غیر ممکن است همین کاری را بکنم . در جواب گفتم یکی از همکارانتان پریوزمن این مطلب را گفت که اگر پنجاه درصد منقله میشود بکنید . علی امینی وزیر دارائی بود گفت پنجاه درصد زیاد است بیست و چند درصد که در آن یادداشت به Friendly نوشت Alfred Friendly که آنوقت چه چیز واشنگتن پست بود گمان میکنم

که یک مقام بالائی داشت درواشنگتن پست . شنیدم که آمده است و ملاقات کرده است با امینی و شنیدم که کی بمن این را گفت ؟ حالا ادم نیست که امینی به او گفته است ابتهاج آدم بسیار خوبی آدم بسیار لایقی اما متأسفانه لجوج بود و هرچی که ما التماس کردیم که اینکار را نکند نکرد و این باعث دشمنی شد . من این نامه را به او نوشتم

In answer to these statements I informed the prime minister and his two colleagues. A few days before, one of their colleagues, Ebrahim Kashani, who was then minister of trade, had made the same complaint to me and had suggested that I start spending P.O. funds on any project even though fifty percent of the funds were dissipated. At this phase Dr. Amini, the Finance Minister, said he did not agree with Kashani but believed it would be in order if twenty five percent of P.O. funds were dissipated.

بمن گفتش که نه پنجاه درصد زیاد است بیست و پنج درصد، عینا " مثل اینکه توی دواخانه نسخه‌ای را دارند می‌پیچند که فلان قدر میلی‌گرم از این فلان قدر از آن صاحب کرده است که پنجاه درصد زیاد است بیست و پنج . گفتم آقایان مطمئن باشید اگر من بدانم که یک دینار از پول سازمان برنامه ، یک مبلغی هم گفتم شاید مثلاً گفتم

I made it perfectly clear to the prime minister, if five percent was wasted گفتم اگر پنج درصد بدانم نغله بشود نمیکنم . گفتم من خیلی متأسفم آقای علا که اسباب زحمت شما را فراهم کردم ولی من داوطلب این شغل نیستم خودتان هم میدانید واسطه بودید میدانید اگر کابینه تان را متزلزل کردم یک نفر دیگر

بیاورید من نخواهم کرد من تا ماده نشوم و مطمئن نشوم کارهایی را که میخواهم بکنم چی است و دستگاه هم هنوز من این درجه موقعی بود بخاطر ندارم حالا این در تاریخش من تاریخ آن را اینجا نوشتم یا نه ؟ In the summer of 1955

ببینید آنوقت آخر نزدیکتر بوده این قضایا و همه چیز هم در دسترس من بود در اختیار من بود . من ۱۹۵۴ آادم ۱۹۵۵ یکسال گذشته است من هنوز آمادگی نداشتم داشتم Recruit می کردم دفتر فنی ام درست می کردم دفتر اقتصادی ام را درست می کردم تشکیلات میدادم امضا را می آوردم خدا داد را می آوردم مهندسین دیگر را می آوردم و آنوقت علاوه بر تشکیلات داشتم مطالعه می کردم پرونده هایی را که چه چیزهایی را تازه قانون ، قانون را کی به تصویب رساندم درست بخاطر من نیست برای اینکه برنامه هفت ساله دوم را تنظیم کردم بر دم به هیئت وزیران ، هیئت وزیران علاوه تمام وزراء ناراضی . من گفتم این را میگذارم پیش شما هر چه دلتان میخواهد هر تغییری میخواهید در آن بدهید به یک شرط بشرطی که از مجموع مخارج تجاوز نکند و اگر تجاوز میکند محل آن را از کجا باید تأمین کرد برای اینکه من که توانایی ندارم هر تغییری میخواهید بدهید قبول دارم از مبلغ کل تجاوز نکند مگر اینکه تا من بکنید حالا میگوئید که در قسمت فلان قسمت زیاد گذاشتم آن یکی کم گذاشتم عوغ کنید . این را مدت ها بحث کردند مدت های طولانی همانطوریکه ارائه داده بودم تصویب شد . برای اینکه همه وزراء در جلسه اولی که بر دم اظهار عدم رضایت میکردند برای اینکه مال خودشان را کم میدانستند من هم میدانستم کم است اما خوب چطور تقسیم بکنم یک چیزی را که محدود است بین همه که همه را راضی بکنند همه سیر بشوند . آنوقت رفت به مجلس در کمیسیون مجلس که هفته ها نمیدانم مدت خیلی طولانی شد ، هر کس دلش میخواهد اظهار عقیده بکند دیگر خردم میرفتم مرتب میرفتم در این جلسات .

س - بحث آزاد بود ؟

ج - بحث آزاد بود . چیزها میگفتند خوب بعضی ها هم میخواستند مثلا " یکی از نظراتی که در ایران میشد هر کسی که مخالفت میکرد با من یک آدم با جراتی محسوب میشد .

اینهم خودش هم یک چیزی بود که ما و رفتیم در مقابل ابتهاج چنین چنان گفتیم .
اما این تیمورتاش تیمورتاش هم عضو آن کمیسیون بود .
س- کدام تیمورتاش ؟

ج- پسر او . پسر چیز جی چیه است اسم کوچکش چیست . منوچهر تیمورتاش ، منوچهر تیمورتاش را اینجا در کان دیدم گفتش که من یک چیزی را همیشه تعجب میکردم
نمایک قدرت بیانی داشتید که ما راهمه را متقاعد میکردید ، اینهم از آن اشخاصی بود
که خیلی هارت وهورت میکرد خیلی ها من میشنیدیم اول با ملایمت وقتی که آنها
سماجت میکردند آنوقت با قشونت جواب میدادم . خوب بحث طولانی دیگر از این دموکراتیک تر
نمیشد .

س- پس آن زمان هنوز مجلس نقشی داشت ؟ حالا خوب یا بد ؟
س- بله . این کمیسیون برنامه بزرگترین کمیسیون مجلس بود . اگر اشتباه نکنم
مثل اینکه چهل و چند نفر عضو بود . کمیسیون مختلطش میدادم که مجلس وسنا در
حدود چهل و چند نفر بودند که یک مجلس کوچکی بودند که به آنها اختیارات قانون گذاری
داده شد . بعد از اینکه در مجلس تصویب شد رفت به سنا وسنا هم رقتم در سنا هم در
جلسه خصوصی سنا آنها منتهایش یک دو جلسه بیشتر نبود اینها هفته ها طول کشید .
س- پس فرمالیته نبود ؟

ج- ابدأ ابدأ . دفاع میکردم هر کدام یک چیزی میگفتند یا میشدم میگفتم این بود
که منوچهر تیمورتاش گفتش که ، گفتش که در شما یک چیزی هست یک قوه ای هست که اینها
را متقاعد نمیکرد . توضیح میدادم استدلال میکردم برای اینکه دلیل داشت که ، یک عده ای
را هم البته با خودم از سازمان برنامه میبردم که در قسمت های مربوطه آنها هم اطلاعاتی
که داشتند میدادند میگفتند به یک طرز دموکراتیک صدر صد آزادانه این لایحه تصویب
شد . دیگر به اینجهت بود که من میگفتم که اجازه نمیدهم کسی بیاید بگوید که شما یک
کاری را برای خاطرم بکنید که این در آنجا نبود . برای اینکه هر کس در ایران یک نفوذی
داشت دلش میخواست که یک قسمت از این پولها اگر ممکن است توی خانه او توی حیاط او
جلوی خانه او توی محله او توی شهر او خرج بشود برای اینکه بتواند بگوید که ببینید
که من برای شما چه کاری کردم . آخر این امکان پذیر نبود جز اینکه یک نفر بایستد و

بگوید که نمیکنم و نپذیردشان . ممکن نبود اینکار پیش برود .

س - در آن حدی که شما از مجلس دوران زمان جنگ و آتموقع ناراضی بودید از این مجلس هم به نظرتان غیر مفید بود ؟

ج - یک اشخاصی بودند بدجنس بودند .

س - یعنی رویهمرفته اش ؟

ج - عمیدی نوری . عمیدی نوری یک آدمی بود که خیانت کرده بود به ایران ، به شاه گفتم ، گفتم آخر این را چرا وکیل کردید ؟ گفتم میدانید که این چه مقالاتی نوشت . میخواستم بیاورم و به او نشان بدهم چون داشتم در بانک ملی در پرورنده ام داشتم . س - روزنامه داد ؟

ج - روزنامه داد رفت ، آذربایجان به دعوت پیشه وری برگشت ، دوسر مقاله نوشت ، در یکی نوشتش که رژه ارتش جوان همه وری دمکرات را دیدم و مقایسه کردم با رژه ارتش شاهنشاهی . و طرز مقتضی این را مقایسه کرده بود . از این جور چیزها نوشته بود . که اعلا " پول دادند به این آدم که آمد هر چه که توانست اهانته کرد به دستگاه دولتی و تمجید و تعریف کرد از . بد شاه گفتم ، گفت بله میدانم . گفتم میدانید ، علیحضرت آنوقت این را وکیل کردید ؟ گفتم آخر چرا اینکار را میکنید . گفتم این آدم که حسن نیت ندارد .

س - در آن زمان هم تعیین وکلا بدست شاه افتاده بود ؟

ج - بعید نیست ، من یقین دارم این را ساواک وکیل کرد من اطمینان دارم عمیدی نوری از کجا وکیل شده بود ؟ بخاطر ندارم شاید س - آن موقع ساواک تشکیل شده بود .

ج - تا سیس نشده بود ؟

س - شده بود .

ج - بله بله بله میگویم که . هی بمن نامه میفرستادند نامه هائی که بدون هیچ شیرو خورشید بود

س - یعنی رویهمرفته آن مجلسی که به شکلی ترکیب یافته بود در آن زمان که این

برنامه هفت ساله در آن مطرح شد و پیهمرفته وجودش بهتر بود یا عدم...

ج - نه آن روز مفید بود یعنی از این لحاظ که بحث کردند و متقاعد شدند که این سرری نیست این چیزهایی که تهیه شده است زیر نفوذ کسی هم نیست. مثلاً حاشی راده که موقعی که من در بانک ملی بودم این نماینده خیلی خیلی مقتدری بود در جزو opposition بود یک روز وقت خواست آمد پیش من گفتم ما تصمیم گرفتیم که شما بیا شید نخست وزیر بشوید. اه من برای چی؟ گفت برای اینکه ما اعتقاد به شما پیدا کردیم این چپی بود. این زایه شاه عنیا "گفتم، گفتم حاشی راده آمده همچنین چیزی میگوید. این را گمان میکنم بعد از این بود که بمن پیشنهاد را کرده بود. این در سازمان برنامه شروع کرده مخالفت کردن با برنامه راه سازی ما.

س - در مجلس؟

ج - در مجلس. راه سازی عضو کمیسیون نبود او خودش رای یک قدر بزرگتر از این میدانست که بیا یک عضو یک کمیسیونی باشد که خودش رئیس آن نباشد. رئیس این کمیسیون آن زمان کی بود؟ شاید جزایری بود شاید جزایری که دکتر جزایری که نماینده خوزستان بود اطمینان ندارم بعدها بود اما آن زمان نمیدانم کی بود بخاطر ندارم. این نطق کرد که این راهی را که میخواهند بسازد از خر مشهر به پهلوی از لحاظ سوق الجیشی است که وقتی که جنگ میشود قشون آمریکا بیاید از این راه برود به ثوروی. من تعجب کردم این آدمی که آمده بمن تکلیف میکند که من بیایم نخست وزیر بشوم مرا اینقدر حالا بی حیثیت میداند اینقدر اجنبی پرست میداند که من بدستور آنها دارم اینکار را میکنم. در جواب گفتم اگر من یک برنامه میبایست انتخاب بکنم از تمام برنامه های عمرانی یک دانه میگفتند این دنیا یک طوری است که یک دانه انتخاب بکنید جور دیگری هم نمیتوانید. راه سازی را انتخاب میکردم برای اینکه راه راه را باز میکنند از دهات به هم دیگر نزدیک میکند هم برای تجارت هم از لحاظ فرهنگ. برای اینکه این را بچشم خود دیدم درلا هیجان رفته بودم مرخصی در هتل را مسرودم میرفتم سرکشی به دهات بر میخوردم که به یک کدخدایی که مرا ناها ردعوت کرد رفتم خانه اش

چندتا خانه های چوبی داشت درست کرده بود بسیار بسیار قشنگ و پاکیزه و حسابی یکی برای خودش بود یکی مال یک پسرش بود ، یکی مال یک پسر دیگرش بود حصیر بود روی فرش بسیار تمیز نشستیم آنجا با همدیگرا ها خوردیم خیلی هم لذت بردم از او پرسیدم که شما چه میکنید ؟ چائی کاری داشت و دونسل دیگر هم بود پسرش ونوه هایش نوه هایشان تمام دوچرخه داشتند با دوچرخه مدرسه میرفتند لاهیجان ، این از نزدیک را منم به لاهیجان هر روز با دوچرخه میرفتم مدرسه زندگی مرفه ای داشت خودش بیسواد بیسواد بود پسرهای بزرگش بیسواد بودند پسر کوچکش سواد داشت نوه هایش تمام میرفتم مدرسه درس میخواندند . استدلالی که من میکردم من میگفتم تقویت بکنیم بنیه اقتصادی مردم را مردم خودشان طالب مدرسه خواهند شد خودشان بچه هایشان را میفرستند به مدرسه و همین تقاضا باعث این خواهد شد که مدارس بوجود بیاید اگر توجه هم نکنید به فرهنگ بخودی خود فرهنگ رشد میکند برای کسیکه این آدم اگر گفتم توانائی نداشت ممکن نبود میتوانست نوه هایش را بفرستد بابی سکت برونند آنجا بمحض اینکه توانائی پیدا کرد احساس کرد که این نوه هایش باید معلومات داشته باشند باید مدرسه بروند چون داشت به آنها خانه و زندگی داد و تحصیل شان هم تاءمین بود بنابراین گفتم اگر یک دانه برنامه من میبایست انتخاب بکنم راه سازی را انتخاب میکردم که مردم بتوانند به شهر بیایند مردم بتوانند از یکجا به یکجائی دیگر بروند ارتباطات را برقرار بکنند و این آدم میگوید که اینکار را دارم میکنید به این منظور است ، خب این بحث میشد بحث آزاد و تصویب شد با این کیفیت تصویب شد .

س - پیشنهاد کی ها میکردند که بنظر شما مفید بود ؟

ج - خیلی اصلا حالت شد حالا بخاطر ندارم . یکی از طرحائی که داشتم که از ابتکارهای من بود کمک به شهرستانها Town Planning اسمش را گذاشته بودم ، اینهم یک روزی این خیال به سرم رسید و با یک عده ای از دوستانم ایرانی و خارجی یک کسی همسایگی خانه من بود در شمیران مرا به ناها ردعوت کرده بود Hector Prud'homme بودو یک عده دیگری از خارجیان و ایرا نیها این را من بحث کردم آنجا گفتم من یک همچین نظری پیدا کردم کسه پول نفت متعلق به تمام مردم ایران است مربوط به شهر

تهران نیست مردم ولایات همانقدر حق دارند که مردم تهران دارند و من فکر کردم که یک قسمت از این پول نفت را اختصاص بدهم به این اصلاحات شهری که نصفش را آنها بدهند نصفش من بدهم و هر کس که اینکار را کرد من مهندس مشاور بیاورم احتیاجاتشان را رفع بکنم . بهر کس صحبت کردم تحسین کرد . بردم این را گذاشتم این را وبه تصویب رساندم . تعجب کردم وقتی آنوقت مسافرت میکردم به جاهای مختلف ایران میپرسیدم که شما به چه چیزی بیشتر تمایل دارید ؟ بیشتر از همه تمایل داشتند به راه سازی یعنی آسفالت کردم خیابانهای شهر . تعجب کردم آب آشامیدنی سالم چی ؟ گفتند این برای ما مهمتر است . چرا مهمتر است ؟ برای اینکه این اتومبیل هائی که میآمدند اتومبیل هائی که میآمدند از جاده های عمده بروند توی شهر که میرسیدند شهر هجی نداشت آسفالت نداشت جاده ها را آسفالت کرده بودند . آنچنان خاک بلند میکرد که این مردم مستاء مل بودند از خاک این که میگفتند اینست آرزوی ما برق و آب آشامیدنی را در درجه دوم و سوم می گذاشتند این از همه مهمتر بود . ولی کسی باور نمیکرد که اینکار خواهد شد . خیال میکردند اینهم از آن چیز هائی است که از حرفهای مزخرفی است که زده میشود اما شد در شهر هائی که شهرداری داشت شروع شد هر شهری که حاضر بود اینکار را میکرد . و این یکی از کار هائی بود که با شور و مشورت کردم ابتکار خودم بود اما قبل از اینکه اینکار را بکنم بایک عده ای مشورت کردم هر کس که این را شنید موافقت کرد و این را آنجا گذاشتند منتها آنوقت توقع شان دیگر بحد بود که آقا چرا نصفش را میدهد همه اش را بدهید . گفتم همه اش را نمیتوانم بدهم به دودلیل همعاش، اولاً " پول ندارم که تمام شهرها را برای اینکه وقتی که مجانی شد تمام در آن واحد تقاضا میکنند همین پولی ما نداریم دوم اگر یک مردم یک شهری آنقدر علاقه ندارند که نصفش را خودشان بدهند استحقاق ندارند که برایشان اینکار بشود و قدرش را نخواهند دانست . مستقاً عدشند . ملاحظه میکنید این مثلاً " یک مورد از آن چیز هائی که بخاطر دارم .

س- آنوقت اجازه تاء مین در آمد از نظر قانونی میتوانستند از طریق چی میتوانستند

ج - اینکه من به هیئت وزیران گفتم برای اینکه میدانم راهی ندارند آخر .
چه جور میتوانند بکنند میبایست عوارض ببندند میبایست مخارج ارتش را کم
بکنند مخارج عمرانی را بیشتر بکنند .

س - نه منظور آن شهرهایی که در این برنامه شرکت میکردند پنجاه درصد خودشان
را از کجا میآوردند بدهند ؟

ج - پنجاه درصد خودشان را از عوارض شهرشان . شهرداری را میبایست یک کاری
بکنند . شهرداری بیشتر این شهرداری ها در ایران کلی حقوق میداد . حقوق بود
خب گفتم این را اصلاح بکنید دست خودتان است دیگر . بعضی ها هم اینکار را کردند .
س - کدام شهر یادتان است در اینکار موفق بود ؟

ج - بخاطر ندارم اما این را بخاطر دارم که تقریباً " عمومیت داشت این من یقین
داشتم که اول میگویند آب آشامیدنی بعد میگویند برق . در یکی از این شهرهای
شمال شاهرو دیو بود ؟ بخاطر ندارم برقش آنطور مسخره بود که یادم آمده که یک
کاریکا توری در یکی از روزنامه های تهران بود که کبریت زده بود که ببیند که چراغ
روشن است یا نه ؟ که الکتریک روشن . واقعا " یک همچین افزایش بود . معذالک
آنها ترجیح میدادند که .

س - سرائین مسائل برنامه ریزی و سازمان برنامه باشن علاوه بر اختلاف نظری داشتید ؟
ج - هیچ . هیچوقت . مثلاً " وقتی در هیئت وزیرانش این صحبت ها شد و زاریش
این حرف را میزدند خودش بهیچوجه خودش تصدیق میکرد دیگر من گفتم آوردم این را
گذاشتم آقایان مطالعه بکنید . وقتی مطالعات کردند رفتم تا چندین جلسه دیگر هم
رفتم .

س - چه شده که کابینه اش افتاد ؟ و اقبال را آوردند ؟

ج - من در خلیج فارس بودم هیچ نمیدانم فقط این را میدانم که اوایل حکومت
اقبال بود که در آنروز به مناسبت پیش شاه در قصر سعدآباد توی یک اتاق خیلی خیلی
بزرگ ، سالن خیلی بزرگی بود که چرا آنجا مرا پذیرفت نمیدانم . اما گفتش که

این راجع به اقبال که اینهم که اینطور در آمد یک صحبتی که مثل اینکه میخواهد منفصلش بکند .

س - اقبال را ؟

ج - یک مصاحبه داده بود در یک روزنامه به یک مخبر انگلیسی در آنجا یک چیزهایی گفته بود که من ، من ، من فلان .

س - اقبال ؟

ج - اقبال . ومن اطمینان دارم در نتیجه آن بود برای اینکه یک روز دور و زبانش بود که شاه را دیدم و ..

س - ببخشید این مصاحبه را مرحوم علاءنعام داده بود یا اقبال ؟

ج - اقبال . اقبال و این از لنتش الان درست بخاطر ندارم که چی گفت . اما اطمینان دارم که قصد داشت که او را بردارد . برای همان فضولی هایی که کرده بودها . اینها را با همدیگر ارتباط من دادم و یقین دارم که اشتباه هم نکردم میشناختمش .

س - ولی بخاطر آن هست که علاءاچسرا برداشت ؟

ج - من هیچ بخاطر ندارم هیچ ، هیچ .

س - بعد که برگشتید تهران اصلاً "مرحوم علاءادیده بودند آیا ناراضی بود از اینکه ... ؟

ج - هیچوقت علاء ناراضی نبود . هیچوقت .

س - حرفی هم نزد ؟

س - وقتی که بیکار بود آن موقعی که من با شاه ملاقات کردم و راجع به رزم آرا صحبت کرده بودم علاء حضور داشت . علاء وزیر دارا نبود بیکار بود . علاء خواست که حضور داشته باشد که من با او این صحبت را میکنم . علاء چنان صمیمیت داشت که با او رکودنی نیست ، هیچوقت نشد یک کلمه گله از شاه بکند بمن هیچوقت .

س - آشنائی نان با دکتر اقبال از کجا شروع شد ، آن چه جور ... ؟

ج - آشنائی من با دکتر اقبال از موقعی که برادرم احمد از فرانسه برگشت اینها هم دوره بودند . خیلی هم با همدیگر دوست بودند از آنوقت باهاش آشنا شدم . یک آدم خیلی جاه طلبی بود و دوندگی میکرد . دونه را دیدم که اینطور دوندگی میکردند و با پرروئیها

پروٹی به این مقام رسیدند و وزیر آمد نخست وزیری یکی اقبال بود یکی متین دفتری . اینها متوسل میشدند مثلا " متین دفتری بمن متوسل شد که وکیل بشود بنظم دریک دوره ای .

س - این زمان رضا شاه است که میفرمائید ؟

ج - بله بله . یعنی از آن اشخاص پرو بودند . هان یکی دیگر هم بمن یکی از اعضای وزارت خارجه قدیمی میگفت راجع به این کاظمی که وزیر خارجه شد میگفت او هم در جوانیش بحدی پرو بود میآدم از آدم تقاضا میکرد که بیا شید مثلا " کاری بکنید که من رئیس اداره بشوم مدیرکل بشوم معاون بشوم وزیر بشوم .

س - در مورد دکتر اقبال مناسبات خود سرکارچی بود ؟

ج - دکتر اقبال با من نهایت صمیمیت را داشت . وقتی که برگشتم از سفرم خوزستان رفتم پیشش و به او گفتم ، گفتم من اگر جای شما بودم قبول نمیکرد . اما شما کردید . گفت بجان بچه هایم قسم که مداخله نمیکم حمایت خواهم کرد . برنامہ اش مطرح شد در مجلس در مجلس گفتش که من از آن نخست وزیرانی نیستم که بگذارم حکومت در حکومت دولت در دولت تشکیل بشود رفتم پیشش گفتم آقا شما چند روز پیش بمن وعده دادید .

گفت بجان بچه هایم این مقصودم شما نبود گفتم پس مقصود کی است ؟ گفت بعضی از این وزراء که عادت کردند به طرز سابق که هر کدام خودشان برای خودشان یک شخصیتی قائلند من برای آن گفتم ، یقین دارم که دروغ میگفت . به شاه گفتم ملاقات اولم را به شاه گفتم این ملاقات دوم را که اینکه دولت در دولت اجازه نمیدهم بعد همینطور

دیگر هی روابط تیره تر شد باز هم بطور طبیعی . آخر این آدم وقتی یک مدتی ماند نخست وزیر شد و مردم هم میروند متوسل بهش میشوند از او یک چیزی میخواهند خیلی برایش شاق است . یکی از معجزه هائی است که من این رابخارجی ها هم گفتم در جاهای مختلف گفتم . یکی از معجزه هائی است که یک همچین طرز دستگاه دولتی بوجود بیاید نظیر ندارد در هیچ های دنیا . همچنین چیزی نمیشود که یک دستگاهی باشد که دولتی باشد اما تحت نفوذ دولت نباشد . دولت به معنی هیئت وزیران و وزراء . این یک چیزی است

غیرعادیست و اگر دوام کرد و توانست راه بیان از داینکار را فقط (؟) بود راه دیگرش این بود که یک نفر هم نخست وزیر باشد اینکارها را بکند و نخست وزیر با قدرت باشد . اما به عقیده من آن کار خیلی مشکل تر میشد اما این یک وضعیتی بود یک سازمانی بود که بطور طبیعی پیش آمده بود و در عین حالی که جزو دولت بود این تشکیلات اما یک استقلال داشت که این مربوط به شخصی بود که این را اداره میکرد . برای اینکه بعدها هم اشخاص دیگر آمدند با همان قانون ، قانون یک ذره عوض نشد ، قانون سازمان برنامه را عوض نکرده بودند که من همانطور آدم با همان قانونی که قبل از من پناهی و اشخاص دیگر بودند ، عوض نشده بود . اما من زیر بار این چیز نمی رفتم و دیکتا توری نبود چرا ؟ برای اینکه این چهار چوبی را که میبایست

ج . - حالانمی دانم کجا بودیم ؟

س . - فرمودید که یکی از خصوصیات

ج . - میگویم که یکی از خصوصیات این بود که در عین حالی که مستقل بود خود سرانه نبود اراده من نبود من هر نظری که داشتم در برنامه هفت ساله دوم منعکس شده بود . که این به تصویب قوه مجریه رسید هیئت دولت مدت ها در آن بحث کردند بعد رفت در مجلس سنا و مجلس شورا و مجلس سنا بنا بر این یک عملی نبود که من می خواستم تحمیل بکنم ولی وقتی که اینکار به تصویب رسید هیچ قدرتی در روی زمین نمیتوانست وادار بکنند مرا که از این عدول بکنم این مهم است بسیار مهم است . یک نفر بیاید بگوید که همینطوری که

میگویند بیاجلوی خانه مرا آسفالت بکند توی حیاط من بیا درخت بکار این توقعات را در ایران همه کس دارد و طبیعی هم میداند . برادر حاجی سید محمد بهبهانی آمد گفت پانصد سال است خانواده ما در این مملکت زندگی میکند با عزت و احترام ، الان یک سفره ایست پهن شده است ما در این سفره سهیم هستیم دیگر از این واضح تر میشود ؟ گفتم آقا من خودم را همیشه گول زدم آنجا گفتم از دهها الان هم میگویم من اینجا ما - موریت دارم که منافع مملکت و مردم ایران را حفظ بکنم . گفتم اصلا " مردم ایران نمیدانند ابتهاج کی هست ، اما من با این چیزها خودم را فریب میدهم . امکان ندارد تا روزی که من اینجا هستم این استدلال را قبول ندارم . یک قانونی

گذشته است من در حدود آن قانون اقدام میکنم یک قدم نه جلو نه عقب میروم .
این کار مشکلی بود . یک delegation ترکیه آمده ایران به ریاست رئیس
مجلس ترکیه درجه مالی بود ؟ نمیدانم ، اما یک اشخاص برجسته ای آمدند ، اینها
آمدننده ملاقات من گفتند که شما چه کردید که موفق شدید ؟ گفتم بسیار آسان شما هم
اینکار را میتوانید بکنید گفتم شما باید بکنید . برای اینکه در صندوق بین المللی
که وقتی که بودم یک یادداشتی داده بودم راجع به وضعیت خراب ترکیه که یک
قسمت آن مربوط به ترکها است ، قسمت عمده اش مربوط به بانک است و صندوق
است دولت آمریکا و دیگران که قرض بهش میدهند . که گفتم آنجا نکنید اینکار را وقتی
که میخواهد بیاید قرض بگیرد بگوید آقا شما بیایید یک برنامه تهیه بکنید
اینکه نمیشود که هی کارخانه نساجی یکجا درست بکنند یکجا دیگر هم یک کارخانه
نساجی این بحث پیش آمد گفتند ما نمیتوانیم اینکار را بکنیم . گفتم من کاری
که کردم میدانید لایحه تهیه کردم به تصویب هیئت دولت رساندم بعد مجلسین و این
را دارم اجرا میکنم . گفت ما در ترکیه نمیتوانیم بکنیم گفتم چرا نمیتوانید ؟
گفت که یک عده ای میآیند پیش نخست وزیر میگویند که یک گروه ده دوازده نفری
میگویند ما در حوزه انتخابی ما مایک دانه کارخانه نساجی میخواهیم ، یک کارخانه
سیمان میخواهیم این نمیتواند بگوید نه اگر بگوید نه این یک اقلیت مخالفی است
تشکیل داده است . گفتم بهمین دلیلی که من گفتم نمیتوانید اینکار را بکنید و
جلوی این را بگیرید . گفتم تهیه بکنید یک برنامه ای همینطور که من تهیه
کردم بدهید به همین وکلا بگوئید تصویب بکنید . خواهید دید که سر تصویب اینها
این اختلاف بین خودشان پیش میآید هر یک میخواهد در حوزه انتخابی خودش
این را خرج بکند آخر آنها دیگر هم هستند آنها میگویند آقا ما هم سهم هستیم .
وزراء را هم عیناً " همینطور است ، محدود بکنید به توانائی بگوئید برای این
مدت سال میخواهیم اینکار را بکنیم ، گفت مشکل است ، اینقدر هم پول بیشتر
نداریم . قرض دیگر آن یا روم میگوید میتوانید یا روم بگوید راهش چیست ؟ تهیه
میکنم میگوید من قانون میگذارم عواید را میبرم بالا من قانون میریزم شما اختیار

میدهم که بروید فلا نقد قرض بکنید فلا ن گورو را هم بدهید . گفتم بکنید اینکا را میتوانید بکنید گفتند نه نمیشود . متقا عد نشدند در صورتیکه میتوانستند اینکا را بکنند . آن عدنان مندرس را بیخود نمیگشتند اگر اینکا را کرده بود اما وقتی که دولت دستش باز است با یک عده گردن کلفت یک مقداری سیمان داشتند که املا " زیادی بود س- در ترکیه یا در...؟

ج - در ترکیه زیادی بود ، گندم کاشتند که پوسید من این را در صندوق بودم مثال زدم محصول گندم را تشویق کردند هی پول دادند به کشاورزها نه راه داشتند نه انبار داشتند و سیله صادرات که این را بتوانند به مملکت برسانند و ما دربکنند . آنوقت ایتالیا خریدار گندم بود مثال زدم از وضع پرا آشوب ترکیه و گفتم این گناه ترکها نیست یک قسمتش مربوط به شماهاست . ترکها میآیند میگویند ما کمک میخواهیم شما میدهد صندوق میدهد بانک نمیداند بانک میدهد صندوق اطلاع ندارد دولت آمریکا میدهد هیچکدام اینها اطلاع ندارند دولتهای دیگر میدهند . گفتم این را جمع بکنید در یکجا محض رضای خدا وقتی که ترکها میآیند به آنها بگوئید شما با یکدیگر برنا مه بیاورید برنا مه را تصویب کردند آنوقت تکلیف هر کس معلوم میشود چقدرش بانک بدهد چقدرش صندوق بدهد چقدرش را دولت آمریکا بدهد چقدرش آن A . I . D بدهد International Development Aid که مفت و مجانی است .

س- زمانی که سرکار ریاست سازمان برنامہ رابعده داشب. آیا این وجود مجلس کمکی بود در انجام کارهای تان یا اینکه یک مزاحمی بود ؟

ج - بدون شک کمک بود از اینجهت که من وقتی که یک چیزی را که تصویب شده بود لاقلا میتوانستیم بگویم که به تصویب مجلس شورای ملی نمایندگان ملت رسیده است در صورتیکه هیچکدام آنها نماینده ملت نبودند . این را حالا بشما بگویم اینهم حالب است . بر میگردم به آن جلسه ای که در منزل علا داشتیم گفتم به این دلیل و این دلیل من نمیتوانم برای رفع این محضورتان هم آقای دعوتی بکنید از این و کلا من من خودم میآیم آقا همه شان خوشحال شدند . دعوتی کردند منزل آقای مصطفی تجدد من دفعه اولی هم بود در عمرم که تجدد را دیدم . تابستان بود بسیار گرم بود یک باغ

بزرگی داشت توی شهرکجای شهر بودیادم نیست . یک باغ خیلی بزرگی داشت . توی این باغ دوتا چادر زده بود . چند فراکسیون بودند که باهم دیگر اشتلا داشتند من میگویم اینجور چیزها را چون اهمیت به آن میدادم هیچوقت وارد نیستم که فراکسیون اسمش چی بود نمیدانم در مجلس چندم بود اینها راهیج بخاطرندازم . اما چند فراکسیون بودند که بیش از ۶ نفر عضو بود از دولت علایود عبدالله انتظام بود علی امینی . زیر چادر در رفتیم و نشستیم مثل یک مجلسی بود شیرینی بود میوه بود تمام اینها را که صرف کردند رفتند آنجا نشستند آقای چیز شروع کرد اول سخنران آقای وکیل خوزستان بود ولی وکیل مدافع بود در تهران ای دادکاکی اسمش یادم میآمد . این باشد یک نطق غرائی کرد وکیل مجلس هم بود خوب هم حرف میزد یک چیزهایی گفت خلاصه اش اینکه آقای ابتهاج مرد بسیار شریفی است مرد بسیار زنی است اما اعتنا به هیچکس ندارد اسب خودش را سوار و میتازد صحیح است صحیح است و اسه اش گفتند عینا " مثل اینکه مجلس شورای ملی است . بعد از او آقای دولت آبادی دولت آبادی مال امفهان که یک وقتی شهردار بود او هم بازم به نعل و به میخ هم تمجید هم تعریف هم انتقاد صحیح است صحیح است . سومی یکی دیگر این سه تا ناظقین صحبت کردند بعد من بلند شدم گفتم آقایان من گمان میکنم که خودتان بدانید یک آدمی هستم که به اندازه کافی اینقدر شعور دارم که بدانم که چه راهی به نفع من است و چه کاری بضرر من است گفتم هیچ آدم عاقلی پیدا میشود که بگوید که همه را از خودش برنجانند کار از این آسان تر در دنیا میشود که آدم با پول دیگری دوست بخرد ؟ یک پولی است شما میگوئید در اختیار من گذاشتند من اگر حرفهای شما را تقاضای شما را قبول بکنم همهتان طرفدار من میشوید اینکاری که من کردم این است نتیجه اش همه میگوئید آدم بسیار خوبی است اما آدمی است یک دنده آدمی است اعتنا به فلک نکرده است سوار اسب هست میتازد و هیپکس را هم داخل آدم نمیداند . گفتم من کاری میخوام بکنم که مرکب اشتباهات سابق نشویم این یک چیزهایی بود که خیلی اشر بشید بعد هم انعکاس پیدا کرد که چطور ببینید اینجور چی این حرفها میزند گفتم در زمان قدرت رما شاه چند کار شد که غلط بود یکی کارخانه قند شاهی بود که بردند آنجا بعد دیدند که آنجا چند نفر بعمل نمیآید برچیدند بردند اراک . یکی دیگر سد گرخه که این سد الان هم هست یک Monument است

که برنامہ اقتصادي غلط يعني چي ؟ وکار غلط يعني چي ؟ وقتي کہ ساختندخواستند
آب باندازند پشتش ديدند آبي را کہ بيا نذازند پشتش تمام اين مزارعي کہ چندين
هزار سال است کہ وجود دارند وزارت ميشود خشک خواهد شد . يکي ديگر ذوب آهن گفتم
ذوب آهن را قرار داد امضاء کردند تمام شده بود کہ در کرج ساخته بشود خود سازنده
Krupp بمن گفتند کہ اين در طرف نوسال ذغالش و آهنش تمام ميشود .
گفتم من نميخواهم از اين کار با بکنم .

س - اين کار چہ جور شده بود چہ جور تصميم گرفته بودند ؟ چہ هيشتي چہ .. ؟
ج - همانطوري کہ گفتم امان الہ ميرزا را شاه بہ او گفتش ، رفاشاہ داشت ميرفت
ميدان اسب سواري آنوقت ميگفتند صحرای ترکمن ، ترکمن صحرای گشت تا من
ميآيم اين بايد امضاء شده باشد اين بدبخت ہم نشست شب و روز يک چيزي را امضاء
کرد بدون اينکہ بدانند کہ چي چي را امضاء کرده است . گفتم من نميخواهم از
اين کار ها بکنم چون اين را وارد بودم ها از تو وارد بودم . گفتم کہ ..
س - اين بعنوان نمونه اي از او امر ملوکانه است ؟

ج - اين يک عنواني است کہ در نتيجه او امريک شخص شده است هيچکس ہم در آن
مداخلہ نداشته است و بعد علني غلط بوده است و خواستند اصلاح بکنند . ذوب آهن
کہ اصلاً " راه نيافتاد ، راه نيافتاد ديگر هيچي براي اينکہ خوشبختانه کہ راه
نيافتاد براي اينکہ اگر راه افتاده بود و تمام شده بود معدن ذغال سنگشان و آهنش
کہ ديگر چہ افتاحي ميشود . گفتم من آدم روزي ہم کہ اين کار را قبول کردم گفتم
بہ اين شرط است کہ بايد بگذاريد من کار را مطابق سليقہ و عقيدہ خود بکنم عقيدہ
من اينست کہ تمام معايب ايران روي اينست کہ مطالعہ کافي نميشود ارادہ يک
شخص يک عده اشخاص کہ احياناً " ممکن است ذينفع باشد اجرا ميشود . من آدم براي
اولين بار در ايران ميخواهم اين کار را بکنم برخورد ميکنم بہ اين اشکال و ميدانم
اين اشکال هست اگر يک آدم عاقلی بودم بہ معني رايج ايران من ہمہ شمار اراضي
میکردم هيچ اشکالي ندارد . يک چيزي براي هر کدام شما در يک جائي ميکروم . اما
اين راه تخریب ايران است من آدم براي اولين بار ميخواهم يک اصلي را يک پايداي

را بگذارم که بعد از من هم آن راه را بروند تنه‌ها راه نجات ایران این است
من دوا طلب نیستم ، اینقدر اشخاص در تهران پیدا میشوند ...

س - فرمودید که این است یعنی این هست چی بود ؟

ج - هان ؟

س - فرمودید که تنه‌ها راه نجات ایران این است .. ؟

ج - همین ، همین که برنامه تهیه بشود مطالعه بشود توسط متخصصین نظر داده
بشود معلوم میشود که ماکاری که می‌خواهیم بکنیم اینکاری است که مفید است
این موزون هست با سایر کارها واجب تر از این کار دیگری نیست در ایران که ما
این راجز و مقدم ترین کارها گذاشتیم این از طرف یک عده ای مطالعه بشود
وقتی که اطمینان پیدا کردند آنوقت این بشکل برنامه‌ی پدیدتصویب بشود .

س - تشخیص نهائی را کی بدهد که اینکار مفید است اینکار اولویتش بالا هست ؟

ج - هیئت دولت و مجلس و آنوقت من یک هیئت ۶ نفر را دعوت کردم که یکی از
آنها اصفیا بود . من وقتی آدم پرسیدم از هر کس از برادرم از دیگران اینها مهندس خوب
کی هست ؟ پزشک خوب کی هست ؟ نمیدانم کارهای دیگر در رشته های مختلف ، ۶
نفر را دعوت کردم که برنامه هفت ساله را زیر نظر آنها تهیه بشود تمام دستگاههای
سازمان برنامه تهیه میکردند میرفت پیش این هیئت ۶ نفری ؛ اینها چندین ماه
آنجا کار کردند در جلسات عملیاتشان خودم شرکت داشتم . پیدا کردن ۶ نفر کار
آسانی نبود اما من آوردم از هرجائی که بمن گفتند که این اشخاص تحصیل کرده
در این رشته هستند فلان اینها دعوت کردم که توی اینها میگویم یکیش اصفیا بود
که همینجور میدیدم که این آدم وارد است در پزشکی بود یک اشخاصی دعوت کرده بودم
الان اسمی آنها را ندارم اما پرسیدم تحقیق کردم آوردم یک هیئتی که بنظر من
میرسید جامع است در رشته های مختلفی که بحث میشود اینها وارد هستند . تمام آن
چیزهایی را که همکاران من در قسمت های مختلف تهیه میکردند میبردم آنجا اینها
تصویب میکردند . تمام اینکار را آنوقت خلاصه شد در آن برنامه دوم ، ما فاقده چیز

بودیم یک نفر در سازمان یک نفر اکونومیست نبود یک دانه نبود . من یکی از مشکلات من این بود که تشکیل بدهم دفتر اقتصادی و دفتر فنی، دفتر اقتصادی را وقتی که خواستم تشکیل بدهم به این اشکال برخوردیم چه جور به اینها حقوق کافی بدهم یک سال ونیم طول کشید که تا من توانستم آن پولها را از فورد فاندیشن بگیرم مثلاً " یک عده ای ممکن است که پیدا میشدند که فورد فاندیشن آنجا نشسته بود تا من تقاضا میکردم داد این Izenberg بودنمیدانم چی که بود اسمش یک همچین چیزی بود فرستاد این چندین بار آمد اولاً" و ارداین فلسفه شدند که بچه مناسب Planning در ایران لازم است ملاحظه میفرمائید ثانیاً " چه جوری میخواهید این را اجرا بکنید ؟ هزارویک سؤال از من میکردند بیخود که نبود بعد که این آدم متقاعد شد و گزارش داد گفتند شما باید خودتان بیایید در نیویورک با اینها صحبت بکنید . رفتم در نیویورک با آنها صحبت کردم در دو و حله در حدود یک میلیون و پانصد هزار دلار از اینها گرفتم که یک .

س- در جلسه منزل آقای تجدد میفرمودید که بنده ... ؟

ج - خب آخر میرویم این چیزهای میگوئیم برای اینکه اینها همه با همدیگر ارتباط دارد چون سؤال کردید چه جوری شد ؟ این ابوالحسن ابتهاج نبود که بنشینند تو خانه اش این برنامه را بنویسد و بعد روی آن تعصب نشان بدهد . تمام دستگاهها را تمام اشخاص که در مملکت بودند و هنوز من دفتر اقتصادی را و دفتر فنی بطرز کامل نداشتم برای اینکه همین بود که من ایستادگی میکردم آقایان دارم یک تشکیلاتی میدهم ۰ من روزی که آمدم به سازمان برنامه با این نیت بود که این رفتم آن مطالعاتی که کردم به این نتیجه رسیدم من دستگاه لازم دارم ، یک دستگاه اقتصادی یک دستگاه فنی ، دستگاه فنی یکی از بهترین دستگاههای فنی را داشتم که در Recruit کردن اینها شخص جین بلاک دخالت داشت . یکی از اشخاصی که استخدام کردیم یک فرانسوی بود که تمام کارهایی را که فرانسویها در مراکش کرده بودند این George Gerard کرده بود . تمام چیزها تمام راهها هم ردیف وزیر فوآد عامه بود Ministre des travaux publics میگفتند منتهاش آنجا وزیر اسمش را نمیگذاشتند در زمانی که فرانسویها کولونی شان بود

یک عنوان دیگری داشت . اما کاروزیر فواضد عامه را میکرد . Public Work
را میکرد . یکی دیگر داشتند وزیر اقتصا دبلژیک بود دوسال وکی بود که

Electrification بلژیک را او معمول داشت و اجرا کرد . این قبول

نمیکرد این بیاید برو د زیر دست یک ایرانی در سازمان برنامہ ایران . وقتی به
اشکال بر میخورد بلا ک شخما " با آنها صحبت میکرد . چرا صحبت میکرد ؟ این باز
حرف تو حرف میزنم اما ناچارم اینها را توضیح بدهم برای اینکه والا معقول بنظر
نمیرسد . یک ایرانی که این چیزها را میشوند میگوید آخر چطور این حرفها را میزند ؟
ایران سگ کی بود ؟ آخر ابتهاج کی بود که همین چیزی میکردند ؟ بلا ک شده بود

مبلغ من . بلاک میرفت سر تا سر دنیا Plan Organization را میگفت . بروید

ببینید که یک Plan Organization هست در ایران ببینید چه جور

کار میکند شما سعی بکنید آنجور بکنید . در سوئد این را گفت در مصر اینطور گفت که آن

کوییتی که پهلوی من نشسته بود سرمیز شام گفت من شما را میشناسم مستریلا ک در مصر فلان سال

از شما چنین چنان میگفت . فضل اله نبیل سفیر بود گفت من سرمیز شام مجبور شدم

باشم و از او تشکر بکنم که افتخار میکنم که در یک همچین محفلی در استکلهم از یک

هموطن من اینطور تعریف میکند . مشغول این تاء سیاست بودم من چه جوری میتوانستم

آخر برنامہ بدهم و شروع بکنم بکار ؟ چه جوری میتوانستم شروع بکنم بکار بدون

اینکه معلوم بشود اینکاری که میخواهم بکنم جزو برنامہ هست یا نیست ؟ اما

فهماندن این بمردم کار آسانی نبود به اینجهت گفتند ما و طلب میشوم .

س - که در آن جلسه در منزل تجدد شرکت بکنید

ج - گفتم . گفتم در تهران من بشما قول میدهم یک عده زیادی هستند که ما و طلب میشوند

که ریاست برنامہ ما قبول بکنند معانی حقوق هم نمیگیرند تمام شما را هم راضی میکنند

بروید ببیاورید . مگر من تقاضا کردم که من رئیس سازمان برنامہ بشوم ؟ آمدند بمن

گفتند من یک شرایطی کردم قبول کردند این شرایط این هست که من زیر فشار قرار نمیگیرم

اگر خیال میکنید با این تهدیدات من از میدان در میروم این را اشتاء کردید غیر ممکن است

تا من ندانم که چی میخواهم بکنم و چرا میخواهم اینکار را بکنم سخاوم کرد . خیلی در

این زمینه صحبت کردم خیلی مفصل ، اتفاقاً احسن محسن شروع شد ، تمام آن احسن ها برای من شروع شد ، یواشکی دیدم یک چند نفر پاشدند رفتند آنهایی که مخالف بودند یواشکی رفتند ، دیگر تریک هم شده بود ، آنچنان اثر کرده علاء علی امینی وانتظام آمدند تریک ، شاه شنید گفت شما چه کردید ؟ گفتم هیچ یک مطالبی را گفتم ، گفتم ومن میدانستم که اثر خواهد داشت برای اینکه عقایدی است معتقدات من است ، من یک چیزهایی را که میگویم اگر اثر دارد برای اینکه به آن عقیده دارم و هر سوالی هم که بکنند جواب میدهم من کسی را گول نمیخواهم بزنم که در آن گیر بکنم عقیده دارم عقیده هم داشتم آنروز اگر نمیخواهند مرا بردارند ، برداشتن من که کاری نداشت که با یک تصویب نامه بر میداشتند

س- چرا نمیشد که آن آقای علاء برود مجلس بگوید که این برنامه بعرض مبارک ملوکانه رسیده و امر فرمودند تصویب کنید مثل دوره های بعد؟

ج- این یکی خیلی اثرش بیشتر بود خود شاه بمن گفت با تحیر اشرفوق العاده ای بخشید ، بهر حال ساواک به او گزارش میداد جاسوس هایش در مجلس به او گزارش میدادند وزیرش به او . مطلع ترین شخص ایران بود ، این یک چیزهایی بمن میگفت راجع به روابط زن و شوهر که من تعجب میکردم .

س- آخرچون بعداً "ایشان تصمیم گرفت که مجلس نقش دیگری داشته باشد میخواهم ببینم این از کدام دوره شروع شده بود .

ج- از این خوش نیامد که یک آدمی یک شهرتی پیدا کند شهرت جهانی هم دنیا هم داخل احترام بکنند نمیدانم بگویند چه آدم لایقی است چه آدم قلدری است این از این چیزها بلا آخره از این خوش نیامد ، خیابان تواءم شد با چیزهای خارجی ، خارجی ها هم گفتند که این چرا درامور نظامی دخالت میکند ؟ مزاحم شان شده بودم دیگر ، هر سال من چیز میکردم که Radford وقتی که این حرف را زد من زدم روی میز که این آخرین کاری بکنید شما محض رضای خدا شما میگوئید که لازم نیست رئیس Military Mission شما به شاه میگوید که این کافی نیست این بود .

از قول شاه گفتم . خب این بدیهی است خوشان نمی آید و با رئیس اصل چهار آن رفتار را کردم خوشان می آید مگر ؟ اینها ترجیح میدهند عـ — وزیر اسم نمیخواهم ببرم که تا به آنها یک چیزی میگفتند چشم بلبه قربان میرفتند انجام دادند چه شاه چه انگلیس چه آمریکا چه مجلس .

س - آن مخالفت شاه با نقش محدود مجلس به آن ترتیبی که شما تفسیر فرمودید چه بود ؟
چی شد که مجلس را محدود ترش کردند ؟

ج - یواش یواش تملق به او گفتند و اینهم خارجی ها هم بیشتر تشویقش کردند . هر چه که گفت خارجی ها قبول کردند پیش خودش فکر کرد واقعا " فکر کرد ژنسی است واقعا " خیال میکرد ها ژنسی است خیال میکرد که این یک شخصیتی پیدا کرده است در دنیا که هر چه بخواهد در ایران بکند میتواند بکند و بنا بر این این فکر کرد حالا که اینطور هست ضمنا " خارجی ها هم ناراضی هستند مدمیلیون دلار هم میخواهند بدهند ابتهاج را چرا بر نداریم ؟ و بعد چرا یک تک و توک اشخاصی پیدا بشوند در مجلس که فضولی بکنند تما مشان باید اشخاصی باشند که من انتخاب میکنم من میگویم که کی یک در آنجا باشد این اشخاص هم که انتخاب میکنم به این دلیل است که مطیع خواهند بود فضولی نخواهند کرد اظهار عقیده نخواهند کرد . درست برخلاف آن چیزی که میبایست بکند ، اشخاص درست امین وطن پرست ، که میشناختم این مردم را .
اینها را بیاورد و تشویق شان بکند بگوید .

س - که چه کار کند ؟

ج - مطالب شان را بگوئید .

س - در مجلس ؟

ج - در مجلس . من به او گفتم یک روزی با کمال فضولی این جبارت است این اصلا " عیب است ، گفتم ، علی حضرت سعی بفرمائید ۱۵ تا ابتهاج دور خودتان جمع بکنید ، اینها میخواهند نخست وزیر بشوند نه دزدند نه تحت نفوذ خارجی میروند ، مطالب شان را گوش بکنید آنوقت تصمیم بگیرید .

س - چه گفتش ؟

ج - هیچ سکوت نکرد. هیچی . هروقتی که یک چیزی را که نمیتوانست رد بکند و نمیخواست خلافتش را بگوید سکوت میکرد نگاه میکرد درست توی چشم من نگاه میکرد . من چی بگویم بیش از این بگویم ؟ بهر حال این جلسه با نهایت دوستی و محبت و گرمی تمام شد تمام طرفدار من شدند عجیب بودها اشعرجیبی بخشید . صفاری ، صفاری خودمان شوهر خواهر من بود آنجا گفت آقا

س - چی هست اسم اول شان ؟

ج - محمد علی صفاری . گفت آقا من اول طوری دست پاچه شده بودم وقتی این نطق های آتشین را کردند . گفت بعد لذت بردم حظ کردم ، حظ کردم . اصلاً همه این علا بکلی شاد شد دید که راحت شد آسوده شد برای اینکه هی بمن میگفت آقا دولت ما دارد سقوط میکند اینها هی میآیند بما این حرفها را میزنند من یک حقایقی به آنها گفتم .

س - بعد از جلسه چی شیانوقت وقتی که مجلس تشکیل شد. و به اطلاع جلسه رسمی و اینها ؟

ج - نه دیگر این در جلسه رسمی منعکس نمیشد این شکایتی بود که وکلا میرفتند

پیش نخست وزیر میکردند پیش وزراء میکردند که آخر آقا ما موکلین ما این چیز را

میخواهند . موکلین بدبخت چنین چیزی نمیخواستند خودشان میخواستند یک کارهائی

بشود . یکی از آن شاخصی که از من رنجید آقای عرب شیبانی ، عرب شیبانی با هم

سواری میکردیم وقتی که من در بانک رهنی بودم . عرب شیبانی ، آقا خان بختیارو

پسر کوچک قوام الملک شیرازی رضا قوام دوست بودیم یک خیلی اسب شناس خوبی

بود و اسب سوار خوبی بود و من خیلی از او استفاده میکردم . این وکیل شد . آوردمش

در بانک رئیس کارپردازی اش کردم .

س - بانک ؟

ج - بانک ملی . رئیس کارپردازی اش کردم که کار غیر فنی است .

س - عرب شیبانی ؟

ج - عرب شیبانی . آمد یک روزی پیش من تقاضا که من در حوزة

انتخابی من که فارس بود ایل عرب ، فلان چیز ، فلا نچیز ، فلان چیز را میخواهم

به او عیناً " مثل سایرین گفتم آخر میخواهم چی است ؟ من باید تهیه بکنم یک چیزی

برای تمام مملکت . آنچه که تعلق میگرد در آن رشته اگر به آنجا های شمارسید اجرا میشود . والا من اینجوری نمیتوانم . رفت قهر کرد قهر که رفت ماه هادیگراملا " قهر قهری ایرانی میدانید که چه جوری است سلام علیک نمیکند . گفتم به جهنم قهریکند به دوستانش گفتم که اینها چی میگوید ؟ این خیال میکنند که چی ؟ این خیال میکند منزل مگر این چیز بابای من است که میخواهد از من که به او به بخشم . این عواقب داشت طرز کار کردن این بود . نه فقط یک هیئت جامعه ای مثل مجلس بر علیه آدم قیام میکرد دوستان آدم از آدم میرنجیدند آدم میبایست این قدرت را داشته باشد که بگوید نه . من اینکه گفتم همیشه در ایران گفتم من کسی را سراغ ندارم در ایران که این جرات را داشته باشد به مقامات مقتدرو بانفوذ بگوید نه . اینکار را من میکردم برای چه ؟ برای اینکه آماده بودم هر آن سرا بیرون بکنند بیرون بکنند . اینکار شد به این ترتیب مجلس هم متقاعد شد . اینها اکثریت بودند چون اینها را خودش را انتخاب کرده بودند چند تا فراكسیون بودند ائتلاف چند تا فراكسیون بودند . بعد آنجا خب علاخو وقت تد ظاهرا " علی امینی ' ما نمیدانستم علی امینی بدجنس است فطرتا " آدم بدجنسی بود الا ان یقین دارم حسادتش میشد از اینکه من ! بن توانائی را دارم که در مقابل یک عده از مخالفینم اینطور از خودم دفاع بکنم روی پای خودم بایستم و همه را متقاعد بکنم . آن علی چیز با کمال حسن نیت بود انتظام .

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۳ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۷

س- مثلاً، اینکه اظهار علاقه فرمودید که اول جلسه امروز خاطراتی راجع به داور که فراموش شده بود مطرح میفرمائید ؟

ج- بله یک مورد را من فراموش کرده بودم به آن اشاره بکنم و این مربوط است به جوانمردی و شهامت داور که در کمتر ایرانی پیدا میشود . من وقتی که وارد کار دولت شدم یعنی وقتی که آمدم به بانک ملی که یک سال و اندی بعد از این بود که با داور کار میکردم و داوور خودکشی کرده بود آنوقتی که من آمدم به بانک ملی . اطلاع پیدا کردم که در چند سال قبل امیر خسروی با کمال حسن نیت بخیالی که نه شاید هم به او گفته بودند که چون ارز ترقی میکند دائم ترقی میکند ریال تنزل میکند و خیلی هم طبیعی بود برای اینکه دولت بیش از در آمدش خرج میکرد و همیشه تا آنجا بیشتر از عرضه بود . این یک فکر بکری بنظرش رسیده بود این بود که ارز بفروشد که گفتند بقول خودش گفته بود هر قدر میخواهید میفروشم وقتی که پائین آمد اینها را پس میخرم و تنها ارزی که داشت بفروشد ارز اندوخته های مخصوص رضا شاه بود که از پول نفت کنار میگذاشت برای خرید اسلحه و هر چیزهایی که خودش تشخیص بدهد این یک چیزی بود که بی نهایت به آن علاقه داشت .

س- این صحیح است که اسلاً اصل صورت ارز را میبزدند پهلوی رضا شاه و او میگفت که .. ؟

ج- هر روز جمعه امیر خسروی میرفت این را میبرد به عرش میرساند تمام وضع بانکی مملکت را همینطور تمام وزراء ، بمن تکلیف کردند که من وزیر چچی بشوم گفتم نمیشوم من ممکن نیست بروم یک روزم یعنی این چیزها را به رضا شاه گزارش بدهم که آنوقت از او دستور بگیرم آخر این صحیح نیست این وارد نیست . اینکار را مرتب آنوقت روزهای شنبه برایم میآمد تعریف میکرد امیر خسروی که دیروز چه جور بود . بمن میگفتش که چشمهایش

مثل چشمهای ببر میماند .

س چشم رضا شاه ؟

ج - رضا شاه . میگفتش که آن سراطاق میایستد وقتی که بمن نگاه میکند من میلرزم . این راجم که نخست وزیر بود برام تعریف کرد و یک عده ای بودیم تعریف کرد که هروقت که از شرفیابی برمیدردم میروم میخوابم و یک مقداری جوش شیرین میخورم . برای اینکه خیس عرق میشوم این هردوتا این مطلب را بمن گفتند . یک روزی اطلاعی پیدا کردم که این درموقعی که رئیس بانک بوده ششدهزار لیره از این اندوخته ای که این در حدود یک میلیون بود فروخته به این ترتیب با اطمینان اینکه میفروشم میآید پاشین و با زیسی میخرم .

س - بدون اجازه ؟

ج - بدون اینکه به هیچکس بگوید . هیچکس هم در آنجا نبود که به او بگوید که آخر آقا این کار احمقانه است بچه گانه است . بیشترین ارز را هم لای و کتانه خریدند که لای نماینده جنرال موتورز بود . کتانه نماینده کرایسلر بود . این ارزها را فروخت تمام شد به انتظار اینکه اینها میآیند میفروشد بهمین انتظار ماند . هیچکس احمق نبود که بیاید بفروشد آنها این رایک فرصت مفتتم شمرند که یک لیره را بقیمت بسیار ارزان خریدند . این قضیه یک قضیه بفرنجی شد برای اینکه رضا شاه اگر اطلاع پیدا میکرد که این برداشته اندوخته را اینکار کرده است بدون تردید تیر بارانش میکرد .

س - دستگاه اطلاعاتی نبود آن موقع که خبر پیدا کند جاسوس که در دستگاه باشد ؟

ج - این جور به این معنی ساواک اینها مطلقاً نبودند خبر . یک دانه ..

س - چون این عمل خیلی بزرگ و مهمی بوده است .

ج - بسیار . خب البته چند نفر نمیدانم در بانک ملی از این اطلاع داشتند . من در خارج نشیده بودم این را . به داور گویا میروند میگویند قضیه را . روی شهادت داور مردانگی اش میشینند که چه میکنند چه نکنند که شاه نفهمد تصمیم میگیرند یک مقداری نقره بفرستند لندن بفروشد و ارز آن را بجای این بگذارند . همین کار را هم کردند . اما در بانک هم

کسی کمتر کسی شنید . من از این عده معدودی که این را میدانستند این را شنیدم که این نشان می‌دهد بی‌باکی امیر خسروی را و بی‌اطلاعی . مرد بسیار با حسن نیتی بود . با او دوست بودم . اما از این کارها میکرد آنوقت کسی هم نبود که به او جرات بکنند بگویند . او هم برای خودش یک رضا شاه کوچکی بود توی بانک از او می‌ترسیدند حضرت اجل حضرت اجل به او می‌گفتند این عنوانش هم حضرت اجل بود . اما خوش قلبی داور . حالا برمی‌گردیم به فرمودید که ؟

س- قبل از اینکه به داور . راجع به دکتر اقبال نمی‌دانم این سؤال را کردم یا نه ؟ ولی برای اینکه مطمئن باشم که این درخاطراتان باشد چه جور نخست‌وزیری بود ؟ طرز اداره ؟ وزراء و کارهای حکومتی‌ش چطور بود ؟

ج- والله خیلی رفتار و عادتش این بود که به آدم خیلی وقتی خصوصیت می‌کرد آدم را بغل میکرد تمام این وزنش را میانداخت روی گردن آدم می‌بوسید و نمی‌دانم چون جونی این طرز ایرانی ، تحبیب ایرانی و عادتش هم بود که همیشه دوست پیدا کند طرفدار داشته باشد . من هیچوقت نشنیدم که با کسی خشونت کرده باشد با کسی تند کرده باشد هیچوقت نشنیدم . هیئت دولتش هم نسرقتم هیچوقت نسرقتم در هیئت دولتش نه که بتوانم ببینم که چه جور هیئت دولتش را اداره میکند . ولی این اما آدم درستی بود بهیچوجه من الوجوه سوء استفاده نمی‌کرد . برادرهایش اشخاص کلا هیراد بودند مخصوصاً " آن خسرو کوچک تره ، خسرو بود دیگر ؟ خسرو اقبال آن کار

طوری میکرد که من وقتی سازمان برنامه بودم یک عده از این آوردم Southern Fisheries

اسم این مؤسسه بود که این مؤسسه آمریکایی George Frye که برای من کار می‌کردند آنها این را برای من پیدا کردند . ما این را آوردیم دو سال هم خیلی خیلی خوب کار کردند Trawler را آورد . برای اولین بار در خلیج فارس تا آنجایی که من اطلاع دارم با Trawler ماهیگیری میشد . خودم هم رفتم در یک سفری هم دیدم که چقدر راحت چقدر منظم این صید میشود بجای اینکه بروند بخواهند ساعتها چیز بکنند که یک ماهیگیرند این یک تور را میانداختند تور را بر میشد می‌کشیدند توی یک مقدار زیادی کوسه بود که این کوسه ها را سعی می‌کردند بکشند و بزحمت اینها

میردند برای اینکه اینقدر چماق توی کله شان میزدند و اینها خیلی جان سخت بودند . و این سال سوم نیامد من هرچی پرسیدم گفتند معلوم نیست ، گفتنم معلوم نیست چی است ؟ به آنها یا تلگراف کردم یا نوشتم که چرانمیآئید . اینها دلیل نداشت که از ما ناراضی باشند و منهم از آنها کمال رضایت را داشتم من میخواستم این را توسعه بدهم . نامه ای نوشتند که ما حاضر نیستیم بیائیم رقابت بکنیم بایک موهسه ای که متعلق به شاه است . شیلات را شاه آخر در آن توسط بنیاد پهلوی یک دخالت هایی شروع کرد که همین ملکی هم که اینجا است اینهم یک صیدی میکرد و نمیدانم یک زدوبندی هم داشت یا دولتی ها .

س - کدام ملکی آقا ؟

ج - این دکتر ملکی وزیر کابینه زاهدی ، وزیر کار ، که الان مقیم است در نیس سالهاست مقیم است . من این نامه را بردم پیش شاه به او نشان دادم گفتنم ملاحظه میفرمائید این است یکی از عواقب این مداخلات بنیاد پهلوی در امور تجارت است این صریحا "نوشته است که من نمیآیم برای اینکه نمیخواهم رقابت بکنم بایک چیزی که مربوط به دربار است . هیچ عکس العملی نشان نداد . مثلا" یکی : زاین موارد است که یک چیزهایی را که به او نشان میدادم که اتریبخشد .

س - به شاه ؟

ج - به شاه که عکس العمل نشان بدهد هیچ عکس العملی نشان نداد . و راجع به اقبال محبت بود که آنروز که گفتنم که در یک فاصله کوتاهی من از اظهارات شاه استنباط کردم که خیال دارد او را بر دارد برای اینکه خیلی تعجب . خیال میکنم خودم اینطور قضاوت میکنم . خیلی تعجب کرده که یک کسی را که آورده است بعنوانی که نوکر محض است این چطور بخودش اجازه میدهد که فضولی بکند . که به یک مخبر انگلیسی من کرده بود .

س - ولی خیلی ها آن نطق دکتر اقبال در مجلس خاطرهاست که مثل اینکه استیضاح کرده بودند چی بوده که گفته من غلام اعلی حضرت هستم و کلماتی بکار برده بود ...

ج - نه مثل اینکه گفته بودند که وقت تعیین کند برای بحث استیضاح ، مطرح

کردن استیضاح گفته بوده من باید اجازه بگیرم . اینطور هم بود هرکس که میآمد یک چیزی میخواست که این نمیتوانست بکند درمحظور گیرمیکرد عکس شاه همیشه پشت سر او بود میگویند اشاره میکرد که ایشانند من فقط آلتی هستم برای اجرای اوامرشان و شاه هم که این چیزها را میشنید خوش میآمد.

س- وقتی که صحبت میشود که ازکی بود که واقعا " قدرت دولت و کابینه از دستشان دررفت بعضی ها هستند که میگویند که از دوره حکومت دکتر اقبال .

ج - که قبل از اقبال علا بود خب علا البته اینطور نبود . شاه میگویم مداخله میکرد مثلا " تلگراف میکرد از واشنگتن به علا که به ابتهاج بگوئید چرا قرارداد را منقضی کرده است ؟ اینکارها را میکرد ، اما اینجور غلام بنده این راست است ، این را در دوره اقبال بکلی این تحکیم شد دیگر اصل مسلم شد این در اشتریدید نیست برای اینکه یک مدتی هم نخست وزیر بود نمیدانم چند سال نخست وزیر بود ؟ سه سال ؟

س- بله .

ج - سه سال و خرده ای .

س - اسم مرحوم علا را بردید اینجور که از سوابق معلوم است مرحوم علا یکی از کسانی بود که رای مخالف داد به تغییر سلسله و آمدن پهلوی .

ج - بله ، بله ، علا بود و سه نفر مثل اینکه بودند . علا بود تقی زاده مثل اینکه بود س- مصدق ، مدرس .

ج - مصدق و مدرس بله مدرس . علا عرض کنم اما از روی عقیده نه اینکه طرفدار قاجاریه باشد بهیچوجه عقیده اش این بود که این طرز تغییر سلسله صحیح نیست از لحاظ اصولی . و با نهایت رشادت گفت معذالک رضا شاه آوردش یعنی سفیرش که کرد در واشنگتن و لندن و رئیس اداره تجارتش هم کرد و از او هم حرف گوش میکرد . میگویند رضا شاه خیلی بدش میآمد که کسی پوشش بگذارد این علا همیشه عادت داشت پوشش نه برای قشنگی از لحاظ عملی بودن این دستمال را همینجور فرو میگرد میرفت آنجا نه اینکه بیاد به قشنگ آنجا مثل این ژیکولوها درست بکند . و اینهم همیشه بود

که میرفت درهیئت وزیران . میگویندکه بعضی وقتها نگاه میکرد به این پوشش رضا شاه اما هیچی به او نگفت .

س - منظور من از این سؤال این بود که چطور که یک علایی که زندگی سیاسیش را اینجوری شروع کرد وقتی که نخست وزیر بود و وزیر دربار اینقدر میدان میداد به اصطلاح به تزلزل حکومت مشروطه ؟

ج - این معتقد بوده شاه ، دوست داشت شاه را . من یک وقتی به زن او گفتم که من خیال میکنم که علای شاه را بیشتر از بچه هایش دوست دارد گفت بله همینطور هم هست ، گفت همینطور هم هست . او خیلی ناراضی بود میگفت اصلاً "هیچی هیچوقت ما او را نمی بینیم بما هیچ نمیرسد همه اش وقتش صرف این که چه کار بکند . این صد درصد من این را میتوانم تاء بید بکنم که بعدی علاقه داشت به شاه . مثلاً " علا و این تا یک حدی هم شاید به ساعد اطلاق میشود اینها تصمیم میگرفتند برونیدیک چیزی بگویند به شاه بیرون میآمدند نظر شاه را تاء بید کردند این تعجب نکنید برای اینکه راجع به هیتلر من کتاب چیزی را خواندم یکی از بهترین کتابهاست Albert Speer و این آرشیتکتش بود یعنی اول معاون معمار باشی بود نایب معمار باشی او بود س - که فیلم هم اخیراً " از شد درست کردند توی آمریکا نشان میدادند . براساس همین کتاب ج - ده من خیلی میل دارم این را ببینم . بعد ترقی کرد خیلی ترقی کرد وزیر مهمانش کرد روزهای آخر و بسیار هم خوب کار کرد در آنجا . این میگوید که و دیگر کسی دیگری که بغیر از کایتسرا اما کایتسرا هم میرد و یکی دونفر را میگوید گمان میکنم که

س - (؟)

ج - (؟) نبود نه بایک اشخاصی صحبت میکنند که آخرین وضع صحیح نیست بیائید بگوئید حقیقت را تصمیم میگیرند که در این جلسه بگویند ، جلسه تشکیل میشود شروع میشد و حالا این چیز هم آنجا حضور دارد Speer و او هم انتظار دارد صحبت بکند یک کلمه صحبت نمیکردند یک کلمه صحبت نمیکردند یک چیزهایی که بحث میشد تاء بید میکردند بعد میآمدند بیرون این میپرسید آخر چرا ؟ جراءت نمیکردند

Guts نداشتند . علا نه اینکه میترسید اما تفوق داشت تسلط داشت شاه به علا .
س- چطور رفتار میکرد این واقعا " یک خصوصیت مقام بود یا خصوصیت فرد شاه بود ؟
این تسلط ؟

ج- شاید فرط دوستیش و اعتقادش بهش . آخر خیلی خودش را مظلوم میکرد شاه .
شاه طوری خودش را شرمان میکرد که من همیشه میگفتم شرمان تراز این بشر
من ندیدم آدم این روزنامه نگارهای خارجی ها که میآمدند صحبت میکردند
بعد میرفتند همت شایسته میشدند چقدر آدم مو دبی است چقدر آدم جذابی است . یکی
از اینها دیوید لیلینتال . لیلینتالی که من آوردم خوب ماند و دیگر تا روزهای آخر
هم ماند . هر دفعه هم که میآمد روز دوم شاه می پذیرفتش . در بحرانی ترین
روزها می پذیرفتش آن روزی که توی خاطرات لیلینتال هم هست آن روزی که
میخواستند او را بکشند تیراندازی کرده بودند توی کاخ مرمر این آن روز را میبایست
شرفیاب بشود از همه جاهم بیخبر بود فقط وقتی که وارد میشد میگوید محیط را
من یک خورده جور دیگر دیدم دیدم آن نظم هر روز نیست . بعد پیش شاه میگوید که
شاه خونسرد بود اما یک حالتی در او دیدم . بعد با بعد اطلاع پیدا کرد یا شاه ضمن
مذاکره ، گمان میکنم بعد اطلاع پیدا کرده که مثلا " لیلینتال عاشق شاه بود تا
روز آخر از او حمایت میکرد . لیلینتال نمیتوانست با او روبرو کند که این آدم کسی است
که میداندا طرفا نشاند هستند و جلوس میگیرد و میدانست که حکومت پلیسی است
زجر هست شکنجه میدهند این اطلاع دارد و کاری نمیکند . اینها را هیچ باور نمیکرد
ظاهرا هر یک میگویم بعدی این Charming بود که یکی از موفقیتش بود . یکی
دیگرش این صبر و تحمل توهین . فحش هائی نبود که به این ندادند وقتی که پدرش
رفت بخودش خانوادهاش و خواهرهایش نمیدانید دیگر دزدل ترین چیزها . من یک
روزی میرفتم پیش شاه دیدم از اطاقش نه دیدم از دربار بیرون میآید یکی از این
روزنامه هائی الان یادم نیست یکی از این روزنامه هائی که فحاشی کرده بود
پرسیدم این را دیدم . پیش شما بود ؟ گفت بله گفتم اعلیحضرت چطور شما این را میپذیرید ؟
هیچی یک تبسمی میکرد . من غیر ممکن بود آخر یک کسی که همچین کاری بکند مگر اینکه

بنویسد غلط کردم مرا عفو بکنید من اشتباه کردم . تحملش بحدی بود تا وقتی که زور پیدا بکند و فرصت پیدا بکند که تلا فی بکند . یکی Charm اش فوق العاده بود یکی همین تحملش بی نظیر بود در این قسمت . علا فریفته بود دوستش داشت با تمام قلب دوستش داشت برای تظا هر هم نبود بهیچوجه من الوجوه . زنش را میرنجاند به بچه ها پیش نمیرسید به من میگوید ، با من صحبت میکند که شما چرا اینطور حرف ... من بحدی با او خشونت کردم گویی را گذاشتم که بعد پشیمان شد .

س- باکی ؟

ج- با علا . علامت می کردم به انگلیسی هم با من صحبت میکرد از دربار که مثلا "تلفنچی نفهمد . آنوقت هم شاید دوسالگی دیگری هم شاید واقعا " sophisticated تر از این نبود مثلا " میبایست یک نفر گوش بدهد شاید تلفنچی گوش بدهد که خبر بدهد . بعد برای من پیغام داد توسط سلمان اسدی که من خیلی متا ستم شما رنجیدید من قصد داشتم . گفتم من از این رنجش دارم شما باید بروید به شاه بگوئید بگوئید آقا در این مورد حق با ابتهاج است شما حق ندارید از او برنجید . خود این آدم گفتش که من میخواهم بروم مجلس سنا و مجلس ماهی یک دفعه که تمام مسائل هرچی که از من سؤال میکنند جواب بدهم . با می شوند سؤال میکنند راجع به کود شیمیائی شیراز عقیده ام را میگویم عقیده ام را با صراحت میگویم این چیزها ارزش دارد برای دولت آدم با این چیزها میتوان جلب اعتماد مردم را بکنند اینک با دروغ گفتن . خبر همین بود که کار به جایی رسید که من مجبور شدم که استعفا بدهم و بروم . ولی این موضوع اگر من از علاموا خذ نکرده بودم تشدد نکرده بودم گویی را نگذاشته بودم شاید باز همیشه خیال میکرد که حق با شاه است . عقیده اش این بود که خوب بلا آخره شاه است باید رعایت احترامش کرد باید حفظش کرد باید راه تماشا اش کرد باید نصیحتش کرد . اما من در هیچ موردی سراغ ندارم یعنی واقعا " ندیدم شخصا " ندیدم که این شاه را بتواند منصرف بکند از یک چیزی . در صورتی که من بارها اینکار را کردم .

س- هیچ بخاطر دارید که مثلا " مرحوم علا با افرادی در سطح ایشان با شما صحبت بکنند و اظهار رنگرانی کنند که این رویه ای که دارد پیش میروند ممکن است رفتار محمد رضا شاه

یک چیزی شبیه رضا شاه بشود ؟

س- شبیه به رضا شاه را که از رضا شاه بدتر شده بود اما اظهار نگرانی راهمین کار را بدبخت کرد دیگر بعد از قزاقای روز چندم را گفتید ؟

س- ۱۵ خرداد .

ج - ۱۵ خرداد در ۶۳

س - ۱۳۴۲ که میشود ۶۳ .

ج - این آقا این یک عده ای را دعوت کرد که باید یک کاری کرد . رفتند به شاه گفتند

توسط یک واسطه پیغام داد که دیگر نیاید . من نمیخواهم من من بکنم . اما من مطالبی را یادداشت میکردم در ظرف هفته . تمام یادداشتهایم در پرونده من بود در پرونده اسمش هم روی آن نوشته بودم بقول خودم سری باشد که کسی متوجه نشود
H . I . N . برای این آخوندها دیگر خیلی سری شد تمام با تاریخ مینوشتم

جواب شاه را هم در حاشیه آن مینوشتم .

ج - قضیه چیز را برایتان گفتم طرفداران مصدق را در سازمان برنامه به تفصیل گفتم ؟

س- بله بله بله

ج - هان ببینید مثلاً " از آن موارد بود دیگر . خلاصه از او پرسیدم اعلیحضرت چند نفر با شما این جور صحبت میکنند ؟ گفت هیچکس .

س- قربان ، خاطراتتان راجع به علی منصور مخصوصاً " دوره نخست وزیریش و دوره سازمان برنامه اش که چه جور شد اعلا" ایشان

ج - سازمان برنامه اش ؟

س- سرپرست سازمان برنامه نشد یک مدتی ؟

ج - نه نه هیچوقت . نه سرپرست یک چیز دیگری شد حالا به شما عرض میکنم . من علی منصور را موقعیکه بچه بود میشناختم برای اینکه با خانواده منصور الملک بوسیله زن اولم منصوب بودم . زن لقمان الملک وزن منصور الملک هر دو خواهر بودند و دختر عموی پدر زن من بودند بنا بر این من معاشرت داشتم زیاد با خانواده منصور الملک لقمان الملک حکیم الملک لقمان الدوله و فلان اینها . و علی منصور با مصطلاح

بچه بودند دیگر . منصورالملک یک آدم خیلی پخته ای بود خیلی آدم باصبر و حوصله ای بود عجل نبود درست مخالف من یک چیزی را که آدم به او میگفت مثل اینهم شبیه میکنم به دکتر طاهری پدر همین دکتر طاهری . شما یک چیزی از او میپرسیدید یک چیز ساده این من خفه میشدم تا اینکه جواب بشنوم هی تاء مل میکرد فکر میکرد تا یک چیزی را میگفت این منصورالملک هم این عادت را داشت .

س- منصورالملک که میفرمائید همان علی منصور است دیگر ؟

ج- نه منصورالملک پدر علی منصور است .

س- منظورم حسنعلی منصور نیست که نخست وزیر شد ؟

ج- پدر حسنعلی منصور ، پدر حسنعلی منصور من با او معاشرت داشتم و این علی وجود موقعی که بچه بردم از بچگی میشناختم .

س- بله سؤال بنده همین راجع به منصورالملک است .

ج- راجع به منصورالملک است ؟ ها

س- راجع بخود منصورالملک است که گویا اسمش علی منصور ؟

ج- علی منصور ؟

س- بله . منظورم خود منصورالملک است .

ج- من در آوردن منصورالملک به نخست وزیری موء شربودم برای اینکه منصورالملک یک

آدم ، به شاه گفتم این ایده آل من نیست برای نخست وزیری اما تو ای این رجالی که

من می بینم این را از همه عاقل تر میدانم . شاه با او هیچ موافق نبود برای اینکه

گمان میکنم تحت تاء شیر پدرش بود که پدرش از این یقینا " بدگفته بود . برای

اینکه میدانید نخست وزیر بود وقتی که آن قضا یای انگلیس و روس اشغال کردند ایران

را ، و گمان میکنم که او خیال میکرد که این میدانست و زد و بند داشت مثلا " با انگلیسیها

در صورتیکه بهیچوجه من الوجوه همچین چیزی نیست . بنا بر این خیلی ارار کردم خیال

میکنم موء شربا شد نمیگویم . تصور میکنم وقتی که رفت منصورالملک خیال میکرد که من

باعث سقوط او شدم هیچ همچین چیزی نیست . او خیال میکرد که من باعث شدم که من

باعث شدم که رزم آرا را بیاورد در صورتیکه اینجا توضیح دادم من مخالف بودم که

با اینکه نظامی بیاورد، منصورالملک .

س- چه جور آدمی بود ؟ یک حرفه‌اشی راجع به درستی اوزدند

ج - آدم میگویم یک آدم . راجع به درستیش، من تعهدی نمیتوانم بکنم نمیتوانم

بگویم آدم درستی بود نمیتوانم . اما راجع به نادرستی او هم چیزی ندیدم اما

میشنیدم چون آنوقت هارسم بود اصلاً " عیب نبود که آدم پول بگیرد . من وقتی که

رفتم شغل ماهی ۳۰ تومان قبول کردم دربانک شاهی سپه‌دارشتی نخست وزیر بود

مسی خواست بمن کاری بدهد . گمان میکنم این را گفتم در ابتدای مباحثه مان

که سرا فرستاد وزارت جنگ که بروم پیش سردارهایون که جانشین Sir Selzki

شده بود بمن شغل بدهد رفتم دیدم که یک شرب‌الیهودی هشت‌گول کردم . بعد روزهای

جمعه میرفتم ناها رمنزل او برای اینکه یک عده ای میآمدند ناها ر گفت‌ها ن چطور

شده کردی ؟ گفتم رفتم بانک شاهی گفتش که چطور آنجا را چطور شد ؟ گفتم اصلاً آنجا

بدردم نمیخورد گفت چقدر حقوق میگیری؟ گفتم ۳۰ تومان گفت نه دخل و پخل چقدر داری؟

یک همچین چیزی مداخل ، مداخل . منظم با کمال تندی گفتم من اهل این چیزها

نیستم با همین حقوقم زندگی میکنم مداخل من ندارم . رسم بود نخست وزیر سرمیز

در حضور همه میگوید آن را نمیگویم مداخل چقدر داری ؟ رویهم چقدر داری ؟ این معمول

بود یک چیزی بود مشروع بود در زمان قاجاریه و قبل از قاجاریه که یقیناً " هم همینجور

بوده است . ایرانی خجالت نمیکشید که یک چیزی را بگیرد . در زمان احمدشاه معمول بود

که هر کسی میخواست فرمانفرما برود بشود بجای استاندار والی بشود پول میبایست بدهد

به احمدشاه این یک چیز معمول متداولی بود .

س- به شخص احمدشاه یا به خزانه دولت ؟

ج - به شخص احمدشاه . توی جیب شخص احمدشاه میرفت . احمدشاه خودش از انگلیسها

ماهی پانزده هزار تومان جیره میگرفت که وقتی که دیگرما یوس شدند از قرارداد ۱۹۱۹

و تعهد هم کرده بود بهش جزو اسناد وزارت خارجه انگلیس منتشر شد یک نفر ایرانی

ندیدم که این را دیده باشد همه خیال میکردند من خودم هم خیال میکردم احمدشاه

مخالف قرارداد بود و برای همین هم رفت . از روزاول به انگلیسها تعهد کردند من این را

میگذرانم برای شما ، شما نگران نباشید . آن نطق گذاشتی Lord Mayor
لندن هم بکلی هیچی آن صحیح نبود . پانزده هزار تومان در ماه میگرفت اینها وقتی که
ما یوس شدند قطع کردند . آنوقت گله میکند پیش Norman بود
نه کی بود ؟ Norman بود در زمان احمد شاه وزیر مختار انگلیس . گله
میکند . آن بهش میگوید که یک روز دیگر مستاء مل میشود میگوید ، میگوید آخر
شما شاه هستید شما پولدارید ۱۱۰٪ احتیاج ندارید به این پول . تمام ریشه واس
حکومت ها در ایران این بود و عیب نبود این عمل . احق بود کسی که اینکار را نکند
میگفتند این آدم عقلش نمیرسد این چی می کند این برای کی اینکار را
میکند ؟

س- پس از کی عیب دارد . چه باعث شد که این عیب تلقی بشود و از چه زمانی ؟
ج- واللهم خیال نمیکنم تا روزهای آخر هم عیب محسوب میشد . برای اینکه به
شاه گفتم ، گفتم این کسی که شما فرستادید میدانید آدم نادرستی است گفتم بدر بود
گفت جم بمن تحمیل کرد . بهش گفتم این وزیرتان دزد است یک وزیر ی گفتم دزد است
یک خورده فکر کرد گفتش که تمام گزارش جلسات هیئت وزیران را بمنضم ختم جلسه
میروم هم به سفارت انگلیس هم به سفارت آمریکا با تلفن گزارش میدهد . من فریاد
کشیدم اه منکه نمیدانستم این جاسوس خارجی است . اعلیحضرت برای چی نگاهش
داشتید ؟ نگاه میکند .

س- و سکوت

ج- سکوت سکوت مرموز سکوتی که این یعنی چه یعنی من بیچاره ام

س- شما داشتید راجع به منصور الملک

ج- بعد موقعی که منصور الملک نخست وزیر شده بود گمان میکردم خود منصور الملک
هم شاید میدانست که من مؤثر بودم در آمدنش .

س- اوایل ۱۳۲۹ بوده است ۱۹۵۰ میشود

ج- ۱۳۲۹ میشود اوایل ۱۹۵۰ آمد نه من ۵۰ که رفتم از بانک . نه زودتر آمد .

س- اینجوری که ملاحظه میکنید فروردین ۱۳۲۹ کابینه منصور الملک تشکیل

شده بود .

ج - ووقتی که کابینه اش افتاد و بجایش رزم آرا آمد دیگر .

س - تیر آمد دیگر سه ماه بیشتر نبود .

ج - بله دیگر ، بله که منم به فاصله ، آنروز گفتید به فاصله یک ماه یاد ماه ؟

س - بله دوماه

ج - پس همینطور میشود . منصور الملک وقتی آمد که من کار برنامه هفت ساله را داشتم به اتمام میرساندم و یک میسیون از طرف O . C . T آمده بود که س - که توضیح فرمودید .

ج - که آنرا من استخدام کردم رئیس این میسیون یک شخصی بوده اسم Max Foneberg این درکار رفت وارد بود و من هر کسی را که از طرف این کنسرسیوم آمده او اطمینان داشتم برای اینکه اینها را بمن بانک بین الملل توصیه کرده بودند ، تویشان یک اشخاص خیلی خوبی بودند . این O . C . I هم تشکیل شده بود از یک عده از شرکتهای بزرگ آمریکائی مقاطعه کار بودند مثل Stone & Webster مثلاً و یک چیزی بمن داده بودند اینها وقتی که من از بانک رفتم بعنوان یادگار و قدردانی مثلاً از من که مثل یک دیپلم مانندی بود که همه هم امضاء کرده بودند و این را خیلی خیلی قشنگ درست کرده بودند این را من قاب کرده بودم داشتم و یا زده شرکت بودند . این Max Foneberg معلوم شده از چیر خیلی خوش میآید از وارد شدن درکارهای سیاسی .

س - گزارشهای متعددی هم از او توی مدارک وزارت خارجه هست .

ج - هان ملاحظه میکنید ، من بهیچوجه متوجه این مطلب نبودم هیچ ، من این را

فقط سروکار من با این از لحاظ همین تیم O . C . I بود و گزارشهای ما

Allen Dulles قسمت حقوقی این گزارش را Allen Dulles نوشت برای اینکه

آنوقت با برادرش شریک بود یک وکیل بود ، برای اولین بار هزار نهصد نمیدانم ۴۶ ۴۷

مثلاً آنوقتها بود که آمده ایران و من با او آشنا شدم و خیلی هم از او خوش آمده هر چه که

از Foster Dulles بدم می‌آمد از Allen Dulles خوش می‌آمد برای اینکه دو جود بکلی متفا بودند هیچ‌بهمدیگر شباهت نداشتند از لحاظ اخلاقی . این بعدها شنیدم Max Foneberg آنوقت نزدیک شد با عبدالرضا ، عبدالرضا هم یک آدم بدجنسی است یک آدمی است که دروغ‌گو هست .

س- اینها سرکارا زکی به این نتیجه رسیدید از چه موقع ؟
ج - از همان موقعی که این یک جلساتی تشکیل میداد در خانه اش ، تقی نصرمولا" س- این را بفهمانید که ارتباط بین طرحی که سرکار ریخته بودید برای برنامه هفت ساله والا حضرت عبدالرضا و

ج - عبدالرضا املا" کوچکترین دخالت نداشت در .
س- در تشکیل سازمان برنامه ارتباط یابی ارتباطی اینها چی هست
ج - کوچکترین ارتباط نداشت یک کسی بود که در خانه اش نشسته بود و دلش میخواست که یک سری تو سرها در بیاورد . بنا بر این در هرجائی که تصور میکرد که میتوان در خانه بکند میکرد و یک عده‌ای هم به Doohar که خوب برادر شاه است دیگر ، یک گریه می‌شاه را هم احترام می‌گذاشتند تا چه برسد به برادرش . من یک مدتی که نمی‌شناختم بعد دیدم که دروغ‌گو هست در پاریس برای من ثابت شد در پاریس بین مایک نامه هائی رد و بدل شده بسیار بسیار تند ، بسیار تند ،

س- این زمانی است که سرکارا سفیر بودید ؟
ج - سفیر بودم بله .

س- ولی این اول کار چه جور بودید با هم ؟ (؟) با هم چه ارتباطی داشتید ؟ موقعی که تازه ایشان از آمریکا آمده بود ؟

ج - تازگی که از آمریکا آمده بودند من سراغش نرفتم نمیدانم چطور شد که آشنا شدیم . ولی خیلی خیلی مؤدب خیلی احترام میکرد خیلی خیلی مبادی آداب بود اینش کاملاً درست است و یکی از دلایلی است که آدم را گول میزد همین بود . مثلاً" شنیدم ، من آنوقت تهران نبودم اما شنیدم که در دوره مصدق اینها صحبت میکردند که این پادشاه

بشود وگویا حقیقت دارد برای اینکه تایک مدتی هم طرد بود شاه راهش نمیداد نه خودش را نه زنش را .

س- برنامه ایکه O.C.I. که تهیه کردند چه جور منجر شد به تشکیل سازمان برنامه و ریاست افتخاری یا (؟) که والا حضرت عبدالرضا داشت آنجا ؟

ج - هان این ، این ، هان ریاست افتخاری در زمان من مطلقا نداشت . این بعد از اینکه من رفتم ، نمودم کی این عنوان را پیشنهاد نمودم برای اینکه من اولا "هیچکس رانمی شناختم بعنوانی ، من اگر رفتم یکی دودفعه پیش برای کارهای دیگر میرفتم . چیزهایی مثلا " میخواست با آدم صحبت بکند و راجع به مسئله ای آنجا بودیم مشغول صحبت بودیم تقی نصر از فرودگاه آمد از آمریکا آمد از فرودگاه مستقیما " آمد آنجا ، شروع کرد به انتقاد کردن از کارهای بانک و نشر اسکناس ، گفتم آقای دکتر نصر شما عرق تان هنوز خشک نشده است . اسکناس های منتشره چه میلی است ؟ نتوانست بگوید ، گفتم کسیکه میدانده اسکناس منتشره بچه مبلغ هست حق ندارد اظهار عقیده بکند جلوی همین ، ما خب البته خیلی خیلی خجل شد . من رفتارم با اینها این جور بود برای اینکه میدانستم که این از روی حقیقت نیست . یک اشخاصی هستند که دلشان میخواهد به یک مقامی برسند و میدانند از چه راهی ؟ یکی از آن راههای خیال میکنند اینست ، بگویند یک مطالبی را بگویند که اثر بکند در مردم .

س- آقای نصر یک مدتی رئیس یا مدیر عامل سازمان برنامه شده بود شده بود ؟
ج - بله ، بله .

س- وایشان را مثل اینکه والا حضرت عبدالرضا ..

ج - بدون شک ، بدون شک آن چیز کرده بود . اما در زمان من نبود باز هم من در ایران نبودم . من در ایران نبودم من رفته بودم دیگر بنظرم آنوقت یا پاریس بودم یا در صندوق بودم نمودم اما این در زمان من نبود برای اینکه در زمان من اول کسی که رئیس شد و به پیشنهاد من بود مشرف نفیسی بود . من مشرف نفیسی را یک آدم بسیار بسیار فاضل دانا مطلع متین و لایق میدانستم . آنهم یک آدم خیلی تلخی بود او هم

زیادتر فدا رند داشت . اورا معرفی کردم برای اینکه اورا هم شرکت دادم در تنظیم برنامه . البته او یک چیزی داشت خیلی خیلی فدا آمریکائی بود نمیدانم چرا . برای اینکه گمان میکنم شاید بواسطه اینکه تربیت فرانسوی داشت . خیلی ها که در فرانسه تحصیل کرده بودند ایرانی ها طبیعتاً " فدا آمریکائی میشدند بطوریکه خیلی از فرانسوی ها خودشان فدا آمریکائی هستند یک کمپلکس دارند در مقابل آمریکائی ها ایرانی هائی که در فرانسه تحصیل کرده اند من این را در آنها دیدم که اینها بخودی بخود فدا آمریکائی میشدند . برادر من مثلاً ، برادر کوچکم که هم از نش سرطان گرفته بود من وادارش کردم که ببرش آمریکا . رفت آمریکا وقتی که آمریکائی را دید و برگشت دیگر اصلاً " ممکن نبود پیش یک دکتر فرانسه برود در صورتیکه قبل از آن خیال میکرد بهترین پزشکهای دنیا فرانسه هستند همه چیز فرانسه بهتر از همه چیز دنیا هست . خیلی ها این عقیده را دارند اشخاصی که حالا شهادت بکنید ببینید که این تطبیق میکند با آن اشخاصی که شهادت میدهند در فرانسه تحصیل کرده اند یا نه ؟ می بینید همین جور است .

س- من تصور میکردم که مشرف نفیسی بعد از تقی نصر آمدند . وقتی که تقی نصر را برداشتند مشرف نفیسی رئیس سازمان برنامه شد ولی شاید اشتباه میکنم .
ج- تا آنجا شیکه من اطلاع دارم اولین شخص مشرف نفیسی بود تا اینجا شیکه من اطلاع دارم . نداریم یک چیزی که نگاه کنید توی ؟
س- اینجا نخیر ندارم فقط اسامی نخست وزیران را داریم
ج- مشرف نفیسی دشمن داشت بقدر موی سرش ، موافق کسی نداشت و خیلی خیلی مشکل بود این را من خیلی خیلی سعی کردم این را تحمیل بکنم و بعد هم زیر پایش را جابجا کردند یک مدت کوتاهی ماند و برش داشتند .

س- بعدش کی آمد ؟

ج- دیگر بعد از آن من دیگر در ایران نبودم اما

ج- احمد زنگنه را آوردند .

ج- هان آن احمد را خیلی بعد خیلی بعد . احمد زنگنه قبل از بنظر من چیز بود پناهی

اما قبل از او آنوقت سجادی بود قبل از اونمیدانم مثل اینکه شریفامای بود قبل از او عدل بود ، عدلی که رئیس اداره تجارت بود یعنی رئیس اداره کشاورزی برد وزیر کشاورزی بود دیگر یک عده دیگری هم بودند در این فاصله . بهرحال من مشرف را عقیده داشتم اولاً "واردات در مسئله ، در تمام این مسئله تهیه برنامه خودش هم کار میکرد خودش هم یک نظرهایی داده بود . اینجا راجع به این Max Foneberg صحبت میکردم که بعدها شنیدم که Max Foneberg با مخالفین من مثل عبدالرضا ساخته بود . من این را در سانفرانسیسکو دیدم در ۱۹۴۷ اولین جلسه ای International Industrial Conference این سری را Institute (?) Stanford شروع کرد که آنسال هم Co- Sponser اش Henry Luce بود آنجا این آمد دیدن من در کالیفرنیا اقامت داشت . آمد به سانفرانسیسکو برای اینکه مرا ببیند توی یک کلوبی هم هست رو بروی هتل چه چیز هتل اسمش چی بود اف (?) جنوی هتل Fermant یک کلوبی هست آنجا با هم دیگر ملاقات کردیم ، آنجا من به او گفتم من شنیدم که شما در این تحریکات بر علیه من دست داشتید . گفت بله من اعتراف میکنم . اشتباه کردم از شما عذر میخواهم . گفتم چطور شما اینکار را کردید ؟ گفت ضبط من رفتم در جریانات سیاسی اذعان کرد که دست داشت اذعان کرد که تماس داشت با آن عبدالرضا تماس داشت با منصور الملک و مثل اینکه دخالت هم داشت در برداشتن من از بانک . گمان میکنم با تقی نصر اینها هم ارتباط پیدا کرده بود معلوم میشود این . من دیگر بیش از این وارد نشدم . گفتم خیلی متأسفم من آوردم شما را که شما اینکار را Planning بکنید شما عوض اینکه اینکار را بکنید رفتید توی سیاست ، آخر شما را چه کار ؟ چطور شد ؟ گفت هیچ ببخشید مرا عذر میخواهم اشتباه کردم اما به شما اذعان میکنم این را .

س - اختلاف شما با والا حضرت عبدالرضا را من هنوز متوجه نشدم که اختلاف سلیقه داشتید اختلاف

ج - ببینید من اصلاً از کسی خوش نمیآید که سمتی نداشته باشد و بخواهد خانه خودش

مثلاً " یک جور دربار درست بکنند که مردم بروند و به احترام او بنشینند با او صحبت نکنند
من از این چیزها خوش نمیآید .

س - غیر از این دیگر چه مسئله ای بود ؟

ج - از جلفی اش خوش نمیآید Effeminate بود من خوش نمیآید .

س - فرمودید پاریس یک

ج - بعد پاریس ، پاریس یک کسی بمن یک نامه ای نوشت که من با کشتی از آمریکا
میآمدم به اروپا یکی از برادرهای شاه همسفر من بود پول ازم خواست من به او
چند هزار دلار دادم گفت بمحض اینکه میرسم تهران برای شما میفرستم و نفرستاد .
اسمش هم میگفت رضا یک چیز رضا بود . من پیش خودم فکر کردم که این کی میتونه
باشد ؟

س - این دوست شما بود این شخص نامه نوشته بود ؟

ج - نه ، تخیر من بعنوان سفیر ایران

س - در فرانسه .

ج - بعدی این بمن برخورد که این کثافت کی هست که همین پول را قرض میکند از مرتیکه
کلا هبرداری میکند . من فکر کردم این تنها میتواند حمید رضا باشد برای اینکه حمید
رضا از اینکارهای کثافت کاری میکرد . برداشتم یک شرحی نوشتم به دفتر مخصوص که
همچین چیزی بمن اطلاع رسیده است و من خیال میکنم که این باید حمید رضا باشد ، شما
تحقیق کنید اگر این است به او بگوئید که پول این مرد را فوراً " بپردازد . در جواب
این یک شرحی رسید از دفتر عبدالرضا که این مربوط به ایشان است و ایشان هم یک
چیز ، سمبل کاری که خیال داشت بفروشد بعد آدرس نداشتش نشد و چه فلان و اینها . من
آنوقت یک شرح شدیدی نوشتم مواء خذه .

س - برای کی ؟

ج - از این عمل ، که آخر این عمل چیست . پولش را فوراً " بپردازید . این معلوم میشود
رفت به شاه شکایت کرد و از دفتر مخصوص بمن نوشتند که شما آخر طور یک همچین چیزی را
به ایشان مواء خذه میکنید چه فلان اینها . در جواب نوشتم به دفتر مخصوص که من متاء مغم

که این روزا زول به ایشان نسبت ندادم من خیال میکردم ایشان ممکن نیست یک همچین کاری را کرده باشند من آن بدبخت حمیدرضا خیال میکردم اینکارها را میکند وقتی که اطلاع پیدا کردم الان هم میگویم این ننگین است اینکاری که شده این باعث خجلت است بطور آخر ممکن است برادر یک شاهی بیاید یک پولی قرض بکند و اینکار را بکند این در جواب دادم بدفتر مخصوص که این از شاه هم تعجب کردم که برای حمایت از او از من میخواهد مواء خذه بکند بازخواست بکند که چرا یک همچین چیزی نندی نوشته اید به او . این دیگر اگر کوچکترین احترامی را هم برایش داشتم . هان یک چیز دیگری هم هست قرض کرد از بانک یک میلیون تومان سند سپرده ثابت را گذاشت دیگر از این دیگر مطمئن تر نمیشد که بعد از یک مدتی تقاضا کرد که این را تبدیل بکنید به فلان به ملک، خانه اش را برگذاشت . بعد وقتی که مطالبه کردند همین جمشید خیبر نامه نوشت که . اینهم خوب که الان یاد آمد جمشید خیبر یک چیز دیگر هم راجع به این عبدالرضا به شما میگویم . یک نامه نوشت این که بعرض رسید مقرر فرمودند من گفتم به بانک بنویسید که رابطه بین طلبکار و بدهکار این نیست بعرض رسید یعنی چه ؟ فلان تا فلان تاریخ اگر ندهید اجرا میکنم که شاه گفت چه میکنی ؟ گفتم میفروشم پولش را داد . این یکی از خاطرات من . بعد یکی دیگر روزیکه آمدند رئیس شهربانی آمد بمن گفتش که آمدند شما را بزنند گفتم بزنند یعنی به معنی بکشند که عکس شاه و عبدالرضا وقتی که آمدم روزا زول دیدم عکس شاه است و عکس عبدالرضا فوراً " گفتم عکس عبدالرضا را بردارند برداشتند گفتم برای چی گذاشتید ؟ گفت برای اینکه این رئیس افتخاری است گفتم رئیس افتخاری چی است ؟ من رئیس هستم هیچ قانونی هیچ همچین چیزی وجود نداشت که . راجع به چی میگفتم که ؟

س - راجع به منصور بود راجع به منصور الملک بود که ...

ج - نه نه که این یک خاطره دیگر هم از

س - جمشید خیبر فرمودید یک مطلب دیگر .

ج - هان من از سازمان بر نامه استفاده دادم همان روز بعدش جمشید خیبر به او گفتم

اینجا هم یادآوری کردم جمشید خیبر تلفن کرد که والا حضرت عبدالرضا سلام رسانند

فرمودند که خیلی میل دارند شما را ببینند گفتم به جمشید خبر به ایشان بگوئید که خیلی متشکرم از این اظهار حسن نظرشان لطفشان اما بهیچوجه مصلحت نیست من به دیدن ایشان بیایم یک همچین موقعی که استعفادادم اینکارها را شاه کرده است من بیایم ایشان را ببینم . از خبر هم بپرسید . یعنی چه بیايد ببینم ؟ برای اینکه یک آدم Intrigant که بیام چون من یک آدم گردن کلفتی هستم مثلاً" حالا مخالف شاه هستم بیایم مثلاً" با او سازش بکنم که یک زدوبندی بکنیم بر علیه شاه این در طبیعت این آدم است . بهیچوجه من الوجوه من این آدم را نمی پسندم

س - از مرحوم علم چه خاطراتی دارید ؟

ج - علم من پدرش را میشناختم شوکت الملک .

س - از پدرش ممکن است؟

ج - پدرش یک آدم بسیار خوش مشربی بود خیلی خیلی مؤدب یک مرد مسمی بودنست

و بعضی وقتها میآمد تهران مقیم تهران نبود همیشه چون با امان اله میرزا جهانبانی

موقعیکه جهانبانی رئیس لشکر خراسان بود با او دوست بود خیلی هم دوست بودند با

همدیگر بوسیله او ما آشنا شدیم با هم بریج بازی میکردیم و خیلی خیلی خوش میآمد

ازش خیلی آدم معقولی بود . اما هیچوقت بحث سیاسی اینها با او نکردم مطلقاً اما همانوقت

میگفتند یک آدمی است در محل خودش خیلی آقا هست خانه اش باز است و همه میآیند اینجا

از آنها پذیرائی میکند . میگفتند خیلی رابطه دارد با انگلیسها ، انگلیسهای که میآیند

میروند اینجا همیشه خانه او میآیند پذیرائی شایان میکند . به این معنی یک آقا ،

یک آقائی که در آن ناحیه یک سمت مثل رئیس ایل ، مثل قوام الملک شیرازی در مثلاً

شیراز . پسرش را من یک آدم خیلی چیزی نمیدانستم خیلی لایقی خیلی دانا و خیلی پخته

نمیدانستم یک شرحی گفتم از Christian Science Monitor دیدم که این را ، نمیدانم

به شما آنوقت ها گفتم یا نه ؟ اینهم شاید خیلی کهنه است این را شرح داده بود که

این مثل یک Scout Master برای Scout Master شاید نباشد و آنوقت

Impression خودش را نوشته بود . من از او هیچ شخصیتی در مقابل شاه ندیدم

چون حالا بعد میشنوم که به شاه میگفت در مقابل شاه میایستاد یک مورد زنده ای را

که دارم همان بود که در جلسات شورای اقتصاد بعد از یک جلسه ای هیچ یادم نیست
چی بود ؟ دوید دنبال من و بمن تبریک گفت از شما مت من در مطالبی که گفتم به شاه .
پرسیدم شما موافقید ؟ گفت بله البته موافق هستم .

س - در کابینه علا بود این ؟

ج - در کابینه نه نه نه کابینه اقبال ، نه وزیر کشور نگفتم در کابینه اقبال
چشمی داشت ؟ وزیر کشاورزی چی ؟

س - حالا بعداً نگاه میکنیم .

ج - وزیر بود در کابینه ، همان میکنم کابینه اقبال بود برای اینکه کابینه علا
بخاطر ندارم که شورای اقتصادی تشکیل میشد به آن معنی . شورای اقتصاد ، هان
رئیس دبیرخانه شورای اقتصاد ...

س - در کابینه رزم آرا وزیر کار بود کار بوده است ؟

ج - نه قبل از ، در کابینه اقبال چی ؟

س - کابینه ساعد وزیر کشاورزی بوده است .

ج - خوب در کابینه اقبال نبوده است ؟

س - کابینه اقبال نمیدانم .

ج - بهر حال بعد به شاه گفتم اسم هم نبردم برای اینکه میدانستم اگر بگویم خیلی
اسباب زحمتش خواهد شد . بهش گفتم یکی از این کرمها دنبال من دوید
بمن گفت ، گفتم خیال میفرمائید که اینها موافق هستند با آن چیزهایی که میفرمائید
خیلی به شاه برخورد از قیافه اش معلوم بود که اینها موافق نیستند گفتم اینها
جرات نمیکند اظهار عقیده بکنند سؤال بفرمائید آخر ، سؤال بفرمائید شما موافقید
با مخالفت بگوئید بله یا نه . متوسل بمن میشود که یعنی تشویق میکند مرا که
خوب کاری کردید اما نمیگوید عقیده خود را .

س - در سالهای بعد که نخست وزیر شد و وزیر دربار شد و واقعا "قدرتش روبه افزایش شد

آتموق سروکاری با او داشتید ؟

ج - من دیگر وقتی بود که با شاه رابطه نداشتم . من دیگر اصلاً سروکار با هیچکدام از

اینها نداشتم مگر با هویدا . آنهم برای اینکه هویدا یک سخنرانی کرد در بانک مرکزی که مملو از جمعیت بود در صورتیکه اگر نخست وزیر بود کسی نمی‌آمد . خوب من رفتم برای اینکه علاقه داشتم راجع به برنامه صحبت میکرد .

س- هویدا ؟

ج - هویدا . گفت که راجع به برنامه‌ای که ، کدام برنامه بود که در دست تهیه بود ؟ اما این مطلب را گفت ، گفت اگر سابقه ها در سازمان این زیربنا را نداشته بودند ما بهیچوجه موفق نمیشدیم این را بایده‌گویم که ، پا شدم رفتم بعد از چیز ایستاده بودم از او تشکر کردم گفت تشکر ندارد عین حقیقت است گفتم میدانم عین حقیقت است اما این عین حقیقتی است که علی امینی که دوست من بود وقتی نخست وزیر شد خلافت را میگفت تفاوت شما با علی امینی اینست شما با من دوست نبودید او با من دوست بود سالها با من دوست بود خلاف این را میگفت ، میگفت سد سازی یکی از اشتباهات بزرگ بود که سازمان برنامه مرتکب شد . من نامه به او نوشتم به علی امینی که تعجب میکنم از تو که همچین چیزی میگوئی گفتم که این حرفی که تو میزنی معنی آن را میدانی چیست ؟ گفت چاه میزدند معنی آن اینست که من سد سفید رود را بگذارم تمام آبش برود در دریا آنوقت با نیروی برق بیایم حفر بکنم چاه آبی را که نشت کرده است از زیر بستر رودخانه رفته به زمین این را با تلمبه در بیاورم بعد از یک مدتی خشک میشود . گفتم اینقدر عمل غلطی است من تعجب میکنم تو چطور یک همچین چیزی را گفتی ؟ فقط برای اینکه حسود بود که چرا من یک کارهای را کردم والا نه چه بگوید ؟ بگوید دزد بود ؟ بگوید خائن بود ؟ یک همچین مزخرفاتی . این را برای کی گفت ؟ برای ما لکین که یک روزی رفته بودند به دیدنش به آنها گفت . خوش آمد از اینکه من اصلاً سابقه دوستی با هویدا ندارم همین باعث شده بعضی وقتها میرفتم دیدن او و به او یک چیزهای را میگفتم یک روز به او گفتم که بعقیده من این گناهست که شما مرتکب میشوید که میگوئید ایران بعد از یکس سال میرسد جزو پنجمین نیروهای کشورهای نیرومند دنیا . گفتم چنین چیزی آقای هویدا محال است امکان ندارد ، امکان ندارد که یک ملت سی و پنج میلیونی برسد به مقام پنجم یعنی یکی از این پنج تا

یعنی شورویست ، آمریکا هست ، چین هست ، چهارمی ایران ، یکجا میماند برای تمام دنیا . گفتم سوئد را بگیرد بلژیک را بگیرد سوئیس را بگیرد کانادا را بگیرد حالا نمیگویم بزرگتر اینها همه اینها از ما جلوهستند . همچنین چیزی شدنی نیست نگوئید . اگر نمیتوانید بکنید بکنید مردم و دنیا قضاوت خواهند کرد خواهش میکنم اینکار را نکنید . سکوت میکرد هیچی نمیگفت . یک روز به او گفتم این عملی راکه دارید میکنید که اسلحه میخرید این باعث خواهد شد که عربها عربستان سعودی بخصوص شما اگر یک کشتی میخرید اودوناکشتی میخرد ، شما اگر یک هواپیما میخواهید اوسه تا هواپیما بخرد این راه مصلحت ایران نیست . از راه دوستی با عربها گفتم من اگر جای شما بودم یک جاشی Project هائی را در این قسمت دنیا تهیه میکردم و به آنها میگفتم بیا شبدا مشارکت همدیگر اینکار را بکنید . یک کاری میکردم که آنها دوست ایران بشوند و ایران با مقام مخصوصی که دارد بالطبع ریاست خواهد داشت برتری خواهد داشت در این ناحیه . اما این را تسترسانیدشان در این زمینه بطور مفصل بحث کردم فردایش بمن تلفن کرد که ممکن است که این مطالبی راکه دیروز گفتید بنویسید ؟ گفتم بله آقای هویدا نوشتم و برایش فرستادم و این را داشت در پرونده ام به شما نمیدانم نشان داده بودم ؟

س- ترجمه کردم من

ج - ترجمه کردید ؟ این فکر کردم چرا این را خواستش خیال کردم که این عقاید مرا می پسندد جرات نمیکند که خودش بگوید خواست که این را ببرد به شاه بگوید که این نظریست که فلا نی داده است که شاید آنوقت به این وسیله بتواند این را بقبولاند . اما کمتر اتفاق میافتاد من با این رویرویشوم و مذاکره بکنم و نگوئید که نمیدانید اعلیحضرت همایونی چقدر شما را دوست دارند هر وقت صحبت شما میشود تعریف میکنند من یواش یواش شروع کردم به باور کردن این مطلب . اول که هیچی اعتنا نمیکردم همچنین چیزی غیر ممکن است اما اینقدر این مطلب را تکرار کرد و به دفعات مختلف و به اشکال مختلف بمن گفت که من فکر کردم که این دلیل ندارد که این بمن دروغ بگوید . در Hindsight الان برای من مسلم است که این را یا بمن دروغ

گفته است یا تصور کرده است . شاه روی زرنگیش مثلاً " خواسته به این اینطور وانمود
 بکند چرا اینطور وانمود بکند نمیدانم ؟ این بمن همیشه میگفت . یک چیزهایی
 از هویدا دیدم که پسندیدم

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۲ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۲۸

من از هویدا جنبه‌ای که از شخوشت می‌آید چیزهایی بود که در اثربیت غربی کسب کرده بود . یک روزی بهش گفتم حیفاست شما این جور تخطئه می‌کنید غربی‌ها را
 هی از غرب زندگی نمی‌دانم گفت که آقای هویدا شما که
 سبیل‌تان را الان تراشیدید این را از غربی‌ها تقلید می‌کنید ، شما تفاوت دارید با
 نخست‌وزیران دیگری را که من می‌شناسم تفاوتش هم از این جهت است شما عهده
 حقارت ندارید دیگران دارند . گفتم شما مثلاً " Mc Cloy آمد
 پیش من از پیش شما آمد . ناها رپیش هویدا بود سه بعد از ظهر میبایست بیاید منزل
 من آن وقتی هم که آمد هیچ‌کاره بود چون با شاه از قدیم دوست بود شاه این را
 مشاور مثل اینکه حقوقی خودش میدانست در خیلی چیزها باهاش مشورت میکرد این
 به شاه خیلی نزدیک بود و به شاه هم علاقه داشت . از من قبلاً وقت گرفت که کی
 میتواند بیاید ملاقات من سه بعد از ظهر آمد پیش من گفت من الان از پیش هویدا
 می‌آیم و ساعت رانگاه کردم گفتم او من باید بروم پیش ابتهاج ، گفت شما
 ابتهاج را از کجا می‌شناسید ؟ گفت که ابتهاج را از وقتی که رئیس بانک جهانی بودم می‌شناختم

سالهاست می‌شناسم . گفت میدانی " They offered him my job and he did not accept

it . He turned it down . این از من پرسید همینطور است ؟ گفتم

بله اما من تعجب می‌کنم که این را چرا او بشما گفت ، بهش گفتم معمولاً یک نخست‌وزیر
 در ایران یک نخست وزیر ایرانی اگر میدانست که همین کاری را کرده اند و شما
 پرسیده بودید میگفتش که ابتهاج بهش نخست‌وزیری را تکلیف کرده باشند و او رد کرده
 باشد هیچ همین چیزی نیست ، چرا ؟ برای اینکه خیال می‌کنند که اگر این را بگویند

خودش را کوچک میکنند این مقامی را که من دارم به یک نفر دیگر دادند و آورد کرد .
 این آدم بدون اینکه هیچ اجباری داشته باشد ، دلیل داشته باشد که این مطلب
 را بگوید میگوید . بهش گفتم گفتم تفاوت شما با نخست وزیران دیگری که من میشناسم
 این است که این را انکار نمیکنند . شما خودتان دو اطلبانه گفتید . حال که
 اینها را میگوید محض رضای خدا نکنید ! کار را که می بدگویید به غرب که غرب زدگی
 تمدن غرب هرچی داریم و نداریم من و شما و امثال ما از غرب است . آخر این را باور
 میکنند یک عده احمق ، گناه دارد این بفرایران است . پس بگوئیم چی چی
 طرفدار چی هستیم ؟ ما ، ما که چیزی از خودمان از شهادت بزرگی در ما باقی نمانده
 است . هیچ جواب نداد . اما من میدیدم که این یک چیزهایی دارد که میتواند اینکار
 را بکند ، عقده حقارت ندارد مثل بعضیها در مقابل خارجی . چون حشداشت با
 این در نتیجه در معاشرت ها ، یک کسی اگر معاشرت کرده باشد تحصیل کرده باشد
 کار کرده باشد با خارجی ها این ضعف را در مقابل خارجی ندارد . آنها شیکه از دور
 دیدند یا نمیدانم طرز تربیتشان بوده طرز فکرشان بوده خلقتشان بوده این
 ضعف را در مقابل خارجی دارند . این نداشت این صفاتی بود که من در هویدا دیدم که
 بسیار پسندیدم . ضعفش این بود که این مقام را دوست داشت دلش میخواست که
 نخست وزیر باشد و این خبط بود هیچوقت فکر نمیکرد آخر با یک مدتی که سال ۱۵ ، ۱۶
 سال ، نمیدانم ۱۲ سال آدم نخست وزیر باشد باید از خودش یک اثراتی داشته باشد
 یعنی باید توانسته باشد در این مدت امتحان داده باشد خودش را مسلط کرده باشد به
 شاه که شاه بهش امر ندهد و این تمام آن او را اجرا بکند . حال آنچه اندازه این
 میتواند او را شاه را اجرا کنند و میایستاده بهش بگوید یک چیزهایی را ؟
 این را نمیدانم ولی تصور میکنم که آنوقت که این مطالب را راجع به خلیج فارس
 و روابط با عربها گفتم این درش اثر کرد که بمن گفت که بنویسد که یقیناً " هم برده
 بهش نشان داده و منم خیال میکنم که شاه بهش گفته که ابتهاج از این حرفها
 خیلی میزند و اصلاً " او یک آدم دیوانه ای است (؟) عقیده اش ، یک عقاید

عجیبی دارد اعتنا نکنید خوش هم نمیآدمه که بهش بگویند که آقا دنبال قدرت طلبی نرو این پهلوارا بیا خرج کارهای آبادانی بکن و با عربها هم شریک بشود . من اینکارا میکردم اگر مانده بودم و اختیاراتی داشتم . عربها را شریک میکردم بیا بیدر تمام کارهای ایران شریک بشوند سرمایه گذاری بکنند . منم در آنجا سرمایه گذاری میکردم . از این راه میگفتم ایران میتواند خودش را مسلط بکند قابل مقایسه نیست آخرایرانی با عرب سعودی ، قابل مقایسه نیست ایران کویت و دوی . بطور طبیعی این پیش میآید با این تفاوت که آنها نسبت به ایران ظنین نمی بودند و با کمال صمیمیت با آنها کار میکردیم .

س - جزو یادداشتهاش که من داشتم یکی این بود که خاطره سرکار راجع به جریان سوء قصد نسبت به شاه در دانشگاه ؟

ج - یک روز تعطیل بود . بخاطر من میآید حالا چی چی بود چه تعطیلی بود؟ همان روز همان من در خانه ام نشسته بودم پرونده های بانک را داشتم کار میکردم ، خواهرم تلفن زد . خواهرم زن صفاری که رئیس شهر بانی بود . تلفن زد که به شاه تیراندازی کردند ، آه کجا ؟ گفت در دانشگاه ، گفتم چی شد ؟ مرد ؟ گفتش نه بردنش مریضخانه ارتش . من با همان لباسی که پوشیده بودم یک دانه پراهن یک دانه شلوار مثل همه منتها بپوشیدم بودیک دانه پراهن Bretton Woods خریده بودم خوب هم خاطرم هست . رفتم و ماشین توی گاراژ بود سوار شدم رفتم به بیمارستان ، بیمارستان رسیدم دیدم محشراست جمعیت پر .

س - کجا بود این بیمارستان قربان ؟

ج - خیابان پهلوی . خیابان پهلوی اول خیابان پهلوی که میآید دست چپ یک درب بزرگی داشت .

س - که روبروی آن خیابان عباس آباد بود .

ج - خیابان عباس آباد بود . دیدم که جمعیت دارند میآیند بیرون . اشرف را دیدم گریبان فلان و اینها که دیدید چه کردند؟ گفتم چطور است شاه ؟ گفتش که رفت منزل بانداژش کردند رفت منزل . گفتم من میآیم ، رفتم کاخ . کاخ اختصاصی ، قبل از

اینکه بروم کتش را آوردند بمن نشان دادند کلاهش را نشان دادند که جای گلوله و خون وفلان و اینها را دیدم رفتم تو ، دیدم توی رختخواب است بانداز هم کردند صورتش را . شروع کردم به داد و فریاد که شما آدم کسیکه تصمیم باید بگیرید نمیگیرند نتیجه اش این میشود . گفت هی دیدم که میگویند رزم آرا را خواستند و هر جا هم تلفن میکنند رزم آرا پیدا نمیشود ، رزم آرا در شهر نیست . گفت — علیحضرت بغیر از رزم آرا کس دیگری توی ارتش ندارید که بهش اطمینان داشته باشد و بخواهید و بهش دستور بدهید؟ الان باید یک فکری کرد یک اعلامیه ای داد یک ترتیبی کرد که باید آخریک کاری کرد ، یک همچین واقعه به این بزرگی پیش میآید . گفتند نه پیدایش میکنند میآید . سردار حکمت آمد رئیس مجلس من همینجور این حرفها را که میزد آمد . بعدها شنیدم که گفتش که با انتقاد که ابتهاج را دیدم آنجا با یک پیراهن و شلوار اسپرت و با تشدهدم خودش صحبت میکرد . هان اینها که میآمدند هژیرو آمد بدون استئنا خودش را پرت کرد روی این رختخوابی که شاه خوابیده بود روی پایش ، بعدی این بمن سوء اثر بخشید . من که آدم رفتم جلو شروع کردم به احوالپرسی بعد با اوقات تلخی . اینها میآمدند اینطور . و آنوقت آن آقای رئیس مجلس پشت سرم انتقاد کرده بود که این با این ریخت آمده بودند خیال میکرد که من باید بروم فوکل و کراوات بزنم و کت پیژم که بیایم به دیدنش من همانطوریکه داشتم کار میکردم شاید هم پابره نه هم بودم نمیدانم یک دانه صندل پوشیده بودم . آنروز گفتند رزم آرا نیست رفته گویا به ده و بعد گفتم آخر کس دیگریست ؟ یک نفر گفت آن احمد آقا خان احمدی را .

س - سبهد امیر احمدی ؟

ج - سبهد امیر احمدی ، احمد آقا خان آخربود اسمش . آنرا بخواهند نمیدانم حالا هم یک کمی بخاطر ندارم که او را خواستند چطور شد حکومت نظامی اعلام شد ؟ این را دیگر جزئیاتش را بخاطر ندارم .

س - عرض کنم یک مطلب دیگری که قرار بود تقاضا بکنم مطرح بفرمائید موضوع قضیه ۱۵ خردا و تصمیمی که دولت گرفته بود برای مقابله مسلحانه با آن اتفاقی

که افتاده بود ؟ نقش مرحوم علم وشاه ؟ تصمیم چه
 بوده است ؟

ج - بعله ، ملاحظه میکنید من آنوقت با هیچکدام اینها معاشرت نداشتم برای اینکه من اصلاً بانک ایرانیان را اداره میکردم . ۱۹۶۳ یعنی دو سال بعد از زندانی شدن من بود که من اصلاً هیچ با اینها هیچکدامشان تماس نداشتم .

ولی اینجا شنیدم دکتر باهاری بمن میگفتش که او وارد بود دیگر اوتوی کابینه بود .
که میگفتش که این دستور راجع به تیراندازی ، سختگیری را علم داده بود .
و حالا او میگفتش که او خود سرانه کرده بود . این را نمیدانم که اینکار را
من زمانی که علم را میشناختم همین جریده ای را داراوندیده بودم . شواهدش
را هم بشما عرض کردم . حالا این آدم تغیر کرده بعدیک همین چیزی .

س- در نواری که ازدکتررباهری داریم بله ایشان مطرح کرده و اظهار نموده که آقای علم شاه را متقاعد کرده بود که این اجازه بهش داده شود.

ج - هان هان این را من قبول میکنم ، این را باور میکنم .
س - و توی دستگاه نظامی هم دستور داده بود که هرکاری که آقای علم میگویند کنید .

ج - هان خیلی خوب این را ، این را قبول میکنم ، این درست است . این

ممکن است . این ممکن است که رفته گفته که عقیده من اینست که اینکار را

بکنیم برای اینکه خونریزی شده چه فلان اینها شـــــــــــــــاه

هم موافقت کرده باشد این را قبول دارم . اما اینکه خودسرانه اینکار را بکند

من این را نمیتوانستم باور بکنم یعنی بنظر من بسیار دشوار بود که این را باور بکنم .

س۔ درمورد آقای مهندس شریف امامی و کابینه شان یک مطلبی که بطور مفصل مطرح

فرمودید موضوع نقش ایشان در جریان ...

ج۔ کود شیمیا ئسی ۔

س- ساختن آن کارخانه بود بغیر از آن خطرات دیگری هست ، آن موضوع عرض کنم

که از محل بشتوانه گویا مبلغ بوده که صحت بوده

ج - بعله ، بعله ، بعله ، بعله ، بعله ، ششصد میلیون تومان .

س - بعله ششصد هفتصد میلیون تومان .

ج - شش میلیارد . این بسیار جالب است که خوشوقت من این را پیش آوردید

برای اینکه جزویا دداشتهاش بود که من میخواستم که راجع به تاء سیس

بانک توسعه صنعتی بگویم . چطور شد این ؟ آنوقت در ضمن اینهم نقش آقای

شریف امامی را خواهم گفت برای اینکه مربوط میشود به او . من در سانفرانسیسکو

بودم در همین S. R. I.

۱۹۵۷ . اولین کنفرانسی که همان Henry Luce چیز کرده بود تشکیل داده بود

Gene Black Jr . Co- Sponsor کرده بود . جین بلاک بود

هم بود . جین بلاک بعنوان رئیس بانک جهانی ، Gene Black Jr .

نماینده Lazard Frères بمن گفت پیش جین بلاک بودم Senior با

Junior آشنا نبودم . پیش از بودم گفتش که شما گلف بازی خواهید کرد گفت

من گلف بازی نمیکنم اینجا . گفت کسی بیاید سانفرانسیسکو ونره Pebble Beach

بازی بکنند . گفتش که هیچ همچین چیزی نمیشود شما باید حتما " بازی کنید .

گوشی را برداشت گفت جین مسترا ابتهاج را شما باید بپرید بازی کند . گفتم آخر

من هیچ آزاد نیستم . بعد فکر کردم روز آخری که روزیک ناهاری هست ناهاری

هست ناهار آخری آن ناهار را من لازم نیست باشم . قرار گذاشتیم که صبح آنروز

بنظرم شنبه بود شنبه بود . رفتیم هواپیما گرفتیم و رفتیم به آنجا اسمش

Pebble Beach چی است جاشی که پیاده میشدیم ؟ نزدیک

یادم نیست . رفتیم و یک اتومبیل آنجا جاره کردیم کرایه کردیم بدویدو

رفتیم که تو این گلف کور . واقعا " گلف کور . بمن جین بلاک گفتش که این

Saint Andrews در مقابل این هیچ است . Saint Andrews

در صورتی که کعبه گلف بازیکنان است در اسکاتلند . که آنهم بعد رفتیم . گفت

این در مقابل آن بمرا تب با ابهت تراست . دیدم واقعا " هم همینطور است .

یک جاشی باید آدم از روی پاسیفیک توپ را بیا نداشت واقعا " همینطور است برای اینکه یک صخره اینطرف یک صخره آنطرف وسط یک گودی که یک نیمکت هم گذاشته اند مردم مینشینند آنجا تماشا میکنند که این مردم چه جور این اشخاص توپشان میاندازند توپ آب . دست پاچه میشوند . عظمت آنجا آدم را میگیرد . یک چیز خیلی عادی هست اما خیلی ها این را Rater میکنند نمیتوانند Miss میکنند و توپ میافتاد اینها مینشینند اینها تماشا میکنند لذت ببرند . از این چیزها خیلی خوش آمد و صدای الاغ شنیدم پرسیدم اینجا مگر الاغ داری میکنند ؟ بعد معلوم شد که اینها Sea Lion هستند که صدای عینا " مثل عرعر خلی با ابهت بود اما بدویدو من هیچ اصلا لذت نبردم . بدو بدو رسید و من را رساند به فرودگاه . او Weekend بود میماند اما آنجا بمن گفت توی گلف کورس که آندره مایر میخواست شمارا ببیند در نیویورک گفتم من نیویورک دیگر نمیروم من در موقع آمدن آدم نیویورک و سانفرانسیسکو و حالا هم بر میگرم به شیکاگو آنجا میهمان هستم و از آنجا میروم به بن فلان . گفت حتما " حتما " لازم است خواهش میکنم خواهش کرده که شما برای یک مدت کوتاهی اورا ببینید سررا هتان - گفتم آخر سرراه من نیست . اینقدر اصرار کرد گفتم من دوروز در شیکاگو هستم میهمان آن چیز بودم اسمش الان روی زبانم هست که رئیس دانشگاه شیکاگو که در یک اکسیدان هواپیما خودش وزنش و بچه هایش همه تلف شدند مادرش اینها . ای داد روی زبانم است ها . برای اینکه اینهم یکی از اشخاصی بوده که در یکی از رشته هائی که من داشتم این Advise میکرد . این بود و دونفر دیگر در کارهای فرهنگی ، تعلیماتی . این گفتم با این دوروز تو قتم را در اختیار او گذاختم میهمان او هستم منزل او هم منزل دارم . من باید از او بپرسم اگر میتواند یک روز من را آزاد کند میروم . قرار ما همین شد رفتم به ، قبل از اینکه بروم به شیکاگو تلفن کردم بهش گفتم که یک همین چیزی پیش آمده

آندره مایرا صراردارد که من بروم ببینمش هیچ اصلاً" نمیدانم هم راجع به چی هست؟ اما خیلی اصرار دارد . شما میتوانید گفت روز دوم را من برای شما یک مصاحبه ای ترتیب دادم . روزنامه نگاران را تمام دعوت کردم اما من خیال میکنم که مهمترین شما آندره مایرا ببینید این را من برای شما کنسل میکنم خیر دادم به جین که من میآیم و شما یادم خودم خیر دادم به آندره مایر بهرحال از آنجا رفتم به نیویورک از فرودگاه مستقیماً " رفتم به Wall Street دفتر آندره مایر موقع ظهر بود رفتم سرناهارتوی رستوران و آنجا هم بمن گفت بهترین شف نیویورک اینجا برای ما تهیه میکند . برای اینکه خودش فرانسوی بود میداند آن زمان چهل سال بود که در آمریکا بود هنوز هم انگلیسی را با لهجه غلیظ فرانسوی حرف میزد . جین بمن گفته بود . . . Gene Sr قبلاً" گفته بود در منزلش وقتی که من بهش آشنا شدم چند سال قبل بمن گفت که این متنقدترین شخص Wall Street است . با نفوذترین شخص Wall Street است . چندین سال بعد که با سیتی بانک شریک شدم از Wriston پرسیدم Wriston را بدون شک لایق ترین بانکر آمریکائی است بدون شک ها .

و یکی از اشخاص خیلی خیلی زرنگ لایق خیلی خیلی دانا است خیلی خیلی با شخصیت است پدر ، پدرش دریک کنفرانسی با من و Adlai Stevenson در Bonn بود رئیس دانشگاه چیز بود Brown University پدرش Henry Wriston یکی از اشخاص خیلی آدم فاضلی بود خیلی خیلی . از Walter Wriston پرسیدم شما نسبت به آندره مایر برای اینکه جین بلاک اینجور گفت ، گفت کاملاً" صحیح است بدون شک گفت فقط یک نفر دیگر من میگذارم در ردیف این و آن Uncle George است که George Moore که قبل از او رئیس هیئت مدیره سیتی بانک بود و این ، اینقدر خوشم آمد از این حرف برای اینکه این وقتی که رئیس بانک بود بعدی با این امثال Wriston با شدت و خشونت رفتار کرده بود اینها را او Recruit میکرد کرده بود و طوری که بیان میکرد رفتاری نظیر رفتار من با همکارانم سختگیری و این با تمام این میگفت همیشه صدایش میکرد Uncle George میگفت Uncle George رافضی در ردیف او میتوانم بگذارم . این سابقه ای بود

راجع به که فقط مال نظرجین بلاک را داشتم Senior . رستم وناها خوردیم گفت که من میخوام که دلم میخواد در تاء سیس بانک توسعه صنعتی بیایم در ایران اینکار را بکنم . من تعجب کردم این آدم داوطلب میشود که بیاید اینکار را بکند ، گفتم چطور شد شما به این فکر افتادید ؟ گفت چنین ازمین خواهم کرد که یکی از کارهایی که در ایران میخوام بکنیم شما اینکار را بکنید بجای اینکه خود بانک اینکار را در ترکیه کرده در پاکستان کرده در جاهای دیگر کرده اینکار را شما پیش قدم بشوید . گفتم با کمال میل من استقبال میکنم . آنوقت نشستیم صحبت کردیم راجع بدرشوش اصول این مطالب آنرا " قبول کردم ، بعد ها بمن گفت روزیکه شما رفتید من گفتم رفت یک مشرق زمینی که دیگر از این خبری نخواهد شد تعارف کرده و خواسته Courteous باشد و گفت تعجب کردم وقتی که تلگراف شما آمد که .

س - این قسمت را داریم که تلگراف و اینها را .

ج - نه این را بعد مهدی سمعی رئیس سازمان برنامه که شد برای من این نامه هائی را که بهش نوشته بودم فرستاد که این را داشتم که با این شرایط من حاضر که شما بیاید با شاه هم صحبت کردم و قبول کردند . قبول شد و هیئتی فرستادند نخست وزیر حالا اقبال هست و شریف اما می هم وزیر صنایع . اینها دفعه اول که آمدند من اینها را معرفی کردم من تنها کاری کردم که اینها را معرفی کردم به اقبال و رفتند با وزارتخانه ها صحبت کردند در اصول موافقت شد . دفعه دوم خود با زمیندگان Lazard Frères آمدند با آن هلندی که در نظر هان رئیس بانک گفتم خیلی مهم است گفت رئیس بانک را من خودم انتخاب خواهم کرد آنده مایر بمن گفت . این دفعه آمدند با یک هلندی که رئیس بانک یکی از بانک های هلند بود که این را آنده مایر خودش انتخاب کرده بود این را آوردند بعنوانی که معرفی بکنند این رئیس خواهد بود . وارد جزئیات شدند باز وارد جزئیات شدند موافقت کردند . رفتند که این دفعه دیگر برگردند شروع بکنند به کار یعنی تاء سیس بانک . یک روزی در هیئت وزیران کابینه اقبال یک رویه ای را در پیش

گرفته بودند که مبرفتمندهیست وزیران را درجا های مختلف تشکیل میدادند . ایندقمه گفت درشیرازتشکیل شد . بعرض رساندندشورای اقتصاد که این را به اتفاق آراء هیئت وزیران ردکرداین موضوع را .

س - موضوع تاء سیس بانک توسعه صنعتی را ؟

ج - تاء سیس بانک توسعه صنعتی را . شاه هم هیچی نگفت . جلسه بهم خورد ورفتند . من رفتم درباطاق را با زکرم اطاق شوراجنب اطاق شاه بود . من رفتم درباطاق را با زکرم رفتم تو ، گفت علیحضرت چی پی ردکردند ؟ گفت خبرردکردندهیست وزیران . گفتم کی این کرمها ردکردند ؟ اینها سگ کی هستند که ردبکنند . چی پی ردکردندا علیحضرت ؟ گفتم اول با خودتان صحبت کردم موافقت فرمودید . دفعه اول . هیئت فرستادند در اصول مطالب دولت موافقت کرد . دوم بجای اینکه رئیس جدید بانک را آورد موافقت کردند یک دفعه از خواب بیدار شدند که این مخالف اصول حاکمیت است چطور میتواند یک دولتی

شریک بشود دریک بانکی سرمایه بگذارد دریک بانکی فقط یک نماینده داشته باشد که آنهم حق راء ی نداشته باشد . گفتم این را از روز اول گفتند حسن اینکار اینست . اگر بنا بشود دولت مداخله بکند این بانک بدرد نخواهد خورد دولت باید پول بدهد باید کمک بکند خودش مداخله نداشته باشد . اعتمادی را که جلب کرده در ترکیه ، ترکیه هم یک مملکتی بدتر از ایران . این اگر موفقیت پیدا کردند در اینجا از اینجهت است . این را روز اول چنان گفتند ؟ این مطلب اصولی روز اول میبایست بگویند اصلا " بگویند نیایند اینها برای اینکه ما قبول نداریم یک

همچین چیزی را . بعد از اینکه تمام اینکار را کردند . گفتم علیحضرت این نمیشود من دیگر نمیتوانم ، من دیگر اصلا " ممکن نیست بتوانم کاریکنم . بمن مردم اطمینان دارند برای من احترام قائل هستند . من رفتم صحبت کردم آدمم با خودتان

صحبت کردم اینها را دعوت کردید حال به آنها بگویم که روی این مسئله اصولی گفتم

اصلا " بهریش ما میخندند دیگر اصلا " ما را آدم حساب نمیکنند میگویند اینها بهجه هستند از بجه هم بدترند . بشدت ، گفت خب حالا باشد ببینیم . به اتفاق آراء رد شد .

س - درحضورشاد ؟

ج - درحضورشاه . من حالا دیگرهرکاری که بنظرم میرسیدکردم . باکی صحبت کردم بخاطرندارد اماکاری نمیتوانستم بکنم برای اینکه اصل کارشاه است شاه را بایدوادار بکنم که بگویدبرگردانیداین تصمیم تان را . درجولای ۱۹۵۷ بود که شاه آمدمبه آمریکا سفیرکه آمریکا کرد این مصادف میشودباآن زمان . آیزنهاور رئیس جمهوربود . من آمدم به واشنگتن برای مذاکره بسابانک برای وامهایم . شاه هم ماه جولای واردمیشود . Foster Dulles وزیرخارجه یک میهمانی دادبه شام ، یک جایی مثل جهنم یک ازخانه های مال اشرافی اعیانی توی Massachusetts Avenue مثل اینکه هست بنظرم ما ساچوست بود . که آنرا محل پذیرایی میکنند پذیرایی مثلاً" که نخواهنددر White House باشد نمیدانم کجا باشددرکلویی چیزی باشد آنجا دعوت میکنند . آنجا سریمز شام نمیدانم درحدودشایدسی نفربودند . با اسموکنینگ بودبهدی گرم بودایرکاندیشنگ هم نداشت من تعجب کردم چطورتوی یک خانه ای ، این ازآن خانه های قدیمی بوده که ایرکاندیشن هم گذاشته بودند . اما یک باغی داشت یک باغچه ای داشت که ازاطاق ناها رخوری میرفتندتوی آن باغچه . سرمیزاشخاصی که بودند من آنکه بخاطردارم آندره ما یربودتنها کسی بودکه از Business World بود . نطقی کردشاه که اینهم جالب است گفت که دوستی ما الان نمیتواند امتحان خودش را بدهدبرای اینکه درایام خوشی هرکس میتواند اظهاردوستی بکندها آمریکا اما اگرروزی پیش بیاید که آمریکا محتاج باشد به کمک ایران ایران باتمام قوا به کمک آمریکا خواهدآمد . من این را تعجب کردم که هیچ لزومی نداشت که این چنین چیزی بگوید آدم خودش را Bond بکنندکه یعنی ما جنگ میرویم برای خاطر آمریکا . این را من نپسندیدم . خبالته درآنها خیلی اشرکرد . Foster Dulles باشد نطقی درجواب گفت تشکرکرد چیشن وچنان فلان اینها بعدرفتیم توی آن باغ آنجا آندره ما یرویم گفتش که این رفتاریکه شما با من کردیدهیچکس در دنیا نکرد . همه جا میآینددنبال من

که اینکار درست بشود . (؟) توی این مدعوین بود جزو همراهان

شاه یکی دکترایادی بود یکی آن خلباننش که بعددا مادش شد .

س- خاتم .

ج - خاتم . من رفتم به ایادی گفتم که آخرازا اینکار مفتوح ترمیشود؟ این اصلا

من خجالت میکشم که به این آدم چی بگویم این مردمحترمی است یک همچین چیزی

باش رفتار کردند . گفت من اگر بتوانم یک وقتی به شاه میگویم . در این ضمن

Allen Dulles اوهم جزو مدعوین بود آمد پیش من رو بطرف من . من به او گفتم ،

گفتم که یک همچین قضیه ای پیش آمده من خجلم شما میتوانید چیزا ببرید به شاه

معرفی بکنید ؟ آقا منتظر نشد رفت دست یارورا گرفت آندره مایررا کشید برد پیش

شاه و آنها هم دست دادند این برگشت . یک مدتی مذاکره کردند آندره مایر آمد

پیش من گفتش که درست شد . گفتم چطور شد ؟ گفت این مطالب را بهش گفتم گفت اطمینان

داشتن باشید درست خواهد شد . همان هیئت وزیرها بدون یک تغییر به اتفاق آراء

قبول کردند . همان هیئت وزیرانی که به اتفاق گفتم این کرمها علتی که من

میگفتم کرم برای همین است دیگر ، آخر کرم یک چیز است که شما رویش رد میشود له اش

میکنید و نمیفهمید متوجه نمیشود آخر یک کرمی را شما لگد گذاشتید خوردش کردید .

این اشخاص هم همینجور اصلا وجود ندارند این اشخاص . چطور ممکن است آخر یک

هیئتی هیئت وزیران با آن تشریفات تشکیل بشود به اتفاق آراء رای می دهد

استدلال میکند که این مخالف اصل حاکمیت است . بعد تمام این امل حاکمیت و

آن ابهت آن وطن پرستی ، آن غیرت اینها تمام از بین میرود برای اینکه آقای

شاه فهمیده است که این یک آدمی چقدر قدر و قیمت دارد . آندره مایر را نمی شناخت

به او گفتم وقتی که من برگشتم و گفتم که من آندره مایر دیدم گفتم اعلیحضرت

من نگرانی من راجع به مسائل مالی دیگر حل شد دیگر رفع شد دیگر من اشکال مالی

نخواهم داشت . برای اینکه به فرض اینکه بانک جهانی بمن قرض ندهد یا به آن

میزانی که من لازم دارم قرض ندهد من این آدم را دارم این آدم پشت سرم که باشد

دیگر هیچ احتیاجی به هیچکس ندارم . تمام نگرانی مالی من رفع شد . خب این را به او گفتم کافی است دیگر برایش دیگر بایده کافی باشد دیگر . چی شد هان ، هان ببینید چی شد حالا . این مقارن با آن موقعی بود که آن ششم میلیون تومان آزاد شده بود . تجدید ارزیابی طلا ی پشتوانه .

س- این کی املا" اینکار را برای آنهایی که به مسئله اقتصادی وارد نیستند این؟

ج- بانک مرکزی ایران بانک ملی یک مقداری پشتوانه طلا داشت . پشتوانه داشت به طلا ی فلزی . ارزیابی میشد به قیمت سی و پنج دلار یک آنس . اینها تصمیم گرفتند که بیایند این را به قیمت روز بکنند بمحض اینکه شمایک سی و پنج آنوقت در ۱۹۵۷ گمان میکنم بود ۵۷ قیمت طلا بخاطر ندارم اما قیمت طلا میداند از سی و پنج دلار بتدریج رفت به هشتاد و تقریباً " بیست دلار ، الان در حدود مثلاً" سیمدوسی دلار سیمدو چهار دلار تومان دارد . بتدریج رفت در ۵۷ وقتی ترقی کرد که آن Gold Window را بقول خودشان نیکسون از بین برد یقین گفت دلار دیگر وابستگی به طلا ندارد . پس بنابراین طلا هم آزاد به قیمت روز عرضه و تقاضا خرید و فروش بشود . این شروع کرده ترقی . آن زمان چه بود ؟

نمیدانم اما تفاوتش در حدود شش میلیون تومان شد . آقایان دزد ها که در ..

س- اینکار اساس و پایه اقتصادی هم داشت و صحیح بود این

ج- صحیح بود اما تمبلیست تفاوتش را . من اگر بودم نمیگذاشتم دیناری این خارج از بانک بشود این را میگذاشتم توی ذخائر بانک . یک وسیله ای بوده یک بانک که . زمانی که من رفتم نه میلیون تومان سرمایه داشت وقتی که رفتم از بانک بعد از هشت سال دویست میلیون تومان سرمایه و اندوخته اش بود . و این هم میگذاشتم میشد یک میلیاردمیشد .

س- بانک های مرکزی مالک دیگری هم یک همچین کاری کردند؟ از نظر ارزیابی طلا ؟

ج- هر کسی که Guts داشته باشد . من وقتی که منصوب شدم به پاریس رفتم به دیدن Baumgartner رفتم که رئیس بانک دوفرانس

بود با اودوست بودم . رفتم بهش بگویم که چی شد گفت من تمام رامبدانم گفت شما همان وضعیتی را داشتید که من دارم منتهاش مال شما مشکل تربود ، گفت در هیئت وزیران من را میخواهند هروزارتخانه ای میگویند من اینقدر ، اینقدر ، اینقدر میخواهم اگر ندهید کار ما میخواهد ، به آنها بگویم با اینکه خیلی متاءسم اگر بخواید من برای این نیستم که دستگاه شما را بگردانم من برای این هستم که بانک را نگهدارم ، من همین حرف را در بانک ملی میزدیم بدون اینکه از کسی تقلید بکنم عقیده من این بود ایمان داشتم به این مطلب . جنگ من با چی چیز سرهمین شروع شد با میلیسیو میلیسپو میگفتش که شما چه حق دارید نصف این طلاها را که استفاده کردید ببرید توی اندوخته هایتان . من گفتم یکیش را بیشتر نمیدهم . آن مرتیکه آمریکائی میبایست بگوید که صدرصد ببرید اگر نمیتوانستم صدرصد میبردم . اما این دولت ورشکسته روزه محتاج به روزانه ، مخارج روزانه اش را نداشت . من نمفش را بردم . من اگر بانک ملی بودم این را تمام رانگه میداشتم یا اگر خیلی میخواستم ارفاق بکنم یک قسمتش را میدادم . اینها اینکار را کردند به این نیت خدای من شهادت من یقین دارم به این نیت کردند که بدزدند سر این دزد بکنند آنوقت چطور میدزدیدند ؟ یک کمیته ای تشکیل شد که راءش که به رب ر - مای بود وبه عضویت رئیس بانک ملی و یک نفر دیگر مثل اینکه .

س - کی بود آن موقع ؟

ج . رئیس بانک ملی علی اصغر ، نه وزیر دارائی رئیس بانک ملی علی اصغرنا صروزیر دارائی بود ، ابراهیم کاشانی رئیس بانک بود و بنا براین وزیر اقتصاد وزیر صنایع اقتصاد و صنایع بود اسمش چه بود مال شریفامای ؟ وزیر صنایع بود صنایع بود ، صنایع بود اقتصاد هم بود ضمیمه اش نمیدانم ؟

س - اقتصاد نخیر .

ج - صنایع .

س - نیساری وزیر دارائی بود مثل اینکه وزیر بازرگانی بود .

ج - بازرگانی بود . نیساری که نمیدانم عضوا این هیئت بود یا نبود ؟ اما این

شریف ا مامی بود ناصر بود بعنوان وزیر دارائی ابراهیم کاشانی بود بعنوان رئیس بانک مرکزی ، تمام تهران میدانستند که هرکس میخواهد از این گوشت قربانی یک سهمی بهش برسد میبایست برود یک نرخ ، نرخ معینی داشت مثل اینکه ده درصد میبایست بدهد که اجازه بهش بدهند آنوقت اجازه بدهند چی است میرفتند توی بازار یک آدمی را پیدا میکردند آقا شما نمیخواهید یک صنعتی دایر کنید؟ این میگفت من چه صنعتی من اصلاً بلد نیستم گفتند لازم نیست بلـــــــد باشید ، پول ندارم . پول هم لازم نیست ما پول بشما میدهیم ارز بشما میدهیم راهنمایی‌تان هم میکنیم . خدای من شاهداست اینکارا کردند . تمام یک اشخاصی رفتند تقاضا کردند یعنی که میدیدند از خودشان مایه نباید بگذارند . شما نمیدانم چه چیز شنیدید راجع به این پولی را که میدادند برای اداره کردن ؟

س - قربان بعضی از صنایعـــــــــــــــــــــی که در سالهای آخر هنوز موفق بودند خیلی طرفدار این طرح بودند و میگفتند بایه ریزی بخش خصوصی و صنعت فعلی این کار آقای شریف ا مامی است .

ج - چرا این را میگفتند ؟ برای اینکه یک پولی بهشون دادند ، از خودشان پول نبود این پولی بود که پول مفتی بوده میدادند به یک اشخاصی که اصلاً صلاحیت نداشتند بلد نبودند دلسوز نبودند زحمت نکشیده بودند برای بدست آوردن این پول . یک پولی هم یک چیزی هم در تهران میگفتند ده درصد من این راه ناصر و ابراهیم کاشانی که هردو تا از اعضای من بودند گفتم الان یک گناهی مرتکب شده است دولت . آنها هم میگفتند بعله اما شما مطمئن باشید ما ممکن نیست بگذاریم پیشنهادی بیا بد که صحیح نباشد و ما تصویب نکنیم . من هم گفتم اقلاً اینطور خواهد بود . یک دانه Veto نشد تمام این آقایان رأی دادند . حالا هردو تا شان اشخاصی ضعیفی بودند علی‌اصرف ناصر رئیس شعبه بازار من بود بسیار بسیار مردم معقول با فهم فوق العاده با شعور و با فهم خیلی خیلی زیاده اما بعدی ضعیف که از سایه خودش میترسید این اینقدر آدم ترسو بود . این مثلاً میتوانست بایستد در مقابل آن هم که امرشاه است . شریف ا مامی دزد شریف ا مامی که سیاه را سفید جلوه میداد با نهایت وقاحت . وقتی که یک موضوعی

در هیئت وزیران مطرح شد من مخالفت کردم این راجع به همین کودشیمیائی این شاه گفتش که هیئت وزیران بنشینید به آن رسیدگی بکنید . فرغام هم بود در آن هیئت . این یک جوری با نهایت وقاحت آنچنان دروغ گفت که تمام پول را آنها میدهند من داد و فریاد کردم آخر اینطور نیست دروغ است اینطور نیست . کسی جرات نمیکرد که تکذیب بکند . علنی بودها اینطور .

س - در ارتباط این پولی که دادند به این صنایع مستقیماً " و تا " سپس بانک توسعه ...

ج - حالا بگو شما عرض میکنم . من عقیده‌ام این بود که الان که اینها می‌بنداین را دولت بعنوان سهم خودش بگذارد در اختیار این ، از بابت سرمایه اش هر چه هست بدهد بقیه هم در اختیار او بگذارد که آنها وام بدهند روی تشخیص دادن

Feasible Study باشد ، رسیدگی باشد ، Management صحیح باشد

کنترل صحیح باشد . گفتم بهترین فرصت این است اما تمام فلسفه رد کردن این به اتفاق

آراء برای این بود که میخواستند این را بخورند . اطمینان دارم ها هیچ محرک دیگر نداشت والا پرنسیب ممکن است در ظرف ده ماه دوازده ماه عوض بشود و آنوقت یک عده نمیدانم چند نفر هیئت وزیران چقدر بودند ۲۰ نفر باشند ؟ ۲۰ نفر وزیر بعد از ده یا دوازده ماه یک دفعه عوض بشود آن پرنسیبی که مخالف اصول حاکمیت دولت است عوض بشود ؟ عوض نشد پولها را بسرعت هر چه تمام تر قرض دادند یک مبلغ خیلی جزئی آن مانده بود که وقتی که دیگر مخالفت رفع شد قبول کردند . اعلیحضرت همایونی هم به آنها امر فرمودند آنها هم اطاعت کردند به اتفاق آراء تصویب کردند .

س - انگیزه شاه چی بود که این تصویب کرد ؟

ج - برای اینکه بخواهد داشت که من گفتم .

س - انگیزه شاه تصویب کردن طرح آقای شریف امامی که به صنایع بدهند یعنی مستقیماً "

بدهند بجای اینکه از طریق بانک توسعه صنعتی به صنایع داده باشند ؟

ج - انگیزه شاه چه بود برای اینکه اصرار بکنند که کودشیمیائی در شیراز ایجاد بشود

و شریف امامی پنج میلیون دلار گرفته باشد ، پنج میلیون بودیاسه میلیون بود

یادم نیست؟ آن چیزیکه ابوالفضل چی بود اسمش؟ گفتم کسیکه این مطلب را بمن گفته بود و شاید تحقیق کنند اگر این آدم زنده هست یک پرسی داشت در آمریکا درس میخواند . آل بویه در آمریکا درس میخواند . این احتمال دارد که آنجا رفته باشد . خیلی دلم میخواست دید که جوری این آدم را از شب پرسید که ابتهاج میگوید که شما رفتید در بانک ایرانیا ن بهش گفتید که این ملاقات شریف اما می و Bohler را شما ترتیب دادید که اول آرامش ملاقات کرد و بعد آرامش چون آن شما آشنائی نداشت آل بویه توسط او شما رفتید منزل آل بویه و موافقت شد این پول راهم بشما داد . International Mining and Engineering Group .

س - این Bohler فروشنده

ج - نه نه . Bohler رئیس I . M . E . G . بود

یک همچنین چیزی که نماینده یک چیز انگلیسی بود لوله - لوله نفت کنترات لوله نفت میگرفت لوله کشتی نفت . و همین این قرارداد را او بست یک چیزی بود که هر چه که دلش میخواست بهش میدادند با پشتیبانی آقای شاپور رپورتر . این Impression من است . و بوله را که خوردند آنوقت دیگر این اصول از بین رفت دیگر مانعی وجود نداشت . به اتفاق آراء همان . ببینید اینهم یکی از چیزهای برجسته است نمونه ای است از طرز کار ایرانی ، از طرز استدلال ایرانی ، از اینکه این ایرانی خجالت نمیکشد که یک همچنین چیزی را بگوید . که یک هیئتی قرض ، آقا ما چطور میتوانیم حق حاکمیت دولت از بین بروی ؟ که از بعد از این به اتفاق آراء بیابند آری به هدیه این . بهتر از این نمیشود . و من این را وقتی که شنیدم لذت میبرد از اینکه این گرمها امتحان خودشان را دادند و این شاه هم پیش خودش می بیند دیگر می بیند حظ میکند از اینکارها ، حظ میکند برای اینکه اراده او وقتی که اینست که نشود میگوید ، وقتی که بشود به آنها امر میکند و اینکار میشود . و او این نوع شایدهایت خاطر تلقی میکرد در صورتیکه یک پله ای بود نزدیک شدن به فنا به راه فنا . برای اینکه این وضع قابل دوام نبود اینست که من گفتم

که یک انفجار در پیش هست برای اینکه میدیدم دیگر این چیزها را بشم میدیدم . مگر اینکه آدم بایستد ایستادگی بکند بگوید نمیکنم بگویم میروم . آنها ی دیگر هیچ همچین چیزی اتفاق افتاد از ش به پرسید ، پرسیدم هیچکس همچین چیزی با شما اینطور صحبت میکند ؟ گفت نه نمیکنند . و اگر میکردند اینجور نمیشد . اگر یک نخست وزیر میآستعفا میداد میگفت نمیکنم ، دومی میآستد میگفت نمیکنم ، سومی نمیکرد بدون شک و تردید این آدم تجدید نظر میکرد در فکرش میگفت که پس نمیشود . اما وقتی که یکی پشت سریکی دیگر میآستد بدهتر از سابق غلامی میکردند بنده گی میکردند یک چیزی را که شاه میگفت اینها یک هزارویک دلیل پیدا میکردند که این را توجیه اش بکنند قشنگ جلوه بدهند که بخود شاه هم شاید ارمشته میشد که اه معلوم میشد که این فکری که الان دارم خیلی هم عالی است منتظر چی بودم ؟ من اطمینان دارم که اینجور تقویت میکرد شاه را .

س- این سالهای آخر هیچکسی نبود که بتواند نه بگوید یا گاهی وقتها مطالبی که .. ج - من که شناختم که کسی را . میگویم یکی یکی اینها را بشما گفتم دیگر . س- بله .

ج - علا ، علا یک آدمی بود که نیت داشت بروی بگوید اما هر وقت میرفت مثل آن

Keitel بر میگشت دست خالی و هیتلر او را متقاعد کرده بود .

خائن ن Keitel یک نظامی درجه یک بود مارشال Keitel این

مارشال Keitel این عرضه را نداشت که بایستد در مقابل هیتلر بگوید

آقا داریم راه غلط میرویم قرار و مدار شان این بود که بروی صحبت بکنند . این را من دارم میگویم که برسانم تنها ایرانی نیست که این ضعف را دارد . اینقدر اروپائی

دیدم اینقدر ، من درواشنگتن بودم وقتی که این Mc Carthy این مزخرفات

را میگفت بمحض اینکه من شروع میکردم به همین ترتیبی که عادت می داشتم با همین

لحنی که دارم با صدای بلند بدگفتن به Mc Carthy بجان شما همه

از دور من پراکنده میشدند میرفتند که مبادا که بگویند که یک همچین حرفی را یک

نفر میزد و اینها هم گوش میدادند . که بمن بعضی از آمریکائی ها با تعجب میپرسیدند

چطور آخرممكن است يك معدقى اين قدرت پيدا كرده باشد ؟ گفتم چطور ميشود يك ملتى يك دولتى يك دستگاهى از يك سنا توركه مدتا هستند يك سنا تورايىنجور بسترسد ؟ گفتم بهمان دليل .

س - مالىهاى اخير گفته ميشد كه البته در سطح پائين ترى نخست وزير هيچكام اينها شى كه اسم ميرم نبودند ولي ميگويند در به نوبه خود اينها مهدى سمعى ، خدا داد فرمانفرما شيان ، عاليخاني شايديكمان ديگرى هم باشند ميگفتند اينها تا يك حدى گاهى وقتها بعضى مطالب را به شاه ميگفتند و ميگفتند مثل " اين راه درست است يا اين راه درست نيست . وبهمين علت هم اينها كنار گذاشته شدند . اين

چ - من اين را حاضر با وريكنم اما گفتن يك چيزى گفتن اينكه من اين كار را نخواهم كرد يك چيز ديگر است . گفتن كافى نيست گفتم و بعد راه افتاد ۴ مثل غلامهاى ديگر فراهم آمد سركارم وهما ن تعظيم وتكريم كردم و پس فراهم رفتم مثل اينكه هيچ اتفاقى نيافتاده است . من وقتى كه يك همچين مسائلى پيش آمد و بسيار پيش آمد . نميدانم آن شرح مال چيز بانك شاي گفتم كه رفته بود بهش گفته بود . گفتم چه حق دارد بيايد به اعلى حضرت اين حرف را بزنند گفتم من نميكنم اعلى حضرت غير ممكن است من بكنم اگر من اينكار را نكنم خيانت است بعد از من هيچكس جرات نخواهد كرد اين كار را بكنند . نخواهم كرد استعفا ميدهم گفت حق نداريد استعفا بدهيد . گفتم هيچكس نميتواند من را وادار بكنند بر خلاف عقايدم كار بكنم . تسليم شد گفت بكنيد .

س - به آن ليست اسم دكتور محمد يگانه را هم اضافه كنم كه ميگويند ، ميگويند كه اينها ...

چ - آخ ، آخ ، پفيوز ترين افراد ، آقاى يگانه ، پفيوز ترين افراد ، يگانه كسى بود كه به امراء بانكى را كه من آورده بودم داشت دستش را ميگذاشت توى دست . بنيا دهلوى كه اينها عقد ازدواج ببندند و اينها ... بنبانك اصناف را بگيرند اداره كنند . ايسهم خوبست كه سؤال فرموديد شما بگوييد . من خونريزى Ulcer

پیدا کرده بودم منزل خوابیده بودم که تارفتم عمل کردم . آمدبمن چیزگفت

سیروس سمعی را که آورده بودم بانک . گفتش

س - بانک ایرانیان ؟

ج - بانک ایرانیان . گفتش که آقا دارند با سیتی بانک شریک میشدند . با بانک اصناف

گفتم غیر ممکن است همچین چیزی ، باور نکردم خواستم . کروتوفر

نه (؟) نبود آنوقت یک کس دیگر بود . چون سیتی بانک یک Ager

هم داشت در تهران که آنها نماینده داشت که آنها برای خودشان معاملاتی میکردند

با مردم . آنها من را فراموش کردم بجای کروتوفر آمده بود

خواستمش گفتم یک همچین چیزی شنیدم ؟ گفت بله آقا من با آن حالت بحرانی و

خونریزی که اصلاً نباید کوچکترین (؟) داد و فریاد که چطور همچین چیزی

میشود ؟ گفت میخواستیم که حال شما بهتر شود که شما بگوئیم . گفتم که من

الان چند روز است اینجا خوابیدم این مذاکرات مدتها شما مذاکرات را دارید . گفتم

شما چطور میتوانید همچین کاری را بکنید ؟ رفت بعد وقتی که رفتم سرکار ، رفتم

بانک مرکزی پیش این کثافت و آن کثافت ترد و جبی . شرکاء

س - جلیل شرکاء ؟

ج - دو تائی شان بودند گفتم شما آخر چطور یک همچین کاری را میکنید ؟ بانک مرکزی

چطور میتواند ؟ من اینها را آوردم شما پشت سر من میروید یک همچین عملی را دارید

انجام میدید آخر این بانک مرکزی همچین کاری را نباید بکند . گفتند ما اصلاً "بما

مربوط نیست آمده خود سیتی بانک دا و طلب شده هان اینجا بود که کروتوفر

را خواستم کروتوفر بود معلوم میشه . گفتند آنها آمدند کروتوفر

را خواستم گفت مرا ببرید پیش شان به آنها میگویم دروغ میگویند آنها میفرستند

دنبال من . این را به آنها میگفتم میگفتند دروغ میگوید او باید پیش ما . بلا آخره

تمام شده بود . گفتند ما آخر شما رئیس هیئت مدیره خواهید شد . گفتم از کی نابا حالا

شما مرا نصیر میدانید برای من تکلیف معلوم میکنید . که ما هستیم و بانک توسعه صنعتی است

خرد و بانک ملی شریک میشود چهار صد شعبه دارد و ریاست تمام این هیئت مدیره با

شما است . شما خیال میکنید همین شما برای من تصمیم گرفتید منم قبول کردم .
گفتم من صفر نیستم من ممکن نیست قبول بکنم من ممکن نیست بگذارم اینکار
بشود اینها حق ندارند همین کاری بکنند اینها تعهد دارند در مقابل من که بغرض
اینکه ، نه همیشه باید تا قرارداد با بانک ایرانیان باقی است تمام معاملات
ارزی شان را منحصر " با بانک ایرانیان بکنند . گفتش که قرارداد دارید؟ گفتم
یک نامه دارم Letter of understanding دارم . گفت ممکن است
آنرا بفرستید رفتم فرستادم بعضی اینک فرستادم . وضع از بین رفت برای اینکه
بر دنده را بپایان نشان دادند گفتند ب تمام این زحماتی که ما میخواستیم بکشیم
برای اینست که استفاده نکنیم . اینها میخواستند استفاده بکنند از چیزهای بانک
معاملاتی که بانک دارد تمام . وقتی که دیدند که بر فرض اینکه اینکار را بکنند
من آنجا واسه خودم نشسته ام اینها و گفتم تعقیب میکنم سیتی بانک را
و در نیویورک تعقیب میکنم و مفتحش میکنم در دنیا . چه جوری آخر حق دارد اینکار
را بکند ؟ شد اینکار که تمام شد بهم خورد با Wriston صحبت کردم
Wriston گفت من بهیچوجه خبر نداشتم . گفتم آخر چه جوری خبر ندارید .
آنروز آنوقت مفضل صحبت کردیم گفتش که شما پنجاه سال تجربه دارید من سی سال
گفت گذشت آن ایام گفت با نهایت تأسف بانک بحدی بزرگ شده من نمیتوانم گفتم
یکی از بزرگترین مرضهای آمریکا همین بزرگ شدن است . این گفتم یک روزی آمریکا
را پدرش را در میآورد بحدی بزرگ میشود که نمیدانند چه خبر است . گفت من یک عده
از این اشخاص را میآورم از همین هائی که Business School of Harvard
را دیدند بزرگترین حقوق را میداد به اینها . یک کنفرانسی هم داشتند یک سال در
چه چیز نزدیک نیویورک آن نزدیک (؟) یک جایی است که یک
س - (؟)

ج - گلف کورس خیلی قشنگی است یک میهمانخانه ای خیلی خیلی زیبائی است
آنجا این کنفرانس را داشتند مال فامیل سیتی بانک منم آنجا آن شب قرارداد

را امضاء کردم . بنیبرازمن Lord Oldington بود که رئیس
 Greenery بود که او هم شریک بود ما دونفر خارجی بودیم . بقیه
 تمام اعضای خانواده بودند که با هم با این Lord چه چیز هم خیلی
 تبادل نظر میکردیم برای اینکه ما همدیگر را میشناختیم این یک وقتی رئیس
 Board of Trade بود من رئیس بانک ملی بودم برخورد داشتی
 داشتیم با همدیگر . مرا میشناخت از سابق .
 س - مطلب ایران را با هاش مطرح کرده بودید که همچنین قراری امضاء کردند

ج - به Wriston گفتم گفت من خبر ندارم . گفتم محض غای خدا یک
 کاری بکنید آخر این بدنامی است برای شما یک عده ای باور نمیکنند که Chairman
 خبر ندارد یک بچه چه هاشی آنجا نشسته اند خود سرانه اینکار را میکنند . گفتم روزی
 ممکن است برسد که شما ننگ داشته باشید خجالت بکشید از اینکه شریک Pahlavi
 Foundation هستید و افتخار بکنید که شریک کسی هستید که با Pahlavi Foundation
 و با پهلوی رژیم مخالفت داشت . وقتی که این روز رسیده او گفتم یادتون
 میآید من آنوقت هیچکاره بودم فقط رفتم یک Catskill نا هارم مرا
 دعوت کرده بودید کونستانزو گفتم یادتان میآید این مطلبی را که توی
 همین اطاق شما گفتم که آنروز رسیده فکرش را بکنید حالا اگر سیتی بانک شریک
 Foundation شده بود . اعتباری برای شما باقی میماند ؟ من به شما قول میدهم
 مصمم بودم اگر عدول نمیکردند در نیویورک اینها را Sue میکردم
 بعنوانی که حق ندارند . اما این بعضی اینکه این نامه را دیدم موضوع منتفی شد
 اینها خیال نمیکردند یک همچین چیزی هست . من گفتم اگر بلد نیست شما بانک مرکزی
 و Pahlavi Foundation برای اینها یک بانک دیگر پیدا میکند من میروم
 برایشان یک بانک پیدا میکنم اینقدر بانک در دنیا هست بانک قطع نیست به این
 سیتی بانکی که من آورده ام . سیتی بانکی که من آوردم شما میروید پشت سرم

آنهم بانک مرکزی با این آدم میخواهد شریک بشوید . آخر این وظیفه بانک مرکزی نیست . شما برعکس میبایست به بنیاد پهلوی بگوئید آقا این قبیح است اینکار صحیح نیست این ابتهاج اینها را آورده اینها برای خاطر ابتهاج آمدند آنها هم همش میگفتند که ما بما مارا می خواهند هی اصرار هی اصرار میکنند که اینکار را نکنید . ما اصلا "میل نداریم اینکار را بکنیم"

روایدها، کننده آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ ۱۳ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب‌الاجوردی

نوار شماره : ۲۹

س - چون صحبت از بانک ایرانیان را فرمودید بجای اینکه به مطلب بعدی بروم دراینموقع از این فرصت استفاده کنم بپرسم که اصولاً موضوع سهامی که هژبیزدانی از بانک ایرانیان خریدگی بود ؟ و این نسبت هائی که میدهند که ایشان نماینده بهائی ها بوده یا نماینده دربار بوده این چی بوده این چی بودش موضوع ؟

ج - من اسم هژبیزدانی را هم نشنیده بودم . مثل هر شخصی شروع کرد به خرید سهام ، سهام بانک آزاد بخصوص سهام اشخاصی را میخرید مثل کارمندان بانک که اینها محتاج بودند میرفت به قیمت سه برابر میخرید . خوب یک عده فروختند . من وقتی که این را شنیدم آنوقت خواستمش باش آشنا شدم بهش گفتم .

س - چه جور آدمی بود چون خیلی ها ندیدنش

ج - خیالت میکشیدم به انگشتان نگاه کنم خدای من شاهداست ...

س - عیب داشت انگشتانش ؟

ج - انگشتانش پراز برلیان بود . چندتا انگشت برلیانهای به این گنده گی که یک مصاحبه ای داده بود در کیهان ، کیهان یک مخبر کیهان نوشته بود که قیمت این انگشترها هشتاد میلیون تومان است . من خیالت میکشیدم به انگشتانش نگاه کنم .

س - تحقیق نفرمودید این کیه اینها از کجا آمده یا مثلاً این چکاره است ؟ قبل از

اینکه ...

ج - من از او پرسیدم که شنیدم که شما همیشه بول با خودتان دارید یک مبلغ گزافی

اسکناس، گفت بله ده میلیون تومان توی صندوق اتومبیل دارم . گفتم برای چی ؟ گفت آدم احتیاج پیدا میکنده پول یک معامله ای ، گفتم یعنی احتیاج نمیکند که چک نمیتوانید بدهید؟ گفت نه این لازم دارد آدم . یواش یواش که با او آشنا شدیم این آدم آدم ضروری است این آدم آدم سالمی نیست ، خواستم که ، بله همینجور هی ادامه داد خرید سهام را . سهام رسید به ده درصد ، پانزده درصد بیست درصد بیست و چند درصد ، سی درصد ، در هیئت مدیره مطرح کردم .

س- اینها را که همه را از کارمندان نمیتوانست بخرد که ؟

ج- نه خیر از خارج . از خارج خرید به سه برابر قیمت ، بورس سهم بانک رسید بالا ترین قیمت سهام را بانک ایرانیان داشت بالا ترین ها . آن چیزهای احمق فرنگرمان ثانی توی بانک تهران هم آنها هم آنوقت خیال کردند که این مثلا " یک جوری مصنوعی است خوان ، شان وادار کردند یک عده بیرون بخرند که اینها برود بالا که مثلا " این را خیال میکنند که این شخص است که اینکار بشود اینکار را میکردند این دربانک تهران . در هیئت مدیره مطرح کردم که آخر این شایسته نیست یک آدمی اینطور تمام در هیئت مدیره بانک ایرانیان . و قرار شد که مایک نفر حالا آدم نیست که کی بود؟ که برود با او صحبت بکنند که شایسته نیست دیگری است دیگر متوقف بکنید . رفتند و صحبت کردند گفت چشم نمیکنم . دوباره شروع شد رسید به سی و چند درصد دیگر من فکر کردم باید یک کاری کرد یک فکری باید کرد . با سیتی بانک صحبت کردم که برای اینکه تا " مین بکنیم آتیه بانک را آنها سی و پنج درصد داشتند من ۱۵ درصد داشتم من سی درصد داشتم اما برای پرداخت قرض ۱۵ درصد این را فروختم برای اینکه من هروقت که سرمایه بانک هشت میلیون تومان بود ابتدا ، که این تکه را هم بگویم اینهم جالب است . وقتی که رفتم نیویورک برای اینکه با بانک _____ مذاکره بکنم که یک بانکی دارم تا " سیس میکنم که اعتبار بدهند ، رفتم پیش Chase یک Major که Vice President بود و این قسمت های ایران و آسیا اینها زیر نظر او بود رفتم پیش او و گفتم که سرمایه بانک چقدر است ؟ گفتم تقریبا " یک میلیون دلار پرداخت

شده . شانزده میلیون تومان بود که یک میلیونش پرداخته شده گفتش که چقدر اعتبار میخواهید ؟ گفتم من نمیدانم هر قدر شما میدهید . گفت یک میلیون دلار شما میدهیم . گفت شما اما یک چیز بگویم مستر ابتهاج دفعه اولی است در تاربخ بانکداری که Chase به یک بانکی که هنوز باز نشده اعتبار میدهد معادل سرمایه اش . گفتم من این را Appreciate میکنم میدانم . گفت این را عجلالتا " شما میدهیم اگر کسر بودیگوئید تجدیدنظر میکنیم . از آنجا داشتم میرفتم پیش گفتم بهش میروم پیش Irving Trust

با Chase کار میکردم Irving Trust وبا Guarantee Trust

هیچوقت کار نکرده بودم . گفتم میتوانم بگویم که شما یک میلیون دلار دادید ؟ گفتش که اگر هم نگوئید آنها مطلع میشوند برای اینکه ما یک سیستمی داریم بین بانکها خودمان که هر کسی که یک همچنین اعتبارها می دهد به اطلاع ب دیگران هم میرسد . رفتم پیش Erwing Trust گفتم که ! لان از پیش Chase می آیم بمن یک میلیون دلار دادند گفتند که ما توانائی نداریم یک میلیون هفتصد و پنجاه هزار دلار دادند . آنوقت گارنر گفتش که چرا پیش Guarantee Trust

نمیروید ؟ گارنر قبل از اینکه Vice President بانک جهانی بشود در Guarantee Trust بود گفت Guarantee Trust

بهترین بانک است چه فلان و اینها گفتم خیلی خوب میروم رفتم آنها دیدم خیلی اشخاص Guarantee Trust الان میدانید یک چیزی در روزنامه اخیرا " خواندم که تمام بانکها از A A A به A A

آن مؤسسه ای که این چیزها را میدهد این طبقه بندی را میکند .

س - Moody's , Standard & Poor's

ج - Standard & Poor's اینها را تمام کرده A A از Morgan Guarantee

که A A A است . اینها گفتند که وقتی که شروع شد چه فلان میکنیم . یک میلیون یک هفتصد و پنجاه هزار دلار یک پانصد هزار دلار هم از یک بانک دیگری گرفتم قبل از اینکه بانک تاء سیس بشود . تمام روی اسم بود . وقتی که خواستم با سیتی بانک مذاکره بکنم

گفتم نه شعبه دارم نه Deposit دارم اسم دارم . این کنستانتو
گفت مهمترین چیز اسم است . گفتم یک چیز دیگر هم شما باید بداند روابط من
باشاه تیره است من دارم این را بشما الان میگویم و خیال میکنم که Chase
با من اگرخواست شریک بشود برای این بود که David Rockefeller
نزدیک بود . اینهم نهایت بی انصافی کردم نسبت به David Rockefeller
برای اینکه David Rockefeller وقتی که مطلع شد که من دارم باکس
دیگری مذاکره میکنم و ادرا کرد جین بمن دوتا کاغذ نوشت که ما باشما چنین چنان
فلان اینها شما چطور ما را گذاشتید ؟ جین گفتم که به David بگوئید که
من بشما گفتم که من اول پیش شما آمدم شما اگر نکنید . معظم کردیک سال و نیم مرا
محفل کرد گفت من میروم پیش کس دیگر رفتم الان داخل مذاکره شدم باکس دیگر
بهیچوجه نمیتوانم الان . اگر با او نشد بر میگردم David Rockefeller بمن
گفت توی دفتر گفت We have our fingers crossed که کار شما نشود با چیز که بر
گدید . گفتم خیال نمیکم که آنها اینجور باشند برای اینکه تفاوت بین
Chase و سیتی بانک این بود تمام چیزها را در Chase میبایست
David Rockefeller تصمیم بگیرد . خب این یک دریائی بود دیگر! اینها گفت
ما استاف نداشتیم که باشما شریک بشویم و بفرستیم گفت برای این بود . هروطر
کاری کرد که آمد که من بهم بزنم گفتم غیر ممکن است اینکار را بکنم . باز این
س - راجع به این هژبیزدانی بود .
ج - هان به هژبیزدانی گفتم که آقا من قرض کردم ، من قرض کردم هر دفعه که
این سرمایه هشت میلیون تومان رسیده صد میلیون تومان پرداخته . من تمام
اینها را میبایست سهام خودم را بخرم و الا میبایست از بین بروم . من تمام را
قرض میکردم از سیتی بانک قرض میکردم با اطلاع با اجازه بانک مرکزی . که
یک مورد من داشتم از سیتی بانک قرض میکردم چهار و نیم درصد آقای شیرازی خواسته
محبت بگوید که این زیاد است گفتم به شیرازی بگویند که بروید خودتان قرض بکنید
چهار درصد ببینید بشما قرض میدهند؟ زیاد است که حتی در نرخ هم میخواستند سرپرستی

بکنند . گفتیم چی این حرفها را میزنند آخر ؟ من مقروض شدم و بایست قروض را بپردازم . من درآمدن برای پرداخت بهره کافی نبود بهره قروض . این بهره روی بهره میآمد هر سال بدهی من بیشتر میشد عوض اینکه کمتر بشود . برای اینکه من فقط بهره چیز دیگر نداشتم من میبایست زندگی بکنم آنچه که میماند میدادم به بانک از درآمد سه ماه و چیزی که اگر پس انداز داشتم پس انداز نمیخوانستم داشته باشم . بنابراین هرچی که میشد میرفت اضافه میشد رویش . بطوریکه من واقعا "چندین ماه اصلا" نتوانستم بخواهم که چی باید بشود ؟ آخر چه خواهم کرد اینکار را ؟ در این حین یک قضایائی پیش آمد من به چیز آمده بود تهران کونستانزو Executive Vice President, Constanzo که تمام کارهای خارجی بانک سیتی بانک زیر نظر این بود . بهش گفتم آقا تنها راه اینستکه من با شما دادوئاتی مان میزان سهام مان اکثریت داشته باشیم که دیگر علیالبداء مان شده باشد که بعد از من علیرضا بیاید بعد از علیرضا نمیدانم داوری بیاید بعد از او نمیدانم چه بیاید فامیل ابتهاج این را داشته باشند برای اینکه اینکار را بکنم من باید یک کاری بکنم که باید مثلا " شش درصد دیگر بخرم که بشود ۲۱ درصد و مال آنها هم ، مال آنها ۳۵ درصد مال ما ۵۰ درصد مثلا " من میبایستی یک چیزی بخرم که اکثریت داشته باشیم این را شما بمن قرض بدهید ولی یک قرضی که Soft Loan باشد که من بتوانم از درآمد آن سه ماهی که میخرم بپردازم این یک مدت طولانی میشود . گفت بسیار نظر خوبی است که ما " موافق هستم اما قبل از اینکه الان بگویم OK بکنیم من این را باید در هیئت مدیره مطرح بکنم برای اینکه این چیز مهمی است بیش از آنچه که اختیارات من است . ما مدت ها گذشت خبری نشد پرسیدم آخر چه طور شد ؟ توسط چیز اطلاع دادند (؟) نمیدانم یا فلان که آنها با تلفن بمن یک چیزی گفتند یک سروته من نفهمیدم . ضمنا " این شدت من باعث رنجش این نمایندگان سیتی بانک هم شده بود همین بجه مچ هائی که رفته بودند میخواستند شریک بشوند . برای اینکه اینها دیگر نسبت به اینها نفرت داشتیم که Wriston هم بمن گفت من خبرنگارم . خیلی خییی

با آنها با خشونت رفتار میکردم خیلی با خشونت . و اینها این کج و معوج این اطلاعات رسیدن من ایستادم که آقا بمن بگوئید آخر بله یا نه ؟ بعد گفتند در هیئت مدیره مطرح شد گفتند ما وام میدهم با شرایط Commercial Loan . Commercial Loan یعنی من میبایستی بیایم اقل اقل هشت درصد بدهم . هشت درصد بدهم روی سه برابر قیمت یعنی ۲۴ درصد میبایست در بیا ید که من بتوانم تازه بهره اش را بدهم چه جور میتوانستم اینکار را بکنم ؟ گفتم که من همین توانائی ندارم شما میدانید بنا بر این دارم به شما میگویم من سهام مرا اگر خریدار پیدا بشود خواهم فروخت برای اینکه شما شریک من هستید من شما را آوردم بدانید که من در وضعی قرار گرفتم که نمیتوانم اکثریت را داشته باشم این آدم هم همینجور دارد میخرد . زحم رفت دکتر ایا دی را دید به دکتر ایا دی گفتش که آخر ایاسته نیست که ایشان خریدند سی و چند درصد دیگر بس است گفتش که مرتیکه پول داردم میخواهد بخرد ما به او میگوئیم چی ؟ بگوئیم نخر .

س - چرا ایا دی را دیدند ؟

ج - برای اینکه ایا دی ...

س - آشنا بود با یزدانی ؟

ج - با یزدانی ، یزدانی همیشه وقتی که میخواست غلوی کند میگفت دکتر ایا دی مثلاً " حامی من است " از من حمایت میکند ، نصیری را میدید من که با نصیری رابطه نداشتم که بروم از او یک همچین تقاضائی بکنم .

س - با نصیری هم شریک بودند یا ... ؟

ج - بعد فهمیدیم شریک است بعد از اینکه انقلاب پیش آمد گفتند شریک است اما از شما حمایت میکرد . نصیری تلفن میکرد به بانکه فلا نقد برهش بدهید آنا " اطاعت میکردند بهش میدادند آنا " بهش میدادند . هفت میلیون تومان این به سیستم بانکی شنیدم مقروض بودا ربا بت قرضی که به او داده بودند وضامت نامه کردند . وضامت کردن مثل قرض بود دیگر فرق نمیکرد بانکه فلا نقد وضامت میکرد این وضامت را میبرد در یک جا نشی

Discount میکرد . یک میلیارددلار این شنیدم به سیستم بانکی مقروض بود . در روی زمین کسی پیدا نمیشود که یک فرد یک میلیارددلار با نکها گرفته باشد در آمریکا همین چیزی وجود ندارد که یک فرد . و این کارها را میکرد و آنوقت با این پول زمین خریده بود یک روز شنیدم سی و پنج هزار تومان زمین خریده در میدان بنام ولیعهد . از او پرسیدم گفت بله . گفتم آخر چطور اینکار را میکنید؟ میخندید میگفتش که میکنم میکنم استفاده میکنم میسازم میسازم میسازم . من خیال میکردم پولدار است بعد معلوم شد تمام این را با پول مردم میساخت . برای کسیکه بهش قرض میدادند اینهم هیچنیت پس دادن نداشت . حالا تنها سیم بانک ما را نمیخردید در تمام بانکها که دستش میرسید سیم میخرد کارخانه قند میخرد ، کارخانه نساجی داشت ، کارخانه کفش دوزی داشت چیزی نبود که این نداشته باشد . من آنوقت متحیر بودم که این چه جوری این پولها را از کجا میآورد؟ من نمیدانستم که به این آسانی یک تلفن میکنند میروند از بانک میگیرند . بهر حال آب پاکی را روی دست ما ریخت آقای کونستانتینوف که خیلی متاعفم هیئت مدیره به این ترتیب یعنی نه دیگر برای اینکه من نمیتوانم با آن نرخ تجاری آنهم نرخ Loan تجارتی که پنجاه ساله نمیشود این پنجاه سال طول میکشد تا اینکه تسویه بشود . اگر شعور میداشتند آنها قبول میکردند اما خدا پدرشان را بیا مرزد که قبول نکردند و اگر قبول کرده بودند نتیجه اش چه میشد؟ من میبایست تا روزی که توانائی کار کردن دارم در آن بانک بمانم و تمام هستی و نیستی ما که همین بود میرفت دیگر این انقلاب وقتی که پیش آمده بود . این روی پیش بینی دورانندیشی من نبود که این قضیه پیش آمد تصادف روزگار من مجبور شدم و گفتم که من پس میفروشم بدانید چون بعد گله کردند چرا بمانم نگفتید ، گفتم حق گله ندارید به شما گفتم که میفروشم و وقتی هم که میگویم میفروشم من شوخی نمیکنم رفتم سراغ این . هان وقتی که به این آقا ، بعد اینکه ماء یوس شدیم از طرف ایادی به این آقا خودش صحبت کردیم که آقا خودت نرخ گفتش که یک راه دارد یا سهام مرا بخرید یا سهامتان را بمن بفروشید ؟ من دفعه اول بهیچوجه ابد "

من سپاهم را حاضر نیستم بفروشم این بچه من است چه جوری من این را بفروشم ؟
 اما وقتی که شریک من بمن میگوید من نمیتوانم قرض بدهم ومن هرسال این بهره
 میآید بیشتر میشود و هیچ امیدی نمی بینم که من بتوانم بفروشم هیچ که بتوانم
 قرضهایم را پس بدهم . زنم داخل مذاکره با او شد که چه جور بفروشم آدمخرد سپاه
 را و ما هم تمام قرضهایم را دادیم یک مبالغی هم برای من مانده که این را بپوشه
 بانک مرکزی انتقال دادم به سوئیس که بیایم بعد تصمیم منم این بود که ما یک
 چند ماه در اروپا زندگی بکنیم بقیه را در تهران . در تهران هم نقشه ها پیش خودمان
 میکشیدیم برویم یک مقداری در شمال یک مقداری در جنوب نمیدانم چه بکنیم
 اینجا یک مقداری در سال مسافرت بکنیم . این نقشه ما بود . اولین مرخصی که
 گرفتیم که بخودم دادم مرخصی متدبعا از فروش بعد از کناره گیری از بانک ایرانیان
 علیرغم ! مراری کرد که وقتی خرید که من رئیس هیئت مدیره بمانم گفتیم بهیچ قیمتی
 من نمی مانم . برای اینکه من وقتی که اسم روی هیئت مدیره بانک ایرانیان باشد
 مسئول خواهم آنوقت میگفتند که هیچ لازم نیست که شما در هیئت مدیره
 باشید گفتیم اسم من که باشد هر اتفاقی که بیافتد مردم مرا مسئول خواهند دانست
 مطلقا نمیشوم . و آننگهی میخواهم آزاد باشم . از آنهم کناره گیری کردم آمدیم
 که مرخصی باشیم اینجا . زمزمه ها شروع شد و آن صورت درآمد یک صورتی که اشخاصی
 که از خارج کردند بعنوان اشخاص که خیانت کردند کلاهبرداری کردند که اسم زن
 من بود . تلفن کردم به بدبخت بیچاره خوش کیش دفعه اولی بود که من در تمام
 این مدتی که در خارج بودم به خوش کیش تلفن میکردم آمدند گفتند که در یک کمیسیون
 هستند گفتند که بگوئید که من یک کار خیلی فوری دارم آمد فرصت بپوش ندادم داد و فریاد
 که گفتند که آخرین صورت بانک مرکزی است گفتیم آخرین چه بانک مرکزی است که شما
 دارید ؟ این چی آخر ؟ من در این مدت که املا " ارزی فرستادم من سال قبل فرستادم
 آنهم با اجازه بانک مرکزی شما چه جوری یک همچین ؟ گفت آقا والله بالله
 ما املا " روحان خبر ندارد اسم دکتر امینی واسم خود من هم توی این صورت هست

این صورت اشخاصی که ... گفت الان این کمیسونی هم که هست برای همین است گفت کمیسونی است که من دارم نشان میدهم که بانک این را نداده است این رای ... ای به اسم بانک دادند و بیشترش ساختگی است و این تکلیفش معلوم خ ... ند دولت رسیدگی میکنند و بعدا علامیه ای خواهد داد . ما هم خیالمان راحت شد . اما سیدجلال تهرانی میرفت تهران گفت مبادا ... آذرچندین دفعه گفت که من میروم تهران که اسبابها را بیاورم گفتم من نمیگذارم بروی سیدجلال وقتی که شنید گفتش که مبادا اینکار را بکنید شما بروید آنجا فوراً " میگردندان ما گفتیم خب عجلتاً " میمانیم ببینیم چه میشود همینجورچه میشود خانه را اول چند نفر گذاشته بودم بعد دوتا مستخدم ما چیزداشتیم یکیشان اهل سیلان بود آن یکی بنگلادش بود اینها را بعنوانی که مستخدمین خارجی دیگر حق ندارند در ایران کار میکنند بیرون کردند بعد یک کلفتی که از قدیم بوده در مثل تایه بوده مثلاً آن ویکی دیگر بود آنها را عذرشان را خواستند خودشان ماندند و بعد یک روزی هم آمدند هرچی بودند نبود بردند . این گمان میکنم ...

س- بیش از این (؟) سؤال من بود ولی فکر کنم خوبست که منعکس بشود این نیم ساعت سه ربعی که مانده به جلسه امروز اگر اجازه بفرمائید یک مقداری اطراف خانواده پهلوی در ارتباطشان با امور سیاسی صحبت کنید و اگر امکان داشته باشد اول نسبت به ملکه مادر ایشان در هیچ جا چیزی در موردشان منعکس نیست .

ج - ملکه مادر یک صفاتی داشت که من این را تا این حد در هیچکدام ندیدم . ملکه مادر وقتی که من پاریس بودم شاه برای عمل آپاندیش رفت به بیمارستان بانک ملی وقتی که ملکه مادر رفت به دیدن پسرش و بیرون آمد در مقابل همه اشخاصی که در بانک ملی بودند توی حیاط . این را بمن نوشتند که گفتش که تنها یک نفر بعد از سوهرن به این مملکت خدمت کرد آنهم ابتهاج بود که این تمام یادگارهای او است این را بمن گفتند . موقعی که من از سازمان برنامه رفتم آن شب گفتند یک میهمانی بود پیش ملکه مادر . ملکه مادر دعوتها میگرد یک عده ای را دعوت میکرد شاه هم

بود شاه میا مدشام میخورد و بعد میماند ، میماند آنوقت دیرتر میآمد آن اشخاص خیلی زودتر میآمدند گفتند که وقتی که شاه واردند بهش گفتش که یک نفر ایرانی در سکار بود آن را هم بیرونش کردید ؟ همانروز بود . شاه خیلی ناراحت شد جلوی اینها گفتش که بهتر است که شما در این مسائل دخالت نکنید خب این چیزی را از این مادر دیده بودم .

س - اصولاً " نفوذ زیادی روی شاه داشت ملکه مادر یا نه ؟

ج - یک وقتی شاید داشت اما دیگر بعد نداشت دیگر ، اما این جرات را داشت که بگوید این صحبت را بکنند جلوی همه به پسرش ، یک قضیه ای پیش آمد . اینهم جالب است که من بگویم که رابطه من با شاه بعد از رفتن از سازمان برنامه ، من آمدم با جین بلاک مشورت بکنم راجع به اساسنامه بانک ، همین اساسنامه بانک ایرانیان اینها داوطلب شدند یک اختیاراتی بمن ، اختیارات تام بمن دادند ۲۵ درصد از درآمد غیر خالص هم علاوه بر حقوق بمن بدهند . من این را میخواستم با او نظربخواهم رفتم آنجا با او ملاقات کردم . هی همه اینها را گفت خیلی خوب است . برگشتم تهران گفتند که از دربار تلفن کرده بودند مرا میخواستند . (؟) جمال اما می

آمد دیدن من توی همان ایوان خانه مان نشسته بودیم این را آذر گفت این گفتش که ابتهاج خوب نیست تو این نکنی اینکار را اقلاً " تلفن بکن ببین چی میگویند آخر خوب نیست که اعتنا نکنی . گفتم خیلی خوب رفتم پای تلفن تلفن کردم گفتند گیتی تلفن کرده بود یکی از اشخاصی بوده که آجودانها ، گیتی را پای تلفن خواستم گفتم که موضوع چی بود ؟ گفت که تقاضای شرفیابی شما کرده بسونید میخواستم وقت تعیین بکنم . گفتم من تقاضا نکرده بودم . گفتش که خب چه اهمیت دارد ؟ گفتم

چه اهمیت دارد یعنی چی ؟ خیلی اهمیت دارد من تقاضا نکردم گفت آخر رسم است اشخاصی ایرانی هائی مثل شما میروند بر میگردند تقاضای شرفیابی میکنند . گفتم من تقاضای شرفیابی نمیکنم ، اگر اعلیحضرت میخواهند مرا ببینند بفرمایند میآیم اینجوری نمیآیم برای اینکه از کجا که برادر من تقاضای شرفیابی نکرده باشد ؟ من بیآیم آنجا شاه از من به پرسد که چه کاری داشتید ؟ من بگویم که من باشما

کاری نداشتم شما مرا خواستید بگوئید من شما را نخواستم شما تقاضا کردید ؟ گفتم جمال امامی بودند که این مذاکره شد ، جمال امامی یک آدم خیلی قدی بود خیلی خیلی قدی بود یکی از آن ترکهای خیلی متعصب گردن کلفت پسر نمیدانم امام جمعه خوشی هم از لحاظ مقام مذهبی هم ، این طرز صحبت را مثل اینکه نپسندید . یک دعوتی بود باز ملکه مادر کرده بود مراد دعوت کرده بود من هم که واسه این سمپاتی که داشتم رفتم . رئیس شهربانی ایستاده بود ، علوی مقدم پرسید که راست است که اعلیحضرت شما را خواستند و شما نرفتید ؟ گفتم که پیغام بمن رسید که من تقاضای شرفیایی کردم گفتم من نکردم اعلیحضرت اگر میخواهد مرا ببیند بگویند من میروم گفتم هر پیرزنی در جنوب شهر بمن بگویند که ایسن دلش میخواهد که شما را ببیند یک عظامی دارم میخواهد شما بگوید گفتم میروم ، میروم پیدا میکنم توی بازار منزلش میروم می بینم با من چه کار دارد . شاه مرا بخواهد با کمال میل میروم . اما من تقاضا نمیکنم من تقاضا نکردم گفتم که من تقاضا نکردم . گفت یک مثلاً" گله ای کرده که اینکار ... رئیس شهربانی هم گوش داد و تمام این مطالب را هم گزارش داده یقین دارم . این در تمام مملکت پیچید در تهران که شنیدم در هیئت وزیران شاه رو کرده و زرایش ، و گفتش که یک نفر هست که میگوید که من خواستمش و خواست بیا دید و روی کاغذ یک چیزی نوشت و گذاشت جلوی اقبال ، میخواست مثلاً" محرمانه باشد همه میدانستند که راجع بمن دارد صحبت میکند . حقیقتاً " اگر مرا خواسته بود میرفتم . میرفتم ببینم چی میگوید؟ چه جور توجیه میکنند این برکناری مرا به این شکل . اما من از او تقاضا نکنم تقاضا نمیکنم سربین شدیداً " رنجید . و یک عده ای هم بمن ایراد می گرفتند که چرا نرفتی ؟ من (؟) بخودم حق میدادم امروز هم بخودم حق میدادم . به علاوه گفتم علا گفت بسیار کار بدی کردند . علاوه بر دربار بودها و وزیر دربار بود گفت بسیار بدکاری کردند گفت یعنی چی معنی ندارد که یک دانه آجودان بشما تلفن میکنند که شما چون وقت خواسته بودید برایتان وقت تعیین کردیم . وزیر دربارش که آهسته دوستش داشت بمن حق داد . گفت شما حق داشتید نگفت شما چرا گله نکرد . ببینید این یکی از مواردی است که بمن

حق داد گفت حق با شما بود گفت این صحیح نیست اینکاری که کردند . علام خبر نداشت که او گفته به یکی A. D. G. هایش که شما بروید تلفن بکنید .

ج - دیگری صحبت بود ؟

س - از ملکه مادر .

ج - هان از ملکه مادر . ملکه مادر من این صفات را در ملکه مادر دیدم که جلوی مردم بدون اینکه ملاحظه بکند از پسرش بازخواست میکرد که اینطور زر رفتاری با یک نفری که اینطور با صمیمت ، صداقت و امانت کار میکرد ؟ گفت خب بهتر است شما مدخله نکنید.....

س - سرکار "اعلا" ملکه فوزیه را دیده بودید ؟

ج - بله دیدم ، دیدم . فوزیه یک تابلو بودا زوجهات . اما مطلقا این با آدم حرف نمیتوانست بزند . انگلیسی با او حرف میزدم انگلیسی خوب میدانست فرانسه خوب میدانست انگلیسی حرف میزدم سعی میکردم فرانسه با او حرف میزدم که بحرف بیا ورم . مطلقا یک تصویر قشنگی بود چرا اینطور بود ؟ من نمیدانم همیشه اینجور خجول بودیانه . اما این از همان اوایلی که زن شاه شدم من میرتم میآدم باش اینطور دیدمش . ثریا را من درباریس بودم سفیر بودم وقتی که شمس و شوهرش آمدند به از لندن آمدند پاریس من وقتی اینها را دیدم به دختر جوانی دیدم که خوش ترکیب هم هست خیال کردم که اینها از لندن یک

Governess انگلیسی گرفتند برای بچه هایشان با او هم رفتیم بیرون سه تایی

با او هم هر چه سعی کردم صحبت بکنم "اعلا" جواب نمیداد حرف نمیزد . یک روز بمن تلفن کرد

یک مخبری که راست است که یک کسی درباریس الان آمده که میخواهد بپرنده زن شاه

بکنند ؟ گفتم کی گفت این را ؟ گفت شنیدم گفتند که الان هم پاریس است با خواهر شاه

در هتل Ritz گفتم من همین چیزی شنیدم . تلفن کردم به پهلبد گفتم آقا یک

همچین چیزی گفتند این راست است ؟ گفت من و منی کرد که بله معلوم نیست و چه اینها .

معلوم شد بله میخواهند بپرندهش برای اینکار . گفتم آقا زود بروید از اینجا برای اینکه

این به اطلاع روزنامه نگارها رسیده این "اعلا" شما را ول نمیکند علنی شده اینها

مطلبی را بمن نگفتند روزنامه نگار میدانست . این آشنائی من باز با ثریا . تا اینکه

من برگشتم از صندوق از آمریکا رفتم و شدم

رئیس سازمان برنامه آشنا شدم یعنی دیگر آشنا شدم با این خانم . نگاه کردم دیدم این خانم آن خانم نیست یک خانم خجولی که اصلاً حرف نمیشد با او زد او هم مثل تقریباً " فوزیه الان برای خودش یک شخصیتی پیدا کرده یک روزی تلفن کرد که بروم ببینمش رفتم گفتمش که سفیر آلمان همان گیل ها مراست که بعد یک جا اسمش را بردم که آمده بود اسمش برده بودم بعنوان سفیر که در بانک ملی کار میکرد . گفتمش که سفیر آلمان بمن میگوید که ما یک شرکتهای آلمانی بزرگی هستند که میخواهند سرمایه گذاری بکنند در ایران ولی مثل اینکه نتوانستند مرا ببینند . گفتم علیا حضرت به سفیر آلمان بفرما شید که من هر کس بخواهند مرا ببینند میتوانم . برای این جور کارها سرمایه گذاری بفرما شید که او با من تماس بگیرد و مزاحم علیا حضرت نشود . این اولین و آخرین دفعه ای بود که این مداخله کرده بود . پدرش از آن اشخاصی بود که دلالی میکرد من ناها رمیهمان .

س- اسم پدرش چی بود ؟

ج- خلیل بختیار ، خلیل بختیار یک همچین چیز ، خلیل بختیار ، این از اقوام آقا خان بختیار و اینها بود که نمیدانم چه قوم و خویشی داشت ، تمام خانواده این ایل بختیاری بودند دیگر

س- شریا اسفندیاری بهش ولی بهش میگفتند .

ج- اسفندیاری میگفتند بله ، برادر این خلیل توی سازمان برنامه عضو شورای عالی بود . منتظم منتظم اسفندیاری عضو شورای عالی بود وقتی که من آمدم این را انتخاب کرده بودند برای اینکه عموی شریا بود و یک آدم این یک آدم لری بود در انگلستان بیشتر این بختیاری ها در انگلستان تحصیل کرده بودند اینهم در انگلستان تحصیل کرده بود و صدر مد طرفدار من بود خیلی خوش هم میآید از این رفتاری که من میکردم میایستادم مقاومت میکردم خیلی خوش میآمد ، همین ایامی هم که من بودم مرد مثل اینکه سرطان گرفت مردیایا اینکه بعد از من ، بهر حال بر میگرددیم به شریا . شریا ..

س - میفرماید که خیلی صحبت میکرد .

ج - بعد دیگر حرفاشده بود حرفاشده بود این مداخله

س - محبتهای همین جور متفرقه یا مسائل مملکتی ؟

ج - نه ، نه مداخله آنروز بخودش اجازه داد که میخواست مداخله بکند اولین

مداخله اش خیال میکرد من هم از آن کرمهایی هستم که حالا میگویم بله بله

بفرمائید چه بکنم یک کار ؟ ق کنی بکند که پدرش دلالی بگیرد درش تردید ندارم

برای اینکه گفتم مرا دولت آلمان دعوت کرد بروم به آلمان برای کار ذوب آهن

که برای اینکه من آنها میخواستم شریک بشوند ، این را در یک جایی هم میخواهم

این موضوع را برایتان بگویم برای اینکه اینهم بسیار اهمیت دارد .

ار هـ ا ر د وزیر اقتصاد بود و آ د ن ا ث ر ص ر ا ع ظ م بود

رفتم پیش آ د ن ا ث ر گفتش که آ د ن ا ث ر

توسط مترجم صحبت میکرد انگلیسی نمیدانست ، پرسید که کاری هست که از دست من

بر بیاید ؟ گفتم بله من میل دارم که د م ا ک ر و پ شریک بشود

سرمایه گذاری بکنند با ما در ذوب آهن نه اینکه فروشنده باشد و بمن میگویند که ما

اجازه نداریم که سرمایه گذاری بکنیم اگر بتوانید در این قسمت کمکی بکنید خیلی

متشکرم میشوم . برای این رفته بودم که این موضوع را حل بکنم نا ها را بود سرمیز

نا ها را باشد ا ر ه ا ر د یک چیزی گفت ولی کمپلیمان گفت و من هم تشکر کردم با شدیم

از سرمیز نا ها ر ، آقای اسفندیاری آمد از پیش من حالا سفیر است .

س - اسفندیاری عمو یا پدر ؟

ج - پدر ، پدر ، پدر گفتش که این احترامی که شما کرد آ د ن ا ث ر

به هیچ ایرانی نکرد گفت علی امینی وقتی که آمده بود هیچ این احترام را نکردند

گفت فایده اش چی است شما که اصلاً آلمانها را قبول ندارید ببخود این احترام را کردند

حیف ، گفتم کی شما گفت ؟ گفت مناقصه بود فلان مناقصه بود زمینس

بود و شما دادید به یک بلژیکی ، گفتم که آقای اسفندیاری شما خیال میکنید که

من آنجا هستم که هر کس بمن احترام بکند در مناقصه برنده میشود ؟ گفتم شما

خیال میکنید که ۲۰ آخر زمیمنس چنان، چنان فلان است A.B.G. که تازگی ورشکست شده زمیمنس همین است . گشتم زمیمنس تنها شرکت معتبر الکتریکی دنیا نیست دیگران هم هستند . یک عده ای را دعوت کردند به مناقصه برای شبکه یک قسمت از شهر تهران یک شرکت بلژیکی برد این اگر صلاحیت نمیداشت دعوتش نمیکردند . شرایطش بهتر بود قبول کردند این چه گله ای است شما میکنید؟ اگر خیال میکنید که من آنجا نشسته ام برای اینکه نشان بدهم که من هم نظر آلما آنها نظرمساعدی دارد هر چه میدهم این را اشتباه میکنید همین کاری را من نخواهم کرد . این دالی میگرفت در تمام کارهایی که برای آلماها درست میکرد در همان موقعی که این سفیر بود این بود دخترش هم و ادا رمیکرد که مثلاً " بگوئید حالا این آدم تازه آمده کارهای مهم میتواند بکند چه فلان و خب من از روز اول تکلیفش را معلوم کردم . دیگر اصلاً " با من صحبتی نکرد در این مورد هیچ هیچوقت . میدیدمش در میهمانی مثلاً " جین بلاک و قتیکه بنا بود بیاید به شاه گفتم که این را خوبست ناهار دعوت بفرمائید برای اینکه بازنش هم میآید . دعوت کردند آنها را شریا بود که آنروز من چیزیکه ناراحت کرد مرا این بود که شمیران بود و این پنجره ها باز بود و یک توری بود و این پنجره را میزد میبرد این پرده توری را و تمام میزناها را پراز مگس بود . اینقدر ناراحت شدم که فکر کردم خب این شریا الان که ملکه شده است اینکار را که میتواند بکند که لااقل اینجور آبروریزی نباشد آخر پادشاه است کاخ است ناهار است کاری ندارد که یک کاری بکنند که این مگس ها تو نیابند . این Impression خیلی بدی در من کرد و من یقین دارم دیگران هم همینجور .

س - خیلی متکبر و خود راضی بوده .

ج - شریا ؟

س - از یک طرف دیگر هم میگویند خیلی بین مردم محبوب بوده .

ج - من یک وقتی با شاه صحبت کردم راجع به شریا . حالا این را بشما بگویم ، یک چیز دیگر هم بگویم اینهم یک چیز است که کمتر به کسی گفتم . جین بلاک

بمن Hector Prud'homme را داده بود دو سال ونیم ماند و دیگر این میبایستی برگردد سرکارش میبایست جا نشین تعیین بکند . گفت که چیز را من بشما میتوان معرفی بکنم . معاون وزارت خارجه بود سابق و آن زمانی که این حرف را بمن میزد سفیر آمریکا بود در آفریقای جنوبی . این کسی بود که در وزارت خارجه

Undersecretary بود وقتی قضیه سوشلپیش آمد و این با سیاست

Dulles مخالف بود . بمحض اینکه مخالفت کرد Dulles این

را برداشت و فرستاد یک مدتی بعد فرستادش افغانستان سفیر افغانستان شده بود و بعد از سفارت افغانستان فرستاده بودش سفارت آمریقای جنوبی یعنی جاشیکه تبعیدش کرده بود در واقع . بلاک وقتی این مطلب را بمن گفت من تعجب کردم کسیکه

یک وقتی Undersecretary بوده چطور میخواهد بیا بد رئیس دفتر فنی من بشود؟

نا راضی بود معلوم میشود میخواست ترک بکند . من به جین گفتم که من این را نمیتوانم

تصمیم بگیرم برای اینکه این یک عکس! لعلی خواهد داشت که سیاسی خواهد بود

جنبه سیاسی پیدا میکند . یک عده خواهند گفتش که معاون وزارت خارجه را آورده

رئیس دفتر دیگر کار من تمام است همین کافی است که بمن میگویند که نوک

فلان فلان . این دیگر تاء پیدا میکند . من این را بایدها شاه صحبت بکنم . به شاه

گفتم تا گفتم گفتش که نه نمیشود گفتش که ما رفتیم آمریکا و با علیا حضرت و این

معاون وزارت خارجه بود یک ضیافتی میدادند و این با علیا حضرت میرقصید و خواست

Rendez - vous بگیرد وسط رقص . گفتم غیر ممکن است . گفت یعنی میگوئید

که علیا حضرت دروغ میگویند ؟ گفتم نه نمیگویم علیا حضرت دروغ میگویند اما خیال میکنم

که علیا حضرت اشتباه کردند درست نفهمیدند یک چیزی دیگری گفته آخر گفتم غیر ممکن است

یک مرتیکه ای معاون وزارت خارجه است یک ضیافتی میدهند به اسم شما این

اینقدر جسارت داشته باشد که درواشنگتن بخواهد Date بگیرد با ملکه . گفت

نمیشود . من حالا این را بایده بلاک بگویم که نمیشود . به بلاک گفتم که شاه از

لحاظ سیاست مصلحت ندانست که یک معاون وزارت خارجه بنیاید تا امروز هم نگفتم .

به اول کسیکه گفتم در عزم الهی رمالح بود . اما این رکورد بشود برای اینکه

این خودش هم باز تا یک اندازه ای معرف روحیه این شخص میشود . اما اگر چه چیز را ببینم از این بعد بدینم چن بلاک بهش این را خواهم گفت . اسمش را باید الان یاد م بیايد .

س - والا حضرت علیرضا را آشنائی با او داشتید ؟

ج - علیرضا اینکه اینکه

س - سقوط کرد در هوا پیما .

ج - هان بله با او سروکار داشتم به این مناسبت . من پاریس سفیر بودم و شاه کینسگ جرج ششم مرد . و تشیع جنازه اش نماینده میخواستند بفرستند سهیلی که درلندن بود . تازه سهیلی را مزول کرده بودند بمن تلگراف کردند که شما به ریاست هیئت نمایندگی دولت بروید به تشیع جنازه و بعدهم گفتند شاهپور علیرضا به نمایندگی شخص شاه میآید . رفتم لندن رفتم سفارت علیرضا هم بودم و محمد دلوکار را دیدم دلو از خانواده همین دولوها ، این چیز بود

Attaché Militaire ما آن قزاق قلدره که سوار خر کرده بودچی چیز

را آخوند را عطا پور ، عطا پور هم Attaché Militaire بود .

اینجا که بودیم بمن تشریفات را دادند که مرا کی هست ، جای کجاست من جزو

اعضای Delegation هستم رؤسای Delegation دریک جای

دیگر هستند . من گفتم من نمیروم به تشریفات نمیروم من عضو Delegation

نیستم اگر بمن تهران گفته بود عضو Delegation هستی نمیآدم

بمن گفتند شما رئیس Delegation دولت هستید ، برادر شاه نماینده شاه است

گفتم نمیروم . تشریفات را این عطا پور خیلی آنگلو فیل بود چه جور . اینها

خواستند مرا متقاعد بکنند که آقا نمیشود . گفتم نمیشود چه ؟ نمیروم ، هیچکس

هم نمیتواند مرا وادار بکند که از تشریفات وزارت خارجه یک نفر آمد گفتش که

ما تقصیر نداریم و اینطور بما در تهران این جور معرفی کردند . گفتم من قبول میکنم

حرف شما را اما من نمیآدم اگر این جور بود . گفت این برنامه را که چاپ شده

همه چیز شده این را نمیتوانیم عضو بکنیم . جایتان را عوض میکنیم اما برنامه

را عوض نمیکنیم . گفتم کافی است . هان گفتش که " Her Majesty, the Queen, will be very displeased "

گفتم خیلی متأسفم اما She may be displeased. Displeased

من نمیتوانم من یک پرنسپی دارم از این عدول نمیکند .
 س. - یک خصوصیات خاصی ازوالاحضرت علیرضا توی ذهن مردم مانده است ؟
 ج - او آنجا یک دوروز دیدمش باهم بودیم . خوش آمدارش دیده بودمش نه
 اینکه ندیده بودمش پیش اشرف میدیدمش . اما آنجا از نزدیک دیدم . خب ابتهاج
 جان نمیدانم فلان اینها همچنین خیلی تودل برو خیلی خودمانی اینها . بعد
 رفتیم جزو این تشریفات یک دفعه ملکه وشوهرش توی یک اتاق بودن یکایک
 اینها را میبردند معرفی میکردند . این یک دفعه دیدم که راه افتاد که برود به او
 گفتم رفتم گفتم باشید میریکنید به شما خبر میکنند . خبر کردند رفتند . اتفاقاً
 آندها شش آمد بود . آنروز برای من مسلم شد آنچه که دیدم آمد دور
 تا دور باهمه دست داد . اما شوهره به او میگفت یواشی میگفت چی بکن چی نکن اینها .
 س. - شوهر ملکه انگلیس ؟

ج - بله ، بله . همان یارو دوک برن فیلیپ . این Impression مسلمی
 بود که آنروز من دیدم . آنروز کاملاً مسلط بود برای اینکه این بی‌اره اصلاً تازه
 مرده بود دیگر این پدرش دفعه اولی است که همچنین مسئولیتی برایش پیش آمده بود
 تمام رؤسای ۱۰۰ رئیس جمهور فرانسه بود از طرف فرانسه رئیس جمهور آمده بود
 آندها شش بود یک شخصیت های جالبی بودند . من آنجا نزدیک تر دیدم .
 س. - علیرضا را

ج - علیرضا را ، علیرضا یک آدم لری بود ، لری که میخواست راه بیافتد برو دواسه خوش .
 و میگفت که این وضع چی است آخر این چیز که نمیشود که این جور باید یک قدرتی باشد .
 اشتقاد میکرد از وضع این را با خود من صحبت کرد . گله میکرد که این وضع خوب
 نیست که هر کس که هرچی دلش بخواهد بکند بگوید از حیث شباهت جسمانی قیافه خیلی
 شبیه به پدرش بود و گمان میکنم که اخلاقاً هم شاید شبیه به پدرش بود . تنها کسی بود که
 شباهت داشت به پدرش کامل .
 س. - والاحضرت شمس چه جور ؟

ج - والا حضرت شمس را من کمتر میدیدم خیلی Sweet خیلی خوب و شاید یک چیزهایی یک وقتی چه چیزهایی بمن تقاضائی داشت اروز همیشه میگفتم نمیشود دیگر دنبال نمیکرد، اما بعدها شنیدم که گفته بود ابتهاج بهما اروز نمیداد اما به دیگران که از ما متنفر تر بودند میداد. وقتی این را شنیدم خواستم گفتن بروم به او بگویم . این کسیکه این را بمن گفت گفتش که خوب نیست برای اینکه میفهمد که من بشما گفتن نگوئید خواهش میکنم . دیگر ندیدم هم که بگویم . از برادرهای دیگرش هم دیگری آن محمود رضا که محمود رضا یک آدمی بود تاجر و میشنیدم خیلی خسیس . زیاد نمیدانستم . غلامرضا معامله گری بود . چیزوار دمیگرد مثلاً " شنیدم خانه وقتی که میساخت دستگاه حرارت مرکزی برای خودش وارد میکرد چندتا هم وارد کرده بود که آنها را فروخت حالت میمانم راست است یا نه . اما می چسبیده او برای اینکه یک آدم خیلی خیلی مادی بود . اما خیلی مؤدب خیلی همیشه با ادب با آدم صحبت میکرد . آن فاطمه در تبریک عیدی که من در پاریس بودم فرستادم برای خانواده سلطنتی تعجب کردم که رئیس دفترش بمن جواب داد . دیگر من اصلاً به فاطمه اعتنا نمیکردم . اصلاً " فاطمه داخل آدم نبود کسی نبود که فاطمه بعد رئیس درباری پیدا کرده بود شخصیتی پیدا کرده بود تشخیص داشت پولی و پوله ای پیدا کرده بود اصلاً " یک دختر خیلی ساده ای بود یک شوهر آمریکائی داشت که خیلی خیلی معقول رفتار میکرد من تعجب کردم چطور شد اینطور شد اما معلوم میشود بعد ها یک اهمیت پیدا کرده بود . یک وزنه ای شده بود او هم همینطوری که همه بودند . او این جور نبود اما اینطور شده بود .

س - آن تاء شیروالا حضرت اشرف در مسائل سیاسی ایران تا چه حدی مبالغه شده در آن

ج - من خیال میکنم راست بود . خیلی هم نفوذ در شاه داشت .

س - هم اوایل هم او آخر ؟

ج - همیشه ، شاه را خیلی دوست داشت . من نامه هائی داشتم از اشرف وقتی که پاریس

بودم که خود اینها جالب بود . جالب بود برای اینکه وضع ایران را مجسم میکرد .

یک مقدار زیادی نامه داشتم که مثلاً " یکیش راجع به اینکه وقتی نصر فرار کرد

کا ملا" حق با شما بود . بعد حالا معلوم شد بعد .

س - آیین نامه هائی بود که خودشان بدست خودشان مینوشتند یا نامه های ماشین شده بود ؟

ج - نخیر بادست خودشان ، بادست خودش . و اینها را داشت برای اینکه جالب بود . مثلا "مینوشتش که جای شما خالی شما میبایست الان اینجا باشید ، اما اگر بیایید شما را میکشند بدون تردید شما را میکشند خطر جانی دارد برای اینکه الان یک وضعی است که کسی اگر بخواهد اظهار حیات بکند جانش در خطر است .

س - یعنی کی میکشد ... ؟ توده ای ها یعنی ؟

ج - نمیدانم ، شما را میکشند نیا شد .

س - این چه زمانی بود ؟

ج - موقعی که پاریس بودم دیگر بین ۵۰ ، ۵۲ .

س - هان ببله زمان صدق ؟

س - ببله . موقعی که پاریس بودم علی امینی یک نامه ای بمن نوشت ، دوتا نامه بمن نوشت . یک نامه نوشتش که بانک ملی ، هان علاء نخست وزیر شد وقتی که من در پاریس بودم رزم آرا را کشتند . تلگراف کرد بیاید تهران برای چند روز هان بیاید تهران برای ریاست بانک ملی . به او جواب دادم که مگر یادتان نیست وقتی من از بانک ملی رفتم گفتم میدانم یک روزی مرا خواهند خواست و گفتم نمیتوانم خیلی متاء سقم که نمیتوانم بیایم . جواب داد که برای مشورت بیاید چند روز . اتفاقا " وقت ملاقات خواسته بودم از فرانکـــــــــــــو و از دربار پرتغال و اسپانیا .

س - چرا ؟

ج - من آنکـــــــــــــردیتـــــــــــــه بودم آنجا هم فرانسه هم اسپانیا هم پرتغال و روز تعبیین شده بود جواب دادم که من این را روز تعبیین شده همین فردا و پس فردا حرکت میکنم به اسپانیا و پرتغال بعد از سفر میآیم برای مشاوره میآیم با کمال میل . رفتم و اسپانیا بودم که علاء سقوط کرد . هنوز دیگر نرسیده بود به برگشتن . امینی وزیر اقتصاد

مصدق بود . بمن نامه نوشت که وضع بانک ملی که آنطور تودرست کرده بودی . ببینید این اینقدر متاعفم که این نامه ها از بین رفت ، برای اینکه این کسی است که بعد موقعیکه نخست وزیر بود مرا توقیف کردند دلم میخواست که این نامه ها را منتشر میکردم که این بمن نوشته که حیف از آن بانکی که تودرستی کرد نمیدانی چه شده تنها کسیکه میتواند بانک را دوباره احیا بکند توئی بنا بر این بیا . به اوجواب دادم که من آنروز عهد کردم که نیایم علا هم مرا خواست گفتم که یادش آوردم که چون این مطلب را به علا گفتم بودم معذرت خواستم نمیآیم . یک نامه دیگر نوشت که اگر تکلیف کردند به کار نرفت را رد نکن . این را ممکن است مرتبط کرده چیزی را که بعد مصدق به چیز گفته بود . معلوم میشود مصدق به امینی گفته بود و امینی پس از اینکه شنیده بود که مصدق یک همچین خیالی دارد بمن نوشت که اگر تکلیف کردند رد نکن . در صورتیکه این را وقتی سپهبدی گفت بمن تکلیف کرد که شما رفته بودید در آمریکا بودید حالا ممکن است یک مدتی هم طول کشید تا خودش را حاضر و آماده کرده مرا بخواد . که من آنوقت دیگر رفته بودم به آمریکا . چطور هم شد که از پاریس رفتم آمریکا ؟ پذیرائی بود...

س- اینها را مثل "ینکه قبل" داریم .

ج- گذرم که بعد چطور شد بمن پیشنهاد چیز کردن ها ن خیلی خوب .

س- راجع به والا حضرت اشرف اگر مسئله ای . فکر میکنید مقید و

چون میگفتند این او را خرد دیگر ایشان نفوذی نداشته آن او ایل سلطنت بوده که داشته .

ج- یک وقتی بود که وساطت میکردم بمن از من خواهش میکرد که با شاه صحبت بکنم که اینقدر سختگیری نکنند .

س- سختگیری ؟

ج- به اشرف صحبت هم میکردم .

س- پس میکرد سختگیری ؟

ج- میگفته که مثلاً " نباشد به تر است برود . اما همین شاهی که میگفته برود اشرف بر میگشت و کلاً " مسلط بود بر اشرف . کلاً " ها ن .

س- به شاه مسلط بود ؟

ج - بله .

س- یعنی چه جور مسلط بود یعنی بعنوان

ج - نفوذ داشت دیگر . نفوذ داشت و من میدیدم نفوذ داشت و شاه یک آدم خیلی ضعیفی بود . اینها هر دو تا شان در آن واحد دنیا آمدند دیگری به فاصله نمیدانم چند دقیقه شاید ، چندین ده دقیقه مثلاً" . یکی بسیار ضعیف و آن یکی بسیار قوی الاراده . اشرف یک کاراکتر استیکسی دارد . یک معايبی دارد که همه میگویند شاید هم مبالغه میکنند برای اینکه ایرانی عادت دارد یک چیزی که میشود چندین چیز هم رویش میگذارد به یک نفر دیگر میگوید آن یکی هم همین کار را میکند وقتی که این چند دست گشت آنوقت یک چیزی میگوید که هیچوقت شبیه نیست به حکایت اولی . این را باید در همه موارد آدم در نظر بگیرد . یک چیزهایی داشت که من خوش نمیآمده اگر آن زمان من با او نزدیک بودم به او میگفتم با صراحت به او میگفتم . اما راجع به روابط با برادرش من شاهد بودم که یک وقتی سختگیری میکرد که من وساطت میبایست بکنم بنا بر تقاضای خودش یک وقتی هم میآمد و هرچی دلش میخواست میکرد . نخست وزیر تعیین میکرد . مثلاً" من خیال میکنم از اشخاصی که ترقی داد یکیش هژبر بود . یکیش . با کسی اگر مخالف بود ممکن نبود این شغلی به او داده شود ممکن نبود ها این را من یقین دارم . نمیداد . خیلی نفوذ داشت اراده داشت میدانست که چه چیزهایی را میخواهد . در دوستیش میمی بود در دشمنیش هم پایدار بود . این صفاتی بود که برادرش نداشت . اگر برادرش این صفات را میداشت شاید این بدبختی ها پیش نمیآمد

گفت حال که بیکارید چطور است که بیانشدا اینجا کار مترجمی بکنند ضمناً " یک درآمدی هم پیدا میکنند. دفعه اولی هم بود در عمرم که من درآمد پیدا کردم نمیدانم ۶۰ تومان بمن داد. ۶۰ تومان خیلی خیلی پول بود برای اینکه بعدها که من رفتم توی بانک شاهی وارد شدم ماهی ۳۰ تومان میگرفتم ماهی ۳۰ تومان هم خیلی پول بود برای ابتدا. و این یکی از آن ممکن است عوامل باشد و بنابر این من توی خانه پدریم هر روز میرفتم پیش کلنل کولسکل بود و یک کاپیتان را ببینم بنظرم هر دو تا شان بنظرم آفریقای جنوبی بودند. و این یک آدم قصی القلب عجیبی بود که من خیالی بمن اشر گذاشت. یکی از ایرانیها که در دستگاهاش کار میکرد مثل South Persian Rifles اینها را تربیت کرده بودند همینجور Smart و خوب لباس میپوشیدند و تعلیمات نظامی هم کجا به اینها داده بودند نمیدانم. یکی یکی از اینها را نمیدانم یک روزی میخواست تنبیه بکند آوردند بستند به یک ستونی و با چوب بایک ترکه مخصوصی پشتش میزدند که این تقریباً "پا نزده تاراکه زدند بیهوش شد یک آدم به این گردن کلفتی. من این خیلی خیلی اشر کردیم جوان ۱۹ ساله بودم این یکی از آن عوامل ممکن باشد که چطور شد که من مثلاً " درس ۱۹ سالگی با انگلیسها رابطه پیدا کردم. اینهم حاشیه میروم رضاخان افشار بوده که بعدها وزیر شد در زمان رضا شاه محکوم و مسخرم شد از حقوق مدنی و بعد از رضا شاه آمدن توی مجلس را و ایران آب را خرید و یک آدم خیلی کلاهبرداری بود اما ز رنگ، خوش زبان حرف این با میرزا کوچک خان رفته بود وزیر مالیه میرزا کوچک خان شده بود. ول کرد اینها را و با انگلیسها سروکار پیدا کرد. میگویند که تمام اسرار را به انگلیس ها داد و بعد فرار کرد از گیلان اینهم سابقه وطن پرستی ...

س - صندوق پول شان را هم برد.

ج - پولش هم برد. این سابقه وطن پرستی آقای میرزا رضاخان افشار بوده که بعد به آن مقامات هم رسید. و بعد من از جمله کارهای دیگری که بمن رجوع شد برای اینکه

دیگرتوانستم برگردم به نهران و ماندم . تیمورتاش که آمدستاندار گیلان شد که آنوقت استاندار که نمی گفتند نمیدانم حاکم نمیدانم چی . این پسر خاله اش بنظرم با پسرعمویش یک شازدهی بود که این را حاکم پهلوی کرد انزلی آنوقت ها و این آدمی بود عامی عامی عامی . وکی بمن تکلیف کرد که من بروم در پهلوی با این کار بکنم در دارالحکومه انزلی با هم رفتیم وقتی که این کشتی را که دیدگفتاه اینها چطور اینجا روی آب و استادند این کشتی ها ؟ اینطور عامی بود . مثل دهاتی بود از اهل خراسان اما از اقوام خود تیمورتاش بود . در آنجا تو ای این دارالحکومه کار میکردم یا دم نیست آنجا چقدر بمن حقوق میدادند ؟ آنجا که بودم بمن آمدند روی همان سابقه ای که با کولکل و اینها داشتم بمن تکلیف کردند که من اگر میل دارم بروم بندرگز بایک Detachment از قشون انگلیس که میرفتند بندرگز من هم این رایک Adventure دانستم و قبول کردم رفتیم بندرگز . بندرگز یک جایی که بنر شاه شد بعد در استر آباد ، سرداستر آباد و مازندران . واقعا " هم برای من یک Adventure هم بود . آنجا اصلا " یک دهی بود یک جای مغروبه ای یک گمرکی داشت که این مهمترین دستگاه آنجا گمرک بود . آنجا جانمید!ستم کجا باید چی بکنم من رفتم یک پانسیون منزل یک آرامنه ای که یک کسی ارمنی هم که یاد گرفتم همان چیزهایی بود که آنجا منزل داشتم . یک مدتی بودم شکار میرفتیم با آن افسری که ریاست آن ناحیه را داشت شکار Woodcock میکرد . و میگفتش که بهترین شکارگاه شاید دنیا باشد برای Woodcock و آنوقت این را بمن میگفتش یک پری از این یک پر فقط در Woodcock هست که این برای نقاشی بکار میرود . و منهم میرفتم با او شکار میرفتم شکار قرقاول اما بیشتر علاقه داشتم به شکار این Woodcock . یک مدتی آنجا بودم . و آنوقت آنجا یک کشتی یک وقتی آمد کشتی روسها . و این رئیس این واحد نظامی که آنجا دایم بود بنظرم Edwards نامی بود که این بنظرم این Lieutenant بود که از دره حال کا پیتان پائین تر بود . این گفت باید برویم ما

با اینها ملاقات نکنیم . یک قایقی سوار شدند منم اینقدر میترسیدم از این
 قبیله برای اینکه سوار شدیم رفتیم به طرف این کشتی . ومن همش فکر میکردم
 خوب اگر رفتیم تو این کشتی بلشویکی ها اینها را ما را برداشتن ببرند چه
 خواهند ؟ رفتیم ومنم مترجم بودم چون روسی هم یک کمی میدانستم . و یک
 مذاکراتی کردند که شما برای چی آمدید ؟ آنها هم بخطر ندارم درست برای
 چی گفتند اما آمده بودند تو آبهای ایران و اینهم میرفت آنجا که از آنها
 بسیار سکه شما چطور شد که آمدید اینجا . یک وضع بسیار عجیبی وجود داشت که
 روسها هنوز بلشویکیها هنوز به ایران تجاوز نکرده بودند انگلیسها هنوز در
 شمال بودند . بعد روسها سرازیر شدند آمدند و انگلیسها رفتند . قشون ، قشون
 ایران هم فرار کرد و که ما هم از گیلان فرار کردیم ۱۹۲۰ پیاده آمدیم که
 شرحش را مثل اینکه قبلاً توضیح دادم . خب اینها را که روی هم بگذارید
 سابق همکاری با انگلیسها و آنوقت عامل مهمتر، من حالا آدم معاون بانک ملی شدم
 در هزار و نهصد ... معاون بانک ملی همان موقعی که از چیز آدم از همکاری
 بالا و گفتم امیر خسروی بمن تکلیف کرد رئیس بانک بود . امیر خسروی را
 میشناختم از سالها پیش با مرتضی خان یزدان پناه این بیچاره ای را که اعدام
 کردند که در خراسان بود سنا تور بود چه چیز بله من همیشه به اسم اول شان
 ما اینها را صدا میکردیم . اینها با هم دیگر دوست بودیم . من علاوه بر این بمن تکلیف
 کرده که بیایم به بانک ملی و از پیش علا رفتن به بانک ملی معاون شدم . این
 در بحبوحه ی جنگ بود . جنگ دوم . همینطوری که عادت من هست در هر جایی که فرصت
 پیدا می کردیم من نظرها ی خودم را علنی می گفتم ، آلمانها فاتح بودند و در تهران
 هم نفوذ زیادی داشتند یک عده زیادی هم آلمانی بود . بطوریکه آدم مثلاً
 میرفت اگر اتفاق افتاد یکی دو دفعه مرا دعوت کردند مثلاً " به این رستورانهای
 تهران اینها می آمدند سر میز می نشستند مست می کردند شروع می کردند به خواندن این
 سرودهای نظامی آلمانی و یک محیط عجیبی بود . تو سینما فیلمهای Actualité
 که نشان میدادند هیتلر را نشان میدادند که فتح کرده در کجا ، کجا که اینها

مردم دست میزدند هورا میکشیدند چه شغی میکردند چه احساساتی نشان میدادند تمام مردم طرفدار آلمان بودند و همه شان مخالف انگلیسیها و Allies من دریک همچین موقعی نظر خودم را علنی هرجا که مینشستم میگفتم که آلمان شکست خواهد خورد در بحبوحه فتح و پیشرفت آلمانها بود. چرا ؟ برای اینکه پیش خودم استدلال میکردم که ممکن نیست بتوانند هینئر تسلط پیدا بکنند بر تمام دنیا . فرانسه و اینجا ها را که اشغال کرده بود. اما روسیه را هم بخواد با روسیه هم بجنگد این نمیتواند اینکار را بکند از عهده برنمیآید و بلا آخره حتما "شکست خواهد خورد. راجع به این هرجا که این عقیده را اظهار میکردم تعجب میکردند که چطور دریک موقعی که اینهمه آلمانها نفوذ دارند و رخا شاه ژرمنوفیل بود و معلوم بود اتفاقاً " این را که به او میبستند این حقیقت داشت . و یقین دارم او عقیده اش این بود که آلمانها فاتح خواهند شد و بنا بر این برقراری یک نوع تمامی رابطه ای با آنها به نفعش خواهد بود . صحبت از این بود که چه جور هم ممکن است که تصرف بکنند ایران را . من این را از اشخاص مختلف شنیدم من جمله از آمریکائی ها شینـــــــدم از اعضای سفارت حالا خاطرم نیست کی بود . اما یک کسی است که بعد سفیر کبیر شد الان اسمش را بخاطر ندارم که این میگفت ما میرویم اما بر خواهیم گشت . وقتی این مطلب را بمن گفت گفتم عجب دلخوشی بر خواهیم گشت که آنها میروند و بر میگردند من فکر میکردم که اگر همچین چیزی بشود تکلیف من چی ؟ برای اینکه قطعاً " من جزو اشخاصی که اولین اشخاصی که اعدام میشدند بودم . برای اینکه یک اظهاراتی میکردم که این را خیلی ها حمل میکردند به اینکه این Agent انگلیسیها هست که این حرف را میزنند و الا کسی چرا ؟ نمیگردد که این مطالب را بگوید . این گمان میکنم یکی از عواملی بوده که مردم به آنوقت البته این رفتاری که من میکردم . ببینید در ایران نمیتوانستند با و برکنند که یک کسیکه پشتیبانی نداشته باشد یک همچین قدرتی داشته باشد . که این از لحاظ پسگولوژیک گمان میکنم مهم است . ایرانی کمتر پیدا میشود که بخودش اعتماد بجای داشته باشد که روی پای خودش بایستد و در مقابل هر

نفوذی مقاومت بکنند اعم از اینکه نافوذ خارجی باشد انگلیس باشد ، آمریکا باشد ، روس باشد ، یا نفوذ داخلی مثل شاه باشد . خوب این در طبیعت من بود حالا چطور شده بود ؟ نمیدانم این مربوط به خلقت مربوط به چی است ؟ نمیدانم اما به اینجهت وقتی که میدیدند یک آدمی با گردن کلفتی کار ها ییش را میکند . هما وقتی هم که معاون بانک بودم ، این اظهارات را هم میکردم . اینها را روی هم می گذاشتند نتیجه اش این میشد که همانطوریکه این آقای دریا بان افخمی اینجا بمن گفت که مردم همه عقیده شان این بود که مرا انگلیسها آورده بودند سرکار و از او که پرسیدم او هم عقیده اش این بود . این وقتی که فکر میکردند خودشان اگر جای من بودند این جر بزه را این جور رفتار میکردند میگفتند حتما " این با بدیک اطمینانی داشته باشد که اشخاصی هستند که از این حمایت میکنند . خوب خوشبختانه برای من یک مواردی پیش آمد که من با بانک شاهی مبارزه کردم . این یک عده ای را متوجه کردم که من نمیتوانم نوکر .. من جمله اشخاصی که با من کار میکردند مثل خردجو ، مهدی سمیعی و یک عده دیگری از این اشخاصی که در بانک با من کار میکردند که میدانستند وقتی این تهمت ها را بمن میزنند اینها میدانستند من همانوقت داشتم مبارزه میکردم بر علیه انگلیسها . بعد مبارزه با میلیسپو که همه از او آمریکائیها پشتیبانی میکردند و هم تا یک حد خیلی خیلی زیادی بمراتب بیشتر از دریفوس بولارد از او حمایت میکرد . این یک پیش آمد بود و بعد

س- هم زمینه اگر میتوانستید آن تماسی که با لرد کیسی و بولارد داشتید این در ادامه همین مطلب بفرمائید .

ج- در این موقتی بود که من رئیس بانک شده بودم و با آلیف (؟) آن موافقتنامه گذاش با انگلیس را به نتیجه رساندم که بعد شرح دادم که چطور بدر این را خواست به اسم خودش تمام بکند برد تصویب نامه هیئت وزیران در کابینه سهیلی ، در کابینه سهیلی بود این . و به تمویب رساند یک چیزی هم امضاء کردند و تا آنجائی که بغا طر دارم به مجلس هم دادند . بعد وقتی که قوام السلطنه آمد از عسکری که هم وزیر آن کابینه بود و هم وزیر کابینه قوام بود شنیده بود که من عقیده ام این بود که میتوانست

تا صد مرد هم بگیرم طلا . مرا خواست صحبت کرد رفتن با آلی-ف
صحبت کردم و این را عوض کردم دودره نکردم اما شصت درصد کردم بقیه اش تضمین
شده به طلا . با این سوابقی که با آلی-ف داشتم آلی-ف
هم بریج خیلی خوب بازی میکرد آنوقت هم من خیلی بازی میکردم با هم بریج
بازی میکردیم بسیار مرد دوست داشتنی بود خیلی مرد لایقی بود که گفتم بعدها
هم Vice President بانک جهانی شد . و درکاری هم که کردند
حل مسئله اختلاف هندو پاکستان هم بانک جهانی دخالت میکرد در چیزهای آبپاری
و این آلی-ف هم نماینده بانک بود در تمام اینکار ها . این بمن
گفتش که این آدمی که میاید شما باید این را ببینید برای اینکه خیلی خیلی اثر
خواهد داشت از لحاظ ایران این خیلی مفید خواهد بود . گفتم آخر معنی ندار این در
War Cabinet چرچیل که پنج نفر فقط بیشتر نبودند ، این عضو
آن War Cabinet بود از توی هیئت وزیرانش یک هیئتـــــــــــــــ
کوچکتری را انتخاب کرده بود که تمام مسائل مهم جنگی را با آنها مشورت میکرد.
این آدم استرالیا بی بود و در اختیار نخست وزیر استرالیا بود این کجا بود آنوقت
نمیدانم اما بدون اینکه با نخست وزیر استرالیا اینها صحبت بکنند این را انتخاب
کرد بعنوان War Cabinet و ماءء مور کرد که باید در خاورمیانه در قاهره
مرکز باشد برای اینکه لازم نباشد که آن کسیکه مقیم خاورمیانه است تمام کارها
را به چرچیل مراجعه بکنند با اختیارات ام آمده بود آنجا که این یکی از طرف تفکر
و عمل چرچیل بود که این اختیارات را واگذار میکرد که دیگری نیاز باشد از این
کـــــــــــــ Communication هم کار آسانی نبود آنوقت . و این را با این
اختیارات فرستاده بود . گفتم یک همچین آدمی به این مهمی بیاید . من رئیس
بانک ملی ام ، رئیس بانک رسی بودم . رئیس بانک رهتی بودم من بروم این
را ببینم . گفت این عقیده من است اگر میخواهید که نتیجه بگیرید بعقیده من
شما اینکار را بکنید . من این مطلب را به یکی از دوستانم گفتم . حالا این آدم
برای اینکه نخست وزیر ، نخست وزیر آنزمان هنوز قوام السلطنه بود ، بگوشت رسید

بمن گفتش که بروید ببینیدش . قرار گذاشتیم . گفتم منتها من با علا بروم اقلاً
 رئیس بانک مرکزی باشد با من دوتائی برویم . قبول کردند با علا به اتفاق رفتیم
 آتروزی هم که میخواستیم برویم صبحش مرا خواست قوام السلطنه که بروم مجلس
 که رفتیم دیدم جلسه خصوصی نشسته اند سر تا سر دفعه اولی هم بود که من تماس
 داشتم با وکلا . نمایندگم برای چی خواسته . نشسته بود زیر گوشم گفتش که شما
 میخوایم اینها را راجع به این لایحه همان موافقتنامه ایران و انگلیسی را که
 من با آیسلیف موافقت کرده بودیم که امضاء شده بود این را
 دادند به مجلس حالا این جلسه خصوصی تشکیل داده برای اینکه این را بقبولاند
 به وکلا . گفتش که دفاع بکنید . گفتم آقای قوام السلطنه شما میدانید که من
 ساعت ده یازده به کیسسی Casey وقت داده باید برویم . گفت
 شروع بکنید بعد بروید برگردید . آن مذاکرات را شروع کردم و بعد قبل از اینکه
 آن ساعت برسد رفتم . رفتم به بانک ملی و علاوه بر داشتیم رفتیم سفارت
 انگلیس . بولارد بود و کیسسی Casey بود یک نفر که یادداشت بر میداشت .
 علا خوش آمد گفت به کیسسی و بعد مرا معرفی کرد که یک مطالبی را
 دارم میگوید رئیس بانک رهنی . من شروع کردم و مطالبی را گفتم خیلی مفصل ،
 خلاصه اش این بود که کارهایی که شما دارید میکنید تمام غلط است که گفتم اگر
 بی اعتنا هستیده ایران و در آینده هم میخواهید که برای شمای تفاوت خواهد بود که
 با مردم ایران رابطه خوب داشته باشید یا بد میگوئید To hell with Persia
 این کارهایی را که میکنید صحیح است . اما اگر برعکس شما سعی خواهید کرد که جبران
 بکنید که این کارهایی که شده که آمدید مملکت را تصرف کردید یک دشمنی و خصومتی
 شعبی بین ایرانیان بحق ایجاد کردید این راهش نیست ، حالا این بولارد هم نشسته
 تمام اینها انتقاد زیست بولارد است . بولارد یکی دو دفعه مداخله کرد که مثلاً نه
 اینطور نیست که شما تصور میکنید چه اینها این مذاکره خیلی خیلی طولانی شد
 آنچنان این مؤثر واقع شد که کیسسی Casey بلند شد گفتش که شما هر وقت بیا شد قاهره
 بیایید خواهش میکنم به ملاقات من . و از آنروز با کیسسی دوست

شدم تا روزیکه وقتی که Governor General استرالیاشد ولردکیس شد و اینها همینجورمکاتبه داشتیم و در زندان هم ضمن نامه‌هایی که به آمریکا می‌نوشتیم یک نامه هم نوشتیم به کیسی Casey به اونوشتیم که من خیال میکنم که یکی از عواملی که باعث توقیف من شد انگلیسها هستند برای اینکه عقیده‌ام این بود . و آنوقت نوشتیم که بانک‌های چه جور با من دشمن بود و چه تحریکاتی بر علیه من میکرد . تحریک تحریک آشکار میکردها که اینهم کاشکی مجال می‌داشتیم یک وقتی بطور مشروح میگفتم که مدرک بدست آوردم بخط یک اسماعیل دهلوی بود که این شخصی ارشاد ایرانی بانک‌های شده بود این نامه ای نوشته بود به یکی از مدیران روزنامه‌ها که یک مقاله ای که این را چاپ بکنند . این را برای من فرستاد رئیس بازرسی بانک دوستی داشته با آن رئیس مدیر روزنامه این را گرفت آورد بمن داد . مقاله سرتاپا فحاشی بمن نوکر انگلیسها هست . آن یکی مینویسد دهلوی توی بانک‌های نوشته بخط خودش . که این را وقتی که من دیدم تلفن کردم رئیس بانک‌های را خواستم Walter نامی بود خیلی آدم مؤدبی هم بود خیلی آدم خوبی بود بهش گفتم شما در بانک تان اجازه میدهید که یک تحریکاتی بر علیه من بعنوان رئیس بانک مرکزی بشود؟ که من همیشه میگفتم Bank of Issue و Central Bank میگفتم با وجود اینکه عنوانش این نبود اما ناشر اسکناس بود . نشان دادم خط را گفت ممکن است این را بمن بدهید من نشان بدهم به دهلوی ؟ گفتم البته . دادم برد بعد از دو روز وقت گرفت آمد گفتش که خط دهلوی هست اما اون نوشته . گفتم یعنی چی نفهمیدم ؟ گفت یک کسی این را نوشته بود میخواست ببریده بد به روزنامه سرراش آمد پیش دهلوی دهلوی از روی این کپی کرد . گفتم دهلوی میتواند صبر بکند در چاپ شده قشنگ میدیدش . این خط کشیده گفتم اصلاح کرده چندین جا . گفتم شما باور کردید این چیزیکه گفت ؟ گفت بله . گفتم خیلی خوب من یا شما دیگر کاری ندارم خدا حافظ شما . بعد که یک روزی که شاه بمن گفته بود که من بروم بولار در ابیمن بولار گله کرده بود از رفتار من که با بانک‌های اینها . گفتم بروید ببینید ما به اوزیا دخواست نکنید . گفتم خیلی خوب . رفتم گفتم His Majesty بمن گفته که من پیام

پیش شما چه مطالبتان ؟ یکی یکی گفت شما اینکار اینکار اینکار سختگیری هاشی که میکنید . یکی یکی جواب دادم ، آنوقت گفتم بانک شما یک مرکز تحریکات بر علیه من است و این . گفت ها ن این را میدانم . Mr. Walter

بمن گفت که این شرح را . گفتم خب شما چه عقیده دارید ؟ گفت من تصدیق میکنم . آقا همان موقعی بود که من Ulcer داشتم توصیه شاه هم بود که نگویم . از آن مواردی بود که متفجر شدم آنچه که توانستم توی دهانم بود فریاد و بدگفتن این حرفی که زدید میدانید چی است ؟ گفتم خودتان نهمیدید موضوع چه هست حالا من بشما میگویم چه ؟ میگوئید Mr. Walter گفت حق دارد یعنی یک حرفی را که انگلیسی میزند این حجت است من که ایرانی هستم بشما دارم میگویم این خطا و هست میشناسم رفته اعتراف کرده و این حرف بجگانه احقانه را که میزنند که کبی کرده شما میگوئید که چون Mr. Walter

گفت قبول دارید . گفتم این است بدبختی شما که درد دنیا اگر مسغوره ستید و مردم از شما ناراضی هستند این است که خیال میکنید که هر چیزی که یک انگلیسی میگوید صحیح است ؟ آنوقت گفتم ، گفتم در بانک شاهی که بودم فلان انگلیسی در فلان شعبه دزدی کرد در رشت که بودم بایک ^{Clark} کارمیکردم رئیس شعبه بود تا روزیکه من بودم این املا " هیچ دخالت در کارها نداشت تمام کارها را من میکردم بمحض این که من آمدم تهران گفت اینها را بروید از بانک تا ن به برسید . یک گزارشی رسید که این آدم دزدی میکند . ماکلین (?) McLean

بود که من آنوقت معاون بازرسی بودم . ماکلین (?) McLean که دوست من بودم ، مورشه برود رسیدگی بکند رفت تمام این مدارکی را که برایش بدون امضاء فرستاده بودند یکی یکی توی دفاتر بانک پیدا کرد آن آدم هم اذعان کرد . از همانجا روانه انگلیس کردند . گفتم این دو تا رئیس شعبه ای که من میشناسم اسم هم میبرم که دزدی میکردند یکی شان از ترس من نمیتوانست برای اینکه من وقتی که آنجا بودم حقوق من آخرین حقوق من آنجا مثل اینکه ۶۰ تومان بود ۷۰ تومان بود مثل اینکه ۸۰ تومان شد . گفتم این رئیس بانک تا ن برای خاطریک

جوان ایرانی جرات نمیکرد دزدی بکند . گفتم آنوقت بمن میگوئید
 Mr. Walter گفته اینجور . بعد رفتم به شاه گفتم من تنها کاری
 که نکردم کتکش نزدن والا متاعم که یک وضعی پیش آمد که من خیلی
 به او تغییر کردم وقتی آمدم خدا حافظی بکنم دم درب رسید گفتم من خیلی خیلی
 متاعم که قبل از رفتن من ، برای اینکه متاعم موریتش به پایان رسیده
 بود . یک همچنین محنتی بین ما پیش آمد برای اینکه من برای شما احترام
 دارم چه فلان فلان اینها از این تعریف ها کرد . آنوقت آن قضیه مال
 کیبسی رامیگفتم که کیبسی وقتی باشدید گفتش که
 این آقای بولارد هم جوکی کرد گفتش که شما کیبسی هستی من
 متوجه نشدم که چی میخواهد Chief Counselor یعنی این دفاعی
 که شما کردید شما حقا " میبایستی لقب کیبسی را داشته باشید . دوستی
 من با این ، این بود . دفعه دوم که آمد به ایران عاقلانیر شده بود درواشنگتن
 بمن تلگراف کرد که شما حتما " با این کیبسی ملاقات بکنید برای
 اینکه کیبسی آمده است و گفته است به کوردر هال که
 وزیر خارجه بود که چنین و چنان . دوست بودیم مکاتبه میکردیم مرتب اولین.....
 Casey
 س - زمانی که آقای علا گفتند که باهاش ملاقات بکنید .
 ج - بعد ملاقات بکنم . حالا دیگر سهیلی نخست وزیر شده بود . گفتم به سهیلی که آقای
 علا یک همچین چیزی میگوید سابقه هم اینست . گفت بسیار خوب اما چطور است که به
 اتفاق بد روزی دارای بروید ؟ گفتم نمیکنم برای اینکه من بروم آنجا من
 حرف بزنم وزیر دارای بیاید آنجا بگوید چی ؟ او بخواهد حرف بزند من ساکت باشم
 عملی نیست . گفتم خود بد بروم . گفت نه نه خودت برو لازم نیست بدر . رفتم باز
 خیلی خیلی اظهار دوستی و این یک مذاکرات مهمی در این جلسه نشد اما از آن مذاکرات
 اول که تقریبا " نمیدانم یک ساعت و نیم طول کشید من بارها سعی کردم آن چیزی را
 که اینها Script را که اینها تهیه کرده بودند بگیرم گفتند متاعم سفانه ما
 نداریم این را در صورتیکه میدانم دارند ممکن نیست آنجا پشت سر من نشسته بود

یک نفر مینوشت . که برای من این خیلی ذیقیمت بود که در زمان جنگ اینها
تصرف کردند به ایرانی اعتنا نمیکند به اصرار آلیس رفت
و این باعث دوستی ما شد که بود که من در زندان به او نوشتم وقتی که
نوشتم بمن جواب داد که من به Home نوشتم Home که بعد
نخست وزیر شد . آن زمانی که این را نوشتم وزیر خراج بود . جواب Home
را هم برای من فرستاد که من شخما " ابتهاج را نمیشناسم اما تمام اشخاصی که او را
میشناسند او را یک وطن پرست ایرانی میدانم چنان ، چنان ، چنان با مخالفتی
هم که با دستگاه انگلیسی کرده اما برای او همه احترام قائل هستیم و خواهش
میکم شما به روسیه ای هست به او اطمینان بدهید که هیچ چنین چیزی نیست از
طرف دولت انگلیس هیچ اقدامی نشده بود . و این را من قبول دارم برای اینکه این
رابعد Denis Wright تاء بید کرد ولی من هنوز معتقدم آن دستگاه
جاسوسی آنها که یک چیز جداگانه ای است آنها موافقت کرده بودند و آنها هم بوسیله
همین شا پور ریپورتر که خیلی نزدیک بود به شاه .

س - کی بود این شا پور ریپورتر ؟

ج - شا پور ریپورتر پدرش را من میشناختم اردشیر جی بود اسمش مخبر تایمز بود
موقعی که من بانک شاهی بودم با این آشنا بودم یک آدم خیلی خلیق خیلی مؤدب
خیلی آدم ملایمی بود یک ریش بزی داشت زردشتی بود اما بیشتر آنچه که بخاطر
دارم شبیه به ارمنی بود با آن ریش بزی . این مخبر تایمز بود . این
پسرش را من هیچ نمیشناختم . بعدها شنیدم که این پسر او است ، و اما این با شاه نزدیک
شده بود .

س - چه جوری یعنی ؟

ج - شاه ، درس انگلیسی میداد پیش و بعد

س - پسر درس انگلیسی میداد یا پدر ؟

ج - نه پسر .

س - پسر به شاه درس انگلیسی میداد ؟

ج - به شاه درس انگلیسی میداد . آنوقت چیزی نبود که این بخواهد و انجام نشود کاریجاشی رسیده بود که دیگر لازم نبود به شاه بگوید خودش میرفت پیش وزراء و هرتفاغاشی که میکرد انجام میشد . و بهمین جهت

س - سمتش رسماً " چی بود در ایران ؟ سمت داشت یا خبرنگار بود ؟

ج - توی Who's Who من یک روزی نگاه کردم دیدم که نوشته که در کارهای الان هم Who's Who را دارم باید این راهم پیدا کنیم بعد نیست . که هم برای انگلیسی ها و هم برای آمریکائی ها کار میکرده

با من کار میکرده توی بانک ایرانیان این راه اونشان دادم گفت هیچ همچین چیزی نیست این دروغ محض است با آمریکائی ها برای آمریکائی ها هیچوقت ک ... نمیکرد . در آن سمتی که داشت تماس داشت با .. پرواض است از همان هم معلوم است

که این Intelligence Service بود Intelligence Service گمان میکنم زیر نظر این بود . البته Intelligence Service انگلیسی مثل C.I.A. آمریکا نیست که C. I. A. را تمام دنیا

میدانند که کی رئیسش است کی معاونش هست محلش در آن Central Intelligence Agency روی عمارتش هم نوشته رئیس C. I. A. را باید شنا تمویب بکنند

تمام دنیا میفهمد . Intelligence Service انگلیسی این جور نیست . اولین بار یک من یک چیزی خواندم راجع به که اینکه کی رئیسش است توی روزنامه واشنگتن پست بود این Alfred Friendly که وقتی که از Retired

کرد از Editorship واشنگتن پست رفت در لندن . نه نه نه Alfred Friendly نبود . این نه نه این چیز نوشت الان مخابرات میزد در U.N. با او آشنا

هم هست ! من را بخاطر نمیآورم اما این آدم ۱۶ سال زندان بود . مخبر و واشنگتن پست بود در تهران آمده بودند در تهران با او آشنا شدم . این اینقدر نزدیک شد اطلاع پیدا

Intelligence Service کی هست . یک مقاله ای نوشت این را معرفی کرد من در اروپا بودم . وقتی که این مقاله را خواندم این را بریدم بردم در تهران توی Who's Who نگاه کردم این آدم را دیدم همه چیز نوشته جز رابطه این

ساجیز ، عضو وزارت خارجه لقب Knight هم شده و تفاوت این دو تا این

بود مال C. I. A. راهمه کس میدانست . این را میگفتند میدانستند

که C. I. A. است و نفوذی که داشت فوق العاده بود .

س- شاپور ریپورتر ؟

ج - Knight هم شد Sir Shapour Reporter

س - توی معاملات هم بود ؟

ج - چه جور که محاکمه هم شد . یک محاکمه ای شد بر علیه اش در لندن که یک مخبر آلمانی

مثل اینکه بنظر مخبر آلمانی همان روزهای آخر قبل از انقلاب از شاه پرسید گفت

راجع به فساد در ایران شما میدانید که فساد هست ؟ گفت نه . گفت فساد توی محله

من گفت خانه من تا پول نمیدادیم شهرداری تمیز نمیکرد آنجا را این را خودش

مثل زد . گفت عجب من میدانستم . گفت این قضیه شاپور را چه میگوئید که الان

محاکمه اش هست ؟

س- شاپور ریپورتر را ؟

ج - ریپورتر را . گفت برای خاطریک میلیون لیبره ؟ برای خاطریک میلیون لیبره

اینهمه سروصدا بلند کردند ؟ یک میلیون لیبره چیزی نیست . جواب این جور بود

دفاع این جور بود که یک میلیون لیبره چیزی نیست . در صورتیکه این یک دانه از

کارهای کوچکی بوده که کرد . یکی از دوستان شاپور ریپورتر در اینجا بمن میگفتش که

این آدم ، او مالغه میکرد میگفتش که شروتش به میلیاردمیرسد .

س- تصور میفرمائید میشود با او مصاحبه کرد ؟

ج - گمان نمیکنم او که بیاید بشما همچنین ، برای اینکه یک آدم ورزیده ای است اما

خب در هر حال توی Who's Who انگلیس هست بعد از این جلسه من میروم برایتان

میآورم که ببینید که آدرس و خانه اش اینها چی است .

س- این ارشست پرون کی بود چی بود آدم معروفی بوده ؟

ج - ارشست پرون رامن توی دربار وقتی که با آنها رفت و آمد داشت این آنجا

بود بمن میگفتند که این در سوئیس در روزه Le Rosey با شاه دوست شده بود و

وقتی که میگویند که پدرش باغبان بود این را نمیدانم از قول مردم میگویم . اما

آدم بسیار بسیار متنفذی شد برای اینکه پادشاه خیلی خیلی نزدیک بود فوق العاده نزدیک بود.

ج - مثل عضو خانواده . داشما "مثلا" آنجا بود میتوانست نوی اطاق خواب شاه برود
نمیدانم تمام چیزهای اسرارش را میدانست همه چیز را میدادندست همه چیز را
میدانست . و این آنوقت یک نقش‌هاشی هم بازی میکرد بطوریکه در مورد دمن که وقتی
که مرا میخواستند بفرستد لندن گفته شد که به شاه رفتند گفتند که انگلیس‌ها
قبول نخواهند کرد فلانی را ! و بلا آخره منصرف شد اینها را بعد من شنیدم که کسی بمن
نگفت اما گفتند که حامل این پیغام مثل اینکه پـــــــــــــــرون بوده ورزم آرا
و او اد کرده پـــــــــــــــرون را به رزم آرا معلوم میشود نزدیک بود اینهم شایعه است ممکن
است . وقتی که این آدم میدیده که رزم آرا بنا هست بیاید یا چون این آدم نظر خوبی
به رزم آرا داشته ممکن است خود اینهم تایید حدی مؤثر نبوده در آمدن رزم آرا .
که همانوقت سفیر انگلیس مرا ناچار دعوت کرد و گفت که خواهش میکنم که ترتیبی بدهید
که در حضور شاه من ببایم آن اشخاصی که این مطلب را هم گفتند باشند که بگویم که
دروغ محض است بهیچوجه .

ج - ہاکی ؟

ج - به کرات من وقتی میرفتم در تمام میهمانی ها بود، در تمام میهمانی های دربار بود. این Infantile paralysis گرفته بود و علیل شده بود میشلید بود در تمام میهمانی ها بود.

ج - نه باعصا راه میرفت، قبل از آن میگویند که ورزشکار بود تنیس بازی میکرد با شاه تنیس بازی میکرد .

ج - فرائض

س- بله فارسی هم بلد بود ؟

ج - فارسی هم یاد گرفته بود فارسی هم یاد گرفته بالهجه بله یک

خرافاتی داشت این معتدبه خرافاتی بود که

س- آنوقت آدم فهمیده‌ای بود آدم واردی بود مطلعی بود؟

ج - من این را نمیتوانم بگویم . اما کسیکه خرافاتی باشد بهش عقیده ندارم .

س- از بهرام شاهرخ چه خاطراتی دارید ؟

ج - هان بهرام شاهرخ در جنگ دوم در رادیو برلن مستعدی بر نامه فارسی بود .

وقتی که انگلیس ها و روسها ایران را اشغال کردند و فروغی نخست وزیر شده بود

و قرار داد با انگلیس و روس بست روزی نبود که این کشیف ترین فحش ها را به فروغی

ندهد رکیک - این چیزها را میگفت . شمری هم صحبت میکرد با یک لهجه ای .

اما فوق العاده مؤثر بود در مردم ایران خیلی تمام ایرانیها گوش میدادند و بی نهایت

تأثیر داشت . یک روزی خب جنگ تمام شد . من یک روزی در سفارت آمریکا یک

پذیرائی بود بودم دیدم که این آقا وارد شد بهرام شاهرخ وارد شد . من همینجور

بلند گفتم که این را چطور شما اینجا دعوت کردند ؟ Dooher همان Dooher

معروف شنید آمد جلوی من گفتش که آقای ابتهاج این شما نسبت به این بدگمان

نباشید من پرونده این را دیدم این همان موقعی که مستعدی رادیو ایران بود

در برلن برای انگلیس ها کار میکرد . گفتم دیگر بدتر یک همچین آدمی را شما توی

سفارت روز پذیرائی تان دعوت میکنید . خب این از آن مواردی بود که آقای

چه چیز هیچ خوش نمیآید Dooher . Dooher معلوم میشود اینکار را کرده بود .

پرونده اش را دسترس به پرونده اش داشت . حالا ببینید این چی ...

س- در ایران هم به مقاماتی رسید دیگر .

ج - به مقاماتی چی شد رئیس رادیو شد ؟

س- رئیس رادیو و تبلیغات بود

ج - رئیس رادیو و تبلیغات شد برای اینکه این را متخصص میدانستند که آن کار را

میکرد . و این راهم یقین دارم الان که با Hindsight یسئین دارم

که این نفوذ همین آقای Doohar بوده برای اینکه Doohar هم یک نفوذی پیدا کرده بود که نخست وزیر میآورد.

س - اسم اولش چی بود

ج - Gerry Doohar

س - از الهیار صالح چه ...؟

ج - الهیار صالح را من از خیلی خیلی قدیم میشناسم از چه سالانی نمیدانم بخاطر ندارم الهیار صالح یکی از پاک ترین یکی از شریف ترین افراد ایران است بدون شک . من این را در ردیف اعلامیگذارم . یک اشتباهاتی کرد موقعی که من بانک ملی بودم این جلسه معروفی را که گفتند به سلا متی پیشه وری خورد نمیدانم یک ضیافتی داشتند .

س - واقعیت داشته این ؟

ج - من خواستم تلفن کردم خواهش کردم بیاید بانک ، آمد بهش گفتم که حیف که شما آلوده ای این چیزها بشوید . گفتم مایک نماینده در بانک جهانی داریم -

Alternate Governor است . تعیین این آدم به اختیار من است در اختیار من است . خواهش میکنم بروید آنجا یک دوسه سال دور باشید از ایران . من میترسم شما اینجا آلوده بشوید . برای اینکه الان یک همچین هیاهویی بلند شده یک همچین حرفهایی میزنند . بمن توضیحی داد بطور قطع و یقین با ایمان و اطمینان میگفتش که همچین کاری را من نکردم که من به سلامتی دشمنان ایران خورده باشم . ولی عقیده داشت اینکه باید یک تغییراتی در ایران داد و این تغییراتی هم الان راه دیگری جزمین ندارد همکاری با اینها .

س - با پیشه وری ؟

ج - با چپی ها با مخالفین . من این را مخالف بودم و اصرار کردم که بروی برای اینکه آلوده تر نباشد ، نشد حاضر نشد گفت من خیلی متشکرم . این مسئله را موقعی که در واشنگتن سفیر شد و در آنجا دیدمش یادآوری کردم برای اینکه همان موقعی که در واشنگتن بود برایم تعریف کرد که وزیر کشور مصدق بود . گفت انتخابات بود و اینهم برای اینکه بمن اطمینان کامل داشت این مطلب را گفت . گفت که در یک حوزه

انتخابی یک شخص معینی را در نظر داشت دولت مصدق که این وکیل بشود . یک روزی مصدق به او تلفن میکند که یک جوری به احوالی میکنم که این در آنجا وکیل بشود . گفت به مصدق گفتم مایک عمر مبارزه کردیم با همین کاری که الان تکلیف میکنید که من بکنم . ما میگفتیم که شاه مقامات دیگر مداخله میکنند این انتخابات انتخابات واقعی نیست من چطور میتوانم همین کاری را بکنم ؟ اما در عین حالی که این حرف را بمن میزد با زایمان داشت به دکتر مصدق .

س- این که میگویند بینشان یک مقداری شکرآب شده بود این او آخر سر همین ... ؟

ج- معلوم میشود سر همین بود . نه سر همین بود . سر همین خبر رفت کنار رفت گمان میکنم که استعفا داد گمان نمیکند او را برگزیده باشند . شاید هم مصدق به او گفت مصلحت نیست دیگر در وزارت کشور بماند و فرستادش واشنگتن . اما اینقدر ابرامان داشت که وقتی که توی روزنامه ها خواندم که اعلام جرم بر علیه من کرده آن که بهد . و معاون نخست وزیر در مجلس که اسمش را الان بخاطر ندارم ایستاد باشد در همان جلسه تاء پید کرد از طرف دولت . من مشغول شدم به نوشتن یک نامه ای که به روزنامه ها بفرستم . نصراله انتظار سفیر ایران بود در سازمان ملل واشنگتن بود من به او این را گفتم خواهش کرد اصرار کرد که نکن اینکار را برو پیش الهیار صالح که او هم مثل من بهش عقیده داشت . این مرد شریفی است با او صحبت بکن . گفتم چشم رفتم بهش گفتم من مشغول تحریر این جواب بودم که بفرستم به روزنامه ها نصراله این جور گفت . گفتش که نکنید اینکار را گفتش که مصدق یک مردی است که معتقد است به یک چیزها شی است و به او این را تلقین کردند حتما " یک نفر سمایت کرده و این را دروغ بهش گفته و شما این را بخودش بنویسید . گفتم خب اگر اقدامی نکردی ؟ گفت آنوقت بدهید به روزنامه ها . همین کار را کردم آن چیزی را که تهیه کردم بودم که بفرستم برای روزنامه ها یک شرحی نوشتم به دکتر مصدق که من این را خواهش میکنم که خودتان دستور بفرمائید به دوروزنامه بدهند . سابق میخواستم به سه روزنامه بفرستم که کیهان ، اطلاعات ، روزنامه فاطمی که

وزیرین بود .

س - باختر امروز .

ج - باختر امروز . و اینکار را کردم که بفراستید برای به این سه تابفراستید

مدتی گذشت خبری نشد . یک عظیمائی بوده که مدیر روزنامه شب درمیآمد .

علاوه بر اطلاعات این هم روزنامه ای بوده که شب درمیآمد این آنوقت مدیر داخلی

روزنامه کیهان بود . یک نامه ای بمن نوشت که شما معروفید که هر دفعه که یک

صحبتی راجع به شما میشد توضیح میدانی دیدید روزنامه ها چطور شد در این مورد سکوت

کردید ؟ نوشتن من سکوت نکردم من برای آقای نخست وزیر فرستادم و نوشتم و

خواهش کردم یکی به شما بدهد و بنا بر این شما خواهد داد . جواب رسید که نرسیده

بماند اند . آنوقت برای دوتا فرستادم اطلاعات و کیهان و چاپ شد و اشرفی

بخشید . در آنجا من گفتم که این تمام اینکارهایی را که من کردم البته آن خیلی

خیلی شرح خیلی خیلی مفصلی است و یکی از بزرگترین خدماتی است که من در عمرم

به مملکت کردم این را بعنوان یک خیانت جلوه دادند . و این را من حالا بایادین

را اگر بخوام توضیح بدهم یک شرح مبسوطی خواهد بود . اما

س - این را روزنامه اش هست . میشود نامه شما را بهتر مراجعه کرد .

ج - روزنامه هست ؟

س - بله

ج - پس پیدا کنید این روزنامه را چاپ شد در کیهان و اطلاعات نوشتم مبسوطا "

نوشتم تمام نامه من در آنجا چاپ شده . این موقع که پیدا کردید وکیل شده بود رئیس

مجلس هم رضوی است همان رضوی که من آمدم که مرا ببینند تصویب نامه هیئت وزیران

داشت که دلار بخرد که برو به پاریس ننهد و رفتن شکایت کرد به سه عدل نخست وزیر من

تلفن کرد و جواب داد که شما یک هیئت وزیران یک تصویب نامه دیگری گذرانید

من اگر اینکار را بخواهم بکنم این قرارداد ما به انگلیس ها نفوس میشود تخلف از

آن است علت اینکه یک همچنین کاری را با من کرد Bank of England

و Treasury انگلیس فقط فقط این بود که میدانستند من کسی نیستم که یک چیزی را بگیرم و از آن تخلف بکنم و بهمین جهت من ایستادگی میکردم و تصویب نامه دولت را اجرا نکردم . و وقتی هم مطلب را به ساعد گفتم ساعد گفت که در آینده ما اینکار را خواهیم کرد با شما مذاکره میکنیم قبل از اینکه این چیزهایی که مربوط بشما باشد . این آقای رضوی حالا رئیس مجلس است که بهید . روی سابقه که بهید حالا بگیریم . یک روزی ارباب آن زردشتی بود که وکیل نماینده مجلس شد یک آدم خیلی خیلی خوبی است کیخسرو ارباب کیخسرو نه یک زردشتی که نماینده زردشتیان بود در مجلس این آمد رفت که مرا ببیند فرستادمش پیش عبدالله دفتری معاون من آمد گفتش که آقا میگوید که جنرال موتورز ، این نمایندگی جنرال موتورز داشت یک مدتی .

س- که بهید ؟

ج- که بهید . بعد این نمایندگی را از او گرفته بودند یک مدتی بود گرفته بودند . این نمایندگی را بعد همین ارباب ..

س- کیخسرو یا جمشید کیخسرو ؟

ج- یک همچین چیزی بود . این را گرفته بود گفتش تا بیوک فرستادند من آمدم در بانک اسناد را بگیرم Bill of Lading این چیزها را بگیرم بمن گفتند که ما دادیم به که بهید . آخر چطور این را به که بهید دادید ؟ من نماینده هستم بانک میدانند . من به دفتری گفتم فوراً " بروید تحقیق کنید چه طور شد . آمد گفتش که میگویند اشتباه کردیم این را چون سالها او نماینده بوده این کسی که این را داده به این آقا متوجه نبوده . خب این یا رور اگفتم باید تنبیه کرد به که بهید گفتم به عبدالله دفتری به که بهید تلفن بکنید که فوراً " این اسناد را بیاورد . هان خودم گفتم نامه نوشتم نامه نوشتم به امضای خودم که یک همچین چیزی شده شما فوراً " این بالحن بسیار شدید یعنی کلاهبرداری کردید . اینها را بیاورید تحویل بدهید . به این آقا برخورد این نامه یک شرحی نوشتش که شما که رئیس بانک هستید

میباست حیثیت تجار و این چیزها را در نظر بگیرید شما یا غی هستید ای سوارید
نمیدانم جمله سوارید میتا زید و رعایت احترام مردم را نمیکنید چه فلان اینها
اسناد فرستاده فرستاد اینها را نوشت . یک نامه بهش نوشتم که اگر ، گفتم
نویسند به ناصر گفتم علی اصغر ناصر رئیس شهبه بازار بود گفتم بهش
بنویسید در ظرف هفت روز اگر این نامه ای را که نوشته پس نگرفت حسابها پیش
را در بانک میبندم برای اینکه یک کلاهبرداری عوض اینکه بیاید معذرت
بخواهد حالا بمن میگوید که شما چه حقی دارید یک همچین کاری نکنید اینجور
رفتار خضوت آ میز بنم نکنید منی که همچین این اگر حیثیت داشت یک همچین
کلاهبرداری نمیکرد . اتفاقاً همان موقع همان روز هم شاه مرا خبر کرده بود
توسط مرتضی خان که برویم لار ، میرفت لار که من هم بنا بود فردا پیش بروم . گفتم
که در ظرف هفت روز به ناصر گفتم اگر نامه را پس نگرفت حسابها پیش را در بانک
میبندید . گفتم قضیه که رفتم لار میخواستم از قوام ! السلطنه نخست وزیر به
اطلاعش برسانم بهر حال این را میگویم . گفتم ؟

س - نه نه

ج - نه گفتم . رفتم پیش قوام السلطنه گفتم که من میخوام یک هفته مرخصی
بروم ، گفت کجا میخواهی بروی ؟ گفتم لار ، گفت چطور لار میروی ؟ گفتم شاه مرا
دعوت کرده دیدم رنجش پیدا کرد . گفتمش که تمام این کارهایی که دارید میخواهید
بگذارید که بروید با شاه ؟ گفتم آقای قوام السلطنه من مجبور نبودم بشما بگویم
مرخصی است حق دارم کارمندان مرخصی میگیرند میروند من هم حق دارم یک ماه
مرخصی در سال . شاه است از من دعوت کرده یک وقتی بمن گفت شما لار رفتید ؟ گفتم
نه گفت که حتماً " این دفعه که میروم باید بیا شید من هم خیال کردم یک تعارفی
کرده بعد تلخن میکند که بیا بگویم که نمیآیم . گفتم چرا قهر میکنید ؟ گفت من قهر
نکردم گفتم می بینم دارم می بینم قهر کردید دیگر گفتم آخر این شایسته نیستش
که آخر شاه است من بهش بگویم خیر نمیآیم برای اینکه شما بدتان میآید . بعد گفتش

خیلی خوب . من نیامده بودم برای اجازه خواستم بهش بگویم آخر من یک هفته میروم نمیداند . رفتم سرمیزشام آنجا خیلی هم خوش گذشت برای اینکه کنار رودخانه لار قزل آلا میگررفتند و یک نفر هم یک اسما عیل خان شفاهی بود که خیلی خوب آشپزی میکرد این قزل آلا را هم درست میکرد خیلی خیلی خوش میگذشت سواری میکردیم و من سواری عالی کردم با حسینعلی خان از پلور تالار را من با اسب رفتم آنها دیگر لنگان لنگان پشت سر آمدند خیلی خیلی خوش گذشت . شب سرمیزشام گفتم که یک همچنین قضیه ای پیش آمد و امروز من به بانک دستور دادم که اگر در ظرف یک هفته این معذرت نخواهد اعتباراتش را ببندند . یک مطلبی بود که خوب بلا آخره قضیه روز بود . برگشتم از لار پرسیدم چطور شد ؟ گفتند معذرت خواست و حسابهایش را بستند . بعد از چند ماه نامه ای نوشت معذرت که غلط کردم ببخشید ----- و اینها اعتباراتش دوباره برقرار شد .

س - وکیل مجلس هم بود این زمان ؟

ج - آن زمان گمان نمیکنم نه نه نه . من با آشنائی من با که به وقت بود که میرفتم به دفتر شرکت کاشف برای رسیدگی به کارهای شرکت کالا آنجا میدیدم این رئیس حسابداری کاشف بود . یک ریخت من میگفتم مثل ایسن - سوریا نه زده سرش کچل عینا " مثل اینکه یک موریا نه مثلا " ایسن کله این را مغز کله این را موهایش را خورده . گفتم این مرتیکه ریقای کثافت بمن یک همچنین چیزی اها نت میخواهد بکند . یک کسیکه پول دار شده بود خیلی هم پولدار شده بود تمام هم از راه تقلب پدرسوخته کلاهبرداری . من وظیفه دیگری را نداشتم جز اینکه اینکار را بکنم و اگر این تهدید را نکردم شاید اسناد را به این سهولت نمیداد . این کینه این آدم را آن آقای رضوی که رئیس مجلس حالا فکر میفرمائید مصدق السلطنه هست منم در خارج هستم . یک اعلام جرمی میکنند این بعنوان اینکه این آدم خیانت کرد موقعیکه ، حالا ببینید ببینید چی چی را میگویند خیانت کرد ؟ یک نفر دیگر در ایران نه فقط در ایران در دنیا اینکار را نکرد که من کردم . در ۱۹۶۱ که گفتم دولت انگلیس لیره را برد و دوباره روی اساس طلا یک کارهایی هم که شده

فاصله چند یک فاصله خیلی کوتاهی من میرفتم لندن دررم توی روزنامه
خواندم که دولت انگلیس اعلام کرده که دیگر Sterling Convertable نیست
خیلی هم ناراحت شدم برای اینکه الان من سراهم دارم باهیچکس هم
وسيله ندارم که درتهران تماس بگیرم که چه بایدکرد. رفتم باهمین حالت بی
تکلیفی درلندن برای مذاکره کردن راجع به تجدیدقراردادی که من باوزارت
دارائی انگلیس و Bank of England بسته بودم سال قبل
که تمام موجودی لیره ای ما

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۴ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرگان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره ۳۱

س- فرمودید تمام موجودی تضمین شده باشد به طلا .

ج- به طلا و تمام حواش دلاری ما را من بتوانم تبدیل بکسم ازلیره به دلار . حواش دلاری ما را . من این را سال اول که قبول کردم این خودش یک اشرعجیبی بخشید در محافل بانکی دنیا . پسر گلبنکیان ، نویر گلبنکیان که مستشار اقتصادی سفارت لندن بود بمن تلگراف کرد که خواهش میکنم که این قراردادی را که شما بستید برای من بفرستید برای اینکه اینجا به مقاماتی که رجوع کردم بمن نمیدهند . وقتی که من آمدم به تهران ، این قرارداد را اامضاء کردم بر میگشتم به تهران اینها همش میگفتند که این باید محرمانه باشد برای اینکه دیگران ندانند اگر بداند اسباب زحمت ما میشود من به آنها گفتم من یک چیزی هستن من رسم هست هر دفعه که از سفر بر میگرم یک مباحثه میدهم من نمیتوانم یک چیز به این بزرگی را به روزنامه ها نگویم . خواهش کردند یک طوری باشد که زیاد توجه مردم جلب نشود گفتم این را قبول میکنم سعی میکنم یک جوری بگویم که مردم توجه پیدا نکنند . این را در مباحثه گفتم در تهران هم منتشر شد . بخارج منعکس شد رویترا اینها تلگراف کردند که یک چیزی بوبردند . او بمن تلگراف میکند که این را برای من بفرستید جواب دادم که من این را امضاء نمیتوانم به شما بدهم شما اگر میتوانید خودتان آنجا بدست بیاورید . در سرتا سردنیا این یک هیاهو هیو پیپا کرده همه رفتند دنبال این . که گفتم که مصری دوست من که رئیس National Bank of Egypt شد گفت هر چه سعی کردیم که ما نظیر این را از انگلیسها بگیریم گفتند امکان ندارد . یکی از مستشارهای Bank of England که Advisor بود سمتش

که بعد Chairman of British Bank For the Middle East شد که جانشین

بانک شاهی ، این در تهران آمد Loomb اسمش بود این آنوقت در
 Bank of England بود و اطلاع داشت . پس از مذاکراتی که
 تازه با Treasury کردم آنها نمیتوانستند به تنهایی موافقت بکنند
 گفتند باید با Bank of England هم صحبت بکنید ، رفتم با آنوقت
 کویولت گاورنر بود این سرچورچ بولستن اینهم Bank of
 England بود با من طرف مذاکره نبود اما این آنجا بود اطلاع داشت خود
 Bank of England چند روز طول کشید مذاکرات من با آنها ، برای اینکه
 آنها هم برای آنها هم کار مشکلی بود . اما من متقاعدشان کردم به این دلیل
 گفتم من آنوقت سی میلیون لیره داشتیم گفتم من این سی میلیون لیره را
 میتوانستم تماشا را تبدیل بکنم به دلار من نمیتوانم اینکار را نمیخواهم بیخود
 برای شما زحمت فراهم بکنم من فقط یک چیز میخواهم وقتی که احتیاج دارم به
 دلار بتوانم بخودی خود اتوما تیکلسی اینکار را انجام بدهم . این بود که
 اعتماد کردم و بمن اینکار را انجام دادند . سال دوم امتناع میکردند گفتند
 نمیتوانیم وضع ماسخت تر شده و این اثر بسیار بدی بخشیده در سراسر دنیا برای
 ما اسباب زحمت شده چه ، چه ، رفتیم پیش کریپس معاون
 وزارت دارائی بود Treasury بود که با من صحبت میکرد . سال دوم
 که رفتیم برای تجدید این این معاون عوض شده بود بمن فهماندند که این
 سراینکار به او ایراد کردند یک نفر تازه آمده بود یک ایرلندی بود که او هم
 Knight بود و دوتای اینها Knight بودند گفتم که ، کار ما
 وقتی که تمام شد من رفتیم او را دیدم توی ! طاقش گفتم من این را میخواهم
 ببینم رفتیم بمن گفت ، گفت اگر بداند اینقدر برای من زحمت ایجاد کرد اینکار
 و خوشوقتیم به شما تبریک میگویم که اینکار را کردید برای اینکه من تبرئه شدم
 می گفتند که یعنی من اینکار را کرده باشم الان هم کردم اینکار را ، و اما
 کمیسوئی که با من مذاکره میکرد گفتند نمیتوانیم اینکار را بکنیم گفتم من
 میخواهم Chancellor را ببینم رفتیم پیش کریپس

گفتم که اینکاری را که سابق شده بود الان به اینجا رسیدیم به بن بست رسیدیم اینهم آنوقت هم دیگر با کریپس هم دیگر دوست شده بودم . گفت به یک شرط می‌کنم که شما بمن قول بدهید که هیچوقت مخالف اینکار عملی نکنید بمن برخورد گفتم که من این را وقتی که شما گفتم روزاول که من اینکار را رعایت خواهم کرد ، آنوقت این مثال این تصویرنامه را برایش زدم گفتم یک وکیل مجلس تصویرنامه هئیت وزیران را آورده من اجرا نکردم گفتم کی پیدا میشود درخود انگلستان هم که اینکار را بکند . با قلم قرمز هم مینوشت نوشتن که تجدید شود و تجدید شد .

س- کبهد حرفش چی بود حالا ، اعلام جرمی که اینها داده بودند ؟

ج - حالا ، حالا این موقعی که اینکار را کردم در یکی از سفرهای قبل از این

در ۱۹۴۶ که مجمع عمومی بانک در لندن بود رفته بودم به دیدن Frazer به Frazer گفتم که این Anglo - Persian دیگر؟ گفت بله ، گفتم

شما پولهای تان را نصفش را باید پیش من بگذارید تعجب کرد چرا؟ گفتم ماه

شریک هستیم گفتم شما بیست میلیون لیره دارید ده میلیون هم باید پیش

من بگذارید گفت که چی به شما گفت ، گفتم طرازانماه تان را دیدم این در

ماه سپتامبر بود گفت طرازانماه مال آخر دسامبر بود ما الان آن را ندیدیم

Freighter خریدم چی خریدیم تا نخر خریدم از اینها و خرج شده بلا آخره

اینطرف و آنطرف گفته ده میلیون لیره داریم پنج میلیون این لیره باقیش را

باید پیش من بگذاری ، گذاشت پنج میلیون لیره را گذاشت یک میلیونش با منم در

صدبهره چهار میلیونش بدون بهره ، عنیا " همان شرایطی که در بانکهای لندن

اجرا میشد . حالا من این را گرفتم یک میلیون لیره هم بانک شاهی را و ادا ر

کرده بودم که برای اینکه ایشان کار نکنند شما اصلا " با پول ایرانی ها کار نمیکنید

این اشخاص لثیم را و ادا کردم یک میلیون لیره پیش من بگذارند بنا بر این

من پنج میلیون لیره از Anglo - Persian دارم یک میلیون لیره

بانک شاهی . وقتیکه در ۱۹۴۹ ، ۴۷ ، بگذارید ببینم در لندن با هم با کریپس

در مجمع عمومی بانک بودیم که بمن لیره تنزل کرد از چهارمیز هشت شد و دومی

هشت یعنی چهل و چهار درصد تنزل کرد و من چهل و چهار درصد تفاوتش را از

Memorandum Bank of England گرفتیم موجودی های لیبره مان را روی همان of Understanding. که داشتیم . آنموقع من واشنگتن بودم این اهری هم با من

بود تلگراف کردند ، این تلگراف ها را هم مهدی سمعی میکرد اما از بانک تلگراف رسید که ، باز هم اینجا من یک چیزی باید بگویم توضیح بگویم ، برای پیش بینی تنزل که اگر یک روزی اگر لیبره تنزل کرد ما چه باید بکنیم در ایران . من داده بودم دو طرح تهیه کرده بودند یکی ، الف ، یکی ، ب ، که ماهم پول خودمان را تنزل بدهیم مثل یک Group of Sterling area

یا بدهیم خودمان را وابسته بکنیم به دلار ولیبره تنزل بکنیم پول ایران اما ریال نسبت به سایر ارزها مساوی باشد بماند این بود برای روز مبادا بهیچوجه من الرجوه صورتمیکردم لیبره تنزل میکند حتی وقتیکه من اصرار میکردم

که لیبره باید تضمین بشود این اسمش را یادم میرود معاون وزارت دارائی یمن گفتش که شما مگر خیال میکنید که لیبره تنزل خواهد کرد ؟ گفتم نه خیال نمیکنم اما گفتم همه

ما بشیریم اگر همه این اشخاصی که اینجا نشستیم اشتباه کردیم و تنزل کردن نمیتوانم به مردم ایران بگویم که من عقیده ام بودم که نمیتوانم برای این تضمین را نگرفتم گفتم سرا به دار خواهند آویخت گفت ما گارانتی میکنیم که شما را دارا نزنند چوکی بود گفتم من ایستادم و گرفتم این را . این تفاوت چهل و چهار درصد را تلگراف کردم که طرح تصویب نامه را ببرید بفرستید به هیئت وزیران روی این اساس که ما نرخ ریال را به لیبره عوض میکنیم ولی نسبت به سایر پولها حفظ میکنیم این را ببرید به هیئت وزیران . روز شنبه بمن این پیغام را داده بود کـریپس . کـریپس خودش هم گذاشت رفت برای اینکه برود

در House of Commons اعلام بکنند که این تنزل خواهد کرد کـریپس

مرتب تکذیب میکرد تا بلا آخره مجبور شد که تنزل بدهد . پیغام فرستاد که من رفتم برای یک کار مهمی و معذرت میخواهم نتوانستم خدا حافظی بکنم ولیبره

تنزل خواهد کرد الان هم نمیتوانم به شما بگویم چقدر اما خواهش میکنم تا آن وقتی که من اعلام میکنم این محرمانه باشد . عرصش رفتم پذیرائی داشت حاجی محمد

نمازی اینکارهایی که میگردید افتخار من که Delegation ایران آمد؛ است ، چندمدن را دعوت کرده بود در منزلش ، باغش از تمام این Delegation هائی که آمده بودند برای صندوق وبانک به افتخار من ، من جزو صاحبخانه مثلاً" ایستاده بودم آنجا همینجور یکی یکی که آمدند بعضی هایشان بمن گفتند شنیدید لیره تنزل میکند و میشود دو و هشتاد ، اینها چه جوری میدانستند ، من نمیدانم . برای من پیام که داده بودند گفته بود یکی دونهفرشان بمن گفتند دو و هشتاد میشود . من این تلگرافها را حاضر کردم حالا خواهش میکنم که تا وقتی که من این را Announce نکردم شما این را به کسی نگویید من تلگرافها را حاضر کردم مجیدیان هم با من بود ، مجیدیان بود برای اینکه رئیس شعبه نیویورک من بود آمده بود به واشنگتن ، اینها سه نفری نشستیم یک چیزهایی را تهیه کردیم Timing اش را اینطور کردیم که این وقتی به تهران برسد که این اعلام کرده باشد در House of Commons همینطور هم شادین رسید و آنها هم فوراً آن تصویب نامه را دادند . یک تلگراف کردم به ساعد یک تلگراف کردم به دفتر مخصوص که یک همچون چیزی پیش آمده یک پیشنهادی از طرف بانک خواهد آمد این را خواهش میکنم که تسریع بکنند دوشنبه شب تصویب شد در هیئت وزیران تهران در دوشنبه و اول مملکتی بود که در روی زمین تصمیم خودش را گرفته بود اعلام کردیم که ما وابسته دیگر به لیره نیستیم اولین ، این چنان اثر بخشید در بعضی کشورها ماهها طول کشید هندوستان یا پاکستان ؟ هندوستان به نظرم بود ماهها طول کشید تا تصمیم بگیرد چه بکند . من این را قبلاً مطالعه کرده بودم . اما برگشتم تهران مهدی سمعی رئیس اداره خارجه را هم خواستم آنوقت عضو اداره خارجه بود خواستم شان ، اینها پشت سر هم دو تا تلگراف کردند که ما میتوانیم موجودیهائی را که از Anglo - Persian پیش من هست وبانک شاهی این را جزو موجودی های خودمان صورت بدهیم شش میلیون لیره چهل و چهار درصد ملاحظه بفرمائید تقریباً " میشد سه میلیون لیره این را بگیریم من به آنها جواب دادم که نمیتوانید اینکار را بکنید و نکنید تلگراف دوم آمده که میتوانیم گفتن نکنید وقتی من آمدم بشما میگویم چرا . رفتم تهران خواستم شان گفتن من الان بشما توصیه میکنم و وصیت

بشما میکنم که هیچوقت از اینکارها نکنید گفتم این پول مال ما نیست من رفتم با هزار جور یا زرنگی یا ایستادگی مقاومت این را گرفتم از اینها یکی را که مجبور کردم این را بعنوان سرمایه اش بسیار پیش من بگذارند آن یکی را رفتم آن اسناد را کردم گرفتم ما به اینها چی میدهم ؟ لیره پس میدهم، یکیش پنج میلیون لیره گذاشته آن یکیش یک میلیون لیره گذاشته ما یک میلیون یک ثلینگ که نمیدهم یک میلیون لیره میدهم من این را صورت بدهم Bank of England بمن میگویند آقا شما خجالت نمیکشید؟ کلاهبرداری میخواهید بکنید؟ شما ما گفتیم که لیره هاش را که شما دارید ما تضمین میکنیم که رویش ضرر نکنید این را میخواهید بول بگیرد از هوا یک همچین استفاده ای بکنید گفتم اولاً نخواهد داد و بعد تمام این اعتباری که حیثیتی که من دارم در دنیا از بین خواهد رفت حیثیتی که بانک ملی دارد از بین خواهد رفت بانک ملی هم میشود یک موهسه کلاهبردار . این حرف را وقتی که بمن یزنند که شما آقا سراسر این مگر ضرر میکنید ؟ بگویم نه . میگوید آنوقت پس چی میخواهید؟ از من یک دولت انگلستان فقیر میخواهید این را بگیرد که همچین ارفاقی را هم با شما کردیم . آنوقت متوجه شدند از مهدی سمعی یک آدم خیلی شاریبی است خیلی وارد ، خیلی وارد اما او تمام اشخاصی که در اداره خارجه بودند اصرار داشتند که این را بگیریم . حالا این سابقه را که به اینها یقیناً " در خارج شنیدند برای اینکه هیچ چیزی از تهران که محرمانه نمیمانند . این آمدند اعلام جرم کردند که این آدم که تلویحا "هم میخواستند بگویند که اجنبی پرست است خائن است این آمده یک همچین کاری را کرده از منافع مملکت خودش را در نظر نگرفته و برای خوش خدمتی به انگلیس ، آخر خاک بر سر آنجا نوشتم توی آن نامه که از اول تا آخر اینکار را من کردم کدام ایرانی دیگری بود که شعور این را داشت یا جریزه این را داشت شخصیت این را داشت که بگیرد یکی از افتخارات من بود در دنیا که این معروف شده بود به Ebtēja Memorandum of Understanding برای هیچکس اینکار را نکردند . Loomب این را در تهران این را من میدانم اما در تهران وقتیکه رئیس هیئت مدیره این بانک ایران چیز شده بود British Bank of the Middle East

این را بمن گفت . این را تمام دنیا میدانند تمام محافل بانکی دنیا این را میدانند و این Admiration که دارم این احترامی را که دارم یکیش به همین جهت است برای اینکه هیچکس نمیتوانست اینکار را بکند . جواب دادم که حالا که اینکار را کردم آنوقت میخواهد کلاهبرداری بکنم ؟ چون کلاهبرداری نکردم یک عمل صحیحی کردم حیثیت بانک را حفظ کردم اگر این عمل را میکردم که تمام آن زحماتی که کشیده بودم برای اعتلای نام بانک ملی که بکلی از بین میرفت من هم میشدم یکی از کلاهبردارها مثل خود آقای کهید . حالا که اینکار را کردم بر علیه من اعلام جرم میکنند ؟ خب این نامه را آقای چیز بدیهی است نداد .

س- آقای ؟

ج - دکتر مصدق نداد به روزنامه ها . به الهیار صالح گفتم ، گفتم ملاحظه میکنید که میفرمودید که آدمی است که چنین حسن نیت دارد . اینها نداد دیگر خونم فرستادم به روزنامه ها روزنامه ها چاپ شد اشرع عیسی بخشید که آنوقت ها یکی از احتیاط ها شی که کرده بودم که این هیچ شبیه بکارهای من نیست دقیقه آخر گفتم که یک نامه ای بنویسم به هیئت وزیران ، به هیئت وزیران نوشتم نمیدانم نامه نوشتم که ما هاپول کشید که تمام حسابهای لیره ای بانک برای اینکه تمام لیره نبود رویه بود دینار عراق بود اینها میبایست تمام تبدیل بشود به لیره آنوقت مورتی بفرستیم که اینقدر مطالبه بکنیم . وقتیکه حاضر شد میخواستیم بفرستیم یک نامه ای نوشتم به نخست وزیر که همین چیزی هست توضیح دادم من دارم اینکار را میکنم هیئت وزیران هم خواش میکنم نظرش را بگوید . ساجدی را فرستاد هیئت وزیران وزیر دادگستری بود آمد به بانک نشست حالی اش کردم تصدیق کرد تمویب نامه هم صادر کردند عمل بانک را تاءید کردند . نوشتم که چی چی دارید میگوید آخر تمام اینها نمیدانستند تمویب نامه هیئت وزیران را . خب مفتضح شدند بدنام شدند آنوقت

شنیدم که درهیئت وزیران مصدق توپیده آن معاونش یک اسمش را میدانستم که معاون نخست وزیر بود که در مجلس اینستاگرام را تأیید کرده بود البته با اطلاع مصدق بود برای اینکه من نامه ها را بعد به مصدق نوشتم هیچ اقدامی عکس العملی نشان نداد اینهم نشان میداد که مصدق هم میترسید. یک کاری را کرده حالا این را نامه مرا بدهد به روزنامه ها که علنی من مینویسم که اینکار را که کردند سرتاپا غلط بود خدمات من این بود. و بنا بر این نداد من ...

س - ظاهراً " روزنامه ها یک نقش مهمی داشتند آن زمان ؟

ج - این موردش دیگر که این بمن نوشت که شما چرا برخلاف معمولتان ساکت ماندید وقتی که فرستادم چاپ کردند در دوتا چاپ کردند و با حروف درشت البته این را خیلی هم بزرگ جلوه دادند که توجه مردم و مردم هم همه خواندند یک طوری هم بود که همه میفهمیدند چون این یک چیزی است قنای این مسائلی است صدر صفتی و فهمیدند اثر عجیبی بخشد. خوب همین چیزها بود که کمک میکرد که مردم بشناسند مرا من این را برای تظاهر نمی کردم برای دفاع از خودم میکردم من این را Publicity نداده بودم اتفاقاً " پرهیز می کردم از اینکه این را فاش بکنم برای اینکه اسباب زحمت آنها میشد همه ممالک دنیا سفارتخانه داشتند دیگر . با وجود اینکه اینکار را نکردم همه جا میپرسیدند که این چه ؟ میگفتم یک چیزی است .

س - جوانهایی که الان شاید مثلاً " حدود سی سال شان باشد و آن چیزیکه در ایران دیدند روزنامه هائی است که در مدت سی سال اخیر بوده است یا اقل " زمانی که خواندن و نوشتن بلد شده بودند برایشان مشکل است تصور کردن اینکه در ایران یک زمانی بوده که روزنامه ها چنین نقشی داشتند و تنها چیزیکه شنیدند اینست که یک مقدار روزنامه هائی بوده که فقط فحاشی و اینها میکردند و برای جلوگیری از این همه شان بسته شده بود .

ج - اما من یک چیزی بشما بگویم آقای لاجوردی در موقعی که من در بانک ایرانیا بودم یک چیزی نظیر این بر سر آمد . آن موقعی بوده که دیگر شاه قدرت مطلق داشت در آن زمان هیچی بدون اجازه نمینوشتند یک شب یک برنامه تلویزیونی را ترتیب

دادند یک شخصی را که اسمش را فراموش کردم آوردند معاون وزارت اطلاعات آورد این را پشت تلویزیون و این آدم خودش را معرفی کرد که عضو حزب توده بوده و از ایران یا فرار کرده یا تبعید شده رفته عضو حزب کمونیست چند کشور اروپای شرقی شده بعد رفته آمریکا فعالیت میکرده فعالیت چپی میکرده گرفتارش تبعیدش میخواستند آنوقت میگوید که اف بی آی مرا خواست گفت که ما میخواهیم شما وقتیکه میروید به ایران برای ما جاسوسی نکنید و میگوید که این بحدی بمن برخورد به یک کسی بر میخورد که در تمام این مراحل جاسوس بوده ها خودش هم میگوید عملیات پشت پرده ای میکرده زیرزمینی میکرده و تمام کارهای خیانت میکرده بمن برخورد و گفتم که چطور شما یک همچین تکلیفی من چطور همچین کاری میتوانم بکنم بمن جواب دادند که دکتر امینی و ابتهاج مگر ضرری بردند از اینکار؟ من این را مباح مطلع میشدم تلویزیون ندیده بودم توی روزنامه ها خواندم بمحض اینکه این را توی روزنامه ها خواندم جواب نوشتم به روزنامه ها و این جواب با حروف درشت توی روزنامه اطلاعات و کیهان چاپ شده. اینهم میتوان دید دست بیاورید. شما بخاطر آن هست موضوع نمیدانم اسم این چیزها را هم تاریخ و اینها را یادم نیست.

س- بله من یادم هست دیدمش.

ج- حالا نخست وزیر هویدا است وزیر اطلاعات چی چیز است آن که بعد وزیر کشور شد که آمریکا هم مثل انیکه تحصیل کرده ای داد و بیداد اسمش را یاد.....

س- هستش پیدا میشود.

ج- بله این وزیر چی چیز است من نوشتم به روزنامه ها که این شرحی را که درج کردند چنین چنان چنان است من اولاً نوشتم که اینها را را اف بی آی نمیکند سی آی ا می کنند در خارج اف بی آی برای داخله است برای خارج این یکی دوم من کسی هستم که تاریخچه مبارزه من با خارجی ها هست بالا ترین مقام مملکت را بمن تکلیف کردند و من قبول نکردم این را این عبارت گفتم دفعه اول بود این

را گفتم من کیام میروم متوسل میشوم به افبی آی ؟ جاسوس افبی آی بشوم ؟
 آنوقت گفته بود که کتاب فلانی هم که یک فلان شخص که ماء سور سی آی ۱ بوده راجع
 به این دونفر هم نوشته همان شب تلفن کردم به سیروس غنی این کتاب را برای من
 فرستاد سرتا سر کتاب را نگاه کردم دیدم اسم علی امینی را نوشته که علی امینی
 آدم خودما هست این کسیکه ماء مور سابق سی آی ابوده یک کتابی نوشته . که این را
 در اسلامبول نمیدانم بوده کجا بوده که خیرا نتصاب علی امینی را به نخست وزیر
 میگوید میخوانم و نوشته و گفته به آن اشخاصی که با او بودند که این آدم ما هست .
 آنجا نوشتم توی روزنامه که اسم امینی هست نوشتم که سرتا سر این کتاب را من
 دیدم اسمی از من برده نشده من که احتیاج نداشتم متوسل بشوم به افبی آی
 برای ترقی کردن برای اینکه این مقام را رد کردم آنوقت آخرش نوشتم تاء سف آور
 است که یک دستگاه دولتی و وزارت کار یک همچین آدمی را که به خیانت خودش به
 مملکت اعتراف کرده و اگر فردا هم دستش برسد یقیناً " یا احتمالاً " اینکار را خواهد
 کرد این را میآورند تمام وسائل تبلیغاتی مملکت را در اختیار این آدم خائن میگذارند
 که این نسبت بدهد به کسیکه در تمام مدت عمرش در مقابل خارجی ها ایستاده و
 مبارزه کرده و بارها به این آدم توصیه شده که اینقدر سخت گیری نکنه به خارجی ها .
 نوشتم که دستور دادم که وکیلیم این آدم را تعقیب بکند . یک نامه ای نوشتم به
 شاه که آنجا یک چیزی را که اضافه کردم این بود که اگر کسی دیگر اطلاع نداشته
 باشد خود او علیحضرت که میداند این را معینان هم دیده لا اقل یک شاه داریم که
 شایمن نخست وزیر را تکلیف کردید من رد کردم برای چی رد کردم ؟ برای اینکه
 گفتم من اجازه نمیدهم که خارجیان بیایند در امور من دخالت بکنند و بیایند بمن
 بگویند که کی چی باید بکنید گفتم با اردنگ اینها را بیرون میکنم . شما آنوقت
 اجازه میدید که دستگاه دولتی تان اینطور بکند ؟ نکنید اینکار را نکنند اینکار را
 برای اینکه این راه راهی است به ضرر مملکت است اشخاصی را که به مملکتشان
 خدمت کردند شهادت کردند اینقدر قدرت داشتند که در مقابل نفوذ خارجی ها بایستند و بارها
 بخود من فرمودید که من تصدیق کردید اما توصیه کردید که نباید به اینها اینطور

سخت گیری کرد اینطور رفتار بکنند؟ از دربار هیچ بمن جواب ندادند غیر مستقیم توسط علیرضا جواب داد اشرف دریک جا شی دیده بوده، بهش گفته بود که به ، نگفته به ابتهاج بگوئید اما اعلیحضرت روحش خبر نداشته از این قضیه . هویدا در اروپا بود . سام بود آن شخص ،

س- بله محمدا م .

ج- به سام تلفن کردم . گفتم که چطور شما همین کاری را میکنید آخر ؟ گفت من هیچ خبر نداشتم ، گفتم پس معاون شما ؟ نجا چه میکرد این معاون ماء مورا واک بوده که در هر وزارتخانه ای که دارد این را بمن گفتند ، گفتند این ماء مورا واک است . شاه اطلاع ندارد تاء کید میکند قسم میخورم که اطلاع داشت چطور ممکن است که یک همچین چیز به این بزرگی را چیز بکنند بدون اطلاع او . نخست وزیر در ایران نبود وزیر اطلاعات میگوید من خبر نداشتم یک همچین چیز به این بزرگی را تبلیغات میکنند از سام گفتم که حالا آدرس این آدم را بدهید برای اینکه من وکیل گرفتم میخواهم تعقیب بکنم گفت آدرسش را نداریم ، گفتم چطور آدرسش را ندارید ؟ پس چطور شما با این آدم ، گفت حقیقتا " نداریم گفتم خب من جوابش را دارم میدهم . گفت که خواهش میکنم آقای ابتهاج چه جوری باشد که زننده نباشد گفتم نه دارم میگویم که من متاء سغم از اینکه دستگاه دولتی ما یک همچین وسائلی را فراهم میکند برای همچین خائنی . گفت این اشکالی ندارد فرستادم در صفحه اول اطلاعات با حروف درشت این چاپ شد آن شب که این در آمده بود در این دو تا روزنامه من منزل یک نفر در شمیران یک میهمانی بود آقا همینجور دسته دسته میآمدند تبریک میگفتند یک نفر از پشت مرا بغل کرد و بوسید برگشتم دیدم این احمدی است که بعد وزیر کشاورزی شد آنوقت در کارهای خوزستان ..

س- کشت و صنعت .

ج- کشت و صنعت . مرا بوسید همینجور پشت سر هم این ظاهری ، ضیاء ظاهری که الان در چه چیز است .

س- ظاهر ضیائی ؟

ج - تاهرضائى اىن از دست پرورده هاى شريف اما مى است تمام ترقيا تى را
مروهن او است . اىن بمن گفتش كه من وقتى كه اىن را خواندم حظ كردم و درست
مثل اينكه شما حرف ميزديد . آخر اىن در كنفرانس سا نفرانسىكو بود كه وقتى كه
من آن سخنرانى را كردم در ۱۹۵۷ رفته بودم گلف با پسر جىن بلاك وقتى كه برگشتم
همه عقب من مىگشتند كه آقا شما كجا بوديد؟ گفتم رفته بودم گلف . سرميزنا هار
چون Closing Banquet بوده

ج - كجا بودم اينجا ؟..

س - از نا هارچيز از گلف برگشته بوديد ...

ج - برگشتم همه مىگويند شما كجا بوديد گفتند كه يك نطقى كرد Henry Luce
سه دفعه اسم گفتند نيكسون را برد پنج دفعه اسم شمارا . نيكسون آخر از طرف
آيزنهاور بنا بود بيايد در اىن جلسه پادشاه و ملكه انگليس آمدند به واشنگتن نتوانست
بيايد اىن را فرستاد و Vice President اش را فرستاد . بعد نطق را
بدست آوردم ديدم چه چيزهاى گفته آتدره ما يراديدم همان سفرى بود كه رفتم
در نيويورك ديدم گفت ، شما تبرىك مىگويم تمام اشخاصى كه از اىن كنفرانس آمدند
گفتند يك نطق بود اينهم مال شما . بنظر من يك چيز موق العاده اى نبود اما همان بود
كه باعث زندان رفتن من شد ديگر ، زندان رفتنم شد . واىن را ...
س - صحبت از پخش مطبوعات بود . ولى مىخواستم خواهش كنم اگرا مكان داشته
باشد سر كا رچون يك دوره به اصطلاح فرا زون شيب مطبوعات راديديد محاسن و
معاييب مطبوعات ايران همان ايرانى هاى كه روزنا مه نويس بودند و نطقى كه
مطبوعات

ج - يك عده يك عده كشي ف ترين عنا صر ايران صاحب روزنا مه شده بودند كشي ف ترين
من هفتاد و چند محاكمه داشتم دفعه اولى كه برعليه من اىن چيز نوشته شد اىن آقاى
گفتم همان كسى بود كه اسمش هم به زحمت يادم آمد كه وكيل مدافعه بود كه دوست مصطفى
فاتح بود كه آمده بود كه از من نقره بگيرد براى اسكناس اىن هنوز هم هست .
س - اىن در نوار قبلى هست .

ج - بله هست . این یک آدمی هم هست الان هم هست ، الان هم هست حالا هم خیلی

معروف است . این برعلیه من این نوشته بود که ایــــــن آدم اجنبی پرست

را دارن میفرستند به ریاست میسیون ایران در Bretton Woods

اولین عرض حال را برعلیه این دادم و رفتم به شورای عالی هم گفتم که من قرار ی

بستم با همین آقای پرویز کاظمی که وکیل بانک بود تنها وکیل بانک هم بود . وقتی که

من رفتم شن نفرا آوردند وکیل کردند که برای هر محاکمه ای پیش میمدتومان بطور

مقطوع بدهند این را خواستم شورای عالی تصویب بکنند که گفتند برای چی بیخود اینکار

را میکنید نکنید برای اینکه همیشه بیا بدمیگویند گفتم بشما بدمیگویند شما تحمل

میکنید صدایتان در نمیآید من نمیدانم اما من نمیتوانم من این بانک را پاک

تصویر نگه دارم اگر بنا بشود که این مسائل را راجع بمن بگویند من دفاع نکنم یک

عده ای باور میکنند . روزیکه از بانک میرفتم خواستم این پرویز کاظمی را گفتم

این دعو اها برعلیه من بعنوان رئیس بانک بود من که الان دیگر میروم دیگر

با ابوالحسن ابتهاج کاری ندارند هرچی که از این دعاها هست دیگر اصلاً" تعقیب

نکنید . اما در مورد این مدت این پشت سرهم میآمدند که حاضرم بیاثیم دست و

پای فلانی را ببوسیم گفتم اینها هیچ لازم نیست باید توی همان روزنامه هم

ستون بنویسد که معذرت بخوانید و بنویسد که این اشتباه کردیم . خیلی ها اینکار

را کردند یک آدمی بوده که قد بود یک مجله ای مینوشت اینهم باز هم اسمش

را نمیدانم ، صبا بود یک همچین چیزی بود که بعد رئیس اطلاعات ، رئیس

اطلاعات شد در یکی از کابینه ها ، اطلاعات و رادیو این گفت من نمینویسم گفتم

نمینویسد گفتم تعقیبش میکنم بلا آخره تسلیم شد .

س - پس یک دستگاه قضائی هم در ضمن وجود داشته که بشود تعقیب کرد .

ج - اما میشد تعقیب کرد ولی اینکار همین یا روراکه روی زبانم هست ، شهیدی ،

شهیدی چه چیز شهیدی این خودش وکیل بود مدت ها عقب انداخت چند سال عقب افتاد

هیئت منصفه میبایست بیا بد بعنوان رسیدگی چون از چیز روزنامه بود دیگر

چیز نمی‌آمد من نمیتوانستند اینها را جمع بکنند عده کافی از کسی جرات نمی‌کرد
بیاید خودش را طرف بکند یا یک روزنامه نگار . یک محاکمه دیگر داشتم بر علیه
یک کسیکه وکیل مجلس بود ، وکیل مجلس بود مصونیت داشت نوشته بود که من
متهم میکنم امیل زولا را تقلید کرد .

س- کی را ؟

ج - امیل زولا که من متهم میکنم یک سلسله مقالاتی نوشته بود در زمان
انقلاب بود .

س- دریغوس

ج - دریغوس بود من متهم میکنم اینهم هفت مقاله داشت پشت سر هم که شروع
کرده و من متهم میکنم و آنوقت هم مینویسند نویسنده میرز آقای فلان نمیدانم
نماینده محترم مجلس شورای ملی من میخواستم این را عرض حال بدم پیش هر وکیلی
رفتم قبول نکرد . سید هاشم وکیل را خواستم سید هاشم وکیل گفت مرا معذوریدارید
من حاضر کمک بکنم بهر وکیلی اما من وکالت را .. جرات نمی‌کردند وکالت قبول
بکنند در مقابل یک کسیکه نماینده مجلس است و قیاح است فحاش است هر چه دلش
میخواست مینوشت توی روزنامه هم مرتب توی روزنامه ها مقاله مینوشت جزوا شغابی
بود که مثلاً " راجع به سیاست دنیا اظهار عقیده میکرد . بلا آخره رفتم آقایان ارمی
را پیدا کردم پدر این فلیکس آقایان را اقبول کرد عرض حال داد آمد در محکمه گفت
که این را من ننوشتم ، این مقاله چهارم یا پنجمی بود این معلوم میشود اشتباهی که
کرد آقایان عوض اینکه تمام هفت مقاله را که اولیش نوشته بودند به قلم نماینده محترم
مجلس شورای ملی فلان فلان این چهارمی یا پنجمی بود آن را برد داد گفت من ننوشتم
من گفتم خوب ببید این را توضیح بدهید دیگری استیناف گفتند راستیناف دلیل
جدید نمیشود ارائه کرد محکمه قبول نمیکند . گفتم خاک بر سر این عدلیه ای که این
اساس هست مرتبکه آمده گفته که من ننوشتم نمیگذارند آدم ثابت بکند توی آن مقاله
دیگر دفعه من ننوشت این دنباله آن بود دو سه چهار تا مقاله هفتم به این وسیله
تبرئه شد . اما خود همین آدم آنوقت وقتی که من برگشتم به ایران در ۱۳۳۴ این

آمدخانه من عرض تبریک، عرض ارادت و معذرت خواهی زاینکاری که کرده یک شرب البهو دی بود یک آنارشی ای بود بی نظیر بهرکس هرچی دلشان میخواست مینوشتند . به این اعزای شورای عالی میگفتم میگفتم آخر چرا سکوت میکنید فحاشیها فحش بمن هیچکس . من بدنگفت مگر آن یاروئی که اسمش را گفتم به طرفداری به دستور سیدضیاء آن یک چیزهای رکیکی گفت اما بقیه یک چیزهای بودند که من قابل تعقیب بود . مرتب عرض حال میدادم و این اشرا داشت برای اینکه میدانستند با من شوخی نمیشود کرد و اینکار را کردم که توانستم بانک را حفظ بکنم والا املا "بانک ملی اگر آن فروش طلا نبود این مدافعات نبود . این آدم نوشته بود من اگر ، از نامه بانک ملی جعل است اگر ثابت نکنم پنجاه هزار تومان به شروخورد سرخ میدهم منته عرض حال دادم که گفتم بیاید در محکمه ثابت بکند پول هم لازم نیست بدهد من بخودی خود منعزلم از بانک برای اینکه یک کسیکه جعل میکند طراز نامه بانک را که دیگر نمیتواند رئیس بانک بشود . این تمام این چیزها و این آقایان پیرمردهایی که در شورا بودند موافق نبودند من اصرار کردم گفتن سمینارم اگر بخواهم اینکار را نتوانم بکنم از جیب خودم که نمیتوانم بدهم محاکمات مربوط به من است رئیس بانک هست من با ابوالحسن ابتهاج کاری ندارم . و این اثر را بخشید یکی از چیزهایی که تاء شیر داشت در افکار عامه همین بود .

س- آیا کسان دیگری هم بودند که عرض حال بدهند تو ی روزنامه ها مثل شما ؟

ج- من . یقیناً " بودند ، یقیناً " تک و توک بودند اما تک و توک بودند ،

فحش میدادند استناد خیانت به آنها میدادند هیچی .

س- این جنبه مثبت داشت به نظر شما این آزادی ؟

ج- بله . هان آزادی من بخیالم میخواست بگوئید دادن این عرض حال ها .

س- با وجود این روزنامه هائی که به آن کیفیت که بودند خوب و بد ؟

ج- ببینید اگر از روی ایمان بود اثرش خوب بود اما صرفاً " اینکار را میکردند پول

بگیرنده آخره ۶۰ - ۷۰ تار روزنامه بود هرکس ، هرکس که سابق یک وقتی روزنامه

مینوشت امتیازش را تجدیدکرد شروع کرده فحاشی این را شروع کردند به فحاشی برای Blackmail برد برای اینکه پول بگیرند همه شان نه خیلی هاشان مثلا" محمد مسعودیک قلمی داشت از همه موثرتر برای اینکه روزنامه نگاری را رفته بود در بلژیک تحصیل کرده بود و او هم این را مثل اینکه فرستاده بود بخرج دولت فرستاده بود که برود روزنامه نگاری را بخواند . خیلی خوب مینوشت ، خیلی موثر مینوشت بمن فحاشی نکرد اما به دیگران رکیک ترین فحش که آدم چیزهای لجبی را که میشوند مینوشت خم به ابروی شان نمی آمد مردم . یک چیزی داشتند یک ضعفی داشتند که اینکار را نمی کردند به عقیده من ضعف بود .

س - کی آنها شیکه تعقیب نمی کردند ؟

ج آنها شیکه . یک چیزکی بوده بعضی ها هم شاید اصلا "اها نت میدانستند که آدم بیاید بگوید که این آدم بمن این فحش ها را داده . من عقیده ام بود اگر که همه این کار را میکردند و فشار می آمد یواش یواش به دادگستری عدلیه افتضاح بود طرفداری میکردند عدلیه ، خود عدلیه می ترسیدند محاکم می ترسیدند از خود همین آقایان از این فحاش ها که به همین دلیل که میگویم سیدهاشم وکیل وکالت مرا قبول نکرد از ترس که طرف نمیخواست بشود با این شخص که اسمش را فراموش کردم نماینده مجلس . بعضی روزنامه ها بودند مثلا " روزنامه اطلاعات را من هیچوقت بخاطر ندارم که عباس مسعودی به پاچه مردم حمله بکند بگیرد برای اینکه پول دربیاورد برای اینکه اخاذی بکند . و روزنامه کیهان یک چیزهایی میگفتند راجع به روزنامه کیهان اما در مورد من ، من هروقت هر چیزی را دادم تمام چیزهایی را که میدادم مجانی چاپ میکرد بطوریکه من وقتی که زندانی بودم یک چیزی نوشتم که دکتر شاهکار بدهد روزنامه ها چاپ بکنند گفتش که باید پول داد گفتم من پول نمیدهم گفت چاپ نمیکنند گفتم چاپ میکنند گفتم در مورد من چاپ میکنند در عمرم گفتم من پول ندادم هرجائی که بودم چرا ندادم ؟ برای اینکه روزنامه نگاران را برای خودش نفعت میدانست که این را چاپ بکند میدانست که این روزنامه اش بفروش میرود

وقتی صحبتی بود که ابتهاج باز طرف شده با کی یک ، کی یک این را مردم میخردند
گفتم نمیدهم گفت نخواهند کرد گفتم حالا شما بروید صحبت بکنید رفت صحبت کرد چاب
کردند یک شاهی هم نگرفتند از توی زانو ها هم بودند ها . همینطوری که در دنیا
رسم است یک چیزیکه یک تهمتی به آدم میزنند توی روزنامه آدم جواب که میدهد
روزنامه های دیگر هم این را باید چاپ بکنند و این عمل را میگردند در مورد من
میگردند که شاهکار میگفت اصلاً " ممکن نیست همین کاری را بکنند .

س - خب معایبی را که سرکار از مطبوعات آن زمان میگیرید آدم را به این فکر میاندازد
که شاید کاریکه در دوره هویدا کردند و روزنامه ها را همه را بستند خوب کاری بود و ایران
واقعاً " روزنامه لازم نداشت ؟

ج - حالا ببینید من اگر خودم زما مدار ایران بودم چه عکس العملی نشان میدهم
هنوز نمیدانم برای اینکه اگر میرفتم آنجا می نشستم در آن مسند قطعاً " یک رویه ای
را اتخاذ میکردم که قابل تعقیب باشد یکی از کارهایی که میکردم محاکمه

روزنامه ها را تسریع میکردم که حق ندارند نگهدارند حق ندارند یک کسیکه بعنوان
هیئت منصفه را آخر صدام اسم مثل اینکه جمع میکنند من پرسیدم چه جوری اینها
را میکنند ؟ آسامی را میگیرند جمع میکنند آنوقت در موقع لزوم به مثل اینکه
نه نفر اینها هفت نفر اینها مراجعه میکنند . خب یک چیزی هم مقرراتی هم
وضع میکردند که اینها هم یک وظیفه ای داشته باشند اگر میخواهد اسمشان آنجا
باشد وظیفه مند باشد که وقتی میخواهند او را بخواهند شوالدر مورد او هم یک

مجازاتهایی قائل میشدند یک راههایی پیدا میکردم که در عین حالی که تاءمین
میکرد این را اما راه مشروع راه سالم راه منصفانه ای باشد همیشه میشود

برای این ، مشکل ترین معضل ترین مسائل دنیا را وقتی که آدم حسن نیت داشته
باشد و عقل سلیم داشته باشد بون سانسس داشته باشد Common Sense
داشته باشد میتواند حل بکند مسئله ای نیست در دنیا که نشود حل کرد من عقیده ام
این است هیچ مسئله ای در روی زمین نیست که آدم نتواند حل بکند وقتی که
حسن نیت داشته باشد . حسن نیت مهم است که فکر بکنند که خود اگر جای آن

آدم باشم بمن این رفتار را بکنند من این را منصفانه میدانم یا نمیدانم ؟ وقتی که آدم اینطور قضاوت بکند هیچ معضلی را نیست که نتواند حل بکند، هیچکس به این فکر نیافتاده بود .

س - یعنی میفرمایید جناب عالی در صدد ترمیم و تقویت قوه قضائیه میافتا، یدکه ؟

ج - آنکه یکی از ضرورت‌ترین احتیاجات ایران است .

س - که روزنامه‌ها نتوانند اینکارها را بکنند ؟

ج - بپا ، یا ترس داشته باشند . بدبختانه در آمریکا هم هست این فحاشی میتوانند روزنامه بکنند بدون اینکه اینها بتوانند از خودشان دفاع بکنند خیلی هست شنیدم که میترسند از شان .

س - محاسنی هم داشت وجود مطبوعات یعنی در آن زمان ...

ج - شاید مثلاً "حسنش" بشود اینطور تصور کرد یا اینطور تعبیر کرد که مردم شاید آگاه

داشتند تا مل میکردند اگر بخواهند یک خیانتی بکنند اما این را تردید دارم

س - یعنی مقامات دولتی ؟

ج - مقامات دولتی . تردید دارم . چرا ؟ برای اینکه توی روزنامه نگارها را اینقدر

اشخاص رزل بود اشخاصی که به قیمت ارزان هم میشد خرید ، به قیمت های گزاف

لازم نبود به قیمت ارزان که اینها فکر میکردند ما اینکار را میکنیم اما اگر گرفتار

هم میشویم یک پولی میدهیم . ببینید یک جامعه ای داشتیم که تمام جوانبش فاسد

بوده منحصر به یک دسته نیست به یک چیز نیست ، روزنامه هایمان خراب بود

دستگاه دولتی مان خراب بوده قضاات مان خراب بود قضاات مان یک عده ای میگفتند

درست هستند اشخاص درستکار هستند اما چرا ؟ نمیکنند میترسند که آن مرتیکه فحاش

را محکوم بکنند . اما توی همین جامعه ، جامعه فاسد اشخاصی پیدا میشدند با

نهایت فقر و ذلت زندگی میکردند اما هیچوقت از جاده درستکاری منحرف نمیشدند .

من این را دیدم این را قضیه اش نمیدانم برای شما تشریح کردم که بانک شاهی

بودم که رفتم پیش قانع بمیری که توی بیوتات کار میکرد آن سند را بمن طومار را

بمن نشان داد این یک نمونه . این یک نمونه برجسته است که به و بلکنسن رفتم گفتم، گفتم من امروز با یک ایرانی تماس گرفتم که افتخارسیکنم به وجودش برایش گفتم که این را داد گفت برای این باید یک تحفه ای یک کادوئی از انگلستان بخواهیم گفتم هیچ همچین کاری را نخواهم کرد گفتم اگر اینکار را بکنم تمام رُست این آدم رزش از بین میرود. که بعدها سالهای بعد بهش گفتم من بشما مدیون هستم برای اینکه میخواستند بشما یک چیزی بدهند. این یک نمونه .

س- خب این تشخیصی که به اصطلاح روزنامه ها این نقاط ضعف را داشتند فکر کنم تا یک حدی تشخیصی عمومی است ولی راه حلی که انتخاب شد یا پیشنهاد میشد برای رفع این مشکل فرق میکرد . راه حلی که به اصطلاح حکومت شاه مخصوصاً دوره هویدا انتخاب کردند این که خب چون این روزنامه ها این ایرادات را دارند و میبندیمشان و تحت نظارت شدید میآریم شان . آیا راه دیگری هم بود ؟ یا

ج- من ، من یک کاری دیگری بود من هیچوقت فکرش را نکرده بودم تا این الان که داریم میگوئید اما چون من خیلی عجول هستم در تصمیماتم Spontaneously یک چیزهایی را عکس العمل نشان میدهم . من اگر قدرت میداشتم در ایران یک مقرراتی وضع میکردم روزنامه آزاد اما برای امتیاز روزنامه دادن یک مقرراتی وضع میکردم که این آدم باید یک وضعی درجاء داشته باشد یک ماهی داشته باشد یک تحصیلاتی کرده باشد یک سرمایه ای داشته باشد که حداقل این باشد که به این آدم اجازه آدم بدهد روزنامه ، والا هر . . . نمیدانم کثیف این عبارت را شاید نخواهم بگویم اینجا این هر کسی را که نمیشد بیاورد که آدم . اینکار را میکردم در عین حال هم مقرراتی وضع میکردم و با سرعت هم اینکار را میکردم میبردم به مجلس می قبولاندم این را که برای حفظ حیثیت شرافتمندان و برای اینکه تشویق بکنید که ایرانیان بیشتری پیدا بشوند که جرات داشته باشند که در مقابل تهدید در مقابل تهمت نترسند وظیفه خودشان را انجام بدهند هر کس که اینکار را که

نمیکنند که آخر برای چی اینکار را میکنند پیغام میدادند برای من که ابتهاج
اینکار را میکنند که چی بکنند خیال میکنند که ایرانی ها این چیزها را میفهمند ؟
ایرانی ها میگویند که اینک ، اینک اجنبی پرست است برای آن
دنیا اینکار را میکند . برای اینکه نه افراد بشر زن دارند بچه دارند دلشان
میخواهد که زن و بچه شان زنده بمانند در رفاه نسبی هم زندگی بکنند . اینها عموم
اکثریت یک ملتی را بخصوص یک مملکت عقب افتاده ای را که قرن ها فساد درستی
با نادرستی برایش یکسان بوده برعکس نادرستی را زرنگی میدانند درستی را بی
عرضه گی میدانند تازه مثلاً "میگویند فلانی یک آدم درستی است یک آدم بی عرضه ایست
این مترادف بوده درایر آن آدم درستی است اما آدم بی عرضه ایست نالایقی
است . برای اینکه این از بین برود یک اساسی باید گذاشت و آن این میبایست
باشد که نتوانند آزادانه تهمت بزنند هرکس بتواند با جرات بیاید تقاضای
تعقیب بکند و آنوقت برای اینکه این موءثر باشد تسریع در یک مد ت کوتاهی
باید در مدت معینی این رسیدگی بعمل بیاید هیئت منصفه هم حق ندارد که
استنکاف بکند اگر دلش میخواهد جزو آن هیئت منصفه باقی باشد از او بپرسند جزو
آن مدنفری خواهی باشید ؟ اگر بگویند نه صد نفر در ایران پیدا میکنند یک شهرت
خوبی داشته باشند و این جرات هم داشته باشند . بتدریج این را میشد جلوگیری
کرد .

س - میفرمائید که اگر حسن نیت بود و خواست بود اینکار عملی بود در ایران یا اینکه
عملی نبود ؟

ج - بطور قطع و یقین عملی بود . یعنی اشکالش کجا میبایست باشد ؟ مثلاً " مجلس
تصویب نکنند قوانینی که به مجلس میدادند که این هیچ بود در مقابلش با سهولت
میگذشت یک وکیل میتواندست پا شود با این مخالفت بکند ؟ بگویند که من نمیخواهم که
شما وسیله ای بدهید به اشخاص درستکار که از شرافت خودشان حیثیت خودشان امانت
خودشان دفاع بکنند ؟

س- مسئله این بوده که اگر مطالبی مطبوعات می‌نوشتند که واقعیت داشت و قابل دفاع نبود قابل تحمل آنوقت برای آن حکومت آن دولتهائی که سرکار نبودند نبود بنا براین از آن نظر عملی نبود .

ج - اما جرائد نمی‌کردند یک همچین اشخاصی مخالفت بکنند من اطمینان دارم یکی از آن مواردی که اطمینان دارم که یک چیزی خیلی چیزها را میدانستم میتوانم بکنم خیلی چیزها میدانستم که نمیتوانم بکنم میدانستم که من نمیتوانم یک دفتر اقتصادی درست بکنم از همین اشخاصی که همیشه رعایت چیز مرا میکردند بروم بگویم که آقایان این را بدهید برای اینکه ایرانی اعتقاد ندارد که متخصص اقتصاد یعنی چه ؟ هرکسی که توی وزارت دارائی سی سال خدمت کرده متخصص اقتصاد است از اینها بازنشته خیلی داریم از اینها بیارید آنجا بگذارید . اینکه رفتم دنبال فرود دیگران که این پول را تهیه میکنند برای همین بود دیگر یعنی Ford Foundation .

س- یک مطالب مشابهی هم راجع به نمایندگان مجلس گفته شده البته نه به این شد که راجع به صاحبان مطبوعات گفته شده که آنها هم آدمهای زیاد مناسبی در مجلس راه پیدا نکرده بودند .

ج - در آن ایام بعد از رفتن رضا شاه همینطور بود یک عده ای بودند که میخواستند توی مجلس بیایند برای اینکه استفاده بکنند برای اینکه هوو چنان راه بیان دارند پول بگیرند من این را اطمینان دارم بودند . حالا کی بود کجا بود...؟ من اصلاً با مجلس آشنائی من محدود بود به آن کارهایی که من با مجلس داشتم والا بعنوان یک ایرانی که ناظر بودم تا سف میخوردم از این وضعی که میدیدم اما بیش از این چیزی نبود .

س- در آن مورد هم راه حلی که به اصطلاح انتخاب کردند آن بوده که روز به روز نقش را محدودتر کنند که این آدمها ضرری و لطمه‌ای نتوانند به کارهای دولتی برسانند سؤال اینست که در آن مورد هم راه حل دیگری هم بود میشد...

ج - یعنی میخواستید بفرمائید که دولت ایران تصمیماتی که نسبت به مجلس میگرفت

به این راه توجیه میکرد که ما میخواهیم که این اصلاحات را بکنیم و بنا بر این اینکار ها را میخواهیم بکنیم ؟

س - مطالبی که توی این اسناد وزارت خارجه است شاه مرتب میگفته که این مجلس مزاحم من است با وجود این مجلس نمیشود اصلاحات را انجام داد بنا بر این من

ج - شاه حسن نیت نداشت آقا ، آخر این عبارتی است که یک شخمی بکار برده که حسن نیت نداشت درستکار به آن معنی که من میدانم نبود به آدم دروغ میگفت بمن دروغ میگفت به خواهرهایش دروغ میگفت به وزارش دروغ میگفت به دوستانش در داخل دروغ میگفت در خارج دروغ میگفت به دولتهای خارج دروغ میگفت و خیال میکرد زرنکی در اینست که اغفال است ، آخر نمیشود که علی الابد که نمیشود اغفال کرد ، عاقبتش هم همین شد دیگر همین شد که ننگین ترین سرنوشت یک پادشاه ایران در مدت هزارها سال یک دفعه شد یک پادشاه ایران به این طرز ننگین از بین برود ، پادشاه های پست ترسو نالایق خیلی داشتیم اما هیچکدامشان یک همچین بلائی سرا بران نیاوردند که این آورده چرا ؟ برای اینکه این حد اکثر این چیزی را که اوزرنکی میدانست سیاست دروغگوئی را دوروئی را زرنکی میدانست این مطمئن بود که وضعش طوری تثبیت شده که هیچ قدرتی نمیتواند این را بر دارد چرا ؟ برای اینکه کی هستند چپ ، راست امپریالیست بلشویک کمونیست چین ما چین شوروی روسهای اگر نمیتوانست حریف فیدل کاسترو نشد چطور شدند ؟ نمیدانم چطور شد که نشد اینهم تعجب میکنید چطور شد که یک کاری نکرد که دعوتش بکنند که برود کوبا و فیدل کاسترو را دعوت بکنند ، یقین سعی کرد یقین دار سعی کرد ، شاید بهش گفتند ملحت نیست شاید بهش گفتند که خوب نیست شما اینکار را بکنید ، این آدم میخواهد توقع دارد که این آدم بیاید اصلاحات واقعی بکند ، این آدم من بهش میگویم که وزیر تو دزد است ، میگوید دزد ؟ میگوید این جاسوس سفارت آمریکا و انگلیس است ، بهش میگویم آخر شما که این را بمن میفرمائید آخر چرا اورانگش داشتید ؟ آنوقت مرا نگاه میکند تصویر تو چشم نگاه میکند هیچی نمیگوید ، شما این را

میخواهید برای من مدل قرار بدهید که چون این تصمیماتی را که این گرفت و نشد کس دیگر چطور میتواند بکند ؟ من ایمان دارم که اگر یک اشخاص این روزگار یک همچین قدرتی به این آدم داد این آدم اگر حسن نیت داشت با او برخورد ایرانی را عوض میتواند بکند طرز فکر ایرانی را عوض بکند . من با دست خالی با یک عده ای که در بانک ملی کار کردم در سازمان برنامه کار کردم یک عده ای را وادار کردم با نهایت صمیمت و ایمان کار بکنند .

س - با مجلس چه میشد کرد ؟

ج - من با مجلس چی میشد کرد البته من این را باید بگویم ...

س - (؟)

ج - من این را باید بگویم که با مجلس او پشتیبانی مرا میکرد پشتیبانی میکرد برای اینکه پشت سر من میگفت که ...

س - منظورتانست که اگر حسن نیت بود آیا در شرایط ایران مجلس میتواند اصلاح بشود ؟ یا اینکه واقعا " داشتن مجلس برای ایران زود بودو

ج - آنچه که من در خودم دیدم من کاری ندارم که دیگران راجع بمن چی میگفتند که ، میگفتند میآید یک چیزهایی میگوید و مردم را عوض میکند طرز فکرشان . اما آنچه که من در خودم دیدم هر وقت هر کاری را در هر جا داشتم با هر کس که طرف بودم طرف را متقاعد میکردم بدون استثنا . این چه ؟ من که پیغمبر نبوم من که قشون نداشتم من که زور نداشتم من که تحصیلات عالی نداشتم ، از لحاظ تحصیلات میگفتم صد ها هزار ایرانی هستند که از من تحصیلاتشان خیلی بهتر بود ، قدرتی نداشتم که اینها بترسند از من استدلال میکردم . یک چیزی را نمیبرد من پیشنهاد بکنم در هر جایی که بودم که اگر من جای آن طرف باشم که بیاورند من تصویب نکنم ، به این جهت .

من وقتی که آمدم به بانک شورای عالی اشخاص بودند که از سنخ . من نبودند مطابق سلیقه من نبودند ، یک عده شان را فرزین آورده بود که من با کلاس فرزین از زمین تا آسمان فرق داشتم . یک دفعه نشد در این هشت سال من یک پیشنهادی را ببرم که به اتفاق آراء تصویب نشود یک دفعه نشد . این یک چیز است که دلم

میخواست که با بعضی از اینها مثلا " شما میتوانستید ماحبه بکنید از کدماشان که
 زنده هستند نمیدانم شاید هیچکس زنده نباشد . دلم میخواهد که از اینها یک
 نفر میپرسید که ابتهاج چی میکرد که شما اینطور ... آنوقت فرزین اینها
 را آورده بود یک پیشنهادی را میبرد تصویب نمیکردند بر میگرددند چرا ؟ برای
 اینکه فرزین یک چیزهایی را تهیه میکردند بیهن میدادند میبرد خودش وارد
 نبود . من یک چیزهایی را که میبردم تا خودم نمیدانستم تا خودم با آن
 موافق نبودم به آن معتقد نبودم نمیبردم . از مهدی سمیعی

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۱۴ آگوست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : حبیب لاجوردی

نوار شماره : ۳۲

دست بگذارد روی نقاط ضعف ایرانی .

س - راجع به مهدی سمعی

ج - دلم میخواهد شما از مهدی سمعی یک وقتی سؤال بکنید که شما آن وقتی که فلانی درواشنگتن بود و این تلگرافها را بهش میکردند اداره خارجه تلگراف میکرد که اجازه بدهید که این لیبره ها را جزو موجودی خودمان ، دارائی خودمان بگذاریم و از انگلیسها چهل و چهار درصد تفاوت بگیریم شما دخالت داشتید یا نه ؟ وقتی که فلانی برگشت به شما توضیح داد متقا عدشید یا نه ؟ چون اگر متقا عدشده بود میبایست بمن بگوید . چطور شد توجه به این مطلب نداشتید و چطور شد متقا عدشید وقتی که این توضیحات را شنیدید ؟ برای اینکه آدمی بوده فقط با هوش تحصیل کرده Chartered Accountant بود. اینها ، اینها برجسته ترین اشخاص بودند که من در بانک داشتم اینها را در ردیف بهترین اشخاص دنیا می گذاشتم بهترین اشخاص . در دنیا هیچ بانکی نمیتوانست بهتر از اینها داشته باشد . اما اینجا وقتی که پای قضاوت رسید قضاوتش غلط بود . من اینکاری را که کردم بدون توجه به اینکه یک روزی چیزی میکنند اما توجه هم اگر بمن کسی داده بود من وقتی که خواستم نقره ها را تبدیل به طلا بکنم آمدند بمن گفتند آقا نکند اینکار را . چرا ؟ زحمت خواهد داشت مسئولیت دارد . من گفتم که خزانه بانک را من میخواهم طلائی را که ماصورت میدهم اینقدر طلا داریم من میخواهم رسیدگی بکنید . گفتند نکنیم اینکار را . هفده سال بود که بانک تشکیل شد در این هفده سال هیچوقت اینکار را نکرده بودند . گفتم ازچی میترسید که کسریباید ؟ بدانیم بهتر. اینکه من که ازش برداشتی نکردم . تمام چیزهایی را که دانندانه ، جزو پشتوانه بانک چی بود ؟

قوی سیگار طلا بود زنجیر طلا بود گردنبند نمیدانم زنا نه طلا بود . یک وقتی اینها را کسی آورده بود داده بود ، نمیدانم اما جزو پستوانه طلا بود . تمام اینها را آوردند دانه دانه حساب کردند یک کیلو کسری کم آمد . این توی روزنامه ها منعکس شد . جواب دادم ، جواب دادم که اینکار نیست که قبل از من میبایست کرده باشند ، دیگران نکردند من کردم زیر نظر یک هیئتی هم کردم که روزها نشستند یک هیئتی که اینها را دانه دانه رسیدگی کردند از امروز به بعد وقتی که با یک میگوید که ، این را خریدم از بازار جایش گذاشتم پولش هم با یک داد البته . از این بد بعد وقتی که میگوید اینقدر موجودی طلا است همه با اطمینان خاطر میتوانستند بدانند که این طلا موجود است . این است طرز فکر این است طرز عمل اما این خطر دارد عواقب دارد . وقتی که خواستم نقره ها را تبدیل به طلا بکنم آمدند بمن گفتند آقا نکنید این را کی بشما گفته اینکار را بکنید ؟ دیگران کردند ؟ شما چرا میکنید ؟ گفتم آخر من مقایسه میکنم (؟) خودم را با دیگران من الان لازم میدانم یک فرصت خوبی است که من طلاهای سکه ، دی دو قرانی و پنج قرانی را که سائیده است یک کدکاش وزن قانونی اش را نداشتم من اینها را به قیمت قانونی نقره تبدیل بکنم به طلا شمش طلا بگذارم . چرا نکنم ؟

س- چون این ممکن است آخرین نوا را این سفر باشد من میخواهم از این موقعیت سوء استفاده کنم و راجع به مطلبی که بنظر خودم در گذشته مهم بوده و شاید در آینده هم باشد از تجربیات جناب عالی استفاده کنم چرا نماینده هائی که در مجلس بودند عده شان یا خیلی هائیان بنظر شما آدمهای نامناسبی بودند

ج - چرا ؟

س- چرا چرا اصلا ؟ برای اینکه نماینده های اینها نمونه ای از ملت ایران بودند یا

ج - نمونه خوبی نبودند ببینید آقا ...

س- نمونه های

ج - کی وکیل میشد یک کسی که یک وسیله ای داشت با دربار بیشتر اشخاصی که وسیله داشتند با دربار اینجاد دیگر مجبورم بگویم جاکشی میکردند به وسیله این عمل ترقی

میکردند با ورکردنی نیست که عده ای که این عمل را Literally انجام میدادند برای شاه ، هوشنگ دولویکی از این نمونه ها ، شما در هوشنگ دولوچی چی سراغ دارید ؟ از انسانیت مردانگی نجات وطن پرستی درستی که این را بیا ورید نزدیکترین دوست خودتان بکنید . قاچاق تریاک کرد در اروپا گرفتار شد شاه با هواپیمای خودش این را برد از سوئیس به ایران این را شنیده بودید ؟

س- ببله .

ج- آخر شما را بخدایک پادشاهی وقتی اینکار را بکند .

س- ایشان که خب وکیل مجلس نبود که بود ؟

ج- من این را دارم ، این وکیل مجلس نبود این یکی از مستنفعترین افراد ایران بود هر کس گرفتاری داشت میرفت پیش این آقا میگفت یک تلفن بکنید به دربار نرخ داشت میگفت اینقدر باید پول بدهید . پول میگرفت برای اینکه تلفن بکند . پول میگرفت برای اینکه این راه یک نفر از اعضای دربار معرفی میکند پول گزاف میگرفت که این رایک کاری بکنند که برو پیش شاه و کارش درست بشود . تمام ثروتی که امروز دارد که یکی از اشخاص متمول ، تا از این راه جاکشی و نامردی و دزدی بدست آورد . شما انتظار دارید که آنوقت اشخاصی که معتقد به این طرز کار بودند اینها مملکت را اصلاح بکنند ؟ غیر ممکن است باید یک افرادی اینکار را بکنند که ایمان داشته باشند به این چیزها از هیچ چیز پاک نداشته باشند .

س- آنها شیکه نوی مجلس میرفتند از کجا میرفتند ؟

ج- وسیله ، وسیله میبایست ، وسیله وسائل مختلف یکی بوسیله خواهرها برادرها برادرزاده ها . اینها عده شان که کم نبودند شرکت های خارجی که میآ مسدند اول .

کاری که میکردند میرفتند سراغ یکی از اینها که این را در هیئت مدیره شان جا بدهند که بیمه بشوند . سیتی بانک که یکی از بزرگترین و مشهورترین بانکهای دنیاست و نمونه است پشت سرمن نزدیک بود برود اینکار را بکنند دیگر شریک بشود با بنیاد پهلوی ، میدانست بنیاد پهلوی یک مؤسسه دزدی است میدانست که

Foundation

نیست به معنی حقیقی چرا اینکار را میکرد ؟ برای اینکه دلش میخواست توسعه پیدا

بکند دش میخواست مومن باشد از هرگونه ناراحتی در ایران .

س - ولی در اوایل سلطنت محمد رضا شاه که نمایندگان تا آنجا که من میدانم به این ترتیب

ج - هان آنوقت چه جور بود ، آنوقت ، آنوقت باز دوبند بود یا در شمال یا روسها در جنوب یا انگلیسها علنی ها ، اینکه من به شاه گفتم من اگر نخست وزیر بشوم سفیر انگلیس یا سفیر روس بیا وردیک صورتی که اینها وکیل بشوند اینها رئیس مالیه و رئیس عدلیه بشوند گفتم با اردنگ بیرون میکنم . عین حقیقت بود این عمل میشد . یک جاشی بود ، یک جا هاشی بود که شاید متوسل به انگلیس و روس نبودند اما با پول و پول خرج کردن آدم کشتن گردن کلفت داشتند میزدند تهدید میکردند به تمام وسائل مافیا .

س - یک اصطلاحی هستن که خیلی از این در شرایط اگر انتخابات آزاد میبود

تمام به اصطلاح لاکین و متنفذین محل انتخاب میشدند ؟

ج - من خیال میکنم اگر آزاد بود در آن ایام یا مالکین یا آخوندها اعمال نفوذ میکردند یک عده ای را که معتقد بودند به مسجد و به ملا و به مجتهد .

س - خب آن چه جور مجلسی میشد آنوقت ؟

ج - کثیف ترین مجلس ها میشد .

س - بدتر از آنچه که بود ؟

ج - دیدم دیگر دیدم دیگر آن مجلس دوره چه بگویم آن دوره چی بوده ؟

س - دوره چهاردهم بود . همان که توده ایها توش بودند .

ج - دوره چهاردهم ، بسله خب این یک مجلسی بود که تصمیماتی میگرفت روی غرض

شخصی . طرح نوشتند برای اینکه مرا بردارند که رئیس بانک ملی با پادز میان

هفت نفری که دولت به مجلس پیشنهاد میکند و مجلس او را انتخاب میکند به این وسیله تعیین بشود .

س - پس راهش چی بود ؟ میفرمائید اگر انتخابات آزاد میبود که افرادنا شایست وارد

میشدند اگرهم که

ج - به همین جهت دارم بشما همیشه میگویم که بعقیده من مردم ایران را من الان مستعد نمیدانم که بتوانند آزادانه با تشخیص صحیح رئیس جمهوری انتخاب بکنند .

س - نه در همان چهارچوب حکومت سلطنتی که وجود داشته میخواستیم ببینیم در گذشته با توجه به اینکه

ج - در این سی و چند سالی که این شاه بود بدون تردید این میتوانست یک کاری بکند که مردم روی آزادی اشخاص را انتخاب بکنند تردید ندارم میتوانست این کار را بکند . دستور میداد و چند نفر را مجازات شدید میکرد مجازات مثلا "بوسیله قانون هر کسی که اعمال نفوذ بکند به این مجازات میرسد و اینها را تنبیه میکرد بتدریج ممکن بوده سال طول میکشید پانزده سال طول بکشد تا این بشود بیست سال طول میکشید اما بلا آخره میتوانست یک کاری بکند که مردم باورشان بشود که میشود این عملی را که دولت دارد میگوید میشود . عیب کار این بود که مردم باور نمیکردند چرا باور نمیکردند ؟ برای اینکه امثال آموزگار و مهندس طالقانی با نهایت رشادت میگویند که ما این را از لحاظ اشرافکار عجمی این لایحه را تعین کردم که بپرند وقتی که پرسید که کی ها کردید اینکار را و من اشکالات را که گوش زد کردم پرسید و اینها گفتند ما کردیم .

س - لایحه (؟)

ج - (؟) که من داد کردم که وای بر حال آن دولتی که این طرز فکرش است گفتم شما خیال میکنید مردم ایران احمق هستند خرنده نمی فهمند ؟ گفتم کسی از شما توقع همچین چیزی را نداشت چه اجباری داشتید بکنید اما حالا که کردید میگوئید که اشرخا و هدبخشید . یعنی مردم خیال میکنند تا این قانون را گذرانند بد باور میکنند که اینکار خواهد شد ؟ اینکار را شما نمیکنید نمیتوانید بکنید این دلا بای که آوردم امکان پذیر نیست منی که این را آوردم اینجا دادم مطالعه کرده اند و شما دارم

میگویم این را با وسائل الکترونیک هم نمیشود حساب داد یک منز
الکترونیکی هم نمیتواند این را جواب بدهد بنا بر این من به آقای نخست وزیر
خواهم نوشت . این چد جوری میخواهید این را اجرا بکنید ؟ اعتراف کردند
ما قصد ما اجرا نبود با همین دلیل به این عبارت نگفتند مفهوش همین بود
ما این را برای اثری که در افکار عمومی خواهد داشت کردیم . بدبخت است
آن رؤیایی که اینکارها را میکند خیال میکند توی کاخی نشستند توی یک اتاقی
نشستند مصممی گرفتند و خیال میکنند که این تصمیم اش را خواهد کرد بدون اینکه
اجرا بشود نیت اجرا را نشان ندادند این قوانینی را که میگذرانند خب یک همچین
حکومت فاسدی یک همچین حکومت احمقی بدیهی است که محکوم به فساد است من
اطمینان داشتم که این منقرض خواهد شد روی دزدیهایش روی فسادش روی
تصمیمات متناقضش روی بهم انداختن ، دوبهم انداختن به یک وزیر یک چیزی
میگفت آن یکی اینچون میگفت که اینها را بجان همدیگر بیا نازد . من که بیرون
میآمدم یک چیزی حتم دارم که به دیگران میگفت که ابتهاج اینچون میگوید .
ساواک رئیس دفتر مرا میخواست میگوید باید گزارش بدهید شما دیگر یک همچین
محیطی را که وقتیکه فراهم کردید توقع دارید که ایمان در افراد مسلمان ایجاد
بکنید ؟ محال است یک کسی میتواند ایجا دایمان بکند که خودش مؤمن باشد عقیده
داشته باشد به این چیزی که میگوید والا همین باگذ راندن قانون مقرر فرمودیم
که اینطور بشود مقرر فرمودیم که ایرانیها درستکار باشند . گفتیم که شما که اعلام
میدهید که من طرفدار درستکاری هستم و مبارزه میخواهی بکنید با نادرستی . این دزدها
را پس چرا حمایت میکنید ؟ آخر نکنید وقتی که اینکار را میکنند آن مرتیکه میگوید
که شاه اعلام کرده امروز که برای او فرقی ندارد درستی و نادرستی تا شیر نمیکرد
بهش ایمان نداشت معتقد نبود به این چیزها و معتقد بود که زرتگی در اینست که آدم
دروغ بگوید همه را جلب را بکنند ، و خیال میکرد علی الابد میتواند اینکار را بکند
نتیجه اش این شد که هیچکس به او دیگر اطمینان نداشت نه فقط یک نفر دونفر هیچکس
نزدیکانش . اقبال به Denis Wright گفته بود Denis Wright

هم بود علیرضا مثل اینکه برای من تعریف میکرد که رفتند وقتی که افتاده بود
رفته بود از ایران آنهم دیگر رئیس شرکت نفت بود گفت رفتم بیش گفت تعجب
کردم که این شروع کرد به انتقاد کردن از شاه ، اه بهش گفتم این چطور این
اقبالی بوده آنطور صحبت .. گفت کار هم داشتم جای دیگر مرا نگهداشت
خیلی مدتها هم صحبت کرد . نتیجه اش این شد که یک آدمی که میگفت من غلام
این آدم هستم هر کاری که او میگوید عکس را نشان میداد من هرچی که ایشان
بگویند افتخار میکرد مباحث میکرد که غلام این شاه است که از خودش اراده
ندارد تاریخ استیضاح را گفت باید بروم از اعلیحضرت اجازه بگیرم که چه
روزی بیایم مواب استیضاح را بدهم یک همچنین کسی کارش بجائی میرسد که میگوید که
از شاه بدمیگوید که این اوضاع دوام نخواهد داشت .
س- این کی بوده ؟ این اواخر ..

ج- بخود من این را گفت توی ، من با او قهر بودم میدانید در وقتی نخست وزیر بود
با او دست ندادم توی سفارت ایتالیا .

س- چه مدت قبل از انقلاب این حرفها رازده شد؟

ج- هنوز رئیس نفت بود من رئیس بانک ایرانیاں بودم . علتی که رفتم پیش
نشان داد که کارهایی که میکرده است خبط بوده . به همکارانش در شرکت نفت گفت
که این مرا گول زد اینکارهایی که کردند شریف اما مسی گولش زده بود .
خب یک مقداری از پول نفت هم گذاشت سپرده پیش بانک ایرانیاں من رفتم از او
تشکر بستم توی دفترش بودیم جلوی پنجره ایستاده بودیم گفت دزدی هائی که
میشود باور کردنی نیست گفت دزدی هائی که میشود گفت ننگین است . بمن
گفت این . خب به او زلحظ این که یک وقتی سفیر بوده و اینطور حمایت میکرد
او از شاه به او این مطالب را گفت . نمیشود آقای لاجوردی هیچ قدرتی در روی زمین
یک فردی در روی زمین نمیتواند با دروغ گفتن مردم را گول بزند و اصلاح بکند
آن دستگاهی را که بهش سپرده شده اعم از اینکه مملکت باشد یا یک کتابخانه
باشد یا باقالی باشد نمیشود بلا آخره مردم درک میکنند میفهمند که این آدم امین

هست یا نیست ؟ شاه یک آدمی بود معتقداتی نداشت بعقیده من نه معتقدات مذهبی داشت به عقیده من اصلاً آن موضوع ابوالفضل عباس ونمیدانم خواب دیدم اینها تمام اینها ساختگی بود به عقیده من معتقدات مذهبی نداشت ، و اینطور وانمود میکرد نتیجه اش هم این بود و این انفجاری که من میگفتم که دارد پیش میآید روی همین مشاهداتی بود که میدیدم . میدیدم تمام این اساس روی یک پایه خراب فاسد فرار گرفته ، فاسد فسادسرتاپا ، یک عده اشخاص درستکار بودند در دستگاه این را من تصدیق میکنم دزد نبودند اما غلام بود ناطاعت میکردند و امری که ما در میشد در راه نادرستی در راه مخالف مصالح ایران . یک روزی بمن اسماعیل شفاعی گفت که ، گفت خیلی محرمانه بمن گفت این را وزیر چه چیز ، آنوقت وزیر کشا ورزی شده بود یا نمیدانم این بفرمایشید دیگر وزیر کشا ورزی که اعدامش کردند ؟

س - روحانی .

ج - روحانی . روحانی خیلی با من دوست بود . گفت آنوقت وزیر آب و برق بود گفت بمن گفتش که بمن دستور داده که این کنترات را بایسد قرارداد را بدهیم به انگلیسها . از انگلیسها خریدیم اما ظاهرش درست کرده بودند یک مناقصه ای اینها . آخر این همینجوردها ن به دهان میگردد آن محرمانه به شفاعی میگوید شفاعی بمن محرمانه میگوید من این را آنوقت بازگو نکردم اما همینطور که بمن گفته به یک عده دیگر میگوید به گوش همه میرسد ظرف ۲۵ سال - ۳۰ سال نتیجه این میشود که تمام افراد مردم ایران میدانند که اساس این دستگاه روی فساد است روی تزویر است روی دروغگوئی است ارتش شاهنشاهی تمام یک چیز است ظاهراًست باطنش هیچی نیست . همین کاری که در کارهای اداری میکرد کشوری میکرد یقین دارم در ارتش هم بود والا کسی ازهای را میآورد ، یک حیوانی مثل ازهای را میآورد نخست وزیر بکند برای بحرانی ترین ایام ایران ؟

س - آدم لایقی نبود ؟

ج - مجسمه خریست و حماقت . من هیچوقت با او سروکار نداشتم اما آنچه که شنیدم

نالایق ترشاید از این ، بی عرضه تر از این در ارتش شاید کسی نبود
س - رئیس ستاد بود .

ج - برای همین هم رث - تاد شده بود که خطری نباشد . محرک شاه این بود
که این کسیکه آنجا هست این برای وجود و تهدیدی هست یا نیست ؟ اگر هست به
هیچ قیمتی نمی گذاشت .

س - این معیار را برای حتی فرماندهان ارتش یا فقط برای رئیس ؟

ج - برای همه بدون استثنا تمام سفرا تمام وزراء تمام نخست وزیران جایی که
زور نمی رسید . من آنوقت بهش ایمان داشتم بعد از اینکه مرا از بانک ملی
به آن طرز بیرون کرد حتم میدانست که من شدیداً " رنجیدم سرچی رنجیدم ؟ برای رنجیدم
که بمن بگوئید که ما شما را میخواهیم برداریم من که طلب پدرم را نمی خواستم
اما مثل یک خانه شاگردند گفتم بدتر از یک خانه شاگرد مرا بیرون کردید . گفتم
ا علی حضرت وقتی بمن تکلیف کرد سازمان برنامه را گفتم من فراموش نکردم
شما بدتر از یک خانه شاگرد مرا بیرون کردید . او جانشین من نامه عزل مرا
میاورد بمن میدهد تمام شد رفت . در تمام شئون اینکار را می کرد معیارش هم
فقط این بود که این آدم سبب بمن صدیق هست یا نه . میدانست من به او خیانت نمی کنم

و هرچی که داشته باشم و برویش بهش میگویم . چرا برداشت ؟ برای اینکه یک
علقه مضغه ای پیدا شد در سفارت آمریکا Doohar که گفت صد میلیون دلار میدهدیم

او هم این را گفت با علم به اینکه میدان دوقتی که این جور بگوئید این احمق
اینکار را میکند دید حربه دیگری ندارد هرکاری کردند یقین دارم هرکاری کردند
مرا بردارند دیدند نمیشود زورشان نمیرسد این را درست کردند .

س - یک مطلبی که مربوط به این مطالبی را که فرمودید مسئله بیسوادی در ایران
است . یکی از دلایلی که شاه بارها از زمان جوانیش تا او آخر می داد و زرایش میدادند
این بود که توی مملکتی که منی دادم شصت درصد هفتاد درصد مردم بیسواد هستند بایستی
رویه همین باشد که ما داشتیم . سؤال من از جناب عالی که در برنامه ریزی ایران
مؤثر بودید خودتان هم مدتی رئیس سازمان برنامه بودید اقداماتی که در جهت با

سواد کردن مردم شد و میشد تا چه حدی به اصطلاح در حد نهایت کوشش بود و تا چه حدی میشد آیا میشد انتظار داشت که ظرف ۶۰ سال حکومت سلطنت پهلوی در صیصوادی کمتر میبود یا از این بهتر نمیشد ؟

ج - کسی میتواندست که اینکار را بکند که قدرت و توانائی این را داشته باشد که خاتمه بدهد به فساد . من یک همچین قدرتی نداشتم من در دایره خود میکردم . هیچکس آنجا را اجازه نمیدادم مداخله بکند هر وقت کوچکترین علائمی میدیدم راجع به نادرستی آنها " قطع میکردم آنها " بدون معطلی . گفتم یک وقتی هم گفتم ادعا نمیکند که در بانک ملی هیچکس دزدی نمیکرد ادعا نمیکند در سازمان برنامہ هیچکس نمیکرد اما دزدی ارگانیزه نبود دزدی آشکار نبود که در دستگاههای دولتی بود .

س - ارتباط این مسئله با بیسوادی چی بود ؟ مسئله

ج - اما من برای فرهنگ همانقدر تخصص دادم چون آوردم یک اشخاصی را که ۶۰ نفری که دعوت کرده بودم در قسمت های فرهنگی الان بخاطر ندارم که کی ها را آوردم ؟ اما آوردم دعوت کردم در تمام رشته هایی که داشتیم یک عده اشخاصی را که متخصص بودند دعوت کردم و برای فرهنگ هم چیزهایی داشتیم برنامہ هایی داشتیم . این علاج در دران میکرد در اساسی ایران این بود که مردم ایران احساس میکنند که اگر بخواهند در ایران ترقی بکنند در دستگاههای مملکتی باید درستکار باشند نادرستی با نادرستی مبارزه بشود نه به آن مبارزه و چندین دفعه شروع کردند مبارزه با فساد ، مبارزه با فساد چی بود ؟ بیک مقداری هوچیگری در روزنامه بود و یک عده اشخاصی بدبختی را دراز کردند فساد درست میشد . بخاطر دارید نمیدانم شما دیدید آن صحنه های تنگینی را که توی تلویزیون نشان میدادند معینیان رئیس این دستگاه بود وزراء را میآوردند آنجا میشنستند .

س - با زرسی شاهنشاهی ، کمسیون شاهنشاهی .

ج - کمسیون شاهنشاهی . من این را دیدم در چند دفعه در تلویزیون مپوع بود

منقلب میشدم که شما اگر میخواهید اصلاح بکنید این مسخره بازی را این چیه؟
 این یک سن درست کرده بودند سن احمقانه هیچکس را گول نمیزدند میآمدند
 آنجا از فلان شهر نمیدانم میخواندند گزارش ، گزارش رسیده بود که این
 مثلاً "یک جاروشی که خرید سراین جارو هم فلان تصمیم گرفته شد دستور
 داده شد که این مرتیکه را بدارند . پشت گوشان توی دربار شاهنشاهی پر
 ازدزد بود تمام وسائل دزدی دلالی های بزرگ درخود دستگاه شاهنشاهی میشد یک
 نفر جرات این را نداشت برود بخودش بگوید آقا اول خود را درست کن پاک بکن
 اطراف خود را والا این مردم ایران را با این چیزها نمیشد گول زد . علم وقتی
 که نخست وزیر شد ، نخست وزیر شد که اینکار را میکرد یا وزیر دربار شد؟ وزیر دربار
 بود یک همچین سنی درست میکردند کمیته ای درست میکردند توی تلویزیون راجع
 به بنیاد پهلوی ماهی یکدفعه یک جلسه ای تشکیل میشد در تلویزیون گزارش
 میدادند کارهایی که در ظرف این مدت تمام اینها را کردند که مردم را ..
 معلوم میشد یک عده ای رفتند ببین گفتند شاید خارجی ها هم گفتند برای اینکه
 حرف آنها شاید موثر بود که این یک چیزهایی راجع به بنیاد پهلوی میگویند .
 اینهم فکر کرد که همیشه چطور میشود مردم را تحمیل کرد چطور میشود مردم
 را گول زد هیچوقت در صد این نبود که راه حلی چه است راه حل واقعیش چه
 است عوض اینکه دنبال آن راه حل واقعی برود که از عهده اش برنمیآید و نمیتوانست
 بکند برای اینکه خودش اعتقاد نداشت به آن راه حل . این سن های احمقانه را
 درست میکردند . میآمدند ماهی یکدفعه جمع میشدند آقای علم میگفت میخواند
 یادتان هست؟ میخواند که در ظرف این ماه بنیاد پهلوی چه خدماتی کرده بود پول
 به این داده به شاگرد به بچه فقیر داده که برود درس بخواند نمیدانم برود
 درس بخواند به آن موهسه داده از زدهایش هیچ خبری نبود که خیال میکرد
 با این چیزها میشود مردم ایران را گول زد . هیچوقت سعی نشد که از راه صادقانه
 از روی ایمان و عقیده علاج دردهای راکد ایران داشت و داشت ایران را روبه فنا
 میبرد یک فکری بکنند . والا اگر میخواست بکنند آن اوایلش نمیتوانست آن وقتی که محبوبیت
 داشت .

آن وقتی که شروع نکرده بود به دزدی و اجازه دادن که تمام اطرافیان هم دزدی بکنند . آن وقتی که هنوز مرتکب جنایات نشده بود که بطوریکه بگوید که حکم مادر بکنند فرمان مادر بکنند که بکشید . آنوقت به سهولت میتوانست اینکار را بکند . یک برنامه های عملی راههای عملی دارد راه دارد من نمیگویم تمام صد درصد ایرانی ها را می شود و دار کرد که از نادرستی بیایند امین باشند . یک دو درصدی شاید چند درصدی قابل اصلاح نیستند اما اکثریت قریب به اتفاقان می شود اصلاح کرد برای اینکه گرسنه هستند متأسفانه هستند . مقام خودش را مربوط میدانند که یک نفر باشد که این را مواظب این باشد آن یک نفر حلال ممکن است بپیش خدمت دربار باشد یک دفعه ممکن است که یکی از اقوام شاه باشد . یک کسی بمن متوسل شد یعنی اقبال بمن یک روزی تلفن کرد وزیر دربار است من در سازمان برنامه هشتم که آقای سررتیب زاده اینجا نشسته توی شهر بانی بود این افسر شهر بانی بود که رفتیم ملکش را هم دیدیم سررتیب زاده . گفت سررتیب زاده اینجا نشسته اند اینجا در شهر بانی بودند و خیلی خدمات کرده بودند به اعلیحضرت فقید س - سررتیب زاده تبریز ؟

ج - نه سررتیب زاده ای که افسر بود نمیدانم افسر ارشد شهر بانی بود . شما این را بعرض برسانید . گفتم آقای دکتر اقبال شما وزیر دربارید شما روزی چندین بار شاه را میبینید من هفته ای یک دفعه شاه را میبینم من نمیشناسم شما میشناسید شما چرا بعرض نمیرسانید ؟ گفت من خواهم میگویم شما اینکار را بکنید . رفتیم شاه گفتم ، گفتم اقبال بمن تلفن کرد بهش گفتم که شما میشناسید فلان فلان فلان او را ار کرد من بیایم بگویم . میگوید که من خدماتی کردم به پدرتان گفت راست میگوید خدماتی کرده گفت حالا توقع دارد که توقع دارد جی چی توقع دارد ؟ شاه گفتش که اینکه خیلی پول دارد این خیلی شروتمند است اینکه احتیاجی به پول ندارد . آمدم و تلفن کردم تلغش را بمن داده بود تلفن کردم بهش که اعلیحضرت میگوید که شما احتیاج به پول ندارید گفت راست میگویند من کار نمیخواهم

حقوق نمیخواهم فقط حمایت شاه را میخواهم . رفتم به شاه گفتم ، گفتم اعلیحضرت
 ببینیدوضع مملکت چیه است تا باشما راه پیدا نکنند میدانم برای حفظ ثروتش میگوید
 من نگرانم . گفت بهش بگوید که هر وقت خواستند مزاحمش باشند بمن مراجعه بکنند
 گفتم راه حلش که اینکهنیستش اعلیحضرت اینکهنمی تواند بپاید هرکس که نمیتواند
 بیاید بشما بگوید این است در دبی درمان ایران بود . چه جور علاج میکرد میگفت
 اگر خواستند بهش زور بگویند بپاید بمن بگوید بمن بگوید میخواست خودش ناچسی
 باشد خودش حافظ منافع ایران باشد . مردم ایران و مردم دنیا و آقا باندند
 و معتقد بشوند بغیر از او هیچکس قادر نیست که ایران را بتواند اداره بکنند . و اینکار را
 هم تعددا داشت اینکار را بکنند . اینکار را کردو به همین نتیجه هم رسید . من بارها
 میگفتم که این آدم اگر نباشد کسی اعتنا نمیکند به آنوقت مثال میزدیم اوایل
 هویدا را هویدا را کسی اعتنا میکند ؟ رئیس ستاد را اعتنا میکنند ؟ به کرات
 این را میگفتم میدانستم که پاشیده میشود . این تعددا داشت که اینطور باشد
 نه برای اینکه فکر آئینده را میکرد فکر آتروز را میکرد میخواست خودش سمبل قدرت
 باشد در ایران و بغیر از او هیچکس و هیچ چیزی نباشد . به نتیجه رسید دیگر ایران را
 به باد داد از همین راه . میشد اینکار را کرد نمیگویم بعد از ۲۵ سال تمام ایرانی ها
 موء من و وظیفه شناس باشخصیت میشدند اما در راهی میرفتیم که به
 من معتقدم که مردم ایران ذاتا " فطرتا " دزد نیستند . من معتقدم هر ملتی را آنطوریکه
 با ایرانیها رفتار میکردند رفتار میکنند یک نفر درستکار پیدا نمیشد در یک جامعه
 اروپائی . شاید فرانسوی را بگیرید شاید جایی را بیاورید بگوئید که نباید
 اینجا کار بکنید یک حقوق بهت میدهم که نه خودت نه زن و بچهات نمیتواند زندگی
 بکنند .

س- آخر خیلیها هستند مثل میزنند میگویند الان ایرانیها را آزادگان گذاشتند ، ببینید
 چه وحشیگری میکنند . میگویند این نمونه است از ملت ایران .

ج- آخر این ایرانی ، این بدبختی ایران است من این را به کرات گفتم الان هم تکرار
 میکنم بدبختی ایران اینستکه در دوره ما دو مرحله برای ایران پیش آمد که ایران میتواندست

نجات پیدا بکنند از تمام این بلایا . یکی دوره مصدق بود که یک نفوذ و قدرتی پیدا کرده بود که تصویرنا مه اوقانون بود تصویرنا مه قانونی میگفتند هیچکاری نکرد .

س- چه میتواندست بکنند ؟

ج- تمام اینکارها شيء آروزها شو، که من دارم . اگر مانده بود میتواندست اینکارها را بکنند اما این آدم نمیتوانست معلوم شد دیگر میترسید خودش میترسید ، خودش میترسید که این را بگویند این نوکرا انگلیسها ست . یک آشتیانی زادهای بود او اسم کوچکش را نمیدانم چی است . این آشتیانی زاده یک آدم خیلی زرنگی است در تمام چیزها وارد است مرد سیاسی است و در تمام طبقات مردم هم حشردارد . این وقتی که مصدق سرکار آمد بمن میگفتش این را انگلیسها آوردند . بیش میگفتم انگلیسها آوردند که چی ؟ بدنا نشان بکند؟ بیرونشان بکند؟ گفت شما نمیفهمید . همین حرفی که الان میزنند که خمینی را انگلیسها آوردند آمریکا شی آوردند . بیش بگوئید برای چی آوردند؟ میگویند شما ساده اید چون مرد ساده ای هستید نمیفهمید اینها چون خیلی زرنگ هستند میفهمند . اما نمیتوانند دلیل بیاورند یعنی بگویند این به نفع آمریکا است که بیاورند این جور نگه داردا اینها را مفتضح بکنند شیطان بزرگ اینهمه چیزها را بگوید از اعتبار آمریکا کاسته نمیشود در دنیا اما از حیثیت ریکا پیش یک اشخاصی که هنوز شد سیاسی ندارند تا شیر میکنند و اقسا " باور میکنند . اینهم میترسید از اینکه مبادا . این تهمت را بیش بزنند نتوانست کار بکنند . دوره دوم فرصت دوم فرصتی است که الان پیش آمده اگر بجای این خمینی یک آدمی آمده بود و این قدرت را بدست گرفته بود و اگر شهر هم اینکار را میکرد همین موفقیت خمینی را پیدا میکرد برای اینکه اینقدر مردم ناراضی بودند اینقدر بیزار بودند متغیر نبودند دعا میکردند که یک وضعی پیش بیاید که این اوضاع عوض بشود عکس العملی که مردم نشان دادند نه برای این بود که مسلمان واقعی بودند نه برای این بود که این آقا پیغمبر بود یا امام بودند نه برای اینکه علم مخالفت بلند کرد بر علیه شاه این Guts را داشت که بیاید این جرات و شجاعت را داشت که بیاید اینکار را بکنند . این آدم اگر یک آدم صالحی بود

یک آدم عاقلی بود این با همین قدرتی که داشت میتوانست ایران را نجات بدهد بدیختی ایران اینست که دوفرصت پیداشد دونفر با اختیارات آمدند هیچکدامشان توانائی انجام این اصلاحات را نداشتند . من معتقدم اگر شاه نیتش خوب بود اگر همش را داشت و اگر صدها اقتش و اما نیتش وحسن نیتش و صمیمت را داشت میتوانست تا یک حزبی که این فساد را از ایران از بین ببرد و ایران را در جاده ای بگذارد که با مآل برسد به آنجائی .. اکثریت ایرانیها تشخیص .. ایرانی وقتی احمق نیستش وقتی تشخیص بدهد که درستکاری صرف میکند نادرستی بنفعش نیست این یک غریزه طبیعی بشر است که سعی بکنند که خود را درستکار بکنند بخصوص که در عین حالی که اینکار را میکنند زندگی مادیش را هم برای بعنوان حداقل تاءمین میکند که موعظه کردن که درستکار باش آدم درستکار چنین است و چنان است آخوندها میگویند میروید بهشت مادیم میگویند ترقی میکنید این آدم این را باورش بشود این آدم سعی میکند درست بشود . من این را دیدم معتقدم که این وجود دارد همین آدمی را که قابل اصلاح است میشود درستکارش کرد شما وقتی که ببینید در یک محیطی هست که فساد عیبی ندارد قبیح نیست فساد می بیند تمام مملکت از بالاتر تا پایین فاسدند میگویند من چرا احمق باشم برای چی اینکار را میکنی آقا ؟ میگوید برای آن دنیا میخواهی اینکار را بکنی ؟ استفاده بکن . من بهش گفتم یک در یک موردی گفتم که من پانصد میلیون دلار خرج کردم در این مدتی که سرکار برسد من - به کی فرمودید ؟

ج - به شاه . گفتم یک کسی در ایران اگر ده درصد دزدی بکنند میگویند آدم خیلی با وجدانی است . گفتم من اگر یک درصد این را پنج میلیون دلار را استفاده کرده بودم تمام رجال تان را میخوانستم بخرم اعلیحضرت اینطور نیست ؟ سرکان داد بله . این عین حقیقت است . آدم باید ایمان داشته باشد که اینکار را بکند . اشخاص با ایمان خیلی پیدا کردم در دوره زندگی ام که گرسنه بودند اما از جاده امانت منحرف نمیشدند . ولی اینها استثنا هستند این فایده ندارد بایستی یک کاری کرد که اکثریت مردم ایران بفهمند و تشخیص بدهند که در هر

رشته‌ای که هستند اعم از اینکه زارع است وزیر است تاجراست یا مستخدم است
 امانت را . من رئیس بانک رهنی بودم یکی از این برادران تاجر بودند که
 نماینده مجلس هم بود یک خانواده بزرگی بودند . من اعلام کرده بودم
 به مشتری های بانک که کارمندان بانک حقوق کافی میگیرند تمنا میشود که
 کمی به اینها چیزی ندهد . برای وام دادن میبایست ارزیابی بیرون میکنند
 آمدند بمن گفتند که این آقای ، الان اسمش را هم فراموش کردم موقعی بوده
 همان قدرت مجلس بود برای اینکه همان موقع من رئیس بانک رهنی بودم که
 آنوقت هنوز هیچ قدرتی وجود نداشت . گفتند که این آقای بهار زیاب پول داده
 است نمیدانم ۱۰۰ تومان داده آقای خواستش توی اطاق من بک Dressing Down
 به این آدم دادم نماینده مجلس است با امانت بیرونش کردم گفتم دیگر شما
 بانک رهنی بشما قرض نخواهد داد برای اینکه گفتم من اینها گفتم نوشتم این
 آدم که از شما که خواست شما میدهد شما فاسدید شما اینکارها را میکنند . هیچوقت
 اینها دیگر سراغ من نیامدند و هیچوقت بر علیه من اقدامی نکردند با وجودی
 که نمیدانم حالا چه معجزه ایست برای اینکه خودش را مقصر شناییدید . شاید هم
 میکرد اما من اطلاع پیدا نکردم راجع به تحریکاتی که بر علیه من بکند . این
 رفتار یک نفر در آن محیط اثر میکند اما خارج از آن محیط اثر ندارد . و من باز هم
 بارو گفتم منزل پدر همین خانمی که دیشب اینجا بود این خانمی بود که ؟ خانم
 محلوچی مثل اینکه پدرش یک وقتی در وزارت فرهنگ بوده و سرپرست دانشجویانی
 بود در کالیفرنیا بنظر من این بود . این در تعریفش یک عروسی داشت دعوت کرد
 یک نفر آمد من گفتش که یک نفر از طرف شما آمد ارزیابی پول خواستم بهش بدهم
 نگرفت گفتم شما چطور شد پول نمیگیرید گفت از طرف بانک رهنی آمدم .
 از طرف شهرداری آمده بود پول می گرفت از طرف شهرداری هم بیاید بایست پول
 نگیرد این نشان میدهد . شهرداری هم همان سختگیری را میکرد از آنجا هم
 پول نمیگرفت . میشود ایرانی را درست کرد ما ایرانی بدبخت بیچاره‌ای که
 با ذلت باید زندگی بکند وقتی که میبیند در جلوش پولدارهایش ثروتمندانش

دزدی میکنند کثافت کاری میکنند علنی اینکار را میکنند علنی میبیند یک آدمی از هیچ پوچ آمده صاحب ثروت و مکننت شده این یکیش آقای هژبریزدانی هیچکس اسم این را نمیشناخت در یک دوره مدت کوتاهی و مردم همه میدانستند برای چی است . این یک نفر را خواست اینقدر زدنش توی خانه خودش که این چند سال بیهوش بود در حال اغما بود .

س - بله بود توی روزنامه ها .

ج - ملاحظه میکنید آخر این مملکت میخواهد اصلاح بشود . و همه هم میدانند چرا این برای اینکه نصیری از این حمایت میکند برای اینکه نصیری نوکر شاه است بنا بر این من غیر مستقیم این آدم هم تحت سرپرستی شاه است . شما چطور آنوقت توقع دارید که این مردم ایمان داشته باشند این مردم متعقد باشند به یک اصول که ما اول چیزی که از آنها میخواهیم که درستکار باشند و ن پرسند باشند غیرممکن است همچنین چیزی . تعجب در اینست که در یک محیطی باز اشخاص درستکار پیدا میشوند این را تعجب است . عکس آن را نگوئید . بخارجی ها گفتیم شما ها اگر جای این ملت بودید و با شما این رفتار را میکردند توی شما یک نفر بعنوان نمونه درستکار پیدا نمیشد . مرتیکه انگلیسی یا آمریکائی یا سوئیسی میگوید گوپرد این دولت این دولتی که با من اینطور رفتار میکند من چرا بیایم آخر زن و بچه ام گرسنه اند من برای این دولت بخوام صداقت بخرم بدهم ؟ یک نفر برای نمونه درستکاری نمیشد . ایرانی است که تحمل میکرد مندرس لباس میپوشید بطرف جمع سخت زندگی میکرد اما درست کار میکرد .

س - شما نقش خارجی ها را توی این انقلاب چی میدانید ؟

ج - در کدام این انقلاب اخیر ؟

س - بله

ج - من ذاتاً " این عقیده را همیشه این عقیده را دارم نسبت به هموطنانم که همه چیز را منتسب بخارجی میکنند بنا بر این اگر هیچ دلیلی هم نمیداشتم این مزخرفات را باور نمی کردم این را مزخرفات میدانم که آمریکائی بیاید یک کاری بکند که یک عده آخوند بیسواد بیایند سرکار برای اینکه میخواهند یک نقشه ها شای دارند که در

شوری چون درشوری ۶۰ میلیون - ۱۰۰ میلیون مسلمان هست میخواستند اینکار
 اینکارها را بکنند . سه سال از آن دوره گذشته است اگر این آدم دست نداشته آمریکایی
 بود و برای این ماه موریت هم آمده بود چرا پس یک کاری نکرد در قسمت مسلمانها اینها
 جز مخرفات چیز دیگری جضعف . ملتی یافردی که بخودش ایمان ندارد بهترین
 وسیله است برای اینکه در این راه را اغفال بکنند تحمیل بیش بکنند عقیده ای
 را که اینکار یک اشخاصی است که زرنگ تراز من و شما هستند این را آن " باور میکند برای
 اینکه بخودش اطمینان ندارد . کسیکه اعتقاد بخودش داشت اعتقاد بخودش داشت
 این چیزها را باور نمیکند ، اما بیشتر ایرانی ها این ضعف را دارند در مقابل خارجی
 این ضعف را دارند بنا بر این من بهیچوجه من الوجوه نمیتوانم باور کنم
 ممکن است که فرض کنید در وزارت خارجه انگلیس در State Department آمریکا
 یک افرادی بوده باشند که یک همچین عقیده ای داشته باشند اما من خیال نمیکم
 عقیده سیاست یک دولت انگلیس یا دولت آمریکا این بوده که یک همچین ،
 اگر هم داشتند تازه اینقدر زرنگ نیستند که اینها را بتوانند به این قشنگی درست
 بکنند آخر ما برای اینها یک عقایدی داریم که اینها را بحدی برای اینها قدرت
 قائلیم گفتم اگر یک ذره این قدرت را میداشتند مشکلات خودشان را حل میکردند .
 بارها به ایرانی ها گفتم اگر آمریکایی ها به این آسانی میتوانستند شاه را بردارند
 به این نیت بردارند چرا قذافی را برنداشتند ؟ آقا گفتند قذافی آدم خودشان
 هست فوراً " جواب میدهند . خوب بگوئید در مقابل یک همچین آدمی چی بگوئید
 هرچی که بگوئید میگوید که این نقشه خودشان است . میگفتم آخر با بابه آن آشتیانی زاده
 میگفتم آخر چطور صدق اینکار را برای انگلیسها میکرد ؟ گفت آقا واضح است واضح .
 کجایش واضح است ؟ در پاریس که بودم آنوقت یک نامه بمن نوشت نوشت دیدید که
 من گفتم شما میگفتم شما باور نکردید . هرچه فکر کردم چی چی را من دیدم من چیزی
 را ندیدم که تاء پیدا کرده باشد که این را انگلیسها آورده بودند ، انگلیسها آورده بودند
 که آنها را بدنام بکنند بیرون بکنند از ایران ؟ شرکت نفت را بهم بزند تمام این
 اوضاع را بهم بزند که چه بشود ؟
 س - این کتابی که شاه نوشته بوده به پاسخ به تاریخ فکر کنم

ج - گفته دوتا شرکت نفت ، شرکت نفت ، دوتا شرکت نفت من را برداشتند . ببینید اینهم بدبختی یک آدمی است ها . آخر تو با تو بقول خودیک کسی بودی که در آن قسمت دنیا میخواستی که تنها شخص برجسته باشی تو نباید این حرف را بزنی آخر به یک روزنامه نگاری با او هم میبرد کدام یکی ها ؟ میگوید نمیتوانم بگویم دیگر الان ازکی میترسی ؟ که نمیتوانم بگویم نمیتوانم بگویم برای اینکه نمیداند . این در کتابش Sullivan نوشته که هی میگفت اشاره میکرد یک جوری که آمریکائی ها ، میگویند یک روزی من با حالت تغییرش گفتم بی ادبی آخر اعلیحضرت شما باور میکنید این چیزها را ؟ با تندی گفت نه نه باور نمیکنم به محض اینکه یک خورده خشونت دید پس زد . ازشاه مان گرفته تمام اعضای خانواده ی سلطنتی این عقیده را داشتند .

س - که ؟

ج - که همه اینکارها را خارجی ها میکنند . تماشان شاید تو شاه باشی علیرضا شاید دیده باشی . این ...

س - نخست وزیران هم همینطور . نخست وزیران دوره اخیر هم فکر میکنند که نقش مهمی خارجی ها بازی کردند در ...

ج - نخست وزیران ، آنها هم این عقیده دارند . این عمومیت دارد این همیشه سالیها سال است . این مال اشخاص ضعیفی است که من این رایک عبارتی است که مصدق گفت آنوقتی که من خیال میکردم مصدق واقعا " یک آدم خیلی قریصی است گفت من سگ کی هستم . نوی مجلس وقتی که رفته بود این عبارت را گفت من تکه تکه ام بکنند من همچین عبارتی نمیگویم این تیپیک ها که من سگ کی هستم که اینکار را بکنم . من یک کاری را که وقتی که میکنم میتوانم بکنم میگویم میکنم خجالت نمیکشم بگویم وقتی که رفتم پیش شاه که بگویم که خیلی متشکرم از اینکه بفکر این افتادی که من نخست وزیر بشوم اما من اینکار را قبول نمیکشم گفتش که شما با رفتاری که با میلیسپو کردید ثابت کردید که لیاقت این کار را دارید تا این تمام نشده بود گفتم میتوانم گفتم میتوانم تمام مشکلات ایران را رفع بکنم اما نه در این

شرایطی که دوسفر خارجی بیابند اینجا خجالت، نمیکشم که بگویم و خجالت هم نمیکشم که بگویم که اینکاری را که بمن تکلیف میکنید آقا اینکار از عهدہ من خارج نیست . سہیلی وقتی کہ گفت بیا ڈیزر بھداری بشو گفتم آقا مسخرہ است وزیر جنگ ممکن بود بمن بگویند بشو وزیر بھداری را ہجو وقت فکر نمی کردم آخر من چطور میتوانم وزیر بھداری بشوم . بلد نیستم اینکار را ، خیلی کار ہا بمن تکلیف شد گفتم نمیتوانم . اما یک کاری را کہ بمن تکلیف شد با مطالعہ میگفتم قبول میکنم میدانستم موفق می شوم میدانستم میتوانم بکنم مشکلات را میدانستم و برای همین ہم این پیشنہاد ہا را کردم کہ من او امر کسی قبول نمیکشم برای اینکه میدانستم شروع میشود توصیہ با وجود اینکه این چیز ہا را گفتم نامہ نوشتند دید فتر مخصوص کہ راہ مازند را ن را کہ میخواہید بسازید این را بدھید بہ خرم من نوشتم چی چی بہ، خرم من چطور میتوانم راہ بدھم ؟ مناقصہ میگذاریم دفعہ دوم نوشتند ، گفتم اینہا کی ہستند یک ہمچین کاری میکنند ؟ گفتند سیدضیاء طرفدار حمایت میکنند از خرم . میگوید بہ شاہ شاہ ہم میگوید بنویسید . آخر شاہ را بخدا آن شاہی کہ میداندم اینکار ہا را نمیکشم جواب ہم مینویسم کہ نمیکشم معذالک عادت اینہا کہ رفتہ متوسل شدہ میگوید بنویسید ہرجائی مینوشتند میکردند اینکار را میدادند بدون مناقصہ . آن سئوالی کہ فرمودید از چہ جہت بود کہ من این جواب را

س۔ واللہ صحبت از چیز شد دیگر آن مسئلہ نقش خارجی ہا در انقلاب ایران نوار ما ہم تقریباً " بر سر رسیدہ و شاہم اینقدر خستہ تان کردیم ...

ج۔ من الان احساس خستگی نمیکشم برعکس من الان میتوانم ساعت ہا ہمین با جوش و خروش برای اینکه من ہر وقت ہر جا کہ صحبت میکردم پیش خارجی ہا با جین بلاک ہمین جور میرنجاندم یک روزی یک وقتی (؟) بمن گفتش

شاہ یک طوری با من رفتار کردید کہ یک روزی کہ من نزدیک بود دینسر منقلب بشوم گفت خود داری کردم . اما بمن احترام کردند بمن وام دادند بمن شرایطی چیز کردند کہ . این را ہم دلم میخواہم شاہ این را بدست بیاورید آن صورت جلسہ مذاکرات ہیئت

مدیره بانک جهانی را که بلاک میبرد میگوید که هفتاد و پنج میلیون دلار میخواهم بدهم به ایران با این شرایط یک آمریکائی جنوبی میگوید که تبریک میگویم چطور شد ارکستری که تا حالا هشت بتهون میزد الان چا چا میخواهد بزند تبریک میگوئیم او میگوید اشتباه نکنید این برای کس دیگری نیست این برای یک مملکت است . آنوقت میگوید ...

س- این تاریخش تقریبا " کی بوده است که بشود بدست آورد ؟

ج - پنجاه شش یا پنجاه هفت ، آنوقت میگوید که این را ما به ابتهاج میدهیم ابتهاج اینطور ، اینطور ، اینطور ، و ما میدانیم که اگر این را بهش ندهیم از هرجای دیگری که باشد فراهم خواهد کرد منتهی اگر ما بدهیم میتوانیم وادارش بکنیم شاید اینقدر تند نرود . هما نموقی که تمام ملت ایران میگفت من هیچکاری نمیکنم اینها میگفتند شما دارید زیادتند میروید اینکه من آنش میگرفتم آخر با یکی بمن میگوید که به این تندی نرو آن یکی میگوید که چرا " اطلاق " راه نمیافتی . او اینجور استدلال کرد که این آدم از هرجائی باشد تهیه خواهد کرد اگر ما بدهیم لااقل میتوانیم سعی بکنیم ترمزش بکنیم که اینقدر تند نرود برای اینکه معتقد بودند من زیاد دارم تند میروم ، با این سلام و صلوات داد که به هیچکس نداد . این را بدست بیاورید تا ببینید که همین سختگیریها در خارجی ها چه اثری دارد یک خارجی که عادلانه تشخیص میدهد میدانست من اهانتی به شخص او نمیکنم عادت من اینست که تندی میکنم عقاید خودم را با مشت زدن روی میز با استدلال خیلی خیلی خیلی خیلی قوی میکنم یعنی تعصب دارم با تعصب این اظهارات را میکنم . و برای آنها اثر نداشت اما ایرانی ها میرنجند . و آنوقت میگویند که این قدرت را این از کجا میآورد ؟ پشت سرش خارجی ها هستند و الیک ایرانی سگ کی هست که بتواند یک همچین اراده ای از خودش نشان بدهد . من اطمینان دارم اگر یک وقتی ایران یک زمامداران با ایمانی پیدا کرد به این معنی که تشریح کردم و مدتی هم سرکار بود میتواند طوفان فکری ایرانی را عوض بکند . حالا اگر چیزی مطلبی دیگر دارد در این چند دقیقه خدمتان عرض بکنم مطالبی را که بسیار دارم من . حالا هم بقول علیرضا نباید حاشیه رفت . ولی من

نمی‌توانم خودداری بکنم و خیال میکنم که همین حاشیه رفتن هایک چیزهایی را بخاطر می‌آورد که خوب است حالا، اغتشاش ممکن است تکرار مکررات باشد این اگر باید حذف بکنید .

س- یک موضوعی راجع به ساعدی بود مثل اینکه می‌خواستید عنوان کنید ؟

ج - هان ساعد گفتش که من نایب قنصل با کوشدم زخم گفتش که ببین تمام این هم قطارهای توبه کجا رسیدند تویی عرضه هنوز نایب قنصل ... گفت قنصل شدیم همین حرف رازد سر قنصل شدیم همین حرف رازد وزیر خارجه شدم گفت آخری عرضه ببین کی هان نخست وزیر شدند گفت نخست وزیر شدم روزی که آمدیم دیگر گفتیم حالا دیگر خانم شاد خواهد شد گفت خاک بر سر آن مملکتی که تو نخست وزیر هستی .
انکت... بود با مزه ایست غب اوشوخ بود مثلاً "این چیزها را میگفت .

یادم است خیلی آدم پاک ساده‌ای بود هیچ ...

س- زنهای شاه هم در اش نفوذ زیادی داشتند ؟

ج - زنهای ؟ خیلی برا و مسلط میشدند بطوریکه شریا شده بود والی شریا بخودش اجازه میداد که مرا بخواد بگوید که سفیر آلمان آمده یک همچین کاری صحبت کرده ؟! و خیال میکرد که میتواند یقین به تلقین پدرش این خیال میکرد که من را هم میتواند رخنه بکند یک دفعه بگویم بله بله فلان اینها که این وسیله بشود برای انجام معاملات . و حتم دارم فرح در او موثر بود حتم ، فوزیه بیچاره اصلاً "گفتم یک اصلاً" در این عوالم نبود نمیدانم در اش چی بود تربیتش

اینچون بوده فوزیه راهمیشه Governess های انگلیسی و فرانسوی مثل اینکه بزرگش

کرده بودند برای اینکه هم انگلیسی هم فرانسه را خیلی خوب میدانست اما یک آدمی بود که یک صورتی بود یک تصویر خوشکلی بود هیچی دیگر را من از او ندیدم بنا بر این او را اصلاً " دخالت نمی‌کرد هیچ هیچ و زجر هم میکشید برای اینکه بر علیه اش تحریکات میکردند در دربار شاه و اما شریا نفوذ داشت فرح نفوذ زیاد داشت من از دور میدیدم در حضور فرح کمیسیون تشکیل میشد از سازمان برنامه که برنامه جدید تهیه میکردند در حضور او مطرح میشد ، شما را بخدا فکر کنید من این را مات و مبهوت ماندم . اه آدم تمام روای سازمان برنامه

پرونده‌هایشان را بر میداشتند میبردند که این غانم اظهار عقیده بکند . ازکی تا حالا فرح متخصص امور اقتصادی امور عمرانی اموراتی و اینکارهایی که هیچ املا"جنبه شخصی نداشت . حالامثلاً" بگویم اموراتی اجتماعی اش خیلی خوب تنها اموراتی اجتماعی اش را میبردند بلکه میگفت من در اموراتی اجتماعی اما تمام آن پرونده را میبردند و میرفتند از اول تا آخر بحث میکردند . من اگر تکه تکه ام میکردند همچین کاری نمیکردم به شاه میگفتم نمیکمم اگر راضی نمیشد استعفا میدادم .

س- عیش چی بود؟ بعضی‌ها میگویند غیب داشت کارآموزی میکرد

ج- چی چی یعنی چیه من آخر وقت ندارم من وقت نداشتم که اشخاص را ببذیرم کیسه تعجب میکردم که چطور میتواند چیز عضویت تمام این دستگاهای خیریه را داشته باشد دکتر مجیدی عوضی و خورشید سرخ که مال شمس بود بود عضوان خیریه اشرف بود .

س- سازمان خدمات اجتماعی

ج- خدمات اجتماعی . عضو تمام این تاء سیاست خیریه بود و آنوقت در تمام این کمیسیونها هم حضور میداشت . آخر من وقتی که رئیس سازمان برنامه بودم میدانستم که مجال نمیکمم غیر ممکن بود من بتوانم اینکار را بکنم تمام اینها را معذرت میخواستم .

س- چه جور میتوانست ؟

ج- هیچ نمیتوانست نمیکرد نمیکرد سعی میکرد خودش را نگهدارد . و اربابش از راضی باشد فقط یک نیت "بیشتر با وریکنید بیشتر اشخاصی که در مقامات بالای کشور بودند مقامات عالی بودند وزیر نخست وزیر پائین تراز وزیران که باشاه سروکار داشتند نیتشان همین بود و از شان راضی باشد بقیه هیچ اهمیت ندارد هرکاری میکنند بکنند او باید ناراضی نباشد .

س- شما با امیر تیمور کلای هم آشنا بودید ؟

ج- بودم وقتی که وکیل مجلس . امیر تیمور کلای پدر ؟

س - بله .

ج - بله وکیل مجلس بود . بعله بعله بعله او ..

س - سردار

ج - بعله او بود خیلی خیلی خیلی بعضی وقتها از من تجلیل میکرد خیلی ها خیلی مبالغه میکرد . بعضی وقتها ناراحت میشد که چرا آخر مجلسی ها را مثلا "اعتنا نکنند آدم این برایشان خیلی ناگوار بود حق هم داشتند ، آخر ببینید این چیزهایی را که من دارم میگویم هی من من میگویم اما ندیدم دومی ندیدم . بمن بعدها گفتند که وقتی که شما میآمدید توی مجلس ، آخر من میآمدم زمستان کتم را آویزان میکردم پیش خدمت مجلس میگرفت میرفت بعد میرفتم آنجا مینشستم چای میآوردند منکه چای نمیخوردم Ulcer داشتم برای من شیر با عسل میگفتم میآوردند . بعدها بمن میگفتند رفتار این اشخاص با شما فرق میکرد با رفتاری که با فلان وزیر میکردند . من املا "تفهمیدم چرا اما میشنیدند میشناختند میدانستند که اینکه کمکی که میکردم همیشه سعی من بود که بیشتر کمک بکنم به طبقات پائین . منزل امام جمعه تهران رفتم ، من امام جمعه تهران را خیلی دوست داشتم برای اینکه این دربان کار میکرد با من در اداره حقوقی بانک بود وقتی که قبل از اینکه امام جمعه بشود شیک کراوات و لباس میپوشید و کلاه معمولی داشت یک روزی شد امام جمعه عمامه فلان اینها رفت از بانک این هیچوقت این را فراموش نکرده بود اینقدر همیشه نسبت بمن یک احترامی میکرد که من ناراحت میشدم مثلا " یک وقتی من بهش کار داشتم میگفتم من میآیم آنجا گذاشت گفت غیر ممکن است من میآیم خدمتان آمد در بانک من میخواستم عضویت این Board of trustees را که برای کارهای وصایست و کالت قبول بکنم در آنجا بمن گفتند یک آخوند اگر باشد یک آدمی که وزنی داشته باشد خوب است . گفتند چی بکنیم چی نکنیم نظردادند که از امام جمعه بپرسم که او یک نفر معرفی بکند گفتم چرا خود امام جمعه نباند ؟ گفتند آقای امام جمعه ممکن نیست که قبول بکند گفت من حالا با او صحبت میکنم تلفن کردم آمد بهش تا گفت گفت بهتر از این فکر نمیشود

من باکمال میل اما گفتم میدانم باید اجازه بگیرم از شاه گفت .. گفتم
 من خودم می خواستم بشما بگویم بلکه رفت تلفن کرد بعد از چند روز که گفتم و شاه
 هم گفت بسیار کار خوبی است بکنید اینکار را . این را باز هم چرا ذکر کردم
 نمیدانم ؟ از چه جهت ذکر کردم راجع به چی داشتیم صحبت میکردیم راجع
 به امیر تیمور کلالی خب اینها ناراضی بودند که ناراحت بودند وزیر می آید
 تا میگویند فوراً " پرونده اش را باز میکنند یا داشت میکند چشم برایش انجام
 میدهد . قبل از من دست رداده بود که هر وکیلی که هرچی می خواهد انجام بدهد
 وکیل درب باز میکرد می آمد و " اصلاً " اجازه نمی گرفت . این برایشان شاق بود و حق هم
 میدهم بهشان . برایشان مشکل بود . تا اینکه برایشان مسلم میشد میگویم
 یک نوساناتی داشت بعضی وقتها خیلی خیلی خوب بود بعضی وقتها هم یک احساس
 میکردم که مثلاً " ناراحت است از اینکه شاید مثلاً " در مورد یک تقاضائی داشته
 که من انجام ندادم روی هم رفته من آدم قرصی تشخیص دادم یک چیزهایی را
 در مجلس بعضی وقتها میگفت که با پرده مخالفت میکرد .
 س- پایان مباحثه با آقای ابوالحسن ابتهاج .

مشغول مطالعات بودم ، مشغول تهیه زمینه بودم ، استخدام اشخاص و مقدمات تهیه برنامۀ دوم ، در این صورت بهتر است به عقیده من که من الان بروم . برای اینکه هنوز دست بکار نزنم همه بر علیه من و مخالف من هستند . اینهم دلیل دارد . از خود شاه پرسیدم که یکنفر آمده از من تعریف میکند ؟ گفت نه . گفتم خوب خیلی خوشوقت برای اینکه اگر تعریف میکردند من در خودم معلوم میشود یک عیبی بود برای اینکه کاری را که من دارم میکنم به کلی مخالف روشی است که در ایران معمول بوده . قرنهای گذشته هم است که معمول بوده و من مخالف این طرز فکر و طرز کار ایرانی دارم کار میکنم . طبیعی است که اینها همه مخالف من خواهند بود و اگر شما صد مرتبه تقویت میکنید من میمانم ، اگر نود و نه در مدتها میروم . برای اینکه بر خلاف انصاف است که من اینطور کار نکنم و شما هم خیال نکنید که این حرفهایی که مردم میزنند و را دست و تحت تأثیر قرار بگیرید . بهتر است حالا وعدهای که بمن سابق دادید که همه جور تقویت خواهید کرد آن بجای خود . اما الان واقعا " اگر میبینید که من تاج و تختتان را در خطر انداختم و مردم ناراضی هستند این بنظر من خیلی طبیعی است ، میبایست همچین انتظاری را داشت . اما اگر برای شما مشکلاتی ایجاد کرده من الان بروم بهتر از این است که شروع بکنم بکار و وسط کار بروم . گفت که شما رفتاری که با مردم میکنید یک قسمتش باعث کنورت ورنجش مردم میشود و گله میکنند از سختگیری شما در طرز برخورد با مردم . گفتم این را قبول دارم ، این را تصدیق میکنم و خیلی هم میل دارم که با مردم با خونسخت رفتار نکنم . اما انسان بشر است . یک روز میآیم با این تصمیم که امروز با کسی خونسخت نخواهم کرد ، یکنفر میآید از اعضاء همکارانم یک چیزی میگوید که برخلاف حقیقت است ، خودداری میکنم یک کس دیگری میآید یک چیزی از او میپرسم نمیداند با زهم خودداری میکنم ، یک گزارش میآید اشتباه است خودداری میکنم ، یکنفر میآید تقاضا میکند و میگوید که اگر شما بخواهید بانکا را میتوانید انجام بدهید برای خاطر من باز هم خودداری میکنم تا بالاخره اینها رویهم جمع میشود و یک دفعه آدم منفجر میشود . من این را تصدیق میکنم

اگر این مفت را نمیداشتم خیلی بهتر بود. ولی این را سعی میکنم که با مردم کمتر خفونت بکنم گرچه بسیار مشکل است. و به این ترتیب به من فهماند که من موافقم. آن‌ها ن اینجا بودند که بمن گفت که لابد شنیدید که میگویند که من برای خاطر شما یکسری از نخست وزیران را برادر داشتم. خوب پرواضح بود که راجع به زاهدی دارم صحبت میکنم و این موقعی است که حالا علاء نخست وزیر است. گفتم اعلیحضرت خیال میفرمائید که من خوشحال هستم. من این را شنیدم و خیلی هم متأسفم که برای خاطر من یک نخست وزیرتان را تغییر بدهید. اما این گناه من نیست برای اینکه شما نظریه روز اول به شما عرض کردم من به کسی اجازه مداخله در کار خودم را نمیدهم اما خودسرانتم کار نمیکنم. یک برنامه ای است که به تصویب رسیده و در حدود این چهار چوب این برنامه من اقداماتی میکنم. دیگر مطابق میل نخست وزیر منحرف نمیشوم. گفتم الان علاء دوستان نزدیک من هست و من هم به او هم خیلی خیلی معتقد هستم. خود علاء هم قطعا "نا راحت است که مردم میآیند پیش یک چیزهایی میگویند که با زمان برنامه چرا شروع نکرده است به کار، ما میخواهیم که، توقع داریم که در حوزه انتخابی ما یک کارهایی بشود برای اینکه مردم از ما توقعاتی دارند و علاء نمیتواند به اینها جواب صریحی بدهد. با من هم صحبت میکنند من به او باید حالی بکنم که من امروز آمده نیستم به کار و این باعث رنجش میشود. بنابراین این خیلی طبیعی است که اینها رنجش پیدا بکنند و در آینده هم همینطور خواهد بود، این گناه من نیست، این طرز خاصی است که ما در مملکتمان الان پیدا کردیم که یک سال زمان برنامه ایست که با این شرایط دارد کار میکنند، تحت نفوذ کسی قرار نمیگیرند. خوب وقتی که اینکار دیگر بر این ترتیب تمام شد آنوقت حالا از سعدآباد رسیدیم به خیابان پهلوی تقریباً " همان جایی که بعدها خیابان کوئین الیزابت شده بود. اینجا گفتم که من مقصودم از این شرفیابی این بود که بهتان عرض بکنم که در استان بول بالیلینتال ملاقات کردم و از او دعوت کردم که بیا بیاید و میخواهم بفرستم به خوزستان. گفت بسیار کار خوبی است برای اینکه خب لیلینتال را، شهرت لیلینتال را میدانست. به لیلینتال آنوقت تلگراف کردم که خودتان و خانمتان بیا شید و این دعوتی که میکنم با موافقت اعلیحضرت است. جواب داد که اگر ممکن است من گسور دن کلاپ را هم با خودم بیاورم، گوردن کلاپ کسی است که در T V A بالیلینتال کار

میکرده و بعد که لیلینتال از A T V میپرود و می شود رئیس Atomic Energy Commission . کسلاب . جانشین او می شود در T V A بعنوان Chairman و یک آدم بسیار بسیار برجستہ ای بود . برای اینکه فراموش نکنم که این تیکه را که راجع به گوردن اینها پس از اینکه آمدند و قرار شد بیرون دهنده خوزستان یک نامهای نوشتیم به نجم الملک که آنزمان استاندار خوزستان بود . معرفی کردم اینها اشخاص محترمی هستند اینها را میفرستم . منظورم اینست که مطالعاتی بکنند در خوزستان برای اینکه من یک برنامهای میخواهم در خوزستان اجرا بکنم . نجم الملک در جواب یک نامهای به من نوشت که من موقعی که به دعوت ایالت آمریکا سفری کردم به آمریکا ، رفتم به T V A ، یکی از جاهائی را که دیدم همین Tennessee Valley authority بود و همین گوردن کلاب Chairman بود ، رئیس این دستگاه بود و پیش خودم تأسف خوردم که چرا ما امثال این اشخاص را نمیآوریم به ایران . مستشار آوردیم ، مستشارهائی که بی هیچوجه شایستگی نداشتند ، به درد ایران نخوردند و این اشخاص برجسته امثال اینها را چرا ما شانس نداریم بیاوریم . ولی الان خوشوقتیم که اینها را آوردیم اما میترسم که مطابق معمول گزارشاتی بدهند و این گزارشات برودلای کشوی میز و کسی حتی به اینها توجهی نداشته باشد که اینها را بخواند . در جواب به او نوشتیم که من خیلی خوشوقتیم که این اشخاصی که شما آشنا هستید به سوابقشان ، برجستگیشان و شایستگیشان ولی تصور نکنید من از آن اشخاصی هستم که اینها را آوردم که گزارش بدهند و گزارششان هم خوانده نشود ؛ به شما اطمینان میدهم که نیت من اینست که یک برنامهای در خوزستان پیاپی ده بشود و این کارخواهد شد با اطمینان . این یکی از چیزهائی است که بخاطر من مانده بود برای اینکه نجم الملک از آن طبقه اشخاصی است که آدم بسیار درست ، بسیار پاک ، بسیار قریص و لسی از آن مکتبی است همه چیز را با نظریه دینی نگاه میکنند و خیال میکند که اینهم جزویست از تشریفات است که ما داریم انجام میدهم که نتیجه نخواهد داد . حالا بر میگردم به آن مطلبی که آمدند خبر داد لیلینتال ، گفتم یا کمال میل گوردن کلاب را هم بیاورید . آنوقت شروع کردم ، سنی کردم یک چیزهائی راجع به خوزستان پیدا بکنم که برایشان

بفرستم . در تمام وزارت کشت و زرع ایران یک ورق کاغذ راجع به خوزستان نبود . از سفارت انگلیس خواستم بگیرم گفتند چیزی نداریم . از اصل چهار یک چیزهایی خواستم آنها گفتند یک چیزهایی دارند ، یک مطالعاتی کردند راجع به خوزستان . آنچه که از اینها توانستم جمع آوری کردم و برای اولین بار فرستادم برای لیلینتال و به او نوشتم که شما میخواهم وقتی میآید بروید به بازدید این محل که امکانات عظیمی دارد و این اولین بار بود که مطلع شد که برای چه کاری من او را دعوت کردم که بیاید به ایران . قرار بود که یک تاریخ معینی بیاید و تلگراف کرد که متأسفانه من باید یک عمل کوچکی انجام بدهم و این الان نمیتوانم بیایم . این برنامه اش تغییر کرد به طوریکه شاه دعوت دولت هندرفت به هندوستان و این دوروزیا سه روز بعد وارد شد در صورتیکه این میبایست قبلاً" بیاید موقعی که شاه هنوز به هندوستان نرفته بود . آمد و یک جلسه ای برایش تشکیل دادم در سازمان برنامه دعوت کردم از همین متخصصین کشت و زرع که در دستگاه های مختلف راجع به خوزستان احتمالاً" اطلاعات داشته باشند . اینها عبارت بودند از نمایندگان سازمان ملل یعنی F A O

یک همچنین چیزی است ، مال سازمان ملل که اینها یک مسیون داشتند که دو نفر از آنها مقیم ایران بودند که یکی هندی بود ، یکی انگلیسی بنظر هم که رئیس این ناحیه ای بود که ایران هم جزو آن بود که این از مردم بود و اتفاقاً" در تهران بود ، او یک مجار بود . از اینها دعوت کردم و از چند نفر از اصل چهار که آنوقت با و این رئیس اصل چهار بود ، یک دستگاه خیلی بزرگی داشت در زمان مصدق ، اینها تشکیلات نسبتاً" وسیعی داشتند برای اینکه آنها بودند که کمک میکردند به دولت ایران و بیست و چند میلیون دلار در سال میدادند ، گویا در حدود بیست و سه میلیون دلار به ایران میدادند و این یک چیزی داشتند که طرح های مختلفی را اجرا میکردند در نقاط مختلف ایران و بسیاری از رتبه های مختلف . از اینها دعوت کردم که متخصصین کشت و زرعشان را بفرستند ، جلسه تشکیل شد با حضور لیلینتال و این اشخاص . ضمناً" از دستگاه ایرانی هم هر کسی که اطلاعاتی راجع به خوزستان خیال میکردیم . داشت از آنها هم دعوت کرده بودم . شروع شد به مذاکرات ، اول این نمایندگان سازمان ملل شروع کردند به اظهار عقیده

کردن و بعد اصل چهرای ها و تماشا با اتفاق گفتند که درخوزستان امکان انجام کار تقریباً " وجود ندارد و لااقل نشان اینست که زمین شوره زار است ، گرما فوق العاده است و آبش هم نمک دارد و از این قبیل مشکلات . من بحدی ناراحت شدم . برای اینکه اینها را من دعوت کردم بعنوان اینکه اینها متخصصینی هستند که راجع به خوزستان ممکن است نظری بدهند که این نظرم را عیباً شد . بحدی من از نظرات اینها تأسف خوردم که خیال کردم خوب الان دیگر این کار را بکلی بهم میخورد . لیلینتال ضمناً " از آنها سؤال میکرد که پرسید مثلاً " درجه حرارت چیست ؟ گفتند میرسد مثلاً " به چهل و چند ، گفت که خوب ما هم در آمریکا جاها می داریم که به همین شدت گرما هست در جنوب کالیفرنیا جاها می داریم که در همین حدود گرما است . بعد راجع به نمک گفت که کمتر جایی هست که در دنیا که این مسائل راجع به نمک وجود داشته باشد ، اینها یک چیزهای خیلی مهمی نیست ولی من هنوز خودم یک کلمه نمیتوانم حرف بزنم ، برای اینکه اینها را دعوت کردم بعنوان متخصص و هنوز هم نمیدانم که این چه اثری کرده در روحیه لیلینتال . جلسه ختم شد و بعد از ظهر آنروز یک دعوتی کرده بودم از یک عده اشخاصی که با لیلینتال آشنا میشوند . یک عده زیادی را به جای دعوت کرده بودم . لیلینتال و خانمش زودتر از همه ما را دیگر آمدند و از او پرسیدم که چه اثری به شما کسرد ؟ گفت که ما موقعی که میخواهیم طرح T V A را در آمریکا اجرا بکنیم تمام متخصصین آمریکا بدون استثناء مخالف بودند . همه همین حرفهای را میزدند که اینها زدند . گفت اگر بنما بود ما گوش بدهیم به حرف Experts هیچ کاری نمیتوانستیم بکنیم . من آنقدر خوشوقت شدم از شنیدن این . به او گفتم . گفت من تصور کردم که شاید این در نظر شما ، در فکر شما یک تأثیری گذاشته باشد برای اینکه بنظر نیست که اینها گفتند . گفت نه خیالتان راحت باشد . اینها را روانه کردم به خوزستان . یک عده ای را هم با آنها فرستادم که یکی شان همین دکتر محمد کاظمی که رئیس قسمت کشت و زرع سازمان برنا میبود و مژینی را فرستادم که او را هم تازه آورده بودم برای همین کارهای برنا مه ریزی در کارهای کشت و زرع و آبیاری . رفتند خوزستان و یک چند روزی آنجا بودند ، یک تلگرافی رسید از دکتر کاظمی که اثری که خوزستان و امکانات خوزستان در این اشخاص

کرده فوق العاده است. برای اینکه او هم میدانست، او هم حضور داشت در آن جلسه ای که اینها اینطور اظهار عقیده کرده بودند. برگشتند. مدتی را که در آنجا بودند درست بخاطر ندارم اما شاید بیش از دو هفته بود. آمدند و جلسه ای در دفتر من که تمام رؤسای سازمان برنامهای که مربوط بودند در کارهای کشاورزی و آبپاری حضور داشتند که خسرو هدایت بود، اصغیا بود، پرودوم بود، کاظمی و یک عده دیگری، اشخاص دیگری از همین همکاران ارشد من، لیلینتال شروع کرده گزارش دادن. یک مقداری او گفت و یک مقداری کلاب گفت و تمام آنچه که میگفتند را جمع به اشری است که خوزستان در اینها گذاشته. یکی از آن چیزهایی را که دیدم روی اینها خیلی خیلی مؤثر بود این آثار آبپاری زمان هخامنشی که در آن زمان میگفت آثار هشت که سدا خته بودند....

بعدی در اینها تاثیر کرده بود که من همین گوش میدادم به این مطالبی که این میگفتند. بعدی خوشوقت شدم، بعدی درمن اشر کرده که به آنها گفتم

بعدی دون تاء مل، حالا که شاید یک همچین چیزهایی را دیدید من میخواهم از شما بپرسم که حاضر هستید که بیا شید و با من همکاری بکنید در اجرای برنامه ای برای خوزستان؟ اینها مثل اینکه توقع نداشتند همچین چیزی را و گفت که ما ماده نبودیم برای یک همچین فکری. گفتم خوب میترسید، این کاربرگی است میترسید که قبول بکنید؟ گفتند ما با پیدما با شرکا مان در نیویورک، برای اینکه بعنوان یک شرکتی درست کرده بودند Development and Resources Corporation که آنده ما پریم از شرکا -

شان بود. آنده ما پریم همان کسی است که Lazard Frères را در نیویورک اداره میکرد. یعنی یکی از بزرگترین مؤسسات سرمایه گذاری در دنیا، یکی از اشخاص برجسته ای که، بعد راجع به آنده ما پریم میخواهم یک توضیحاتی بدهم چه سوابقی دارم با آنده ما پریم و تعریفهای را که از این آدم شنیده بودم. گفت به این میخواهم تلگراف بکنیم و نظر بخواهیم و همچنین گفت یک نفر را هم ما داریم که در T V A با ما کار میکرد، او الان در برزیل هست. او را هم باید ببینیم که او Available هست و حاضر هست که بیاید یا نه. رفتند و بعد از دو سه روز آمدند گفتند که حاضرم. اصولاً حاضرم برای مذاکره. گفتم خوب پس بنشینیم و صحبت بکنیم. تلگراف کردند به

نیویورک مشاور حقوقی شان آمدون هم به همکاران ایرانیم گفتم که شما بنشینید و این طرح قرار داد با اینها را بریزید و روی این اصل که اینها در ظرف یکسال بنظرم بوده که اول مطالعات کلی بکنند ، بعد نظر بدهند که چه چیزهایی به ما بعنوان مهمترین برنامها شروع به اجرائش بکنیم . یک برنامه عمرانی محلی برای خوزستان که تمام فلسفه من این بوده که برای ایران ما هر قسمتی مثل خوزستان را مثلاً "خوزستان میخواستم ، آذربایجان ، کرمان ، خراسان ، برای اینها یک Regional Planning درست بکنیم که آنوقت اینها را تمام را تلفیق بکنیم

در یک برنامه محلی مملکت و اینها را هم نظرم این بود که از کشورهای مختلف بیاوریم که یکنوع رقابتی باشد بین اینها که اینها را مثلاً "میدادم به آمریکائی ، در نظر داشتم که یک قسمت را بدهم به فرانسوی ها ، یک قسمت را بدهم به آلمانیها ، یک قسمت را به انگلیسیها که اینها هر کدام را روی هم چسبی هم دیگر هم کنار گذاشتنیت سعی و کوشش را بکنند . اما این برنامه ها تمام برنامه هایی باشد که با هم نواخت باشد که بشود اینها را تلفیق کرد و یک برنامه محلی که موزون باشد که یک هماهنگی داشته باشد برای برنامه کل کشور . اینها مشغول شدند به مذاکره . آنها نوبه لیبلینتال هم گفتم که من میخواهم ، که وقتی که خواستیم یکی از برنامه ها را اجرا بکنیم ، نه فقط این باشد که شما این برنامه را نظارت بکنید برای اینکه ساخته بشود ، مثلاً "ساخته بشود و یک طرح کنش و رزی تهیه بشود . در اجرائش هم شما دخالت داشته باشید ، مسئولیت قبول بکنید ، مخصوصاً "در تعلیم و تربیت ایرانیها ، که ایرانیها بعد از اینکه شما رفتید بتوانند اینها را خودشان اداره بکنند . بنا براین این برنامه ها معنی میخواهم که هم اول مطالعه بشود که چه مکاناتی در اینجا وجود دارد و کدامهای اینها را بعنوان الهم و فی الهم مادرمحله اول در این برنامه مثلاً "هفت ساله ای که الان در دست داریم ، در این مرحله اول اجرا بکنیم و چه چیزهایی در برنامه های آینده اجرا بشود و در عین حالی که از روزی که شروع میکنیم به اولین قدم در اجرای یک برنامه ای ما تهیه بکنیم یک عده ایرانیها را تعلیم بدهیم

استخدام بکنیم که از همان روز اول قدم به قدم با شما پیش بروند بطوریکه وقتی که شما

رفتید اینها بتوانند این دستگاه را به بهترین تکلی اداره بکنند. خب این خیلی در لیلینتال اثر کرد برای اینکه عین کارهایی بوده که او در جای دیگر کرده بود، مثلاً " در T V A کرده بود. بنا بر این این یک برنامه ای میشود و همان اصول T V A. جنبه حقوقی اش هم، مشاورین حقوقی بودند که حالا بخاطر من دارم آنوقت سروس غنی آمده بود یا نه آمده بود، در این کارها شرکت داشت یا نه. س- او ۱۹۵۶ آ- شده بود.

ج- این هم ۱۹۵۶ بود دیگر. برای اینکه در ۱۹۵۵ وقتی که من اینها را دعوت کردم، سبتا میر ۱۹۵۵ در ۱۹۵۶ آمدند و این را از این جهت میگویم. برای اینکه هر کسی را که من سراغ داشتم که میتواند کمک بکند در تهیه این، اولاً " قرار داد با لیلینتال، شرکت داشته باشد. هر کسی را که تصور میکردم این صلاحیت را دارد در این جلسات دعوت میکردم و در تهیه این طرح شرکت داشت. اینها شروع کردند به این کارهاشان، یک طرحی تهیه کردند که هم جنبه حقوقی داشت هم جنبه فنی و بعد که بمن اطلاع دادند که این حاضر شده نشستیم با همکاران دیگر مثل خسرو هدایت و اصفا که یک طرحی را تهیه بکنیم که به هم بکمیسیون برنامه مجلس. همین کار را هم کردیم. یک طرحی تهیه کردیم که اینکارها را میخواهیم بکنیم در خوزستان، این قرارداد را میخواهیم ببندیم و پنجاه میلیون تومان هم میخواهیم پیش پرداخت بدهم به لیلینتال که آنوقت میشد تقریباً " شش میلیون و دویست و پنجاه هزار دلار که یک همچین چیزی. اینها وقتی که آماده شد اول فرستادم برای نخست وزیر که علام بود. البته در ضمن هم با علام تماس داشتم، مذاکره میکردیم و این کارها را هم مقدماتش را تهیه میکردیم. یک شب با علام بودم در یک جایی با او گفتم، حکیم الملک هم بود، آنوقت نخست وزیر علام بود دیگر ۱۹۵۶ ؟

س- بله.

ج- گفت بسیار بسیار خوبی کردید، چه کردید و اینها، خیلی اظهار خوشوقتی کرد. ضمناً " پرسید که دیوید لیلینتال کلیمی است ؟ گفتم که آقای علام راجع به مذهبی سوالی نکردم. برای من فرقی نمیکند کلیمی باشد، مسیحی باشد، بمن ارتباطی ندارد. اصلاً " مذهب برای من مطرح نیست. به طوری که فهمیدم که من موافق نیستم گفت نه فقط پرسیدم. خب بعدها فهمیدم که بله راست هم است کلیمی است. اما من

اصلاً "فکرش را هم نکرده بودم که کلیمی است، کلیمی باشد، غلاب عنوان نخست وزیر این را دیند و از علا هم تقاضا کردم که این را بفرستد به مجلس. فرستاد به مجلس و کمیسیون مشترک سازمان برنا به که مثل اینکه ۴۲ نفر عضو داشت که عده بیشترشان مجلسی ها بودند، یک عده ای هم از سنا بودند. این اسامی کمیسیون مشترک برنا مه بود که حق قانونگذاری هم داشت. قانوناً "بیشتر این اجازه را داده بودم که لازم نباشد که لواحق مربوط به سازمان برنا مه برود به مجلس شورای ملی. اینها هر چه که تصویب میکردند اشراقا نونی داشت. این جلسات یک دفعه در مجلس تشکیل میشد، دفعه بعد در سنا. در مجلس وقتی که تشکیل میشد ریاستش با رئیس کمیسیون مجلس بود که دکتر جزایری بود که اهل خوزستان بود و نماینده خوزستان هم بود. در سنا در تحت ریاست صدرا الاشراف بود که آنوقت هنوز رئیس سنا نشده بود و سنا تور بود. من در ضمن اینکه این چیزها را داشتیم کار میکردیم زمینه را هم خواستم در این کمیسیون برنا مه فراهم بکنم. هم به صدرا الاشراف گفتم، هم به جزایری گفتم که من اینها را آوردم برای خوزستان والان - مشغول تهیه برنا مه ای هستم که بعد میآورم، وقتی آماده شد میآورم به کمیسیون برای تصویب کمیسیون. دکتر جزایری گفت که، شمس الدین جزایری، گفت که نمیتوانید این کار را بکنید. تعجب کردم چطور نمیتوانیم. گفت انگلیسیها نمی گذارند. گفتم به انگلیسیها چه ارتباطی دارد؟ گفت در خوزستان امکان ندارد. آنها تا حالا مانع شدند که در خوزستان کاری بشود و این را هم نخواهند گذاشت. گفتم اگر من بکنم چی؟ گفتم اصلاً من هیچ مناسبتی نمی بینم که انگلیسیها، این ارتباطی به انگلیسیها ندارد. گفتم اگر من کردم چی؟ گفت اگر اینکار را کردید باید مجسمه شما را از طلا بسازیم. وقتی که این لایحه را بردم آنروز در مجلس شورای ملی که به ریاست شمس الدین - جزایری هم بود، گفت که فلانی بمن یک همچین چیزی گفت و من هم این عقیده ام این بود و حقیقتاً "امروز یک روز تاریخی است، چنین است و چنان است. اگر موفق بشویم که این کار را در آنجا انجام بدهیم، این مجسمه آقای ابتهاج را از طلا باید ساخت. یعنی اینها اینطور اطمینان داشتند که امکان ندارد که ما بتوانیم این کار را در آنجا

بکنیم علیرغم انگلیسیها . با تفاق آراء تصویب شد که این کار بشود ، این طرحی را که من تهیه کردم برای خوزستان بنحوی که تهیه کرده بودم اجرا بشود و وظایفی را که به اینها محول کرده بودم تصویب شد ، پنجاه میلیون تومان هم بعنوان پیشپرداخت به اینها پرداخت بشود . قبل از اینکه این کارها بشود من به شورای عالی سازمان برنامهدیهیث نظارت که اینها را بهر دوای این هیئت ها را من وادار کرده بودم که با هم جلسات مشترکی تشکیل بدهند و اینهم اسمش را گذاشته بودم جلسه مشترک شورا و هیئت نظارت . اول که آدمم به سازمان برنامهدیه گفتم که من اصلاً نمی پسندم این طرز کار را . چون دیدم شورا یک نامهای مینویسد به هیئت نظارت در صورتیکه هر دو تا ایشان توی یک طبقه یک ساختمان بودند ، چهارپنج روز طول میکشد تا برسد به اینها ، تا اینها توی اندیکا تسور آنجا وارد بکنند و بعد مطرح بکنند چهارپنج روز طول میکشد تا از چند طاق فاصله اینها به همدیگر جواب بدهند . من به آنها گفتم که این طرز کار را من نمی پسندم ، چه مانعی دارد که همه ما در یک جا جمع بشویم و یک جلسه داشته باشیم ؟ شورای عالی هفت نفر هستند هیئت نظارت هم هفت نفر ، منم بعنوان مدیر عامل در اینجا شرکت میکنم ، تمام روسای سازمان برنامهدیه که اینکاری را که امروز میخواستیم مطرح بکنیم مربوط به آنها است ، آنها هم می آیند حاضر نیستند ، هر شخص دیگری را هم شما بخواهید از سازمان برنامهدیه میزنیم می آیند اینجا می نشینیم تمام دور یک میز همسایه ایرانی هستیم یک هدف هم بیشتر ندارند و آنهم اینست که به بهترین وجهی بتوانیم این کارها را را که به ما محول شده انجام بدهیم . گفتند آقا نمیشود . شورا ها گفتند که آخر تصمیم ما است ، اتخاذ تصمیم با ما است ، آنها هم گفتند که اگر ما در اینجا شرکت نکنیم آنوقت آن مسئولیت خودمان را چطور انجام بدهیم که از طرف مجلس شورای ملی ما ما موریم برای نظارت ؟ گفتم که با همدیگر تناقضی ندارد . در این جلسات که مطرح میکنیم بحث میکنیم ، همه ما هر عقیده ای دارد بحث میکند و اظهار میکند و تصمیم میبایست با شورا است . این هفت نفر نظر خودشان را میگویند ، هیئت نظارت هم که ما موراست برای اینکه ببینند این آیا تطبیق میکند با قوانین ، آیا

مطابق مصالحست یا نیست اگر نظری دارند آنها ابراز میکنند و میگویند. اگر شورای عالی این نظرها را شنید و قبول کرد خوب اینها را ملحوظ میکنیم در تصمیماتمان اگر لازم ندانست در نظر خودش باقی بماند. شما هم اگر مخالفتی دارید، شما هم مطابق قانون نظر خودتان را میدهید، به هیئت دولت میدهید، به مجلس میتوانید گزارش بدهید مستقیم. قبول کردند. تمام جلسات ما عبارت بودند از همین جلسات مشترک و با اینها به سهولت هم اینکار انجام میشد. هیچ آن اشکالات پیش نیامد. بحث مغل میشد بعدشورا تصمیم خودش را میگرفت. آنها هم هر نظری که داشتند قبلاً گفته بودند دیگر این کار غذازی و نمیدانم این مکاتبات و اینها از بین رفت. برای این جلسات مشترک هم یک دفتر صورت جلسه مخصوص به عنوان مجمع مشترک بود. این را میگویم برای اینکه این اهمیت دارد در آن ادعاهای که بر علیه من بعدها گرفتند از طرف دیوان کیفر. در کمیسیون مجلس که منصوب شد با این تشریفات که تمام راهم هیئت نظارت و هم شورا و هم دولت توسط نخست وزیر و هم مجلس قرار داد اامضاء کردیم با یک تشریفات که عکسبرداری هم شد که این عکسهای هم بود داشتم. توی کتاب لیلینتال هم هست، این موقع اامضاء کردن این قرار داد. تمام این کارها انجام شد، قرار داد اامضاء شد. بنا بود که سه روز بعداً از هندوستان برگردد. به لیلینتال و کلاب گفتم... آهان این را من بگویم قبل از اینکه برسیم به آنجا. پس از آن جلسه مشترکی که این تصمیمات را گرفتیم و تمام شده پاشدند رفتند. پرودوم گفت من اجازه میخواهم که با شما یک صحبتی بکنم مانند. هکتور پرودوم گفت که به شما تبریک میگویم. هم به شما بابت تبریک گفت و هم به لیلینتال. یک کار به این بزرگی را شما اینطور با تصمیم و برندگی این را گرفتید من همین چیزی نظیر این را ندیدم. گفتم که هیچ این چیز فوق العاده ای نیست. من سالها بود که آرزو داشتم برای خوزستان یک کارهای بکنم، قبلاً از اینکه بیایم به سازمان برناممه. یکی از معتقدات من این بود که خوزستان یک جایی است که اگر بی نظیر نباشد در دنیا کم نظیر است. و هیچکس به فکرش این نبوده،

بنا برای آرزوی من این بود که اگر من یکروزی دستم برسد برای اینجایک کاری بکنم. وقتی هم آمدم به زمان برناممه... آنها ن این راهم الان یادم آمد. وقتی که مشغول تنظیم این مقدمات برناممه بودم وکلای خوزستان و استاندار خوزستان گفتند ما یک طرحی تهیه کردیم راجع به خوزستان میخواهیم بیائیم با شما بحث بکنیم. گفتم بفرمائید. یکروز جلسه ای تشکیل شد. سپهبد بودآنوقت چی بود؟ کمال، این استاندار خوزستان بود و این هنوز قبل از اینست که نجم الملک برود. تمام وکلای خوزستان و سنا توره ای خوزستان که سنا تور خوزستان آن نظام السلطنه مافی بود. هفت هشت ده نفر بودند. آمدند و یک دانه نقشه خیلی خیلی بزرگی بود بطوریکه روی میز دفتتر من که میز بزرگی بود جانداشت. این را گذاشتند روی زمین و دیدم اینها یک طرحی درست کردند برای خوزستان که بنظر من ده درصد از پول نفت به خوزستان داده بشود و اینها برای خودشان این را اجرا بکنند. آمدند حالا که ما کمک شما را میخواهیم که این را می خواهم بدهیم به مجلس. گفتم من با تمام قوا با این مخالفت خواهم کرد. اینها بعدی به آنها برخورد. حالا آمده اند که کمک مرا بخواهند که بتوانند این را بقبولاند به مجلس. گفتم برای اینکه شما درست عکس آن کاری را میخواهید بکنید که من با این نیت آمده ام به زمان برناممه. با این نیت آمده ام که یک برناممه جامع با شد برای تمام مملکت. شما یک برناممه میدید این مال خوزستان. فلانقدر از درآ مدنفتر راهم بدهند به شما، برای اینکه میگویند نفتر مال ماست، مال خوزستان است. گفتم اگر این را من قبول بکنم فردا آذربایجانی ها می آیند. میگویند شما مدیون ما هستید، اگر ما نبودیم شما مشروطه نمیداشتید. یک برناممه هم آنها می آورند و میگویند فلانقدر، ایکی درصد این درآ مدنفتر راهم به ما بدهید. خرا سانیها می آیند. آنها هم هزارویک دلیل می آورند که خرا سانیقدر اهمیت دارد، کرمان همین طور، گیلان میگوید ما هم درجنگ مشروطیت پیش قراول بودیم. گفتم آقا درست این مخالف آن فلسفه ای است که من دارم. من غیرممکن است با این موافقت بکنم. خیلی خیلی مأیوس شدند خیلی. از صحبتها یشان که عجب ما آمدیم که اینکارا بکنیم. آنوقت خواستند

هم طوری بگویند که خیلی خوب حالا ما آمدیم پیش شما ، اما شما اگر قبول نکردید ما خودمان این را پیشنهاد میکنیم به مجلس و به تصویب میرسانیم . گفتم حالا صبر کنید من به شما بقیه اش را بگویم . گفتم من یک فکرهای کردم یک برنامه های دارم یک نظرهای دارم راجع به خوزستان . اگر موفق بشوم اینکار را که شما میخواهید بکنید در مقابل آن هیچ است . من یک کارهای را دارم برای خوزستان که اگر اجرا بشود خوزستان یکی از برجسته ترین برنامه های من خواهد بود ، بنا براین شما صبر کنید ، حوصله بکنید . من الان نمی توانم . آنوقت نه با لیلینتال صحبت کرده بودم بهیچ وجه نه الوجوه ، اما در این صدد بودم که برای خوزستان یک اشخاص را پیدا بکنم که بتوانند این کارهای عظیمی را که در خوزستان یقین داشتم میشود اجرایش کرد بوسیله او . اینها همین لیلینتال اینها بودند که پیدا کردم . به این هکتور پیرو دهم گفتم که من آن روزیم این بود این اشخاص را پیدا کردم . گفتم تصدیق میکنید که اینها بهترین اشخاصی هستند در دنیا ؟ گفت بله . و تمام چیزی را هم که بهشان میدادم برای یکسال بنظم دویست و پنجاه هزار دلار بود ، خیال میکنم . با سیصد و پنجاه هزار دلار بود یاد من نیست . گفتم که خوب شما مثلاً " میگوئید که این را اگر بیشتر سعی میکردم چانه میزدم صد هزار دلار کم میکردم . صد هزار دلار در مقابل آن کارهای که من آن روز دارم در خوزستان بشود چی است ؟ هیچ است . بنا براین هنری نکردم که اینطور که بمن تبریک میگوئید از این کاری که من کردم ، تصمیمی که لیلینتال گرفت . این همه چیز اینها آماده بود . من عقب آدم میگشتم بهترین اشخاص در دنیا را هم پیدا کردم . هم سابقه ای که در T V A دارند و هم کارهای که برای بانک کردند ، بلاک هم بمن گفت که بهترین شخصی که در دنیا ممکن بود پیدا بکنید برای اجرای این فکرتان این است ، گفتم کار فوق العاده ای است . همانطوریکه گفتم اینها هم قرار شد که بهمانند شما بهیاید . با زبانه علا گفتم که یک تلگرافی بکنید به شاه که روز جمعه بنا بود که شاه بیاید که روز شنبه یک وقت ممتدی بدهند که من لیلینتال و کلاپ را میخواهم ببرم معرفی بکنم . جواب هم آمد و شنبه را هم وقت دادند . اینها را برداشتم و بردم . وقتی وارد شدم توی دفتر شاه به او گفتم قرار داد خوزستان را امضاء

کردم. بهیچ وجه من الوجوه اطلاع نداشت. آنوقت اینها نشستند. گفتم حالا خودشان مشاهداتشان را در خوزستان بعرض خواهند رساند. همان مطالب را که در کمیسیون دفتر من در سازمان برنامہ گفته بودند، اینجا البته مختصرتر، گفتند. شاه هم حظ کرد وقتی که امکانات خوزستان را شنید که چه کارها می شود کرد. گفتند آنچه که مسام دیدیم یکی از غنی ترین جاهای دنیا است برای این کارها می که در نظر داریم. آنوقت گفتند ما با کمال علاقه، تأثیری که کرده بود در لیبیستان یکی امکانات خوزستان بود و یکی کارهای که در دوهزاروپا نمودن پیش شده بود که آثارش بود که میگفت که شما این کارها می که کردید املا" نه فقط آمریکا می وجودند است در هیچ جای دنیا یک همچین کارهای را دست نزده بودند، آثاری که معلوم است که چه کارهای میخواستند بکنند، چه سدهای میخواستند بسازند. آنوقت این امکانات را متوجه بودند یکی فقر. گفت در عین حالی که ما این امکانات عظیم خوزستان را دیدیم مردم فقیر، مردم بدبخت، مردم لغت و این چنین خواهد شد، چنان خواهد شد، فلان خواهد شد.

س- چه کارهای در نظر گرفته بودید برای خوزستان؟

ج- گفتیم که ما سدهای را که باید بسازیم. به آنها گفتم که در این مدتی که مدت مطالعه خواهد بود، این در ۱۹۵۶ بود من ۱۹۵۹ از سازمان برنامہ رفتم مثلاً "سه سال مانده بودم از آن موقع سه سال طول کشید که این کارها شروع شد، مـــــال لازم نیست صبر بکنیم که مطالعات شما به پایان نرسد. در هر مرحله ای که شما دیدید یک طرحی هست که در آن هیچ تردید نیست که این طرح از لحاظ اهمیت از لحاظ Feasibility امکانات قابل اجرا خواهد بود و جزو اولین برنامہ های خواهد بود که اجرا میشود معطل دیگر نمی شوید تا آخر مدت. این را وسط کار می آید می بینید می گوئید ما هم رسیدگی میکنیم اگر موافق بودیم اجرا میکنیم و همینطور هم شد. دوموردی که پیدا شد یکی سد زبوردی که نیگر. _____ ب پس از این تشریفات اینها رفتند و فوراً "ودر کارشان بی نظیر بودند. آن یارو وردون که در برزیل بود وقتی که به او تلگراف کردند او برای یک شرکت دیگر آمریکا می که در برزیل کار میکرد، بعضی اینکها به او گفتند که ما به شما احتیاج داریم میتوانید بیا کنید یا نه؟ جواب داد که فوراً "می آیم استعفا داد از آن -

شرکتش در برزيل استعفا داد و ا هم براي کارهاي سداسي به برزيل رفته بود ، آنها هم امکانات عجيبی دارند . آ مدبا اينها شروع کردند اينها اشخاص برجسته می - فرستادند . برجسته در هر رشته ای . بکيش مثلاً " وردون " . اين وردون کسی بود که دوازده سدرادر $T \vee A$ محاسب را تعيين کرده بود و طرحی که داده بود طبق آن طرح اين سدها ساخته شده بودند . اين را آوردند پروا نکرد . من هوا پيما گرفتم از هوا پيماي نظامی ..

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۲۱ آگست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مناصبه کننده : علیرضا عروزی

نوار شماره : ۳۴

س- راجع به ورودن میفرمودید که وقتی از محل سددزپرواز میگردید ،
ج- من متوجه شدم چندین بار این دورزدروی این -----
و گفت من چند شب نخواهید مبرای اینکه نظیر این در هیچ جای دنیا
ندیده بودم ، دودیوار ، دودیوار از سنگ که بالا می رود و ایمن
رودخانه ی عظیم کارون که می آید و به دریا میریزد و آنوقت ایمن
یک دفعه این ارتفاعات کوهها میرسد به دشت خوزستان ، میگفت همچین
وضع طبیعی در هیچ جای دنیا وجود ندارد . و من نمیتوانستم بخواهم
که همچین چیزی امکان دارد یا نه . لیلیتال میگفت مثل این میماند
که خدا این را برای ملت ایران گذاشته بود که یک نفر بیاید یک دیوار
بسازد ، این سد را یک دیوار بسازد و تمام این آب پشت سد را مهملار
بکند . بعد از اینها علاقه پیدا کرده بودند عشق پیدا کرده بودند که بیفش
از خود من اینها حرارت بخرج میدادند که من لذت میبردم از این
امکاناتی را که من میدانستم بطور کلی در خوزستان هست اما اینها
این را وقتی میشنیدم ، این جزئیات را وقتی میشنیدم که این بی نظیر
است در دنیا وجود ندارد . بعدها به نظرم من در زندان بودم یا بعد از آن بود ؟
بله خیال میکنم همانوقتی که زندان بودم ورودن -----
به ملاقات ----- و گفت که .. آنوقت دوباره برزیلی ها دعوتش کردند
که برو دگفت در آنجا یک محلی پیدا شده که تنها جایی است که تازه پیدا شده
که از سد در آنجا تاش بزرگتر است و در برزیل است . اما گفت یکی از مشکلات
عظیمی آنجا دارد برای اینکه رفتن روی آن جنگل های برزیل کار کردن

خودش اصلاً " یک طرح عظیمی است که این جنگل را با بیدبا زندآنجا ، در صورتیکه اینجا حاضر و آماده بود . و یک چیزیکه بارها بمن تذکر دادند و این را هم حالمیگویم که چه جور هم شد ، این کلاب میگفت که من درست نمیفهمم چطوورشده که موقعی که راه آهن را میساختند این راه آهن طوری ساخته شده که الان ما میتوانیم این سدا را با زیرم اگر یک نوع دیگری ساخته شده بود ، این خطا اگر از نزدیکی های آنجا رفته بود ، نمیشد در ساخت برای اینکه راه آهن میرفت زیر آب سد دز دریاچه سد ، یک سفری که بعد با هم به خوزستان میرفتیم اتفاقاً " بلای که نماینده کا ساکس بود و کا ساکس این راه آهن را ساخته بود . بلای برای اینکه در عین حالی که من برای سرکشی بکا رسد و کا ره های خوزستان میرفتم و کلاب با من بود لیلینتال شایدن بود کلاب با من و چند نفر دیگر از دستگاه همین D & R در خوزستان ، بلای هم با من میاید برای اینکه کار بندر خرمشهر را هم به کا ساکس داده بودم . او هم برای اینکه میآمد آنجا وقتی که او را به کلاب معرفی کردم کلاب از او سوال کرد چطوورشده است آن کار را نکردید این جور ساختید ؟ گفت من وجب به وجب این جا ها را خودم رفتم . گفت راه دیگری نداشت . دور میبایست برزند و گفت این یک چیز طبیعی بود نمیشد مستقیم بروند . من دیگر حالمیگویم که این دلایل فنی اش چی بود ، اما گفت آنطوری که شما خیال میکردید که میشد آنجا نداشت . و گفت یکی از دانشمندان ایران این بود که این الان میگوید که امکان نداشت اما اگر آن جور ساخته شده بود ما این سد دز را نمیتوانستیم بسازیم بلا آخره اینها مشغول شدند رفتند چیزها را که دیدند این طرح سد دز را گفتند قابل اجرا است میتوانیم اجرا کنیم قبل از اینکه گزارشمان به پایان برسد . گزارششان سه سال بود . برای اینکه در یک ماه بعد از رفتن من در ۱۹۵۹ گزارششان را دادند . گزارششان هم به اسم ، به عنوان خسرو هدایت بود . خسرو هدایت اولین کسی که رئیس

چطور همین چیزی چطور میشود ؟ نه فقط شد کم هم آمد. باز برق به اندازه کافی نداشتیم ، این بعدها Grievance عمومی ایران شد که توی سد کرج و سد دز و کارخانه های تولید برقی که در جاهای مختلف داشتند اینها را تمام رایجی کردند و تازه به هیچکی نمیرسید به هیچ جا نمیرسید و قتیکه اینها میرفتند صحبت از این میکردند که ما میخواهیم با نیروی اتمیک ایستگاه تولید برق ، نیروی برق بسازیم انتقاد من این بود یک مملکتی که هنوزش میلیون کیلووات دیگر از آب دارد که برایش هیچ خرجی نخواهد داشت هیچ ، فقط خرج ساختن این دیوار سد و گذاشتن توربین ها ، دیگر خرج دیگر ندارد. برای اینکه این آب میآید تمام اینها را تبدیل میکند این نیروی را که فراهم میکند فضا را آب است ، این آبی است که الان به دریا میرود. کاری ندارم حالا اینکه این آب تمام خوزستان را آبیاری میکند و خوزستان را تبدیل میکند به یک بهشت ، همینطوری که اسرائیلی ها در فلسطین کردند دیگر یک صحرای خشک و شوره زار را با سه بهتریـــــن باغات دنیا تبدیل کردند که الان سرتا سر دنیا هر جا که میروید مرکبات اسرائیل ، موز اسرائیل ، خربزه های اسرائیل ، سبزیجات اسرائیل ، مارچوبه اسرائیل . تمام این چیزها را به مراتب بهتر در خوزستان این امکانات بود الان هم هست . گفتم این شش میلیون کیلووات را بیا بیا دیدن دارید یک مملکتی که شش میلیون دارد بعقیده من گناه است که برود به میلیاردها بخواد خرج بکند. همینطور که آمداء کرد با ژسکارستن ، وقتی وزیر دارائی بود ، در فرانسه هوشنگ انصاری آمد در سه روزیـــــک

قرارداد آمداء کرد به میلیاردها دلار که دو میلیاردها شش گمان میکنم مربوط به همین نیروهای اتمیک بود. که گفتم آخر این چه جور است ؟ آخر یک عقلی حکم میکند یک مملکتی که این برنامه در جیبش هست ، جلوی چشمش هست ، میداند که این امکانات خوزستان که شش میلیون کیلووات برق دارد ایـــــن را دست نمیزنند گذاشتند ، هیچکس بفکر این نیست برای اینکه بعد از اینکه

من رفتم دیگر اصلاً چیزی باقی نمانده بود . کاری نکردن برای اینکارها و قتی که حالا روی همین اصل که ما حالا دوباره پیدا کردیم که این ——— تا تصمیم گرفتیم اجراء بکنیم ، حالا معطل پولش هستیم با دیدن پولش را تهیه کرد . مال سردار اول کاری که میبایست بکنیم میبایستی راه بسازی ——— راه بسازند که مهندسین و کارگرها بتوانند از پایین دره به آن بالا بروند که این ارتفاعش گمان میکنم که چهار صد متر بود ، یکی از مشکل ترین راههایی که در دنیا میبایست ساخته بشود ، خب من بدون محط ——— نظردادم که حالا که تصمیم گرفتیم که سد بسازیم اول کار باید این راه را ساخت . پس شروع کردیم ، و این راه به مناقصه گذاشتند این برنده اش هم یک مؤسسه آمریکائی بود که گفتند از مشکل ترین راهها است و مهمترین راه سازی است که در دنیا شده برای اینکه تمامش این همینجور پیچ میخورد و میرفت به بالا در فاصل ——— ی ارتفاع مثلاً ۴۰۰ متر میبایستی این دریک محوطه ی کوچکی این راه همینجور مارپیچ بشود و برود بالا ، و میگفتند یکی از جالب ترین برنامه ی راه سازی دنیا است . M K O بود مثل اینکه ——— وریس ——— من هم اول هم خیال میکردم وریس ——— است بعد معلوم شد که ——— کایزر است که این برنامه را گرفتند . این را با پول خودمان این راه را شروع به ساختن کردیم که همین ها باعث شد که بعد بانک جهانی پول داد بعد از رفتن من پول داد برای تکمیل سد . شروع کردند در عین حالیکه اینکار را میکردند یکی از مهمترین برنامه هائی که در خوزستان اینها اجرا کردند خاک شناسی ، که نظیر این هیچوقت ، نه فقط در ایران نشده بود ، در بسیاری از جاهای دنیا نشده بود . برای اینکه اینها روی همان تجربیاتی که داشتند اول کاری که لازم میدانستند که بشود اینست که چه نوع خاکی داریم ؟ برای چه نوع زراعتی این بدرد میخورد ؟

کجاها باید چی چی کاشت؟ این راهم دادند به یک شرکت هلندی ، یک شرکت هلندی بود که خیلی خیلی معروفیت داشت معروفیت بین المللی داشت. اینها یک کار دقیقی میکردند در اولین بار در ایران، تجزیه خاک در تمام سراسر خوزستان ، انواع خاکها چه نوع زراعتی لازم است چه نوع کودی لازم است، اینها را تمام شروع کردیم در ضمن اینکه دارند این برنامه کلی شان را در مدت آن سه سال دارند تهیه میکنند. بلا آخر به جایی رسیدیم که حالا باید تا ۵۰ مین بکنیم اعتبار سد ذرا . من وقتی که به سازمان برنامه آدم یک شاهی پول در بساط نبود یک شاهی نبود بطوریکه کارگرهای معادن ذغال سنگ گاجر چه چند ماه حقوق روزانه شان را نگرفته بودند ، دستمزدها روزانه شان را نگرفته بودند و علی اصغر ناصر رئیس بانک بود. من به او تلفن کردم چهل میلیون تومان ، روی آشنائی با او چهل میلیون تومان قرض کردم که بتوانم مزد کارگران را که عقب مانده بود بدهم ، یک دینار در آمدنفت نبود. وقتی که من به سازمان برنامه آدم دولت که وزیر دارائی اش همین علی امینی بود مشغول مذاکره با کنسرسیوم جدید بود که قرار داد را بعد امضاء کردند. اولین درآمد شرکت نفت در سال اول اجرائیش که نمیدانم سال شاید ۱۹۵۷ بود ۱۹۵۸ بود نمیدانم اما نود میلیون دلار بود . بنابراین در حدود دو سه سال طول کشید تا درآمد نفت شروع شود رسید به نود میلیون دلار . غم من برای سد ذرا تنها سد زمبابوئی ، رقم قطعی اش را الان بخاطر ندارم ، گمان میکنم در حدود ۶۰ میلیون دلار یا همچنین چیزی قرض بکنیم. وارد مذاکره با بانک جهانی شدم . حالا چه جور شد داخل مذاکره با بانک شدم با دید پول تهیه بکنم من خودم میدانستم بانک جهانی برای پول قرض دادن چه شرایطی دارد ، میبایست طرحهای مطالعه شده کامل برای هر پروژه ای هر کاری که میخواهد بکنید یک طرح واحدی میبایستی بدهید که این هم جنبه فنی اش هم جنبه مالی اش که Feasibility Study کامل

داشته باشد، حاضر و آماده این را بدهید و دو سه سال هم طول میکشد تا بانک بسته به اهمیت طرح آن را رسیدگی بکند و بعد بگوید که میدهم یا نمیدهم. خوب این بدرد من نمیخورد، مطلقاً بدرد من نمیخورد، بدو دلیل برای اینکه اولاً " من طرح نداشتم، طرحی که قابل قبول برای بانک باشد نداشتم. دوم، ریال نداشتم. بانک جهانی هم فقط قسمت ارزی طرحها را پول قرض میدهد. هیچ پول محلی قرض نمیدهد برای اینکه پول محلی ندارد که قرض بدهد. من هم ارز لازم داشتم هم ریال لازم داشتم طرح هم نداشتم خوب یک وضع غریبی داشتم. شروع کردم به تمحص و تحقیقات و مطالعه که از کجا این پول ها را تهیه بکنم. ماک لوی به تهران آمد. ماک لوی دومین رئیس بانک جهانی بود، اولین رئیس بانک جهانی مایر بود، مایر کسبیه صاحب واشنگتن پست بود، این اولین رئیس بانک جهانی بود و مدت کوتاهی بود، چرا او را انتخاب کرده بودند به ریاست بانک من نمیدانم. شاید البته نفوذ داشته. دومی جان ماک لوی بود، سومی جین بلاق بود. جان ماک لوی از بانک رفته بود و جین جای او را گرفته بود، ماک لوی رفته بود رئیس Chase Bank شده بود آ مدتهبران بعنوان رئیس Chase Bank. من با او آشنا بودم از آنوقتی که این رئیس بانک جهانی بود. او را دعوت کردم به منزل من آمد با او صحبت کردم که من پول میخواهم. ۶۰ - ۷۰ میلیون دلار میخواهم و میدانم اینکار مشکل است شما میتوانید یک کنسرسیومی از بانکها برای من تشکیل بدهید که Chase پیشقدم بشود این را استثناً برای من مدت دار میکنند که قرض بدهند؟ وقتی به او گفتم، گفت شما که بهتر از من میدانید ما که نمیتوانیم قرض مدت دار بدهیم، آن هم یک همچین مبلغی برای Development. برای ما بهیچوجه امکان پذیر نیست. گفتم میدانم آخر من چه بکنم؟ گفتم چرا با جین صحبت نمیکنید که از بانک جهانی بگیرید؟

گفتم بانک جهانی که مشکلاتش را شما من هردو خوب میدانیم. من این چیزها را ندارم، طرح ندارم، ریال ندارم. گفت اچا زه میدیدم من بیا جین صحبت بکنم وقتی برمیگردم؟ گفتم خیلی هم خوشوقت میشوم. حالا ماک لوی کسی است که بعدها برای من حکایت کرد که او وقتی که از بانک جهانی میرفت او جین بلاک را معرفی کرد، جین بلاک را هم اصلاً نمیشناخت اما تحقیق کرده که کی خوب است به او گفتند جین بلاکی که Vice President

Chase است او خوب است. رفت توی دفترش در Chase و گفت سلام و علیک ما با همدیگر آشنا نیستیم آمده ام بشما یک پیشنهاد بکنم، حاضرید جای من بیایید. رئیس بانک جهانی بشرید؟ جین تعجب کرد که چطور شما بفکر من افتادید که مرا از کجا میشناسید؟ گفت تحقیق کردم از اینطرف و آن معاونی هم که داشت با گارنر چون مشروب زیاد میخورد آدم خیلی خیلی لایقی خیلی خوب بود. اما گفت من او را نمیتوانم توصیه بکنم. جین هم قبول کرد رئیس بشود. بنا بر این اینها سا بقی دوستی شان از اینجا بود. بمن گفت اچا زه میدیدم من با جین بلاک صحبت کنم؟ گفتم خیلی هم متشکر میشوم. رفت بعد از چندی خبر داد که جین حاضر شده که بشما را راجع به اصول صحبت بکند، منهم خیلی خوشوقت شدم و دعوتشان کردم که بیایند. اینها تاریخ هایش را من متأسفانه ندارم، آلان بخاطر ندارم. اما جین بلاک با خانمش ودونفر از اعضای ارشد بانک جهانی به تهران آمدند که من قبل از اینک به بیایند به شاه گفتم و خواهم کردم جین و خانمش را به ناها ر دعوت بکنند که اینها اشخاصی هستند که نیایند فقط چاشی بخورند مثل دیگران که همه کس را شاه میپذیرفت. قبول کرد و اینها را به ناها ر دعوت کرد. این تشریفات وقتی که بعمل آمد رفتیم دور میز نشستیم که حال صحبت بکنیم راجع به کارهای خودم. درده دقیقه اول کار بجاشی رسید که جین بلاک بمن گفت که من برای چی آمدم؟ من گفتم من تعجب میکنم شما چطور آمدید

من که به شما توسط ساکلسوی گفته بودم که نه طرح دارم که بدهم نه احتیاج من محدودیه ارزا و ریال هم میخوام . گفتم من تعجب میکنم شما برای چی آمدید . من خیال کردم که دیگر بین ما بهم خورد برای اینکه در همان ده دقیقه اول به این نتیجه رسیدیم . اما مذاکرات را ادامه داد . چرا ادامه داد و چرا منتهی به این نتیجه بسیار رضایتبخش مثبت شد ؟ دلم میخواست آن صورت جلسه ای که بلاک این را به هیئت مدیره ی بانک برده روزاول که گفته که من ۷۵ میلیون دلار میخوام به ایران بدهم ، این را من داشتم الان ، چون آن را خسرو پور برای من فرستاده بود . این را در آنجا وقتیکه میرد مثل بمب صدا میکند . به او میگویند که .. تبریک میگویند که چطور شد که همچین قضیه ای پیش آمد که آن یکی از نمایندگان لاتین آمریکای جنوبی میگوید که یک ارکستری بود که تا حالا باخ و بتهون میزد الان چا میزند به آقای بلاک تبریک میگوئیم . بلاک هم میگوید نه آقایان اشتباه نکنید هیچی نشده یک مورد خاصی است ، یک آدمی است در آنجا دارد با این کیفیت کار میکند ، این آدم چنین و چنان است و فلان اینها ب بیشتران اعضای هیئت مدیره مرا میشناختند ، نماینده آلمان مثلا "یک دکتر دونه" بود او خوب مرا میشناخت ، دیگران میشناختند میگوید که این پیشنهاد کردم این پیشنهاد استثنائی است مورد دوم هم پیدا نخواهد کرد . چند دلیل ، یکیش اینکه ما اگر این پول را ندیم این آدم از هر جا باشد این پول را پیدا میکند . ولی ما اگر بدهیم لااقل میتوانیم امید داشته باشیم چون این آدم زیاد دارد و تند میرود ما شاید بتوانیم متقاعدش بکنیم که اینقدر تند نرود . ولی اگر نداشته باشیم این بحدی معتقد به این کارهایش است و از هر جایی بشود این پول را تهیه خواهد کرد . من این را برای شاه فرستادم که ببیند که برای اینکه در همان موقعی که این حرفها را میزدند عقیده شان این بود که من دارم تند میروم ، در همان موقع تمام ایران از شاه گرفته علاء که نخست وزیر ، وزرایش ، مجلس ، روزنامه ها تمام مردم بدون استثنا بمن ایراد می گرفتند انتقاد از کار من میکردند که

آخر همش، همین مطالعه آخربس است مطالعه آقا بکار شروع بکنید. آنها عقیده شان این بود، هانوقس، که من دارم تند میروم. من این را برای شاه فرستادم که گفتم ببیند. حتی بمن گفتند که این را نفرستید برای اینکه شاه خوش نمی آید. گفتم که ببیند، ببیند دنیا چه میگوید، دنیا میگوید من تند میروم اینها میگویند من هیچ کاری نمیکنم همش دارم مطالعه میکنم. بلا آخره این مذاکراتی که با بلاک شروع کردیم دنبال پیدا کرد هی کمیسیون بعد از کمیسیون فرستاد چندین کمیسیون فرستاد که در اس اینها آن اسمش را حالا بخاطر میآورم یا نه یک اکونومیستی بود میگفت لایق ترین اکونومیستی است که من در بانک دارم. یک آمریکائی که بعد رئیس Development Fund بانک جهانی یک شرکت درست کردند که زیر نظر بانک بود که این وامهای کمک بود در واقع به کشورهای که I D A ... بود یا نه؟ آن مؤسسه اسمش چیست؟ نظیر بانک توسعه صنعتی برای دنیا که این رئیس آن شد. آخر هر چه هم که فکر میکنم اسمش یاد نمی آید. بهرحال یادم خواهد آمد. این آدم با متخصص رفتند و آمدند و نشستند تحقیقات کردند و وارد تمام جزئیات شدند و اقامت " یک قسمت زیادی از وقت من صرف این میشد، هم خودم با اینها و بعد تمام وارد کردم هر چه میخواستند در اختیارشان گذاشتم اینها در تمام قسمت های سازمان برنآوردند. زیر و رو کردند هر چیزیکه دلشان خواستند جمع شود بلا آخره نتیجه اش این شد که یک چیز استثنائی بود به هیئت مدیره که این وام را نقض تمام این مقرراتشان که بمن بدون اینکه یک طرحی داشته باشم ۷۵ میلیون دلار را میدهند که هر قدرش را به تشخیص خود ما خواستیم تبدیل بکنیم به ریال برای مخارج ریالی حق داشته باشیم

میکنیدحالا شما میگویم چرا اشتباه میکنید. برای اینکه از کجا معلوم است که من در سازمان برنامه خواهم بود و وقتی که شما بعد از سه سال میخواهید بگوئید که ما حالا ضمیمه بدهیم ؟ کی همین تضمینی داده که من در سازمان برنامه خواهم بود ؟ از کجا که من در سازمان برنامه باشم ؟ اـــــــــــــــــ لیلینتال و کـــــــــــــــــلاپ نباشند . من بدون لیلینتال و کـــــــــــــــــلاپ دست به هیچ کار عظیمی نمیزنم . گفتم با تمام احترامی که من برای تمام این آقایانی که توی این اطاق شما الان نشسته اند دارم و تصدیق میکنم تنها موسسه بین المللی که در دنیا وجود دارد که کار مجهز دارد ، اشخاص برجسته دارد ، متخصص در هر رشته دارد شما هستید و این احترامی که برای این آقایان دارم ، اگر همه ی این آقایان بگویند ساز من میازم . چرا ؟ برای اینکه من اشخاصی را در این کار آورده ام که مطالعه بکنند که شما نظیر آن را در این بانک ندارید . هیچکدام از این آقایان در ردیف اینها نیستند . چرا ؟ برای اینکه این آقایان هر کدام متخصص در یک رشته هستند یکی از آنها در راه سازی است ، یکی از آنها متخصص توربین است ، یکی از آنها متخصص آبیاری است ، یکی از آنها متخصص زراعت است من اشخاصی که آوردم اینها اشخاصی هستند که یک برنامه ی جامعی مثل T V A را ساختند که هم آبیاری ، هم سد سازی ، هم جنبه ی کشاورزی ، هم جنبه ی فنی آن ، هم جنبه ی پزشکی آن تمام اینها را در نظر گرفتند و مسلط هستند و اینها نظیر ندارند و بنابراین .. و آنوقت اینها بصرف عقیده اینها هم اکتفا نکردم ، ما هبا با اینها نشستیم وقت صرف کردم یکایک به آن چیزهایی را که گفتند به جزئیات آن رسیدگی کردم . چندین بار رفتم در محل با خود اینها محل سردار دیدم ، مسلم شد من متقاعد شدم کـــــــــــــــــه نظیر این طرح در ایران ما نداریم ، نظیر این طرح شاید در دنیا نباشد . بنابراین بـــــــــــــــــه این دلایل من صبر نمیکنم . من با پول خودم شروع کردم ، چی چیزاشروع

کردم ؟ راهی را که می‌بازم تا این راه ساخته نشود امکان ندارد ما برسیم این اصلاً مدت‌ها طول میکشد تا این راه ساخته بشود، یکی از مشکلاتِ — راهها است . ما این را باید بسازیم قدم به قدم پیش برویم تا برسیم به اینکه خودسرا بسازیم . من اطمینان دارم من میتوانم این پول — راهیه بکنم چه شما بدهید چه ندهید . خب این خیلی به او برخورد کرده گفتم که اگر تمام این آقایانی که اینجا نشسته اند بگویند که نه — می‌بازم برای اینکه اشخاصی که بمن این نظر را دادند نظیرشان جزو این اشخاص و این آقایان نیست . توسط هکتور پسر — و دو برابرم پینگام داد که این چه اهانتی است که فلانی کرد که آخر با اینها همه شان چنین هستند و چنان هستند و چرا همچنین حرفی زد ؟ من هم جواب دادم که گفتم به جین بگوئید که من تعجب میکنم از شما که یک همچین حرفی زدید . اگر توی هیئت وزیران ایران بود من تعجب نمی‌کردم یک اشخاصی هستند وارد نیستند اما شما کسی هستید که خود این لیلینتال را بمن معرفی کردید گفتی سید در دنیا بی نظیر است . من هم دیدم در عمل هم دیدم خودم و یک عده از همکاران ایرانی ام ما ههنا نشستند هر کدام در رشته خودشان مطالعه کردند و بر ما مسلم شده که این چیزی که داده اند در آن تردید نیست . به این جهت من تعجب میکنم . خب علی رغم این رجش ، من — از سازمان برنامه رفتم قبل از اینکه وام سد ذرا بدهند . بفکرای — افتادم که بانک ایرانیان درست بکنم ، این راهم سابق گفتم که فکر من ، این فکر را من نداشتم ، هیچوقت نداشتم . من اصلاً هیچ فکر نکرده بودم که یک روزی بیکار میشوم و اگر بیکار میشوم چه بکنم تکلیفم چیست ؟ یک شاهی هم که پول نداشتم هیچی نداشتم هیچ . یک روزی در روزنامه خواندم که آقای ابتهاج درمداست که بانک تأسیس بکند گفتم عجب فکری خوبی ، این راهم کی نوشت ؟ بارها هم بخودش هم گفتم ، یک جهان‌ناوشتی بود این

روزنامه فردوسی ، بخودش هم گفتم ، گفتم این فکروا من نداشتم این فکر
 راشا بمن دادید ، گفتم عجب فکری است . رفتم دنبال این فکر ، یک عده ای
 را جمع کردم هر کدام پولی دادند آنچه که به عقل خودم میرسید
 یک ترتیبیاتی دادم که اینها راهم همه قبول کردند . یکی از آنها که به
 نظرم خیلی خیلی شاق بود که علاوه بر حقوق که هر قدر من بخواهم بمن
 حقوق میدهند ، ۲۵ درصد از منافع ناخالص ناویژهی بانک بمن سوان
 پاداش بمن داده بشود که یکی از چیزهایی است که علاوه بر حقوق ، این به
 نظرم یک خورده غریب میآید برای اینکه اطلاق هیچ تجربه نداشتم . با
 جین بلاک مکاتبه کردم ، اولاً " وقتی به او نوشتم که من میخواهم بانک
 تائیس بکنم ، گفت بهترین فکر را کردید . بعد به او نوشتم که من میخواهم
 بیایم راجع به این اساسنامه بانک باشما صحبت بکنم . بمن خبر داد که
 من در فلان تاریخی درباریس خواهم بود خیلی هم خوشوقت میشوم . من پاشدم
 رفتم . حالا هنوز بانک به مرحله ثبت هم نرسیده است . رفتم پاریس سوی
 اداره شان در Avenue d'Iéna و شروع کردیم به صحبت کردن . آمدند
 گفتند که ها مرشول میخواهد باشما صحبت بکند از ژنو . ها مرشول
 آمده بود برای کارهای سازمان ملل به ژنو . گفتش که بگوئید که من گرفتارم
 الان خودم رنگ میزنم . اما کسی مزاحم من نشود الان یک مذاکرات خیلی مهمی
 داریم ، راجع به اساسنامه من . اینها را به او گفتم که یک همچین چیزی است
 عقیده شما چیست ؟ گفت که بسیار صحیح است ، گفتم این به نظر شما غیبر
 متصفانه نیست زیاد نیست ؟ گفت بهیچوجه . هر هفته در آمریکا از این شرکتها
 تائیس میشود . یک نفر میآید که اسمش را میگذازد که بدون آن اسم اصلاً
 این مؤسسه دوپول ارزش ندارد . پول و آن سرمایه ای که آنها میگذارند در
 مقابل چیزی را که شما که میآورید یک شهرت جهانی که میآورید هیچ است .
 همه جا در آمریکا هر روز اینکاها را میکنند بنا بر این با اطمینان من
 خیالم راحت شد . گفت حالا من از شما یک چیزی میخواهم ببرم . وام سددزرا

را بدهم یا نه ؟ گفتم غب خالامن خوشحالم که این را مطرح میکنید برای اینکه من الان دیگر تعصب ندارم دیگر در سا زمان برنا مه نیستم . گفتم اگر ندهید بزرگترین اشتباه را در عمرتان مرتکب شدید اگر بدهید ایران را نجات دادید . همین دیگر صحبت دیگری نکردم و پا شدیم و خدا حافظی کردیم و رفتیم . بعدها اطلاع پیدا کردم که کار بجائی رسید که دودسته در بانک بودند ، یک عده مصرا " ایستاده بودند که باید داد و استدلالشان هم این بود که اگر ندهیم تاحالا سا زمان برنا مه ده میلیون دلار برای این خرج کرده است . دیگر صحبت سر این نیست که ابتهاج اینجا هست و می رود پول آن را تهیه میکند اما ده میلیون پول این مملکت صرف این کار شده و ما نمیتوانیم الان عقب بزنیم . یک عده دیگر ایستادگی کرده بودند و بمن گفتند که فیفتی فیفتی بده ، مخالفی هم . یک عده دیگر که میگفتند نباید داد . چرا بیایم یک همچین استثنائی بکنیم ؟ تمام مقررات خودمان را زیر پا بگذاریم که اینکار را بکنیم ؟ جن بـلاک تصمیم میگیرد که بدهد . و اطمینان دارم ، از او هم نپرسیدم اما اطمینان دارم راجع بهمان مطلب بود که به او گفته بودم . روزیکه قرار شد بدهند خداداد و مقدم و سیروس گمان میکنم بودند رفتند که این قرارداد را امضاء بکنند . امضاء کردند توی زندان بودم یک تلگرافی از جن بلاک رسید که بشما ، من در زندان بودم این رسیده بود یا خارج بودم ؟ حالا بخاطر من نیست گمان میکنم زندان بودم ۱۹۶۱ . تلگراف رسید که در این موقع که قرارداد با نمایندگان دولت ایران امضاء کردم I salute you برای کارهای که شما برای این مملکت کردید و این اساسی را که گذاشتید . من کمتر اتفاق می افتد که گریه کنم چشم هم اشک همین جور سرازیر شود . بعد ایمن ایمن اثر کرد این آدم موقعی که من گرفتارم اینهمه با او سخت گیری کردم ، اینهمه بدگفتم ، رنجاندم همه شان را ، هر چه سعی میکنم اسم آن یارو را با بدحتما " توی کتاب لیلینتال هست ، که آن آدم بمن گفت که ، بعدها بمن گفت ، گفت شما طوری با خشونت با من رفتار کردید که من هر چه قـــوه

داشتم خودم را حفظ کردم نگهداشتم والاداشتم میترکیدم میخواستم بگذارم وپاشوم بروم . یک همچنین تلگرافی آنوقت بمن می‌کند . به اوجواب دادم که بشما تبریک میگویم برای اینکه این تصمیمی را که گرفتید نجات ا یـرـان در این تصمیمی است که شما گرفتید و اگر این تصمیم را نگرفته بودید بزرگترین اشتباه بود . خب ، به این ترتیب ما حالا رسیدیم دیگر شروع شده است سازمان برنامه کارهایش شروع شد که این یک طرح بود طرح خوزستان را که میخواستم به این شرح بیان بکنم . وبعد از خوزستان خاطرات دیگری که داشته باشم که جالب باشد خیلی چیزها هست ، خیلی خیلی چیزها هست . مثلاً " انگلیسها ، یک روز مثلاً " شنیدم که انگلیسها یک قطعه از زمین های خوزستان را خواستند که آنها هم کشت صنعتی بکنند Agro Business شروع بکنند - تعجب کردم چطور شد اینهایی که اینطور Conservative هستند و پرسیدم آنوقت معلوم شد که آن Rothschild که مشاور دولت Conservative آن زمان بود و او Brain Trust حکومت بود . حکومت کی بود نمیدانم در زمان کی بود نخست وزیری کی بود ؟ او آمده خوزستان را دیده رفته برگشته گفته اینکار را بکنید حتماً " بکنید . از اسرائیلی ها شنیدم . آنها خودشان خیلی خیلی علاقه پیدا کردند . رفتند و دیدند آنها هم چیزهایی همان سفیرشان که سفیر انبته غیر رسمی شان ، یک مرتیکه ای بود خیلی خیلی وارد بود اسم او را یاد من نیست آمد بمن چیزها گفت از کارهایی که شما در خوزستان دارید میکنند و چیزها گفت از لیلینتال که ما چقدر از لیلینتال در کارهایی که در اسرائیل انجام دادیم الهام گرفتیم . بـیـواش بواش خوزستان خودش یک سمبلی شد در روی زمین ، جزو کشور های در حال رشد . هـاـن این را راجع به بلاک بگویم ، یک ضیافتی در کاخ سعدآباد بود به افتخار شیخ کویت ، هنوز کویت آزاد نشده بود در تابستان بود در باغ بود همه هم با فراک و نشان بودیم . کی نخست وزیر بود ؟ گمان میکنم

اقبال نخست وزیر بود . من آمدم و رفتم دیدم که سرمیز جای من پیش یکی از این کویته ها هست . فکر کردم حالا من با این با چه زبانی صحبت بکنم و قتیکه آمدم رفتم سرمیز بنشینم روی به او کردم یک سری تکان دادم به انگلیسی بمن سلام کرد و اسم مرا هم گفت . تعجب کردم نشستیم پرسیدم که شما چه سمتی در حکومت چیزدارید ، در حکومت میگویم مستقل نشده بودند در کویته دارید ؟ گفت هیچی ، گفتم چطور شد پس با شیخ آمده اید ؟ گفت : که من از دوستان شیخ هستم . اسمش هم علیرضا بود . گفت که من در هندوستان تحصیل کردم و تاجر هستم ، معلوم میشود یکی از تجار معتبر کویته است . از دوستان شیخ هستم ، شیخ عادتش اینست که از دوستانش یک شورای را تشکیل داده هر روز ما آنجا میرویم و هر کس هر تقاضائی دارد شکایتی دارد میآید آنجا ، ما را مثل هیئت دولت خودش محسوب میکند و مطرح میکنیم مسائل را نظر میدهیم او تصمیم میگیرد . سمت من اینست . گفت اما من شما را خوب میشناسم . گفتم چطور ؟ گفت جین بلاک ، جین بلاک در قاهره یک وقتی با هم در قاهره برخورد کردیم آشنا شدیم ، نگفت و من هم نپرسیدم در چه جایی بود ، گفت بحدی از شما تعریف کرد و گفت که میخواهید نمونه ای کا را ببینید کا ر صبح ببینید بروید این آدم را ببینید . فضل اله نبیل را در یک ضیافتی دیدم تازه از استکھلم برگشته بود سفیر ایران را استکھلم بود . گفت که یک شب دعوتی بود به افتخار جین بلاک از طرف دولت سوئد . سرمیز شام یک عده هم از کوردیلوما تیک را دعوت کرده بودند که منجمه من هم بودم ، سفیر ایران . گفت که بعد از شام پاشد یک نطقی کرد ضمناً " از شما صحبت کرده یک شخصی هست در سازمان برنامه در تهران دارد کارهای میکند چنین و چنان ، یک شرح مبسوطی از شما تعریف کرد که قتیکه نشست من مجبورم شدم و با شوم و بگویم که من تشکر میکنم از آقای رئیس بانک جهانی و افتخار میکنم که نسبت به یکی از هموطنان من یک همچین مطالبی را گفت . این آدم

درست آوردن دنیا میرفت و مبلغ شده بود. من وقتی که بنا داشتم Recruit
 میکردم اشخاص را برای دفتر فنی، اوایل کار هیچکس نداشتم. برای اینکه
 من دست خالی بودم دیگر نه اصفا داشتم نه هیچکس را نداشتم. هنوز با همان
 اشخاصی که در سازمان برنامه بودند میبایستی یک تصمیماتی بگیرم. متوسل
 به بلاک شدم که دو تا کمک بهم بودند میبایست تصمیم بگیریم، یکی سد
 کرج بود یکی بندر خم شهر بود. متوسل به او شدم که شاید یک نفر برای من
 بفرستید که بیا ید بمن کمک بکند برای اینکه من هیچکس ندارم و شاه هم
 هی فشار میآورد که کار جان مولم را چرا زودتر تمام نمیکنید
 هان راه سازی بود. راه سازی بود سد سفید رود بود، سد سفید رود بود و راه
 سازی بود و خم شهر. برای این اصرار کردم سرمهندس خودش را فرستاد که به
 اسم برایان کوهسون. این آمد. این راهم باید مفعلاً در یک
 جای دیگر بیا بکنم. اما مثلاً همین هکتور پروم را فرستاد با
 یک نفر دیگر که چیز را برایش ساخته بود. امروز مغزم هیچ کار نمیکند...
 رئیس جمعیت شکسپیر هم بود بلاک. یک تئاتری خواست در
 Hartford, Connecticut بسازد. این یک مهندسی را از نیویورک آورد که
 در هشت ماه اینکار را برایش انجام داد یک میلیون و چند خرجش شد. بعد از
 این آدم تعریف کرد Walter Bingا این را برای من
 فرستاد. این کسی است که راه نیویورک را یکی از بزرگترین
 و معروفترین راههایش را برای شهر نیویورک ساخته بود این East Riverside Drive
 را با شهر دارنوقت La Guardia کار میکرد و این راهم برای من
 فرستاد برای چهار ماه. این آدم بمن کمک کرد که ما قرارداد جان مولم
 را تغییرات عمده در آن دادیم. خوبه این وسیله من سعی میکردم که تا
 وقتی که تشکیلات خودم درست بشود، دفتر فنی درست بشود، دفتر اقتصادی
 درست بشود به این وسیله من توانستم یک تصمیماتی بگیرم. و وقتی که
 استخدام اعضای دفتر اقتصادی مطرح بود، دفتر فنی، بمن هکتور پروم را

داد که رئیس دفترفنی شد . حال برای اعضای این میبایست یک عده اشخاص را استخدام بکنیم . من که ز تهران که نمیتوانستم که بنشینم تصمیم بگیرم که کی وارد کدام مملکت ، من این را از بانک تقاضا کردم ، بانک جهانی گفت شما برای من اشخاص را پیدا بکنید . گفتند نمیشود ما اینکار را نمیتوانیم این مسئولیت دارد . هرکاری کردم متقاعدشان بکنم دیدم نمیشود گفت من میخواهم با چنین بلاک صحبت بکنم . رفتم پیش بلاک وقتی به او گفتم او هم همین جواب را داد گفت آخر من نمیتوانم اینکار را بکنم مسئولیت قبول نکنیم ، گفتم از چی میترسید ؟ گفتم شما اینجا هستی برای اینکه کمک بکنید به کشورهای عقب مانده که دارند کارهای می کنند کارهای محلی میخواهند بکنند . کمک کردن تنها پول دادن نیست ، این کمک یک از کمکهای است که اهمیت آن از پول دادن کمتر نیست شاید بیشتر هم باشد . با این حرفها متقاعدش کردم قبول کرد که نا . آنها برای من استخدام بکنند اشخاص مناسبی برای رشته های مختلف در دفترفنی ، در قسمت کشاورزی ، راه سازی ، سد سازی ، کارهای شهری و و و و . . . بحدی اینکار موثر بود که اگر اون نبود ژورنالیست را غیرممکن بودید یا بد برای کارهای مهندسی . این برجسته ترین شخص بود در مراکش در زمان فرانسوی ها هم ردیف وزیر ترافیک و فواید عامه بود تمام کارهای *travaux publiques* را این میگرد تمام سدها را این ساخت ، راهها را این ساخت ، کارخانه ها را این ایجاد کرد تمام اینها را بعنوان فواید عامه *travaux publiques* این غیرممکن بودید ایران بیاید ، که بیاید عضو دفترفنی یک مؤسسه ای بعنوان سازمان برنامه بشود . اینجا بود که بلاک اشخاص را میفرستاد رئیس استخدام خودش را ، رئیس کارگزینی خودش را میفرستاد اروپا که این اشخاص را متقاعد بکنند که بگویند که این غیر از این چیزی است که شما تصور میکنید . این چنین است و چنان است همان حرفهایی که همه جا می شنید و میگفتند و این یک نزع خدمتی است که شما به پیشرفت کارهای کشورهای عقب مانده

میکنید اورا راضی کرد . (؟) که وزیر اقتصاد
 بلژیک بود و او در زمانی که آمد برای من کار بکنند در دفتر منی رئیس شورای
 اقتصاد بلژیک بود . وقتی به شاه گفتم که یک همچین آدمی دارم میآید
 گفت "چطور شد این چطور حاضر شد ؟" گفتم بلاک . بلاک با خود این آدم ملاقات
 کرد و او ادا را شن کرد که این .. منتهاش پارت تایم بود برای اینکـــه
 او گفت من نمیتوانم کارهایم را ول بکنم و اینجاییم . در تمام
 انتخاب این اشخاص نفوذ بلاک بود بانک جهانی بود که اینها اصلاً حاضر
 شدند بیایند و اشخاص درجه یک در دفتر منی آوردیم . در دفتر منی واقعاً
 یک کار در کم نظیری بود . در دفتر اقتصاد من آنجا به این اشکال برخوردیم که
 آنجا چه جور پولش را تهیه بکنم . برای اینکه نمیتوانستم در کمسیون
 برنامه بگویم که من میخواهم اکونومیست استخدام بکنم . میدانستم که
 بمن میگویند که شما با این بدبختی که ما داریم ایران اینهمه مفقـــه
 مالی الان دارد شما این را خارجی چرامیآورید ؟ توی وزارت دارائی
 اشخاص هستند سی چهل سال کار کردند . اشخاص خیلی خیلی صحیحی هـــم
 هستند و بازنشسته هم هستند از اینها بیایورید . من نمیتوانستم زورم نمیرسید .
 به اینجهت فکر کردم که این را از یک محلی تاء مین بکنم هردی را که زدم به یک
 اشکالی برخورد . اصل چهار حاضر شد بدهد اما گفتند پولی را که دولت آمریکا
 میدهد شما نمیتوانید غیر از آمریکا کسی را استخدام بکنید ، گفتم این به درد ما نمیخورد .
 من نمیخواهم یک دفتری داشته باشم دفتر اقتصاد که تمام اعزایش آمریکائی باشند .
 اعلاً مصلحت نیست بنا بر این از آن هم منصرف شدم یک مدتی وقت صرف اینکار
 کردم با اصل چهار و قتیکه به این نتیجه رسیدم منصرف شدم . بعد رفتـــم
 سراغ فوورفاندیش ، فوورفاندیش اصولاً موافقت کرد . اما تـــا
 حاضر بشود پول بدهد میسیون فرستاد آمدند با من صحبت کردند تمام جزئیات
 را از من پرسیدند ، چرا میخواهید اینکار را بکنید ؟ برای چه میخواهید اینکار را

بکنید ؟ متقاعدشان کردم، قبول کردند. اما پس از اینکه رفتند —————
 فوراً فاندیشن در نیویورک صحبت کردند . درده و هله بمن یک میلیون
 و خرده ای دلار پول دادند که اگر این پول را نداده بودند من دفتر اقتصاد
 را نمیتوانستم تشکیل بدهم . با پول این که بمن دادند من توانستم اشخاص
 را استخدام بکنم ، خارجی ها را که پولش را از آن محل میدادم و ایرانیهای
 مثل خدا داد و دیگران را که تفاوت حقوقی را که من میتوانستم طبق مقررات
 خودم و بودجه خودم به آنها بدهم ؛ مثلاً" من گفتم به معاونین خودم
 میدادم ۲۵۰۰ تومان به این یادم نیست چقدر به خدا داد میدادم . اما
 خوب مثلاً" شاید بیش از ۱۰۰۰ تومان هم نمیشد . نمیدانم ، آنوقت این
 خیلی پول بود . اما این بدبختی که در آنجا درس میداد آن کارش را ول کرد که
 بیاید پیش من ، این برای چی میآمد؟ برای این نمیآمد که اینجا گرسنه
 بماند معطل پول باشد من میبایستی زندگی اش را تاءمین کرده باشم .
 و چون نمیتوانستم از راه رسمی خودمان بکنم تفاوت حقوق اینها را از آن محل
 دادم . و اینها دلایلی بود که متقاعد کرد فوندانیشن را .

س- بلا شرط بود این پولی را که میدادند ؟

ج - بلا شرط بود . یعنی من گفتم به اینکار به این مافار میرسانم ، آنها
 حاضر شدند این پول را بدهند منتها آنوقت گفتیم که حالیک کسی را باید
 پیدا بکنیم یک مؤسسه ای را پیدا بکنیم که این اشخاص را برای ما بپوشاند
 بکنت و استخدام بکند . گفتند ها روارد . با کمال میل قبول کردند .
 یک سفری که نیویورک بودم هکتور پ- رودوم هم با من بود او را بر
 داشتیم رفتیم ها روارد پیش Dean Mason آنوقت رئیس این-
 چیز بود رئیس گمان میکنم دانشکده ای

روایت کنند: آقای ابوالحسن ابتهاج
تا ریخ مصالحه : بیست و سوم آگوست ۱۹۸۲
محل مصالحه : شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده : علیرضا عروجی
نوار شماره : ۳۵

س- خب امروز میخواستید راجع به برنامه های عمرانی خوزستان ادا میدهید.
ج- بله همان طوری که گفتم قرارداد ما با لیبیتال این بود که مطالعات را شروع میکنند و در ظرف سه سال گزارشی میدهند راجع به برنامه های کلی عمران خوزستان. ولی در ضمن این سه سال اگر متوجه شدند و اطمینان پیدا کردند که یک طرحی را میشود اجرا کرد و این هیچ منافات نخواهد داشت با آن برنامه های جامع، چون یکی از مهمترین اصل ها اینها که اینها در نظر داشتند این بود که باید مطالعه به جا باشی برسد که یک کاری مبادا شروع بشود که بعد باعث پشیمانی بشود، یعنی این مانع از اجرای طرح های دیگری بشود. مثال مثلا "میزدند که اگر بدون مطالعه کافی سدی در یک جایی که نقطه اش کاملاً" صحیح نباشد ساخته بشود بعدها ممکن است این سد مانع از اجرای یک طرح های دیگری بشود. بنا بر این طرح جامع Integrated Plan با یک طوری تنظیم بشود که با توجه به تمام جهات اقتصادی باشد. و قتی که اطمینان پیدا کردند یک طرحی را که میخواهند پیشنها بکنند یک همچین اشکالی نخواهد داشت در آینده ما آنوقت بتوانیم تصمیم بگیریم و آن را اجرا بکنیم. و طرحی که اینها در ضمن این مطالعاتی که انجام میدادند به آن توجه کردند و بدون هیچ تردید پیشنها دگر اندیک ساختن سد بود و یکی دیگر طرح نیشکر. سد در آن زمان مهمترین یعنی ششمین سد دنیا محسوب میشد از لحاظ عظمت و تولید برق و آبیاری. این سد ۵۲۰ هزار کیلووات برق تولید میکرد و آبیاری میکرد تمام دشت خوزستان را که در زیر این سد واقع شده بود. مبلغش تصور میکنم در حدود شصت، شصت و پنج میلیون دلار بود. الان درست بخاطر ندارم اما گویا در یک همچین حدودی

بود. بنا براین این را تصمیم گرفتیم که شروع بکنیم. ها ن این راه هم قبلا" توضیح دادم که شروع کردیم به ساختن آن راه بسیار مشکلی که از دره ی این سد میرفت بالا به ارتفاعی در حدود گمان میکنم ۴۰۰ متر که مورد ایراد بلاک قرار گرفت و به اوج اب دادم که ما این را مطالعه کردیم از لحاظ سالم بودن این سد کوچکترین تردید نداریم و بنا براین من منتظر نمیشدم. معمولا" رسیدگی به طرحهایی که به بانک بین المللی بانک جهانی پیشنهاد میشد سه سال طول میکشید گفتیم حاضر نیستم که اینجا را بکنم برای اینکه ممکن است من نباشم ممکن است لیلینتال نباشد و اطمینان هم حاصل کردیم که باعث رنجش او شد اما اینجا را کرد و بعد هم بسیار خوشوقت شد که در این عمل بانک جهانی شرکت کرد و کمک کرد. طرح دوم طرح نیشکر بوده که اینها یکی از بزرگترین متخصصین دنیا را آوردند که اهل پورتوریکو بود. درست الان اسم این شخص بیاد ندارم اما این آدم ادوینس از اینکه رفقت خوزستان را دید و برگشت بعدی هیجان پیدا کرده بود راجع به امکانات خوزستان در تولید نیشکر که برای من شفاها" توضیح میداد می گزارش میداد و وقتی مطالبش را تمام کرد من پرسیدم که هر هکتاری چند تن نیشکر بعمل خواهد آمد؟ این آدم ابدا" داشت برای اینکه میگفت که در این مرحله خیلی خیلی مشکل است که الان پیش بینی بکنم. من خیلی خیلی اصرار کردم فوق العاده اصرار کردم و گفت ۹۰ تن. بعدی من از این قضیه تعجب کردم که برای اینکه ما خودمان قبل از اینکه لیلینتال اینها را بیاوریم هدف مان و آرزو مان این بوده که اگر بتوانیم در هر هکتار ۴۵ تن بعمل بیاوریم بدست بیاوریم خیال میکردیم که موفقیت بزرگی است. وقتی که این عکس العمل مرا دید گفت: "من به شما گفتم پیش بینی دقیق خیلی مشکل است و به همین جهت من ابدا" داشتم اما شما چون اصرار کردید یک رقمی را گفتم روی این بطور قطع حساب نکنید." بعد از چند سال که نیشکر به نتیجه رسید و بهترین نیشکرها را که از سرتا سردنیسا و مناسب با شربان آن آب و هوا و زمین خوزستان آنها هر سال میآوردند و در دارا لتجزیه ای که آنجا دایر شده بود تجزیه میکردند و عوض میکردند بطوریکه بعد از چند سال پس از اینکه من از سازمان برنامه رفته بودم خدمت متوسط تولید رسید به ۱۳۷ تن در هکتار

که آنها میگفتند در کودنیا است برای اینکه شاید بهترین شرایط برای تولید نیشکر در کوبا بود، هاشی بود، پورتوریکو بود و این مقدار تولید از تمام اینها جلوزده بود. راجع به خوزستان عجالتاً " به همین جا ختم میکنم موضوع خوزستان را و بعد در موقعش میخواهم جریان بازداشت مرا شرح بدهم که آن را میگذارم برای برنامه‌ی بعد که بطور همین کارهای را که من در خوزستان کرده‌ام این را مورد ایراد قرار دادند و مرا " به این عنوان در صورتیکه حقیقت یک مطلب دیگری بود، به این بهانه مرا بازداشت کردند که هیچکس باور نمیکرد نه در داخل ایران نه در خارج ایران که بطور ممکن است در یک همچین کارهای عظیمی که شده و دولتهای وقت در ایران مباحثات میکردند جشن میگرفتند شاه بارها این را در جاهای مختلف گفته بوده که افتخار میکرد که یک اشخاصی مثل لیلینتال، این را در حضور من به لیلینتال گفت که من از سفری که از شوروی آمده بود من اینها را ببردم اتفاقاً " لیلینتال و کلاپ در تهران بودند. و قتی که اینها را ببردم پیش شاه گفت، "من هر وقت در این سفر شوروی میرواستم یک Brag بکنم - این عین عبارتش بود راجع به کارهای که ما در ایران میکردیم میگفتم که لیلینتال و کلاپ برای ما کار میکنند. " حالا از طرح های دیگری که میخواستم صحبت بکنیم یکی چه بود؟

س- میخواستم از شما بپرسم که پشتیبانی و تشویق و حمایت شاه در مورد اجرای برنامه های خوزستان تا چه حدوداً ضرر بود و لازم بود توی این کارهایی که انجام شده.

ج- من وقتی که شروع کردم به اجرای طرح نیشکر از طرف یک عده زیادی منجمله شریف امامی که آنوقت وزیر صنایع بود مخالفت هاشی شد راجع به این موضوع. آنها معتقد بودند که اینکار غلط است و یک مخارج هنگفتی میشود که پولی است که دور ریخته میشود. یک عده دیگری هم که همیشه نسبت به این نوع کارها از راه حصاد و مخالفت با من حاضر بودند که مهمترین کارهای هم که در مملکت دارد میشود صرفاً " برای لطمه زدن بمن و شاید از بین برداشتن من ایراد میگرفتند این اشخاص زیاد بودند. در تمام این موارد که اشکالاتی پیش میآمد میشنیدم

شاه بمن چیزی نمیگفت اما میشنیدم که درغاب من شاه توصیه میکند به اشخاصی که مثلاً "در مجلس بودند که مخالفت نکنند و به اشخاصی که در دولت بودند منجملـه شریف اما می. به اینها میگفت که شما اشتباه میکنید و این کارهای که در خوزستان دارد میشود و فلانی دارد میکند بسیار مهم است و حمایت میکرد. بنا بر این ایسـن را میتوانم با اطمینان بگویم که اگر حمایت شاه نبود این کارهای خوزستان بدون شک به یک مشکلاتی بر میخورد و از بین میبردند. و قتی که از سازمان برنامه رفتـم اینها فرصتی پیدا کردند که از این فرصت استفاده بکنند و خواستند که این موضوع برنامه ای آبادانی خوزستان را از بین ببرند. باز هم در رأس آن از اشخاص مؤثر شریف اما می بود که آنوقت هم هنوز هم همان سمت در کابینه ای اقبال همان سمت وزیر صنایع را داشت. شنیدم که شاه بطور قطع با خشونت به اینها گفته بود که شما مأذون نیستید در اینکارها دخالت بکنید این امریست که شروع شده و بایـد به پایان هم برسد. باز هم یقین دارم که اگر این حمایت شاه نبود و اعتقادی که به این طرح خوزستان پیدا کرده بود اگر نبود این اشخاص بدون شک تمام ایسـن عملیات را متوقف میکردند. حال دلم میخواست که برگردیم به یک موضوع دیگری از کارهای مهمی که در سازمان برنامه انجام شد و طرحهایی که در نظر گرفته شده بود که انجام بشود، از کارهای شیکه در نظر گرفته شده بود ذوب آهن بود. ذوب آهن مطالعاتی که برای ایجاد ذوب آهن لازم است بی نهایت مهم است از لحاظ محل درجه محلی مناسب باشد که کارخانه ای ذوب آهن ایجاد بشود، مناسب باشد از لحاظ توزیع این محصول و قتی که آماده میشود از لحاظ مهیا بودن آب، آب بسیار زیادی لازم دارد، از لحاظ نزدیک بودن به معادن آهن و به معادن ذغال سنگ. اینها یک چیزهایی است که بدون مطالعه کشورهای که اینکار را کردند و پیشیمان شدند و متضرر شدند و به پیچ و خم این طرحها عملی در دنیا ما از همین جهت بود که با عجله زیر فشار غالباً "شاید ما مداران وقت که علاقه داشتند که یک چیز بزرگی به اسم خودمان ایجاد بشود مرتکب یک اشتباهاتی شدیم که در نتیجه تمام اینها بانک جهانی مخالف بود با اینکه کشورهای در حال رشد دنبال این فکر بروند، کشور کشوری بود که آرزویش

این نباشد که ذوب آهن ایجاد کند، و شدیدا " با اینکار مخالفت میکردند که بعد توضیح خواهم داد که من چطور این مشکل را در مورد ایران رفع کردم . بازیکی از طرحهای راکه ، وقتی به سازمان برنامه آدمم ، در ردیف اولین برنامه‌ها می‌بود که می‌بایست مطالعه بکنیم ذوب آهن بود . پس از اینکه این را رسیدگی کردیم دیدیم که این محفل انتخاب شده بود در کرج و زمین آن راه خرید بود، نه سیاستی هم ایجاد کرده بودند، یک مقدار زیادی هم از ماشین آلات آمده بود نصب شده بود، یک مقدار دیگری چون جنگ پیش آمد در راه توقیف شد بعضی‌ها را متفقین مخالفین آل‌سان گذاشتند بر سر در راه بازداشت کردند و بر دند و شاید به مصارف دیگری رسانده باشند و عملی نشده بود. این را گرفتم دادم مطالعه بکنند که ما بتوانیم این دنباله‌اش را بگیریم و به مورد اجرا بگذاریم . در این مطالعات برخورد کردیم به یک مسائلی که برای این تخصصی که در سازمان برنامه یک فرانسوی هم بود که در ذوب آهن از سابق بود و با زنجان که من به ریاست اینکار ذوب آهن تعیین کرده بودم همکاری میکرد . اینها یک مطالعاتی کرده بودند و یک نظریاتی دادند بلا آخر لازم شده س این را با خود ما کربوب صحبت بکنم . ما کربوب کنسرسیوم آلمانی بود که تشکیل میشد ما کربوب و هم از ما دوشرکت مقاطعه کاری سزرگ آلمانی یعنی دو کارخانه بزرگ که کربوب یک کارخانه غیلی عظیمی بود دما هم در ایجاد ذوب آهن و این مسائل تجربیاتی داشت . همین موقع نماینده شان آمد به تهران و آن شخص را من خواستم و از او پرسیدم که چطور شما این محل را انتخاب کردید؟ برای اینکه اداره‌ی معادن بانک زیر نظریک قوه گوزلونا می بود، محمد قوه گوزلوا این گزارش میداد که این معادن گاجره که ذغال بود و معادن آهن که آن هم درما زندران بود اینها معادن قابل اعتمادی نبود از لحاظ تولید و از لحاظ داشتن ذخایر کافی . این نماینده‌ی دما کربوب که ما مذاکره کرد گفت که ما این را اگر اینجا ایجاد می‌کردیم به فاصله‌ی چند سال ذخایر آهن و ذغال سنگ تمام میشد به اندازه‌ی کافی در آنجا ذخایر موجود نبود . من خیلی از این موضوع متغیر شدم ، گفتم آخر شما چطور یک همچین کاری را داشتید می‌کردید؟ گفتند خب عجله بود برای اینکه همینطوری که در یک

جائی دیگر بیان داشتہ امان الہ میرزا جہانباہی رئیس ادارہی منایع بودکسہ مذاکرات بادماگروپ داشت میکرد و این خیلی باتائی پیش میرفت . رضا شاه یک روزی میرفتہ بہ صحرائ ترکمن برای اسدوانی اینہام مشایعت میکردند آنجا بہادوگفتہ کہ من تا وقتی کہ برمیکردم بایدایں قراردادامضاء شدہ باشد . خب این ہم میدانست کہ اگر اینکارا نکند برایش وضع بسیار ناگواری پیش خواہد آمد . حداقلش این بود کہ معزولش میکرد اما شاید مجازاتش ہم میکرد . این ہم ان در ظرف یک ہفتہ نشست شب و روز یک چیزی را امضاء کرد بدون اینکہ بدانچہ چیزی را امضاء کرد این را ہم اینہا میگفتند ، میگفتند خب تحت فشار بود . من ایرادم این بود بہ مهندسین ، شاوور ، ہمیشہ کہ مهندس مشاور برای این است کہ بہ صاحب کار نظر شر را بدهد صاحب کار اگر از روی ناشی گیری و نداشتن اطلاعات کافی بخواہد یک تصمیم غلطی بگیرد وظیفہ مهندس مشاور اینست کہ او را راهنمایی بکند . خب در این مورد اینہا مهندس مشاور نبودند اینہا خودشان اشخاصی بودند کہ کارخانہ را بہ ایران می فروختند . اینہم یکی از معایب بزرگ بود کہ یک ہمچین کاری عظیمی نمی بایست بدون مهندس مشاور باشد . مهندس مشاور میبایستی مطالعات را بکند لہ و علیہ تمام جہات مختلف اینکارا در نظر بگیرد و آنوقت نظر بدهد ، نظر کہ داد و قرار کہ میشد کہ کارخانہ ای در یک محل معینی نصب بشود تا زہ آنوقت میبایست دفترچہ مشخصات تہیہ بکند و این را مناقصہ بگذارند زیرا بدون دفترچہ مشخصات امکان ندارد کہ بشود یک کار بزرگی را مثل ذوب آهن و حتی یک کارہای کوچکی را مثل کارخانہ سیمان بہ مناقصہ گذاشت . بسراے اینکہ اشخاصی کہ پیشنہاد میدہند میبایست بدانند کہ ، میبایست موظف باشند مطابق مشخصاتی کہ شما دادید و منتشر کردید مطابق آن مشخصات این کارخانہ را با آن مصالحی کہ شما تعیین کردید یعنی مهندسین مشاور شما تعیین کردند و با کیفیتی کہ آنها تعیین کردند قیمت بدهند و پیشنہاداتی کہ بدهند قابل مقایسہی با یکدیگر نباشد والا اگر رعایت این نکتہ نشود بارہا گفتہ مثل این میماند کہ بگوئید کہ من میخواہم یک توطی سیگار بخرم ہر کس کہ حاضر است توطی سیگار را بہا

بدهد این را پیشنهاد بدهد، بدون اینکه بگوئید چه نوع قوطی سیگاری می خواهید یک نفر پیشنهاد دهد قوطی سیگار مقوائی یک نفر میگوید از چوب یک نفر میگوید از فلز یک نفر میگوید نقره یکی میگوید طلا شما اینها را "اصلا" نمیتوانید با همدیگر مقایسه بکنید. بایده این آدم بگوئید من چه نوع قوطی سیگاری میخوام که قابل مقایسه باشد. این نکته است که در ایران رعایت نمیشد اصلا" کسی معتقد نبود که باید مهندس مشا و آورد و مهندس مشا و زهم روی این اصول یک چیزی را تهیه بکنند که تمام پیشنهاد دهنده ها موظف باشند آنچنان کارخانه ای پیشنهاد بدهند که تطبیق بکنند با این مشخصات که قابل مقایسه باشد که بشواید آنوقت بگوئید چون این جامع تمام شرایط است ضمناً "در مدت کوتاهی و بقیقت نازلتر پیشنهاد کرده فلان شرکت آن را قبول بکنید. به اینها ایراد گرفتم که شما اینکار را میبایست کرده باشید اما خوب جواب اینها این بود اینها خوب عجله داشتند و اینکار را عجله شد و میگفتند خوشبختانه اینکار را مرحله ساختن نرسید و تمام نرسید والا این جای غلطی بود. خب این بیشتر مرا هوشیار کرد که در اینکار چقدر باید دقت کرد. در یکی از سفرها شیی که به آلمان کردم که همان سالی که همان دولت آلمان بودم رفتم با کسروپ و رئیس شان که یک آدم بسیار بسیار معروفی بود، به اسمش را الان بخاطر ندارم، او را یک آدم خیلی خیلی لایق و وارد و مطلعی تشخیص دادم، به اینها گفتم که من مصلحت میدانم که ما نه فقط یک کارخانه از شما بخریم برای اینکه شما فروشنده کارخانه ایستد علاقه شما در اینست که کارخانه را بفروشید و پس و بپس میروید. یک مدتی ممکن است که کمک بکنید در به راه انداختن و کار کردن این. ولی برای اطمینان من میل دارم که شما شریک بشوید یک قسمت سهم بردارید. جواب دادند که این را باید دولت آلمان بماند اجازه بدهد بدون اجازه دولت آلمان نمیتوانیم اینکار را بکنیم. مراجع کردم به دستگاه دولتی به وزارت اقتصاد آلمان که ارا را رد بود، او هنوز صدراعظم نشده بود، شخص بسیار نفوذی بود، مردی بود که میشود گفت که آلمان را اونجا تا داد در مسائل اقتصادی که کرده بود پولسی و سایر مسائل با او صحبت کردم و او گفته " قانون ما اجازه

نمیدهد که ما بتوانیم اجازه بدهیم که سرمایه‌گذاری در خارج از آلمان بعمل بیاید. " من خیلی تعجب کردم از این قضیه که با این پیشرفت‌های عظیمی که آلمان کرده چطور قانون نشان یک همچین نقی دارد. گفتم آخر شما چرا اینکار را نمیکنید؟ گفت، " ما خیلی لازم میدانیم و اینکار را هم خواهیم کرد. " یک روزی یک نامه‌ای رسید از ازارهارد، به آلمانی هم نوشته بود بمن و من هم دادم به آن دکتر جلالی که عضو هیئت‌نظارت بود و ترجمه کرد، که این لایحه را ما دادیم به مجلس - زمن - یعنی خود ازارهارد - اسم این لایحه را هم گذاشتم Lex Ebtehaj "قانون ابتهاج" وخب من خیلی flattē شدم از این قضیه و خیلی هم خوشوقت شدم.

حالا ببینیم دما کروپ گفت که خب حالا دیگر مشکل تان رفع شده دولت آلمان اجازه میدهد و ما یل هم هست که اینکار را شما بکنید بنابراین روی این اصل پیشنهاد بدهید. مدتی طول کشید، مدتها طول کشید و بالاخره یک پیشنهادی رسید از دما کروپ اما متأسفانه وقتی که این پیشنهاد را دیدم اصلاً این جنبه‌ی سرمایه‌گذاری ندارد این یک نوع اعتباری است که معمولاً در دنیا معمول هست این را Suppliers Credit میگویند یعنی سازنده‌ی کارخانه یک قسمت را نقد میگیرد و بقیه را به اقساط میگیرد و آنوقت دولت آن کشور را درکننده هم برای تسهیلات و یق صادرات یک تسهیلاتی میدهد و بموجب آن قوانینی که آن تسهیلات را میدهند آن شرکت‌ها میتوانند تسهیلات بفرشند. با توجه به شرایطی که اینها کرده بودند تشخیص دادم برای من مسلم شده این یک نوع Suppliers Credit است اعتباری است برای صادرات و اعتبار با شرایط بسیار مناسبی است برای اینکار. این را به آنها جواب دادم که من آن چیزی که میخواستم چیز دیگری بود. من میخواستم که دما کروپ شریک بشوند در سرمایه‌گذاری یک مقداری گفت حداقل ۲۰ درصد

س - بله میفرمودید Suppliers Credit است.

ج - به آنها گفتم این آن چیزی نیست که من میخواهم. من میخواهم که شما حداقل ۲۰ درصد شریک بشوید و فلسفه اینکار هم این بود که من واقعاً "دستگاهی نداشتم برای اینکه

تشخیص بدهم که الان که بادماکروپ اینکارا میخوایم بکنیم و از زمان رضا - شاه هم سابقه داشت و برای اینکه اینکسار سریعتر انجام بشود و اطمینان بخش باشد اینها خودشان لااقل ۲۰ درصد شریک باشند که اگر اینکار عیبی داشته باشد ضرر داشته باشد اینها متوجه بشوند که این خودشان سهم هستند که با اطمینان خاطر ما بتوانیم اینکارا بکنیم . اینها این پیشنهادهای که دادند متأسفانه به آن شکل بسیار بد بود و این مقارن شده بود با رفتن من به دهلی نو. جلسهای سالیانه بانک جهانی و صندوق در دهلی بود آن سال ، الان متأسفانه درست بخاطر ندارم چه سالی بود شاید ۱۹۵۶ نه بگذارید ببینم ۵۴ در اسلامبول بود ، ۵۵ در اسلامبول بود و ۵۷ در واشنگتن میشد این ۵۸ بود ۵۸ رفتم در آنجا ارهارد هم به ریاست میسیون آلمان در این کنفرانس شرکت داشت . به ملاقات ارهارد رفتم یک عده ای از رؤسای وزارت اقتصادش حضور داشتند و یک خانمی هم بود مترجم به ارهارد گفتم که من خیلی متأسفم که بعد از این همه اقداماتی که کردیم و این همه معطلی الان بادماکروپ یک پیشنهادی داده که این بهیچوجه پیشنهاد مشارکت نیست سرمایه گذاری نیست این یک اعتباری است برای فروش این کارخانه به اقاط و بهیچوجه رضایت بخش هم نیست . گفتم که من وارد نیستم من بعد از این جلسه یک مسافرتی دارم میکنم به خاور دور و بعد برمیگردم بدین ...

س- محبت میکردید با ارهارد در نیودهللی .

ج - بله گفتم که این پیشنهادی که کردند این اعانتی است به من و همکاران من ، - یعنی اینها خیال کردند که ما اینقدر ناشی هستیم که یک پیشنهاد اعتبار اقاط را غرض به اقاط را بجای مشارکت میدهند . گفتم اینقدر این تعجب آواراست که موهمن است برای من ، وعده داد که من اینکارا میکنم برمیگردم به شما اطلاع میدهم . در همین جلسه یک شخصی که از آشنایان سابق من بود ادگار کایزر حضور داشت او هم بعنوان مهمان بود جزو مدعوین بود مثل خود من ، ما عضو دلگاسیون نیودیسیم دلگاسیون نبود بعنوان یک سرمایه گذار دعوت کرده بودند و شرکت داشت . با او داخل مذاکره شدم که اگر ما با اشخاصی که الان داریم کار میکنیم بادماکروپ اینکار عملی نشد یا شما حاضر هستید شرکت بکنید ؟ گفت ، " با کمال میل " . کایزر

یکی از کارهایش ذوب آهن بود. گفتم پس خواهش میکنم یک نفر بفرستید. با بلاک هم صحبت کردم، بلاک میگوید بعنوان رئیس بانک مخالف بود با طرح ذوب آهن در کشورهای مختلف خیلی کشورها آمریکا جنوبی اینکار را کرده بودند متضرر شده بودند. ترکیه یکی از کشورهای ذوب آهن دایر کرده بود و هم از لحاظ محل هم از لحاظ مشخصات دچرا اشتباه شده بود. این هم جالب است که بگویم یک روزی یک انگلیسی تقاضای ملاقات کرد به اسم مکتزی آمدگفت که ذوب آهن ترکیه را ما ساختم. گفتم که میگویند، که اطلاع من آنچه که تا حالا شنیدم، و همه کس این حرف را میزنند که شما اشتباه کردید در محل و نوع کارخانه اش. شما در این خصوص میگوئید؟ گفت که این تصمیم را نیست ما رتال چاقا ق در زمان آتا تورک این رئیس ستاد بود. بما گفت که ما از لحاظ سوق الجیشی میخواستیم اینجا با خود ما هم ساختم. گفتم خیلی متشکرم. آمده بود که ما بعنوان مهندس مشاور شما باشیم گفتم خیلی متأسف من همچین مهندس مشاور لازم ندارم. مهندس مشاوری که جرأت نداشته باشد که چاقا ق یا هر کس دیگری باشد بگوید که ما اینکار را نمیتوانیم اینکار را غلط است. شما برای اینکه پول بگیرید یک کاری که میدانستید غلط است انجام دادید و وظیفه مهندس مشاوری تان را انجام ندادید رعایت این وظیفه تان را نکردید. شما میبایستی گفته باشید. تشکر کردم گفتم من شما را جبهه نخواهم کرد. به بلاک هم در دهلی گفتم که من با کایزر صحبت کردم و شما هم خواهش میکنم اگر کسی دارید خودتان یک نفر بفرستید همینطوری به کایزر گفتم که این بیاید برای من مطالعه بکنند تا ببینند که یک کاری را دارم میکنم که ایران می تواند ملاحظه دارد برای اینکه هم آهن داریم هم ذغال سنگ داریم هم بسازار داریم. در صورتیکه این کشورها می که اینکارها را در جاهای دیگر کردند تمام این عوامل را نداشتند. خیلی از آنها مواد اولیه آهن را وارد میکردند و این صرف نمی کرد خیلی ها آهن داشتند ذغال سنگ نداشتند، بعضی ها هم بازاری نداشتند. ایران با آن رشدی که داشت میکرد این یک آینده ای داشت برای مصرف کردن ذوب آهن و بعد هم در همان منطقه میتواند سیستم یک کاری بکنیم یک قراردادی ببندیم با دیگران که مال آنها را هم تأمین بکنیم. بطوریکه با عراقی ها هم صحبت کردم که Pact

بنداد وقتی که منعقد شد که اتفاقاً " من با آن مخالف بودم ، مخالف بودم از اینجهت که ایران و ترکیه و عراق و پاکستان بودیا نبود؟ آنوقت دیگر بعنوان Baghdad Pact بود . خب من به شاه گفتم مخالف هستم اینکار را نکنید برای چه اینکار را میکنید ؟ _____ از ترکیه و از عراق چه جور استفاده ای میتوانیم بکنیم که بیرویم با اینها اتحادیه ببندیم ؟ اتفاقاً " شاه بمن گفت ، " آمریکائی ها خیلی فشار وارد میآوردند . " من با Chapin صحبت کردم بعدها متوجه شدم که Chapin یک آدم با حسن نیتی نبود . مطالبی را هم که بمن میگفت برای اینکه توی کتابهای خاطرات لیلینتال خواندم که این چقدر ب_____ من مخالفت میکرد ، برای اینکه من زیر بار این حرفهای او! او! مثال او! صل چه رنمیرفتم . او گفت که هیچ همچین چیزی نیست خود شاه اصرار دارد که در این Pact وارد بشود ما اصرار نداریم . به شاه هم گفتم گفتم که Chapin اینطور میگوید . در این ضمن اینها Pact را امضاء کردند تمام شد . وقتیکه امضاء کردند بمن تکلیف کردند که من بروم رئیس کمیته ای اقتصادی آن بشوم . این جلسه اولیش هم در بغداد بود . من گفتم به یک شرط میروم ، به شاه گفتم ، گفتم بشرط اینکه اگر من یک طرحهای پیدا کردم طرحهای مشترک که ما مثلاً " ذوب آهن را در نظر گرفتیم گفتم من ذوب آهن را که الان با زار ایران محدود است ۷۰ هزار تن بیشتر نبود مصرف آهن ایران و این اصلاً " صرف نمیکرد که آدم یک کارخانه ای ایجاد کند برای ۱۰۰ هزار تن میبایست ، آن زمان می گفتیم حداقل میبایست دویست و پنجاه هزار تن باشد ، من یک کاری بکنم که به عراقی ها پیشنهاد بکنم که آنها هم میخواستند ذوب آهن ایجاد بکنند ، بیا بید شریک بشوند در همین ذوب آهنی که من دارم در ایران چیز میکنم آنها جداگانه یکی دیگر ایجاد نکنند . گفتم حالا این حسن نیت اینها را اءتحان میکنیم ببینیم . موافق هستید ؟ گفت ، " موافق هستم . " گفتم قبول میکنم قبول کردم که به این نیت رفتم که یک عده ای را هم انتخاب کردم من جمله این آموزگار بود ، چشمید آموزگار آنوقت معاون وزارت بهداشتی بود به نظرم یک چند تا از معاونین وزارتخانه ها معاون وزارت نمیدانم بست و تلگراف بود که یک سمعی بود وجهه نفر از اینها رفتیم

آنجا ومن بارش برنامهریزی شان، الان اسمش بخاطرندارم، صحبت کردم آنها هم استقبال کردند گفتند بسیار نظر خوبی است. گفتم که ما یک مطالعاتی کردیم برای ما هم یک مطالعاتی کرده دماکروپ ولی من هنوز بجای نرسیدم که بتوانم تصمیم بگیرم. خیلی خیلی اظهار خوشوقتی کرد گفت اگر ممکن است آن گزارش دماکروپ را هم برای ما بفرستید ما هم گزارش خودمان را که برای ما تهیه کرده اند برای شما میفرستیم . من برگشتم به تهران باکمال حسن نیت گزارش دماکروپ را برای این آدم فرستادم هرچه صبر کردم نوشتم تلگراف کردم شما وعده دادید بفرستید چطور شد نفرستادند که نفرستادند اصلاً " معلوم میشود حسن نیت نداشتند بهیچوجه . من وقتی که این وضع را دیدم این مراتب را به شاه گفتم گفتم خب ببینید من تنها چیزی که فایده ای که در این Fact بغداد میدیدم این بود که یک همچین همکاری هائی والا ما با ترکیه و عراق چه همکاری دیگری میتوانیم داشته باشیم ؟ یک چیزها و طرحهای مشترک . همین تکیه میکردم به طرحهای مشترک ، یکی از آن طرحهای مشترک و مهمترین آن همین ذوب آهن میبایست باشد که آنها استقبال کردند اما دیگری به وعده خودشان وفا نکردند و برای من این چیزها را نفرستادند معلوم میشود حسن نیت ندارند . حالا برو میگردم باز به مذاکرات من با بلاک و کایسزر در دلهلی . در نتیجه این مذاکرات یک نفر بانک جهانی و کایسزر یک نفر فرستادند که این سابقه اش رئیس یک کارخانه ی ذوب آهن بود در آمریکا باز نشسته شده بود. این آمد یک مطالعاتی هم کرد و گزارشی هم بمن شفاها " آمداد و گفت که مشغول تنظیم گزارش هستم ومن محقق میدانم ایران را در تاء سیر این برای اینکه به همان جهاتی که گفتم هم ذغال سنگ دارد هم آهن دارد و بنا بر این وضع ایران فرق میکند ، این قدر من خوشوقت شدم که دیگر اطمینان پیدا کردم حالا دیگر من میتوانم بانک جهانی را وادار بکنم که این را Finance بکند ، پول اجرای این را بدهد ، و با خیال راحت که مورد انتقاد قرار نمیگیرم مثل دیگران که کار غلطی کردند منتها باید یک طوری کرد که اطمینان داشته باشم به اینکاری که میکنم این طرح طرح صحیحی باشد . برگشتم به تهران از اوهارد خبری نشد تلگراف

کردم از او جواب آمدم که من مطالعه کردم طرح پیشنهادی که شما کرده بودید و به عقیده من بسیار پیشنهاد خوبی است. من بعدی متحیر شدم از این عمل یک تلگرافی به او که کردم، این ژانویه ۱۹۵۹ بود تقریباً "مثلاً" دو هفته مانده بود خدا داد هم در تدوین این تلگراف دست داشت گفتم بگوئید که اگر پیشنهاد در ضمیمه به این نحو، (۱) با یک سرمایه گذاری بکنند، (۲) کمتر از ۲۰ درصد نباید بشود سه، مسئول مدیریت باشند و تربیت و تعلیم ایرانیها که در یک مدت معینی ایرانیها بتوانند تحویل بدهند و ایرانیها اداره بکنند، با وجودیکه آنها شرکتشان ادامه دارد و مشارکتشان ادامه دارد و و و و و تا آخر. اگر روزی یک ژانویه، به این کیفیت که تمام این شرایط را شما قبول کرده باشید، نرسید من صرف نظر میکنم از انجام این عمل با شما که خواه بود که با هر شخص دیگری مراجعه بکنم. برای اینکه دیگر اطمینان خاطر داشته باشید دیگر نمیتوانستم به آنها مراجعه بکنم. قبل از آخر ژانویه تلگراف را صادر رسیده تمام شرایط شما را قبول کردیم. خوب من فوریه رفتم اگر من در سازمان مانده بودم یک همچین کاری با شما می کردم اگر شما قبول نمی کرد با کای و با موافقت بانک جهانی می کردم. من مخالف بودم با این عملی که شما کرده بودند با شوروی. مخالف بودم از یک جهت یکی اینکه یکی از مهمترین کارهای این بود که در صورت اختلاف این قرارداد می گفت که میبایست اختلاف بوسیله مذاکره طرفین حل بشود. روسها یک عادت دارند و این روش را درست از دنیا عمل کردند و همیشه هم پیش بردند می نشینند ساعتها می نشینند روزها می نشینند همان مطالب خودشان را تکرار میکنند هر چه به آنها بگوئیم با همان مطلب خودشان را میگویند و شما میرسید به بن بست یا مجبور میشوید که قطع بکنید یا اینها ببرید یا مجبور میشوید که تسلیم بشوید شرایط آنها را قبول کنید، اهل گفتگوی دوطرفه نیستند. اینها یک دستوری از مسکود دارند با بدین راه آنها را قبولانند از این هم منحرف نمیشوند. این قرارداد بزرگترین غلطی که ما کرده بودیم

این بود که میبایست این به خود و ستانه حل بشود. خوب وقتی که ما بایک گردن کلفتی مثل شوروی یک اختلاف پیدا میکردیم او همینطور میگفت همین هست کیه هست حل نمیشد. و تا وقتی هم که حل نشده بود کسی جرأت میکرد مگر جلوی آن گساز را بگیرد؟! مگر جلوی گاز را میگرفتند من نگران بودم، اطمینان هم داشتم، یک روزی به دنیا میگفتند اعلام میکردند که ما بایک دولتی آمدیم قرارداد بستیم با کمال حسن نیت برایشان ذوب آهن درست کردیم آنها هم تعهد کردند بماند بماند. گاز را قطع کردند صنایع ما در قفقاز باین گاز میچرخد و بنا بر این صنایع ما خوابیده و بنا بر این ما میرویم اشغال میکنیم این یک مملکتی که تعهدی میکند و تعهد خودش را یک جانبه نقض میکند ما ناچاریم برای نجات تاء مین صنایع ما، که به اتکا این گساز و به اطمینانی که ایرانی ها بماند بماند بماند به فلان مقدار برای فلان مدت رفتیم اینکار را میکنیم. بخصوص که قرارداد ۱۹۲۱ هم داریم که در ماده شش آن میگوید در صورتیکه چنین و چنان باشد اینهم میگوید به تحریک خارجی ها به تصمیم دشمنان ما به تحریک اربابهای خودشان اینکار را کردند. یک ایرادی که آنهم بسیار اهمیت داشت این بود که به یک قیمت بسیار نازلی این را فروخته بودند. من الان ارقام بخاطر من نیست اما بحدی نازل بود که مضحک بود چطور یک همچین چیزی را کرده اند که بعدا خودشان هم متوجه شدند چانه زدند دبه کردند یک کارهایی کردند که بالا بردند اما معذالک با وجود اینکه بالا بردند از قیمت دنیا بمراتب پایین تر بود.

س. - از نظر فنی هم پست تر نبود؟ ذوب آهن روس که...

ج. - حالا به آن هم میروم. اما این را جبهه فروش گاز بود و استدلال ایران این بود همین بچه های ناشی که اینکار را کرده بودند که بگساز ما میسوزانست ما هر چه هم که عاید ما میشد بصلاح ما بود. هیچ اینطوری نیست. در همان موقع بود که مراحل اولیه Liquid کردن گاز بود که دستگاههایی هم درست میکردند کشتی هایی که این را میآورد میبرد اگر ایران یک کمی توجه بیشتر کرده بود و مطالعه کرده بود میتوانست همین عمل را بکند تبدیل بکند به ما بصلح

و این را بفروشد تمام دنیا هم خریدار داشت. از تمام اینها گذشته من اصولاً همیشه معتقد بودم و هستم که یک دولت کوچکی با یک دولت بزرگی نباید معامله بکنند. آنقدر در دنیا مؤسسات خصوصی هست که حاضرند که یک کاری را آدم میخواهد بکند آنها انجام بدهند دلیل ندارد که آدم یک شرکتی را بگذارد برود با یک دولت آنها هم یک دولت همسایه آنها هم یک دولت زورگوی همسایه خود یک مملکت ضعیفی نباید با یک دولت قوی یک قرارداد ببندد. با این بهیچوجه من الوجوه موافق نبوده اتفاقاً " حالا دارم باز حاشیه میروم این خیلی هم مهم است. الان بخاطر آوردن یک روزی به کوف از من وقت خواست که بیا بید ملاقات من. گفتم بیا بعد آمد در آن جلسه اشخاصی که حضور داشتند یکی امضا بود یکی هم مهندس چیز که بعد وزیر شد در کابینه ی گمان میکنم شاپور بختیار وزیر شد از طرفداران مصدق بود یک زمانی. او در سازمان برنامه کار میکرد بعنوان مهندس مشاور بود یا مهندس بود او را هم دعوت کرده بودم و در جلسه حضور داشت. به کوف آمد با مستشار اقتصاد. یثر. گفت " من آدمم به شما بگویم که هر موقع که شما یک تقاضای وام، کمک مالی، کمک اقتصادی، کمکهای فنی از دوستان در غرب کردید و قبول نکردند ما در اختیار شما هستیم و شما میدهم. " گفتم که این خیلی بنظر غریب میآید چطور شده که یک همچنین چیزی شده. به همین صورت که شما میگوئید میدهم بدون هیچ شرطی؟ گفت، " میدهم. گفتم من دوست ندارم با دولت سروکار داشته باشم یکی از دلایلم هم اینست که شما با یوگسلاوی یک قراردادی بستید ۴۰۰ میلیون دلار بود یک همچنین چیزی یک روزی از سیاست تیتو خوشتان نیامد لغو کردید یک جانبه گفت " نه یک جانبه نبود با موافقت خود یوگسلاوی بود " گفتم آقای سفیر اگر بخواهید از اینجور حرفها بزنید فایده ندارد برای اینکه این نه فقط نشان میدهد که شما حسن نیت ندارید بلکه سوء نیت دارید. آخر مرا که گول نمیتوانید بزنید تمام دنیا میدانند شما یک طرفه اینکار کردید هر چه هم داد و فریاد کرد که آخر آقا ما یک قرارداد داریم شما چطور وسط کاریک همچین کاری کردید. گفتم من نمیخواهم وضعیت تیتو را داشته باشم شما الان به یک دلالی آمدید این پیشنهاد را کردید وسط کار شما اخطار میکنند

که این قرارداد شما را لغو کردیم . گفت من از طرف منکو به شما اطمینان میدهم چه فلان فلان اینها . شما میگوئید دوستان غربی ، دوستان غربی من کی ها هستند؟ من میروم دربارهای آزاد ، من با دولت آمریکا هم اینکار را نمیکنم . اگر دولت آمریکا هم بخواد هیک همچین پیشنهادی نظیر پیشنهاد شما بکنند قبول نمیکنم . اگر مقصودتان از دوستان غربی آمریکا است دولت آمریکا من با دولت آمریکا نمیکنم من با افراد . چه در آمریکا چه در اروپا کشورهای آزاد اشخاص میآیند اینکار را میکنند و شرکتها می هستند معتبر و صلاحیتدار . گفت ، " معذالک من به شما میگویم که این را در نظر داشته باشید . هر وقت خواستند تقاضای شما را انجام ندهند یک تلفن بکنید من آنرا " میآیم در اختیار شما هستم هر چه بخواهید در اختیار شما هستم . " آن بنانی بود آن مهندس بله . اینها وقتی که رفتند تعجب کردم گفتم چطوری شده اینکار را کردند . یک هفته بعد فاستر دالسن میآمد به تهران ، وزیر خارجه بود ، من حدس زدم بعدش اید برای اینستکه اینها فکر کردند که الان فاستر دالسن که میآید ما ممکن است که یک قراردادها با اینها ببندیم و برای خنثی کردن این ها آمدند . والا این اصلا " شبیه به کار شوروی نیست که یک دفعه همچین تصمیمی بگیرد یک کاری را که سابقه ندارد . اتفاقا " یک شامی دادند به افتخار فاستر دالسن من چون میخواستم دالسن را ببینم ، دالسن هم دوازده شب در تهران نبود هیچ وقتی نداشت . قرار شد که قبل از آن ساعت ۸ که شام بود من زودتر بروم که با او صحبت بکنم . من همین کار را کردم و رفتم و سفیر آن زمان بخاطر ندارم کی بود قرارش را داد . نیم ساعت زودتر رفتم نشستیم و گفتم که من احتیاج به پول دارم ، هنوز هم وام از بانک نگرفته بودم ، و اینها یک قانون جدیدی گذرانده بودند آمریکا که یک مبلغ معینی ، چند صد ملیون دلار ، در اختیار دولت گذاشته بودند که این را بعنوان وام بدهد به بعضی کشورهای در حال رشد . به او گفتم وضع مالی بسیار مشکل است ، من دارم - تلاش میکنم از هرجا باشد پول پیدا بکنم الان یکی از مشکلات من اینست و

شما از این محل میتوانید بمن قرض بدهید. وبه اوهم گفتم یک هفته پیش پدکوف آمده بود یک همچنین چیزی را بمن تکلیف میکرد. من به او گفتم من ترجیح میدهم با بانک جهانی کار بکنم این نظر را هم دارم، این همین جایی المجلس گفت چهل میلیون دلار یک همچنین چیزی بشما میدهم. رقم مطمئن نیست چیست برای اینکه میگویم این اصلاً هیچ یادداشتی و چیزی که با خودم ندارم. بعدها شنیدم که وقتی که دالسر رفت به واشنگتن به او ایراد گرفتند که شما از، مثل اینکه کل مبلغی که در اختیارشان بود ۲۵۰ میلیون دلار بود، این چطور شما یک همچنین چیزی را به یک مملکت وعده دادید؟ خب، وعده داده بود دیگر، دیگر گذشته بود. راجع به ذوب آهن با زیرک قسمتی که به آن اشاره نکردم این را لازم میدانم که بگویم. دولت آلمان از من دعوت کرد که بروم بهین. یک دعوتی شده بود که من به اتفاق همین رئیس ذوب آهن قره گوزلو و آن فرانسوی وزنجان که سرپرست این کارها بود رفتم در آنجا ارها ردا ناهاری داد. قبل از اینکه ناهار ارها ردا شروع بشود وقت ملاقاتم را با آدنا شرتعیین کرده بودند. رفتم پیش آدنا شرت و آدنا شرت من نمیدانستم که انگلیسی نمیدانند، پرسید: چه کاری هست که بتوانم برای شما انجام بدهم؟ "گفتم که من الان با وزیر اقتصاد آمده ام و مشغول مذاکره هستم و امیدوارم که سه نتیجه هم برسیم ولی اگر به اشکالی برخورد کرد تقاضای من این بود که دستور بدهید که یک موبیاتی پیدا بکنند که بتوانند این تقاضای مرا که من دارم انجام بدهند که دماکروپ شریک با شوبمن میگوید که قانون مخصوص لازم است و این را باید بگذرانند. وعده داد که میگویم، روز بعدش سرمیز ناهار پدر شریا هم حضور داشت که سفير ما بود درین اوهم حاضر بود باشد و بیکی نطق کرد ولی به نظر من یک چیز خیلی معمولی عادی، من هم پاسخ دادم. بعد از ناهار که از سرمیز بلند شدیم این را رو سفند برای آدبیش من گفت "فایده اش چیست اینها این احترامی که بشما میکنند؟" گفت، "این علی امینسی که وزیر دارایی بود چندی پیش آدبیهیچوجه من الوجوه این تشریفات و این

احترام را در مورد او نکردند. ولی برای شما ... اما فایده اش چیست؟ شما کس را
 اصلاً با آلمانها مخالف هستید. " گفتم چطور مخالف هستم کی بشما گفت؟ گفت، " یک
 مناقصه ای در تهران بود برای شبکه ی برق تهران و شما این را به زمینس ندادید."
 گفتم یعنی خیال میکنید که در هر مناقصه ای که آلمانها شرکت میکنند اشخاص دیگر
 اگر برنده شدند من باید به آنها بدهم؟ گفتم اگر همین انتظاری دارید که من
 همین کاری نخواهم کرد. برنده یک شرکت بلژیکی شد آن هم معتبر بود. گفت، " آخر
 زمینس کجا و آن شرکت بلژیکی کجا." گفتم شما این حرف را میزنید اشخاصی که
 این مناقصه را ترتیب دادند از شرکت ها ثی که ملاحتدا رهستند دعوت کردند. این
 منظور فقط این بود که دلالتی بگیرد، دلالتی میگرفت این آقای اسفندیاری و
 آلمانها را معرفی میکرد به این و آن و اینجا هم، آنوقت هم بمن گفتند، که یک
 مبلغ نسبتاً مهمی هم به این میرسیده اگر آن قرارداد امضاء شده بود این فقط
 برای دلسوزی خودش بود.

س- شما که رفتید چطور شد که قرارداد دیگری امضاء نشد با دما کروپ برای ذوب آهن؟
 ج- هیچی دیگر اصلاً همینطوری که رسم هست در ایران وقتی که یک نفر می رود تمام
 کارها ثی را که او در دست داشته یک کسی دیگر میبایست بیاید اینها را تعقیب بکنند
 دنبال بکنند دیگر. باید آدم خودش معتقد باشد، ایمان داشته باشد به یک کارها ثی.
 دنبال بکند. کسی دیگر اصلاً به این فکرها نبود، هیچ. بعد رفتند با شوری بستند.
 هیچکس دیگر این فکر را و این کار را دنبال نکرد اما این بدنیت که این سؤال را هم
 از خدا داد فرما نفرمایشان بکنید که بعد از من برای اینکه او در تنظیم آن تلگراف
 دست داشت و در جوابی هم که رسید می دانست چطور شد، دیگر من این را هیچوقت از آنها
 سؤال نکردم، به چرا آنها دنبال نکردند. به اینجهت بود که ذوب آهن سرنگرفت نه
 اینکه من علاقه نداشتم چون توی بعضی از روزنامه ها می نوشتند که فلانی میل ندارد
 ذوب آهن در ایران تأسیس بشود و الا چرا یک کار به این مهمی را نکرد. من نمیخواستم
 با عجله یک کاری بکنم که غلط باشد میخواستم اساس و پایه اش یک طوری باشد که
 حتی المقدور مرتکب اشتباهی نشده باشیم. این یک کاری بوده که مقدما تش را
 تهیه کرده بودم که اگر دما کروپ شریک نمیشد می رفتم با اشخاص دیگر به شاه هم گفته بودم

من ول میکنم دیگر آلمانها را ترک میکنم میروم سراغ دیگری . اما قبول کردند تمام آن شرایطی را هم که در تلگراف خودم ذکر کرده بودم ارها رد جواب داد و قبول کرد . دیگر کار ما بجای می رسیده بود که بفاصله یک مدت کوتاهی میتوانستیم به نتیجه برسیم که نشد .

س- این صحبتی که آن زمانها در تهران زیاد میکردند که خارجی ها نمیخواهند ما ذوب آهن داشته باشیم ، این فکر میکنند از کجا ...

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ مباحثه : بیست و سوم آگوست ۱۹۸۲

محل مباحثه : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : علیرضا عروضی

نوار شماره : ۲۶

س- راجع به اینکه در ایران می گفتند که خارجی ها هیچوقت نمی خواهند ذوب آهن در ایران ساخته شود.

ج- بله. گفتم این بواسطه همین ضعفی است که این ملت ها مثل ایران دارند. همان طور که در مورد خوزستان من وقتی شروع کردم جزایری بمن گفت که غیر ممکن است شما بتوانید اینکا را بکنید برای اینکه انگلیسی ها نمی گذارند کسی در خوزستان دست به همچین کار ها می بزند. کردم. تصوراتی است، و همه ها می است که خودمان داریم و دست به یک کاری نمی زدیم که ما با آنها مخالفت نکنند. بهترین دلیلش این که ما در مورد ذوب آهن همانطوریکه گفتم با تک جهانی رویه مرفته نظر موافقی نداشت برای اینکه دیده بود در کشورهای متعددی کاری کردند غلط مثل ترکیه، در آمریکا جنوبی هم کار ها می کرده بودند که غلط بود. با عجله یک کار غلطی کرده بودند. اما در مورد من آن آدمی را که فرستادند گزارش داد که ایران حق دارد اینکا را بکنند برای اینکه هم آهن داردم، ذغال دار دوهم باز دارد. بنا بر این این مانع در مورد ایران رفع شده بود و بسیار خوب بود اگر ایران می توانست با اعتباری که از بانک جهانی میگیرد این طرح را اجرا بکند. یعنی یکی از کشورهای... تنها کشوری بود که در... هندوستان چرا. هندوستان اینکا را کرد و با موفقیت هم کرد برای اینکه هندوستان اینکا را از آن زمان که بیست و چند سال پیش است، شصت سال قبل از آن که حالا می شود هشتاد و چند سال پیش جمشید تا که پارسی و ایرانی الاصل بودند و ذوب آهن را در هندوستان بوجود آورد و با موفقیت هم اینکا را کرد برای اینکه دستگاهی بود شایسته، اشخاص حسابی

داشت و کار صحیح میکرد و او تنها کسی بود که! زیانک جها نی توانسته بود اعتبار بگیرد و میکرد. برای اینکه کار صحیح کرده بود. منم نظیرا ینکار را میکردم ، به این جهت است و این حرف هیچ اصلا" پایه صحیحی ندارد .

س- میخواستید یک قدری رایج به عمران شهری ...

ج - یکی از طرحهایی که منحصربه فرد بود ، هیچ مملکتی که برنام عمرانانی داشت تا آنروز که من با اطمینان میتوانم بگویم هیچ مملکتی نبود که این نوع طرحها را درست داشته باشد . تا حالا را نمیدانم از آن تاریخ بیدرانمیدانم اما من معتقد بودم که پول نفت با یدبنتف مردم ایران خرج بشود و مخالفت من با مصرف کردن پول نفت در راه هزینه های ارتش و بردن در بودجه برای پرداخت حقوق که این Chapin آمده بود به شاه گفته بود من مخالفت کرده بودم از این جهت بود که پول نفت میبایست طوری خرج بشود که مردم ایران احساس بکنند که آنها دارند یک سهمی میبرند از این پولی که عاید مملکت میشود ، نه اینکه کوچکترین اثری در زندگانی مردم نداشته باشد . روی این فلسفه من بفکر افتادم که یک طرحهایی را ایجاد کنیم که مردم این را احساس بکنند و ببینند ، با یک عده ای مشورت کردم . در ملاقاتی که با اشخاص مختلف بعمل میآمد ، چه ایرانیان و چه خارجیان دستان من ، میگفتم و میپرسیدم یک همچین چیزی میخواهم بکنم چطور است ؟ همه عکس العمل بسیار موافقی نشان دادند و این راهم به تصویب رساندم در همان کمیسیون مشترک برنامه مجلسین که هر شهری که دارای شهرداری باشد و حاضر شد نصف مخارج اجرای طرحهای متعددی که برای زندگی مردم و شهر خودش لازم میدانند ، هر چه که دلشان میخواهد از قبیل لوله کشی آب آشامیدنی ، اسفالت کردن خیابانها ، پاشان ، اصلاح برقشان که یکدانه از این شهرها برق صحیح نداشت ، ایجاد کشتارگاه و هر چیزی که مربوط به شهر با شود و مردمش مایل باشند اگر نصف آن طرح را دادند نصف دیگرش را سازمان برنامه به آنها بطور مجانی میدهد و تمام مخارج مطالعات و اجرا را هم خودش سازمان برنامه تعهد میگیرد . این تصویب شد . حالا برای اجرای این اولین کاری که خواستیم بکنیم این بود که ببینیم چندان شهرداران دارای شهرداری است ، به وزارت کشور نوشتیم . وزارت کشور جواب داد که ما نمیدانیم . نمیدانستند ، وزارت کشور نمیدانست که چند شهردار ایرانی دارای شهرداری

است . یحدی باعث تعجب من شد . اما آآن مواردی بود که میگفتم به همه دوستانم می - گفتم ببینید اینست وضع ایران . (۱) مگر چند مدتها ر شهرست در ایران ؟ تمام تعداد شهری که دارای شهرداری بود الان بخاطرندارم اما شاید به مدتها نرسید . صورت این راندا شدند . خب ما بهر وسیله ای بودا قدم کردیم و این را بدست آوردیم . وقتی هم که شروع کردیم برای اجرای این میبایست مهندس ، مشاور و بیاوریم . من تصمیم گرفتم که برای انجام اینکار مهندسین مشاور از کشورهای مختلف بیاوریم . بدین جهت مذاکره کردیم و تماس گرفتیم . یک مهندس مشاور از فرانسه آوردیم ، یک مهندس مشاور از آلمان آوردیم ، یک مهندس مشاور از انگلیس آوردیم ، بنظر من یکی هم از آمریکا بود ، خیال میکنم ، که شهرهای مختلف ایران را بین اینها تقسیم کردیم . یـــــــــــــــک نواحی را دادیم بهر کدام از اینها که این خودش یک رقابتی ایجاد میکرد که اینها سعی بکنند بهتر از آن یکی دیگر کار بکنند و این مورد استقبال مردم شهرها قرار گرفت .

س- دقیقاً " کار اینها چی میبایست باشد ؟

ج - میبایست بروند ببینند ، از شهرداری بپرسند که شما چه چیزهایی را میخواهید . یکی میگوید لوله کشی آب ، مطالعه میگردند در لوله کشی برای اینکه کارآسانی نبود مهندس مشاور پیدا کردن برای رشته های مختلف مثل لوله کشی . لوله کشی هیچ املا" شبیه نبود با اسفالت کردن جاده ها ، شباهت نداشت با ایجاد کارخانه برق ، بنابراین این مهندسین مشاور میبایستی تجربیاتی داشته باشند در تمام این قسمت ها ، در تمام رشته های شهر سازی . توی دفتر منی مان هم یک انگلیسی بود که با ورودم کار میکرد که این نوع کارها را در انگلستان در یکی از شهرها کرده بود بنا بر این او خیلی بدر داین کار ما خورد . من یک مسافرتی میکردم ، سفرهای مختلفی میکردم به سرتا سرائران و در یکی از این سفرها ، تا زه این عمل را شروع کرده بودیم ، به مشهد رفتم . تا بستان بود با ماشین رفتیم به مشهد . سراه شهرهای مختلفی مثل سبزوار ، مثل شاهرود ، مثل سمنان اینها را هم با شهرداریها تماس می گرفتیم و یک جمعیتی را هم دعوت میکردند چون قبلاً " به آنها میگفتند من میخواهم راجع به این موضوع صحبت بکنم ، یک اشخاصی را هم دعوت میکردند که من با اینها مذاکره بکنم . هیچکدامشان با ورنه نمیگردند که اینکار رشدنی است . خیال میکردند

که این یک حرفی است کسب کسی دارد میزند و وعده‌هایی است که مثل خیلی موارد داده می‌شود هیچ توجهی به این نخواهد شد. وقتی که صحبت با آنها میکردم و به آنها اطمینان میدادم که این دستگاه الان بوجود آمده و شما باید تصمیم بگیرید چه چیزی را میخواهید هر قدر پولش میشود ما نصف آنرا میدهیم و آنوقت می‌پرسیدم چه چیزهایی را میخواهید میل دارید که اول انجام بشود با کمال تعجب دیدم که اینها، من خیال میکردم اولین جوابی که میدهند میگویند آب‌آشای عیدنی است که تمامشان آب‌آلوده می‌خورند و آب‌آشای میدنی را من فکر میکردم این اولین تقاضایشان خواهد بود و تعجب کردم وقتی که دیدم که اینها بیشترشان علاقه دارند به اینکه خیابانها و کوچه‌هایشان آسفالت بشود. علت را پرسیدم معلوم شد که این جاده‌های شوسه‌ای که ساخته می‌شده، جاده‌های عمومی، می‌آمده به شهر که میرسیده متوقف می‌شده، از آن سرشهر آنوقت می‌ساختند میرفتند وسط شهر هیچکس توجهی به این نداشت. اینها خیابان آسفالت شده نداشتند و این کامیونها، ماشینهای کسه می‌آمدند عبور میکردند طوری خاک بلند می‌شد که اینها مستأمل بودند. اینها آرزویشان این بود که یک کاری بشود که این خاک نباشد، توجه به آب‌آشای میدنی سالم نداشتند، به این داشتند. برقشان در کجا بود؟ بنظر من سنان بود شاهرو بود، برقشان طوری بود که بخاطر آوردن یک کاری که توری است که در آن زمان تهران سالهای قبل دیده بودم که موقعی بود که برق تهران را حاجی‌مین ضرب‌آدا ره میکرد. توی کاری که تورو یک نفر کبریت روشن کرده بود ببیند که چراغ روشن است یا نه. واقعاً "اینطور بود که املا" آدم احساس نمی‌کرد که چراغ روشن است یا نه. معذالک آن چیز را ترجیح میدادند اما خیلی جاهای برق هم تقاضا کردند و پولش را هم دادند و این طرح اجرا شد. این یک نمونه‌ای بود در راه اجرای طرحهایی که مربوط به شهرها میشود. سفری که رفتم به مشهد، من رسم هم این بود که هر جایی که مسافرت میکردم با ماشین یک پیراهن می‌پوشیدم و یک شلوار اسپورت که آدم در این مسافرتها راحت باشد. با کمال راحتی هم به این ترتیب سفر میکردم. رسیدیم به یک جایی که گویا بیست یا بیست و پنج کیلومتر تقریباً "به شهر مشهد، نزدیک طرق یک جایی بود به اسم طرق. دیدیم که دست بلند کردند و یک جمعیتی است. نفهمیدم چه خبر است. آمدیم با شین دیدیم که، معلوم شد که آمدند استقبال از من. رام پندر

هوشنگ رام استاد را خراسان بود و تمام رؤسای ادا را بویکده هم آخوند ملا، عما مه؛ اتاق بازگانی، انجمن شهر فلان و اینها و یک جای خیلی با صفا می هم فرش گذاشته بودند و میز و صندلی و میوه فراوان و عکاسان هم حاضر بودند برای عکسبرداری. من تعجب کردم که اینها چطور شد مطلع شدند برای اینکه من وقتی که میرفتم به مسافرت به کسی خبر نمیدادم. تعارف کردند که بفرمائید و رفتیم نشستیم. یک آخوندی پا شد تبریک گفت که ورود شما را به این شهر مقدس مشهد آستان قدس رضوی. حالا انتظاراتی که ما از شما داریم اینست که شما برای مردم شهدای نیکارها را باید بکنید و مقدم است بر هر شهسوری و از شهرهای دیگر اگر شما نصف میگیرید از اینجا نگیرید. سن خیلی طبیعی بود تشکر کردم گفتم که من خیلی متأسفم من تبعیض نمیتوانم بکنم. شهر مشهد محل مقدسی هم است اما ما زلحاح من هیچ تفاوتی بین شهر مشهد و کاشان و یزد و کرمان نیست. یک ولولسهای راه افتاد دوریاجی گفت که آقای اینجا متوجه نشدند دوباره بیان کرد مطالبش را.

گفتم کاملاً متوجه شدم. اطمینان دارم که اگر حضرت رسول الان اینجا ظهور میکرد حق بمن میداد برای اینکه من اینجا را کردم برای عموم مردم ایران. هر شهری که علاقه دارد به رفاه! مردمش حاضر بشود نصف مخارجش را بدهد من آن نصف دیگر را میدهم.

در اینجا مطلقاً استثناء قائل نمیتوانم بشوم. این طرز این کارم، روش این عمل طوری است که تبعیض مطلقاً وجود نمیتواند داشته باشد. یک شهری را مقدم بر شهر دیگر بکنم؟ مگر میتوانم اینجا را بکنم؟ شا این حرف را الان میزنید فردا آذربایجانها میگویند ما مشروطه را راه انداختیم برای خاطر ما باید اول بشود. هر شهری یک دلیلی میآورد. تمام شهرها در آن واحد اگر بخواهم اینجا را بکنم من توانایی این را ندارم اینقدر پول ندارم که نصف تمام مخارج شهر سازی تمام شهرها را بدهم. اگر یک مردمی به آنها بگویم مجانی اینجا را میکنم قدرش را نمیدانند. اما وقتی که خودشان سهم باشند و علاقه نشان دادند آنوقت قدر دانی میکنند و این ارزش دارد اینجا را و این عمل عملی است که یک جهات بسیار مفیدی دارد و این روی مطالبه اینجا را شده است. وقتی که جلسه تمام شد استاد را سرا بردتوی ماشین خودش سوار کرد و توی راه بمن گفت که دفعه اولی است در تاریخ ایران که یک کسی که آمده از مرکز اینطور صحبت کرده با ایما، برای اینکه اگر کس دیگری بود یک مقداری دروغ میگفت که بله بله چشم فلان اینها یا جرأت نمیکرد

اینکا را بکند. فردا توی روزنامه‌های محلی این بسیار حسن اثر بخشد که یک کسی این صراحت را داده که این را با جرأت در حضور یک عده از آخوندها و اهالی مشهد این را می گوید. حق دارد فلانی که این مطلب را گفته است. این یکی از کارهایی بود که ابتهکار شخص من بود من این را بسیار مفید میدانستم و در جاهای متعددی اینکارها شد. متأسفانه میگویم الان احما شیهه‌اش را ندارم، بعد از من به چه صورتی در آمدنمیدانم اما کارهایی که شروع شده بود ادامه داشت ولی با زابتکار بخرج دادند. دیگر چیزی نشنیدم که این تا روزهای آخر هم وجود داشته باشد یا نه نمیدانم. اما این از کارهایی بود که نظیرش در هیچ برنامهای عمرانی کشورهای دیگر، در دستگاههای عمرانی من سراغ ندارم.

س- مثل اینکه میخواستید یک مطالبی راجع به راه سازی در ایران بفرمائید.

ج- بله. این مهم هم هست برای اینکه وقتی که برنامۀ هفت ساله دوم تهیه شد و به مجلس رفت، یکی از اشخاصی که مخالفت شدید کرد این حائری زاده بود. حائری زاده یک کسی بود که در اقلیت بوده همیشه. البته از اشخاص متنفذ مجلس بود، مخالفت شدید میکرد با تعصب و با جرأت و با شهامت میکرد. این اتفاقاً "کسی بود که یک روزی در بانک وقت از من خواست و مدیعی من، من اصلاً هیچ آشنائی هم با او نداشتم از دور سلام و علیکی داشتیم. آمد و گفت که ما تصمیم گرفتیم، من و یک عده از دوستانم که شما نخست وزیر شوید. گفتم خیلی متشکرم آقای حائری زاده اما من این را شما هم بمن تکلیف کردند و من رد کردم. دلائلش را هم گفتم به او. این را بعد به شما هم گفتم که حائری زاده آمد یک همچین مطلبی بمن ابراز کرد. این مخالفت کرد با راه سازی در برنامۀ هفت ساله دوم.

عنوانش هم این بود که این راهی را که میخوایم از خرمشهر بسازیم به بندر پهلوی این به منظور سوق الجیشی برای اینست که یک روزی اگر جنگ بشود قشون آمریکا بتواند در خرمشهر عده پیاپی ده بکند و از این راهی که آمده شده ساخته شده صاف براحته برود به شوروی. من بخودم زحمت ندادم که بروم او را ملاقات بکنم اما در آن کمیسیون برنامۀ هفت ساله عده زیادی بودند و نبود، این را توضیح دادم. گفتم ایرادی میگیرند بعضی ها به این برنامه راه سازی. گفتم اگر در ایران وضع طوری بود که به من که رئیس سازمان برنامه هستم می گفتند که اکتفا به برنامه های کشاورزی، صنعتی، ارتباطات و هر چیز دیگری که شما دارید یکدانه طرح فقط انتخاب نکنید برای اینکه ما توانائی طرحهای دیگر را نداریم، اگر

میباست یک طرح را انتخاب کنم بدون شک راه سازی بود برای اینکه این راه سازی و ارتباطات یک نتایجی دارد که هیچ مربوط به راه شوسه نیست. شما وقتی که یک راهی را که میسازید از یک قرائی از یک دهاتی رد میشود از یک شهرهای کوچکی رد میشود شما به این شهرها و این قراء این امکان را بدهید که اینها هم مردمشان را بظه پیدا بکنند با نقاط دیگر مملکت و هم محصولاتشان را، محصولات کشاورزی شان را محصولات صیفی شان را، اینها را بتوانند به بازار بیاورند که بدون راه همچین چیزی امکان پذیر نیست. ممکن است یک قریه ای یک مسئولیتی را داشته باشد اما رساندن این به بازار برای اشکال داشته باشد و وقتی که نتوانست این را به بازار بفروشد این تشویق نمیشود برای اینکه این را تولید بکند. تولید وقتی با امیر و ده که تقاضا باشد. تقاضا هم وقتی ایجاد میشود که اینها بتوانند به اینداجا رساندن را عرضه بکنند و جواب آن تقاضا را را بدهند و اینها برای این به تنهایی یکی از مهمترین چیزها است و عقیده ام هم واقعا " همین بود که اینکار را باید کرد. در راه سازی بخصوص من وقتی آدم به سازمان برنامهمو میگویم با یک پرونده ای که طرح یک قرارداد می باشد که با آن مولد میبایست امضاء بشود حاضر و آماده بود که این را قبل از اینکه من بیایم دعوت کرده بودند جاس مولد چندین بار آمده بود مثل اینکه شش مسافرت کرده بودند، شش مدیر شان آمده بود و مذاکره کرده بودند و وزارت راه و سازمان برنامهمو نتیجه اش این شده بود که یک قرارداد با انگلیسی و ترجمه فارسیش حاضر و آماده بود که امضاء بشود که من رسیدم. در ظرف هشت سال شش هزار کیلومتر راه ساخته بشود. این از آن مواردی بود که من نمیتوانستم راجع به شرایط فنی این قرارداد تصمیم بگیرم و قبل از تأسیس دفتر فنی و دفتر اقتصاد بود. متوسل شدم به بلاک رئیس بانک جهانی که او برای من یک نفر فرستاد. سرمهندس بانک بود که، شرح این را بیان کردم مثل اینکه با تفاهت پرودوم آمده و در این قرارداد یک تغییرات عمده ای داده که تغییرات فنی بود و کارمزد این مهندسین مشاور هم بیک میزان متناهی تقلیل داده که از یک شلنگمان میکنم بالاتر برسد. آنچه بیکه بنظر من ایراد داشت

این قرارداد این بود که قراردادی کد برای مدت هشت سال منعقد میشد بهیچوجه Sanction نداشت که اگر اینها کارشان رضا یتبخش نباشد من بتوانم خا تمه بدهم به این قرارداد. این را به آنها گفتم این بنظر من یک عیب بزرگی است و این را باید رفع بکنید. این شخصی که از طرف بانک فرستاده شده بود به اسم برایان کوهسون صاحب مؤسسه برایان کوهسون بود که یک مهندسی مشاور بود متبر در انگلستان. این گفت که ملا" حق دارید و مدتش را دوسال کرده که اگر بعد از دوسال اینها کارشان رضا یتبخش نباشد من بتوانم به کارشان خا تمه بدهم. گفتم بنظر من دوسال خیلی زیاد است و این باید مدتش کوتاه باشد اما متقا عد کرد مرا برای اینکه گفت که برای راه سازی باید یک تشکیلاتی داد که یک قسمت عمده اش این نقشه برداری است که اینکار خیلی وقت لازم دارد برای اینکه باید یک عده ای اشخاص مهندسی نقشه بردار در دنیا استخدام بکنند و الا نهم موقعی است که خیلی کشورها برنامهای راه سازی دارند و اینقدر اشخاص وجود ندارد که بیکار باشند که اینها بتوانند استخدام بکنند. خوب قبول کردم این دوسال باشد. و خوب بختا نه این ماده در قرارداد قید شد برای اینکه وقتی که در عمل دیدیم که جان مولم از عهده اینکار عظیم برنمیآید، برای اینکه گفتند یکی از بزرگترین برنامهای راه سازی دنیا است شش هزار کیلومتر، این یک چیز شوخی نیست، یک چیز کوچکی نیست. اینها نمیتوانستند درست اینکار را انجام بدهند و دلایلش هم این بود که اینها مهندسی مشاور نبودند، اینها کارشان در انگلیس مقاطعه کاری بود. در ساختمان، راه سازی هم میتوانستند بکنند اما بعنوان مقاطعه کار و بعد معلوم شد که اینها آمده بودند به این نیت که خودشان مقاطعه کاری را بگیرند، خودشان راه بسازند. وقتی این مطلب را به نمایندگان آنوقت وزارت راه گفتند، آنوقت معاون وزارت راه مثل اینکه حامی بود، او گفته بود که چه اهمیت دارد شما اینجا اینکار را نکنید. وقتی که به آنها گفته بودند اینها هم خوب به طمع اینکه یک کار بزرگی را گرفتند و اینکار را می توانستند انجام بدهند اینکار را قبول کردند و بعد وقتی در عمل مشاهده شد که اینها صلاحیت ندارند من دچار گرفتاری زیادی شدم. برای اینکه در تمام مملکت تمام روزنامه ها، تمام نشریات و تمام مجلات ابراد بمن میگرفتند که این آدم رفته یک

مؤسسه انگلیسی را آورده که اینها اینکا را بلد نیستند و از اینها حمایت میکنند. در صورتیکه اینها را من نیاورده بودم و به امر اردولت بود بخموش شاه. فوق السعاده امر ارداشت که این قرارداد را من زودتر امضاء بکنم. هی ناکید میکرد و بی سفری هم که به آمریکا رفته بود تلگراف کرده بود که این را به فلانی بگوئید که چرا امضاء نکردی. و من بالاخره گفتم به آقای علا که نخست وزیر بود و آقای انتظام وزیر خارجه و علی امینی هم وزیر دارائی هم حضرداشتند در آن جلسه، بیخود وقت خودتان را تلف نکنید من تا یک چیزی را نفهمم امضاء نمیکنم. این برای آن کوهن که آمد این قرارداد را تغییرات عمده در آن داد و گفت که شما الان نمیتوانید به این اشخاص بگوئید. بعد از اینکه چندین مسافرت کردند، قبل از اینکه من بیایم به سازمان برنامه آمدند و رفتند و نشستند و قرارداد را تنظیم کردند و دولت موافقت کرد و ترجمه شده به فارسی و حاضر و آماده شده برای امضاء، تازه من بگویم که چون مهندس مشاور نیستید من قبول ندارم. برای اینکه این کار چندین سال عقب می افتد که دوباره برویم یک نفر را پیدا بکنیم. گفت اگر این را، شرایط را که من در آن گنجا ندانم الان میتوانید با خیال راحت امضاء بکنید و نتیجه هم این شد که مادر عمل وقتی ...

...

س- اخطا رکتبی کرده بودید؟

ج- بله که قراردادتان را به این جهات لغو میکنم. قبل از اینکه دو سال برسد در عمل دیده میشد، این ژنرال فرانسوی بود که در دفتر فنی بود که بسیار مردشایسته ای بود. خیلی وارد بود در این مسائل خودش نظیر اینکا را در مراکش کرده بود برای فرانسوی ها آن موقعی که هنوز جزو مستعمرات بود. او مرتب گزارش میداد که نقص کارشان اینست، پرودوم هم که رئیس دفتر فنی بود و وارد بود که ملا" به این مسائل. یک نامه مستدلی نوشتیم که به این دلائل این را لغو میکنیم. اما قبل از این دو سال به آنها اخطار کردم که چون کار شما بدست من این شش هزار را تقلیل دادم به چهار هزار، در صورتیکه این را قانونا" حق نداشتم، مطابق قرارداد حق نداشتم. بعد از یک مدتی این چهار هزار را هم کسر دم درست هزار و نیمیداشتم دویست سیمدکیلومتر، کاری که درست داشتند. این را مهندس دفتریان که رئیس ارتباطات بود تمام این ارقام و این چیزها را خوب بخاطر دارد.

بنا براين من اين شش هزار كيلومتر را رساندم به هزار و گمان كنم دويست سيمد كيلومتر كه در دست بود. واينهم وقتي كه دو سال رسيد لفر كردم. همان وقت بود كه يكي از دوستان من مهندس گنجهاي آمد گفت كه يكي از انگليسي ها اعزاء سفارت گفتند كه به فلاني بگوئيد كه شنيدم ميخواهيد چنان مولم را لفر كنيد عواقب خوبي براي شما نخواهد داشت. او هم گفته بود خودتان برويد بگوئيد چرا من پيغامتان را برسانم؟! تفا "آدم بمن گفت، گفتم من از اين چيزها نمي ترسم. قرارداد را لفر كردم و همان كار را دادم به چندين شركت خارجي از كشورهاي مختلف. كه يكي از آنها كامسا كس بود، يكي آلباني بود، يكي ديگر فرانسوي بود بنظر من. بهر حال تقسيم كرديم بين اينها و ادامه داديم راه سازي را. راه هاي كه ساخته شد براي اولين بار در ايران يك نمونه محيي از راه سازي بود كه قبل از آن هيچ وقت كسي توجه نداشت به زير سازي جاده ها. براي اينكه موقعي كه جاده ها ساخته ميشد من با راه رفتن براي بازديد و مديدم چقدر كار دقيقتي است كه مي بايست با قيات مختلفي ساخته شود از يك عمق معيني كه اول يك زير سازي و بعد روي آن يك نوع ديگر بعد روي آن باز يك چيز ديگر تا برسد به آنچه زير را كه بعد با يدي بريكنند و اين كف را با زنده اين سطح جاده را با زنده، روي جاده را با زنده كه هيچ وقت در ايران اين رعايت نميشد در تهران وقتي كه شهرداري تهران راه سازي - مي كرد يك معاوضي داشت، يادم نيست اسمش چه بود، يكروزي براي يك كاري آمده بود پيش من وقت خواسته بود گفت كه ما الان راه سازي تهران را روي اساسي كه شما در سازمان برنامهداشتيد اريم همان كار را ميكنيم تقليد ميكنيم. در صورتيكه انتقاد مي كردند مردم كه راه سازي مهندس مشاور ندارد. راه سازي را خيال مي كردند كه هر كسي، همان طور كه ما مي ساختيم ديگر اهي مي ساختيم كه يك سال هم دوام نمي داشت اين كاميونهاي سنگين يكي از عييبهاي بزرگ راه سازي در ايران هم اين بود كه قاعده اي نبود براي وضع وسايل نقليه كه روي اين جاده ها كار مي كرد، در تمام دنيا اين مقررات هست كه از يك وزن معيني وقتي تجاوز بكند موظف هستند كه چرخهاي متعددي داشته باشند كه بار در يك نقطه معين اين فشار را يك حدمعيني بيشتر نباشد. اين اصلا" مطلقا" وجود نداشت براي اينكه نظا مات ما يك همچين چيزهاي را نداشت و ما اين را

خب بوسیله وزارت راه قبلاً ولاندم که یک جا‌های یک کنترل‌های هم بکنند که رعایت این اصل بشود برای اینکه می‌گفتند که بهترین راه دنیا را بسازید. اگر از آن حد مجاز وزن تجاوز نکند آن راه هم بالاخره دوام نخواهد کرد. این اصولی بود که در راه‌سازی میبایست رعایت بشود و آنوقت همین راه غر مشربیه پهلوی را وزارت راه اصرار زیادی کردند که تهران به قزوین را من بگذارم وزارت راه بسازد موافقت هم کردم. هر کسی که در این راه مسافرت میکرد متوجه میشد که این راه قزوین به تهران تفاوت دارد، فرق دارد برای اینکه با همان اصول خودشان درست کرده بودند. یک پرتگاه‌های مصنوعی درست میکردند برای اینکه علقشان نمیرسید، خاک ریزی می کردند و ارتفاع پیدا میکرد که وقتی که یک حادثه اتومبیل پیش می‌آمد خطرناک بود. برای اینکه یک ارتفاعی بود که این از آن بالا اتومبیل پرت میشد در صورتیکه هیچ لازم نبود یک همچین کارهایی بشود. حالا چرا اینکار را میکردند؟ برای اینکه آشنا نبودند به اصول راه‌سازی. راجع به راه‌سازی گمان نمیکنم موضوع دیگری لازم باشد که بگویم.

س- یا دتان هست چقدر راه زمان شما ساخته شد؟

ج- اینها را اگر بشود که از... برای اینکه بیش از هزار و بیست هزار و پنجاه طرح در سال برنامہ بود در زمان من، بنا بر این این امکان نداشت که من بتوانم... آن زمان میدانستم اما الان بعد از ۱۹۵۹ که میشود بیست و سه سال، بیست و سه سال است که از سال زمان برنامہ رفتم و همیشه هم اطمینان داشتم که این پرونده‌ها خبر در اختیار من هست و اینها را به‌دستم نمی‌سپردم و الان هم بهیچوجه برایم مقدور نیست... بعضی چیزهای خیلی برجسته مثلاً همان موضوع نیشکر را بخاطر دارم. آن را هیچوقت نمیتوانم ارقامش را فراموش کنم. ولی راه‌ها را میدانم که هزار و دویست سیصد کیلومتر بود که دست اقدام بود و بعد دیگر راه... ای از قزوین به سرحد عراق را بنظر من کم‌کم ساخته‌اند.

س- راه‌های فرعی هم خیلی ساخته شد.

ج- راه‌های فرعی هم ساخته شد. راه اصلی وقتی کامل میشد که راه‌های فرعی بوجود

بیا بد که دسات را مرتیط بکنند یا جاده‌ها را ————— ی . ا ————— راتی که این چیزها دارد در مسائل اقتصادی بخصوص کشاورزی هیچ چیزی نمیتواند جای این را بگیرد. ترکیه برنامه‌هایی داشت، یک برنامه داشت برای تشویق گندم کاشی خیلی کمک کرد، خیلی خیلی کمک کرد برای اینکه آن بدبختی را که کشتند مندرس بود دیگر. این مندرس خیلی محبوبیت داشت بین کشاورزان، مثل اینکه اصلاً از خانواده کشاورزم بود، نتیجه‌اش این شده که محمول گندم ترکیه خیلی بالا رفت. وقتی که محمول بدست آمد نه راه داشتند و نه انبار داشتند و این یک بحران عظیمی برای ترکیه ایجاد کرد بطوریکه در بعضی جاها گندم را سوزاندند نمی توانستند حمل کنند؛ در مؤرتیکه همان وقت در اروپا بعضی کشورها بودند که خریدار گندم بودند من جمله ایتالیا، نتوانستند این را بخرانند. اینجا ————— است که لزوم داشتن برنامه جامع معلوم میشود احساس میشود. میبایستی در عین حالی که تشویق میکردند کشت گندم را، فکرها را هم بکنند، انبارهای راه بکنند، طریقه‌ها را ندن به بازارهای داخلی و بازارهای خارجی راه بکنند.

س- یک مطالبی راجع به اصلاحات ارضی میخواستید بفرمائید.

ج- بله. اصلاحات ارضی در رسته کارهای من در سازمان برنامه نبود مطلقاً. برای اینکه این یکی از اصلاحات تنها کشاورزی نیست در واقع اجتماعی است برای اینکه اینکاری را که کردیم در ایران، که من بکلی با آن مخالف بودم بکلی، در عین حالی که معتقد و همیشه این اعتقاد داشتم از وقتی که بچه بودم مادرم ملک داشت در گیلان اصلاً نفرت داشتم که من با زارعین سروکار پیدا بکنم، پدر و مادرم خیلی علاقه داشتند که من وارد بشوم، من اصلاً نفرت داشتم. نمیدانم، احساس میکردم اینها یک مشت اشخاص بدبخت و بیچاره‌ای هستند و خوش نمیدانم از اینکار. بعدها که وارد شدم به این مسائل معتقد شدم که مالکیت به آن معنی که ما در ایران داریم یک چیزی است که باید ریشه‌کن بشود، باید اصلاح بشود ولی نه به آن طریقی که دولت ایران انجام داد. من در این زمینه سالها مطالعه داشتم. میگویم از بچگی بایسن فکر بودم، هر جایی هم که

بودم ، مثلاً " در موقعی که در صندوق بین المللی هم بودم با ملت‌های مختلف ، با دولتهای مختلف ، کشورهای مختلف که سروکار پیدا میکردم این را بحث میکردم . بالاخره به نتیجه ای رسیدم که برای خودم یک طرحی تهیه کردم ، یک فکری پیدا کردم که چگونه باید این مسئله مالکیت را حل کرد (۱) بهیچوجه من موافق با گرفتن املاک یک اشخاص بزرور دادن به دیگران نبودم ، بکلی مخالف این امر بودم . برای اینکه این یک عدم رضایتی در مردم ایجاد نمیکند که این بهیچوجه ملاح یک دولت عاقلی نیست ، (۲) دادن ملک بیک افرادی که هیچ وارد نیستند مطلقاً پشت در پشت اجدا دان اینکا را نکرده اند که اینها بدانند که یک ملک را چه جوری باید اداره کرد ، اینها عادت کردند دسل بعد از نسل با اینکه رعیت‌ها منظوریکه میگفتند ، باشند که به دستور یک اشخاصی یک کاری را انجام بدهند و بیک سهم کوچکی قانع باشند . من معتقد بودم که برای اصلاح وضع مالکیت در ایران که یک عده ای یک املاک زیادی داشتند که بهیچوجه نه علاقه داشتند به اصلاح وضع زارعت و نه توانائی داشتند . مثلاً " در رشت که یکی از جاهای حاصلخیز ایران است مالکین بزرگی بودند که اعلان میدادستند اینها چند جریب ، چند هکتار زمین دارند ، نمیدانستند در کجا ها دارند از بس که زیاد بود و گذشته از این علاقه هم نداشتند . اینها فقط راضی بودند و اکتفا میکردند به یک چیزیکه به آنها برسد که خرج اینها را تأمین بکنند . بعضی از آنها مثلاً " اشخاصی بودند که عادت داشتند میرفتند فرنگ ، میرفتند اروپا مثلاً " یکی از آنها سپه دار بود . این دســـــــــــــــتگاهش در تهران همیشه در خانه اش با زبود و سفره ای داشت و اشخاصی میآمدند و بعضی وقتها هم میرفت به اروپا و یک مخارجی میکرد . به همین قانع بود که این اداره بشود و غالباً " هم مقروض بود برای اینکه در آمد کافی نداشت و قرض میکرد که از سر محصول میپرداخت . اما هیچ اصلاً " بدنبود که چه باید بکنند برای اصلاح وضع کشاورزی اش . من به این نتیجه رسیدم که راه اطلاعات کشاورزی ایران و مالکیت ایران اینست که مالیات وضع بشود نسبت به یک هکتار زمین . نقاط مختلف ایران بسته به اوضاع جوی اش و خاکش تفاوت دارد ، تفاوت عمده دارد . مثلاً گیلان را نمیشود

مقایسه کرد با کرمان و بایزد. گیلان هم زمینش مستعد بود و هم با زندگی کافی دارد و میتوانستند زراعت بکنند در صورتیکه درجا های دیگر آب با ندا زه کافی ندا شدند. میبایست قنات داشته باشند، مشکلات دیگری هم بود. بنا بر این میبایست یک مساحت بشود در ایران و این راهم با هوا پیمایا مفعلی در چند ساعت میشود انجام داد که با نقشه برداری هوایی میتوانستند تعیین بکنند که نقاط مختلف ایران را. مثلاً "تقسیم میکردند ایران را به چندین ناحیه و برای هر کدام یک حداکثر و یک حداقل تولید تعیین میکردند. آنوقت دولت اعلام میکرد مردم که به فاصله چند سال کلیه اشخاصی که ملک دارند اعم از اینکه زراعت میکنند یا پرست، اعم از اینکه خوب زراعت میکنند یا بد زراعت میکنند، برای هر هکتار زمینی که یک شخصی مالک هست از یک تاریخ معینی یک حداقل مالیات تعیین بشود و با رعایت این اصل که در مراحل اولیه، سالهای اول که مردم آمدگی ندارند این میزانش نمیبایست خیلی گراف باشد، یک حداقل. هر کس، اعم از اینکه زراعت میکنند یا نه، اعم از اینکه خوب زراعت میکنند یا بد زراعت میکنند یا نه هر هکتار فلان قدر بسته به ناحیه اش مالیات بپردازد. نتیجه این عمل این میشد با اخطاری که قبلاً" میکردید که مثلاً" این برنامهراس سال بعد شروع میکنیم. و وقتی هم شروع میکردید با یک گفتم، مالیات معقول حداقلی که تدریجاً "برود بالا. شما اخطار میکردید به تمام مالکین ایران که از فلان تاریخ آقائی مثل سپه دار که دهها هزار هکتار زمین دارد که هیچ زراعت نمیشود و برای او هم فرق نمیکند. افتاده و دلش خوش است که بگوید این زمین مال من است، این ملک مال من است. آنچه هم که زراعت میشود بهیچوجه نزدیک به حداکثری که میتوانند از زمین برداشت بکنند نیست. اما به این آدم اخطار میشد که از فلان تاریخ باید این آدم برای هر هکتار زمینی که دارد مالیات بدهد. بالنتیجه این آدم در ظرف این چند سال فرصت داشت که زمینش را بفروشد. زمینش را بفروشد به کسی؟ اشخاصی که این زمین را میخریدند که حاضر بودند یعنی توانائی این را داشتند که از این زمین استفاده بکنند که بتوانند آن حداقل مالیات را بپردازند. این بتدریج مالکیت اصلاح میشد و مالک آن مقدار از زمینی را که میتوانست از عهده بربریا ید و میتواند آنطور زراعت بکنند که آن حداقل مالیات را بپردازد این اصلاحات بخودی خودش بعمل میآمد. بدون

س - پيشنها دكرده بوديد اين را ؟

ج - اين را من تهيه كرده بودم در نسخه هاي متعدد . و وقتي هم كه در زندان بودم اجرا ميشد اين را فرستادم براي يكمده زدوستانم كه محض رضاي خدا اگري نتوانيد مانع بشويد كه اين كار بشود ، اين است راه آن . البته من هيچ اطلاع ندارم چطور شد اما اين اتفاقا " در اصلاحات ارضي موقعي شروع شد كه من در زندان بودم . اين راضييه كرده بودم از سابق داشتم ، مدها نسخه از اينها داشتم كه هم به انگليسي بود و هم به فارسي . س - اين پيشنها دي كه براي اينكار شد به اينكار كي بود ؟

ج - من خيال ميكتم يك جنبه سياسي داشت كه وقتي شاه رفت پيش كند و خواست يكي از چيزهائي را به كند و بگويد كه من ميتوانم بكنم اين بود كه دا و طلب شدا اينكار را بكنند . اشرى را هم كه در دنيا خواهد كرد ميدانست و در دنيا هم اشر بخشيد . همه گفتند كه چه شخص اصلاح طلبي است و وسيله تبليغات بسيار خوبي بود براي او . بدون توجه به اينكه نتايجش چه خواهد بود ، هيچ . تمام اين كارهائي را كه مي كردند مصنوعى بود . نميدانم تعاوني كشاورزي درست ميكردند ، تمام اين ساختگي بود . هيچكدام از اينها روي يك پا يسه صحيحى نبود . آما دگي نداشتند براي دادن يك همچين تشكيلاتي .

در ضمن اينكه من اين كارهاي برنامم خوزستان را شروع كردم به اين نتيجه رسيده بودم كه براي سر تا سر ايران نواحى مختلف ايران كه ايران را تقسيم ميكردم به آذربايجان در شمال غربى ، مازندران و گيلان ، خراسان و گرگان . بعد در فارس يعنى اول اصفهان مركزا ايران بعد فارس ، كرمان ، بلوچستان و لرستان . اين قسمتها را من خيال داشتم كه حداقل چهار رتا بلكه پنج تا ناحيه بشود كه نظير اين برنامم محلى مثل خوزستان در اين نقاط انجام بشود . همينطور كه ليلينتال و كلب را آورده بودم براي كار خوزستان ، چهار دستگاه ديگرى را از كشورهاي مختلف كه آنها عبارت بودند از فرانسه ، انگليس ، آلمان و مثلاً " ايتاليا . ايتاليا را شروع كرده بودم در بلوچستان و با شاه هم در اين خصوص صحبت كردم . او يك چيزى بمن گفت كه قبول كردم . آذربايجان را در نظر گرفته بودم براي فرانسويها ، خراسان را در نظر گرفته بودم براي آلمانها ، فارس را براي انگليسيها و ايتاليائيها هم كه در آنجا بودند . شاه گفت كه اين چيز را عوض بكنيد بهتر است .

خراسان را بدهید به انگلیسیا و فارس را بدهید به آلمانها برای اینکه انگلیسیها در فارس نفوذ سیاسی دارند. بعضی اینکه گفت گفتم تصدیق میکنم، قبول دارم.

و آذربایجان را وارد مرحله مذاکره هم شدیم با فرانسویها. اصفا را ما مور کردم که با فرانسویها تماس گرفت و مکاتبه کرد و تلگراف کرد و حاضر شده بودند. یک گروهی حاضر شده بودند که از فرانسه بیایند و اینکار را در آذربایجان بکنند نظیر غوزستان. و اگر من مانده بودم اینکارها را تکمیل میکردیم و اتمام میدادم. برنا مکللی بجای خودش هست درشوی آن برنا مه برای حداکثر استفاده از امکانات این نواحی عین اینکاری که در غوزستان با Dev. Resources کردم با این دستگاهها ازمیتهای مختلف میکردم برای ایجاد رقابت. و همانطور که در آن برنا مه شهر سازی آن کار را کردم و نتیجه خوب داد، اینها برای رقابت با یکدیگر نهایت کوشش را میکردند که نتیجه شان بهتر از دیگران باشد.

من این رایجی از کارهای مهمی میدانستم که در ایران باید اجرا شود. اصولش را با شاه صحبت کردم موافقت کرد و تنفییری که بنظر او رسید این بود که قبول کردم. ایتالیائی ها را هم آورده بودم. همان پشه که مقام مهمی هم دارد الان در آن جامعه اروپائی یک سمت خیلی مهمی دارد، میدانید پشه چه مال فیات بود و در چند تا کنفرانس بین المللی با این من همکاری داشتم و او را بسیار مرد شایسته ای تشخیص دادم برای این کار. آنوقت خود این فیات هم یک دستگاهائی داشت که اینکارها را میکرد.

Ital Consult اسمش بود. این راهم آورده بودم در سیستان و بلوچستان شروع کردند و گزارشی هم داده بودند. گزارشی داشتند که یکی از چیزهایی که به آن تکیه کرده بودند گوسفند داری در آنجا است. گفت یک استعداد عجیبی دارد برای تهیه پشم مرینوس آنها گفتند یکی از بهترین جاهاست برای انجام اینکار. خوب ببینید اینکارها را من میخواستم سر تا سر ایران بکنم. این جزو آرزوهایش بود که داشتم.

س- سوالی که میخواستم بکنم این بود که کار غوزستان بنظر شما اشرار تریه میبود اگر تمام و کمال آنطوریکه شما در نظر داشتید انجام میشد؟

ج- آرزوی من این بود که برنا مه غوزستان یک عده ای از سر تا سر ایران در رشته کشاکش و رزی، بهترین کشتار و ورزشهای نقاط مختلف ایران را جلب بکنند و اینکار را همیشه، این دهها هزاره کشتار

زمین مستعد، زمین بی نظیر مطالعه شده که چه نوع زراعتی مناسب و شایسته است برای اینکه اینها را تمام Soil Survey کردند برای اولین دفعه در ایران که یک گروه هلندی آوردند که اینها در اندونزی کار کرده بودند موقعی که هلندی ها آنجا بودند. بسیار خاص با وجدان و وظیفه شناس، وارد که رفتم خودم دیدم اینها دهها هزار تجزیه کردند برای خاک. اینها این را آماده کرده بودند. خب اینها را آنوقت عرضه میکردیم به اشخاص مختلف. مثلا "ازیزد"

که آنوقت بانک‌های بودویانک ایران و روس ، آن زمان با نکهای دیگری تقریباً " وجودنداشت ، مگر بانک کشاورزی که کار تخصصی خودش را می‌کرد و بانک رهنی . یک روز شاه مرا خواست و گفت که سفیر انگلیس Le Rougetel آمده است و میگوید که بانک ملی تصویب نامه‌ای تهیه کرده است راجع به همین سیزده‌های بانک‌های که میبایست این را با بانک‌های واگذار کنند به بانک ملی و اگر به این کیفیت این تصویب نامه قبول بشود بانک‌های تعطیل خواهد کرد و این عمل در روابط ایران و انگلیس تاثير خواهد داشت . من به شاه گفتم که Le Rougetel سفیر انگلیس چه حق دارد بیايد حضورا علیحضرت و مستقیماً " در اینجا رکاره‌ها مداخله بکنند و رئیس بانک ناشناس کتاس شکایت بکند ؟ مگر در لندن به محسن خان ، که آنوقت وزیر مختار ایران در لندن بود ، اجازه میدهند که برو پیش کینگ جورج ، آن زمان پادشاه انگلیس بود و از که رئیس Bank of England بود شکایت بکند ؟ گفتم چه فرقی هست بین لندن و تهران ؟ این آدم حق ندارد اینکار را بکند . و آن‌گهی اینکار یکی از واجب‌ترین کارهایی است که من باید انجام بدهم . موقعی بود که یک طرح قانونی وکلای مجلس به تصویب رسانده بودند و در اسکناس را ممنوع کرده بودند . بطوریکه بانک ملی مقداری طلا داشت طلاها را نمیتوانست تبدیل به کاغذ به اسکناس بکنند که قروض خودش را بپردازد و ایـــــضاً وضع بسیار خطرناکی برای بانک ملی ایجاد کرده بود که هر آن ممکن نبود بانک ملی متوقف بشود و ورشکست بشود ، و هر چه که سعی کردم این تصویب نامه را ، این قانون راهیست و وزیران اصلاح بکنند یک قانون جدیدی ببرند تکلیف نشر اسکناس را معلوم بکنند و بانک را از این وضع خطرناک نجات بدهند . و چون نشد در صد این برآدمم که تنها راه دیگری که بود این بود که اشخاصی که پولهایشان را از بانک ملی میکشیدند اینها نمی بردند توی خانه‌شان زیر فرش قایم بکنند یا چال بکنند . این را میبردند می‌گذاشتند در یکـــــی

از این بانک و کسی هم البته داشت توی بانک روس نمیگذاشت بیشترش را توی بانک شاهی میگذاشتند که یک بانک ۶۰ ساله انگلیسی بود که در ایران مورد اعتماد مردم هم بود . و پیشنهاد کردم ، اول تصویرنامه را تهیه کرده بودم که صد درصد این پولها را که در بانک هست بگذارند در بانک ملی بعد به ۸۰ درصد رساندم ، و همکارانم استدلال کردند یک دفعه این کار خیلی زیاد است و آورده بودیم به ۵۵ درصد به نظرم ، ۵۵ درصد . و به شاه گفتم ، گفتم اینکار واجب است لازم است برای حفظ بانک ملی برای نجات بانک ملی از ورشکستگی و از اضمحلال و من اگر اینکار را نکنم خیانت کردم و میدانم بعد از من کسی جرأت نخواهد کرد اینکار را بکند پس من اگر نکنم خیانت است و میکنم و اگر بخواهید مرا ببفرمائید استعفا میدهم . گفت که " شما حق ندارید استعفا بدهید . " جواب دادم که من ممکن نیست سرکاری بمانم که نتوانم آنچه را که خودم معتقد هستم اجراء بکنم بنا بر این چاره‌ی دیگری ندارم جز استعفا . گفت ، " حق با شماست . شما حق دارید اینکار درست است اما ما به اینها الان احتیاج داریم و باید با آنها مداخلات کرد . " گفتم این از آن مواردی نیست که من بتوانم اغماض بکنم و مداخلات بکنم . این تسلیم شد قبول کرد . رفتم بعد این تصویرنامه را اتفاقاً به هیئت وزیران که فرستادم مظهر فیروز که آن زمان معاون نخست وزیر بود ، هنوز هم شاید معاون نخست وزیر نشده بود یا اینکه بله شاید معاون نخست وزیر بود ، و مخالفت کرد و بمن تلفن کردند که خودم در جلسه بعد بیایم و مدافعه بکنم ، رفتیم استدلال کردم را بیان کردم و قوام السلطنه خودش تصویرنامه را امضاء کرد و بقیه هم همه امضاء کردند . و فردایش سفارت انگلیس یک یادداشتی برای نخست وزیر فرستاد و اعتراض کرد یعنی همان تذکره را داد که شنیدیم همچنین تصویرنامه‌ای میخواهید بگذارید ، نمیدانستند تصویب شده ،

و این اشارت بدی خواهدداشت در روابط ایران و انگلیس . قوام السلطنه هم البته یک خرده ناراحت بود و همان روزی که مرا خواست و با او صحبت میکردم چون بستری بود و تنوی رختخواب خوابیده بود تن داشت ، به او گفتم که به سفیر انگلیس بفرمائید که با من صحبت بکنند . بفرمائید که ... س. بانک مرکزی آمد استدلال کرد و هیئت وزیران همه متقاعد شدند و خودش توضیح خواهد داد . اتفاقاً " همینطور هم شد رفتیم صحبت کردم و بلا آخره اینکار را کردم . یک مورد دیگری که در دوره ی تصدی من در سازمان برنامه پیش آمد با زهم نظیر همین بود شاه گفت " Chapin سفیر آمریکا آمده است میگوید که چرا شما تمام درآمد نفت را به بودجه تان نمیبرید؟ جز درآمد کل کشور نشان بدهید تا کسری بودجه نداشته باشید و برای کارهای عمرانی بجای اینکه عایدات نفت را کناری بگذارید برای مخارج عمرانی برای مخارج عمرانی و ام از خارج بگیرید . " گفتم Chapin غلط کرده ، Chapin چه حق دارد که بیا یک همچین دخالتها ئی بکند؟ این امر امکان ندارد و اگر بخواهید اینکار بشود من استعفا میدهم گفتم دلیل آن چیست . بمن میگویند که برای کارهای عمرانی تان بروید قرض بکنید ، میروم پیش بلا ک رئیس بانک جهانی میگویم آدم قرض بکنم میپرسد خوب وضعیت را بیان بکنید چقدر دارید ؟ درآمد چقدر دارید؟ درآمد نفت چقدر هست ؟ به او میگویم که درآمد نفت را درآمد تان دخالت نداریم برای اینکه درآمد نفت را گذاشته ایم توی بودجه . میگوید چطور درآمد نفت را گذاشتید و درآمد نفت هیج نمیخواهید برای کارهای عمرانی خرج بکنید ؟ میگویم نه ، میگویم شما معتقد هستید یا نه که این برنامه عمرانی برای مملکت یک کار مهمی است ؟ میگویم البته ، میگوید خوب شما که معتقد هستید بخودتان زحمت نمیدانید که یک دینار از پول نفت بردارید به این مصرف برسانید پول نفت را میبرید برای پرداخت حقوق مستخدمین دولت یا مخارج ارتش آنوقت برای کارهای عمرانی

میخواستند تا ما " بیاشیدازیک مؤسسه ی خارجی یا یک مؤسسه ی بین المللی قرض بکنید؟ بمن خواهدگفت که شما برویدمفتزان را به یک دکتری نشان بدهید شما اصلاً " صلاحیت اینکار را ندارید . امکان ندارد که بمن قرض بدهد و من هم خودم را مفتض میکنم هم مملکت را مفتض میکنم و هم راه اجرای برنامه مسدود میشود دیگر امکان ندارد که اینکار را بتوانیم بکنیم . گفتم به اینجهت من ... گفت "من چه بکنم چه بگویم ؟" گفتم بفرمائید به Chapin که چون اینکار مربوط به ابتهاج است به ابتهاج که گفتیم گفت که اگر بخواهید اصرار بکنید من استعفا میدهم و بنا براین ما چون نمیتوانیم بگذاریم نمیخواهیم بگذاریم که او بروند و چاریم که از انجام اینکار امتناع بکنیم . ظاهراً هم خیال میکنم که خوشوقت شد که راه حلی پیدا شد . چند روز بعد رفتم به اسلامبول در جلسه ی سالیانه بانک جهانی و صندوق بین المللی که آن سال در اسلامبول بود در ۱۹۵۵ در ضمن دید و بازدید که میکردم رفتم پیش جورج ها مفری که وزیر دارائی وقت بود وزیر دارائی آمریکا بود و آدم خیلی متنفذی هم بود از دوستان آژینها و ربود که رئیس جمهور بود . قائم مقام وزارت دارائی و یکی از معاونین وزارت دارائی هم تو اطاقش در هیلتون حضور داشتند . جورج ها مفری پرسید که کارهایتان چطور پیشرفت میکند؟ جورج ها مفری من قبل از اینکه از او شگتن برگردم به ایران موقعی که در صندوق بین المللی بودم با او آشنا بودم ، یکی از وی O C I که سابق آورده بودیم برای تهیه برنامه او یک آدم خیلی مهمی بود رئیس (؟) بود ، او بمن توصیه کرد که من بروم و با او آشنا بشوم گفت این مردیست خیلی خیلی با فہم خیلی مرد مطلق است خوب است که شما با این آشنا شوید . و رفتم بودم و با او آشنا شده بودم بنا براین از این راه رفتم به او یک سلامتی بگویم و در جواب این مطلبی که این سؤال کرد که چطور کارهایتان پیشرفت

می‌کنند یا نه ؟ گفتم که مشکلات زیادی دارم که یک قسمت مربوط به دولت شما است . پرسید چطور ؟ گفتم که از طرف دولت شما آمده است پیشنهادی شده است به ایران که اینکار را بکنیم، در آمد نفت را توی بودجه ببریم و برای مخارج عمرانی قرض بکنیم . گفت همچنین چیزی ممکن نیست پیشنهاد کرده باشند . گفتم شاه بمن گفت، سفیرتان Chapin رفته این رابطه شاه گفته ، گفته که ما مکان نداریم چیزی . گفتم آخر شاه که بمن بی ربط نمیگوید، من هم در جواب گفتم که من استعفا خواهم داد اگر یک همچین کاری را بخواهید بکنید . گفت کاملاً حق داشتید و چطور ممکن است آخر دولت ما همچنین چیزی را پیشنهاد کرده باشد ؟ به تهران برگشتم این جریان را به شاه گفتم شاه چیزی نگفت . در چند روز بعد Chapin را در یک ضیافتی دیدم و به او گفتم او هم حرفی نزد . سالها بعد در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم یک کسی که در آن زمان در وزارت دارائی آمریکا کار میکرد و در آن موقعی که من در کنفرانس سانفرانسیسکو بودم با Stanford Research Institute کار میکرد بمن گفت ؛ " آن موقعی که شما این مطالب را به Chapin گفتید Chapin تلگراف کرد به وزارت خارجه در واشنگتن و گفت که ابتهاج از اسلامبول برگشته یک همچین حرفهایی میزند و آنها به وزارت دارائی مراجع کردند و از جورج ها مفری سؤال کردند جورج ها مفری هم جواب داد که عین نظر من است . املاً " چطور ممکن است که دولت مایک چنین پیشنهادی به ایران کرده باشد ؟ این دومورد بخوبی نشان میدهد مضار آن کاری که بارها به شاه هم من تذکر داده بودم و هم میدانم عده‌ی زیادی ایمن فکر را داشتند و این عقیده را داشتند و به او می‌گفتند که شاه نباید در امور مملکت مداخله علنی و مداخله‌ی مستقیم بکند . شاه باید سلطنت بکنند . حکومت کردن باید در دست اشخاصی باشد که مسئولیت دارند و اگر در چار یک اشتباهی میشوند بتوانند مورد استیضاح مجلس قرار بگیرند و مجلس اینها را بردارد عوض بکند خود شاه بتواند اینها را تغییر بدهد که یک همچین مواردی پیش نیاید که سفیر خارجی دو مملکت ، حالا این دو مملکتی است که

من وارد هستم و میدانم دیگران هم اینکار را میکردند بدون شک سفیر شوروی هم بعضی وقتها یک تقاضاها را میآمد میکرد که شاه در محظور میماند و یک کارهای میکرد که مخالف مصالح مملکت بود. و شاه در این جور موارد به آن شخص مربوط حال وزیر بود یا نمیدانم رئیس یک اداره مستقیمی بود به ایشان دستور میداد بدون شک میکردند و نتایجش بدون شک بضرر مملکت بود. و این شاه اگر از اینکار خودداری کرده بود سلطنت میکرد و مورد احترام مردم بود مورد احترام مجلس بود مورد اعتماد مملکت بود از این موارد پیش نمیآمد که او در محظور باشد و برای اینکه روابط خودش را با دولت های خارجی حفظ بکند برای اینکه مبادا از او رنجش پیدا نکنند، و از این مطلب او خیلی خیلی میترسید و همیشه ملاحظه میکرد، یک دستورهایی بدهد که بکلی مخالف مصالح مملکت است.

س- خواستید راجع به تحریکات بانک شاهی بر علیه بانک ملی ...
ج- این یک موضوعی است که از لحاظ تهمتها می که به من وارد میشد اهمیت دارد. واقعا " میشود گفت اکثریت، شاید قریب به اتفاق ایرانیان استثنا بودند اشخاصی که خلاف این نظر را داشتند، مرا متهم میکردند که مرا در بانک ملی آوردند که از منافع انگلیسها حمایت بکنم. بلا آخره مرا بقبول خودشان آن گلو فیصل، اما در ایران آن گلو فیلی یا نمیدانم روسو فیلی به معنی این بود که از اعمال آن مالک هستند. در یک همچی - موردی بانک شاهی که یک بانک قدیمی انگلیسی بود که ۶۰ سال در مملکت ریشه دوانده بود و یک زمانی هم امتیاز نشر اسکناس را داشت که اتفاقا " یکی از کارهای مهم و مفیدی که رضاشاه کرد و یقین دارم این راه به راهنمایی تیمور تاش کرد برای اینکه آن زمان تیمور تاش در اینکار مداخله داشت. و او را " با بانک شاهی صحبت میکرد هیچ مربوط به وزارت دارایی و نخست وزیر و هیئت دولت نبود. بعنوان وزیر دربار این مذاکرات

را او میکرد. به بانک شاهی اخطا کردند که باید از امتیاز نشر اسکناس صرفنظر
 بکنند و چون مدتی باقی بود اینها را حاضر شدند که دو بیست هزار لیره بدهند
 و این را در واقع بخرند و بانک شاهی هم قبول کرد. بلا آخره بعد از مذاکرات
 خیلی خیلی زیاد و بسیار مشکل اینکار را کردند. انتشار اسکناس را از بیست
 موهسه ی خارجی گرفتند. یکی از کارهای برجسته ی رضا شاه بود، برای اینکه
 کمتر نظیر داشت. آنچه که من اطلاع دارم در مصر هم نظیر این قضیه ی ———
 Imperial Bank of Persia National Bank of Egypt مثل ———
 صاحب امتیاز صدور اسکناس بود. و او را هم در ابتدای حکومت نجیب که
 نا صرهمه کاره بود آن را لغو کردند و برای اولین بار یک غیر مصری زابه
 ریاست National Bank of Egypt انتخاب کردند و منصوب کردند
 که از دوستان و آشنایان من بود که در صندوق بین المللی عضو هیئت مدیره
 بود زکی صدر. این قضیه وقتیکه من به بانک ملی آمدم دستوراتی
 را میدادم، دوتا بانک مجاز بود که یکی بانک ملی بود یکی بانک شاهی.
 بانک مجاز یعنی بانکهای که حق داشتند معاملات ارزی انجام بدهند. بقیه
 ————— بانکهای هم که بود واقعاً " بانک تجاری نبود. گفتم آن زمان
 تعداد بانکهای خیلی محدود بود. این دوتا بانک حق داشت معاملات ارزی
 بکنند. در اولین برخوردی که من کردم که دیدم که بانک شاهی ———
 کارهایی دارد میکند برخلاف مقررات ارزی. به آنها اخطار کردم که
 شما باید اینکارها را موقوف بکنید باید اینکارها را به بانک مرکزی، بانک
 ملی مراجعه بکنید و دستور بگیرید و دستورات بانک مرکزی را رعایت بکنید
 جواب دادند که شما چه حق دارید یک همچین دستوری بماندهید؟ شما ———
 بانک مجاز هستید مایک بانک مجاز. ببینید چه وضعیت مضحکی بوده آنها
 میخواستند خودشان را بگذارند در ردیف بانک مرکزی. در صورتیکه بانک
 مرکزی تمام مسئولیت اجرای این قانون مقررات ارزی را عهده دار بود.

بانک ملی موظف بود که ارزهای راکه خارجی ها میفروختند ، قشون انگلیس قشون روس بعداً امریکائی ها میفروختند در مقابل این ریال بدهد . بانک ملی که بانک ناسراکناس بود مطابق قانون مسئولیت حفظ ارزش پول ایران را داشت . در صورتیکه بانک شاهی هیچکدام از این وظائف را نداشت بانک شاهی فقط اینجا نشسته بود جدا کثرت سود را ببرد و انتقال بدهد که در لندن به صاحبان سهام پرداخت بشود . وضع این دو بانک اصلاً قابل مقایسه نبود . آنها پپیش خودشان این فکر را کرده بودند که شما یک بانک هستید ما یک بانک هستیم شما حق ندارید به ما دستور بدهید . اگر بانک ملی این دستور را نمیداد کس دیگری نبود این دستور را بدهد . غیب از اینجا اختلاف ما شروع شد و بعد تشدید شد بطوریکه بانک شاهی دائم بر علیه من انتریک میکرد بلا نقطه ع . من میدانستم آن انتریک میکند اما مدرک نداشتم . تا یک روزی این مدرک بدست آمد . رئیس بازرسی بانک ملی یک نامه ای را آورد بمن ارائه داد و گفت که این .. این بعنوان یک مدیر یک روزنامه ای نوشته شده بود . گفت این آقای مدیبر روزنامه که با من دوست است با همان نیرومند رئیس بازرسی دوست است ، گفت این را دوستانه بمن داد که من بشما نشان بدهم . نامه را دیدم بخط اسماعیل دهلوی است . اسماعیل دهلوی در آن زمان کارمند ارشد ایرانی بود در بانک شاهی ، کار چاق کن بود تمام کارهای آنها را درست میکرد . نامه ای به خط او ، برای اینکه این سالها زیر دست من در بانک شاهی کار میکرد وقتی من بانک شاهی بودم و خطش را کلاماً میشناختم ، بخط او بود . یک مقاله ای نوشته و یک نامه ای هم ضمیمه اش کرده به اسم این مدیبر روزنامه نوشته است که این مقاله را فرستادم که درج بکنید بعداً همدیگر را می بینیم . مقصودم اینست که حتماً این همدیگر را می بینیم یعنی همان مطابق قرار ی که مثلاً داریم بشما چیزی میدهیم . در این مقاله شروع کرده است از اینکه ابتهاج از اعمال انگلیسها است و سالها

دربانک شاهی کار میکرد والان هم هرکاری که میکند به دستور انگلیس ها است ، یعنی همان حرفی را که دشمنان من میزدند عین همان به تفصیل .

خب من وقتی این را دیدم اصلاً " بعدی متحیر شدم چطور آخریک همچین چیزی میشود که این آدم اینجور مینویسد میدهد دست طرف ؟ حالا این طرف هم کسی بوده که این مقاله را سابق چاپ میکرد چطور شده که یک دفعه به نیرومند داده معلوم نشد . تلفن کردم به ولتر رئیس بانک شاهی گفتم خواهش میکنم بیاشید ، آمد . به او گفتم که شما در اینجا اجازه دهید که بر علیه من که رئیس بانک ناشر اسکناس هستم اعضاء تان تحریرات بکنند ؟ گفت نه همچین چیزی نمیکنیم . گفتم در انگلستان اگر یک همچین کاری را یکی از بانکهای خارجی بر علیه Bank of England بکند و تحریراتی را بکند و مردم را وادار بکنند که مقاله بنویسند و رئیس Bank of England را متهم بکنند که او خیانت میکند همچین چیزی را اجازه میدهند ؟ گفت نه . نامه را به او نشان دادم . گفتم این نامه ایست که دهلوی نوشته و این هم خط او است . گفت که ممکن است که این را بمن بدهید که من به او نشان بدهم ؟ گفتم البته . به او دادم رفت . یکی دو سه روز بعد وقت خواست و آمد گفت که این نامه بخط دهلوی هست اما اون نوشته ، من درست نفهمیدم گفتم چطور همچین چیزی میشود یعنی چه ؟ بخط او هست اون نوشته یعنی چه ؟ گفت یکی از دوستانش این مقاله را نوشته بود سر راهش میبرد که به مدیر روزنامه بدهد آمد به دیدن دهلوی و به او نشان داد دهلوی گرفت از روی این کپی کرد . گفتم که شما به این چیزی که میگوئید معتقد هستید ؟ گفتم کسیکه میخواهد کپی بکند اولاً چه لزومی داشت کپی بکند برای اینکه فردایش این را تو روزنامه چاپ شده قشنگ و پاکیزه میدید ، کسیکه بخواد کپی بکند دپوگر تصحیح نمیکند ، این تصحیح شده گفتم این را که دیگر میدانید آشکار است ، چندانجا تصحیح کرده . گفتم این را شما باور میکنید ؟ گفت بله .

گفتم خیلی خوب من باشما دیگرکاری ندارم تشریف ببرید. چندی از این قضیه گذشت تا یک روزیکه شاه بمن گفت، "بولارد دارد میرود خیلی خیلی گله دارد از رفتاری که شما با بانک شاهی کردید و شما بروید ببینید، ببینید چه میگوید و زیاد هم به او تندی نکنید." به بولارد تلفن کردم که من میخواهم بیایم شما را ببینم رفتم. همانوقت هم اولســـرم هم خیلی اذیتـــم میکردم زخم معده ام خیلی اذیتـــم میکرد. رفتم نشستیم وصحبت کردیمـــ گفتم خب شما چه ایرادی دارید؟ چه شکایتی دارید؟ گفت "از سخت گیریهای که به بانک شاهی میکنید،" گفتم این مطلب را نگویید برای اینکه بانک شاهی مرکز مخالفت با من شده و عضو ارشد ایرانی بانک شاهی مقاله نوشته بخط خودش که خطی که من میشناسم بعدولتـــرا خواستم وقتی به او گفتم بمن میگوید که این را او ننوشته خط او هست اما او ننوشته. گفت: "بله مسترولتـــر بمن هم گفت و من تصدیق میکنم که ننوشته." من اینجا دیگر بی اختیار شروع کردم به داد و فریاد کردن به او گفتم که شما این مطلبی را که گفتید توجه نکردید که چه میگوئید اما مقصود شما ایست که یک حرفی را که یک انگلیسی میزند آن سندا است. یک خارجی اعم از اینکه ایرانی باشد یا فرانسوی باشد یا آلمانی باشد در مقابل گفتهی یک انگلیسی ارزش ندارد. ایست این ایرادی که من به شما دارم، گفتم شما خیال میکنید که من نمیدانم در بانک شاهی چه خبر بود؟ گفتم من یک جوانی بودم توی بانک شاهی در رشت کار میکردم، شعبه رشت را من میگردداندم یک انگلیسی بود به اسم کلارک. بعد که من به تهران منتقل شدم بفاصله کمتر از یکسال، یک سال نشده بود، یک نامه ی بدون امضایی به بازرسی رسید، من هم آنوقت در بازرسی کار میکردم، پیش مکلیمـــ که یکی از دوستان من بود. او بمن نامه را نشان داد نوشتند که این در معاملات اوزی که آن زمانی که من در شعبه بودم تمام این معاملات را من انجام میدادم وقتی من رفتم اینـــ

معاملات را رئیس انگلیسی شعبه در دست گرفت . روی این معاملات ارزی خریدلیره و دلار دزدی میکند . هرلیره ای را دوریال هردلاری یک رپیال یک همین چیزی روی این میکند و استفاده شخصی میرد و اسامی و این چیزشان را ذکر کردند. این مکتب — باشد به رشت رفت با مراجعه به دفاتر ارز و تاریخ هائی که داده بودند و نرخ مسلم شد که اینکار را میکند. — دلارک هم اعتراف کرد که اینکار را میکند. از همانجا از همان رشت به انگلیس روانه اش کردند که هیچکس نفهمد که یک انگلیسی رئیس شعبه دزد است . گفتم این یکی که خودم شاهدش بودم . یکی دیگر اطلاع دارم که Dewey که رئیس کل بازرسی بانک شاهی بود موقعی که در شیراز بود از تمام خوانین فرش میگرفت ، رشوه میگرفت ، میآمدند خانه اش میدادند یکی دیگر

ج - بله ، اینهم از موارد جالبی است که در همان موقعی که همه مرا متهم میکردند من ازعمال انگلیس ها هستم کارنفت را که بهیچوجه ارتباطی با بانک نداشت مطلقا من یک عده ای را برای رسیدگی به اینکارمأ مور کردم که این این کارها را میکرده از همانجا از همان رشت به انگلیس روانه اش کردند که هیچکس نفهمد که یک انگلیسی رئیس شعبه دزد است . گفتم این یکی که خودم شاه آن بودم ، یکی دیگر اطلاع دارم که Dewey که رئیس کسل با زسی بانک شاهی بود در موقعیکه در شیراز بود از تمام خوانین فرش میگرفت ، رشوه میگرفت ، میت مدندانهاش میدادند . یکی دیگر یک جانشونی بود در بابل آنوقت (؟) بود این را برای دزدی از همانجا بیرونش کردند . گفتم این مطلب را بمن نگوئید برای اینکه من تمام اینها را میدانم ، شما اصلا "خجالت نمیکشید یک همچین چیزی را میگوئید حق دارد ؟ یک کسیکه من خط او را بدست آوردم این با قلم خودش یک مقاله ای را اصلاح کرده یک همچین سند دیگر از این سند بالا تر نمیشود . او بمن میگوید

که خیر من تحقیق کردم این راه دهلوی ننوشته شما میگوئید که رئیس بانک حق دارد. گفتم فایده ندارد این جور صحبت کردن با شما فایده ندارد خیلی دیگر پیریشان شدم و خیلی تند صحبت کردم. بلند شدم که بروم آمدند دم درب بمن گفت خیلی من متأسفم که موقعی که میروم یک همچین صحنه‌ای بین ما پیش آمده باشد. بعد رفتم به شاه هم گفتم، گفتم من تنها کاری که نکردم کتکش نزدم. برای اینکه این یک همچین مطالبی را میگفت. در یک همچین موقعی میگویم مردم ایران یا اکثریت آنها میگفتند که مرا این انگلیسها آوردند و منافع آنها را حفظ میکنم. حالا در یکی از این موارد ما با بانک شاهی یک قرار گذاشتم که همان تصویب نامه‌ای را که گذرانیدم که ۵۵ درصد از سپرده‌ها را آخر هر ماه باید حساب بکنند سپرده‌های حسابهای اشخاص را پهن خودش ۵۵ درصد آن را پیش بانک ملی تودیع بکنند. این بانکهای خارجی بود. ماه اول داد ماه دوم هم داد. یک ماه گذشت بانک روس نداد، ابراهیم کاشانی رئیس حسابداری بانک بود او را خواستم چون روسی هم میدانست گفتم که به بانک روس تلفن بکنید بگوئید تا فردا ساعت ده صبح به شما مهلت میدهم که مطابق این تصویب نامه عمل بکنید صورت سپرده‌ها پتان را بدهید و این ۵۵ درصد را هم چک بدهید که به بانک ملی پرداخت بشود و اگر نکردید میفرستم بانکتان را می‌بندند. کاشانی یک خرده تاءمل کرد. گفتم آقای کاشانی همینطوری که گفتم بروید و عمل بکنید. و اینکار را می‌کردم برای اینکه قدرت دیگری نبود. یک بانکی تصویب نامه‌ای صادر می‌شود رعایت نمیکند و گفتم اگر استدلالتان اینست که این تصویب نامه خوششان نمی‌آید تشریف ببرید مسکو کسی شما را مجبور نکرده که در اینجا شعبه داشته باشد بانک داشته باشید. تا روزیکه در ایران کار میکنید شما تابع قوانین ایران هستید و باید قوانین ایران را رعایت بکنید. رفت گفت فردا صبح چک فرستادند از آن روز بعد هم این تصویب نامه را اجرا می‌کردند. دو ماه بعد از اجرای این عمل بانک شاهی

آمد، یک مطلب خیلی فنی است ، به این استناد کرد که یک قسمت از وجوه ایرانیهایی که پیشش بود آن را ندهد. این رایک توضیح مختصری میدهم تا مطلب روشن بشود. اسم سپرده های مردم در بانکها اطلاق میشود به Deposits یعنی همان ترجمه Deposits است که نام از سپرده حساب جاری است یا سپرده مدت دار، Current Account یا Fixed Deposit Account. یک اشتباه لغوی در ایران هست در مورد اعتبارات اسنادی که بانکها بازمیکنند اعتبار اسنادی هم موردی بازمیشود که واردکنندهای ایرانی یک جنسی را سفارش میدهند فرض بکنید از انگلستان آنوقت مطابق وضع روزیا بانکها به تشخیص خودشان یا مقامات دولتی به بانکها دستور میدهند، بسته به وضع روز، نسبت بهریک از کالاهایی که وارد میشود یک سپردهای بگیرند. بعضی وقتها بدون سپرده اعتبار را میگویند باز کنید. اما در مواردیکه نمیخواهند که ورود یک کالای بخصوصی تشویق بشود میگویند که واردکننده باید یک قسمت از جنسی را که سفارش میدهد بعنوان پیش پرداخت به بانک بسپارد، بپردازد. من برای اینکه در آن موقع جنگ که جنسی که مورد احتیاج مملکت باشد نمیداد یک مقداری بنجمل وارد میشد. مثلاً یک چیزهایی که مطلقاً به دردمردمی که قماش به اندازهای کافی نداشتند پارچه ابریشمی وارد میشد و قسمتی از آن هم از سوئیس میآمد. دستور دادم که این را باید صد درصد سپرده بگذارند. کسیکه میخواهد این را وارد بکند تمام پولش را از روزاول باید بیاورد به بانک بدهد که این خودش یک ترمزی است که مردمی که پول ندارند بیخود سفارش ندهند. و او هم که پول دارد تاء مل میکند از روزیکه این را در بانک میگذارد تا روزیکه جنش میرسد ممکن است هشت ماه یک سال طول بکشد. این خودش در حجم واردات آن کالای بخصوص تاء شیردارد. حالاً این را ما به اشتباه در ایران معمول شده بود اسم آن را سپرده گذاشته بودند. در صورتیکه سپردهای نیست

این چیزی است یک بیعانه است یک پیش پرداختی است علی الحساب
بابت قیمت جنس که بعد از اینکه اسناد حمل آن رسید و بارنامه آن رسید
اینها را وقتی که وارد کننده میآید تسویه بکند آن چیزی را که قبلاً
پرداخته حساب میشود بقیه اش را از او بگیرند . این را به اشتباه در ایران
معمول شده بود میگفتند سپرده . بانک شاهی بعد از اینکه دو ماه آن عمل
را انجام داده همین سپرده ها را هم ۵۵ درصدش را به بانک پرداخت کرده
دبیه گرد که ما این را جزو سپرده ها به حساب میبردیم بکنیم .
و قتی که آن دستوری که داده بودم به بانک شاهی که آنهم صد درصد بگیرد
دستور این بود که صد درصد را بگیرد و به بانک ملی میدهد . چرا ؟ فلسفه
این برای این بود که کمتر از مصرف بشود ، کمتر جنس بپوشد ، بپایند و
وارد کننده به این وسیله برایش یک مضیقهای بود ، یک تحمیلی بود
وارد کننده های ایرانی میشد که برود پولش را تهیه بکند و بیاورد در بانک
بگذارد . این را من حاضر نبودم که یک بانک خارجی بگیرد بحساب خودش
نگهدارد . این میگفتم سپرده ای است بابت ارزی که باید بدهد به این
آدم فروخته بشود . آن ارز را کی میفروشد ؟ بانک ملی میدهد از ارزی که
بانک ملی میدهد . بانک شاهی هر وقت که ارز میفروخت هر روز هر هفته چند
دفعه هر وقت که لازم داشت صورت میداد که تا امروز ما این مقدار ارز خریدیم
این مقدار از فروختیم ، ما از فروشش بر خریدش را بانک ملی میبایست بهش
از بدهد به ارزی که فروخته بود . وضع ارزی بانک شاهی را بانک ملی
تعهد داشت که تسویه بکند . بنابراین آن هیچ مسئولیتی نداشت هیچ
زحمتی بخودش نمیداد بانک ملی بود که میبایست آنقدر از تهیه بکنند
از هر جایی که بدست میآید که بتواند جواب ارزهای را که بانکهای مجاز
فروختند بدهد . یعنی حوائج وارداتی مملکت را تا مین بکند حوائج
ارزی دولت را تا مین بکند . این از وظائف بانک ملی بود بانک شاهی هیچ

مسئولیتی نداشت . هر قدر که مردم میخریدند، بشرط اینکه مطابق مقررات ارزی باشد، میفروخت کسری را بمحض اینکه از بانک ملی تقاضا میکرد بانک ملی میبایست به او بدهد . این را نوشتند که ما این را اشتباه کردیم ، اشتباه کبر داریم هم نگفتند ، گفتند این را ما نمیدهیم ، این پولی است که باید در بانک شاهی بماند . این مشمول آن قانون ، قاعدهی سپردهها نمیشد که ۵۵ درصد بدهیم . من گفتم استدلال بکنید ، استدلال کردند فایده نبخشید . دستور دادم که دیگر به بانک شاهی ارزش نفروشید . خوب این دیگر یک وضع بسیار وخیمی برای آنها پیش آورد . برای اینکه آنها که نمیتوانستند بروند ارز از خودشان بفروشند . آنها یک بانک مجازی بودند که کسری ارزشان را ما میبایست تاءمین بکنیم . اما چون راه دیگری نداشتیم برای وادار کردن اینها که یک چیز حق مسلم ما بود اینکار را کردند . رفتند به نخست وزیر و به وزارت دارا شوی به سفارت انگلیس شکایت کردند . هیئت وزیران جلسه ای در قلعه تشکیل داد ، همان سفارت آلمان ، پس آنجا سفارت آلمان بود یا آن روز بلیه یا یک خانه ای را اجاره کرده بودند بهر حال در جریان بود . جلسه هیئت وزیران به ریاست ساعد و مرا هم خواستند که توضیح بدهم . من تمام این جریان را به آنها گفتم توضیح دادم که اینها مغلط میکنند اینها یک موضوع فنی را که یک خورده بغرنج است و جنبه صددرد فنی دارد دارند سوء تعبیر میکنند و لسی صددرد حق با ما است . توی هیئت وزیران اشخاصی بودند که علنی از انگلیسها حمایت میکردند ، از بانک شاهی ، یکی از آنها فهمیم الملک بود که آنوقت وزیر مشاور بود . اشخاص دیگر هم بودند . آنها آنطور برجسته نبودند اما فهمیم الملک خیلی درمن اثر کرد خیلی برای اینکه سالها بودند من فهمیم الملک را میشناختم و برای او یک احترامی قائل بودم خیال میکردم یک آدمی است متین است ، یک آدمی است با وجدان است ، یک آدمی است متصف است . این هیئت وزیران وضع بسیار بسیار بدی پیدا کرد بطوریکه من گفتم

که من خیال میکردم که این هیئت وزیران است . الان این بیشتر شایهت دارد به هیئت وزیران انگلیس ، برای اینکه من رئیس بانک ناشر اسکناس ایرانی هستم آدم با استدلال به شما میگویم که این حق با بانک ملی است و آنها حرفی که میزنند نامربوط است . استنباط میکنم که هیئت دولت دارد به بانک شاهی حق میدهد ، خیلی منقلب شدم فوق العاده وضعیت بدی بود ، پس فردا پیش هم میرفتم به جلسه ی سالانه مجمع عمومی بانک که در کجا بودند نمیدانم یادم نیست ولی به لندن هم رفتم . این هزار و نهصد و درست سالش را هم یادم نیست . همان سالی است که این تصویرنامه تازه بموقع اجرا گذاشته شده بود . بهر حال با این وضع رفتم ، هان رفتم چیز ...

س - ۴۹ نبود؟

ج - ۴۹ بود درواشنگتن بود . ۴۹ بود درواشنگتن که کریپس وزیر دارایی انگلیس رئیس دلیگاسیون انگلیس بود در ۴۹ ، به ملاقات کریپس رفتم ، کریپس بمن گفتش که شما خیلی سخت گیری میکنید به این بانک مایه این بانک شاهی ، گفتم که حیف است که شما از این بانک حمایت نکنید . گفت آخر من وزیر دارایی انگلیس هستم اینهم بانک انگلیسی است . گفت تمذیق میکنم بله درست است من توجهی به این مطلب نکردم و اینها اشخاص درستی نیستند گفت ، "یک همچین اختلافی بمن گزارش دادند که شما خیلی به اینها زور میگوئید و مطالبی را که به آنها گفتید به آنها تحمیل کردید یعنی به آنها زور میگوئید ممکن است از شما خواهش بکنم سر اهتسان در لندن این قضیه را به کابولت رئیس Bank of England بگوئید و با او صحبت بکنید و او نظر بدهد ." گفت تمام کمال میل ، آنا " گفتم با کمال میل

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۲۵ آگست ۱۹۸۲

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : علیرضا عروجی

نوار شماره : ۳۸

بعد پیدا کرد . حالا تعجب میکنند که رئیس بانک انگلستان چطوری این را روی کاغذ آورده و مینویسد که اینها این مطلبی را که میگویند مطابق حقیقت نیست . این را یک آپپیـــــزودی بود که از اینجهـــــت گفتم که یک نفر ایرانی به این مشکلات هم برخورد میکرد . هیئت وزیران با عدد یک مردی بود خیلی خیلی وطن پرست اما خب تحت نفوذ و زرایش قرار می گرفت و مسئله فنی بود که فهماندش کار آسانی نبود . این موضوع سپرده ها کار آسانی نیست ولی خوشبختانه این قضیه این شهادت این کـــــابـــــولت که از آرستـــــو کراتهای معروف انگلیس است . یک آدمی بود که من بمحض اینکه اسمش را بردم ... ها ن وقتی که این را بمن کابولد (?) داد رفتم پیش کریپـــــس برای خدا حافظی برای اینکه با او هم مذاکره ای راجع به همان قرارداد تبدیل تضمین لیره ها داشتم ، آن قرارداد کـــــذائی Memorandum of Understanding ، پرسیدم که گزارش کالده (?)

را دیدید؟ گفت نه گفتم چطور ندیدید بمن داد، گفت چیست ؟ گفتم . گفت خیلی خیلی خوشحالم ، دیگر بانک ها بی اجازه نخواهد داشت که بیاید یک کلمه راجع به شما بخواهد شکایت بکنند . گفت خیلی خوشحالم که ایـــــسلم شد و معلوم شد . گفتم بله این را بشما هم خواهد داد .

س- حالا راجع به پیشنهادها و ساعد برای عضویت هیئت مذاکره در مورد نفت ج- بله . اینهم از موارد جالبی است که در همان موقع که همه مرا متهم میکردند که من از اعمال انگلیسها هستم . کار رفت را که بهیچوجه ارتباطی با بانک نداشت مطلقا من یک عده ای را برای رسیدگی به اینکار ماء مورکردم

که این اشخاص عبارتند بودند اول عقلی که این یکی از کارمندان ، آنوقت معاون اداره ی بررسی های اقتصادی بود ، خردجو ، و گمان میکنم مهدی سمعی هم در آن دخالت داشت ، اینها ضوابط رایطه ی شرکت های نفتی را با دولتهای که در کشورشان اینها کار میکردند مخصوصاً " ونزوئلا را مطالعه بکنند و ببینیم که ما از چه راهی میتوانیم یک وضع و شرایط بهتری بدست بیاوریم در مورد نفت س - در مقابل شرکت های خارجی ،

چ - در مقابل شرکت نفت ، شرکت همان Anglo - Persian و یک مطالعات عمیقی شد و یک پرونده ی قطوری پیدا کرد من تمام این چیزها را به مراحل می میرسد که ما نتیجه گیری میکردیم میفرستادم برای دفتر مخصوص ، نخست وزیر و وزارت دارائی ، این یک پرونده ی مهمی شد که من این مطالعات را اکسردم و نتیجه را برایتان میفرستم ، تمام اینها دال بر این بود که حتی بیش از ده درصد می گرفت برای اینکه ونزوئلا داشت یک چیزهایی که رویهمرفته بیش از ده درصد می گرفت . مرتب میفرستادم . خوب بعد از اینکه من از بانک ملی رفتم ، به پاریس رفتم و بعد از نزدیک دو سال به دعوت صندوق بین المللی به واشنگتن رفتم و در صندوق بین المللی کار میکردم حسین مکی به دعوت بانک جهانی به واشنگتن آمد . علت اینکه او را دعوت کردند این بود که بانک جهانی چون یک وقتی بعنوان واسطه کار در موضوع نفت دخالت کرد و مکی یکی از اشخاصی بود که از سخنگوهای دولت در آن زمان بود . در کنار نفت مذاخه ی زیادی داشت که چندین بار هم به جنوب رفت برای مذاکره با رءسای شرکت در محل . و این آ مدبه واشنگتن و منزل حاج محمدنمازی از مکی و یک عده زیادی از ایرانیها دعوتی کرد آنجا مکی بمن گفت که من پرونده های بانک را دیدم ، بانک ملی را دیدم راجع به کار نفت و کارهایی که شما کردید . و اینکار را هم همان آقای عقلی کرد برای اینکه بعدها بمن گفت که این پرونده ها را ، یک عده ای را دعوت کرده بود من جمله بقاشی را ، بقاشی کرمانی را چون خود عقلی هم کرمانی بود و با او دوست بود

گفت به بقاشی و مکی و یک عده‌ی دیگری این پرونده‌ها را نشان داد که ببینید فلانی که مورد تهمت شما ها هم بود مورد حمله‌ی شما هم بود اینکارها را در این مدت میکرد و هیچ تظاهراً هم نمیکرد که چه کارهایی را انجام داده در صورتیکه مطلقاً اینکار به بانک ملی مربوط نبود. مکی گفت: "اگر سه نفر در ایران مثل شما اقدام کرده بودند و بخودشان زحمت داده بودند و آن اطلاعات را جمع آوری کرده بودند این قضایا این مشکلات نفت پیش نمی‌آمد" یعنی همانوقت حل میشد. بهمین جهت بود گمان میکنم که یک روزی بمن ساعد که نخست وزیر بود در یک جلسه‌ای با هم بودیم گمان میکنم دربار بود، با هم از آن جلسه که بیرون می‌آمدیم بمن گفت، "یک هشتی می‌آید از انگلستان که همان گس بود که برای مذاکره و تجدید نظر در کارهای نفت و من سه نفر را می‌خواهم تعیین بکنم که از طرف دولت مذاکره بکنند و می‌خواهم که شما جزو این سه نفر باشید." پرسیدم که آن دو نفر دیگر کی هستند؟ گفت، "یک نفرش را در نظر گرفتیم آقای تنی زاده." چون ساعد ترک بود و او هم ترک بود و خیلی به او عقیده داشت. گفتم که با کمال میل قبول میکنم گفت سومی را باید بعد تعیین بکنم.

س - این چه سالی بود ؟

ج - این همان سالی که گس گلشائیان، قرار داد معرّف گس گلشائیان دیگر که، سالش را هیچ بخاطر ندارم. اما اینهم به اینجهت، یقیناً دارم به اینجهت بود که میدید که من مرتب این گزارش را به برای نخست وزیر میفرستم که این مطالعاتی که ما داریم میکنیم، کسی از من توقعی نداشت و بمن نگفته بود اینکار را بکنم. اینکار را میکردم برای اینکه احساس میکردم یک خلائی هست کسی در اینخصوص بخودش زحمت نمیدهد که یک مطالعات مستندی بکنند که با استناد به قراردادهایی که بیسن دیگران وجود دارد و اجرا دارد میشود. که میگویم در این قسمت این دو نفر خیلی خیلی خدمت میکردند. یکی عقیلی، یکی خردجو. در جمع آوری اینها

خیلی زحمت کشیدند مدت‌ها ماه‌ها روی این کار کردند. وگفتم باکمال میل .
 یک مدتی گذشت خبری نشد . گـــــــــــــــــس یا آمده بود یا بنا بود بیا یـــــــــد
 نصراله جهانگیری کی از معاونین من دربانک ملی بود وقتی آمدم بود
 ودر زمان منم بود و تا آخر هم بود. این توی اطلاق من آمد و یک نامه‌ای بمن
 نشان داد، نامه‌ای است از گلشائیان وزیر دارائی که خطاب بـــــــــه
 نصراله جهانگیر مینویسند که یک کمیسیونی در نظر هست که تشکیل بشود
 تعیین بشود برای مذاکره با گــــــــــــــــس وقتی که می‌آید که با حضور
 وزیر دارائی این اشخاص هم شرکت داشته باشند و بنا بر این از شما
 دعوت میشود ، از شما که نصراله جهانگیر باشد دعوت میشود که در ا یـــــــــن
 کمیسیون شرکت داشته باشید . از من آمدا اجازه بخواه که اجازه میدهید
 من اینکار را بکنم . علت اینکه به نصراله جهانگیر این پیشنهاد کرده
 بودند این بود که قبلاً از اینکه این به بانک ملی بیا یـــــــــــــــــد از
 وزارت دارائی رئیس اداره‌ی نفت بود در وزارت دارائی و آن زمانی
 که او به بانک آمده بود جانشین او پیرنیا شده بود پیرنیا که وکیل
 مجلس بود برادر بزرگ باقر پیرنیا ، حسین پیرنیا ، حسین پیرنیا جانشین
 نصراله جهانگیر شده بود و آنوقت رئیس اداره‌ی نفت بود و به او نوشتند که
 شما و رئیس فعلی اداره‌ی نفت حسین پیرنیا ، حالا ظرم نیست کس دیگری
 بود یا نه و یا شاید همین دونفر ، این دونفر با تفاق گلشائیان اینکار
 را انجام بدهند . من به جهانگیر گفتم ، گفتم که البته قبول بکنید
 خیلی هم خوب است . و آنوقت به او گفتم ساعد یک همچین چیزی چند ماه
 پیش بمن گفته بود و چه جور شد اما حدس می‌زنم که وقتیکه یـــــــــک
 اشخاصی شنیدند که مرا در نظر گرفتند او را منصرف کردند . برای اینکه
 میدانستند اگر من آنجا بروم می‌ایستم روی این عقیده‌ای که دارم ، عقیده‌ای
 که دارم ، مطالعاتی که کردم و شاید هم برای وزیر دارائی خیلی
 راحت تر بود که مثلاً "سروکارش با یک اشخاصی مثل نصراله جهانگیر

وحسین پیرنیا باشد تا یک آدمی که اراده‌ی خودش را بغوا هدمثلا" به دیگران تحمیل بکنند مثل من . بهرحال گذشت هیچ من در اینکار مداخله نداشتم آنوقت هیا هوی بزرگی که سراین کارگس گلشائیان بلندشد که گسس گلشائیان یکی از جمله‌هایی بود که اطلاق خیانت میکرد . بارها سالها هنوز هم شاید یک عده‌ای عقیده دارند که گلشائیان را هم آنها درش اعمال نفوذ کردند یا گلشائیان تحت نفوذ یا گلشائیان را خریدند نمیدانم چه ، بهرحال این شهرت خوبی پیدا نکرد گلشائیان .

س- _____ را رداد خوبی نبود .

ج - من الان واقعا " دیگر جزئیات آن را هیچ اطلاع ندارم الان بخاطر ندارم اما من معتقد بودم که ما هم میتوانیم بیش از ۵۰ درصد از آنها بگیریم . بهرحال این را من باب روایت گفتم که چه جور من در کار نفوذ مداخله میکردم و همان موقعی که اینکار را میکردم اتفاقا " خود این مکی بارها پشت تریبون مجلس بمن ایراد میگرفت حمله میکرد ، شاید علنی نمیگفت ، اما عقیده‌اش شاید هم این بود که من اجنبی پرست هستم . و بعد که پرونده‌های مرا دیده بود گفت که اگر سه نفر مثل شما بودند اینکار درست میشد . راجع به رزم آرا که در همین کار نفوذ ، کار نفوذ را در زمان رزم آرا پیشنها دکرده بودند که ۵۰ درصد بدهند این را بمن دفتتری گفت ، چه چیز دفتری که معاون من در بانک رهنی بود و از بانک رهنی او را آورده بودم به بانک ملی ...

س- عبدالله ؟

ج - عبدالله دفتری این درکابینه‌ی رزم آرا وزیر شد . بعد به پاریس آمد موقعی که من پاریس بودم . یک چند چیز را براجع به رزم آرا بمن گفتم یکی اینکه گفت که ، این را من میبایست در قسمت مربوط به رزم آرا گفتم باشم . گفت که .. من راجع به پرکاری رزم آرا صحبت میکردم و عقیده او را پرسیدم و راجع به نفوذ عقیده‌اش را پرسیدم . راجع به این دو موضوع گفتم

"ما غالباً" پیش‌او کمیسیون داشتیم چندتا از وزراء بودیم پیش‌او نشستیم
 بودیم رئیس دفتر نظامی او این پرونده‌ها را می‌آورد و این درعین حالیکه
 با ما نشست بود و صحبت میکرد این نامه‌ها را امضاء میکرد . امضای او هم
 فقط چندتا خط بود هیچی اصلاً چیز دیگر نداشت . " گفتم عجب اینکـــه
 میگفتند این تمام نامه‌ها را خودش امضاء میکند و قدر کار میکنند و دقیق
 است . گفت "هیچ همچنین چیزی نیست این را من دیدم جلوی من ترا جمع
 به‌نفت گفت‌که بعد از اینکه کشته شدتوی اوراق او پیدا شد توی جیب او مثل
 اینکه پیدا شد پیشنهاد ده درصد گفت اگر این همان موقع آورده بود این را
 مطرح کرده بود کشته نمیشد . برای اینکه از ایراد هائی که به او داشتند
 این بود که اینها هم خیال میکردند و این عطل را به او تهمت میزدند
 که او هم طرفدار راجی ها است و اینکار رفت را نمیخواهد درست بکنند .
 گفت " حدس میزنیم که این مقمودش این بود . چون او خودش را خیلی آدم زرنگی
 میدانست میخواست بگذارد در یک موقع حساسی یک کار هائی که میخواهد
 انجام دهد . آنوقت این را بیاورد بعنوان یک آتـــو مثــــلاً"
 برآید . : جوی اینکار است که من کردم . و گویا مدتی بود که این موافقت
 اینها را گرفته بود و برای زنگ زده بود . در صورتیکه هدف من این بود
 قبلاً از اینکه رزم آراء سرکار بیاید خیلی قبل از او هنوز هم گلاش‌ان
 نیامده بود تمام منظور من این بود ، این مکاتباتی که میکردم اینکـــه
 حداقل اینست که ایران ده درصد بخواهد و این حداقلی است که میتواند
 بگیرد اگر ایستادگی بکنیم . شرکت نفت بچه دلیلی این را نمیداد نمیدانم ؟
 اما یک وقتی رسید که احساس کردند که حالا دیگر موقعی است که مجبور هستند
 اینکار را بکنند بهتر است اینکار را بکنند . پیشنهاد هم به نخست وزیر
 وقت رزم آراء داده بودند و او روی یک ملاحظاتی خودش داشت این را نگذاشته
 بود . این از چیز هائی بود که عبدالله دفتری بمن گفت .
 س- راجع به طرحی که با هنری لوس مطرح کردید در مورد کشورهای نفت
 خیز .

ج - این از مواردی است که من در کار نفت فکر میکردم و مطالعاتی میکردم
و سعی میکردم یک راهی پیدا کنم که پیشنهاد بکنم که هم برای
ایران هم برای کشورهای نفت خیز دیگر مفید باشد. به این نتیجه
رسیده بودم که اگر کشورهای نفت خیز را بر تعدادی از این کشورها که
این اصولی را که من در نظر داشتم قبول بکنند اینها یک گروهی را تشکیل
بدهند آنوقت با شرکت های عامل ، شرکت های فروشنده نفت داخل
مذاکره بشویم و یک پایهی جدیدی بگذاریم در روابط بین کشورهای
نفت خیز و شرکت های عامل استخراج نفت و فروش نفت. و آن این باشد که
ما بگوئیم که شرکت های نفت خیز تعهد میکنند که تا دینار را خراج درآمدهای
خودشان را به مصرف کارهای عمرانی برسانند یعنی به این ترتیب که
هر یک از این کشورها یک برنامه هائی را تهیه بکنند که مورد
قبول یک مؤسسه بین المللی باشد ، مورد قبول دنیا باشد که این شرکتها،
اینها قبل از آنکه سیس بانک جهانی ب_____ شود،
تعهد بکنند که عایدات نفت بهیچ مصرفی نخواهد رسید مگر
کارهای عمرانی ، و کارهای عمرانی طبق یک نقشه و برنامه ای خواهد
بود که این کشورها تهیه میکنند و یک مرکزی که خودشان بعداً بدفکر
بکنند و تعیین بکنند او بپایه اذ لحاظ یک بیننده ای بی طرفی اینها را
رسیدگی بکنند و ببینند که اینها موزون هست ، اینها اقتصادی هست ، اینها
بطور کلی یک برنامه ای جامع برای این کشورهاست و آنوقت تعهد بکنند
که از پول نفتی که عایدشان میشود منحصر " در اجرای این برنامه مصرف
نشود. شرکت های نفتی آنوقت در مقابل تعهد بکنند که ۸۰ درصد از منافعی
به کشورهای نفت خیز بدهند ۲۰ درصد فقط متعلق بخودشان باشد. در اطراف این
من یک فکرهای کرده بودم به این ترتیب ، این کلیاتش بود. و در یک سفر
که با هنسری لوس ملاقات کردم ، الان درست بخاطرند' رم ایسن
کجا بود .

ج - یقین ندارم اما دریکی از تماس‌هایی که با هنری لوس داشتم برای اینکه هنری لوس را کسی میدانستم که اولاً "نفوذ فوق العاده در مطبوعات دارد . ثانیاً" نبض کارهای اقتصادی دنیا را بخصوص آمریکا را در دست دارد خواستم عکس العمل او را برای این فکرخودم بدانم . وقتی که این رابطه را توضیح دادم بمن گفت ، "بسیار فکر خوبی است " پرسیدم که این را می‌شود به شرکت های نفت قبولاند ؟ گفتم این شرکت های نفت آخر این Lobby های که دارند اینها قوی هستند ، خیلی متنفع هستند شاید نتوانیم وزورمان نرسد که این را بقبولانیم ، گفت ، "نه من برعکس خیال میکنم که ———— همین شرکت های نفت ، شرکت های بزرگ نفت یک اشخاصی هستند که وسعت دیدشان طوری است که اینها میتوانند تشخیص بدهند که این بطور کلی ———— مصلحت دنیا است و خیال میکنم این پرنسیپی است اگر اطمینان پیدا نکنند که این عملی خواهد شد که این پولها نفلسه نمیشود خیال میکنم بتوانید به آنها بقبولانید . " خب من دیگر برگنار شدم از اینکارها ، دیگر رفتم دیگر مهلتی پیدا نکردم ، فرصتی پیدا نکردم که این افکار خودم را بقبولانم تا اینکه وقت ————ی به ایران آمدم و سرپرست سازمان برنامه شدم اتفاقاً " مصداق بود با موقعی که حکومت زاهدی و وزیر دارائی اوعلی امینی مشغول مذاکره شده بودند با کنسرسیوم . دیگر املاً" مداخله نکردم ———— و منجر هم شد به قسار داد که در آمد اولین سال ایران هم تا آنجا که بخاطر دارم نود میلیون دلار بود .

س - راجع به آمریکا و اقتصاد میفرمودید .

ج - بله من از چه تاریخی به این مسئله به این حقیقت بعقیده‌ی خودم برخورد کردم درست یادم نیست اما چیزیکه در این تاء شیرداشت در ایجاد این فکر در من تاء شیرداشت یکی همان دوره‌ای بود که در صندوق بین المللی ———— بودم آنجا هم داشم سروکارم با همین اکونومیست ها بود . اینها یک اشخاص را تشخیص دادم که خیلی خیلی طرز فکرشان محدود به یک چهارچوب کوچکی است

فوق العاده هم در عقایدشان تعصب دارند . و برای خاطر این فکریک مطالب دیگری را هر قدر هم مهم باشد یک اصولی را در نظر نمیگیرند . یکی از چیزهایی که یک روزی باعث تاخیر من شد این بود که رئیس صندوق بین الملل که اسمش را الان ، بنغاز روت خیل سی معروف هم بود این را نگفتم این را باید پیدا کرد ، این را باید پیدا کنیم و بگوئیم . این در یک نطقی که در یکی از مجامع سالانه صندوق بین المللی کرد گفت ، " کشورهای در حال رشد ، برای کشورهای در حال رشد حفظ توازن در پرداخت های بین المللی مهمترین برنامه های اصلاحی است ، برنامه های اصلاحات اقتصادی و اجتماعی است . " که من متحیر شدم که این چطور کسی است که رئیس صندوق است و آمده مثلا " این عقیده اش است ، این عقیده ای است که نشان میدهد طرز فکر اکونومیست ها را بطور کلی . و با همین تمساهی که با اکونومیست ها داشتم و بعد در سازمان برنامه این را با هم دیدم . دیدم ، یکی از اولین کارهایی که در سازمان برنامه کردم این بود که قیمت سیمان را پائین آوردم . برای اینکه در زمان من سازمان برنامه کارخانه ها را هم خودش اداره میکرد . از جمله کارخانه هایی که اداره میکرد یکی کارخانه سیمان ری بود که مال خود سازمان ، مال دولت بود . بنا بر این میتوانستم قیمت سیمان را من تعیین بکنم ، و همین کار را کردم شروع کردم بتدریج قیمت سیمان را پائین بیاورم که این اتفاقا " باعث کدورت برادر من شد برای اینکه او هم یک کارخانه سیمان ایجاد کرده بود و خیلی خیلی باعث ناراحتی او شد و دیگران هم از او حمایت میکردند . مثلا " یکی دو مرتبه شاه یک صحبت هایی کرد و شاه دخت اشرف هم ذی نفع بود و گمان میکنم صاحب سهم بود . که یک جلسه ای هم بعد در حضور او بود که گفتگو میشد با برادر من که آنجا بود که هژیور گفت که "عجب جنگ زرگری " اما من اینجا را کردم . و یک برنامه ای هم درست کرده بودم برای توسعه کارخانه های سیمان و افزایش تولید سیمان .

دو نفر، هنوز دفتر اقتصادی و دفتر فنی اینها نداشتیم . در آن مرا ———
اولیه بود که دو تا اقتصاددان اکونومیست به ——— Stanford Research
Institute داده به ——— بود . یکی از آنها بلژیکی بود یکی از آنها
آمریکایی . و این راجه جور فاینانسیس کردم این راهم درست بخاطر
ندارم برای اینکه این یک دوره ی کوتاهی بود که این دو نفر پیش من بودند
این دو تا بمن یک یادداشتی فرستادند که اینکاری که شما دارید میکنید
صحیح نیست . افزایش سریع تولیدسیمان به این میزان بهیچوجه شایسته
نیست . آنها را خواستم و از آنها پرسیدم که روی چه مـا غذای شما
این حرف را میزنید ؟ گفتند ، " روی Trend که در دنیا برقرار است
هیچ مملکتی بیش از ده درصد افزایش در تولیدسیمان ندارد . " گفتیم
ده درصد از چی ؟ ده درصد از سال و سالهای که متعلق به کشورهایی است
پیشرفت. کارشان را کردند و راه افتادند تمام حواش آنها تـا مین
شده رشد اقتصادی میگویند بیشتر از ده درصد نباشد این را قبول دارم . اما
ما از کجا داریم شروع میکنیم؟ ما از زیرمرداریم شروع میکنیم . اینهم
آخر حرف شد این چه استدلالی است . بعدها که این برنامه سیمان سازمان
برنامه اجراء شد تازه یک قسمت از حواش مملکت را تـا مین کرد . باز
سیمانی که در ایران مصرف میشد به مراتب بیش از این بود بطوریکه ایران
واردکننده ی سیمان بود . رویهمرفته با تمام این دردها را گرفتیم
و تمام این مسائل من به این نتیجه رسیدم که از کسیکه میخواهد کارهای
اصلاحات عمده ی اقتصادی و عمرانی بکند این اگر بخواد که تسلیم
نظر اکونومیست ها بشود به هیچانمیرسد . و به این جهت من این اصل
را چندین بار در چندین جا گفتم که اگر آمریکا صد سال قبل به اندازه ی امروز
اقتصاددان میداشت هیچوقت آمریکا آباد نشده بود . هیچوقت آمریکا ایمن
پیشرفتی را که نمیشد نمیشد ، این موفقیت هائیی که پیدا کرد نمیکرد .
چرا ؟ برای اینکه این آقایان اکونومیست ها میآمدند به هزارویک دلیل

میگفتند اینکاری که شما الان میخواستید بخنید چنین وچنان است ، عواقبش
اینطور وآنطور خواهد بود

بله در همان جلسه ای که این برکناند (؟) در سازمان برنامه صورت داشت
 و یک عده زیادی هم بودند من جمله لیلی پتال اینها این مطلب را گفت و گفت
 " شما داتان میرو دبی بنید که در ترکیه نتیجه ی این تندروی چه شد. " که
 من فوراً " متوجه شدم که راسل دور (؟) این را گفته برای اینکه
 راسل دور (؟) قبل از اینکه به ایران بیاید نماینده ی بانک جهانی در ترکیه
 بود. اینجا دیگر من با خشونت و با تندی گفتم که آمریکا اگر ده سال پیش اینقدر
 اکو نومیست داشت به هیچ جا نمی رسید ، هیچ ترقی نمی کرد. گفتم که
 تنها راه نجات ایران اینست که سعی بکنند با یک برنامه ی وسیع و جامع الاطرافی
 یک کارهای عظیمی را انجام بدهد. شما با نظرتنگ بمن میگوئید که اینکار
 را نکن ، آن کار را نکن ، آن کار را نکن. پس کی این کشورهایی که عقب مانده اند
 باید امیدوار باشند که به قافله ی دیگران برسند. گفتم که وضع یک کشور
 عقب مانده مثل یک مریضی است که دارد میمیرد اگر یک فکری برای ایمن
 نکنند یک علاهی نکنند این خواهد مرد. برای اینکه علل ابده نمی شود به
 این وضع درد نیای امروز زندگی که و ایمن
 عمل جراحی میخواهد. این کاری که ما باید در این کشورها بکنیم مثل عمل
 جراحی است که شما در یک نفر مریض میکنید که اگر اینکار را نکنید این قطعاً
 خواهد مرد . اما یک نفر پیدا میشود که میگوید که آقا اینکار را نکنید
 برای اینکه اگر بخواهید اینکار را بکنید این آدم یک عواقبی پیدا خواهد
 کرد ، پس از عمل جراحی یک عواقبی هم پیدا میشود تب میکند . یک مدتی
 خطر دارد و عواقب دیگری دارد به این جهت نکنید بگذارید به این حال بماند

که بمیرد . گفتم طرز تفکر شما ها این است . و این اشری کرد و در لیلینتال آن چنان اشری کرد که توی خاطراتش این را اشاره کرده که این هم بی مورد نخواهد بود که بعد این راهم باید بدهم بهت که بگوئی اینجا هم همان قسمت را quote بکنند این چیز هائی را که او شنیده و نقل کرده است . بعد در همان سال بود که سفری به واشنگتن کردم باز برای مشارکت در جلسه ی بانک جهانی و صندوق الان اسم آن شخص بخاطر مرم نیست اما رئیس مدرسه ای بود که بانک جهانی تاء میس کرده بود برای پایه و ران برجسته ی کشورهای عضو بانک که به اینها یک دوره ی تعلیماتی در کارهای عمرانی میدادند . دوره اش هم گمان میکنم هشت ماه بود . از نقاط مختلف پایه و ران ارشد وزارتخانه های اقتصاد ، وزارت دارائی اینها را میآوردند اینها را این دوره را طی میکردند ، دوره ی فشرده ای بود برای تخصص در کارهای عمرانی . این آدم هم رئیس این مؤسسه بود . بمن گفت : " من اخیراً " در کلاس خودم از قول شما این قضیه را نقل کرده که آمریکا اگر صد سال پیش اینقدر اکونومیست میداشت هیچوقت ترقی نمیگرفت . گفت " اگر موافق نبودم که این را نمیگفتم . " این گفته بود برای اشخاص که یک کسی هست که این عقیده را دارد . و گفت " تصدیق میکنم . " منتها بیش به بعضی اکونومیست ها بر میخورد . من معتقدم که اکونومیست مثل حقوقدان از ابزارهای ضروری لازم است که بدون اینها شما نمیتوانید کار بکنید . همینطوری که یک صاحب حرفه بدون ابزار نمیتواند کار بکند . اما اینها ابزارند نه اینکه تصمیم گیرنده ، اینها را صاحب کار باید داشته باشد که بتواند کارش را انجام بدهد . نظر متخصصین حقوقی را باید بگیرد . نظر اکونومیست ها باید بگیرد و نظر متخصصین در رشته های دیگر را هم همه را باید بگیرد بعد از مجموع اینها خودش تصمیم بگیرد که چه بکند .

یک اقداماتی هم بشود که در اثر تورمی این تخفیف حاصل بشود .
یک کاری بشود که خود آن اشکرات جنسی اینکار خطرناک نباشد .
بله همین .

س - بفرمائید .

ج - موقعی که من رئیس بانک رهنسی بودم . این رادریک جاسی
شرح دادم که یک جلسه ای در انجمن تربیت بدنی و آنجا سرلشکرمان اله
میرزا چهارم را به قیمت طلا و چه علاقه دارد؟ و بعد گفت که الان دولت
دارد سعی میکند که یا نقره بگیرد یا طلا بگیرد . من در آنجا
گفتم که من اطمینان دارم که میشوید از متفقین
در مقابل ارزی که از آنها میخریم صد درصد طلا بگیریم . علاوه رئیس
انجمن تربیت بدنی بود و آن زمان رئیس بانک ملی هم بود .
از روزی دیگری که بودند یکی تدبیر بود به نظر من یکی دیگر هم
به نظر من . بهر حال این دو تا بودند . اینها معلوم میشود رفتند
در هیئت وزیران این مطلب را گفتند ، اما اله میرزا رفت گفت که فلانی
همچنین ادعا می کند که میتواند اینکار را بکند .
هوبر که وزیر تجارت و بازرگانی بود فردایش بمن تلفن کرد که همجنس
صحبتی در هیئت وزیران بود که گفتند که شما قادر هستید اینکار را بکنید
گفتم بله من یقین دارم میشود اینکار را کرد . گفت " پس بروید بکنید ."
گفتم شما بمن میگوئید بروم بکنم ؟ من که نمیتوانم ، من رئیس بانک رهنسی
۵- تم شما وزیر تجارت هستید اینکند نشود اقلاً " نخست وزیر این را مطرح
بکنند و بگویند . رفت به سهیلی گفت ، سهیلی مرا خواست و به او گفتم ، گفت
نمیتوانید اینکار را بکنید . گفتم چرا ؟ گفت روی همین نیمکت
در وزارت خارجه بود که بولارد بود و با وزیرداری به بولارد گفتم نقره بده
چنان باشد و پرخاش این را کرد که غیر ممکن است که شما بتوانید از آنها طلا بگیرید .

گفتم من با بولاردنمیروم صحبت بکنم ، بولارد وارد این چیزها نیست ، بولارد این چیزها را نمی فهمد . من قصدم این بود بروم صحبت بکنم با آلیسلف که مستشار اقتصاد و سفارت است ، گفت پس بروید بکنید خواهش میکنم . رفتم با آلیسلف صحبت کردم که آن دنباله اش را هم بعد شرح را مفعلاً گفتم . یک چیزی را که شاید نگفته باشم این بود هنوز به این مرحله نرسیدی — یا اینکه نه به این مرحله رسیده بودیم ولی فکر دیگریش عواقب دیگریش را نکرده بودیم . قوام السلطنه آمد نخست وزیر شد و مرا خواست و گفت ، عضدی به او گفته بود ، که راست است که شما آنوقت دواطلب بودید که بتوانید صدرد صد بگیرید ؟ گفتم بله . گفت حالا خواهش میکنم بروید بگیرید . گفتم الان دیگر کار از کار گذشته است . قرار داد دولت امضاء کرده و لایحه آن را هم به مجلس دادند . گفت برای خاطر مملکت اینکار را خواهش میکنم بکنید . قبول کردم رفتم صحبت کردم و لایحه را پس گرفتند و اصلاح شد . در این اوان من با زهم رئیس بانک رهنی هستم به قوام السلطنه گفتم ما برای اینکه محظوری نداشته باشیم در مقابل خارجی ها بعقیده ی من باید پشتوانه ی طلا را قانونی کرد صدرد صد که هر کس که میآید ما فردا بخواهیم از دیگران هم وقتی میخواهیم مطالبه بکنیم ، وقتی بخواهند از خودشان را تبدیل به ریال بکنند ما به آنها باید بگوئیم که ما وقتی میتوانیم اینکار را بکنیم که پشتوانه ی طلا داشته باشیم ، برای اینکه قانون میگوید . این فکر را پسندید . یک روز مرا خواست جلسه ی هیئت وزیرانش توی اطاق جنب دفترش تشکیل شده بود نشسته بودند این هم توی یک اطاق کوچکی توی همان کاخ سفید بود گمان میکنم ، نشست پشت میزش گفت خب حالا این لایحه چه جور باشد ؟ من برایش دیکته کردم این قانون را نوشت ، طرح قانونی چه چیز را که پشتوانه را به صدرد صد بردیم ، صدرد صد باید طلا باشد .

س - رئیس بانک ملی آنجا اصلاً نبود .

ج - نخیر من رئیس بانک رهنی بودم ، نخست وزیر نشست و این لایحه را بخط خود ش

نوشت و رفت ، بعدتوی هیئت وزیرانش برد و تصویب شد و برندن در مجلس هم تصویب شد . بعدها این چه مشکلاتی برای من فراهم کرد همین کار رئیس بانک ملی شدم . جنگ هم تمام شد . اما در دفاعی که وقتیکه قوام السلطنه مرا خواست ، وقتی این موضوع مطرح بود چون دیگر او را رد بود که میدانست که اینکار را من کردم ، لایحه را هم پس گرفتیم درست کردیم و دوباره دادیم . مرا از بانک رهنی خواست که آقا شما بیایید دفاع بکنید . آنجا که دفاع میکردم گفتم ، اینها همش مسخره میکردند کی بما طلا میدهند ؛ دلمان به همان خوش است که برای ما بحساب ما طلا میگذارند آنوقت "نراقی که از مخالفین شدید بود گفت ، "یا اینکه تنها مصرفی که این طلا دارد اینست که بعد از مرگ ما مقبره‌ی ما یک گنبد طلائی درست کنند والا بدرد ... ما نمیخواهیم آقا نمیخواهیم طلا نمیخواهیم بما قند و شکر و تماشا بدهند همین برای ما کافی است " من به آنها گفتم که یک روزی این جنگ تمام میشود ما این طلاها را میگیریم با جیب پرا ز طلا میرویم در بازارهای دنیا آن چیزهایی را که لازم داریم میخریم . ولی یک روزی خواهد رسید که تمام این آقایی که امروز اینجا حضور دارند پشیمان خواهند شد که صدرا بر این کاشکی ما از متفقین ارز خریده بودیم یا ارزی که قابل تبدیل به طلاست . خب استدلال های زیادی کردم که همه را متقاعد کرد ، یک عده‌ی کمی را کوچکی را که در مخالفت خودشان باقی مانده بودند که این منجمله همین نراقی بود که اتفاقاً " آن نماینده‌ی مجلس در هیئت نظارت اندوخته‌ی اسکناس بانک ملی بود . که بعدها که من آدم رئیس بانک ملی شدم این مرا جزو عمال انگلیس میدانست این مطالبی را که شنیده بود در آن جلسه‌ی خصوصی که من بیان کردم و با آن حرارت بیان میکردم ، ایرانی اصلاً " باور نمیکنند که محرک آدم ممکن است که اعتقاد آدم باشد ایمان خود آدم باشد ، این حتماً " حمل میکرده اینک این آدم به اوما موربت دادند ، این ذینفع است که از این

دفاع بکنند . و بنا براین رفتند یک لایحه ای تهیه کردند یک طرحی تهیه کردند که رئیس بانک ملی را از بین هفت نفر که دولت به مجلس شورای ملی معرفی خواهد کرد یک نفر را مجلس شورای ملی انتخاب خواهد کرد . به سمت رئیس بانک ملی . برای اینکه جوهر دیگری نمیتوانستند مرا بردارند میخواستند از این راه مرا بردارند . محرکش هم همین نراقی بود یکی دو نفر دیگر که در این مخالفتشان با من تعصب داشتند که قوام السلطنه آمد و در اینجا تازه میلسپوهم رسیده بود . میلسپوهم وقتی این مطلب را شنید گفت آقا چطور میشود رئیس بانک مرکزی را مجلس انتخاب بکند ؟ مجلس ممکن است بگویند تصویب بکنند اما مجلس نمیتواند انتخاب بکند این از اختیارات هیئت اجرائیه است آنها باید اینکار را بکنند . بهر حال این لایحه را مانع شدند نشدند تا وقتی که وقتی که من به بانک ملی آمدم این آقای نراقی با من تماس پیدا کرد از نزدیک کار مرا دید . کار بجائی رسید که از اشخاصی که من به من شدا این آقای نراقی بود ، ایوالقاسم نراقی از طرفداران من شده بود املا کسی جرات نمیکرد در مقابل این از من انتقاد بکند و بگوید . دوره ی دو ساله ی ، دو ساله بود گمان میکنم این ، مال نراقی منقضی شد و حالا میبایست مجلس یک اشخاص دیگری را انتخاب بکند . شنیدم که دکتر ظاهری و طرفدارانش که خیلی در مجلس نفوذ داشتند میخواهند یک شخصی دیگری را بجای نراقی بگذارند رفتم دکتر ظاهری را دیدم . گفتم آقا این باید حتما " نراقی باشد . با آن لهجه ی شرین یزدیش بمن گفت ، " آقا چطور میشود همین چیزی این کسیکه اینطور با شما مخالفت کرده اینطور چیز کرده " گفتم به تمام این دلایل خود این آدم باید باشد برای اینکه اگر عوض بکنید یک عده بدبخت و بیچاره خواهند گفت که یک نفر وطن پرست یک آدم رشید بود ، یک آدم باجرات و ورک گو بود که او را هم برداشتند در نتیجه اعمال نفوذ ابتهاج او را برداشتند یکی از اشخاص و از آدمهای خودش را آوردند . متفادش کردم انتخابش کردند ، خوب تمام این مطالب را نراقی میشنید

میدانست دیگر. من که به او نمیگفتم اما میشنید میدانست که دیدورق بکالی
عوض شد . خب این یواش یواش ایمان پیدا کرد دید. آنوقت طلاهای را که
میگفت کد ام طلاچه طلا؟ میدید که من میآوردم . برای اینکه
هیئت نظارت اندوخته اسکناس میبایست دربخانه را باز بکنند و ایمن
طلاها را ببریم آنجا . اینها را یواش یواش دید بعدی خجل شد متعجب
شد شرمناک شد و بعد ایمان پیدا کرد که از طرفداران مدردمن شده بود .
همین آقای نراقی و موید احمدی که او هم نماینده ی دوم مجلس بود
و اینجا از چه جهت ما داشتیم صحبت میکردیم که به اینجا رسیدیم ؟ داشتیم
توضیح میدادم راجع به ... ها ، ق ... را رادادی
که با انگلیسها بسته بودیم که این مدردمگفتم پشتوانه داشته باشند
که قوام السلطنه این فکر را پسندید و نوشت بخط خودش و بردند قان
کردند . حالا بعد از جنگ ، جنگ تمام شد همینطوری که بهایشان
میگفتم جنگ تمام میشود حالا طلاهای که داریم ماهرچی دلمان میخواهد
میخریم . موقعی رسید که حالا معتقد شدم که باید ایران برنامه داشته باشد .
چهار سال روی این بانک ملی کار کردم لایحه اش را تصویب کردند و بردند
به مجلس ، من هم که نمیتوانم بروم در مجلس دفاع بکنم . در کمیسیون برنامه
که یک کمیسیون خیلی بزرگی بود عبارت بود از کمیسیون مالیه ، کمیسیون
عدلیه ، کمیسیون قوانین ، چندین کمیسیون با هم جمع شده بودند مرا
دعوت کردند در این جلسات این کمیسیون من شرکت کردم برای دفاع
از همین لایحه ای که دادم برای برنامه هفت ساله . چندین روز پشت سر
هم آنجا رفتم . در آنجا هم استدلال کردم برای اینکه یک عده ای مخالف
بودند با برنامه . خب توضیح دادم و همه متقاعد شدند و تصویب شد . آنوقت هم که به
این جلسات میرفتم حالا نمیدانم رئیس بانک ملی شده بودم با هنوز رئیس
بانک رهنی بودم . برای اینکه در همین اوان بود که قوام السلطنه در دوره ی
نخستین وزیری اولش بانک ملی را بمن تکلیف کرده قبول کردم .

بنا بر این ممکن است که آنوقت رئیس بانک ملی شده بودم. جنگ که تمام شد گفتیم که حالا ... برنامه راهم که حاضر کردم چهار سال هم رویش کار کردم . حالا بفرمادیم که این موقعی رسیده است که یک مقدار از این پستوانه را ما آزاد بکنیم و منحصر " خرج برنامه ی عمرانی هفت ساله ی اول بکنیم تا حدی که ممکن است . آن پیش بینی کرده بودم تا دو سال یا سه سال ما میتوانیم به این ترتیب با پول خودمان اینکار را شروع بکنیم بعد برویم سراغ وام گرفتن از خارج . اینجا دیگر بر خورده کردم به مشکلات عظیمی که یکیش تقی زاده بود ، که آقا اگر بخواهید اینکار را بکنید این خیانت در امانت است . این طلاها مال مردم است اسکناسی که در دست مردم هست روی اطمینان این طلائی است که داریم . به او گفتم آقا این طلاها را کی به آنها داده طلاهایی است که من تهیه کردم با همین ترتیب والا ایران طلائی نداشت و این طلاهایی است که گرفتم ، آن روز هم آن قانون را گفتم من باعث شدم که این را بنویسند دالان آن روز رسیده است که میخواهیم خرج بکنیم . در هیچ جای دنیا کشوری نیست که صد درصد طلا پستوانه داشته باشد . آمریکا ۲۵ درصد مدد داشت . هیچ کشوری در روی زمین پستوانه ی طلا نداشت . و استدلال هم کردم که آقا من آنوقت هم گفته بودم که آن روز میرسد الان هم رسیده . ما الان این طلاها را اینجا توی خزانه بانک بگذاریم و آنوقت برویم قرض بخواهیم بکنیم ؟ اینکه کار اقلانای نیست . و پیشنهادهای کرده بودم که برسد به ۵۰ درصد به نظرم که او میگفت نه همان ۶۰ درصد بکنید که بوده . چانه سوده درصد میزد گفتم آقا دیگر سوده درصد چانه نزنید . بعد توی مجلس رفت بخدای لایزال قسم خوردم که این بزرگترین گناهی است که ما مرتکب میشویم اگر این را تصویب بکنید که بهم زد ، بهم زد بکلی اساس را بهم زد که آنوقت اختلاف من با تقی زاده بجائی رسید که دیگر من مجبور شدم که آنوقت این تمام مکاتبات را منتهی بکنم . و بلا آخره موفق شدیم که این را تقلیل بدهیم اما بعد از مدتها ، مدتها گذشت . این درجه زمانی اینکار شد ؟ بخاطر

ندارم برای اینکه بعددیگر من از بانک ملی رفتم ، بخارجه رفتم در زمان نخست وزیری مصدق ، مصدق چون حق داشت تصویب نامه قانونی صادر بکند با یک تصویب نامه ای این را عوض کرد ، همان آری که من میگفتم که از راه قانونی بکنیم نکرد ، اوعوض کرد ، ی... یک تصویب نامه صادر میکرد که اینقدر اسکناس منتشر بشود و اسکناسها منتشر میشد بدون توجه املا" به پشتوانه ، این را گمان میکنم توضیح داده باشم حالا برای اینکه چطور شد که یک مدرص بود و دلیلش چه بود و چرا ما بعد ها خواستیم این را تقلیل بدهیم و برای چه منظور ، حتی در آن لایحه ای هم که من می با تقلیلش مخالفت میکردم گفتم من بعنوان رئیس بانک ملی گفتم پیشنهاد میکنم بنویسید که اگر بانک ملی یک دینا را از این طلاهاشی که در نتیجه ی تقلیل پشتوانه بدست میآید یک دینا را از این راه مصرف دیگری غیر از احرای بر نامه ای هفت ساله ای که به تصویب مجلسین رسیده اگر به مصرف دیگری برساند مجازاتش ، گفتم مجازات را خودتان تعیین بکنید ده سال حبس بیست سال حبس این را بگذارید ، و من حالا رئیس بانک ملی هستم ، این را آخر گفتند خیلی خوب الان شما هستید بعدها چی ؟ گفتم خوب ، هم مشمول همین قانون باشد که جرایم نکند بانک این را یک دینار آخر می بمن میگفتند تا وقتی که شما هستید بسیار خوب بعد از شما چی ؟ گفتم برای این یک قانونی وضع بکنید که بگذارید این لایحه را ، گفتند آخر همین چی ——— سابقه ندارد ، گفتم این سابقه را ما ایجاد میکنیم ، من حاضرم ، بعنوان رئیس بانک قبول میکنم که اگر تخلف از این کردم بیست سال حبس محکوم بشوم ، این یک همچین خیانتی محسوب بشود ، این تا ریچه ای بود که مختصر از جریان این از اول ... س - مدرص را از کجا پیشنهادشده بود و شما چرا پیشنهادشده کردید ؟ ج - گفتم که وقتی که میآیند متفقین بمن میگویند که ما میخواهیم از بفرشویم ما میگوئیم ارزش ما فقط وقتی میتوانیم بخریم که مدرص درم با طلا بدهید برای اینکه ما این ارزی را که از شما میخریم و ریال به آن میدهم

اينقدر ريال نداريم اين ريال را بايد از هيئت نظارت اندوخته اسكناس بگيريم .
 بعد ها من اين بانك را تقسيم كردم به دو قسمت ، يكي قسمت بانكي
 يكي قسمت نشر اسكناس ، بانك ملي هروقت ريال لازم داشت مييايستى
 از خودش بگيرد من اين را تقسيم كرده بودم به دو قسمت ، مييايستي بانك
 ملي قسمت بانكي مراجعه بكننده قسمت نشر اسكناس وبگويد كه من اسكناس
 ميخواهم ، آنها هم ميگفتند بسيار خوب شما بايد صد در صد طلا بدهيد و در مقابلش
 اسكناس بگيريد والان ميتوانيم بدهيم . قانونا " نميتوانيم بدهيـــــــــــــــــم
 و تا صد در صد تحويل نميداديد نميتوانستيد اسكناس بگيريد ، اسكناس را افزايش
 بدهيد افزايش اسكناس هم بطرز وحشتناك از همان وقت شروع شد . تورم ايران
 از همان وقت شروع كرد كه حواش سه قشون را كه در ايران خرج ميكردند صد
 باجي مييايست تا مين بشود ؟ با اسكناس ريال ، براي اينكه آنها كه
 نميتوانستند بروند حواش شان را در بارها زار بخرند در مقابلش ليبره بدهند
 يا دلار بدهند . اين ليبره و دلار را به بانك ميدادند و ريال از بانك ميگرفتند
 و خرج ميكردند . و چون مصرف اين ريالهاي كه در دست مردم ميآمد و افزايش
 عجيب پيدا كرد . كاشكي ارقامش را الان داشتم ندارم اما بطرز عجيبى نشر
 اسكناس بالا رفت براي اينكه حواش انگليسيها و روسها و آمريكاييها را كه
 براي اداره كردن راه آهن مبلغ خطيري بود اينها را تمام ما مييايست به
 آنها اسكناس بدهيم و از آنها ارز بگيريم . اينجا بود كه ما ميگفتيم كه ما
 نميتوانيم از شما ارز بگيريم مگر اينكه اين ارز قابل تبديل به طلا باشد . ملاحظه
 ميكنيد؟ بنا برايـــــــــــــــــن آن بما آنوقت كمك كرد . اما وقتي كه جنگ تمام
 شد اين طلاهاي را كه آنجا اندوخته كوديسم انباشته كرديم تـــــــــــــــــوى
 خزانه ي بانك چه خاك باشد چه طلا باشد وقتي كه شما اين را نميتوانيد
 به مردم بدهيد و قانون هم اين بود كه مردم حق ندارند از بانك در مقابل
 اسكناسي كه دارند طلا مطالبه بكنند . و بعد هم قانوني گذرانيديم كه
 نقره هم حق ندارند مطالبه بكنند . بنا براين شما اين فلزات نقره
 را هم من در زمان خودم تمام را به طلا تبديل كردم . طلائي كه مادر خزانه مان

داشتیم به هیچ مرفعی نمیتوانستیم برسانیم . فقط دلمان به این خوش بود که طلا داشتیم

درست است که از یک تاریخ معینی شما شروع کردید به مدد درمد ما قبل آن مدد درمد نبود . بنا بر این بطور خلاصه آنچه که بخواطردارم اگر مجموع اسکناس های منتشره را در تاریخ من آدم حساب میکردیم و پشتوانه اش را حساب میکردیم ما در حدود شاید ۸۰ درصد در مقابل کل فلزات داشتیم . تمام را نداشتیم برای اینکه یک وقتی همچین قانونی وجود نداشت ، قانون سابق بنظر ۴۰ درصد بود .

س - پس جواهرات چی بود ؟

ج - جواهرات هم در زمان خود من اینکارها را میکردم ، من اینکار را کردم برای اینکه جواهرات را به بانک داده بودند ظاهراً " به این منظور بود که یک روز اینها را بانک بفروشد و پولش را بابت سرمایه بانک ، افزایش سرمایه بانک محسوب بکند .

خب من این را دیدم اصلاً" بهیچوجه عملی نیست برای اینکه (؟)

که آمده بودند جواهرات را از بانک فرانسه - پاریس جواهرات بانک را ارزیابی کرده بودند گفته بودند که اگر شما یک روزی بخواهید اینها را عرصه بکنید تمام بازار جواهرات را میفروشید ، نمیتوانید بفروشید . قصد فروش هم نداشتیم .

بنا بر این من این را تغییر دادم به این شکل در آوردم که جواهرات سلطنتی علاوه بر سفته های که دولت میدهد ، از بانک قرض میکند ، علاوه بر آن یک

وثیقه اضافی بابت بدهی های دولت است . بنا بر این جواهرات سلطنتی که متعلق به دولت

بود باز هم متعلق به دولت داشت اما در بانک ملی بعنوان وثیقه بدهی های

دولت بود علاوه بر سفته های که داده بود . بنا بر این ما برای این قیمتی

تعیین نمیکردیم اما همیشه میگفتیم جواهرات سلطنتی جزو پشتوانه های اسکناس های

ایران است . این را به این شکل در آوردم که اصلاً" یک چیزی باشد که -

طراز نامه بانک ذکر بشود اما بدون اینکه مبلغی رویش گذاشته باشیم ، یک وثیقه

اضافی - - - - - Additional Collateral بود در مقابل

اسکناس های منتشره بانک که یک قسمت آن را به دولت قرض داده بود .

س- پس با توجه به این توری که به آن اشاره فرمودید مصدق چطور اسکناس ...

ج - چاره دیگری نداشت ، چاره دیگر نداشت چه میتوانست بکند ؟ احتیاجات روزانه اش را میبایست رفع بکند . به بانک که میگفت بانک هم میگفتند که ما چیزی نداریم .
 تلانداریم . یک تموییننامه قانونی ماد رمیکرد و میگرفت . و در ضمن هم ایمن راپنهان میکردند و به کسی نمیگفتند بروز نمیدادند . در آن زمان بروز نمیدادند که چقدر اسکناس منتشر شده . دیگر آن کاری که من شروع کرده بودم که اسکناس منتشره را میبایستی هر ماهی دو بار ، هر ۱۵ روز یک بار منتشر میکردم . ارقام مربوط به اسکناس منتشره را در زیر عنوان قسمت نشر اسکناس بانک ملی نشان میدادم که چقدر اسکناس در گردش هست و چقدر در مقابلش پشتوانه داریم ، به ارزش قابل به طلا چقدر . تمام اینها ، این را موقوف کردند دیگر منتشر نمیکردند . بنا بر این کسی مطلع نمیشد از مقدار اسکناسی که در جریان هست . بعدها این قانون را در چه تاریخی یا در یک تاریخی آنوقت اصلاح کردند که دیگر بعد عمل بانک ملی یک عمل قانونی شد . این را الان درست بخاطر من ندارم دیگر در چه موقعی است .

س- در مورد ملاقاتتان با هریمن میخواسید ...

ج - در موقعی که هریمن را رئیس جمهوری آمریکا آن زمان گمان میکنم ترومن بود ، ترومن بود . بگذار ببینم هزار و نهصد پنجاه

س- ۱۹۵۲ بود که آیزنهاور آمد .

ج - ۱۹۵۱ مثل اینکه ۱۹۵۱ بود هنوز ترومن بود . گمان میکنم بله او بود . از طرف رئیس جمهوری به تهران میرفت برای مذاکرات راجع به نفت و سعی در پیدا کردن راه حل ، من موظف " به فرودگاه رفتم ، برای اینکه به مملکت من میرفت و در فرودگاه از او استقبال کردم و به اتفاق رفتیم در سفارت آمریکا و آنجا آن فرمانده ناتو کی بود ؟ جالب بود . وقتی که او پیش آمد گفت که " شما یک ستاره دیگری گرفتید چرا ندارید ؟ " معلوم شد خودش اینهم در اینکار دخالت داشته برای ایمن ستاره ای اضافه گرفتن . ایمن هم مثل اینکه گفتش که بله نمیدانم متشکرم رسیده اما ... این یک جوانی بود . چطور اسم او را فراموش کردم ؟ بهرحال که بعد از آیزنهاور

بود دیگر نیست ؟ ۱۹۵۱ مثلاً ، گمان میکنم اولین ... آخراشم را هم خوب میدانستم
س - (؟)

ج - نه نخیر نه ، فرمانده ناتوبود ، بهر حال این دربین راه از فرونگاه تا سفارت
وبعد هم در سفارت هم نشستم یک مقدار ، با او صحبت کردم ، تقاضایش این بود که ویزا داده
بشود به آن کلنلی که همراه خودش به تهران میبرد بعنوان مترجم کسی بود که معروف
بود هفت زبان را مثل زبان مادریش حرف میزد که الان این شهرت جهانی پیدا کرده
حتی الان هم رؤسای جمهور از خودش استفاده میکنند ، همین ریگان هم او را به
مأموریت های مختلفی در آمریکای جنوبی فرستاده و دیگران هم بجای های دیگر
فرستادند ، خیلی مرد رشید ، قد بلند ، خیلی خوش هیكل و این فرانسه را مثل فرانسوی
حرف میزند ، فرانسه و روسی و آلمانی این جزو هفت زبان این زبانهای عمده بود که
اینهارا واقعا " مثل زبان مادری اش حرف میزد . آنچه که من توانستم به هریمین
راجع به اهمیت حل این قضیه بگویم و خوب او هم گفت ، من نهایت سعی را میکنم ."
ورفت موفقیت هم پیدا نشد ، نشد نتوانست کاری بکند .

س - گفتید ویزایش را خودتان صادر کردید ؟

ج - هان بله ، چون روز یکشنبه بود خودم با این ویلسون در سفارت آمد و ویزایش جزو
گذرنامه اش دادم که .. مثل اینکه در پاریس پیدا کردش ، آنوقت ویلسون
یک مأموریتی در فرانسه داشته شاید با ~~توما موریتی~~
داشته و از آنجا به او ملحق شد که با هم به تهران رفتند . و یک شخص دیگر
هم که با او بود همین گمان میکنم آن لیوی (؟) بوده که متخصص نفت او بود .
متخصص نفت بوده آنوقت هم .. حالا هم میگویند خیلی شهرت دارد ، الان هم
زنده است ، الان هم یکی از بزرگترین متخصصین نفت دنیا محسوب میشود ، این یکی
از آن قدیمی هاست ، اتفاقاً " من سالهای سال است که با این سروکار داشتم قبلاً
از این سفر هم به ایران آمده بود این لیوی (؟) ، درجه مرحله ای بود با خطم
ندارم اما میدانم که اسمش را با خط دارم که در تهران با او آشنا شده بودم .

س - هریمین وقتی که از پاریس برگشت ؟

ج - نه دیگر مستقیماً " رفت ، دیگر از راه پاریس دیگر نرفت ، در موقع رفتن

درپاریس بود . من دیگر با او تماسی نداشتم ، اما هریمن رابعدها در ۱۹۵۶ بود که جنگ اول هندوپاکستان ، ۱۹۵۶ بود که من درواشنگتس بودم که برای مذاکره دین راسک مرا خواست ، که مرا وارد بکنند که بیایم شهادت بدهم

س- ۱۹۵۶ که نه ، ۱۹۶۴ .

ج - هان ۶۰ و فلان . هان

س- ۱۹۶۴ بود

ج - ۱۹۶۵ بود نه . در آن مورد بود که من روز بعدش میبایستی بروم دین راسک را ببینم ، شب قبلش منزل والتر لیمپم دعوت داشتم . تولد والتر لیمپم من بود ازمی دعوت کرده بود در آنجا هریمن را دیدم . هریمن از دوستان والتر لیمپم بود از اشخاصی که در آن جلسه حضور داشت ، یک عده زیادی بودند .

س- والتر لیمپم را از کجا میشناختید ؟

ج - لیمپم را با او ملاقات کرده بودم ، سابق با او ملاقات کرده بودم و رفته بودم با او مصاحبه کرده بودم و راجع به برنامه ی هفت ساله با او صحبت کرده بودم . یکی از اشخاص خیلی روشن فکر بود و در زندان هم از جمله اشخاصی که با او مکاتبه کردم یکی والتر لیمپم بود که جواب هم از او رسید ، که جواب خیلی خیلی مهربانی خیلی مختصر اما خیلی جواب مهربانی که ..

س- رفتید خانه ی لیمپم ؟

ج - رفتیم خانه لیمپم و هریمن بود . به هریمن گفتم که فردا من به ملاقات دین راسک جورج بـــــــــــــــــال میروم و گفتم نمیدانم موضوع چیست ، برای اینکه نمیدانستم . Don't pull your punches و تعجب هم کردم که این چطور هنوز هم شارب و وارد است . هان یکی از چیزهایی که آتشب والتر لیمپم پیش بینی کرد این بود که گفت که "سلطنت یونـــــــــــــــــان منقرض میشود " این سلطنت یونان کی منقرض شد ؟

س - ۱۹۶۸ .

ج - آن شب این ضمن محبت از Stability و Instability کشورهای مختلف که بود .

س - این کودتای سرهنگ ها ۱۹۶۷ بود دیگر از آن بعد و ترق و لبق شد .
ج - بله . اشخاصی هم که بودند . و بعضی از آنها هم به نظم ، البته خیلی جالب بود که کی ها مثلاً "دعوت کرده در روز تولدش .
ص - هریمین راجع به ملاقات شما با جورج بـ ال میدا نست .

ج - یعنی مثل اینکه من به او گفتم برای اینکه همان موقعی بود که اینها درواشنگتن بود دیگر من به او اشنگتن رفته بودم قصد هم نداشتم که بـ
ملاقاتش بروم ، بعد روز شنبه مرا خواست ، روز جمعه این قضیه بنده جمعه است که دعوت هم داشتم کـ Mrs. Carey هم بود
از نیویورک به واشنگتن آمد و با هم رفتیم منزل والتر لیمپ
گدا! من می‌کنم که آشناسی Mrs. Carey هم مربوط به کار من
بود برای اینکه وقتی که کار من ، قضیه من پیش آمد Mrs. Carey
از اشخاصی بود که ، یکی از پایه‌های بود که این Campaign
بـ را شروع کرد و آنوقت در این کارها تماس گرفته بود بـ
والتر لیمپ و باجین بلاک و با یک عده دیگری در نیویورک . یکـ
از آنها به نظرم فیش ر بود که مدیر بـ جله Harpers
اینهم از اشخاصی بود که امضاء کرده بـ و Petition ای بـ
وزارت خارجه فرستاده بودند اعتراض راجع به توقیف من که من این
را آنجا اطلاع پیدا کردم ، خودش این را بمن گفت . بنظر اسمـ
فیش ر بود بله سی سال بود که ر بـ Harpers آن
مجله Harpers ریش این بود . پس دیگر راجع به این موضوع
بخصوص دیگر مطلبی ندارید . یـ کی از Inaccuracy ها می

که دیدم در کتاب نیلینتال ، اما تقصیر او نیست ، او نقل میکند از انصاری
عبدالرضا انصاری ، عبدالرضا انصاری که یک سمتی در کارهای خوزستان پیدا کرده
بود .

س- رئیس آب و برق بود ؟

ج- بله رئیس آب و برق خوزستان شده بود . به او میگوید که

" Ansari gave the background as explanation of
Aramesh's opposition to the plan. This is when
Ansari is director of regional programing that...

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج
تاریخ مصاحبه : بیست و پنجم آگوست ۱۹۸۲
محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه
مصاحبه کننده : علیرضا عروزی
نوار شماره : ۴۰

س- میخوامم راجع به Impact Program یک مطالبی بفرمائید.
ج- در زمانیکه Chapin سفیر آمریکا بودند بکرات می شنیدم از اشخاص مختلف که این همه جا اتفاقاً دمیکند از کارهای من و درست همدا شده بود با تمام ایرانیها می شنیدم که اینها میگویند که من هیچ کاری نمیکنم همش مطالعه میکنم. و همان موقعی هم بود که اتفاقاً " با یک جهانی برعکس این به من ایراد داشت که من دارم زیاد دتند میروم. Chapin و یک عده ای از اعضاء سفارت آمریکا می شنیدم که میگویند که بعنوان این Impact Program یک کارهایی لازم است در ایران بشود که مردم ببینند، بچشم خودشان ببینند و امیدوار شوند به آینده شان.
من در زمان Chapin خب هیچ اعتناء نکردم به این مطلب اما پس از اینکه او تغییر کرد و Wells آمد و سفیر آمریکا شد بجای او، یکی دودفعه با Wells آشنا شدم و صحبت کردم و استنباط من این بود که این آدم بکلی با Chapin فرق دارد. به این جهت به شاه گفتم که من خیال دارم که این سفیر آمریکا را و یک عده از همکارانش را دعوت بکنم که بیایند به سازمان برنامه و من به اینها حالی بکنم که این حرفهایی که میزنند حرف پوچی است. برنامه من، برنامه ای که من در دست تهیه دارم، این یک مقدار از کارهای کوچک است. اینها اگر مقصودشان اینست که من تمام فعالیتیم را بگذارم روی این کارهای Impact Program این اشتباه است ولی کارهایی داریم میکنیم. مثلاً این کارهای شهرسازی خودشان یک چیز مهمی است در Impact و اثری که در مردم خواهد داشت. گفتند بسیار فکر خوبی است. دعوت کردم Wells آمد و مستشار سفارت

که اسمش الان یادم نیست و سه چهار نفر مستشار اقتصادی شان بودند چند نفر دیگر بودند. یک عدد هم جوانهایشان بودند. من هم تمام رؤسای ادارات سازمان برنامهریزی کردم و بهشان گفتم که به چه منظور من این جلسه را دارم تشکیل میدهم. آمدند و به یکایک از رؤسای ادارات گفتم که شما توضیح بدهید برنامه‌های را که دارید تهیه می کنید و کارهایی که داریم میکنیم. در قسمت کشاورزی، در قسمت راهسازی، در کارهای مالی شهرسازی که بسیار مهم بود. پس از این توضیحاتی که اینها دادند اشهر بسیار خوبی می بخشید. معلوم بود که اینها وقتی که پا شدند و رفتند متوجه شدند. اخیراً "من کتاب خاطرات لیلینتال را در اینجا در کسان سفارش دادم، برای اینکه آن کتابهای لیلینتالی که من داشتم و به اسم من هم نوشته بود و هر کدام را پشت یک چیزهایی نوشته بود، خیلی هم با نهایت احترام و مهربانی یک چیزهایی را که نوشته بود من آنها را تمام در تهران گذاشتم که جزو اسباب غارت شد. اینجا سفارش دادم و از این شش جلدی که منتشر شده بود پنج تا بیش را دست دوم پیدا کردند و برای من خریدند و فرستادند. خوشبختانه توی این پنج تا جلدگمان میکنم سوم بوده که مربوط است به ۱۹۵۹ - ۱۹۵۵ بود. یعنی درست همان دوره‌ای که من در سازمان برنامه بودم. س - جلد چهارم بود.

ج - در آنجا یک چیزی پیدا کردم که بسیار جالب است برای اینکه این مطلب را از نقطه نظر سفارت آمریکا ذکر میکند. در جلد چهارم صفحه ۲۲۴ میگوید:

" Ambassador Wells's opinion of Ebtehaj, in contrast to the line of the American mission (Embassy), for so long the point IV group, and the point IV group who knived with the ministries who hated Ebtehaj's guts for his obstinacy or would promote the idea of superficial impact programs which Ebtehaj was wise and farsighted enough to see were not basic, often more for political purposes..."

بنا بر این حالا این خلاصه کردم از او، در آنجا این مطلب را می‌رساند که اینها معلوم میشود اثر همان مذاکراتی است در سال زمان برنا مه از آنها دعوت کردم آمدند و مطلع شدند. برای اینکه یک یک وارد شدند و به آنها توضیح دادم که اینها چه کارهایی دارند میکنند. کارهایی که اصلاً "فکرش هم نکرده بودند، اصل چهار، فکرش را هم نکرده بود Chapin" سفارت آمریکا. و اینها نشسته بودند با مخالفین من ایرانیا که عده شان هم بسیار زیاد بود. همه جا میگفتند که بتها ج این کارها را نمی - کند و باید اینکارها را بکند. که آنوقت وقتی اینها آمدند توجه کردند گفتند که این Impact Program که آنها اینقدر اصرار داشتند این یک چیزی بوده احقانه و من اینقدر مقاومت کردم و اینقدر دور اندیش بودم که اعتناء نکردم بر این مزخرفاتی که اینها میگفتند. بنا بر این از این حیث بسیار خوشوقت شدم.

Chapin ، حالا در جاهای دیگر گفتم و باز هم شاید مواردی پیدا بشود که بگویم به تفصیل، یک _____ از نالایق ترین سفای آمریکا بود که به ایران آمده بود. این همان کسی بود که آمده بود به شاه گفته بود که چرا در آمدنفت تا ن را به بودجه تا نمی برید که کسر بودجه داشته باشید و برای کارهای عمرانی قرض بکنید؟ که من گفتم اگر بخوانید اصرار بکنید من استعفا میدهم، من اینکار را نخواهم کرد، اینکار را حقا نه است که آنوقت وزیر دارائی آمریکا را در جلسه سالانه مجمع عمومی بانک جهانی در اسلامبول ملاقات کردم و وقتی به او گفتم او اصلاً با ورنمیکرد. او میگفت چطور ممکن است؟ امکان ندارد دولت آمریکا چنین پیشنهادی را کرده باشد. بعد وقتی که آمدم در تهران هم به شاه گفتم و هم Chapin، تلگراف کرده وزارت خارجه، سفیر آمریکا تلگراف کرده که بتها ج آمده یک همچنین حرفهایی را میزند از قول وزیر دارائی، آنها مرا جعه کردند. وزارت خارجه شان مرا جعه کردند جورج همفری وزیر دارائی وقت و او هم تأیید کرده به من اصلاً با ورنمیتوانم بکنم که یک همچنین پیشنهادی را ما به دولت ایران کردیم.

س- میخوام در ارتباط با این موضوع از شما سؤال بکنم که اصلاً نظر شما نسبت به سفای آمریکا و انگلیس در ایران در آن ادوار مختلف، چیست؟ آیا آدمهای برجسته

توی آنها بودیا بیشترنا لایق بودند؟ نظرتان چیست راجع به اشخاصی که آمدند بعنوان سفیر.

ج - و البته بطور کلی نمی شود گفت . یک اشخاص بسیار لایق ، بسیار منصف و دوست ایران توی اینها دیدم . مثلاً " جزو سفرای انگلیس که یکی دنیس رایت بود که بهتر از او سفیری نمیشد از طرف انگلیس به ایران فرستاده بشود ، برای اینکه دوست داشت ایرانیا آنها را ، نه فقط ایران را دوست داشت ، ایرانیاها را دوست داشت . این یک تفاوت عمده است که یک عده هستند از مملکت خوشان می آید اما از مردمش نفرت دارند نسبت به مردمش ، این هم ایران را دوست داشت که به نقاط مختلف ایران ، شاید تمام نقاط مختلف ایران را مسافرت کرده بود و هم نسبت به ایرانیاها علاقه داشت ، احترام داشت برای ایرانیاها یک عده زیادی دوست و آشنا داشت از ایرانیاها . در صورتیکه بعضی ها اصلاً شاید هیچوقت معاشرت نداشتند با ایرانیاها . می آمدند دوره مأموریتشان سپری میشد و میرفتند و دوست و آشنائی نداشتند ، حشرند از ایرانیاها برای اینکه علاقه نداشتند به ایرانیاها . این بنظر من مناسب ترین ، صالحترین سفیری بود که انگلیس داشت . اشخاص دیگری بودند ، بولارد مثلاً . بولارد در زمان جنگ سفیر انگلیس بود و بواسطه رفتاری که با او کرده بودند در روز ارتخا رجه ، قبل از شهریور ۱۳۲۰ که گمان میکنم برای ، من شخما " اینطور

استنباط میکنم اینکه بگوش رضا ه برسد و خوش بیاید از اینکه با خشونت رفتار شده نسبت به سفیر انگلیس . این بعقیده من یک عقده ای پیدا کرده بودند نسبت به ایرانیاها و موقعیکه ایران را اشغال کردند قشون انگلیس و روس صاحب قدرت شد واقعا " میشود گفت ما صاحب قدرت مطلق شده بود بولارد . درست است که شوروی ها هم در کارها دخالت میکردند و خیلی هم به ضرر ایران اقدام میکردند ، خیلی . بطوریکه همان خائنین را که در حزب توده ایران بودند تمام از آنها پشتیبانی میکردند و تقویتشان میکردند حزب توده را تقویت کردند و روزنامه ها داشتند که جاینداری میکرد از شوروی و کارهای دیگری میکردند . اما قدرت واقعا " در دست بولارد بود و آنوقت نهایت خشونت را میکرد با ایرانیاها . با نهایت خشونت رفتار کرد . جالب اینست که یگروزی دربار ضیافتی ، بنظرم در روز ارتخا رجه بود موقعی بود که داشت میرفت دیگر ما موریتش نزدیک

به تما م بود . بمن گفت که من در تاریخ ایران در نظر ایرانیا مثل عمر محسوب
خوا هم شود خیال میکنم که زیادهم اشتباه نکرده بود برای اینکه خیلی از اونا راضی
بودند و نسبت به او خیلی کینه داشتند . من خیال میکنم دلیلش همین بود که این وقتی
که این قدرت را پیدا کرد خواست تلاقی بکند از رفتاری که نسبت به او شده بود . شما "
یک آدم خیلی مؤمنی بود ، یک آدم خیلی عقاید مذهبی داشت ، یک معتقداتی هم
داشت . مثلاً" توی مهمانی های سفارت در زمان جنگ هم قبل از اشغال هم بعد از
اشغال این تابستان نمیرفت به قلعه کـ گـرمای تهران را تحمل میکرد
و عقیده اش این بود که موقعی که جوانهای انگلیسی میروند در جبهه کشته میشوند معنی
ندارد که اعضاء سفارت بروند برای رفاه خاطرشان از هوای بیلاهی استفا ده بکنند .
نا ن سرعیش نمیداد در صورتیکه خوب بالاخره درست است که انگلیسها زیاد نا ن نمیخورند
اما ما سارین تمام خا رجیها ، از خا رجیهای دیگری شنیدم که میگفتند این آخه چرا
همچین کاری میکند . دعوت میکنند نا نیست . اروپا ئیها مثل ایرانیا عادات
دارند به اینکه بخورند با غذا . اونمیداد برای اینکه اینهم یکی از چیزهایی بود
معتقدات او بود که باید خودشان را محروم بکنند از این چیزها برای خاطر اشخاص میکشه
در جنگ هستند . دیگر Le Rougetel را من از نزدیک میشنا ختم . خیلی آدم گرمی
بود . خیلی آدم مهربانی بود ، خیلی مردمودبی بود ، بسیار مبادن آداب و لسی خب
اینهم شایده وظیفه اش بود . مثلاً" رفته بود به شاه شکایت کرده بود از من که من نسبت
به بانک شاه ی یک نظرها ئی دارم و میخوا هم یک تصویب نامه ای بگذرانم که اگر این
تصویب نامه به تصویب برسد و اجرا بشود بانک شاه ی تعطیل خواهد کرد و این عمل در روابط
ایران و انگلیس تأثیر بدی خواهد گذاشت . ولی روی هم رفته من یک آدم با فهم و مهربانی
دیدم . دیگر اشخاص دیگری که با آنها سروکار داشتیم ، بلکه آن را جز استیونس
بود که قبل از بولاد بود .

س - بعد از او بود .

ج - یعنی قبل از میخوا هم بگویم که دنیس را یت بود . که دنیس را یت در زمان اوستشار

بود. او هم آدم بدی بنظر نمیآمد. راجع به او چیزی نشنیدم که او تحریکاتی کرده باشد آنطوریکه بعدها می شنیدم.

س- سفرای آمریکا چی ؟

ج - سفرای آمریکا ، یکی از اشخاصی که بعقیده من بسیار خوب بود که در او خردوره من آمده بود لوی هندرسن بود. لوی هندرسن بود و لوی هندرسن در زمان کودتا هم بود. یعنی همان کودتای برعلیه مصدق . در آن زمان سفیر بود و وقتی که من به ایران آمدم هنوز هم سفیر بود. من وقتی از واشنگتن آمدم و به سازمان برنامهرستم سفیر بود. آدم بسیار پخته‌ای بود. خیلی مجرب بود. این روسها را خیلی خیلی خوب میشناخته در سفارت آمریکا در مسکونا بیب بود و مرقعی که محاکمات معروف استالین که مخالفین خودش را به محاکمه کشید و اینها را تمام اعدام کرد. زینوویف و رادک و بله این اشخاص خیلی برجسته‌ای بودند که تروتسکی را خب بالاخره تبعید کرد و دیگران را آورد و در محاکمه. این در تمام آن محاکمات حضور داشت و برایم تعریف میکرد بسیار جالب بود. برای اینکه اینها یکی یکی آمدند، یعنی اینها زعمای حزب کمونیست شوروی بودند که استالین در مقابل اینها یک آدم بیسواد می‌شد، اطلاق وارد نبود. تمام تئوریسین‌های شوروی، اشخاصی که کمونیسم را به آن معنی که اینها در روسیه پیاده کردند اینها درباره این کتاب نوشته بودند، بحث میکردند و وارد بودند. که متأسفانه الان بغیر از این رادک و زینوویف و اینها الان اسمهایشان را بعد بخاطر میآورم ، اسمهایشان را فراموش میکنم.

این (هندرسن) حضور داشت و میگفت بله میآمدند اعتراف میکردند و بعضی‌هایشان هم گفتند ما ذات ما اعدام است تا درس عبرتی بشود برای دیگران . یکی پسری داشت میگفت به پسر من وصیت میکنم که عبرت بگیرد و یک روزی میباید به حکومت شوروی خیانتی بکنده من کردم. همانوقت مشهور بود که اینها بهشان یک چیزهایی ، یک عملی با اینها کردند که اینها فاقد اراده شدند و آمدند اینجور با این صراحت اقرار میکنند و بهمین جهت هم محاکمه علنی بود. شوروی شناس درجه یک بود و آدم خیلی مجرب و - پخته بنظر من با فهمی میرسید. یکی دیگر این جان وایلی بود که او یک لسمیتی بود ، یک لسمیتی بود، آدم نالایق ، آدم نامالح، کسی بود که اسم الخربود ، ساعت ده صبح

مثلاً" اتفاق افتاد که مادر جلساتی که داشتیم، کمیسیون داشتیم برای رسیدگی به همین مسائلی که داشتیم با آمریکا شپها، این ساعت دهن صبح لیوان و یسکی دستش بود و میلرزید دستش و ویسکی میخورد، داشا " مست بود. ظاهراً " من خیال میکنم آدم مهربانی بود، آدم خوبی بود ولی بی اختیار شده بود و این راهم اعفاء وزارت خارجه بعد شنیدم که هیچ آنها نمیدانستند وقتی که این را فرستادند به تهران به جای جورج آلن، اینها تعجب کردند. وقتی که شنیدند اینطور رفتار میکرد و اینطور مشروب میخورد و نمیدانستند که چطور شده که این عوض شده. برای اینکه جورج آلن وقتی که میرفت به من گفت که، من جورج آلن را سفیر خوبی میدانستم - خیلی وارد نبود در مسائل ایران خیلی با ایرانیها حشر داشت. او بمن گفت که جانشین من که میآید یک مرد خیلی برجسته ای است. وقتی که این آمد اینطور در آمدن جورج آلن را در واشنگتن دیدم، اتفاقاً " یک ضیافتی داد در بانک جهانی به افتخار من موقعی که در واشنگتن بودم، در یکی از مسافرتها می که در واشنگتن بودم، که اشغالی را که دعوت کرده بود به آنها را روزی یکی همین لسوی هندرسن بود، یکی جورج آلن بود که سفرای سابق آمریکا در ایران بودند. آنجا صحبت از وایلی کردم به جورج آلن. جورج آلن گفت که ما همه متحیر هستیم که این چطور شده که اینطور در آمد برای اینکه اینطور نبوده عوض شد. و به این مناسبت من املاً" بهیچ وجه نمی پستیدم طرز رفتارشان را در ایران. و ضیافتی که اسعد نخست وزیر بوده افتخار وایلی داده بود موقعی که وایلی ایران را داشت ترک میکرد. یک شب تابستان توی یک باغ بزرگی بود در تجریش، اتفاقاً " من نشسته بودم پهلوی خانم این وایلی دیگران ایستاده بودند، خانم بمن گفت که شما چرا از جان شوهرم انتقاد میکردید؟ چرا از این ناراضی بودید؟ گفتم که من شوهر شما را اتفاقاً " بعنوان یک شخصی که در معاشرت خیلی خوشم میآمد خیلی برای اینکه بریج غرب با زی میکرد، با هم بریج با زی میکردیم. خیلی آدم سمپاتیکی بود. ولی این رویه را هیچ نمی پستیدم که در تمام مسائل ایران دخالت میکرد. مثلاً" راجع به نخست وزیر، کی نخست وزیر باشد نظر میداد. گفت غیر ممکن است

همچین چیزی . گفتم من بطور تحقیق میدانم . صدا کرد جان ، جان - صدا کرد شوهرش را . آمدونست با ما . بها وگفت که فلانی میگوید که شما یک همچین کاری میکردید ، نظرمیدا دید به شاه که کی نخست وزیر باشد . گفت مطلقا ، ابدا " من همچین کاری نکردم . در صورتیکه شاه به من گفته بود ، این احمق آمده پیش من میگوید که من یک نخست وزیر خیلی خوبی برای ایران پیدا کردم و او دکتر عبدالحسین را جی است . او (راجی) رئیس مریضخانه من بود در بانک ملی . دکتر راجی بسیار آدم خوبی بود ، جراح خیلی خوبی هم بود ، اما من هیچوقت مثلا " دکتر راجی را برای نخست وزیری ایران توصیه نمی کردم . برای اینکه کوچکترین تجربه ای نداشت راجع به مسائل ، هم مسائل سیاسی هم اداره کردن امور مملکتی . تنها کاری که در عرض کرده بود جراحی میکرد و بسیار جراح خوبی هم بود . مریضخانه بانک راهم بسیار بسیار خوب اداره کرده بود . اما خب این معلوم میشود که مریض بود در دندش . پیش دکتر راجی یا دکتر راجی را خواستند . از دکتر راجی خوش آمد . رفته به شاه گفته که این دکتر راجی را چرا نخست وزیر نمیکنید . اتفاقا " یک روزی خودش بمن گفت . گفت که من با یک نفر ، فرانسه هم میدانست این وایلی ، گفت که من یک نفر ایرانی پیدا کردم و باهاش آشنا شدم که این یک شخص فوق العاده است . اول شروع کرد اینقدر از این تعریف کرد که این فرانسه اش اینقدر خوب است ، مثل فرانسه ای حرف میزند . بعد طرز فکرش و طرز بیانش را ، شخصیتش و چه وفلان واینها . بعد معلوم شد که مظفر بقاشی است که آن Doohar این را میبرد به اینطرف ، بطرف برای اینکه یک نخست وزیری پیدا بکنند ، به این منظور میرفتند ، و این را دیده بود و این را میگفت بعقیده من این یکی از اشخاصی است که صلاحیت دارد برای نخست وزیری . یک آدمی بود که تحت تأثیر شدید این Doohar و افکارش عوض میشد ، عقایدش عوض میشد . از یک طرف میرفت به طرف مخالف بدون هیچ دلیلی ، بدون اینکه معلوم بشود که چرا اینطور میکنند . این تحت تأثیر قرار میگرفت . رفته دیده این آدم را و او هم بهش محبت کرده بود ، و در او شرکت کرده ، این را مثلا " لانس میخواست بکند برای نخست وزیری . از این جور اشخاص Doohar میبرد به ملاقات . من هما نظوریکه

عقیده داشتم نسبت به Doohar هم معتقد بودم که Dooharها منطور که خودش ادعا میکرد خیلی تأثیر داشته در تعیین رزم آرا برای نخست وزیری .

آهان راستی یک چیز عجیبی است اینجا اینهم بدنیت بگویم . همین چند روز پیش در کان تصادفاً " من رادیوتهران را گوش میدادم ، من کمتر به رادیوتهران گوش میدهم . داشت یک تاربخچه ای را میگفت که مربوط به نخست وزیری رزم آرا بود . گفت که رزم آرا وقتی که نخست وزیر شد به روسها گفت که من قدمم اینست که مستشارهای آمریکائی را از رتشی بیرون بکنم و از شما مستشاربیاورم و این را از قول روسها میگفت که روسها در رادیوفلان تاریخ این مطلب را گفتند . وضما " روسها رادیومسکو گفته که رزم آرا طرفدار ما بود و اگر مانده بود دروا بط ایران باشووری چنین چنان میشد و خدمتاتی انجام میداد ، چه میکرد و این را آمریکائی ها کشتند . من متحیر ماندم این طوری است . من هیچ نشنیده بودم که رادیومسکو یک همچین چیزهائی را گفته باشد و از عجب است . بعد یکی دو روز پیش به یک عده ایرانیها در همین جا کان وقتی این مطلب را گفتم آنها هم گفتند ما همچین چیزی مطلقاً نشنیدیم ولی بعیدنیت که رادیوتهران اینها را جعل کرده باشد ، اینها را دروغ - بگوید . من این را نتوانستم بفهمم . چطور ممکن است که از قول رادیومسکو یک چیزهائی را بگوید علنی دیگر که همه دنیا هم که گوش میدهند این را می شنوند و بعد یک عده بگویند که این را جعل کردند ، ساخته اند . و اما اگر حقیقت داشته باشد همچین چیزی بنظر من محال میباشد که روسها گفته باشند که رزم آرا را آمریکا شیا کشتند برای اینکه این قصدش این بود که با ما نزدیک بشود . اینهم یک چیز عجیبی است که من سر در نیاوردم . کی اینها را مینویسد؟ معلوم میشود یک سلسله مقالاتی است که تهیه کردند و این را بتدریج میخوانند در رادیوتهران راجع به سفرای دیگر ، این Chapin یک آدم ناشی بود ، بعدی نظرهای عجیب و غریب میداد که یکیش همان بوده که من اگر ایستادگی نکردم بودم شاه این مطلب را قبول میکرد . شاه بمن میگفت من چی بهش بگویم؟ این آمده یک همچین چیزی را میگوید . گفتم اصلاً " چه حق دارد که بیا دیدیک همچین جاسارتی را بکند . بهش اجازه ندادید به دیدیک که این بیا دیدیک همچین فضولی بکند .

به او چه رسیده که بیا یداینطوراظهار عقیده بکنند که شما اینکار را اینکار را بکنید .
 یک کاری که از سر تا پا غلط است ، بکلی غلط است که یک مملکتی پول نفت
 را بیاورد منحصر " توی بودجه اش و خرج حقوق و خرج ارتش بکند ، آنوقت برای
 کارهای عمرانی بخواد برود صد در صد قرض بکند بطوریکه وزیر دارائی آمریکا گفت
 همین چیزی امکان ندارد ، محال است و اگر همین کاری را کرده بودم من ، امکان
 نداشت که بانک جهانی به ما قرض بدهد . بانک جهانی میگوید که شما اگر اعتقاد دارید
 به برنامه عمرانی اگر لازم میدانید این را چرا از پول خودتان یک مقداری نمیگذارید
 که آنوقت بقیه اش را از ما قرض بکنید ؟ شما تمام پول نفت را میبرید یکجا خرج
 پرداخت حقوق و قشون میکنید آنوقت انتظار دارید که ما تمام مخارج برنامه عمرانی -
 تان را بپردازیم ؟ معلوم است که شما اعتقاد به برنامه عمرانی ندارید ، اگر معتقد
 بودید که اینکار مسئله مهمی است ، حیاتی است برای ایران و حتما " باید اجرا بشود
 اینکار را نمیکردید . بدون شک عکس العمل بانک این میشد که اینکار را کرده بودم .
 و این مثلا " آمده بود معلوم میشود که ، اینهم گمان میکنم خود را نه کرده بودند ،
 شاید هم به State Department هم گفته باشد که ما یک همین نظری میدهیم
 و من آنوقت حدس زدم که منظورشان این بوده که آنوقت اینها به ایران یک کمکی می -
 کردند بعنوان کمک بودجه ای ، برای کسر موازنه بودجه ایران . یکعده احساس
 نداشتند و هر هم گفتند که چه بکنیم که از طریق مملکت خلاص بشویم که دیگر مجبور نشویم
 که Budgetary Aid بدهیم ، آمدند این راه را پیدا کردند و آنوقت مستقیما " رفته
 (؟) آنهم روی ضعیفی که داشت بمن گفت من چه بگویم ؟ گفتم
 بفرما شاید که ابتهاج که اینکار مربوط به او میشود ، وقتی بهش گفتم گفت من استعفا
 میدهم و ما چون احتیاج داریم به ابتهاج نمیتوانیم بگذاریم برود . واطمینان هم
 دارم که خیلی هم خوشوقت شد و همینطور هم به آنها گفت . خوب بدیهی است اینهم باعث میشد
 که Chapin نسبت به من عداوتش بیشتر میشد ، برای من کوچکترین اهمیتی نداشت که
 Chapin نسبت به من چه عقیده ای دارد . من اینکارها را بخاطر Chapin یا رضایت

خاطر دولت آمریکا با دولت شوروی یا دولت انگلیس نمی‌کردم، یا برای خاطر راضی نیست
 نمی‌دانم دیگران نمی‌کردم. من معتقد بودم به آن کارهایی که می‌کردم و کارهایی را که
 می‌گفتم نمی‌کنم دلایل داشت که چرا نمی‌کنم، مضمندانستم و تعجب می‌کردم را اینکه
 خارجیا بغودشان اجازه می‌دهند بیا یند تا این حد بیرون بخواهند از شاه که این کار را
 بکند. دیگر از سفرای آمریکا یکی Louis Dreyfus بود که در زمان او همنسوز
 سفیر کبیر نبود، آن موقع هنوز سفارت آمریکا سفارت کبیر نشده بود. سفارتخانه‌ای
 بود وزیر مختار داشت که در موقع جنگ، اتفاقاً این Dreyfus من با Dreyfus
 خیلی خیلی نزدیک بودم، هم با خودش هم با خانمش. خانمش هم یک زن فوق العاده
 مهربانی بود. خود Dreyfus را من یک مرد برجسته‌ای ندیدم. اما مرد با
 حسن نیتی، مرد خیلی خوش قلبی، مرد خیلی ساده‌ای تشخیص دادم. این را از
 تهران برش داشتند فرستادند به Reykjavik پایتخت. آن جزایر مسال
 دانمارک در اقیانوس. آن جزایری که پایتخت Reykjavik است.
 پس - Greenland است

ج - نه Greenland نیست، (Iceland). یکجایی وسط اقیانوس
 بین اروپا و آمریکا در اقیانوس یک جزایری هست که متعلق به دانمارک بود و در زمان
 جنگ یک اهمیت پیدا کرد برای اینکه یکی از ایستگاههای مهم چیزهای هواپیماهای
 آمریکا شده بود. با دانمارک هم کنار آمده بودند و قرار دادی بسته بودند. این را
 فرستادند به آنجا. البته برای او یک تنزل رتبه بود و علتش هم این بود که ژنرال
 کانالی وقتی که به ریاست Persian Gulf Command آمده تهران او را افتاد با
 Dreyfus سرچی؟ من نمی‌دانم. اما همه کس میدانست که بین اینها اختلاف
 شدیدست و اقدام کرد در بر داشتن این آدم. اینها دیگر چیزهای جالبی بود که این
 تحریکات منحصربه‌فرد آنها ایرانها نبود. توی دستگاه آمریکا آنها هم این دیده شد.
 پس - علی‌الاصول سفرای انگلیس بهتر بودند...

ج - نمی‌شود. نمی‌شود بطور کلی قضاوت کرد. نه فرق می‌کرد. اولاً "سفارت انگلیس
 که من با آنها آشنا شدم و نزدیک بودم مثلاً" Le Rougetel کسی بود که
 معتقد بود که با ید انگلیس و آمریکا در تمام نقاط جهان همکاری داشته باشند. این را

با رها بمن میگفت . یک مأ موریتی هم مثل اینکه یکو قتی دا شته درآمریکا قبل ازا اینکه بیاید به ایران . من خیال میکنم که اشخاصی را که به تهران می فرستادند انگلیسها کسانی بودند که یک روابطی با آمریکاشیها داشتند و شاید معتقدیه همکاری با انگلیس بودند ، برای اینکه توی انگلیسها هم خیلی اشخاص پیدا میشد خیلی ها که نفرت دارند نسبت به آمریکاشیها . این نفرت هم بعقیده من در بسیاری از موارد ناشی از یک عده حقارت است در مقابل آمریکاشیها . یکو قتی انگلستان یک امپراطوری داشته و عظمتی داشته و قدرتی داشته و قدرت مطلق بوده در دنیا و یک عده از انگلیسها الان هم پیدا میشوند ، خیلی ها دیده میشد که اینها آن ایام را که بغلطرمیمآ و نزدیک احساس حقارت میکنند نسبت به آمریکاشیها و از این جهت خوششان نمیآید . اما من خیال میکنم سیاست انگلیس در آمریکای این بوده که سفراتی در تهران داشته باشند که بتوانند با آمریکاشیها حسن تفاهم داشته باشند . مثلاً " Le Rougetel " یکی از آنها بود . دنیس را پیت گمان میکنم یکی از آنها بود . دنیس را پیت خیلی دوست آمریکائی داشت و بعد هم که کنار رفت ، با زنده شد چندین بار دعوتش میکردند درآمریکا میرفت سخنرانیهای میکرد . هم گمان میکنم آشنائی داشت به روحیه و اخلاق آمریکاشیها و هم گمان میکنم معتقد بود که باید این دو مملکت با هم همکاری نزدیک داشته باشند . از طرف آمریکاشیها این را تا این اندازه اطمینان ندارم . مثلاً " خیال میکنم ، استنباط من اینست که وایلی نظیر خیلی خوبی نسبت به انگلیسها نداشت . اینهم بنظر من طبیعی میآید برای اینکه اصلاً " ایرلندی بود و این ایرلندی های آمریکایک کینه ای دارند نسبت به انگلیسها بطوریکه من وقتی رئیس بانک ملی بودم و میرفتم به جلسات سالیانها بانک جهانی صندوق ، در یک سفر با کشتی رفتم و در نیویورک شما پندگان میدلند بانک ، که میدلند بانک یک شعبه هم داشت در خود کوئین الیزابت بود یا کوئین مری بود برای اینکه با هر دو تایشان مسافرت کردم ، یک شعبه داشت ، این نمیدانم چطور شده بود اطلاع داده بود و یک عده از نمایندگان میدلند بانک نیویورک آمدند توی کشتی و عرشه کشتی برای استقبال من . گفتند که شما یک کمی احتیاط نکنید ، انگلیستان با لهجه انگلیسی است ، مأ مورین گمرک اینها شماشان ایرلندی هستند ، بیشترشان ایرلندی هستند و احساس میکنند که یک نفر لهجه انگلیسی دارد با شما سختگیری میکنند . این احساس هست توی آمریکاشیها کسی که تمایل دارند به ایرلندی . حالا خون ایرلندی هم

اگر داشته‌ها شدند دیگه بدتر. من خیال میکنم که وایلی، خیال میکنم چیزی ندیدم، اما تصور میکنم که این آدم دلش میخواست که مستقلاً یک طوری رفتار بکنند که دولت آمریکا آنچنان مقامی پیدا بکند که بدون توجه مثلاً "به انگلیس بتوانند نخست وزیر تعیین بکنند. این را مثلاً" یکی از وظائف خودش میدانست و اینکار را میکرد، در این رشته هم اقدام میکرد.

س- این را که میفرماید آیا زمانی که شما بانک ملی بودید و بعد رفتید سازمان برنامۀ مثلاً "وقتی که میخواستند اعمال سیاست بکنند یا اعمال نظربکنند یا اعمال نفوذ بکنند، سفرای انگلیس و آمریکا با همدیگر همتا میگردند کارهایشان را و بعد مثلاً" به‌شاه می‌گفتند؟

ج- من گمان میکنم این آزمودند ادراستی است که بسیاراهمیت داشته و اینکار را می- کردند، خیال میکنم. اما در بیشتر موارد نمی‌کردند. بهمین جهت هم شاه نمیتوانست، قادر بود که با اینها بازی بکند یعنی اغفالشان بکند برای اینکه شاه یک مهارت فوق-العاده‌ای داشت در اینکه خودش را به اندازه‌ای با محبت و احساسات و دوست‌جاسوس میداد که آدم واقعاً "مجنون میشد. یک Charm داشت این، یک قسوه جاذبه‌ای داشت که آدم تحت تأثیر قرار می‌گرفت و این را اعمال میکرد نسبت به طرفین. من خیال میکنم که با انگلیسها وقتی که صحبت میکرد خودش را خیلی دوست انگلیسها نشان میداد و با آمریکا شپها هم همین کار را میکرد. من خیال میکنم که سیاست شاه این بود و مواقعی هم حالا دیدیم که در مواقع بحرانی قبل از همین انقلاب، همان روزهای آخر سلطنتش، اول هر دو تایشان را میخواست و با هم صحبت میکرد، هم سولیوان را میخواست، هم Parsons را میخواست. توی کتاب سولیوان هست که بعد دیگر فقط سولیوان را میخواست و تنها با او صحبت میکرد. شاید هم احساس کرده بود که اگر با اینها تنها صحبت بکند بهتر میتواند نتیجه بگیرد. این رویه را شاه داشت که همیشه جلب دوستی یکی از این طرفها را، همین طور توی افراد هم همین‌طور. افراد را می‌پذیرفت و نهایت محبت را به آنها میکرد. منجمله مثلاً "با خود من، من نسبت به وزرا بیش می‌گفتم. می‌گفتم این کرمها را که اطراف اعلیحضرت هستند آخه کی هستند. آنوقت می‌شنیدم که میرفت به وزراء" می‌گفت

که میدانید ابتهاج میگوید شما ها کرم هستید . این عادتش بود . یک مغلی را که آدم با اطمینان بهش میگفت و خیال میکرد که این دیگر با زگو نخواهد کرد میکرد . این یکی از اخلاق بدش بود ، یکی از خصوصیات بدشاه این بود . اینهم آنا " اینکار را میکرد . و دیگر طوری هم شده بود که همه میدانستند که یک چیزی را که اگر بهش بگویند میروند به مخالفان شخص گوینده و تمام مطالب را تکرار میکنند و یکی از عادات بدش بود . یک صفت خوبی داشت و آن این بود که سعی میکرد عقاید را از مردم بقا بدو بگیرد . و چون حافظه فوق العاده قوی داشت اینها را هم بخاطر می سپرد . در نتیجه آنوقت سی و چند سال سلطنت این یکی از مطلع ترین اشخاص دنیا شده بود . مطلع ترین شخص راجع به ایران بود . مثلاً " من میدیدم که صحبت میکنند از یکی از اشخاص برجسته مملکت . آنوقت راجع به روابط مثلاً " زن و شوهر میدانند ، میگفت برای من بعضی وقتها که این نسبت به زنش اینطور رفتار میکند . برای اینکه از تمام مقامات پلیسی ، ساواک ، آنوقت هم که ساواک نبود نمیدانم تأمینات ، رکن دوا رتش اینها که خبر بهش میدادند هیچ چی ، از طرف دیگر اشخاص که این دلقکها ئی که میرفتند آنجا و خود شیرینی میکردند

روایت کننده : آقای ابراهیم حسن ابتهاج

تاریخ : بیست و نهم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : علیرضا عروسی

نوازشماره : ۴۱

س- میخواستید یک مطلبی را جمع به فرض دولت در زمان رضا شاه از بانک‌های بفرمائید .
ج - من از خاطراتی که راجع به وضع مفلوک مالی ایران در نظر دارم ، بیاد دارم -
اینست که تازه وارد بانک‌های شده بودم در ۱۹۲۰ و در همان اوانی بود که ، بلکه همان
خیال میکنم که رضا شاه ، یقین ندارم که هنوز نخست وزیرم شده بود ، این
را من یقین ندارم برای اینکه گمان میکنم یک فاصله‌ای بود که از موقعی که کودتا شد
و آمدند و رضا شاه فرمانده قوا شده بود ، بعد وزیر جنگ شد ، بعد نخست وزیر شد . این قبل
از این مراحل بود که تازه من در بانک‌های بودم . شاید مثلاً در ۱۹۲۱ بود این قضیه .
شب عید بود و برای پرداخت حقوق مستخدمین دولت پول نداشتمند ، جم را که آنوقت خیال
میکنم یا رئیس‌خانه بود یا وزیر دارائی بود این را باید نگاه کرد و معلوم داشت که
در چه تاریخی چه سمت‌ها شده‌اند محمود جم . او را رضا شاه فرستاد به پیش ولیکن
رئیس ... آنوقت هم مک‌ماری بود گمان میکنم رئیس بانک‌های . بلکه گمان میکنم
مک‌ماری بوده هنوز ولیکن سن رئیس بانک‌های نشده بود . پیش رئیس بانک
های در حال فرستاد برای اینکه پانصد هزار تومان قرض بکند . من این را بطاظر
دارم که شرایطی که بانک‌های پیشنهاد کرد برای دادن یک وام پانصد هزار تومان نسی
بعدی سنگین بود که بنظر صرف نظر کرد رضا شاه . این یکی از مراحل است که در خاطر من
مانده که بعدی برای من که تازه وارد بانک‌های شده بودم و بیست سالم بود ، این بعدی
، من اثر کرد که دولت ایران برای پانصد هزار تومان متوسل میشد به یک بانک اجنبی
و اینهم یک شرایط سنگینی قائل میشد . راجع به وضع مالی ایران باز هم یک نکته
دیگری هم که جلب است اینست که در آمد نفت در موقعی که من از بانک ملی رفتم کـــ

۱۹۵۰ بود در آمدن رسید به ده میلیون لیره که در آن زمان در حدود چهل میلیون دلار بود. این دو نکته خیال میکنم که جالب باشد برای اشخاصی که تحقیق میکنند در آینده راجع به وضع مالی ایران. نکته سوم همچنین بودجه ای بود که وقتی که من با تقی زاده یک نامه ها می رد و بدل کردیم و او افتخار میکرد که بودجه متعادل داشت در زمان وزارت دارائیش، بودجه اش بنظر من، گمان میکنم حتی در موقعی هم که میلسپو هم آمد بودجه بنظر من چهارصد میلیون تومان بود، بودجه ایران.

س- این واسطه ده چهل بود.

ج- چهل بود. مثلاً "...موقعی که تقی زاده وزیر دارائی بود.

س- بله.

ج- چهل بود؟ گمان نمیکنم. هزار و چهل؟ ۱۳۴۰

س- هزار و شصت و مثلاً "چهل ...

ج- آنها ن هصد و چهل. نه هصد و چهل که ۱۰۰ قبل از ۱۹۴۰ است برای اینکه ۱۹۴۱ که ۱۳۲۰ بود اشغال کردند ایران را و این موقعی است که تقی زاده وزیر دارائی بود در زمان رضا شاه.

س- خب اگر قرار داد نفت را امضاء کرده بود آن ۱۹۳۳ بود. موقعی که وزارت دارائی که نفت را امضاء کرد

ج- بله. بله وزیر دارائی بود که امضاء کرد ولی این در ... چند بود که قرار داد را امضاء کرد؟ هزار و سیصد و ...

س- ۱۳۱۲ میشود.

ج- بله، گمان میکنم که ۱۳۱۵ بود که وزیر دارائی بود.

س- بودجه چقدر بود؟

ج- بودجه گمان کنم چهارصد میلیون تومان بود. میلسپو هم وقتی که آمد ایران که در ۱۳۲۱ بود اینهم گویا گفتم در یک جا می که تقاضای وام کرد از بانک و من تعجب کردم. برای اینکه در آخرین گزارش اشاره میکند به یک اضافه درآمدی که دولت داشته. و تعجب کردم که بطور تقاضای وام میکنند و وقتی هم که بهش گفتم گفت شما بطور از کجا میگوئید که ما اضافه داشتیم؟ گفتم آخرین گزارش خودتان. این گزارشاتش هم روی میز

چید ه شده بود. آن بالایش را برداشت و نگاه کرد دید که این حق با من است. پنجاه میلیون تومان اضافه درآمد دارد. روگرد به رئیس خزانهداری آمریکا شش کشته لاکا نیست بود اسمش، اورا هم از آمریکا با خودش آورده بود، یعنی بعد از وارد شدن به ایران استفاده کرده بود. او هم گفت که ببله اشتباه کوچکی کردیم. این اشتباه کوچک پنجاه میلیون تومان اضافه درآمد به او پنجاه میلیون تومان کسر نشان می‌داد. یعنی تفاوت صد میلیون تومان که آن زمان من بخاطر دارم، که یعنی اینطور فکر می‌کنم که این صد میلیون تومان در حدود بیست و پنج درصد بود چه مملکت بود، آنوقت هم خیال می‌کنم چهار صد میلیون تومان بود. گمان می‌کنم آنوقت چهار صد میلیون تومان بود که آنوقت گزارش بعدیش می‌گوید که بواسطه یک اشتباه کوچکی، این رقم بجای اینکه اضافه درآمد بود میبایست کسر درآمد بشود این رقم اشتباه کوچک یک چهارم بود چه مملکت بود. از مسائل دیگری که می‌خواستم به آن اشاره بکنم راجع به نفت است.

می‌خواستم بگویم که این مطلب را باید تمام ما ایرانیها در نظر داشته باشیم که یکی از مسائل مهمی که در دنیا به ایران اهمیت می‌دهد، برای ایران یک اهمیتی ایجاد کرده مسئله نفت است. برای اینکه نفت خلیج فارس برای بقای اروپای غربی و در زمان سابق هم تا حدی آمریکا، الان خیلی خیلی کمتر اهمیت دارد. من خیال می‌کنم که طولی نخواهد کشید، من تخمیناً "خیال نمی‌کنم بیش از بیست سال طول بکشد که غرب از نفت ایران بی‌نیاز شود و دلالتش هم اینست که همین بحرانی که ایران و سایر کشورهای نفتخیز در دنیا ایجاد کرده‌اند بواسطه ترقی فوق العاده قیمت که سه تا چهار برابر قیمت سابق شد، این خودش باعث شده هم آمریکا هم کشورهای اروپای غربی منجمده همین فرانسه اینها در مصرفشان خیلی دقت کردند و مصرف را پائین آوردند به میزان متناهی. هم این از یک طرف با دیدن نظر گرفته شده که مصرف به آن حدی که سابق رشد میکرد نیست و هم اینکه بجای نفت یک ماده دیگری پیدا کردند در این به جاشی خواهد رسید که تا یک حد زیادی اگر صدر در جدای نفت را نگیرند تا حد زیادی جای نفت را خواهند گرفت. و آنروز که یک همچین وضعی در دنیا پیش بیايد که دنیای غرب این احتیاج ضروری را به نفت ایران نداشته باشد از اهمیت سوق الجیشی ایران کاسته خواهد شد. این یکی از چیزهایی است که چون

من دیدم بعضی وقتها اینها تصور میکنندکه ، همینطورکه در دوره مصدق همه عقیده شان
 این بود، که اگر ایران ندهد دنیا مستأصل خواهد شد و بزانو خواهد نشست ، این یکی
 از آن نظراتی است که غلط بود همانطوریکه هم دیده شد . روزهای آخر مصدق شاید
 خودشان هم متوجه شدند که همچین چیزی نیست ، دنیا میتواند بدون نفت ایران زندگی
 بکند . این راهم بعقیده من همیشه باید ما ایرانیها در نظر داشته باشیم که یگروزی
 ممکن است: برسد که ایران فی حد ذاته ممکن است اهمیت سوق الجیشی اش را نداشته
 باشد بواسطه نزدیکی به شوروی اما امروز اهمیت خاص ایران و کشورهای نفتخیز
 در خلیج فارس اینست که هر چیزی را که الان عربها مثلاً" ، الان که ایرانی دیگر اصلاً"
 وجود ندارد ، بخواهند که بدهند و بیش میتوانستند تحمیل بکنند به غرب
 برای اینکه غرب به نفت اینها احتیاج دارد . ولی یگروزی که آن وضع پیش بیاید
 و این تأثیر بمراتب مهم تر خواهد داشت در یک کشوری مثل عربستان سعودی ، عربستان
 سعودی که از هیچ رسیده به جایی که الان یک مبالغه کزافی ، میلیاردها دلار دارد -
 خرج میکند ، یک خرجهای ظاهراً " خیلی غیر لازمی هم - شهرهایی دارد ایچا دمیکند
 که همین شرکت بزرگ بکتل در سانفرانسیسکو که این اشخاص مهمی را مثل جورج شولتز
 و واینبرگر را اینها را استخدام کرده بود ، اینها برای همین است که این شرکت یک
 قراردادهای عظیمی دارد ، میلیاردها دلار دارد میگیرد برای اینکه یک شهرهایی را -
 بوجود بیاورد ، یک چیزهایی را که اصلاً" ناید بهیچ وجه احتیاجی بهش ندارند . این
 یکی از چیزهایی است که این کشورها اگر توجه بهش نکنند یک روزی غافلگیر خواهند
 شد که می بینند که خودشان مانده اند با یک درآمد خیلی ناچیزی و آنوقت در وسط کارها
 معطل خواهند شد . هم ؛ زلاحظ اهمیت سیاسی شان وهم از لحاظ وضع اقتصادی شان ،
 وضع مالی شان .

س- شما فکر میکنید شاه چه وقتی خودش به اهمیت برنامهریزی در ایران پی برد ؟
 ج - همانطوریکه اشاره کردم در زمان رضاشاه من یک نظری داده بودم به علا و در شورای
 عالی اقتصاد تشکیل شده بود که نتیجه ای گرفته نشد . بعد زمان متین دفتری هم که

نخست وزیر شد به او هم پیشنهاد داده بودم که آن هم بدون نتیجه ماند. و در زمان قوام السلطنه بود که این موضوع را بطور جدی تعقیب کرد و این برنامه، برای تهیه برنامه هفت ساله اول در بانک علی یک عده ای را جمع کرده بودم و اینکار در آنجا شروع شد. در آن زمان شاه بهیچ وجه من الوجوه در اینکارها مداخله نداشت هیچ مطلقاً. قوام السلطنه و دولتش ای که بعد از قوام السلطنه آمدند. چون قوام السلطنه... بله، این دوره چقدر قوام السلطنه طول کشید، اما دولتهای دیگر آمدند این مرحله برنامه ریزی چهار سال طول کشید تا اینکه به تصویب مجلس رسید. آنچه که من بخاطر دارم دفعه اولی که شاه خیال میکنم که متوجه اهمیت این موضوع شد که در ۱۹۴۹ برای اولین بار رفت به ملاقات ترومن رئیس جمهور آمریکا. س. - این اولین سفرش بود؟

ج. - اولین سفرش بود. خوب بخاطر دارم که این اعلامیه مشترکی که رئیس جمهوری آمریکا و شاه ایران که سفر رسمی کرده بود به آمریکا منتشر شد، برجسته ترین چیزی که من در این اعلامیه دیدم این اشاره به آن برنامه وسیع عمرانی و کارهای اقتصادی و اجتماعی بود. خیال میکنم که شاه آنوقت متوجه شد و پی برده اهمیت برنامه.

س. خارجی های دیگر در ایران شاه را تشویق میکردند؟

ج. - خیر، ابتدا "تشویق که نمیکردند هیچی، یک عقیده عموم این غربی ها آنوقت این بود، در همین مذاکراتی که میکردیم در طول این چهار سال، برای اینکه میگویم این دوره چهار سال طول کشید، که همیشه این رایک موضوع سیاست چپی ها میدانستند، یک سیاست سوسیالیستی میدانستند و زیاد مثل اینکه خوششان نمیآمد از این عمل و... اینهم حقیقت داشت برای اینکه در آن زمان در دنیا کس دیگری، کشور دیگری نبود جز شوروی که برنامه داشت. شورویها بودند که برنامه پنج ساله داشتند. حالا بخاطر ندارم که کی شروع شد اما برنامه آنها در زمان گمان میکنم که حتی قبل از استالین هم شروع شد که ۱۹۲۴ لنین مرد و استالین سرکار آمد، در آن زمان اینها برنامه ریزی داشتند برنامه های پنج ساله. منهم هیچ الهام از شوروی ها نگرفتم برای اینکه

من املا" هیجوقت سروکار نداشتم با چیزهایی که سیاست شوری ولیترا تورهائی که مربوط به عملیات شوری بود. این عقیده شخص خودم بود که با همان استدلال خیلی ساده ای که بیان میکردم که فیس مذاکراتم در این بحث ها به آن اشاره کردم. ولی غریب ها زیاد تمایل نداشتند. بعضی ها از لحاظ همین که این بیک چیز سوسیالیستی است زیاد خوششان نمی آمد. یک عده دیگری بودند که تردید داشتند میگفتند که فکر ممکن است خوب باشد اما با تردید زیاد ظاهرا میکردند که این در ایران بطور اجرا خواهد شد. یک مصاحبه ای یک نویسنده معروفی، Alsop که دو تابرا در بودند آنوقت، Stewart and Joseph که این Stewart آمده بود بتهران و مصاحبه های کرد. راجع به ایران دو مقاله نوشت در روزنامه هسائی که تمام این مقالاتش را اینها Syndicated بودند که چاپ میشد و برای من این ازجا های مختلف رسید برای اینکه یک قسمتش مربوط به من بود. اصولاً" توی Herald Tribune چاپ شده بود.

س- این چه سالی بود؟

ج- گمان میکنم ۱۹۴۸ یا ۱۹۴۹ بود. این را من بزمخت بدست آوردم. نداشتم گم شده بود، از پرونده های من گم شده بود. این را بوسیله یکی از دوستانم از کتابخانه کانگرس بدست آوردم. وقتیکه گفتم که در چه حدودی بوده، آن خانم خسروپور هم بود که خودش کتابداری در آمریکا تحصیل کرده بود. این را رفت در آنجا و پیدا کرد منتهی آنها گفتند که باید نویسنده اش را از بدهد که ما بدهیم فتوکپی اش را. من به Stewart Alsop نوشتم و او ارجاه داد. این را گرفتند برای من فرستادند و این را دادم فتوکپی کردند در تهران و خیلی هم خوب فتوکپی کرده بودند خیلی خوب. این را بتعداد زیادی داشتم و به یک عده از دوستان و آشنا نام هم داده بودم که در آنجا اشاره میکنند به ملاقاتش با شاه، مصاحبه با شاه و مصاحبه با قوام السلطنه. آنوقت مصاحبه ای که با من کرده بود راجع به برنامم یک شرحی نوشته مفصل، که فکر خیلی خوب است اما با تردید گفته بودند که این را ایران بتواند بپذیرد بکنند و اجرا بکنند.

س- یک مطلبی راجع به ایرج پزشکزا و دیدبینی ایرانیها نسبت به ...

ج - بله ، این یکی از چیزهایی که در تلویزیون تهران ، یک برنامه ای داشتند که مدت مدیدی هم نشان داده میشد .

س- دانی جان نا پلئون .

ج - دانی جان نا پلئون . این یکی از خارجیها بنظر من نیست رایت بود ، همان دنیس رایت بود سفیر انگلیس . یک روزی صحبت از این میکرد گفت که شما این را می بینید ؟ من اصلا " توجه نداشتم ، گفتم نه من اصلا " کمتر هم برنامه تلویزیون تهران نگاه میکردم . گفت این خیلی جالب است . چندین برنامه اش را نگاه کردم و بسیار خوشم آمد از این ، برای اینکه این پزشکزا در طرز فکر و طرز قضاوت ایرانیها را راجع به مسائل دنیا و مسائل ایران در چهار چوب وقایع دنیا بعدی ما هرانسه جلوه میدهد که من نظیرش را کمتر دیدم . شاید مثلا " مورد دیگری که من دیدم که یک کسی این اخلاق ایرانی ، این طرز فکر ایرانی را عقیده اش را خوب بیان کرده باشد ، روحیه اش را خوب بیان کرده باشد این حاجی بابا است که مال صد و چهل سال پیش است که من تردید دارم که این را یک انگلیسی James Morier نوشته باشد . برای اینکه بنظر من امکان ندارد که یک نفر خارجی بتواند به این نحو تجزیه و تحلیل بکند روحیه ایرانی را ، قضاوت های ایرانی را و عقاید ایرانی را . این یک مورد بود که خیلی در من اثر گذاشت و اینهم یکی این بود که تأیید میکند آن مطالبی را که من بارها گفتم و حتی الان هم میگویم . الان هم در موقعی که بحث میشود راجع به وقایع ایران و این بدبختی که برای مملکت ما پیش آمده ، تقریباً " میشود گفت بدون استثناء تمام ایرانی ها ، منتهی بعضی ها میگویند انگلیسیها بعضی ها میگویند آمریکا شیها ، بعضی ها میگویند هردو تایشان ، تمام وقایع و بدبختیهای ایران را ما همیشه یک محملی برای پیش پیدا کردیم و یک خارجی ها شی را میخواستیم بگوئیم که این ما نبودیم ، تقصیر ما نبوده ، ما هیچکاره بودیم ، به ما مربوط نیست مسائلی که در مملکت ما اتفاق می افتد . تمام این مقدرات یک ملت شی را خارجی ها

تعیین میکنند و فقط یک ناظر و تماشاچی هستیم . عینا " مثل اینکه راجع به یک موضوعی داریم بحث میکنیم که مربوط به ما نیست ، ما یک تماشاچی هستیم ، ما کنار نشستیم و داریم قضاوت میکنیم راجع به یک موضوعی . این آدم این کاری که کرده بعقیده من یکی از خدمات بزرگی است که بطور برجسته ای نشان میدهد که تو هم بجای رسیدن به وقایع روزانه عادی خانوادگی را ، اختلاف زن و شوهر را مثلا این مربوط میدانده انگلیسها . و خیال میکنم که این اگر اشخاصی که بخوانند راجع به ایران تحقیقاتی بکنند یا خود ایرانیها اگر بخوانند راجع به خودشان یک تجزیه و تحلیل عمیق و منصفانه ای بکنند باید توجه کرده این نشریه . بخوانند ببینند . ایرانی عوض نشده ، از مدت سال پیش همان است همان نظری است که سابق داشت . من نمی گویم که خارجی ها دخالت ندارند در وقایع ایران . خیلی طبیعی است وقتی یک ملتی در یک موقعیتی واقع است که موقعیت حساسی است ، در یک موضع جغرافیائی حساسی است این اینقدر بی اراده است ، اینقدر محبان نفوذش و دولتهاش و متمدیان امورش بعدی اینها ترسوویی عرضه هستند که تشویق میکنند این خارجی ها را . خوب چرا ما یک همچین تفسیری از آنها نداشته باشیم ، از آنها یک انتظاراتی نداشته باشیم ، اینها وقتی به محض اینکه یک چیزی را به آنها میگوئیم خودشان را موظف میدانند که این را قبول بکنند و وسائل اجرای آن را فراهم بکنند . اگر یک کمی ایرانیها بیشتر توجه داشته باشند به اینکه یک ملتی این مقدراتش تا یک حد زیادی - دست خودش است . اگر بتوانند با اعتماد بنفس ، بخصوص اعتماد بنفس وقتی که یک ملتی افرادش بخودشان اطمینان داشته اند این جا معده ای میشود که دارای یک کارآکتیو است ، نمیشود و ادراش کرد یک کارهایی را بکنند صرف اینکه محرومانه زیرگوش آدم بگیرند که این جزو خواسته های است که ... خوب البته دولت محاسبه مان خارجی ها خواهند و وقتی اینطور گفته شد مثل اینکه تمام راهها ، درها باید باز شود ، راهها حاضر و آماده بشود که این کار انجام شود . این یک چیزی است که خوشبختانه شنیدیم ، حالا خیرا " شنیدم که این کتاب را میخواهند در فرانسه چاپ بکنند

و به تعداد زیادی هم چاپ بکنند برای اینکه گویا یک عده زیادی طالب هستند و از همان سابقه‌ای که داشت در تهران که بمن هماهنگ می‌گفتند که وقتی که شب پخش برنامه‌هایی جان ناپلئون هست، هرکاری که داشتند تعطیل میکردند می‌رفتند جلوی تلویزیون می‌نشستند و لذت می‌بردند. تعجب میکنم که در عین حالی که این‌ها اینطورا شریک شد آتیا تا شیری کرد در طرز فکر ایرانیان یا نه؟ آتیا تا پیدا کرد این فکرها نشان را یا اینکه بیدارشان کرد، هشیا را نشان کرد. این را من نمیدانم اطلاع ندارم برای اینکه یک نفر اگر تحقیقاتی میکرد راجع به این موضوع اینهم بد نبود برای اینکه هر یکی از این دو احتمال ممکن است وجود داشته باشد، بعضی‌ها ممکن است مؤید فکرشان باشد. می‌گویند خب ببینید همینطوری که ما عقیده داریم این در یک خانواده‌ای، یعنی در روابط اعضای یک خانواده‌ای این تأثیر را داشته بنا بر این این چیزهایی را که می‌گویند صحیح است. یا بالعکس ممکن است متوجه‌شان کرده باشد، بیدارشان کرده باشد. آخه دیگر مضحک است که آدم تا این پایه معتقد باشد که نفوذ خارجی است که تمام وقایع ایران را حتی روابط اعضای یک خانواده‌ای را تحت تأثیر قرار بدهد.

س- راجع به تصدیق مدور می‌خواستیم در زمان داوری که چیزهایی می‌فرمائید.

ج- بله. بطور کلی باید اشاره بکنم به اینکه، موقعی که من هنوز دبیر بانک شاه‌ی بودم، گمان میکنم گفتم که در چند مورد داو و نظر مرا خواست و من همیشه مخالفت کردم، و نظر مرا خواست راجع به اینکه قانون کنترل ارز، نظارت ارز را برقرار بکند. من مخالف بودم. یک دفعه هم امیر خسروی که رئیس بانک ملی بود - او را خواست و من هم آنوقت در بانک شاه‌ی بودم، دوتا شیمان را. ما رفتیم آنجا و این را مطرح کرد. امیر خسروی اظهار عقیده زیادی نکرد ولی من مصرا " مخالفت می‌کردم. برای اینکه می‌گفتم که کنترل ارز علاج درد ایران را نمیکند. عیب کار ایران اینست که تقاضاهای دولت را بیشتر برای کارهای دولتی که ارزی را که دولت ... یکره‌ها را اطلاع پیدا کرد که، یعنی غیر مستقیم، متوجه‌شدم که همانروز داو -

میخواهد لایحه را ببرد به مجلس. برای اینکه صبح به من تلفن کرد که خواهش میکنم که بانک شاهی امروز از ملاقات ارزی خودداری بکند و به بانک ملی هم دستور داده شده که خودداری بکنند تا بعد تکلیف معلوم شود. من رفتم مجلس، موقعی رسیدم که این لایحه مطرح بود. لایحه را در مدت کوتاهی بقید دوام ریت برده بودند تصویب شد. برگشتم بانک شاهی تلفن زد که بیا شید سرا ببینید، رفتم. گفتم بلاخره اینکار را کردید؟ گفت شما از کجا میدانید؟ گفتم من آنجا بودم. گفت من شما را ندیدم شما کجا بودید؟ گفتم توی یکی از آن لژهای بالا بودم و گفتم خوب آقا بالاخره تمام این دلائلی را که به شما ابراز کردم که بهش توجه ای نکردید و کردید اینکار را. گفت حالا دیگر اینکار شده است حالا باید کمک بکنید در اجرایش. یک جلساتی هم تشکیل شد در حضور ابوالقاسم فروهر که برا در بزرگ فروهر که معاون وزارت دارائی بود در حضور او تشکیل میشد، یک نمایندگان از بانک ملی میآمدند که یکی گیلها یمر آلمانی بود، یکی هم گمان کنم ژرار بود اسمش یک فرانسوی بود. این دو نمایندگان بانک ملی بودند و من از طرف بانک شاهی که یک بانک انگلیسی بود من یک نفر ایرانی میآدمم و آنجا برای تهیه آئین نامه اجرای قانون وزارت ارز. خوب آنچه که من به عقل میرسید میگفتم و یک چیزهای تهیه شد. ولی در حین عمل اینها برخورد میکردند به یک مشکلاتی و مشکل اساسی اش همان بود که روز اول به مرحوم داوور گفتم. اگر دولت که خودش آنوقت بزرگترین مصرف کننده ارز بود، برای اینکه یک چیزهایی را مثلاً تجارت خارجی را دولت دخالت داشت. مطلقاً ملاقات با شوری فقط منحصر "بسا دولت بود، معاملات بزرگی و خسریدهای بزرگی که میکردند از آلمان و جاهای دیگر تمام دست دولت بود. دولت بود که یک شرکتها را درست کرده بود، شرکت مرکزی. شرکت مرکزی درست کرده بود آنوقت این یک شعبه هایی داشت که شامل تمام صادرات ایران میشد. اینها مصرف مهم ارز را اینها داشتند برای واردات ایران. اگر نمیتوانستند مخارج ارزی را در حدود عواید ارزی نگه دارند موازنه ارزی بدست میآمد و دیگر احتیاجی به کنترل ارز نداشتند. اما چون اینکار را نمیکردند در حین عمل به مشکلاتی برخورد کردند. در طی این مراحل به یک مرحله ای رسیدند

این حالا قبل از این بود که من از بانک‌های بی‌ایم وارد دستگاه دولتی بشوم ،
 و فکر کرده بودند و یک راه‌حلی بنظرشان رسید. بود که به این نحو حل بکنند که از بیم‌نظر
 واردات وقتی فروخته بشود از طرف بانکهای مجاز که ما در گذشته قبلاً " ارزی —
 دولت توسط بانکهای مجاز فروخته باشد ، بعد آن ارز را بفروشد به واردکننده ،
 بنا بر این برای تأمین این نظر که از رز موجودتجا و نکند و یک وضعی بوجود
 نیاورند که کسر داشته باشد در توازن ارزی و حسابهای ارزی یعنی پرداختهای
 بین‌المللی ایران ، اینطور فکر کردند که اینکار را بکنند . بنا بر این یک قانونی
 گذارند که به واردکننده وقتی ارز فروخته خواهد شد که تصدیق صدور بیاورد و اسم
 آن ورقه را هم گذاشته بودند تصدیق صدور . به این معنی که یک کسی که جنسی را
 از ایران صادر کرده و در گمرک تعهد سپرده که معادل آن مبلغ — اینجا هم باید حاشیه
 بروم و یک توضیحی بدهم که تمام مقررات این کشور بدست روی این پایه بود که
 ارزیابهای گمرک تقلب نکنند ، دزدی نکنند و جنس صادرات را به قیمت واقعی ارزیابی
 بکنند که این محال بود ممکن نبود اینکار بشود ، ارزیاب گمرک آنزمان بنظر من در
 حدود سیصد تومان حقوق میگرفت ، — حالا لایکنفر آمده پنبه
 میخواستند در بکنند ، این پنبه فرض بکنید صد هزار تومان قیمت واقعی است — این
 آدم این گمرکی اگر این راسی هزار تومان ، ده هزار تومان تعیین میکرد این میشد
 مدرک برای تعهد ارزی که این ما در گذشته در گمرک می سپرد . آنوقت تعهد از او می —
 گرفتند به چند نسخه که یکی . در گمرک ضبط میشد یکی فرستاده میشد به کمیسیون ارز و
 کمیسیون ارز آنوقت این را میفرستاد به بانکهای مجاز آنوقت این میشد مدرک تعهد
 این صادرکننده که فلان قدر ارزیاب بفروشد . یعنی معادل فرض بکنید ده هزار تومان
 باید ارزیاب بفروشد به بانکهای مجاز . بنا بر این این آمار که بوجود میآید که دشوار
 با حقیقت تطبیق نمیکرد برای اینکه بدبختانه‌ها بطوریکه گفتم مثل بیشتر مسواری که
 قوانین در ایران وضع میشد بیشترشان اینطور بود . در دوران تجربه من ، زندگی من
 این بود که این قانون به دست یک اشخاصی میبایست اجرا بشود که هیچ نوع کنترل در
 آن نداشتند . این اشخاص بدبخت و بیچاره‌ای بودند که حقوقشان با اندازه‌ای نازل

ونا چیز بود که مجبور بودند برای تأمین زندگیشان یک چیزهای بگیرند. یک کسی که سیمد تومان حقوق میگرفت اگر بهش سه هزار تومان میدادند خوب بدیهی است این آدم منحرف میشد و برایش هم ... چیزی هم نبود که بتواند ثابت بکنند. اگر یک روزی یک کسی میرفت رسیدگی میکرد. مثلاً "حالا بگوئید که من راجع به پنبه گفتیم. پنبه تا یک اندازه ای شاید میشد کنترل کرد اما وقتی که میرسید به خشکبار و کتیرا و پوست گوسفند و پوست بز، روده این چیزهای مادران ایران آنوقت همین اقلام بود. تشخیص این بعد از انجام عمل، بعد از اینکه جنس رفته تقریباً "محال بود و امکان نداشت که کسی بتواند یک دستگاهی بیاورد اینها را نظارت بکند، کنترل بکنند. پس بنابراین این پایه اش بعدی غلط بود که مربوط بود فقط به نظر آن ارزیاب گمرک حالیه اینهم اکتفا نکردند و گفتند که ما در موقعی از می فروشیم و یا در کهنه ها هما نظریه توضیح دادیم. که ما در کهنه بروی تصدیق صدور بخرد از آن مادر کهنه و بیا بد از بانک مجاز بتواند از زب بخرد. یعنی به این ترتیب بود که، حالا یک فرضی است، یک شخصی فرض بکنید که یک جنسی مادر کرده، خشکبار مادر کرده، یا پنبه مادر کرده تعهد ارزی هم سپرده و در مقابل موقعی که تعهد ارزی می سپرده و یک تصدیق صدور میدادند که فلان شخص به این میزان جنس مادر کرده به خارج و تعهد کرده است که به این مبلغ ارزی بفروشد به بانک مجاز. این میشد تصدیق صدور. و اردکننده ای که میخواست جنس و ارد کند میبایست برود یک تصدیق صدور بخرد اما دل ارزی که میخواهد بخرد برای واردات مجاز. میرفت توی بازار، آنوقت این یک بازاری داشت یک بورسی پیدا کرده بود در بازار تهران و این معاملات هم تمام در تهران میشد برای اینکه این دروایات این وسائل وجود داشت که اینها هر روز صبح یکمده دلال نرخ تصدیق صدور را تعیین میکردند. چون پول ایران وابسته به لیره بود این روی پایه لیره حساب میشد. مثلاً "میگفتند که امروز تصدیق صدور یک لیره ارزش ده تومان است، یک روز میشد هشت تومان، یک روز میشد هفت تومان، یک روز میشد دوازده تومان و این را کی تعیین میکرد؟ چندتا دلالی که منحصراً از کلمی های بغداد بودند. اشخاصی

بودند که درد لالی خیلی زبردست بودند و تجربیات داشتند و اطلاع داشتند و میتوانستند این را اداره بکنند، بازاریشان هم خیلی گرم بود، خیلی گرم بود. بنابراین مملکت ما یک وضعی پیدا کرده بود که با وجودیکه مقررات ارزی داشتیم و بقول خودمان نرخ ریال را به ارزهای معتبر دنیا ما تعیین کرده بودیم یعنی مقامات دولتی، بانک مرکزی، وزارت دارائی تعیین میکرد، بهیچ وجه در عمل اینطور نبود. یک عده ای دلال روی عرضه و تقاضا بطوریکه خودشان تشخیص میدادند، بطوریکه وضع خرید و فروش را خودشان نشان میدادند، میآمدند تعیین میکردند نرخ لیره را در هر روز که نرخ تصدیق مدور امروز فلان مبلغ است. این آنوقت اضافه میشد به آن نرخ رسمی لیره. نرخ رسمی لیره آن زمان الان درست بخاطر ندارم اما در حدود شایده تومانی، ده تومان یک همچین چیزها میبود. این نرخ ثابت بود. ولی آن نرخ تصدیق مدور هر روز تغییر میکرد. اگر یک روزی نرخ تصدیق مدور دربار زارده تومان بود این نتیجه اش این میشد که یک کسی که میخواست واردات بکند و میبایست لیره بخرد یا ارزهای وابسته به لیره بخرد برای اینکه گفتم پول ما وابسته به لیره بود، این میبایستی یک لیره را بقیمت نرخ رسمی با اضافه نرخ تصدیق مدور بخرد. در حقیقت نرخ لیره آنروز ده تومان نرخ رسمی نبود، ده تومان با اضافه ده تومان احیاناً "نرخ تصدیق مدور دربار زار بیست تومان میبایستی بخرد. این البته یک مشکلات عظیمی ایجاد میکرد از لحاظ تهیه اما صادرات و واردات مملکت، یک مشکلات عظیمی از لحاظ اغفال و بوج بودن این آثار نظیرش را من هیچ جای دنیا سراغ نداشتم. برای اینکه اما رگمرکی رسمی دولت ایران و قتی که صادرات و واردات را نشان میداد فقط اتکاء میکرد به نرخ رسمی. هیچ اصلاً توجهی نداشت به تفاوت قیمتی که بین نرخ رسمی و نرخ واقعی و حقیقی ای که صادرکننده و واردکننده میبایست به پرداختن و بخرند وجود داشت. مثلاً گمرک در موقع صدور تمهید میگرفت، ارزیابی میکرد. یک چیزی را فرض میکنند ارزیابی میکرد مدها را و آنروز نرخ رسمی فرض کنید که ده تومان بود بنابراین این آدم میبایستی معادل مدها را و تومانی ارزی فروشد به دولت که میشد

ده‌هزار لیره، ده‌هزار لیره میبایستی بفروشد که معادل ده‌هزار رتومان جنس صادر کرده‌بود. یعنی به‌نرخ رسمی دولت تعهد می‌کرد که این معادل ده‌هزار رتومان بفروشد ده‌هزار لیره میشد. در صورتیکه واردکننده که همین تصدیق مدور را از این آدم می‌خرد میبایستی برود این را دو بیست هزار رتومان بخرد برای اینکه بتواند ده‌هزار لیره جنس وارد بکند. ده‌هزار لیره جنس وارد می‌کرد ده‌هزار رتومان را می‌بایست بدهد به بانک مجاز، ده‌هزار رتومان را میبایست بدهد به آن‌ها درکننده‌ای که به او تصدیق مدور فروخته. واردکننده عایدش میشد دو بیست هزار رتومان، ده‌هزار رتومان را از بانک گرفته‌بود، ده‌هزار رتومان را از خریدار، خریدار تصدیق مدور بمنظور وارد کردن. واردکننده دو بیست هزار رتومان می‌پرداخت که فقط ده‌هزار رتومان را عاید دولت میشد، ده‌هزار رتومان را عاید آن‌ها درکننده‌ای میشد که دربار از به‌نرخ روز تصدیق مدور را فروخته. بنا بر این تمام این آمار گمرک دولت شاهنشاهی از اول تا آخرش یکلی غلط بود! ثوقت نه غلطی که مثلاً پنج درصد، ده درصد - غلطی که در بیشتر موارد صد درصد بود. برای اینکه قیمت تصدیق مدور رسیده‌بود، قیمت تصدیق مدور بخاطر دارم دربار از تهران رسیده بود به قیمت بالاتر از خود نرخ لیره. یعنی اگر لیره فرض کنید که ده‌هزار بود تصدیق مدور بیشتر از ده‌هزار بود دربار از آن خب در یک همین وضعی دل مقامات رسمی دولت ایران خوش بود به اینکه موازنه برقرار کرده.

س - اینها همزمان دا و راست.

ج - اینها زمانی است که بلبه حالامقررات ارزی برقرار شده، حالا این کمیسیون ارز است که مثلاً این ابتکارها را بخرج میدهد، متخصصین مثلاً معاملات ارزی هستند که اینها این ابتکارات را میکنند که میخواهند حالا موازنه برقرار بکنند به این وسیله. خب نتیجه این عمل - در عمل دیدیم اینطور نیست - برای اینکه این اشخاصی که وارد میکنند و دار میکنند قیمت واقعی و حقیقی‌ای که آنها می‌پرداختند یکلی فرق دارد با نرخ رسمی لیره. نرخ رسمی از یک جزء کوچکی است از مجموع پولی که عایدما درکننده میشد و

و اردکننده با یدبهره زد . من وقتیکه وارد کار شد م روزهای اول یک جلسه ای در حضور مرحوم دار و تشکیل شد که مطابق معمول تمام این آقایانی که حضور داشتند رئیس اداره تجارت بوده که در آن زمان مادی و شقی بود ، که بسیار بسیار بود امین و درست ولایتی بود یکی دیگر علی امینی بود که رئیس گمرک بود و یکی هژیور بود که رئیس کمیسیون ارز بود . که اطلاعات بانکی اش و اقتصادی اش مفید بود .

آدمی بود که فوق العاده حافظه خیلی قوی ای داشت و آدم خیلی زرنگ و باهوشی بود . خیلی آدم زحمت کشی هم بود . در عین حالی که رئیس اداره ارز بود ، رئیس شرکت قماش هم بود . شرکت قماش هم یکی از شرکتها یی بود که انحصاری بود که تمام قماش ایران را آن شرکت وارد میکرد و توزیع میکرد در ایران .
س - شما چه سمتی داشتید آن موقع ؟

ج - من تازه وارد شده بودم . من تمام شرکتها ی دولتی را در اختیار من گذاشته بودند که من میبایستی تمام کارهای اینها را رسیدگی بکنم . در عین حالی که رسیدگی میکنم حق دارم ، یک تصویب نامه ای گذرانده مرحوم دار و راجع به این کار من که بدبختانه الان در دسترس نیست ، این املا" تاریخی است این تصویب نامه . این تصویب نامه بمن یک اختیاراتی داده بود که گمان میکنم کم نظیر بود ، هم حق نظارت داشتم هم حق وارد شدن در طرز مدیریت شرکتها . آنوقت خودم بودم بایک قدوسی نامی مایشین نویس جوان که مایشین نویس من بود . ولی تمام این کارها را یعنی تمام این شرکتها یی که درجا های مختلف ایران تشکیل شده بود هم نظارت بکنم و هم مدیریتشان را ، در مدیریت به آنها راهنمایی بکنم . هیچ املا" بهیچ - وجه من الوجود مکان پذیر نبود . که بتدریج رفتم گفتم یک عده ای را استخدام کردم از بانک ها یی که بعد مرحوم دار و هم مجبور شد که بمن بگوید که آقا دیگر بیست است برای اینکه رئیس بانک ها یی آمده شکایت کرده که ما با نکمان را با یدبندیدیم - زودی اینطوری که اینها ج دار و اعضاء خوب ما را میبرد . در حال برگردیم - آن کمیسیونی که در دفتر مرحوم دار و تشکیل شد . این کمیسیون برای بحث در مسائل ارزی

بود. برای اینکه هی گرفتار میشدند و میدیدند با این ارز موازنه برقرار نمیشود. علت اساسی همین بود. بجای اینکه سعی بکنند که تقاضاها را درخواست‌ها را اعم از اینکه دولتی باشد یا غیردولتی محدود بکنند به آن چیزیکه دارند میدیدند این درست در نمی‌آید. و بعد هم این مقررات مربوط به تصدیق مدوری که برقرار کردند اینهم دیدن بی‌نتیجه است در ضمن آن صحبت یک دفعه بکنند فراز اینها گفت، اشاره کرد به این مطلب که تصدیق مدورهائی که بدون محل فروخته شده. من با یک حیرتی و بسا یک حالت وحشتی سؤال کردم موضوع چیست؟ مرحوم داوود گفت که نه حالا اینقدر دست پاچه نشوید. بعد توضیح دادند که بانک ملی یکروزی به یک ملاحظاتی تصمیم گرفته از بفرز و شند برای واردات به کسی که تصدیق مدور نخریده، دربار را تصدیق مدور نبوده، با اندازه کافی تصدیق مدور نبوده، یعنی کسی ما در نکرده بوده که تصدیق مدور دربار را عرضه بکند. بانک ملی برای خودش تصدیق مدور نوشته روی یک کاغذی این را تصدیق مدور ما در کرده و به استناد آن ارز فروخته. هم پول تصدیق مدور گرفته هم پول ارز گرفته. من بحدی متحیر شدم که وحشتناک بود برای من که ملا"باور کردن نبود، چطور میشود همچین چیزی؟ خب اینها دیدند و متوجه شدند که خب طبیعی است این عکس العمل من طبیعی است اما خیلی بد است که یک همچین اثری داشته باشد در یک کمیسیون. گفتند خب حالا عجز و شایید و یک فکری با یدبهرای این کرد. این بود یکی از طرز کار این مملکت برای برقرار کردن موازنه بیرون برداختها و دریا فتنهای ایران.

حالا وارد میشوم در بحث اینکه وقتی که قشون انگلیسها در شهریور ۱۳۲۰ به ایران آمدند و اولین کابینه‌ای که تشکیل شد کابینه مرحوم فروغی بود. مشرف نفیسی که یکی از دوستان من بود وزیر دارائی شد. علی امینی هم همین موقع معاون شد یا هنوز رئیس گمرک بود درست بخاطرندارم. اما بواسطه نسبتی که با مشرف نفیسی داشت، خواهر علی امینی زن مشرف نفیسی بود، مشرف نفیسی با تنها دختر فخرالدوله ازدواج کرده بود. مشرف الدوله یک آدم بسیار دانشمندی بود، خیلی آدم دقیقی بود، خیلی

آدم با وجدانی بود ، درفرانسه تحصیل کرده بود . درفرانسه تحصیلاتش هم تحصیلات حقوقی بود . خوب چیزمینوشت هم بفرا نسه هم بفارسی . یک دوره ای هم یک روزنامه ای هم منتشر میکرد که اسم روزنامه اش را هم الان بخاطر ندارم . اما خوب مینوشت . این راغب یکعده ای می شناختند به نیک نامی و به داشتن تقوی و آدمی است که تحصیل کرده است و معلوما تی دارد . وکالت هم میکرد - در دادگستری وکالت میکرد و شرکت نفت استفاده می کرد به بودی عنوان مشا و حقوقی شان ، وکیل عمده شان . مشرف نفیسی املا " فوق العاده سمپا تی داشت به فرانسوی ها خیلی و از آنگلو سا کسون ها خوش نمیا مد . یا یکی از Trait های مشرف نفیسی بود . بنا براین این کسی نبود که برای خاطر سمپا تی و دوستی ای که نسبت به انگلیسها داشته باشد یک کاری بنفع آنها کرده باشد . مطلقا اینجور نبود . برعکس از انگلیسها خوش نمیا مد . در شرکت نفت هم یک مدت زیادی نماند ، خوش نیا مد و ول کرد . حالا قشون انگلیس و قشون روس وارد شدند بدون اجازه مقامات شاهنشاهی و زدند و کشتند یکعده ای را گرفتند و داغون کردند . یکعده بدبختها تی را در جنوب دریای خلیج ضعیف و بدبخت ایران کشتند که آن بایندر مثلا " یکی از افسر های برجسته بود ، یک آدم بیگناه . اینها را شب حمله کردند ، این بدبختها ی بیچاره با آن وسایل خیلی محقری که داشتند میبایست مثلا " مقاومت نکنند در مقابل ایشها ، نه در نیروی دریائی و نه در نیروی زمینی هیچکدام مقاومت نکردند . قشون هم متواری شد . یکی از بدبختها تی که آنوقت به چشم دیدم همین بود که این ارتش ، البته آنوقت با سم ارتش شاهنشاهی نبود اما ارتشی بود که رضا شاه بهش تکیه داشت و خیلی هم برایش زحمت کشیده بود ، بکلی متلاشی شد . افسرها گذاشتند رفتند ، سربازهای نظام و وظیفه را مرخص کردند توی کوچه ها و یلان و سرگردان این بدبختها ی پاره پوره میرفتند بی طرف ده شان . یک وضع واقعا " اسفناکی بود . دریک همین موقعی آمدند انگلیسها به وزارت دارائی . اول آمدند از زیر پوشش . حالا چـــــو مقرراتی که آنروز جاری بود این بود که هر واردکننده ای میبایستی با تصدیق صدور بیابدا رز بخرد . یعنی میبایست قیمت رسمی را بپردازد و قیمت تصدیق صدور را هم

دربارا زار بود و بپردازد. یعنی یک لیره در حدود ... آنچه که بخواط ——— در دارم
 بین هیجده و بیست و یک تومان یعنی مدو هشتادریال و دو بیست و ده ریال یا دو بیست و
 بیست ریال برای وارد کننده تمام میشود. ما در گذشته هم همین قدر عایدش میشد.
 یعنی کسی که یک لیره می فروخت در حدود بیست تومان عایدش میشد که یک قسمتش را
 بانک مجازیعنوان نرخ رسمی لیره بهش میپرداخت، بقیه اش هم از فروش آن
 تصدیق مدور دربارا زار به نرخ روز بدست میآورد. و لسی در این مقررات چند استثناء
 قائل شده بودند. یکیش این بود که محصلین ارز را به نرخ رسمی بخرند. اشخاصی
 که بچه شان در خارج تحصیل میکرد با آوردن گواهی نامه وفلان و اینها یک مبلغی هم
 که کمسیون ارز تعیین کرده بود اینها مجاز بودند که لیره را به نرخ رسمی بخرند.
 دیگر اینها احتیاج نداشتند که بیرون تصدیق مدور بخرند. یکی دیگر تمام حوائج
 دولت بدون تصدیق مدور، دولت برای وارداتش هر چه که لازم داشت، مثلاً
 کارخانه وارد میکرد، ماشین آلات وارد میکرد، هر چیز که وارد میکرد ——— دون
 تصدیق مدور بود. مگر آنهایی که در کارهای تجارت بودند، مثلاً قماش وارد —
 میکردند یک استثناء دیگر این بود که سیاحان خارجی میتوانستند از تصدیق مدور
 استفاده نکنند. مثلاً نظرشان این بود که آمدن سیاحان را به ایران تشویق
 میکنند و چون همه میدادند که نرخی که برای ارز تعیین کردند یعنی آن ده تومان
 یا هشت تومانی که برای لیره تعیین کردند این واقعی نیست حقیقی نیست بنا بر این
 اگر بگویند که توربست باید یا بدیالیرا را تبدیل بکنند به هشت تومان یا به ده تومان
 کسی نمیدانید به ایران و این یک چیزی است که بغیر اقتصاد مملکت است، برای تشویق
 سیاحان گفتند استثنائاً "به سیاحان که از می فروشن ——— به نرخ تصدیق مدور از شان
 ارز بخرند. یعنی هم نرخ رسمی لیره را به آنها بپردازم نرخ روز تصدیق مدور
 را

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ مصاحبه : بیست و نهم آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرک ن - فرانسه

مصاحبه کننده : علیرضا عروضی

نوار شماره : ۴۲

... بنا براین، یک قسمت از این استثناءها برای خریدارهای ارز بود، یک قسمت از این استثناءها برای فروشندگان ارز بود. خریداران ارزی دولت بود که خریدار عمده بود، یکی محلیین بودند که به اینها بنرخ رسمی ارز فروخته میشد. برای فروشندگان ارز استثنائی که قائل شده بودند یکی این بود که در مورد سیاحت آنها حق دارند استفاذه بکنند از قیمت تصدیق صدور یعنی ارزش ناالیه شان را بمعنی خیلی بفارسی ساده نیست که این سیاحت میتوانست لیره اش را بفروشد هیجده تومان یا بیست تومان. شرکت نفت ایران و انگلیس او موظف بود که لیره هایش را بنرخ رسمی بفروشد که هشت تومان مثلاً نه تومان ده تومان. و به این وسیله بود که دولت میتوانست ارزش را بنرخ رسمی بخرد برای احتیاجات رسمی دولت. مثلاً برای ما مورین وزارت خارجه، پرداخت حقوق ما مورین وزارت خارجه در خارج، این را دولت ارز میتوانست بخرد بنرخ رسمی. و اینهم تمام روی این تصور بود که تمام اینها از محل فروش ارزی که شرکت نفت ایران و انگلیس برای خارج جایش میفروشد تأمین شده باشد و هیچکس هم هیچین اطمینانی نداشت برای اینکه قاعده ای نبود، دلیلی نبود که این چیزها را موازنه بکند و هیچکس نمیدانست که شرکت نفت ایران و انگلیس چقدر ارز خواهد فروخت. میتوانست کم بشود، میتوانست زیاد بشود بسته به این میزان مداخلش بود که در ایران داشت. یکی البته پرداخت حقوق مستخدمینش و کارگروهای و... خوب اما یک عملیاتی را هم که در ایران اجرا میکرد که این مستلزم هزینه های

ریالی بود آنرا میتوانست کم و زیاده کند ، یکروزی تصمیم بگیریکه الان مثلاً " اینقدر سرمایه گذاری نکنند در ایران ، اینقدر توسعه ندهد بنا براین این محدود میکرد . بهیچوجه را بطه مستقیمی وجود نداشت بین ارزی که شرکت نفت ایران و انگلیس برای مخرج جاری اش میفروخت و ارزی که دولت میخرید برای حواشج دولتی و ارزی که اولیاء محملین میخریدند برای فرستادن به بچه هایشان ، برای تحصیلشان . دریک همچین وضعیتی انگلیسها و روسها وارد ایران شدند . من حالا رئیس بانک رهتی هستم و هیچ اطلاعاتی از داخله مطلقاً ندارم هیچ . اما بعنوان یک ناظر ، یک ناظری که وارد است در مسائل ارزی این را دارم میگویم ایـــــــ مطالب را .

س- شما در کمیسیون ارزی بودید؟

ج- نه ، کمیسیون ارزی رئیسش هژیر بود که هیچ اطلاعات نداشت ، مطلقاً اطلاعاتی نداشت . هژیر یک آدمی بود که در ادبیات و شعرو کتاب و عربی و فارسی وارد بود هیچ اصلاً " در عموماً تجربه ای در مسائل ارزی نداشت . نه در قماش اطلاعی داشت ، هر اطلاعی که پیدا کرد بواسطه هوشش بود ، ذکاوتش بود . این یک آدم خیلی باهوشی بود ، حافظه خیلی خوبی هم داشت . این از آن را داد کتساب کرده بود .

س- زمان داوورهم هژیر رئیس کمیسیون ارزی بود؟

ج- نه ، یا شاید هم بود . اولین رئیس کمیسیون ارزی بود ، نمیدانم . اما هژیر... س- داوورهم بود..

ج- بله ، در کمیسیونهایی که میگویم من وقتی وارد شدم در کمیسیونهایی که از همان روز اول شرکت کردم هژیر بود . همیشه این بود بعنوان رئیس کمیسیون ارزی ، بلکه ، رئیس کمیسیون ارزی بود ، بعنوان رئیس شرکت قماش نمی آمد . آخر میگویم چندتا کار داشت . یک دفتر داشت در بانک ملی بعنوان بازرسی دولت . بازرسی دولت در بانک ملی که و را تقی زاده تعیین اش کرده بود ؛ این سمت ، از همان اوایل تأسیس . قبل از اینکه داری بیاید به وزارت دارائی . یکی رئیس کمیسیون ارزی بود که بعداً وضع مقررات نظارت را بر وجود آمد که او را دور قطعاً " تعیین کرد . یکی هم

رئیس شرکت قماش بود. قماش به چه دلیل مربوط است به بانک ملی بودن تا امروز. هم نفهمیدم. قماش را داده بودند به بانک ملی، بنا بر این سمت او بعنوان رئیس قماش از طرف رئیس بانک ملی بود، از این جهت او تابع رئیس بانک ملی بود. الان که فکر میکنم هیچ اصلاً ارتباطی نمی بینم چرا قماش را داده بودند به بانک ملی. اما اینطور بود، انحصار قماش را بانک ملی اداره میکرد و هم هژیرا تعیین کرده بود. در یک همچین موقعی آمدند که ارز - بفروشنده ارتش انگلیس برای اینکه هنوز به روسها ارزی نمی فروختند. روسها اصلاً خارج از این مباحث بودند برای اینکه روسها وقتی که بعد من با آنها قرارداد بستم به دعوت مرحوم قوام السلطنه و مرحوم سهیلی، با آنها نظیر موافقت نامه یکبار با انگلیسها بسته بودم، با آلیف بسته بودم با روسها هم بستم که آنوقت آنها قرار شد که برای تهیه ریالشان به ما دلار بدهند در مسکو. اما آن دلارها تضمین شده به طلا بود. ولی مثل مال انگلیسها نبود که هر شش ماه به شش ماه تبدیل بشود به طلا و در آنجا باشد. مقدار طلائی را که کنار می گذاشتند بحساب ما تابع همان مقررات بود اما من موفق نشدم وقتی آمدم به بانک ملی آنطوری که در مورد انگلیسها کردم، که طلا را آوردم، عین شمش طلا را وارد کردم، که دفعه اول با نصد هزار دلار از آنها تقاضا کردم، دفعه دوم یک میلیون دلار تقاضا کردم، دفعه سوم یک میلیون و پانصد یا دو - میلیون تقاضا کردم و اینها هر دفعه همینطور فرستادند. منتها طول میکشید، تقریباً " یک پنج شش روز یک هفته طول میکشید تا آلیف تلگراف میکرد، مستشار مالی سفارت انگلیس بود، تلگراف میکرد به لندن اجازه میآمد. و بعد روزی که یک چند دفعه این عمل تکرار شد به آلیف یک روزی گفتم که این تشریفات زائدی است آخر چرا معطل بشویم؟ این طلا مال ما است، توسط ارتش آمریکا هم وارد می - کنم. در زمان جنگ راه دیگری نبود. چرا این تشریفات را ما هر دفعه تکرار نکنیم؟ شما تلگراف بکنید چند روز بگذرد. خوب طلا هم مال ما است. آنها ایرادشان این بود که وسایل حمل و نقل نیست. گفتم من وسایل حمل و نقل وقتی فراهم کردم

ارتش آمریکا برای من می‌آورد، با هواپیما می‌آورد، مفت و مجانی می‌آورد — خزانۀ بانک تحویل می‌دهد، چرا این تشریفات ؟ قبول کرد موافقت کرد و آن تشریفات برداشته شد. بنابراین من هر قدر که لازم داشتم غودم تصمیم می‌گرفتم می‌آوردم هیچ املا" مراجعۀ به آنها هم نمی‌کردم. در این مورد با شورویها خواستم همین عمل را بکنم دفعۀ اول پانصد هزار دلار خواستم، آن می‌گفتند — که نمایندۀ تجارتی بود غالباً " می‌آمد پیش من، مرا هم دعوت می‌کرد می‌رفتم در دفترشان. یک آدم خیلی مؤدبی هم بود، یک آدم حسابی هم بنظر می‌رسید، او پانصد هزار دلار دفعۀ اول مطالبه کردم آورد. همان الگوی می‌خواستمال انگلیسیها را هم در این مورد هم بخواهم اجرا بکنم، یک میلیون دلاری را که خواستم این تقاضا رفت به مسکو و جوابش نیا مدکۀ نیا مدکۀ نیا مد. من می‌تلفن می‌کردم به می‌گفتند که چطور شده ؟ می‌گفت مسکو جواب ندادۀ است. این رویه ای است که روسها دارند وقتی یک چیزی می‌گویند نت. اینجا هم می‌گویند بمن مربوط نیست، من منتظر جواب مسکو هستم. که جواب نیا مدوما ندکۀ خیلی از ایرانیا منجمله تقی زاده که نمایندۀ مجلس بود انتقاد می‌کرد و آن ملی کرد و آن زمین کرد این بود که بانک ملی این طلاهای موجود و روسیه را جزو تراژنماش آورده است. خب اینهم بدبخت بیچاره و نادان املا تمیذ نیست که من نمیتوانم این را نیا ورم. اگر جزو موجودی بانک سی آوردم تمام این خسارت میشد، ضرر بانک میشد. برای اینکه ما به اینها ریاال داده بودیم در مقابل دلار گرفته بودیم در مسکو، یک قسمتش هم مطابق همان قرارداد با انگلیسیها تبدیل میشد به طلا، منتهی در پیش گوس با نکشان بود، بان مرکزی شان بود. که به اجواب دادم که شما بفرضی که عقیده تان هم این باشد نیا یان مطلب را بگوئید. شما یک بها نمیده دست طرف که بگوید که اینها را املا" ما میتوانیم بخوریم تا دینا را آخر از آنها خواهم گرفت، چطوری میتوانند آخر. این دولت شوروی که نمیتواند که بخورد. اتفاقاً " گرفتم تا آخر منتها این را بعد از جنگ و بعد از اینکه من از بانک ملی رفتم طلاها را آوردند در زمان گمان میکنم مصدق هم بود، مصدق السلطنه بود که آوردند تحویل دادند.

(طلاها بعد از کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ به دولت فضل اله زاهدی تحویل داده شد .)

س- قراردادنا با آلیف که تمدید نشد...

ج - قرارداد من با آلیف آخر این مربوط بود فقط به دوره جنگ و موقعی که ارتش انگلیس قرارداد می فروخت . اما یک قرارداد دیگری بعدها بستم با وزارت دارایی و Bank of England که آن همان Memorandum of Understanding بود که سال سال تجدید میشد . حالا بر میگردد به اصل موضوع . اینها که آمدند از نشان را بفروشد با تک مجاز گفتند که ما فقط به نرخ رسمی از شما میتوانیم بخریم ، یعنی هشت تومان ، نه تومان ، ده تومان . خوب اینها ایراد کردند که ما متفق شما هستیم - حالا به عبارت صحیحتری این است که با ید بگویند ما آمده ایم مملکت شما را اشغال کردیم ، به زور مملکت شما را اشغال کردیم - رفتاری که میخواهید با ما بکنید بدتر از رفتاری است که به یک سیاح میکنند . یک سیاحی می آید تو میرو و به یکی از شعبات بانک به شما پنجاه لییره می فروشد . شما این را از او می خرید با نرخ رسمی به اضافه ی قیمت تصدیق صدور یعنی هیجده تومان ، نوزده تومان ، بیست تومان . چطور آنوقت ما که یک مبالغ عمده خواهیم فروخت برای مخارج ارتش میخواهید به ما فقط آن هشت تومان نه تومان ده تومان را بدهید ؟ خوب این مشرف و همکارانش در وزارت دارایی متوجه شدند که نمیتوانند حرف زور بگویند ، حرف زور به کی بگویند ؟ به بیگ کسی که آمده اشغال کرده مملکت را و حرفش حسابی است . میگوید که شما از اشخاص غیرنا جرکه سیاحها شدمی خرید به قیمت رسمی و تصدیق صدور . مرا جزو این سیاح محسوب نمیکنید ؟ من که فروشنده عمده هستم بمراتب بیشتر از آنها هم می فروشم . این را نشنند و چنان نزدند و اینها من در ست ارقامش را بخاطرند ارم اما مثل اینکه جمعا " گفتند چها رده تومان ، خیال میکنم . این ارقام میگویم آخه ، این قفیه مربوط است به ۱۹۴۱ است . یعنی درست چهل و یک سال پیش . من اینها را اعلان بخاطر ندارم . اما نتیجه چه شد ؟ این البته تصویبنا مه بر دبه هیئت وزیران ، هیئت دولت فروغی که یک آدمی بود که مورد اعتماد ما ایرانیها بود . یک آدم بسیار شریف ، بسیار رعمیق ، یک آدمی که همیشه در وطن پرستیش ایرانیها قبولش داشتند ، هیچکس

نسبت و استناد خیانت به این نداده بود. آن تصویرنا مه را تصویب کرد در هیئت وزیران، تصویرنا مه صادر گردید و وزیرداری هم اجازه داد که این کار را بکند. این بدبخت هم اینکار را کرد. از فردای آن روز شروع کردند به تهمت زدن به این بدبخت که مشرف نفیسی همان کسی است که تری دستگاہ شرکت نفت کار می‌کرده، در صورتیکه یک دوره‌ای آنجا می‌گویم وکیلشان بود و بعد هم استعفا داد و رفت. این آمده‌ها خیانت کرده، یک لیبره‌ای را که هشت تومان، نه تومان و ده تومان ارزش داشت آمده‌ها رد می‌کرد چاره‌تومان برای اینکه به‌اربابانش خدمت کرده‌ها شد. خسب ببینید مردم ایران هم.... اینهم از دو جهت قابل توجه است این موضوع. یکی از اینکه چرا مردم ایران یک عقایدی را کسب می‌کنند، و تکرار می‌کنند بطوریکه عموم ایرانی‌ها معتقد می‌شوند به یک موضوعی. چرا؟ یکیش اینست که عامل تحقیق نیستند دقت نمی‌کنند، حوصله‌ای ندارند که گوش بدهند. این مطلبی را که من اینطور بیان کردم این حوصله می‌خواهد که یکنفر بیاید اول تا آخر گوش بدهد و بفهمد که تصدیق مدورچی چی است و چطور می‌تواند وجود آمده و چطور این اعمال می‌شود. بدون اینکه یکنفر از این اشخاصی که این تهمت را می‌زنند، یکنفرشان مطلع نبودند از اینها. برای اینکه از آن زمان در ظرف این چهل سال صدها بار ایرانی‌ها آمدند پیش من گفتند آقا ما به قضاوت شما اطمینان داریم. شما در این موضوع چی می‌گوئید مشرف خیانت کرد یا نه؟ همین توضیحات را دادم برایشان همه‌شان متقاعد شدند. در همین‌کان همین یکی دو سال اخیر چند نفر ایرانی‌های اینجا از من پرسیدند که این چطور است؟ وقتی گوش دادند و فهمیدند گفتند عجب بی‌انصافی شده به این بدبخت. اینست، این نشان می‌دهد که ما ایرانی‌های یک عقیده‌ای پیدا می‌کنند که مبنایش روی غلط است، یک چیزی است که بهیچ وجه من الوجوه با حقیقت تطبیق نمی‌کند و این می‌شود افکار عمومی. بدبخت آن کسی است که بیا از خودش دفاع بکنند در یک مسائل فنی. این یکی از فنی‌ترین مسائل پولی دنیا است. از این غامض‌تر، پیچیده‌تر در روی زمین سیستم ارزی ما نداریم که یک اشخاصی بنشینند پیش خودشان یک خیالات خاصی کرده باشند که برای اینکه موازنه ارزی را حفظ بکنند متوسل بشوند به یک همچین شعبه‌بازی

بندبازی . ————— یقین دارم تجاری هم گواردکننده و یا صادرکننده بودند و دربار از رتمدیق صدور میفروختند و میخریدند توجه به این مطلب نداشتند .
 دقت نمیکنند . یک افکار عمومی بوجود میآید که توی مدتها رنفرشاید یک نفر مطلب را متوجه بود و این آدم را بیگناه میدانست . بقیه تمام عقیده شان این بود که این آدم خیانت کرده . این یکی از نتایجی است که از این بحث میگیرم . نتیجه دوم اینکه مردم ایران تصور میکنند تمام ایرانیها اگر دستشان برسد دزدی میکنند . برای اینکه قهرهاست دیدند اینطور بوده . هر کس که یک مقامی داشته ، شاه ها پیش که اینکار را میکردند . احمد شاه فرمان آنوقت ولایت ، یکنفر والی میشد ، والی یک ایالتی مثل خراسان یا آذربایجان میشد پول میگرفت ، رسماً " میبایست پول بدهد این عملی بود ، این یک چیز رسمی بود . بعضی وقتها شکایت میکردند که چرا رود - احضارشان کردند که آقا من هنوز نتوانستم پولی را که به شما دادم در بیاورم ، چطوری آخر مرا احضار میکنند؟ کار به افتتاح میکشید ، مردم اطلاع پیدا میکردند . یکی هم درضعی که در مقابل خارجی ها است . ایرانیها بطور عموم میشد گفت معتقدند که کمتر ایرانی پیدا میشود که آنقدر اعتماد به نفس داشته باشد ، آنقدر در در خودش قدرت و توانائی داشته باشد که روی پای خودش بایستد در مقابل خارجی ها . میگوید همچنین چیزی امکان ندارد . ممکن نیست این را باور نمیکنند . بنا بر این بعضی اینک یک همچنین چیزهایی را میشوند بدون تعمق ، بدون تحقیق آن را تکرار میکنند و این میشود افکار عمومی ایران . و این نه اینکه منحصر به این دوره ای که من الان دارم شرح میدهم ، قریباً است که در ایران اینطور بوده . اشخاصی را جور دیگری جلوه دادند ، برای اینکه این آدم بایک وسائلی خودش را توانسته آدم حسابی معرفی بکند ، اشخاصی را لایق و بیعرضه که بکرات در عزم دیدم ، هیچ ایرادی به او نداشتند ، میگفتند این آدم بسیار مهربانی است . شما میروید پیشش ، بعضی اینک میگوئید آقا من یک گرفتاری دارم فوراً " برای شما یک شرحی بر میدارد من می نویسد به آن وزیر ، به آن وکیل به آن اداره که ، بدون اینکه شما را بشناسد ، این شخص آدمی است چنین است و چنان است و من می شناسم و معرفی میکنم و در این مورد کارش را انجام میدهم .

این کا غذا میگرفته و میبرده سالها میدویده، هیچ نتیجه‌ای هم نداشته. اما نسبت به این آدمی که این نامه را صادر کرده و به او داده راضی و خوشوقت است. من این را صدها بار گفتم آقا من ترجیح میدهم به شما از روزا ولی که می‌آید بگویم نه نمیشود اینکار. تقاضای شما انجام پذیر نیست. این شما را راحت میکند، تکلیفشان را معلوم میکند. شما بیخود وقت خودتان را تلف نمیکنید و میروید. اما نه اینطور نبود. این آدم ترجیح میداد که من وقتی که می‌آید آنجا بگویم برای شما بیاورند یک تعارفات دروغ و بی معنی هم بگویم، یکی از این نامه‌ها هم بنویسم و بدستش بدهم. این آدم می‌رود دلش به این خوش است که این ببین چه مرد خوبی است، چه آدم مهربانی است، چه آدم خیری است، چه آدم خوش قلبی است که این را داد. این آدمهایی که این توصیه‌ها را میکردند در ایران معروف بودند. یکیشان حاجی محترم السلطنه بود. حاجی محترم السلطنه که رئیس مجلس بود. اسفندیاری - بسیار آدم - نازنینی بود. هیچکسی ناراضی از توی دفترش، توی ادارهاش، توی خانه‌اش بیرون نمیرفت. هرکسی می‌آمد هر تقاضایی که داشت فوراً "یک شرحی به خط خودش مینوشت به آن دوست عزیزش، به آن دوست گرامیش، به آن جناب فلان که اینکار را انجام بدهید. و مردم بعد از این قضیه راضی بودند. اینهم یکی از چیزهای عجیب است. از خصوصیات اخلاقی یک ملت. من به‌شان میگفتم آقا من نمیتوانم به شما دروغ بگویم. من میگویم این تقاضایی که شما از من دارید امکان ندارد، نمیشود. این راحتان نمیکند. اما نه این دلش میخواست که من بگویم بنده شما هستم، چاکر شما هستم، قربان شما میروم و یک نامه‌ای هم بدهم دستش برود بدود. یکسال بدو دوبه نتیجه‌ای هم نرسد را ترجیح میدهم به آنکه به او بگویند همان دقیقه اول که آقا اینکار را انجام پذیر نیست. این یکی از خصوصیات اخلاقی ایرانی است که هزاران بار با آن برخورد کردم. روزی نبود، کمتر روزی بوده که من از این جور تقاضاها نداشته باشم. به من مثلاً "میگفتند که ما شما اگر بخواید میتوانید این دستور را بدهید. میگفتم البته اگر بخواید میتوانم اما نمیکنم برای اینکه نمیخواهم. میخواهم برخلاف این سنت رفتار بشود. من نمیخواهم برای شما یک کاری بکنم که برای دیگران نکنم. من نمیخواهم برای شاه یک کاری بکنم

که برای دیگران نکنم. وقتی که در مورد شاه خودش، خواهشهایش، برادرهایش میگویم نه، شما چه حق دارید همین توتی ازم داشته باشید؟ میرنجید برنجید. اگر یک آدم با انصافی باشید نباید برنجید. اما اگر آدم بی انصافی هستید میرنجید برنجید اهمیت نمیدهم. هر روز برای خودم دشمن ایجاد میکردم روی همین طرز رفتار. آسان نیست، کار کردن در ایران بسیار مشکل است برای اینکه کمتر آدمی پیدا میشود که بگوید برای من یکسان است. شما مرا خائن میدانید بدانید، شما مرا بد اخلاق میدانید بدانید مرا دیکتا تور میخواستید بگوئید، هرچی میخواهید بگوئید ما من عوض نمیشوم، من تحت نفوذ تحت این نفوذ وزیر را این چیزها نمیروم. این یک نمونه ای از طرز فکری ملی است که این بدبخت تا روزیکه مرد، تا روز آخر این همین لکه رویش ماند و این را اگر من الان میگویم برای اینکه این آدم را از نزدیک می شناختم. یک آدم بسیار شریفی بود، یک آدم بسیار لایقی بود، یک آدم بسیار وطن پرستی بود. و روی این صفات بودند من یقین دارم که فروغی این را آورد و وزیر مالیه اش کرد. این آدم تا آنجائی که من اطلاع دارم با فروغی اینها ارتباطی نداشت، هیچوقت وارد در این چیزها نبود، یک آدم بسیار هم تلخی بود، خیلی تلخ، در برخوردش خیلی تلخ بود. هیچ اصلاً "تودل برون بود که قربان صدقه و قربانت میروم و نمیدانم چون جونی من و یک کسی را راضی نگه دارد. او هم رک بود و مطالبش را میگفت. این آدم یکی دودفعه سعی کرد یک چیزهایی نوشت تو روزنامه ها اما کدام ایرانی است که حوصله این را داشته باشد که این را بخوانند و فهمش را داشته باشد و بفهمد. خیلی ها نمی فهمند. اینکه اگر به این تفصیل من توضیح دادم امیدوارم در آینده اشامی که این را میخوانند و می شنوند درست مطلب را روشن کرده باشم برایشان. تا ببینند چه جور قضاوت یک ملتی، ملت ایران، قضاوت قریب - با اتفاق مردم ایران روی چه پایه های غلطی برخلاف حقیقت، برخلاف انصاف، برخلاف منافع ایران، من بارها و وقتی دفاع میکردم از خودم در مقابل تهمت ها که بمن میزدند و تهمت ها می بود که من تعقیب میکردم. من در بانک ملی هفتاد و چند محاکمه داشتم. هر روز نامه نگاری که یک مطلبی را مینوشت که قابل تعقیب بود بدون استثناء فوراً "عرضال میادام. آنوقت در خیلی موارد اینها را توضیح میدادم در روزنامه ها،

درمحابه‌ها یم . این را میگفتم . میگفتم بشراحتیاج به تشویق دارد . اگر ملت‌های پیشرفته‌ای که رشدشان قابل مقایسه با ملت ایران نیست از لحاظ فهم از لحاظ درک مسئولیت ، احساس مسئولیتی که نسبت به مملکتشان دارند . سه دستگاهشان دارند ، به دولتشان دارند ، به وظایفی که بعدشان هستند دارند . در این ممالک چرا یک تشویق‌هایی هست ؟ برای اینکه بشراحتیاج دارد به تشویق ، بشروعش می‌آید که وقتی یک کاری را کرد ، کار خوبی که کرد ، بگویند به چه کار خوبی کرده و به او نشان بدهند ، به او لقب بدهند ، به او انعام بدهند ، عکس را منتشر بکنند ، در تاریخ بماند . این ملت انگلستان یکی از ملت‌هایی است که در رشد از خیلی از ملت‌های دنیا جلواست . اینها چرا این القاب را دارند . انواع و اقسام القاب ، انواع و اقسام نشان . تمام اینها برای تشویق است که مردیکه خودش را به آب و آتش بیاندازد و برود ، آنزمانی که امپراطوری بود و رود کشته بشود در راه حفظ امپراطوری در راه افزایش توسعه امپراطوری . بشراگر بنا باشد که هر خدمتی که میکنند این را خیانت جلوه بدهند ، در یک بلیون ده میلیون شاید یک نفر پیدا بشود که حاضر است تمام این تهمت‌ها را قبول بکند ، تمام این نسبت‌هایی را که به او میدهند قبول بکند ، از راه انجام وظیفه‌اش منحرف نشود . این کار آسان نیست برای اینکه بارها میگویم خارجی‌ها بمن میگفتند ، همان موقعی که میدیدند من اینطور سختگیری میکنم نسبت به آنها و آنوقت روزنامه‌ها را میخواندند که هرروز روزنامه‌ها بمن تهمت میزدند ، هرروز بمن میگفتند آخه شما برای خاطر کی اینکار را میکنید؟ میگفتم برای خاطر خودم ، خودم . من باید در وجدان خودم از عملی که کردم راضی باشم و اطمینان داشته باشم . لذت گفتم میبرم از اینکه یک کار صحتی که کردم که کمتر کسی جرئت انجام این را دارد . این را طوری جلوه میدهند که مثل اینکه خیانت است . اما چون خودم میدانم این خیانت نیست ، خدمت به مملکت است میکنم و از این لذت میبرم . بارها شده که در بانک ملی من خواستم یک کارهایی بکنم . یک موردش این بود که میخواستم تمام نقره‌ها را تبدیل به طلا بکنم و کردم .

اشخاصی که از دوستان من بودند و معتقد به من بودند آمدند به من گفتند: نمی‌توانیم به شما می‌کنیم نکنید! آقا اینکار را... کی از شما همچین توقعی را دارد؟ قبل از شما کسی اینکار را کرده؟ شما چرا اینکار را می‌کنید؟ اینکار را نکنید برای آن تولید زحمت خواهد شد و حق هم داشتند. اعلام جرم شد بر علیه من. این را بر علیه من اعلام جرم کردند که یکی از مواردی بوده که وقتی که به قوام السلطنه گفتم که مرا احضار کردند به دیوان کیفر گفت که شما نباید بروید در دیوان کیفر. آن مستنطق را خواست و وزیر دادگستری را هم خواست و گفت در دفتر شما تحقیق بشود. عین همان پیش‌بینی‌های که کرده بودند. یک مورد دیگری بود، از آن تصمیماتی دارم می‌گویم که احادی نمی‌گرفت در آن شرب الیهودی که در ایران وجود داشت که هر کس هر تهمتی که می‌خواست به یک نفر می‌زد و مومن بود، هیچکس تعقیب نکرد. من وقتی که تصمیم گرفتم تعقیب ... وقتی بر دم در شورای عالی بانک اشخاصی مثل حکیم السلک یک پارچه ایمان و ... اما نت و تقوی و حسن نیت گفت آقا ابتهاج ببینید روزی نیست که بمن تهمت نزنند بمن بدنگویند، اعتنا نکنید. گفتم آقا این من نمیدانم شما چطور می‌توانید تعمل بکنید من نمی‌توانم و اگر نتوانم اینکار را بکنم از بانک می‌روم. من که نمی‌توانم بیایم مخارج محاکمه این را از جیب خودم بدهم، این مربوط به بانک است. من اگر اینکار را نکنم بانک از بین خواهد رفت برای اینکه یواش یواش مردم باور می‌کنند، مردم بعضی اینکها باور کردند که رئیس بانک یک همچین آدم خائن پستی است که یک همچین کثافتکاری‌ها و خیانت‌های می‌کنند دیگران! اعتباری برای این بانک قائل نیستند. یک بانک شمس‌الهدای انگلیسی آنجا است، پول‌هایشان را از آنجا می‌کشند و می‌برند آنجا. این بانک با پیدای آن درش را تخته کرد و گرنه آنجا ورشکست می‌شود بنا بر این خب با توافق آنرا تصویب کردند. یکی از موارد دیگری که من از آن تصمیماتی گرفتم که با علم به اینکه خطر برای من دارد این بود که خواستم خزانه بانک را، موجودی طلا و فلزات خزانه بانک ملی را رسیدگی بکنیم. من وقتی گفتم اینکار را می‌کنم آمدند گفتند وای! نکنید آقا، نکنید اینکار را. برای اینکه الان از اول تأسیس بانک تا حالا که خیال می‌کنم شانزده یا هیجده سال بود، برای اینکه بانک ملی تا ریخ تأسیس را الان درست

بخاطر ندارم اما خیال میکنم که شازده یا هیجده سال بود آنوقتی که من این حرف را زدم و گفتم این تصمیم را میگیرم. گفتم که تازه ما اینکار را بکنیم کسر پیسدا میشود. خوب من این کسری را تأمین میکنم از پول بانک و اعلام هم میکنم که این طور شد. اینقدر کسر داشتیم. مردم از این بیعید بدانند که وقتی که ما میگوئیم که تا مثلاً آخر طلا داریم بدانند که این راست است. شما تا حالا این تصدیق را که گرفتید هیچش را بدون اینکه اطلاع داشته باشید. خوب یک عده ای متقاعد نشدند و کرد ۴ اینکار را. مدت ها طول کشید برای اینکه یکا یک تمام این فلز، شمش، مسکوک، زینت آلات طلا، اینها جزو پشتوانه نبود، اینها را تمام را رسیدگی بکنند یک مدتی طول کشید. بعد از این معلوم شد که یک کیلو و فلانقدر طلا کسر داریم. این را من دربار طلا را خریدم و توی گزارش بانک این را ذکر کردم. یک حملاتی شد، اما با نهایت شهامت و صراحت گفتم. که این وظیفه ای بوده که میبایستی اسلاف من کرده باشند، نکردند. من اینکاری که کردم این یک خدمتی است که به بانک کردم و این بمن تذکر داده شد که نکنم اما کردم برای اینکه این را از وظایف اولیه خودم میدانستم. من هراس ندارم از اینکه یک کاری را که میکنم و معتقد هستم که درست کردم بکنم، و اها ندارم. یکی از موارد دیگری که، از کارهایی که کردم که هیچکس نمیکرد هیچس. نه فقط ایرانی نمیکرد خارجی هم نمیکرد. وقتی که تصمیم گرفتم طلا بفروشم میبایستی قیمت طلا را یک کسی تعیین بکند. قانون تأسیس بانک ملی میگوید که تعیین نرخ خرید و فروش زروسیم، طلا و نقره، به اسامی شورای عالی بانک است. خوب من، برخورد کردم به این اشکال. رفتم درشورا، گفتم که من تصمیم گرفتم که طلا بفروشم، این را برای نجات پول ایران از واجبات میدانم. این باید حتماً "اینکار میشود. برخورد کردم به این اشکال. چه چوری اینکار را بکنیم؟ شما روزهای شبیه تشکیل جلسه میدهید. در یک روز ممکن است دودفعه یا سه دفعه نرخ یا دعوی بشود. گفتند که نظر خودتان چیست؟ گفتم نظرم اینست پیشنهاد میکنم که بمن این حق تعیین نرخ فروش طلا را، که از آنکه میگوید خرید و فروش طلا و نقره باشد، این را بمن واگذار بکنید. من در آخر هفته هر روز شب

به شما میگویم در هفته گذشته چه مقدار فروختیم، به چه قیمتها می فروختیم و چرا نرخ
 تغییر کرد. با توافق آراء تصویب کردند. خوشبختانه، نمیدانم این از آن تصادفات
 عجیبی است، همه چیز هر چیزی را که من کردم بمن تهمت زدند این یکی را "علا" هیچ
 توجه نکردند. اگر این آمده بود به محکمه و دیوان کیفر حتم دارم از من قبول نمی -
 کردند، از شورای عالی بانک قبول نمیکردند، آنها را هم دراز میکردند و میگفتند
 قانون این حق را به شما داده، شما چه حقی داشتید این را تفویض بکنید به یک نفر رئیس،
 به یک نفر و آنهم به اراده خودش؟ اجرای هم اینطور بود که صبح که من میآمدم به
 بانک، رئیس فلزات ادا ره خزانة بود. اتفاقاً اسمش هم خزانة بود. در همان
 مراحل اولیه آقای خزانة میآمد مدرسی ادا ره خزانة بانک و میگفت که دیروز فروش ما
 اینقدر بود، هجوم زیاد بود، تقاضا زیاد بود. میگفتم دوتومان ببرید بالا. میرفت
 و این پرونده بسته میشد تو مغزن. "علا" هیچ تا فردا که میآمد میگفت اینطور. میگفتم
 باز یک تومان ببرید بالا، دوتومان ببرید بالا، یا بیا و برید پایین. این نوسان
 این نرخ، گفتم از آنجائی که بخانوم هست از چهل و هشت تومان بود - پهلوی چهل و
 هشت تومان تا هفتاد و دوتومان - مدوبیست و چهار میلیون تومان سود خالص بانک بود
 از این معاملات. حالا این را میگفتند جنون، میگفتند احمق. آخر چطور یک
 همچنین مسئولیتی قبول میکنید؟ اگر این مسئولیت را قبول نمیکردم "علا" کساری
 انجام پذیر بود. غیر ممکن بودن میتوانستم موفق بشوم در اجرای این فکرم که
 برای اعتبار پول ایران، برای حفظ پول ایران، من اینکار را واجب و لازم میدانستم،
 ضروری میدانستم، تنها راهی بود که ایران نجات پیدا بکند. چرا؟ برای اینکه
 جنگ است. سه فئون اجنبی آمده است ایران. احتیاجاتی که در بیابان دارند به ما بقیه
 است. هیچوقت ایرانی اینقدر ریا ل احتیاج نداشت که اینها برای قشون هایشان
 لازم داشتند. از آنها ارز میگیرم تمام تبدیل شده به طلا. اما کدام ایرانی باور
 میکرد که این طلاها واقعتاً دارد، باور نمیکرد. این طلاها را وارد کردم حالا میخواهم
 به مردم ایران طلا بفروشم. هجومی که آوردند میگویند تمام این باجه های بانک را خرد
 کردند. توی باجه های؟ هنی درست کردم تمام را شکستند از بس که هجوم آوردند.

تا ميخريند من فروختم. هي فروختم. هي خرخر را بدم بالا هي خريبتند. تا رسيد به يك جاي كه يگرا ملا"ديدند كه اشباع شدند ديگر. عجله اي لازم نيسد داشته باشند. هروقت ميخواهند ميتوانند بيايند برونديشت با جه بخرند. يك چيزي شد تا دي. اما اين نجات دهنده پول ايران شد. تمام محافل با نكي دنيا اين را ميدانند چه چيز باعث شده من توانستم پول ايران را حفظ بكنم. اين را ميدانستند و ميدانستند اين ابتكار من است و ميدانستند كه چه منافعي براي بانك هم دربردارد. اما دلم ميخواهد اشاعي را كه جاي من بودند و اينكار را ميكردند پيدا بكنم. نميگويم در ايران نبود، در خارج من سروكاري كه داشتم با آمريكا شيها، با انگليسيها با سويي ها، با فرانسوي ها، با آلمانها يكدامشان اينكار را نميكردند. ميگفتند بمن چه آقا، مگر اينكه برونديقتون را عوض بكنند و قاننون اجازة بدهد به شخصي مگر همچين چيزي ميشد؟ مگر اماكن داشت كه من بروم از مجلس اختيار بگيرم به شخصي من يك همچين چيزي را بدهند؟ درهمن موقعي كه من اينكار را ميكردم يك عده زمين آقا يان نمايندگان مجلس مرا تا مالچ ميدانستند. چرا اين مشكلات هست؟ براي اينكه عقيدة عموم مردم بواسطه ضعفا ن، بواسطه ضعفاي اخلاقيشان - ايراني فكر ميكند من سگي هستم كه بتوانم در مقابل قدرت خارجي بمانم. من هيچوقت اين عبارت را در عمرم بكار نريردم. دفعه اولي هم كه شنيدم مصدق السلطنه در مجلس گفت من سگي هستم اين يك شوخي براي من بود. من فكر كردم كه آه اين آدم كه اينقدر مردم به او عقيدة دارند چطور همچين چيزي را ميگويد؟ آخر ازاين عبارت اينقدر من بدم ميايد كه آدم خودش را با سگ مثلا" مقايسه بكنند و بگويد من سگي هستم كه بتوانم همچين كاري را بكنم. خير، من يك كاري را كه ميتوانستم بكنم با نداشتم، خجالت هم نميكشيدم كه بگويم بله من اينكار را ميتوانم بكنم و اينكار را بهتر از هر كس هم ميتوانم بكنم. همانطوري كه به ميلسپو هم گفتم كه در دنيا كسي نيسد، در آمريكا كسي نيسد كه بتواند بانك ملي را مثل من اداره بكند. اين را رفت كتاب نوشت. در كتابش مينيويدي كه اين آدم بحدی خودخواه بود كه عقيدة اش اين بود كه بر هر آمريكايي برتري دارد و اين

عقیده را هم به من میگفت . بدیهی است میگفتم برای اینکه عقیده ام این بود و عین حقیقت بود . یک آمریکائی ممکن نبود بیا ید در ایران و یک همچین تصمیمی را بگیرد . یک آمریکائی ممکن نبود بیا ید در ایران و آشنائی داشته باشد به روحیه ایرانی — آنطوریکه من داشتم که بتواند این بانک را اداره بکند . و بعد هم برخوردش هم مسلم شد که همین طور هم بود و بعد بمن گفت که من الان بعد از چند ملاقاتی که با شما کردم تصدیق میکنم که شما از آن آقای لاکانانت که من در نظر گرفتم برای بانک ملی شما از او بمراتب صالح تر هستید . گفتم من این را که متقدبدم ، متشکر هستم که از زبان شما می شنوم . ایرانی یک کسی است که با ید با خضوع و خشوع اظهار عجز و خود را کوچک بکند و بیگوید ببله من که جرات نمی کنم ، بنده کسی نیستم . من از این چیزها بلد نیستم . این را باید ریشه کن کرد در ایران ، این را با ید به ایرانی تزییق کرده آقا تو آدمی بمان روی پای خودت ، شخصیت داری ، دفاع بکن از شخصیت با یت روی حیثیت . با هیچ آنجکیونی — نمی شود این را تزییق کرده به ملتی مگر اینکه در یک محیطی باشد که ببینند . نه فقط رئیسش اینکار را میکند ببینند که اگر مرئوسش هم اینکار را کرد از او حمایت میکند . رئیس شعبه مرا متهم کرد . قوام السلطنه به من نوشت که من غلطش بکنید این کسی که رئیس شعبه پهلوی است . رفتم پیشش گفتم آقا برای چی ؟ گفت برای اینکه این آدم طرفدار شوروی است و با شوروی ها رابطه دارد . گفتم کی گفت ؟ فرستادم و تحقیق کردند . وقت برای او دلائلم را آوردم که استاندار گیلان رفته و به او گفته است که تو باید رئیس انجمن ایران و شوروی باشی بزور گردنش گذاشته . به او گفتم . گفتم ملاحظه میکنید این است نتیجه این گفته . آنوقت گفتم این را کی گفته ؟ گفت پیشکارش دولا هیجان . گفتم بر پدرشان لعنت ، گفت نه نه نش ندهید . گفتم بر پدرشان لعنت ، این همین است دیگر . این برای اینکه وام خواسته به او ندادند ، رفت یک همچین تهمتی زده . منهم اگر این را برداشته بودم یک آدم بیگناه ... گفتم اینست ، اینست که ایران را خراب میکند . بارها این را به شاه گفتم . در موارد بسیاری این را به شاه گفتم . گفتم مثلا " همین قضیه خوزستان بود ، نیشکر خوزستان ، له و علیه ، اینقدر بمن دستور دادند از دربار . علا وزیر دربار

نا مه نوشت كه زميني را كه خريدي براي نيكر پس بدهيد . گفتم پس نميدهم .
 اين شروع شد . و راه نجات خوزستان اين نيست كه شما ميفرماييد كه براي وضع
 خوزستان نبايد يك عده اي نا راضي باشند . گفتم اينها دعا ميكنند به من . كي
 نا راضي است ؟ آن اشخاصي كه متضرر ميشوند از اين كارهاي كه من ميكنم . يك
 عده اي ، يك شيخ پولداري . راه نجات ايران اينست . خوب بايد آدم آتوقست
 در اين موارد وقتي كه اول گفتند زمين گران خريده ، بعد گفتند بزرگرفته . به شاه
 گفتم . گفتم ملاحظه ميفرماييد اعلحضرت چرا كار كردن در ايران مشكل است ، چرا
 مردم دست به كارهاي مثبت نمي زنند . براي اينكه نتيجه اش اينست . من يك كاري
 را دارم ميكنم كه توريد نيست ، بزرگترين كاري است كه در ايران دارم ميشود . نيكر
 را در جائي ميخواهم بكارم كه نمونه خواهد شد . نمونه دنيا شد ، ركو رد دنيا را شكست .
 آن زمان نميدانستم دنيا ... ما ميدانستم براي اينكه بمن گفتند . آن متخصص
 گفت يكي از مستعدترين جاهاي دنياست . گفتم من اينكار را بخواهم بكنم آتوقست
 توسط دفتر خودتان ، وزارت دربار را زمين مواخذه كردند . يمن مينيوسند نكنيد . گفتم
 اينست مردم نميكنند ، يك كاري بايد كرد كه دفاع كرد . حمايت كرد از اشخاصي كه
 جرات اينكار را دارند . بهمين جهت هم است كه در خارج در خيلي كشورها ، نشان
 ميدهند ، لقب ميدهند ، تبليغ ميكنند توي روزنامه ها آن كشورهاي كه نشان وايمن
 چيزها ندارند ، حتي دموكراتيكي ترين كشور دنيا هم نشان دارد . آمريكا هم نشان دارد
 هست . البته آن براي خدمات جنگي است . اما در موارد ديگر افكار عمومي را كي
 تشكيل ميدهد ؟ مطبوعات . مطبوعات كه وقتي يك حقيقتي را بيننديان ميكنند
 دفاع ميكنند از يك آدمي . يك آدم درستكاري را وقتي كه بخواد جا مع به غلط گناهكار
 جلوه بدهد ، آزارش بدهد ، زندانيش بكند ، آتقوري براي دفاع از اين قيام ميكنند
 كي جرأت نميكنند يك همچين كاري بكنند . اما در مملكت ما ، اينهم از معجزاتي كه
 وقتي كه من زنداني شدم يك روزنامه ها يي بودند كه از من دفاع ميگردند . واقعا "
 معجزه است .

س - در ايران ؟

ج - در ایران ، عباس مسعودی دارا شیش همه اش در اختیارش بود . شاه یگروزا راده میکرد این را میتوانست نابود بکند . چه کرد؟ از من دفاع کرد . نه یکدفعه چندین بار وقتی که در زندان بودم ، خواب این چیزها برای من لذت بخش بود . روزنامه های دیگری که املا" نمی شناختم آنها هم دفاع میکردند . اما اینها استثنا بودند . اکثریت با آن اشخاصی بود که تهمت میزدند ، و اکثریت مردم هم با آن اشخاصی بود که این تهمت ها را باور میکردند . حالا من اگر یک بختی داشتم ، خوشبخت بودم از اینکه بمن این فرصت داده شده که بنام نموبتدریج ثابت بکنم که این مطالبی را که بمن تهمت میزنند و بمن میبندند صحیح نیست ، لاقلاً برای یک عده زیادی از ایرانیان . خوشبختی من این بود که نتوانستند مرا بردارند . اگر موفق میشدند ، همان روزهای اولی که من آمده بودم به بانک ، آن قانون را بگذرانند که هفت نفر دولت پیشنها دیکند که یکی را آنها انتخاب بکنند . من جزو آن انتخاب شدگان نبودم بدون شک . یک نفر دیگر میآمد تا دنیا دنیا بود این لکهوری من میماند که این یک آدم بود اجنبی پرست خارجی ها آوردندش مجلس شورای ملی ، نمایندگان محترم مردم ایران ، او را راندند . اما مندم و نتیجه اش این شد که تمام آن اشخاصی که این تبلیغات را بر علیه من شروع کردند ، ابوالقاسم نراقی ، مؤید احمدی آمدند و ایمان پیدا کردند به من ، بدون اینکه بمن بگویند ما همه با پشت سرم من دفاع میکردند برای اینکه در عمل دیدند . این شانس را همه کس ندارد . این جرأت را هم همه کس ندارد . این وظیفه متصدیان امور است . هر کسی بخواهد یک ملتی مثل ملت ایران را اصلاح بخند یکی از بزرگترین اصلاحاتش اینست که طرز فکرش را باید عوض کرد . تا زمانی که ایرانی به رایگان بتواند مردم را ، ایرانی های دیگر را متهم بکند که نوگرا جنبی هستند . خلاف این راه نمیشود ثابت کرد . من نمیتوانم بیایم در یک مرجعی بیایم ثابت بکنم ، دلیل بیاورم ، برهان بیاورم که ثابت بکنم که من آقا اجنبی پرست نیستم ، من خائن نیستم . این خیلی مشکل است یک چیزی است که اثبات خلافتش کار آسانی نیست . تا زمانی که این طرز فکر وجود دارد و این فکر اکثریت مردم یک قومی است امید زیادی به این مملکت نمیشود داشت . برای

اینکه دزد و درست یکمان با آنها رفتار میشود. انسان ترجیح میدهد که دزد باشد
 اقلاً! وقتی کنارش گذاشتند، بیرونش کردند بیتواند خودش وزن و بچاشش براحتی
 زندگی بکنند، یک ذخیره‌ای داشته باشد. این خیلی طبیعی است، این غریزه طبیعی
 افراد بشر است. این را باید عوض کرد. برای عوض کردن این چه اشخاصی لازم هستند؟
 اشخاصی که ایمان داشته باشند خودشان به این اصول. از من مثلاً سؤال میشود که
 عقیده شما راجع به آینده مملکت تا چیست؟ اگر یک روزی این مملکت از شر این آدم -
 کشها، آدم خورهای که گرفتار شده خلاص شد. من تنها جوابی که میتوانم به آنها
 بدهم اینست که اشخاصی که دارند این ادعا را میکنند که میخواهند برون ایران رانجاست بدهند
 باید اشخاص مدد مردم پاک باشند، مؤمن باشند. اگر جنبه شایلاتانی دارد توصیه من به
 اینها اینست که این کار را نکنند فایده ندارد. برای اینکه برعکس این گناه دارد.
 شما این جرأت را داشته باشید که بروید با این نیت که ما میرویم فقط و فقط با این مقصود
 با این منظور که به این مردم خدمت بکنیم و تعهد میکنیم جز این کار منظور دیگری نداشته
 باشیم. و اشخاصی را هم که دعوت میکنیم به همکاری خودمان اشخاصی باشند که اطمینان
 داشته باشیم دارای این نیت و این خاصیت هستند، نه اینکه یک اشخاصی هستند که با کمال
 وقاحت میآمدند بمن میگفتند آقا یک کاری بکنید که بما یک شغلی بدهند در خارج، می-
 خواستند بیرون در یک جا شغلی بگیرند، وزیر مختار بشوند که حتی المقدور در یک مملکتی
 باشد که ایرانی کمتر باشد که از آن ایرانی عبور هم نکنند که بیرون آنجا راحت، بیندازند
 پایشان روی پایشان، عنوان داشته باشند حقوق داشته باشند دولتی کار نکنند. باید
 به این چیزها خاتمه داد. باید اشخاصی به این کار خاتمه بدهند که خودشان مؤمن به این
 طرز فکر باشند، به این طرز عمل. والا اگر یک کسی بخواد بیرون همان نیتی که سابق
 در ایران هم میآمدند سرکار من امید برای آینده ایران نمی بینم. ممکن است
 وضع ظاهری ایران خیلی هم خوب بشود اما این مسائل اساسی همیشه وجود خواهد داشت.
 یک مملکت عقب مانده ای را باید افراد نجات بدهند، باید افراد اصلاح بکنند. بخودی
 خود که این کار انجام پذیر نیست. این افراد خارجی هم نمیتوانند باشند. این دیگر
 تکنولوژی خارجی در این کارها هیچ مؤثر نیست. شما بزرگترین متخصصین و ماشینهای

دنیا را بیا ورید این تأثیری ندارد در این طرز فکر در این روحیه ایرانی . این را با دیدیک فکری کردبرایش . ایرانی را با دیده و تزریق کرد که آقا تو آدم هستی تو یک شخصیت داری تو بمان ، کارت را صحیح بکن منم پشت سر تو هستم . هیچ قدرتی نمیتواند تو را تکان بدهد ، بشرطی که وظایف خود را با امانت انجام داده باشی و این را وقتی که یکسال ، دو سال ، سه سال دید و در عمل دید که برای این کسی که در رأس این دستگاه قرار گرفته چیزیکه مهم است امانت است ، انجام وظیفه است ، حتی اگر به او هم بدیگویند حتی اگر بر علیه اش هم کتاب منتشر کرده باشند . بزرگترین و بدترین تهمت ها را هم به او زده باشند اما این آدم اگر معلوم بشود که شخصی است که صلاحیت دارد به او کار بدهند . یک کسی را که متهم کردند به نادرستی اگر نادرست نیست هیچ قدرتی نمیتواند او را عوض بکند . یک کسی که مرتکب خیانت شده ، دزدی شده ، تقلب کرده بیرونش میکنند هیچ قدرتی در روی زمین نمیتواند این را برگرداند . اینها یک چیزهایی است که بیعقیده من از تجربه یک عمر بدست من آمده که در ایران نتیجه میدهد بمن بارها میگفتند تو ایرانی رانمی شناسی ، تو املا" نمیدانی با چه افرادی سروکار داری ، مگر میشود این طرز در ایران کار کرد ؟ من نشان دادم . در بانک ملی نشان دادم ، در سازمان برنامه نشان دادم ، یک دوره کوتاهی در سفارت ایران که پاریس بودم نشان دادم . طرز فکرشان طرز کارشان عوض شد . من معتقدم انسانی که به یک مسئولی ایمان داشته باشد او را راه راستی که برای خودش اتخاذ کرده اگر منحرف نشود میتواند صد ها ، هزاران ، صدها هزار افراد را تحت تأثیر قرار بدهد و او را ریکند که اینها درست کار باشند . ایرانی بدبخت گناهی ندارد و وقتی که حقوقی که به او میدهند کافی نیست برای تأمین حداقل نان و غذای روزانه زن و بچه اش . هر ملتی را شما بگذارید جای ایرانی و با او ایسن رفتار را بکنید یک نفر درست کار برای نمونه پیدا نمیشود . با زشکر میگردم افتخار میگردم ، مباحثات میگردم ، با همین وضع بدبختی میدیدم یک افرادی با نهایت فلاکت زندگی میکنند اما درست کار هستند . این نشان میدهد که ایرانی ها بطوریکه بارها گفتم همانقدر استعداد دارند که درست کار باشند که نادرست باشد ، بسته به اینست که چه محیطی باشد . و تئیکه برایش مسلم شد که دزدی و نادرستی صرف نمیکند

به ضرر است. او آنقدر شعور دارد که آن راه درستکاری را پیش بگیرد بشرط اینکه از کسی که یک همچین توقعی دارید حداقل زندگیش را تأمین نکنید والا اگر بنا باشد که زنش ناخوش بشود و وسیله نداشتن باشد، پول نداشته باشد، استطاعت نداشته باشد برای معالجه اش، بچه هایش را استطاعت نداشته باشد بفرستد به مدرسه، استطاعت نداشته باشد به اینها غذای کافی بدهد آنوقت توقعتان بیجا است - توقعی است که فوق بشر است این توقع را نباید داشت. این بطور خلاصه، حالا حاشیه رفتم چندین بار هم حاشیه رفتم اما این یک چیزهایی بود که شاید جاهای دیگر میبایست بیان شده باشد این را من حالا اینجا گفتم. راجع به مشکلات بانک ملی که بیان کردم چندتا از آن را ذکر کردم. مثالهای متعددی هم هست اما شاید همین کافی باشد.

س- شما فکر میکنید علتی که گفتید که مردم، کسی که کار میکند تشویق لازم دارد یا نه لازم دارد که به یک نوعی برایش تبلیغ بشود. علت این رفتار روزنامه نگاران و جراید در زمان جنگ و یک دوره کوتاهی بعد از جنگ چه بود؟

ج- برای اینکه بیشتر روزنامه نگاران از پست ترین افراد بودند. یک اشخاصی بودند که تمام صفات ردل یک بشرد را اینها وجود داشت. بیشترشان خودشان را می فروختند، برای یک مبالغ ناچیزی می فروختند. نه فقط به ایرانی می فروختند به خارجی هم می فروختند. شما از یک همچین اشخاصی توقع ندارید. معجزه است بعقیده من که توی یک همچین طبقاتی، توی یک همچین اشخاصی آنوقت پیدا بشوند آنها شیک بدون هیچ استفاده مادی دفاع نکنند از یک آدمی که تشخیص دادند درستکاری است، تشخیص دادند به وطنش، به ملکتش در خدمت میکنند بدون اینکه یک دینا را زانو استفا دهد برده باشند از این جور اشخاص من وقتی که میدیدم امیدوار میشدم میگفتم هست این هست. من همیشه معتقد بودم که شاید از صد نفر ایرانی پنج نفرشان قابل اصلاح نباشند، نود و پنج نفرشان را میشود اصلاح کرد. یک اقلیت کوچکی هستند که اینها اصلاح پذیر نیستند آنها را آدم باید کنار بگذارد، صرف نظر بکند، یک فکر دیگری برایشان بکند اما آن نود و پنج درصدی که قابل اصلاح هستند هدف این باشد که آنها را برای اصلاح هدایت بکند البته این یک عملی نیست که در ظرف چند روز یا چند سال انجام شود. این یک برنامۀ

درآمدتی است که تمام اشخاصی که می‌آیند در مقامات حاکمه ایران قرار میگیرند اگر معتقد باشند، اگر واقعاً "ایمان داشته باشند به این مسائل و شروع بکنند به اجرای این برنامه و اجرای این اصل روزی خواهند رسید که به آن نتیجه خواهند رسید و آن نتیجه را بدست خواهند آورد که ایرانی خودش تشخیص بدهد که مصلحتش در اینست که درستکار باشد و وظیفه‌شناس باشد، راستگو باشد، با جرأت باشد، وظیفه خودش را اجرا بکند و اگر نمیتواند اجرا بکند سعی بکنند به رفع مشکلات و در بیان موجباتی که مانع کارش میشود. بجای اینکه تشویق بکنند که آقا تو را چه کار به اینکارها؟ تو ساکت باش تو کارت را بکن، کسی از تو همچین توقعاتی را ندارد، تو بکن کار خودت را، مگر کسی قدرت را میداند؟ بارها بمن گفتند تو برای کی اینکار را میکنی؟ برای آن دنیا این کار را میکنی؟ کسی که اصلاً "ترا به این صفات نمیشناسد، ترا قبول ندارند، ترا اصلاً" خائن میدانند، تو برای چه اینکار را میکنی؟ ..

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ : ۳۰ آگست ۱۹۸۳

محل : شهرکان - فرانسه

مباحثه کننده : علیرضا عروضی

نوار شماره : ۴۳

س - امروز اگر موافق باشید یک مطالبی در مورد خانواده تان و ایام کودکی تان و خاطراتی که از رشت در آن زمان دارید .

ح - پدر من از اهالی گرکان بود، گرکان یک دهی است نزدیک تفرش و اهالی تفرش و گرکان به این معروف هستند که جایی است که مستوفی از آنجا میآید . بیشتر مستوفی های ایران، که مقمودا از مستوفی ها هم اشخاصی بودند که سواد فارسی و عربی و خط و حساب داشتند، معروف هستند به طبقه مستوفی و اینها بیشتر از تفرش و گرکان هستند ، اهالی تفرش و گرکان . پدر من گرکانی بود و از خانواده ی روحانی . یا پدر پدر من یا عموی پدر من در آنجا مجتهد بود و بستگانش هم که بعضی وقتها از گرکان میآمدند تمام آنها از همین طبقه بودند طبقه ی آخوند . اما پدرم از بهائی های بسیار متعصب بود حال در چه تاریخی و کجا و بطور این بهائی شده بود نمیدانم ؟ ولی بطور کلی میدانم که بعضی از همین خانواده های آخوند و روحانیون اینها وقتیکه تبلیغ میشدند و بهائیان میشدند بسیار بهائی های متعصبی میشدند پدر من از آنجمله بود فوق العاده در این عقیده ی بهائی تعصب داشت و خانه ی ما هم که بعد هم تشریح خواهم کرد یک مرکز بود برای ، در واقع مثل اینکه یک مهمانخانه ی بود ، بهائیان هائی که میآمدند از ایران که بروند به اروپا یا از اروپا برگشتند چون سراء بود ، آنوقت راه اروپا هم منحصر به رشت و انزلی بود . و ما درم از یک مسلمانهای بسیار بسیار متعصب بود بطوریکه من آنچه که بخاطر دارم همیشه ما درم سر نماز بود یا نشسته بود قرن میخواند یا نماز میخواند دائم و ایمن کانتنت است عجیبی بود، تضاد عجیبی بود بین پدرم و مادرم ، بطوریکه

خواهرهای مرا مادرم تحت نفوذ قراردادده بود و آنها بیشتر مسلمان تربیت شده بودند ، و پسر ها یعنی من و برادرم تحت نفوذ پدرم بودیم که خیلی ثناء شیر داشت اخلاق و افکار او . پدرم آدم بسیار بسیار رقیب الارزادهای بود . یک آدمی بود که 'اوشوخی نمیشد کرد ، یک آدمی بود که دیسپلین برقرار میکرد . همه هم از او ملاحظه میکردند و میترسیدند هم در خانواده و هم در خارج در کارها . بیش بسیار بسیار راجدی بود فوق العاده و با خشونت هم با مردم رفتار میکرد . یعنی کم حوصله بود و اهل تعارف آن اخلاق معمولی ایرانی را که به -عارف بگذرانند و سعی بکنند که مردم را جلب بکنند مطلقاً این صفات را نداشت . ریش داشت و لباسی که میپوشید اتفاقاً " از عجایب است که Redingote میپوشید آنوقت معمول بود مردم سرداری میپوشیدند اما پدر من سرداری نمیپوشید Redingote هم یک چیزی است شبیه به سرداری که به انگلیسی میگویند Frock Coat و فرانسه میگویند Redingote یعنی مثل سرداری است منتها پش یقه اش با زویقه ای دبل که با آن فوکل و کراوات میبندند . بعضی وقتها کراوات می بست و بعضی وقتها هم نمی بست همین جور با پیراهن ایرانی ولی این Redingote را میپوشید هیچوقت بخاطر ندارم که سرداری پوشیده باشد برای اینکه آنوقت معمول نبود ، مطلقاً معمول نبود که کت بپوشند . حتی موقعیکه من در تهران زندگی میکردم و در بانک شاهی بودم یعنی بعد از ۱۹۲۰ با بعضی از دوستانم که معاشرت داشتم متجمله با رضا بوشهری بود که پسر حاجی معین تجار بوشهری بود . او یک روزی بمن گفت که ما عبا های خیلی خوب بوشهری داریم بیای بمنزل یکی از اینها را انتخاب کن . من در عرم عبادوش نکرده بودم . تعجب کردم گفتم ، یک دفعه بفکرم رسید که مبادا .. این به او گفتم ، مبادا مثلاً " تونا راحت . شوی که با من بیرون میآی . آنها همه شان عبادوشند و من عبا ندارم و عبا نمی پوشم اگر اینطور است خب مجبور نیستی با من معاشرت بکنی . گفت نه نه من اصراری ندارم . اما هیچوقت من عبادوش نکردم و تمام

طبقه‌های جوان اسرداری میپوشیدند با عبا یا سرداری بدون عبا . ولی من در سرم عبا دوش نکردم و همینجور مثل بقول آنوقت: «فرنگی ما بانه لباس میپوشیدم که خیلی هم به نظر مردم زننده بود که آدم کت کوتاه بپوشد . پسر من به اینجهت لباس بلند میپوشید ولی عین Redingote بود . در طفولیت مادر تهران زندگی میکردیم ، خیلی خیلی کوچک بودم حالادرست بخاطر ندارم که خانه کجا بود اما مدرسه تربیت میرفتیم برادرم غلامحسین خان و من ، غلامحسین خان دو سال از من بزرگتر بود فرزند اول بود ، من دوم بودم بعدسه تا دختر ، خواهر دایم و آخری احمد علی خان بود که پسر بود که شش تا اولاد بودیم . و مدتی در تهران بودم که گفتم مدرسه تربیت میرفتیم و بعد از یک مدتی آنهم بچه مناسب نمیدانم رفتیم رشت سکونت کردیم ، هیچ بخاطر ندارم در هرتجربه بودم دلیلش را هم نمیدانم . ولی قبلاً " پسر درم یک مدتی در رشت بود و مادر من را که یک رشتی بود ازدواج کرده بود ، مادر من از خانواده‌ای بود که ملک داشتند در مثلاً " فومن و شفت یک املاکی داشت که به اندازه‌ای بود که میتوانستند نسبتاً " راحت زندگی بکنند . شغل پدر من هم آن زمانی که مادر رشت بودیم پیشکار سپه دار رشتی بود که املاک سپه دار دست او بود و او اداره میکرد و با درآمدی که از ملک مادر من میرسید و حقوق پدر من یک زندگانی میکردیم متوسط و مرفه‌ای داشتیم . بطوریکه مثلاً " پدر من اسب و درشکه داشت و از قفقاز اسب وارد کرده بود ، یک حفت اسب که هر بودند و این را خوب بخاطر دارم که در خیابانهای سنگ فرش رشت هر دفعه که از دور صدای پای اسب اینها را می شنیدیم میدانستم که درشکه است یا اینکه پدر من دارد میآید . و یک سوچی داشتیم برج علی بود یک ترکی بود که او را چی میگفتند ؟ همین مثل این که میگفتند درشکه دارد بود زنش تو ی خانواده‌ای ما کار میکرد زن خیلی با فحش بود ، زن منی بود و این مثلاً " کلفت ارشد بود که مورد احترام مادر من بود میآدمی نشست و با مادر من با بچه ها . بعد یک کنیز خریده بودند ، اینهم یکی از غرایبی است که

خوش قدم نام است که از آفریقا خریدند و آوردند و این راه به نظرم آنوقت میگفتند که ۱۲۰ تومان خریده بودند . و آنوقت معمول بود . این کنیره این دختره آمدتوی خانواده ما بزرگ شد بعد ما درم این را عروسی کرد برایش زن یکی از نوکرهایمان شد . این دختر آن تا به هم که زن برج علی بود زن این سوچی بود درشکه دار ؟ کالسکه چی میگفتند نمیدانم درست اصطلاح اش را کالسکه چی یک همچیر، چیزی (درشکه چی) . این زن او هم ، زن او یک دختری داشت که اینهم دخترش هم در خانواده ما بزرگ شد و کلفت بود و مستخدم بود ، یکی هم یک زن دیگری هم بود که او هم از بچگی در خانواده ما بزرگ شده بود اسمش شوکت بود . اینها و آنوقت مایک لاله هم داشتیم لاله آقا داشتیم و یک رشتی هم بود که مشتی علی بود که این هم مثلاً " پیشخدمت بود . اینها حقویشان در آنچه ده بخاطر دارم در حدود در ماه چهار تومان بود . و زندگی ما در رشت عبارت بود از یک خانه ی بزرگ در سبزه میدان که مشرف بر باغ سبزه میدان بود . این را پدرم اجاره میداد مستأجرش هم همیشه ارمنی بودند . و ارمنی ها در رشت آنوقت یک طبقه ی متمدن محسوب میشدند . برای اینکه بخاطر دارم همیشه یسارو ، این ارمنی ای که مستأجر ما بودند ، تا جرباشی بود یعنی ریاست برتجا را ارمنی در رشت داشت . این را تا جرباشی میگفتند و پسرهایش در روسیه تحصیل میکردند بخاطر دارم وقتی که تا بستان مرخصی میآمدند من خیلی از طرز رفتارشان تعجب میکردم برای اینکه توی مدرسه در روسیه رفته بودند از این کاسکت های افسری سرشان میکردند و وقتی که به آدم دست میدادند پایشان را بهم میزدند مثل نظامی ها تقی صدا میکرد ، و این تربیت آنوقت روسیه ی قبل از جنگ بود که خیلی باعث حیرت من بود . این خانه ای را که مشرف به سبزه میدان بود یک خانه ی دو طبقه بود بهمان معماری شمال ایران که تقلید از قفقاز بود دور تا دور این حیاط طبقه ی بالایش شیشه پنجره داشت و به رنگهای هاشی هم رنگ آبی مثلاً این چوب را میکردند این تیبیکسی از معماری رشت بود که از قفقاز

آمده بود. آنوقت متعل به این که راه به حیاط و اندرون مسا داشت این هم یک حیاطی بود که نسبتاً " وسیع و شجر بود درخت های مرکبات داشت ، مرکبات خیلی خوب که زمستان اینها را با کولوش (کاه) می پوشانند که در مقابل سرما محفوظ باشد . یک حوض بزرگی وسط حیاط بود و آنوقت این قسمت اندورنی بود قسمت بیرونی که مشرف به کوچه بود اینهم یک دوطبقه بود همان بطرز معماری قفقازی ، طبقه بالا مشرف به کوچه و شیشه هائی ، شیشه بندی مشرف به اندرون داشت . پدرم پذیرائی هایش در همان بیرونی بود که وقتی هم مهمانی میدادند بخاطر دم که علاوه بر چله و خدرشتهای ایرانی یک چیز هائی مثلاً " بشکل کتلت درست میکردند این چیز هائی را که همین هائی را هم که الان هم درست میکنیم کتلت هائی مثل همبرگر و سیب زمینی نمیدانم سرخ کرده دورش می گذاشتند این را مثلاً " خیلی فرنگی مآبانه بود این جور پذیرائی علاوه بر چلو و خورشت . من در تهران که بودیم گفتم مدرسه تربیت میرفتم که خیلی بچه بودم رشت که آمدم مدرسه رشدیه میرفتم در نزدیک خانه مان در رشت . در ۱۹۱۲ پدرم من و غلام حسین خان را که از من دو سال بزرگتر بود به پاریس فرستاد از راه روسیه ، آنوقت به انزلی میرفتیم با دکوبه و از آنجا با ترن میرفتیم به اروپا . در حدود گمان میکنم پنج شش روز این مسافت طول میکشید . در ۱۹۱۲ بود که وارد پاریس شدیم مرا در یک پانسیون گذاشتند ، در یک پانسیون در نزدیک Jardins de Luxembourg بود برای اینکه بخاطر دارم که میرفتیم توی Jardins de Luxembourg تنجا بازی میکردیم و تفریح ما هم آنوقت این Roller Skating بود که خیلی خیلی متداول بود . و همچنین یک چرخهای بزرگی بود از چوب که این را آدم میدوید این چرخ را هم راهنمایی میکرد این چرخهای خیلی بزرگی و با یک چوبی که آدم درست داشت این را میزد و میدوید . اینهم یکی از تفریح های این بچه های آنوقت بود که الان هیچ اصلاً وجود ندارد نمی بینم . ما در این پانسیون بودیم هیچ فرانسه نمیدانستیم هیچ . در این پانسیون یک پیرمردی بود که این پدر بزرگ این اشخاصی بود که ، جوانانی بود که در آنجا زندگی میکردند و این ما را بجا های مختلف میبرد . مثلاً "

به (؟) Jardin میبرد که در واقع یک باغ وحش بود . و یک روز هم ما را به جایی که گا و گوسفند را میکشند برد که بسیار تاء شیریدی در من گذاشت که من بعد چند روز رغبت نمی کردم گوشت بخورم برای اینکه وحشتناک بود آن چیز هائی را که دیدیم طرز کشتن گا و ها . بلا آخره اینها را در دوره ای بوده که هنوز به مدرسه نرفته بودیم و بعد وقتی مدرسه باز شد رفتیم به Lycée Montaine هم در همان حول وحوش بلوار اسم این (؟) من اتفاقاً " وقتی که بعد پاریس آمدم فکر کردم بروم ببینم اما نمیدانستم اعلان این کجاست .

(؟) بود و اینجا رفتیم و وارد Lycée شدیم . Lycée هم بنظر من مثل یک سربازخانه بود برای اینکه دیسیپلینش یک جورى به نظر من مثل زندگی سربازخانه بود . و آنجا بچه های من ما بودند . دیگر فرانسه را هم یاد گرفته بودیم میتوانستیم دیگر با آنها حرف بزنیم و میتوانستیم سر کلاس حاضر بشویم . در این مدتی که در پاریس بودیم ایمن عبدالیهاء که رئیس فرقه بیجائی بود به پاریس آمد و منزل در خیابان نایمى منزل داشت که یکی از بیجائى های خیلی سرشناس فرانسه بود و آدم متمولی هم بود خانه ی خیلی مجللى داشت و چندین بار آنجا رفتیم و عجیب بود عده زیادی که از فرانسوی ها می آمدند و میرفتند دائم جمعیت می آمد و میرفت ایمن عبدالیهاء هم با همان لباس معمولی اش که لباس دهی خیلی بلند سفید یا نخودی کرم و ریش بلند سفیدی و گیس های آویزان سفید و یک نوع عمامه ای که مثل عمامه ایران نبود مثل عمامه ای که در ترکیه و همین بیروت سرب می کردند که در واقع مثل یک فینه ای بود که دورش را پارچه سفید پیچیده بودند و بسیار قیافه ی جذابی داشت فوق العاده برای اینکه از همان وقتیکه بچه ای ۱۲ ساله بودم ایمن قیافه اش خیلی خیلی در من اثر گذاشت یک صورت روحانی داشت . و جزو اشخاصی که بدیدنش می آمدند بخاطر دارم که گفته شد که تقی زاده هم آمده بود که با او

ملاقات کرده بود. عده زیادی ارمین ایرانی ها شیکه که .. گمان میکنم مثلاً" از جمله اشخاصی که او را ملاقات کردند ذکاء الملک فروغی بود که اینجور اشخاص به دیدن او می آمدند. در آن موقعی که آنجا بود ما همان بالباسهای مدرسه ای که شلوارهای کوتاه با یقه های سفید گرد و باهمی لباس مدرسه پیش او میرفتیم و از ما هم مثل اینکه عکس برداشتند روی زانوی نشاندۀ بود عکس هایش را بما داده بود عکس خودش را هم بما داده بود. یکی به اسم غلامحسین خان یکی به اسم ابوالحسن خان . او مثل اینکه گفته بود که بر پدرم گفته بودند که در پاریس چرا اینها را فرستادند اینها را بفرستند بیروت که اینها در آنجا باشند هم از لحاظ زبان انگلیسی به تر است و هم جای مناسب تری هم هست . بنا بر این ما بعد از یک سال ما را به بیروت بردند به

Syrian Protestant College

س - ۱۹۱۳ .

ج - ۱۹۱۳ . و آنجا یک عده زیادی ایرانی ها درس میخواندند. یک عده خیلی زیادی بودند که همه هم همدیگر را میدیدیم و تا آنجا شیکه بخاطر دارم بیشترشان هم بهائی بودند. از آن دهقان ها بودند ، دهقانهای شیراز که عبدالحسین خان و علی محمد خان دکتر قاسم غنی بود که برای من مسلم بود که این بهائوسی است . حالات عجیب میکنم اگر این را الان پرسش توجه ندارد و یانه میگوید اما من .. برای اینکه تمام این جرگه ای که ایرانیهای که در آنجا بودند از همان طبقه ی بچه هائی مثل ما که در مدرسه ابتدائی اش بودیم تا آنهایی که تحصیل طب میکردند بحقیقه من همه آنها بهائی بودند . عکس هائی هم از همین ایرانی هست که عده زیادی بودند که میگویم آنچه که بخاطر دارم دکتر غنی بود او این شیرازی ها بودند . با قراوف هم بود با قراوف در تهران گرانده تیل را داشت اولین هتلی که در تهران بوجود آمد توی این خیابان لاله زار ، آنوقت هم بعنوان یک هتل اروپائی مثل اینکه محسوب میشد سال این با قراوف بود که از قفقاز آمده بودند . این صاحب نفت در بادکوبه بود بعد آمد ، متمول بود

دوتا از پسرهای او هم در آن مدرسه بودند . بهر حال یک عده زیادی بودند -
 الان من تمامش را بخاطر ندارم اما آنچه که بخاطر دارم خیال میکنم همه شان
 بهائی بودند . بعد در ۱۹۱۴ ما به ایران آمدم برای مرخصی تابستانی ،
 و قتی که به ایران رسیدیم جنگ بین الملل شروع شد ، جنگ اول جهانی
 شروع شد بطوریکه دیگر نتوانستیم برگردیم یعنی راهها بسته بود ، یعنی میبایستی
 از راه روسیه رفت و دیگر می گفتند مسافرت نمیشود کرد از راه روسیه به اروپا .
 و بنا بر این ماندنی شدیم . در آنجا یک مدرسه آمریکائی بود که یک رئیس
 آمریکائی و زنش هر دو تا در آنجا تدریس میکردند .
 س- در رشت ؟

ج - در رشت . و یک عده معلم های ایرانی هم داشت . این هم مدرسه ی نسبتاً
 کوچکی بود . در آنجا هر دو تا من هم غلامحسین خان و هم من مشغول تحصیل
 شدیم و این مثلاً در ۱۹۱۴ بود تا گمان میکنم ۱۹۱۵ بود یا ۱۶ بود که پدرم
 ما را به تهران فرستاد و در تهران از منزل دوتا خانم آمریکائی که یکیشان
 طبیب بود دکتر کسلارک و یکی میس کاپیس که معلم مدرسه
 تربیت در تهران بود . آنجا پانسیون بودم یعنی اینجا من دیگر تنها بودم
 دیگر غلامحسین خان هم نبود . این هائیکه خانهای در خیابان
 فردوسی داشتند که آنوقت خیابان علاءالدوله اسم داشت نزدیکهای توپخانه
 یک خانه ای داشتند که مطابق همان معماری سبک ایرانی یک حیاطی بود دور تا
 دور آنهم اطاق بود ، قسمت شمالی اطاقها خود این دکتر کسلارک و
 میس کاپیس سکونت داشتند و من هم این قسمت جنوبی بودم که
 یک اطاق مجزا داشتم و غذا با آنها میخوردم و آنجا هم پیش اینها درس میخواندم
 آن دکتر کسلارک Homeopathic خوانده بود و طبیبش
 هم در این رشته Homeopathy گمان میکنم آنوقت تنها پزشک
 بود این Homeopathic ها هم دواهای خیلی خیلی ساده ای میدادند
 خیلی خیلی ساده معتقد به این طرز مداوای دیگران نبودند که دواهای مفصل

و خود این دکتر کلارک میگفت دواهاش میدهند که بیشترش از گیاه ساخته
 میشود و بسیار زن مهریانی بود ، زنی مستی بود ، زن مستی بود فوق العاده
 مهربان . میس کاپیس هم روزها در مدرسه تربیت درس میداد
 و وقتی که میآمد آنوقت من از او درس خصوصی میگرفتم . میس کاپیس
 بمن انگلیسی درس میداد ، ریاضی درس میداد مثلاً "جبر و مقابله" پیشش
 او خواندم . آنوقت معلم فارسی داشتم که یک دبیرمو" یدنا می بود که
 یکوقتی در رشت بود ، او هم یک وقتی آخوند بود اسم او شیخ محسن بوده عمامه داشت
 اما در تهران دیگر فوکل و کراوات می بست و خیلی فرنگی مآب شده بود وضع
 مادیش هم خیلی خوب بود . خواهر این دبیرمو" ید زن یک نیچی نامی بود
 که در سفارت انگلیس منشی ایرانی بود یعنی عوارشدا ایرانی سفارت انگلیس
 بود . این به منزل میآمد بمن درس فارسی و عربی میداد و یک عبدالعظیم
 خانی هم بود که او هم گرکانسی بود ، قریب ، پدر این قریب های جمشید
 و هرمز قریب ، پدر این هم بمن فرانسه درس میداد ، هم فرانسه درس میداد
 هم به نظرم فارسی ، بنا بر این هم پیش دبیرمو" ید میخواندم ، این فرانسه
 و فارسی بود ، برای اینکه میدانم که این دستور زبان فارسی راهم
 همانموقع این نوشته بود ، این عبدالعظیم خانم قریب .

س- چرا مدرسه نمیرفتید ؟

ج - نمیدانم ، اینهم یکی از چیزهایی بود که پدرم تصمیم گرفته بود که
 ما را با نسیون بگذارد و در همانجا هم بخوانیم برای اینکه جای دیگر من
 مثلاً اگر بنا بود مدرسه بروم ، جای دیگر نمیدانم کجا میتوانست ما را منزل
 بدهد ، سکونت بدهد . در همانجا ترتیب داده بود که ما ، من آنجا زندگی بکنم
 میگویم ما برای اینکه من خیال میکردم من و برادرم بودیم ، اینجا
 دیگر من تنها بودم . در آنجا شبانه روز بودم با نسیون و بودم غذا با آنها
 میخوردیم و یک اطاقتی داشتم توی اطلاق خودم درس میخواندم این معلم هائی

که میآمدند اطاق من میآمدند، من آنوقت وقتیکه درس از میس کاپیس میفرستم میرفتم خوی اطاق روبرو درقسمتی که آنها سکونت داشتند. زندگی خیلی خیلی پاکیزه‌ی خیلی کوچک مرتبی داشتند. گمان میکنم درآمد زیادی نداشتند. دکتر کسلارک که طبابت میکرد اینها دوتایشان باهم زندگی میکردند یکیشان مسن بود، میس کاپیس نسبتاً جوانتر بود و از جای آمریکا آمده بودند نمیدانم اما اینها سالها در تهران بودند. یک خانم آمریکائی دیگری هم بود اوهم دکتر بود، دکتر مودی بود اوهم در همسایگی ما منزل داشت اوهم بهائی بود. او برای خودش طبابت میکرد. اما اینها باهمدیگر خیلی نزدیک بودند و همسایه هم بودند.

س - این خانمهائی هم که شما با آنها زندگی میکردید بهائی بودند؟

ج - هردو شان، متعصب، متعصب، متعصب خیلی هم متعصب. که یکی جوانتر بود و یکی مسن بود و آنکه مسن بود خیلی باکاکتر بود این خانم خیلی. مثلاً "وقتیکه من بانک شاهی رفتم وارد شدم....."

و اردبانک شاهی شدم یک مدتی بعد یکی از این انگلیسی ها بمن گفت یک روز این دکتر کسلارک آمد و گفت من نمیشناختم او کسی بود شروع کرد باهمان لهجه آمریکائی از حسن، حسن، آنها مرا حسن صدا میکردند، گفت هسی گفت حسن اینطور است آنطور تعریف و تمجید، اینها گفتم نمی فهمم اصلاً "راجع به کی دارد صحبت میکند، بعد معلوم شد که راجع به شما دارد میگوید. آمده بود پیش خودش که مثلاً "مرا به آنها معرفی بکنند که چنین پسری است همچین است همچنان است نمیدانم فلان اینها مدتی پیش ما، با ما زندگی میکرد و توصیه و تعریف و تمجید و حالادنباله همان زندگی رشت را بگویم. در رشت....."

س - وقتی که تحصیل تان اینجا تمام شد با اینها آنوقت چه کار کردید - کجا رفتید برگشتید رشت؟

ج - حالا از ۱۹۰۰ مشـ "لا" ۱۹۱۵ بـمـود تا ۱۹۱۷-
که انقلاب شوری بوقوع پیوست ومن مرخصی میرفتم به رشت ، راه بیــــن
رشت ، مسافت از رشت به تهران با کالسکه بود . سابق میگفتند دستگاه
دستگاه ، دستگاه یک چیزی بود عبارت از این کالسکه هائی بود چرخهای
آهنی و چهار نفر جا میگرفتند ، دونفر یک طرف ، دونفر هم آنجا روبروی هم
می نشستند و این مثل چیزهای از آن کالسکه های سلطنتی نیست که درهایش
دوتا پنجره هایش بالا میروند این یک همچین چیزی بود پنجره هایش دوتا
پنجره هایش بالا میرفت و شیشه هایش بالا میرفت و میشد پائین زد . و از رشت
به تهران این قابل وصف نیست که چه به آدم میگذاشت برای اینکه از موقعی
که آدم توی این کالسکه می نشست این تکان میخورد حرکت میکرد گـردن
من بطوری درد میگرفت تا تهران برای اینکه چرخ آهنی آنوقت روی جاده هائی
که آسفالت نبود ، جاده ساخته نبود جاده خاکی جاده هائی که ناهموار
و آنوقت آن کوههای راه رشت به قزوین از دره ی مـلاعلی بحدی خطرناک
بود بحدی ناراحت کننده بـمـود و مگس ، مگس که از رشت توی کالسکه
میآمد پرمیشد تا تهران با آدم بود هر کاری که میکردید که نمیشد
دیگر این مگسها را دفع کرد . پنجره را می بستید گرم میشد پنجره را باز
میکردید خاک و مگس آنچنان ... من یکی از خاطرات بچگی دارم این زجر
رفتن از رشت به تهران با کالسکه . آنوقت توی این راه هم یک ارباب
بهمتی بود زردشتی برادر ارباب گیخسرو این امتیاز این راه را گرفته
بود و این دستگاها مال او بود یک مسافر خانه هائی هم که بقول خودش مهمانخانه
بود اسمش مهمانخانه بود . اما در استاسیون هـ ای معینی
برای اینکه چند شب توی راه آدم میماند وقتی وارد میشد اسبها را میبایست
عوض یکنند و شب هم آدم میبایست بخوابد در چنجا در طول راه این مسافر خانه
داشت که تمام متعلق به همان ارباب بهمی بود . تمام این تشکیلات ، تشکیلات

عظیمی بود خب دیگر اسبها را میبایست عوض بکنند . دوتا اسب میبایست عوض بکنند که بعد آدم بروید به این مسافرت ، روزی هم نمیدانم چند فرسخ بیشتر مسافرت نمیشد چندین روز طول میکشید . من وقتی که تهران تصمیم گرفتم که بروم رشت در ۱۹۱۷ برای مرخصی تابستانی بدون اینکـــــــــــــــــه به پدر و مادرم بگویم و اجازه بگیریم تصمیم گرفتم با دوچرخه بروم با بی سیکلت برای اینکه ورزش من بی سیکلت بود دوچرخهـــــــــــــــــه داشتم و سوار میشدم و اشخاصی راهم که با آنها سوار میشدم یک تقی خان بود که برادرش تقی خان ، که آنها هم بهائی بودند تقی خان و برادرش که شوفر بهدر شاه شده بود که گمان میکنم که این کسی هم که اخیراً " میر میر چی ۰۰۰۰

س- میر صادق ؟

ج - آره صادق خان بود ، گمان میکنم این پسر آن صادق خان بیسود صادق خان بود که بسیار بسیار مرد سربوشتـــــــــــــــــی بود خیلـــــــــــــــــی معقول کمتر حرف میزد . اینها تماشاخان دوچرخه سازی داشتند یک مغازه دوچرخه داشتند در خیابان چراغ برق ، آنوقت هم معمول بود که مردم دوچرخه سوار میشدند اینها برای تعمیر دوچرخه و تعویض دوچرخه دوچرخه سازی داشتند و با هم دوچرخه سواری میکردیم و برای اینکه بتوانیـــــــــــــــــم به رشت برویم یک دوره ی تمرینـــــــــــــــــ می گذاشتیم که از تهران تا دزاشیب با دوچرخه بدون توقف میرفتیم و این خودش یک کار فوق العاده بود برای اینکه جاده آنجا نبود ، جاده رشت به تهران ، از تهران به شمیران جاده ی بسیار بسیار مشکلی بود خط خاکی سنگ و کلوخ و خـــــــــــــــــاک و روی این جاده سوار شدن با دوچرخه رفتن بخصوص که آدم توقف نکندـــــــــــــــــ این یکی از تمرین های بسیار بسیار مشکل بود مدتی اینکار را میکردیم که آماده شدیم که به رشت برویم .

س- با همین تقی خان ؟

ج - با همین تقی خان . هفت نفر بودیم که راه افتادیم که رفتیم قزوین در قزوین چهار نفر بیشتر نشدند آن سه تا برگشتند نتوانستند . در صورتیکه راه تهران به قزوین راه بسیار آسانش بود . گرچه هیچ نبوده نه آسفالت ، آنهم سطح هیچی نبود جاده صاف نبود یک جاده خاکی بود از قزوین به رشت بسیار بسیار کار مشکلی بود برای اینکه تمام این گردها و این ارتفاعاتی که در آنجا گردنه ملاعلی یکی از کارهای عجیب بود ، البته این را روسها یک زمانی یک راهی ساخته بودند . حالا این را کی این راه را روسها ساخته بودند نمیدانم اما در ۱۹۱۷ گمان میکنم اینکاری بود که از لحاظ ارتشی قشونی روسها این راه را ساخته بودند . ولی گردها را مثلا " شما میبایست طی بکنید جاده ای بود مثلاً " به عرض شاید پنج شش متر شش متر ولی سطح این هم باز ناماف بود بطوریکه ما این ارتفاع این گردنه ملاعلی را یک قسمتش را پیاده میرفتیم سربالا را نمیتوانستیم به زحمت دوچرخه میرفت . ولی با تمام این مشکلات وقتیکه رسیدم به رشت و خواستم دوباره به تهران برگردم به پدر و مادرم گفتم که من بشرطی میروم که با دوچرخه برگردم . برای اینکه آن کالسکه را اینقدر از آن وحشت داشتم که بهیچوجه حاضر نمیشدم . نمیدانم در ظرف سه روز این راه را رفتم با خودمان هم غذا بر میداشتیم این کیفی که معمولا " برای آچار و این چیزها بود این را از آذوقه پرمیکردیم و خوشبختانه این تقی خان هم بدیده اگر بی سیکل است عیب میکرد بطوری هم که عیب کرد او همه اینکارها را میگرد و غذا برداشتیم خوشبختانه که برداشته بودیم . برای اینکه ۱۹۱۷ مصادف بود با عقب نشینی قزاق های روسیه از ایران که میرفتند به روسیه برای اینکه روسیه انقلاب شده بود

دیگراملاً" هیچکس به هیچکس نبود این بدبخت هادرروسه میرفتند چه بکنند ، اما عقب نشینی میکردند . و چون اینها عقب نشینی میکردند و هر جایی که توی راه قهوه خانه‌ای بود یا چیزی بود میجاپیدند غارت میکردند میبردند تمام قهوه خانه های راه قزوین رشت بسته بود - شماشان بسته بود . همه شان فرار کرده بودند . بطوریکه ما ایمن غذاهایی که داشتیم تمام شد ، غذای ماطوری نبود که بتوانیم تمام روز برای تمام روز کافی نبود برای اینکه آدم کار میکرد و زحمت میکشید می‌رفت . خیلی هم اشتها داشت بواسطه این ورزشی که میکردیم . و به وضع اسفندگی گرفتار شدیم با میدا اینکه شاید قهوه خانه‌ی بعدی یک چیزی باشد .

هی رفتیم . هی رفتیم هیچ جا پیدا نکردیم . بلا آخره دریکی از دهکات رفتیم توی یکی از دهات و آنجا غذا پیدا کردیم و خیلی هم بما خوش گذشت و خیلی هم خوشحال شدیم یک مقداری هم از آن‌ها آذوقه گرفتیم و ادامه دادیم . از منجیل که حرکت میکردیم با ران گرفت و ما تمام آن روز را در باران با دوچرخه به رشت وارد شدیم و من یک دانه پولیو رقرمز پوشیده بودم که این تمام رنگ داده بود . کلام هم کلاه ایرانی بود کلاه مقواشی ای ایرانی این کلاه مقواشی ایرانی تبدیل به یک مشت خمیر تبدیل شده بود . و در رشت که رسیدیم خواستیم حالا خودمان را سرو وضع مان را حسابی بکنیم که برویم پیش پدر و مادرمان و آن‌ها هم نمیدانستند که من با دوچرخه دارم می‌آیم برای اینکه می‌رسیدم که اجازه ندهند . رفتیم جلوی نرسیده به شهر رشت روسها آنجا یک عده‌ای سرباز داشتند قزاق‌ها آنجا بودند . و اینها یک چیزی شبیه داشتند و آن از چوب این برای اینکه اسب‌ها آب بخورند . این بیرون این سرباز خانه‌شان بود . ما با لباس رفتیم توی آن حمام آب سرد آب با ران و خودمان را شستیم که سرو وضعی پیدا بکنیم برای اینکه گلی بود چه جور رنگ پس داده بود چه جور و لباس

مان را با این آب شستیم و سوار شدیم خیس راه افتادیم و رفتیم رشت ، و قتیکه وارد منزل شدیم یک غوغائی شد ، داد و فریاد که شما چه کردید چه نکردید گفتیم بسیار هم خوش گذشت . فردایش هم سوار شدیم صبح رفتیم انزلی آن راه انزلی هم باراه پهلوی آنهم خراب بود . صبح با دو چرخه رفتیم و عصر برگشتیم که آنهم خودش یک مسافتی است . آنوقت برگشتن من آنجا ماندم یکی دوماه به نظرم ماندم بعد که خواستم برگردم باز شرط هم کردم که باید با دو چرخه بروم بلا آخره هر جور بود قبول کردند برای برگشتن به تهران این تقی خان آمد به رشت و با هم حرکت کردیم یک کسی هم با ما بود که اینهم نظامی بود و توی قزاق خانه نبود مثل اینکه یک قشون دیگری هم بود در زمان سابق قبل از کودتا که اینها میگفتند اینها راجی .. یک اسم دیگری داشت نه ژاندارم بود نه قزاق بود . این از آن افسرها بود اینهم با ما آمد دو چرخه اش توی راه شکست و ماند دیگر اصلاً طوری شکست که نمیشد قابل ترمیم نبود تعمیر نبود . بهر حال به تهران برگشتیم دوباره در منزل میس کاپیس و دکتر کلازک بودم تا ۱۹۱۹ . ۱۹۱۹ دیگر به رشت برگشتم ، به رشت برگشتم حالا خیال اینکه دوباره به تهران برگردم یانه . اما وارد رشت شدم دیدم که این خانه ماکه درسزه میدان هست و بیست و آن تاجریاشی ارمنی اجازه داده بودند این رایک عده از نظامی های انگلیس اشغال کردند ، حالا اشغال کرده بودند به پدر من کرایه خانه میدادند یا نمیدادند نمیدانم اما بنا بر این توی بیرونی مایک کلنل کاکس بود و یک کلنل بود و خیلی جالب بود برای اینکه من بیکار بودم روزها آنجا میرفتم ، خواب اینها هم دیدن که من انگلیسی نسبتاً " بلدم خوب بلدم و با هم صحبت میکردیم آشنا و دوست شدیم و یکی از صحنه هائی که دیدم این یک عده ای از ایرانیها

همه مثل S P R . South Persian Rifles اینها را تربیت کرده بودند که با آنها بودند که اینها مثلاً " مثل وکیل باشی بودند . اینها یک روز یکی از اینها دیگر نمیدانم یک نادرستی کرده بود چه تقلبی کرده بود که او را تنبیه میکردند او را به یکی از ستونهای توی حیاط بستند و یک نفر با چوب بایکی از این چوبهای مخصوص این راپشتش را همینجور میزد که میبایست اینها تا بزنند . این نمیدانم ازده دوازده تا که تاج و کرد این مرتیکه غش کرد از حال رفت و یک مرتیکه خیلی گردن گلغتی بود و تمام پشتش زخم شد ، من این را خوب بخاطر دارم ما ایستاده بودیم ما تماشا میکردیم و بعدی من تحت تاء شیر این وحشی گری اینها قرار گرفتم ، این به نظرم خیلی زننده بود اما برای آنها خیلی عادی بود این مجازاتی بود که مثل اینکه در پیش اینها مرسوم بود که اشخاصی را که میخواهند مجازات بکنند می بستند و بسته به مجازاتشان چند نفر به شلاق نبود با چوب میزدند با چوبهای مخصوصی که برای اینکار داشتند .

بلا آخره در نتیجه همین آشنائی که ما پیدا کردیم این کلنل کاکل و آن یکی بمن گفتند که خب شما که الان که بیکار هستید چرا اینجا نمیآئید کار بکنید بیا شاید مترجم بشوید و ضمناً " هم بمن حقوقی دادند ماهی به نظرم ۷۰ تومان . ۷۰ تومان آنوقت خیلی خیلی پول بود ، برای اینکه بعدها که من در بانک شاهی رفتم و شروع بکار کردم با ماهی ۳۰ تومان شروع کردم ، آنجا بمن ۷۰ تومان میدادند .

دفعه اولی بود که از خودم پولی پیدا کردم و آنوقت آنجا دو چرخه داشتم یا نداشتم نمیدانم اما خیلی خوش بودم ، روزها آنجا میرفتم کاری هم نبود کار ترحمه ای نبود خب با همین ها نشسته بودیم و صحبت میکردیم و من ماهی ۷۰ تومان هم حقوق می گرفتم . و یکی از علل اینکه ما معروف شدیم به اینکه انگلوفیل هستیم همین برای اینکه خانه ی ما را اینها

نشسته بودند ومن هم آمدم حالا آنجا کلی طبیعی هم هست انگلیسها میتوانند
 با اینها .. معاشرت هم داشتم ضمناً " حقوقی هم میگرفتم . یک مدتی
 به این ترتیب گذشت اینها آنوقت رفتند. هان این میرزا کوچک خان
 آنوقت در جنگ بود و این میرزا رضا خان افشار هم وزیر مالیه اش بود این
 میرزا رضا خان افشار معلوم میشد با انگلیسها رابطه داشت ، یک روزی گذاشت
 با یک مقداری پولی از میرزا کوچک خان برداشت و فرار کرد. این رضا خان
 افشار یک قوم وخویشی دوری هم مثل اینکه با پدر من داشت ، حالا چه اهل
 ارومیه بود ، هان یکی از عمه های من هم مثل اینکه مقیم
 راضیه ، ارومیه آن زمان بود بنابراین بعضی وقتها میآمدند از اینجا
 عبور میکردند به ارومیه میرفتند منزل ما منزل میکردند. یکی
 از اقوام پدر من هم در روسیه یک جایی یک زن روسی گرفته بود و افسر
 بود افسر کجا بود من حالا دیگر نمیدانم اما بخاطر دارم آمده بود به منزل
 ما همان توی بیرونی منزل ما آنجا یک مدتی بود با زن روسی این زن روسی
 هم چون دچار غربت بود وشبها می نشست ماه را نگاه میکرد و گریه میکرد
 و به او بسیار بد میگذشت هیچکس اصلاً " زبانش را نمیدانست و این یک کلمه ای
 دیگر نفیر از روسی نمیدانست . و این حالا چه افسر کجا بود بخاطر
 ندارم نمیدانم اما یک شیر و خورشید بزرگی روی کلاهش بود و لباس نظامی
 سبیل های ناصرا الدین شاه و او نیغورم عجیب و غریبی داشت . این شغلش
 چی بود ؟ اصلاً " بخاطر ندارم . این در ۱۹۱۹ بود که وقایع جنگ
 پیش آمد ، و اینها انگلیسها عقب نشینی کردند و روسها آمدند به
 گرفتن کشتی هایی که در انزلی ، کشتی هایی روسی گفتند کشتی های جنگی
 روسی بود انزلی اینها را بگیرند و به این بهانه آمدند. اما ضمناً .. هان
 در این بین چیز آمد ، نه این دیگر مال بعداست ، این مال بعداست در ...
 چطور شد من بندر پهلوی رفتم و غلامحسین خان هم در پهلوی بود چه سمتی
 داشت یاد من نمیآید. من رفتم پهلوی یک مدتی در پهلوی زندگی میکردم و

یکی از اقوام تیمورتاش ، سردار معظم خراسانی حاکم پهلوی بود و من در آنجا یک شغلی بمن دادند که شغل من عبارت از این بود که جواز میبایست به این ترکمن ها بدهم که میخواهند بروند زیارت میخواهند بروند و میبایست ما به اینها جواز بدهیم که بروند از کدام راه کجا میخواهند بروند درست بخاطر ندارم . شاید میخواهند به مشهد بروند و میبایستی با کشتی مثلاً " به بندر گز بروند ، در حال ما میبایست به آنها جواز بدهیم حالاً ما میبایست به آنها جواز بدهیم نمیدانم . اما من روزی چند نفرمی آمدند که به اینها جواز میدادیم . و در پهلوی وقتی که بودم آنوقت بمن پیشنهاد کردند که ، همین انگلیسهائی که با ما آشنا شده بودند که همان دسته ی کاکل و اینها که من بروم به عنوان مترجم بایک Detachment بروم به بندر گز ، و بندر گز هردو تا میگفتند که بعد بندر شاه بعدها . رفتم ، رفتم بندر گز هم یک دهی بود فقط یک گمرک نسبتاً " معتبری داشت که این اشخاصی هم که رئیس گمرکش بعدها در تهران معاون کل گمرک شده بود او هم آدم خیلی بود گمان میکنم آنها هم بهائی بودند اینها در آنجا دو تا برادر بودند که یکیشان رئیس گمرک بود یکی دیگر هم در آنجا کار میکرد با آنها هم معاشرت داشتم . و رفتیم آنجا در یک خانواده ارمنی در بندر گز پانسیون شدم و یک مدتی هم آنجا بودم و بسیار هم خوش گذشت برای اینکه به شکار میرفتیم با همین افسران انگلیسی شکار Woodcock که به فارسی چه میگفتند اینها را ؟

س - بلدرچین؟

ج - نه نه فقط مال قسمت شمال است . نه این مرغ های دریایی نبود جنگلی بود گوشت خیلی خیلی لذیذی دارد و شکارش هم بسیار شکار جالبی است اینطوری که این یارو میگفت . شکار مشکلی بود میگفتش که یکی از بهترین شکارها دنیا است . اینجا برای Woodcock ، آن انگلیسی میگفت ، میگفت اگر مردم بدانند که یک همچین شکارها را اینجا هست یک همچین وسائل موجود هست اینقدر پرنده اینجا هست ، قرقاول بود اما

و بیشتر علاقه به Woodcock میگفت شکار بسیار مشکلی است شکار قرقاول نسبتاً آسان است برای اینکه قرقاول می‌رود و صاف ، وقتی که بلند میشود صاف حرکت میکند . Woodcock هم‌سریزکاک می‌رود و این بود که این خیلی خیلی سبک‌ها را می‌کرد . مثلاً یک روزی با تفنگ دولول دوتا Woodcock را زد و میگفت این دیگر از آن Fit شکاری است که برای یادگار میماند خیلی خیلی آدم معروفیت پیدا میکند . خیلی به شکار علاقه داشت . شب شکار میرفتم . شبها شکار خوک میرفتم با همین ارمنی ها تفند بر میداشتیم از این تفنگهای وینچستر تفنگهای با گلوله ، شب میرفتم تو مزارع و آنجا در انتظار خوکهای جنگلی ها خوکهای وحشی ، میرفتم برای شکار خوک و یک دانه خوک هم نزدیک هیچ ، آنها شکارچی بودند من آنجا شکار را یاد گرفتم و فوق العاده از این حیث خوش گذشت برای اینکه در خانواده ای ارمنی بودم که سطح زندگیشان خیلی بالاتر از ایرانی ها بود . اینها فرنگی ما بانه مثلاً زندگی میکردند مریا نمیدانم یک کیک این چیزهایی که خودشان می پختند . و درخت های خانه شان هم ، خانه های چوبی بود تخته بود اینها سالم بود تمیز بود . یک کمی هم آنجا ارمنی یاد گرفتم و خیلی بمن خوش گذشت با اینها دائماً " معاشرت داشتیم ، و یک عده زیادی هم آنجا ارمنی بودند دعوت میشد از اینجا به آنجا اینها هم همه جا مرا دعوت میکردند . یک چندما هم آنجا بودم . و اینها برای چی آنجا رفته بودند آنجا در بندر گز برای چه رفته بودند هیچ نفهمیدم اما اینها یک عده گورکا بودند که از آن سربازهای گئورگیا که یک کمی هم گئورگیا یاد گرفته بودم . اینها هم وحشی بودند ، برای اینکه با اینها "لا" نمیشد حرف زد هیچی ، هیچ . هر چه سعی میکردم که با اینها یک مکالمه ای بکنم

نمیشد . فوق العاده اینها تیپ مخصوصی هستند . یکی از بهترین افراد
 قشون انگلیس هستند که هنوز هم هستند که در این جنگ آرژانتین هم یک
 عده گئورگیا فرستادند . و اینها افسرهای انگلیسی تمام زبان نشان
 را میدانستند با گئورگیا با اینها صحبت میکردند و اینها تعلیماتی
 که در روزهای که به آنها مشق میدادند من میرفتم میدیدم که اینها
 تمام به گئورگیا با آنها صحبت میکردند . آنها انگلیسی نمیدانستند
 افسرهای انگلیسی به زبان آنها آشنا بودند . بلا آخره پس از یک مدتی
 من به رشت برگشتم در ۱۹۱۹ که روسها چطور شد در رشت که ما فرار کردیم
 رفتیم درده ، حالا این فرار کردیم از دست ...

س - میرزا کوچک خان آمد رشت .

ج - میرزا کوچک خان که رشت آمد . اینها را بله . اما چرا رشت آمد او را
 راندند و دوباره توی جنگل رفت ، رفت جنگل ، روزیکه میرزا کوچک خان
 به رشت آمد من خوب بخاطر دارم منزل یکی از اعیان رشت ، یکی از اقوام
 سردار معتمد این سردار معتمد پدر محمد خان اکبر و حسن اکبر اینها
 یک چیزی داشتند ، دختر سردار معتمد یعنی خواهر محمد خان اکبر
 زن یک امجد السلطنه نامی بود که او هم یکی از اعیان رشت بود ، میرزا
 کوچک خان خانهای او آمده بود آنجا منزل کرده بود که دسته دسته به
 تماشای او میرفتند و ضمناً " من هم رفتم لباس کاکسی نظامی
 پوشیده بود و نشانهای که از روسیه به او داده بودند به ستیه اش بود .
 روسها به او نشان داده بودند گمان میکنم نشان همان ستاره ی معمولی
 روسیه است ستاره سرخ . و روابطش با روسها بسیار بسیار خوب
 بود بطوریکه یک قراردادی هم با آنها بسته بود ، یک قراردادی هم با
 روسها داشت که خیلی مورد احترام هم بود و آمده بود دیگر
 برای اولین دفعه ای بود که جنگلی ها وارد رشت شدند و یک مدتی
 هم در رشت بود . بعداً وضع بهم خورد . هان مثل اینکه موقعی به

که از تهران قشون فرستادند که میرزا کوچک خان را بگیرند . میرزا کوچک خان
 متواری شد در دهات رفت ، و اوضاع رشت با زبهم خورد . حالا برای ، گمان می‌کنم ،
 فرار از دست روسها بود برای اینکه روسها به نظرم همانوقت آمده بودند
 بهر حال ما با لباس ، من و غلام حسین خان لباس زنانه پوشیدیم چادر
 از رشت رفتیم به دهات ، یک مدتی پیاده رفتیم از رشت از شهر خارج شدیم
 بعد برایمان اسب آورده بودند از ده اسب سوار شدیم و رفتیم چوکوسر
 یکی از ملاک مادرم که نزدیک فومن بود ، آنجا یک خانه ی ، پدرم یک
 خانه ای ساخته بود برای اینک ه هروقت خودشان میرفتند مثل خانه های
 مثلا " اعیانی ده که دو طبقه بود طبقات پائین آن تمام روی ستونهای
 چوبی و طبقه بالایش دور تا دور ایوان بود و تا بستان بود این و لسی
 این بالا جریان هواطوری بود که بسیار بسیار خنک بود خیلی هم خوب
 بود منتهایش فقط حصیر بود از این حصیرهای رشتی کفش ، آنجا
 منزل داشتیم که یک شب بعد از نیمه شب بود چه ساعتی یک عده ای مسلح
 آمدند و گفتند از طرف میرزا کوچک خان آمدند که پدر مرا ببرند و از او
 تحقیقاتی بکنند . چند نفر مسلح بودند ما بیدار شدیم همه دست پا چاله
 و نگران پدرم هم

روایت کننده : آقای ابوالحسن ابتهاج

تاریخ مصاحبه : سی ام آگوست ۱۹۸۲

محل مصاحبه : شهرکان - فرانسه

مصاحبه کننده : علیرضا عروضی

نوار شماره : ۴۴

ج - بله این را برده بودند. نظامی که نبودند، تمام از همین جنگلی ها بودند مسلح بودند. اینها معلوم شد که آقا میر بودند میدانم یک همچین اسمی میگفتند که این از رؤسای جنگلی ها بود. بعد از چند روز یکی از همان کشاورزهای محلی مال خودمان آمد و گفت که پدر مرا کشتند در فلان ده. خب دیگه البته چه غوغائی شد این موضوع. مادرم و خواهرم و همه اینها داد و شیون و فریادوا اینها. رفتند و جنازه را پیدا کردند توی جنگل، کشته بودند و همین جور گذاشته بودند و رفته بودند که آن زارع رعیت آمد خبر داد که در فاصله زیادی هم نبود از محلی چوکوسه که ما سکونت داشتیم. خب این قضیه وقتی پیش آمد همه ما آن راه افتادیم و آمدیم به رشت.

س - (؟)

ج - من حدسی که میزنم این بود که یکی از اشخاصی که از مستأجرین سپه دار بود، آدم بدحسابی بوده، بدهی اش را نمی پرداخته. پدرم همین طور که اخلاش بود با نهایت سختگیری از او خواسته و وصول بکند پول را و این الان از رؤسای جنگلی ها بود. خب این توأم البته با بها شت هم بود برای اینکه تمام رشت میدانستند که پدر من بها شت است و این دوتا دلیل برای من شده بود که این آدم یک عده از همین جنگلی ها را آورده بود، حالا میرزا کوچک خان در آن دخالت داشته یا نه نمیدانم اما گمان نمی کنم. شاید میرزا کوچک خان اطلاعی نداشته، مربوط به میرزا کوچک خان نبود. اما همین کافی بود که یک عده ای مسلح مثل همین زمان حال، مثلاً "یک عده مسلح از همین پاسداران راه -

بیا فتنه بروند انتقام بخوانند بگیرند، روی مسائل شخصی بروند انتقام بگیرند. بله ما با وجودیکه رشت نا امن بود آمدیم رشت و جنازه پدرم را هم بعد ما درم فرستاد در قم دفن کردند برای اینکه ما درم خب با اخره این عقیده مذهبی گذاشت. در رشت بودیم که یک روزی یک عباس خانی بود که آنوقت توی بانک شاهی بود. من هنوز توی بانک شاهی نبودم. آمد گفت که فوراً " فرار کنید برای اینکه روسها دارنند میآیند. ما هم از همه جا بیخبر که روسها از کجا میآیند و برای چی میآیند. آمدیم دیدم تمام مردم توی کوچه دارنند میروند، فرار میکنند. ما درم گفت که حتماً " من و غلام حسین خان برویم. ما یک لباسی پوشیده بودیم ... همان لباسی که در تن داشتیم، همان کفشی که پوشیده بودیم و یکی از نوکرهایمان هم ما آمد او را روانه کردیم. با خودمان هیچی برنداشتیم، راه افتادیم. راه افتادیم راه جاده قزوین را دیدیم عجب محشری است. اینجا عیناً " مثل خیابان لاله زار است. تمام جمعیت رشت دارنند فرار میکنند. بعضی ها بالاغ، بعضی ها با قطر، بعضی ها با اراپه، بعضی ها با دوچرخه، بیشتر پیاده. ما هم جزو آن پیاده ها بودیم. آمدیم تا ... تمام این راهی را هم که میآمدیم باز قهوه خانه ها تمام بسته بودند و فرار میکردند. در ضمن صدای توپ را از پشت میشنیدیم که روسها دارنند میآیند، از پهلوی دارنند میآیند به رشت و قزاقها هم همان موقع آنجا بودند. قزاقها مثلاً " میبایست اینجا جلوی روسها را بگیرند اما قزاقها هم شروع کردند به عقب نشینی و یک وضع اسفناکی. ما آمدیم تا نزدیکی های رودبار بدون غذا. این کفشهایمان هم پاره شد، مندرس. یعنی یک جور عجیبی این گل و کثافت. آدم وقتی که حال این اشخاص بد بخت دیگر، زنها را میدید دیگر فراموش میکرد وضع خودش را. اما اگر سینه مان شده بود شدیدی هیچ قهوه خانه چیزی هم نبود. یک مقدار پول تو جیبمان بود ولی چقدر بدمان نمیدانم. اما رسیدیم به یک جایی که، یک قهوه خانه ای که تخلیه شده بود یکی از رشتیها آنجا داشت کتعمی پخت. یک اجاقی گذاشته بود و کتعمی و ما را شناخت و صدا کرد که بیا شید. رفتیم و نشستیم آنجا. این کتعمی درست کرده بود نمک نداشت، بک کتعمی نمکی خوردیم و راه افتادیم. حاله جله هم داریم. هی

میگویند توقف نکنید برای اینکه دارنده می آیند از پشت سرقشون روس . رسیدیم به منجیل . درمنجیل آنجا یک قاطرهای پیدا کردیم که از راه کوهستان میبردند به قزوین ، یکعده ای را میبردند . ما قاطر گرفتیم و دوتائی مان ... آنجا دیگر آن نوکرمان را مرخص کردیم که برگردد . ما دوتائی مان سوار قاطر شدیم و از کوههای طالقان که میروند به راه آن دهی که از راه چالوس میروند به ... کجا بودش ، جای خیلی با صفاشی است ..

س - کلاردشت .

ج - کلاردشت . این به همان کوههای کلاردشت میروند و کوههای که با اسم Assassin مال همان

بهر حال یک کوههای بسیار دشواری را با این قاطرها با وضع عجیبی رفتیم . رفتیم و شب رسیدیم به خانه کدخدای آن ده . ما را بردند آنجا و آنجا بماند یک غذائی دادند و خوابیدیم ، بالباس خوابیدیم . صبح که پا شدیم تمام بدن ما را کنه زده بود و در تمام مدتی که میزد ، با وضع غریبی هم ، هیچ اعلا" متوجه نشده بودیم ، از بس که خسته بودیم اعلا" عین خیالمان نبود . از آنجا رفتیم تا رسیدیم به قزوین . در قزوین رفتیم منزل یکی از دوستان قدیمی مان ، امیرشاهی . امیرشاهی بود که ملک داشت در قزوین . از دوستان قدیم من بود که اسماعیل امیرشاهی اوهم آشنائی با هم پیدا کردیم ولی اوهم مترجم انگلیس ها بود ، در آنزلی ورشت و قزوین و سالها بعد در بانک رهتی بود و یک آدم بسیار نازنین و مهربانی از دوستان قدیم من بود . دوستی ما هنوز ادامه داشت تا این اواخر . منزل او بودیم . قزوین پرازنقازهای ایرانی بود که عقب نشینی کرده بودند ، پاره و پوره ، مثل گداها تری کوچهای قزوین میچربند . همه نموقی بود که رضا خان و امیر موشق و تمام این افرهای قدیمی از قزاق خانه آمده بودند در قزوین ، عقب نشینی کرده بودند . درمنجیل گفتند انگلیسها جلوی روسها را میگیرند . قشون انگلیس که آنوقت قزوین بود ، آنها گفتند دیگر آنجا سنگربنشدی کردند که روسها از منجیل نمیتوانند جلو تریبیا یند . اما همین جور می آمدند پشت سر این عده ای که فراری بودند . از قزوین رفتیم تهران . تهران نخست وزیر سپه دار رسید

همین سیه‌دار رشتی . چون خودش گیلانی بود برای این گیلانی‌ها یک تمویینا مه‌گمان می‌کنم گذرانده بودند، گمان نمی‌کنم قانون بوده که به مهاجرین رشت یک کمک خرجی میدادند. به من و برادر هم یک کمک خرجی میداد. ماموی گراندهتل منزل کردیم، همان گراندهتلی که مال باقراوف‌ها بود و توی لاله‌زار بود. آنجا دیگر یک جایی بود که تمام این جوانها، رجال، نمیدانم مردم مثل اینکه در یک هتلی جمع بشوند آنجا جمع میشدند روزها و یک ارکستر قفقازی بود و اشخاصی که آنجا مثلاً "می‌آمدند این عشق‌نا شر، دیگر یک ترک‌های بودند، آن ترک‌ها چرا فرا کرده بودند آن ترک‌ها نمیدانم یک سرهنگی بود آنجا منزل داشت. روزنامه نگاران آنجا زیاد می‌آمدند و سیاحان را هم آنجا پربودند در همان سالن گراندهتل، تنها جایی بود که می‌گویم ایرانی‌ها جمع میشدند. در آن ضمن یک انگلیسی هم آمد آنجا که ایمن مستخدم نصرت الدوله بود. His Serene Highness می‌گفتند نصرت الدوله این را پیش‌پیش مثل اینکه فرستاده بود که خودش هم بنا بود که بیاید به تهران، و این نصرت الدوله یک رولز رویسی داشت و این یاراننده رولز رویس بود یا یک همچین سمتی داشت، اما او هم توی گراندهتل منزل داشت. از جمله اشخاص دیگری هم که در گراندهتل منزل داشتند لیا نازوف بود لیا نازوف بود که امتیازشلیات شمال را داشت و یک زن خیلی خوشگلی داشت که بعدها زن رضا بوشهری شد که این دو فرزند که رضا بوشهری داشت، مهدی و پرویز، اینها بچه‌های همین خانم بودند.

س- این خانم کجایی بود؟

ج- این خانم روسی بود برای اینکه شوهرش لیا نازوف بود، خیلی خیلی متمول بود اینها صاحب امتیازشلیات بودند. شوهرش یک آدم معقولی بود، تربیت شده بود، فرانسه خیلی خوب حرف می‌زد اما زیاد آدم بااراده‌ای نبود. بیکار بیکار هم بود. آنجا زندگی میکرد. همانجا هم با رضا بوشهری آشنا شد. من هم با آنها آشنا شده بودم. حشر داشتیم و داشتم "همدیگر را میدیدم و با رضا بوشهری و اینها. این بعدها دیدم زن رضا بوشهری شد. خیلی زن خوشگلی برد، فوق العاده وجیه بود. فرانسه هم خوب میدانست. وقتی که روسها فرانسه خوب بدانند اطبقات اشرافی هستند، اعیان‌نشان هستند، تحصیل کرده-

هایشان هستند . یک مدتی در آنجا ویلان و سرگردان بودم و هما نموقع بود که سپه دار گفت که بروم پیش قزاق خانه که سردارهای یون که بجای ما را سلسکی شده بودند . ما را سلسکی رئیس بریگا . د قزاق بود و در این شکست شمال گفتند که این با بلشویکها ساخته بود و به این جهت این را برداشتند ، معزولش کردند . و قزاق خانه هم دیگر چیزی از آن باقی نمانده بود بکلی متلاشی شده بود . اما این سردارهای یون را که رئیس همان چیزی بود که بخاطر نمی آورم اسمش را که نه قزاق بود ، نه ژاندارم نبود اینها یک اسم دیگری دارند که من هر چه فکر میکنم این را نمیتوانم بخاطر بیاورم . و رئیس آن دستگاه بود که این را سپه دار کرد رئیس بریگا . د قزاق بجای ما را سلسکی . و به من هم توصیه کرد که بروم پیش او ، گفت که به او گفتم . منم رفتم آنجا را دیدم اوضاع بعدی خراب است ، هیچکس آنجا نیست برای اینکه املا " از قزاق خانه چیزی باقی نمانده بنود ، یک اسمی بود . در همین ارکان حرب ای که سرچهارا قزاق خانه تهران خیابان ... معروف بود به قزاق خانه .. ارکان حرب همیشگی بود که رضا شاه هم وقتی آمد در آنجا مستقر شد . در آنجا رفتم که بعدها یک وقتی هم که رزم آرا را دیدم که رئیس ارکان حرب بود ، دفترش آنجا بود ، خیابان سوم اسفند .. یک همچین چیزی بود ..

س - که با شگاه افسران توی آنجا بود .

ج - همان ، آن خیابان بود . بعد در آنجا که بودم ول کردم آنجا را . یک روزی نصراله خانی بود که رئیس صندوق بانک شاهی بود . این را از قدیم میشناختم ، این از شاگردان مدرسه آمریکائی بود . این بمن گفت که در بانک یک محلی خالی است اگر بیا شید میتوانید آنجا استخدام بشوید . رفتم پیش همان اداره استخدامان ، یک امتحانی کردند که قبول شدم . با ماهی سی تومان شروع کردم در بانک شاهی در یک قسمتی که مربوط به کارهای ارزی بود که غلامرضا آذر می در آنجا کار میکرد که بعدها او را آوردم در دستگاه بودم در بانک ملی . رؤسای ارشادینکارهای دستگاههای فنی بانک تماشاگران نمی بودند . یک اوونسی بود که مسلط به هرکاری بود و بهیچ قیمتی حاضر نبود که این اعضاء تازه را وارد بکنند ، یا دبدهد . یک سودی داشت . یکجوری هم

کار میکرد که مثل اینکه همه چیز را مخفی میکرد. خب ما من درهما ن قسمت فروش
ارزدارا را رزکار کردیم با همین غلام را آذرمی و هردو تا یمن را بن قسمت اداره
ارزکار میکردیم و در آنجا یک چیزهایی یاد گرفتیم، همینجور با Practice
علیرغم آن آقای اوون . بنظرم ۱۹۲۱ یا ۱۹۲۲ بود که شعبه رشت را که تعطیل
کرده بودند در زمان میرزا کوچک خان جنگلی ها و آمدن روسها و اینها ، دوباره تصمیم
گرفتند که شعبه رشت را دائر بکنند . و یک مکلیسن که اهل اسکا تلند بود
و با این آشنا شد پیدا کرده بودم درهما ن تمامی که در بانک داشتم ، و آنوقت در
بازرسی بانک کار میکرد ، با این روانه شدم . این ما مورشد که بیا ید شعبه را دایر
بکنند و با این منتقل شدم به رشت . دوتا شیما ن رفتیم به رشت . بانک شاهی خانه
داشت ، هم خانه داشت هم ساختمان دفترش مال خودش بود- شعبه اش مال خودش بود ،
که از خانه های سپه دار بود که خریده بودند . آنجا را تعمیر کردند که بتوانند
این سکونت بکنند و بانک را هم درست کردیم . اعضای قدیمی بانک هم که پراکنده
شده بودند آمدند و شعبه دائر شد . و من با وجودیکه تقریباً " نزدیک به دوسال بود که مثلاً"
وارد بانک شده بودم ، من سم معاون شعبه را پیدا کردم . این مکلیسن بعد از یک
مدتی که شعبه را دایر کردند به تهران . خب آنجا هم خیلی خیلی با همدیگر نزدیک
شدیم ، شب و روز با هم بودیم . این مرد بسیار خوش قلبی هم بود . خیلی مهربان بود
خیلی خیلی . این خیلی خیلی بمن کمک کرد . خیلی دریا داد ان چیزهای بانکی و
اینها خیلی . و این رفت به سر جایش ، معاون بازرسی بانک بود در تهران . یکنفر
دیگر آمد ، یک ————— ری نامی آمد و بعد هم یک کلارک نامی آمد . در تمام مدتی
که من در رشت بودم ، تا ۱۹۲۴ در رشت بودم نزدیک مثلاً " دوسال یا سه سال در رشت بودم ،
تمام کارهایی که میبایست رئیس شعبه بکند مطابق مقررات داخلی بانک شاهنشاهی
مثلاً " دفتر کل که General Ledger میگویند ، این یک دفاتر خیلی بزرگی بود
که اینها تمام ملزوماتش را از انگلستان میآوردند و قفل میشد اینها . این قفسه
داشت که نمیشد دست . این فقط مطابق مقررات بانک شاهی میبایستی رئیس انگلیسی
این General Ledger را بنویسد . من General Ledger را مینوشتیم ،

Risk کتاب را مینوشتیم، سروکارم با دلالتها - یک سه‌چهارتا دلال بود که هر روز صبح می‌آمدند و نرخ می‌گرفتند، نرخ ارز را، برای خرید و فروش ارز. آنوقت یک مقداری هم اسکناس دلار و اسکناس لیره و اسکناس دلار کانادا از قفا ز قاق می‌آوردند ایرانیه و می‌آوردند به بانک‌های می‌فروختند. اینها را من می‌بایست به آنها نرخ بدهم، بخرم. آنوقت اینها را صورت تهیه بکنم که بفرستیم لندن که وصول بکنند و بحساب بگذارند. این کار خیلی خیلی توسعه پیدا کرد و خیلی زیاد شد. هفته‌ای دو دفعه بستم می‌آمد با کوهر دفعه که بستم می‌آمد یک مقدار زیاد اسکناس لیره انگلیسی و دلار آمریکا و دلار کانادا می‌آوردند و می‌فروختند. و کار به جایی رسیده بود که من یواش یواش میتوانستم تشخیص بدهم لیره انگلیسی را. بطوریکه یک روزی یک لیره انگلیسی پنج لیره‌ای را بنظر من ممتوک رسیده فقط از لمس کردن برای اینکه آن پنج لیره‌ای کاغذی سفید بود که فقط سرتش در آن کاغذ بود. کاغذ خیلی نازک اسکناس‌های بزرگ، سفید سفید، نقش فقط سیاه رویش بود Watermark داشت ولی این نوع کاغذ بود در لمس این کاغذ. و من از بس که با این اسکناس‌ها سروکار داشتم احساس کردم که این کاغذ بنظر من عجیب می‌آید. گفتم این را بعد از وصول می‌خرم یعنی این را می‌فرستم وقتی که وصول شد پولش را می‌دهم. فرستادم و تقلبی درآمد، معلوم شد تقلبی است. اسکناس‌های کانادا شماشان مدداری بود. از کجا اینها می‌آمد من هیچ نفهمیدم. اسکناس‌های کانادا را که اول آوردند، برای اینکه هیچ سابقه نداشتیم این دفعه اولی بود که اسکناس مدداری کانادا دیده بودم هیچ کس را هم نمی‌شناختم، اینها را بعد از وصول خریدیم. مدتی خریدیم و فرستادیم و خبر رسید که پرداخت شده، پولش را بعد دادیم. یک مدتی وقتی که به این ترتیب خرید کردیم و عادت کردیم و رفت و پرداخت شد و شماشان یکسری بود، شماشان تاریخ یک تاریخ و شماشان مدداری و شما سراسری اش یکی. بعد از یک مدتی گفتم خب دیگر حالا این معنی ندارد که ما بعد از وصول بخریم. و از تجاری هم می‌خریدیم که معتبر بودند. یکی که فروشنده عمده‌اش بود، اسمش را الان بخوا طردارم باید که یاد می‌آید بگویم، این عمده‌فروش بود. تنها او نبود یک عمده‌فروشی

بودند که تجارتشان در واقع همین شده بود. از اینها تعهد می گرفتیم که این اسکناس‌های دارای این شماره را من فروختم، اگر اینها تقلبی در بیا یدبمحض مطالبه بانک شاهی ملزم هستم که بپردازم. خب اینها را هم برای تشریفات می گرفتیم، برای اینکه دیگر اطمینان داشتیم اینها تمام این اسکناسها از همان نوعی است که قبلاً فرستادیم، مدت‌هاست هم فرستادیم و پرداخت شده است. یکروزی بعدا زنییدانم شاید بیش از یکسال ونیم خبر رسید که تمام این اسکناسهای کانا دا تقلبی است. اه چه جوری تقلبی است؟ حالا ما از این بدبختها بید اینها را مطالبه بکنیم، اینهم مبلغ زیادی شده که در این مدت خریده، که از شان هم تعهد گرفتیم. من بیداسم این شخص را بخاطر بیا ورم برای اینکه این عمده فروشنده بود. به این بدبخت مراجعه کردیم. اینهم گفت آخر... اظهار عجز و لایه که من کاری نکردم. ما هم سختگیری کردیم که تو بالاخره تعهدی دادی و بیا یدبدهی. برای اینکه این را تعقیب بکنیم به تهران رفتیم که وکیل بفروستید. شریعت زاده را فرستادند که وکیل آنوقت بانک شاهی بود آمد به رشت. و از آنوقت من آشنا شدم با شریعت زاده، سروکار نزدیک پیدا کردم.

س- اسم کوچکشان چیست؟

ج- احمد شریعت زاده. این آدم خوب یک شخصیتی داشت، عنوانی داشت. مردم رشت همه میشناختندش به اسم و به دیدنش آمدند. بنظرم درگرا ندهتل رشت منزل کرده بود. اینها را خواستم، این فروشنده‌ها را مخصوصاً "این فروشنده عمده را. این وقتی که دید که را خیلی جدی است، یک شخصی مثل شریعت زاده آدم محترمی از تهران باشد آمده برای تعقیب قضیه. این آدم و متوسل شد. آهان این یکروزی آمدخواست به من رشوه بدهد. با فحش بهش جواب دادم. بمن گفت آخه آقا من در تمام عمرم در روسیه بودم. به هر روسی که پول دادم گرفته، به تمام ما مورین ایرانی دادم، شما دفعه اولی است که کسی میگوید که ندهم من گناهی که نکردم. من آخه به او فحش دادم. گفت من گناهی نکردم، من اینکار را خیلی طبیعی دانستم که شما خوب بالاخره یک زحمتی برای من میکشید. این بعدی تعجب می کرد از این قضیه، بعدی برای ش

تا زگی داشت این. میگفت اول دفعه‌ای است که من به یک نفر یک پولی میدهم رد میکند. گفت همیشه در تمام مدت تجارت من با هر کسی که سروکار داشتم هم روسیه و هم ایران گرفتند. او بعداً مدو با این شریعت زاده نشستیم و یک راه‌حلی پیدا کردیم که این بدبخت و بیچاره یک مبلغی به اقساط بدهد. حالا ایراد من که آنوقت بچه بودم به این بانک‌ها می‌بود در مرکز. گفتم تمام این گناهان به گردن آنهاست. برای اینکه ما یک مدتی تمام اینها را گرفته بودیم و می‌فرستادیم برای وصول. چطور شد؟ اینها میگفتند آن‌ها تا بفرستند به بانک Royal Bank of Canada گفتم خب از لندن به گانا نداد که راهی نیست، چیزی نیست. اینها چه غفلتی کرده بودند، مقصر بودند. درست من نفهمیدم چه غفلتی کرده بودند که این را متوجه نشده بودند. چرا اینقدر طول کشیده بود تا فهمیدند که این یک سری بوده که معلوم میشود خود روس‌ها تقلب کرده بودند. اما اینقدر خوب تقلب کرده بودند که در نظر اول این اشخاصی که در لندن بودند اینها هیچکدام نتوانستند تشخیص بدهند که تقلبی است. این قرار این آدم را که عمده‌فروشنده این چیزها بود به دیگران هم همین‌جور دادیم و شریعت زاده هم برگشت به تهران و اینهم برای ما یک موفقیتی بود. بعد از ۱۹۲۴ بود که مرا انتقال دادند به تهران که کفیل دارالترجمه بانک بشوم. یعنی بالاترین مقامی که یک ایرانی در بانک داشت Chief Interpreter بود که مهدی‌خان مبصرالدوله بود که او برای خودش یک مقامی داشت، یک شهرتی داشت. رئیس بانک اوایل Wood بود اسب و درشکه داشت. اینهم یک اسب و درشکه داشت عیناً "مثل" میال Wood دیگر بعد که آنها تبدیل کرده بودند به ماشین، این آقای مهدی‌خان با اسب و درشکه‌اش می‌آمد و لقب مبصرالدوله هم گرفته بود و با تمام اشخاص با نفوذ در تهران سروکار داشت. با دربار و با شاه و با وزراء و نخست‌وزیران جزو رجال معروف تهران مشهور بود...

... این چند ماه که میرفت مرخصی اروپا من شدم جانشین این. حالا کار Chief Interpreter چه بود؟ گذشته از اینکه دارالترجمه بود که یک عمده اعضاء نشسته بودند و ترجمه می‌کردند، نامه‌ها را از فارسی به انگلیسی و از انگلیسی

به فارسی و روزنامه‌ها را ترجمه میکردند. آنوقت ملاقاتهای رابط بین بانک و اشخاص، مثلاً "هراعیانی، متشخصی، صاحب مقاصد بانک شاهی کارداشت عوض اینکه بروید رئیس بانک را ببینند می‌آمدن آدم را میدید، می‌آمد پیش میرالدوله و او واسطه بود بین رجال و اشخاص، صاحبان سرمایه، صاحبان عنوان و بانک. هیچ ایرانی مراجعه نمیکرد مستقیم به ویلکنسن یا مک‌ماری وقتی که رئیس بودند. خوب در این دوره، بهـــــــــــــــــــــد متوجه شدند که طرز کار همین ترجمه‌ها عوض شده. مثلاً "بمن آن Deputy Manager بانک گفت که ما یک دفعه احساس کردیم حالا میفهمیم این چیزهایی را که از روزنامه‌ها ترجمه میشود. سابق اصلاً" نمیفهمیدیم. برای اینکه اینقدر نبود. خوب یک روزی هم آنوقت مک‌ماری مرا خواست و گفت که شما باید بروید پیش محمدحسن میرزا که نایب السلطنه بود و لیعهدیود اما چون احمدشاه مدتی رفته بود و در اروپا بود این نایب السلطنه بود. گفت که باید بروید پیش او و بمن هم مثلاً" یاد میداد که چه جور باید احترام بکنم و چه جور باید تعظیم بکنم و از این چیزها. من هم که به این چیزها آشنا نبودم بیست و چهار سالم بود. رفته قصر نیاوران که بعداً کاخ سلطنتی شده بود، و تعمیرات کرده بودند، همان چیزی که مشرف به شهر بود. از این ارسای قدیمی داشت که شیشه‌های رنگی که بالا میرفت و یک منظره خیلی خوبی داشت. یک سال من بزرگی بود. رفته آنجا و این محمدحسن میرزا آمد و من یک تعظیم مختصری کردم. اولین سوالی که از من کرد گفت که شما رشتی هستید؟ گفتم بله. گفت از قوم و خویش میرزا کریم‌خان هستید؟ میرزا کریم‌خان رشتی یکی از کارکنان خیلی جالبی بود که یکی از آن گردن کلفتها بود. اتفاقاً "خوب شد که اسم این میرزا کریم‌خان هم پیش آمده. میرزا کریم‌خان برادرش سردار محی بود. سردار محی یکی از رؤسای انقلاب بود. یعنی کسی بود که انقلاب را با یک عده‌ای از انقلابیون از رشت آمد به تهران و همانطوریکه بختیاری‌ها آمدند به تهران و تهران را گرفتند. اینهم با یک عده‌ای تفتگرد آمد، جزو مجاهدین رشتی آمد به تهران.

س- همان سپهدار اعظم؟

ج- نه، آن سپهدار لار بهـــــــــــــــــــــد، او مادر زنده‌اش بود. چند دسته بودند. یک عده

بختیار بها بودند که از صفها ن آمدند. سپس از بریده ارتنگا بن آمده بود. این آقای سردار محی هم از رشت آمده بود با یک عده ای تفنگدار. این میرزا کریم خان برادر سردار محی بود اما اصل کار میرزا کریم خان بود، مغز این نهضت رشتی، انقلاب رشت میرزا کریم خان بود. سردار محی یک آدم خیلی ظاهری و خیلی گیرنده ای داشت. قذبلند و سبیل های، همان زمانی که علامت شخصیت واقعی بود، خیلی خوب لباس می پوشید و خوش ترکیب بود. مرد خیلی خوش ترکیبی هم بود. اما بی عرضه بود. مغز اصل کار این میرزا کریم خان بود که این یک مقامی پیدا کرده بود در تهران که عجیب بود بعدها. از اشخاص خیلی نزدیک شده بود به رضا شاه. آنها بن چیزی که میخواستم بگویم که یاد آمده. موقعی که رشت بود و میخواست برود یک کسی آمد بن صحبت کرد. این میرزا کریم خان ادعا داشت نسبت به لشت نشا. لشت نشا یک املاک بسیار وسیع و معتبری است در گیلان نزدیک لاهیجان که متعلق به فخرالدوله، فخرالدوله قاجار زن پدر علی امینی، امین الدوله. زن امین - الدوله بود. امین الدوله یک آدم غیبی از نزدیکان قاجار بوده یگر. اما او هیچ کاره بود همه کاره اش زنش بود. بقول رضا شاه گفته بود که، خانواده قاجار تنها یک مورد داشتند که آنها فخرالدوله بود. این یک ادعایی داشت میرزا کریم خان نسبت به لشت نشا که سال اینها توی عدلیه دعوا داشتند. لشت نشا راه هم فخرالدوله تصرف داشت، تصرف داشت و عمل میکرد. خیلی عایدات زیادی هم داشت آن زمان. گمان میکنم شاید جزو بهترین عایدات فخرالدوله همان از لشت نشا بود. چه طور شده بود که یک کسی را حبایستی حکم با شد و مثل اینکه یک انگلیسی حکمت میبایستی داشته باشد و میرزا کریم خان به یک وسیله ای بمن چیز کرده بود که من بروم با این انگلیسی در این دعوی لشت نشا که مثلاً "اعمال نفوذکنم بنفع میرزا کریم خان. این را پدرم شنید. یکی از چیزهایی را که پدرم ایستادگی کرد و بمن یک درسی داد این بود. که میگفت بهیچ وجه من الوجوده نباید اینکار را قبول نکنی. در صورتیکه با میرزا کریم خان و با سردار محی و با سردار مستعد و اینها

همه مربوط بود. گفت مطلقاً نباید این کار را بکنی. با توپ و تشرکه چطور همچین کاری را میتوانی بکنی. اینها ذینفع هستند در اینکار. اگر تو با اینها رابطه داشته باشی بخواهی بروی اینقدر اعمال نفوذ بکنی که این آدمی که... آنچه بخاطر دارم انگلیسی بود، حالا چرا میبایستی انگلیسی اینکار را بکنند و خالت بکنند، آخه آنوقت نفوذ داشتند معلوم میشود که مثل اینکه میخواستند توافق بکنند که این آدم ببايد حکمیت بکند، اینها بخواهند به این منظور تو را بفرستند که اعمال نفوذ بکنی در این کار این املا" خیانت است، غلط است، بد است و داود فریاد. ومن هم اینقدر مأیوس شدم برای اینکه من خوشم میآمد که بیروم و ببینم حالا مثلاً" در یک همچین کاری مداخله بکنم و ببینم چه جوری است، چه جور باید حل شود. این را هیچوقت فراموش نمیکنم. آنوقت خیلی بمن برخورد اما بعدها فهمیدم که چقدر حق داشت که اینکار را کرد. در تهران میرزا کریم خان به یک مقامی رسیده بود که تنها ایرانی بود که همه جا علناً " می نشست و مخالفت میکرد با قاجار به و میگفت قاجار به باید برود. یکروزی که میگویند مجلس ختمی بود، ختم کی بود که ولیعهد آمده بود برای برجیدن ختم، ولیعهد هم که نایب السلطنه بود، همه پا شدند این سرجا بیست نشست و اعتنا نکرد، علنی. بطوریکه وقتی که من رفتم پیش ولیعهد که نایب السلطنه بود پرسید که رشتی هستی؟ میرزا کریم خان! از اقوام شماست؟ گفت نه میرزا کریم خان را میشناسم اما از اقوام من نیست.

ج - نه . کریم خان نعمی بنظم نعمی . اما کسی که اسم فامیلش رانمیگفت . مطلق میرزا کریم خان بود . و از اشخاصی بود که چون دخالت داشت در برانداختن قاجاریه با رضا شاه خیلی خیلی نزدیک بود ، خیلی مربوط بود . یکی از مشاورین رضا شاه بسود یکی از نزدیکان رضا شاه بود . اما یکروزی رضا شاه او را تبعید کرد و زندانی بود تا انقراضش تبعید کرده بود به کاشان ، یک همچین جایی . میرزا کریم خان معروف بود که خیلی آنگلوفیل اسلٹ و وقتی هم که برگشت به تهران از اوضاع بهم خورده بود خبر روی سابقه رشتی بودن و دوستی که با هم داشتیم و اینها خیلی خیلی

ا صرار داشت که با میو ترات آشنا بشود. ترات را هم ازم زمانی که در رشت بودم، آخه آنوقت انگلیسی ها قنصل داشتند در رشت، یکوقتی یک بـرنـن بود که ایرلندی بود، خیلی مرد مهربانی بود، بدون سروصدا، غالبا " مراد عوت میگرد میرفتم می نشستم مثلا" را دیوتا زه در آمده بود را دیومثلا" گوش بدهیم. صدای لندن یک وزی میگرد که میگفتم عجب چیزی است. هیچ چیزی نمی فهمیدیم تازه اختراع شده بود. بعد ترات آمد. ترات یکی از آن اشخاصی بود که فارسی خیلی خوب میدانست، شعر میگفت به فارسی، عربی میدانست و بعد آمدجا نشین چیز شد. Oriental Secretary شد. بنا براین یک مقامی پیدا کرد. Oriental Secretary کسی بود که سروکار داشت با ایرانیها. و این اصرار داشت که من او را با ترات آشنا بکنم. با ترات هم آشنا کردم. این از آن شخاصی بود که معتقد بود که تمام وقایع دنیا به دستورانگلیسی ها است. این عقیده داشت به این کار. خب اینهم دلتش خوش بود که با ترات حالا آشنا شده، آنمکه دوباره وارد سیاست بشود. همین طور هم شد، من اتفاقا " وادارش کردم که برود پیش شاه، خیلی اصرار کردم. به شاه هم نزدیک شد و آنوقت دیگر یک شبی بنظر من شنبه شب، شام با شاه بود. خیلی خیلی نزدیک شده بودند. که یک شبی هم مرا خبر کردند و سه تا میمان نشستیم پوکربازی کنیم. وقتی اینها بمن گفتند که سرچهمبلغی بازی میکنند من وحشتم گرفتم. گفتم آخه من کس نمیتوانم، گفتند خیر. سه نفری بازی کردیم بعد معلوم شد خوشی است، برد و باخت هست اما پول نمیگیرند، پول نمیدهند.

س - شما و میرزا کریم خان و شاه؟

ج - بله. سه تا میمان پوکربازی کردیم. چه جور حالا سه تا می پوکربازی کردیم نمیدانم. اما چون میرزا کریم خان را من وادار کرده بودم که برود و خب با شاه هم خیلی نزدیک بودم آنوقت. در هر حال گفتم من با میرزا کریم خان مربوط نیستم. بعد صحبت شد که نمیدانم این را گفته باشم شاید در مصاحبه با حبیب لاجوردی، ولی گفت که شما سردار سپه را یا رضا خان را گفت نمیدانم، می شناسید؟ گفتم نه

ندیدم. گفت که بله یک قدبلندی دارد. من وقتی با او صحبت میکنم سرم را باید با لایگیرم که با او بتوانم صحبت بکنم. گفت که خب یکعده از اشخاص بدطینست و تحریککننده اینها میانما را بهم زدند. میانما سلسله قاچاقیه احمدشاه را، و اما خوشبختانه اینکا درست شد. حالا سردار سپه یا رضاخان آمد و قرآن را مهر کرد و وفا داریش را نسبت به احمدشاه، الحمدلله حالا دیگر خیالمان راحت است. س - مهر زد که به قاچاقیه خیانت نکند.

ج - بله. بعد این گذشت. حالا هم یاد من نیست چه کاری داشت. موضوع بانک از بین رفت برای اینکه _____ یک مدتی ایستاده با هم محبت میکردیم توی همان چیز. خیلی خوشم آمد از رفتارش. خیلی خیلی سمپاتیک بود و خیلی مؤدب و خیلی هم مهربان. خب البته منم بعنوان مثلاً "یک موسسه آمده بودم که اینهم برای اینها قابل احترام بود. همین میگویم شغلی که آفای Chief Interpreter داشت این چیزها بود. بعد از یک فاصله کوتاهی، بنظرم چند ماهی بیشتر نگذشت که سلطنت بهم خورد و محمدحسن میرزا راه آمدند روانه کردند. شنیدم که، بنظرم مرتضی خان یزدانی پناه بود که از طرف رضا شاه آمد که _____ این را روانه اش بکنند، و ما شش را تهیه کرده بودند و اتومبیلش و فلان و اینها رفت. منم مرخصی رفته بودم پاریس بنظرم ۱۹۲۴ بود. انقراض چه تاریخی بود؟ س - ۱۹۲۵ بود.

ج - پس این بعد از انقراض بود. برای اینکه من مرخصی رفته بودم پاریس، توی ریوولی راه میرفتم دیدم محمدحسن میرزا است. هم او من را شناخت و هم من او را شناختم و لیه داسبق. گفت که چه میکنید الان؟ گفتم هیچی. گفت برویم یکخوره راه برویم. رفتیم و از روی ریوولی رفتیم توی شانزله لیزه، روی یکی از نیمکتهای شانزله لیزه نشسته بودیم. صحبت میکردیم. من از اوها نوقت داشتم می پرسیدم که احمدشاه چه میکند؟ گفت هیچی احمدشاه کتاب میخواند و وقتش را به این وسیله _____ میگذراند. در این ضمن رویلزوویس احمدشاه از جلوی ما توی شانزله لیزه آمد رد شد. گفت که حلال زاده است، صحبت که میکردیم. گفتم خب چطور است وضع زندگی، مالیش؟

گفت که، آنوقت اوازقه شرلوک هولمز را برای من تعریف کرد. گفتم عجب . من تعجب کردم از اینکه احمد شاه تا این اندازه Sense of humor دارد و اطلاعات دارد. گفت که نه سوادش بد نیست خوب است، میخواند. همیشه کتاب میخواند خیلی در این چیزها وارد است که این قضیه شرلوک هولمز را مثال زده است. مثل اینکه قبلاً نگفتم، حالا میخواهی باز هم بگویم.

گفت که وضع من شبیه آن کسی است که بقتل رسیده بود. رفتند شرلوک هولمز را آوردند که بیا بدکشف بکنند که این آدم کی است و چطور شده، کی کشته او را.

آمدویک مدت کوتاهی دولا شد و معاینه کرد این آدم را، بعد بلند شد و گفت که این کی است که بیک وقتی متمول بوده، کاروبارش خیلی خوب بوده، این او از وضع مالیش خوب نبود. اما آنقدر بد نبوده که به تان شب محتاج باشد. گفتند آخه شما بایک نگاه چطور شما این را تشخیص دادید؟ گفت لباسش دوخت یک خیاط خیلی معروفی بوده که این در چندین سال پیش یک خیاط معروفی بوده. مد لباسش هم مال آن زمان بوده. این معلوم میشود آنوقت کاروبارش خیلی خوب بوده، لباسش را پیش این خیاط میدوخته. وضعش بدی بد نشده بوده که این لباس را ببرد بفرود، گرو بگذارد. اما اینقدر ندانسته که برو پیش همان خیاط لباس مد آنروز را بدوزد. احمد شاه میگوید من خیلی شبیه هستم به آن مرد. هر کس مرا با این رویلرزویس می بینند میداند که بیک وقتی وضع خوب بوده اما مدل امروز رویلرزویس نیست مدل آنروز است. این بدی در من اثر کرده گفتم عجب با خیاطی خوب تشبیه کرد. گفت تخیر خیلی معلوماً تش خوب است، اطلاعاتش خوب است. یعنی برخلاف آنچه که شما تصور میکنید که همچین... چون من احمد شاه را از دور دیده بودم سابق، در رشت بودم اتفاقاً "پهلوی بودم. وقتی احمد شاه آمد که برو داروپا، همان آخرین سفری که بود که در رشت گرفت. حضرت الدوله وزیر خا رجه بود. تیمور تاش حاکم رشت بود، والی رشت بود. همه رفته بودیم پهلوی. من آنوقت بود که در پهلوی سکونت داشتم. ماهه رفتیم دیدن آن بقول روسها کسور پی اسکله. شاه وارد شد با اتومبیل و راننده انگلیسی. آنوقت حضرت الدوله هم وزیر خا رجه اش پشت سرش آمد و بلی با افاده و خیلی

از خود راضی ، احمد شاه هم یک لباس مفتضحی پوشیده بود . کت وشلوار میپوشید بدون کراوات ، پیراهن معمولی که آدم یک دگمه میگذارد و آنوقت یک چیز بلندی هم مثل پالتوی نازک چوچونچه ی ابریشمی وبا همان کلاه ایرانی . ریخت خیلی عجیبی داشت . چاق هم بود خیلی ببریخت . رفت روی عرشه کشتی ای که حالا با آن کشتی باید برود . سارا سلسکی هم با او بود ، سارا سلسکی که فرمانده قزاق خانه بود . تیمورتاش اینجا از همه اینها درخشنده تر بود ، در شخصیتش و همه چیزش . اینجا برای او آب خواست ، روی عرشه ایستاده بود آب ... آبی که آوردند پیش خدمت مخصوص آورد که از آن لیوانهایی که یک درهم دارد که بسته میشود و آنجا گفتند که این با ندا زه ای از میکروب میترسد که همیشه دستکش دستش میکند . آب را مثلاً " بایدا آب جوشیده باشد ، پیش خدمت خودش بایدا آن آب را بیاورد و در آن فاصله ای هم که میآورد که میکروب وارد آب نشود ، این سرش بایدا پوشیده باشد . اینقدر بمن برخورد وقتی که گفتند این شوفرش انگلیسی است . آمدند محبت هم کردند که چقدر بیا و بدهند ، یک انعامی هم به او دادند . بنظر آنوقت انعام گزافی هم میرسد . آمد از آنجا رفت به اروپا که دیگر هم برنگشت .

س - چرا به شما برخورد؟

ج - برای اینکه چرا پادشاه ایران بایدا راننده اش انگلیسی باشد . انگلیسی ای که مثل اینکه از سفارت انگلیس به او داده بودند ، مثل اینکه نظامی بود ، مثل اینکه شوفرش لباس نظامی انگلیسی پوشیده بود .

س - این راننده داشتی اش بود؟

ج - نه ، گمان نمیکنم . همان در این راه با او آمده بود . بهر حال صحبت و لیعهد میکردم در پارکس ، آنوقت بمن گفت که شما یکشب بایدا بیاید در کلوبی که من هستم اینها تمام این پرنس های ، گرانددوکهای روسیه میآیند به آنجا . گفت بایدا حتماً " بیاید یکشب ، شما بیاید ببینید . گفت اینها تمامان فراری و آمدند و هیچی هم ندارند ، یک نفر از اینها نمانده ، گفت از خانواده ما فرما نغرم ، گفت میروند

تعظیم میکنند به این رضا خان و شما مشا را ساختند با این . گفت تفاوت خانواده سلطنتی روسیه را میخواست مقایسه بکنند با خانواده سلطنتی قاجاریه خودشان . گفت خوب من را چه میگویند در ایران ؟ گفتم میگویند ولیعهد سابق . گفت من را به چه اسمی می نامند ؟ گفتم ولیعهد سابق . دیگر از سئوالاتی که میکرد راجع به ... آنها گفت یادتان می آید آنروز من آن مطلب را به شما گفتم ؟ گفتم بله ، بارها این فکر را کردم . گفت دیدید چطور ما را اغفال کرد ؟ این یادش بود ، من هم خوب یاد داشتم . بهر حال از هم جدا شدیم و دیگر همدیگر را ندیدیم . همان موقعی بود که رفته بودم مرخمی از طرف بانک شاهي . حالا بر میگردم به موضوع بانک شاهي که آنجا بودم جای مبصرالدوله تا مبصرالدوله برگشت وقتی برگشت شدم معاون بازرسی کل . این دیگر بالاترین عنوانی بود که به یک ایرانی ممکن بود بدهند . رفتم آنجا و در آنجا تمام کارهای محاکماتی بانک شاهي با من بود . مثلاً " شریعت زاده میآدمیش من . مقبل هم از شاگردهای شریعت زاده بود . مقبل هم وقتیکه شریعت زاده خودش نمی آمد مقبل میآمد . شریعت زاده دیگر آنوقت کمتر کارهای محاکماتی میکرد . بیشتر کارهایش را هم احمد مقبل میکرد . مقبل میآمد مستقیماً " پیش من و از من دستور میگرفت و میرفت . شریعت زاده هم با من سروکار داشت ، تمام کارهای با دستگاههای دولتی که مربوط به مطالبات بود با من بود . در آنجا بود که قضیه چیز پیش آمد . این عرض حال دادند وراث سپهسالار ، خلعتبری ها ، که جوهرات سلطنتی را که در بانک امانت گذاشته بودند اینها یک قبضی آوردند به امضای Wood بود که زمانی که رئیس بانک بود ، در زمان مظفرالدین شاه و این قبضی به اسم دوفرمادر شده بود ، یکی محمدولی خان سپهسالار ، یکی صنیع الدوله وزیر دارایی . سپهسالار وزیر گمرکات بود . این صنیع الدوله وزیر دارایی بود . این جوهرات را از طرف ، ماکه نمیدانستیم آنوقت ، مظفرالدین شاه آورده بودند و گذاشته بودند و چهل هزار تومان از بانک شاهي قرض کرده بودند که تقاضای حکمیت هم کردند ، که اینها را گمان می - کنم که حکایت کرده باشم گفته باشم ، که سر حکم و شوق الدوله بود ، حکم ورثه سپهسالار دار بود که وزیر دادگستری بود ، من هم حکم بانک شاهي بودم . شروع کردم به تحقیقات که ببینم این چطور است . هیچ اثری هم در بانک وجود نداشت که این جوهرات چی هست

چطور شده دربانک بوده، هیچ چیز نبود. شروع کردم به تحقیقات از رجال آنزمان. یک عده زیادی را دیدم. فرما نفرما را دیدم، صاحب اختیار را دیدم، از جمله اشخاص دیگر شایع و شوق الدوله را دیدم که از آنها تحقیق بکنم. همه آنها اظهار بی اطلاعی کردند. رفتم پیش حاج مخبر السلطنه که نخست وزیر بود. او گفت که اگر مرآت السلطنه را ببینی، پدر اسماعیل مرآت که وزیر فرهنگ شده بود، او در وزارت دارائی احتمالا^۱ ممکن است اطلاعاتی داشته باشد راجع به این جوهرات رفتم پیش او. او آنوقت رئیس خالصجات بود. گفت که من اطلاع صحیحی ندارم اما آن آقای چیز که همیشه اسمش بخاطرم بود، که رئیس بیونات هست قانع بمیری گفت قانع بمیری است که رئیس بیونات است. او ممکن است که اطلاعاتی داشته باشد. رفتم پیش قانع بمیری دفترش توی حیاط وزارت خارجه آنزمان بود که بعد شد وزارت دادگستری بود آنجا؟ بهر حال یک حیاط بزرگ، باغ بزرگسی داشت وزارت خارجه. رفتم، یک اطابق تاریکی بیچاره داشت. رفتم پیش او و به او گفتم که یک همچین چیزی است موضوع چیست؟ گفت این جوهرات سلطنتی است که مظفرالدین شاه گرو گذاشت پیش بانکهای ویولش را هم داد پس گرفت. گفتم میتوانید یک مدارکی پیدا بکنید؟ گفت ببله. چند روز بعد بمن تلخن کرد، رفتم یک طوماری درآورد. از آن طومارهای کذاشی که چندین متر عرضش اینقدر اما چندین متر طولش، با سیاق - حاشیه یک چیزی با همین قلم ایرانی با مرکب سیاه که میشد پاک کرد اما خیلی خوش خط نوشته بودند، چون آنوقت هم آشنا بودم به سیاق میتوانستم بخوانم، خودش هم که اهل سیاق بود. پدر منم میگویم اصلاً^۲ حسابهایش با سیاق بود. نوشته که، یک گوشه کوچکی روی این طومار. فلان تاریخ این جوهرات تودیع شد در مقابل چهل هزار تومان و در فلان تاریخ چهل هزار تومان پرداخته شد. اینها را یادداشت کردم و آدمم بانک شاهی. کتاب دفاتروام آن تاریخ را خواستم، نگاه کردم دیدم نوشته که پرداخته است منتهی به اسم این دوتا بود که اینها را گرو گذاشتند در فلان تاریخ هم اینها را رها کردند و این قبضی را هم که داده برای اینکه کسی متوجه نشود این دوتا وزیر معلوم میشود آمدند

پیش خودشان آمدند در بانک پیش Wood این بخت خودش نوشته و رسیده داده و هیچ آثاری از این رسید در بانک نیست ، مگر اینکه آدم بدانند که این ارتباط دارد به آن وام . آدم به ویلکنسن رئیس بانک بود گفتم که من امروز یک ایرانی را دیدم که افتخار میکنم ، مباحثات میکنم که یک همچین شخص در دستکارو مینی پر سود کردم با این وصف . یک آدمی است که از حیث لباس و ظاهرش معلوم است که یک آدم فقیری است ، چیزی ندارد و در کمال سختی هم زندگی میکند . این آدم بمن این مدرک را داد و پیدا کردم . گفتم با یک هدیه خوبی از انگلستان برایش بخواهیم ، گفتم غیر ممکن است . گفتم ممکن نیست من این ژستی را که به این قشنگی این را نشان داد من این را خراب بکنم و بروم به او یک پولی بخواهم بدهم ، یک کادوئی بدهیم . گفتم غیر ممکن است یک همچین کاری بکنم . جلسه هم تشکیل شد در منزل داوور . رفتم قبل از اینکه وثوق الدوله برسد گفتم که پیدا کردم . این مال اینها نیست ، این جواهرات سلطنتی است . دارو گفتم عجب ، عجب مردمان پستی هستند ، من استعفا میکنم از حکمت آنها . گفتم اگر این را پیدا نکرده بودم چی ؟ گفتم محکوم میشد بانک شاهسی میگفتند هفت میلیون لیره اینها را با یک شاهی برده فروخته در British Museum هم هست این جواهرات . یک چیزهایی ساخته بودند آن آخر . و چون علی الحساب سیمده هزار تومان مطالبه کردند پس اینکه نسبت به پولی که ادعا میکنند باید تمیرا لماق بکنند . اما حق دارند آدم یک چیزی را علی الحساب مطالبه بکند ، و بعد تطبیق بکند .